# دیباچه

## بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی محمد وآله الطاهرین ولعنة الله علی اعدائهم اجمعین

وبعد * بر صاحبان بصیرت واضح و روشن است که قواعد دیانت مقدسه اسلام بر روی اساس صدق و اتقان و ایقان و اجتناب از کذب و قول زور و بهتان بوده قرآن مجید در زیاده از هفتاد موضع مدح صادقین و ذم کاذبین فرموده و میزان شناسائی مرد را در اخبار اهلبیت عصمت علیهم السلام بر صدق حدیث و ادای امانت منوط و مربوط فرموده اند پس اساس دیانت مقدسه اسلام خصوص مذهب جعفری بر صدق و راستی در گفتار و کردار است هیچ وقت سخن کذب رواج در اسلام نبوده بخصوص در حمل روایات و نقل احادیث اولین نشانه و مهمترین معیار همانا صدق لهجه و سماع از ثقه مقرر شده * بعد از تمهید این مقدمه معلوم است که چه اندازه باید مسلمین و مؤمنین قدردانی نمایند از کتبی که بر طبق این اصل مهم تالیف شده و تا چه مقدار باید احتراز و اجتناب نمایند از طبع و نشر کتبی که برخلاف این دستور تلفیق گردیده . سخنان بی مأخذ و جعلیات بی سند چه لطمه بزرگی بر عالم دیانت وارد آورده و چه صدمه سخت بر ارکان ملیت اسلامیت میزند و چه دست آویزها برای دشمنان دین اسلام فراهم مینماید در این مقدمه وجیزه بیش از این در این موضوع مجال قلم فرسائی نیست ( در خانه اگر کس است یک حرف بس است ) از جمله کتابهائی که در این عصر تالیف شده و کمال رعایت از اصول مذکور نموده و با نهایت اعتبار و اتقان نسخه ایست کافی و مجموعه ایست وافی که مجمع ادعیه و اوراد موظفه و عبادات و زیارات مشاهد مشرفه است (کتاب مفاتیح الجنان است) که از قلم حضرت مستطاب عماد العلماء زین الاتقیاء العالم العامل الجلیل والمحدث الکامل النبیل الحبر المتبحر والنقاد البصیر حامل لواء الحدیث و کوکب سمائه ثقة الاسلام والمسلمین مولانا الحاج شیخ عباس القمی متعنا الله ببقائه تالیف شده مفاتیح الجنان کلید فتح ابواب الجنان و جنة الواقیه عذاب نیران است مصباح متهجدین و مقباس عابدین است بلد الامین مسافران اعتاب مقدسه [illegible] تحفه متبرکه [illegible] کامل و جامع الدعوات است برای فلاح [illegible] دستور العمل است که برسم تحفه و عنوان تحیه بحضور حضرت خاتم النبیین و ائمه دین صلوات [illegible] هدی الوری * سبل الهدی و مسالک الارشاد * علیهم [illegible] ما نفح النسائم فی کلها * ما شاء

غیر صحیفة السجاد ✦ در هامش آن کتاب مستطاب نسخهٔ شریفهٔ باقیات صالحات است که حقیقةً اسمی است
با مسمی و لفظی است با معنی مطابق وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا فلقد مؤلف البارع کرد
این تألیف شریف متن و هامش و سایر تألیفات خود گوی سبقت از همگنان ربوده و ابواب جنان بر اهل ایمان
گشوده فِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ و باقیات الصالحاتی برای خود باقی گذاشته
سزاوار است که قاطبهٔ مؤمنین قدردان این کتاب بوده و امتیازات این نسخهٔ شریفه را بدانند و چنانچه
مؤلف معظم له بواسطهٔ این خدمت منظور نظر ائمهٔ دین صلوات الله علیهم اجمعین میباشند کسانیکه در طبع و
نشر این نسخهٔ شریفه اقدام نمودند و بذل مال کردند برای اعلای کلمهٔ حقه منظور نظرند و باید قدردان این نعمت
باشند و حفظ این رتبهٔ سعادت نمایند که این منصب جلیل نصیب هر کس نباشد چنانچه شرکت تضامنی آقای
محمد حسن علمی و شرکاء (کتابخانه و مطبعهٔ علمی) نظر باینکه این کتاب شریف چند نسخه که در چاپخانهای سنگی طبع
شده و در بعضی صفحات محو و غلط چاپی اتفاق افتاده و بدین سبب قارئین محترم در زحمت بودند از میرزا طاهر
خوشنویس) تبریزی خواهش نمودند که برای گراور کردن یک نسخه با کمال دقت بنویسند ایشان هم در اثر یکسال
زحمت با خط جلی و خوانا و سبک و طرز مرغوب موفق بنوشتن این نسخه گردیده بطوریکه ابدا کلمه سقط نشده و بحاشیه
نرفته و آقای حاجی ملا علی واعظ تبریزی خیابانی که در مقابله کردن این کتاب شریف امتیاز مخصوص دارد از
روی نسخه که بقلم خود جناب مؤلف تصحیح شده بود مقابله و غلطگیری کرده امیدوار است که ابدا در متن و حاشیه
حرفی یا اعرابی خطا نشده باشد محض اطمینان بصحت آن در خاتمهٔ کتاب انجام وظیفهٔ خود را که عهده دار شده بود مهر کرده
که قارئین محترم در قرائت آن تردید نداشته باشند و شرکت مزبور هم با صرف سرمایه و زحمات زیادی موفق
بگراور و چاپ نمودن این کتاب شریف گردیدند رجاء واثق دارند که ناظرین و قارئین محترم در اعتاب
مقدسه و اماکن متبرکه و لیالی شریفه والدین بانی و کاتب و مصحح را بطلب مغفرت یاد و شاد نمایند که بلکه انشاء الله
تحفیف گناهان و ذخیرهٔ یوم المعاد باشد . اللّٰهُمَّ اجْعَلْ خِتَامَ مَا تَجْرِي عَلَيْنَا كَتَبَةُ أَعْمَالِنَا تَوْبَةً
[illegible] وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ
صَلَّى [illegible] اِلٰى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

( بسم الله الرحمن الرحیم )

## ( فهرست سوره های قرآن )



## ( فهرست کتاب مفاتیح الجنان )

بسم الله الرحمن الرحیم

فهرست کتاب باقیات صالحات که در حاشیه کتاب مفاتیح الجنان است

بسمه تعالی

با تأیید خداوند متعال

در عهد دولت ابد مدت

# اعلیحضرت همایونی شاهنشاه ایران

## ( رضا شاه پهلوی خلد الله ملکه )

از طرف شرکت تضامنی آقای محمد حسن علمی و شرکاء (کتابخانه مطبعه علمی)
اقدام بگراور و چاپ کتاب مستطاب مفاتیح الجنان که از تألیفات
جناب حاجی شیخ عباس قمی زید توفیقاته میباشد نمود
امید است که مطبوع طبع قارئین محترم گردیده بانی و کاتب را
در مشاهد مشرفه و آستانهای مبارکه بدعای خیر یاد فرمایند
آنچه لازمه دقت بود در مقابله و تصحیح و خط و کاغذ
و چاپ این کتاب بکار رفته بدیهی است
که بجا بهای دیگر امتیاز
[illegible]
[illegible]

# سورة مباركة يس

بسم الله الرحمن الرحيم

يٰسٓ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ
الرَّحِيْمِ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ
وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ
ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ
فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا وَاٰثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ
اَحْصَيْنٰهُ فِيْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ
اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوْهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوْٓا اِنَّآ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ
قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ قَالُوْا رَبُّنَا
يَعْلَمُ اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ
لَّمْ تَنْتَهُوْا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ يَّسْعٰى قَالَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ
اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ وَمَا لِيَ لَآ اَعْبُدُ الَّذِيْ فَطَرَنِيْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ
ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يُنْقِذُوْنِ
اِنِّيْٓ اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ اِنِّيْٓ اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُوْنِ قِيْلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يٰلَيْتَ
قَوْمِيْ يَعْلَمُوْنَ بِمَا غَفَرَ لِيْ رَبِّيْ وَجَعَلَنِيْ مِنَ الْمُكْرَمِيْنَ وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِهٖ مِنْ
بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِيْنَ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا

جميع لدينا محضرون وآية لهم الأرض الميتة أحييناها وأخرجنا منها حبا
فمنه يأكلون وجعلنا فيها جنات من نخيل وأعناب وفجرنا فيها من العيون ليأكلوا
من ثمره وما عملته أيديهم أفلا يشكرون سبحان الذي خلق الأزواج كلها مما
تنبت الأرض ومن أنفسهم ومما لا يعلمون وآية لهم الليل نسلخ منه النهار فإذا هم

حتى عاد كالعرجون القديم لا الشمس ينبغي لها أن تدرك القمر ولا الليل سابق
النهار وكل في فلك يسبحون وآية لهم أنا حملنا ذريتهم في الفلك المشحون وخلقنا
لهم من مثله ما يركبون وإن نشأ نغرقهم فلا صريخ لهم ولا هم ينقذون إلا رحمة
منا ومتاعا إلى حين وإذا قيل لهم اتقوا ما بين أيديكم وما خلفكم لعلكم ترحمون
وما تأتيهم من آية من آيات ربهم إلا كانوا عنها معرضين وإذا قيل لهم أنفقوا مما
رزقكم الله قال الذين كفروا للذين آمنوا أنطعم من لو يشاء الله أطعمه إن أنتم إلا في
ضلال مبين ويقولون متى هذا الوعد إن كنتم صادقين ما ينظرون إلا
صيحة واحدة تأخذهم وهم يخصمون فلا يستطيعون توصية ولا إلى أهلهم
يرجعون ونفخ في الصور فإذا هم من الأجداث إلى ربهم ينسلون قالوا يا ويلنا
من بعثنا من مرقدنا هذا ما وعد الرحمن وصدق المرسلون إن كانت إلا صيحة
واحدة فإذا هم جميع لدينا محضرون فاليوم لا تظلم نفس شيئا ولا تجزون إلا ما
كنتم تعملون إن أصحاب الجنة اليوم في شغل فاكهون هم وأزواجهم في ظلال
على الأرائك متكئون لهم فيها ولهم ما يدعون سلام قولا من رب
رحيم وامتازوا اليوم أيها المجرمون ألم أعهد إليكم يا بني آدم أن لا تعبدوا

الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ وَلَقَدْ
أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ
وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا
وَلَا يَرْجِعُونَ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا
يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى
الْكَافِرِينَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ وَ
ذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا
يَشْكُرُونَ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ
وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا
وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ
بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ
أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ الْخَلَّاقُ
الْعَلِيمُ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ
كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

## سورة الرحمن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ
وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ
وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ

فاكهة والنخل ذات الأكمام والحب ذو العصف والريحان فبأي آلاء
ربكما تكذبان خلق الإنسان من صلصال كالفخار وخلق الجان من مارج من
نار فبأي آلاء ربكما تكذبان رب المشرقين ورب المغربين فبأي
آلاء ربكما تكذبان مرج البحرين يلتقيان بينهما برزخ لا يبغيان فبأي
آلاء ربكما تكذبان يخرج منهما اللؤلؤ والمرجان فبأي آلاء ربكما تكذبان
وله الجوار المنشآت في البحر كالأعلام فبأي آلاء ربكما تكذبان كل من عليها فان
ويبقى وجه ربك ذو الجلال والإكرام فبأي آلاء ربكما تكذبان يسأله
من في السماوات والأرض كل يوم هو في شأن فبأي آلاء ربكما تكذبان سنفرغ
لكم أيه الثقلان فبأي آلاء ربكما تكذبان يا معشر الجن والإنس إن استطعتم أن
تنفذوا من أقطار السماوات والأرض فانفذوا لا تنفذون إلا بسلطان فبأي
آلاء ربكما تكذبان يرسل عليكما شواظ من نار ونحاس فلا تنتصران فبأي آلاء ربكما
تكذبان فإذا انشقت السماء فكانت وردة كالدهان فبأي آلاء ربكما تكذبان
فيومئذ لا يسأل عن ذنبه إنس ولا جان فبأي آلاء ربكما تكذبان يعرف المجرمون
بسيماهم فيؤخذ بالنواصي والأقدام فبأي آلاء ربكما تكذبان هذه جهنم التي يكذب
بها المجرمون يطوفون بينها وبين حميم آن فبأي آلاء ربكما تكذبان ولمن خاف
مقام ربه جنتان فبأي آلاء ربكما تكذبان ذواتا أفنان فبأي آلاء ربكما تكذبان
فيهما عينان تجريان فبأي آلاء ربكما تكذبان فيهما من كل فاكهة زوجان فبأي
آلاء ربكما تكذبان متكئين على فرش بطائنها من إستبرق وجنى الجنتين دان
فبأي آلاء ربكما تكذبان فيهن قاصرات الطرف لم يطمثهن إنس قبلهم ولا جان
فبأي آلاء ربكما تكذبان كأنهن الياقوت والمرجان فبأي آلاء ربكما تكذبان
هل جزاء الإحسان إلا الإحسان فبأي آلاء ربكما تكذبان ومن دونهما

الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَءَاخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا
بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا
بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُلْ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ
الشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَوٰةِ
مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَوٰةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انْفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا
قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

## سورة الملك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَوٰةَ
لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا
مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ
كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَا
[illegible] وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ [illegible]
[illegible] تَكَادُ [illegible]
[illegible]

ث و بوصف
ث سورۂ واقعہ
لک سورۂ جمعہ
لک سورۂ تبارک
(از حضرت) امام جعفر صادق علیہ السلام [illegible] الذی بیدہ الملک در [illegible]

فكذبنا وقلنا ما نزل الله من شيء إن أنتم إلا في ضلال كبير وقالوا لو كنا نسمع أو
نعقل ما كنا في أصحاب السعير فاعترفوا بذنبهم فسحقا لأصحاب السعير إن الذين
يخشون ربهم بالغيب لهم مغفرة وأجر كبير وأسروا قولكم أو اجهروا به إنه عليم
بذات الصدور ألا يعلم من خلق وهو اللطيف الخبير هو الذي جعل لكم الأرض
ذلولا فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه وإليه النشور ءأمنتم من في السماء
أن يخسف بكم الأرض فإذا هي تمور أم أمنتم من في السماء أن يرسل عليكم حاصبا فستعلمون
كيف نذير ولقد كذب الذين من قبلهم فكيف كان نكير أولم يروا إلى الطير فوقهم
صافات ويقبضن ما يمسكهن إلا الرحمن إنه بكل شيء بصير أمن هذا الذي هو
جند لكم ينصركم من دون الرحمن إن الكافرون إلا في غرور أمن هذا الذي يرزقكم
إن أمسك رزقه بل لجوا في عتو ونفور أفمن يمشي مكبا على وجهه أهدى أمن يمشي
سويا على صراط مستقيم قل هو الذي أنشأكم وجعل لكم السمع والأبصار والأفئدة
قليلا ما تشكرون قل هو الذي ذرأكم في الأرض وإليه تحشرون ويقولون متى
هذا الوعد إن كنتم صادقين قل إنما العلم عند الله وإنما أنا نذير مبين فلما
رأوه زلفة سيئت وجوه الذين كفروا وقيل هذا الذي كنتم به تدعون قل
أرأيتم إن أهلكني الله ومن معي أو رحمنا فمن يجير الكافرين من عذاب أليم قل هو الرحمن
آمنا به وعليه توكلنا فستعلمون من هو في ضلال مبين قل أرأيتم إن أصبح ماؤكم
غورا فمن يأتيكم بماء معين

## سورۃ النبأ

ذکر فضیلت سورۃ النبا

بسم الله الرحمن الرحيم

عم يتساءلون عن النبإ العظيم الذي هم فيه مختلفون كلا سيعلمون ثم كلا
سيعلمون ألم نجعل الأرض مهادا والجبال أوتادا وخلقناكم أزواجا وجعلنا
نومكم سباتا وجعلنا الليل لباسا وجعلنا النهار معاشا وبنينا فوقكم سبعا

شِدَادًا وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا
وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا وَفُتِحَتِ
السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا لِلطَّاغِينَ
مَآبًا لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا
جَزَاءً وِفَاقًا إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا وَكُلَّ شَيْءٍ
أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا حَدَائِقَ وَ
أَعْنَابًا وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا وَكَأْسًا دِهَاقًا لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا جَزَاءً
مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ
مِنْهُ خِطَابًا يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَ
قَالَ صَوَابًا ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

## سُورَةُ الْأَعْلَىٰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ
فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَىٰ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ وَ
نُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَىٰ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَخْشَىٰ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى الَّذِي
يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَىٰ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ
بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ إِنَّ هَٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ

## سُورَةُ الشَّمْسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا وَالسَّمَاءِ وَمَا
بَنَاهَا وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا
وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ

فضیلت سورۂ اعلیٰ

فضیلت سورۂ اذا زلزلت

ناقة الله وسقيها فكذبوه فعقروها فدمدم عليهم ربهم بذنبهم فسوىها ولا يخاف عقبها

سورة القدر — بسم الله الرحمن الرحيم

إنا أنزلناه في ليلة القدر وما أدراك ما ليلة القدر ليلة القدر خير من ألف
شهر تنزل الملائكة والروح فيها بإذن ربهم من كل أمر سلام هي حتى مطلع الفجر

سورة الزلزلة — بسم الله الرحمن الرحيم

إذا زلزلت الأرض زلزالها وأخرجت الأرض أثقالها وقال الإنسان ما لها
يومئذ تحدث أخبارها بأن ربك أوحى لها يومئذ يصدر الناس أشتاتا ليروا
أعمالهم فمن يعمل مثقال ذرة خيرا يره ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره

سورة العاديات — بسم الله الرحمن الرحيم

والعاديات ضبحا فالموريات قدحا فالمغيرات صبحا فأثرن به نقعا فوسطن به
جمعا إن الإنسان لربه لكنود وإنه على ذلك لشهيد وإنه لحب الخير لشديد أفلا
يعلم إذا بعثر ما في القبور وحصل ما في الصدور إن ربهم بهم يومئذ لخبير

سورة الكافرون — بسم الله الرحمن الرحيم — موسوم بسورة جحد

قل يا أيها الكافرون لا أعبد ما تعبدون ولا أنتم عابدون ما أعبد ولا أنا
عابد ما عبدتم ولا أنتم عابدون ما أعبد لكم دينكم ولي دين

سورة النصر — بسم الله الرحمن الرحيم

إذا جاء نصر الله والفتح ورأيت الناس يدخلون في دين الله أفواجا فسبح بحمد ربك واستغفره إنه كان توابا

سورة التوحيد — بسم الله الرحمن الرحيم

قل هو الله أحد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد

سورة الفلق — بسم الله الرحمن الرحيم

قل أعوذ برب الفلق من شر ما خلق ومن شر غاسق إذا وقب ومن شر النفاثات في
سورة — العقد ومن شر حاسد إذا حسد — الناس

بسم الله الرحمن الرحيم قل أعوذ برب الناس ملك الناس إله الناس من شر الوسواس الخناس الذي يوسوس في صدور الناس من الجنة

شِدَادًا وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا
وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا وَفُتِحَتِ
السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا لِلطَّاغِينَ
مَآبًا لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا
جَزَاءً وِفَاقًا إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا وَكُلَّ شَيْءٍ
أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا فَذُوقُوا فَلَن نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا حَدَائِقَ وَ
أَعْنَابًا وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا وَكَأْسًا دِهَاقًا لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا جَزَاءً
مِن رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ
مِنْهُ خِطَابًا يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَ
قَالَ صَوَابًا ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا إِنَّا أَنذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْ
يَنظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ✦ سُورَةُ الْأَعْلَىٰ ✦ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنتُ تُرَابًا

## بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ
فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ وَ
نُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ فَذَكِّرْ إِن نَفَعَتِ الذِّكْرَىٰ سَيَذَّكَّرُ مَن يَخْشَىٰ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى الَّذِي
يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَىٰ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ
بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ إِنَّ هَٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ

## سُورَةُ الشَّمْسِ — بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا وَالسَّمَاءِ وَمَا
بَنَاهَا وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا
وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ

فضیلت سورهٔ اعلی

فضائل سورة توحید

وازحضرت رسول الله مرویست که هر که سوره اذا زلزلت را چهار مرتبه بخواند چنانست که تمام قرآن را خوانده

فضیلت سورة عادیات

در حدیث است که مداومت نماید بر خواندن انا انزلنا حق تعالی غضب او را ... کرده المؤمنین علیه السلام ...

فضیلت سورة کافرون و نصر توحید و معوذتین

در احادیث بسیار وارد شده فضیلت خواندن سوره قل یا ایها الکافرون در نمازهای فریضه و نافله و انکه خواندن سوره توحید ربع قرآن است و خواندن ثلث قرآن است و در بعضی نوافل سوره نصر در اعداء است سبب نصرت بر اعداء است و انکه هر که سوره قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس ... بیمار ... چشم بد ... خواب ... و سوره الناس ...

ناقة الله وسقيها فكذبوه فعقروها فدمدم عليهم ربهم بذنبهم فسويها ولا يخاف عقبيها

سورة القدر — بسم الله الرحمن الرحيم

إنا أنزلناه في ليلة القدر وما أدريك ما ليلة القدر ليلة القدر خير من ألف
شهر تنزل الملئكة والروح فيها بإذن ربهم من كل أمر سلام هي حتى مطلع الفجر

سورة الزلزلة — بسم الله الرحمن الرحيم

إذا زلزلت الأرض زلزالها وأخرجت الأرض أثقالها وقال الإنسان ما لها
يومئذ تحدث أخبارها بأن ربك أوحى لها يومئذ يصدر الناس أشتاتا ليروا
أعمالهم فمن يعمل مثقال ذرة خيرا يره ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره

سورة العاديات — بسم الله الرحمن الرحيم

والعاديات ضبحا فالموريات قدحا فالمغيرات صبحا فأثرن به نقعا فوسطن به
جمعا إن الإنسان لربه لكنود وإنه على ذلك لشهيد وإنه لحب الخير لشديد أفلا
يعلم إذا بعثر ما في القبور وحصل ما في الصدور إن ربهم بهم يومئذ لخبير

سورة الكافرون — بسم الله الرحمن الرحيم — سورة موسوم بتوحید

قل يا أيها الكافرون لا أعبد ما تعبدون ولا أنتم عابدون ما أعبد ولا أنا
عابد ما عبدتم ولا أنتم عابدون ما أعبد لكم دينكم ولي دين

سورة النصر — بسم الله الرحمن الرحيم

إذا جاء نصر الله والفتح ورأيت الناس يدخلون في دين الله أفواجا فسبح بحمد ربك واستغفره إنه كان توابا

سورة التوحيد — بسم الله الرحمن الرحيم

قل هو الله أحد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد

سورة الفلق — بسم الله الرحمن الرحيم

قل أعوذ برب الفلق من شر ما خلق ومن شر غاسق إذا وقب ومن شر النفاثات في
العقد ومن شر حاسد إذا حسد — سورة الناس

بسم الله الرحمن الرحيم قل أعوذ برب الناس ملك الناس إله الناس من شر الوسواس الخناس الذي يوسوس في صدور الناس من الجنة والناس

# کتاب مفاتیح الجنان

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی جعل الحمد مفتاحاً لذکره وخلق الأشیاء ناطقة بحمده وشکره والصلوة والسلام علی نبیه محمّد المشتق اسمه من اسمه المحمود وعلی آله الطاهرین اولی المکارم والجود **و بعد** چنین گوید این فقیر بی بضاعت ومتمسک باحادیث اهل بیت رسالت علیهم السلام عباس بن محمد رضا القمی ختم الله لهما بالحسنی والسعادة که بعضی از اخوان مؤمنین از این داعی درخواست نمودند که کتاب مفتاح الجنان را که متداول شده بین مردم مطالعه نمایم وآنچه از ادعیهٔ آن کتاب که سند دارد ذکر نمایم وآنچه را که سندش بنظرم نرسیده ذکر ننمایم واضافه کنم بر آن بعض ادعیه وزیارات معتبره که در آن کتاب ذکر نشده پس احقر خواهش ایشان را اجابت نموده واین کتاب را بهمان ترتیب جمع آورده ونامیدم آنرا **بمفاتیح الجنان** ومرتب گردانیدم آنرا بر سه باب **باب اوّل** در تعقیب نمازها ودعاهای ایّام هفته واعمال شب وروز جمعه وبعض ادعیهٔ مشهوره ومناجات خمس عشرة وغیرها **باب دوم** در اعمال ماههای سال وفضیلت واعمال روز نوروز واعمال ماههای رومی **باب سیم** در زیارات وآنچه مناسب آن باب است امید که اخوان مؤمنین بر وفق آن عمل نمایند واین گنه کار روسیاه را از دعا وزیارات وطلب مغفرت فراموش نفرمایند

کتاب الباقیات الصالحات فی الادعیة والصلوات المندوبات

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی یصعد الی السماء وتقرّب عباده الی الدعاء والصلوة والسلام علی من فتح ابواب الاصطفاء محمّد خاتم الانبیاء وعلی آله الطاهرین مصابیح الدجی وعلی قائمهم خاتم الاوصیاء وبعد چنین گوید این کمترین کار روسیاه ومفتقر درگاه الله عباس بن محمد رضا القمی ختم الله لهما بالحسنی که این مجموعه ایست مشتمل بر مختصری از اعمال شبانه روز وذکر بعضی از نمازهای مأثوره

## باب اول

در تعقیب نمازها و دعاهای ایام هفته و اعمال شب و روز جمعه و بعض ادعیهٔ مشهوره و مناجات خمس عشره و غیرها و در آن چند فصل است

## فصل اول در تعقیبات مشترکه

منقول از مصباح شیخ طوسی قدّه و غیره پس هرگاه سلام نماز دادی سه مرتبه اللّه اکبر بگو و بلند کن در هر بار دستها را تا محاذی گوشها پس بگو لا اله الّا اللّه الٰهاً واحداً و نحن له مسلمون لا اله الّا اللّه و لا نعبد الّا ایّاه مخلصین له الدّین و لو کره المشرکون لا اله الّا اللّه ربّنا و ربّ آبائنا الاوّلین لا اله الّا اللّه وحده وحده وحده انجز وعده و نصر عبده و اعزّ جنده و هزم الاحزاب وحده فله الملک و له الحمد یحیی و یمیت و یمیت و یحیی و هو حیّ لا یموت بیده الخیر و هو علی کلّ شیء قدیر پس بگو استغفر اللّه الّذی لا اله الّا هو الحیّ القیّوم و اتوب الیه پس بگو اللّهمّ اهدنی من عندک و افض علیّ من فضلک و انشر علیّ من رحمتک و انزل علیّ من برکاتک سبحانک لا اله الّا انت اغفر لی ذنوبی کلّها جمیعاً فانّه لا یغفر الذّنوب کلّها جمیعاً الّا انت اللّهمّ انّی اسئلک من کلّ خیر احاط به علمک و اعوذ بک من کلّ شرّ احاط به علمک اللّهمّ انّی اسئلک عافیتک فی اموری کلّها و اعوذ بک من خزی الدّنیا و عذاب الآخرة و اعوذ بوجهک الکریم و عزّتک الّتی لا ترام و قدرتک الّتی لا یمتنع منها شیء من شرّ الدّنیا و الآخرة و من شرّ الاوجاع کلّها و لا حول و لا قوّة الّا باللّه العلیّ العظیم توکّلت علی الحیّ الّذی لا یموت و الحمد للّه الّذی لم یتّخذ ولداً و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولیّ من الذّلّ و کبّره تکبیراً پس تسبیح میگوئی تسبیح حضرت زهرا علیها السّلام و میگوئی پیش از آنکه از موضع خود حرکت کنی ده مرتبه اشهد ان لا اله الّا اللّه وحده لا شریک له الٰهاً واحداً احداً فرداً صمداً لم یتّخذ

(حاشیه:) و احراز و اذکار و ادعیه و خواص تعقیب سور و غیره و بعضی از آداب و آیات جمع کردم و نام آنرا منتخب مفاتیح الجنان گذاردم ... کامل و منقح ...

صاحبةً ولا ولداً **مؤلف گوید** که فضیلت این تهلیل بسیار وارد شده
خصوصاً در تعقیب نماز صبح وشام وهنگام طلوع وغروب آفتاب پس میگوئی سُبحانَ اللهِ
کُلَّما سَبَّحَ اللهَ شَیءٌ وَکَما یُحِبُّ اللهُ اَنْ یُسَبَّحَ وَکَما هُوَ اَهْلُهُ وَکَما یَنْبَغی لِکَرَمِ وَجْهِهِ وَ
عِزِّ جَلالِهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ کُلَّما حَمِدَ اللهَ شَیءٌ وَکَما یُحِبُّ اللهُ اَنْ یُحْمَدَ وَکَما هُوَ اَهْلُهُ وَکَما
یَنْبَغی لِکَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ کُلَّما هَلَّلَ اللهَ شَیءٌ وَکَما یُحِبُّ اللهُ اَنْ یُهَلَّلَ
وَکَما هُوَ اَهْلُهُ وَکَما یَنْبَغی لِکَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ وَاللهُ اَکْبَرُ کُلَّما کَبَّرَ اللهَ شَیءٌ وَکَما یُحِبُّ
اللهُ اَنْ یُکَبَّرَ وَکَما هُوَ اَهْلُهُ وَکَما یَنْبَغی لِکَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ
وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ عَلی کُلِّ نِعْمَةٍ اَنْعَمَ بِها عَلَیَّ وَعَلی کُلِّ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِمَّنْ کانَ
اَوْ یَکُونُ اِلی یَوْمِ الْقِیمَةِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُکَ مِنْ خَیْرِ ما اَرْجُو وَخَیْرِ ما
لا اَرْجُو وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ ما اَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ ما لا اَحْذَرُ پس میخوانی سورهٔ حمد و آیة الکرسی
وشَهِدَ اللهُ وآیهٔ قُلِ اللّهُمَّ مالِکَ الْمُلْکِ وآیهٔ سخره وآن سه آیه است از سورهٔ اعراف که
اول آن اِنَّ رَبَّکُمُ اللهُ است وآخر آن مِنَ الْمُحْسِنینَ پس میگوئی سه مرتبه سُبْحانَ رَبِّکَ
رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا یَصِفُونَ وَسَلامٌ عَلَی الْمُرْسَلینَ وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمینَ پس میگوئی سه مرتبه
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لی مِنْ اَمْری فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَارْزُقْنی مِنْ حَیْثُ
اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَیْثُ لا اَحْتَسِبُ واین دعائی است که جبرئیل تعلیم حضرت یوسف علیه السلام
کرد هنگامیکه در زندان بود پس بگیر ریش خود را بدست راست وکف دست چپ را بگشا
بجانب آسمان وبگو هفت مرتبه یا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَ آلِ
مُحَمَّدٍ وبگو نیز بهمان حال سه مرتبه یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
ارْحَمْنی وَاَجِرْنی مِنَ النّارِ پس میخوانی دوازده مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ ومیگوئی اَللّهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْنُونِ الْمَخْزُونِ الطّاهِرِ الطُّهْرِ الْمُبارَکِ وَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظیمِ
وَسُلْطانِکَ الْقَدیمِ یا واهِبَ الْعَطایا وَیا مُطْلِقَ الْاُساری وَیا فَکّاکَ الرِّقابِ مِنَ النّارِ

---

در ذکر بعضی کلمات باب پنجم در ذکر بعضی از ادعیه منتخب از صحیح التعوذات و مختص باب ششم در ذکر خواص بعضی سور و آیات و در ذکر بعضی ادعیه و مطالب متفرقه خاتمه در بیان احکام اموات رجاء واثق و امید صادق که اخوان مؤمنین و شیعیان حضرت امیر المؤمنین علیه السلام این عاصی را از دعا و طلب مغفرت در حال حیوة و بعد از ممات فراموش نفرمایند

## باب اول

در مختصری از اعمال شب و روز و مشتمل است بر چند فصل

فصل اول در اعمالی که متعلق است بما بین طلوع فجر تا طلوع آفتاب بدانکه از جمله اوقات شریفه وقت بین الطلوعین

اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَاَنْ تُخْرِجَنی مِنَ الدُّنْیا سالِماً وَتُدْخِلَنِی الْجَنَّةَ آمِناً وَاَنْ تَجْعَلَ دُعآئی اَوَّلَهُ فَلاحاً وَاَوْسَطَهُ نَجاحاً وَآخِرَهُ صَلاحاً اِنَّكَ اَنْتَ عَلاّمُ الْغُیُوبِ ودر صحیفهٔ علویه است در تعقیب هر فریضه یا مَنْ لا یَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ وَیا مَنْ لا یُغَلِّطُهُ السّآئِلُونَ وَیا مَنْ لا یُبْرِمُهُ اِلْحاحُ الْمُلِحّینَ اَذِقْنی بَرْدَ عَفْوِكَ وَحَلاوَةَ رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ ونیز میگوئی اِلٰهی هٰذِهِ صَلوتی صَلَّیْتُها لا لِحاجَةٍ مِنْكَ اِلَیْها وَلا رَغْبَةٍ مِنْكَ فیها اِلاّ تَعْظیماً وَطاعَةً وَاِجابَةً لَكَ اِلیٰ ما اَمَرْتَنی بِهِ اِلٰهی اِنْ كانَ فیها خَلَلٌ اَوْ نَقْصٌ مِنْ رُكُوعِها اَوْ سُجُودِها فَلا تُؤاخِذْنی وَتَفَضَّلْ عَلَیَّ بِالْقَبُولِ وَالْغُفْرانِ ونیز میخوانی عقب هر نماز این دعا را که پیغمبر صلی الله علیه و آله تعلیم امیرالمؤمنین علیه السلام نمود برای حافظه سُبْحانَ مَنْ لا یَعْتَدی عَلیٰ اَهْلِ مَمْلَكَتِهِ سُبْحانَ مَنْ لا یَأْخُذُ اَهْلَ الْاَرْضِ بِاَلْوانِ الْعَذابِ سُبْحانَ الرَّؤُفِ الرَّحیمِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لی فی قَلْبی نُوراً وَبَصَراً وَفَهْماً وَعِلْماً اِنَّكَ عَلیٰ كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ ودر مصباح کفعمی است که سه مرتبه بگو بعد از نمازها اُعیذُ نَفْسی وَدینی وَاَهْلی وَمالی وَوَلَدی وَاِخْوانی فی دینی وَما رَزَقَنی رَبّی وَخَواتیمَ عَمَلی وَمَنْ یَعْنینی اَمْرُهُ بِاللّٰهِ الْواحِدِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذی لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ وَبِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غاسِقٍ اِذا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفّاثاتِ فِی الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حاسِدٍ اِذا حَسَدَ وَبِرَبِّ النّاسِ مَلِكِ النّاسِ اِلٰهِ النّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْواسِ الْخَنّاسِ الَّذی یُوَسْوِسُ فی صُدُورِ النّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنّاسِ و از خط شیخ شهید منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود هر که خواهد که خدا او را در قیامت بر اعمال بدِ او مطلع نگرداند و دیوان گناهان او نگشاید باید که بعد از هر نماز این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّ مَغْفِرَتَكَ اَرْجیٰ مِنْ عَمَلی وَاِنَّ رَحْمَتَكَ اَوْسَعُ مِنْ ذَنْبی اَللّٰهُمَّ اِنْ كانَ ذَنْبی عِنْدَكَ عَظیماً فَعَفْوُكَ اَعْظَمُ مِنْ ذَنْبی اَللّٰهُمَّ اِنْ لَمْ اَكُنْ اَهْلاً اَنْ اَبْلُغَ رَحْمَتَكَ فَرَحْمَتُكَ اَهْلٌ اَنْ تَبْلُغَنی وَتَسَعَنی لِاَنَّها وَسِعَتْ كُلَّ شَیْءٍ بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

است و اخبار بسیار که از اهل بیت علیهم السلام در فضیلت این نوم و تحریص بعبادت و ذکر [illegible] بدان وارد شده است و در بعضی اخبار تعبیر شده از این خواب بخواب غفلت چنانکه از حضرت باقر علیه السلام منقولست [illegible] که ماه خورشید [illegible] پیش میکند [illegible] پس غروب آفتاب [illegible] از آن [illegible] و در این دو ساعت [illegible] بلا از شر ابلیس [illegible] پناه خدا [illegible] دو ساعت غفلت [illegible] که آن دو ساعت [illegible] و بدانکه خواب [illegible] و از حضرت [illegible] که خواب [illegible]

واز ابن بابویه رحمة الله علیه منقول است که فرموده چون از تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها
فارغ شوی بگو اللّهمّ انت السّلام ومنك السّلام ولك السّلام واليك يعود السّلام سبحان
ربّك ربّ العزّة عمّا يصفون وسلامٌ على المرسلين والحمد لله ربّ العالمين السّلام
عليك ايّها النّبيّ ورحمة الله وبركاته السّلام على الائمّة الهادين المهديّين السّلام
على جميع انبياء الله ورسله وملائكته السّلام علينا وعلى عباد الله الصّالحين السّلام
على عليٍّ امير المؤمنين السّلام على الحسن والحسين سيّدي شباب اهل الجنّة اجمعين
السّلام على عليّ بن الحسين زين العابدين السّلام على محمّد بن عليٍّ باقر علم النّبيّين السّلام
على جعفر بن محمّدٍ الصّادق السّلام على موسى بن جعفرٍ الكاظم السّلام على عليّ بن موسى
الرّضا السّلام على محمّد بن عليٍّ الجواد السّلام على عليّ بن محمّدٍ الهادي السّلام على الحسن
بن عليٍّ الزّكيّ العسكريّ السّلام على الحجّة بن الحسن القائم المهديّ صلوات الله عليهم اجمعين

پس هر حاجت که داری از خدا طلب شیخ کفعمی فرموده بعد از نمازها میگوئی رضيت
بالله ربّاً وبالاسلام ديناً وبمحمّدٍ صلّى الله عليه وآله نبيّاً وبعليٍّ اماماً وبالحسن والحسين
وعليٍّ ومحمّدٍ وجعفرٍ وموسى وعليٍّ ومحمّدٍ وعليٍّ والحسن والخلف الصّالح عليهم السّلام
ائمّةً وسادةً وقادةً بهم اتولّى ومن اعدائهم اتبرّء پس بگو سه مرتبه اللّهمّ انّي اسئلك
العفو والعافية والمعافاة في الدّنيا والآخرة

## فصل دوم در تعقیبات مختصه

بگو در تعقیب نماز ظهر کما فی المتهجد لا اله الّا الله العظيم الحليم لا اله الّا الله ربّ العرش
الكريم الحمد لله ربّ العالمين اللّهمّ انّي اسئلك موجبات رحمتك وعزائم مغفرتك و
الغنيمة من كلّ برٍّ والسّلامة من كلّ اثمٍ اللّهمّ لا تدع لي ذنباً الّا غفرته ولا همّاً الّا فرّجته
ولا سقماً الّا شفيته ولا عيباً الّا سترته ولا رزقاً الّا بسطته ولا خوفاً الّا آمنته
ولا سوءاً الّا صرفته ولا حاجةً هي لك رضاً ولي فيها صلاحٌ الّا قضيتها يا ارحم
الرّاحمين آمين ربّ العالمين ومیگوئی ده مرتبه بالله اعتصمت وبالله اثق وعلى الله اتوكّل

پس میگوئی اللهم ان عظمت ذنوبی فانت اعظم وان کبر تفریطی فانت اکبر وان دام
بخلی فانت اجود اللهم اغفرلی عظیم ذنوبی بعظیم عفوک وکثیر تفریطی بظاهر کرمک و
اقمع بخلی بفضل جودک اللهم ما بنا من نعمة فمنک لا اله الا انت استغفرک و

اتوب | (تعقیب نماز عصر منقول از متهجد) | الیک

استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم الرحمن الرحیم ذو الجلال والاکرام واسئله
ان یتوب علی توبة عبد ذلیل خاضع فقیر بائس مسکین مستکین مستجیر لا یملک
لنفسه نفعا ولا ضرا ولا موتا ولا حیوة ولا نشورا پس میگوئی اللهم انی اعوذ بک من نفس
لا تشبع ومن قلب لا یخشع ومن علم لا ینفع ومن صلوة لا ترفع ومن دعاء لا یسمع اللهم
انی اسئلک الیسر بعد العسر والفرج بعد الکرب والرخاء بعد الشدة اللهم ما بنا من
نعمة فمنک لا اله الا انت استغفرک واتوب الیک واز حضرت صادق علیه السلام منقول است که
هر که استغفار کند بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه بیامرزد حقتعالی از او هفتصد گناه و روایت شده
از حضرت امام محمد تقی علیه السلام که هر که بخواند انا انزلناه فی لیلة القدر را بعد از عصر ده مرتبه بگذارند
برای او در روز قیامت مثل عملهای خلایق در این روز و مستحب است خواندن دعای عشرات در
هر صباح و مساء و افضل اوقات آن بعد از عصر روز جمعه است و آن دعا بعد از این مذکور خواهد شد

## (تعقیب نماز مغرب منقول از مصباح متهجد)

بعد از تسبیح زهراء علیها السلام میگوئی ان الله وملائکته یصلون علی النبی یا ایها الذین آمنوا
صلوا علیه وسلموا تسلیما اللهم صل علی محمد النبی وعلی ذریته وعلی اهل بیته پس
میگوئی هفت مرتبه بسم الله الرحمن الرحیم ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم وسه مرتبه
الحمد لله الذی یفعل ما یشاء ولا یفعل ما یشاء غیره پس میگوئی سبحانک لا اله الا
انت اغفرلی ذنوبی کلها جمیعا فانه لا یغفر الذنوب کلها جمیعا الا انت پس نافله مغرب را
بجا بیاوری و آن چهار رکعت است بدو سلام و تکلم مکن ما بین آنها و شیخ فرموده که روایت



لک الحمد ولک الشکر بها
علی حتی ترضی وبعد الرضا
و اذکار وارده و دعوات
عمل مجید ذکر شد و بیانات
و من جمله آنها ذکر سبحان الله
والحمد لله ولا اله الا الله
والله اکبر است که تعبیر
از آن بباقیات الصالحات
شده است و نیز از آنها است لا اله
الا الله وحده لا شریک له
له الملک وله الحمد یحیی
ویمیت ویمیت ویحیی وهو حی لا
یموت بیده الخیر وهو علی
کل شیء قدیر و بعد از نماز
صبح و مغرب میگوئی
اللهم انی اسئلک باقبال
نهارک وادبار لیلک
وحضور صلواتک واصوات
دعاتک وتسبیح ملائکتک
ان تصلی

شده که در رکعت اول سورهٔ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ بخوانند و در رکعت دوم قُلْ هُوَ اللّهُ أَحَدٌ
و در دو رکعت دیگر هر چه خواسته باشند و روایت شده که حضرت امام علی النقی علیه السلام در رکعت سوم
حمد و اول سورهٔ حدید میخواندند تا وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ و در رکعت چهارم حمد میخواندند
و آخر سورهٔ حشر یعنی از لَوْ أَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ تا آخر سوره و مستحب است که بخوانند در سجدهٔ آخر نوافل
در هر شب خصوصاً در شب جمعه هفت مرتبه اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَاسْمِكَ الْعَظِيمِ
وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذَنْبِيَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ
و چون از نافله فارغ شدی پس هر چه میخواهی تعقیب میخوانی و میگوئی ده مرتبه مَا شَاءَ اللّهُ لَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللّهِ أَسْتَغْفِرُ اللّهَ پس میگوئی اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَ
النَّجَاةَ مِنَ النَّارِ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالرِّضْوَانَ فِي دَارِ السَّلَامِ وَجِوَارَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ و میخوانی
ما بین نماز مغرب و عشاء نماز غفیله را و آن دو رکعت است در رکعت اول بعد از حمد میخوانی
وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ و در رکعت
دوم بعد از حمد میخوانی وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ
مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ پس
دستها را بقنوت بر میداری و میگوئی اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَفَاتِحِ الْغَيْبِ الَّتِي لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا أَنْتَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا بجای این کلمه حاجت ذکر میکنی پس میگوئی
اَللّٰهُمَّ أَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِي وَالْقَادِرُ عَلَى طَلِبَتِي تَعْلَمُ حَاجَتِي فَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ
السَّلَامُ لَمَّا قَضَيْتَهَا لِي و حاجت خود را میطلبی که روایت شده که هر که این نماز را بجا آورد و حاجت

خود را بخواهد حق تعالی باو | **تعقیب نماز عشا منقول از متهجد** | عطا فرماید آنچه را که خواسته

اَللّٰهُمَّ إِنَّهُ لَيْسَ لِي عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقِي وَإِنَّمَا أَطْلُبُهُ بِخَطَرَاتٍ تَخْطُرُ عَلَى قَلْبِي فَأَجُولُ فِي طَلَبِهِ الْبُلْدَانَ

در آداب بیت الخلاء

...وان تتوب علیّ انک انت التواب الرحیم رکعت
خواستی متوجه نماز شوی و
حاجت داری به رفتن بیت الخلاء
پس باید اول آداب آن را بدانی
آداب بیت الخلاء بسیار است و جمله از
آن بطور اختصار آنست که مقنعه
تا اینکه در وقت داخل شدن
پای چپ را و بگوئی بسم الله
و بالله اعوذ بالله من الرجس
النجس الخبیث المخبث الشیطان
الرجیم و چون کشف کردی
بسم الله بگوئی و واجبست
در این حال بلکه در تمام حالات
مستور کردن عورت از ناظر
محترم و حرام است در این حال
رو بقبله و پشت بقبله نشستن
و مستحب است اینکه بگوئی در حال
قضاء حاجت اللّهم اطعمنی
طیّباً فی عافیة واخرجه منّی خبیثاً

فَاَنَا فِيمَا اَنَا طَالِبٌ كَالْحَيْرَانِ لَا اَدْرِي اَفِي سَهْلٍ هُوَ اَمْ فِي جَبَلٍ اَمْ فِي اَرْضٍ اَمْ فِي سَمَاءٍ اَمْ فِي بَرٍّ
اَمْ فِي بَحْرٍ وَعَلَى يَدَيْ مَنْ وَمِنْ قِبَلِ مَنْ وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّ عِلْمَهُ عِنْدَكَ وَاَسْبَابَهُ بِيَدِكَ وَ
اَنْتَ الَّذِي تَقْسِمُهُ بِلُطْفِكَ وَتُسَبِّبُهُ بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ يَا رَبِّ
رِزْقَكَ لِي وَاسِعًا وَمَطْلَبَهُ سَهْلًا وَمَاْخَذَهُ قَرِيبًا وَلَا تُعَنِّنِي بِطَلَبِ مَا لَمْ تُقَدِّرْ لِي فِيهِ رِزْقًا
فَاِنَّكَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِي وَاَنَا فَقِيرٌ اِلٰى رَحْمَتِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجُدْ عَلٰى عَبْدِكَ بِفَضْلِكَ
اِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ **مؤلف گوید** که این دعا از ادعیهٔ طلب رزق است و مستحب است
نیز در تعقیب عشاء هفت مرتبه سورهٔ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ بخوانند و آنکه در نماز وتیره و آن دو رکعت
نافله نشسته است بعد از نماز عشاء صد آیه از قرآن بخوانند و مستحب است عوض صد آیه
سورهٔ اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ در یک رکعت و سورهٔ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ در رکعت دیگر بخوانند

## (تعقیب نماز صبح منقول از مصباح متهجد)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ
اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ و میگوئی ده مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِيَاءِ الرَّاضِينَ
الْمَرْضِيِّينَ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَلٰى
اَرْوَاحِهِمْ وَاَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ و این صلوات در عصرهای جمعه نیز وارد شده
با فضیلت بسیار و بگو نیز اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِي عَلٰى مَا اَحْيَيْتَ عَلَيْهِ عَلِيَّ بْنَ اَبِي طَالِبٍ وَاَمِتْنِي عَلٰى مَا
مَاتَ عَلَيْهِ عَلِيُّ بْنُ اَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ و بگو صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ و صد مرتبه
اَسْاَلُ اللّٰهَ الْعَافِيَةَ و صد مرتبه اَسْتَجِيرُ بِاللّٰهِ مِنَ النَّارِ و صد مرتبه وَاَسْاَلُهُ الْجَنَّةَ و صد مرتبه
اَسْاَلُ اللّٰهَ الْحُورَ الْعِينَ و صد مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ و صد مرتبه توحید
و صد مرتبه صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و صد مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و صد مرتبه مَا شَاءَ اللّٰهُ كَانَ وَلَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس بگو اَصْبَحْتُ اَللّٰهُمَّ مُعْتَصِمًا بِذِمَامِكَ الْمَنِيعِ الَّذِي

فی عافیةٍ و وفقنی [illegible]
بر آنچه از نعو و دفع شده میگوید
اللّٰهم ارزقنی الحلال و جنّبنی
الحرام و چون خواستی که برخیزی
بگوی الحمد لله الذی جعل لی
طهوراً و ان جعله الحمد لله
وقت استنجا میگوئی
اللّٰهم حصّن فرجی و اعفّه
و استر عورتی و حرّمنی علی
النار و چون از استنجا فارغ شوی
دست راست را بر شکم بمال و بگو
الحمد لله الذی اماط عنی الاذی و
هنّانی طعامی و شرابی و عافانی
من البلوی پس بیرون آید
و مقدم دارد پای راست را
برای بیرون آمدن

لَا یُطَاوَلُ وَلَا یُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ کُلِّ غَاشِمٍ وَطَارِقٍ مِنْ سَائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ مِنْ
خَلْقِکَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ فِی جُنَّةٍ مِنْ کُلِّ مَخُوفٍ بِلِبَاسٍ سَابِغَةٍ وَلَاءِ اَهْلِ بَیْتِ نَبِیِّکَ
مُحْتَجِبًا مِنْ کُلِّ قَاصِدٍ لِی اِلَی اَذِیَّةٍ بِجِدَارٍ حَصِینٍ الْاِخْلَاصِ فِی الْاِعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَالتَّمَسُّکِ
بِحَبْلِهِمْ مُوقِنًا اَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَفِیهِمْ وَبِهِمْ اُوَالِی مَنْ وَالَوْا وَاُجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا فَاَعِذْنِی
اللّٰهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ کُلِّ مَا اَتَّقِیهِ یَا عَظِیمُ حَجَزْتُ الْاَعَادِیَ عَنِّی بِبَدِیعِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اِنَّا
جَعَلْنَا مِنْ بَیْنِ اَیْدِیهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَیْنَاهُمْ فَهُمْ لَا یُبْصِرُونَ و این دعا در
هر صبح و شام خوانده میشود و آن دعاء امیر المؤمنین است در لیلة المبیت و در تهذیب روایت شده
که هر که بعد از نماز صبح ده مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِیمِ وَبِحَمْدِهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ
الْعَظِیمِ حقتعالی او را عافیت دهد از کوری و دیوانگی و جذام و فقر و خانه بسر فرود آمدن یا
خرافت در هنگام پیری و شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که بعد از نماز صبح
و نماز مغرب بگوید هفت مرتبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ
حقتعالی دفع کند از او هفتاد نوع از انواع بلا که آسانتر آنها باد و پیسی و دیوانگی باشد و اگر
شقی باشد محو شود از اشقیاء و نوشته شود از سعداء و نیز از آنحضرت روایت کرده که برای دنیا و
آخرت و رفع درد چشم این دعا را بعد از نماز صبح و مغرب بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْکَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ فِی بَصَرِی وَالْبَصِیرَةَ فِی دِینِی وَالْیَقِینَ فِی
قَلْبِی وَالْاِخْلَاصَ فِی عَمَلِی وَالسَّلَامَةَ فِی نَفْسِی وَالسَّعَةَ فِی رِزْقِی وَالشُّکْرَ لَکَ اَبَدًا مَا اَبْقَیْتَنِی شیخ
ابن فهد در عدة الداعی از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده که هر که بگوید در عقب نماز صبح این کلام را
حاجتی طلب نکند مگر آنکه آسان شود برای او و کفایت کند حق تعالی آنچه را که مهم او است
بِسْمِ اللّٰهِ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاُفَوِّضُ اَمْرِی اِلَی اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِیرٌ بِالْعِبَادِ فَوَقٰیهُ اللّٰهُ
سَیِّئَاتِ مَا مَکَرُوا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّیْنَاهُ مِنَ
الْغَمِّ وَکَذٰلِکَ نُنْجِی الْمُؤْمِنِینَ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ

در آداب وضو

الحمد لله الذی عرفنی لذته وابقی فی جسدی قوته واخرج عنی اذاه یا لها نعمة یا لها نعمة یا لها نعمة لا یقدر القادرون قدرها

و چون خواستی وضو بگیری ابتدا میباید بمسواک کردن که دهان را پاکیزه میکند و بلغم را بر طرف میکند و ذهن را زیاد میکند و حفظ را زیاد میکند و باعث زیادتی حسنات و خوشنودی حقتعالی است و دو رکعت نماز با مسواک افضل است از هفتاد رکعت بغیر از مسواک و اگر مسواک نباشد انگشت مجزی است از آن و سزاوار است که در وقت وضو گرفتن رو بقبله بنشینی و ظرف آب را در جانب راست خود [illegible] افتاد

یَمْسَسْهُمْ سُوءٌ ما شاءَ اللهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ ما شاءَ اللهُ لا ما شاءَ النّاسُ
ما شاءَ اللهُ وَاِنْ كَرِهَ النّاسُ حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ حَسْبِيَ الْخالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ
حَسْبِيَ الرّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ حَسْبِيَ اللهُ رَبُّ الْعالَمِينَ حَسْبِي مَنْ هُوَ حَسْبِي حَسْبِي مَنْ
لَمْ يَزَلْ حَسْبِي حَسْبِي مَنْ كانَ مُذْ كُنْتُ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي حَسْبِيَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ **مؤلف گوید** که شیخ ما ثقة الاسلام نوری نور الله مرقده
در کتاب دار السلام از شیخ خود مرحوم خلد مقام عالم ربانی جناب حاج ملا فتحعلی سلطان آبادی
نقل فرموده که فاضل مقدس آخوند ملا محمد صادق عراقی در غایت سختی و پریشانی و بدحالی بود
و هیچ وجه برای او گشایشی نمیشد تا آنکه شبی در خواب دید که در یک وادی خیمهٔ بزرگی با قبه سرپا است
پرسید این خیمه از کیست گفتند از کهف حصین و غیاث مضطر مسکین حضرت قائم مهدی و امام منتظر
مرضی عجل الله فرجه میباشد پس بتعجیل خدمت آنحضرت مشرف گردید و سختی حال خود را با آنحضرت
عرضکرد و از آن بزرگوار دعائی برای گشایش کار و رفع غم خویش خواست آنحضرت او را حواله فرمود
بسیدی از اولاد خود و اشاره فرمود بسوی خیمهٔ او آخوند از خدمت آنحضرت بیرون شد و رفت بهمان
خیمه که حضرت بآن اشاره فرموده بود دید سید سند حبر معتمد عالم امجد مؤید جناب آقا سید محمد
سلطان آبادی است در آن خیمه و در روی سجاده نشسته مشغول دعا و قرائت است آخوند بر سید
سلام کرد و حکایت حال را برای او نقل کرد پس سید برای گشایش امر و وسعت رزق او دعائی تعلیم
نمود پس از خواب بیدار شد در حالیکه آن دعا در خاطر او بود و قصد کرد بخانهٔ سید و پیش از این
خواب آخوند از سید منافر و تارک او بود بجهتی که از ذکر نمیکرد پس چون بخدمت سید رسید او را بهمان
نحو که در خواب دیده بود دید در مصلای خود نشسته مشغول ذکر و استغفار است سلام کرد
سید جواب سلام داد و تبسمی نمود مثل آنکه از قضیه مطلع باشد پس آخوند برای گشایش امر خویش
دعائی خواست پس سید تعلیم او نمود همان دعائیرا که در خواب باو تعلیم فرموده بود پس آخوند
مشغول بآن دعا شد باندک زمانی دنیا از هر طرف باو روی آورد و از سختی و بدحالی بیرون آمد

آداب ضیف

این دعا منجر الی الجهاد
الذی یجعل الله ... لمغفرة
الذی یجعله نجاحا لمن
ولکنه یجعله ... و دار بیش
یشعوش و ... ابرکی
از آنکه داخل ... طرف ایا بعد
و میکوش در ... داخل
و میکوش در طرف ... اب
کسن بن ... اللهم
بسم الله و بالله و اجعلنی
من التوابین و اجعلنی
من المتطهرین ... دفعه
مضمضه میکنی ... اسم
و میگوئی اللهم لقنی
حجتی یوم القاک و اطلق
لسانی بذکرک ... ابرکی
دفعه استنشاق میکنی
و میگوئی اللهم لا تحرم
علی ریح الجنة و اجعلنی
ممن یشم ریحها و روحها
و طیبها ...

ومرحوم حاج ملا فتحعلی رحمة الله علیه سید را مدح میکرد مدح بلیغی و او را ملاقات کرده بود
ومقداری از زمان هم شاگردی او نموده بود اما آنچه را که سید تعلیم آخوند کرده بود در خواب و
بیداری پس سه چیز است اول آنکه در عقب فجر دست بر سینه گذارد و هفتاد مرتبه یا فتاح
بگوید دوم مواظبت کند بخواندن این دعا که در کافی است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله
تعلیم فرمود او را بمردی از صحابه که مبتلا بود بناخوشی و پریشانی و از برکت خواندن این دعا باندک
زمانی ناخوشی و پریشانی از او برطرف شد لَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِی لَایَمُوتُ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ
تَکْبِیرًا سیم در عقب نمازهای صبح بخواند دعائی را که از شیخ بن فهد نقل شد (ص ۳۰) و این اوراد را
باید غنیمت شمرد و بخواندن آن مواظبت نمود و از فوائد آن غفلت ننمود و بدانکه
سجدهٔ شکر بعد از نمازها مستحب مؤکد است و دعا و اذکار بسیار در آن حال وارد شده و از
حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که اگر خواهی صد مرتبه شُکْرًا شُکْرًا بگو و اگر خواهی
صد مرتبه عَفْوًا عَفْوًا و نیز از آنحضرت منقولست که کمتر آنچه در این سجده گویند آنستکه سه مرتبه
بگویند شُکْرًا لِلّٰهِ و نیز بدانکه در وقت طلوع آفتاب و وقت غروب آفتاب ادعیه و اذکار
بسیار از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السلام ماثور گردیده است و تحریص
و ترغیب بیشمار بر محافظت این دو وقت در آیات و اخبار وارد شده است و ما در این مختصر بذکر
چند دعای معتبر اکتفا میکنیم اول مشایخ حدیث بسندهای معتبره از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده اند که فریضه و واجب است بر هر مسلمان که ده مرتبه پیش از طلوع آفتاب و ده مرتبه
پیش از غروب این دعا را بخواند لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ
یُحْیِی وَیُمِیتُ وَیُمِیتُ وَیُحْیِی وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ و در بعضی
از روایاتست که اگر ترک شود قضا کنید که لازمست دوم و نیز از آنحضرت در روایات
معتبره وارد شده که پیش از طلوع و غروب آفتاب ده مرتبه بگو اَعُوذُ بِاللهِ السَّمِیعِ الْعَلِیمِ

باب وضو
... اللهم اعطنی کتابی بیمینی والخلد فی الجنان بیساری ...
... اللهم لا تعطنی کتابی بشمالی ولا من وراء ظهری ولا تجعلها مغلولة الی عنقی واعوذ بک من مقطعات النیران ...

مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِاللّٰهِ أَنْ يَحْضُرُونِ إِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ سیم و نیز از
آنحضرت روایت شده که چه مانعست شمارا که در هر صبح و شام سه مرتبه این دعا بخوانید اَللّٰهُمَّ
مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلٰى دِينِكَ وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ
لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَأَجِرْنِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ امْدُدْ لِي فِي عُمْرِي
وَأَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَانْشُرْ عَلَيَّ رَحْمَتَكَ وَإِنْ كُنْتُ عِنْدَكَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ شَقِيًّا فَاجْعَلْنِي
سَعِيدًا فَإِنَّكَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَتُثْبِتُ وَعِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ چهارم و نیز از آنحضرت منقول
است که در هر صبح و شام این دعا را بخوان اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ
غَيْرُهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ أَنْ يُحْمَدَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ اَللّٰهُمَّ أَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ
مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
پنجم در هر صبح و شام ده مرتبه بگو سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ وَإِنْ

| | | |
|---|---|---|
| جملهٔ دعاها در این وقت دعای | **فصل سیم** | عشرات است که بعد از این خواهد |
| در ذکر دعاهای ایام هفته | **دعای روز یکشنبه** | منقول از ملحقات صحیفهٔ سجادیه |

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا أَرْجُو إِلَّا فَضْلَهُ وَلَا أَخْشٰى إِلَّا عَدْلَهُ وَلَا أَعْتَمِدُ إِلَّا قَوْلَهُ وَلَا أُمْسِكُ
إِلَّا بِحَبْلِهِ بِكَ أَسْتَجِيرُ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضْوَانِ مِنَ الظُّلْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمِنْ غِيَرِ الزَّمَانِ وَ
تَوَاتُرِ الْأَحْزَانِ وَطَوَارِقِ الْحَدَثَانِ وَمِنِ انْقِضَاءِ الْمُدَّةِ قَبْلَ التَّأَهُّبِ وَالْعُدَّةِ وَإِيَّاكَ أَسْتَرْشِدُ
لِمَا فِيهِ الصَّلَاحُ وَالْإِصْلَاحُ وَبِكَ أَسْتَعِينُ فِيمَا يَقْتَرِنُ بِهِ النَّجَاحُ وَالْإِنْجَاحُ وَإِيَّاكَ
أَرْغَبُ فِي لِبَاسِ الْعَافِيَةِ وَتَمَامِهَا وَشُمُولِ السَّلَامَةِ وَدَوَامِهَا وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ
هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَحْتَرِزُ بِسُلْطَانِكَ مِنْ جَوْرِ السَّلَاطِينِ فَتَقَبَّلْ مَا كَانَ مِنْ صَلَاتِي وَصَوْمِي
وَاجْعَلْ غَدِي وَمَا بَعْدَهُ أَفْضَلَ مِنْ سَاعَتِي وَيَوْمِي وَأَعِزَّنِي فِي عَشِيرَتِي وَقَوْمِي وَاحْفَظْنِي
فِي يَقَظَتِي وَنَوْمِي فَأَنْتَ اللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ

آداب رفتن مسجد

پس پیش کن پای خود را و
در اثنای داخل شدن بگو اَللّٰهُمَّ
ثَبِّتْنِي عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَزِلُّ
فِيهِ الْأَقْدَامُ وَاجْعَلْ
سَعْيِي فِيمَا يُرْضِيكَ عَنِّي
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
و چون فارغ شدی از وضو
مستحب است اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
تَمَامَ الْوُضُوءِ وَتَمَامَ الصَّلَاةِ
وَتَمَامَ رِضْوَانِكَ وَالْجَنَّةَ
و مستحب است بگویی الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ و مستحب است سوره
قدر را سه مرتبه بعد از
فارغ از وضو بخوانی
[illegible]
بجانب مسجد [illegible]
و وقار و مستحب است [illegible]
بیرون شدن [illegible] بِسْمِ اللّٰهِ
[illegible]

فی یومی هذا وما بعده من الآحاد من الشرک والالحاد واخلص لک دعائی تعرضا للاجابة واقیم علی طاعتک رجاء للاثابة فصل علی محمد خیر خلقک الداعی الی حقک واعزنی بعزک الذی لا یضام واحفظنی بعینک التی لا تنام واختم بالانقطاع الیک امری وبالمغفرة عمری انک انت الغفور الرحیم

## دعای روز دوشنبه

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی لم یشهد احدا حین فطر السموات والارض ولا اتخذ معینا حین برء النسمات لم یشارک فی الالهیة ولم یظاهر فی الوحدانیة کلت الالسن عن غایة صفته والعقول عن کنه معرفته وتواضعت الجبابرة لهیبته وعنت الوجوه لخشیته وانقاد کل عظیم لعظمته فلک الحمد متواترا متسقا ومتوالیا مستوسقا وصلواته علی رسوله ابدا وسلامه دائما سرمدا اللهم اجعل اول یومی هذا صلاحا واوسطه فلاحا وآخره نجاحا واعوذ بک من یوم اوله فزع واوسطه جزع وآخره وجع اللهم انی استغفرک لکل نذر نذرته وکل وعد وعدته وکل عهد عاهدته ثم لم اف به واسألک فی مظالم عبادک عندی فایما عبد من عبیدک او امة من امائک کانت له قبلی مظلمة ظلمتها ایاه فی نفسه او فی عرضه او فی ماله او فی اهله وولده او غیبة اغتبته بها او تحامل علیه بمیل او هوی او انفة او حمیة او ریاء او عصبیة غائبا کان او شاهدا وحیا کان او میتا فقصرت یدی وضاق وسعی عن ردها الیه والتحلل منه فاسألک یا من یملک الحاجات وهی مستجیبة لمشیته ومسرعة الی ارادته ان تصلی علی محمد وآل محمد وان ترضیه عنی بما شئت وتهب لی من عندک رحمة انه لا تنقصک المغفرة ولا تضرک الموهبة یا ارحم الراحمین اللهم اولنی فی کل یوم اثنین نعمتین منک ثنتین سعادة فی اوله بطاعتک ونعمة فی آخره بمغفرتک

دعای قبل (از نماز)

اللهم صل على محمد وآل محمد وافتح لي أبواب رحمتك وغفرانك وأغلق عني أبواب معصيتك واجعلني من زوارك وعمار مساجدك وممن يناجيك في الليل والنهار ومن الذين هم في صلواتهم خاشعون وادحر عني الشيطان الرجيم وجنود إبليس أجمعين

و چون اراده کردی که نماز بکنی بگو: اللهم إني أقدم إليك محمدا صلى الله عليه وآله بين يدي حاجتي وأتوجه به إليك فاجعلني به وجيها عندك في الدنيا والآخرة ومن المقربين [illegible]

## دعای روز سه شنبه

بسم الله الرحمن الرحيم

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَالْحَمْدُ حَقُّهُ كَمَا يَسْتَحِقُّهُ حَمْداً كَثِيراً وَاَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ نَفْسِي اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ
بِالسُّوٓءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي وَاَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الَّذِي يَزِيدُنِي ذَنْباً اِلَى ذَنْبِي وَاَحْتَرِزُ
بِهِ مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ فَاجِرٍ وَسُلْطَانٍ جَآئِرٍ وَعَدُوٍّ قَاهِرٍ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ جُنْدِكَ فَاِنَّ جُنْدَكَ
هُمُ الْغَالِبُونَ وَاجْعَلْنِي مِنْ حِزْبِكَ فَاِنَّ حِزْبَكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَاجْعَلْنِي مِنْ اَوْلِيَآئِكَ فَاِنَّ
اَوْلِيَآئَكَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ لِي دِينِي فَاِنَّهُ عِصْمَةُ اَمْرِي وَاَصْلِحْ
لِي آخِرَتِي فَاِنَّهَا دَارُ مَقَرِّي وَاِلَيْهَا مِنْ مُجَاوَرَةِ اللِّئَامِ مَفَرِّي وَاجْعَلِ الْحَيٰوةَ زِيَادَةً لِي فِي
كُلِّ خَيْرٍ وَالْوَفَاةَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَتَمَامِ عِدَّةِ الْمُرْسَلِينَ
وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَاَصْحَابِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَهَبْ لِي فِي الثُّلَثَآءِ ثَلَاثاً لَا تَدَعْ
لِي ذَنْباً اِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا غَمّاً اِلَّا اَذْهَبْتَهُ وَلَا عَدُوّاً اِلَّا دَفَعْتَهُ بِبِسْمِ اللّٰهِ خَيْرِ الْاَسْمَآءِ
بِسْمِ اللّٰهِ رَبِّ الْاَرْضِ وَالسَّمَآءِ اَسْتَدْفِعُ كُلَّ مَكْرُوهٍ اَوَّلُهُ سَخَطُهُ وَاَسْتَجْلِبُ كُلَّ مَحْبُوبٍ اَوَّلُهُ
رِضَاهُ فَاخْتِمْ لِي مِنْكَ بِالْغُفْرَانِ يَا وَلِيَّ الْاِحْسَانِ

## دعای روز چهارشنبه

بسم الله الرحمن الرحيم

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاساً وَالنَّوْمَ سُبَاتاً وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُوراً لَكَ الْحَمْدُ اَنْ
بَعَثْتَنِي مِنْ مَرْقَدِي وَلَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهُ سَرْمَداً حَمْداً دَآئِماً لَا يَنْقَطِعُ اَبَداً وَلَا يُحْصِي
لَهُ الْخَلَآئِقُ عَدَداً اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ اَنْ خَلَقْتَ فَسَوَّيْتَ وَقَدَّرْتَ وَقَضَيْتَ وَاَمَتَّ
وَاَحْيَيْتَ وَاَمْرَضْتَ وَشَفَيْتَ وَعَافَيْتَ وَاَبْلَيْتَ وَعَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ وَعَلَى
الْمُلْكِ احْتَوَيْتَ اَدْعُوكَ دُعَآءَ مَنْ ضَعُفَتْ وَسِيلَتُهُ وَانْقَطَعَتْ حِيلَتُهُ وَاقْتَرَبَ
اَجَلُهُ وَتَدَانَى فِي الدُّنْيَا اَمَلُهُ وَاشْتَدَّتْ اِلَى رَحْمَتِكَ فَاقَتُهُ وَعَظُمَتْ لِتَفْرِيطِهِ
حَسْرَتُهُ وَكَثُرَتْ زَلَّتُهُ وَعَثْرَتُهُ وَخَلُصَتْ لِوَجْهِكَ تَوْبَتُهُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ
وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَارْزُقْنِي شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

وَلَا تَحْرِمْنِي صُحْبَتَهُ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ اقْضِ لِي فِي الْأَرْبِعَاءِ أَرْبَعاً اجْعَلْ قُوَّتِي فِي طَاعَتِكَ وَنَشَاطِي فِي عِبَادَتِكَ وَرَغْبَتِي فِي ثَوَابِكَ وَزُهْدِي فِيمَا يُوجِبُ لِي أَلِيمَ عِقَابِكَ إِنَّكَ لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ

## دعای روز پنجشنبه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَذْهَبَ اللَّيْلَ مُظْلِماً بِقُدْرَتِهِ وَجَاءَ بِالنَّهَارِ مُبْصِراً بِرَحْمَتِهِ وَكَسَانِي ضِيَاءَهُ وَأَنَا فِي نِعْمَتِهِ اللّٰهُمَّ فَكَمَا أَبْقَيْتَنِي لَهُ فَأَبْقِنِي لِأَمْثَالِهِ وَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَفْجَعْنِي فِيهِ وَفِي غَيْرِهِ مِنَ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ بِارْتِكَابِ الْمَحَارِمِ وَاكْتِسَابِ الْمَآثِمِ وَارْزُقْنِي خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا فِيهِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُ وَشَرَّ مَا فِيهِ وَشَرَّ مَا بَعْدَهُ اللّٰهُمَّ إِنِّي بِذِمَّةِ الْإِسْلَامِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَسْتَشْفِعُ لَدَيْكَ فَاعْرِفِ اللّٰهُمَّ ذِمَّتِيَ الَّتِي رَجَوْتُ بِهَا قَضَاءَ حَاجَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ اقْضِ لِي فِي الْخَمِيسِ خَمْساً لَا يَتَّسِعُ لَهَا إِلَّا كَرَمُكَ وَلَا يُطِيقُهَا إِلَّا نِعَمُكَ سَلَامَةً أَقْوَى بِهَا عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَةً أَسْتَحِقُّ بِهَا جَزِيلَ مَثُوبَتِكَ وَسَعَةً فِي الْحَالِ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ وَأَنْ تُؤْمِنَنِي فِي مَوَاقِفِ الْخَوْفِ بِأَمْنِكَ وَتَجْعَلَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْهُمُومِ وَالْغُمُومِ فِي حِصْنِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ تَوَسُّلِي بِهِ شَافِعاً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ نَافِعاً إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

## دعای روز جمعه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْأَوَّلِ قَبْلَ الْإِنْشَاءِ وَالْإِحْيَاءِ وَالْآخِرِ بَعْدَ فَنَاءِ الْأَشْيَاءِ الْعَلِيمِ الَّذِي لَا يَنْسَى مَنْ ذَكَرَهُ وَلَا يَنْقُصُ مَنْ شَكَرَهُ وَلَا يَخِيبُ مَنْ دَعَاهُ وَلَا يَقْطَعُ رَجَاءَ مَنْ رَجَاهُ اللّٰهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيداً وَأُشْهِدُ جَمِيعَ مَلَائِكَتِكَ وَسُكَّانَ سَمٰوَاتِكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَنْ بَعَثْتَ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَنْشَأْتَ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ أَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَلَا عَدِيلَ وَلَا خُلْفَ لِقَوْلِكَ وَلَا تَبْدِيلَ وَأَنَّ مُحَمَّداً

---

**دعاء قبل الاذان**

... ذنوبی مغفور ... و دعاء ... يومي ... انك انت الغفور الرحيم بين اذان و اقامه

مستحب است بجهت نماز مابين اذان و اقامه فاصله ... دعا را بخوانند اللهم اجعل قلبی بارا و عيشی قارا و رزقی دارا واجعل لي عند قبر رسولك صلى الله عليه وآله مستقرا وقرارا

وآنچه خواهد دعا ميكنی ... مستجاب شود ... علامه مجلسی ... ذکر دعا در بين اذان و اقامه ... بعد از گفتن اقامه ... اللهم ... انك ...

صلّی اللّه علیه و آله عبدک و رسولک ادّی ما حمّلته الی العباد و جاهد
فی اللّه عزّ و جلّ حقّ الجهاد و انّه بشّر بما هو حقّ من الثّواب و انذر بما هو صدق من
العقاب اللّهمّ ثبّتنی علی دینک ما احییتنی و لا تزغ قلبی بعد اذ هدیتنی و هب لی من
لدنک رحمة انّک انت الوهّاب صلّ علی محمّد و علی آل محمّد و اجعلنی من اتباعه و
شیعته و احشرنی فی زمرته و وفّقنی لأداء فرض الجمعات و ما اوجبت علیّ فیها
من الطّاعات و قسمت لأهلها من العطاء فی یوم الجزاء انّک انت العزیز الحکیم

## دعای روز شنبه — بسم اللّه الرّحمن الرّحیم

بسم اللّه کلمة المعتصمین و مقالة المتحرّزین و اعوذ باللّه تعالی من جور الجائرین و کید
الحاسدین و بغی الظّالمین و احمده فوق حمد الحامدین اللّهمّ انت الواحد بلا شریک
و الملک بلا تملیک لا تضادّ فی حکمک و لا تنازع فی ملکک اسألک ان تصلّی
علی محمّد عبدک و رسولک و ان توزعنی من شکر نعماک ما تبلغ بی غایة رضاک و
ان تعیننی علی طاعتک و لزوم عبادتک و استحقاق مثوبتک بلطف عنایتک و
ترحمنی بصدّی عن معاصیک ما احییتنی و توفّقنی لما ینفعنی ما ابقیتنی و ان تشرح
بکتابک صدری و تحطّ بتلاوته وزری و تمنحنی السّلامة فی دینی و نفسی و لا توحش
بی اهل انسی و تتمّ احسانک فیما بقی من عمری کما احسنت فیما مضی منه یا ارحم الرّاحمین

## فصل چهارم

در فضیلت و اعمال شب و روز جمعه است بدانکه شب و روز جمعه را امتیاز تام است
از سایر لیالی و ایام بمزید رفعت و شرافت و نباهت از رسولخدا صلّی اللّه علیه و آله
روایت شده که شب جمعه و روز جمعه بیست و چهار ساعت است و در هر ساعت حقتعالی
ششصد هزار کس را از جهنّم آزاد کند و از حضرت صادق ع وارد شده که هر که بمیرد ما بین زوال
روز پنجشنبه تا زوال روز جمعه خدا پناه دهد او را از فشار قبر و نیز از آنحضرت منقول است

که جمعه را حقی و حرمتی عظیم هست پس زنهار که ضایع نگردانی حرمت انرا و تقصیر مکن در چیزی
از عبادت حقتعالی در انروز و تقرب جو بسوی خدا بعملهای شایسته و ترک نما جمیع محرمات خدا را
زیرا که خدا ثواب طاعات را مضاعف میگرداند و عقوبت گناهان را محو مینماید و درجات مومنان را
در دنیا و عقبی بلند میگرداند و شبش در فضیلت مانند روز است اگر توانی که شب جمعه را
زنده داری بنماز و دعا تا صبح بکن بدرستیکه خداوند عالم در شب جمعه ملائکه را برای مزید
کرامت مومنان باسمان اول میفرستند که حسنات ایشانرا زیاده گردانند و گناهان ایشانرا
محو کنند و حقتعالی واسع العطا و کریم است و نیز در حدیث معتبر از انحضرت مرویست که گاه
هست که مومن دعا میکند برای حاجتی و حقتعالی قضای حاجت ورا تاخیر میکند تا اینکه
در روز جمعه حاجت ورا براورد و برای فضیلت جمعه مضاعف گرداند و فرمود که چون
برادران یوسف از حضرت یعقوب علیه السلام استدعای طلب امرزش گناهان خود کردند
گفت سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي یعنی بعد از این استغفار خواهم کرد برای شما از پروردگار خود
حضرت فرمود که تاخیر کرد که در سحر شب جمعه دعا کند تا مستجاب گردد و نیز از انحضرت مرویست که
چون شب جمعه میاید ماهیان دریا سر از اب بیرون میاورند و وحشیان صحرا گردن میکشند و حق
تعالی را ندا میکنند که پروردگارا ما را عذاب مکن بگناه ادمیان و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که حق سبحانه و تعالی امر مینماید ملکی را که در هر شب جمعه از بالای عرش ندا میکند
از اول شب تا اخر شب از جانب رب اعلی که ایا بندهٔ مومنی هست که پیش از طلوع صبح برای اخرت
و دنیای خود مرا بخواند تا من دعای او را مستجاب کنم ایا بندهٔ مومنی هست که پیش از طلوع
صبح از گناه خود توبه کند پس من توبهٔ او را قبول کنم ایا بندهٔ مومنی هست که من روزی او را
تنگ کرده باشم و از من سؤال کند که روزی او را زیاد گردانم پیش از طلوع صبح پس روزی او را
گشاده گردانم ایا بندهٔ مومن بیماری هست که از من سؤال کند پیش از طلوع صبح که او را شفا
دهم و عافیت کرامت کنم ایا بندهٔ مومن غمگین محبوسی هست که پیش از طلوع صبح از من سؤال

دعای تکبیرات

انگشتها را بلند نماید از گوش نرمه
و بیک تا روی خود نظر کند را بموضع
سجده ... بیک از یک نهاده
مع ... و نیت نماز ... الله و بگوید
الاحرام ... و مستحب است که شش
تکبیر دیگر را اضافه کند و در
هر تکبیری دستها را بلند کند
... گوش در حالیکه
کف دستها رو بقبله باشد
انگشتها غیر از انگشت بزرگ
بهم چسبیده باشد و بخواند
دعاهای تکبیرات را باین طریق
که بعد از تکبیر سیم بگوید اللهم
انت الملک الحق المبین لا اله
الا انت سبحانک انی ظلمت
نفسی فاغفر لی ذنبی انه لا یغفر
الذنوب الا انت و بعد از
تکبیر پنجم ... [illegible]

کند که او را از زندان رها کنم و غمش را فرج دهم پس دعا بشرا مستجاب گردانم آیا بنده مؤمن
مظلومی هست که از من سؤال کند پیش از صبح برای دفع ستم ظالم تا من از برای او انتقام بکشم
و حقش را باو برگردانم پیوسته این ندا را میکند تا طلوع صبح و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقولست که حقتعالی جمعه را از همه روزها برگزیده و روزش را عید گردانیده و شبش را مثل
روزش گردانیده و از جمله فضیلت روز جمعه آنستکه هر حاجت که در آن روز از خدا سؤال
کند بر آورده میشود و اگر جماعتی مستحق عذاب شوند چون شب جمعه و روز جمعه را دریابند و دعا
کنند خدا آن عذاب را از ایشان بر میگرداند و امور مقدره را حقتعالی در شب جمعه مبرم و محکم میگرداند
پس شب جمعه بهترین شبها و روزش بهترین روزها است و از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که بپرهیزید
از گناه در شب جمعه که عقوبت گناهان در آن شب مضاعف است چنانچه ثواب حسنات مضاعفست
و هر که معصیت خدا را در شب جمعه ترک کند حقتعالی گناهان گذشته او را بیامرزد و هر که در روز
جمعه معصیتی را علانیه بکند حقتعالی او را بگناهان جمیع عمرش عذاب کند و عذاب آن گناه را بر او
مضاعف کند و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرمود که روز جمعه سید روزها است حقتعالی در آن روز ثواب حسنات را مضاعف میکند و گناهان
را محو مینماید و درجات را بلند میگرداند و دعوتها را مستجاب میگرداند و شدتها و غمها را زایل میگرداند و
حاجتهای بزرگ را بر میآورد و روز مزید است که خدا رحمتهای خود را نسبت به بندگان زیاد میگرداند
و جماعت بسیار از آتش جهنم آزاد میسازد پس هر که بخواند خدا را در آن روز و بشناسد حق و حرمت آن را
حقست بر خداوند تعالی که او را از آتش جهنم آزاد گرداند پس اگر در روز جمعه یا شب آن بمیرد ثواب
شهیدان دارد و در قیامت ایمن از عذاب الهی مبعوث میگردد و هر که استخفاف بحرمت جمعه نماید و حق
او را ضایع گرداند که نماز جمعه بجا نیاورد یا مرتکب محرمات الهی در آن بشود بر خدا لازم است که
او را بآتش جهنم بسوزاند مگر آنکه توبه کند و بسندهای بسیار معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
است که آفتاب طالع نگردیده است در روزی که بهتر از روز جمعه باشد و چون مرغان در روز جمعه

دعای ...
نفسی من هلکت عملك فانی عبدك
ذلیل بین یدیك نفسی ... بك ولك ... الا
ولا منجا ولا مفر منك الا
الیك سبحانك وحنانیك
تبارکت وتعالیت سبحانك
رب البیت الحرام ... و
بکرامتهم ... وجهت
وجهی للذی فطر السموات
والارض عالم الغیب والشهادة
حنیفا مسلما وما انا من المشرکین
ان صلاتی ونسکی ومحیای
ومماتی لله رب العالمین
لا شریک له وبذلك
امرت وانا من المسلمین
و بعد از ...
... کلمات ...
... سوره ...
...

بیکدیگر میخورند سلام میکنند و میگویند امروز روز شایسته ایست و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که روز جمعه را دریابد باید که بکاری بغیر از عبادت مشغول نگردد زیرا که در این روز خدا آگاه بندگان را میآمرزد و رحمت خود را برایشان نازل میگرداند و فضایل شب و روز جمعه زیاد از آنست که در این مختصر ذکر شود

## امّا اعمال شب جمعه

پس آن بسیار است و ما در اینجا اکتفا میکنیم بذکر چند عمل اوّل بسیار گفتن سُبْحانَ اللهِ وَ اللهُ اَکْبَرُ وَ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ و بسیار صلوات فرستادن همانا روایت شده که جمعه شبش نورانی است و روزش بسیار روشن پس بسیار بگوئید سُبْحانَ اللهِ وَ اللهُ اَکْبَرُ وَ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ و بسیار صلوات بفرستید بر محمّد و آل محمّد علیهم السلام و در روایت دیگر اقلّ صلوات در این شب صد مرتبه است و آنچه زیاده کنی بهتر است و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که صلوات بر محمّد و آل محمّد در شب جمعه برابر است با هزار حسنه و محو میکند هزار سیّئه را و بالا میبرد هزار درجه و مستحبّست که بسیار صلوات بفرستند بر محمّد و آل محمّد صلوات الله علیهم بعد از نماز عصر روز پنجشنبه تا آخر روز جمعه و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون عصر روز پنجشنبه میشود ملائکه از آسمان بزیر میآیند با قلمهای طلا و صحیفه های نقره و نمی نویسند در پسین پنجشنبه و شب جمعه و روز جمعه تا آفتاب غروب کند بغیر از صلوات بر محمّد و آل محمّد و شیخ طوسی فرموده که مستحبّست در روز پنجشنبه صلوات فرستادن بر پیغمبر صلّی الله علیه و آله هزار مرتبه و مستحبّست آنکه بگوید در آن اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَ اَهْلِكْ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ و گفتن این صلوات صد مرتبه از بعد عصر پنجشنبه تا آخر روز جمعه فضیلت بسیار دارد و نیز شیخ فرموده مستحبّست که در آخر روز پنجشنبه استغفار کند باین نحو اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذی لا اِلهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ خاضِعٍ مِسْکینٍ مُسْتَکینٍ لا یَسْتَطیعُ لِنَفْسِهِ صَرْفاً وَ لا عَدْلاً وَ لا نَفْعاً وَ لا ضَرّاً وَ لا حَیوةً وَ لا مَوْتاً وَ لا نُشُوراً وَ صَلَّی اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَ عِتْرَتِهِ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ الْاَخْیارِ الْاَبْرارِ وَ سَلَّمَ تَسْلیماً دوّم آنکه در شب جمعه

[illegible]

قرار دهد تا گردد معاذ از آن و بعد از فراغ بگفتن بآن نفس بکشد و بخواند بعد از آن سوره از قرآن و خوب است که آن سوره الم تنزیل و هل اتی و لا اقسم بوده باشد پس از آن نیز بعد و بکشد بآن کف میانه پای راست را بطریقی که سابق ذکر شد پس بنشیند بر کوع و میگذارد و دست راست را بر زانوی راست و دست چپ را بر زانوی چپ و انگشتان کف دست را از هم باز میکند و بر میگذارد و از گذاشتن دست ها را از زانو های خود و گردن را کشیده مساوی با کمر خود نموده و نظر را بجای بین قدمها میافکند و بگوید سُبْحانَ رَبِّیَ الْعَظیمِ وَ بِحَمْدِهِ

این سورها را بخواند که از برای هر یك فوائد و ثواب بسیار روایت شده بنی اسرائیل

کهف سه طسین الم سجده یس ص احقاف واقعه حم سجده حم دخان طور اقتربت

جمعه و اگر فرصت ندارد اختیار کند واقعه و سورهای قبل از این را که روایت شده از حضرت

صادق علیه السلام که هر که در هر شب جمعه سوره بنی اسرائیل بخواند نمیرد تا بخدمت حضرت قائم علیه السلام برسد

و از اصحاب آنحضرت باشد و فرمود که هر که سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند نمیرد مگر شهید و حقتعالی

او را در روز قیامت با شهدا محشور گرداند و با ایشان باز دارد و فرمود که هر که سه طسین را

در شب جمعه بخواند از دوستان خدا باشد و در امان و حمایت حقتعالی باشد و فقر و تنگدستی

در دنیا باو نرسد و در آخرت خدا از بهشت آنقدر باو عطا کند که او راضی گردد و زیاده از

رضا باو کرامت فرماید و صد زن از حوریان بهشت باو تزویج نماید و فرمود که هر که سوره الم سجده

در هر شب جمعه بخواند حقتعالی در قیامت نامه او را بدست راست او دهد و او را بر اعمال او حساب

نکند و از رفقاء محمد و آل او علیهم السلام باشد و بسند معتبر از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هر که

سوره ص را در شب جمعه بخواند از خیر دنیا و عقبی آنقدر باو عطا کنند که نداده باشند مگر به پیغمبر

مرسلی یا ملك مقربی و داخل بهشت گردانند او را با هر که خواهد از اهل خانه او حتی خادمی که او را

خدمت کرده است اگرچه داخل عیال او نباشد و در حد شفاعت کردن او نباشد و از حضرت صادق

منقولست که هر که در شب جمعه یا روز جمعه سوره احقاف را بخواند در دنیا باو ترسی نرسد و در آخرت

از فزع و ترس روز قیامت ایمن باشد و فرمود که هر که هر شب جمعه سوره واقعه را بخواند خدا او را دوست دارد

و او را محبوب گرداند و در دنیا بدحالی و تنگدستی نبیند و هیچ آفت از آفات دنیا باو نرسد و از رفقاء

حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام باشد و این سوره مخصوص امیرالمؤمنین است و روایتست که هر که بخواند سوره

جمعه را در هر شب جمعه خواهد بود کفاره ما بین جمعه تا جمعه دیگر و همین فضیلت وارد شده از برای

کسیکه سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند و همچنین برای کسیکه آنرا بعد از ظهر و عصر روز جمعه (یعنی تعقیب هر دو)

بخواند و بدانکه نمازهای بسیار در شب جمعه وارد شده از آنجمله نماز حضرت امیرالمؤمنین و دیگر رکعت

(آداب رکوع)

و سزاوار است که این ذکر را
هفت مرتبه یا پنج مرتبه یا سه مرتبه
بگوید و پیش از رفتن برکوع
دعا را بخواند اللهم لك ركعت
ولك اسلمت وبك آمنت
وعليك توكلت وانت ربي
خشع لك سمعي وبصري و
شعري وبشري ولحمي و
دمي ومخي وعصبي وعظامي
وما اقلته قدماي غير
مستنكف ولا مستكبر ولا
مستحسر و بعد از رکوع
مستحب است برخیزد و
بایستد و در انتصاب بگوید
سمع الله لمن حمده و تکبیر
بگوید و در رکوع نظر نماید
بمیان دو قدم و در رکوع
خضوع و خشوع و زانوها را
عقب کشد و میان دو قدم
زمین میان آنکه به
میلی

نماز دو رکعت در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه اذا زلزلت روایت شده که هرکه این نماز را بجا آورد ایمن
کند خدا او را از عذاب قبر و از هولهای روز قیامت سیم آنکه در رکعت اول نماز مغرب و عشا
شب جمعه بخواند و در دو رکعت دوم مغرب توحید و در دو رکعت دوم عشاء اعلی بخواند چهارم آنکه ترک کند
خواندن شعر را زیرا که در حدیث صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که مکروهست روایت
شعر برای روزه دار و محرم و در حرم و در روز جمعه و در شبها اگر چه شعر حقی
باشد فرمود هر چند شعر حق باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هرکه یک شعر بخواند در شب جمعه یا در روز جمعه در آن شب و در
آن روز بهره از ثواب بغیر از آن نداشته باشد و بروایت معتبر دیگر در آن شب و در آن روز نمازش مقبول
نگردد پنجم دعای در حق مؤمنین بسیار کند چنانکه حضرت زهراء علیها السلام مینمود و اگر از برای
ده نفر از برادران مؤمن که مرده باشند طلب آمرزش کند روایت شده که بهشت برای او واجب گردد
ششم آنکه بخواند دعاهای وارده در آن را و آنها بسیار است و ما بذکر قلیلی از آنها اکتفا مینمائیم
بسند صحیح از حضرت صادق منقولست که هرکه در شب جمعه در سجده آخر نافله شام هفت مرتبه این دعا را
بخواند چون فارغ شود آمرزیده شده باشد اگر در هر شب چنین کند بهتر است و دعا این است اللّهمّ
إنّي أسألُكَ بِوَجهِكَ الكَريمِ وَاسمِكَ العَظيمِ أن تُصَلّيَ عَلى مُحَمّدٍ وَآلِ مُحَمّدٍ وَأن تَغفِرَ لي ذَنبِيَ
العَظيمَ و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هرکه هفت مرتبه این دعا را بخواند در شب جمعه
یا روز جمعه اگر در آن شب یا آن روز بمیرد داخل بهشت شود و دعا این است اللّهمّ أنتَ رَبّي لا إلهَ
إلّا أنتَ خَلَقتَني وَأنا عَبدُكَ وَابنُ أمَتِكَ وَفي قَبضَتِكَ وَناصِيَتي بِيَدِكَ أمسَيتُ عَلى
عَهدِكَ وَوَعدِكَ مَا استَطَعتُ أعوذُ بِرِضاكَ مِن شَرِّ ما صَنَعتُ أبوءُ بِنِعمَتِكَ وَأبوءُ
بِذَنبي فَاغفِر لي ذُنوبي إنّهُ لا يَغفِرُ الذُّنوبَ إلّا أنتَ و شیخ طوسی و سید و کفعمی و سید بن باقی
گفته اند که مستحب است در شب جمعه و روز آن و شب عرفه و روز آن این دعا را بخوانند و ما دعا
را از مصباح شیخ نقل میکنیم و دعا این است اللّهمّ مَن تَعَبّأَ وَتَهَيّأَ وَأعَدَّ وَاستَعَدَّ

و ترتیب ائمه معصومین و ذکر سجود را بگو و بهتر آنکه هفت یا پنج یا سه مرتبه بگوید و بیش از ذکر باید دعا را بخواند اللّهمّ لَكَ سَجَدتُ وَبِكَ آمَنتُ وَلَكَ أسلَمتُ وَعَلَيكَ تَوَكّلتُ وَأنتَ رَبّي سَجَدَ وَجهِيَ لِلّذي خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمعَهُ وَبَصَرَهُ الحَمدُ لِلّهِ رَبِّ العالَمينَ تَبارَكَ اللّهُ أحسَنُ الخالِقينَ پس ذکر را بگو و سر از سجده بردار و بنشین و مستحب است که تکبیر بگوید و متورک بنشیند و بگوید أستَغفِرُ اللّهَ رَبّي وَأتوبُ إلَيهِ و نیز میگوید اللّهمّ اغفِر لي وَارحَمني وَأجِرني وَادفَع عَنّي وَعافِني إنّي لِما أنزَلتَ إلَيَّ مِن خَيرٍ فَقيرٌ تَبارَكَ اللّهُ

لوفادة الى مخلوق رجاء رفده وطلب نائله وجائزته فاليك يا رب تعبئتي واستعدادي رجاء عفوك وطلب نائلك وجائزتك فلا تخيب دعائي يا من لا يخيب عليه سائل ولا ينقصه نائل فاني لم آتك ثقة بعمل صالح عملته ولا لوفادة مخلوق رجوته اتيتك مقرا على نفسي بالاسائة والظلم معترفا بان لا حجة لي ولا عذر اتيتك ارجو عظيم عفوك الذي عفوت به عن الخاطئين فلم يمنعك طول عكوفهم على عظيم الجرم ان عدت عليهم بالرحمة فيا من رحمته واسعة وعفوه عظيم يا عظيم يا عظيم يا عظيم لا يرد غضبك الا حلمك ولا ينجي من سخطك الا التضرع اليك فهب لي يا الهي فرجا بالقدرة التي تحيي بها ميت البلاد ولا تهلكني غما حتى تستجيب لي وتعرفني الاجابة في دعائي واذقني طعم العافية الى منتهى اجلي ولا تشمت بي عدوي ولا تسلطه علي ولا تمكنه من عنقي اللهم ان وضعتني فمن ذا الذي يرفعني وان رفعتني فمن ذا الذي يضعني وان اهلكتني فمن ذا الذي يعرض لك في عبدك او يسئلك عن امره وقد علمت انه ليس في حكمك ظلم ولا في نقمتك عجلة وانما يعجل من يخاف الفوت وانما يحتاج الى الظلم الضعيف وقد تعاليت يا الهي عن ذلك علوا كبيرا اللهم اني اعوذ بك فاعذني واستجير بك فاجرني واسترزقك فارزقني واتوكل عليك فاكفني واستنصرك على عدوي فانصرني واستعين بك فاعني واستغفرك يا الهي فاغفر لي آمين آمين آمين.

هفتم آنکه بخواند دعای کمیل را که در فصل بعد مذکور خواهد شد ان شاء الله. هشتم آنکه بخواند دعای اللهم یا شاهد کل نجوی که در شب عرفه نیز خوانده میشود و بیاید ان شاء الله. نهم آنکه ده مرتبه بگوید: یا دائم الفضل على البرية یا باسط اليدين بالعطية يا صاحب المواهب السنية صل على محمد وآله خير الورى سجية واغفر لنا يا ذا العلى في هذه العشية. و این ذکر شریف در شب عید فطر نیز خوانده میشود. دهم انار تناول کند چنانکه حضرت صادق علیه السلام در هر شب جمعه میل میفرمود و اگر در وقت خوابیدن بخورد شاید بهتر باشد چه آنکه روایت شده که هر که در وقت خوابیدن انار بخورد ایمن خواهد بود در نفس خود تا صبح کند و سزاوار است

بیست و یکم آنکه بگوید ... و بعد و بجا ... آورد ... کرده و بجای اول ... بیست و دوم آنکه ... استغفار ... خبر ... و قنوت ... سوره ... آنکه بگوید ... قنوت ... صورت ... آنکه ...

که هرگاه انار بخورد دستمالی در زیر آن پهن کند که دانه اش را ضبط کند و بعد از آن بخورد و در انار خود دیگری را شریک نکند شیخ جعفر بن احمد قمی ره در کتاب عروس از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که مابین دو رکعت نافلهٔ صبح و فریضهٔ صبح صد مرتبه بگوید سُبْحانَ رَبِّیَ الْعَظیمِ وَبِحَمْدِهِ اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبّی وَاَتُوبُ اِلَیْهِ حقتعالی در بهشت مسکنی برای او بنا کند و شیخ و سید و دیگران این دعا را ذکر کرده اند و گفته اند که مستحب است که در سحر شب جمعه این دعا را بخوانند اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِیَ الْغَداةَ رِضاكَ وَاَسْكِنْ قَلْبی خَوْفَكَ وَاقْطَعْهُ عَمَّنْ سِواكَ حَتّی لا اَرْجُو وَلا اَخافَ اِلاّ اِیّاكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لی ثَباتَ الْیَقینِ وَمَحْضَ الاِْخْلاصِ وَشَرَفَ التَّوْحیدِ وَدَوامَ الاِْسْتِقامَةِ وَمَعْدِنَ الصَّبْرِ وَالرِّضا بِالْقَضاءِ وَالْقَدَرِ یا قاضِیَ حَوائِجِ السّائِلینَ یا مَنْ یَعْلَمُ ما فی ضَمیرِ الصّامِتینَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَجِبْ دُعائی وَاغْفِرْ ذَنْبی وَاَوْسِعْ رِزْقی وَاقْضِ حَوائِجی فی نَفْسی وَاِخْوانی فی دینی وَاَهْلی اِلهی طُمُوحُ الاْمالِ قَدْ خابَتْ اِلاّ لَدَیْكَ وَمَعاكِفُ الْهِمَمِ قَدْ تَعَطَّلَتْ اِلاّ عَلَیْكَ وَمَذاهِبُ الْعُقُولِ قَدْ سَمَتْ اِلاّ اِلَیْكَ فَاَنْتَ الرَّجاءُ وَاِلَیْكَ الْمُلْتَجَاُ یا اَكْرَمَ مَقْصُودٍ وَاَجْوَدَ مَسْؤولٍ هَرَبْتُ اِلَیْكَ بِنَفْسی یا مَلْجَاَ الْهارِبینَ بِاَثْقالِ الذُّنُوبِ اَحْمِلُها عَلی ظَهْری لا اَجِدُ لی اِلَیْكَ شافِعاً سِوی مَعْرِفَتی بِاَنَّكَ اَقْرَبُ مَنْ رَجاهُ الطّالِبُونَ وَاَمَّلَ ما لَدَیْهِ الرّاغِبُونَ یا مَنْ فَتَقَ الْعُقُولَ بِمَعْرِفَتِهِ وَاَطْلَقَ الاَْلْسُنَ بِحَمْدِهِ وَجَعَلَ مَا امْتَنَّ بِهِ عَلی عِبادِهِ فی كِفاءٍ لِتَاْدِیَةِ حَقِّهِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلا تَجْعَلْ لِلشَّیْطانِ عَلی عَقْلی سَبیلاً وَلا لِلْباطِلِ عَلی عَمَلی دَلیلاً و چون صبح روز جمعه طالع شود این دعا را بخوانند اَصْبَحْتُ فی ذِمَّةِ اللهِ وَذِمَّةِ مَلائِكَتِهِ وَذِمَمِ اَنْبِیائِهِ وَرُسُلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ وَذِمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَذِمَمِ الاَْوْصِیاءِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ آمَنْتُ بِسِرِّ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ وَعَلانِیَتِهِمْ وَظاهِرِهِمْ وَباطِنِهِمْ وَاَشْهَدُ اَنَّهُمْ فی عِلْمِ اللهِ وَطاعَتِهِ كَمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ و در روایتست که هر که در روز جمعه پیش از نماز صبح سه مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذی لا اِلهَ اِلاّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ گناهانش

(۲۱) الباقیات

که آن نعیم را و بخواند بعد از آن اَللّهُمَّ اغْفِرْ لَنا وَارْحَمْنا وَعافِنا وَاعْفُ عَنّا فِی الدُّنْیا وَالاْخِرَةِ اِنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ و نیز بگوید اَللّهُمَّ مَنْ كانَ اَصْبَحَ وَلَهُ ثِقَةٌ اَوْ رَجاءٌ غَیْرُكَ فَاَنْتَ ثِقَتی وَرَجائی فِی الاُْمُورِ كُلِّها یا اَجْوَدَ مَنْ سُئِلَ وَیا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ ضَعْفی وَمَسْكَنَتی وَقِلَّةَ حیلَتی وَامْنُنْ عَلَیَّ بِالْجَنَّةِ طَوْلاً مِنْكَ وَفُكَّ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَعافِنی فی نَفْسی وَفی جَمیعِ اُمُوری بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ و سزاوار است طول دادن قنوت و دعاهائی که در قنوت خوانده میشود بسیار است بر نگیرد بگوید

| شود اگر چه پر بیشتر | ﴿ واما اعمال روز جمعه ﴾ | از کف دریا باشد |
| --- | --- | --- |

پس بسیار است و در اینجا اکتفا میشود بچند عمل اوّل آنکه در نماز صبح آن در رکعت اوّل سوره جمعه بخواند و در رکعت دوّم توحید دوّم آنکه بعد از نماز صبح پیش از آنکه سخن بگوید این دعا بخواند تا کفارهٔ گناهان او باشد از جمعه تا جمعهٔ دیگر اَللّٰهُمَّ ما قُلْتُ فی جُمُعَتی هٰذِهِ مِنْ قَوْلٍ اَوْ حَلَفْتُ فیها مِنْ حَلْفٍ اَوْ نَذَرْتُ فیها مِنْ نَذْرٍ فَمَشِیَّتُکَ بَیْنَ یَدَیْ ذٰلِکَ کُلِّهِ فَما شِئْتَ مِنْهُ اَنْ یَکُونَ کانَ وَما لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ یَکُنْ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لی وَتَجاوَزْ عَنّی اَللّٰهُمَّ مَنْ صَلَّیْتَ عَلَیْهِ فَصَلَواتی عَلَیْهِ وَمَنْ لَعَنْتَ فَلَعْنَتی عَلَیْهِ واقلا در هر ماهی یکمرتبه این عمل را بجا آورد و روایتست که هر که بعد از نماز صبح در روز جمعه بنشیند و مشغول تعقیب باشد تا آفتاب طالع گردد در فردوس اعلی هفتاد درجه برای او بلند گردانند و شیخ طوسی روایت کرده است که سنت است که این دعا را در تعقیب نماز صبح روز جمعه بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی تَعَمَّدْتُ اِلَیْکَ بِحاجَتی وَاَنْزَلْتُ اِلَیْکَ الْیَوْمَ فَقْری وَفاقَتی وَمَسْکَنَتی فَاَنَا لِمَغْفِرَتِکَ اَرْجی مِنّی لِعَمَلی وَلَمَغْفِرَتُکَ وَرَحْمَتُکَ اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبی فَتَوَلَّ قَضاءَ کُلِّ حاجَةٍ لی بِقُدْرَتِکَ عَلَیْها وَتَیْسیرِ ذٰلِکَ عَلَیْکَ وَلِفَقْری اِلَیْکَ فَاِنّی لَمْ اُصِبْ خَیْراً قَطُّ اِلّا مِنْکَ وَلَمْ یَصْرِفْ عَنّی سُوءاً قَطُّ اَحَدٌ سِواکَ وَلَسْتُ اَرْجُو لِآخِرَتی وَدُنْیایَ وَلا لِیَوْمِ فَقْری یَوْمَ یُفْرِدُنِی النّاسُ فی حُفْرَتی وَاُفْضی اِلَیْکَ بِذَنْبی سِواکَ سیم روایتست که هر که بعد از نماز ظهر و نماز صبح در روز جمعه و غیر جمعه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ نمیرد تا حضرت قائم را دریابد و اگر صد مرتبه این صلوات را بخواند حقتعالی شصت حاجت او را برآورد سی از حاجات دنیا و سی از حاجات آخرت چهارم بعد از نماز صبح سوره رحمن بخواند و بعد از فَبِاَیِّ آلاءِ رَبِّکُما تُکَذِّبانِ بگوید لا بِشَیْءٍ مِنْ آلائِکَ رَبِّ اُکَذِّبُ پنجم شیخ طوسی ره فرموده که سنت است بعد از نماز صبح روز جمعه صد مرتبه توحید و صد مرتبه صلوات بر محمّد و آل محمّد بفرستد و صد مرتبه استغفار کند و هر یک از این سوره‌ها را بخواند نساء

سوره کهف صافات الرحمن ... [illegible]

﴿ فضیلت تعقیب ﴾

و در رکوع و سجود و ایجا باید و بهمان نحو که مذکور شد و بعد از فراغ از دو سجده بنشیند برای تشهد و سلام و مستحب است آنکه مشغول گردد بتسبیح و پس از تشهد بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَخَیْرُ الْاَسْماءِ لِلّٰهِ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ تا آخر و چون فارغ شد از نماز شروع میکند بخواندن تعقیب که تاکید و امر شده بآن و حقتعالی فرموده فَاِذا فَرَغْتَ فَانْصَبْ وَاِلیٰ رَبِّکَ فَارْغَبْ و در روایتست در تفسیر این آیه چون فارغ شوی از نماز خود و تعب بکش در دعا و طلب حاجات و رغبت کن و طلب خود را از خداوند ... [illegible]

هرکه در هر شب جمعه یا هر روز جمعه سورهٔ احقاف بخواند ترسی در دنیا باو نرسد و از فزع اکبر قیامت

ایمن گردد و نیز فرمود هرکه سورهٔ مؤمنین را در هر جمعه مداومت نماید خداوند تعالی ختم فرماید اعمال

او را بسعادت و منزل او در فردوس اعلی با پیغمبران و مرسلین باشد هفتم سورهٔ قل یا ایها الکافرون

را بخواند پیش از طلوع آفتاب ده مرتبه و دعا کند تا دعایش مستجاب شود و روایت شده که حضرت

امام زین العابدین علیه السلام چون صبح روز جمعه میشد آیة الکرسی میخواند تا ظهر و چون از نمازها

فارغ میشد شروع میکرد بخواندن سورهٔ انا انزلناه و بدانکه از برای خواندن آیة الکرسی علی

التنزیل در روز جمعه فضیلت بسیار روایت شده هشتم غسل جمعه کند و آن از سنتهای مؤکده

است و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که

یا علی در هر جمعه غسل کن اگرچه باید که قوت روز خود را بفروشی و آب بخری و غسل کنی و گرسنه

بمانی زیرا که هیچ سنتی از این بزرگتر نیست و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه در روز

جمعه غسل کند و این دعا بخواند اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ

اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ

الْمُتَطَهِّرِينَ برای او طهارتی باشد تا جمعهٔ آینده یعنی از گناهان پاک شود یا اعمال او با طهارت

معنوی مقبول واقع شود و احوط آنستکه تا ممکن شود غسل جمعه را ترک نکند و وقت آن بعد از

طلوع فجر است تا زوال آفتاب و هرچه بزوال نزدیکتر بود بهتر است نهم سر را بخطمی بشوید که امان

می بخشد از پیسی و دیوانگی دهم ناخن و شارب بگیرد که فضیلت بسیار دارد و روزی را زیاد میکند

و از گناه پاک میکند تا جمعهٔ دیگر و امان می بخشد از دیوانگی و خوره و پیسی و در آن حین بخواند

بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَعَلٰى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله و در گرفتن ناخن ابتدا کند بانگشت کوچک دست

چپ و ختم کند بانگشت کوچک دست راست و همچنین کند در گرفتن ناخنهای پای خود و نیز ریزه‌های

ناخن را دفن کند یازدهم بوی خوش بکار برد و جامه‌های پاکیزهٔ خود را بپوشد دوازدهم

تصدق کند بر اهل ایمان که روایتی صدقه در شب جمعه و روز آن هزار برابر اوقات دیگر است سیزدهم

تعقیبات

روز جمعه قطع کرد و از حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که
هرکه از نماز فارغ گردد از نماز
پس باید دستها را بلند کند
بسوی آسمان و رو در اتعب
و افکند در دعا و از روایات
استفاده میشود که تعقیب زیاد
کردن بعد از نماز
نماز است و موجب
ثواب نماز زیاد است و مومن در
مادام که بذکر حق تعالی مشغول
است و دعا بعد از نماز واجب
بهتر است از نماز سنت
علامه مجلسی فرموده که بروایت
علی بن ابراهیم و کلینی آیة
الکرسی علی التنزیل چنین است
اَللهُ لا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ لَهُ
ما فِي السَّماواتِ وَما فِي الْاَرْضِ
وَما بَيْنَهُما وَما تَحْتَ الثَّرىٰ
عالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ الرَّحْمٰنُ
الرَّحِيمُ ... الْاَرْضِ تا

انکه برای اهل و عیال چیز نیکوی تازه از میوه وگوشت بخرد تا شاد شوند بامدن جمعه چهارم هنگامیکه ناشتا است انار بخورد و هفت برك کاسنی پیش از زوال بخورد واز حضرت موسی بن جعفر علیه السلام مرویست که هرکه یك انار در روز جمعه ناشتا بخورد تا چهل روز دلش را نورانی گرداند واگر دو انار بخورد تا هشتاد روز واگر سه انار بخورد تا صد وبیست روز ووسوسه شیطان را از او دور گرداند وهرکه وسوسه شیطان از او دور گردد معصیت خدا نکند وهرکه معصیت خدا نکند داخل بهشت شود وشیخ در مصباح فرموده فضیلت بسیار روایت شده در خوردن انار در روز جمعه ودر شب ان پانزدهم خود را از کارهای دنیا فارغ سازد ومشغول باموختن مسائل دین خود شود نیز انکه روز جمعه را صرف کند بسیر وگشت وتفرج در باغها ومزارع مردم ومصاحبت با اراذل وبیعاران ومسخرگی وعیب گوئی مردمان وخندهای قهقهه وخواندن اشعار وخوض در باطل وامثال اینها که مفاسد ان زیاده از انست که ذکر شود واز حضرت صادق علیه السلام منقولست که اف باد بر مسلمانیکه در هفته روز جمعه را صرف اموختن مسائل دین خود نگرداند وبرای این امر خود را از کارهای دیگر فارغ نسازد واز حضرت رسول صلی الله علیه واله منقولست که هرگاه ببینید کسیرا روز جمعه مردم پیرامن تواریخ جاهلیت وکفر را برای مردم نقل میکند سنگریزه بر سرش بزنید شانزدهم هزار مرتبه صلوات بفرستد واز حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که هیچ عبادتی در روز جمعه نزد من محبوبتر نیست از صلوات بر محمد وال اطهار وصلی الله علیهم اجمعین مؤلف گوید که اگر فرصت نکند اقلا صد مرتبه صلوات را ترك نکند تا در قیامت روی او نورانی شود وروایت شده که هرکه در روز جمعه صد مرتبه صلوات فرستد وصد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّهَ رَبّي وَاَتُوبُ اِلَيْهِ بگوید وصد مرتبه توحید بخواند البته امرزیده شود ونیز روایت است که صلوات ... در ما بین ظهر وعصر برابر است با هفتاد حج هفدهم زیارت حضرت ... صلوات الله علیهم اجمعین نماید وبیاید کیفیت ان در باب زیارات مجمله ... زیارت قبر پدر ومادر یا یکی از ایشان بروکه فضیلت دارد واز حضرت باقر ... روایتست که زیارت کنید



وبعد از ان وتهلیل ... العابدین
علامه مجلسی ره فرموده که تعقیب
ظاهر شر الفت که ... دعا
و ذکر که متصل بنماز باشد
تعقیب باشد ولیکن افضل آن
است که با وضو باشد
باشد رو بقبله ...
بطریق تشهد نشسته باشد و
نگوید در اثنای تعقیب ...
تعقیب نماز شام وبعضی گفته اند
که جمیع شرایط نماز را در تعقیب
رعایت کنند وظاهر آنست که
... تعقیب ...
ذکر ودعا باشد ...

مردگان زادر روز جمعه که میدانند کیست که بزیارت ایشان رفته است وشاد میشوند نوزدهم دعای ندبه راکه از اعمال عیاد اربعه است بخواند وبباید بعد از این در محل خودش ان شاء الله بیستم بدانکه از برای روز جمعه بغیر از نافلهٔ آن که بیست رکعت است وکیفیت آن بنا بر مشهور آن استکه شش رکعت آن در وقتی که آفتاب پهن شود بجا آورده شود وشش رکعت دیگر وقت بلند شدن و شش رکعت دیگر نزدیک زوال ودو رکعت بعد از زوال پیش از فریضه ویا آنکه شش رکعت او را بعد از نماز جمعه یا ظهر بجا آورد بنحوی که در کتب فقهاء ومصابیح ذکر شده نمازهای دیگر نیز نقل شده وآنها بسیار است وذکر بعضی از آنها در اینجا مناسبست اگرچه اکثر آنها اختصاصی بجمعه ندارد لکن در روز جمعه بجا آوردن آنها افضلست از جملهٔ آنها است **نماز کامله** که شیخ وسید وشهید وعلامه ودیگران بسندهای معتبر بسیار از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند از آباء گرام آنحضرت که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمودند که در روز جمعه پیش از زوال چهار رکعت نماز بگذارد ودر هر رکعت سوره حمد را ده مرتبه وهریک از قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ وقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وقُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ وقُلْ يا اَيُّهَا الْكافِرُونَ وآيةُ الكرسی را ده مرتبه وبروایت دیگر اِنّا اَنْزَلْناهُ و شَهِدَ اللهُ را نیز هریک ده مرتبه بخواند وچون از چهار رکعت نماز فارغ شود صد مرتبه استغفار کند وصد مرتبه بگوید سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ پس صد مرتبه صلوات بفرستد پس هر که این عمل را بجا آورد حقتعالی دفع کند از او شر اهل آسمان وشر اهل زمین وشر شیطان وشر پادشاهان جائر را تا آخر خبر که تمامش در ذکر فضیلت این نماز است **نماز دیگر** حارث همدانی از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که اگر توانی در روز جمعه ده رکعت نماز بکن ورکوع وسجودش را تمام بجا آور وبعد از هر دو رکعت صد مرتبه بگو سُبْحانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ که فضیلت بسیار دارد **نماز دیگر** بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ ابراهیم وسورهٔ حجر را در دو رکعت در روز جمعه بخواند هرگز پریشانی ودیوانگی وبلائی باو نرسد از جملهٔ آنها است

در تعقیب نماز

بدانکه تعقیب نماز است و تعقیبات نمازها مؤکد وارد در تکمیل نمازها متعلق عظیم است و ایضاً موجب رفع درجات و حط سیئات و حصول مطالب دنیا و آخرت میگردد و بخاطر داعی رسیده که جمله از آنها را در این رساله ایراد کنیم و نقل کنیم اکثر آنها را از کتاب بحار و مقباس علامهٔ مجلسی اعلی الله مرقده الشریف پس گوییم تعقیبات بر دو قسم است تعقیبات مشترکه و تعقیبات مختصه اما مشترکه و آن تعقیباتی است که بعد از هر نماز خوانده میشود و آن بسیار است و ما در اینجا بچند امر از آن اکتفا مینمائیم اول تسبیح حضرت فاطمهٔ زهراء صلوات الله علیها است و روایات در فضیلت این زیاده از حد و احصاء است از حضرت صادق علیه السلام منقول است که ما عبد...

## (نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله)

سید بن طاوس ره بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که از آنحضرت سؤال کردند از نماز حضرت جعفر طیار ره حضرت فرمود که چرا غافلی از نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله شاید حضرت رسول صلی الله علیه و آله نماز جعفر را نکرده باشد و شاید جعفر نماز آنحضرت را نکرده باشد راوی عرض کرد پس تعلیم کن آن نماز را بمن حضرت فرمود که دو رکعت نماز میکنی در هر رکعت یکمرتبه فاتحه و پانزده مرتبه سوره انا انزلناه میخوانی پس در رکوع بعد از سر برداشتن و در سجده اول و بعد از سر برداشتن و در سجده دوم و بعد از سر برداشتن در هر یک پانزده مرتبه سوره قدر را میخوانی پس تشهد میخوانی و سلام میگوئی و چون فارغ شوی میان تو و خدا گناهی نماند مگر آنکه آمرزیده شده است و هر حاجت که بطلبی روا است و بعد از آن این دعا را میخوانی لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الْاَوَّلِینَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِلٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ لَا نَعْبُدُ اِلَّا اِیَّاهُ مُخْلِصِینَ لَهُ الدِّینَ وَلَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَاَعَزَّ جُنْدَهُ وَهَزَمَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِیهِنَّ فَلَکَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ قَیَّامُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِیهِنَّ فَلَکَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُکَ الْحَقُّ وَقَوْلُکَ حَقٌّ وَاِنْجَازُکَ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ اَللّٰهُمَّ لَکَ اَسْلَمْتُ وَبِکَ آمَنْتُ وَعَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ وَبِکَ خَاصَمْتُ وَاِلَیْکَ حَاکَمْتُ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ اغْفِرْ لِی مَا قَدَّمْتُ وَاَخَّرْتُ وَاَسْرَرْتُ وَاَعْلَنْتُ اَنْتَ اِلٰهِی لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِی وَارْحَمْنِی وَتُبْ عَلَیَّ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیمُ

علامه مجلسی ره گفته که این نماز از نمازهای مشهور است و عامه و خاصه در کتب خود روایت کرده‌اند و بعضی این را از نمازهای روز جمعه شمرده‌اند و از روایت اختصاصی معلوم نمیشود و ظاهر آنست که در سایر ایام هم توان کرد

## و از جمله نمازها نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است

شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده‌اند که فرمود ... نماز چهار رکعت نماز امیر المؤمنین

(تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام)

کرد که نمود و امر به تسبیح فاطمه چنانکه امر میکنیم ایشان را بنماز پس لازم آن باش که ملازمت نماید بر آن شقی و بدبخت نمیشود

و در روایات معتبره وارد شده است که ذکر کثیر که خدا در قرآن امر فرموده تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام است و منقول است که هر که بعد از هر نماز واجب پیش از آنکه پا بگرداند تسبیح بگوید خدا او را بیامرزد و تکبیر را ابتدا کند و اذکروا الله ذکرا کثیرا

و بسند معتبر از امام منقول است که عمل نموده و ... تسبیح فاطمه علیها السلام ... سلام الله علیها هر که تسبیح فاطمه را بگوید و بعد از آن استغفار کند خدا او را بیامرزد و در زبان صد حسنه است و در میزان عمل هزار و شیطان را دور میکند و خدا را خشنود

علیه السلام را بجا آورد از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده باشد و
حاجتهای او برآورده شود بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه و پنجاه مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و چون
فارغ شود باید غازا بخواند که تسبیح آنحضرت است سُبْحانَ مَنْ لا تَبِيدُ مَعالِمُهُ سُبْحانَ مَنْ
لا تَنْقُصُ خَزائِنُهُ سُبْحانَ مَنْ لا اضْمِحْلالَ لِفَخْرِهِ سُبْحانَ مَنْ لا يَنْفَدُ ما عِنْدَهُ سُبْحانَ مَنْ
لا انْقِطاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحانَ مَنْ لا يُشارِكُ اَحَداً فِي اَمْرِهِ سُبْحانَ مَنْ لا اِلٰهَ غَيْرُهُ پس دعا كند
بعد از این و بگوید يا مَنْ عَفا عَنِ السَّيِّئاتِ وَلَمْ يُجازِ بِها اِرْحَمْ عَبْدَكَ يا اَللهُ نَفْسِي نَفْسِي اَنا
عَبْدُكَ يا سَيِّداهُ اَنا عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ اَيا رَبّاهُ اِلٰهِي بِكَيْنُونِيَّتِكَ يا اَمَلاهُ يا رَحْماناهُ يا
غِياثاهُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ لا حِيلَةَ لَهُ يا مُنْتَهى رَغْبَتاهُ يا مُجْرِيَ الدَّمِ فِي عُرُوقِ عَبْدِهِ يا سَيِّداهُ
يا مالِكاهُ اَيا هُوَ اَيا هُوَ يا رَبّاهُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ لا حِيلَةَ لِي وَلا غِنىً بِي عَنْ نَفْسِي وَلا اَسْتَطِيعُ
لَها ضَرّاً وَلا نَفْعاً وَلا اَجِدُ مَنْ اُصانِعُهُ تَقَطَّعَتْ اَسْبابُ الْخَدائِعِ عَنِّي وَاضْمَحَلَّ كُلُّ مَظْنُونٍ
عَنِّي اَفْرَدَنِي الدَّهْرُ اِلَيْكَ فَقُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ هٰذَا الْمَقامَ يا اِلٰهِي بِعِلْمِكَ كانَ هٰذا كُلُّهُ
فَكَيْفَ اَنْتَ صانِعٌ بِي وَلَيْتَ شِعْرِي كَيْفَ تَقُولُ لِدُعائِي اَتَقُولُ نَعَمْ اَمْ تَقُولُ لا فَاِنْ قُلْتَ
لا فَيا وَيْلِي يا وَيْلِي يا وَيْلِي يا عَوْلِي يا عَوْلِي يا عَوْلِي يا شِقْوَتِي يا شِقْوَتِي يا شِقْوَتِي يا ذُلِّي يا ذُلِّي يا
ذُلِّي اِلىٰ مَنْ وَمِمَّنْ اَوْ عِنْدَ مَنْ اَوْ كَيْفَ اَوْ ماذا اَوْ اِلىٰ اَيِّ شَيْءٍ اَلْجَاُ وَمَنْ اَرْجُو وَمَنْ يَجُودُ
عَلَيَّ بِفَضْلِهِ حِينَ تَرْفُضُنِي يا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ وَاِنْ قُلْتَ نَعَمْ كَما هُوَ الظَّنُّ بِكَ وَالرَّجاءُ لَكَ
فَطُوبىٰ لِي اَنَا السَّعِيدُ وَاَنَا الْمَسْعُودُ فَطُوبىٰ لِي وَاَنَا الْمَرْحُومُ يا مُتَرَحِّمُ يا مُتَرَئِّفُ يا مُتَعَطِّفُ
يا مُتَجَبِّرُ يا مُتَمَلِّكُ يا مُقْسِطُ لا عَمَلَ لِي اَبْلُغُ بِهِ نَجاحَ حاجَتِي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ
فِي مَكْنُونِ غَيْبِكَ وَاسْتَقَرَّ عِنْدَكَ فَلا يَخْرُجُ مِنْكَ اِلىٰ شَيْءٍ سِواكَ اَسْئَلُكَ بِهِ وَبِكَ
وَبِهِ فَاِنَّهُ اَجَلُّ وَاَشْرَفُ اَسْمائِكَ لا شَيْءَ لِي غَيْرُ هٰذا وَلا اَحَدَ اَعْوَدُ عَلَيَّ مِنْكَ يا
كَيْنُونُ يا مُكَوِّنُ يا مَنْ عَرَّفَنِي نَفْسَهُ يا مَنْ اَمَرَنِي بِطاعَتِهِ يا مَنْ نَهانِي عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَيا
مَدْعُوُّ يا مَسْئُولُ يا مَطْلُوباً اِلَيْهِ رَفَضْتُ وَصِيَّتَكَ الَّتِي اَوْصَيْتَنِي وَلَمْ اُطِعْكَ وَلَوْ

حاشیه

گذارند و بعد ازین نماز صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که تسبیح فاطمه علیها السلام را بعد از نماز بگوید پیش از آنکه پاهای خود را از هیئت نماز بگرداند آمرزیده شود و بهشت او را واجب گردد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که تسبیح فاطمه علیها السلام را بعد از هر نماز خواندن بهتر است نزد من از آنکه هزار رکعت نماز بگذارد در هر روز و در روایت معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که عبادت الهی کرده نشده است بچیزی از تسبیح و تمجید که بهتر از تسبیح فاطمه باشد و اگر چیزی از آن بهتر میبود حضرت رسول صلی الله علیه و آله آنرا بحضرت فاطمه علیها السلام عطا میفرمود و احادیث در فضیلت آن زیاده از آنست که در این رساله ایراد توان نمود

اطعتك فيما امرتني لكفيتني ما قمت اليك فيه وانا مع معصيتي لك راج فلا تحل
بيني وبين ما رجوت يا من ترحم لي اعذني من بين يدي ومن خلفي ومن فوقي ومن تحتي
ومن كل جهات الاحاطة بي اللهم بمحمد سيدي وبعلي وليي وبالائمة الراشدين
عليهم السلام اجعل علينا صلواتك ورافتك ورحمتك واوسع علينا من رزقك و
اقض عنا الدين وجميع حوائجنا يا الله يا الله انك على كل شيء قدير پس حضرت فرمود
هر که این نماز را بجا آورد و این دعا را بخواند چون فارغ شود نماند ما بین او و خدا و ندتم گناه
مگر آنکه آمرزیده شود مؤلف گوید که احادیث بسیار در فضیلت خواندن این چهار رکعت نماز
در شب و روز جمعه وارد شده و اگر بعد از نماز بگوید اللهم صل على النبي العربي وآله وارد
شده که گناهان گذشته و آینده او آمرزیده شود و چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده
باشد و حق تعالی گرسنگی و تشنگی قیامت را از او رفع کند

## و از جمله نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها

روایت شده که حضرت فاطمه دو رکعت نماز میکرد که جبرئیل تعلیم او کرده بود در رکعت اول بعد از
سوره حمد صد مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه سوره توحید میخواند و چون سلام
میگفت این دعا را میخواند سبحان ذي العز الشامخ المنيف سبحان ذي الجلال الباذخ العظيم
سبحان ذي الملك الفاخر القديم سبحان من لبس البهجة والجمال سبحان من تردى بالنور
والوقار سبحان من يرى اثر النمل في الصفا سبحان من يرى وقع الطير في الهواء سبحان من هو
هكذا لا هكذا غيره و سید گفته است که در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این نماز تسبیح
مشهور حضرت فاطمه علیها را که بعد از هر نماز خوانده میشود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و
آل محمد بفرستند و شیخ در مصباح المتهجد بن فرموده نماز حضرت فاطمه علیها دو رکعت است در رکعت
اول حمد و صد مرتبه قدر و در دوم حمد و صد مرتبه توحید و چون سلام داد تسبیح زهرا
علیها بخواند پس بگوید سبحان ذي العز الشامخ تا آخر تسبیح که ذکر شد پس فرموده سزاوار است
که این نماز را بجا بیاورد و چون از تسبیح فارغ شود زانوها و ذراعهای را برهنه نماید و بچسباند همه

و در کیفیت آن اختلاف در اخبار و احادیث هست و اشهر و اظهر آنست که اللّه اکبر سی و چهار مرتبه و الحمد لله سی و سه مرتبه و سبحان الله سی و سه مرتبه بگوید و در بعضی روایات سبحان الله پیش از الحمد لله وارد شده و بعضی از علما جمع باین نحو کرده اند که بعد از نماز بطریق اول بخواند و در هنگام خواب بطریق دوم و ظاهر اطلاقات تمامی نماز و خواب اولی باشد که مشهور و روایات آنست و سنت است که بعد از تمام کردن تسبیح بگوید لا اله الا الله و بعضی چنانکه از بعضی حضرات منقول است مروی که بعد از تسبیح فاطمه بگوید لا اله الا الله

مواضع سجود خود را بر زمین بدون حاجز و حایلی و حاجت بخواهد و دعا کند آنچه میخواهد و بگوید در همان حال سجده یا مَنْ لَیْسَ غَیْرُهُ رَبٌّ یُدْعیٰ یا مَنْ لَیْسَ فَوْقَهُ اِلٰهٌ یُخْشیٰ یا مَنْ لَیْسَ دُونَهُ مَلِكٌ یُتَّقیٰ یا مَنْ لَیْسَ لَهُ وَزیرٌ یُؤْتیٰ یا مَنْ لَیْسَ لَهُ حاجِبٌ یُرْشیٰ یا مَنْ لَیْسَ لَهُ بَوّابٌ یُغْشیٰ یا مَنْ لا یَزْدادُ عَلیٰ کَثْرَةِ السُّؤالِ اِلّا کَرَماً وَجُوداً وَعَلیٰ کَثْرَةِ الذُّنُوبِ اِلّا عَفْواً وَصَفْحاً صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی کَذا وَکَذا و بجای این کلمه حاجات خود را از خدا بخواهد **نماز دیگر** از حضرت فاطمه علیها السلام شیخ و سید روایت کرده اند از صفوان که محمد بن علی حلبی روز جمعه خدمت حضرت صادق علیه السلام مشرف شد و سؤال کرد که میخواهم مرا عملی تعلیم فرمائی که بهترین اعمال باشد در این روز حضرت فرمود که من نمیدانم کسی را که بزرگتر باشد نزد رسولخدا از حضرت فاطمه و نمیدانم چیزی را افضل از آنچه تعلیم کرد پیغمبر فاطمه را فرمود که هر که صبح کند در روز جمعه پس غسل کند و قدمهای خود را برابر یکدیگر بدارد و چهار رکعت نماز کند بدو سلام بخواند در رکعت اول بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه و در رکعت دویم بعد از حمد والعادیات پنجاه مرتبه و در رکعت سیم بعد از حمد اذا زلزلت پنجاه مرتبه و در رکعت چهارم بعد از حمد اذا جاء نصر الله پنجاه مرتبه و این سوره نصر است و آخر سوره ایست که نازل شده و چون از نماز فارغ شود این دعا بخواند اِلٰهی وَسَیِّدی مَنْ تَهَیَّأَ اَوْ تَعَبَّأَ اَوْ اَعَدَّ اَوِ اسْتَعَدَّ لِوِفادَةِ مَخْلُوقٍ رَجاءَ رِفْدِهِ وَفَوائِدِهِ وَنائِلِهِ وَفَواضِلِهِ وَجَوائِزِهِ فَاِلَیْكَ یا اِلٰهی کانَتْ تَهْیِئَتی وَتَعْبِئَتی وَاِعْدادی وَاسْتِعْدادی رَجاءَ فَوائِدِكَ وَمَعْرُوفِكَ وَنائِلِكَ وَجَوائِزِكَ فَلا تُخَیِّبْنی مِنْ ذٰلِكَ یا مَنْ لا تَخیبُ عَلَیْهِ مَسْاَلَةُ السّائِلِ وَلا تَنْقُصُهُ عَطِیَّةُ نائِلٍ فَاِنّی لَمْ آتِكَ بِعَمَلٍ صالِحٍ قَدَّمْتُهُ وَلا شَفاعَةِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ اَتَقَرَّبُ اِلَیْكَ بِشَفاعَتِهِ اِلّا مُحَمَّداً وَاَهْلَ بَیْتِهِ صَلَواتُكَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ اَتَیْتُكَ اَرْجُو عَظیمَ عَفْوِكَ الَّذی عُدْتَ بِهِ عَلَی الْخَطّائینَ عِنْدَ عُکُوفِهِمْ عَلَی الْمَحارِمِ فَلَمْ یَمْنَعْكَ طُولُ عُکُوفِهِمْ عَلَی الْمَحارِمِ اَنْ جُدْتَ عَلَیْهِمْ بِالْمَغْفِرَةِ وَاَنْتَ سَیِّدی الْعَوّادُ بِالنَّعْماءِ وَاَنَا الْعَوّادُ بِالْخَطاءِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرینَ اَنْ تَغْفِرَ لی ذَنْبِیَ الْعَظیمَ فَاِنَّهُ لا یَغْفِرُ الْعَظیمَ اِلَّا الْعَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ مؤلف گوید که سید بن طاوس در جمال الاسبوع

بدانکه از روایات ظاهر میشود که تسبیح از تربت حضرت امام حسین علیه السلام ساختن فضیلت بسیار دارد و در جمیع اذکار سنت است و بوسیدن تسبیح تربت آن حضرت و با خود داشتن مستحب است و موجب حرز از بلاها است و موجب ثواب بسیار است و منقول است که در ابتدا تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام رشته از ریسمان بود و بر آن گره ها زده بودند و بآن تسبیح میگفتند تا آنکه حضرت حمزة بن عبد المطلب رضی الله عنه شهید شد پس حضرت فاطمه از تربت قبر آن شهید بزرگوار تسبیح ساخت و بآن تسبیح میگفت و مردم نیز چنان کردند و چون ... حسین بن علی ... شهید شد ... آن امام مظلوم ...

از برای هر یک از ائمه نمازی با دعا ذکر نموده شابسته است در اینجا ذکر شود فرمود **نماز امام حسن علیه السلام** در روز جمعه و آن چهار رکعت مثل نماز امیر المؤمنین علیه السلام نماز دیگر از آنحضرت در روز جمعه و آن نیز چهار رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و قل هو الله بیست و پنج مرتبه

**دعاء امام حسن علیه السلام** اَللّٰهُمَّ اِنّی اَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ بِجُودِکَ وَکَرَمِکَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ بِمُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَرَسُولِکَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ بِمَلٰائِکَتِکَ الْمُقَرَّبینَ وَاَنْبِیاۤئِکَ وَرُسُلِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَرَسُولِکَ وَعَلٰی آلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُقیلَنی عَثْرَتی وَتَسْتُرَ عَلَیَّ ذُنُوبی وَتَغْفِرَها لی وَتَقْضِیَ لی حَوائِجی وَلٰا تُعَذِّبَنی بِقَبیحٍ کانَ مِنّی فَاِنَّ عَفْوَکَ وَجُودَکَ یَسَعُنی اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

**نماز امام حسین علیه السلام** چهار رکعت در هر رکعت سوره فاتحه پنجاه مرتبه و سوره توحید پنجاه مرتبه و در رکوع فاتحه و توحید هر یک ده مرتبه و چون از رکوع سر برداری هر یک را ده مرتبه و همچنین در سجده اولی و در بین دو سجده و در سجده دوم هر یک ده مرتبه و چون از چهار رکعت فارغ شدی و سلام گفتی این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الَّذِی اسْتَجَبْتَ لِآدَمَ وَحَوّاۤءَ تا آخر دعا که طولانی است

**نماز امام زین العابدین علیه السلام** چهار رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید صد مرتبه **دعاء آنحضرت** یا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمیلَ وَسَتَرَ الْقَبیحَ یا مَنْ لَمْ یُؤاخِذْ بِالْجَریرَةِ وَلَمْ یَهْتِکِ السِّتْرَ یا عَظیمَ الْعَفْوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ یا باسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یا صاحِبَ کُلِّ نَجْوٰی یا مُنْتَهٰی کُلِّ شَکْوٰی یا کَریمَ الصَّفْحِ یا عَظیمَ الرَّجاۤءِ یا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقاقِها یا رَبَّنا وَسَیِّدَنا وَمَوْلٰانا یا غایَةَ رَغْبَتِنا اَسْئَلُکَ اَللّٰهُمَّ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

**نماز حضرت باقر علیه السلام** دو رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلٰا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ صد مرتبه

**دعاء آنحضرت** اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ یا حَلیمُ ذُو اَناةٍ غَفُورٌ وَدُودٌ اَنْ تَتَجاوَزَ عَنْ سَیِّئاتی وَما عِنْدی بِحُسْنِ ما عِنْدَکَ وَاَنْ تُعْطِیَنی مِنْ عَطاۤئِکَ ما یَسَعُنی وَتُلْهِمَنی فیما اَعْطَیْتَنِی الْعَمَلَ فیهِ بِطاعَتِکَ وَطاعَةِ رَسُولِکَ وَاَنْ تُعْطِیَنی مِنْ عَفْوِکَ ما اَسْتَوْجِبُ بِهِ کَرامَتَکَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِنی ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلٰا تَفْعَلْ بی ما اَنَا اَهْلُهُ فَاِنَّما اَنَا بِکَ وَلَمْ اُصِبْ خَیْراً قَطُّ اِلّا مِنْکَ

(فضیلت تسبیح تربت)
در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که تسبیح تربت امام حسین علیه السلام در دست داشته باشد و ذکر را فراموش کند ثواب ذکر برای او نوشته میشود و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که تسبیح تربت بگرداند و ذکری نکند برای او استغفار کنند و فرمود که هر که تسبیح تربت را بگرداند و استغفار کند یکمرتبه هفتاد مرتبه برای او نوشته میشود و اگر تسبیح را بدست گیرد و ذکری نکند برای او نوشته شود و از حضرت صادق علیه السلام نیز منقول است که چون ملکی از ملائکه به زمین آید ...

يَا اَبْصَرَ الْاَبْصَرِيْنَ وَيَا اَسْمَعَ السَّامِعِيْنَ وَيَا اَحْكَمَ الْحَاكِمِيْنَ وَيَا جَارَ الْمُسْتَجِيْرِيْنَ وَيَا مُجِيْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّيْنَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ **نماز حضرت صادق علیه السلام** دو رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و اٰیهٔ شَهِدَ اللّٰهُ صدمرتبه **دعاء آنحضرت** يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوْعٍ يَا جَابِرَ كُلِّ كَسِيْرٍ وَيَا حَاضِرَ كُلِّ مَلَاءٍ وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوٰى وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا شَاهِدُ غَيْرَ غَائِبٍ وَغَالِبُ غَيْرَ مَغْلُوْبٍ وَيَا قَرِيْبُ غَيْرَ بَعِيْدٍ وَيَا مُوْنِسَ كُلِّ وَحِيْدٍ وَيَا حَيُّ مُحْيِيَ الْمَوْتٰى وَمُمِيْتَ الْاَحْيَاءِ الْقَائِمُ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَيَا حَيُّ حِيْنَ لَا حَيَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ **نماز حضرت کاظم علیه السلام** دو رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید دوازده مرتبه **دعاء آنحضرت** اِلٰهِيْ خَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لَكَ وَضَلَّتِ الْاَحْلَامُ فِيْكَ وَوَجِلَ كُلُّ شَيْءٍ مِّنْكَ وَهَرَبَ كُلُّ شَيْءٍ اِلَيْكَ وَضَاقَتِ الْاَشْيَاءُ دُوْنَكَ وَمَلَاَ كُلَّ شَيْءٍ نُوْرُكَ فَاَنْتَ الرَّفِيْعُ فِيْ جَلَالِكَ وَاَنْتَ الْبَهِيُّ فِيْ جَمَالِكَ وَاَنْتَ الْعَظِيْمُ فِيْ قُدْرَتِكَ وَاَنْتَ الَّذِيْ لَا يَؤُدُكَ شَيْءٌ يَا مُنْزِلَ نِعْمَتِيْ يَا مُفَرِّجَ كُرْبَتِيْ وَيَا قَاضِيَ حَاجَتِيْ اَعْطِنِيْ مَسْئَلَتِيْ بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اٰمَنْتُ بِكَ مُخْلِصًا لَّكَ دِيْنِيْ اَصْبَحْتُ عَلٰى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ اَبُوْءُ لَكَ بِالنِّعْمَةِ وَاَسْتَغْفِرُكَ مِنَ الذُّنُوْبِ الَّتِيْ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا مَنْ هُوَ فِيْ عُلُوِّهِ دَانٍ وَفِيْ دُنُوِّهِ عَالٍ وَفِيْ اِشْرَاقِهِ مُنِيْرٌ وَفِيْ سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ **نماز حضرت امام رضا علیه السلام** شش رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ ده مرتبه **دعاء آنحضرت** يَا صَاحِبِيْ فِيْ شِدَّتِيْ وَيَا وَلِيِّيْ فِيْ نِعْمَتِيْ وَيَا اِلٰهِيْ وَاِلٰهَ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ يَا رَبَّ كٓهٰيٰعٓصٓ وَيٰسٓ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ اَسْئَلُكَ يَا اَحْسَنَ مَنْ سُئِلَ وَيَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ وَيَا اَجْوَدَ مَنْ اَعْطٰى وَيَا خَيْرَ مُرْتَجٰى اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ **نماز حضرت جواد علیه السلام** دو رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید هفتاد مرتبه **دعاء آنحضرت** اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْاَرْوَاحِ الْفَانِيَةِ وَالْاَجْسَادِ الْبَالِيَةِ اَسْئَلُكَ بِطَاعَةِ الْاَرْوَاحِ الرَّاجِعَةِ اِلٰى اَجْسَادِهَا وَبِطَاعَةِ الْاَجْسَادِ الْمُلْتَئِمَةِ بِعُرُوْقِهَا وَبِكَلِمَتِكَ النَّافِذَةِ بَيْنَهُمْ

فائده ... تسبیح آنحضرت ... منقول است که مؤمن ... بعد از نماز ... تسبیح ... سؤال ... نماز و حاجت که بزرگان نماز کنند و ... چهار دانه ... عقیق ... صادق علیه السلام منقول است که هر که تسبیح ... امام حسین علیه السلام بکند تسبیح بگوید ... او چهار صد حسنه نوشته شود و چهار صد گناه از او محو کنند و چهار صد حاجت او روا شود و چهار صد درجه برای او بلند کنند و مروی است که مستحب است که رشته اش کبود باشد ... مستفاد ...

وَاَخَذْتَ الْحَقَّ مِنْهُمْ وَالْخَلَائِقُ بَيْنَ يَدَيْكَ يَنْتَظِرُوْنَ فَصْلَ قَضَائِكَ وَيَرْجُوْنَ رَحْمَتَكَ

وَيَخَافُوْنَ عِقَابَكَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاجْعَلِ النُّوْرَ فِيْ بَصَرِيْ وَالْيَقِيْنَ فِيْ قَلْبِيْ وَ

ذِكْرَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلٰى لِسَانِيْ وَعَمَلًا صَالِحًا فَارْزُقْنِيْ

## نماز حضرت هادی علیه السلام

دو رکعت در رکعت اول سورهٔ حمد و یٰس و در رکعت دوم سورهٔ حمد و الرحمٰن **دعاء آنحضرت**

يَا بَارُّ يَا وَصُوْلُ يَا شَاهِدَ كُلِّ غَائِبٍ وَّيَا قَرِيْبُ غَيْرَ بَعِيْدٍ وَّيَا غَالِبُ غَيْرَ مَغْلُوْبٍ وَّيَا مَنْ لَّا يَعْلَمُ

كَيْفَ هُوَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَّا تَبْلُغُ قُدْرَتَهُ اَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الْمَكْنُوْنِ الْمَخْزُوْنِ الْمَكْتُوْمِ

عَمَّنْ شِئْتَ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْمُقَدَّسِ النُّوْرِ التَّامِّ الْحَيِّ الْقَيُّوْمِ الْعَظِيْمِ نُوْرِ السَّمٰوَاتِ وَنُوْرِ

الْاَرَضِيْنَ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيْرِ الْمُتَعَالِ الْعَظِيْمِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ

## نماز امام حسن عسکری علیه السلام

چهار رکعت در دو رکعت اول بعد از حمد پانزده مرتبه

سورهٔ اِذَا زُلْزِلَتْ و در دو رکعت دوم بعد از حمد پانزده مرتبه توحید **دعاء آنحضرت**

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْبَدِيْءُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَّاَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ وَلَا

اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الَّذِيْ لَا يُذِلُّكَ شَيْءٌ وَّاَنْتَ كُلَّ يَوْمٍ فِيْ شَاْنٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَالِقُ مَا يُرٰى وَمَا

لَا يُرٰى الْعَالِمُ بِكُلِّ شَيْءٍ بِغَيْرِ تَعْلِيْمٍ اَسْئَلُكَ بِاٰلَائِكَ وَنَعْمَائِكَ بِاَنَّكَ اللّٰهُ الرَّبُّ الْوَاحِدُ لَا

اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ وَاَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْوِتْرُ الْفَرْدُ الْاَحَدُ

الصَّمَدُ الَّذِيْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ وَّاَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ الْقَائِمُ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ الرَّقِيْبُ الْحَفِيْظُ وَاَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ اللّٰهُ الْاَوَّلُ

قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَّالْاٰخِرُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَّالْبَاطِنُ دُوْنَ كُلِّ شَيْءٍ الضَّارُّ النَّافِعُ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ وَ

اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ

بَدِيْعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَذُو الطَّوْلِ وَذُو الْعِزَّةِ وَذُو السُّلْطَانِ لَا اِلٰهَ

اِلَّا اَنْتَ اَحَطْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَّاَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ

## (نماز حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالٰی فرجه)

استخاره شرکه

نیمه شب افضل است و لکن نماز از
فضیلت زینب مطلقا اکثر
فضیلت دارد و هر چه نزدیکتر به صبح
افضل است و سلام نماز فریضه
کرده بعد از وتر و نافلهٔ صبح
مستحب است بعد از نماز و پیش از
دیگر مانع ... آنکه ...
و یا مستحب است ... از صبح و
چنانکه علی بن ابراهیم از
وابن بابویه بسند ... روایت
حضرت صادق علیه السلام
کرده که مفضل ... نماز
به سیدی ... مرحوم ...
بعد از سلام ... و
مکروه ... نقل ...
جناب ایشان ... علیه ...
بنا رضی الله ... نماز ...
و ... سلام ...
استخاره ... نیست ...
دو رسید ...

دو رکعت میخوانی در هر رکعت سوره حمد را تا اِیّاكَ نَعْبُدُ وَ اِیّاكَ نَسْتَعِینُ و چون باین
آیه رسیدی از اوّل صد مرتبه میگوئی و در مرتبه آخر سوره را تمام میکنی پس قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ را
یکبار میخوانی و چون از نماز فارغ شدی این دعا را میخوانی اَللّٰهُمَّ عَظُمَ الْبَلاۤءُ وَ بَرِحَ الْخَفاۤءُ
وَ انْكَشَفَ الْغِطاۤءُ وَ ضاقَتِ الْاَرْضُ بِما وَسِعَتِ السَّماۤءُ وَ اِلَیْكَ یا رَبِّ الْمُشْتَكیٰ وَ عَلَیْكَ
الْمُعَوَّلُ فِی الشِّدَّةِ وَ الرَّخاۤءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ الَّذِینَ اَمَرْتَنا بِطاعَتِهِمْ وَ عَجِّلِ اللّٰهُمَّ
فَرَجَهُمْ بِقائِمِهِمْ وَ اَظْهِرْ اِعْزازَهُ یا مُحَمَّدُ یا عَلِیُّ یا عَلِیُّ یا مُحَمَّدُ اِكْفِیانِی فَاِنَّكُما كافِیایَ یا مُحَمَّدُ یا عَلِیُّ
یا عَلِیُّ یا مُحَمَّدُ اُنْصُرانِی فَاِنَّكُما ناصِرایَ یا مُحَمَّدُ یا عَلِیُّ یا عَلِیُّ یا مُحَمَّدُ اِحْفَظانِی فَاِنَّكُما حافِظایَ
یا مَوْلایَ یا صاحِبَ الزَّمانِ یا مَوْلایَ یا صاحِبَ الزَّمانِ یا مَوْلایَ یا صاحِبَ الزَّمانِ الْغَوْثَ
الْغَوْثَ الْغَوْثَ اَدْرِكْنِی اَدْرِكْنِی اَدْرِكْنِی الْاَمانَ الْاَمانَ الْاَمانَ و از جمله نمازها نماز
حضرت جعفر علیه السلام که اکسیر اعظم و کبریت احمر است و بسندهای بسیار معتبر با فضیلت
بسیار که عمده آمرزش گناهان عظیمه است وارد شده و افضل اوقات آن صدر روز جمعه است
و آن چهار رکعت است بدو تشهد و دو سلام در رکعت اول بعد از سوره حمد اِذا زُلْزِلَتْ میخواند و در
رکعت دویم سوره وَالْعادِیاتِ و در رکعت سیم اِذا جاۤءَ نَصْرُ اللّٰهِ و در رکعت چهارم قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ
و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت پانزده مرتبه میگوید سُبْحانَ اللّٰهِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ لا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ وَ اللّٰهُ اَكْبَرُ و در رکوع همین تسبیحات را ده مرتبه میگوید و چون سر از رکوع برمیدارد ده مرتبه
و در سجده اول ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجده دویم ده مرتبه و بعد از
سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه در هر چهار رکعت چنین میکند که مجموع سیصد
مرتبه شود شیخ کلینی از ابو سعید مدائنی روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود آیا تعلیم نکنم
ترا چیزی که بگوئی از او در نماز جعفر گفتم بلی تعلیم فرما فرمود چون در سجده آخر چهار رکعت نماز رسیدی
و از تسبیحات فارغ شدی بگو سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَ الْوَقارَ سُبْحانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَ تَكَرَّمَ
بِهِ سُبْحانَ مَنْ لا یَنْبَغِی التَّسْبِیحُ اِلّا لَهُ سُبْحانَ مَنْ اَحْصیٰ كُلَّ شَیْءٍ عِلْمُهُ سُبْحانَ ذِی الْمَنِّ وَ النِّعَمِ

یا معقبین دست برداشته بگوید لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ اَعَزَّ جُنْدَهُ وَ غَلَبَ الْاَحْزابَ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَ یُمِیتُ وَ هُوَ عَلیٰ كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ پس روی بجانب اصحاب گردانید و فرمود که ترک مکنید این تکبیر را و این دعا را بعد از هر نماز فریضه زیرا که هر که بعد از سلام چنین کند ادا کرده است شکر نعمت خدا را از برای تقویت اسلام و لشکر اسلام و بعد حدیث صحیح منقول است که چون حضرت رسالت از نماز فارغ میشدند دستها را بالای سر میبردند و دعا میخواندند و از امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر بنده که دستها را از بغل بلند

سُبحانَ ذِي القُدرَةِ وَالكَرَمِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ بِمَعاقِدِ العِزِّ مِن عَرشِكَ وَمُنتَهَى الرَّحمَةِ مِن كِتابِكَ وَاسمِكَ الاَعظَمِ وَكَلِماتِكَ التّامَّةِ الَّتي تَمَّت صِدقاً وَعَدلاً صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ اَهلِ بَيتِهِ وَافعَل بي كَذا وَكَذا بجای این کلمه حاجات خود را بخواهد شیخ و سید از مفضل بن عمر روایت کرده اند که گفت دیدم روزی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را که نماز جعفر بجا آوردند پس دستها را بلند کردند و این دعا خواندند یارَبِّ یارَبِّ بقدر یک نفس و فاکند یارَبّاهُ یارَبّاهُ بقدر یک نفس رَبِّ رَبِّ بقدر یک نفس یااَللّهُ یااَللّهُ بقدر یک نفس یاحَيُّ یاحَيُّ بقدر یک نفس یارَحیمُ یارَحیمُ بقدر یک نفس یارَحمنُ یارَحمنُ هفت مرتبه یااَرحَمَ الرّاحِمینَ هفت مرتبه پس خواندند اَللّهُمَّ اِنّي اَفتَتِحُ القَولَ بِحَمدِكَ وَاَنطِقُ بِالثَّناءِ عَلَيكَ وَاُمَجِّدُكَ وَلاغايَةَ لِمَدحِكَ وَاُثني عَلَيكَ وَمَن يَبلُغُ غايَةَ ثَنائِكَ وَاَمَدَ مَجدِكَ وَاَنّى لِخَليقَتِكَ كُنهُ مَعرِفَةِ مَجدِكَ وَاَيَّ زَمَنٍ لَم تَكُن مَمدُوحاً بِفَضلِكَ مَوصُوفاً بِمَجدِكَ عَوّاداً عَلَى المُذنِبينَ بِحِلمِكَ تَخَلَّفَ سُكّانُ اَرضِكَ عَن طاعَتِكَ فَكُنتَ عَلَيهِم عَطُوفاً بِجُودِكَ جَواداً بِفَضلِكَ عَوّاداً بِكَرَمِكَ يالااِلهَ اِلّا اَنتَ المَنّانُ ذُوالجَلالِ وَالاِكرامِ پس حضرت فرمودند که ای مفضل هرگاه تو را حاجت ضروری بوده باشد نماز جعفر بکن و این دعا را بخوان و حوائج خود را از خدا طلب کن که برآورده میشود انشاء الله تعالی مؤلف گوید که شیخ طوسی برای برآمدن حاجت از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود روزه بگیر روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را و چون آخر روز پنجشنبه شود تصدق بده بر ده مسکین هر مسکینی مدی از طعام پس چون روز جمعه شود غسل کن و برو بصحرا و نماز جعفر را بجا آور و زانوهای برهنه کن زانوها را و بچسبان بزمین و بگو یا مَن اَظهَرَ الجَميلَ وَسَتَرَ القَبيحَ يامَن لَم يُؤاخِذ بِالجَريرَةِ وَلَم يَهتِكِ السِّترَ ياعَظيمَ العَفوِ ياحَسَنَ التَّجاوُزِ ياواسِعَ المَغفِرَةِ ياباسِطَ اليَدَينِ بِالرَّحمَةِ ياصاحِبَ كُلِّ نَجوى وَمُنتَهى كُلِّ شَكوى يامُقيلَ العَثَراتِ ياكَريمَ الصَّفحِ ياعَظيمَ المَنِّ يامُبتَدِئاً بِالنِّعَمِ قَبلَ استِحقاقِها يارَبّاهُ يارَبّاهُ يارَبّاهُ

ده مرتبه يااَللّهُ يااَللّهُ ده مرتبه ياسَيِّداهُ ياسَيِّداهُ ده مرتبه يامَولاياهُ يامَولاياهُ ده مرتبه يارَجاياهُ ده مرتبه

(تتمهٔ بیان شرح) ... حقیقت ... خوانده ... ادعیه ... نماز ... [illegible]

یا غیاثاه ده مرتبه یا غایة رغبتاه ده مرتبه یا رحمن ده مرتبه یا رحیم ده مرتبه یا معطی الخیرات ده مرتبه صل علی محمد و آل محمد کثیراً طیباً کأفضل ما صلیت علی احد من خلقک ده مرتبه و حاجت خود را طلب مؤلف گوید که روایات بسیار وارد شده در باب روزهٔ این سه روز و بجا آوردن دو رکعت نماز نزد زوال روز جمعه برای برآمدن حاجت بیست و یکم از اعمال روز جمعه آنکه چون زوال شمس شود بخواند دعائی را که محمد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است و آن بنحویکه در مصباح شیخ است آنستکه بگوید لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان الله و الحمد لله الذی لم یتخذ ولداً و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیراً پس بگوید یا سابغ النعم یا دافع النقم یا باری النسم یا علی الهمم یا مغشی الظلم یا ذا الجود و الکرم یا کاشف الضر و الألم یا مونس المستوحشین فی الظلم یا عالماً لا یعلم صل علی محمد و آل محمد و افعل بی ما انت اهله یا من اسمه دواء و ذکره شفاء و طاعته غناء ارحم من رأس ماله الرجاء و سلاحه البکاء سبحانک لا اله الا انت یا حنان یا منان یا بدیع السموات و الارض یا ذا الجلال و الاکرام بیست و دوم نماز ظهر روز جمعه را بجمعه و منافقین و عصر را بجمعه و توحید بخواند شیخ صدوق روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود از چیزهائی که واجب و لازمست بر هر مؤمنی که شیعهٔ ما باشد آنکه بخواند در شب جمعه نماز را بسورهٔ جمعه و سبح اسم ربک الاعلی و در نماز ظهر آن بسورهٔ جمعه و منافقین پس هرگاه این کار کرد گویا عمل نموده بعمل رسول الله صلی الله علیه و آله و ثواب و جزای او بر خدا بهشت خواهد بود و شیخ کلینی بسند حسن کالصحیح از حلبی روایت کرده که گفت سؤال کردم از حضرت صادق علیه السلام که هرگاه در روز جمعه تنها نماز گذارم یعنی نماز جمعه نخوانم و چهار رکعت نماز ظهر را بخوانم آیا بلند قرائت کنم فرمود بلی و فرمود بخوان بسورهٔ جمعه و منافقین در روز جمعه بیست و سیم شیخ طوسی در مصباح در ذکر تعقیب بعد از ظهر از روز جمعه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که هر که بخواند روز جمعه بعد از سلام هفت مرتبه حمد و هفت مرتبه قل اعوذ برب الناس و هفت مرتبه قل اعوذ برب

بجا آورده است که زن دعا کند بعد ... بعد از هر نماز این دعا را اللهم اعیذ نفسی و ما رزقتنی بربی بالله الواحد الصمد الذی لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفواً احد و اعیذ نفسی و ما رزقتنی برب الفلق من شر ما خلق و من شر غاسق اذا وقب و من شر النفاثات فی العقد و من شر حاسد اذا حسد و اعیذ نفسی و ما رزقتنی برب الناس ملک الناس اله الناس من شر الوسواس الخناس الذی یوسوس فی صدور الناس من الجنة و الناس پنجم شیخ کلینی بسند معتبر از علی بن ... روایت کرده است که محمد بن ابراهیم بخدمت امام علی نقی علیه السلام نوشت که ... 

الفَلَق و هفت مرتبه قُل هُوَ اللّهُ اَحَدٌ و هفت مرتبه قُل یا اَیُّهَا الکافِرُونَ و بخواند آخر
سورهٔ برائة لَقَد جاءَکُم رَسُولٌ مِن اَنفُسِکُم و آخر حشر که لَو اَنزَلنا هذَا القُرآنَ
باشد تا آخر سوره و پنج آیه آل عمران اِنَّ فی خَلقِ السَّمواتِ وَ الاَرضِ تا اِنَّکَ لا تُخلِفُ المیعادَ
از این جمعه تا جمعهٔ دیگر کفایت شرّ دشمنان و بلاها از او بشود بیست و چهارم و نیز
از آنحضرت روایت کرده که هر که بعد از نماز صبح یا بعد از نماز ظهر بگوید اَللّهُمَّ اجعَل صَلَواتِکَ
وَ صَلَواتِ مَلائِکَتِکَ وَ رُسُلِکَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ نوشته نشود بر او گناهی تا یکسال و نیز
فرموده که هر که بعد از نماز صبح و نماز ظهر بگوید اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّل فَرَجَهُم
نمیرد تا امام قائم را درک نماید مؤلف گوید که اگر دعای اوّل را سه دفعه بعد از فریضهٔ ظهر
جمعه بخواند برای او امان باشد از بلاها تا جمعهٔ دیگر و نیز روایت شده که هر که میان دو نماز
روز جمعه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد ثوابش معادل هفتاد رکعت نماز باشد بیست
و پنجم بخواند دعای یا مَن یَرحَمُ مَن لا یَرحَمُهُ العِبادُ و دعای اَللّهُمَّ هذا یَومٌ مُبارَکٌ و این
هر دو از ادعیهٔ صحیفهٔ کامله است بیست و ششم شیخ در مصباح فرموده روایت شده از ائمه
علیهم السلام که هر که در روز جمعه دو رکعت نماز کند بعد از نماز ظهر بخواند در هر رکعت بعد از
حمد هفت مرتبه قُل هُوَ اللّهُ اَحَدٌ و بعد از نماز بگوید اَللّهُمَّ اجعَلنی مِن اَهلِ الجَنَّةِ الَّتی حَشوُها
البَرَکَةُ وَ عُمّارُهَا المَلائِکَةُ مَعَ نَبِیِّنا مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیهِ وَ آلِهِ وَ اَبینا اِبراهیمَ عَلَیهِ السلام تا جمعهٔ
دیگر بلائی و فتنهٔ باو نرسد و حقتعالی جمع کند میان او و محمد صلی الله علیه و آله و ابراهیم علیه السلام
علامهٔ مجلسی ره فرموده که اگر این دعا را غیر سید بخواند بجای وَ اَبینا وَ اَبیهِ بگوید بیست و هفتم
روایت شده که بهترین اوقات صلوات در روز جمعه بعد از عصر است و صد مرتبه میگوئی
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّل فَرَجَهُم و شیخ فرموده و روایت شده که مستحب است صد مرتبه
بگوئی صَلَواتُ اللّهِ وَ مَلائِکَتِهِ وَ اَنبِیائِهِ وَ رُسُلِهِ وَ جَمیعِ خَلقِهِ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ
السَّلامُ عَلَیهِ وَ عَلَیهِم وَ عَلی اَرواحِهِم وَ اَجسادِهِم وَ رَحمَةُ اللّهِ وَ بَرَکاتُهُ و شیخ جلیل

(تتمهٔ شریفه)

نماز برای من دعا کرد که بعد از نمازها
بخوانم تا اخضعها لیسبب الربیع
نماید برای من حجیج بنیا و الحزن
نماید برای من غیب کمبلغ ورق
لنا انحضی نفوذ الکریم و
اعوذ بوجهک الکریم و قدرتک
عزتک الذی لا یرام من شر
الذی لا تنبغی منها ومن شر
الدنیا والآخرة ومن بغض
الاوجاع کلها و در ادراد
اندو ابات ابن تیمار ادار
ولا حول ولا قوة الا بالله
العلی العظیم شیخ کلینی و ابن
بابویه بسند های صحیح
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
روایت کرده اند که دعائی که بعد
نماز جمعه است از دعای
از نماز فریضه الحمد
اللهم انی

ابن ادریس در سرائر از جامع بزنطی نقل کرده که ابو بصیر گفت شنیدم از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام که میفرمود صلوات بر محمد و آل محمد در ما بین ظهر و عصر معادل هفتاد رکعت است و کسیکه
بگوید بعد از عصر روز جمعه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِیاءِ الْمَرْضِیّینَ بِاَفْضَلِ
صَلَواتِکَ وَ بارِکْ عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَکاتِکَ وَ السَّلامُ عَلَیْهِمْ وَ عَلیٰ اَرْواحِهِمْ وَ اَجْسادِهِمْ
وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ خواهد بود برای او مثل ثواب عمل جن و انس در آن روز مؤلف گوید
که این صلوات شریفه در کتب مشایخ حدیث بسندهای بسیار معتبر با فضیلتهای بسیار نقل
شده و اگر ده مرتبه و اگر نه هفت مرتبه بخواند افضلست زیرا که از حضرت صادق علیه السلام روایت
است که هر که بعد از نماز عصر روز جمعه پیش آنکه از جای نماز خود برخیزد ده مرتبه این صلوات را
بخواند صلوات فرستند بر او ملائکه از این جمعه تا جمعهٔ آینده همین ساعت و نیز از آنحضرت
روایتست که چون نماز عصر روز جمعه را ادا کنی هفت مرتبه این صلوات را بخوان و شیخ کلینی در
کافی روایت کرده که چون روز جمعه نماز را ادا کردی بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِیاءِ
الْمَرْضِیّینَ بِاَفْضَلِ صَلَواتِکَ وَ بارِکْ عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَکاتِکَ وَ السَّلامُ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ وَ
رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ بدرستیکه هر که این صلوات را بعد از نماز عصر بخواند بنویسد حقتعالی
برای او صد هزار حسنه و محو فرماید از او صد هزار سیئه و برآورد صد هزار حاجت او را و بلند
فرماید برای او صد هزار درجه و نیز فرموده که روایت شده که هر که این صلوات را هفت مرتبه بگوید خدا
رد کند بر او بعدد هر بنده حسنه و عملش در آن روز مقبول باشد و بیاید در روز قیامت در حالتی
که ما بین دیدگان او نوری باشد و در اعمال روز عرفه بیاید صلواتی که هر که آنرا بخواند محمد و آل محمد
صلوات الله و سلامه علیهم را مسرور نماید بیست و هشتم بعد از عصر هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ
اللهَ وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ تا حقتعالی گناهان او را بیامرزد بیست و نهم صد مرتبه انا انزلناه بخواند
از حضرت امام موسی علیه السلام روایت شده که خدا را در روز جمعه هزار نسیم رحمتست که هر بنده را آنچه خواهد
از آن نسیمها عطا فرماید پس هر که بعد از عصر روز جمعه صد مرتبه سورهٔ انا انزلناه بخواند

(تتمه شرح)

اِنّا نَسْئَلُکَ مِنْ کُلِّ خَیْرٍ اَحاطَ بِهِ
عِلْمُکَ وَ نَعُوذُ بِکَ مِنْ کُلِّ
شَرٍّ اَحاطَ بِهِ عِلْمُکَ اَللّٰهُمَّ
اِنّا نَسْئَلُکَ عافِیَتَکَ فی اُمُورِنا
کُلِّها وَ نَعُوذُ بِکَ مِنْ خِزْیِ
الدُّنْیا وَ عَذابِ الْآخِرَةِ و بعد
روایت [illegible]
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ
مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
[illegible]
چون از نماز فارغ شود بگوید
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ
مُحَمَّدٍ وَ اَجِرْنی مِنَ النّارِ وَ اَدْخِلْنِی
الْجَنَّةَ وَ زَوِّجْنی مِنَ الْحُورِ
الْعِینِ [illegible]
[illegible] از حضرت امیر المؤمنین
منقول است که [illegible]

آن هزار رحمت را مضاعف گردانند و باو عطا فرمایند سی ام بخواند دعای عشرات را که بعد از
این خواهد آمد سی و یکم شیخ طوسی ره فرموده که ساعت استجابت دعا ساعت آخر روز جمعه است
تا غروب آفتاب سزاوار است که دعا در آن ساعت بسیار بکند و در روایتی دیگر است که ساعت استجابت آن
وقتی است که فرو رود نصف قرص خورشید و نصف دیگرش غروب نکرده باشد و حضرت فاطمه
صلوات الله علیها در آن وقت دعا میکرد پس مستحب است دعا در آن وقت و مستحب است که بخواند دعاء
مروی از نبی ص را در ساعت استجابت دعا سُبْحَانَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ و بخواند در ساعت آخر روز جمعه دعای سمات را که بعد
از این بیاید انشاء الله مخفی نماند که روز جمعه از چند جهت اختصاص و تعلق بامام عصر عجل الله فرجه دارد
یکی آنکه ولادت باسعادت آنحضرت در این روز بوده دیگر آنکه ظهور موفور السرور آنجناب در روز جمعه
خواهد بود و ترقب انتظار فرج در این روز بیشتر از روزهای دیگر است و باید در زیارت مخصوصه
آنحضرت هٰذَا يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ يَدِكَ
بلکه عید بودن روز جمعه و شمردن آن از یکی از عیدها چنانکه حقیقتا بجهة این روز شریف است
که زمین را از لوث شرک و کفر و قذارات معاصی و از وجود جبارین و ملحدین و کافرین و منافقین پاک
و پاکیزه میفرماید و باظهار کلمه حق و اعلاء دین و شرایع ایمان چشم و دل مؤمنین مخصوصین را از
این روز روشن و منور و مسرور و خورسند خواهد فرمود وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا پس شایسته است
که در این روز صلوات کبیره را بخوانی و بخوانی دعائیکه حضرت امام رضا علیه السلام امر فرموده بخوانند آن برای صاحب
الامر علیه السلام اَللّٰهُمَّ ادْفَعْ عَنْ وَلِيِّكَ وَخَلِيفَتِكَ الدُّعَاءَ و بیاید ذکر آن در آخر اعمال سرداب در باب
زیارات و نیز بخوانی دعائیرا که شیخ ابو عمرو عمری قدس الله روحه بابو علی بن همام املاء کرده و فرموده
که آنرا بخوانند در زمان غیبت قائم آل محمد علیه و علیهم السلام و چون آن صلوات و این دعا طولانی
است و این مختصر گنجایش نداد ما ذکر ننمودیم طالبین رجوع کنند بمصباح المتهجد و جمال الاسبوع
بلی شایسته است در اینجا ذکر کنیم صلوات منسوبه بابو الحسن ضراب اصفهانی را که شیخ و

سید در اعمال عصر روز جمعه از ذکر نموده اند و سید فرموده که این صلوات مروی از مولای ما
حضرت مهدی صلوات الله علیه است و اگر ترک کردی تعقیب عصر روز جمعه را بجهة عذری پس ترک
مکن این صلوات را هرگز بجهة امری که مطلع کرده ما را بر آن خداوند جل جلاله پس سند از ابا نسخه صلوات
نقل کرده لکن شیخ در مصباح فرموده که این صلوات مروی از حضرت صاحب الزمان علیه السلام است که بیرون
آمده بسوی ابو الحسن ضراب اصفهانی بمکه و ما سند از ذکر نکردیم بجهة اختصار نسخه آن این است

بسم الله الرحمن الرحیم اللهم صل علی محمد سید المرسلین وخاتم النبیین وحجة رب العالمین المنتجب فی المیثاق المصطفی فی الظلال المطهر من کل آفة البریء من کل عیب المؤمل للنجاة المرتجی للشفاعة المفوض الیه دین الله اللهم شرف بنیانه وعظم برهانه وافلج حجته وارفع درجته واضیء نوره وبیض وجهه واعطه الفضل والفضیلة والمنزلة والوسیلة والدرجة الرفیعة وابعثه مقاما محمودا یغبطه به الاولون والآخرون وصل علی امیر المؤمنین ووارث المرسلین وقائد الغر المحجلین وسید الوصیین وحجة رب العالمین وصل علی الحسن بن علی امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی الحسین بن علی امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی علی بن الحسین امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی محمد بن علی امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی جعفر بن محمد امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی موسی بن جعفر امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی علی بن موسی امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی محمد بن علی امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی علی بن محمد امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی الحسن بن علی امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین وصل علی الخلف الهادی المهدی امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجة رب العالمین اللهم صل علی محمد

تتمه از صفحه گذشته

شفیع نفس شما هر گاه که داشته باشد اگر کنیم عظیم بود او نظر کردن و اگر کنیم هر روز هفتاد حاجت او را روا کنیم و اگر کنیم او را پناه دهیم از شر شیطان و از شر هر دشمنی و یاری کنیم او را بر ایشان و مانع شود او را از داخل شدن بهشت عمل ... سوره فاتحه تا آخر و آیة الکرسی تا هم فیها خالدون بخواند و آیه شهادت یعنی شهد الله انه لا اله الا هو والملائکة واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزیز الحکیم ان الدین عند الله الاسلام وما اختلف الذین اوتوا الکتاب

واهل بيته الائمة الهادين العلماء الصادقين الابرار المتقين دعائم دينك واركان
توحيدك وتراجمة وحيك وحججك على خلقك وخلفائك في ارضك الذين اخترتهم
لنفسك واصطفيتهم على عبادك وارتضيتهم لدينك وخصصتهم بمعرفتك وجللتهم
بكرامتك وغشيتهم برحمتك وربيتهم بنعمتك وغذيتهم بحكمتك والبستهم نورك
ورفعتهم في ملكوتك وحففتهم بملائكتك وشرفتهم بنبيك صلواتك عليه وآله
اللهم صل على محمد وعليهم صلوة زاكية نامية كثيرة دائمة طيبة لا يحيط بها الا
انت ولا يسعها الا علمك ولا يحصيها احد غيرك اللهم وصل على وليك المحيي سنتك
القائم بامرك الداعي اليك الدليل عليك حجتك على خلقك وخليفتك في ارضك
وشاهدك على عبادك اللهم اعز نصره ومد في عمره وزين الارض بطول بقائه اللهم اكفه
بغي الحاسدين واعذه من شر الكائدين وازجر عنه ارادة الظالمين وخلصه من ايدي
الجبارين اللهم اعطه في نفسه وذريته وشيعته ورعيته وخاصته وعامته وعدوه
وجميع اهل الدنيا ما تقر به عينه وتسر به نفسه وبلغه افضل ما امله في الدنيا والآخرة
انك على كل شيء قدير اللهم جدد به ما امتحى (محي) من دينك واحي به ما بدل من كتابك و
اظهر به ما غير من حكمك حتى يعود دينك به وعلى يديه غضا جديدا خالصا مخلصا
لا شك فيه ولا شبهة معه ولا باطل عنده ولا بدعة لديه اللهم نور بنوره كل
ظلمة وهد بركنه كل بدعة واهدم بعزته كل ضلالة واقصم به كل جبار واخمد بسيفه
كل نار واهلك بعدله جور كل جائر واجر حكمه على كل حكم واذل بسلطانه كل سلطان
اللهم اذل كل من ناواه واهلك كل من عاداه وامكر بمن كاده واستاصل من جحده
حقه واستهان بامره وسعى في اطفاء نوره واراد اخماد ذكره اللهم صل على محمد المصطفى
وعلي المرتضى وفاطمة الزهراء والحسن الرضا والحسين المصفى وجميع الاوصياء مصابيح
الدجى واعلام الهدى ومنار التقى والعروة الوثقى والحبل المتين والصراط المستقيم و

صل علی ولیک وولاة عهدک والائمة من ولده ومد فی اعمارهم وزد فی آجالهم وبلغهم اقصی آمالهم دینا ودنیا وآخرة انک علی کل شیء قدیر وبدانکه موافق روایتی حکم شب جمعه را دارد و شایسته است آنچه در شب جمعه خوانده میشد در آن شب شنبه نیز خوانده شود

## (فصل پنجم)

در تعیین اسامی نبی و ائمه علیهم السلام بر روزهای هفته و زیارت ایشان در هر روز سید بن طاوس در جمال الاسبوع گفته ابن بابویه مسنداً از صقر بن ابی دلف روایت کرده که چون متوکل حضرت امام علی النقی علیه السلام را بسر من رای طلبید روزی بخدمت آنحضرت رفتم خبری از احوال آنجناب بگیرم و آنحضرت را نزد زراقی حاجب متوکل محبوس کرده بودند چون نزد او رفتم گفت چه کار داری گفتم بدیدن شما آمده ام ساعتی با هم نشستیم و از هر گونه صحبتی با هم کردیم تا آنکه مردم را متفرق کرد و مجلس خلوت شد باز پرسید که برای چه آمده من همان جواب اول را دادم گفت گویا آمده که خبری از مولای خود بگیری من ترسیدم گفتم مولای من خلیفه است گفت ساکت شو که مولای تو بر حق است و من نیز اعتقاد تو را دارم گفتم الحمد لله پس گفت آیا میخواهی نزد او بروی گفتم بلی گفت قدری بنشین تا صاحب البرید از نزد او بیرون آید من نشستم تا وقتی که صاحب البرید بیرون شد آنوقت پسر خود را امر کرد که مرا نزد آنحضرت ببرد چون بخدمت آنجناب رسیدم دیدم بر روی حصیری نشسته است و در برابر قبری کنده اند پس سلام کردم حضرت جواب داد فرمود بنشین پس فرمود که برای چه آمده گفتم آمده ام که از احوال شما خبری بگیرم پس چون نظرم بر قبر افتاد گریستم حضرت فرمود که گریه مکن که در اینوقت از ایشان آسیبی بمن نمیرسد گفتم الحمد لله پس گفتم ای سید من حدیثی از رسول خدا صلی الله علیه وآله روایت شده که معنی آنرا نمیفهمم فرمود چیست آن حدیث عرض کردم لا تعادوا الایام فتعادیکم یعنی دشمنی نکنید با روزها که آنها با شما دشمنی خواهند کرد فرمود مراد از ایام و روزها ما هستیم مادامیکه برپا است آسمانها و زمین شنبه اسم رسول خدا است و یکشنبه امیر المؤمنین ع و دوشنبه حسن و حسین علیهما السلام و سه شنبه علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد علیهم السلام و چهارشنبه موسی بن جعفر

(تتمه شریفه) بعضی از علما از نماز بین الصلاتین … شب شنبه … ابن بابویه و دیگران بسندهای معتبر از حضرت امام محمد باقر روایت کرده اند که شبی حضرت رسول صلی الله علیه وآله آمد و گفت یا رسول الله من نیز رسیده ام و نتوانم و … که قبل از این بخود را باید … ودم از نماز و روزه … دیدار

وعلی بن موسی و محمد بن علی علیهم السلام ومنم پنجشنبه فرزندم حسن ع وجمعه فرزند فرزندم است و بسوی او جمع میشوند اهل حق اینست معنی ایام پس دشمنی مکنید با ایشان در دنیا که دشمنی کنند با شما در آخرت پس فرمود وداع کن و بیرون رو که ایمن نیستم بر تو ومیترسم از اینکه بتو رسد و بعد سید ابن طاوس این حدیث را بسند دیگر از قطب راوندی نقل کرده آنگاه فرمود ذکر زیارت حضرت رسول ص در روز خود که روز شنبه باشد أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُهُ وَأَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللّٰهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَأَدَّيْتَ الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَأَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلُظْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصاً حَتّٰى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَبَلَغَ اللّٰهُ بِكَ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِينَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلَالِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَالْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرَضِينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ وَنَجِيبِكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيِّكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَاصَّتِكَ وَخَالِصَتِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ اللّٰهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّاباً رَحِيماً إِلٰهِي فَقَدْ أَتَيْتُ نَبِيَّكَ مُسْتَغْفِراً تَائِباً مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاغْفِرْهَا لِي يَا سَيِّدَنَا أَتَوَجَّهُ بِكَ وَبِأَهْلِ بَيْتِكَ إِلَى اللّٰهِ تَعَالَى رَبِّكَ وَرَبِّي لِيَغْفِرَ لِي پس سه مرتبه بگو إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ پس بگو أُصِبْنَا بِكَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِنَا فَمَا أَعْظَمَ الْمُصِيبَةَ بِكَ حَيْثُ انْقَطَعَ عَنَّا الْوَحْيُ وَحَيْثُ فَقَدْنَاكَ فَإِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ يَا سَيِّدَنَا يَا رَسُولَ اللّٰهِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ هٰذَا يَوْمُ السَّبْتِ وَهُوَ يَوْمُكَ وَأَنَا فِيهِ ضَيْفُكَ وَجَارُكَ فَأَضِفْنِي وَأَجِرْنِي فَإِنَّكَ كَرِيمٌ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ وَمَأْمُورٌ بِالْإِجَارَةِ فَأَضِفْنِي وَأَحْسِنْ ضِيَافَتِي وَأَجِرْنَا وَأَحْسِنْ إِجَارَتَنَا بِمَنْزِلَةِ اللّٰهِ عِنْدَكَ وَ

تعالی ایشان را کرامت کند که خدا از
آن نفع بخشد در بعد من بنما بع
ایشان با ایشان حضرت فرمود که بار
دیگر بگو او به منزله
اعاده کرد پس حضرت فرمود که بار
بدو روز بعد دو نفس و کلمه
رکعت پس تعقیب نماز
از نماز صبح فارغ شوی و تعلیم
بگو سبحان الله العظیم وبحمده
ولا حول ولا قوة الا بالله العلی
العظیم تا خدا از کوری و دیوانگی
و خوره و پیسی و پریشانی و خرافت
پیری نگاه دارد یا رسول الله
شدن شبه گفت
این برای دنیا بود
آخرت من چیست فرمود اللهم
اهدنی من عندک وافض
علی من فضلک
وانشر

عِنْدَ آلِ بَیْتِكَ وَبِمَنْزِلَتِهِمْ عِنْدَهُ وَبِمَا اسْتَوْدَعَكُمْ مِنْ عِلْمِهِ فَاِنَّهُ اَكْرَمُ الْاَكْرَمِینَ

جامع این کتاب عباس قمی عفی عنه گوید که من هرگاه خواستم زیارت کنم آنحضرت را باین زیارت اوّل زیارت میکنم آنحضرت را بنحویکه حضرت امام رضا علیه السلام تعلیم بزنطی فرموده بعد از آن باین زیارت میخوانم و کیفیت آن چنانستکه روایت شده بسند صحیح که ابن ابی نصر خدمت امام رضا علیه السلام عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه وآله باید فرستاد فرمود میگوئی

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا رَسُولَ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا خِیَرَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا حَبِیبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا صِفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا اَمِینَ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُولُ اللّٰهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِی سَبِیلِ رَبِّكَ وَعَبَدْتَهُ حَتّٰی اَتٰیكَ الْیَقِینُ فَجَزَاكَ اللّٰهُ یَا رَسُولَ اللّٰهِ اَفْضَلَ مَا جَزٰی نَبِیًّا عَنْ اُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اِبْرٰهِیمَ وَآلِ اِبْرٰهِیمَ اِنَّكَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ

## (زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام)

بروایت آنکسیکه در بیداری مشاهده کرد که جناب صاحب الزمان علیه السلام آنحضرت را باین کلمات زیارت کرد در روز یکشنبه که روز آنحضرت است اَلسَّلَامُ عَلَی الشَّجَرَةِ النَّبَوِیَّةِ وَالدَّوْحَةِ الْهَاشِمِیَّةِ الْمُضِیئَةِ الْمُثْمِرَةِ بِالنُّبُوَّةِ الْمُونِقَةِ بِالْاِمَامَةِ وَعَلٰی ضَجِیعَیْكَ آدَمَ وَنُوحٍ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلٰی اَهْلِ بَیْتِكَ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلَی الْمَلٰئِكَةِ الْمُحْدِقِینَ بِكَ وَالْحَافِّینَ بِقَبْرِكَ یَا مَوْلَایَ یَا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ هٰذَا یَوْمُ الْاَحَدِ وَهُوَ یَوْمُكَ وَبِاسْمِكَ وَاَنَا ضَیْفُكَ فِیهِ وَجَارُكَ فَاَضِفْنِی یَا مَوْلَایَ وَاَجِرْنِی فَاِنَّكَ كَرِیمٌ تُحِبُّ الضِّیَافَةَ وَمَأْمُورٌ بِالْاِجَارَةِ فَافْعَلْ مَا رَغِبْتُ اِلَیْكَ فِیهِ وَرَجَوْتُهُ مِنْكَ بِمَنْزِلَتِكَ وَآلِ بَیْتِكَ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَنْزِلَتِهِ عِنْدَكُمْ وَبِحَقِّ ابْنِ عَمِّكَ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَعَلَیْهِمْ اَجْمَعِینَ

## (زیارت حضرت فاطمه زهراء علیها السلام)

اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ الَّذِی خَلَقَكِ فَوَجَدَكِ لِمَا امْتَحَنَكِ صَابِرَةً اَنَا لَكِ مُصَدِّقٌ صَابِرٌ عَلٰی مَا اَتٰی بِهِ اَبُوكِ وَوَصِیُّهُ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمَا وَاَنَا اَسْئَلُكِ اِنْ كُنْتُ صَدَّقْتُكِ

محمّدٍ من رحمتك وارزقني من بركاتك
منقول است که حضرت فرمود که اگر بر این مواظبت نماید بعد از نماز و ترک نکند تا وقت مرگ نمیرد تا محشور گردد بجای در بهشت برای او گشوده گردد که از هر در که خواهد داخل شود و دعای آخر باسناد معتبره وارد شده
دیگر دهم خواندن تسبیحات اربع است چنانچه شیخ طوسی و ابن بابویه و حمیری بسندهای صحیح از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده‌اند که روزی حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله با اصحاب خود فرمود اگر جمع کنید آنچه دارید از جامه‌ها و ظرفها و فرشها و روی هم گذارید آیا به آسمان میرسد گفتند نه یا رسول الله فرمود

الا الحقتنی بتصدیقی لهما لتسر نفسی فاشهدی انی طاهر بولایتک و ولایة آل بیتک

صلوات اللہ | ایضاً زیارت حضرت زہراء علیہا السلام بروایت دیگر | علیہم اجمعین

اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَکِ الَّذِیْ خَلَقَکِ قَبْلَ اَنْ یَّخْلُقَکِ وَکُنْتِ لِمَا امْتَحَنَکِ بِهٖ صَابِرَةً وَنَحْنُ لَکِ اَوْلِیَآءُ مُصَدِّقُوْنَ وَلِکُلِّ مَا اَتٰی بِهٖ اَبُوْکِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ وَاَتٰی بِهٖ وَصِیُّهٗ عَلَیْهِ السَّلَامُ مُسَلِّمُوْنَ وَنَحْنُ نَسْئَلُکَ اللّٰهُمَّ اِذْ کُنَّا مُصَدِّقِیْنَ لَهُمْ اَنْ تُلْحِقَنَا بِتَصْدِیْقِنَا بِالدَّرَجَةِ الْعَالِیَةِ لِنُبَشِّرَ اَنْفُسَنَا بِاَنَّا قَدْ طَهُرْنَا بِوَلَایَتِهِمْ

علیہم | روز شنبہ روز امام حسن و امام حسین علیہما السلام است | السلام

در روز زیارت امام حسن علیہ السلام میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُوْلِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَآءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیْبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صِفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَمِیْنَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نُوْرَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صِرَاطَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بَیَانَ حُکْمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَاصِرَ دِیْنِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا السَّیِّدُ الزَّکِیُّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْبَرُّ الْوَفِیُّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْقَآئِمُ الْاَمِیْنُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَالِمُ بِالتَّاْوِیْلِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْهَادِی الْمَهْدِیُّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الطَّاهِرُ الزَّکِیُّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا التَّقِیُّ النَّقِیُّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْحَقُّ الْحَقِیْقُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الشَّهِیْدُ الصِّدِّیْقُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا مُحَمَّدِ الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ وَّرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهٗ

زیارت حضرت امام حسین

اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ اَشْهَدُ اَنَّکَ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَیْتَ الزَّکٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا وَّجَاهَدْتَ فِی اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ حَتّٰی اَتٰکَ الْیَقِیْنُ فَعَلَیْکَ السَّلَامُ مِنِّیْ مَا بَقِیْتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهَارُ وَعَلٰٓی اٰلِ بَیْتِکَ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ اَنَا یَا مَوْلَایَ مَوْلًی لَّکَ وَلِاٰلِ بَیْتِکَ سِلْمٌ لِّمَنْ سَالَمَکُمْ وَحَرْبٌ لِّمَنْ حَارَبَکُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّکُمْ وَ

تعقیبات مشترکہ

تعلیم کنم شما را چیزی که اصل آن در زمین است و شاخہای آن در آسمان گفتند بلی یا رسول اللہ فرمود که بعد از هر نماز سی و سه مرتبه بگوئید سبحان اللہ والحمد للہ و لا الہ الا اللہ واللہ اکبر که اصل اینها در زمین است و فرع اینها در آسمان و دفع میکند از کسیکه بگوید اینها را غرق شدن و سوختن و در چاه افتادن و فرو رفتن در خانه و مردن بد و سوختن و درندگان و بدترین و مردن در زیر آوار و بیماری و از بلاهائیکه نازل میشود از آسمان در آن روز و آنها باقیات صالحات است

و در قرآن فرموده است و در حدیث صحیح دیگر از حضرت صادق علیہ السلام منقول است که هر که بعد از نماز فریضه قبل از آنکه پای خود را بگرداند بگوید ... و بعد از هر نماز حرکت نکند

جَهرِكُم وَظاهِرِكُم وَباطِنِكُم لَعَنَ اللهُ اَعداءَكُم مِنَ الاَوَّلينَ وَالآخِرينَ وَاَنا اَبرَءُ اِلَى اللهِ تَعالىٰ مِنهُم يا مَولايَ يا اَبا مُحَمَّدٍ يا مَولايَ يا اَبا عَبدِ اللهِ هٰذا يَومُ الاِثنَينِ وَهُوَ يَومُكُما وَبِاسمِكُما وَاَنا فيهِ ضَيفُكُما فَاَضيفاني وَاَحسِنا ضِيافَتي فَنِعمَ مَن استُضيفَ بِهِ اَنتُما وَاَنا فيهِ مِن جِوارِكُما فَاَجيراني فَاِنَّكُما مَامورانِ بِالضِّيافَةِ وَالاِجارَةِ فَصَلَّى اللهُ عَلَيكُما وَآلِكُما الطَّيِّبينَ

## روز سہ شنبہ

باسم حضرت امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیہم السلام است زیارت کن ایشان را بدین زیارت اَلسَّلامُ عَلَيكُم يا خُزّانَ عِلمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيكُم يا تَراجِمَةَ وَحيِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيكُم يا اَئِمَّةَ الهُدىٰ اَلسَّلامُ عَلَيكُم يا اَعلامَ التُّقىٰ اَلسَّلامُ عَلَيكُم يا اَولادَ رَسولِ اللهِ اَنا عارِفٌ بِحَقِّكُم مُستَبصِرٌ بِشَاْنِكُم مُعادٍ لِاَعدائِكُم مُوالٍ لِاَولِيائِكُم بِاَبي اَنتُم وَاُمّي صَلَواتُ اللهِ عَلَيكُم اَللّٰهُمَّ اِنّي اَتَوالىٰ آخِرَهُم كَما تَوالَيتُ اَوَّلَهُم وَاَبرَءُ مِن كُلِّ وَليجَةٍ دونَهُم وَاَكفُرُ بِالجِبتِ وَالطّاغوتِ وَاللّاتِ وَالعُزّىٰ صَلَواتُ اللهِ عَلَيكُم يا مَوالِيَّ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا سَيِّدَ العابِدينَ وَسُلالَةَ الوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا باقِرَ عِلمِ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا صادِقاً مُصَدَّقاً فِي القَولِ وَالفِعلِ يا مَوالِيَّ هٰذا يَومُكُم وَهُوَ يَومُ الثُّلاثاءِ وَاَنا فيهِ ضَيفٌ لَكُم وَمُستَجيرٌ بِكُم فَاَضيفوني وَاَجيروني بِمَنزِلَةِ اللهِ عِندَكُم وَآلِ بَيتِكُمُ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ

## روز چہار شنبہ

باسم حضرت موسی بن جعفر و امام رضا و امام محمد تقی و امام علی النقی علیہم السلام است بگو در زیارت ایشان اَلسَّلامُ عَلَيكُم يا اَولِياءَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيكُم يا حُجَجَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيكُم يا نورَ اللهِ في ظُلُماتِ الاَرضِ اَلسَّلامُ عَلَيكُم صَلَواتُ اللهِ عَلَيكُم وَعَلىٰ آلِ بَيتِكُمُ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ بِاَبي اَنتُم وَاُمّي لَقَد عَبَدتُمُ اللهَ مُخلِصينَ وَجاهَدتُم فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتّىٰ اَتاكُمُ اليَقينُ فَلَعَنَ اللهُ اَعداءَكُم مِنَ الجِنِّ وَالاِنسِ اَجمَعينَ وَاَنا اَبرَءُ اِلَى اللهِ وَاِلَيكُم مِنهُم يا مَولايَ يا اَبا اِبراهيمَ موسَى بنَ جَعفَرٍ يا مَولايَ يا اَبا الحَسَنِ عَلِيَّ بنَ موسىٰ يا مَولايَ يا اَبا جَعفَرٍ مُحَمَّدَ بنَ عَلِيٍّ يا مَولايَ يا اَبا الحَسَنِ عَلِيَّ بنَ مُحَمَّدٍ اَنا مُوالٍ لَكُم مُؤمِنٌ بِسِرِّكُم وَجَهرِكُم مُتَضَيِّفٌ بِكُم في يَومِكُم هٰذا وَهُوَ يَومُ الاَربِعاءِ وَمُستَجيرٌ

هر مطلبی که از خدا سؤال کند روا گردد و بسند صحیح از حضرت امام جعفر صادق منقول است که هر که بعد از نماز فریضه سی مرتبه سبحان الله بگوید بر بدن او گناهی نماند مگر بریزد و در حدیث صحیح از آن حضرت منقول است که ذکر بسیار که حق تعالی در کلام مجید یاد کرده است این است که سی مرتبه سبحان الله بعد از هر نماز فریضه بگوید و قطب راوندی روایت کرده است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام با براء بن عازب گفت که میخواهی دلالت کنم ترا بر امری که چون بجا آوری حق ولایت درست شود گفت بلی فرمود که بعد از هر نماز ... ده مرتبه ... بگو ...

بِكُمْ فَاَضِيفُونِي وَاَجِيرُونِي | **روز پنجشنبه** | يَا آلَ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

روز حضرت امام حسن عسکری علیه السلام است بگو در زیارت آنحضرت اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ وَخَالِصَتَهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثَ الْمُرْسَلِينَ
وَحُجَّةَ رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ يَا مَوْلايَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ
الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ اَنَا مَوْلًى لَكَ وَلآلِ بَيْتِكَ وَهٰذَا يَوْمُكَ وَهُوَ يَوْمُ الْخَمِيسِ وَاَنَا ضَيْفُكَ فِيهِ وَمُسْتَجِيرٌ
بِكَ فِيهِ فَاَحْسِنْ ضِيَافَتِي وَاِجَارَتِي | **روز جمعه** | بِحَقِّ آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

روز حضرت صاحب الزمان علیه السلام و بنام آنجنابست و همان روزیست که در آن روز ظهور خواهد
فرمود بگو در زیارت آنحضرت اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ فِي اَرْضِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللهِ
فِي خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللهِ الَّذِي يَهْتَدِي بِهِ الْمُهْتَدُونَ وَيُفَرَّجُ بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْخَائِفُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا
سَفِينَةَ النَّجَاةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ الْحَيٰوةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ عَجَّلَ اللهُ لَكَ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَظُهُورِ الْاَمْرِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلايَ اَنَا مَوْلاكَ عَارِفٌ بِاُولٰيكَ وَاُخْرٰيكَ اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ تَعَالٰى بِكَ وَبِآلِ بَيْتِكَ
وَاَنْتَظِرُ ظُهُورَكَ وَظُهُورَ الْحَقِّ عَلٰى يَدَيْكَ وَاَسْئَلُ اللهَ اَنْ يُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ يَجْعَلَنِي مِنَ
الْمُنْتَظِرِينَ لَكَ وَالتَّابِعِينَ وَالنَّاصِرِينَ لَكَ عَلٰى اَعْدَائِكَ وَالْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْكَ فِي جُمْلَةِ
اَوْلِيَائِكَ يَا مَوْلايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكَ وَعَلٰى آلِ بَيْتِكَ هٰذَا يَوْمُ الْجُمُعَةِ
وَهُوَ يَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلٰى يَدَيْكَ وَقَتْلُ الْكَافِرِينَ بِسَيْفِكَ
وَاَنَا يَا مَوْلايَ فِيهِ ضَيْفُكَ وَجَارُكَ وَاَنْتَ يَا مَوْلايَ كَرِيمٌ مِنْ اَوْلادِ الْكِرَامِ وَمَأْمُورٌ بِالضِّيَافَةِ
وَالْاِجَارَةِ فَاَضِفْنِي وَاَجِرْنِي صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكَ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ سید بن طاوس رحمه الله
گفته من بعد از این زیارت متمثل میشوم باین شعر و اشاره میکنم بآنحضرت و میگویم

نَزِيلُكَ حَيْثُ مَا اتَّجَهَتْ رِكَابِي | وَضَيْفُكَ حَيْثُ كُنْتُ مِنَ الْبِلادِ

(شفاء شوق)
از نود و دو کرّه دیگر که یکی از آنها
... شده باشد و هنگام
... بر ... العرش برابر ...
کنند که یکی از آن باشد کرده ...
حضرت رسول صلی الله علیه و آله
باشد یا از دهم ... 
از حضرت صادق ... روایت ...
که هرکه بعد از نماز ...
بگوید یا من یفعل ما یشاء ...
و لا یفعل ما یشاء ... 
هرحاجت ... سؤال کند ...
دوازدهم ... 
از حضرت صادق ... روایت ...
که هرکه بعد از نماز ...
نماز ... از ...
انجا ... 
... 
... 
...

یعنی من بر تو نازل می‌شوم هر کجا که از اهل عالم مردی که دوست دارد مرا و اراده نماید مهمان تو هستم در هر کجا که باشم از شهرها

## فصل ششم در ذکر بعضی از ادعیهٔ مشهوره از جمله دعاء صباح حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

علیه السلام است و آن این است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ دَلَعَ لِسَانَ الصَّبَاحِ
بِنُطْقِ تَبَلُّجِهِ وَسَرَّحَ قِطَعَ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ بِغَيَاهِبِ تَلَجْلُجِهِ وَاَتْقَنَ صُنْعَ الْفَلَكِ الدَّوَّارِ
فِي مَقَادِيرِ تَبَرُّجِهِ وَشَعْشَعَ ضِيَاءَ الشَّمْسِ بِنُورِ تَاَجُّجِهِ يَا مَنْ دَلَّ عَلَى ذَاتِهِ بِذَاتِهِ وَتَنَزَّهَ
عَنْ مُجَانَسَةِ مَخْلُوقَاتِهِ وَجَلَّ عَنْ مُلَائَمَةِ كَيْفِيَّاتِهِ يَا مَنْ قَرُبَ مِنْ خَطَرَاتِ الظُّنُونِ وَبَعُدَ
عَنْ لَحَظَاتِ الْعُيُونِ وَعَلِمَ بِمَا كَانَ قَبْلَ اَنْ يَكُونَ يَا مَنْ اَرْقَدَنِي فِي مِهَادِ اَمْنِهِ وَاَمَانِهِ وَ
اَيْقَظَنِي اِلَى مَا مَنَحَنِي مِنْ مِنَنِهِ وَاِحْسَانِهِ وَكَفَّ اَكُفَّ السُّوءِ عَنِّي بِيَدِهِ وَسُلْطَانِهِ صَلِّ
اللّٰهُمَّ عَلَى الدَّلِيلِ اِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ الْاَلْيَلِ وَالْمَاسِكِ مِنْ اَسْبَابِكَ بِحَبْلِ الشَّرَفِ الْاَطْوَلِ
وَالنَّاصِعِ الْحَسَبِ فِي ذِرْوَةِ الْكَاهِلِ الْاَعْبَلِ وَالثَّابِتِ الْقَدَمِ عَلَى زَحَالِيفِهَا فِي الزَّمَنِ الْاَوَّلِ
وَعَلَى آلِهِ الْاَخْيَارِ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَبْرَارِ وَافْتَحِ اللّٰهُمَّ لَنَا مَصَارِيعَ الصَّبَاحِ بِمَفَاتِيحِ الرَّحْمَةِ
وَالْفَلَاحِ وَاَلْبِسْنِي اللّٰهُمَّ مِنْ اَفْضَلِ خِلَعِ الْهِدَايَةِ وَالصَّلَاحِ وَاغْرِسِ اللّٰهُمَّ بِعَظَمَتِكَ فِي
شِرْبِ جَنَانِي يَنَابِيعَ الْخُشُوعِ وَاَجْرِ اللّٰهُمَّ لِهَيْبَتِكَ مِنْ آمَاقِي زَفَرَاتِ الدُّمُوعِ وَاَدِّبِ اللّٰهُمَّ
نَزَقَ الْخُرْقِ مِنِّي بِاَزِمَّةِ الْقُنُوعِ اِلٰهِي اِنْ لَمْ تَبْتَدِئْنِي الرَّحْمَةُ مِنْكَ بِحُسْنِ التَّوْفِيقِ فَمَنِ السَّالِكُ
بِي اِلَيْكَ فِي وَاضِحِ الطَّرِيقِ وَاِنْ اَسْلَمَتْنِي اَنَاتُكَ لِقَائِدِ الْاَمَلِ وَالْمُنَى فَمَنِ الْمُقِيلُ عَثَرَاتِي مِنْ
كَبَوَاتِ الْهَوَى وَاِنْ خَذَلَنِي نَصْرُكَ عِنْدَ مُحَارَبَةِ النَّفْسِ وَالشَّيْطَانِ فَقَدْ وَكَلَنِي خِذْلَانُكَ
اِلَى حَيْثُ النَّصَبِ وَالْحِرْمَانِ اِلٰهِي اَتَرَانِي مَا اَتَيْتُكَ اِلَّا مِنْ حَيْثُ الْآمَالِ اَمْ عَلِقْتُ بِاَطْرَافِ
حِبَالِكَ اِلَّا حِينَ بَاعَدَتْنِي ذُنُوبِي عَنْ دَارِ الْوِصَالِ فَبِئْسَ الْمَطِيَّةُ الَّتِي امْتَطَتْ نَفْسِي مِنْ هَوَاهَا
فَوَاهاً لَهَا لِمَا سَوَّلَتْ لَهَا ظُنُونُهَا وَمُنَاهَا وَتَبّاً لَهَا لِجُرْاَتِهَا عَلَى سَيِّدِهَا وَمَوْلَاهَا اِلٰهِي قَرَعْتُ
بَابَ رَحْمَتِكَ بِيَدِ رَجَائِي وَهَرَبْتُ اِلَيْكَ لَاجِئاً مِنْ فَرْطِ اَهْوَائِي وَعَلَّقْتُ بِاَطْرَافِ حِبَالِكَ
اَنَامِلَ وَلَائِي فَاصْفَحِ اللّٰهُمَّ عَمَّا كُنْتُ اَجْرَمْتُهُ مِنْ زَلَلِي وَخَطَائِي وَاَقِلْنِي مِنْ صَرْعَةِ رِدَائِي

او می‌بوید و چنان باشد که
دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد
و هر روز که صد مرتبه بخواند
و کمتر از ده مرتبه کافی است
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ اِلٰهاً وَاحِداً اَحَداً
صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا
وَلَداً و فضیلت این تهلیل
بسیار روایت شده است خصوصاً
در تعقیب نماز صبح و شام و
هنگام طلوع و غروب آفتاب
بیستم کلینی و ابن بابویه و
دیگران بسندهای صحیح از
حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده‌اند که جبرئیل نزد
حضرت یوسف آمد در زندان
و گفت بعد از هر نماز بگو
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي فَرَجاً وَ
مَخْرَجاً وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ
اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ
لَا اَحْتَسِبُ

فَاِنَّکَ سَیِّدِیْ وَمَوْلَایَ وَمُعْتَمَدِیْ وَرَجَآئِیْ وَاَنْتَ غَایَۃُ مَطْلُوْبِیْ وَمُنَایَ فِیْ مُنْقَلَبِیْ وَ
مَثْوَایَ اِلٰهِیْ کَیْفَ تَطْرُدُ مِسْکِیْنًا الْتَجَاَ اِلَیْکَ مِنَ الذُّنُوْبِ هَارِبًا اَمْ کَیْفَ تُخَیِّبُ مُسْتَرْشِدًا
قَصَدَ اِلٰی جَنَابِکَ سَاعِیًا اَمْ کَیْفَ تَرُدُّ ظَمْاٰنًا وَرَدَ اِلٰی حِیَاضِکَ شَارِبًا کَلَّا وَحِیَاضُکَ
مُتْرَعَۃٌ فِیْ ضَنْکِ الْمُحُوْلِ وَبَابُکَ مَفْتُوْحٌ لِلطَّلَبِ وَالْوُغُوْلِ وَاَنْتَ غَایَۃُ الْمَسْئُوْلِ وَنِهَایَۃُ
الْمَاْمُوْلِ اِلٰهِیْ هٰذِهٖ اَزِمَّۃُ نَفْسِیْ عَقَلْتُهَا بِعِقَالِ مَشِیَّتِکَ وَهٰذِهٖ اَعْبَآءُ ذُنُوْبِیْ دَرَاْتُهَا
بِعَفْوِکَ وَرَحْمَتِکَ وَهٰذِهٖ اَهْوَآئِیَ الْمُضِلَّۃُ وَکَلْتُهَا اِلٰی جَنَابِ لُطْفِکَ وَرَاْفَتِکَ فَاجْعَلِ
اللّٰهُمَّ صَبَاحِیْ هٰذَا نَازِلًا عَلَیَّ بِضِیَآءِ الْهُدٰی وَبِالسَّلَامَۃِ فِی الدِّیْنِ وَالدُّنْیَا وَمَسَآئِیْ جُنَّۃً
مِنْ کَیْدِ الْعِدٰی وَوِقَایَۃً مِنْ مُرْدِیَاتِ الْهَوٰی اِنَّکَ قَادِرٌ عَلٰی مَا تَشَآءُ تُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشَآءُ
وَتَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ بِیَدِکَ الْخَیْرُ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ
شَیْءٍ قَدِیْرٌ تُوْلِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِی اللَّیْلِ وَتُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَتُخْرِجُ
الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِکَ
مَنْ ذَا یَعْرِفُ قَدْرَکَ فَلَا یَخَافُکَ وَمَنْ ذَا یَعْلَمُ مَا اَنْتَ فَلَا یَهَابُکَ اَلَّفْتَ بِقُدْرَتِکَ
الْفِرَقَ وَفَلَقْتَ بِلُطْفِکَ الْفَلَقَ وَاَنَرْتَ بِکَرَمِکَ دَیَاجِیَ الْغَسَقِ وَاَنْهَرْتَ الْمِیَاهَ مِنَ الصُّمِّ
الصَّیَاخِیْدِ عَذْبًا وَاُجَاجًا وَاَنْزَلْتَ مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَآءً ثَجَّاجًا وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لِلْبَرِیَّۃِ سِرَاجًا وَهَّاجًا مِنْ غَیْرِ اَنْ تُمَارِسَ فِیْمَا ابْتَدَاْتَ بِهٖ لُغُوْبًا وَلَا عِلَاجًا فَیَا مَنْ تَوَحَّدَ
بِالْعِزِّ وَالْبَقَآءِ وَقَهَرَ عِبَادَهٗ بِالْمَوْتِ وَالْفَنَآءِ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ الْاَتْقِیَآءِ وَاسْمَعْ نِدَآئِیْ
وَاسْتَجِبْ دُعَآئِیْ وَحَقِّقْ بِفَضْلِکَ اَمَلِیْ وَرَجَآئِیْ یَا خَیْرَ مَنْ دُعِیَ لِکَشْفِ الضُّرِّ وَالْمَاْمُوْلِ لِکُلِّ
عُسْرٍ وَیُسْرٍ بِکَ اَنْزَلْتُ حَاجَتِیْ فَلَا تَرُدَّنِیْ مِنْ سَنِیِّ مَوَاهِبِکَ خَآئِبًا یَا کَرِیْمُ یَا کَرِیْمُ یَا کَرِیْمُ
بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی خَیْرِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَجْمَعِیْنَ پس بسجدہ رود و بگوید
اِلٰهِیْ قَلْبِیْ مَحْجُوْبٌ وَنَفْسِیْ مَعْیُوْبٌ وَعَقْلِیْ مَغْلُوْبٌ وَهَوَآئِیْ غَالِبٌ وَطَاعَتِیْ قَلِیْلٌ وَمَعْصِیَتِیْ
کَثِیْرٌ وَلِسَانِیْ مُقِرٌّ بِالذُّنُوْبِ فَکَیْفَ حِیْلَتِیْ یَا سَتَّارَ الْعُیُوْبِ وَیَا عَلَّامَ الْغُیُوْبِ وَیَا کَاشِفَ الْکُرُوْبِ

چهارم دعا ... در بلاد الامان ... حضرت رسول ... وارد شده که هر که خواهد که خدا او را ... بر اعمال بد او مطلع ... و دیوان گناهان او را ... نگرداند بعد از نماز ... بگوید
اللّٰهُمَّ مَغْفِرَتُکَ اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوْبِیْ وَرَحْمَتُکَ اَرْجٰی عِنْدِیْ مِنْ عَمَلِیْ اَللّٰهُمَّ اِنْ کَانَ ذَنْبِیْ عِنْدَکَ عَظِیْمًا فَعَفْوُکَ اَعْظَمُ مِنْ ذَنْبِیْ اَللّٰهُمَّ اِنْ لَمْ اَکُنْ اَهْلًا اَنْ اَبْلُغَ رَحْمَتَکَ فَرَحْمَتُکَ اَهْلٌ اَنْ تَبْلُغَنِیْ وَتَسَعَنِیْ لِاَنَّهَا وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ
کفعمی نقل کرده از ... رسول خدا صلی الله علیه وآله ... که ... 

اغفر ذنوبی کلها بحرمة محمد وآل محمد یا غفار یا غفار یا غفار برحمتک یا ارحم الراحمین **مؤلف گوید** که علامهٔ مجلسی ره این دعا را در کتاب دعای بحار و در کتاب صلوة باب بیان ذکر نموده و فرموده که این دعا از ادعیهٔ مشهوره است و من در کتب معتبره نیافتم مگر در مصباح سید بن باقی رضوان الله علیه و نیز فرموده مشهور خواندن این دعا است بعد از فریضهٔ صبح و سید ابن باقی ذکر کرده بعد از نافلهٔ صبح و هر کدام عمل شود خوب است

## دعاء کمیل بن زیاد علیه الرحمه

و آن از ادعیهٔ معروفه است و علامهٔ مجلسی ره فرموده که آن بهترین دعاها است و آن دعای خضر علیه السلام است حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آن را تعلیم کمیل که از خواص اصحاب آن حضرت است فرمود در شبهای نیمهٔ شعبان و در هر شب جمعه خوانده میشود و برای کفایت از شر اعدا و فتح باب رزق و آمرزش گناهان نافع است و شیخ و سید آن را نقل نموده اند و من آن را از مصباح المتهجد نقل میکنم و آن دعای شریف این است

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِرَحْمَتِکَ الَّتی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَبِقُوَّتِکَ الَّتی قَهَرْتَ بِها کُلَّ شَیْءٍ وَخَضَعَ لَها کُلُّ شَیْءٍ وَذَلَّ لَها کُلُّ شَیْءٍ وَبِجَبَرُوتِکَ الَّتی غَلَبْتَ بِها کُلَّ شَیْءٍ وَبِعِزَّتِکَ الَّتی لا یَقُومُ لَها شَیْءٌ وَبِعَظَمَتِکَ الَّتی مَلَأَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَبِسُلْطانِکَ الَّذی عَلا کُلَّ شَیْءٍ وَبِوَجْهِکَ الْباقی بَعْدَ فَناءِ کُلِّ شَیْءٍ وَبِاَسْمائِکَ الَّتی مَلَأَتْ اَرْکانَ کُلِّ شَیْءٍ وَبِعِلْمِکَ الَّذی اَحاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ وَبِنُورِ وَجْهِکَ الَّذی اَضاءَ لَهُ کُلُّ شَیْءٍ یا نُورُ یا قُدُّوسُ یا اَوَّلَ الْاَوَّلینَ وَیا آخِرَ الْآخِرینَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَهْتِکُ الْعِصَمَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُنْزِلُ النِّقَمَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُغَیِّرُ النِّعَمَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَحْبِسُ الدُّعاءَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُنْزِلُ الْبَلاءَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لی کُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ وَکُلَّ خَطیئَةٍ اَخْطَاْتُها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ بِذِکْرِکَ وَاَسْتَشْفِعُ بِکَ اِلی نَفْسِکَ وَاَسْئَلُکَ بِجُودِکَ اَنْ تُدْنِیَنی مِنْ قُرْبِکَ وَاَنْ تُوزِعَنی شُکْرَکَ وَاَنْ تُلْهِمَنی ذِکْرَکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ سُؤالَ خاضِعٍ مُتَذَلِّلٍ خاشِعٍ اَنْ تُسامِحَنی وَتَرْحَمَنی وَتَجْعَلَنی بِقِسْمِکَ راضِیاً قانِعاً وَفی جَمیعِ الْاَحْوالِ مُتَواضِعاً اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُکَ سُؤالَ مَنِ اشْتَدَّتْ فاقَتُهُ وَاَنْزَلَ بِکَ عِنْدَ الشَّدائِدِ حاجَتَهُ وَعَظُمَ فیما عِنْدَکَ رَغْبَتُهُ اَللّٰهُمَّ عَظُمَ سُلْطانُکَ وَعَلا مَکانُکَ وَخَفِیَ مَکْرُکَ

شکایت کرد بیماری و تنگدستی فرمود بگو بعد از هر نماز فریضه: تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذی لا یَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبیراً و بروایت دیگر فرمود که هیچ نگذشت بر او مگر اندک زمانی که جبرئیل برای او متمثل شد و گفت که این دعا بخوان و در احادیث معتبره وارد شده است که برای رفع فراموشی و بسیار و قرض و پریشانی و بیماری مکرر این دعا را باید بخواند و در بعضی روایات در آخرش لا حول ولا قوة الا بالله است. ثالث: از زهرهٔ شیخ مفید در مقنعه در تعقیب هر نماز از ابن دعا (؟) روایت است

وظهر امرك وغلب قهرك وجرت قدرتك ولا يمكن الفرار من حكومتك اللهم
لا اجد لذنوبي غافرا ولا لقبائحي ساترا ولا لشيء من عملي القبيح بالحسن مبدلا غيرك
لا اله الا انت سبحانك وبحمدك ظلمت نفسي وتجرأت بجهلي وسكنت الى قديم ذكرك
لي ومنك علي اللهم مولاي كم من قبيح سترته وكم من فادح من البلاء اقلته وكم من
عثار وقيته وكم من مكروه دفعته وكم من ثناء جميل لست اهلا له نشرته اللهم عظم بلائي
وافرط بي سوء حالي وقصرت بي اعمالي وقعدت بي اغلالي وحبسني عن نفعي بعد املي وخدعتني
الدنيا بغرورها ونفسي بجنايتها ومطالي يا سيدي فاسئلك بعزتك ان لا يحجب عنك
دعائي سوء عملي وفعالي ولا تفضحني بخفي ما اطلعت عليه من سري ولا تعاجلني بالعقوبة
على ما عملته في خلواتي من سوء فعلي واسائتي ودوام تفريطي وجهالتي وكثرة شهواتي وغفلتي
وكن اللهم بعزتك لي في الاحوال كلها رؤفا وعلي في جميع الامور عطوفا الهي وربي من
لي غيرك اسئله كشف ضري والنظر في امري الهي ومولاي اجريت علي حكما اتبعت فيه هوى
نفسي ولم احترس فيه من تزيين عدوي فغرني بما اهوى واسعده على ذلك القضاء فتجاوزت
بما جرى علي من ذلك بعض حدودك وخالفت بعض اوامرك فلك الحمد علي في جميع ذلك
ولا حجة لي فيما جرى علي فيه قضاؤك والزمني حكمك وبلاؤك وقد اتيتك يا الهي بعد
تقصيري واسرافي على نفسي معتذرا نادما منكسرا مستقيلا مستغفرا منيبا مقرا مذعنا معترفا
لا اجد مفرا مما كان مني ولا مفزعا اتوجه اليه في امري غير قبولك عذري وادخالك اياي
في سعة رحمتك اللهم فاقبل عذري وارحم شدة ضري وفكني من شد وثاقي يا رب
ارحم ضعف بدني ورقة جلدي ودقة عظمي يا من بدء خلقي وذكري وتربيتي وبري و
تغذيتي هبني لابتداء كرمك وسالف برك بي يا الهي وسيدي وربي اتراك معذبي بنارك
بعد توحيدك وبعد ما انطوى عليه قلبي من معرفتك ولهج به لساني من ذكرك واعتقده
ضميري من حبك وبعد صدق اعترافي ودعائي خاضعا لربوبيتك هيهات انت اكرم من

اللهم انفعنا بالعلم وزينا بالحلم وجملنا بالعافية وكرمنا بالتقوى ان وليي الله الذي نزل الكتاب وهو يتولى الصالحين

[illegible]

اَنْ تُضَيِّعَ مَنْ رَبَّيْتَهُ اَوْ تُبْعِدَ مَنْ اَدْنَيْتَهُ اَوْ تُشَرِّدَ مَنْ اٰوَيْتَهُ اَوْ تُسَلِّمَ اِلَى الْبَلاۤءِ مَنْ كَفَيْتَهُ
وَرَحِمْتَهُ وَلَيْتَ شِعْرِيْ يَا سَيِّدِيْ وَاِلٰهِيْ وَمَوْلَايَ اَتُسَلِّطُ النَّارَ عَلٰى وُجُوْهٍ خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ
سَاجِدَةً وَعَلٰى اَلْسُنٍ نَطَقَتْ بِتَوْحِيْدِكَ صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ مَادِحَةً وَعَلٰى قُلُوْبٍ اعْتَرَفَتْ
بِاِلٰهِيَّتِكَ مُحَقِّقَةً وَعَلٰى ضَمَاۤئِرَ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتّٰى صَارَتْ خَاشِعَةً وَعَلٰى جَوَارِحَ
سَعَتْ اِلٰى اَوْطَانِ تَعَبُّدِكَ طَاۤئِعَةً وَاَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِكَ مُذْعِنَةً مَا هٰكَذَا الظَّنُّ
بِكَ وَلَا اُخْبِرْنَا بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيْمُ يَا رَبِّ وَاَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِيْ عَنْ قَلِيْلٍ مِنْ بَلَاۤءِ الدُّنْيَا
وَعُقُوْبَاتِهَا وَمَا يَجْرِيْ فِيْهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلٰى اَهْلِهَا عَلٰى اَنَّ ذٰلِكَ بَلَاۤءٌ وَمَكْرُوْهٌ قَلِيْلٌ مَكْثُهُ
يَسِيْرٌ بَقَاۤؤُهُ قَصِيْرٌ مُدَّتُهُ فَكَيْفَ احْتِمَالِيْ لِبَلَاۤءِ الْاٰخِرَةِ وَجَلِيْلِ وُقُوْعِ الْمَكَارِهِ فِيْهَا وَهُوَ
بَلَاۤءٌ تَطُوْلُ مُدَّتُهُ وَيَدُوْمُ مَقَامُهُ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْ اَهْلِهِ لِاَنَّهُ لَا يَكُوْنُ اِلَّا عَنْ غَضَبِكَ
وَانْتِقَامِكَ وَسَخَطِكَ وَهٰذَا مَا لَا تَقُوْمُ لَهُ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ يَا سَيِّدِيْ فَكَيْفَ لِيْ وَاَنَا
عَبْدُكَ الضَّعِيْفُ الذَّلِيْلُ الْحَقِيْرُ الْمِسْكِيْنُ الْمُسْتَكِيْنُ يَا اِلٰهِيْ وَرَبِّيْ وَسَيِّدِيْ وَمَوْلَايَ لِاَيِّ
الْاُمُوْرِ اِلَيْكَ اَشْكُوْ وَلِمَا مِنْهَا اَضِجُّ وَاَبْكِيْ لِاَلِيْمِ الْعَذَابِ وَشِدَّتِهِ اَمْ لِطُوْلِ الْبَلَاۤءِ وَمُدَّتِهِ فَلَئِنْ
صَيَّرْتَنِيْ لِلْعُقُوْبَاتِ مَعَ اَعْدَاۤئِكَ وَجَمَعْتَ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اَهْلِ بَلَاۤئِكَ وَفَرَّقْتَ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اَحِبَّاۤئِكَ
وَاَوْلِيَاۤئِكَ فَهَبْنِيْ يَا اِلٰهِيْ وَسَيِّدِيْ وَمَوْلَايَ وَرَبِّيْ صَبَرْتُ عَلٰى عَذَابِكَ فَكَيْفَ اَصْبِرُ عَلٰى
فِرَاقِكَ وَهَبْنِيْ يَا اِلٰهِيْ صَبَرْتُ عَلٰى حَرِّ نَارِكَ فَكَيْفَ اَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ اِلٰى كَرَامَتِكَ اَمْ كَيْفَ اَسْكُنُ فِي النَّارِ
وَرَجَاۤئِيْ عَفْوُكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِيْ وَمَوْلَايَ اُقْسِمُ صَادِقًا لَئِنْ تَرَكْتَنِيْ نَاطِقًا لَاَضِجَّنَّ اِلَيْكَ
بَيْنَ اَهْلِهَا ضَجِيْجَ الْاٰمِلِيْنَ وَلَاَصْرُخَنَّ اِلَيْكَ صُرَاخَ الْمُسْتَصْرِخِيْنَ وَلَاَبْكِيَنَّ عَلَيْكَ بُكَاۤءَ
الْفَاقِدِيْنَ وَلَاُنَادِيَنَّكَ اَيْنَ كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِيْنَ يَا غَايَةَ اٰمَالِ الْعَارِفِيْنَ يَا غِيَاثَ
الْمُسْتَغِيْثِيْنَ يَا حَبِيْبَ قُلُوْبِ الصَّادِقِيْنَ وَيَا اِلٰهَ الْعَالَمِيْنَ اَفَتُرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا اِلٰهِيْ وَبِحَمْدِكَ
تَسْمَعُ فِيْهَا صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سُجِنَ فِيْهَا بِمُخَالَفَتِهِ وَذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَحُبِسَ بَيْنَ
اَطْبَاقِهَا بِجُرْمِهِ وَجَرِيْرَتِهِ وَهُوَ يَضِجُّ اِلَيْكَ ضَجِيْجَ مُؤَمِّلٍ لِرَحْمَتِكَ وَيُنَادِيْكَ بِلِسَانِ اَهْلِ

مکنون است که تعلیم کرد رسول خدا صلی الله علیه وآله امیر را که تعلیم حسن وحسین علیهما نماید ودعا این است
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْنُوْنِ الْمَخْزُوْنِ الطَّاهِرِ الطُّهْرِ الْمُبَارَكِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيْمِ وَسُلْطَانِكَ الْقَدِيْمِ يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا يَا مُطْلِقَ الْاُسَارٰى يَا فَكَّاكَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَفُكَّ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ وَاَخْرِجْنِيْ مِنَ الدُّنْيَا اٰمِنًا وَاَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ سَالِمًا وَاجْعَلْ دُعَاۤئِيْ اَوَّلَهُ فَلَاحًا وَاَوْسَطَهُ نَجَاحًا وَاٰخِرَهُ صَلَاحًا اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ
ودر بعضی از نسخ معتبره دعا چنین است

توحيدك ويتوسل اليك بربوبيتك يا مولاي فكيف يبقى في العذاب وهو يرجو ما
سلف من حلمك ام كيف تؤلمه النار وهو يأمل فضلك ورحمتك ام كيف يحرقه
لهيبها وانت تسمع صوته وترى مكانه ام كيف يشتمل عليه زفيرها وانت تعلم ضعفه
ام كيف يتغلغل بين اطباقها وانت تعلم صدقه ام كيف تزجره زبانيتها وهو يناديك
يا ربه ام كيف يرجو فضلك في عتقه منها فتتركه فيها هيهات ما ذلك الظن بك
ولا المعروف من فضلك ولا مشبه لما عاملت به الموحدين من برك واحسانك
فباليقين اقطع لولا ما حكمت به من تعذيب جاحديك وقضيت به من اخلاد معانديك
لجعلت النار كلها بردا وسلاما وما كان لاحد فيها مقرا ولا مقاما لكنك تقدست
اسماؤك اقسمت ان تملأها من الكافرين من الجنة والناس اجمعين وان تخلد فيها
المعاندين وانت جل ثناؤك قلت مبتدئا وتطولت بالانعام متكرما افمن كان مؤمنا
كمن كان فاسقا لا يستوون الهي وسيدي فاسألك بالقدرة التي قدرتها وبالقضية التي
حتمتها وحكمتها وغلبت من عليه اجريتها ان تهب لي في هذه الليلة وفي هذه الساعة
كل جرم اجرمته وكل ذنب اذنبته وكل قبيح اسررته وكل جهل عملته كتمته او اعلنته
اخفيته او اظهرته وكل سيئة امرت باثباتها الكرام الكاتبين الذين وكلتهم بحفظ ما
يكون مني وجعلتهم شهودا علي مع جوارحي وكنت انت الرقيب علي من ورائهم والشاهد
لما خفي عنهم وبرحمتك اخفيته وبفضلك سترته وان توفر حظي من كل خير انزلته او احسان
فضلته او بر نشرته او رزق بسطته او ذنب تغفره او خطأ تستره يا رب يا رب يا رب
يا الهي وسيدي ومولاي ومالك رقي يا من بيده ناصيتي يا عليما بضري ومسكنتي يا خبيرا
بفقري وفاقتي يا رب يا رب يا رب اسألك بحقك وقدسك واعظم صفاتك واسمائك
ان تجعل اوقاتي من الليل والنهار بذكرك معمورة وبخدمتك موصولة واعمالي عندك
مقبولة حتى تكون اعمالي واورادي كلها وردا واحدا وحالي في خدمتك سرمدا يا

سَيِّدي يا مَنْ عَلَيْهِ مُعَوَّلي يا مَنْ اِلَيْهِ شَكَوْتُ اَحْوالي يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ قَوِّ عَلى خِدْمَتِكَ جَوارِحي وَاشْدُدْ عَلَى الْعَزيمَةِ جَوانِحي وَهَبْ لِيَ الْجِدَّ في خَشْيَتِكَ وَالدَّوامَ فِي الْاِتِّصالِ بِخِدْمَتِكَ حَتّى اَسْرَحَ اِلَيْكَ في مَيادينِ السّابِقينَ وَاُسْرِعَ اِلَيْكَ فِي الْبارِزينَ وَاَشْتاقَ اِلى قُرْبِكَ فِي الْمُشْتاقينَ وَاَدْنُوَ مِنْكَ دُنُوَّ الْمُخْلِصينَ وَاَخافَكَ مَخافَةَ الْمُوقِنينَ وَاَجْتَمِعَ في جِوارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنينَ اَللّهُمَّ وَمَنْ اَرادَني بِسُوءٍ فَاَرِدْهُ وَمَنْ كادَني فَكِدْهُ وَاجْعَلْني مِنْ اَحْسَنِ عَبيدِكَ نَصيباً عِنْدَكَ وَاَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً مِنْكَ وَاَخَصِّهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ فَاِنَّهُ لا يُنالُ ذلِكَ اِلّا بِفَضْلِكَ وَجُدْ لي بِجُودِكَ وَاعْطِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَاحْفَظْني بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِساني بِذِكْرِكَ لَهِجاً وَقَلْبي بِحُبِّكَ مُتَيَّماً وَمُنَّ عَلَيَّ بِحُسْنِ اِجابَتِكَ وَاَقِلْني عَثْرَتي وَاغْفِرْ زَلَّتي فَاِنَّكَ قَضَيْتَ عَلى عِبادِكَ بِعِبادَتِكَ وَاَمَرْتَهُمْ بِدُعائِكَ وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْاِجابَةَ فَاِلَيْكَ يا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهي وَاِلَيْكَ يا رَبِّ مَدَدْتُ يَدي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لي دُعائي وَبَلِّغْني مُنايَ وَلا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجائي وَاكْفِني شَرَّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنْ اَعْدائي يا سَريعَ الرِّضا اِغْفِرْ لِمَنْ لا يَمْلِكُ اِلَّا الدُّعاءَ فَاِنَّكَ فَعّالٌ لِما تَشاءُ يا مَنِ اسْمُهُ دَواءٌ وَذِكْرُهُ شِفاءٌ وَطاعَتُهُ غِنًى اِرْحَمْ مَنْ رَاْسُ مالِهِ الرَّجاءُ وَسِلاحُهُ الْبُكاءُ يا سابِغَ النِّعَمِ يا دافِعَ النِّقَمِ يا نُورَ الْمُسْتَوْحِشينَ فِي الظُّلَمِ يا عالِماً لا يُعَلَّمُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بي ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَصَلَّى اللّهُ عَلى رَسُولِهِ وَالْاَئِمَّةِ الْمَيامينَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْليماً كَثيراً

## (دُعای عشرات)

از دعاهای بسیار معتبره است و ما بین نسخ آن اختلاف است و ما آن را از مصباح شیخ نقل میکنیم و مستحب است خواندن آن در هر صبح و شام و افضل اوقات آن بعد از عصر جمعه است

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

سُبْحانَ اللّهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَاللّهُ اَكْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ سُبْحانَ اللّهِ آناءَ اللَّيْلِ وَاَطْرافَ النَّهارِ سُبْحانَ اللّهِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصالِ سُبْحانَ اللّهِ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكارِ سُبْحانَ اللّهِ حينَ تُمْسُونَ وَحينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمواتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيّاً

(انتخابات شرکت)

شده است که هر که بعد از هر فریضه ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند حق تعالی از حور العین با او تزویج نماید و ببخشد

و منقول از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده است که هر که بعد از هر نماز سوره قل هو الله احد بخواند رحمت از آسمان بر سر او فرود آید و نازل گردد و حق تعالی نظر رحمت بسوی او افکند و گناهانش را بیامرزد و هر حاجت که سؤال کند برآورد و در امان خدا باشد

در کافی و غیر آن بسند معتبر از اهل بیت روایت کرده اند که هر که بعد از هر نماز دست راست را بر ریش بگیرد و دست چپ را بسوی آسمان

وحين تظهرون يخرج الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ويحيي الأرض بعد موتها
وكذلك تخرجون سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد
لله رب العالمين سبحان ذي الملك والملكوت سبحان ذي العزة والجبروت سبحان
ذي الكبرياء والعظمة الملك الحق المهيمن القدوس سبحان الله الملك الحي الذي لا يموت
سبحان الله الملك الحي القدوس سبحان القائم الدائم سبحان الدائم القائم سبحان ربي
العظيم سبحان ربي الأعلى سبحان الحي القيوم سبحان العلي الأعلى سبحانه وتعالى
سبوح قدوس ربنا ورب الملائكة والروح سبحان الدائم غير الغافل سبحان العالم بغير
تعليم سبحان خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الذي يدرك الأبصار ولا تدركه الأبصار
وهو اللطيف الخبير اللهم إني أصبحت منك في نعمة وخير وبركة وعافية فصل على محمد
وآله وأتمم علي نعمتك وخيرك وبركاتك وعافيتك بنجاة من النار وارزقني شكرك
وعافيتك وفضلك وكرامتك أبدا ما أبقيتني اللهم بنورك اهتديت وبفضلك
استغنيت وبنعمتك أصبحت وأمسيت اللهم إني أشهدك وكفى بك شهيدا وأشهد
ملائكتك وأنبياءك ورسلك وحملة عرشك وسكان سماواتك وأرضك وجميع
خلقك بأنك أنت الله لا إله إلا أنت وحدك لا شريك لك وأن محمدا صلى الله عليه
وآله عبدك ورسولك وأنك على كل شيء قدير تحيي وتميت وتميت وتحيي وأشهد أن
الجنة حق وأن النار حق والنشور حق والساعة آتية لا ريب فيها وأن الله يبعث
من في القبور وأشهد أن علي بن أبي طالب أمير المؤمنين حقا حقا وأن الأئمة من ولده
هم الأئمة الهداة المهديون غير الضالين ولا المضلين وأنهم أولياؤك المصطفون
وحزبك الغالبون وصفوتك وخيرتك من خلقك ونجباؤك الذين انتجبتهم لدينك
واختصصتهم من خلقك واصطفيتهم على عبادك وجعلتهم حجة على العالمين
صلواتك عليهم والسلام ورحمة الله وبركاته اللهم اكتب لي هذه الشهادة

عِنْدَكَ حَتّىٰ تُلَقِّيَنيها يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَاَنْتَ عَنّي راضٍ اِنَّكَ عَلىٰ ما تَشآءُ قَديرٌ اَللّٰهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ حَمْداً يَصْعَدُ اَوَّلُهُ وَلا يَنْفَدُ آخِرُهُ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً تَضَعُ لَكَ السَّمآءُ كَنَفَيْها
وَتُسَبِّحُ لَكَ الْاَرْضُ وَمَنْ عَلَيْها اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً سَرْمَداً اَبَداً لَا انْقِطاعَ لَهُ وَلا نَفادَ
وَلَكَ يَنْبَغي وَاِلَيْكَ يَنْتَهي فِيَّ وَعَلَيَّ وَلَدَيَّ وَمَعي وَقَبْلي وَبَعْدي وَاَمامي وَفَوْقي وَتَحْتي وَاِذا
مِتُّ وَبَقيتُ فَرْداً وَحيداً ثُمَّ فَنيتُ وَلَكَ الْحَمْدُ اِذا نُشِرْتُ وَبُعِثْتُ يا مَوْلايَ اَللّٰهُمَّ وَلَكَ
الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ بِجَميعِ مَحامِدِكَ كُلِّها عَلىٰ جَميعِ نَعْمآئِكَ كُلِّها حَتّىٰ يَنْتَهِيَ الْحَمْدُ اِلىٰ ما تُحِبُّ
رَبَّنا وَتَرْضىٰ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ كُلِّ اَكْلَةٍ وَشَرْبَةٍ وَبَطْشَةٍ وَقَبْضَةٍ وَبَسْطَةٍ وَفي كُلِّ
مَوْضِعِ شَعْرَةٍ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً خالِداً مَعَ خُلُودِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لا مُنْتَهىٰ لَهُ دُونَ
عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لا اَمَدَ لَهُ دُونَ مَشِيَّتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لا اَجْرَ لِقآئِلِهِ اِلّا
رِضاكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَلَكَ
الْحَمْدُ باعِثَ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ وارِثَ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ بَديعَ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ مُنْتَهَى الْحَمْدِ وَلَكَ
الْحَمْدُ مُبْتَدِعَ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ مُشْتَرِيَ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ وَلِيَّ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ قَديمَ الْحَمْدِ
وَلَكَ الْحَمْدُ صادِقَ الْوَعْدِ وَفِيَّ الْعَهْدِ عَزيزَ الْجُنْدِ قآئِمَ الْمَجْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ رَفيعَ الدَّرَجاتِ
مُجيبَ الدَّعَواتِ مُنْزِلَ الْاٰياتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمٰواتٍ عَظيمَ الْبَرَكاتِ مُخْرِجَ النُّورِ مِنَ الظُّلُماتِ
وَمُخْرِجَ مَنْ فِي الظُّلُماتِ اِلَى النُّورِ مُبَدِّلَ السَّيِّئاتِ حَسَناتٍ وَجاعِلَ الْحَسَناتِ دَرَجاتٍ اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ غافِرَ الذَّنْبِ وَقابِلَ التَّوْبِ شَديدَ الْعِقابِ ذَا الطَّوْلِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اِلَيْكَ الْمَصيرُ
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ اِذا يَغْشىٰ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي النَّهارِ اِذا تَجَلّىٰ
وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ وَالْاُولىٰ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ نَجْمٍ وَمَلَكٍ فِي السَّمآءِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ
الثَّرىٰ وَالْحَصىٰ وَالنَّوىٰ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما في جَوِّ السَّمآءِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما في جَوْفِ الْاَرْضِ
وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ اَوْزانِ مِياهِ الْبِحارِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ اَوْراقِ الْاَشْجارِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما
عَلىٰ وَجْهِ الْاَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما اَحْصىٰ كِتابُكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما اَحاطَ بِهِ عِلْمُكَ

بعضی از جن و انس هنگام مردن
او نفوذ دهم شیخ مفید در کتاب
مجالس از محمد بن الحنفیة روایت
کرده است که روزی پدرم
حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
در دور کعبه طواف میکرد
ناگاه مردی را دید که چنگ در
پرده های کعبه زده و این
دعا میخواند پس حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام گفت آیا دانسته دعا
[illegible]

وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ وَالْهَوَامِّ وَالطَّيْرِ وَالْبَهائِمِ وَالسِّباعِ حَمْداً كَثيراً طَيِّباً مُبارَكاً فيهِ كَما تُحِبُّ رَبَّنا وَتَرْضى وَكَما يَنْبَغى لِكَرَمِ وَجْهِكَ وَعِزِّ جَلالِكَ پس ميگوئى ده مرتبه لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ اللَّطيفُ الْخَبيرُ و ده مرتبه لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيى وَيُميتُ وَيُميتُ وَيُحْيى وَهُوَ حَىٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَىْءٍ قَديرٌ و ده مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذى لا اِلهَ اِلاَّ هُوَ الْحَىُّ الْقَيُّومُ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ و ده مرتبه يا اَللهُ يا اَللهُ و ده مرتبه يا رَحْمنُ يا رَحْمنُ و ده مرتبه يا رَحيمُ يا رَحيمُ و ده مرتبه يا بَديعَ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ و ده مرتبه يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ و ده مرتبه يا حَنّانُ يا مَنّانُ و ده مرتبه يا حَىُّ يا قَيُّومُ و ده مرتبه يا حَىُّ لا اِلهَ اِلاَّ اَنْتَ و ده مرتبه يا اَللهُ يا اَللهُ لا اِلهَ اِلاَّ اَنْتَ و ده مرتبه بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ و ده مرتبه اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه اَللّهُمَّ افْعَلْ بى ما اَنْتَ اَهْلُهُ و ده مرتبه آمينَ آمينَ و ده مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ پس ميگوئى اَللّهُمَّ اصْنَعْ بى ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلا تَصْنَعْ بى ما اَنَا اَهْلُهُ فَاِنَّكَ اَهْلُ التَّقْوى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَاَنَا اَهْلُ الذُّنُوبِ وَالْخَطايا فَارْحَمْنى يا مَوْلاىَ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ و نيز ده مرتبه ميگوئى لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاَّ بِاللهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَىِّ الَّذى لا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذى لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَريكٌ فِى الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِىٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبيراً

## دعای سمات

معروف بدعاء شبور كه مستحب است خواندن آن در ساعت آخر روز جمعه و مخفى نماند كه اين دعا از ادعيه مشهوره است و اكثر علماء بر آن مواظبت مينمودند و در مصباح شيخ و جمال الاسبوع سيد بن طاوس و كتب كفعمى بسند ... محمد بن عثمان عمرى ... عليه كه از نواب حضرت صاحب الامر عليه السلام است ... حضرت صادق ... روايت شده و علامه مجلسى آنرا شرح ... ذكر كرده ... مصباح شيخ ...

اِنّى اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظيمِ الْاَعْظَمِ ... بِهِ عَلى مَغالِقِ

كهف كرمن مبادا نزد من ابتداء عطا
و تفضل اى واسع العطا يا ودود يا كريم
انت الذى ... كه ... است كفى
يا امير المؤمنين ... الاهم
... اى ... است و انا
و انا ... و ... كعبه
... حضرتت ... عطيه ... و
... بلاد الادنى
... ابتداء عطا ... ابن
... و ... است ... نعيم
يا من لا تشغله نعم ... عن
يا من لا تغلطه ... السائلون
يا من لا يبرمه الحاح الملحين
و يا من لا ... و ...
ارزقنى ... عفوك و ...
و حلاوة ... رحمتك ... مغفرتك
... اللهم ... ابواب
... الهم ... ابن
... اللهم ...
... كه ... ايشان
... كن ... عن ...
يا من ... تعبد ... ابن
... الحمد ... ده

اَبْوابِ السَّماءِ لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ انْفَتَحَتْ وَاِذا دُعيتَ بِهِ عَلى مَضائِقِ اَبْوابِ الْاَرْضِ
لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ وَاِذا دُعيتَ بِهِ عَلَى الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ تَيَسَّرَتْ وَاِذا دُعيتَ بِهِ عَلَى الْاَمْواتِ
لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ وَاِذا دُعيتَ بِهِ عَلى كَشْفِ الْبَاْساءِ وَالضَّرّاءِ انْكَشَفَتْ وَبِجَلالِ
وَجْهِكَ الْكَريمِ اَكْرَمِ الْوُجُوهِ وَاَعَزِّ الْوُجُوهِ الَّذي عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَخَضَعَتْ لَهُ الرِّقابُ وَ
خَشَعَتْ لَهُ الْاَصْواتُ وَوَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ مَخافَتِكَ وَبِقُوَّتِكَ الَّتي بِها تُمْسِكُ السَّماءَ
اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلّا بِاِذْنِكَ وَتُمْسِكُ السَّمواتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُولا وَبِمَشِيَّتِكَ الَّتي
دانَ لَهَا الْعالَمُونَ وَبِكَلِمَتِكَ الَّتي خَلَقْتَ بِهَا السَّمواتِ وَالْاَرْضَ وَبِحِكْمَتِكَ الَّتي
صَنَعْتَ بِهَا الْعَجائِبَ وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَها لَيْلاً وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَناً
وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ نَهاراً وَجَعَلْتَ النَّهارَ نُشُوراً مُبْصِراً وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ
وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِياءً وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُوراً وَخَلَقْتَ بِهَا الْكَواكِبَ
وَجَعَلْتَها نُجُوماً وَبُرُوجاً وَمَصابيحَ وَزينَةً وَرُجُوماً وَجَعَلْتَ لَها مَشارِقَ وَمَغارِبَ
وَجَعَلْتَ لَها مَطالِعَ وَمَجارِيَ وَجَعَلْتَ لَها فَلَكاً وَمَسابِحَ وَقَدَّرْتَها فِي السَّماءِ مَنازِلَ
فَاَحْسَنْتَ تَقْديرَها وَصَوَّرْتَها فَاَحْسَنْتَ تَصْويرَها وَاَحْصَيْتَها بِاَسْمائِكَ اِحْصاءً وَ
دَبَّرْتَها بِحِكْمَتِكَ تَدْبيراً وَاَحْسَنْتَ تَدْبيرَها وَسَخَّرْتَها بِسُلْطانِ اللَّيْلِ وَسُلْطانِ النَّهارِ
وَالسّاعاتِ وَعَدَدَ السِّنينَ وَالْحِسابِ وَجَعَلْتَ رُؤْيَتَها لِجَميعِ النّاسِ مَرْئىً واحِداً وَاَسْئَلُكَ
اللّهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرانَ عَلَيْهِ السَّلامُ فِي
الْمُقَدَّسينَ فَوْقَ اِحْساسِ الْكَرُوبِيّينَ فَوْقَ غَمائِمِ النُّورِ فَوْقَ تابُوتِ الشَّهادَةِ في عَمُودِ النّارِ
وَفي طُورِ سَيْناءَ وَفي جَبَلِ حُوريثَ فِي الْوادِي الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبارَكَةِ مِنْ جانِبِ الطُّورِ
الْاَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَفي اَرْضِ مِصْرَ بِتِسْعِ اياتٍ بَيِّناتٍ وَيَوْمَ فَرَقْتَ لِبَني اِسْرائيلَ الْبَحْرَ وَ
فِي الْمُنْبَجِساتِ الَّتي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجائِبَ في بَحْرِ سُوفٍ وَعَقَدْتَ ماءَ الْبَحْرِ في قَلْبِ الْغَمْرِ كَالْحِجارَةِ
[illegible] الْبَحْرَ وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحُسْنى عَلَيْهِمْ بِما صَبَرُوا وَاَوْرَثْتَهُمْ

روز گذشته را از او فوت شده باشد دریابد و نمازش مقبول گردد و اگر بعد از هر نماز فریضه بخواند نوشته شود از برای او حسنات بعدد ستارگان آسمان و قطرات باران و برگ درختان و ذرات ... حسنه ده حسنه در بهشت باو داده شود ... آیات
فَسُبْحانَ اللهِ حينَ تُمْسُونَ وَحينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمواتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيّاً وَحينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها وَكَذلِكَ تُخْرَجُونَ [illegible]

مشارق الارض ومغاربها التي باركت فيها للعالمين واغرقت فرعون وجنوده
ومراكبه في اليم باسمك العظيم الاعظم الاعز الاجل الاكرم وبمجدك الذي تجليت
به لموسى كليمك عليه السلام في طور سيناء ولابراهيم عليه السلام خليلك من
قبل في مسجد الخيف ولاسحق صفيك عليه السلام في بئر شيع وليعقوب نبيك عليه
السلام في بيت ايل واوفيت لابراهيم عليه السلام بميثاقك ولاسحق بحلفك وليعقوب
بشهادتك وللمؤمنين بوعدك وللداعين باسمائك فاجبت وبمجدك الذي ظهر
لموسى بن عمران عليه السلام على قبة الرمان وبآياتك التي وقعت على ارض مصر بمجد
العزة والغلبة بآيات عزيزة وبسلطان القوة وبعزة القدرة وبشأن الكلمة التامة
وبكلماتك التي تفضلت بها على اهل السموات والارض واهل الدنيا واهل الآخرة
وبرحمتك التي مننت بها على جميع خلقك وباستطاعتك التي اقمت بها العالمين
وبنورك الذي قد خر من فزعه طور سيناء وبعلمك وجلالك وكبريائك وعزتك و
جبروتك التي لم تستقلها الارض وانخفضت لها السموات وانزجر لها العمق الاكبر
وركدت لها البحار والانهار وخضعت لها الجبال وسكنت لها الارض بمناكبها
واستسلمت لها الخلائق كلها وخفقت لها الرياح في جريانها وخمدت لها النيران في
اوطانها وبسلطانك الذي عرفت لك به الغلبة دهر الدهور وحمدت به في السموات
والارضين وبكلمتك كلمة الصدق التي سبقت لابينا آدم عليه السلام وذريته بالرحمة
واسئلك بكلمتك التي غلبت كل شيء وبنور وجهك الذي تجليت به للجبل فجعلته دكا
وخر موسى صعقا وبمجدك الذي ظهر على طور سيناء فكلمت به عبدك ورسولك موسى
بن عمران وبطلعتك في ساعير وظهورك في جبل فاران بربوات المقدسين وجنود
الملائكة الصافين وخشوع الملائكة المسبحين وببركاتك التي باركت فيها على ابراهيم
خليلك عليه السلام في امة محمد صلى الله عليه وآله وباركت لاسحق صفيك في

المرسلين والحمد لله رب العالمين [illegible]

اُمَّةِ عیسٰی عَلَیْهِمَا السَّلامُ وَبارَکْتَ لِیَعْقُوبَ اِسْرآئیلَکَ فی اُمَّةِ مُوسٰی عَلَیْهِمَا السَّلامُ وَ
بارَکْتَ لِحَبیبِکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ فی عِتْرَتِهِ وَذُرِّیَّتِهِ وَاُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ وَکَما
غِبْنا عَنْ ذٰلِکَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ وَآمَنّا بِهِ وَلَمْ نَرَهُ صِدْقاً وَعَدْلاً اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تُبارِکَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ کَاَفْضَلِ ما صَلَّیْتَ وَبارَکْتَ وَ
تَرَحَّمْتَ عَلٰی اِبْرٰهیمَ وَآلِ اِبْرٰهیمَ اِنَّکَ حَمیدٌ مَجیدٌ فَعّالٌ لِما تُریدُ وَاَنْتَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ
پس حاجت خود را ذکر میکنی و میگوئی اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعاءِ وَبِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْماءِ الَّتی لا یَعْلَمُ
تَفْسیرَها وَلا یَعْلَمُ باطِنَها غَیْرُکَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلا تَفْعَلْ بی
ما اَنَا اَهْلُهُ وَاغْفِرْ لی مِنْ ذُنُوبی ما تَقَدَّمَ مِنْها وَما تَاَخَّرَ وَوَسِّعْ عَلَیَّ مِنْ حَلالِ رِزْقِکَ
وَاکْفِنی مَؤُنَةَ اِنْسانِ سَوْءٍ وَجارِ سَوْءٍ وَقَرینِ سَوْءٍ وَسُلْطانِ سَوْءٍ اِنَّکَ عَلٰی ما تَشآءُ قَدیرٌ
وَبِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ آمینَ رَبَّ الْعالَمینَ مؤلف گوید که در بعض نسخ است بعد از وَاَنْتَ عَلٰی
کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ که حاجت داری ذکر کن و بگو یا اَللهُ یا حَنّانُ یا مَنّانُ یا بَدیعَ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ
یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعاءِ تا آخر و علامه مجلسی از مصباح
سید بن باقی نقل کرده که بعد از دعای سمات این دعا بخوانند اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعاءِ وَبِحَقِّ هٰذِهِ
الْاَسْماءِ الَّتی لا یَعْلَمُ تَفْسیرَها وَلا تَاْویلَها وَلا باطِنَها وَلا ظاهِرَها غَیْرُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَرْزُقَنی خَیْرَ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ پس حاجات خود را طلبد و بگوید وَافْعَلْ
بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلا تَفْعَلْ بی ما اَنَا اَهْلُهُ وَانْتَقِمْ لی مِنْ فُلانِ بْنِ فُلانٍ و نام دشمن را بگوید
وَاغْفِرْ لی مِنْ ذُنُوبی ما تَقَدَّمَ مِنْها وَما تَاَخَّرَ وَلِوالِدَیَّ وَلِجَمیعِ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ وَ
وَسِّعْ عَلَیَّ مِنْ حَلالِ رِزْقِکَ وَاکْفِنی مَؤُنَةَ اِنْسانِ سَوْءٍ وَجارِ سَوْءٍ وَسُلْطانِ سَوْءٍ وَقَرینِ
سَوْءٍ وَیَوْمِ سَوْءٍ وَساعَةِ سَوْءٍ وَانْتَقِمْ لی مِمَّنْ یَکیدُنی وَمِمَّنْ یَبْغی عَلَیَّ وَیُریدُ بی وَبِاَهْلی وَ
اَوْلادی وَاِخْوانی وَجیرانی وَقَراباتی مِنَ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ ظُلْماً اِنَّکَ عَلٰی ما
تَشآءُ قَدیرٌ وَبِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ آمینَ رَبَّ الْعالَمینَ پس بگوید اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعاءِ

بقیه شرح

فما تَرَدَّدْتُ فی شَیْءٍ اَنَا فاعِلُهُ
کَتَرَدُّدی فی قَبْضِ رُوحِ عَبْدِیَ
الْمُؤْمِنِ یَکْرَهُ الْمَوْتَ وَاَکْرَهُ
مَسائَتَهُ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ لِوَلِیِّکَ
الْفَرَجَ وَالْعافِیَةَ وَالنَّصْرَ
وَلا تَسُؤْنی فی نَفْسی وَلا فی
اَحَدٍ مِنْ اَحِبَّتی و اگر خواهد
یک یک از دوستان خود را
نام ببرد و بگوید وَلا فی فُلانٍ
وَلا فی فُلانٍ راوی گفت
چون بر این دعا مداومت
کردم چندان عمر یافتم که
از زندگانی ملول شدم
و این دعا بسیار معتبر است
و در جمیع کتب دعا نقل شده است

ذکر تعقیبات مختصه نماز صبح

بدانکه تعقیب نماز صبح زیاد
از سایر نمازها است و وارد شده
در فضیلت خصوص
این

تفضّل علی فقراء المؤمنین والمؤمنات بالغنی والثّروة وعلی مرضی المؤمنین و
المؤمنات بالشّفاء والصّحّة وعلی احیاء المؤمنین والمؤمنات باللّطف والکرامة
وعلی اموات المؤمنین والمؤمنات بالمغفرة والرّحمة وعلی مسافری المؤمنین و
المؤمنات بالرّدّ الی اوطانهم سالمین غانمین برحمتک یا ارحم الرّاحمین وصلّی الله
علی سیّدنا محمّد خاتم النّبیّین وعترته الطّاهرین وسلّم تسلیما کثیرا وشیخ ابن فهد
گفته که مستحبّ است بعد از دعاء سمات بگوئی اللّهمّ انّی اسئلک بحرمة هذا الدّعاء
وبما فات منه من الاسماء وبما یشتمل علیه من التّفسیر والتّدبیر الّذی لا یحیط به الّا
انت ان تفعل بی کذا وکذا وبجای کذا وکذا حاجت خود را بخواه

## دعاء مشلول

(موسوم بدعاء الشّابّ المأخوذ بذنبه)

منقول از کتب کفعمی ومهج الدّعوات واین دعائی است که تعلیم فرموده از حضرت امیر المؤمنین
علیه السّلام بجوانی که بواسطهٔ گناه وستم در حقّ پدرش شل شده بود پس این دعا را خواند در
خواب حضرت رسول صلّی الله علیه وآله را دید که دست بر اندام او مالید وفرمود محافظت کن
بر اسم اعظم خدا که کار تو بخیر خواهد بود پس بیدار شد در حالتی که تن درست بود ودعا این است

اللّهمّ انّی اسئلک باسمک بسم الله الرّحمن الرّحیم یا ذا الجلال والاکرام یا حیّ یا
قیّوم یا حیّ لا اله الّا انت یا هو یا من لا یعلم ما هو ولا کیف هو ولا این هو ولا حیث
هو الّا هو یا ذا الملک والملکوت یا ذا العزّة والجبروت یا ملک یا قدّوس یا سلام یا مؤمن
یا مهیمن یا عزیز یا جبّار یا متکبّر یا خالق یا بارئ یا مصوّر یا مفید یا مدبّر یا شدید
یا مبدئ یا معید یا مبید یا ودود یا محمود یا معبود یا بعید یا قریب یا مجیب یا رقیب
یا حسیب یا بدیع یا رفیع یا منیع یا سمیع یا علیم یا حلیم یا کریم یا حکیم یا قدیم یا علیّ یا
عظیم یا حنّان یا منّان یا دیّان یا مستعان یا جلیل یا جمیل یا وکیل یا کفیل یا
مقیل یا منیل یا نبیل یا دلیل یا هادی یا بادی یا اوّل یا آخر یا ظاهر یا باطن یا قائم
یا دائم یا عالم یا حاکم یا قاضی یا عادل یا فاصل یا واصل یا طاهر یا مطهّر یا قادر یا

تعقیب پنجم روایت است از حضرت
امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقول
است که هر که بعد از نماز صبح
کرد که صلوات الله ابتدا التحیات در
طلوع آفتاب تا یک ساعت از سفر کردن
تفصیل روزی از شهر رسول
دفع میشود و از حضرت رسول
صلّی الله علیه وآله منقول است
است که هر که از طلوع صبح تا
طلوع آفتاب در مصلّای
خود بنشیند و مشغول تعقیب
خواندن باشد خدا او را از آتش دوزخ
پنهان کند خدا او را از حضرت امام
مستور کند و از حضرت امام
محمّد باقر علیه السّلام منقول است
شیطان لشکر روز را از
طلوع صبح تا طلوع آفتاب
پهن میکند و لشکر شب را از غروب
آفتاب تا ناپدید شدن سرخی مغرب
تسبیح خدا را زیاد کنید
پس یاد کنید خدا را در این
دو وقت

مُقْتَدِرُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
كُفُواً أَحَدٌ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَلَا كَانَ مَعَهُ وَزِيرٌ وَلَا اتَّخَذَ مَعَهُ مُشِيراً وَلَا احْتَاجَ
إِلَى ظَهِيرٍ وَلَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوّاً
كَبِيراً يَا عَلِيُّ يَا شَامِخُ يَا بَاذِخُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مُفَرِّجُ يَا نَاصِرُ يَا مُنْتَصِرُ يَا
مُدْرِكُ يَا مُهْلِكُ يَا مُنْتَقِمُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ يَا مَنْ لَا يَفُوتُهُ هَارِبٌ
يَا تَوَّابُ يَا أَوَّابُ يَا وَهَّابُ يَا مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ يَا مُفَتِّحَ الْأَبْوَابِ يَا مَنْ حَيْثُ مَا دُعِيَ أَجَابَ
يَا طَهُورُ يَا شَكُورُ يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا مُجِيرُ يَا مُنِيرُ يَا
بَصِيرُ يَا ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ يَا وِتْرُ يَا فَرْدُ يَا أَبَدُ يَا سَنَدُ يَا صَمَدُ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا وَافِي يَا مُعَافِي يَا
مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مُتَكَرِّمُ يَا مُتَفَرِّدُ يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ
بَطَنَ فَخَبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكَرُ وَلَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ وَلَا يَخْفَى
عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ يَا عَالِيَ الْمَكَانِ يَا شَدِيدَ الْأَرْكَانِ يَا مُبَدِّلَ
الزَّمَانِ يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْإِحْسَانِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمٰنُ يَا مَنْ
هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ يَا عَظِيمَ الشَّأْنِ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ مَكَانٍ
يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ
يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرُبَاتِ يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ
يَا مُؤْتِيَ السُّؤُلَاتِ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا مُطَّلِعاً عَلَى النِّيَّاتِ يَا رَادَّ مَا قَدْ فَاتَ
يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ يَا مَنْ لَا تُضْجِرُهُ الْمَسْأَلَاتُ وَلَا تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ يَا نُورَ الْأَرْضِ
وَالسَّمٰوَاتِ يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا بَارِئَ النَّسَمِ يَا جَامِعَ الْأُمَمِ يَا شَافِيَ السَّقَمِ يَا خَالِقَ
النُّورِ وَالظُّلَمِ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ يَا مَنْ لَا يَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ
يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا ظَهْرَ اللَّاجِينَ
يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُونِسَ

تتمّه

مہلت دہد شیطان را که مرد را از ذکر خدا غافل بسازد و بسند صحیح منقول است که حضرت امام رضا علیه السلام در خراسان چون نماز صبح میکردند در جای خود تا طلوع آفتاب می‌نشستند و مشغول تعقیب بودند پس خریطه را نزد آن حضرت می‌آوردند که مسواکها در آن بود و یک یک از آنها مسواک میکردند پس کندر می‌خائیدند پس مصحف را برمیگرفتند و تلاوت میکردند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که از طلوع صبح تا طلوع آفتاب مشغول تعقیب باشد ثواب او ... حدیث قدسی ... است

كُلِّ وَحِيدٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ طَرِيدٍ يَا مَأْوَى كُلِّ شَرِيدٍ يَا حَافِظَ كُلِّ ضَالَّةٍ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ
يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا فَاكَّ كُلِّ أَسِيرٍ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا
عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَالتَّقْدِيرُ يَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ
يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى تَفْسِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ بَصِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيَاحِ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَاحِ يَا مَنْ
بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا سَابِقَ كُلِّ فَوْتٍ يَا مُحْيِيَ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا عُدَّتِي
فِي شِدَّتِي يَا حَافِظِي فِي غُرْبَتِي يَا مُونِسِي فِي وَحْدَتِي يَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي يَا كَهْفِي حِينَ تُعْيِينِي الْمَذَاهِبُ
وَتُسَلِّمُنِي الْأَقَارِبُ وَيَخْذُلُنِي كُلُّ صَاحِبٍ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ
يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ يَا كَهْفَ مَنْ لَا كَهْفَ لَهُ يَا كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ يَا رُكْنَ
مَنْ لَا رُكْنَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا جَارَ مَنْ لَا جَارَ لَهُ يَا جَارِيَ اللَّصِيقَ يَا رُكْنِيَ
الْوَثِيقَ يَا إِلٰهِي بِالتَّحْقِيقِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ فُكَّنِي مِنْ حِلَقِ الْمَضِيقِ وَاصْرِفْ
عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَضِيقٍ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا لَا أُطِيقُ وَأَعِنِّي عَلَى مَا أُطِيقُ يَا رَادَّ يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ
يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ يَا غَافِرَ ذَنْبِ دَاوُدَ يَا رَافِعَ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ وَمُنْجِيَهُ مِنْ أَيْدِي الْيَهُودِ
يَا مُجِيبَ نِدَاءِ يُونُسَ فِي الظُّلُمَاتِ يَا مُصْطَفِيَ مُوسَى بِالْكَلِمَاتِ يَا مَنْ غَفَرَ لِآدَمَ خَطِيئَتَهُ وَرَفَعَ
إِدْرِيسَ مَكَانًا عَلِيًّا بِرَحْمَتِهِ يَا مَنْ نَجَّى نُوحًا مِنَ الْغَرَقِ يَا مَنْ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى وَثَمُودَ فَمَا
أَبْقَى وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَى وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى يَا مَنْ دَمَّرَ عَلَى قَوْمِ لُوطٍ
وَدَمْدَمَ عَلَى قَوْمِ شُعَيْبٍ يَا مَنِ اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا يَا مَنِ اتَّخَذَ مُوسَى كَلِيمًا وَاتَّخَذَ مُحَمَّدًا صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ حَبِيبًا يَا مُؤْتِيَ لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ وَالْوَاهِبَ لِسُلَيْمَانَ مُلْكًا لَا
يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ يَا مَنْ نَصَرَ ذَا الْقَرْنَيْنِ عَلَى الْمُلُوكِ الْجَبَابِرَةِ يَا مَنْ أَعْطَى الْخِضْرَ الْحَيٰوةَ
وَرَدَّ لِيُوشَعَ بْنِ نُونٍ الشَّمْسَ بَعْدَ غُرُوبِهَا يَا مَنْ رَبَطَ عَلَى قَلْبِ أُمِّ مُوسَى وَأَحْصَنَ فَرْجَ مَرْيَمَ
ابْنَةِ عِمْرَانَ يَا مَنْ حَصَّنَ يَحْيَى بْنَ زَكَرِيَّا مِنَ الذَّنْبِ وَسَكَّنَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ يَا مَنْ بَشَّرَ

زکریا یا یحیی یا من فدا اسمٰعیل من الذبح بذبح عظیم یا من قبل قربان هابیل وجعل
اللعنة علی قابیل یا هازم الاحزاب لمحمد صلی الله علیه واله صل علی محمد وال محمد وعلی
جمیع المرسلین وملائکتک المقربین واهل طاعتک اجمعین واسئلک بکل مسئلة
سئلک بها احد ممن رضیت عنه فحتمت له علی الاجابة یا الله یا الله یا الله یا رحمن
یا رحمن یا رحمن یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا ذا الجلال والاکرام یا ذا الجلال والاکرام
یا ذا الجلال والاکرام به به به به به به به اسئلک بکل اسم سمیت
به نفسک او انزلته فی شیء من کتبک او استأثرت به فی علم الغیب عندک وبمعاقد
العز من عرشک وبمنتهی الرحمة من کتابک وبما لو ان ما فی الارض من شجرة اقلام والبحر
یمده من بعده سبعة ابحر ما نفدت کلمات الله ان الله عزیز حکیم واسئلک باسمائک
الحسنی التی نعتها فی کتابک فقلت ولله الاسماء الحسنی فادعوه بها وقلت ادعونی استجب
لکم وقلت واذا سئلک عبادی عنی فانی قریب اجیب دعوة الداع اذا دعان وقلت
یا عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب
جمیعا انه هو الغفور الرحیم وانا اسئلک یا الهی وادعوک یا رب وارجوک یا سیدی
واطمع فی اجابتی یا مولای کما وعدتنی وقد دعوتک کما امرتنی فافعل بی ما انت اهله
یا کریم والحمد لله رب العالمین وصلی الله علی محمد واله اجمعین پس ذکر کن حاجت خود را
که بر آورده است انشاء الله تعالی و در روایت مهج الدعوات است که نمیخوانی این دعا را مگر

| باشی | (دعاء معروف به یستشیر) | آنکه با طهارت |
| --- | --- | --- |

سید بن طاوس در مهج الدعوات از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده است که حضرت رسول صلی
الله علیه واله این دعا را تعلیم من نمود و امر کرد مرا که برای هر شدت و رخا این دعا را بخوانم و تعلیم
نمایم خلیفه بعد از خود و ترک ننمایم این دعا را تا حق تعالی را ملاقات نمایم و فرمود که یا علی
هر صبح و شام این دعا را بخوان که گنجی است از گنجهای عرش الهی پس ابی بن کعب التماس کرد

تعقیبات نماز صبح
باز او نوشته نشود روز از شیطان
و در بلد الامین از حضرت
رسول صلی الله علیه واله روایت
کرده که هر که سوره قل هو الله
احد را هر روز ده مرتبه بخواند
در آن روز هر چند شیطان
سعی کند گناه بر او نوشته
نشود سیم کلینی بسند صحیح
روایت کرده است از حضرت صادق
علیه السلام که هر که بعد از نماز صبح
صد مرتبه بگوید ما شاء الله
کان لا حول ولا قوة الا
بالله العلی العظیم در آن روز
هیچ مکروهی نبیند و شیخ طوسی
و دیگران بسند معتبر روایت
کرده اند چهارم کفعمی و غیر او
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
روایت کرده اند که هر که سوره
انا انزلناه فی لیلة القدر را
بعد از صبح ده مرتبه
بخواند

که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیلت این دعا را بیان فرماید حضرت بعضی از ثواب بسیار از او را

فرمود هر که طالب است رجوع (بسم الله الرحمن الرحيم) بکتاب مهج نماید و دعا این است

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْمُدَبِّرُ بِلَا وَزِيرٍ وَلَا خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ

يَسْتَشِيرُ الْاَوَّلُ غَيْرُ مَوْصُوفٍ وَالْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ الْخَلْقِ الْعَظِيمُ الرُّبُوبِيَّةِ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَ

الْاَرَضِينَ وَفَاطِرُهُمَا وَمُبْتَدِعُهُمَا بِغَيْرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا وَفَتَقَهُمَا فَتْقًا فَقَامَتِ السَّمٰوَاتُ طَائِعَاتٍ

بِاَمْرِهِ وَاسْتَقَرَّتِ الْاَرَضُونَ بِاَوْتَادِهَا فَوْقَ الْمَاءِ ثُمَّ عَلَا رَبُّنَا فِي السَّمٰوَاتِ الْعُلَى الرَّحْمٰنُ

عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى فَاَنَا اَشْهَدُ

بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ وَلَا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ وَلَا مُعِزَّ لِمَنْ اَذْلَلْتَ وَلَا مُذِلَّ لِمَنْ

اَعْزَزْتَ وَلَا مَانِعَ لِمَنْ اَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ كُنْتَ اِذْ لَمْ تَكُنْ

سَمَاءٌ مَبْنِيَّةٌ وَلَا اَرْضٌ مَدْحِيَّةٌ وَلَا شَمْسٌ مُضِيئَةٌ وَلَا لَيْلٌ مُظْلِمٌ وَلَا نَهَارٌ مُضِيءٌ وَلَا بَحْرٌ

لُجِّيٌّ وَلَا جَبَلٌ رَاسٍ وَلَا نَجْمٌ سَارٍ وَلَا قَمَرٌ مُنِيرٌ وَلَا رِيحٌ تَهُبُّ وَلَا سَحَابٌ يَسْكُبُ وَلَا بَرْقٌ يَلْمَعُ

وَلَا رَعْدٌ يُسَبِّحُ وَلَا رُوحٌ تَنَفَّسُ وَلَا طَائِرٌ يَطِيرُ وَلَا نَارٌ تَتَوَقَّدُ وَلَا مَاءٌ يَطَّرِدُ كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ

وَكَوَّنْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَقَدَرْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَابْتَدَعْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَاَغْنَيْتَ وَاَفْقَرْتَ وَاَمَتَّ وَ

اَحْيَيْتَ وَاَضْحَكْتَ وَاَبْكَيْتَ وَعَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ فَتَبَارَكْتَ يَا اللّٰهُ وَتَعَالَيْتَ اَنْتَ اللّٰهُ

الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْخَلَّاقُ الْمُعِينُ اَمْرُكَ غَالِبٌ وَعِلْمُكَ نَافِذٌ وَكَيْدُكَ غَرِيبٌ وَوَعْدُكَ

صَادِقٌ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَحُكْمُكَ عَدْلٌ وَكَلَامُكَ هُدًى وَوَحْيُكَ نُورٌ وَرَحْمَتُكَ وَاسِعَةٌ

وَعَفْوُكَ عَظِيمٌ وَفَضْلُكَ كَبِيرٌ وَعَطَاؤُكَ جَزِيلٌ وَحَبْلُكَ مَتِينٌ وَاِمْكَانُكَ عَتِيدٌ وَجَارُكَ

عَزِيزٌ وَبَاْسُكَ شَدِيدٌ وَمَكْرُكَ مَكِيدٌ اَنْتَ يَا رَبِّ مَوْضِعُ كُلِّ شَكْوَى حَاضِرُ كُلِّ مَلَاٍ وَشَاهِدُ

كُلِّ نَجْوَى مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ مُفَرِّجُ كُلِّ حُزْنٍ غِنَى كُلِّ مِسْكِينٍ حِصْنُ كُلِّ هَارِبٍ اَمَانُ كُلِّ خَائِفٍ

حِرْزُ الضُّعَفَاءِ كَنْزُ الْفُقَرَاءِ مُفَرِّجُ الْغَمَّاءِ مُعِينُ الصَّالِحِينَ ذٰلِكَ اللّٰهُ رَبُّنَا لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

تَكْفِي مِنْ عِبَادِكَ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ وَاَنْتَ جَارُ مَنْ لَاذَ بِكَ وَتَضَرَّعَ اِلَيْكَ عِصْمَةُ مَنْ

زوال شمس ده مرتبه و بعد از
عصر نود و نه مرتبه بخواند بنیت انداز
دو هزار رکعت و ابدال و نیز
از انحضرت مرویست که هر که هفت
مرتبه آنرا بعد از طلوع فجر بخواند
هفتاد صنف از ملائکه هفتاد صلوات
براو بفرستند و هفتاد مرتبه طلب
رحمت کنند و از امام محمد تقی علیه السلام
ثواب بسیار منقول است برای
کسیکه سوره انا انزلناه را در
شب و روز هفتاد و شش مرتبه
بخواند بجهت بعد از طلوع صبح پیش از
نماز صبح هفت مرتبه و بعد از
نماز صبح ده مرتبه و بعد از زوال
شمس پیش از نافله ده مرتبه و
بعد از نوافل زوال بیست و یک
و بعد از نماز عصر ده مرتبه و
بعد از عشاء هفت مرتبه و بعد
وقت خواب یازده
مرتبه و در

اَعْتَصِمُ بِكَ ناصِرُ مَنِ انْتَصَرَ بِكَ تَغْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنِ اسْتَغْفَرَكَ جَبّارُ الْجَبابِرَةِ عَظيمُ الْعُظَماءِ
كَبيرُ الْكُبَراءِ سَيِّدُ السّاداتِ مَوْلَى الْمَوالي صَريخُ الْمُسْتَصْرِخينَ مُنَفِّسٌ عَنِ الْمَكْرُوبينَ مُجيبُ
دَعْوَةِ الْمُضْطَرّينَ اَسْمَعُ السّامِعينَ اَبْصَرُ النّاظِرينَ اَحْكَمُ الْحاكِمينَ اَسْرَعُ الْحاسِبينَ
اَرْحَمُ الرّاحِمينَ خَيْرُ الْغافِرينَ قاضي حَوائِجِ الْمُؤْمِنينَ مُغيثُ الصّالِحينَ اَنْتَ اللهُ لا اِلهَ
اِلّا اَنْتَ رَبُّ الْعالَمينَ اَنْتَ الْخالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوقُ وَاَنْتَ الْمالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوكُ وَاَنْتَ الرَّبُّ
وَاَنَا الْعَبْدُ وَاَنْتَ الرّازِقُ وَاَنَا الْمَرْزُوقُ وَاَنْتَ الْمُعْطي وَاَنَا السّائِلُ وَاَنْتَ الْجَوادُ وَاَنَا الْبَخيلُ
وَاَنْتَ الْقَوِيُّ وَاَنَا الضَّعيفُ وَاَنْتَ الْعَزيزُ وَاَنَا الذَّليلُ وَاَنْتَ الْغَنِيُّ وَاَنَا الْفَقيرُ وَاَنْتَ
السَّيِّدُ وَاَنَا الْعَبْدُ وَاَنْتَ الْغافِرُ وَاَنَا الْمُسيءُ وَاَنْتَ الْعالِمُ وَاَنَا الْجاهِلُ وَاَنْتَ الْحَليمُ وَاَنَا
الْعَجُولُ وَاَنْتَ الرَّحْمنُ وَاَنَا الْمَرْحُومُ وَاَنْتَ الْمُعافي وَاَنَا الْمُبْتَلى وَاَنْتَ الْمُجيبُ وَاَنَا الْمُضْطَرُّ
وَاَنَا اَشْهَدُ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْمُعْطي عِبادَكَ بِلا سُؤالٍ وَاَشْهَدُ بِاَنَّكَ اَنْتَ
اللهُ الْواحِدُ الْاَحَدُ الْمُنْفَرِدُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ وَاِلَيْكَ الْمَصيرُ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ
الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ وَاغْفِرْ لي ذُنُوبي وَاسْتُرْ عَلَيَّ عُيُوبي وَافْتَحْ لي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَرِزْقاً
واسِعاً يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَالْحَمْدُ للهِ رَبِّ الْعالَمينَ وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكيلُ وَلا حَوْلَ وَلا
قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ — **دعاء مجیر** — الْعَلِيِّ الْعَظيمِ

دعائی است رفیع الشأن مروی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله جبرئیل برای آنحضرت
آورد در وقتی که در مقام ابراهیم مشغول نماز بود و کفعمی در بلد الامین و مصباح این دعا را ذکر کرده
و در حاشیه اشاره بفضیلت آن نموده از جمله فرموده که هر که این دعا را در ایام البیض ماه رمضان
بخواند گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد دانه‌های باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد
و برای شفاء مریض و قضاء دین و غنا و توانگری و رفع غم خواندن آن نافع است و دعا این است

## بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

سُبْحانَكَ يا اَللهُ تَعالَيْتَ يا رَحْمنُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا رَحيمُ تَعالَيْتَ يا كَريمُ

---

و ثواب بسیاری که حق تعالی هزار هزار سال ... گناه او را بیامرزد ... و بسند صحیح از ابن بابویه و سایر علماء رضوان الله علیهم

بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده‌اند که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود که هر که هر روز عقب نماز صبح ده مرتبه بگوید سُبْحانَ اللهِ الْعَظيمِ وَبِحَمْدِهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ حق تعالی او را عافیت دهد از کوری و دیوانگی و خوره و پیسی و فقر و خانه بر سر فرود آمدن یا خرافت در هنگام پیری

ششم در بلد الامین از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود ...

أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مَليكُ تَعالَيْتَ يا مالِكُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ
يا قُدّوسُ تَعالَيْتَ يا سَلامُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مُؤْمِنُ تَعالَيْتَ يا مُهَيْمِنُ
أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا عَزيزُ تَعالَيْتَ يا جَبّارُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ
يا مُتَكَبِّرُ تَعالَيْتَ يا مُتَجَبِّرُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا خالِقُ تَعالَيْتَ يا بارِئُ أجِرْنا
مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مُصَوِّرُ تَعالَيْتَ يا مُقَدِّرُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا
هادي تَعالَيْتَ يا باقي أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا وَهّابُ تَعالَيْتَ يا تَوّابُ أجِرْنا
مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا فَتّاحُ تَعالَيْتَ يا مُرْتاحُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا سَيِّدي
تَعالَيْتَ يا مَوْلايَ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا قَريبُ تَعالَيْتَ يا رَقيبُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا
مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مُبْدِئُ تَعالَيْتَ يا مُعيدُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا حَميدُ تَعالَيْتَ
يا مَجيدُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا قَديمُ تَعالَيْتَ يا عَظيمُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ
سُبْحانَكَ يا غَفورُ تَعالَيْتَ يا شَكورُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا شاهِدُ تَعالَيْتَ يا شَهيدُ
أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا حَنّانُ تَعالَيْتَ يا مَنّانُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا
باعِثُ تَعالَيْتَ يا وارِثُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مُحْيي تَعالَيْتَ يا مُميتُ أجِرْنا مِنَ
النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا شَفيقُ تَعالَيْتَ يا رَفيقُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا أنيسُ
تَعالَيْتَ يا مُونِسُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا جَليلُ تَعالَيْتَ يا جَميلُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا
مُجيرُ سُبْحانَكَ يا خَبيرُ تَعالَيْتَ يا بَصيرُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا حَفِيُّ تَعالَيْتَ يا مَلِيُّ
أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مَعْبودُ تَعالَيْتَ يا مَوْجودُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ
يا غَفّارُ تَعالَيْتَ يا قَهّارُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مَذْكورُ تَعالَيْتَ يا مَشْكورُ أجِرْنا
مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا جَوادُ تَعالَيْتَ يا مَعاذُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا جَمالُ
تَعالَيْتَ يا جَلالُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا سابِقُ تَعالَيْتَ يا رازِقُ أجِرْنا مِنَ النّارِ
يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا صادِقُ تَعالَيْتَ يا فالِقُ أجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا سَميعُ تَعالَيْتَ

سریع اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا رفیع تعالیت یا بدیع اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا فعال تعالیت یا متعال اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا قاضی تعالیت
یا راضی اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا قاهر تعالیت یا طاهر اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا عالم تعالیت یا حاکم اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا دائم تعالیت یا
قائم اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا عاصم تعالیت یا قاسم اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا غنی تعالیت یا مغنی اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا وفی تعالیت یا
قوی اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا کافی تعالیت یا شافی اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا مقدم تعالیت یا مؤخر اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا اول تعالیت
یا آخر اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا ظاهر تعالیت یا باطن اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا رجاء تعالیت یا مرتجی اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا ذا المن تعالیت یا
ذا الطول اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا حی تعالیت یا قیوم اجرنا من النار یا مجیر
سبحان یا واحد تعالیت یا احد اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا سید تعالیت یا
صمد اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا قدیر تعالیت یا کبیر اجرنا من النار یا مجیر سبحانک
یا والی تعالیت یا متعالی اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا علی تعالیت یا اعلی اجرنا
من النار یا مجیر سبحانک یا ولی تعالیت یا مولی اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا ذارئ
تعالیت یا بارئ اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا خافض تعالیت یا رافع اجرنا من النار
یا مجیر سبحانک یا مقسط تعالیت یا جامع اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا معز تعالیت
یا مذل اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا حافظ تعالیت یا حفیظ اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا قادر تعالیت یا مقتدر اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا علیم تعالیت یا
حلیم اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا حکم تعالیت یا حکیم اجرنا من النار یا مجیر سبحانک
یا معطی تعالیت یا مانع اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا ضار تعالیت یا نافع اجرنا

[illegible] هفتم
سید بن طاوس در کتب معتبره از
حضرت امام رضا علیه السلام روایت
کرده است که هر که بعد از نماز
صبح صد مرتبه بگوید بسم
الله الرحمن الرحیم لا حول و لا
قوة الا بالله العلی العظیم
باسم اعظم خدا نزدیکتر باشد
از سیاهی چشم بسفیدی آن
و بسندهای معتبر از حضرت
صادق علیه السلام و حضرت کاظم
علیه السلام منقول است که بعد از نماز
صبح و مغرب پیش از آنکه سخن
بگوید و حرکت کند هفت مرتبه
این دعا بخواند هفتاد نوع
بلا از او دور گردد که سهل [illegible]
آنها خوره و پیسی و شر شیطان
و شر پادشاهان باشد و در
بعضی روایات معتبره

مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مُجيبُ تَعالَيْتَ يا حَبيبُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ
يا عادِلُ تَعالَيْتَ يا فاصِلُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا لَطيفُ تَعالَيْتَ يا شَريفُ
اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا رَبُّ تَعالَيْتَ يا حَقُّ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ
يا ماجِدُ تَعالَيْتَ يا واحِدُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا عَفُوُّ تَعالَيْتَ يا مُنْتَقِمُ اَجِرْنا
مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا واسِعُ تَعالَيْتَ يا مُوَسِّعُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا رَؤُفُ
تَعالَيْتَ يا عَطُوفُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا فَرْدُ تَعالَيْتَ يا وِتْرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ
يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مُقيتُ تَعالَيْتَ يا مُحيطُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا وَكيلُ تَعالَيْتَ
يا عَدْلُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مُبينُ تَعالَيْتَ يا مَتينُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ
سُبْحانَكَ يا بَرُّ تَعالَيْتَ يا وَدُودُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا رَشيدُ تَعالَيْتَ يا
مُرْشِدُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا نُورُ تَعالَيْتَ يا مُنَوِّرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ
سُبْحانَكَ يا نَصيرُ تَعالَيْتَ يا ناصِرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا صَبُورُ تَعالَيْتَ يا صابِرُ
اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مُحْصى تَعالَيْتَ يا مُنْشِئُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَ يا
سُبْحانُ تَعالَيْتَ يا دَيّانُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا مُغيثُ تَعالَيْتَ يا غِياثُ اَجِرْنا
مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا فاطِرُ تَعالَيْتَ يا حاضِرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ سُبْحانَكَ يا ذَا
الْعِزِّ وَالْجَمالِ تَبارَكْتَ يا ذَا الْجَبَرُوتِ وَالْجَلالِ سُبْحانَكَ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّى كُنْتُ
مِنَ الظّالِمينَ فَاسْتَجَبْنا لَهُ وَنَجَّيْناهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذلِكَ نُنْجِى الْمُؤْمِنينَ وَصَلَّى اللّهُ عَلى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ اَجْمَعينَ وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمينَ وَحَسْبُنَا اللّهُ وَنِعْمَ الْوَكيلُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّهِ
الْعَلِىِّ الْعَظيمِ

## (دعاء عديله)

### (بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ)

شَهِدَ اللّهُ اَنَّهُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ وَالْمَلائِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قائِماً بِالْقِسْطِ لا اِلهَ اِلّا هُوَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ
اِنَّ الدّينَ عِنْدَ اللّهِ الْاِسْلامُ وَاَنَا الْعَبْدُ الضَّعيفُ الْمُذْنِبُ الْعاصِى الْمُحْتاجُ الْحَقيرُ اَشْهَدُ

الْمُنْجِي وَخَالِقِي وَرَازِقِي وَمُكْرِمِي كَمَا شَهِدَ لِذَاتِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ
مِنْ عِبَادِهِ بِاَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ذُو النِّعَمِ وَالْاِحْسَانِ وَالْكَرَمِ وَالْاِمْتِنَانِ قَادِرٌ اَزَلِيٌّ عَالِمٌ
اَبَدِيٌّ حَيٌّ اَحَدِيٌّ مَوْجُودٌ سَرْمَدِيٌّ سَمِيعٌ بَصِيرٌ مُرِيدٌ كَارِهٌ مُدْرِكٌ صَمَدِيٌّ يَسْتَحِقُّ هٰذِهِ
الصِّفَاتِ وَهُوَ عَلٰى مَا هُوَ عَلَيْهِ فِي عِزِّ صِفَاتِهِ كَانَ قَوِيًّا قَبْلَ وُجُودِ الْقُدْرَةِ وَالْقُوَّةِ وَكَانَ
عَلِيمًا قَبْلَ اِيجَادِ الْعِلْمِ وَالْعِلَّةِ لَمْ يَزَلْ سُلْطَانًا اِذْ لَا مَمْلَكَةَ وَلَا مَالَ وَلَمْ يَزَلْ سُبْحَانًا عَلٰى
جَمِيعِ الْاَحْوَالِ وُجُودُهُ قَبْلَ الْقَبْلِ فِي اَزَلِ الْآزَالِ وَبَقَاؤُهُ بَعْدَ الْبَعْدِ مِنْ غَيْرِ انْتِقَالٍ وَلَا زَوَالٍ
غَنِيٌّ فِي الْاَوَّلِ وَالْآخِرِ مُسْتَغْنٍ فِي الْبَاطِنِ وَالظَّاهِرِ لَا جَوْرَ فِي قَضِيَّتِهِ وَلَا مَيْلَ فِي مَشِيَّتِهِ وَلَا
ظُلْمَ فِي تَقْدِيرِهِ وَلَا مَهْرَبَ مِنْ حُكُومَتِهِ وَلَا مَلْجَأَ مِنْ سَطَوَاتِهِ وَلَا مَنْجَا مِنْ نَقِمَاتِهِ سَبَقَتْ
رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ وَلَا يَفُوتُهُ اَحَدٌ اِذَا طَلَبَهُ اَزَاحَ الْعِلَلَ فِي التَّكْلِيفِ وَسَوَّى التَّوْفِيقَ بَيْنَ الضَّعِيفِ
وَالشَّرِيفِ مَكَّنَ اَدَاءَ الْمَأْمُورِ وَسَهَّلَ سَبِيلَ اجْتِنَابِ الْمَحْظُورِ لَمْ يُكَلِّفِ الطَّاعَةَ اِلَّا دُونَ الْوُسْعِ
وَالطَّاقَةِ سُبْحَانَهُ مَا اَبْيَنَ كَرَمَهُ وَاَعْلٰى شَانَهُ سُبْحَانَهُ مَا اَجَلَّ نَيْلَهُ وَاَعْظَمَ اِحْسَانَهُ بَعَثَ
الْاَنْبِيَاءَ لِيُبَيِّنَ عَدْلَهُ وَنَصَبَ الْاَوْصِيَاءَ لِيُظْهِرَ طَوْلَهُ وَفَضْلَهُ وَجَعَلَنَا مِنْ اُمَّةِ سَيِّدِ
الْاَنْبِيَاءِ وَخَيْرِ الْاَوْلِيَاءِ وَاَفْضَلِ الْاَصْفِيَاءِ وَاَعْلَى الْاَزْكِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
سَلَّمَ آمَنَّا بِهِ وَبِمَا دَعَانَا اِلَيْهِ وَبِالْقُرْآنِ الَّذِي اَنْزَلَهُ عَلَيْهِ وَبِوَصِيِّهِ الَّذِي نَصَبَهُ
يَوْمَ الْغَدِيرِ وَاَشَارَ بِقَوْلِهِ هٰذَا عَلِيٌّ اِلَيْهِ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ الْاَبْرَارَ وَالْخُلَفَاءَ الْاَخْيَارَ
بَعْدَ الرَّسُولِ الْمُخْتَارِ عَلِيٌّ قَامِعُ الْكُفَّارِ وَمِنْ بَعْدِهِ سَيِّدُ اَوْلَادِهِ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ اَخُوهُ
السِّبْطُ التَّابِعُ لِمَرْضَاتِ اللّٰهِ الْحُسَيْنُ ثُمَّ الْعَابِدُ عَلِيٌّ ثُمَّ الْبَاقِرُ مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصَّادِقُ جَعْفَرٌ
ثُمَّ الْكَاظِمُ مُوسٰى ثُمَّ الرِّضَا عَلِيٌّ ثُمَّ التَّقِيُّ مُحَمَّدٌ ثُمَّ النَّقِيُّ عَلِيٌّ ثُمَّ الزَّكِيُّ الْعَسْكَرِيُّ
الْحَسَنُ ثُمَّ الْحُجَّةُ الْخَلَفُ الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ الْمُرْجَى الَّذِي بِبَقَائِهِ بَقِيَتِ الدُّنْيَا
وَبِيُمْنِهِ رُزِقَ الْوَرٰى وَبِوُجُودِهِ ثَبَتَتِ الْاَرْضُ وَالسَّمَاءُ وَبِهِ يَمْلَأُ اللّٰهُ الْاَرْضَ قِسْطًا
وَعَدْلًا بَعْدَ مَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا وَاَشْهَدُ اَنَّ اَقْوَالَهُمْ حُجَّةٌ وَامْتِثَالَهُمْ فَرِيضَةٌ وَ

تا آنکه هرگاه از اقوام تو مرتد شود
چیزی از دین تو و از آن بلا رد نمی
مال به بلا است من افتد
و تا خدا الحیات از مرد مرد کامله
و مکار مرد و با نکره و انکه
علقمه نام با آنحضرت
عرض کرد که دعائی مرا تعلیم
کن که جامع باشد برای
دنیا و آخرت و ایشان با
حضرت این دعا را تعلیم او کرد
که بعد از نماز صبح بخواند
تا آفتاب طلوع کند مداومت
کرد او بر این دعا و حال او نیکو
شد هم عنایت از عبدالله
بن سنان روایت کرده است
که گفت خدمت حضرت صادق
رفتم حضرت فرمود که میخواهی
ترا دعائی تعلیم کنم که چون
بخوانی حق تعالی وسعت روزی
از برای تو کند و حال

طاعتهم مفروضةٌ ومودّتهم لازمةٌ مقتضیةٌ والافئدة آیاتهم منجیةٌ ومخالفتهم
مُردیةٌ وهم سادات اهل الجنّة اجمعین وشفعاء یوم الدین وائمّة اهل الارض علی
الیقین وافضل الاوصیاء المرضیّین واشهد انّ الموت حقٌّ ومسائلة القبر حقٌّ و
البعث حقٌّ والنشور حقٌّ والصراط حقٌّ والمیزان حقٌّ والحساب حقٌّ والکتاب حقٌّ والجنّة
حقٌّ والنار حقٌّ وانّ الساعة آتیةٌ لاریب فیها وانّ الله یبعث من فی القبور اللّهمّ
فضلک رجائی وکرمک ورحمتک املی لاعمل لی استحقّ به الجنّة ولاطاعة لی استوجب
بها الرضوان الّا انّی اعتقدت توحیدک وعدلک وارتجیت احسانک وفضلک
وتشفّعت الیک بالنبیّ واله من احبّتک وانت اکرم الاکرمین وارحم الراحمین
وصلّی الله علی نبیّنا محمّدٍ واله اجمعین الطیّبین الطاهرین وسلّم تسلیماً کثیراً کثیراً
ولاحول ولاقوّة الّا بالله العلیّ العظیم اللّهمّ یا ارحم الراحمین انّی اودعتک یقینی
هذا وثبات دینی وانت خیر مستودعٍ وقد امرتنا بحفظ الودائع فردّه علیّ وقت حضور
موتی برحمتک یا ارحم الراحمین **مؤلف گوید** که در دعاهای ماثوره است اللّهمّ انّی
اعوذ بک من العدیلة عند الموت وعدیله عند الموت یعنی عدول کردن از حق بباطل در
وقت مردن و آن چنان است که شیطان نزد محتضر حاضر شود و وسوسه کند او را و در تشکیک
اندازد تا آنکه او را از ایمان بیرون کند از این جهت است که در دعاها استعاذه از آن شده
و جناب فخر المحققین ره فرموده که هر که خواهد از آن سالم بماند استحضار کند ادلّهٔ ایمان و اصول
خمسه را با ادلّهٔ قطعیه و صفای خاطر و بسپرد آن را بحقتعالی که در وقت حضور موت با و رد فرماید
باین طریق که بگوید بعد از عقاید حقه اللّهمّ یا ارحم الراحمین انّی قد اودعتک یقینی هذا
وثبات دینی وانت خیر مستودعٍ وقد امرتنا بحفظ الودائع فردّه علیّ وقت حضور موتی
پس بر حسب فرمایش آن بزرگوار خواندن این دعای شریف عدیله و استحضار معنای آن در خاطر
برای سلامت جستن از خطر عدیله عند الموت نافع است و اما اینکه این دعا ماثور است از


کفعمی ره در مصباح [illegible]
دعای مختصری فرموده که بعد از
نماز صبح بگو [illegible]
الحمد لله الذی لم یتخذ
ولداً ولم یکن له شریک
فی الملک ولم یکن له ولیّ
من الذلّ وکبّره تکبیراً
اللّهمّ انّی اعوذ بک من البؤس
والفقر ومن غلبة الدین
والسقم واسئلک ان
تعیننی علی اداء حقّک
الیک والی الناس ربّی
[illegible]
ومن غلبة الدین
انت [illegible]
صلّ علی محمّد واله
[illegible] الناس

منشآت علما است ترتیب صناعت علم حدیث و روایت و جامع شمل اخبار ائمه علیهم السلام عالم
متبحر خبیر و محدث ناقد بصیر شیخنا الأکرم والمحدث الأعظم مولانا الحاج میرزا حسین النوری
نوّر الله مرقده فرموده وَاَمّا دُعاءُ العَدیلَةِ المَعرُوفَةِ فَهُوَ مِنْ مُؤَلَّفاتِ بَعْضِ اَهْلِ العِلْمِ لَیْسَ
بِمَأثُورٍ وَلا مَوجُودٍ فی کُتُبِ حَمَلَةِ الأَحادیثِ وَنُقّادِها و بدانکه شیخ طوسی از محمد بن سلیمان
دیلمی روایت کرده است که بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که شیعیان تو میگویند که ایمان
بر دو قسمت یکی مستقر و ثابت و دیگر آنکه بامانت سپرده شده است و زایل میگردد پس تعلیم
بنما بمن دعائیرا که هرگاه آنرا بخوانم ایمان من کامل گردد و زایل نشود فرمود که بگو بعد از هر نماز واجب
رَضیتُ بِاللهِ رَبّاً وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ نَبِیّاً وَبِالْاِسْلامِ دیناً وَبِالْقُرْآنِ کِتاباً وَ
بِالْکَعْبَةِ قِبْلَةً وَبِعَلِیٍّ وَلِیّاً وَاِماماً وَبِالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ
عَلِیٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِیِّ بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ
بْنِ عَلِیٍّ وَالْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِمْ اَئِمَّةً اَللّٰهُمَّ اِنّی رَضیتُ بِهِمْ اَئِمَّةً فَارْضَنی
لَهُمْ اِنَّکَ عَلى کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

## (دعاء جوشن کبیر)

در بلد الأمین و مصباح کفعمی است و آن مرویست از حضرت سید الساجدین از پدرش از
جد بزرگوارش حضرت رسول صلّی الله علیه و علیهم اجمعین و این دعا را جبرئیل علیه السلام از برای
پیغمبر در یکی از غزوات آورد در حالیکه بر تن آنحضرت جوشن گرانی بود که سنگینی آن بدن مبارکش را
بدرد آورده بود پس جبرئیل عرض کرد که یا محمد پروردگارت ترا سلام میرساند و میفرماید که
بکن این جوشن را و بخوان این دعا را که او امانست از برای تو و امّت تو پس شرحی در فضیلت
این دعا ذکر فرموده که مقام نقل تمامش نیست از جمله آنکه هرکه آنرا بر کفن خویش بنویسد حق تعالی
حیا فرماید که او را بآتش عذاب کند و هرکه آنرا به نیّت در اوّل ماه رمضان بخواند حق تعالی
او را روزی فرماید لیلة القدر و خلق فرماید برای او هفتاد هزار فرشته که تسبیح و تقدیس
کنند خدا را و ثواب آنرا برای او قرار دهند پس فضیلت بسیار نقل کرده تا آنکه فرموده

کلینی روایت کرده که شخصی خدمت رسول صلّی الله علیه و آله شکایت کرد از تنگدستی و پریشانی و بیماری حضرت فرمود که هر صبح و شام بگو این دعا را پس خواند آن مرد این دعا را و بعد از اندک زمانی حال او بحسن و نیکوئی مبدّل گردید و شیخ طوسی و دیگران در تعقیب نماز صبح ذکر کرده اند و دعا این است لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ تَوَکَّلْتُ عَلَى الْحَیِّ الَّذی لا یَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبیراً
شیخ طبرسی و کفعمی و دیگران از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله

و هر که بخواند او را در ماه رمضان سه مرتبه حرام فرماید حقتعالی جسد او را بر آتش جهنم و واجب فرماید برای او بهشت را و دو ملک بر او موکل فرماید که حفظ کنند او را از معاصی و در امان خدا باشد مدت حیوة خود و در آخر خبر است که جناب امام حسین علیه السلام فرمود وصیت کرد پدرم علی بن ابیطالب صلوات الله علیه بحفظ این دعا و آنکه بنویسیم او را بر کفن او و تعلیم کنم او را باهل خود و ترغیب کنم ایشان را بخواندن آن و آن هزار اسم است و در آنست اسم اعظم فقیر گوید که از این خبر دو چیز مستفاد میشود یکی استحباب نوشتن این دعا بکفن چنانچه علامه بحر العلوم عطر الله مرقده در درّه بآن اشاره فرموده

| | |
|---|---|
| وسنّ ان یکتب بالاکفان<br>وهکذا کتابة القرآن | شهادة الاسلام والایمان<br>والجوشن المنعوت بالامان |

دوم استحباب خواندن این دعا در اول ماه رمضان و اما خواندن آن در خصوص شبهای قدر در خبر ذکری از آن نیست لکن علامه مجلسی قدس الله روحه در زاد المعاد در ضمن اعمال شبهای قدر فرموده در بعضی از روایات وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در هر یک از این سه شب بخواند و کافی است فرمایش این بزرگوار در این مقام احله الله دار السلام بالجمله این دعا صد فصلست و هر فصلی مشتمل بر ده اسم الهی است و در آخر هر فصل باید گفت سُبحانَکَ یا لا اِلهَ اِلّا اَنتَ الغَوثَ الغَوثَ خَلِّصنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ و در بلد الامین است که در اول هر فصل بسم الله بگوید و در آخر سُبحانَکَ یا لا اِلهَ اِلّا اَنتَ الغَوثَ الغَوثَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ خَلِّصنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ یا ذَا الجَلالِ وَ الاِکرامِ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ

## (و آن دعا اینست)

(۱) اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِاسمِکَ یا اَللهُ یا رَحمنُ یا رَحیمُ یا کَریمُ یا مُقیمُ یا عَظیمُ یا قَدیمُ یا عَلیمُ یا حَلیمُ یا حَکیمُ سُبحانَکَ یا لا اِلهَ اِلّا اَنتَ الغَوثَ الغَوثَ خَلِّصنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ (۲) یا سَیِّدَ السّاداتِ یا مُجیبَ الدَّعَواتِ یا رافِعَ الدَّرَجاتِ یا وَلِیَّ الحَسَناتِ

و روایت کرده اند که پیغمبر با اصحاب خود
گفت که آیا عاجزید از آنکه
هر صبح و شام عهدی نزد خدا بگیرید عرض کردند چگونه
عهد میگیریم فرمود که بگوید در وقت صبح
و شام این دعا را پس هر که این دعا را بخواند
خدا بر او مهری میزند و در زیر عرش
میگذارد و چون روز قیامت شود منادی ندا کند
کجایند آنانکه نزد خدا عهدی دارند پس
برخیزند و بایشان بدهند آن عهد را و داخل
بهشت شوند و دعا اینست
اَللّهُمَّ فاطِرَ
السَّماواتِ وَ الاَرضِ عالِمَ الغَیبِ
وَ الشَّهادَةِ الرَّحمنَ الرَّحیمَ
اِنّی اَعهَدُ اِلَیکَ فی هذِهِ الدُّنیا
اَنّی اَشهَدُ اَن لا اِلهَ اِلّا اَنتَ

يا غافِرَ الخَطيئاتِ يا مُعطِيَ المَسْئَلاتِ يا قابِلَ التَّوباتِ يا سامِعَ الأَصواتِ يا عالِمَ الخَفِيّاتِ
يا دافِعَ البَلِيّاتِ (٣) يا خَيرَ الغافِرينَ يا خَيرَ الفاتِحينَ يا خَيرَ النّاصِرينَ يا خَيرَ الحاكِمينَ
يا خَيرَ الرّازِقينَ يا خَيرَ الوارِثينَ يا خَيرَ الحامِدينَ يا خَيرَ الذّاكِرينَ يا خَيرَ المُنزِلينَ يا
خَيرَ المُحسِنينَ (٤) يا مَن لَهُ العِزَّةُ وَالجَمالُ يا مَن لَهُ القُدرَةُ وَالكَمالُ يا مَن لَهُ المُلكُ
وَالجَلالُ يا مَن هُوَ الكَبيرُ المُتَعالُ يا مُنشِئَ السَّحابِ الثِّقالِ يا مَن هُوَ شَديدُ المِحالِ يا مَن
هُوَ سَريعُ الحِسابِ يا مَن هُوَ شَديدُ العِقابِ يا مَن عِندَهُ حُسنُ الثَّوابِ يا مَن عِندَهُ أُمُّ الكِتابِ
(٥) اَللّٰهُمَّ إِنّي أَسئَلُكَ بِاسمِكَ يا حَنّانُ يا مَنّانُ يا دَيّانُ يا بُرهانُ يا سُلطانُ يا
رِضوانُ يا غُفرانُ يا سُبحانُ يا مُستَعانُ يا ذَا المَنِّ وَالبَيانِ (٦) يا مَن تَواضَعَ كُلُّ شَيءٍ
لِعَظَمَتِهِ يا مَنِ استَسلَمَ كُلُّ شَيءٍ لِقُدرَتِهِ يا مَن ذَلَّ كُلُّ شَيءٍ لِعِزَّتِهِ يا مَن خَضَعَ كُلُّ
شَيءٍ لِهَيبَتِهِ يا مَنِ انقادَ كُلُّ شَيءٍ مِن خَشيَتِهِ يا مَن تَشَقَّقَتِ الجِبالُ مِن مَخافَتِهِ يا
مَن قامَتِ السَّماواتُ بِأَمرِهِ يا مَنِ استَقَرَّتِ الأَرَضونَ بِإِذنِهِ يا مَن يُسَبِّحُ الرَّعدُ بِحَمدِهِ
يا مَن لا يَعتَدي عَلىٰ أَهلِ مَملَكَتِهِ (٧) يا غافِرَ الخَطايا يا كاشِفَ البَلايا يا مُنتَهَى الرَّجايا
يا مُجزِلَ العَطايا يا واهِبَ الهَدايا يا رازِقَ البَرايا يا قاضِيَ المَنايا يا سامِعَ الشَّكايا يا باعِثَ
البَرايا يا مُطلِقَ الأُسارىٰ (٨) يا ذَا الحَمدِ وَالثَّناءِ يا ذَا الفَخرِ وَالبَهاءِ يا ذَا المَجدِ وَالسَّناءِ
يا ذَا العَهدِ وَالوَفاءِ يا ذَا العَفوِ وَالرِّضاءِ يا ذَا المَنِّ وَالعَطاءِ يا ذَا الفَضلِ وَالقَضاءِ
يا ذَا العِزِّ وَالبَقاءِ يا ذَا الجودِ وَالسَّخاءِ يا ذَا الآلاءِ وَالنَّعماءِ (٩) اَللّٰهُمَّ إِنّي أَسئَلُكَ
بِاسمِكَ يا مانِعُ يا دافِعُ يا رافِعُ يا صانِعُ يا نافِعُ يا سامِعُ يا جامِعُ يا شافِعُ يا واسِعُ يا مُوَسِّعُ
(١٠) يا صانِعَ كُلِّ مَصنوعٍ يا خالِقَ كُلِّ مَخلوقٍ يا رازِقَ كُلِّ مَرزوقٍ يا مالِكَ كُلِّ مَملوكٍ يا
كاشِفَ كُلِّ مَكروبٍ يا فارِجَ كُلِّ مَهمومٍ يا راحِمَ كُلِّ مَرحومٍ يا ناصِرَ كُلِّ مَخذولٍ يا ساتِرَ
كُلِّ مَعيوبٍ يا مَلجَأَ كُلِّ مَطرودٍ (١١) يا عُدَّتي عِندَ شِدَّتي يا رَجائي عِندَ مُصيبَتي
يا مونِسي عِندَ وَحشَتي يا صاحِبي عِندَ غُربَتي يا وَلِيّي عِندَ نِعمَتي يا غِياثي عِندَ كُربَتي

وَحدَكَ لا شَريكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَآلِهِ عَبدُكَ وَرَسولُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلا تَكِلني إِلىٰ نَفسي طَرفَةَ عَينٍ أَبَداً وَلا إِلىٰ أَحَدٍ مِن خَلقِكَ فَإِنَّكَ إِن وَكَلتَني إِلَيها تُباعِدني مِنَ الخَيرِ وَتُقَرِّبني مِنَ الشَّرِّ أَي رَبِّ لا أَثِقُ إِلّا بِرَحمَتِكَ فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبينَ وَاجعَل لي عِندَكَ عَهداً تُؤَدّيهِ إِلَيَّ يَومَ القِيٰمَةِ إِنَّكَ لا تُخلِفُ الميعادَ

وازدهم در عدة الداعي حضرت صادق علیہ السلام ... [illegible]

یَا دَلِیلِی عِنْدَ حَیْرَتِی یَا غِنَائِی عِنْدَ افْتِقَارِی یَا مَلْجَائِی عِنْدَ اضْطِرَارِی یَا مُعِینِی
عِنْدَ مَفْزَعِی (۱۲) یَا عَلَّامَ الْغُیُوبِ یَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ یَا سَتَّارَ الْعُیُوبِ یَا کَاشِفَ
الْکُرُوبِ یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ یَا طَبِیبَ الْقُلُوبِ یَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ یَا اَنِیسَ الْقُلُوبِ یَا مُفَرِّجَ
الْهُمُومِ یَا مُنَفِّسَ الْغُمُومِ (۱۳) اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یَا جَلِیلُ یَا جَمِیلُ یَا وَکِیلُ
یَا کَفِیلُ یَا دَلِیلُ یَا قَبِیلُ یَا مُدِیلُ یَا مُنِیلُ یَا مُقِیلُ یَا مُحِیلُ (۱۴) یَا دَلِیلَ الْمُتَحَیِّرِینَ
یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ یَا صَرِیخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ یَا جَارَ الْمُسْتَجِیرِینَ یَا اَمَانَ الْخَائِفِینَ یَا
عَوْنَ الْمُؤْمِنِینَ یَا رَاحِمَ الْمَسَاکِینِ یَا مَلْجَاَ الْعَاصِینَ یَا غَافِرَ الْمُذْنِبِینَ یَا مُجِیبَ دَعْوَةِ
الْمُضْطَرِّینَ (۱۵) یَا ذَا الْجُودِ وَالْاِحْسَانِ یَا ذَا الْفَضْلِ وَالْاِمْتِنَانِ یَا ذَا الْاَمْنِ وَالْاَمَانِ
یَا ذَا الْقُدْسِ وَالسُّبْحَانِ یَا ذَا الْحِکْمَةِ وَالْبَیَانِ یَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ یَا ذَا الْحُجَّةِ وَ
الْبُرْهَانِ یَا ذَا الْعَظَمَةِ وَالسُّلْطَانِ یَا ذَا الرَّاْفَةِ وَالْمُسْتَعَانِ یَا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانِ (۱۶) یَا
مَنْ هُوَ رَبُّ کُلِّ شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ اِلٰهُ کُلِّ شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ خَالِقُ کُلِّ شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ صَانِعُ کُلِّ شَیْءٍ یَا
مَنْ هُوَ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ فَوْقَ کُلِّ شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِکُلِّ شَیْءٍ
یَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ یَبْقٰی وَیَفْنٰی کُلُّ شَیْءٍ (۱۷) اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
یَا مُؤْمِنُ یَا مُهَیْمِنُ یَا مُکَوِّنُ یَا مُلَقِّنُ یَا مُبَیِّنُ یَا مُهَوِّنُ یَا مُمَکِّنُ یَا مُزَیِّنُ یَا مُعْلِنُ یَا مُقَسِّمُ
(۱۸) یَا مَنْ هُوَ فِی مُلْکِهِ مُقِیمٌ یَا مَنْ هُوَ فِی سُلْطَانِهِ قَدِیمٌ یَا مَنْ هُوَ فِی جَلَالِهِ عَظِیمٌ یَا مَنْ
هُوَ عَلٰی عِبَادِهِ رَحِیمٌ یَا مَنْ هُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیمٌ یَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِیمٌ یَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ
کَرِیمٌ یَا مَنْ هُوَ فِی صُنْعِهِ حَکِیمٌ یَا مَنْ هُوَ فِی حِکْمَتِهِ لَطِیفٌ یَا مَنْ هُوَ فِی لُطْفِهِ قَدِیمٌ
(۱۹) یَا مَنْ لَا یُرْجٰی اِلَّا فَضْلُهُ یَا مَنْ لَا یُسْئَلُ اِلَّا عَفْوُهُ یَا مَنْ لَا یُنْظَرُ اِلَّا بِرُّهُ یَا مَنْ لَا
یُخَافُ اِلَّا عَدْلُهُ یَا مَنْ لَا یَدُومُ اِلَّا مُلْکُهُ یَا مَنْ لَا سُلْطَانَ اِلَّا سُلْطَانُهُ یَا مَنْ وَسِعَتْ
کُلَّ شَیْءٍ رَحْمَتُهُ یَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ یَا مَنْ اَحَاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ عِلْمُهُ یَا مَنْ لَیْسَ
اَحَدٌ مِثْلَهُ (۲۰) یَا فَارِجَ الْهَمِّ یَا کَاشِفَ الْغَمِّ یَا غَافِرَ الذَّنْبِ یَا قَابِلَ التَّوْبِ یَا

از آنکه تکلم کند بگوید بعد از نماز
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ آلِ مُحَمَّدٍ وَّ اَهْلِ بَیْتِهٖ
حق تعالی روی او را از آتش جهنم
نگاه دارد و از امام رضا روایت است
ثواب الاعمال بسند معتبر از نماز
و از امام روایت است که کسی که بعد
از نماز صبح پیش از آنکه تکلم کند بگوید اللّٰهم
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ آلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِیَاءِ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ آلِ مُحَمَّدٍ نگاه دارد
روی او را از آتش جهنم صد مرتبه بگوید
و در روایت دیگر است که بعد از نماز
از نماز صبح بگوید یا مغرب
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ آلِ مُحَمَّدٍ وَّ اَعْتِقْنِی
مِنَ النَّارِ (۹)

(سجدهٔ شکر است)
و چون از تعقیب نماز فارغ شود
سجده شکر بجا آورد
و اجماع علماء شیعه است که سجده شکر سنت است

خالِقَ الخَلْقِ يا صادِقَ الوَعْدِ يا مُوفِيَ العَهْدِ يا عالِمَ السِّرِّ يا فالِقَ الحَبِّ يا رازِقَ
الأَنامِ (٢١) اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا عَلِيُّ يا وَفِيُّ يا غَنِيُّ يا مَلِيُّ يا حَفِيُّ يا رَضِيُّ
يا زَكِيُّ يا بَدِيُّ يا قَوِيُّ يا وَلِيُّ (٢٢) يا مَنْ اَظْهَرَ الجَميلَ يا مَنْ سَتَرَ القَبيحَ يا مَنْ لَمْ
يُؤاخِذْ بِالجَريرَةِ يا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ يا عَظيمَ العَفْوِ يا حَسَنَ التَّجاوُزِ يا واسِعَ المَغْفِرَةِ
يا باسِطَ اليَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يا صاحِبَ كُلِّ نَجْوى يا مُنْتَهى كُلِّ شَكْوى (٢٣) يا ذَا النِّعْمَةِ
السّابِغَةِ يا ذَا الرَّحْمَةِ الواسِعَةِ يا ذَا المِنَّةِ السّابِقَةِ يا ذَا الحِكْمَةِ البالِغَةِ يا ذا
القُدْرَةِ الكامِلَةِ يا ذَا الحُجَّةِ القاطِعَةِ يا ذَا الكَرامَةِ الظّاهِرَةِ يا ذَا العِزَّةِ الدّائِمَةِ
يا ذَا القُوَّةِ المَتينَةِ يا ذَا العَظَمَةِ المَنيعَةِ (٢٤) يا بَديعَ السَّماواتِ يا جاعِلَ الظُّلُماتِ
يا راحِمَ العَبَراتِ يا مُقيلَ العَثَراتِ يا ساتِرَ العَوْراتِ يا مُحْيِيَ الأَمْواتِ يا مُنْزِلَ الآياتِ
يا مُضَعِّفَ الحَسَناتِ يا ماحِيَ السَّيِّئاتِ يا شَديدَ النَّقِماتِ (٢٥) اَللّٰهُمَّ اِنّي
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا مُصَوِّرُ يا مُقَدِّرُ يا مُدَبِّرُ يا مُطَهِّرُ يا مُنَوِّرُ يا مُيَسِّرُ يا مُبَشِّرُ
يا مُنْذِرُ يا مُقَدِّمُ يا مُؤَخِّرُ (٢٦) يا رَبَّ البَيْتِ الحَرامِ يا رَبَّ الشَّهْرِ الحَرامِ يا رَبَّ
البَلَدِ الحَرامِ يا رَبَّ الرُّكْنِ وَالمَقامِ يا رَبَّ المَشْعَرِ الحَرامِ يا رَبَّ المَسْجِدِ الحَرامِ يا رَبَّ
الحِلِّ وَالحَرامِ يا رَبَّ النُّورِ وَالظَّلامِ يا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلامِ يا رَبَّ القُدْرَةِ فِي الأَنامِ
(٢٧) يا اَحْكَمَ الحاكِمينَ يا اَعْدَلَ العادِلينَ يا اَصْدَقَ الصّادِقينَ يا اَطْهَرَ الطّاهِرينَ
يا اَحْسَنَ الخالِقينَ يا اَسْرَعَ الحاسِبينَ يا اَسْمَعَ السّامِعينَ يا اَبْصَرَ النّاظِرينَ يا اَشْفَعَ
الشّافِعينَ يا اَكْرَمَ الأَكْرَمينَ (٢٨) يا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ يا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ يا
ذُخْرَ مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ يا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ يا غِياثَ مَنْ لا غِياثَ لَهُ يا فَخْرَ مَنْ لا فَخْرَ لَهُ يا
عِزَّ مَنْ لا عِزَّ لَهُ يا مُعينَ مَنْ لا مُعينَ لَهُ يا اَنيسَ مَنْ لا اَنيسَ لَهُ يا اَمانَ مَنْ لا اَمانَ لَهُ
(٢٩) اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا عاصِمُ يا قائِمُ يا دائِمُ يا راحِمُ يا سالِمُ يا حاكِمُ
يا عالِمُ يا قاسِمُ يا قابِضُ يا باسِطُ (٣٠) يا عاصِمَ مَنِ اسْتَعْصَمَهُ يا راحِمَ مَنِ اسْتَرْحَمَهُ

در سجدهٔ شکر

بدانکه از جملهٔ سنن اکیده سجدهٔ بعد
از نماز است برای شکر توفیق
اداء نماز بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام روایت است
که پدرم امام زین العابدین علیه السلام
هیچ نعمت از خدا یاد نکرد مگر آنکه
بشکر آن سجده کرد و هیچ آیه نخواند
که در آن سجده باشد مگر آنکه
سجده میکرد و دفع نکرد خدا
از او بدی را که از آن میترسید مگر
آنکه سجده کرد و از هر نماز واجب
که فارغ میشد بعد از آن سجده
میکرد و هر وقت که توفیق مییافت
که میان دو کس اصلاح کند برای
شکر آن سجده میکرد و در جمیع
مواضع سجود اثر سجود در آنحضرت
بود و باین سبب آنحضرت را سجاد
مینامیدند و ایضا بسند صحیح
از حضرت صادق علیه السلام روایت
که هر مؤمن که از
برای

يا غافِرَ مَنِ اسْتَغْفَرَهُ يا ناصِرَ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ يا حافِظَ مَنِ اسْتَحْفَظَهُ يا مُكْرِمَ مَنِ اسْتَكْرَمَهُ
يا مُرْشِدَ مَنِ اسْتَرْشَدَهُ يا صَريخَ مَنِ اسْتَصْرَخَهُ يا مُعينَ مَنِ اسْتَعانَهُ يا مُغيثَ مَنِ
اسْتَغاثَهُ (٣١) يا عَزيزاً لا يُضامُ يا لَطيفاً لا يُرامُ يا قَيُّوماً لا يَنامُ يا دائِماً لا يَفُوتُ
يا حَيّاً لا يَمُوتُ يا مَلِكاً لا يَزُولُ يا باقِياً لا يَفْنى يا عالِماً لا يَجْهَلُ يا صَمَداً لا يُطْعَمُ
يا قَوِيّاً لا يَضْعُفُ (٣٢) اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا اَحَدُ يا واحِدُ يا شاهِدُ يا ماجِدُ
يا حامِدُ يا راشِدُ يا باعِثُ يا وارِثُ يا ضارُّ يا نافِعُ (٣٣) يا اَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظيمٍ يا اَكْرَمَ
مِنْ كُلِّ كَريمٍ يا اَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحيمٍ يا اَعْلَمَ مِنْ كُلِّ عَليمٍ يا اَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكيمٍ يا اَقْدَمَ مِنْ
كُلِّ قَديمٍ يا اَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبيرٍ يا اَلْطَفَ مِنْ كُلِّ لَطيفٍ يا اَجَلَّ مِنْ كُلِّ جَليلٍ يا اَعَزَّ مِنْ
كُلِّ عَزيزٍ (٣٤) يا كَريمَ الصَّفْحِ يا عَظيمَ الْمَنِّ يا كَثيرَ الْخَيْرِ يا قَديمَ الْفَضْلِ يا دائِمَ اللُّطْفِ
يا لَطيفَ الصُّنْعِ يا مُنَفِّسَ الْكَرْبِ يا كاشِفَ الضُّرِّ يا مالِكَ الْمُلْكِ يا قاضِيَ الْحَقِّ (٣٥)
يا مَنْ هُوَ في عَهْدِهِ وَفِيٌّ يا مَنْ هُوَ في وَفائِهِ قَوِيٌّ يا مَنْ هُوَ في قُوَّتِهِ عَلِيٌّ يا مَنْ هُوَ في
عُلُوِّهِ قَريبٌ يا مَنْ هُوَ في قُرْبِهِ لَطيفٌ يا مَنْ هُوَ في لُطْفِهِ شَريفٌ يا مَنْ هُوَ في شَرَفِهِ
عَزيزٌ يا مَنْ هُوَ في عِزِّهِ عَظيمٌ يا مَنْ هُوَ في عَظَمَتِهِ مَجيدٌ يا مَنْ هُوَ في مَجْدِهِ حَميدٌ
(٣٦) اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا شافي يا وافي يا مُعافي يا هادي يا داعي يا قاضي
يا راضي يا عالي يا باقي (٣٧) يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خاضِعٌ لَهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خاشِعٌ لَهُ يا مَنْ كُلُّ
شَيْءٍ كائِنٌ لَهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنيبٌ اِلَيْهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خائِفٌ
مِنْهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قائِمٌ بِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صائِرٌ اِلَيْهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يا
مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هالِكٌ اِلاّ وَجْهَهُ (٣٨) يا مَنْ لا مَفَرَّ اِلاّ اِلَيْهِ يا مَنْ لا مَفْزَعَ اِلاّ
اِلَيْهِ يا مَنْ لا مَقْصَدَ اِلاّ اِلَيْهِ يا مَنْ لا مَنْجا مِنْهُ اِلاّ اِلَيْهِ يا مَنْ لا يُرْغَبُ اِلاّ اِلَيْهِ
يا مَنْ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِهِ يا مَنْ لا يُسْتَعانُ اِلاّ بِهِ يا مَنْ لا يُتَوَكَّلُ اِلاّ عَلَيْهِ يا مَنْ
لا يُرْجى اِلاّ هُوَ يا مَنْ لا يُعْبَدُ اِلاّ اِيّاهُ (٣٩) يا خَيْرَ الْمَرْهُوبينَ يا خَيْرَ الْمَرْغُوبينَ يا

خدا سجده کند برای شکر نعمه
و در غمها از حق تعالی بر آید او ده
حسنه بنویسد و ده سیئه
محو کند و ده درجه و در بهشت
بلند گرداند و بسندهای معتبره
بیان از اخص صفون منقول است که
نزدیکترین احوال بنده بخدا
در حالتی است که در سجده باشد
و در کتاب تا شد و در شکر
صحیح دیگر فرمود که سجده تمام
واجب است بر هر مسلمان تمام
میکند پار نماز هود از و زنیرو
میکند و آن پاره نماز ز واجب
و ملائکه کرد نماز میکند
با سنه که هر که از کار برسد
و نماز آن سجده شکر کند
و تعاد آن بخدا از زمان بنده
عمال آن بخدا باید بیکو باید
و ملائکه آن نظر کنید
تا آنکه بنده
ادا

خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ يا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ يا خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ يا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ يا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ
يا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ يا خَيْرَ الْمَدْعُوِّينَ يا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ (۴۰) اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
يا غافِرُ يا ساتِرُ يا قادِرُ يا قاهِرُ يا فاطِرُ يا كاسِرُ يا جابِرُ يا ذاكِرُ يا ناظِرُ يا ناصِرُ (۴۱) يا
مَنْ خَلَقَ فَسَوّٰى يا مَنْ قَدَّرَ فَهَدٰى يا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلْوٰى يا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوٰى يا مَنْ يُنْقِذُ
الْغَرْقٰى يا مَنْ يُنْجِي الْهَلْكٰى يا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضٰى يا مَنْ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى يا مَنْ اَماتَ وَاَحْيٰى يا مَنْ
خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى (۴۲) يا مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبيلُهُ يا مَنْ فِي الْآفاقِ اٰياتُهُ
يا مَنْ فِي الْاٰياتِ بُرْهانُهُ يا مَنْ فِي الْمَماتِ قُدْرَتُهُ يا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يا مَنْ فِي الْقِيٰمَةِ
مُلْكُهُ يا مَنْ فِي الْحِسابِ هَيْبَتُهُ يا مَنْ فِي الْميزانِ قَضاۤؤُهُ يا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوابُهُ يا مَنْ فِي
النّارِ عِقابُهُ (۴۳) يا مَنْ اِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخاۤئِفُونَ يا مَنْ اِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ يا مَنْ
اِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُنيبُونَ يا مَنْ اِلَيْهِ يَرْغَبُ الزّاهِدُونَ يا مَنْ اِلَيْهِ يَلْجَاُ الْمُتَحَيِّرُونَ يا مَنْ
بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُريدُونَ يا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يا مَنْ في عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخاطِئُونَ يا مَنْ اِلَيْهِ
يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ يا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ (۴۴) اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
يا حَبيبُ يا طَبيبُ يا قَريبُ يا رَقيبُ يا حَسيبُ يا مَهيبُ يا مُثيبُ يا مُجيبُ يا خَبيرُ يا بَصيرُ
(۴۵) يا اَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَريبٍ يا اَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبيبٍ يا اَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصيرٍ يا اَخْبَرَ مِنْ
كُلِّ خَبيرٍ يا اَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَريفٍ يا اَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفيعٍ يا اَقْوٰى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يا اَغْنٰى
مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ يا اَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوادٍ يا اَرْاَفَ مِنْ كُلِّ رَؤُفٍ (۴۶) يا غالِبًا غَيْرَ
مَغْلُوبٍ يا صانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ يا خالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ يا مالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ يا قاهِرًا
غَيْرَ مَقْهُورٍ يا رافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ يا حافِظًا غَيْرَ مَحْفُوظٍ يا ناصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ يا شاهِدًا غَيْرَ
غاۤئِبٍ يا قَريبًا غَيْرَ بَعيدٍ (۴۷) يا نُورَ النُّورِ يا مُنَوِّرَ النُّورِ يا خالِقَ النُّورِ يا مُدَبِّرَ النُّورِ
يا مُقَدِّرَ النُّورِ يا نُورَ كُلِّ نُورٍ يا نُورًا قَبْلَ كُلِّ نُورٍ يا نُورًا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ يا نُورًا فَوْقَ كُلِّ
نُورٍ يا نُورًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ (۴۸) يا مَنْ عَطاۤؤُهُ شَريفٌ يا مَنْ فِعْلُهُ لَطيفٌ

کند و من عمر او را تمام کردم و عهد
ملائکه این سجده کرد که نزد من بزرگ
شکر این بنده من بر او انعام کردم
ای ملائکه من او را چه باید
داد گویند پروردگارا رحمت
تو فرماید که دیگر چه باید
داد گویند پروردگارا بهشت
تو باز فرماید که دیگر چه باید
داد گویند کفایت مهمات او
و بر آوردن حاجات او و باقی
حق تعالی مکرر سؤال نماید
و ملائکه جواب گویند تا آنکه
ملائکه گویند پروردگارا
دیگر ما چیزی نمی‌دانیم آنگاه
حق تعالی فرماید که من
او را شکر کنم چنانچه او مرا
شکر کرد و اقبال کنم بسوی
او بفضل خود و رحمت عظیم
خود را در قیامت باو
بنمایم

یا من لطفه مقیم یا من احسانه قدیم یا من قوله حق یا من وعده صدق یا من
عفوه فضل یا من عذابه عدل یا من ذکره حلو یا من فضله عمیم (۴۹) اللهم
انی اسئلک باسمک یا مسهل یا مفصل یا مبدل یا مذلل یا منزل یا منول یا مفضل
یا مجزل یا ممهل یا مجمل (۵۰) یا من یری ولا یری یا من یخلق ولا یخلق یا من یهدی
ولا یهدی یا من یحیی ولا یحیی یا من یسئل ولا یسئل یا من یطعم ولا یطعم یا من یجیر
ولا یجار علیه یا من یقضی ولا یقضی علیه یا من یحکم ولا یحکم علیه یا من لم یلد
ولم یولد ولم یکن له کفوا احد (۵۱) یا نعم الحسیب یا نعم الطبیب یا نعم الرقیب
یا نعم القریب یا نعم المجیب یا نعم الحبیب یا نعم الکفیل یا نعم الوکیل یا نعم المولی یا نعم
النصیر (۵۲) یا سرور العارفین یا منی المحبین یا انیس المریدین یا حبیب التوابین یا رازق
المقلین یا رجاء المذنبین یا قرة عین العابدین یا منفس عن المکروبین یا مفرج عن
المغمومین یا اله الاولین والآخرین (۵۳) اللهم انی اسئلک باسمک یا ربنا یا الهنا
یا سیدنا یا مولینا یا ناصرنا یا حافظنا یا دلیلنا یا معیننا یا حبیبنا یا طبیبنا (۵۴) یا رب
النبیین والابرار یا رب الصدیقین والاخیار یا رب الجنة والنار یا رب الصغار والکبار
یا رب الحبوب والثمار یا رب الانهار والاشجار یا رب الصحاری والقفار یا رب البراری و
البحار یا رب اللیل والنهار یا رب الاعلان والاسرار (۵۵) یا من نفذ فی کل شیء امره
یا من لحق بکل شیء علمه یا من بلغت الی کل شیء قدرته یا من لا تحصی العباد نعمه یا من
لا تبلغ الخلائق شکره یا من لا تدرک الافهام جلاله یا من لا تنال الاوهام کنهه یا
من العظمة والکبریاء رداؤه یا من لا ترد العباد قضاءه یا من لا ملک الا ملکه یا من
لا عطاء الا عطاؤه (۵۶) یا من له المثل الاعلی یا من له الصفات العلیا یا من له
الآخرة والاولی یا من له الجنة المأوی یا من له الآیات الکبری یا من له الاسماء الحسنی
یا من له الحکم والقضاء یا من له الهواء والفضاء یا من له العرش والثری یا من له

و بسند صحیح از حضرت صادق
منقولست که خدا از عالمیان
ابراهیم را برای آن خلیل
خود گردانید که بسیار بر زمین
سجده میکرد و در حدیث معتبر
دیگر منقولست که چون نعمتی از نعمتهای
خدا را بیاد آورید [illegible]

السَّمٰوَاتُ الْعُلٰى (۵۷) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفُوُّ يَا غَفُوْرُ يَا صَبُوْرُ يَا شَكُوْرُ
يَا رَؤُوْفُ يَا عَطُوْفُ يَا مَسْئُوْلُ يَا وَدُوْدُ يَا سُبُّوْحُ يَا قُدُّوْسُ (۵۸) يَا مَنْ فِی السَّمَآءِ
عَظَمَتُهٗ يَا مَنْ فِی الْاَرْضِ اٰيَاتُهٗ يَا مَنْ فِیْ كُلِّ شَیْءٍ دَلَائِلُهٗ يَا مَنْ فِی الْبِحَارِ عَجَائِبُهٗ يَا مَنْ
فِی الْجِبَالِ خَزَائِنُهٗ يَا مَنْ يَبْدَءُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ يَا مَنْ اِلَيْهِ يَرْجِعُ الْاَمْرُ كُلُّهٗ يَا مَنْ
اَظْهَرَ فِیْ كُلِّ شَیْءٍ لُطْفَهٗ يَا مَنْ اَحْسَنَ كُلَّ شَیْءٍ خَلْقَهٗ يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِی الْخَلَائِقِ
قُدْرَتُهٗ (۵۹) يَا حَبِيْبَ مَنْ لَا حَبِيْبَ لَهٗ يَا طَبِيْبَ مَنْ لَا طَبِيْبَ لَهٗ يَا مُجِيْبَ مَنْ لَا
مُجِيْبَ لَهٗ يَا شَفِيْقَ مَنْ لَا شَفِيْقَ لَهٗ يَا رَفِيْقَ مَنْ لَا رَفِيْقَ لَهٗ يَا مُغِيْثَ مَنْ لَا مُغِيْثَ لَهٗ
يَا دَلِيْلَ مَنْ لَا دَلِيْلَ لَهٗ يَا اَنِيْسَ مَنْ لَا اَنِيْسَ لَهٗ يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهٗ يَا صَاحِبَ مَنْ
لَا صَاحِبَ لَهٗ (۶۰) يَا كَافِیَ مَنِ اسْتَكْفَاهُ يَا هَادِیَ مَنِ اسْتَهْدَاهُ يَا كَالِیَ مَنِ اسْتَكْلَاهُ
يَا رَاعِیَ مَنِ اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِیَ مَنِ اسْتَشْفَاهُ يَا قَاضِیَ مَنِ اسْتَقْضَاهُ يَا مُغْنِیَ مَنِ اسْتَغْنَاهُ
يَا مُوْفِیَ مَنِ اسْتَوْفَاهُ يَا مُقَوِّیَ مَنِ اسْتَقْوَاهُ يَا وَلِیَّ مَنِ اسْتَوْلَاهُ (۶۱) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ يَا فَاتِقُ يَا
رَاتِقُ يَا سَابِقُ يَا سَامِقُ (۶۲) يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَ
الْاَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُوْرَ يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ
يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا
يَا مَنْ لَيْسَ لَهٗ شَرِيْكٌ فِی الْمُلْكِ يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهٗ وَلِیٌّ مِّنَ الذُّلِّ (۶۳) يَا مَنْ يَعْلَمُ
مُرَادَ الْمُرِيْدِيْنَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيْرَ الصَّامِتِيْنَ يَا مَنْ يَسْمَعُ اَنِيْنَ الْوَاهِنِيْنَ يَا مَنْ يَرٰی
بُكَآءَ الْخَآئِفِيْنَ يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّآئِلِيْنَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّآئِبِيْنَ يَا مَنْ
لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ يَا مَنْ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوْبِ
الْعَارِفِيْنَ يَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِيْنَ (۶۴) يَا دَآئِمَ الْبَقَآءِ يَا سَامِعَ الدُّعَآءِ يَا وَاسِعَ الْعَطَآءِ
يَا غَافِرَ الْخَطَآءِ يَا بَدِيْعَ السَّمَآءِ يَا حَسَنَ الْبَلَآءِ يَا جَمِيْلَ الثَّنَآءِ يَا قَدِيْمَ السَّنَآءِ

(سجدهٔ شکر)

از زبان خلق خود را کلیم خود
گردانیدم و موسیٰ گفت ...
ای پروردگار من فرمود ...
آنگه بر احوال بندگان خود
مطلع شدم در میان ایشان
کسی ندیدم که نزد من نفس
از خود ذلیل‌تر باشد بدرستیکه
چون تو از نماز فارغ میشوی
روی خود را بر خاک ...
میگذاری ... و بنده موفق ...
حضرت امام رضا علیه السلام منقول
است که سجده بعد از نماز واجب
شکر خدا است برآنکه توفیق
داده بنده خود را برآنکه ادا
کرد فرض او را و کمتر آنچه
در این سجده گویند الشکر
لله ... شکراً لله
... کمتر چه ...

یا کثیر الوفاء یا شریف الجزاء (۶۵) اللّٰھم انی اسئلک باسمک یا ستار یا غفار
یا قھار یا جبار یا صبار یا بار یا مختار یا فتاح یا نفاح یا مرتاح (۶۶) یا من
خلقنی و سوانی یا من رزقنی و ربانی یا من اطعمنی و سقانی یا من قربنی و
ادنانی یا من عصمنی و کفانی یا من حفظنی و کلانی یا من اعزنی و اغنانی یا من
وفقنی و ھدانی یا من آنسنی و آوانی یا من اماتنی و احیانی (۶۷) یا من یحق الحق
بکلماته یا من یقبل التوبة عن عباده یا من یحول بین المرء و قلبه یا من لا تنفع
الشفاعة الا باذنه یا من ھو اعلم بمن ضل عن سبیله یا من لا معقب لحکمه
یا من لا راد لقضائه یا من انقاد کل شیء لامره یا من السموات مطویات بیمینه
یا من یرسل الریاح بشرا بین یدی رحمته (۶۸) یا من جعل الارض مھادا یا من
جعل الجبال اوتادا یا من جعل الشمس سراجا یا من جعل القمر نورا یا من جعل
اللیل لباسا یا من جعل النھار معاشا یا من جعل النوم سباتا یا من جعل السماء بناء
یا من جعل الاشیاء ازواجا یا من جعل النار مرصادا (۶۹) اللّٰھم انی اسئلک
باسمک یا سمیع یا شفیع یا رفیع یا منیع یا سریع یا بدیع یا کبیر یا قدیر یا خبیر یا مجیر
(۷۰) یا حیا قبل کل حی یا حیا بعد کل حی یا حی الذی لیس کمثله حی یا حی الذی
لا یشارکه حی یا حی الذی لا یحتاج الی حی یا حی الذی یمیت کل حی یا حی الذی
یرزق کل حی یا حیا لم یرث الحیوة من حی یا حی الذی یحیی الموتی یا حی یا قیوم لا
تاخذه سنة و لا نوم (۷۱) یا من له ذکر لا ینسی یا من له نور لا یطفی یا من له
نعم لا تعد یا من له ملک لا یزول یا من له ثناء لا یحصی یا من له جلال لا یکیف
یا من له کمال لا یدرک یا من له قضاء لا یرد یا من له صفات لا تبدل یا من
له نعوت لا تغیر (۷۲) یا رب العالمین یا مالک یوم الدین یا غایة الطالبین یا
ظھر اللاجین یا مدرک الھاربین یا من یحب الصابرین یا من یحب التوابین

يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (۷۳) اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ يَا حَفِيظُ يَا مُحِيطُ يَا مُقِيتُ يَا مُغِيثُ يَا مُعِزُّ يَا
مُذِلُّ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ (۷۴) يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدٍّ يَا مَنْ
هُوَ صَمَدٌ بِلَا عَيْبٍ يَا مَنْ هُوَ وِتْرٌ بِلَا كَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ رَبٌّ بِلَا
وَزِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلَا ذُلٍّ يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عَزْلٍ يَا مَنْ هُوَ
مَوْصُوفٌ بِلَا شَبِيهٍ (۷۵) يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ
يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ
يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنِيبِينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاظِرِينَ يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذْكِرَةٌ
لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَالْعَاصِينَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
(۷۶) يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَىٰ جَدُّهُ يَا مَنْ لَا إِلٰهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ يَا مَنْ
تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ يَا مَنِ الْعَظَمَةُ بَهَاؤُهُ يَا مَنِ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا
مَنْ لَا تُحْصَىٰ آلَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نَعْمَاؤُهُ (۷۷) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ
يَا أَمِينُ يَا مُبِينُ يَا مَتِينُ يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا شَدِيدُ يَا شَهِيدُ (۷۸)
يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا ذَا الْقَوْلِ السَّدِيدِ يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا
ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ يَا مَنْ هُوَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ
غَيْرُ بَعِيدٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ (۷۹) يَا مَنْ لَا
شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ يَا مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ وَلَا نَظِيرَ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا مُغْنِيَ
الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَبِيرِ يَا عِصْمَةَ
الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۸۰) يَا ذَا الْجُودِ
وَالنِّعَمِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ يَا خَالِقَ اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ يَا بَارِئَ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ يَا ذَا الْبَأْسِ
وَالنِّقَمِ يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهِمَمِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ

رساند و نوشته است که
اول پیشانی را بر زمین گذارد
پس طرف راست رو را بر
زمین گذارد پس طرف چپ رو را بر
پیشانی را بر زمین گذارد
و بعضی گفته اند در سجدۀ شکر
می گویند و ظاهرا بدین
ذکر نیز عمل نماید و منشا
آن است که ذکر بکند و بهتر
آن است که از اذکار وارده
باشد که مذکور خواهد شد
و مستحب است که این سجده
را طول دهد چنانچه منقول
است که حضرت امام موسی کاظم
علیه السلام بعد از طلوع صبح
سجده می کرد تا وقت زوال
و بعد از عصر تا شام و در
حدیث دیگر وارد شده که
آنحضرت زیاده از ده سال
هر روز بعد از

وَالْحَرَمِ يَا مَنْ خَلَقَ الْاَشْيَآءَ مِنَ الْعَدَمِ (٨١) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلُ
يَا جَاعِلُ يَا قَابِلُ يَا كَامِلُ يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا عَادِلُ يَا غَالِبُ يَا طَالِبُ يَا وَاهِبُ
(٨٢) يَا مَنْ اَنْعَمَ بِطَوْلِهٖ يَا مَنْ اَكْرَمَ بِجُوْدِهٖ يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهٖ يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهٖ
يَا مَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهٖ يَا مَنْ حَكَمَ بِتَدْبِيْرِهٖ يَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهٖ يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهٖ يَا
مَنْ دَنَا فِيْ عُلُوِّهٖ يَا مَنْ عَلَا فِيْ دُنُوِّهٖ (٨٣) يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا
يَشَآءُ يَا مَنْ يَهْدِيْ مَنْ يَشَآءُ يَا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَآءُ يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ يَا مَنْ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَآءُ يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَآءُ يَا مَنْ يُذِلُّ مَنْ يَشَآءُ يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْاَرْحَامِ
مَا يَشَآءُ يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَشَآءُ (٨٤) يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا يَا
مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِيْ حُكْمِهٖ اَحَدًا يَا مَنْ جَعَلَ الْمَلٰٓئِكَةَ رُسُلًا
يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ بَشَرًا يَا
مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ اَمَدًا يَا مَنْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَنْ اَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (٨٥)
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اَوَّلُ يَا اٰخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا بَرُّ يَا حَقُّ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ
يَا صَمَدُ يَا سَرْمَدُ (٨٦) يَا خَيْرَ مَعْرُوْفٍ عُرِفَ يَا اَفْضَلَ مَعْبُوْدٍ عُبِدَ يَا اَجَلَّ مَشْكُوْرٍ شُكِرَ
يَا اَعَزَّ مَذْكُوْرٍ ذُكِرَ يَا اَعْلٰى مَحْمُوْدٍ حُمِدَ يَا اَقْدَمَ مَوْجُوْدٍ طُلِبَ يَا اَرْفَعَ مَوْصُوْفٍ وُصِفَ
يَا اَكْبَرَ مَقْصُوْدٍ قُصِدَ يَا اَكْرَمَ مَسْئُوْلٍ سُئِلَ يَا اَشْرَفَ مَحْبُوْبٍ عُلِمَ (٨٧) يَا حَبِيْبَ
الْبَاكِيْنَ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِيْنَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّيْنَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِيْنَ يَا اَنِيْسَ الذَّاكِرِيْنَ
يَا مَفْزَعَ الْمَلْهُوْفِيْنَ يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِيْنَ يَا اَقْدَرَ الْقَادِرِيْنَ يَا اَعْلَمَ الْعَالِمِيْنَ يَا اِلٰهَ الْخَلْقِ
اَجْمَعِيْنَ (٨٨) يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ
يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيْهِ الْفِكَرُ يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهٗ بَصَرٌ يَا مَنْ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ اَثَرٌ
يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ (٨٩) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظُ يَا بَارِئُ يَا
ذَارِئُ يَا بَاذِخُ يَا فَارِجُ يَا فَاتِحُ يَا كَاشِفُ يَا ضَامِنُ يَا اٰمِرُ يَا نَاهِيْ (٩٠) يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ

الْغَيْبَ اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يَصْرِفُ السُّوءَ اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يَخْلُقُ الْخَلْقَ اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يَغْفِرُ
الذَّنْبَ اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يُتِمُّ النِّعْمَةَ اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يُقَلِّبُ الْقُلُوبَ اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يُدَبِّرُ
الْاَمْرَ اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يُنَزِّلُ الْغَيْثَ اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يَبْسُطُ الرِّزْقَ اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يُحْيِي
الْمَوْتى اِلّا هُوَ (٩١) يا مُعينَ الضُّعَفاءِ يا صاحِبَ الْغُرَباءِ يا ناصِرَ الْاَوْلِياءِ يا قاهِرَ
الْاَعْداءِ يا رافِعَ السَّماءِ يا اَنيسَ الْاَصْفِياءِ يا حَبيبَ الْاَتْقِياءِ يا كَنْزَ الْفُقَراءِ يا اِلهَ
الْاَغْنِياءِ يا اَكْرَمَ الْكُرَماءِ (٩٢) يا كافِياً مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يا قائِماً عَلى كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ لا
يُشْبِهُهُ شَيْءٌ يا مَنْ لا يَزيدُ في مُلْكِهِ شَيْءٌ يا مَنْ لا يَخْفى عَلَيْهِ شَيْءٌ يا مَنْ لا يَنْقُصُ مِنْ
خَزائِنِهِ شَيْءٌ يا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يا مَنْ لا يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ يا مَنْ هُوَ خَبيرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ
يا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ (٩٣) اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا مُكْرِمُ يا مُطْعِمُ
يا مُنْعِمُ يا مُعْطي يا مُغْني يا مُقْني يا مُفْني يا مُحْيي يا مُرْضي يا مُنْجي (٩٤) يا اَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرَهُ
يا اِلهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَليكَهُ يا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَصانِعَهُ يا بارِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَخالِقَهُ يا قابِضَ كُلِّ
شَيْءٍ وَباسِطَهُ يا مُبْدِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعيدَهُ يا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدِّرَهُ يا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ
وَمُحَوِّلَهُ يا مُحْيِيَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُميتَهُ يا خالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَوارِثَهُ (٩٥) يا خَيْرَ ذاكِرٍ وَمَذْكُورٍ
يا خَيْرَ شاكِرٍ وَمَشْكُورٍ يا خَيْرَ حامِدٍ وَمَحْمُودٍ يا خَيْرَ شاهِدٍ وَمَشْهُودٍ يا خَيْرَ داعٍ وَمَدْعُوٍّ
يا خَيْرَ مُجيبٍ وَمُجابٍ يا خَيْرَ مُؤْنِسٍ وَاَنيسٍ يا خَيْرَ صاحِبٍ وَجَليسٍ يا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ
يا خَيْرَ حَبيبٍ وَمَحْبُوبٍ (٩٦) يا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعاهُ مُجيبٌ يا مَنْ هُوَ لِمَنْ اَطاعَهُ حَبيبٌ
يا مَنْ هُوَ اِلى مَنْ اَحَبَّهُ قَريبٌ يا مَنْ هُوَ بِمَنِ اسْتَحْفَظَهُ رَقيبٌ يا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجاهُ كَريمٌ
يا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصاهُ حَليمٌ يا مَنْ هُوَ في عَظَمَتِهِ رَحيمٌ يا مَنْ هُوَ في حِكْمَتِهِ عَظيمٌ يا مَنْ
هُوَ في اِحْسانِهِ قَديمٌ يا مَنْ هُوَ بِمَنْ اَرادَهُ عَليمٌ (٩٧) اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا
مُسَبِّبُ يا مُرَغِّبُ يا مُقَلِّبُ يا مُعَقِّبُ يا مُرَتِّبُ يا مُخَوِّفُ يا مُحَذِّرُ يا مُذَكِّرُ يا مُسَخِّرُ يا
مُغَيِّرُ (٩٨) يا مَنْ عِلْمُهُ سابِقٌ يا مَنْ وَعْدُهُ صادِقٌ يا مَنْ لُطْفُهُ ظاهِرٌ يا مَنْ اَمْرُهُ

گفت که اگر طول سجدهٔ معروف
بن خربوذ را ندیدی بکن سجده
را اسهل میشمری و ایضاً از
فضل بن شاذان روایت کرده
است که حسن بن علی بن فضال
بصحرا میرفت برای عبادت و
بسجده چندان طول میداد که
مرغ میآمد و بر پشتش مینشست
بگمان آنکه جامه‌ایست افتاده
است و وحشیان بر دور او
چرا میکردند و از او وحشت
نمیکردند و ایضاً روایت کرده
است که علی بن مهزیار در
چون آفتاب طلوع میکرد بسجده
میرفت و سر بر نمیداشت
تا برای هزار نفر از برادران
خود دعا میکرد مثل آنچه از
برای خود دعا کرده بود و در
پیشانی او پینه بود مانند
زانوی شتر ...

غالِبٌ يا مَنْ كِتابُهُ مُحْكَمٌ يا مَنْ قَضاؤُهُ كائِنٌ يا مَنْ قُرْآنُهُ مَجيدٌ يا مَنْ مُلْكُهُ قَديمٌ
يا مَنْ فَضْلُهُ عَميمٌ يا مَنْ عَرْشُهُ عَظيمٌ (۹۹) يا مَنْ لا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يا مَنْ
لا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ يا مَنْ لا يُلْهيهِ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ يا مَنْ لا يُغَلِّطُهُ سُؤالٌ عَنْ
سُؤالٍ يا مَنْ لا يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ يا مَنْ لا يُبْرِمُهُ اِلْحاحُ الْمُلِحّينَ يا مَنْ هُوَ غايَةُ مُرادِ
الْمُريدينَ يا مَنْ هُوَ مُنْتَهى هِمَمِ الْعارِفينَ يا مَنْ هُوَ مُنْتَهى طَلَبِ الطّالِبينَ يا مَنْ لا يَخْفى
عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعالَمينَ (۱۰۰) يا حَليماً لا يَعْجَلُ يا جَواداً لا يَبْخَلُ يا صادِقاً لا يُخْلِفُ
يا وَهّاباً لا يَمَلُّ يا قاهِراً لا يُغْلَبُ يا عَظيماً لا يُوصَفُ يا عَدْلاً لا يَحيفُ يا غَنِيّاً لا
يَفْتَقِرُ يا كَبيراً لا يَصْغُرُ يا حافِظاً لا يَغْفُلُ سُبْحانَكَ يا لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ

خَلِّصْنا مِنَ — (دُعاءِ جوشن صغير) — النّارِ يا رَبِّ

در کتب معتبره بشرحی مبسوط تر از شرح جوشن کبیر نقل شده و کفعمی در حاشیهٔ بلد الامین
فرموده که این دعائیست رفیع الشان عظیم المنزلة و چون موسی هادی عباسی قصد قتل حضرت
کاظم علیه السلام نمود آنحضرت این دعا را خواند جد خود پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب دید که با
وی فرمود حقتعالی هلاک خواهد کرد دشمن ترا و این دعا در مهج الدعوات سید بن طاوس
نیز نقل شده و ما بین نسخهٔ کفعمی و سید اختلافست و ما موافق بلد الامین کفعمی نقل

نمودیم و آن — (بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ) — دعا اینست

اِلهي كَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضى عَلَيَّ سَيْفَ عَداوَتِهِ وَشَحَذَ لي ظُبَةَ مُدْيَتِهِ وَاَرْهَفَ لي
شَبا حَدِّهِ وَدافَ لي قَواتِلَ سُمُومِهِ وَسَدَّدَ اِلَيَّ صَوائِبَ سِهامِهِ وَلَمْ تَنَمْ عَنّي عَيْنُ حِراسَتِهِ
وَاَضْمَرَ اَنْ يَسُومَنِي الْمَكْرُوهَ وَيُجَرِّعَني زُعاقَ مَرارَتِهِ نَظَرْتَ اِلى ضَعْفي عَنِ احْتِمالِ
الْفَوادِحِ وَعَجْزي عَنِ الْاِنْتِصارِ مِمَّنْ قَصَدَني بِمُحارَبَتِهِ وَوَحْدَتي في كَثيرٍ مِمَّنْ ناواني
وَاَرْصَدَ لي فيما لَمْ اُعْمِلْ فِكْري فِي الْاِرْصادِ لَهُمْ بِمِثْلِهِ فَاَيَّدْتَني بِقُوَّتِكَ وَشَدَدْتَ
اَزْري بِنُصْرَتِكَ وَفَلَلْتَ لي حَدَّهُ وَخَذَلْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَديدِهِ وَحَشْدِهِ وَاَعْلَيْتَ

كُفِيَ عَلَيْهِ وَوَجَّهْتَ مَا سَدَّدَ إِلَيَّ مِنْ مَكَائِدِهِ إِلَيْهِ وَرَدَدْتَهُ عَلَيْهِ وَلَمْ يَشْفِ غَلِيلَهُ
وَلَمْ تَبْرُدْ حَزَازَاتُ غَيْظِهِ وَقَدْ عَضَّ عَلَيَّ أَنَامِلَهُ وَأَدْبَرَ مُوَلِّياً قَدْ أَخْفَقَتْ سَرَايَاهُ فَلَكَ
الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ
مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَكَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَانِي بِمَكَائِدِهِ وَنَصَبَ لِي
أَشْرَاكَ مَصَائِدِهِ وَوَكَّلَ بِي تَفَقُّدَ رِعَايَتِهِ وَضَبَأَ إِلَيَّ ضَبْأَ السَّبُعِ لِطَرِيدَتِهِ انْتِظَاراً
لِانْتِهَازِ فُرْصَتِهِ وَهُوَ يُظْهِرُ بَشَاشَةَ الْمَلَقِ وَيَبْسُطُ وَجْهاً غَيْرَ طَلِقٍ فَلَمَّا رَأَيْتَ دَغَلَ سَرِيرَتِهِ
وَقُبْحَ مَا انْطَوَى عَلَيْهِ لِشَرِيكِهِ فِي مِلَّتِهِ وَأَصْبَحَ مُجْلِباً لِي فِي بَغْيِهِ أَرْكَسْتَهُ لِأُمِّ رَأْسِهِ
وَأَتَيْتَ بُنْيَانَهُ مِنْ أَسَاسِهِ فَصَرَعْتَهُ فِي زُبْيَتِهِ وَرَدَّيْتَهُ فِي مَهْوَى حُفْرَتِهِ وَجَعَلْتَ
خَدَّهُ طَبَقاً لِتُرَابِ رِجْلِهِ وَشَغَلْتَهُ فِي بَدَنِهِ وَرِزْقِهِ وَرَمَيْتَهُ بِحَجَرِهِ وَخَنَقْتَهُ بِوَتَرِهِ
وَذَكَّيْتَهُ بِمَشَاقِصِهِ وَكَبَبْتَهُ لِمَنْخِرِهِ وَرَدَدْتَ كَيْدَهُ فِي نَحْرِهِ وَرَبَقْتَهُ بِنَدَامَتِهِ وَ
فَتَأْتَهُ بِحَسْرَتِهِ فَاسْتَخْذَأَ وَتَضَاءَلَ بَعْدَ نَخْوَتِهِ وَانْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِيلاً مَأْسُوراً
فِي رِبَقِ حِبَالَتِهِ الَّتِي كَانَ يُؤَمِّلُ أَنْ يَرَانِي فِيهَا يَوْمَ سَطْوَتِهِ وَقَدْ كِدْتُ يَا رَبِّ لَوْ لا
رَحْمَتُكَ أَنْ يَحُلَّ بِي مَا حَلَّ بِسَاحَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ
لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ
إِلَهِي وَكَمْ مِنْ حَاسِدٍ شَرِقَ بِحَسْرَتِهِ وَعَدُوٍّ شَجِيَ بِغَيْظِهِ وَسَلَقَنِي بِحَدِّ لِسَانِهِ وَوَخَزَنِي
بِمُوقِ عَيْنِهِ وَجَعَلَنِي غَرَضاً لِمَرَامِيهِ وَقَلَّدَنِي خِلالاً لَمْ تَزَلْ فِيهِ نَادَيْتُكَ يَا رَبِّ مُسْتَجِيراً
بِكَ وَاثِقاً بِسُرْعَةِ إِجَابَتِكَ مُتَوَكِّلاً عَلَى مَا لَمْ أَزَلْ أَتَعَرَّفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفَاعِكَ عَالِماً
أَنَّهُ لا يُضْطَهَدُ مَنْ أَوَى إِلَى ظِلِّ كَنَفِكَ وَلَنْ تَقْرَعَ الْحَوَادِثُ مَنْ لَجَأَ إِلَى مَعْقِلِ الا
نْتِصَارِ بِكَ فَحَصَّنْتَنِي مِنْ بَأْسِهِ بِقُدْرَتِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ
وَذِي أَنَاةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلائِكَ
مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَكَمْ مِنْ سَحَائِبِ مَكْرُوهٍ جَلَّيْتَهَا وَسَمَاءِ نِعْمَةٍ مَطَرْتَهَا وَجَدَاوِلِ كَرَامَةٍ

اجريتها واعين احداث طمستها وناشئة رحمة نشرتها وجنة عافية البستها
وغوامر كربات كشفتها وامور جارية قدرتها لم تعجزك اذ طلبتها ولم تمتنع منك
اذ اردتها فلك الحمد يا رب من مقتدر لا يغلب وذي اناة لا يعجل صل على محمد و
آل محمد واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين الهي وكم من ظن حسن
حققت ومن كسر املاق جبرت ومن مسكنة فادحة حولت ومن صرعة مهلكة نعشت
ومن مشقة ارحت لا تسئل عما تفعل وهم يسئلون ولا ينقصك ما انفقت ولقد
سئلت فاعطيت ولم تسئل فابتدأت واستميح باب فضلك فما اكديت ابيت
الا انعاما وامتنانا والا تطولا يا رب واحسانا وابيت الا انتهاكا لحرماتك و
اجتراء على معاصيك وتعديا لحدودك وغفلة عن وعيدك وطاعة لعدوي
وعدوك لم يمنعك يا الهي وناصري اخلالي بالشكر عن اتمام احسانك ولا حجزني
ذلك عن ارتكاب مساخطك اللهم وهذا مقام عبد ذليل اعترف لك بالتوحيد
واقر على نفسه بالتقصير في اداء حقك وشهد لك بسبوغ نعمتك عليه وجميل
عادتك عنده واحسانك اليه فهب لي يا الهي وسيدي من فضلك ما اريده الى
رحمتك واتخذه سلما اعرج فيه الى مرضاتك وآمن به من سخطك بعزتك وطولك
وبحق نبيك محمد صلى الله عليه وآله فلك الحمد يا رب من مقتدر لا يغلب وذي اناة
لا يعجل صل على محمد وآل محمد واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين
الهي وكم من عبد امسى واصبح في كرب الموت وحشرجة الصدر والنظر الى ما تقشعر
منه الجلود وتفزع له القلوب وانا في عافية من ذلك كله فلك الحمد يا رب من مقتدر
لا يغلب وذي اناة لا يعجل صل على محمد وآل محمد واجعلني لنعمائك من الشاكرين و
لآلائك من الذاكرين الهي وكم من عبد امسى واصبح سقيما موجعا في انة وعويل
يتقلب في غمه لا يجد محيصا ولا يسيغ طعاما ولا شرابا وانا في صحة من البدن و

سَلامَةٍ مِنَ الْعَيْشِ كُلُّ ذٰلِكَ مِنْكَ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذِي
اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْني لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرِينَ وَلِآلائِكَ مِنَ
الذّاكِرِينَ اِلٰهي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسىٰ وَاَصْبَحَ خائِفاً مَرْعُوباً مُشْفِقاً وَجِلاً هارِباً طَرِيداً مُنْجَحِراً
في مَضِيقٍ وَمَخْبَأَةٍ مِنَ الْمَخابِئِ قَدْ ضاقَتْ عَلَيْهِ الْاَرْضُ بِرُحْبِها لا يَجِدُ حِيلَةً وَلا مَنْجىً
وَلا مَأْوىً وَاَنا في اَمْنٍ وَطُمَأْنِينَةٍ وَعافِيَةٍ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لا يُغْلَبُ وَذِي اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْني لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرِينَ وَ
لِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرِينَ اِلٰهي وَسَيِّدي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسىٰ وَاَصْبَحَ مَغْلُولاً مُكَبَّلاً فِي الْحَدِيدِ
بِاَيْدِي الْعُداةِ لا يَرْحَمُونَهُ فَقِيداً مِنْ اَهْلِهِ وَوَلَدِهِ مُنْقَطِعاً عَنْ اِخْوانِهِ وَبَلَدِهِ يَتَوَقَّعُ
كُلَّ ساعَةٍ بِاَيِّ قِتْلَةٍ يُقْتَلُ وَبِاَيِّ مُثْلَةٍ يُمَثَّلُ بِهِ وَاَنا في عافِيَةٍ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ
الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذِي اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْني
لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرِينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرِينَ اِلٰهي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسىٰ وَاَصْبَحَ يُقاسِي
الْحَرْبَ وَمُباشَرَةَ الْقِتالِ بِنَفْسِهِ قَدْ غَشِيَتْهُ الْاَعْداءُ مِنْ كُلِّ جانِبٍ بِالسُّيُوفِ وَالرِّماحِ وَ
آلَةِ الْحَرْبِ يَتَقَعْقَعُ فِي الْحَدِيدِ قَدْ بَلَغَ مَجْهُودَهُ لا يَعْرِفُ حِيلَةً وَلا يَجِدُ مَهْرَباً قَدْ اُدْنِفَ
بِالْجِراحاتِ اَوْ مُتَشَحِّطاً بِدَمِهِ تَحْتَ السَّنابِكِ وَالْاَرْجُلِ يَتَمَنّىٰ شَرْبَةً مِنْ ماءٍ اَوْ نَظْرَةً اِلىٰ
اَهْلِهِ وَوَلَدِهِ لا يَقْدِرُ عَلَيْها وَاَنا في عافِيَةٍ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ
وَذِي اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْني لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرِينَ وَلِآلائِكَ مِنَ
الذّاكِرِينَ اِلٰهي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسىٰ وَاَصْبَحَ في ظُلُماتِ الْبِحارِ وَعَواصِفِ الرِّياحِ وَالْاَهْوالِ
وَالْاَمْواجِ يَتَوَقَّعُ الْغَرَقَ وَالْهَلاكَ لا يَقْدِرُ عَلىٰ حِيلَةٍ اَوْ مُبْتَلىً بِصاعِقَةٍ اَوْ هَدْمٍ اَوْ حَرْقٍ
اَوْ شَرْقٍ اَوْ خَسْفٍ اَوْ مَسْخٍ اَوْ قَذْفٍ وَاَنا في عافِيَةٍ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لا يُغْلَبُ وَذِي اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْني لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرِينَ وَلِآلائِكَ
مِنَ الذّاكِرِينَ اِلٰهي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسىٰ وَاَصْبَحَ مُسافِراً شاخِصاً عَنْ اَهْلِهِ وَوَلَدِهِ مُتَحَيِّراً

سوم ایضاً کلینی بسند معتبر روایت کرده است از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که در سجده این دعا میخواند اعوذ بك من نار حرّها لا يطفى واعوذ بك من نار جديدها لا يبلى واعوذ بك من نار عطشانها لا يروى واعوذ بك من نار مسلوبها لا يكسى
پنجم ایضاً کلینی بسند معتبر روایت کرده است که شکایت کرد بحضرت [illegible] صادق علیه السلام [illegible] فرمود [illegible] بعد از هر نماز واجب در سجدهٔ شکر بگوید یا رؤوف یا رحیم یا ربی [illegible] بطلبد
ششم در روایات معتبره بسیار منقول است که حضرت صادق و کاظم علیهما [illegible]

فِي الْمَفَاوِزِ تَائِهاً مَعَ الْوُحُوشِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَامِّ وَحِيداً فَرِيداً لَا يَعْرِفُ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدِي
سَبِيلاً أَوْ مُتَأَذٍّ بِبَرْدٍ أَوْ حَرٍّ أَوْ جُوعٍ أَوْ عُرْيٍ أَوْ غَيْرِهِ مِنَ الشَّدَائِدِ مِمَّا أَنَا مِنْهُ خِلْوٌ فِي عَافِيَةٍ
مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَسَيِّدِي وَكَمْ مِنْ
عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ فَقِيراً عَائِلاً عَارِياً مُمْلِقاً مُخْفِقاً مَهْجُوراً جَائِعاً ظَمْآنَ يَنْتَظِرُ مَنْ يَعُودُ عَلَيْهِ
بِفَضْلٍ أَوْ عَبْدٍ وَجِيهٍ عِنْدَكَ هُوَ أَوْجَهُ مِنِّي عِنْدَكَ وَأَشَدُّ عِبَادَةً لَكَ مَغْلُولاً مَقْهُوراً
قَدْ حُمِّلَ ثِقْلاً مِنْ تَعَبِ الْعَنَاءِ وَشِدَّةِ الْعُبُودِيَّةِ وَكُلْفَةِ الرِّقِّ وَثِقْلِ الضَّرِيبَةِ أَوْ مُبْتَلًى
بِبَلَاءٍ شَدِيدٍ لَا قِبَلَ لَهُ إِلَّا بِمَنِّكَ عَلَيْهِ وَأَنَا الْمَخْدُومُ الْمُنَعَّمُ الْمُعَافَى الْمُكَرَّمُ فِي عَافِيَةٍ
مِمَّا هُوَ فِيهِ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَسَيِّدِي وَكَمْ مِنْ
عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ عَلِيلاً مَرِيضاً سَقِيماً مُدْنِفاً عَلَى فُرُشِ الْعِلَّةِ وَفِي لِبَاسِهَا يَتَقَلَّبُ يَمِيناً
وَشِمَالاً لَا يَعْرِفُ شَيْئاً مِنْ لَذَّةِ الطَّعَامِ وَلَا مِنْ لَذَّةِ الشَّرَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا
يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرّاً وَلَا نَفْعاً وَأَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ
وَلِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ✦
مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ وَقَدْ دَنَا يَوْمُهُ مِنْ حَتْفِهِ وَأَحْدَقَ بِهِ مَلَكُ
الْمَوْتِ فِي أَعْوَانِهِ يُعَالِجُ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ وَحِيَاضَهُ تَدُورُ عَيْنَاهُ يَمِيناً وَشِمَالاً يَنْظُرُ إِلَى
أَحِبَّائِهِ وَأَوِدَّائِهِ وَأَخِلَّائِهِ قَدْ مُنِعَ مِنَ الْكَلَامِ وَحُجِبَ عَنِ الْخِطَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً
لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرّاً وَلَا نَفْعاً وَأَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَكَمْ مِنْ

عَبدٍ اَمسى وَاَصبَحَ في مَضايِقِ الحُبُوسِ وَالسُّجُونِ وَكُرَبِها وَذُلِّها وَحَديدِها يَتَداوَلُهُ اَعوانُها
وَزَبانِيَتُها فَلا يَدري اَيَّ حالٍ يُفعَلُ بِهِ وَاَيَّ مُثلَةٍ يُمَثَّلُ بِهِ فَهُوَ في ضُرٍّ مِنَ العَيشِ وَ
ضَنكٍ مِنَ الحَيوةِ يَنظُرُ اِلى نَفسِهِ حَسرَةً لا يَستَطيعُ لَها ضَرّاً وَلا نَفعاً وَاَنا خِلوٌ مِن ذلِكَ
كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلا اِلهَ اِلّا اَنتَ سُبحانَكَ مِن مُقتَدِرٍ لا يُغلَبُ وَذي اَناةٍ لا
يَعجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجعَلني لَكَ مِنَ العابِدينَ وَلِنَعمائِكَ مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ مِنَ
الذّاكِرينَ وَارحَمني بِرَحمَتِكَ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ سَيِّدي وَمَولايَ وَكَم مِن عَبدٍ اَمسى
وَاَصبَحَ قَدِ استَمَرَّ عَلَيهِ القَضاءُ وَاَحدَقَ بِهِ البَلاءُ وَفارَقَ اَوِدّائَهُ وَاَحِبّائَهُ وَاَخِلّائَهُ
وَاَمسى اَسيراً حَقيراً ذَليلاً في اَيدِي الكُفّارِ وَالاَعداءِ يَتَداوَلُونَهُ يَميناً وَشِمالاً قَد حُصِرَ
فِي المَطاميرِ وَثُقِّلَ بِالحَديدِ لا يَرى شَيئاً مِن ضِياءِ الدُّنيا وَلا مِن رَوحِها يَنظُرُ اِلى نَفسِهِ
حَسرَةً لا يَستَطيعُ لَها ضَرّاً وَلا نَفعاً وَاَنا خِلوٌ مِن ذلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلا اِلهَ اِلّا
اَنتَ سُبحانَكَ مِن مُقتَدِرٍ لا يُغلَبُ وَذي اَناةٍ لا يَعجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجعَلني
لَكَ مِنَ العابِدينَ وَلِنَعمائِكَ مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرينَ وَارحَمني بِرَحمَتِكَ
يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ وَعِزَّتِكَ يا كَريمُ لَاَطلُبَنَّ مِمّا لَدَيكَ وَلَاُلِحَّنَّ عَلَيكَ وَلَاَمُدَّنَّ يَدَيَّ
نَحوَكَ مَعَ جُرمِها اِلَيكَ يا رَبِّ فَبِمَن اَعُوذُ وَبِمَن اَلُوذُ لا اَحَدَ لي اِلّا اَنتَ اَفَتَرُدُّني وَاَنتَ
مُعَوَّلي وَعَلَيكَ مُتَّكَلي اَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذي وَضَعتَهُ عَلَى السَّماءِ فَاستَقَلَّت وَعَلَى
الاَرضِ فَاستَقَرَّت وَعَلَى الجِبالِ فَرَسَت وَعَلَى اللَّيلِ فَاَظلَمَ وَعَلَى النَّهارِ فَاستَنارَ اَن تُصَلِّيَ
عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَن تَقضِيَ لي حَوائِجي كُلَّها وَتَغفِرَ لي ذُنُوبي كُلَّها صَغيرَها وَكَبيرَها
وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزقِ ما تُبَلِّغُني بِهِ شَرَفَ الدُّنيا وَالآخِرَةِ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ مَولايَ
بِكَ استَعَنتُ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِنّي وَبِكَ استَجَرتُ فَاَجِرني وَاَغنِني بِطاعَتِكَ
عَن طاعَةِ عِبادِكَ وَبِمَسئَلَتِكَ عَن مَسئَلَةِ خَلقِكَ وَانقُلني مِن ذُلِّ الفَقرِ اِلى عِزِّ
الغِنى وَمِن ذُلِّ المَعاصي اِلى عِزِّ الطّاعَةِ فَقَد فَضَّلتَني عَلى كَثيرٍ مِن خَلقِكَ جُوداً مِنكَ

ذنوبي و في رحمتك ارجى عندي
من عملي فاغفر لي ذنوبي يا حيّ
لا يموت

دوم قطب راوندي
از حضرت صادق عليه السلام
روايت كرده است كه هرگاه ترا
شدتى و غمى عارض شود و
بنهايت رسد بسجده كن بر زمين
و بگو يا مذلّ كلّ جبّار يا معزّ
كلّ ذليل قد و حقّك بلغ
مجهودي فصلّ على محمّد
و آل محمّد و فرّج عنّي

عدّة الداعي از حضرت رسول
روايت كرده است كه هرگاه مردى
را نازل شود امر شديدى يا كربى
و غمى نازل شود زانوها
و دستهاى خود را تا مرفق
برهنه كند و در زمين بچسباند
و سينه خود را بر زمين بچسباند
و حاجت خود را
طلب كند

وکرماً الا باستحقاق منی الهی فلک الحمد علی ذلک کله صل علی محمد وآل محمد واجعلنی
لنعمائک من الشاکرین ولآلائک من الذاکرین پس بسجده برو و بگو سجد وجهی الذلیل
لوجهک العزیز الجلیل سجد وجهی البالی الفانی لوجهک الدائم الباقی سجد وجهی
الفقیر لوجهک الغنی الکبیر سجد وجهی وسمعی وبصری ولحمی ودمی وجلدی وعظمی وما
اقلت الارض منی لله رب العالمین اللهم عد علی جهلی بحلمک وعلی فقری بغناک
وعلی ذلی بعزک وسلطانک وعلی ضعفی بقوتک وعلی خوفی بامنک وعلی ذنوبی و
خطایای بعفوک ورحمتک یا رحمن یا رحیم اللهم انی ادرء بک فی نحر فلان بن فلان
واعوذ بک من شره فاکفنیه بما کفیت به انبیائک واولیائک من خلقک وصالحی
عبادک من فراعنة خلقک وطغاة عداتک وشر جمیع خلقک برحمتک یا ارحم الراحمین
انک علی کل شیء قدیر

## (دعاء سیفی صغیر معروف بدعاء قاموس)

وحسبنا الله ونعم الوکیل

شیخ اجل ثقة الاسلام نوری عطر الله مرقده در صحیفه ثانیه علویه از ذکر آن فرموده
که از برای این دعا در کلمات ارباب طلسمات وتسخیرات شرح غریبیست و از برای او آثار عجیبه ذکر
کرده اند و من چون اعتماد بر آن نداشتم ذکر نکردم لکن اصل دعا را ذکر میکنم تسامحاً وتأسیاً
بالعلماء الاعلام (بسم الله الرحمن الرحیم) ودعا این است

رب ادخلنی فی لجة بحر احدیتک وطمطام یم وحدانیتک وقونی بقوة سطوة
سلطان فردانیتک حتی اخرج الی فضاء سعة رحمتک وفی وجهی لمعات برق القرب
من آثار حمایتک مهیباً بهیبتک عزیزاً بعنایتک متجللاً مکرماً بتعلیمک وتزکیتک
والبسنی خلع العزة والقبول وسهل لی مناهج الوصلة والوصول وتوجنی بتاج
الکرامة والوقار والف بینی وبین احبائک فی دار الدنیا ودار القرار وارزقنی من
نور اسمک هیبة وسطوة تنقاد لی القلوب والارواح وتخضع لدی النفوس والاشباح
یا من ذلت له رقاب الجبابرة وخضعت لدیه اعناق الاکاسرة لا ملجأ ولا منجا منک

---

بسند معتبر ابن بابویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هرگاه بنده در سجده سه مرتبه بگوید یا الله یا رباه یا سیداه خداوند کریم جواب او گوید لبیک بنده من حاجت خود را بطلب

و در مکارم الاخلاق روایت کرده است که هر که در سجده یا رباه یا سیداه بگوید تا نفس منقطع شود حق تعالی فرماید که حاجت خود را بخواه

و در مکارم الاخلاق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بسیار میگفت و در سجده بعد میگفت یا رب

اِلاّ اِلَیْکَ وَلا اِعانَةَ اِلاّ بِکَ وَلاَ اتِّکآءَ اِلاّ عَلَیْکَ اِدْفَعْ عَنّی کَیْدَ الْحاسِدینَ وَظُلُماتِ شَرِّ الْمُعانِدینَ وَارْحَمْنی تَحْتَ سُرادِقاتِ عَرْشِکَ یا اَکْرَمَ الْاَکْرَمینَ اَیِّدْ ظاهِری فی تَحْصیلِ مَراضیکَ وَنَوِّرْ قَلْبی وَسِرّی بِالْاِطِّلاعِ عَلی مَناهِجِ مَساعیکَ اِلهی کَیْفَ اَصْدُرُ عَنْ بابِکَ بِخَیْبَةٍ مِنْکَ وَقَدْ وَرَدْتُهُ عَلی ثِقَةٍ بِکَ وَکَیْفَ تُؤْیِسُنی مِنْ عَطآئِکَ وَقَدْ اَمَرْتَنی بِدُعآئِکَ وَها اَنَا مُقْبِلٌ عَلَیْکَ مُلْتَجِئٌ اِلَیْکَ باعِدْ بَیْنی وَبَیْنَ اَعْدآئی کَما باعَدْتَ بَیْنَ اَعْدآئی اِخْتَطِفْ اَبْصارَهُمْ عَنّی بِنُورِ قُدْسِکَ وَجَلالِ مَجْدِکَ اِنَّکَ اَنْتَ اللهُ الْمُعْطی جَلائِلَ النِّعَمِ الْمُکَرَّمَةِ لِمَنْ ناجاکَ بِلَطائِفِ رَحْمَتِکَ یا حَیُّ یا قَیُّومُ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ وَصَلَّی اللهُ عَلی سَیِّدِنا وَنَبِیِّنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعینَ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ

## (فصل هفتم)

در ذکر بعض آیات و دعاهای نافعه مختصره که انتخاب کردم از کتب معتبره اوّل سیّد اجل سیّد علیخان شیرازی رضوان الله علیه در کتاب کلم طیّب نقل فرموده که اسم اعظم خدا تعالی الله است که افتتاح و الله و اختتام و هو است و حروفش نقطه ندارد و لا یتغیّر قرائته اعرب ام لم یعرب و این در قرآن مجید در پنج آیه مبارکه از پنج سوره است بقره و آل عمران و نساء و طه و تغابن شیخ مغربی گفته هر که این پنج آیه مبارکه را ورد خود قرار دهد و هر روز یازده مرتبه بخواند هر اینه آسان شود برای او هر مهمی از کلّی و جزئی بزودی ان شآء الله تعالی و آن پنج آیه این است (۱) اَللهُ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ تا آخر آیة الکرسی (۲) اَللهُ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ نَزَّلَ عَلَیْکَ الْکِتابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقاً لِما بَیْنَ یَدَیْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْریةَ وَالْاِنْجیلَ مِنْ قَبْلُ هُدیً لِلنّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقانَ (۳) اَللهُ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ لَیَجْمَعَنَّکُمْ اِلی یَوْمِ الْقِیمَةِ لا رَیْبَ فیهِ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللهِ حَدیثاً (۴) اَللهُ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ لَهُ الْاَسْمآءُ الْحُسْنی (۵) اَللهُ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ وَعَلَی اللهِ فَلْیَتَوَکَّلِ الْمُؤْمِنُونَ دوّم دُعاءِ توسّل

علاّمه مجلسی ره فرموده که در بعضی از کتب معتبره نقل کرده اند از محمّد بن بابویه که این دُعاء

(دعاهای ...)

فماذا علیک ان ترضی عنّی کلّ من کان له عندی تبعة و ان تغفر لی ذنوبی و ان تدخلنی الجنّة برحمتک فانّما عفوک عن الظّالمین و انا من الظّالمین فلتسعنی رحمتک یا ارحم الرّاحمین پس حضرت فرمود که سر بردار که دعایت مستجاب شد بدرستیکه دعاء بسیار خواندهٔ کرد در زمان قوم عاد بود مؤلّف گوید که ما در مفاتیح در ضمن اعمال مسجد کوفه و مسجد زید بعضی دعاها نقل کردیم که در مجالس خوانده میشود و شیخ طوسی در مصباح المتهجّد در ذکر ... فرموده و مستحب است که دعا کند از برای برادران مؤمن در سجده

توسّل را از ائمّه روایت کرده است و گفته است که در هیچ امری نخواندم مگر آنکه اثر اجابت را زود
یافتم این است دعا اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ وَاَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ بِنَبِیِّكَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّی
اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ یا اَبَا الْقاسِمِ یا رَسُولَ اللّٰهِ یا اِمامَ الرَّحْمَةِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلٰینا اِنّا تَوَجَّهْنا
وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ اِلَی اللّٰهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللّٰهِ
اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّٰهِ یا اَبَا الْحَسَنِ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ یا عَلِیَّ بْنَ اَبیطالِبٍ یا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰی خَلْقِهِ
یا سَیِّدَنا وَمَوْلٰینا اِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ اِلَی اللّٰهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ
یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّٰهِ یا فاطِمَةَ الزَّهْراءِ یا بِنْتَ مُحَمَّدٍ یا قُرَّةَ
عَیْنِ الرَّسُولِ یا سَیِّدَتَنا وَمَوْلاتَنا اِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكِ اِلَی اللّٰهِ وَ
قَدَّمْناكِ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهَةً عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعی لَنا عِنْدَ اللّٰهِ یا اَبا مُحَمَّدٍ یا حَسَنَ
بْنَ عَلِیٍّ اَیُّهَا الْمُجْتَبٰی یَابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ یا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلٰینا اِنّا تَوَجَّهْنا
وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ اِلَی اللّٰهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللّٰهِ
اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّٰهِ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ یا حُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ اَیُّهَا الشَّهیدُ یَابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ یا حُجَّةَ
اللّٰهِ عَلٰی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلٰینا اِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ اِلَی اللّٰهِ وَ
قَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّٰهِ یا اَبَا الْحَسَنِ یا عَلِیَّ
بْنَ الْحُسَیْنِ یا زَیْنَ الْعابِدینَ یَابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ یا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلٰینا
اِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ اِلَی اللّٰهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا
وَجیهاً عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّٰهِ یا اَبا جَعْفَرٍ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ اَیُّهَا الْباقِرُ یَابْنَ رَسُولِ
اللّٰهِ یا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلٰینا اِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا
بِكَ اِلَی اللّٰهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ
لَنا عِنْدَ اللّٰهِ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ یا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ اَیُّهَا الصّادِقُ یَابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ یا حُجَّةَ اللّٰهِ
عَلٰی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلٰینا اِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ اِلَی اللّٰهِ وَقَدَّمْناكَ

رَبِّ الْفَجْرِ وَاللَّیالِی الْعَشْرِ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَاللَّیْلِ اِذا یَسْرِ وَرَبَّ كُلِّ شَیْءٍ وَاِلٰهَ كُلِّ شَیْءٍ وَخالِقَ كُلِّ شَیْءٍ وَمَلیكَهُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ وَافْعَلْ بی وَبِفُلانٍ وَفُلانٍ ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلا تَفْعَلْ بِنا ما نَحْنُ اَهْلُهُ فَاِنَّكَ اَهْلُ التَّقْوٰی وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ...

بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ یا اَبَا الْحَسَنِ یا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ
اَیُّهَا الْکاظِمُ یَا بْنَ رَسُولِ اللّهِ یا حُجَّةَ اللّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَ مَوْلینا اِنّا تَوَجَّهْنا وَ
اسْتَشْفَعْنا وَ تَوَسَّلْنا بِکَ اِلَی اللّهِ وَ قَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللّهِ
اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ یا اَبَا الْحَسَنِ یا عَلِیَّ بْنَ مُوسی اَیُّهَا الرِّضا یَا بْنَ رَسُولِ اللّهِ یا حُجَّةَ اللّهِ
عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَ مَوْلینا اِنّا تَوَجَّهْنا وَ اسْتَشْفَعْنا وَ تَوَسَّلْنا بِکَ اِلَی اللّهِ وَ قَدَّمْناکَ
بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ یا اَبا جَعْفَرٍ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ اَیُّهَا
التَّقِیُّ الْجَوادُ یَا بْنَ رَسُولِ اللّهِ یا حُجَّةَ اللّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَ مَوْلینا اِنّا تَوَجَّهْنا وَ
اسْتَشْفَعْنا وَ تَوَسَّلْنا بِکَ اِلَی اللّهِ وَ قَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللّهِ
اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ یا اَبَا الْحَسَنِ یا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَیُّهَا الْهادِی النَّقِیُّ یَا بْنَ رَسُولِ اللّهِ یا حُجَّةَ
اللّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَ مَوْلینا اِنّا تَوَجَّهْنا وَ اسْتَشْفَعْنا وَ تَوَسَّلْنا بِکَ اِلَی اللّهِ وَ
قَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ یا اَبا مُحَمَّدٍ یا
حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَیُّهَا الزَّکِیُّ الْعَسْکَرِیُّ یَا بْنَ رَسُولِ اللّهِ یا حُجَّةَ اللّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا
وَ مَوْلینا اِنّا تَوَجَّهْنا وَ اسْتَشْفَعْنا وَ تَوَسَّلْنا بِکَ اِلَی اللّهِ وَ قَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ
حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ یا وَصِیَّ الْحَسَنِ وَ الْخَلَفَ الْحُجَّةَ اَیُّهَا
الْقائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِیُّ یَا بْنَ رَسُولِ اللّهِ یا حُجَّةَ اللّهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَ مَوْلینا
اِنّا تَوَجَّهْنا وَ اسْتَشْفَعْنا وَ تَوَسَّلْنا بِکَ اِلَی اللّهِ وَ قَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا
یا وَجیهاً عِنْدَ اللّهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللّهِ پس حاجات خود را طلب کند که برآورده میشود
ان شاء الله تعالی و در روایت دیگر وارد شده که بعد از این بگوید یا سادَتی وَ مَوالِیَّ
اِنّی تَوَجَّهْتُ بِکُمْ اَئِمَّتی وَ عُدَّتی لِیَوْمِ فَقْری وَ حاجَتی اِلَی اللّهِ وَ تَوَسَّلْتُ بِکُمْ اِلَی
اللّهِ وَ اسْتَشْفَعْتُ بِکُمْ اِلَی اللّهِ فَاشْفَعُوا لی عِنْدَ اللّهِ وَ اسْتَنْقِذُونی مِنْ ذُنُوبی عِنْدَ
اللّهِ فَاِنَّکُمْ وَسیلَتی اِلَی اللّهِ وَ بِحُبِّکُمْ وَ بِقُرْبِکُمْ اَرْجُو نَجاةً مِنَ اللّهِ فَکُونُوا عِنْدَ اللّهِ

اَلتّامّاتِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ وَ اللّهُمَّ اَذْهِبْ عَنِّی الْهَمَّ وَ الْحَزَنَ وَ الْغِیَرَةَ وَ الْغَشَّ ما ظَهَرَ مِنْها وَ ما بَطَنَ

## فصل دوم

در مختصری از اعمالی که متعلق بما بین طلوع آفتاب و غروب آن است چون آفتاب خواهد طلوع کند مشغول شود در آن وقت دعاهائی را که در فصل پنجم خواهد آمد ان شاء الله تعالی و سزاوار است که در ابتدای روز تصدق نماید اگرچه چیز کمی باشد و اینکه پیش از ظهر مهیا شود برای نماز ظهر و مقدم دارد خواب قیلوله را و خواب قیلوله معین است برای عبادت در شب و روزه در روز و جد و جهد [illegible]

رجائی یا ساداتی یا اولیاء الله صلی الله علیهم اجمعین ولعن الله اعداء الله ظالمیهم من الاولین والآخرین آمین رب العالمین **مؤلف گوید** که شیخ کفعمی در بلد الامین دعاء مبسوطی نقل کرده موسوم بدعاء فرج واین دعاء توسل در ضمن آن مذکور است وگمانم آنستکه دوازده امام خواجه نصیر الدین همین دعاء توسل است که مرکب کرده‌اند با صلوات بر حجج طاهره که در ذیل خطبهٔ بلیغه است که کفعمی در اواخر مصباح ازو ذکر فرموده و سید علیخان در کلم طیب از قبس المصباح شیخ صهرشتی دعاء توسلی نقل کرده بشرحیکه مقام را گنجایش ذکر آن نیست و آن دعاء این است اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَعَلیٰ ابْنَتِهِ وَعَلیٰ ابْنَیْها وَاَسْئَلُکَ بِهِمْ اَنْ تُعینَنی عَلیٰ طاعَتِکَ وَرِضْوانِکَ وَاَنْ تُبَلِّغَنی بِهِمْ اَفْضَلَ ما بَلَّغْتَ اَحَداً مِنْ اَوْلِیائِکَ اِنَّکَ جَوادٌ کَریمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ عَلَیْهِ السَّلامُ اِلّا انْتَقَمْتَ بِهِ مِمَّنْ ظَلَمَنی وَغَشَّنی وَآذانی وَانْطَویٰ عَلیٰ ذٰلِکَ وَکَفَیْتَنی بِهِ مَؤُنَةَ کُلِّ اَحَدٍ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ وَلِیِّکَ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ اِلّا کَفَیْتَنی بِهِ مَؤُنَةَ کُلِّ شَیْطانٍ مَریدٍ وَسُلْطانٍ عَنیدٍ یَتَقَوّیٰ عَلَیَّ بِبَطْشِهِ وَیَنْتَصِرُ عَلَیَّ بِجُنْدِهِ اِنَّکَ جَوادٌ کَریمٌ یا وَهّابُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ وَلِیِّکَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمَا السَّلامُ اِلّا اَعَنْتَنی بِهِما عَلیٰ اَمْرِ آخِرَتی بِطاعَتِکَ وَرِضْوانِکَ وَبَلَّغْتَنی بِهِما ما یُرْضیکَ اِنَّکَ فَعّالٌ لِما تُریدُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ وَلِیِّکَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ عَلَیْهِ السَّلامُ اِلّا عافَیْتَنی بِهِ فی جَمیعِ جَوارِحی ما ظَهَرَ مِنْها وَما بَطَنَ یا جَوادُ یا کَریمُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ وَلِیِّکَ الرِّضا عَلِیِّ بْنِ مُوسیٰ عَلَیْهِ السَّلامُ اِلّا سَلَّمْتَنی بِهِ فی جَمیعِ اَسْفاری فِی الْبَراری وَالْبِحارِ وَالْجِبالِ وَالْقِفارِ وَالْاَوْدِیَةِ وَالْغِیاضِ مِنْ جَمیعِ ما اَخافُهُ وَاَحْذَرُهُ اِنَّکَ رَؤُفٌ رَحیمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ وَلِیِّکَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِ السَّلامُ اِلّا جُدْتَ بِهِ عَلَیَّ مِنْ فَضْلِکَ وَتَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَیَّ مِنْ وُسْعِکَ وَوَسَّعْتَ عَلَیَّ رِزْقَکَ وَاَغْنَیْتَنی عَمَّنْ سِواکَ وَجَعَلْتَ حاجَتی اِلَیْکَ

وَقَضَاهَا عَلَیْکَ اِنَّکَ لِمَا تَشَاءُ قَدِیْرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ وَلِیِّکَ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
عَلَیْهِمَا السَّلَامُ اِلَّا اَعَنْتَنِیْ بِهِ عَلٰی تَاْدِیَةِ فُرُوْضِکَ وَبِرِّ اِخْوَانِیَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَسَهِّلْ
ذٰلِکَ لِیْ وَاقْرِنْهُ بِالْخَیْرِ وَاَعِنِّیْ عَلٰی طَاعَتِکَ بِفَضْلِکَ یَا رَحِیْمُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ
بِحَقِّ وَلِیِّکَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ اِلَّا اَعَنْتَنِیْ بِهِ عَلٰی اٰمِرَاخِرَتِیْ بِطَاعَتِکَ
وَرِضْوَانِکَ وَسَرَّرْتَنِیْ فِیْ مُنْقَلَبِیْ وَمَثْوَایَ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ
بِحَقِّ وَلِیِّکَ وَحُجَّتِکَ صَاحِبِ الزَّمَانِ عَلَیْهِ السَّلَامُ اِلَّا اَعَنْتَنِیْ بِهِ عَلٰی جَمِیْعِ اُمُوْرِیْ
وَکَفَیْتَنِیْ بِهِ مَؤُنَةَ کُلِّ مُؤْذٍ وَطَاغٍ وَبَاغٍ وَاَعَنْتَنِیْ بِهِ فَقَدْ بَلَغَ مَجْهُوْدِیْ وَکَفَیْتَنِیْ بِهِ
کُلَّ عَدُوٍّ وَهَمٍّ وَغَمٍّ وَدَیْنٍ وَعَنِّیْ وَعَنْ وُلْدِیْ وَجَمِیْعِ اَهْلِیْ وَاِخْوَانِیْ وَمَنْ یَعْنِیْنِیْ اَمْرُهُ
وَخَاصَّتِیْ اٰمِیْنَ رَبَّ الْعَالَمِیْنَ سیّم شیخ کفعمی در بلد الأمین دعائی مروی از حضرت
امیر المؤمنین علیه‌السلام نقل کرده که هر ملهوف و مکروب و محزون و گرفتار و پریشانی بخواند
از حق تعالی او را فرج کرامت فرماید و آن دعا این است یَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ وَیَا ذُخْرَ
مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ وَیَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ وَیَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ وَیَا غِیَاثَ مَنْ لَا غِیَاثَ
لَهُ وَیَا کَنْزَ مَنْ لَا کَنْزَ لَهُ وَیَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ یَا کَرِیْمَ الْعَفْوِ یَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ یَا عَوْنَ
الضُّعَفَاءِ یَا کَنْزَ الْفُقَرَاءِ یَا عَظِیْمَ الرَّجَاءِ یَا مُنْقِذَ الْغَرْقٰی یَا مُنْجِیَ الْهَلْکٰی یَا مُحْسِنُ
یَا مُجْمِلُ یَا مُنْعِمُ یَا مُفْضِلُ اَنْتَ الَّذِیْ سَجَدَ لَکَ سَوَادُ اللَّیْلِ وَنُوْرُ النَّهَارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ
وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَحَفِیْفُ الشَّجَرِ وَدَوِیُّ الْمَاءِ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
وَحْدَکَ لَا شَرِیْکَ لَکَ یَا رَبَّاهُ یَا اَللّٰهُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِنَا مَا اَنْتَ
اَهْلُهُ پس بطلب هرچه حاجت داری مؤلف گوید که از برای فرج و رفع گرفتاری و غم
نیز نافع است مواظبت بر این ذکر که حضرت جواد علیه‌السلام تعلیم فرموده یَا مَنْ یَکْفِیْ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ
وَلَا یَکْفِیْ مِنْهُ شَیْءٌ اِکْفِنِیْ مَا اَهَمَّنِیْ چهارم دعاء خلاص شدن از زندان و بند
سید بن طاوس در مهج الدعوات فرموده روایت شده است که شخصی در شام محبوس بود

بوضو گرفتن و اذان که در
سابق ذکر شد بعمل میاورد
پس شروع میکند بخواندن نوافل
ظهر و آن هشت رکعت است
پس بنیت میکند از برای دو رکعت
اول و هفت تکبیره که در
سابق ذکر شد با دعاهای آن
بجا میآورد و کلمه استعاذه
را میگوید و بعد از سوره
حمد و توحید در رکعت اول
و سوره حمد و قل یا ایها
الکافرون در رکعت دوم
و بعد از فراغ از این دو رکعت
سه تکبیره که در تعقیبات ذکر
شد با تسبیح حضرت فاطمه علیها
میگوید پس میخواند اللهم انی
ضعیف فقو فی رضاک ضعفی
وخذ الی الخیر بناصیتی
واجعل الایمان منتهی
رضای

مدت طویلی پس در خواب دید حضرت زهراء سلام الله علیها را که با او فرمود بخوان این دعا را
و با او تعلیم فرمود پس چون خواند از بند خلاص شد و بخانهٔ خود رفت و آن دعا این است اللّٰهُمَّ
بِحَقِّ الْعَرْشِ وَمَنْ عَلَاهُ وَبِحَقِّ الْوَحْيِ وَمَنْ أَوْحَاهُ وَبِحَقِّ النَّبِيِّ وَمَنْ نَبَّأَهُ وَبِحَقِّ الْبَيْتِ وَ
مَنْ بَنَاهُ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا جَامِعَ كُلِّ فَوْتٍ يَا بَارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَآتِنَا وَجَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا فَرَجًا
مِنْ عِنْدِكَ عَاجِلًا بِشَهَادَةِ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا پنجم سید بن طاوس
در مهج الدعوات روایتی از سلمان نقل فرموده که در آخرش مذکور است چیزیکه حاصلش
این است حضرت فاطمه علیها السلام آموخت بمن کلامیکه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
آموخته بود در وقت صبح و شام از آن میخواند و فرمود اگر میخواهی در دنیا هرگز تب نگیرد
مداومت کن بر آن و آن این است بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللهِ النُّورِ بِسْمِ اللهِ نُورِ النُّورِ
بِسْمِ اللهِ نُورٌ عَلَى نُورٍ بِسْمِ اللهِ الَّذِي هُوَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ بِسْمِ اللهِ الَّذِي خَلَقَ النُّورَ مِنَ النُّورِ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ النُّورَ مِنَ النُّورِ وَأَنْزَلَ النُّورَ عَلَى الطُّورِ فِي كِتَابٍ مَسْطُورٍ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ
بِقَدَرٍ مَقْدُورٍ عَلَى نَبِيٍّ مَحْبُورٍ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هُوَ بِالْعِزِّ مَذْكُورٌ وَبِالْفَخْرِ مَشْهُورٌ وَعَلَى السَّرَّاءِ
وَالضَّرَّاءِ مَشْكُورٌ وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ سلمان گفت چون از حضرت
فاطمه علیها السلام آموختم از یکهزار قسم بیشتر از هزار نفر از اهل مکه و مدینه که مبتلا به تب
بودند آموختم پس همه شفا یافتند باذن خدا تعالی ششم حرز حضرت امام زین العابدین علیه السلام
سید بن طاوس در دو موضع از مهج این حرز شریف را از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقل کرده
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ
يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا خَالِقَ الْمَخْلُوقِينَ يَا رَازِقَ الْمَرْزُوقِينَ يَا نَاصِرَ الْمَنْصُورِينَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ أَغِثْنِي يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ

وَبَارِكْ لِي فِيمَا قَسَمْتَ لِي
... كُلُّ الَّذِي
يَنْفَعُ ... رَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ
... مِنْكَ وَاجْعَلْ لِي وُدًّا
... الْمُؤْمِنِينَ وَعَهْدًا
وَسُرُورًا لِلْمُؤْمِنِينَ و
عِنْدَكَ پس بر میخیزی و
دو رکعت دیگر بجا میاوری
همین طریق مگر آنکه
تکبیر افتتاح را نمیگوئی
بعد از تکبیر میخیزی و دو رکعت
دیگر همین کیفیت بجا میاوری
و تسبیح و دعا که مذکور شد
در عقب آن بجا آر رکعت نیز
دیگر از ... دو رکعت
میخوانی و ... ازان
این نوافل را ما بین اذان و
اقامه میکنی و بعد از اقامه
نماز میکنی ... اللّٰهُمَّ رَبَّ
هٰذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَ
الصَّلٰوةِ الْقَائِمَةِ
بلغ

اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ يَا صَرِيْخَ الْمَكْرُوْبِيْنَ يَا مُجِيْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّيْنَ اَنْتَ اللّٰهُ
رَبُّ الْعَالَمِيْنَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِيْنُ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُكَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰى وَعَلٰى عَلِيٍّ الْمُرْتَضٰى وَفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَخَدِيْجَةَ الْكُبْرٰى وَالْحَسَنِ
الْمُجْتَبٰى وَالْحُسَيْنِ الشَّهِيْدِ بِكَرْبَلَاءَ وَعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِيْنَ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
الْبَاقِرِ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ وَمُوْسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاظِمِ وَعَلِيِّ بْنِ مُوْسَى الرِّضَا وَمُحَمَّدِ بْنِ
عَلِيٍّ التَّقِيِّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ النَّقِيِّ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ وَالْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ الْاِمَامِ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ اَللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُمْ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُمْ وَ
اخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُمْ وَالْعَنْ مَنْ ظَلَمَهُمْ وَعَجِّلْ فَرَجَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَانْصُرْ شِيْعَةَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِيْ
رُؤْيَةَ قَائِمِ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ اَتْبَاعِهِ وَاَشْيَاعِهِ وَالرَّاضِيْنَ بِفِعْلِهِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ هفتم شیخ کفعمی در بلد الامین دعائی از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقل
کرده و فرموده اند که عابدی از مقاتل بن سلیمان از آنحضرت روایت کرده هم گفته هر که صد مرتبه آنرا
بخواند و دعایش مستجاب نگردد لعنت کند مقاتل را این است دعا اِلٰهِیْ كَيْفَ اَدْعُوْكَ وَاَنَا اَنَا
وَكَيْفَ اَقْطَعُ رَجَائِیْ مِنْكَ وَاَنْتَ اَنْتَ اِلٰهِیْ اِذَا لَمْ اَسْئَلْكَ فَتُعْطِيَنِیْ فَمَنْ ذَا الَّذِیْ اَسْئَلُهُ
فَيُعْطِيْنِیْ اِلٰهِیْ اِذَا لَمْ اَدْعُوْكَ فَتَسْتَجِيْبَ لِیْ فَمَنْ ذَا الَّذِیْ اَدْعُوْهُ فَيَسْتَجِيْبُ لِیْ اِلٰهِیْ اِذَا لَمْ اَتَضَرَّعْ
اِلَيْكَ فَتَرْحَمَنِیْ فَمَنْ ذَا الَّذِیْ اَتَضَرَّعُ اِلَيْهِ فَيَرْحَمُنِیْ اِلٰهِیْ فَكَمَا فَلَقْتَ الْبَحْرَ لِمُوْسٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَنَجَّيْتَهُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاَنْ تُنَجِّيَنِیْ مِمَّا اَنَا فِيْهِ وَتُفَرِّجَ عَنِّیْ فَرَجًا عَاجِلًا
غَيْرَ اٰجِلٍ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ هشتم سید بن طاوس در مهج از حضرت امام محمد
باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود جبرئیل خدمت حضرت پیغمبر عرض کرد یا نبی الله بدانکه هیچ
پیغمبری را پیش از تو دوست نداشته ام پس بسیار بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَرٰى وَلَا تُرٰى وَاَنْتَ بِالْمَنْظَرِ
الْاَعْلٰى وَاَنَّ اِلَيْكَ الْمُنْتَهٰى وَالرُّجْعٰى وَاَنَّ لَكَ الْاٰخِرَةَ وَالْاُوْلٰى وَاَنَّ لَكَ الْمَمَاتَ وَالْمَحْيَا وَ
رَبِّ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اُذَلَّ اَوْ اُخْزٰى نهم کفعمی در بلد الامین دعائی مروی از حضرت امام موسی

محمداً صلى الله عليه وآله
الدرجة والوسيلة والفضل
والفضيلة وبالله استفتح
وبالله استنجح وبمحمد
صلى الله عليه وآله اتوجه
اللهم صل على محمد وآل
محمد واجعلني بهم عندك
وجيها في الدنيا والآخرة
ومن المقربين پس مشغول
شو بخواندن نماز ظهر و نافله
میکنی الحمد را که در نماز صبح
مذکور شد و در اینجا در
ما سوای بسم الله آهسته بخوان
و جهر آنکه بخواند در رکعت اول
بعد از حمد سوره انا انزلناه
را و در رکعت دوم سوره
توحید را و چون دو رکعت
از نافله خواند ...

کاظم علیه السلام نقل کرده فرموده عظیم الشان و سریع الاجابه است و آن این است اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَطَعْتُكَ فی اَحَبِّ الْاَشْیاءِ اِلَیْكَ وَهُوَ التَّوْحیدُ وَلَمْ اَعْصِكَ فی اَبْغَضِ الْاَشْیاءِ اِلَیْكَ
وَهُوَ الْكُفْرُ فَاغْفِرْ لی ما بَیْنَهُما یا مَنْ اِلَیْهِ مَفَرّی اِمْنی مِمّا فَزِعْتُ مِنْهُ اِلَیْكَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ
لِیَ الْكَثیرَ مِنْ مَعاصیكَ وَاقْبَلْ مِنّیَ الْیَسیرَ مِنْ طاعَتِكَ یا عُدَّتی دُونَ الْعُدَدِ وَیا رَجائی
وَالْمُعْتَمَدَ وَیا كَهْفی وَالسَّنَدَ وَیا واحِدُ یا اَحَدُ یا قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ اَللّٰهُ الصَّمَدُ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ
وَلَمْ یَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مَنِ اصْطَفَیْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ فی خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ
اَحَداً اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَفْعَلَ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِالْوَحْدانِیَّةِ
الْكُبْری وَالْمُحَمَّدِیَّةِ الْبَیْضاءِ وَالْعَلَوِیَّةِ الْعُلْیا (العلیاء) وَبِجَمیعِ مَا احْتَجَجْتَ بِهِ عَلی عِبادِكَ وَبِالْاِسْمِ
الَّذی حَجَبْتَهُ عَنْ خَلْقِكَ فَلَمْ یَخْرُجْ مِنْكَ اِلّا اِلَیْكَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لی مِنْ
اَمْری فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَارْزُقْنی مِنْ حَیْثُ اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَیْثُ لا اَحْتَسِبُ اِنَّكَ تَرْزُقُ مَنْ
تَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ پس حاجت خود را طلب دهم کفعمی در مصباح دعائی نقل کرده فرموده سید
بن طاوس این دعا را برای ایمنی از سلطان و بلاء و ظهور اعداء و خوف فقر و تنگی سینه ذکر کرده
و آن از ادعیه صحیفه سجادیه است پس هر گاه ترسیدی از ضرر آنچه ذکر شد بخوان این
دعا یا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقَدُ الْمَكارِهِ وَیا مَنْ یُفْثَأُ بِهِ حَدُّ الشَّدائِدِ وَیا مَنْ یُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ
اِلی رَوْحِ الْفَرَجِ ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصِّعابُ وَتَسَبَّبَتْ بِلُطْفِكَ الْاَسْبابُ وَجَری بِقُدْرَتِكَ
الْقَضاءُ وَمَضَتْ عَلی اِرادَتِكَ الْاَشْیاءُ فَهِیَ بِمَشِیَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمِرَةٌ وَبِاِرادَتِكَ
دُونَ نَهْیِكَ مُنْزَجِرَةٌ اَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمُهِمّاتِ وَاَنْتَ الْمَفْزَعُ فِی الْمُلِمّاتِ لا یَنْدَفِعُ مِنْها
اِلّا ما دَفَعْتَ وَلا یَنْكَشِفُ مِنْها اِلّا ما كَشَفْتَ وَقَدْ نَزَلَ بی یا رَبِّ ما قَدْ تَكَأَّدَنی ثِقْلُهُ
وَاَلَمَّ بی ما قَدْ بَهَظَنی حَمْلُهُ وَبِقُدْرَتِكَ اَوْرَدْتَهُ عَلَیَّ وَبِسُلْطانِكَ وَجَّهْتَهُ اِلَیَّ فَلا
مُصْدِرَ لِما اَوْرَدْتَ وَلا صارِفَ لِما وَجَّهْتَ وَلا فاتِحَ لِما اَغْلَقْتَ وَلا مُغْلِقَ لِما فَتَحْتَ
وَلا مُیَسِّرَ لِما عَسَّرْتَ وَلا ناصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْتَحْ لی یا رَبِّ

و در حاشیه مصباح فرموده که این دعا از حضرت هادی علیه السلام تعلیم الیسع بن حمزه قمی نموده و فرموده که محمد علیه (السلام) این دعا را بخوانند نزد اشراف بلاء و ظهور عدو و خوف فقر و تنگی سینه

يا بابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَاكْسِرْ عَنِّي سُلْطانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ وَاَنِلْني حُسْنَ النَّظَرِ فيما شَكَوْتُ
وَاَذِقْني حَلاوَةَ الصُّنْعِ فيما سَاَلْتُ وَهَبْ لي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَفَرَجاً هَنيئاً وَاجْعَلْ
لي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجاً وَحِيّاً وَلا تَشْغَلْني بِالْاِهْتِمامِ عَنْ تَعاهُدِ فُرُوضِكَ وَاسْتِعْمالِ سُنَّتِكَ
فَقَدْ ضِقْتُ لِما نَزَلَ بي يا رَبِّ ذَرْعاً وَامْتَلَاْتُ بِحَمْلِ ما حَدَثَ عَلَيَّ هَمّاً وَاَنْتَ الْقادِرُ عَلى
كَشْفِ ما مُنيتُ بِهِ وَدَفْعِ ما وَقَعْتُ فيهِ فَافْعَلْ بي ذلِكَ وَاِنْ لَمْ اَسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ يا ذَا
الْعَرْشِ الْعَظيمِ وَذَا الْمَنِّ الْكَريمِ فَاَنْتَ قادِرٌ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ

یازدهم کفعمی در بلد الامین فرموده این دعاء حضرت صاحب الامر علیه السلام است که تعلیم فرموده
از برای شخصی که محبوس بود پس خلاص شد الٰهي عَظُمَ الْبَلاءُ وَبَرِحَ الْخَفاءُ وَانْكَشَفَ الْغِطاءُ وَ
انْقَطَعَ الرَّجاءُ وَضاقَتِ الْاَرْضُ وَمُنِعَتِ السَّماءُ وَاَنْتَ الْمُسْتَعانُ وَاِلَيْكَ الْمُشْتَكى وَعَلَيْكَ
الْمُعَوَّلُ فِي الشِّدَّةِ وَالرَّخاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اُولِي الْاَمْرِ الَّذينَ فَرَضْتَ عَلَيْنا
طاعَتَهُمْ وَعَرَّفْتَنا بِذلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ فَفَرِّجْ عَنّا بِحَقِّهِمْ فَرَجاً عاجِلاً قَريباً كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ
اَقْرَبُ يا مُحَمَّدُ يا عَلِيُّ يا عَلِيُّ يا مُحَمَّدُ اِكْفِياني فَاِنَّكُما كافِيانِ وَانْصُراني فَاِنَّكُما ناصِرانِ
يا مَوْلانا يا صاحِبَ الزَّمانِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ اَدْرِكْني اَدْرِكْني اَدْرِكْني السّاعَةَ
السّاعَةَ السّاعَةَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ

دوازدهم و نیز کفعمی در مصباح فرموده این دعاء حضرت مهدی صلوات الله علیه است
اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنا تَوْفيقَ الطّاعَةِ وَبُعْدَ الْمَعْصِيَةِ وَصِدْقَ النِّيَّةِ وَعِرْفانَ الْحُرْمَةِ وَاَكْرِمْنا
بِالْهُدى وَالْاِسْتِقامَةِ وَسَدِّدْ اَلْسِنَتَنا بِالصَّوابِ وَالْحِكْمَةِ وَامْلَاْ قُلُوبَنا بِالْعِلْمِ وَالْمَعْرِفَةِ
وَطَهِّرْ بُطُونَنا مِنَ الْحَرامِ وَالشُّبْهَةِ وَاكْفُفْ اَيْدِيَنا عَنِ الظُّلْمِ وَالسَّرِقَةِ وَاغْضُضْ اَبْصارَنا
عَنِ الْفُجُورِ وَالْخِيانَةِ وَاسْدُدْ اَسْماعَنا عَنِ اللَّغْوِ وَالْغيبَةِ وَتَفَضَّلْ عَلى عُلَمائِنا بِالزُّهْدِ
وَالنَّصيحَةِ وَعَلَى الْمُتَعَلِّمينَ بِالْجُهْدِ وَالرَّغْبَةِ وَعَلَى الْمُسْتَمِعينَ بِالْاِتِّباعِ وَالْمَوْعِظَةِ وَ
عَلى مَرْضَى الْمُسْلِمينَ بِالشِّفاءِ وَالرّاحَةِ وَعَلى مَوْتاهُمْ بِالرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلى مَشايِخِنا

اللّٰه الٰهاً واحداً تا آخر دعا
که سابق مذکور شد پس تسبیح
زهرا علیها السلام بگوید و سجده
شکر بجا آورد و آنچه از تعقیبات مشترکه
که بعد از نماز صبح میخوانند
پس بخواند از تعقیبات مختصه
نماز ظهر را و آنها بسیار است
و ما بعضی از آنها را در هدیه
و مفاتیح ذکر نموده و در این
مختصر گنجایش ذکر ندارد
پس سجدهٔ شکر بجا آورد
و چون از تعقیب نماز ظهر
فارغ شد مهیا میشود
بجهت نماز عصر پس بجا آورد
نافلهٔ آنرا و آن هشت
رکعت است و بعد از فراغ از
نوافل نماز عصر بجا آورد
همان اذان که مذکور شد و
سزاوار است آنکه بخواند
ده رکعت

بِالْوَقَارِ وَالسَّكِينَةِ وَعَلَى الشَّبَابِ بِالْإِنَابَةِ وَالتَّوْبَةِ وَعَلَى النِّسَاءِ بِالْحَيَاءِ وَالْعِفَّةِ وَعَلَى الْأَغْنِيَاءِ بِالتَّوَاضُعِ وَالسَّعَةِ وَعَلَى الْفُقَرَاءِ بِالصَّبْرِ وَالْقَنَاعَةِ وَعَلَى الْغُزَاةِ بِالنَّصْرِ وَالْغَلَبَةِ وَعَلَى الْأُسَرَاءِ بِالْخَلَاصِ وَالرَّاحَةِ وَعَلَى الْأُمَرَاءِ بِالْعَدْلِ وَالشَّفَقَةِ وَعَلَى الرَّعِيَّةِ بِالْإِنْصَافِ وَحُسْنِ السِّيرَةِ وَبَارِكْ لِلْحُجَّاجِ وَالزُّوَّارِ فِي الزَّادِ وَالنَّفَقَةِ وَاقْضِ مَا أَوْجَبْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سیزدهم در مهج ذکر شده که این دعاء حضرت حجة علیه السلام است اِلٰهِي بِحَقِّ مَنْ نَاجَاكَ وَبِحَقِّ مَنْ دَعَاكَ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ (صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ) تَفَضَّلْ عَلَى فُقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنَاءِ وَالثَّرْوَةِ وَعَلَى مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَالصِّحَّةِ وَعَلَى أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَالْكَرَمِ وَعَلَى أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلَى غُرَبَاءِ (وَالْكَرَامَةِ) الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالرَّدِّ إِلَى أَوْطَانِهِمْ سَالِمِينَ غَانِمِينَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ

چهاردهم سیّد علیخان در کلم طیّب فرموده این استغاثه ایست بحضرت صاحب الزّمان صلوات الله علیه هر جا که باشی دو رکعت نماز بحمد و هر سوره که خواهی بگذار پس رو بقبله زیر آسمان بایست و بگو سَلَامُ اللّٰهِ الْكَامِلُ التَّامُّ الشَّامِلُ الْعَامُّ وَصَلَوَاتُهُ الدَّائِمَةُ وَبَرَكَاتُهُ الْقَائِمَةُ التَّامَّةُ عَلَى حُجَّةِ اللّٰهِ وَوَلِيِّهِ فِي أَرْضِهِ وَبِلَادِهِ وَخَلِيفَتِهِ عَلَى خَلْقِهِ وَعِبَادِهِ وَسُلَالَةِ النُّبُوَّةِ وَبَقِيَّةِ الْعِتْرَةِ وَالصَّفْوَةِ صَاحِبِ الزَّمَانِ وَمُظْهِرِ الْإِيمَانِ وَمُلَقِّنِ (وَمُعْلِنِ) أَحْكَامِ الْقُرْآنِ وَمُطَهِّرِ الْأَرْضِ وَنَاشِرِ الْعَدْلِ فِي الطُّولِ وَالْعَرْضِ وَالْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ الْإِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْمَرْضِيِّ (الْمُرْتَجَى) وَابْنِ الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ الْوَصِيِّ بْنِ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ الْهَادِي الْمَعْصُومِ ابْنِ الْأَئِمَّةِ الْهُدَاةِ الْمَعْصُومِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ الْمُسْتَضْعَفِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُذِلَّ الْكَافِرِينَ الْمُتَكَبِّرِينَ الظَّالِمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْأَئِمَّةِ الْحُجَجِ الْمَعْصُومِينَ

(آداب نماز عصر)

اوّل بعد از حمد سورۂ اذا جاء یا سورۂ الهٰکم التکاثر و در رکعت دوم یا امثال انا انزلنا و بعد از حمد سورۂ توحید و بعد از فارغ از نماز منجمله از تعقیبات ... شرکه ابجد را که مختص بیان ... میاورد که از جمله هفتاد عصر است که ... و دو مرتبه ... استغفار ... است پس سورۂ انا انزلناه ... سجدۂ شکر بجا آورد و بعد ... از مصباح متهجد ... دعای منتخب ... اللّهمّ ... دعائی ... فاجیب ... وانتشرت فی ... تمکنت ... ارضیک کما امرتنی فاسئلک من فضلک العمل بطاعتک واجتناب معصیتک والکفاف

وَالْاِمامُ عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ سَلامَ مُخْلِصٍ لَكَ فِى الْوِلايَةِ اَشْهَدُ اَنَّكَ
الْاِمامُ الْمَهْدِيُّ قَوْلاً وَفِعْلاً وَاَنْتَ الَّذى تَمْلَاُ الْاَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً بَعْدَ ما مُلِئَتْ
ظُلْماً وَجَوْراً فَعَجَّلَ اللهُ فَرَجَكَ وَسَهَّلَ مَخْرَجَكَ وَقَرَّبَ زَمانَكَ وَكَثَّرَ اَنْصارَكَ وَ
اَعْوانَكَ وَاَنْجَزَ لَكَ ما وَعَدَكَ فَهُوَ اَصْدَقُ الْقائِلينَ وَنُريدُ اَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذينَ
اسْتُضْعِفُوا فِى الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوارِثينَ يا مَوْلايَ يا صاحِبَ الزَّمانِ
يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ حاجَتى كَذا وَكَذا (وبجای کذا وکذا حاجات خود را ذکر کند) فَاشْفَعْ لى فى
نَجاحِها فَقَدْ تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِحاجَتى لِعِلْمى اَنَّ لَكَ عِنْدَ اللهِ شَفاعَةً مَقْبُولَةً وَمَقاماً مَحْمُوداً
فَبِحَقِّ مَنِ اخْتَصَّكُمْ بِاَمْرِهِ وَارْتَضاكُمْ لِسِرِّهِ وَبِالشَّاْنِ الَّذى لَكُمْ عِنْدَ اللهِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ
سَلِ اللهَ تَعالى فى نُجْحِ طَلِبَتى وَاِجابَةِ دَعْوَتى وَكَشْفِ كُرْبَتى وبخواه هرچه خواهی که برآورده
میشود ان شاء الله تعالی مؤلف گوید که بهتر آنستکه در رکعت اول نماز این استغاثه
بعد از حمد سوره انا فتحنا بخواند و در رکعت دوم اذا جاء نصر الله

## (فصل هشتم)

در مناجات است مناجات خمس عشره لمولانا علی بن الحسین علیهما السلام علامه مجلسی در
بحار فرموده که من یافتم این مناجاتها را مرویّ از آنحضرت در کتب بعض اصحاب رضوان الله علیهم

## (المناجاة الاولى مناجاة التائبين)

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

اِلهى اَلْبَسَتْنِى الْخَطايا ثَوْبَ مَذَلَّتى وَجَلَّلَنِى التَّباعُدُ مِنْكَ لِباسَ مَسْكَنَتى وَاَماتَ
قَلْبى عَظيمُ جِنايَتى فَاَحْيِهِ بِتَوْبَةٍ مِنْكَ يا اَمَلى وَبُغْيَتى وَيا سُؤْلى وَمُنْيَتى فَوَعِزَّتِكَ
ما اَجِدُ لِذُنُوبى سِواكَ غافِراً وَلا اَرى لِكَسْرى غَيْرَكَ جابِراً وَقَدْ خَضَعْتُ بِالْاِنابَةِ
اِلَيْكَ وَعَنَوْتُ بِالْاِسْتِكانَةِ لَدَيْكَ فَاِنْ طَرَدْتَنى مِنْ بابِكَ فَبِمَنْ اَلُوذُ وَاِنْ رَدَدْتَنى
عَنْ جَنابِكَ فَبِمَنْ اَعُوذُ فَوا اَسَفاهُ مِنْ خَجْلَتى وَافْتِضاحى وَوالَهْفاهُ مِنْ سُوءِ عَمَلى وَ
اجْتِراحى اَسْئَلُكَ يا غافِرَ الذَّنْبِ الْكَبيرِ وَيا جابِرَ الْعَظْمِ الْكَسيرِ اَنْ تَهَبَ لى مُوبِقاتِ

(دعای روز عرفه)

مِنَ الرِّزْقِ وَرَحْمَتَكَ

فصل سیزدهم در اعمال که متعلق بمابین عرفه بر افات تا وقت غروب است

بدانکه اینجه سزاوار است برای تو در نزدیکی غروب آنکه بگوئی [illegible] بجانب مسجد و آنکه در وقت نزدیکی غروب آفتاب بگوئی اَللّهُمَّ ظُلْمى اَصْبَحَ مُسْتَجيراً بِعَفْوِكَ وَاَمْسى ذُنُوبى مُسْتَجيرَةً بِمَغْفِرَتِكَ وَاَمْسى خَوْفى مُسْتَجيراً بِاَمانِكَ وَاَمْسى ذُلّى مُسْتَجيراً بِعِزِّكَ وَاَمْسى فَقْرى مُسْتَجيراً بِغِناكَ وَاَمْسى وَجْهِىَ الْبالِى الْفانى مُسْتَجيراً بِوَجْهِكَ الدّائِمِ الْباقى [illegible]

الجرائر وتستر على فاضحات السرائر ولا تخلني في مشهد القيامة من برد عفوك و
غفرك ولا تعرني من جميل صفحك وسترك الٰهي ظلل على ذنوبي غمام رحمتك وارسل
على عيوبي سحاب رأفتك الٰهي هل يرجع العبد الآبق الا الى مولاه ام هل يجيره من
سخطه احد سواه الٰهي ان كان الندم على الذنب توبة فاني وعزتك من النادمين
وان كان الاستغفار من الخطيئة حطة فاني لك من المستغفرين لك العتبى حتى
ترضى الٰهي بقدرتك علي تب علي وبحلمك عني اعف عني وبعلمك بي ارفق بي الٰهي
انت الذي فتحت لعبادك بابا الى عفوك سميته التوبة فقلت توبوا الى الله توبة
نصوحا فما عذر من اغفل دخول الباب بعد فتحه الٰهي ان كان قبح الذنب من عبدك
فليحسن العفو من عندك الٰهي ما انا باول من عصاك فتبت عليه وتعرض بمعروفك
فجدت عليه يا مجيب المضطر يا كاشف الضر يا عظيم البر يا عليما بما في السر يا جميل
الستر استشفعت بجودك وكرمك اليك وتوسلت بجنابك وترحمك لديك
فاستجب دعائي ولا تخيب فيك رجائي وتقبل توبتي وكفر خطيئتي بمنك ورحمتك
يا ارحم الراحمين

## (الثانية مناجات الشاكين)

بسم الله الرحمن الرحيم

الٰهي اليك اشكو نفسا بالسوء امارة والى الخطيئة مبادرة وبمعاصيك مولعة و
لسخطك متعرضة تسلك بي مسالك المهالك وتجعلني عندك اهون هالك كثيرة
العلل طويلة الامل ان مسها الشر تجزع وان مسها الخير تمنع ميالة الى اللعب واللهو
مملوة بالغفلة والسهو تسرع بي الى الحوبة وتسوفني بالتوبة الٰهي اشكو اليك عدوا يضلني
وشيطانا يغويني قد ملأ بالوسواس صدري واحاطت هواجسه بقلبي يعاضد لي
الهوى ويزين لي حب الدنيا ويحول بيني وبين الطاعة والزلفى الٰهي اليك اشكو قلبا
قاسيا مع الوسواس متقلبا وبالرين والطبع متلبسا وعينا عن البكاء من خوفك

جَامِدَةٌ وَاِلٰى مَا يَسُرُّهَا طَامِحَةٌ اِلٰهِي لَا حَوْلَ لِي وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِقُدْرَتِكَ وَلَا نَجَاةَ لِي مِنْ مَكَارِهِ الدُّنْيَا اِلَّا بِعِصْمَتِكَ فَاَسْئَلُكَ بِبَلَاغَةِ حِكْمَتِكَ وَنَفَاذِ مَشِيَّتِكَ اَنْ لَا تَجْعَلَنِي لِغَيْرِ جُودِكَ مُتَعَرِّضًا وَلَا تُصَيِّرَنِي لِلْفِتَنِ غَرَضًا وَكُنْ لِي عَلَى الْاَعْدَاۤءِ نَاصِرًا وَعَلَى الْمَخَازِي وَالْعُيُوبِ سَاتِرًا وَمِنَ الْبَلَاۤءِ وَاقِيًا وَعَنِ الْمَعَاصِي عَاصِمًا بِرَاْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

## الثَّالِثَةُ — بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ — مُنَاجَاةُ الْخَائِفِينَ

اِلٰهِي اَتَرَاكَ بَعْدَ الْاِيمَانِ بِكَ تُعَذِّبُنِي اَمْ بَعْدَ حُبِّي اِيَّاكَ تُبَعِّدُنِي اَمْ مَعَ رَجَاۤئِي لِرَحْمَتِكَ وَصَفْحِكَ تَحْرِمُنِي اَمْ مَعَ اسْتِجَارَتِي بِعَفْوِكَ تُسْلِمُنِي حَاشَا لِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ اَنْ تُخَيِّبَنِي لَيْتَ شِعْرِي اَلِلشَّقَاۤءِ وَلَدَتْنِي اُمِّي اَمْ لِلْعَنَاۤءِ رَبَّتْنِي فَلَيْتَهَا لَمْ تَلِدْنِي وَلَمْ تُرَبِّنِي وَلَيْتَنِي عَلِمْتُ اَمِنْ اَهْلِ السَّعَادَةِ جَعَلْتَنِي وَبِقُرْبِكَ وَجِوَارِكَ خَصَصْتَنِي فَتَقَرَّ بِذٰلِكَ عَيْنِي وَتَطْمَئِنَّ لَهُ نَفْسِي اِلٰهِي هَلْ تُسَوِّدُ وُجُوهًا خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةً اَوْ تُخْرِسُ اَلْسِنَةً نَطَقَتْ بِالثَّنَاۤءِ عَلَى مَجْدِكَ وَجَلَالَتِكَ اَوْ تَطْبَعُ عَلَى قُلُوبٍ انْطَوَتْ عَلَى مَحَبَّتِكَ اَوْ تُصِمُّ اَسْمَاعًا تَلَذَّذَتْ بِسَمَاعِ ذِكْرِكَ فِي اِرَادَتِكَ اَوْ تَغُلُّ اَكُفًّا رَفَعَتْهَا الْاٰمَالُ اِلَيْكَ رَجَاۤءَ رَاْفَتِكَ اَوْ تُعَاقِبُ اَبْدَانًا عَمِلَتْ بِطَاعَتِكَ حَتّٰى نَحِلَتْ فِي مُجَاهَدَتِكَ اَوْ تُعَذِّبُ اَرْجُلًا سَعَتْ فِي عِبَادَتِكَ اِلٰهِي لَا تُغْلِقْ عَلَى مُوَحِّدِيكَ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْجُبْ مُشْتَاقِيكَ عَنِ النَّظَرِ اِلَى جَمِيلِ رُؤْيَتِكَ اِلٰهِي نَفْسٌ اَعْزَزْتَهَا بِتَوْحِيدِكَ كَيْفَ تُذِلُّهَا بِمَهَانَةِ هِجْرَانِكَ وَضَمِيرٌ انْعَقَدَ عَلَى مَوَدَّتِكَ كَيْفَ تُحْرِقُهُ بِحَرَارَةِ نِيرَانِكَ اِلٰهِي اَجِرْنِي مِنْ اَلِيمِ غَضَبِكَ وَعَظِيمِ سَخَطِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمٰنُ يَا جَبَّارُ يَا قَهَّارُ يَا غَفَّارُ يَا سَتَّارُ نَجِّنِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَفَضِيحَةِ الْعَارِ اِذَا امْتَازَ الْاَخْيَارُ مِنَ الْاَشْرَارِ وَحَالَتِ الْاَحْوَالُ وَهَالَتِ الْاَهْوَالُ وَقَرُبَ الْمُحْسِنُونَ وَبَعُدَ الْمُسِيۤئُونَ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

## (الرَّابِعَةُ مُنَاجَاةُ الرَّاجِينَ)

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا مَنْ إِذَا سَأَلَهُ عَبْدٌ أَعْطَاهُ وَإِذَا أَمَّلَ مَا عِنْدَهُ بَلَّغَهُ مُنَاهُ وَإِذَا أَقْبَلَ عَلَيْهِ قَرَّبَهُ
وَأَدْنَاهُ وَإِذَا جَاهَرَهُ بِالْعِصْيَانِ سَتَرَ عَلَى ذَنْبِهِ وَغَطَّاهُ وَإِذَا تَوَكَّلَ عَلَيْهِ أَحْسَبَهُ
وَكَفَاهُ إِلٰهِي مَنِ الَّذِي نَزَلَ بِكَ مُلْتَمِساً قِرَاكَ فَمَا قَرَيْتَهُ وَمَنِ الَّذِي أَنَاخَ بِبَابِكَ
مُرْتَجِياً نَدَاكَ فَمَا أَوْلَيْتَهُ أَيَحْسُنُ أَنْ أَرْجِعَ عَنْ بَابِكَ بِالْخَيْبَةِ مَصْرُوفاً وَلَسْتُ
أَعْرِفُ سِوَاكَ مَوْلًى بِالْإِحْسَانِ مَوْصُوفاً كَيْفَ أَرْجُو غَيْرَكَ وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِكَ وَكَيْفَ
أُؤَمِّلُ سِوَاكَ وَالْخَلْقُ وَالْأَمْرُ لَكَ أَأَقْطَعُ رَجَائِي مِنْكَ وَقَدْ أَوْلَيْتَنِي مَا لَمْ أَسْأَلْهُ
مِنْ فَضْلِكَ أَمْ تُفْقِرُنِي إِلَى مِثْلِي وَأَنَا أَعْتَصِمُ بِحَبْلِكَ يَا مَنْ سَعِدَ بِرَحْمَتِهِ الْقَاصِدُونَ
وَلَمْ يَشْقَ بِنِقْمَتِهِ الْمُسْتَغْفِرُونَ كَيْفَ أَنْسَاكَ وَلَمْ تَزَلْ ذَاكِرِي وَكَيْفَ أَلْهُو عَنْكَ وَ
أَنْتَ مُرَاقِبِي إِلٰهِي بِذَيْلِ كَرَمِكَ أَعْلَقْتُ يَدِي وَلِنَيْلِ عَطَايَاكَ بَسَطْتُ أَمَلِي فَأَخْلِصْنِي
بِخَالِصَةِ تَوْحِيدِكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ صَفْوَةِ عَبِيدِكَ يَا مَنْ كُلُّ هَارِبٍ إِلَيْهِ يَلْتَجِئُ وَ
كُلُّ طَالِبٍ إِيَّاهُ يَرْتَجِي يَا خَيْرَ مَرْجُوٍّ وَيَا أَكْرَمَ مَدْعُوٍّ وَيَا مَنْ لَا يَرُدُّ سَائِلَهُ وَلَا يُخَيِّبُ
آمِلَهُ يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِدَاعِيهِ وَحِجَابُهُ مَرْفُوعٌ لِرَاجِيهِ أَسْأَلُكَ بِكَرَمِكَ أَنْ
تَمُنَّ عَلَيَّ مِنْ عَطَائِكَ بِمَا تَقَرُّ بِهِ عَيْنِي وَمِنْ رَجَائِكَ بِمَا تَطْمَئِنُّ بِهِ نَفْسِي وَمِنَ الْيَقِينِ
بِمَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيَّ مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا وَتَجْلُو بِهِ عَنْ بَصِيرَتِي غَشَوَاتِ الْعَمَى بِرَحْمَتِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

## (الْخَامِسَةُ مُنَاجَاةُ الرَّاغِبِينَ)

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِلٰهِي إِنْ كَانَ قَلَّ زَادِي فِي الْمَسِيرِ إِلَيْكَ فَلَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ وَإِنْ
كَانَ جُرْمِي قَدْ أَخَافَنِي مِنْ عُقُوبَتِكَ فَإِنَّ رَجَائِي قَدْ أَشْعَرَنِي بِالْأَمْنِ مِنْ نِقْمَتِكَ
وَإِنْ كَانَ ذَنْبِي قَدْ عَرَّضَنِي لِعِقَابِكَ فَقَدْ آذَنَنِي حُسْنُ ثِقَتِي بِثَوَابِكَ وَإِنْ أَنَامَتْنِي
الْغَفْلَةُ عَنِ الْاِسْتِعْدَادِ لِلِقَائِكَ فَقَدْ نَبَّهَتْنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِكَ وَآلَائِكَ

سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ بخواند تا
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ پس بجا آورد
نماز مغرب
نخواندن نماز مغرب
تا سرخی ناحیه مشرق
و تا اول وقت
نماز مغرب و تا آنکه
ان ورد طلوع
ستاره ها
و وقت نماز
شغول نماز
اقامه مبلوس
دو رکعت و اقامه
نماز بین اذان و اقامه
اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِقْبَالِ
لَيْلِكَ وَإِدْبَارِ نَهَارِكَ وَأَصْوَاتِ
دُعَاتِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَتُوبَ

وَاِنْ اَوْحَشَ مَا بَيْنِىْ وَبَيْنَكَ فَرْطُ الْعِصْيَانِ وَالطُّغْيَانِ فَقَدْ اٰنَسَنِىْ بُشْرَى الْغُفْرَانِ وَالرِّضْوَانِ اَسْئَلُكَ بِسُبُحَاتِ وَجْهِكَ وَبِاَنْوَارِ قُدْسِكَ وَاَبْتَهِلُ اِلَيْكَ بِعَوَاطِفِ رَحْمَتِكَ وَلَطَائِفِ بِرِّكَ اَنْ تُحَقِّقَ ظَنِّىْ بِمَا اُؤَمِّلُهُ مِنْ جَزِيْلِ اِكْرَامِكَ وَجَمِيْلِ اِنْعَامِكَ فِى الْقُرْبٰى مِنْكَ وَالزُّلْفٰى لَدَيْكَ وَالتَّمَتُّعِ بِالنَّظَرِ اِلَيْكَ وَهَا اَنَا مُتَعَرِّضٌ لِنَفَحَاتِ رَوْحِكَ وَعَطْفِكَ وَمُنْتَجِعٌ غَيْثَ جُوْدِكَ وَلُطْفِكَ فَارٌّ مِنْ سَخَطِكَ اِلٰى رِضَاكَ هَارِبٌ مِنْكَ اِلَيْكَ رَاجٍ اَحْسَنَ مَا لَدَيْكَ مُعَوِّلٌ عَلٰى مَوَاهِبِكَ مُفْتَقِرٌ اِلٰى رِعَايَتِكَ اِلٰهِىْ مَا بَدَاْتَ بِهِ مِنْ فَضْلِكَ فَتَمِّمْهُ وَمَا وَهَبْتَ لِىْ مِنْ كَرَمِكَ فَلَا تَسْلُبْهُ وَمَا سَتَرْتَهُ عَلَىَّ بِحِلْمِكَ فَلَا تَهْتِكْهُ وَمَا عَلِمْتَهُ مِنْ قَبِيْحِ فِعْلِىْ فَاغْفِرْهُ اِلٰهِىْ اسْتَشْفَعْتُ بِكَ اِلَيْكَ وَاسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْكَ اَتَيْتُكَ طَامِعًا فِىْ اِحْسَانِكَ رَاغِبًا فِى امْتِنَانِكَ مُسْتَسْقِيًا وَابِلَ طَوْلِكَ مُسْتَمْطِرًا غَمَامَ فَضْلِكَ طَالِبًا مَرْضَاتَكَ قَاصِدًا جَنَابَكَ وَارِدًا شَرِيْعَةَ رِفْدِكَ مُلْتَمِسًا سَنِىَّ الْخَيْرَاتِ مِنْ عِنْدِكَ وَافِدًا اِلٰى حَضْرَةِ جَمَالِكَ مُرِيْدًا وَجْهَكَ طَارِقًا بَابَكَ مُسْتَكِيْنًا لِعَظَمَتِكَ وَجَلَالِكَ فَافْعَلْ بِىْ مَا اَنْتَ اَهْلُهُ مِنَ الْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَلَا تَفْعَلْ بِىْ مَا اَنَا اَهْلُهُ مِنَ الْعَذَابِ وَالنِّقْمَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

## مناجاة الشاكرين | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | السادسة

اِلٰهِىْ اَذْهَلَنِىْ عَنْ اِقَامَةِ شُكْرِكَ تَتَابُعُ طَوْلِكَ وَاَعْجَزَنِىْ عَنْ اِحْصَاۤءِ ثَنَاۤئِكَ فَيْضُ فَضْلِكَ وَشَغَلَنِىْ عَنْ ذِكْرِ مَحَامِدِكَ تَرَادُفُ عَوَاۤئِدِكَ وَاَعْيَانِىْ عَنْ نَشْرِ عَوَارِفِكَ تَوَالِىْ اَيَادِيْكَ وَهٰذَا مَقَامُ مَنِ اعْتَرَفَ بِسُبُوْغِ النَّعْمَاۤءِ وَقَابَلَهَا بِالتَّقْصِيْرِ وَشَهِدَ عَلٰى نَفْسِهِ بِالْاِهْمَالِ وَالتَّضْيِيْعِ وَاَنْتَ الرَّؤُفُ الرَّحِيْمُ الْبَرُّ الْكَرِيْمُ الَّذِىْ لَا يُخَيِّبُ قَاصِدِيْهِ وَلَا يَطْرُدُ عَنْ فِنَاۤئِهِ اٰمِلِيْهِ بِسَاحَتِكَ تَحُطُّ رِحَالُ الرَّاجِيْنَ وَبِعَرْصَتِكَ تَقِفُ اٰمَالُ الْمُسْتَرْفِدِيْنَ فَلَا تُقَابِلْ اٰمَالَنَا بِالتَّخْيِيْبِ وَالْاِيَاسِ وَلَا تُلْبِسْنَا سِرْبَالَ الْقُنُوْطِ وَالْاِبْلَاسِ اِلٰهِىْ تَصَاغَرَ عِنْدَ تَعَاظُمِ اٰلَاۤئِكَ شُكْرِىْ وَتَضَاۤءَلَ فِىْ جَنْبِ اِكْرَامِكَ

عَلَیَّ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ
پس بسجدہ رو و دعا مذکورہ را
با آداب و شرائط بجا آور
و بعد از فراغ از نماز بجا آور
تسبیح زہرا علیہا السلام
را میگوئی پس میگوئی اِنَّ
اللّٰہَ وَمَلٰۤئِکَتَہٗ یُصَلُّوْنَ
عَلَی النَّبِیِّ یٰۤاَیُّہَا الَّذِیْنَ
اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَیْہِ وَسَلِّمُوْا
تَسْلِیْمًا اَللّٰہُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ وَعَلٰی ذُرِّیَّتِہٖ
وَعَلٰی اَھْلِ بَیْتِہٖ و ہفت
مرتبہ میگوئی بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ
الرَّحِیْمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّۃَ اِلَّا
بِاللّٰہِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ پس
سہ مرتبہ میگوئی اَلْحَمْدُ
لِلّٰہِ الَّذِیْ یَفْعَلُ مَا
یَشَاۤءُ وَلَا

اِیّایَ ثَنائی وَنَشْرِ جَمیلِکَ وَجَلَّلَتْنی نِعَمُکَ مِنْ اَنْوارِ الْاِیمانِ حُلَلاً وَضَرَبَتْ عَلَیَّ لَطائِفُ بِرِّکَ
مِنَ الْعِزِّ کِلَلاً وَقَلَّدَتْنی مِنَنُکَ قَلائِدَ لا تُحَلُّ وَطَوَّقَتْنی اَطْواقاً لا تُفَلُّ فَآلاؤُکَ جَمَّةٌ
ضَعُفَ لِسانی عَنْ اِحْصائِها وَنَعْماؤُکَ کَثیرَةٌ قَصُرَ فَهْمی عَنْ اِدْراکِها فَضْلاً عَنْ اِسْتِقْصائِها
فَکَیْفَ لی بِتَحْصیلِ الشُّکْرِ وَشُکْری اِیّاکَ یَفْتَقِرُ اِلی شُکْرٍ فَکُلَّما قُلْتُ لَکَ الْحَمْدُ وَجَبَ عَلَیَّ
لِذٰلِکَ اَنْ اَقُولَ لَکَ الْحَمْدُ اِلٰهی فَکَما غَذَّیْتَنا بِلُطْفِکَ وَرَبَّیْتَنا بِصُنْعِکَ فَتَمِّمْ عَلَیْنا
سَوابِغَ النِّعَمِ وَادْفَعْ عَنّا مَکارِهَ النِّقَمِ وَآتِنا مِنْ حُظُوظِ الدّارَیْنِ اَرْفَعَها وَاَجَلَّها عاجِلاً وَ
آجِلاً وَلَکَ الْحَمْدُ عَلی حُسْنِ بَلائِکَ وَسُبُوغِ نَعْمائِکَ حَمْداً یُوافِقُ رِضاکَ وَیَمْتَرِی الْعَظیمَ
مِنْ بِرِّکَ وَنَداکَ یا عَظیمُ یا کَریمُ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

## اَلتّاسِعَةُ مُناجاتُ الْمُطیعینَ لِلّٰهِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ

اَللّٰهُمَّ اَلْهِمْنا طاعَتَکَ وَجَنِّبْنا مَعْصِیَتَکَ وَیَسِّرْ لَنا بُلُوغَ ما نَتَمَنّی مِنِ ابْتِغاءِ رِضْوانِکَ
وَاَحْلِلْنا بُحْبُوحَةَ جِنانِکَ وَاقْشَعْ عَنْ بَصائِرِنا سَحابَ الْاِرْتِیابِ وَاکْشِفْ عَنْ قُلُوبِنا
اَغْشِیَةَ الْمِرْیَةِ وَالْحِجابِ وَاَزْهِقِ الْباطِلَ عَنْ ضَمائِرِنا وَاَثْبِتِ الْحَقَّ فی سَرائِرِنا فَاِنَّ
الشُّکُوکَ وَالظُّنُونَ لَواقِحُ الْفِتَنِ وَمُکَدِّرَةٌ لِصَفْوِ الْمَنائِحِ وَالْمِنَنِ اَللّٰهُمَّ احْمِلْنا فی
سُفُنِ نَجاتِکَ وَمَتِّعْنا بِلَذیذِ مُناجاتِکَ وَاَوْرِدْنا حِیاضَ حُبِّکَ وَاَذِقْنا حَلاوَةَ
وُدِّکَ وَقُرْبِکَ وَاجْعَلْ جِهادَنا فیکَ وَهَمَّنا فی طاعَتِکَ وَاَخْلِصْ نِیّاتِنا فی مُعامَلَتِکَ
فَاِنّا بِکَ وَلَکَ وَلا وَسیلَةَ لَنا اِلَیْکَ اِلّا اَنْتَ اِلٰهی اجْعَلْنی مِنَ الْمُصْطَفَیْنَ الْاَخْیارِ
وَاَلْحِقْنی بِالصّالِحینَ الْاَبْرارِ السّابِقینَ اِلَی الْمَکْرُماتِ الْمُسارِعینَ اِلَی الْخَیْراتِ الْعامِلینَ
لِلْباقِیاتِ الصّالِحاتِ السّاعینَ اِلی رَفیعِ الدَّرَجاتِ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ وَبِالْاِجابَةِ
جَدیرٌ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

## اَلثّامِنَةُ مُناجاتُ الْمُریدینَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ

سُبْحانَکَ ما اَضْیَقَ الطُّرُقَ عَلی مَنْ لَمْ تَکُنْ دَلیلَهُ وَما اَوْضَحَ الْحَقَّ عِنْدَ مَنْ هَدَیْتَهُ

تفضل بما اثنیت علیہ عقیبہ ... سبحانک لا الٰہ الا انت اغفر لی ذنوبی جمیعا فانہ لا یغفر الذنوب کلہا جمیعا الا انت ... دو بار ... و اثنا ... افضل ان انت ... نافلہ مغرب بجا ... کہ بعد ان نافلہ ... سلام ... و ان چہار رکعت ... نماز ... ومکروہ است تکلم ... مغرب و نافلہ ... رکعت اول سورہ قل یا ایہا الکافرون و در رکعت دوم توحید و در دو رکعت دیگر ہر سورہ کہ خواست بخواند ... اول سورہ حدید تا علیم بذات الصدور

سبیله الهی فاسلک بنا سبل الوصول الیک وسیرنا فی اقرب الطرق للوفود علیک
قرب علینا البعید وسهل علینا العسیر الشدید والحقنا بعبادک الذین هم بالبدار
الیک یسارعون وبابک علی الدوام یطرقون وایاک فی اللیل والنهار یعبدون
وهم من هیبتک مشفقون الذین صفیت لهم المشارب وبلغتهم الرغائب وانجحت
لهم المطالب وقضیت لهم من فضلک المآرب وملأت لهم ضمائرهم من حبک ورویتهم
من صافی شربک فبک الی لذیذ مناجاتک وصلوا ومنک اقصی مقاصدهم حصلوا
فیا من هو علی المقبلین علیه مقبل وبالعطف علیهم عائد مفضل وبالغافلین عن
ذکره رحیم رؤف وبجذبهم الی بابه ودود عطوف اسئلک ان تجعلنی من اوفرهم
منک حظا واعلاهم عندک منزلا واجزلهم من ودک قسما وافضلهم فی معرفتک
نصیبا فقد انقطعت الیک همتی وانصرفت نحوک رغبتی فانت لا غیرک مرادی ولک
لا لسواک سهری وسهادی ولقاؤک قرة عینی ووصلک منی نفسی والیک شوقی وفی
محبتک ولهی والی هواک صبابتی ورضاک بغیتی ورؤیتک حاجتی وجوارک طلبی و
قربک غایة سؤلی وفی مناجاتک روحی وراحتی وعندک دواء علتی وشفاء غلتی
وبرد لوعتی وکشف کربتی فکن انیسی فی وحشتی ومقیل عثرتی وغافر زلتی وقابل
توبتی ومجیب دعوتی وولی عصمتی ومغنی فاقتی ولا تقطعنی عنک ولا تبعدنی
منک یا نعیمی وجنتی ویا دنیای وآخرتی

## التاسعة مناجاة المحبین

بسم الله الرحمن الرحیم

الهی من ذا الذی ذاق حلاوة محبتک فرام منک بدلا ومن ذا الذی انس بقربک
فابتغی عنک حولا الهی فاجعلنا ممن اصطفیته لقربک وولایتک واخلصته لودک
ومحبتک وشوقته الی لقائک ورضیته بقضائک ومنحته بالنظر الی وجهک
وحبوته برضاک واعذته من هجرک وقلاک وبوأته مقعد الصدق فی جوارک

وخصصته بمعرفتك واهلته لعبادتك وهيمت قلبه لارادتك واجتبيته
لمشاهدتك واخليت وجهه لك وفرغت فؤاده لحبك ورغبته فيما عندك
والهمته ذكرك واوزعته شكرك وشغلته بطاعتك وصيرته من صالحي بريتك
واخترته لمناجاتك وقطعت عنه كل شيء يقطعه عنك اللهم اجعلنا ممن داْبهم
الارتياح اليك والحنين ودهرهم الزفرة والانين جباههم ساجدة لعظمتك و
عيونهم ساهرة في خدمتك ودموعهم سائلة من خشيتك وقلوبهم متعلقة
بمحبتك وافئدتهم منخلعة من مهابتك يا من انوار قدسه لابصار محبيه
رائقة وسبحات وجهه لقلوب عارفيه شائقة يا منى قلوب المشتاقين ويا غاية
آمال المحبين اسئلك حبك وحب من يحبك وحب كل عمل يوصلني الى قربك
وان تجعلك احب الي مما سواك وان تجعل حبي اياك قائدا الى رضوانك وشوقي اليك
ذائدا عن عصيانك وامنن بالنظر اليك علي وانظر بعين الود والعطف الي ولا
تصرف عني وجهك واجعلني من اهل الاسعاد والحظوة عندك يا مجيب يا ارحم الراحمين

## العاشرة | بسم الله الرحمن الرحيم | مناجاة المتوسلين

الهي ليس لي وسيلة اليك الا عواطف رأفتك ولا لي ذريعة اليك الا عوارف
رحمتك وشفاعة نبيك نبي الرحمة ومنقذ الامة من الغمة فاجعلهما لي سببا الى
نيل غفرانك وصيرهما لي وصلة الى الفوز برضوانك وقد حل رجائي بحرم كرمك
وحط طمعي بفناء جودك فحقق فيك املي واختم بالخير عملي واجعلني من صفوتك
الذين احللتهم بحبوحة جنتك وبوأتهم دار كرامتك واقررت اعينهم بالنظر
اليك يوم لقائك واورثتهم منازل الصدق في جوارك يا من لا يفد الوافدون
على اكرم منه ولا يجد القاصدون ارحم منه يا خير من خلا به وحيد ويا اعطف
من آوى اليه طريد الى سعة عفوك مددت يدي وبذيل كرمك اعلقت كفي

فلا تولني الحرمان ولا تبلني بالخيبة والخسران يا سميع الدعاء يا ارحم الراحمين

## الحادية عشر | بسم الله الرحمن الرحيم | مناجاة المفتقرين

الهي كسري لا يجبره الا لطفك وحنانك وفقري لا يغنيه الا عطفك واحسانك
وروعتي لا يسكنها الا امانك وذلتي لا يعزها الا سلطانك وامنيتي لا يبلغنيها
الا فضلك وخلتي لا يسدها الا طولك وحاجتي لا يقضيها غيرك وكربي لا يفرجه
سوى رحمتك وضري لا يكشفه غير رأفتك وغلتي لا يبردها الا وصلك ولوعتي
لا يطفيها الا لقاؤك وشوقي اليك لا يبله الا النظر الى وجهك وقراري لا يقر
دون دنوي منك ولهفتي لا يردها الا روحك وسقمي لا يشفيه الا طبك وغمي
لا يزيله الا قربك وجرحي لا يبرئه الا صفحك ورين قلبي لا يجلوه الا عفوك و
وسواس صدري لا يزيحه الا امرك فيا منتهى امل الآملين ويا غاية سؤل السائلين
ويا اقصى طلبة الطالبين ويا اعلى رغبة الراغبين ويا ولي الصالحين ويا امان
الخائفين ويا مجيب دعوة المضطرين ويا ذخر المعدمين ويا كنز البائسين ويا غياث
المستغيثين ويا قاضي حوائج الفقراء والمساكين ويا اكرم الاكرمين ويا ارحم الراحمين
لك تخضعي وسؤالي واليك تضرعي وابتهالي اسئلك ان تنيلني من روح رضوانك
وتديم علي نعم امتنانك وها انا بباب كرمك واقف ولنفحات برك متعرض وبحبلك
الشديد معتصم وبعروتك الوثقى متمسك الهي ارحم عبدك الذليل ذا اللسان
الكليل والعمل القليل وامنن عليه بطولك الجزيل واكنفه تحت ظلك الظليل

يا كريم يا جميل | يا ارحم الراحمين

## الثانية عشر مناجاة العارفين

(بسم الله الرحمن الرحيم)

الهي قصرت الالسن عن بلوغ ثنائك كما يليق بجلالك وعجزت العقول عن ادراك
كنه جمالك وانحسرت الابصار دون النظر الى سبحات وجهك ولم تجعل للخلق

طريقاً إلى معرفتك إلّا بالعجز عن معرفتك إلهي فاجعلنا من الذين ترسّخت أشجار
الشوق إليك في حدائق صدورهم وأخذت لوعة محبّتك بمجامع قلوبهم فهم
إلى أوكار الأفكار يأوون وفي رياض القرب والمكاشفة يرتعون ومن حياض
المحبّة بكأس الملاطفة يكرعون وشرائع المصافات يردون قد كشف الغطاء
عن أبصارهم وانجلت ظلمة الريب عن عقائدهم وضمائرهم وانتفت مخالجة
الشكّ عن قلوبهم وسرائرهم وانشرحت بتحقيق المعرفة صدورهم وعلت لسبق
السعادة في الزهادة هممهم وعذب في معين المعاملة شربهم وطاب في مجلس
الأنس سرّهم وأمن في موطن المخافة سربهم واطمأنّت بالرجوع إلى ربّ الأرباب أنفسهم
وتيقّنت بالفوز والفلاح أرواحهم وقرّت بالنظر إلى محبوبهم أعينهم واستقرّ بإدراك
السؤل ونيل المأمول قرارهم وربحت في بيع الدنيا بالآخرة تجارتهم إلهي ما ألذّ
خواطر الإلهام بذكرك على القلوب وما أحلى المسير إليك بالأوهام في مسالك الغيوب
وما أطيب طعم حبّك وما أعذب شرب قربك فأعذنا من طردك وإبعادك و
اجعلنا من أخصّ عارفيك وأصلح عبادك وأصدق طائعيك وأخلص عبّادك
يا عظيم يا جليل يا كريم يا منيل برحمتك ومنّك يا أرحم الراحمين.

## الثالثة عشر — بسم الله الرحمن الرحيم — مناجاة الذاكرين

إلهي لولا الواجب من قبول أمرك لنزّهتك من ذكري إيّاك على أنّ ذكري لك
بقدري لا بقدرك وما عسى أن يبلغ مقداري حتّى أجعل محلّاً لتقديسك ومن
أعظم النعم علينا جريان ذكرك على ألسنتنا وإذنك لنا بدعائك وتنزيهك و
تسبيحك إلهي فألهمنا ذكرك في الخلاء والملاء والليل والنهار والإعلان و
وفي السرّاء والضرّاء وآنسنا بالذكر الخفيّ واستعملنا بالعمل الزكيّ والسعي
المرضيّ وجازنا بالميزان الوفيّ إلهي بك هامت القلوب الوالهة وعلى

مَعرِفَتِكَ جَميعُ الْعُقولِ الْمُتَبايِنَةِ فَلا تَطْمَئِنُّ الْقُلوبُ اِلّا بِذِكْراكَ وَلا تَسْكُنُ
النُّفوسُ اِلّا عِنْدَ رُؤْياكَ اَنْتَ الْمُسَبَّحُ في كُلِّ مَكانٍ وَالْمَعْبودُ في كُلِّ زَمانٍ وَالْمَوْجودُ
في كُلِّ اَوانٍ وَالْمَدْعُوُّ بِكُلِّ لِسانٍ وَالْمُعَظَّمُ في كُلِّ جَنانٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ لَذَّةٍ
بِغَيْرِ ذِكْرِكَ وَمِنْ كُلِّ راحَةٍ بِغَيْرِ اُنْسِكَ وَمِنْ كُلِّ سُرورٍ بِغَيْرِ قُرْبِكَ وَمِنْ كُلِّ شُغْلٍ
بِغَيْرِ طاعَتِكَ اِلهي اَنْتَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ يا اَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللهَ ذِكْراً
كَثيراً وَسَبِّحوهُ بُكْرَةً وَاَصيلاً وَقُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ فَاذْكُروني اَذْكُرْكُمْ فَاَمَرْتَنا بِذِكْرِكَ
وَوَعَدْتَنا عَلَيْهِ اَنْ تَذْكُرَنا تَشْريفاً لَنا وَتَفْخيماً وَاِعْظاماً وَها نَحْنُ ذاكِروكَ كَما اَمَرْتَنا
فَاَنْجِزْ لَنا ما وَعَدْتَنا يا ذاكِرَ الذّاكِرينَ وَيا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

## الرّابعة عشر — بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ — مناجاة المعتصمين

اَللّهُمَّ يا مَلاذَ اللّائِذينَ وَيا مَعاذَ الْعائِذينَ وَيا مُنْجِيَ الْهالِكينَ وَيا عاصِمَ
الْبائِسينَ وَيا راحِمَ الْمَساكينِ وَيا مُجيبَ الْمُضْطَرّينَ وَيا كَنْزَ الْمُفْتَقِرينَ وَيا جابِرَ الْمُنْكَسِرينَ
وَيا مَأوَى الْمُنْقَطِعينَ وَيا ناصِرَ الْمُسْتَضْعَفينَ وَيا مُجيرَ الْخائِفينَ وَيا مُغيثَ الْمَكْروبينَ
وَيا حِصْنَ اللّاجينَ اِنْ لَمْ اَعُذْ بِعِزَّتِكَ فَبِمَنْ اَعوذُ وَاِنْ لَمْ اَلُذْ بِقُدْرَتِكَ فَبِمَنْ اَلوذُ
وَقَدْ اَلْجَاَتْنِي الذُّنوبُ اِلَى التَّشَبُّثِ بِاَذْيالِ عَفْوِكَ وَاَحْوَجَتْنِي الْخَطايا اِلَى اسْتِفْتاحِ
اَبْوابِ صَفْحِكَ وَدَعَتْنِي الْاِساءَةُ اِلَى الْاِناخَةِ بِفِناءِ عِزِّكَ وَحَمَلَتْنِي الْمَخافَةُ مِنْ نِقْمَتِكَ
عَلَى التَّمَسُّكِ بِعُرْوَةِ عَطْفِكَ وَما حَقُّ مَنِ اعْتَصَمَ بِحَبْلِكَ اَنْ يُخْذَلَ وَلا يَليقُ بِمَنِ اسْتَجارَ
بِعِزِّكَ اَنْ يُسْلَمَ اَوْ يُهْمَلَ اِلهي فَلا تُخْلِنا مِنْ حِمايَتِكَ وَلا تُعْرِنا مِنْ رِعايَتِكَ وَذُدْنا عَنْ
مَوارِدِ الْهَلَكَةِ فَاِنّا بِعَيْنِكَ وَفي كَنَفِكَ وَلَكَ اَسْئَلُكَ بِاَهْلِ خاصَّتِكَ مِنْ مَلائِكَتِكَ
وَالصّالِحينَ مِنْ بَرِيَّتِكَ اَنْ تَجْعَلَ عَلَيْنا واقِيَةً تُنْجينا مِنَ الْهَلَكاتِ وَتُجَنِّبُنا مِنَ الْآفاتِ
وَتُكِنُّنا مِنْ دَواهِي الْمُصيباتِ وَاَنْ تُنْزِلَ عَلَيْنا مِنْ سَكينَتِكَ وَاَنْ تُغَشِّيَ وُجوهَنا
بِاَنْوارِ مَحَبَّتِكَ وَاَنْ تُؤْوِيَنا اِلى شَديدِ رُكْنِكَ وَاَنْ تَحْوِيَنا في اَكْنافِ عِصْمَتِكَ بِرَاْفَتِكَ

همچنین خوانده شود سورهٔ واقعه و در دفع غم سورهٔ توحید و معوذتین بعد از سلام هر دعا که خواند و چون خواهد بخوابد سزاوار است که متوجه قبله شود و با طهارت باشد و توبه از گناهان نماید و قلب خود را از هموم دنیا فارغ سازد و با ذکر خدا [illegible] بخوابد [illegible] و بگوید وصیت خود را نوشته در زیر سر نهاده خود گذارد و عازم باشد [illegible] در دنیا و آخرت [illegible] و در وقت خواب سورهٔ قل هو الله احد و سورهٔ الهاکم التکاثر و آیة الکرسی [illegible]

| الخامسة عشر | وبرحمتك يا ارحم الراحمين | مناجات الزاهدين |
|---|---|---|

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِلٰهِيْ اَسْكَنْتَنَا دَارًا حَفَرَتْ لَنَا حُفَرَ مَكْرِهَا وَعَلَّقَتْنَا بِاَيْدِي الْمَنَايَا فِيْ حَبَائِلِ غَدْرِهَا فَاِلَيْكَ نَلْتَجِئُ مِنْ مَكَائِدِ خُدَعِهَا وَبِكَ نَعْتَصِمُ مِنَ الْاِغْتِرَارِ بِزَخَارِفِ زِيْنَتِهَا فَاِنَّهَا الْمُهْلِكَةُ طُلَّابَهَا الْمُتْلِفَةُ حُلَّالَهَا الْمَحْشُوَّةُ بِالْاٰفَاتِ الْمَشْحُوْنَةُ بِالنَّكَبَاتِ اِلٰهِيْ فَزَهِّدْنَا فِيْهَا وَسَلِّمْنَا مِنْهَا بِتَوْفِيْقِكَ وَعِصْمَتِكَ وَانْزِعْ عَنَّا جَلَابِيْبَ مُخَالَفَتِكَ وَتَوَلَّ اُمُوْرَنَا بِحُسْنِ كِفَايَتِكَ وَاَوْفِرْ مَزِيْدَنَا مِنْ سَعَةِ رَحْمَتِكَ وَاَجْمِلْ صِلَاتِنَا مِنْ فَيْضِ مَوَاهِبِكَ وَاغْرِسْ فِيْ اَفْئِدَتِنَا اَشْجَارَ مَحَبَّتِكَ وَاَتْمِمْ لَنَا اَنْوَارَ مَعْرِفَتِكَ وَاَذِقْنَا حَلَاوَةَ عَفْوِكَ وَلَذَّةَ مَغْفِرَتِكَ وَاَقْرِرْ اَعْيُنَنَا يَوْمَ لِقَائِكَ بِرُؤْيَتِكَ وَاَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قُلُوْبِنَا كَمَا فَعَلْتَ بِالصَّالِحِيْنَ مِنْ صَفْوَتِكَ وَالْاَبْرَارِ مِنْ خَاصَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَيَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِيْنَ

## مناجات منظومۂ حضرت امیر المؤمنین علی ابن ابیطالب علیہ الصلوٰۃ والسلام

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ — منقول از صحیفۂ علویہ

لَكَ الْحَمْدُ يَا ذَا الْجُوْدِ وَالْمَجْدِ وَالْعُلٰى ⁂ تَبَارَكْتَ تُعْطِيْ مَنْ تَشَاءُ وَتَمْنَعُ

اِلٰهِيْ وَخَلَّاقِيْ وَحِرْزِيْ وَمَوْئِلِيْ ⁂ اِلَيْكَ لَدَى الْاِعْسَارِ وَالْيُسْرِ اَفْزَعُ

اِلٰهِيْ لَئِنْ جَلَّتْ وَجَمَّتْ خَطِيْئَتِيْ ⁂ فَعَفْوُكَ عَنْ ذَنْبِيْ اَجَلُّ وَاَوْسَعُ

اِلٰهِيْ لَئِنْ اَعْطَيْتُ نَفْسِيْ سُؤْلَهَا ⁂ فَهَا اَنَا فِيْ رَوْضِ النَّدَامَةِ اَرْتَعُ

اِلٰهِيْ تَرٰى حَالِيْ وَفَقْرِيْ وَفَاقَتِيْ ⁂ وَاَنْتَ مُنَاجَاتِي الْخَفِيَّةَ تَسْمَعُ

اِلٰهِيْ فَلَا تَقْطَعْ رَجَائِيْ وَلَا تُزِغْ ⁂ فُؤَادِيْ فَلِيْ فِيْ سَيْبِ جُوْدِكَ مَطْمَعُ

اِلٰهِيْ لَئِنْ خَيَّبْتَنِيْ اَوْ طَرَدْتَنِيْ ⁂ فَمَنْ ذَا الَّذِيْ اَرْجُوْ وَمَنْ ذَا اُشَفِّعُ

اِلٰهِيْ اَجِرْنِيْ مِنْ عَذَابِكَ اِنَّنِيْ ⁂ اَسِيْرٌ ذَلِيْلٌ خَائِفٌ لَكَ اَخْضَعُ

اِلٰهِيْ فَاٰنِسْنِيْ بِتَلْقِيْنِ حُجَّتِيْ ⁂ اِذَا كَانَ لِيْ فِي الْقَبْرِ مَثْوًى وَمَضْجَعُ

(آداب وقت خواب)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ عَلَا فَقَهَرَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ بَطَنَ فَخَبَرَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ مَلَكَ فَقَدَرَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ يُحْيِي الْمَوْتٰى وَيُمِيْتُ الْاَحْيَاءَ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

[illegible]

الهی لئن عذبتنی الف حجة — فحبل رجائی منک لا یتقطع

الهی اذقنی طعم عفوک یوم لا — بنون و لا مال هنالک ینفع

الهی لئن لم ترعنی کنت ضائعا — وان کنت ترعانی فلست اضیع

الهی اذا لم تعف عن غیر محسن — فمن لمسیء بالهوی یتمتع

الهی لئن فرطت فی طلب التقی — فها انا اثر العفو اقفو واتبع

الهی لئن اخطات جهلا فطالما — رجوتک حتی قیل ما هو یجزع

الهی ذنوبی بذت الطود واعتلت — وصفحک عن ذنبی اجل وارفع

الهی ینحی ذکر طولک لوعتی — وذکر الخطایا العین منی یدمع

الهی اقلنی عثرتی وامح حوبتی — فانی مقر خائف متضرع

الهی انلنی منک روحا وراحة — فلست سوی ابواب فضلک اقرع

الهی لئن اقصیتنی او اهنتنی — فما حیلتی یا رب ام کیف اصنع

الهی حلیف الحب فی اللیل ساهر — یناجی ویدعو والمغفل یهجع

الهی وهذا الخلق ما بین نائم — ومنتبه فی لیله یتضرع

وکلهم یرجو نوالک راجیا — لرحمتک العظمی وفی الخلد یطمع

الهی یمنینی رجائی سلامة — وقبح خطیئاتی علی یشنع

الهی فان تعفو فعفوک منقذی — والا فبالذنب المدمر مصرع

الهی بحق الهاشمی محمد — وحرمة اطهار هم لک خضع

الهی بحق المصطفی وابن عمه — وحرمة ابرار هم لک خشع

الهی فانشرنی علی دین احمد — منیبا تقیا قانتا لک اخضع

ولا تحرمنی یا الهی وسیدی — شفاعته الکبری فذاک المشفع

وصل علیهم ما دعاک موحد — وناجاک اخیار ببابک رکع

(فوائد متفرقه)

قل انما انا بشر مثلکم یوحی الی انما الهکم اله واحد فمن کان یرجوا لقاء ربه فلیعمل عملا صالحا ولا یشرک بعبادة ربه احدا

و روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که هیچکس نیست که بخواند این آیه را وقت خواب مگر آنکه بیدار میشود در آن ساعتی که میخواهد بیدار شود و اگر از غیب بخواند دیگری بیدار شود دیگران

از حضرت امام محمد باقر علیه السلام است که هر که بخواند عامه ... سلامت ... خوانند

و از برای ترس در هنگام خواب صبح و دعا این است اعوذ بکلمات الله التامات التی لا یجاوزهن بر ولا فاجر من شر ما ذرأ و برأ ...

ونیز در صحیفهٔ علویه مناجاتی دیگر منظوم از آنحضرت نقل کرده که اول آن یا سامع الدعاء است چون مشتمل بر کلمات مشکله ولغات غریبه بود وبنا بر اختصار است ما از ذکر آن نمودیم

## ثلاث کلمات من مولانا علی علیه السلام (فی المناجات)

اِلٰهی کَفٰی بی عِزًّا اَنْ اَکُونَ لَکَ عَبْدًا وَکَفٰی بی فَخْرًا اَنْ تَکُونَ لی رَبًّا اَنْتَ کَما اُحِبُّ فَاجْعَلْنی کَما تُحِبُّ

## (باب دویم)

در اعمال ماههای سال وفضیلت واعمال روز نوروز واعمال ماههای رومی ودر آن چند فصل است

## (فصل اول)

## در فضیلت واعمال ماه مبارک رجب است

بدانکه اینماه وماه شعبان وماه رمضان در شرافت تمامند وروایت بسیار در فضیلت آنها وارد شده بلکه از حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم روایت شده که ماه رجب ماه بزرگ خدا است وماهی در حرمت وفضیلت بآن نمیرسد وقتال با کافران در اینماه حرام است ورجب ماه خدا است وشعبان ماه من است ورمضان ماه امت من است کسیکه یکروز از ماه رجب را روزه دارد مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد وغضب الهی از او دور گردد ویکدر از درهای جهنم بروی او بسته گردد واز حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که هر که یکروز از ماه رجب را روزه بدارد آتش جهنم یکساله راه از او دور شود وهر که سه روز از او روزه دارد بهشت او را واجب گردد وایضا فرمود که رجب نام نهری است در بهشت از شیر سفیدتر واز عسل شیرین تر هر که یکروز از رجب را روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد واز حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود که ماه رجب ماه استغفار امت من است پس در اینماه بسیار طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده ومهربانست ورجب را اصب میگویند زیرا که رحمت خدا در اینماه بر امت من بسیار ریخته میشود پس بسیار بگوئید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ وابن بابویه بسند معتبر از سالم روایت کرده است

بناصیتها اِنَّ ربّی علی صراطٍ مستقیم واگر از احتلام بترسد بگوید اللّٰهمّ انّی اعوذ بک من الاحتلام ومن سوء الاحلام ومن ان یتلاعب بی الشیطان فی الیقظة والمنام واگر بترسد از خراب شدن خانه بر سر خود بخواند اِنَّ اللّٰهَ یُمْسِکُ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُولا وَلَئِنْ زالَتا اِنْ اَمْسَکَهُما مِنْ اَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ اِنَّهُ کانَ حَلیمًا غَفُورًا واگر از دزد بترسد بخواند قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ... وفی نسخه ...

که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود
چون نظر مبارک آنحضرت بر من افتاد فرمود که آیا روزه گرفته در اینماه گفتم نه والله ای فرزند رسول خدا
فرمود که آنقدر ثواب از تو فوت شده است که قدر آنرا بغیر خدا کسی نمیداند بدرستیکه اینماهی
است که خدا آنرا بر ماههای دیگر فضیلت داده و حرمت آنرا عظیم نموده و برای روزه داشتن
آن گرامی داشتن را بر خود واجب گردانیده پس گفتم یا ابن رسول الله اگر در باقیمانده اینماه روزه بدارم
آیا ببعضی از ثواب روزه داران آن فایز میگردم فرمود ای سالم هرکه یکروز از آخر اینماه روزه بدارد
خدا او را ایمن گرداند از شدت سکرات مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که دو روز
از آخر اینماه روزه دارد بر صراط باسانی بگذرد و هر که سه روز از آخر اینماه را روزه دارد ایمن
گردد از ترس بزرگ روز قیامت و از شدتها و هولهای آنروز و برات بیزاری از آتش جهنم
باو عطا کنند و بدانکه از برای روزه ماه رجب فضیلت بسیار وارد شده است و روایت شده
که اگر شخص قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیح را بخواند تا ثواب روزه آنرا دریابد
سُبْحَانَ الْإِلٰهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ
لَبِسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ

## و اما اعمال آن بر دو قسمست

### قسم اول اعمال مشترکه

آنست که متعلق بهمه ماه است و اختصاصی بروز معین ندارد و آن چند امر است اول آنکه
در تمام ایام ماه رجب بخوانند این دعا را که روایت شده حضرت امام زین العابدین علیه السلام در حجر در
غره رجب خواند یَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ لِكُلِّ مَسْأَلَةٍ مِنْكَ
سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ عَتِيدٌ اَللّٰهُمَّ وَمَوَاعِيدُكَ الصَّادِقَةُ وَأَيَادِيكَ الْفَاضِلَةُ وَرَحْمَتُكَ
الْوَاسِعَةُ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ دوم بخوانند این دعا را که حضرت صادق علیه السلام در هر روز ماه رجب میخواند
خَابَ الْوَافِدُونَ عَلَىٰ غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَكَ وَضَاعَ الْمُلِمُّونَ إِلَّا بِكَ وَأَجْدَبَ
الْمُنْتَجِعُونَ إِلَّا مَنِ انْتَجَعَ فَضْلَكَ بَابُكَ مَفْتُوحٌ لِلرَّاغِبِينَ وَخَيْرُكَ مَبْذُولٌ لِلطَّالِبِينَ

هفت میل در چشم راست و میل در چشم چپ ... سرمه کشیدن بخواند این دعا را اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ النُّورَ فِي بَصَرِي وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَالْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَالْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ فِي نَفْسِي وَالسَّعَةَ فِي رِزْقِي وَالشُّكْرَ لَكَ أَبَداً مَا أَبْقَيْتَنِي إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و سزاوار است آنکه ترک کنی خواب بین الطلوعین و خواب بعد از عصر را و چون خواب ... جماع ... رو بقبله میخوابد و در بازار ... بخواند ...

وَفَضْلُكَ مُباحٌ لِلسّائِلينَ وَنَيْلُكَ مُتاحٌ لِلْآمِلينَ وَرِزْقُكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصاكَ وَ حِلْمُكَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ ناواكَ عادَتُكَ الْإِحْسانُ إِلَى الْمُسيئينَ وَسَبيلُكَ الْإِبْقاءُ عَلَى الْمُعْتَدينَ اَللّٰهُمَّ فَاهْدِني هُدَى الْمُهْتَدينَ وَارْزُقْنِي اجْتِهادَ الْمُجْتَهِدينَ وَلا تَجْعَلْني مِنَ الْغافِلينَ الْمُبْعَدينَ وَاغْفِرْ لي يَوْمَ الدّينِ سیم شیخ در مصباح فرموده معلی بن خنیس از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود بخوان در ماه رجب اَللّٰهُمَّ إِنّي أَسْأَلُكَ صَبْرَ الشّاكِرينَ لَكَ وَعَمَلَ الْخائِفينَ مِنْكَ وَيَقينَ الْعابِدينَ لَكَ اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظيمُ وَأَنا عَبْدُكَ الْبائِسُ الْفَقيرُ أَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَميدُ وَأَنَا الْعَبْدُ الذَّليلُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنُنْ بِغِناكَ عَلى فَقْري وَبِحِلْمِكَ عَلى جَهْلي وَبِقُوَّتِكَ عَلى ضَعْفي يا قَوِيُّ يا عَزيزُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَوْصِياءِ الْمَرْضِيّينَ وَاكْفِني ما أَهَمَّني مِنْ أَمْرِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ مؤلف گوید که سید بن طاوس نیز این دعا را در اقبال روایت کرده و از روایت او ظاهر میشود که این دعا جامعترین دعاها است و در همهٔ اوقات میتوان خواند چهارم نیز شیخ فرموده که مستحب است بخوانند در هر روز این دعا را اَللّٰهُمَّ يا ذَا الْمِنَنِ السّابِغَةِ وَالْآلاءِ الْوازِعَةِ وَالرَّحْمَةِ الْواسِعَةِ وَالْقُدْرَةِ الْجامِعَةِ وَالنِّعَمِ الْجَسيمَةِ وَالْمَواهِبِ الْعَظيمَةِ وَالْأَيادِي الْجَميلَةِ وَالْعَطايَا الْجَزيلَةِ يا مَنْ لا يُنْعَتُ بِتَمْثيلٍ وَلا يُمَثَّلُ بِنَظيرٍ وَلا يُغْلَبُ بِظَهيرٍ يا مَنْ خَلَقَ فَرَزَقَ وَأَلْهَمَ فَأَنْطَقَ وَابْتَدَعَ فَشَرَعَ وَعَلا فَارْتَفَعَ وَقَدَّرَ فَأَحْسَنَ وَصَوَّرَ فَأَتْقَنَ وَاحْتَجَّ فَأَبْلَغَ وَأَنْعَمَ فَأَسْبَغَ وَأَعْطى فَأَجْزَلَ وَمَنَحَ فَأَفْضَلَ يا مَنْ سَما فِي الْعِزِّ فَفاتَ نَواظِرَ (خواطر) الْأَبْصارِ وَدَنا فِي اللُّطْفِ فَجازَ هَواجِسَ الْأَفْكارِ يا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْمُلْكِ فَلا نِدَّ لَهُ في مَلَكُوتِ سُلْطانِهِ وَتَفَرَّدَ بِالْآلاءِ وَالْكِبْرِياءِ فَلا ضِدَّ لَهُ في جَبَرُوتِ شَأْنِهِ يا مَنْ حارَتْ في كِبْرِياءِ هَيْبَتِهِ دَقائِقُ لَطائِفِ الْأَوْهامِ وَانْحَسَرَتْ دُونَ إِدْراكِ عَظَمَتِهِ خَطائِفُ أَبْصارِ الْأَنامِ يا مَنْ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِهَيْبَتِهِ وَخَضَعَتِ الرِّقابُ لِعَظَمَتِهِ وَوَجِلَتِ الْقُلُوبُ مِنْ خيفَتِهِ أَسْأَلُكَ بِهٰذِهِ الْمِدْحَةِ الَّتي لا تَنْبَغي إِلّا لَكَ وَبِما وَأَيْتَ بِهِ عَلى نَفْسِكَ

(فضیلت نماز شب)

مگر آنکه عالم و ناصح مهربان باشد

فصل چهارم در بیان فضیلت نماز شب

فضیلت نماز شب خواندن بدانکه در روایات

و نماز شب خواندن از اسباب

بنا او در شب ... و ...

غضب ... و روایت

و بیان فضیلت آن ... و

شب ... مومن است

... شرف مومن ...

آنکه نماز شب باعث ...

و کفاره گناهان ... روز ...

گناه و وحشت قبر است

سفید و نورانی ... و آنکه مال و ...

طلب ... و ...

زینت ... دنیا ... نماز

... و ...

و زینت آخرت است ...

... جمع ...

زینت ... ... ...

و آنکه ... ...

... نماز شب ...

لِداعیکَ مِنَ الْمُؤْمِنینَ وَبِما ضَمِنْتَ الْاِجابَةَ فیهِ عَلی نَفْسِکَ لِلدّاعینَ یا اَسْمَعَ السّامِعینَ
وَاَبْصَرَ النّاظِرینَ وَاَسْرَعَ الْحاسِبینَ یا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتینِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ خاتَمِ النَّبِیّینَ
وَعَلی اَهْلِ بَیْتِهِ وَاقْسِمْ لی فی شَهْرِنا هذا خَیْرَ ما قَسَمْتَ وَاحْتِمْ لی فی قَضائِکَ خَیْرَ ما حَتَمْتَ
وَاخْتِمْ لی بِالسَّعادَةِ فیمَنْ خَتَمْتَ وَاَحْیِنی ما اَحْیَیْتَنی مَوْفُوراً وَاَمِتْنی مَسْرُوراً وَمَغْفُوراً وَ
تَوَلَّ اَنْتَ نَجاتی مِنْ مُسائَلَةِ الْبَرْزَخِ وَادْرَأْ عَنّی مُنْکَراً وَنَکیراً وَاَرِ عَیْنی مُبَشِّراً وَبَشیراً
وَاجْعَلْ لی اِلی رِضْوانِکَ وَجِنانِکَ (جَنّاتِکَ) مَصیراً وَعَیْشاً قَریراً وَمُلْکاً کَبیراً وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ کَثیراً مؤلف گوید که این دعائی است که در مسجد صعصعه نیز خوانده میشود پنجم
شیخ روایت کرده که بیرون آمد از ناحیهٔ مقدسه بر دست شیخ کبیر ابی جعفر محمد بن عثمان بن سعید
رضی الله عنه این توقیع شریف بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ بخوان در هر روز از ایام رجب

اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِمَعانی جَمیعِ ما یَدْعُوکَ بِهِ وُلاةُ اَمْرِکَ الْمَأْمُونُونَ عَلی سِرِّکَ الْمُسْتَبْشِرُونَ
بِاَمْرِکَ الْواصِفُونَ لِقُدْرَتِکَ الْمُعْلِنُونَ لِعَظَمَتِکَ اَسْئَلُکَ بِما نَطَقَ فیهِمْ مِنْ مَشِیَّتِکَ
فَجَعَلْتَهُمْ مَعادِنَ لِکَلِماتِکَ وَاَرْکاناً لِتَوْحیدِکَ وَآیاتِکَ وَمَقاماتِکَ الَّتی لا تَعْطیلَ لَها
فی کُلِّ مَکانٍ یَعْرِفُکَ بِها مَنْ عَرَفَکَ لا فَرْقَ بَیْنَکَ وَبَیْنَها اِلّا اَنَّهُمْ عِبادُکَ وَخَلْقُکَ
فَتْقُها وَرَتْقُها بِیَدِکَ بَدْؤُها مِنْکَ وَعَوْدُها اِلَیْکَ اَعْضادٌ وَاَشْهادٌ وَمُناةٌ وَاَذْوادٌ
وَحَفَظَةٌ وَرُوّادٌ فَبِهِمْ مَلَأْتَ سَمائَکَ وَاَرْضَکَ حَتّی ظَهَرَ اَنْ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ فَبِذلِکَ
اَسْئَلُکَ وَبِمَواقِعِ الْعِزِّ مِنْ رَحْمَتِکَ وَبِمَقاماتِکَ وَعَلاماتِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَاَنْ تَزیدَنی ایماناً وَتَثْبیتاً یا باطِناً فی ظُهُورِهِ وَظاهِراً فی بُطُونِهِ وَمَکْنُونِهِ یا مُفَرِّقاً بَیْنَ
النُّورِ وَالدَّیْجُورِ یا مَوْصُوفاً بِغَیْرِ کُنْهٍ وَمَعْرُوفاً بِغَیْرِ شِبْهٍ حادَّ کُلِّ مَحْدُودٍ وَشاهِدَ کُلِّ
مَشْهُودٍ وَمُوجِدَ کُلِّ مَوْجُودٍ وَمُحْصِیَ کُلِّ مَعْدُودٍ وَفاقِدَ کُلِّ مَفْقُودٍ لَیْسَ دُونَکَ مِنْ مَعْبُودٍ
اَهْلَ الْکِبْرِیاءِ وَالْجُودِ یا مَنْ لا یُکَیَّفُ بِکَیْفٍ وَلا یُؤَیَّنُ بِاَیْنٍ یا مُحْتَجِباً عَنْ کُلِّ عَیْنٍ یا دَیْمُومُ
یا قَیُّومُ وَعالِمَ کُلِّ مَعْلُومٍ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَلی عِبادِکَ الْمُنْتَجَبینَ وَبَشَرِکَ

گریستن ... ضامن روزی ... روز ... است و از
حضرت صادق علیه السلام روایت
کرده ... بود در وصیت ... پیغمبر
بعلی علیهما و آلهما السلام یا علی
وصیت میکنم ترا در باره نفس
تو بچند خصلت پس حفظ
کن آنها را بعد از آن فرمود
خداوندا یاری کن او را و ذکر
فرمود جمله از خصلتها تا اینکه
فرمود و عَلَیْکَ بِصَلوةِ اللَّیْلِ
وَعَلَیْکَ بِصَلوةِ اللَّیْلِ وَ
عَلَیْکَ بِصَلوةِ اللَّیْلِ وَعَلَیْکَ
بِصَلوةِ الزَّوالِ وَعَلَیْکَ
بِصَلوةِ الزَّوالِ وَعَلَیْکَ
بِصَلوةِ الزَّوالِ و ظاهر این
است که حضرت ... زیاده کرده
... نماز ... را
نماز زوال

الْمُنْتَجَبِينَ وَمَلائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَبِهِمُ الصَّافِّينَ الْحَافِّينَ وَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هٰذَا الْمُرَجَّبِ الْمُكَرَّمِ وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَشْهُرِ الْحُرُمِ وَأَسْبِغْ عَلَيْنَا فِيهِ النِّعَمَ وَأَجْزِلْ لَنَا فِيهِ الْقِسَمَ وَأَبْرِرْ لَنَا فِيهِ الْقَسَمَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهَارِ فَأَضَاءَ وَعَلَى اللَّيْلِ فَأَظْلَمَ وَاغْفِرْ لَنَا مَا تَعْلَمُ مِنَّا وَمَا لَا نَعْلَمُ وَاعْصِمْنَا مِنَ الذُّنُوبِ خَيْرَ الْعِصَمِ وَاكْفِنَا كَوَافِيَ قَدَرِكَ وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِحُسْنِ نَظَرِكَ وَلَا تَكِلْنَا إِلَى غَيْرِكَ وَلَا تَمْنَعْنَا مِنْ خَيْرِكَ وَبَارِكْ لَنَا فِيمَا كَتَبْتَهُ لَنَا مِنْ أَعْمَارِنَا وَأَصْلِحْ لَنَا خَبِيئَةَ أَسْرَارِنَا وَأَعْطِنَا مِنْكَ الْأَمَانَ وَاسْتَعْمِلْنَا بِحُسْنِ الْإِيمَانِ وَبَلِّغْنَا شَهْرَ الصِّيَامِ وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَيَّامِ وَالْأَعْوَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ششم و نیز شیخ روایت کرده که بیرون آمد از ناحیهٔ مقدسه بر دست شیخ ابو القاسم رضی الله عنه این دعاء در ایام رجب اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْمَوْلُودَيْنِ فِي رَجَبٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الثَّانِي وَابْنِهِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ وَأَتَقَرَّبُ بِهِمَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرَبِ يَا مَنْ إِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ طُلِبَ وَفِيمَا لَدَيْهِ رُغِبَ أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ أَوْبَقَتْهُ ذُنُوبُهُ وَأَوْثَقَتْهُ عُيُوبُهُ فَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا دُؤُوبُهُ وَمِنَ الرَّزَايَا خُطُوبُهُ يَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الْأَوْبَةِ وَالنُّزُوعَ عَنِ الْحَوْبَةِ وَمِنَ النَّارِ فَكَاكَ رَقَبَتِهِ وَالْعَفْوَ عَمَّا فِي رِبْقَتِهِ فَأَنْتَ مَوْلَايَ أَعْظَمُ أَمَلِهِ وَثِقَتِهِ اَللّٰهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ وَوَسَائِلِكَ الْمُنِيفَةِ أَنْ تَتَغَمَّدَنِي فِي هٰذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ وَازِعَةٍ وَنَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا قَانِعَةٍ إِلَى نُزُولِ الْحَافِرَةِ وَمَحَلِّ الْآخِرَةِ وَمَا هِيَ إِلَيْهِ صَائِرَةٌ

هفتم و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابو القاسم حسین بن روح رضی الله عنه که نایب خاص حضرت صاحب الامر علیه السلام است که فرمود زیارت کن در هر مشهدی که باشی از مشاهد مشرفه در ماه رجب باین زیارت میگوئی چون داخل شدی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَشْهَدَنَا مَشْهَدَ أَوْلِيَائِهِ فِي رَجَبٍ وَأَوْجَبَ عَلَيْنَا مِنْ حَقِّهِمْ مَا قَدْ وَجَبَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ وَعَلَى أَوْصِيَائِهِ الْحُجُبِ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا أَشْهَدْتَنَا مَشْهَدَهُمْ فَأَنْجِزْ لَنَا مَوْعِدَهُمْ وَأَوْرِدْنَا مَوْرِدَهُمْ غَيْرَ مُحَلَّئِينَ عَنْ وِرْدٍ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ وَالْخُلْدِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ إِنِّي قَصَدْتُكُمْ وَاعْتَمَدْتُكُمْ

(فضیلت نماز شب)

هشت رکعتی که نافله [illegible] است و از انس روایت است که گفت شنیدم از حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله [illegible] دو رکعت نماز در دل شب [illegible] بهتر است از دنیا و آنچه در دنیا است [illegible] و روایت است که [illegible] کنند [illegible] از ایشان [illegible] که بیرون [illegible] ایشان [illegible] و ایشان در دنیا [illegible] است [illegible] که [illegible] روایت کرده است [illegible]

بِمَسْئَلَتِی وَحاجَتِی وَهِیَ فَکاکُ رَقَبَتِی مِنَ النّارِ وَالْمَقَرُّ مَعَکُمْ فی دارِ الْقَرارِ مَعَ شیعَتِکُمُ الْأَبْرارِ وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَی الدّارِ اَنَا سائِلُکُمْ وَآمِلُکُمْ فیما اِلَیْکُمُ التَّفْویضُ وَعَلَیْکُمُ التَّعْویضُ فَبِکُمْ یُجْبَرُ الْمَهیضُ وَیُشْفَی الْمَریضُ وَما تَزْدادُ الْاَرْحامُ وَما تَغیضُ اِنّی بِسِرِّکُمْ مُؤْمِنٌ وَلِقَوْلِکُمْ مُسَلِّمٌ وَعَلَی اللهِ بِکُمْ مُقْسِمٌ فی رَجْعی بِحَوائِجی وَقَضائِها وَاِمْضائِها وَاِنْجاحِها وَاِبْراحِها وَبِشُؤُنی لَدَیْکُمْ وَصَلاحِها وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ سَلامَ مُوَدِّعٍ وَلَکُمْ حَوائِجَهُ مُودِعٌ یَسْئَلُ اللهَ اِلَیْکُمُ الْمَرْجِعَ وَسَعْیُهُ اِلَیْکُمْ غَیْرُ مُنْقَطِعٍ وَاَنْ یَرْجِعَنی مِنْ حَضْرَتِکُمْ خَیْرَ مَرْجِعٍ اِلی جَنابٍ مُمْرِعٍ وَخَفْضٍ مُوَسَّعٍ وَدَعَةٍ وَمَهَلٍ اِلی حینِ الْاَجَلِ وَخَیْرِ مَصیرٍ وَمَحَلٍّ فِی النَّعیمِ الْاَزَلِ وَالْعَیْشِ الْمُقْتَبَلِ وَدَوامِ الْاُکُلِ وَشُرْبِ الرَّحیقِ وَالسَّلْسَلِ وَعَلٍّ وَنَهَلٍ لا سَأَمَ مِنْهُ وَلا مَلَلَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ وَتَحِیّاتُهُ حَتَّی الْعَوْدِ اِلی حَضْرَتِکُمْ وَالْفَوْزِ فی کَرَّتِکُمْ وَالْحَشْرِ فی زُمْرَتِکُمْ وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ عَلَیْکُمْ وَصَلَواتُهُ وَتَحِیّاتُهُ وَهُوَ حَسْبُنا وَنِعْمَ الْوَکیلُ

هشتم سید بن طاوس روایت کرده از محمد بن ذکوان که معروف بسجاد است برای آنکه آنقدر سجده کرد و گریست در سجود که نابینا شد گفت عرض کردم بحضرت صادق علیه السلام فدای تو شوم اینماه رجب است تعلیم بنما مرا دعائی در آن که حقتعالی مرا بآن نفع بخشد حضرت فرمود بنویس بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ بگو در هر روز از رجب در صبح و شام در عقب نمازهای روز و شب یا مَنْ اَرْجُوهُ لِکُلِّ خَیْرٍ وَآمَنُ سَخَطَهُ عِنْدَ کُلِّ شَرٍّ یا مَنْ یُعْطِی الْکَثیرَ بِالْقَلیلِ یا مَنْ یُعْطی مَنْ سَئَلَهُ یا مَنْ یُعْطی مَنْ لَمْ یَسْئَلْهُ وَمَنْ لَمْ یَعْرِفْهُ تَحَنُّناً مِنْهُ وَرَحْمَةً اَعْطِنی بِمَسْئَلَتی اِیّاکَ جَمیعَ خَیْرِ الدُّنْیا وَجَمیعَ خَیْرِ الْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنّی بِمَسْئَلَتی اِیّاکَ جَمیعَ شَرِّ الدُّنْیا وَشَرِّ الْآخِرَةِ فَاِنَّهُ غَیْرُ مَنْقُوصٍ ما اَعْطَیْتَ وَزِدْنی مِنْ فَضْلِکَ یا کَریمُ راوی گفت پس گرفت حضرت محاسن شریف خود را در پنجه چپ خود و خواند این دعا را با حال التجا و تضرع بحرکت دادن انگشت سبابه دست راست پس گفت بعد از این یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ یا ذَا النَّعْماءِ وَالْجُودِ یا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ حَرِّمْ

(حاشیه)
پس اگر برخاست که برخاست و
گرنه می‌بست بستان شیطان آنها
محکم می‌شود یعنی که میکند دو گره
او را پس بخوابد اینکه برخاست
ایستادن برای نماز شب هرگاه صبح
که برخیزد گران و ملالت زده
و کسالت دارد
بسند معتبر از حضرت امام محمد
باقر علیه السلام روایت کرده‌اند که فرمود
از برای هر شب شیطانی است که
او را ولهان میگویند پس هرگاه بنده
از خواب بیدار شود و اراده کند
برخاستن برای نماز شب آن
شیطان او را گوید که الان وقت
برخاستن تو نیست پس بعد از
دیگر که بیدار شود و خواهد برخیزد
جنود شیطان گویند که وقت
برخاستن تو نشده پس همچنین
می‌گویند او را تا از برخاستن
باز ایستد و خجل کند
او را تا صبح

شَبِیْبَنی عَلَی النّارِ هفتم از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده که هر که در ماه رجب
صد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذی لا اِلهَ اِلّا هُوَ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ و ختم کند
آن را بصدقه ختم فرماید حقتعالی برای او برحمت و مغفرت و کسیکه چهار صد مرتبه بگوید بنویسد
برای او اجر صد شهید دهم و نیز از آنحضرت مرویست کسیکه بگوید در ماه رجب هزار مرتبه
لا اِلهَ اِلّا اللهُ بنویسد خداوند عزوجل برای او صد هزار حسنه و بنا فرماید برای او صد شهر
در بهشت یازدهم روایتست کسیکه در رجب در وقت صبح هفتاد مرتبه و در وقت پسین نیز
هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ و چون تمام کرد دستها را بلند کند و بگوید
اَللّهُمَّ اغْفِرْ لی وَتُبْ عَلَیَّ پس اگر در ماه رجب بمیرد خدا از او راضی باشد و آتش او را مس نکند
ببرکت رجب دوازدهم در جمیع این ماه هزار مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ مِنْ
جَمیعِ الذُّنُوبِ وَالْآثامِ تا خداوند رحمن او را بیامرزد سیزدهم سید در اقبال فضیلت بسیار
از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده برای خواندن قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ ده هزار مرتبه یا هزار
مرتبه یا صد مرتبه در ماه رجب و نیز روایت کرده که هر که در روز جمعه ماه رجب صد مرتبه
قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ بخواند برای او نوری باشد در قیامت که او را به بهشت بکشاند چهاردهم سید
روایت کرده که هر که در ماه رجب یکروز روزه بدارد و چهار رکعت نماز گذارد بخواند در رکعت
اول صد مرتبه آیة الکرسی و در رکعت دوم دویست مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ نمیرد تا جای خود را
در بهشت ببیند یا دیده شود برای او پانزدهم و نیز سید روایت کرده از حضرت رسول صلی الله علیه
و آله که هر که در روز جمعه ماه رجب چهار رکعت نماز کند ما بین ظهر و عصر بخواند در هر رکعتی
حمد یکمرتبه و آیة الکرسی هفت مرتبه و قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ پنج مرتبه پس ده مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذی
لا اِلهَ اِلّا هُوَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ بنویسد حقتعالی برای او از روزیکه این نماز را گذارده تا
روزیکه بمیرد هر روزی هزار حسنه و عطا فرماید او را بهر آیه که خوانده شهری در بهشت از یاقوت
سرخ و بهر حرفی قصری در بهشت از در سفید و تزویج فرماید او را حور العین و راضی شود از او

طلوع کند و چون غضب طالع شود
حول کند و در کوثر نازل شود
از او در رضا الکبر
اثنا ذو تجوز ... صلی الله علیه
از ... بعضی ...
نعلکه ...
خود و فرغ ... کرامت ...
شیطان ... همه
... بتل ...
... استغفار ...
... شود و ... فرض ...
... کرده ...
... کرده و ...
نماز خوانند ...
... الاسم
... تا ... الکبیره ...
... اهل
... رتبت

بغیر سخط و نوشته شود از عابدین و ختم فرماید برای او بسعادت و مغفرت الخبر شانزدهم
سه روز از این ماه را که پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد زیرا که روایت شده
هر که در یکی از ماههای حرام این سه روز را روزه بدارد حقتعالی برای او ثواب نهصد سال
عبادت بنویسد هفدهم در تمام ماه رجب شصت رکعت نماز کند باین طریق که در هر شب
آن دو رکعت بجا آورد بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه و قُل یا اَیُّهَا الکافِرُونَ سه مرتبه
و قُل هُوَ اللهُ اَحَدٌ یکمرتبه و چون سلام دهد دستها را بلند کند و بگوید لا اِلهَ اِلّا اللهُ وَحدَهُ
لا شَرِیکَ لَهُ لَهُ المُلکُ وَلَهُ الحَمدُ یُحیِی وَیُمِیتُ وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ بِیَدِهِ الخَیرُ وَهُوَ عَلی
کُلِّ شَیءٍ قَدِیرٌ وَاِلَیهِ المَصِیرُ وَلا حَولَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظِیمِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ
النَّبِیِّ الاُمِّیِّ وَآلِهِ و بکشد دستها را بصورت خود از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست
که کسیکه این عمل را بجا آورد حقتعالی دعاء او را مستجاب گرداند و ثواب شصت حج و شصت
عمره با و عطا فرماید هیجدهم از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست که کسی که در یکشب از ماه
رجب بخواند صد مرتبه قُل هُوَ اللهُ اَحَدٌ در دو رکعت نماز پس گویا صد سال روزه گرفته در
راه خدا و حقتعالی در بهشت صد قصر باو مرحمت فرماید هر قصری در جوار پیغمبری از پیغمبران
علیهم السلام نوزدهم و نیز از آنحضرت مرویست که هر که در یکشب از شبهای رجب ده رکعت نماز کند بخواند
در هر رکعتی حمد و قُل یا اَیُّهَا الکافِرُونَ یکمرتبه و توحید سه مرتبه بیامرزد حقتعالی هر
گناهی که کرده الخبر بیستم علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده که از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول
است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده که هر که در هر شب و هر روز ماه رجب و شعبان و رمضان
سه مرتبه هر یک از حمد و آیة الکرسی و قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق
و قل اعوذ برب الناس بخواند و سه مرتبه بگوید سُبحانَ اللهِ وَالحَمدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلّا اللهُ وَاللهُ
اَکبَرُ وَلا حَولَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظِیمِ و سه مرتبه بگوید اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ و سه مرتبه بگوید اَللّهُمَّ اغفِر لِلمُؤمِنِینَ وَالمُؤمِناتِ و چهارصد مرتبه بگوید اَستَغفِرُ اللهَ وَاَتُوبُ

مینمند که وارد است و فطیر را زنند سه دانه یکی از امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده که فرمود طمع مکن در سه چیز با سه چیز طمع مکن در بهشت با شب بیدار نبودن و در روز صوم نداشتن و با خواب بودن در جمیع شب و دوا نمان از دنیا با جمع بودن و نیز فطیر را زنند که حضرت عیسی علیه السلام روایت کرده زد مادر خود مریم علیها السلام را بعد از مردن و گفت ای مادر با من تکلم کن آیا میخواهی بدنیا برگردی گفت بلی برای آنکه نماز گذارم برای خدا در شب بسیار سرد و روزه بگیرم در روز بسیار گرم ای پسر جان من این راه بسیار ترسناکی است و اما کیفیت نماز شب پس آن است و مختصر که هر کس بخواند بجا آورد انشاء الله تعالی

الیه خداوند تعالی گناهانش را بیامرزد اگرچه بعدد قطرهای باران و برگ درختان و کف دریاها باشد الخبر و نیز علامه مجلسی فرموده که در هر شب از شبهای این ماه هزار مرتبه لا اله الا الله وارد شده است و بدانکه شب جمعه اول ماه رجب را لیلة الرغائب میگویند و از برای آن عملی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده با فضیلت بسیار که سید در اقبال و علامه ... نقل کرده‌اند از جمله فضیلت آنکه گناهان بسیار بسبب آن آمرزیده شود و آنکه ... بکند چون شب اول قبر او شود حق تعالی بفرستد ثواب این نماز را بسوی او و به نیکوترین ... بروی گشاده و درخشان و زبان فصیح پس باوی گوید ای حبیب من بشارت باد ترا ... از هر شدت پس میگوید تو کیستی بخدا سوگند که من روئی بهتر از روی تو ندیدم و کلامی ... تر از کلام تو نشنیدم و بوئی بهتر از بوی تو نبوئیدم گوید من ثواب آن نمازم که در فلان شب از فلان ماه از فلان سال بجا آوردی آمده‌ام امشب نزد تو تا حق ترا ادا کنم و مونس تنهائی تو باشم و وحشت را از تو بردارم و چون در صور دمیده شود من سایه بر سر تو خواهم افکند در عرصه قیامت پس خوشحال باش که خیر از تو معدوم نخواهد شد هرگز و کیفیت آن چنانست که روز پنجشنبه اول ماه را روزه میداری پس چون شب جمعه داخل شود ما بین نماز مغرب و عشا دوازده رکعت نماز میگذاری هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت از آن یکمرتبه حمد و سه مرتبه انا انزلناه و دوازده مرتبه قل هو الله احد میخوانی و چون فارغ شدی از نماز هفتاد مرتبه میگوئی اللّهم صلّ علی محمّد النّبیّ الامّیّ وعلی آله پس بسجده میروی و هفتاد مرتبه میگوئی سبّوح قدّوس ربّ الملائکة والرّوح پس سر از سجده برمیداری و هفتاد مرتبه میگوئی ربّ اغفر وارحم وتجاوز عمّا تعلم انّک انت العلیّ الاعظم پس باز بسجده ... میگوئی سبّوح قدّوس ربّ الملائکة والرّوح پس حاجت خود را میطلبی که انشاء الله برآورده خواهد شد و بدانکه نیز زیارت حضرت امام رضا ... در ماه رجب ... دارد چنانچه عمره در این ماه فضیلت دارد و روایت شده که تالی حج است ... فضیلت ... منقولست که جناب علی بن حسین

(فضیلت نماز شب)

آنکه چون از خواب برخیزد سجده کند از برای خداوند تعالی و نیکو است در آن حال و در سجده بگوید و بعد از برداشتن سر از سجده بگوید الحمد لله الذی احیانی بعد ما اماتنی والیه النّشور الحمد لله الذی ردّ علیّ روحی لاحمده واعبده و چون برخاست و ایستاد بگوید اللّهم اعنّی علی هول المطّلع ووسّع علیّ المضجع وارزقنی خیر ما بعد الموت و چون صدای خروس بشنود بگوید سبّوح قدّوس ربّ الملائکة والرّوح سبقت رحمتک غضبک لا اله الّا انت عملت سوءا وظلمت نفسی فاغفر لی انّه لا یغفر الذّنوب الّا انت

معتمر شده بود در ماه رجب و شبانه روز نماز در نزد کعبه میگذاشت و پیوسته در سجده بود در شب و روز و این ذکر از آنحضرت شنیده میشد که در سجده میگفت عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ

## قسم دوم در اعمال مخصوصه ایام و لیالی ماه رجب است

شب اول شب شریفی است و در آن چند عمل است اول آنکه چون هلال را ببیند بگوید اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ رَبِّي وَرَبُّكَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ و نیز از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که چون هلال رجب را میدید میگفت اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَاَعِنَّا عَلَى الصِّيَامِ وَالْقِيَامِ وَحِفْظِ اللِّسَانِ وَغَضِّ الْبَصَرِ وَلَا تَجْعَلْ حَظَّنَا مِنْهُ الْجُوعَ وَالْعَطَشَ دوم غسل کند از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست که هر که درک کند ماه رجب را و غسل کند در اول و وسط و آخر آن بیرون آید از گناهان خود مانند روزی که از مادر متولد شده سیم زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را چهارم بعد از نماز مغرب بیست رکعت نماز کند بحمد و توحید و بعد از هر دو رکعت سلام دهد تا محفوظ بماند خود و اهل و مال و اولاد وی و از عذاب قبر در پناه باشد و از صراط بی‌حساب مانند برق بگذرد پنجم بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز کند بخواند در رکعت اول حمد و الم نشرح یکمرتبه و توحید سه مرتبه و در رکعت دوم حمد و الم نشرح و توحید و معوذتین را و چون سلام نماز داد سی مرتبه لا اله الا الله بگوید و سی مرتبه صلوات بفرستد تا حقتعالی گناهان او را بیامرزد مانند روزی که از مادر متولد شده ششم آنکه بخواند سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و قُلْ يَا اَيُّهَا الْكَافِرُونَ یکمرتبه و توحید سه مرتبه هفتم بجا آورد آنچه را که شیخ در مصباح متهجد ذکر نموده فرموده ذکر عمل شب اول رجب روایت کرده است ابو البختری وهب بن وهب از حضرت امام جعفر صادق از پدرش از جدش از حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام که آنحضرت را خوش می آمد که فارغ سازد خود را چهار شب در تمام سال یعنی احیا بدارد آن شبها را بعبادت و آن چهار شب شب اول رجب و شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عید قربان بود و روایت شده است از ابو جعفر ثانی حضرت امام محمد جواد علیه السلام

---

ارحمني انت تبت علي انك انت التواب الرحيم پس چون نگاه کند باطراف آسمان بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ لَا يُوَارِي مِنْكَ لَيْلٌ دَاجٍ وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ اَبْرَاجٍ وَلَا اَرْضٌ ذَاتُ مِهَادٍ وَلَا ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ وَلَا بَحْرٌ لُجِّيٌّ تُدْلِجُ بَيْنَ يَدَيِ الْمُدْلِجِ مِنْ خَلْقِكَ تُدْلِجُ الرَّحْمَةَ عَلَى مَنْ تَشَاءُ مِنْ خَلْقِكَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ غَارَتِ النُّجُومُ وَنَامَتِ الْعُيُونُ وَاَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَاِلٰهِ الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ پس بخواند پنج آیه آل عمران اِنَّ فِي خَلْقِ

که فرمود مستحب است که هر آدمی بخواند این دعا را در شب اول رجب بعد از عشاء آخره اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُکَ بِاَنَّکَ مَلِکٌ وَاَنَّکَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ مُقْتَدِرٌ وَاَنَّکَ ما تَشاءُ مِنْ اَمْرٍ یَکُنْ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ یا مُحَمَّدُ یا رَسُولَ اللهِ اِنّی
اَتَوَجَّهُ بِکَ اِلَی اللهِ رَبِّکَ وَرَبّی لِیُنْجِحَ لی بِکَ طَلِبَتی اَللّٰهُمَّ بِنَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَیْتِهِ
صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ اَنْجِحْ طَلِبَتی پس سؤال کن حاجت را و روایت کرده است علی بن حدید
که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام بعد از فراغ از نماز شب در حال سجده میگفت لَکَ الْمَحْمَدَةُ
اِنْ اَطَعْتُکَ وَلَکَ الْحُجَّةُ اِنْ عَصَیْتُکَ لا صُنْعَ لی وَلا لِغَیْری فی اِحْسانٍ اِلّا بِکَ یا کائِناً
قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَیا مُکَوِّنَ کُلِّ شَیْءٍ اِنَّکَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنَ الْعَدیلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمِنْ
شَرِّ الْمَرْجِعِ فِی الْقُبُورِ وَمِنَ النَّدامَةِ یَوْمَ الْاٰزِفَةِ فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تَجْعَلَ عَیْشی عیشَةً نَقِیَّةً وَمیتَتی میتَةً سَوِیَّةً وَمُنْقَلَبی مُنْقَلَباً کَریماً غَیْرَ مُخْزٍ وَلا فاضِحٍ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الْاَئِمَّةِ یَنابیعِ الْحِکْمَةِ وَاُولِی النِّعْمَةِ وَمَعادِنِ الْعِصْمَةِ وَاعْصِمْنی
بِهِمْ مِنْ کُلِّ سُوءٍ وَلا تَاْخُذْنی عَلیٰ غِرَّةٍ وَلا عَلیٰ غَفْلَةٍ وَلا تَجْعَلْ عَواقِبَ عَمَلی حَسْرَةً وَارْضَ
عَنّی فَاِنَّ مَغْفِرَتَکَ لِلظّالِمینَ وَاَنَا مِنَ الظّالِمینَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لی ما لا یَضُرُّکَ وَاَعْطِنی ما لا
یَنْقُصُکَ فَاِنَّکَ الْوَسیعُ رَحْمَتُهُ الْبَدیعُ حِکْمَتُهُ وَاَعْطِنِی السَّعَةَ وَالدَّعَةَ وَالْاَمْنَ وَالصِّحَّةَ
وَالْبُخُوعَ وَالْقُنُوعَ وَالشُّکْرَ وَالْمُعافاةَ وَالتَّقْویٰ وَالصَّبْرَ وَالصِّدْقَ عَلَیْکَ وَعَلیٰ اَوْلِیائِکَ
وَالْیُسْرَ وَالشُّکْرَ وَاعْمُمْ بِذٰلِکَ یا رَبِّ اَهْلی وَوَلَدی وَاِخْوانی فیکَ وَمَنْ اَحْبَبْتُ وَاَحَبَّنی
وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنی مِنَ الْمُسْلِمینَ وَالْمُؤْمِنینَ یا رَبَّ الْعالَمینَ ابن اشیم گفته این دعا بعد از
هشت رکعت نماز شب و پیش از نماز و تر است آنگاه سه رکعت و تر بجا میآوری پس چون نماز
بگذاری در حالیکه نشسته باشی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لا تَنْفَدُ خَزائِنُهُ وَلا یَخافُ اٰمِنُهُ رَبِّ اِنِ ارْتَکَبْتُ
الْمَعاصِیَ فَذٰلِکَ ثِقَةٌ مِنّی بِکَرَمِکَ اِنَّکَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبادِکَ وَتَعْفُو عَنْ سَیِّئاتِهِمْ
وَتَغْفِرُ الزَّلَلَ وَاِنَّکَ مُجیبٌ لِداعیکَ وَمِنْهُ قَریبٌ وَاَنَا تائِبٌ اِلَیْکَ مِنَ الْخَطایا وَراغِبٌ

السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلافِ
اللَّیْلِ وَالنَّهارِ لَاٰیاتٍ لِاُولِی
الْاَلْبابِ الَّذینَ یَذْکُرُونَ
اللهَ قِیاماً وَقُعُوداً وَعَلیٰ
جُنُوبِهِمْ وَیَتَفَکَّرُونَ فی خَلْقِ
السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنا ما
خَلَقْتَ هٰذا باطِلاً سُبْحانَکَ
فَقِنا عَذابَ النّارِ رَبَّنا
اِنَّکَ مَنْ تُدْخِلِ النّارَ فَقَدْ
اَخْزَیْتَهُ وَما لِلظّالِمینَ مِنْ
اَنْصارٍ رَبَّنا اِنَّنا سَمِعْنا
مُنادِیاً یُنادی لِلْاِیمانِ اَنْ
اٰمِنُوا بِرَبِّکُمْ فَاٰمَنّا رَبَّنا
فَاغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا وَکَفِّرْ
عَنّا سَیِّئاتِنا وَتَوَفَّنا مَعَ
الْاَبْرارِ رَبَّنا وَاٰتِنا ما
وَعَدْتَنا عَلیٰ رُسُلِکَ وَلا تُخْزِنا
یَوْمَ الْقِیٰمَةِ اِنَّکَ لا تُخْلِفُ

اِلَيْكَ في تَوْفيرِ حَظّي مِنَ الْعَطايا يا خالِقَ الْبَرايا يا مُنْقِذي مِنْ كُلِّ شَديدَةٍ يا مُجيري مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ وَفِّرْ عَلَيَّ السُّرُورَ وَاكْفِني شَرَّ عَواقِبِ الْاُمُورِ فَاَنْتَ اللّهُ عَلى نَعْمائِكَ وَجَزيلِ عَطائِكَ مَشْكُورٌ وَلِكُلِّ خَيْرٍ مَذْخُورٌ وبدانكه علماء از براى هر شب اينماه نماز مخصوصى ذكر فرموده اند

| نقل آن نيست | روز اول | مقام را گنجايش |
|---|---|---|

روز شريفى است ودر آن چند عمل است اول روزه گرفتن روايت شده كه حضرت نوح عليه السلام در اين روز بكشتى سوار شد وامر فرمود كسانيرا كه با او بودند روزه بدارند وهر كه اين روز را روزه بدارد آتش جهنم يكسال راه از او دور شود دوم غسل كند سيم زيارت امام حسين عليه السلام كند شيخ روايت كرده از بشير دهان از امام جعفر صادق عليه السلام كه فرمود هر كه زيارت كند حسين بن على عليهما السلام را در روز اول رجب بيامرزد خداوند عالم او را البته چهارم بخواند دعاى طويلى كه سيد در اقبال نقل فرموده پنجم شروع كند بنماز سلمان رضى الله عنه بدينطريق كه ده ركعت نماز گذارد وبعد از هر دو ركعت سلام دهد ودر هر ركعت يكمرتبه حمد وسه مرتبه سوره توحيد وسه مرتبه سوره قُلْ يا اَيُّهَا الْكافِرُونَ بخواند وبعد از هر سلام دستها را بلند كند وبگويد لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيي وَيُميتُ وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ پس بگويد اَللّهُمَّ لا مانِعَ لِما اَعْطَيْتَ وَلا مُعْطِيَ لِما مَنَعْتَ وَلا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ پس دستها را بروى خود كشد ودر روز نيمه ماه نيز اين نماز را بهمين كيفيت بخواند لكن عوض اينكه دعا بعد از عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ بگويد اِلهاً واحِداً اَحَداً فَرْداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً ودر روز آخر ماه نيز چنين كند لكن بعد از عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ بگويد وَصَلَّى اللّهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ پس دستها را بروى خود بكشد وحاجت خود را طلبد واز فوايد اين نماز نبايد غفلت نمود كه آن بسيار است وبدانكه از براى حضرت سلمان نيز نماز ديگرى است در روز اول اينماه ده ركعت در هر ركعت حمد يكمرتبه وتوحيد سه مرتبه با فضيلت بسيار كه مجملش آمرزش گناهان ومحفوظ بودن

(كيفيت نماز شب)

هر گاه خواست كه متوجه شود بسوى عبادت واداء حاجتى بوده باشد ابتدا كند بآن نفلى پس چون ابتدا كند بآن رجوع نمايد از طلا ابتدا كند بوضو از آن بعد از آن وضو بسازد وضوء كامل وخود را خوشبو سازد پس برخيزد بنماز شب واول وقت آن از نصف شب است وهر چه نزديكتر شود بطلوع صبح صادق افضل است واگر طلوع كند صبح وچهار ركعت از آن خوانده باشد بقيه را بخواند بحمد تنها پس چون فراغت يافت از نماز شب شروع ميكند هشت ركعت نماز وبعد از هر دو ركعت سلام ميدهد وخواندن كند در ركعت اول بعد از حمد شصت مرتبه توحيد بخواند ودر هر ركعتى سى مرتبه تا منصرف شود از نماز وبوده باشد ميان او و

ازفتنهٔ قبر و عذاب روز قیامت و رفتن جذام و برص و ذات الجنب زخوانندهٔ آن است و سید
نیز برای این روز چهار رکعتی نماز نقل کرده هر که خواهد باقبال مراجعه کند و در این روز سنهٔ ۵۷
پنجاه و هفت بقولی ولادت حضرت باقر علیه السلام واقع شده ولکن مختار داعی در سیم صفر است و در
روز دوم این ماه بقولی ولادت باسعادت حضرت امام علی نقی علیه السلام است و شهادت آن
حضرت در سیم سنهٔ ۲۵۴ دویست و پنجاه و چهار در سرّ من رای واقع شده روز دهم بقول ابن عیاش

| | | |
|---|---|---|
| ولادت حضرت امام محمد تقی | (شب سیزدهم) | علیه السلام واقع شده |

بدانکه مستحب است در هر یک از ماه رجب و شعبان و رمضان آنکه شب سیزدهم دو رکعت نماز بگذارند
در هر رکعت حمد یس و تبارک الملک و توحید بخوانند و در شب چهاردهم چهار رکعت بدستلام
همین کیفیت و در شب پانزدهم شش رکعت به سلام همین کیفیت از حضرت صادق علیه السلام مروی
است که هر که چنین کند جمیع فضیلت این سه ماه را دریابد و جمیع گناهانش غیر از شرک آمرزیده شود

**روز سیزدهم** اول ایام البیض است و ثواب بسیاری برای روزهٔ این روز و دو روز بعد
وارد شده و اگر کسی خواهد عمل امّ داود بجا آورد باید این روز را روزه بگیرد و در این روز
بنا بر مشهور بعد از سی سال از عام الفیل ولادت باسعادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در
میان کعبهٔ معظمه واقع شده است **شب نیمهٔ ماه رجب** شب شریفی است و در آن چند
عمل است اول غسل دوم احیاء آن سیم زیارت امام حسین علیه السلام چهارم شش رکعت
نماز که در شب سیزدهم ذکر شد پنجم سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و این نماز
را سید از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده با فضیلت بسیار ششم دوازده رکعت نماز
هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت هر یک از سورهٔ حمد و توحید و فلق و ناس و آیة الکرسی و
قدر را چهار مرتبه بخواند و بعد از سلام چهار مرتبه بگوید اَللهُ اَللهُ رَبّی لا اُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً
وَلا اَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِیّاً و هر چه میخواهد بخواند و این نماز را بطریق سید از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده ولکن شیخ در مصباح فرموده روایت کرده داود بن سرحان از حضرت صادق علیه السلام

(کیفیت نماز شب)

خدای عزّ و جلّ گناهی ما بیامرزد و آنکه
و در رکعت اول آن توحید و در
رکعت دوم قل یا ایّها الکافرون
و رکعت سوم و شش رکعت دیگر
خواند و تفصیل هر چه خواهد بخواند
حمد و هر سوره که خواهد بخواند و قل هو الله احد
و کافیست حمد و آیة الکرسی
و در هر کیفیت و بعد از نماز
تنها و جماعت که تنها است نیز
واجب تنها است
و در نماز انفال
و در هر رکعت
کافیست سه سبحان الله
و آنکه گفته شود اللّهمّ اغفر
لنا و ارحمنا و عافنا و اعف
عنّا فی الدنیا و الآخرة انّک
علی کلّ شیء قدیر و آنکه
بگوید ربّ اغفر و ارحم و تجاوز
عمّا تعلم انّک انت
الاعزّ الاجلّ الاکرم
و روایت شده از
حضرت

که فرمود بجا میاورد در شب نیمهٔ رجب دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعت حمد و سوره و چون فارغ شدی از نماز میخوانی بعد از آن حمد معوذتین و سوره اخلاص و آیة الکرسی را چهار مرتبه و میگوئی بعد از آن سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ چهار مرتبه پس میگوئی اَللهُ اَللهُ رَبِّي لَا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَمَا شَاءَ اللهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وبجا میاوری در شب بیست و هفتم نیز مثل اینرا

## روز نیمهٔ رجب

روز مبارکی است و در آن چند عمل است اول غسل دوم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام از ابن ابی نصر منقولست که گفت سؤال کردم از حضرت امام رضا علیه السلام که در چه ماه زیارت کنیم امام حسین علیه السلام را فرمود در نیمهٔ رجب و نیمهٔ شعبان سیم نماز سلمان بجو بکه در روز اول گذشت چهارم چهار رکعت نماز بخواند و بعد از سلام دست خود را پهن کند و بگوید اَللّٰهُمَّ يَا مُذِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ وَيَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ اَنْتَ كَهْفِي حِينَ تُعْيِينِي الْمَذَاهِبُ وَاَنْتَ بَارِئُ خَلْقِي رَحْمَةً بِي وَقَدْ كُنْتَ عَنْ خَلْقِي غَنِيًّا وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ وَاَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ عَلٰى اَعْدَائِي وَلَوْلَا نَصْرُكَ اِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ يَا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا وَمُنْشِئَ الْبَرَكَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالشُّمُوخِ وَالرِّفْعَةِ فَاَوْلِيَاؤُهُ بِعِزِّهِ يَتَعَزَّزُونَ وَيَا مَنْ وَضَعَتْ لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ الْمَذَلَّةِ عَلٰى اَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ اَسْئَلُكَ بِكَيْنُونِيَّتِكَ الَّتِي اشْتَقَقْتَهَا مِنْ كِبْرِيَائِكَ وَاَسْئَلُكَ بِكِبْرِيَائِكَ الَّتِي اشْتَقَقْتَهَا مِنْ عِزَّتِكَ وَاَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي اسْتَوَيْتَ بِهَا عَلٰى عَرْشِكَ فَخَلَقْتَ بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ فَهُمْ لَكَ مُذْعِنُونَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ روایت است که هر صاحب غمی این نماز را بخواند حقتعالی او را از اندوه و غم آسایش بخشد

پنجم عمل ام داود که عمده اعمال این روز است و برای برآمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم ظالمان مؤثر است و کیفیت آن بنابر آنچه در مصباح شیخ است آنستکه چون خواهد این عمل را بجا آورد روزه بگیرد روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را پس در روز پانزدهم نزد زوال غسل کند و چون وقت زوال داخل شود نماز ظهر و عصر را بجا آورد در حالتیکه رکوع و

امام موسی علیه السلام چون شب در محراب عبادت می ایستاد میخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ خَلَقْتَنِي سَوِيًّا و این دعا پیشتر گذشت و در صحیفه کامله مرویست و چون فارغ شود از هشت رکعت نماز شب بجا میاورد دو رکعت نماز شفع و یک رکعت نماز وتر و مستحب است که بخواند در این سه رکعت بعد از حمد قل هو الله احد را تا بمنزله آن باشد که یک ختم قرآن کرده باشد زیرا که سورهٔ توحید ثلث قرآن است و یا آنکه بخواند در نماز شفع در رکعت اول بعد از حمد قل اعوذ برب الناس و در رکعت دوم بعد از حمد و قل اعوذ برب الفلق و چون از نماز شفع فارغ شد مستحب است آنکه بخواند الهی تعرض لک فی هذا اللیل المتعرضون و این دعا پیش در اعمال شب جمعه گذشت

سجود شاز اینکو کند و در موضع خلوتی باشد که چیزی او را مشغول ننماید و انسانی با او تکلم ننماید

پس چون از نماز فارغ شود رو بقبله کند و بخواند حمد را صد مرتبه و سورهٔ اخلاص را صد مرتبه و آیة

الکرسی را ده مرتبه و بعد از اینها بخواند سورهٔ انعام (۱) و بنی اسرائیل (۲) و کهف (۳) و لقمان (۴) و یس (۵) و صافات (۶)

و حم سجده (۷) و حمعسق (۸) و حم دخان (۹) و فتح (۱۰) و واقعه (۱۱) و ملك (۱۲) و ن (۱۳) و اذا السماء انشقت (۱۴) و ما بعد آنرا

تا آخر قرآن و چون از اینها فارغ شود بگوید در حالتیکه رو بقبله باشد صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِیمُ

الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَ الْاِکْرَامِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ الَّذِی لَیْسَ

کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ الْبَصِیرُ الْخَبِیرُ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَ الْمَلٰائِکَةُ وَ اُولُوا الْعِلْمِ

قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ وَ بَلَّغَتْ رُسُلُهُ الْکِرَامُ وَ اَنَا عَلٰی ذٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِینَ

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الْمَجْدُ وَ لَكَ الْعِزُّ وَ لَكَ الْفَخْرُ وَ لَكَ الْقَهْرُ وَ لَكَ النِّعْمَةُ وَ لَكَ الْعَظَمَةُ

وَ لَكَ الرَّحْمَةُ وَ لَكَ الْمَهَابَةُ وَ لَكَ السُّلْطَانُ وَ لَكَ الْبَهَاءُ وَ لَكَ الْاِمْتِنَانُ وَ لَكَ التَّسْبِیحُ وَ

لَكَ التَّقْدِیسُ وَ لَكَ التَّهْلِیلُ وَ لَكَ التَّکْبِیرُ وَ لَكَ مَا یُرٰی وَ لَكَ مَا لَا یُرٰی وَ لَكَ مَا فَوْقَ السَّمٰوَاتِ

الْعُلٰی وَ لَكَ مَا تَحْتَ الثَّرٰی وَ لَكَ الْاَرَضُونَ السُّفْلٰی وَ لَكَ الْاٰخِرَةُ وَ الْاُولٰی وَ لَكَ مَا تَرْضٰی بِهِ

مِنَ الثَّنَاءِ وَ الْحَمْدِ وَ الشُّکْرِ وَ النَّعْمَاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی جَبْرَئِیلَ اَمِینِكَ عَلٰی وَحْیِكَ وَ الْقَوِیِّ عَلٰی

اَمْرِكَ وَ الْمُطَاعِ فِی سَمٰوَاتِكَ وَ مَحَالِّ کَرَامَاتِكَ الْمُتَحَمِّلِ لِکَلِمَاتِكَ النَّاصِرِ لِاَنْبِیَائِكَ الْمُدَمِّرِ

لِاَعْدَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مِیکَائِیلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ وَ الْمَخْلُوقِ لِرَاْفَتِكَ وَ الْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِینِ

لِاَهْلِ طَاعَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی اِسْرَافِیلَ حَامِلِ عَرْشِكَ وَ صَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظِرِ لِاَمْرِكَ

الْوَجِلِ الْمُشْفِقِ مِنْ خِیفَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی حَمَلَةِ الْعَرْشِ الطَّاهِرِینَ وَ عَلَی السَّفَرَةِ الْکِرَامِ

الْبَرَرَةِ الطَّیِّبِینَ وَ عَلٰی مَلٰائِکَتِكَ الْکِرَامِ الْکَاتِبِینَ وَ عَلٰی مَلٰائِکَةِ الْجِنَانِ وَ خَزَنَةِ

النِّیرَانِ وَ مَلَكِ الْمَوْتِ وَ الْاَعْوَانِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِکْرَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی اَبِینَا اٰدَمَ بَدِیعِ

فِطْرَتِكَ الَّذِی کَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ مَلٰائِکَتِكَ وَ اَبَحْتَهُ جَنَّتَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی اُمِّنَا

حَوَّاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفَّاةِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْاِنْسِ الْمُتَرَدِّدَةِ بَیْنَ مَحَالِّ

در مفاتیح الجنان مذکور شد
وچون از دو رکعت شفع فارغ
شد برخیزد جهت یک رکعت وتر و
بخواند در آن حمد و سوره توحید
سه مرتبه و معوذتین یعنی قل
هو الله احد سه مرتبه و قل
اعوذ برب الفلق و قل
اعوذ برب الناس یک مرتبه
پس دست بردارد برای قنوت و دعا
بخواند آنچه بخواهد از ادعیه
فرموده که دعا اهل ایمان
خوانده میشود و از جمیع خلق
نمیشود ولکن جانب ... باشد و
بخلاف آن جانب ... در قنوت
مستجاب است که از آنان ... در
آن گریه کند از خوف خدا یا آنکه
ترس از غضب خدا بگرداند
کند و دعا کند که مستجاب
شود ...

الْقُدُّوسِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى هَابِيلَ وَشِيثَ وَاِدْرِيسَ وَنُوحٍ وَهُودٍ وَصَالِحٍ وَاِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ
وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ وَالْاَسْبَاطِ وَلُوطٍ وَشُعَيْبٍ وَاَيُّوبَ وَمُوسٰى وَهٰرُونَ وَيُوشَعَ
وَمِيشَا وَالْخِضْرِ وَذِي الْقَرْنَيْنِ وَيُونُسَ وَاِلْيَاسَ وَالْيَسَعِ وَذِي الْكِفْلِ وَطَالُوتَ وَدَاوُدَ
وَسُلَيْمَانَ وَزَكَرِيَّاءَ وَشَعْيَا وَيَحْيٰى وَتُورَخَ وَمَتّٰى وَاِرْمِيَا وَحَيْقُوقَ وَدَانِيَالَ وَعُزَيْرٍ
وَعِيسٰى وَشَمْعُونَ وَجِرْجِيسَ وَالْحَوَارِيِّينَ وَالْاَتْبَاعِ وَخَالِدٍ وَحَنْظَلَةَ وَلُقْمَانَ اللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحِمْتَ (ترحّمت)
وَبَارَكْتَ عَلٰى اِبْرٰهِيمَ وَآلِ اِبْرٰهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَوْصِيَاءِ وَالسُّعَدَاءِ
وَالشُّهَدَاءِ وَاَئِمَّةِ الْهُدٰى اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَبْدَالِ وَالْاَوْتَادِ وَالسُّيَّاحِ وَالْعُبَّادِ وَالْمُخْلِصِينَ
وَالزُّهَّادِ وَاَهْلِ الْجِدِّ وَالْاِجْتِهَادِ وَاخْصُصْ مُحَمَّدًا وَاَهْلَ بَيْتِهِ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَاَجْزَلِ
كَرَامَاتِكَ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ مِنِّي تَحِيَّةً وَسَلَامًا وَزِدْهُ فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَرَمًا حَتّٰى تُبَلِّغَهُ
اَعْلٰى دَرَجَاتِ اَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْاَفَاضِلِ الْمُقَرَّبِينَ اللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلٰى
مَنْ سَمَّيْتُ وَمَنْ لَمْ اُسَمِّ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَاَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ وَاَوْصِلْ
صَلَوَاتِي اِلَيْهِمْ وَاِلٰى اَرْوَاحِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ اِخْوَانِي فِيكَ وَاَعْوَانِي عَلٰى دُعَائِكَ اللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْتَشْفِعُ بِكَ اِلَيْكَ وَبِكَرَمِكَ اِلٰى كَرَمِكَ وَبِجُودِكَ اِلٰى جُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ اِلٰى رَحْمَتِكَ
وَبِاَهْلِ طَاعَتِكَ اِلَيْكَ وَاَسْاَلُكَ اللّٰهُمَّ بِكُلِّ مَا سَاَلَكَ بِهِ اَحَدٌ مِنْهُمْ مِنْ مَسْاَلَةٍ شَرِيفَةٍ
غَيْرِ مَرْدُودَةٍ وَبِمَا دَعَوْكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابَةٍ غَيْرِ مُخَيَّبَةٍ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ
يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مُنِيلُ يَا جَمِيلُ يَا كَفِيلُ يَا وَكِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُجِيرُ يَا خَبِيرُ يَا مُنِيرُ يَا مُبِيرُ
يَا مَنِيعُ يَا مُدِيلُ يَا مُحِيلُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ يَا بَرُّ يَا طُهْرُ يَا طَاهِرُ يَا قَاهِرُ يَا ظَاهِرُ
يَا بَاطِنُ يَا سَاتِرُ يَا مُحِيطُ يَا مُقْتَدِرُ يَا حَفِيظُ يَا مُتَجَبِّرُ يَا قَرِيبُ يَا وَدُودُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا
مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِي
يَا مُرْسِلُ يَا مُرْشِدُ يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِي يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا بَاقِي يَا وَاقِي يَا خَلَّاقُ يَا وَهَّابُ

(کیفیت نماز شب)

که ذکر شود چهل نفر بیشتر باشند که دعا کنند برای چهل مؤمن دعا بش مستجاب میشود انشاء الله و دعا کند باینچه در حدیث صدوق در فقیه مروی است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در قنوت وتر میخواند

اللّٰهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ وَبَارِكْ لِي فِيمَا اَعْطَيْتَ وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ فَاِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضٰى عَلَيْكَ سُبْحَانَكَ رَبَّ الْبَيْتِ اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوبُ اِلَيْكَ وَاُومِنُ بِكَ وَاَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ يَا رَحِيمُ

و بعد از آن هفتاد مرتبه استغفر الله ...

يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا نَفَّاعُ يَا رَؤُوفُ يَا عَطُوفُ
يَا كَافِي يَا شَافِي يَا مُعَافِي يَا مُكَافِي يَا وَفِيُّ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا سَلَامُ يَا
مُؤْمِنُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا نُورُ يَا مُدَبِّرُ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا قُدُّوسُ يَا نَاصِرُ يَا مُونِسُ يَا بَاعِثُ يَا
وَارِثُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا بَادِي يَا مُتَعَالِي يَا مُصَوِّرُ يَا مُسَلِّمُ يَا مُتَحَبِّبُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا
عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا جَوَادُ يَا بَارِئُ يَا بَارُّ يَا سَارُّ يَا عَدْلُ يَا فَاصِلُ يَا دَيَّانُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ
يَا سَمِيعُ يَا بَدِيعُ يَا خَفِيرُ يَا مُعِينُ يَا نَاشِرُ يَا غَافِرُ يَا قَدِيمُ يَا مُسَهِّلُ يَا مُيَسِّرُ يَا مُمِيتُ يَا
مُحْيِي يَا نَافِعُ يَا رَازِقُ يَا مُقْتَدِرُ (يَا مُقَدِّرُ) يَا مُسَبِّبُ يَا مُغِيثُ يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي يَا خَالِقُ يَا رَاصِدُ يَا وَاحِدُ
يَا حَاضِرُ يَا جَابِرُ يَا حَافِظُ يَا شَدِيدُ يَا غِيَاثُ يَا عَائِدُ يَا قَابِضُ يَا مَنْ عَلَا فَاسْتَعْلَى فَكَانَ
بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى يَا مَنْ قَرُبَ فَدَنَا وَبَعُدَ فَنَأَى وَعَلِمَ السِّرَّ وَأَخْفَى يَا مَنْ إِلَيْهِ التَّدْبِيرُ وَلَهُ
الْمَقَادِيرُ وَيَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيَاحِ يَا فَالِقَ
الْإِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَاحِ يَا رَادَّ مَا قَدْ فَاتَ يَا نَاشِرَ الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ
الشَّتَاتِ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَيَا فَاعِلَ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيّاً حِينَ لَا حَيَّ يَا حَيُّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى يَا حَيُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ بَدِيعُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا إِلٰهِي وَسَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ وَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقَتِي وَفَقْرِي وَانْفِرَادِي وَوَحْدَتِي وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَاعْتِمَادِي
عَلَيْكَ وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ أَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الذَّلِيلِ الْخَاشِعِ الْخَائِفِ الْمُشْفِقِ الْبَائِسِ الْمَهِينِ
الْحَقِيرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ الْعَائِذِ الْمُسْتَجِيرِ الْمُقِرِّ بِذَنْبِهِ الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ الْمُسْتَكِينِ لِرَبِّهِ دُعَاءَ مَنْ
أَسْلَمَتْهُ ثِقَتُهُ وَرَفَضَتْهُ أَحِبَّتُهُ وَعَظُمَتْ فَجِيعَتُهُ دُعَاءَ حَرِقٍ حَزِينٍ ضَعِيفٍ مَهِينٍ
بَائِسٍ مُسْتَكِينٍ بِكَ مُسْتَجِيرٍ اللّٰهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِيكٌ وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ
وَأَنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ هٰذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ

الیه و بسیار وارد است که روز
چهارشنبه عامل این دعا نماز کرده باشد و
استغفار زیاد بسیار کند
ثنا رد و درود بر پیغمبر که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله استغفار
بسیار میکرد و در نماز وتر هفتاد مرتبه
و هفت مرتبه میگفت هذا
مقام العائذ بک من النار
و نیز روایت شده که حضرت امام
زین العابدین علیه السلام در سحر
در نماز وتر سیصد مرتبه میگفت
العفو العفو و بگو بعد از آن
رب اغفر لی و ارحمنی و تب علی
انک انت التواب الغفور
الرحیم و بسیار وارد است
طول دادن قنوت و رکوع و
فارغ شد از قنوت برکوع رود
و بعد از رکوع ...

الحرام والرکن والمقام والمشاعر العظام وبحق نبیک محمد علیه واله السلام یا من وهب
لآدم شیث ولابرهیم اسمعیل واسحق ویا من رد یوسف علی یعقوب ویا من کشف
بعد البلاء ضر ایوب یا راد موسی علی امه وزائد الخضر فی علمه ویا من وهب لداود
سلیمان ولزکریا یحیی ولمریم عیسی یا حافظ بنت شعیب یا کافل ولد ام موسی اسئلک
ان تصلی علی محمد وال محمد وان تغفر لی ذنوبی کلها وتجیرنی من عذابک وتوجب
لی رضوانک وامانک واحسانک وغفرانک وجنانک واسئلک ان تفک عنی کل
حلقة بینی وبین من یؤذینی وتفتح لی کل باب وتلین لی کل صعب وتسهل لی کل عسیر و
تخرس عنی کل ناطق بشر وتکف عنی کل باغ وتکبت لی کل عدو لی وحاسد وتمنع منی
کل ظالم وتکفینی کل عائق یحول بینی وبین حاجتی ویحاول ان یفرق بینی وبین
طاعتک ویثبطنی عن عبادتک یا من الجم الجن المتمردین وقهر عتاة الشیاطین
واذل رقاب المتجبرین ورد کید المتسلطین عن المستضعفین اسئلک بقدرتک علی ما
تشاء وتسهیلک لما تشاء کیف تشاء ان تجعل قضاء حاجتی فیما تشاء پس سجده کن
بر زمین و بر خاک بگذار دو طرف روی خود را و بگو اللهم لک سجدت وبک امنت
فارحم ذلی وفاقتی واجتهادی وتضرعی ومسکنتی وفقری الیک یا رب و کوشش کن که
آشک بریزد چشمهای تو اگرچه بقدر سر مگسی باشد بدرستیکه این علامت استجابت است

**روز بیست و پنجم** سنه صد و هشتاد و سه شهادت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام در سن
پنجاه و پنج سالگی در بغداد واقع شده و آن روزیست که احزان آل محمد علیهم السلام و شیعیان ایشان
تازه میشود

## (شب بیست و هفتم)

شب مبعث و از لیالی متبرکه است و در آن چند عمل است اول شیخ در مصباح فرموده و ابتدا
از حضرت ابو جعفر امام جواد علیه السلام که فرمودهاند در رجب شبی است که بهتر است از آنچه که میتابد
بر آن آفتاب آن شب بیست و هفتم رجب است که در صبح آن پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله برسالت مبعوث گردید و

دعائی که شیخ در تهذیب از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام نقل کرده
هذا مقام من حسناته نعمة منک وشکره ضعیف وذنبه عظیم ولیس لذلک الا رفقک ورحمتک فانک قلت فی کتابک المنزل علی نبیک المرسل صلی الله علیه واله کانوا قلیلا من اللیل ما یهجعون وبالاسحار هم یستغفرون طال هجوعی وقل قیامی وهذا السحر وانا استغفرک لذنوبی استغفار من لا یجد لنفسه ضرا ولا نفعا ولا موتا ولا حیوة ولا نشورا
پس بسجده رود و نماز را تمام کند و بعد از سلام تسبیح زهراء علیها السلام بخواند پس بگوید

بدرستیکه از برای عامل در آن شب از شیعه ما اجر عمل شصت سال است بخدمت آنحضرت
عرض شد که عمل در آن شب چیست فرمود چون بجا آوردی نماز عشا را و بخواب رفتی پس بیدار میشوی
هر ساعتی که خواستی از شب تا پیش از نیمه آن و بجا می آوری دوازده رکعت نماز میخوانی در هر
رکعتی حمد و سوره از سوره های کوچک مفصل و مفصل از سوره محمد است تا آخر قرآن پس
چون سلام دادی در هر دو رکعتی و فارغ شدی از نمازهای نشینی بعد از سلام و میخوانی حمد را
هفت مرتبه و معوذتین را هفت مرتبه و قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ هر کدام را هفت مرتبه
و اِنّا اَنْزَلْناهُ و آیة الکرسی هر کدام را هفت مرتبه و بخوان در عقب همه اینها این دعا را اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ
یَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبیراً اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُکَ بِمَعاقِدِ عِزِّکَ عَلی اَرْکانِ عَرْشِکَ وَمُنْتَهَی الرَّحْمَةِ مِنْ کِتابِکَ وَبِاسْمِکَ الْاَعْظَمِ
الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ وَذِکْرِکَ الْاَعْلَی الْاَعْلَی الْاَعْلی وَبِکَلِماتِکَ التّامّاتِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ وَاَنْ تَفْعَلَ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ پس بخوان هر دعا که خواستی و مستحب است غسل در این شب
و گذشت در شب نیمه نمازیکه در این شب نیز خوانده میشود دوم زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
که افضل اعمال این شب است و از برای آنحضرت در این شب سه زیارت است که در باب زیارات
بیان اشاره خواهد شد ان شاء الله و بدانکه ابو عبدالله محمد بن بطوطه که یکی از علماء اهل سنت
و در ششصد سال پیش از این زمان بوده در سفرنامه خود که معروف است برحله ابن بطوطه در بیان
ورود خود از مکه معظمه بنجف اشرف ذکر کرده روضه و قبر مبارک مولای ما امیرالمؤمنین علیه السلام را
و گفته اهل این شهر تمامی رافضی هستند و از برای این روضه مبارکه کراماتی ظاهر شده از جمله
آنکه در شب بیست و هفتم ماه رجب که نام آنشب نزد اهل آنجا لیلة المحیا است میآورند از عراقین
و خراسان و بلاد فارس و روم هر شل و مفلوج و زمین گیری که هست و جمع میشود از آنها قریب به
چهل نفر در آنجا پس بعد از عشا میآورند این مبتلایان را بر روی ضریح مقدس و مردم جمع میشوند و
منتظرند خوب شدن و برخاستن آنها را و اینجماعت مردم بعضی نماز میخوانند و بعضی ذکر میگویند

وبعضی قران تلاوت میکنند بعضی تماشای روضه میکنند تا انکه بگذرد نصف یا دو ثلث از شب انوقت جمیع این مبتلایان و زمین گیران که حرکت نمیتوانستند بکنند برمیخیزند در حالیکه صحیح و تندرست میباشند و علّتی در انها نیست و میگویند لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله و این امریست مشهور و مستفیض و من خودم اثر این در انجا درک نکردم لکن از مردمان ثقه که اعتماد بر قول انها بود شنیدم و هم دیدم در مدرسه که مهمانخانه انحضرت است سه نفر زمینگیر که قادر بر حرکت نبودند یکی از اهل روم و دیگری از اهل اصفهان و سیمی از اهل خراسان بود از انها پرسیدم چگونه شما خوب نشده اید اینجا مانده اید گفتند ما شب بیست و هفتم نرسیدیم و همین جا مانده ایم تا شب بیست و هفتم اینده که شفا بگیریم و از برای این شب مردم زیاد از شهرها جمع میشوند و بازار بزرگی قائم میشود تا مدت ده روز فقیر گوید مبادا استبعاد کنی این مطلب را همانا معجزات و کراماتیکه از این مشاهد مشرفه بروز کرده و بتواتر رسیده زیاده از انستکه احصا شود و در ماه شوال گذشته سنه هزار و سیصد و چهل و سه در حرم مطهر حضرت ثامن الائمة الهداة و ضامن الامة العصاة مولانا ابو الحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه سه نفر زن که هر کدام بسبب مرض فلج و نحوان زمینگیر بودند و اطبّاء و دکترها از معالجه انها عاجز شده بودند شفا یافتند و این معجزات از ان قبر مطهر بقسمی واضح و اشکار اگردید مانند نمودار شدن خورشید در سماء صاحب مثل باز شدن در یدروازه بخفا ... بر روی عربهای بادیه و بجد بی اینمطلب واضح بود که نقل شد دکترهائی که مطلع بر مرضهای انها بودند تصدیق نمودند با انکه در اینباب خیلی دقیق بودند بلکه بعضی از انها تصدیق خود را بر شفاء انها نوشتند و اگر ملاحظه اختصار و عدم مناسبت محل نبود قصه انها را نقل مینمودم ✦ ولقد اجاد شیخنا الحر العاملی فی ارجوزته

| | |
|---|---|
| وما بدا من برکات مشهده | فی کل یوم امسه مثل غده |
| وکشفا العمی والمرضی به | اجابة الدعاء فی اعتابه |

سیم شیخ کفعمی در بلد الامین فرموده که در شب مبعث بعد از نماز بخواند اللهم انی اسئلک

---

(بقیه تا شب) جمعه تا نماز صبح و آن دو رکعت است در رکعت اول بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم بعد از حمد سوره توحید بخواند و چون سلام داد بخواند بر پهلوی راست رو بقبله بخسبد بشت بحمد دیگر آن گونه زانست خود را تکیه داده است و بگوید استمسکت بعروة الله الوثقی التی لا انفصام لها واعتصمت بحبل الله المتین واعوذ بالله من شر فسقة العرب والعجم واعوذ بالله من شر فسقة الجن والانس پس سه مرتبه بگوید سبحان رب الصباح فالق الاصباح پس بخواند ان الذی ... ان فی خلق السموات والارض ... ترجمه و ...

بالتجلّی الاعظم فی هذه اللیلة من الشهر المعظّم والمرسل المکرّم ان تصلّی علی محمد وآله
وان تغفر لنا ما انت به منّا اعلم یا من یعلم ولا نعلم اللهمّ بارک لنا فی لیلتنا هذه الّتی
بشرف الرّسالة فضّلتها وبکرامتک اجللتها وبالمحلّ الشّریف احللتها اللهمّ فانّا نسئلک
بالمبعث الشّریف والسّیّد اللّطیف والعنصر العفیف ان تصلّی علی محمد وآله وان تجعل اعمالنا
فی هذه اللیلة وفی سائر اللیالی مقبولة وذنوبنا مغفورة وحسناتنا مشکورة وسیّئاتنا
مستورة وقلوبنا بحسن القول مسرورة وارزاقنا من لدنک بالیسر مدرورة اللهمّ انّک
تری ولا تری وانت بالمنظر الاعلی وانّ الیک الرّجعی والمنتهی وانّ لک المماة والمحیا وانّ
لک الآخرة والاولی اللهمّ انّا نعوذ بک ان نذلّ ونخزی وان نأتی ما عنه تنهی
اللهمّ انّا نسئلک الجنّة برحمتک ونستعیذ بک من النّار فاعذنا منها بقدرتک و
نسئلک من الحور العین فارزقنا بعزّتک واجعل اوسع ارزاقنا عند کبر سنّنا واحسن
اعمالنا عند اقتراب آجالنا واطل فی طاعتک وما یقرّب الیک ویحظی عندک ویزلف
لدیک اعمارنا واحسن فی جمیع احوالنا وامورنا معرفتنا ولا تکلنا الی احد من خلقک
فیمنّ علینا وتفضّل علینا بجمیع حوائجنا للدّنیا والآخرة وابدأ بآبائنا وابنائنا وجمیع
اخواننا المؤمنین فی جمیع ما سئلناک لانفسنا یا ارحم الرّاحمین اللهمّ انّا نسئلک
باسمک العظیم وملکک القدیم ان تصلّی علی محمد وآل محمد وان تغفر لنا الذّنب
العظیم انّه لا یغفر العظیم الّا العظیم اللهمّ وهذا رجب المکرّم الّذی اکرمتنا به
اوّل اشهر الحرم اکرمتنا به من بین الامم فلک الحمد یا ذا الجود والکرم فاسئلک به
وباسمک الاعظم الاعظم الاعظم الاجلّ الاکرم الّذی خلقته فاستقرّ فی ظلّک فلا
یخرج منک الی غیرک ان تصلّی علی محمد وآله واهل بیته الطّاهرین وان تجعلنا من العاملین
فیه بطاعتک والآملین فیه لشفاعتک اللهمّ اهدنا الی سواء السّبیل واجعل
مقیلنا عندک خیر مقیل فی ظلّ ظلیل وملک جزیل فانّک حسبنا ونعم الوکیل

ودر کتاب
علیها السلام بگوید
من لا یحضره الفقیه است که
روایت شده که هر که صلوات
بر محمد وآل محمد صد مرتبه
دو رکعت نافلهٔ صبح ونماز صبح
وارد شده که بعد از
الفتح یکصد مرتبه بگوید
سبحان ربّی العظیم وبحمده
استغفر الله ربّی واتوب الیه
بنا کند حق تعالی از برای او
خانه در بهشت وکسی که بگوید
بیست ویک مرتبه قل هو الله احد
بنا کند حق تعالی از برای او خانه
در بهشت وکسی که بخواند
مربع با مرغ
وسراوار است که بخواند
بعد از نماز صبح
وروز جمعه
اللهمّ یا ذا

اَللّٰهُمَّ اَقْبِلْنَا مُفْلِحِينَ مُنْجِحِينَ غَيْرَ مَغْضُوبٍ عَلَيْنَا وَلَا ضَالِّينَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِعَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَبِوَاجِبِ رَحْمَتِكَ السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ اِثْمٍ وَالْغَنِيمَةَ
مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ وَدَعَوْتُكَ وَ
سَئَلَكَ السَّائِلُونَ وَسَئَلْتُكَ وَطَلَبَ اِلَيْكَ الطَّالِبُونَ وَطَلَبْتُ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ
الثِّقَةُ وَالرَّجَاءُ وَاِلَيْكَ مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ فِي الدُّعَاءِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
اجْعَلِ الْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَالنُّورَ فِي بَصَرِي وَالنَّصِيحَةَ فِي صَدْرِي وَذِكْرَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
عَلَى لِسَانِي وَرِزْقاً وَاسِعاً غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ فَارْزُقْنِي وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي وَاجْعَلْ
غِنَايَ فِي نَفْسِي وَرَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بسجده برو و بگو اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِمَعْرِفَتِهِ وَخَصَّنَا بِوِلَايَتِهِ وَوَفَّقَنَا لِطَاعَتِهِ شُكْراً شُكْراً صد مرتبه پس
سر از سجده بردار و بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّي قَصَدْتُكَ بِحَاجَتِي وَاعْتَمَدْتُ عَلَيْكَ بِمَسْئَلَتِي وَتَوَجَّهْتُ
اِلَيْكَ بِاَئِمَّتِي وَسَادَتِي اَللّٰهُمَّ انْفَعْنَا بِحُبِّهِمْ وَاَوْرِدْنَا مَوْرِدَهُمْ وَارْزُقْنَا مُرَافَقَتَهُمْ وَاَدْخِلْنَا

| الْجَنَّةَ فِي زُمْرَتِهِمْ | (و این دعا را شیخ در روز مبعث ذکر کرده) | بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ |
|---|---|---|

## (روز بیست و هفتم)

از جملهٔ اعیاد عظیمه است و روزی است که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله در آن روز برسالت مبعوث گردید و جبرئیل به پیغمبری بر آنحضرت نازل شد و از برای آن چند عمل است اوّل غسل دوم روزه و آن یکی از چهار روزی است که در تمام سال امتیاز دارد برای روزه گرفتن و برابر است با روزهٔ هفتاد سال سیم بسیار صلوات فرستادن چهارم زیارت حضرت رسول و امیر المؤمنین علیهما و آلهما السّلام پنجم شیخ در مصباح فرموده از ریّان بن الصّلت مرویست که حضرت امام جواد علیه السلام در زمانیکه در بغداد بود در روز نیمهٔ رجب و روز بیست و هفتم را روزه گرفت و جمیع حشم آنحضرت روزه گرفتند و ما را امر فرمود که بجا آوریم دوازده رکعت نماز که خوانده شود در هر رکعت حمد و سوره و بعد از فراغ از نمازها خوانده شود هر یک از حمد و توحید و معوّذتین چهار مرتبه و لا اله

الملك الذي ... بالخلود ... تا کر کند و سزاوار است که دعا کند بدان از برای برادران مؤمن خود و بخواند دعای اللهم رب الفجر که در ادعیهٔ سجادیه گذشت ... دوم که از برای برادران ... بیاد ... دعا کند که ... محتاج بدعا والله الموفق

فصل پنجم در ذکر بعضی از اذکار و دعاها که در مصباح ... بدان ایدک الله که ... ترغیب بسیار بر محافظت این دو وقت که ... شده است ... ادعیه و اذکار ... خدا و ائمه اظهار صلوات الله علیهم اجمعین ... که ...

اِلاَّ اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ وَسُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ

چهار مرتبه اَللهُ اَللهُ رَبّی لا اُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً چهار مرتبه لا اُشْرِکُ بِرَبّی اَحَداً چهار مرتبه

ششم و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابوالقاسم حسین بن روح رحمة الله علیه که فرمود بجا آور در

این روز دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعت حمد و سورهٔ که آسان باشد و تشهد میخوانی و

سلام میدهی و می‌نشینی میگوئی بین هر دو رکعتی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ

فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبیراً یا عُدَّتی فی مُدَّتی یا صاحِبی فی شِدَّتی

یا وَلِیّی فی نِعْمَتی یا غِیاثی فی رَغْبَتی یا نَجاحی فی حاجَتی یا حافِظی فی غَیْبَتی یا کافِیَ فی وَحْدَتی یا

اُنْسی فی وَحْشَتی اَنْتَ السّاتِرُ عَوْرَتی فَلَکَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمُقیلُ عَثْرَتی فَلَکَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمُنْعِشُ

صَرْعَتی فَلَکَ الْحَمْدُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و اسْتُرْ عَوْرَتی وَآمِنْ رَوْعَتی وَاَقِلْنی عَثْرَتی

وَاصْفَحْ عَنْ جُرْمی وَتَجاوَزْ عَنْ سَیِّئاتی فی اَصْحابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذی کانُوا یُوعَدُونَ

پس چون فارغ شدی از نماز و دعا میخوانی هر یک از حمد و اخلاص و معوذتین و قل یا ایها الکافرون

و انا انزلناه و آیة الکرسی را هفت مرتبه و بعد میگوئی لا اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ وَسُبْحانَ اللهِ

وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ هفت مرتبه و بعد میگوئی هفت مرتبه اَللهُ اَللهُ رَبّی لا اُشْرِکُ بِهِ

شَیْئاً و میخوانی هر دعا که خواهی هفتم در اقبال و در بعض نسخ مصباح است که مستحب است در این

روز این دعا را بخوانند یا مَنْ اَمَرَ بِالْعَفْوِ وَالتَّجاوُزِ یا مَنْ عَفا وَتَجاوَزَ اُعْفُ عَنّی وَتَجاوَزْ

یا کَریمُ اَللّٰهُمَّ وَقَدْ اَکْدَی الطَّلَبُ وَاَعْیَتِ الْحیلَةُ وَالْمَذْهَبُ وَدَرَسَتِ الْآمالُ وَانْقَطَعَ

الرَّجاءُ اِلاّ مِنْکَ وَحْدَکَ لا شَریکَ لَکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَجِدُ سُبُلَ الْمَطالِبِ اِلَیْکَ مُشْرَعَةً

وَمَناهِلَ الرَّجاءِ لَدَیْکَ مُتْرَعَةً وَاَبْوابَ الدُّعاءِ لِمَنْ دَعاکَ مُفَتَّحَةً وَالْاِسْتِعانَةَ لِمَنِ اسْتَعانَ

بِکَ مُباحَةً وَاَعْلَمُ اَنَّکَ لِداعیکَ بِمَوْضِعِ اِجابَةٍ وَلِلصّارِخِ اِلَیْکَ بِمَرْصَدِ اِغاثَةٍ وَاَنَّ

فِی اللَّهْفِ اِلی جُودِکَ وَالضَّمانِ بِعِدَتِکَ عِوَضاً مِنْ مَنْعِ الْباخِلینَ وَمَنْدُوحَةً عَمّا فی

اَیْدِی الْمُسْتَأْثِرینَ وَاَنَّکَ لا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِکَ اِلاّ اَنْ تَحْجُبَهُمُ الْاَعْمالُ دُونَکَ وَقَدْ

و در این روز نماز المبعث کرده مخصوص از آن روز است مستحب است در بعد از

بانویه به سند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده از آفتاب

که هرکه پیش از طلوع آفتاب و انا انزلناه قل هو الله احد و آیة الکرسی هر یک را یازده

مرتبه بخواند ازین کند مال و فرزند و در این روز

اول از زاجر و اسد و انا انزلناه قل هو الله احد بخواند ازان

پیش از طلوع آفتاب بخواند بیاد زبر سد همه

از روز کاهل و دیگر شیطان بجهد کند و دیگران

و این بابویه و شیخ طوسی و صادق

به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که

و از حضرت بر مسلمانان کرده

مستحب است پیش از طلوع آفتاب ده

انسان

عَلِمْتُ اَنَّ اَفْضَلَ زادِ الرّاحِلِ اِلَيْكَ عَزْمُ اِرادَةٍ يَخْتارُكَ بِها وَقَدْ ناجاكَ بِعَزْمِ الْاِرادَةِ
قَلْبي وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعاكَ بِها راجٍ بَلَّغْتَهُ اَمَلَهُ اَوْ صارِخٌ اِلَيْكَ اَغَثْتَ صَرْخَتَهُ
اَوْ مَلْهُوفٌ مَكْرُوبٌ فَرَّجْتَ كَرْبَهُ اَوْ مُذْنِبٌ خاطِئٌ غَفَرْتَ اَوْ مُعافًى اَتْمَمْتَ نِعْمَتَكَ
عَلَيْهِ اَوْ فَقيرٌ اَهْدَيْتَ غِناكَ اِلَيْهِ وَلِتِلْكَ الدَّعْوَةِ عَلَيْكَ حَقٌّ وَعِنْدَكَ مَنْزِلَةٌ اِلاّ
صَلَّيْتَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَضَيْتَ حَوائِجي حَوائِجَ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَهذا رَجَبٌ الْمُرَجَّبُ
الْمُكَرَّمُ الَّذي اَكْرَمْتَنا بِهِ اَوَّلُ اَشْهُرِ الْحُرُمِ اَكْرَمْتَنا بِهِ مِنْ بَيْنِ الْاُمَمِ يا ذَا الْجُودِ وَ
الْكَرَمِ فَنَسْئَلُكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الَّذي خَلَقْتَهُ
فَاسْتَقَرَّ في ظِلِّكَ فَلا يَخْرُجُ مِنْكَ اِلى غَيْرِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الطّاهِرينَ
وَتَجْعَلَنا مِنَ الْعامِلينَ فيهِ بِطاعَتِكَ وَالْآمِلينَ فيهِ بِشَفاعَتِكَ اَللّهُمَّ وَاهْدِنا اِلى سَواءِ
السَّبيلِ وَاجْعَلْ مَقيلَنا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقيلٍ في ظِلٍّ ظَليلٍ فَاِنَّكَ حَسْبُنا وَنِعْمَ الْوَكيلُ وَالسَّلامُ
عَلى عِبادِهِ الْمُصْطَفَيْنَ وَصَلَواتُهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ اَللّهُمَّ وَبارِكْ لَنا في يَوْمِنا هذَا الَّذي
فَضَّلْتَهُ وَبِكَرامَتِكَ جَلَّلْتَهُ وَبِالْمَنْزِلِ الْعَظيمِ الْاَعْلى اَنْزَلْتَهُ صَلِّ عَلى مَنْ فيهِ اِلى
عِبادِكَ اَرْسَلْتَهُ وَبِالْمَحَلِّ الْكَريمِ اَحْلَلْتَهُ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ صَلوةً دائِمَةً تَكُونُ لَكَ
شُكْراً وَلَنا ذُخْراً وَاجْعَلْ لَنا مِنْ اَمْرِنا يُسْراً وَاخْتِمْ لَنا بِالسَّعادَةِ اِلى مُنْتَهى آجالِنا وَقَدْ
قَبِلْتَ الْيَسيرَ مِنْ اَعْمالِنا وَبَلِّغْنا بِرَحْمَتِكَ اَفْضَلَ آمالِنا اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ وَصَلَّى
اللّهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مؤلف گويد كه اين دعا را حضرت موسى بن جعفر عليه السلام خواند در
آن روزى كه از جانب بغداد حركت داده بودند و آن روز بيست و هفتم رجب بود و اين دعا
از مذخورات ادعيهٔ رجب است هشتم سيد در اقبال فرموده بخواند اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِالتَّجَلِّي
الْاَعْظَمِ الدُّعاءَ و اين دعا بروايت كفعمى در اعمال شب بيست و هفتم گذشت

## روز آخر ماه

غسل در آن وارد شده و روزه اش سبب آمرزش گناهان گذشته و آينده است و نماز سلمان بنحوى كه در روز اول گذشت

## فصل دوم در فضيلت و اعمال ماه شعبان

بخواند لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيى و يميت و هو حى لا يموت بيده الخير و هو على كل شيء قدير و در بعضى از روايات چنين وارد شده كه يحيى و يميت و يميت و يحيى و در چند روايت و هو حى لا يموت بيده الخير نيست و در بعضى هست و اگر هم تمام را بگويد بهتر است و در بعضى از روايات است كه اگر روزه نبود قضا كند كه لازم است و در بعضى از روايات كفاره گناهان است

# (در فضیلت ماه شعبان)

بدانکه شعبان ماه بسیار شریفی است و منسوبست بحضرت سید انبیاء صلی الله علیه و آله و
آنحضرت اینماه را روزه میداشت و وصل میکرد بماه رمضان و میفرمود شعبان ماه منست
که هر که یکروز از ماه مرا روزه بدارد بهشت او را واجب شود و از حضرت صادق علیه السلام روایتست
که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام زین العابدین علیه السلام اصحاب خود را جمع مینمود و میفرمود
ایگروه اصحاب من میدانید این چه ماهیست این ماه شعبانست و حضرت رسول صلی الله علیه و
آله میفرمود شعبان ماه منست پس روزه بدارید در اینماه برای محبت پیغمبر خود و برای تقرب بسوی
پروردگار خود بحق آنخدائیکه جان علی بن الحسین بدست قدرت اوست سوگند یاد میکنم که
از پدرم حسین بن علی علیهما السلام شنیدم که فرمود شنیدم از امیر المؤمنین علیه السلام که هر که روزه دارد شعبان را
برای محبت پیغمبر خدا و تقرب بسوی خدا دوست دارد خدا او را و نزدیک گرداند او را بکرامت خود
در روز قیامت و بهشت از برای او واجب گرداند و شیخ روایت کرده از صفوان جمال که گفت فرمود
بمن حضرت صادق علیه السلام که وادار کن کسانیرا که در ناحیه و اطراف تو هستند بر روزه شعبان گفتم
فدایت شوم مگر میبینی در فضیلت آن چیزی فرمود بلی بدرستیکه رسول خدا صلی الله علیه و آله هر گاه
میدید هلال شعبان را میفرمود منادی ندا کند در مدینه ای اهل مدینه من رسولم از جانب خدا
صلی الله علیه و آله بسوی شما میفرماید آگاه باشید بدرستیکه شعبان ماه منست پس خدا رحمت کند
کسیرا که یاری کند مرا بر ماه من یعنی روزه بدارد آنرا پس گفت حضرت صادق علیه السلام که امیر المؤمنین علیه السلام
میفرمود که فوت نشد از من روزه شعبان از زمانیکه شنیدم منادی رسول خدا صلی الله علیه و آله ندا کرد
در شعبان و فوت نخواهد شد از من انشاء الله تعالی تا حیات دارم انشاء الله پس میفرمود که روزه دو ماه که شعبان
و رمضان باشد توبه و مغفرتست از خدا و روایت کرده اسمعیل بن عبد الخالق که گفت بودم نزد حضرت
صادق علیه السلام که در میان آمد ذکر روزه شعبان حضرت فرمود که در فضیلت روزه شعبان چنین و
چنان است حتی آنکه مردی مرتکب خون حرام میشود پس روزه میگیرد شعبان را نفع میبخشد او را و آمرزیده
میشود و بدانکه اعمال این ماه شریف بر دو قسمست اعمال مشترکه و اعمال مختصه اما اعمال مشترکه

هر که در شام صد مرتبه ... الله
آنکه بگوید چنانست که صد بنده
آزاد کرده باشد و بنده ...
از اولاد اسمعیل ... منقول
از امام ... پیش از طلوع
هر که صد مرتبه پیش از غروب آفتاب
و صد مرتبه پیش از غروب ... بگوید
آنکه ... بگوید صد ...
الله اکبر ...
برای او مثل ثواب صد ... ده مرتبه
کردن بنویسد ... بگوید
سبحان الله ... بگوید و هر که
ده حسنه ... برای او ...
زیاده بگوید زیاده ... ابن بابویه
... از حضرت ...
... حضرت رسول
... کرد
صلی الله علیه و آله ...
... انداختن
... انداختن

پس این چند امر است اوّل هر روز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ دوّم
هر روز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذی لا اِلهَ اِلّا هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحیمُ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَاَتُوبُ
اِلَیْهِ ودر بعضی روایات اَلْحَیُّ الْقَیُّومُ پیش از الرَّحْمنُ الرَّحیمُ است وعمل بهر دو خوبست
واز روایات مستفاد میشود که بهترین دعاها وذکرها در اینماه استغفار است وهر که هر روز
از اینماه استغفار کند هفتاد مرتبه مثل آنستکه هفتاد هزار در ماههای دیگر استغفار کند
سیّم تصدّق کند در اینماه اگرچه بنصف دانه خرمائی باشد تا حقتعالی بدن او را بر آتش
جهنّم حرام گرداند از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه از آنجناب سؤال کردند از فضیلت روزه
رجب فرمود چرا غافلید از روزه شعبان راوی عرض کرد یابن رسول الله چه ثواب دارد کسیکه
یکروز از شعبان را روزه بدارد فرمود بخدا قسم بهشت ثواب اوست عرض کرد یابن رسول الله بهترین
اعمال در اینماه چیست فرمود تصدّق واستغفار هر که تصدّق کند در ماه شعبان حقتعالی
آنرا تربیت کند همچنانکه یکی از شما شتر بچه اشرا تربیت میکند تا آنکه در روز قیامت برسد
بصاحبش در حالتیکه بقدر کوه احد شده باشد چهارم در تمام اینماه هزار بار بگوید لا اِلهَ
اِلَّا اللهُ وَلا نَعْبُدُ اِلّا اِیّاهُ مُخْلِصینَ لَهُ الدّینَ وَلَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ که ثواب بسیار دارد از
جمله آنکه عبادت هزار ساله در نامهٔ عملش بنویسند پنجم در هر پنجشنبهٔ اینماه دو رکعت نماز
کند در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه توحید وبعد از سلام صد بار صلوات بفرستد تا
حقتعالی برآورد هر حاجتی که دارد از امر دین ودنیای خود وروزه اش نیز فضیلت دارد وروایت
شده که در هر روز پنجشنبهٔ ماه شعبان زینت میکنند آسمانها را پس ملائکه عرض میکنند خداوندا
بیامرز روزه داران این روز را ودعای ایشان را مستجاب گردان ودر خبر نبویستکه هر که روز
دوشنبه وپنجشنبهٔ شعبان را روزه دارد حقتعالی بیست حاجت از حوائج دنیا وبیست
حاجت از حاجتهای آخرت او را برآورد ششم در اینماه صلوات بسیار فرستد هفتم در هر روز
از شعبان در وقت زوال ودر شب نیمهٔ آن بخواند این صلوات مرویه از حضرت امام زین العابدین علیه السلام

عقبات آن است واز آنست من کَبی
در زهها آن که میشود که سخن نیاید
گوید وطعام بریم بخورانند و
هر که در شب سلام کند و در شب
نماز کند در هنگامیکه مردم در
خواب باشند بی حرمتی بکلام نیابد
آنست که در صبح و شام ده مرتبه
بگوید سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ
وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ

ودر محاسن برقی بسند صحیح منقول
است از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام که حضرت رسول صلی الله
علیه وآله بمردی گذشت که باغ
برای خود غرس میکرد ایستاد
و فرمود که میخواهی دلالت
کنم بر باغی که اصلش از این باغ
ثابت تر ومیوه اش زودتر
وبیشتر وباقی تر باشد گفت
بلی یا رسول الله فرمود که در
صبح وشام بگو سُبْحانَ
اللهِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلاۤئِكَةِ
وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَاَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْكِ الْجَارِيَةِ
فِي اللُّجَجِ الْغَامِرَةِ يَاْمَنُ مَنْ رَكِبَهَا وَيَغْرَقُ مَنْ تَرَكَهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقٌ وَالْمُتَاَخِّرُ
عَنْهُمْ زَاهِقٌ وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ الْحَصِينِ
وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكِينِ وَمَلْجَاِ الْهَارِبِينَ وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً كَثِيرَةً تَكُونُ لَهُمْ رِضًا وَلِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَدَاۤءً وَقَضَاۤءً بِحَوْلٍ مِنْكَ
وَقُوَّةٍ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْاَبْرَارِ الْاَخْيَارِ الَّذِينَ
اَوْجَبْتَ حُقُوقَهُمْ وَفَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَوِلَايَتَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاعْمُرْ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ وَلَا تُخْزِنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَارْزُقْنِي مُوَاسَاةَ مَنْ قَتَّرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ
بِمَا وَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَنَشَرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَدْلِكَ وَاَحْيَيْتَنِي تَحْتَ ظِلِّكَ وَهٰذَا
شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ شَعْبَانُ الَّذِي حَفَفْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ الَّذِي
كَانَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَدْاَبُ فِي صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ فِي لَيَالِيهِ وَاَيَّامِهِ
بُخُوعًا لَكَ فِي اِكْرَامِهِ وَاِعْظَامِهِ اِلٰى مَحَلِّ حِمَامِهِ اَللّٰهُمَّ فَاَعِنَّا عَلَى الْاِسْتِنَانِ بِسُنَّتِهِ
فِيهِ وَنَيْلِ الشَّفَاعَةِ لَدَيْهِ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعًا مُشَفَّعًا وَطَرِيقًا اِلَيْكَ مَهْيَعًا
وَاجْعَلْنِي لَهُ مُتَّبِعًا حَتّٰى اَلْقَاكَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَنِّي رَاضِيًا وَعَنْ ذُنُوبِي غَاضِيًا قَدْ اَوْجَبْتَ لِي
مِنْكَ الرَّحْمَةَ وَالرِّضْوَانَ وَاَنْزَلْتَنِي دَارَ الْقَرَارِ وَمَحَلَّ الْاَخْيَارِ هشتم بخواند این مناجات
مرویه از ابن خالویه را که نقل کرده و گفته این مناجات حضرت امیر المؤمنین و امامان از
فرزندان او علیهم السّلام است که در ماه شعبان میخواندند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاسْمَعْ دُعَاۤئِي اِذَا دَعَوْتُكَ وَاسْمَعْ نِدَاۤئِي اِذَا نَادَيْتُكَ وَاَقْبِلْ عَلَيَّ اِذَا نَاجَيْتُكَ فَقَدْ
هَرَبْتُ اِلَيْكَ وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُسْتَكِينًا لَكَ مُتَضَرِّعًا اِلَيْكَ رَاجِيًا لِمَا لَدَيْكَ ثَوَابِي
وَتَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَتَخْبُرُ حَاجَتِي وَتَعْرِفُ ضَمِيرِي وَلَا يَخْفٰى عَلَيْكَ اَمْرُ مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ وَمَا

اُرِيدُ اَنْ اَبْدَءَ بِهِ مِنْ مَنْطِقِي وَ اَنْفُوهُ بِهِ مِنْ طَلِبَتِي وَ اَرْجُوهُ لِعَاقِبَتِي وَ قَدْ جَرَتْ مَقَادِيرُكَ
عَلَيَّ يَا سَيِّدِي فِيمَا يَكُونُ مِنِّي اِلَى آخِرِ عُمْرِي مِنْ سَرِيرَتِي وَ عَلَانِيَتِي وَ بِيَدِكَ لَا بِيَدِ غَيْرِكَ
زِيَادَتِي وَ نَقْصِي وَ نَفْعِي وَ ضَرِّي اِلٰهِي اِنْ حَرَمْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْزُقُنِي وَ اِنْ خَذَلْتَنِي فَمَنْ
ذَا الَّذِي يَنْصُرُنِي اِلٰهِي اَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَ حُلُولِ سَخَطِكَ اِلٰهِي اِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَاْهِلٍ
لِرَحْمَتِكَ فَاَنْتَ اَهْلٌ اَنْ تَجُودَ عَلَيَّ بِفَضْلِ سَعَتِكَ اِلٰهِي كَاَنِّي بِنَفْسِي وَاقِفَةٌ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ
قَدْ اَظَلَّهَا حُسْنُ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ فَقُلْتَ (فَفَعَلْتَ) مَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَ تَغَمَّدْتَنِي بِعَفْوِكَ اِلٰهِي اِنْ عَفَوْتَ
فَمَنْ اَوْلَى مِنْكَ بِذٰلِكَ وَ اِنْ كَانَ قَدْ دَنَا اَجَلِي وَ لَمْ يُدْنِنِي (يُدْنِ) مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتُ الْاِقْرَارَ
بِالذَّنْبِ اِلَيْكَ وَسِيلَتِي اِلٰهِي قَدْ جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا فَلَهَا الْوَيْلُ اِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا اِلٰهِي
لَمْ يَزَلْ بِرُّكَ عَلَيَّ اَيَّامَ حَيَاتِي فَلَا تَقْطَعْ بِرَّكَ عَنِّي فِي مَمَاتِي اِلٰهِي كَيْفَ آيَسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِكَ
لِي بَعْدَ مَمَاتِي وَ اَنْتَ لَمْ تُوَلِّنِي اِلَّا الْجَمِيلَ فِي حَيَاتِي اِلٰهِي تَوَلَّ مِنْ اَمْرِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَ عُدْ عَلَيَّ
بِفَضْلِكَ عَلَى مُذْنِبٍ قَدْ غَمَرَهُ جَهْلُهُ اِلٰهِي قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبًا فِي الدُّنْيَا وَ اَنَا اَحْوَجُ اِلَى
سَتْرِهَا عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْاُخْرٰى اِذْ لَمْ تُظْهِرْهَا لِاَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا تَفْضَحْنِي يَوْمَ
الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤُوسِ الْاَشْهَادِ اِلٰهِي جُودُكَ بَسَطَ اَمَلِي وَ عَفْوُكَ اَفْضَلُ مِنْ عَمَلِي اِلٰهِي فَسُرَّنِي بِلِقَائِكَ
يَوْمَ تَقْضِي فِيهِ بَيْنَ عِبَادِكَ اِلٰهِي اعْتِذَارِي اِلَيْكَ اعْتِذَارُ مَنْ لَمْ يَسْتَغْنِ عَنْ قَبُولِ
عُذْرِهِ فَاقْبَلْ عُذْرِي يَا اَكْرَمَ مَنِ اعْتَذَرَ اِلَيْهِ الْمُسِيئُونَ اِلٰهِي لَا تَرُدَّ حَاجَتِي وَ لَا تُخَيِّبْ
طَمَعِي وَ لَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَ اَمَلِي اِلٰهِي لَوْ اَرَدْتَ هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي وَ لَوْ اَرَدْتَ فَضِيحَتِي
لَمْ تُعَافِنِي اِلٰهِي مَا اَظُنُّكَ تَرُدُّنِي فِي حَاجَةٍ قَدْ اَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي طَلَبِهَا مِنْكَ اِلٰهِي فَلَكَ الْحَمْدُ اَبَدًا
اَبَدًا دَائِمًا سَرْمَدًا يَزِيدُ وَ لَا يَبِيدُ كَمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى اِلٰهِي اِنْ اَخَذْتَنِي بِجُرْمِي اَخَذْتُكَ بِعَفْوِكَ
وَ اِنْ اَخَذْتَنِي بِذُنُوبِي اَخَذْتُكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَ اِنْ اَدْخَلْتَنِي النَّارَ اَعْلَمْتُ اَهْلَهَا اَنِّي اُحِبُّكَ
اِلٰهِي اِنْ كَانَ صَغُرَ فِي جَنْبِ طَاعَتِكَ عَمَلِي فَقَدْ كَبُرَ فِي جَنْبِ رَجَائِكَ اَمَلِي اِلٰهِي كَيْفَ اَنْقَلِبُ
مِنْ عِنْدِكَ بِالْخَيْبَةِ مَحْرُومًا وَ قَدْ كَانَ حُسْنُ ظَنِّي بِجُودِكَ اَنْ تَقْلِبَنِي بِالنَّجَاةِ مَرْحُومًا اِلٰهِي

روایت کرده است که هر که در صبح سه مرتبه و در شام سه مرتبه بگوید بسم الله الرحمن الرحیم لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم نترسد از شیطان و نه از پادشاه و نه از غرق و نه از حرق و نه از درنده وحشی و هم گویم که من صد مرتبه می گویم و در تعقیب نماز صبح و شام هفت مرتبه بر این گذشت
هفتم بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که مردی از انصار چند روز به خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله نرسید و حضرت از او پرسید که چه سبب بود که چند روز از ما غایب بودی گفت بیم تنگدستی و طول بیماری فرمود میخواهی ترا دعائی تعلیم نمایم که چون بخوانی فقر و بیماری از تو زایل گردد گفت بلی یا رسول الله فرمود در صبح و شام این دعا

وقد افنيت عمري في شرة السهو عنك وابليت شبابي في سكرة التباعد منك الهي
فلم استيقظ ايام اغتراري بك وركوني الى سبيل سخطك الهي وانا عبدك وابن عبدك
قائم بين يديك متوسل بكرمك اليك الهي انا عبد اتنصل اليك مما كنت اواجهك
به من قلة استحيائي من نظرك واطلب العفو منك اذ العفو نعت لكرمك الهي لم يكن
لي حول فانتقل به عن معصيتك الا في وقت ايقظتني لمحبتك وكما اردت ان اكون
كنت فشكرتك بادخالي في كرمك ولتطهير قلبي من اوساخ الغفلة عنك الهي انظر الي
نظر من ناديته فاجابك واستعملته بمعونتك فاطاعك يا قريبا لا يبعد عن المغتر به و
يا جوادا لا يبخل عمن رجا ثوابه الهي هب لي قلبا يدنيه منك شوقه ولسانا يرفع اليك
صدقه ونظرا يقربه منك حقه الهي ان من تعرف بك غير مجهول ومن لاذ بك غير
مخذول ومن اقبلت عليه غير مملوك الهي ان من انتهج بك لمستنير وان من اعتصم بك
لمستجير وقد لذت بك يا الهي فلا تخيب ظني من رحمتك ولا تحجبني عن رافتك الهي اقمني
في اهل ولايتك مقام من رجا الزيادة من محبتك الهي والهمني ولها بذكرك الى ذكرك
وهمتي في روح نجاح اسمائك ومحل قدسك الهي بك عليك الا الحقتني بمحل اهل طاعتك
والمثوى الصالح من مرضاتك فاني لا اقدر لنفسي دفعا ولا املك لها نفعا الهي انا عبدك
الضعيف المذنب ومملوكك المنيب (المعيب) فلا تجعلني ممن صرفت عنه وجهك وحجبه سهوه
عن عفوك الهي هب لي كمال الانقطاع اليك وانر ابصار قلوبنا بضياء نظرها اليك
حتى تخرق ابصار القلوب حجب النور فتصل الى معدن العظمة وتصير ارواحنا معلقة بعز
قدسك الهي واجعلني ممن ناديته فاجابك ولاحظته فصعق لجلالك فناجيته سرا
وعمل لك جهرا الهي لم اسلط على حسن ظني قنوط الاياس ولا انقطع رجائي من جميل كرمك
الهي ان كانت الخطايا قد اسقطتني لديك فاصفح عني بحسن توكلي عليك الهي ان حطتني
الذنوب من مكارم لطفك فقد نبهني اليقين الى كرم عطفك الهي ان انامتني الغفلة

عَنِ الْاِسْتِعْدادِ لِلِقائِكَ فَقَدْ نَبَّهَتْنِى الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ آلائِكَ اِلٰهى اِنْ دَعانى اِلَى النّارِ عَظيمُ عِقابِكَ فَقَدْ دَعانى اِلَى الْجَنَّةِ جَزيلُ ثَوابِكَ اِلٰهى فَلَكَ اَسْئَلُ وَاِلَيْكَ اَبْتَهِلُ وَاَرْغَبُ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَنى مِمَّنْ يُديمُ ذِكْرَكَ وَلا يَنْقُضُ عَهْدَكَ وَلا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ وَلا يَسْتَخِفُّ بِاَمْرِكَ اِلٰهى وَاَلْحِقْنى بِنُورِ عِزِّكَ الْاَبْهَجِ فَاَكُونَ لَكَ عارِفاً وَعَنْ سِواكَ مُنْحَرِفاً وَمِنْكَ خائِفاً مُراقِباً يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَسَلَّمَ تَسْليماً كَثيراً و این از مناجاتهای جلیل القدر ائمه علیهم السلام است و بر مضامین عالیه مشتمل است و در هر وقت که حضور قلبی باشد خواندن آن مناسبت

## (و امّا اعمال مختصّه شعبان)

روز اوّل روزه اش فضیلت بسیار دارد و از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که روزه بگیرد روز اوّل شعبان را واجب شود برای او بهشت البتّه و سیّد بن طاوس ثواب بسیاری نقل کرده از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله برای کسیکه سه روز اوّل ماه را روزه دارد و در شبهای آنها دو رکعت نماز کند در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید یازده مرتبه و بدانکه در تفسیر امام علیه السلام خبری در فضیلت شعبان و روز اوّل آن ذکر شده که فوائد بسیار در آن مندرج است و شیخ ما ثقة الاسلام نوری نوّر الله مرقده آن خبر را ترجمه نموده و در آخر کتاب کلمهٔ طیّبه ذکر فرموده و چون الخبر طولانی است و مقام را گنجایش تمام آن نیست ما مختصر از آن را در اینجا نقل میکنیم حاصل الخبر آنستکه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز اوّل شعبان گذشت بجماعتی که در مسجد نشسته بودند و در امر قدر و امثال آن گفتگو میکردند و بلند شده بود صداهای ایشان و سخت شده بود لجاجت و جدال ایشان پس حضرت ایستاد و بر ایشان سلام کرد آنها جواب سلام دادند و برای آنجناب برخاستند و خواهش کردند که نزد ایشان بنشیند آنحضرت بایشان اعتنائی نکرد و فرمود که ای گروه هیکه سخن میگوئید در چیزیکه نفع نمیرساند بشما آیا ندانسته اید که خدا تعالی را بندگانی است که ساکت کرده ایشانرا خوف بدون آنکه عاجز باشند از گفتن یا لال

تا آخر

نهم در فلاح السائل از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که خواهد فائت نشود ایمانش در هر صبح و شام این دعا را سه مرتبه بخواند اَللّٰهُمَّ مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصارِ ثَبِّتْ قَلْبى عَلىٰ دينِكَ وَلا تُزِغْ قَلْبى بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنى وَهَبْ لى مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ وَاَجِرْنى مِنَ النّارِ بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ امْدُدْ لى فى عُمْرى وَاَوْسِعْ عَلَىَّ فى رِزْقى وَانْشُرْ عَلَىَّ رَحْمَتَكَ وَاِنْ كُنْتُ عِنْدَكَ فى اُمِّ الْكِتابِ شَقِيّاً فَاجْعَلْنى سَعيداً فَاِنَّكَ تَمْحُو ما تَشاءُ وَتُثْبِتُ وَعِنْدَكَ اُمُّ الْكِتابِ

دهم شیخ طوسی و سیّد بن طاوس از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله روایت

باشند بلکه ایشان هرگاه بخاطر آرند عظمت خداوند را شکسته میشود زبانهای ایشان و کنده میشود دلهای شان و میرود عقلهای ایشان و مبهوت میشوند بجهت اعزاز و اجلال و اعظام خداوند پس هرگاه بخود آمدند از آن حالت و میآورند بسوی خدا بکردارهای پاکیزه میشمرند نفسهای خود را با ستمکاران و خطاکاران و حال آنکه ایشان منزه هستند از تقصیر و تفریط مگر آنکه ایشان راضی نمیشوند برای خدا بکردار اندک و بسیار نمیشمرند برای او عمل بسیار را و پیوسته مشغولند باعمال پس ایشان چنانند که هر وقت نظر کنی بایشان ایستادگانند بعبادت ترسانند و هراسانند در بیم و اضطرابند پس کجایند شما از ایشان ای گروه تازه کارها آیا ندانسته‌اید که داناترین مردم بقدر ترسناکترین ایشانند از آن و اینکه جاهلترین مردم بقدر بیخوفترین ایشانند در او ای گروه تازه کارها امروز غرّهٔ شعبان کریم است نامیده است او را پروردگار ما شعبان بجهة پراگنده شدن خیرات بسبب که باز کرده پروردگار شما در او درهای حسنات خود را و جلوه داده بشما قصرها و خیرات او را بقیمتهای ارزانی و کارهای آسانی پس بخرید آنرا و جلوه داده برای شما ابلیس لعین شعبه‌های شرور و بلاهای خود را و شما پیوسته میکوشید در گمراهی و طغیان و متمسک میشوید بشعبه‌های ... بیگر را پید از شعبه‌های خیرات که باز شده برای شما درهای او و این غرّهٔ ماه شعبانست و شعبه‌های خیرات او نماز است و روزه و زکوة و امر بمعروف و نهی از منکر و بر والدین و خویشان و همسایگان و اصلاح ذات البین و صدقه بر فقراء و مساکین بر خود کلفت میدهید چیزی را که برداشته شده از شما یعنی امر قضا و قدر و چیزی که نهی کرده شده اید از فرو رفتن در آن از کشف سرّهای خدا که هر که تفتیش کند از آنها از تباه شدگانست آگاه باشید بدرستیکه اگر شما واقف شوید بر آنچه مهیا فرموده پروردگار عزّ و جلّ برای مطیعین از بندگانش در امروز هر آینه باز خواهید داشت خود را از آنچه در او هستید و شروع خواهید کرد در آنچه امر کرده‌اند شما را بآن گفتند یا امیرالمؤمنین و چیست آنکه از خداوند مهیا فرموده در امروز برای مطیعین خود پس حضرت نقل فرمود قصهٔ آن لشکر را که رسول خدا صلّی الله علیه و آله بسوی کفار فرستاده بود و دشمنان شب ایشان

شبیخون زدند وآن شبی تاریک و سخت ظلمانی بود و مسلمانان در خواب بودند و کسی
ایشان بیدار نبود جز زید بن حارثه و عبدالله بن رواحه و قتادة بن نعمان و قیس بن عاصم منقری
که هر کدام در یک جانب ایشان بیدار و مشغول نماز و قرآن خواندن بودند دشمنان مسلمانان
را تیرباران کردند و بواسطهٔ تاریکی نمیدیدند مسلمانان دشمنان را تا از آنها احتراز کنند نزدیک
بود که هلاک شوند که ناگاه از دهان این چند نفر نورهائی ساطع شد که لشکرگاه مسلمانان را
روشن کرد و بسبب قوت و دلیری ایشان شد پس شمشیر کشیده و دشمنان را کشته و زخمدار و
اسیر نمودند و چون مراجعت نمودند برای حضرت رسول صلی الله علیه وآله نقل کردند فرمود این
نورها بجهة اعمال این برادران شما است در غرهٔ ماه شعبان پس یکیک آن اعمال را حضرت نقل کردند
تا آنکه فرمودند چون روز اول شعبان میشود پراکنده میکند ابلیس لشکر خود را در اطراف زمین
و آفاق آن و میگوید بایشان که سعی کنید در کشیدن بعضی از بندگان خدا بسوی خود در این روز
و بدرستیکه خدای عزوجل پراکنده میکند ملائکه را در اطراف زمین و آفاق او و بایشان
میفرماید براستی نگاه دارید بندگان مرا و ارشاد کنید ایشانرا پس همهٔ ایشان نیکبخت میشوند
بشما مگر آنکه امتناع و سرکشی کند پس بدرستیکه او از حد گذشته میگردد در حزب ابلیس و جنود
او بدرستیکه خداوند عزوجل چون روز اول ماه شعبان میشود امر میکند بدرهای بهشت
پس باز میشود و امر میکند درخت طوبی را پس نزدیک میکند شاخهای خود را بر این دنیا آنگاه
ندا میکند منادی پروردگار عزوجل ای بندگان خدا این شاخهای درخت طوبی است
پس در آویزید باو که بلند کند شما را بسوی بهشت و این شاخهای درخت زقوم است پس بپرهیزید
از او که ببرد شما را بسوی دوزخ رسول خدا صلی الله علیه وآله فرمود قسم بآنکه مرا براستی برسالت مبعوث
کرده که هر کس فرا گیرد دری از درهای خیر و نیکی را در این روز پس بتحقیق که در آویخته بشاخه از شاخهای درخت طوبی
پس او کشاننده است او را بسوی بهشت و هر که فرا گیرد دری از شر را در امروز پس بتحقیق که در آویخته
بشاخهٔ از شاخهای درخت زقوم پس آن کشاننده است او را بسوی آتش آنگاه فرمود رسول خدا صلی

نورهای مانند صبح روشن و نورانی شد و انوار آنها روشنتر بود *
یا قدم قطعی ... امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود که هر که صبح کند
دیهای ... میترسم که نعمت خدا را یاد نکند که نعمت خدا را از او زایل گرداند
الحمد لله الذی عرفنی نفسه ولم یترکنی عمیان القلب الحمد لله الذی جعلنی من امة محمد صلی الله علیه وآله الحمد لله الذی جعل رزقی فی یده ولم یجعل رزقی فی ایدی الناس ...

الله علیه وآله پس هرکس که نماز مستحبی کند امروز برای خدا پس در آویخته بشاخهٔ از آن و
هرکه روزه گیرد در این روز پس بتحقیق که در آویخته بشاخه از آن و هرکه صلح دهد میان زن و
شوهرش یا پدر و فرزندش یا خویشاوندانش یا مرد و زن همسایه‌اش یا مرد و زن بیگانه پس
بتحقیق که در آویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه تخفیف دهد پریشانی را از طلبیکه از او دارد یا
کم کند از آن پس بتحقیق که در آویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه نظر کند در حساب خود پس ببیند
قرض کهنه را که صاحبش از آن مایوس شده پس ادا کند آنرا پس بتحقیق که در آویخته بشاخه از
آن و کسیکه کفالت کند یتیمی را پس بتحقیق که در آویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه باز دارد سفیهی را
از عرض مؤمنی پس بتحقیق که در آویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه بخواند قرآن یا چیزی را از آن پس
بتحقیق که در آویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه یاد آرد خدا را و بشمرد نعمتهای او را و شکر کند
پس بتحقیق که در آویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه عیادت کند مریضی را پس بتحقیق که در آویخته
از آن بشاخهٔ و کسیکه نیکی کند بپدر و مادر خود یا یکی از آنها را پس بتحقیق که در آویخته از آن بشاخه
و کسیکه پیش از این روز بغضب آورده بود ایشانرا پس خوشنودشان کرد در این روز پس بتحقیق که در آویخته
بشاخهٔ و هرکه تشییع کند جنازه را پس بتحقیق که در آویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه تسلیت
دهد در آن مصیبت زده را پس بتحقیق که در آویخته از آن بشاخهٔ و همچنین هر کسیکه بجا آورد
چیزی را از ابواب خیر در این روز پس بتحقیق در آویخته از آن بشاخهٔ آنگاه فرمود رسول خدا صلی الله
علیه وآله قسم بآنکه مرا براستی به پیغمبری مبعوث فرموده که هرکس که فرا گیرد دری از شر و گناه را در این
روز پس بتحقیق که در آویخته بشاخهٔ از شاخهای درخت زقوم پس آن کشاننده است او را بسوی
آتش [illegible] فرمود قسم بآنکه مرا براستی بپیغمبری فرستاده که هرکس تقصیر کند در این روز در نماز واجبی خود
و ضایع کند آنرا پس بتحقیق که در آویخته از آن درخت بشاخه و هرکس که بیاید در نزد او فقیری
ضعیف پس میداند بیچارگی حال او را و قدرت داشت بر تغییر حالش بدون آنکه ضرری باو برسد و کسی هم
نیست که نیابت کند بنشیند بجای او و پس واگذارد او را که ضایع شود و هلاک گردد و دست

(ادعیهٔ قضاء حاجات)
[illegible]

او را نگیرد پس بتحقیق که در اویخته بشاخهٔ از ان و کسیکه عذر خواهی کند از او بدکاری پس
نپذیرد عذر او را و انگاه عقوبت نکند او را بقدر بدی او بلکه بیفزاید بر ان پس بتحقیق که در
اویخته بشاخهٔ از ان و کسیکه جدائی اندازد میان شوهر با زنش یا پدر با فرزندش یا برادر
با برادرش یا خویشی با خویشش یا میان دو همسایه یا میان دو رفیق یا دو خواهر پس بتحقیق که در اویخته
از ان بشاخهٔ و کسیکه سخت بگیرد بر تنگدستی و حال انکه میداند تنگدستی او را پس بیفزاید
بر غیظ او و بلای او پس بتحقیق که در اویخته از ان بشاخهٔ و کسیکه بر او دینی باشد پس منکر
شود از او بر صاحبش و تعدی کند بر او تا انکه باطل کند دین او را پس بتحقیق که در اویخته از ان
بشاخهٔ و کسیکه جفا کند یتیمی را و ازار رساند او را و مال او را تباه کند پس بتحقیق که در اویخته
بشاخهٔ از او و کسیکه داخل شود در عرض برادر مؤمن خود و وا دارد مردم را بر ان پس بتحقیق که در
اویخته بشاخهٔ از او و کسیکه اواز خوانی کند بقسمی از خوانندگی که برانگیزاند بدان خواننده ان
بر معاصی پس بتحقیق که در اویخته بشاخهٔ از او و کسیکه بنشیند بشمرد کارهای قبیح خود را در
جنگها و انواع ستم خود را بر بندگان خدا و افتخار کند بر ان پس بتحقیق که در اویخته بشاخهٔ از
ان و کسیکه همسایه اش مریض شده پس او را عیادت نکرد محض استخفاف بشان او پس بتحقیق که در
اویخته بشاخهٔ از ان و کسیکه همسایه اش مرد پس مشایعت نکرد جنازهٔ او را بجهت خوار بودن او
در نظرش پس بتحقیق که در اویخته از ان بشاخهٔ و کسیکه اعراض کند از مصیبت زده و جفا
کند او را محض حقارت و کوچکی او در نزدش پس بتحقیق که در اویخته بشاخهٔ از ان و کسیکه عاق
کند پدر و مادر خود یا یکی از دو را پس بتحقیق که در اویخته بشاخهٔ از ان و کسیکه پیش ایشان عاق
کرده بود و خوشنود نکرد ایشان را امروز و حال انکه قدرت دارد بر ان پس بتحقیق که در اویخته بشاخهٔ
از ان و همچنین هر کس بکند کاری از سایر اقسام شر را پس بتحقیق که در اویخته بشاخهٔ از ان
وقسم بانکه مرا براستی به پیغمبری فرستاده که در اویختگان بشاخهای درخت طوبی بلند میکند
ایشان را ان شاخها بسوی بهشت انگاه رسول خدا صلی الله علیه واله نظر خود را بجانب اسمان

(ادعیهٔ تعقیبات)

من شر الاعداء ونیتهم وبریتهم وعلانیتهم وسرائرهم ونفاقهم واعوذ بالله من ... استعاذ منه رسول الله صلی الله علیه واله وعلی علیه السلام ... من الاعداء علیهم السلام وارغب الی الله فیما رغبوا الیه ولا حول ولا قوة الا بالله

چهاردهم شیخ کلینی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است ... فضیلت بسیار ... این دعا بعد از صبح پیش از طلوع آفتاب الله اکبر الله اکبر کبیرا وسبحان الله بکرة واصیلا والحمد لله رب العالمین کثیرا لا شریک له وصلی الله علی محمد واله

پانزدهم در بیان ... از حضرت صادق علیه السلام ...

انداخت اندکی و بخندید و مسرور بود انگاه نظر مبارکرا بزیر انداخت بوی بینی پس پیشانی مبارکرا درهم کشید و روی مبارکش ترش شد انگاه روکرد باصحاب خود فرمود قسم بانکه فرستاده محمد را براستی به پیغمبری که دیدم بتحقیق درخت طوبی را که بلند میشد و بلند میکرد انانکه باو دراویخته بودند بوی بهشت دیدم بعضی از ایشانرا که دراویخته بود بیکشاخه از ان و بعضی دراویخته بودند بدو شاخه از ان یا بچند شاخه برحسب فراگرفتن ایشان مرطاعترا دیدم سینکه مرتبه می بینم زید بن حارثه را که دراویخته به بیشتر شاخهای ان پس انشاخها بلند میکند او را باعلی علیین بهشت پس از اینجهة خندیدم و خوشحال شدم پس نگاه کردم بسوی زمین پس قسم بانکه مرا براستی به پیغمبری فرستاده که دیدم درخت زقوم را که پایین میرفت شاخهای او و پایین میبرد دراویختگان باو را بسوی دوزخ و دیدم پاره از ایشانرا دراویخته بشاخه و دیدم پارهٔ از ایشان که دراویخته بدو شاخه یا بچند شاخه برحسب فراگرفتن او مر [illegible] بدی سینکه مرتبه می بینم بعضی از منافقین را که دراویخته به بیشتر شاخهای او و او فرو میبرد او را باسفل درکات و پس از اینجهة روی خود را ترش کردم و پیشانی را درهم کشیدم

**روز سیم** روز مبارکی است که شیخ در مصباح فرموده در این روز متولد شد جناب حسین بن علی علیه السلام و بیرون امد توقیع شریف بسوی قاسم بن علاء همدانی وکیل حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که مولای ما حسین بن علی علیه السلام متولد شد روز پنجشنبه سیم شعبان پس روزه بگیران روز را و بخوان این دعا را در ان روز که: اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فی هذَا الْیَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهادَتِهِ قَبْلَ اسْتِهْلالِهِ وَوِلادَتِهِ بَکَتْهُ السَّماءُ وَمَنْ فیها وَالْاَرْضُ وَمَنْ عَلَیْها وَلَمّا یَطَأْ لابَتَیْها قَتیلِ الْعَبْرَةِ وَسَیِّدِ الْاُسْرَةِ الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَةِ یَوْمَ الْکَرَّةِ الْمُعَوَّضِ مِنْ قَتْلِهِ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ نَسْلِهِ وَالشِّفاءَ فی تُرْبَتِهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ فی اَوْبَتِهِ وَالْاَوْصِیاءَ مِنْ عِتْرَتِهِ بَعْدَ قائِمِهِمْ وَغَیْبَتِهِ حَتّی یُدْرِکُوا الْاَوْتارَ وَیَثْأَرُوا الثّارَ وَیُرْضُوا الْجَبّارَ وَیَکُونُوا خَیْرَ اَنْصارٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِمْ مَعَ اخْتِلافِ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ اَللّهُمَّ فَبِحَقِّهِمْ اِلَیْکَ اَتَوَسَّلُ وَاَسْئَلُ

آنست که هر که در صبح سه مرتبه این دعا بخواند انشاء الله از بلا ایمن باشد تا شام و اگر در شام بگوید تا صبح از بلا ایمن باشد بسم الله الذی لا یضر مع اسمه شیء فی الارض ولا فی السماء وهو السمیع العلیم [illegible] روایت است از [illegible] موثق و معتبر [illegible] علیه السلام [illegible] حضرت [illegible] کند تا [illegible] این دعا بخواند اللهم ما اصبح بی من نعمة او عافیة فی دین او دنیا فمنک وحدک لا شریک لک [illegible]

سؤال مقترف مذنب مسیئ الی نفسه مما فرط فی یومه وامسه یسئلک العصمة الی محل رمسه اللهم فصل علی محمد وعترته واحشرنا فی زمرته وبوئنا معه دار الکرامة ومحل الاقامة اللهم وکما اکرمتنا بمعرفته فاکرمنا بزلفته وارزقنا مرافقته وسابقته واجعلنا ممن یسلم لامره ویکثر الصلوة علیه عند ذکره وعلی جمیع اوصیائه واهل اصفیائه الممدودین منک بالعدد الاثنی عشر النجوم الزهر والحجج علی جمیع البشر اللهم وهب لنا فی هذا الیوم خیر موهبة وانجح لنا فیه کل طلبة کما وهبت الحسین لمحمد جده وعاذ فطرس بمهده فنحن عائذون بقبره من بعده نشهد تربته وننتظر اوبته آمین رب العالمین پس بخواند بعد از این بدعاء حسین علیه السلام و این آخر دعاء آنحضرت است در روز کربلا که بسیار شده بود دشمنان او یعنی روز عاشوراء اللهم متعالی المکان عظیم الجبروت شدید المحال غنی عن الخلائق عریض الکبریاء قادر علی ما تشاء قریب الرحمة صادق الوعد سابغ النعمة حسن البلاء قریب اذا دعیت محیط بما خلقت قابل التوبة لمن تاب الیک قادر علی ما اردت ومدرک ما طلبت وشکور اذا شکرت وذکور اذا ذکرت ادعوک محتاجا وارغب الیک فقیرا وافزع الیک خائفا وابکی الیک مکروبا واستعین بک ضعیفا واتوکل علیک کافیا احکم بیننا وبین قومنا فانهم غرونا وخدعونا وخذلونا وغدروا بنا وقتلونا ونحن عترة نبیک وولد حبیبک محمد بن عبدالله الذی اصطفیته بالرسالة وائتمنته علی وحیک فاجعل لنا من امرنا فرجا ومخرجا برحمتک یا ارحم الراحمین ابن عیاش گفت شنیدم از حسین بن علی بن سفیان بزوفری که میگفت حضرت صادق علیه السلام میخواند این دعا را در این روز و فرمود که این دعا از دعاهای روز سیم شعبان است و آن روز ولادت حسین علیه السلام است شب سیزدهم اول لیالی بیض است

| و کیفیت نماز این شب و دو شب بعد | (شب نیمه شعبان) | در ماه رجب ص۱۳۹ گذشت |
| --- | --- | --- |

شب بسیار مبارکی است از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت است که از حضرت امام محمد باقر

(ادعیه ایام ماه)

اللهم ما اصبح بی من نعمة او بأحد من خلقک فمنک وحدک لا شریک لک فلک الحمد ولک الشکر بها علی حتی ترضی وبعد الرضا پس بخواند و هر که در وقت صبح بخواند ... حضرت صادق و کاظم علیهما السلام روایت کرده اند که چون نزدیک شود غروب آفتاب باید این دعا بخوانند تا ایمن گردد از شر هر درنده و از شر شیطان لعین و فرزندان او و از هر گزنده و صاحب زهر و از دزدان و غولان بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن له شریک فی الملک الحمد لله الذی یصف ولا یوصف ویعلم ولا یعلم ...

علیه السلام سؤال شد از فضل شب نیمهٔ شعبان فرمود آن شب افضل شبها است بعد از لیلة
القدر در آن شب عطا میفرماید خداوند به بندگان فضل خود را و می‌آمرزد ایشان را به منّ
و کرم خویش پس سعی و کوشش کنید در تقرب جستن بسوی خدا تعالی در آن شب پس بدرستیکه
آن شبی است که خدا قسم یاد فرموده بذات مقدس خود که دست خالی برنگرداند سائلی را از
درگاه خود مادامیکه سؤال نکند معصیتی را و آن شب آن شبی است که قرار داده حقتعالی آنرا
از برای ما بمقابل آنکه قرار داده شب قدر را از برای پیغمبر ما صلی الله علیه و آله پس کوشش کنید در
دعا و ثنا بر خدا تعالی الخبر و از جمله برکات این شب مبارک آنستکه ولادت با سعادت حضرت
سلطان عصر امام زمان ارواحنا له الفداء در سحر این شب سنهٔ دویست و پنجاه و پنج در سرّ من
رأی واقع شده و باعث مزید شرافت این لیلهٔ مبارکه شده و از برای این شب چند عمل است اول
غسل است که باعث تخفیف گناهان میشود دوم احیاء این شب است بنماز و دعا و استغفار
چنانچه امام زین العابدین علیه السلام میکردند و در روایت است که هر که احیا دارد این شب را نمیرد دل
او در روزیکه دلها بمیرند سیم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است که افضل اعمال این
شب و باعث آمرزش گناهان است و هر که خواهد با او مصافحه کند روح صد و بیست و چهار
هزار پیغمبر زیارت کند آنجناب را در این شب و اقل زیارت آنحضرت آنستکه ببامی برآید و بجانب راست
و چپ نظر کند پس سر بجانب آسمان کند پس زیارت کند آنحضرت را باین کلمات اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا
اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ و هر کس در هر کجا باشد در هر وقت که
آنحضرت را باین کیفیت زیارت کند امید است که ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و از زیارت
مخصوصهٔ این شب را در باب زیارات ذکر خواهیم نمود انشاء الله تعالی چهارم خواندن این دعا که
شیخ و سید نقل کرده‌اند و بمنزلهٔ زیارت امام زمان صلوات الله علیه است اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ لَیْلَتِنا
وَمَوْلُودِها وَحُجَّتِكَ وَمَوْعُودِهَا الَّتی قَرَنْتَ اِلٰی فَضْلِها فَضْلاً فَتَمَّتْ کَلِمَتُكَ صِدْقاً
وَعَدْلاً لا مُبَدِّلَ لِکَلِماتِكَ وَلا مُعَقِّبَ لِآیاتِكَ نُورُكَ الْمُتَاَلِّقُ وَضِیاؤُكَ الْمُشْرِقُ



اَعُوذُ بِوَجْهِ اللهِ الْکَریمِ وَاسْمِ اللهِ الْعَظیمِ مِنْ شَرِّ ما ذَرَاَ وَبَرَاَ وَمِنْ شَرِّ ما تَحْتَ الثَّری وَمِنْ شَرِّ ما ظَهَرَ وَما بَطَنَ وَمِنْ شَرِّ ما کانَ فِی اللَّیْلِ وَالنَّهارِ وَمِنْ شَرِّ اَبی مُرَّةَ وَما وَلَدَ وَمِنْ شَرِّ الرَّسیسِ وَمِنْ شَرِّ ما وَصَفْتُ وَما لَمْ اَصِفْ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ

کفعمی در بلد معتبر از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده است که هر که این دعا را بخواند در روز هیچ چیز باو ضرر نرساند و هر که در شام بخواند انشاء الله ...

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَصْبَحْتُ ... اَللّٰهُمَّ اِنّی اُشْهِدُكَ ...

وَالْعَلَمِ النُّورِ فِي طَخْيَاءِ الدَّيْجُورِ الْغَائِبِ الْمَسْتُورِ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَكَرُمَ مَحْتِدُهُ وَالْمَلائِكَةُ شُهَّدُهُ
وَاللهُ نَاصِرُهُ وَمُؤَيِّدُهُ إِذَا آنَ مِيعَادُهُ وَالْمَلائِكَةُ أَمْدَادُهُ سَيْفُ اللهِ الَّذِي لا يَنْبُو وَنُورُهُ
الَّذِي لا يَخْبُو وَذُو الْحِلْمِ الَّذِي لا يَصْبُو مَدَارُ الدَّهْرِ وَنَوَامِيسُ الْعَصْرِ وَوُلاةُ الأَمْرِ وَالْمُنَزَّلُ عَلَيْهِمْ
مَا يَتَنَزَّلُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَأَصْحَابُ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ تَرَاجِمَةُ وَحْيِهِ وَوُلاةُ أَمْرِهِ وَنَهْيِهِ
اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى خَاتِمِهِمْ وَقَائِمِهِمُ الْمَسْتُورِ عَنْ عَوَالِمِهِمْ اللَّهُمَّ وَأَدْرِكْ بِنَا أَيَّامَهُ وَظُهُورَهُ
وَقِيَامَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ وَاقْرِنْ ثَارَنَا بِثَارِهِ وَاكْتُبْنَا فِي أَعْوَانِهِ وَخُلَصَائِهِ وَ
أَحْيِنَا فِي دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ وَبِصُحْبَتِهِ غَانِمِينَ وَبِحَقِّهِ قَائِمِينَ وَمِنَ السُّوءِ سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَوَاتُهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ (صلی الله علیه و آله) خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ
الْمُرْسَلِينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ وَعِتْرَتِهِ النَّاطِقِينَ وَالْعَنْ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ
وَاحْكُمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ پنجم شیخ روایت کرده از اسمعیل بن فضل هاشمی
که گفت تعلیم کرد مرا حضرت صادق علیه السلام این دعا که بخوانم آن را در شب نیمهٔ شعبان
اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ الْبَدِيءُ الْبَدِيعُ لَكَ
الْجَلالُ وَلَكَ الْفَضْلُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَنُّ وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْكَرَمُ وَلَكَ الأَمْرُ وَلَكَ
الْمَجْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَحْدَكَ لا شَرِيكَ لَكَ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي وَ
اقْضِ دَيْنِي وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي فَإِنَّكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ كُلَّ أَمْرٍ حَكِيمٍ تَفْرُقُ وَمَنْ تَشَاءُ
مِنْ خَلْقِكَ تَرْزُقُ فَارْزُقْنِي وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَأَنْتَ خَيْرُ الْقَائِلِينَ
النَّاطِقِينَ وَاسْأَلُوا اللهَ مِنْ فَضْلِهِ فَمِنْ فَضْلِكَ أَسْأَلُ وَإِيَّاكَ قَصَدْتُ وَابْنَ نَبِيِّكَ
اعْتَمَدْتُ وَلَكَ رَجَوْتُ فَارْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ششم بخواند این دعا که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله در این شب میخواندند اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا
وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ رِضْوَانَكَ وَمِنَ الْيَقِينِ مَا يَهُونُ عَلَيْنَا

(ادعیه عبادتها)

أَهْلُ طَاعَتِكَ ... وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ ... عَظِيمٍ مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ جَمِيعاً وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَبْلِسُ بِهِ إِبْلِيسُ وَجُنُودُهُ
نوزدهم ... این دعا ... که ... روایت ... صادق علیه السلام ... تعلیم ... فرمود ... بخوانند
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَلا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يُحِبُّ اللهُ أَنْ يُحْمَدَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ اللَّهُمَّ أَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ ...

نیز مصیبات الدنیا اللهم امتعنا باسماعنا وابصارنا وقوتنا ما احییتنا واجعله
الوارث منا واجعل ثارنا علی من ظلمنا وانصرنا علی من عادانا ولا تجعل مصیبتنا
فی دیننا ولا تجعل الدنیا اکبر همنا ولا مبلغ علمنا ولا تسلط علینا من لا یرحمنا برحمتک
یا ارحم الراحمین و این دعای جامع کاملی است و خواندن آن در اوقات دیگر نیز غنیمت است
چنانچه در عوالی اللئالی نقل شده که حضرت رسول صلی الله علیه وآله همیشه این دعا را میخواندند
هفتم بخواند صلوات هر روز را که در وقت زوال میخواند هشتم بخواند دعای کمیل را که وارد شده
نهم در این شب و در باب اول گذشت نهم آنکه هر یک از سبحان الله والحمد لله والله اکبر ولا
اله الا الله را صد مرتبه بگوید تا خداوند تعالی گناهان گذشته او را بیامرزد و برآورد حاجتهای
دنیا و آخرت او را دهم شیخ در مصباح روایت کرده از ابو یحیی در ضمن خبری در فضیلت شب نیمهٔ
شعبان که گفت گفتم بمولای خودم حضرت صادق علیه السلام که بهترین دعاها در این شب کدام است
فرمود هرگاه بجا آوردی نماز عشا را پس دو رکعت نماز کن ار بخوان در رکعت اول حمد و سوره جحد که
قل یا ایها الکافرون باشد و بخوان در رکعت دوم حمد سوره توحید که قل هو الله احد است
پس چون سلام دادی بگو سبحان الله سی و سه مرتبه والحمد لله سی و سه مرتبه والله اکبر سی و چهار
مرتبه پس بگو یا من الیه ملجأ العباد فی المهمات والیه یفزع الخلق فی الملمات یا عالم الجهر و
الخفیات یا من لا تخفی علیه خواطر الاوهام وتصرف الخطرات یا رب الخلائق والبریات
یا من بیده ملکوت الارضین والسموات انت الله لا اله الا انت امت الیک بلا اله الا
انت فیا لا اله الا انت اجعلنی فی هذه اللیلة ممن نظرت الیه فرحمته وسمعت دعاءه
فاجبته وعلمت استقالته فاقلته وتجاوزت عن سالف خطیئته وعظیم جریرته
فقد استجرت بک من ذنوبی ولجأت الیک فی ستر عیوبی اللهم فجد علی بکرمک وفضلک
واحطط خطایای بحلمک وعفوک وتغمدنی فی هذه اللیلة بسابغ کرامتک واجعلنی
فیها من اولیائک الذین اجتبیتهم لطاعتک واخترتهم لعبادتک وجعلـ

وَصِفْوِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی مِمَّنْ سَعِدَ جَدُّهُ وَتَوَفَّرَ مِنَ الْخَیْراتِ حَظُّهُ وَاجْعَلْنِی مِمَّنْ سَلِمَ فَنَعِمَ وَفازَ فَغَنِمَ وَاكْفِنِی شَرَّ ما اَسْلَفْتُ وَاعْصِمْنِی مِنَ الْاِزْدِیادِ فِی مَعْصِیَتِكَ وَحَبِّبْ اِلَیَّ طاعَتَكَ وَما یُقَرِّبُنِی مِنْكَ وَیُزْلِفُنِی عِنْدَكَ سَیِّدِی اِلَیْكَ یَلْجَاُ الْهارِبُ وَمِنْكَ یَلْتَمِسُ الطّالِبُ وَعَلی كَرَمِكَ یُعَوِّلُ الْمُسْتَقِیلُ التّائِبُ اَدَّبْتَ عِبادَكَ بِالتَّكَرُّمِ وَاَنْتَ اَكْرَمُ الْاَكْرَمِینَ وَاَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبادَكَ وَاَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ اَللّٰهُمَّ فَلا تَحْرِمْنِی ما رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ وَلا تُؤْیِسْنِی مِنْ سابِغِ نِعَمِكَ وَلا تُخَیِّبْنِی مِنْ جَزِیلِ قِسَمِكَ فِی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ لِاَهْلِ طاعَتِكَ وَاجْعَلْنِی فِی جُنَّةٍ مِنْ شِرارِ بَرِیَّتِكَ رَبِّ اِنْ لَمْ اَكُنْ مِنْ اَهْلِ ذٰلِكَ فَاَنْتَ اَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ وَجُدْ عَلَیَّ بِما اَنْتَ اَهْلُهُ لا بِما اَسْتَحِقُّهُ فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّی بِكَ وَتَحَقَّقَ رَجائِی لَكَ وَعَلِقَتْ نَفْسِی بِكَرَمِكَ فَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمِینَ وَاَكْرَمُ الْاَكْرَمِینَ اَللّٰهُمَّ وَاخْصُصْنِی مِنْ كَرَمِكَ بِجَزِیلِ قِسَمِكَ وَاَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَاغْفِرْ لِیَ الذَّنْبَ الَّذِی یَحْبِسُ عَلَیَّ الْخُلُقَ وَیُضَیِّقُ عَلَیَّ الرِّزْقَ حَتّی اَقُومَ بِصالِحِ رِضاكَ وَاَنْعَمَ بِجَزِیلِ عَطائِكَ وَاَسْعَدَ بِسابِغِ نَعْمائِكَ فَقَدْ لُذْتُ بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ وَاسْتَعَذْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجُدْ بِما سَئَلْتُكَ وَاَنِلْ مَا الْتَمَسْتُ مِنْكَ اَسْئَلُكَ بِكَ لا بِشَیْءٍ هُوَ اَعْظَمُ مِنْكَ پس بسجده میروی و میگوئی یا رَبِّ بیست مرتبه یا اَللّٰهُ هفت مرتبه لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ هفت مرتبه ما شاءَ اللّٰهُ ده مرتبه لا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ ده مرتبه پس صلوات میفرستی بر پیغمبر و میخواهی از خدا حاجت خود را پس قسم بخدا که اگر حاجت بخواهی بسبب این عمل بعدد قطرات باران هر آینه برساند بتو خداوند عزّ وجلّ آن حاجتها را بکرم عمیم و فضل جسیم خود

بار دهم شیخ طوسی و کفعمی فرموده‌اند که بخوانند در این شب اِلٰهِی تَعَرَّضَ لَكَ فِی هٰذَا اللَّیْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ وَقَصَدَكَ الْقاصِدُونَ وَاَمَّلَ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ الطّالِبُونَ وَلَكَ فِی هٰذَا اللَّیْلِ نَفَحاتٌ وَجَوائِزُ وَعَطایا وَمَواهِبُ تَمُنُّ بِها عَلی مَنْ تَشاءُ مِنْ عِبادِكَ وَتَمْنَعُها مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنایَةُ مِنْكَ وَها اَنَا ذا عُبَیْدُكَ الْفَقِیرُ اِلَیْكَ الْمُؤَمِّلُ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ فَاِنْ كُنْتَ

ابن است صلوات اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِی الْاَوَّلِینَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِی الْآخِرِینَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِی الْمَلَاِ الْاَعْلی وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِی الْمُرْسَلِینَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسِیلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِیلَةَ وَالدَّرَجَةَ الْكَبِیرَةَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ وَلَمْ اَرَهُ فَلا تَحْرِمْنِی یَوْمَ الْقِیامَةِ رُؤْیَتَهُ وَارْزُقْنِی صُحْبَتَهُ وَتَوَفَّنِی عَلی مِلَّتِهِ وَاسْقِنِی مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَباً رَوِیّاً سائِغاً هَنِیئاً لا اَظْمَأُ بَعْدَهُ اَبَداً اِنَّكَ عَلی

یا مولای تفضلت فی هذه اللیلة علی احد من خلقک وعدت علیه بعائدة من عطفک فصل علی محمد وآل محمد الطیبین الطاهرین الخیرین الفاضلین وجد علی بطولک ومعروفک یا رب العالمین وصلی الله علی محمد خاتم النبیین وآله الطاهرین وسلم تسلیما ان الله حمید مجید اللهم انی ادعوک کما امرت فاستجب لی کما وعدت انک لا تخلف المیعاد و این دعائی است که در سحرها در عقب نماز شفع خوانده میشود

دوازدهم بخواند بعد از هر دو رکعت از نماز شب و شفع و بعد از دعاهای وتر دعاهائی را که شیخ و سید نقل کرده اند سیزدهم بجا آورد سجده ها و دعاهائیرا که از رسولخدا صلی الله علیه وآله روایت شده از جمله روایتی است که شیخ از حماد بن عیسی از ابان بن تغلب روایت کرده که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمودند شب نیمهٔ شعبان که داخل شد و بود رسولخدا صلی الله علیه وآله در آن شب نزد عایشه همینکه نصف شب شد برخاست رسولخدا از رختخواب خود برای عبادت پس چون بیدار شد عایشه یافت که پیغمبر صلی الله علیه وآله بیرون رفته از رختخواب او و داخل شد برا و آنچه که فرو میگیرد زنها را یعنی غیرت و گمان کرد که آنحضرت رفته پیش بعض زنهای خود پس برخاست و پیچید بر خود شمله یعنی چادر خود را و قسم بخدا که شملهٔ او از ابریشم و کتان و پنبه نبود ولکن تار آن مو و پود آن از کرکهای شتر بود و جستجو میکرد رسولخدا را در حجرهای زنهای دیگرش حجره بحجره پس در این بین که در جستجوی آنحضرت بود بناگاه نظرش افتاد بر رسولخدا صلی الله علیه وآله که در سجده است مثل جامهٔ که چسبیده شده بر روی زمین پس نزدیک آنحضرت شد شنید که میگوید در سجدهٔ خود سجد لک سوادی وخیالی وآمن بک فؤادی هذه یدای وما جنیته علی نفسی یا عظیم ترجی لکل عظیم اغفر لی العظیم فانه لا یغفر الذنب العظیم الا الرب العظیم پس بلند کرد سر خود را و دوباره برگشت بسجده و شنید عایشه که میگوید اعوذ بنور وجهک الذی اضائت له السموات والارضون وانکشفت له الظلمات وصلح علیه امر الاولین والاخرین من فجاة نقمتک ومن تحویل عافیتک ومن زوال نعمتک اللهم ارزقنی

کل شیء قدیر اللهم انی ... انت بحق محمد صلی الله علیه ... الیه ولم اره فارینه فی الجنان ... وبجاهه اللهم ... صلوات ... حضرت صادق علیه السلام ... صلوات و ایشان ... و مانند مفاتیح ...

قَلْباً تَقِيّاً نَقِيّاً وَمِنَ الشِّرْكِ بَرِيّاً لَا كَافِراً وَلَا شَقِيّاً پس بخاك نهاد دو طرف روی خود را وگفت عَفَّرْتُ وَجْهِي فِي التُّرَابِ وَحُقَّ لِي أَنْ أَسْجُدَ لَكَ پس هنگامیکه خواست رسولخدا صلی الله علیه و آله برگردد شتافت عایشه بسوی رختخواب خود پس رسولخدا صلی الله علیه و آله آمد بر رختخواب او وشنید که نفس بلند میزند فرمود چیست این نفس بلند آیا نمیدانی که چه شبی است امشب این شب نیمهٔ شعبان است که در آن قسمت میشود روزیها و در آن نوشته میشود اجلها و در آن نوشته میشود روندگان بحج و بدرستیکه خدا بتعالی امر زد در این شب از خلق خود بیشتر از عدد موهای بزهای قبیلهٔ کلب و میفرستد خدا بتعالی ملائکه خود را از جانب آسمان بسوی زمین در مکه چهاردهم نماز جناب جعفر را بجا آورد چنانکه شیخ از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده پانزدهم بجا آورد نمازهای این شب را و آن بسیار است از جمله نمازی است که روایت کرده ابو یحیی صنعانی از حضرت باقر و صادق علیهما السلام و هم روایت کرده از آن دو بزرگوار سی نفر از کسانی که وثوق و اعتماد است بایشان که آن دو بزرگوار فرمودند که هرگاه شب نیمهٔ شعبان شد پس بجا آور چهار رکعت نماز بخوان در هر رکعت حمد و قل هو الله احد صد مرتبه پس چون فارغ شدی بگو اَللّٰهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَمِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ اَللّٰهُمَّ لَا تُبَدِّلِ اسْمِي وَلَا تُغَيِّرْ جِسْمِي وَلَا تَجْهَدْ بَلَائِي وَلَا تُشْمِتْ بِي أَعْدَائِي أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقَابِكَ وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَىٰ نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ وبدانکه فضیلت بسیار وارد شده برای خواندن صد رکعت نماز در امشب در هر رکعتی یکمرتبه حمد و ده مرتبه توحید و گذشت در ماه رجب در عمل

| شش رکعت نماز در این شب | (روز نیمهٔ شعبان) | بحمد و یس و تبارک و توحید |
| --- | --- | --- |

عید مولود شریف امام زمان و مولانا و امامنا المهدی حضرت حجة بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی آبائه است و مستحب است زیارت آن حضرت علیه السلام در هر زمان و مکان و الدعاء

بتعجیل [illegible] وهو المنتقم [illegible]

در هر وقت صبح و شام خوانده میشود و اگر وقت داشتی بخوان دعای عشرات را و دعای سبحات [illegible] بخوان دعای عهد اللهم رب النور العظیم را و این دعاها را در مفاتیح ما ذکر [illegible] و بخوان دعای صباح [illegible] از مفاتیح باید ما [illegible] بدست گرفته آن دعاها را در صباح و شام برای حفظ از هر چیز بخوانند

(فصل ششم)

در ذکر دعاهائیکه در ساعات روز باید خوانده شود و دعاهائیکه مخصوص روزهای هفته [illegible]

وَاَنَّهُ یَمْلَاُ الْاَرْضَ قِسْطاً وَ | (در اعمال بقیهٔ اینماه است) | عَدْلاً کَمَا مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً

از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که سه روز از آخر ماه شعبان روزه بدارد و بماه مبارک رمضان وصل کند حق تعالی ثواب روزهٔ دو ماه متوالی برای او بنویسد و ابو الصلت هروی روایت کرده است که در جمعهٔ آخر ماه شعبان بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام رفتم حضرت فرمود که ای ابو الصلت اکثر ماه شعبان رفت و این جمعهٔ آخر آن است پس تدارک و تلافی کن در آنچه از اینماه مانده است تقصیرهائیرا که در ایام گذشتهٔ اینماه کرده و بر تو باد که روآوری بر آنچه نافع است برای تو و دعا و استغفار بسیار بکن و تلاوت قرآن مجید بسیار بکن و توبه کن بسوی خدا از گناهان خود تا آنکه چون ماه مبارک درآید خالص کرده باشی خود را از برای خدا و مگذار در گردن خود امانتی و حقی که بیرون کنی و مگذار در دل خود کینه کسی مگر آنکه بیرون کنی و مگذار گناهی را که میکردی مگر آنکه ترک کنی و از خدا بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و آشکار خود و هر که بر خدا توکل کند خدا بس است او را و بسیار بخوان در بقیهٔ اینماه این دعا را اَللّٰهُمَّ اِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنَا فِيمَا مَضٰى مِنْ شَعْبَانَ فَاغْفِرْ لَنَا فِيمَا بَقِىَ مِنْهُ بدرستیکه حق تعالی در اینماه آزاد میگرداند بنده های بسیار از آتش جهنم برای حرمت ماه مبارک رمضان و شیخ از حارث بن مغیرهٔ نضری روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام میخواند در شب آخر شعبان و شب اول ماه رمضان

اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِىٓ اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْاٰنُ وَجُعِلَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنَا فِيهِ وَسَلِّمْهُ لَنَا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا فِىْ يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ يَا مَنْ اَخَذَ الْقَلِيلَ وَشَكَرَ الْكَثِيرَ اِقْبَلْ مِنِّى الْيَسِيرَ اَللّٰهُمَّ اِنِّىٓ اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لِىٓ اِلٰى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلاً وَمِنْ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَانِعاً يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ عَفَا عَنِّى وَعَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْنِىْ بِارْتِكَابِ الْمَعَاصِىْ عَفْوَكَ عَفْوَكَ عَفْوَكَ يَا كَرِيمُ اِلٰهِىْ وَعَظْتَنِىْ فَلَمْ اَتَّعِظْ وَزَجَرْتَنِىْ عَنْ مَحَارِمِكَ فَلَمْ اَنْزَجِرْ فَمَا عُذْرِىْ فَاعْفُ عَنِّىْ يَا كَرِيمُ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّىٓ اَسْئَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ

فَلْيَحْسُنِ التَّجَاوُزُ مِنْ عِنْدِكَ يَا اَهْلَ التَّقْوٰى وَيَا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
عَبْدُكَ بْنُ عَبْدِكَ بْنُ اَمَتِكَ ضَعِيفٌ فَقِيرٌ اِلٰى رَحْمَتِكَ وَاَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنٰى وَالْبَرَكَةِ
عَلَى الْعِبَادِ قَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ اَحْصَيْتَ اَعْمَالَهُمْ وَقَسَمْتَ اَرْزَاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً اَلْسِنَتُهُمْ
وَاَلْوَانُهُمْ خَلْقاً مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ وَلَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَلَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قَدْرَكَ وَكُلُّنَا
فَقِيرٌ اِلٰى رَحْمَتِكَ فَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِي خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْاَمَلِ
وَالْقَضَاۤءِ وَالْقَدَرِ اَللّٰهُمَّ اَبْقِنِي خَيْرَ الْبَقَاۤءِ وَاَفْنِنِي خَيْرَ الْفَنَاۤءِ عَلٰى مُوَالَاةِ اَوْلِيَاۤئِكَ
وَمُعَادَاةِ اَعْدَاۤئِكَ وَالرَّغْبَةِ اِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْخُشُوعِ وَالْوَفَاۤءِ وَالتَّسْلِيمِ لَكَ وَ
التَّصْدِيقِ بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعِ سُنَّةِ رَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ اَوْ رِيبَةٍ اَوْ
جُحُودٍ اَوْ قُنُوطٍ اَوْ فَرَحٍ اَوْ بَذَخٍ اَوْ بَطَرٍ اَوْ خُيَلَاۤءَ اَوْ رِيَاۤءٍ اَوْ سُمْعَةٍ اَوْ شِقَاقٍ اَوْ نِفَاقٍ اَوْ كُفْرٍ
اَوْ فُسُوقٍ اَوْ عِصْيَانٍ اَوْ عَظَمَةٍ اَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ فَاَسْئَلُكَ يَا رَبِّ اَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ اِيمَاناً
بِوَعْدِكَ وَوَفَاۤءً بِعَهْدِكَ وَرِضاً بِقَضَاۤئِكَ وَزُهْداً فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَ
اَثَرَةً وَطُمَاْنِينَةً وَتَوْبَةً نَصُوحاً اَسْئَلُكَ ذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اِلٰهِي اَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ
تُعْصٰى وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ تُطَاعُ فَكَاَنَّكَ لَمْ تُعْصَ وَاَنَا وَمَنْ لَمْ يَعْصِكَ سُكَّانُ اَرْضِكَ
فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَاداً وَبِالْخَيْرِ عَوَّاداً يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِهِ صَلٰوةً دَاۤئِمَةً لَا تُحْصٰى وَلَا تُعَدُّ وَلَا يَقْدِرُ قَدْرَهَا غَيْرُكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

## فصل سیم در فضیلت و اعمال ماه مبارک رمضان است

شیخ صدوق بسند معتبر روایت کرده از حضرت امام رضا علیه السلام از پدران بزرگوار
خود از حضرت امیرالمؤمنین علیه و علی اولاده السلام که فرمود خطبه خواند برای ما روزی
حضرت رسول خدا صلّی الله علیه و آله پس فرمود ایها الناس بدرستیکه رو کرده است بسوی
شما ماه خدا با برکت و رحمت و آمرزش ماهی است که نزد خدا بهترین ماهها است و روزهایش
بهترین روزها است و شبهایش بهترین شبها است و ساعتهایش بهترین ساعتها است و آن

ماهی است که خوانده اند شما را در آن بسوی ضیافت خدا و گردیده اید در آن از اهل کرامت
خدا نفسهای شما در آن ثواب تسبیح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول
است و دعاهای شما در آن مستجاب است پس سؤال کنید از پروردگار خود بنیتهای درست و دلهای
پاکیزه از گناهان و صفات ذمیمه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن
قرآن در آن بدرستیکه شقی بدعاقبت کسی است که محروم گردد از آمرزش خدا در این ماه عظیم و
یاد کنید بگرسنگی و تشنگی شما در این ماه گرسنگی و تشنگی روز قیامت را و تصدق کنید بر فقیران
و مسکینان خود و تعظیم نمائید پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش نمائید خویشان
خود را و نگاه دارید زبانهای خود را از آنچه نباید گفت و بپوشید دیدهای خود را از آنچه
حلال نیست شما را نظر کردن بسوی آن و باز دارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست
شما را شنیدن آن و مهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی کنند بعد از شما با یتیمان شما و باز
گشت کنید بسوی خدا از گناهان خود و بلند کنید دستهای خود را بدعا در اوقات نمازهای
خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتها است نظر میکند حقتعالی در این اوقات برحمت بسوی
بندگان خود و جواب میگوید ایشان را هرگاه او را مناجات کنند و لبیک میگوید ایشان را هرگاه
او را ندا کنند و مستجاب میگرداند هرگاه او را بخوانند ای گروه مردمان بدرستیکه جانهای شما
در گرو کردهای شما است پس از گرو بدر آورید بطلب آمرزش از خدا و پشتهای شما گرانبار است
از گناهان شما پس سبک گردانید آنها را بطول دادن سجدها و بدانید که حقتعالی سوگند یاد
کرده است بعزت و جلال خود که عذاب نکند نماز گذارندگان و سجده کنندگان در این ماه را
و نترساند ایشان را بآتش جهنم در روز قیامت ایها الناس هر که از شما افطار دهد روزه دار مؤمنی
را در این ماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن و آمرزش گناهان گذشته
پس بعضی از اصحاب گفتند یا رسول الله همه ما قدرت بر آن نداریم حضرت فرمود بپرهیزید از آتش جهنم
بافطار فرمودن روزه دار اگر چه بنصف دانه خرما باشد و اگر چه بیک شربت آبی باشد بدرستیکه

عظمت فیه ... أهل طاعتك وبابك ... أهل سؤالك ... اللهم إني أسألك ... عليك ... أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تفعل بي كذا وكذا ... [illegible]

خدا این ثواب امید هست کسی را که چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس
هر که خلق خود را در اینماه نیکو گرداند بر صراط آسان بگذرد در روزیکه قدمها بر آن لغزد
و هر که سبک گرداند در اینماه خدمت غلام و کنیز خود را خدا در قیامت حساب او را
آسان گرداند و هر که در اینماه شر خود را از مردم باز دارد حقتعالی غضب خود را در قیامت از
او باز دارد و هر که در اینماه یتیم بی پدر را گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد و هر که
در اینماه صله و احسان کند با خویشان خود خدا وصل کند او را برحمت خود در قیامت و هر که
در اینماه قطع احسان خود از خویشان خود بکند خدا در قیامت قطع رحمت خود را از او بکند و
هر که نماز سنتی در اینماه بکند خدا برای او برات بیزاری از آتش جهنم بنویسد و هر که در اینماه نماز
واجبی ادا کند خدا عطا کند باو ثواب هفتاد نماز واجب که در ماههای دیگر کرده شود و هر که
در اینماه بسیار بر من صلوات فرستد خدا سنگین گرداند ترازوی عمل او را در روزیکه
ترازوهای اعمال سبک باشد و کسیکه یک آیه از قرآن در اینماه بخواند ثواب کسی دارد
که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس بدرستیکه درهای بهشت در اینماه گشاده
است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نبندد و درهای جهنم در اینماه بسته است
پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نگشاید و شیاطین را در اینماه غل کرده اند پس
سؤال کنید از خدا که ایشان را بر شما مسلط نگرداند الخ و شیخ صدوق روایت کرده که چون ماه
رمضان داخل میشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله آزاد میکرد هر اسیری که بود و عطا مینمود هر
سائلی را **مؤلف گوید** که ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است و شریفترین ماهها است
و ماهی است که درهای آسمان و درهای بهشت و رحمت گشوده میشود و درهای جهنم بسته
میشود و در آن شبی است که عبادت در آن بهتر است از عبادت هزار ماه پس تأمل نما که چگونه خواهی
بود در شب و روز خود و چگونه نگاه میداری اعضا و جوارح خود را از معصیتهای پروردگار
خود و مبادا از شبها در خواب باشی و روزها غافل از یاد خدا باشی در خبر است که در آخر هر روز از

روزهای ماه رمضان در وقت افطار حق تعالی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند و
در شب جمعه و روز جمعه در هر ساعتی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند که همه
مستوجب عذاب شده باشند و در شب و روز آخر ماه بعدد آنچه در تمام ماه آزاد کرده است
آزاد میکند پس بپرهیز مبادا بیرون رود ماه رمضان و گناهان تو باقی مانده باشد و در هنگام
روزه داران مزدهای خود را بگیرند تو از جمله محرومان و زیانکاران باشی و تقرب بجوی بسوی
خداوند تبارک و تعالی بتلاوت کردن قرآن مجید در شبها و روزهای این ماه و با ایمان
تمام و جد و جهد کردن در عبادت و بجا آوردن نمازها در اوقات فضیلت و کثرت استغفار
و دعا فعن الصادق علیه السلام انه من لم یغفر له فی شهر رمضان لم یغفر له الی قابل
الا ان یشهد عرفة و نگاه دار خود را از چیزهائیکه خدا حرام کرده است و از افطار کردن بر چیزهای
حرام و رفتار کن بنحویکه مولای ما حضرت صادق علیه السلام وصیت نموده فرمود که هرگاه روزه داری
میبایدکه روزه دارد گوش و چشم و موی و پوست و جمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات
و نیز فرمود باید که روز روزه تو مانند روز افطار تو ... نیز فرمود که روزه نه همین از خوردن
و آشامیدن است تنها بلکه باید در روز روزه نگاه دارید زبان خود را از دروغ و بپوشانید
دیده های خود را از حرام و باید بگذارید منازعه و حسد مبرید و غیبت مکنید و مجادله مکنید
و سوگند دروغ مخورید بلکه سوگند راست نیز و دشنام مدهید و فحش مگوئید و ستم مکنید
و بیخردی مکنید و دلتنگ مشوید و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید
گفت و صبر کنید و راستگو باشید و دوری کنید از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ
و افترا و خصومت کردن با مردم و گمان بد بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف
بآخرت دانید و منتظر فرج و ظهور قائم آل محمد ... باشید و آرزومند ثوابهای آخرت باشید و توشه
اعمال صالحه برای سفر آخرت بردارید و بر شما ... باد ... و آرام تن و خضوع و خشوع و شکستگی
مانند بنده که از آقای خود ترسان ... و ... از عذاب خدا و امیدوار باشید برحمت

نعوذ بك اللهم
والاصحاب والاحباب
فامنت به الاحباب
به الفرق وفرقت
الجميع فاسمعت به
فاقرت به
فبك وبنبيك على
عليهما السلام
وبنيك والمهاجرين
فاقدمه بين يدي
ان تصلي على
وان تفصل
[illegible]
اللهم
القضاء

او را و باید پاک باشد ای روزه دار دل تو از عیبها و باطن تو از حیله ها و مکرها و پاکیزه باشد
بدن تو از گناهها و بیزاری بجوی بسوی خدا از آنچه غیر اوست و در روزه ولایت خود را خالص
گردانی از برای او و خاموش باشی از آنچه حق تعالی نهی کرده است تو را از آن در آشکار او پنهان
و بترسی از خداوند قهار از آنچه سزاوار ترسیدن اوست در پنهان و آشکار و ببخشی روح و
بدن خود را بخدای عز و جل در ایام روزه خود و فارغ گردانی دل خود را از برای محبت او و باز
دار بدن خود را بکار فرمائی در آنچه خدا تو را امر کرده است بآن و خوانده است بسوی آن اگر همه اینها
را بعمل آوردی آنچه سزاوار روزه داشتن است بعمل آورده و فرموده خدا را اطاعت کرده و آنچه کم
کنی از آنها که بیان کردم از برای هر یک از آنها از روزه تو کم میشود از فضل آن و ثواب آن بدرستیکه پدرم
گفت رسول خدا شنید که زنی در روز روزه جاریه خود را دشنام داد حضرت طعامی طلبید از برای
او گفت بخور زن گفت من روزه ام فرمود چگونه روزه که جاریه خود را دشنام دادی روزه از خوردن
و آشامیدن تنها نیست بدرستیکه حق تعالی روزه را حجابی گردانیده است از سایر امور قبیحه از
کردار بد و گفتار بد چه بسیار کم است روزه داران و چه بسیارند گرسنگی کشندگان و حضرت امیر
المؤمنین فرمود که چه بسیار روزه داری که بهره نیست او را از روزه بغیر از تشنگی و گرسنگی و چه بسیار
عبادت کننده که نیست او را بهره از عبادت بغیر تعب ای خوشا خواب زیرکان که بهتر از بیداری
و عبادت احمقانست و خوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه داشتن بیخردانست و روایت
شده از جابر بن یزید از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بجابر بن عبد الله فرمود
ای جابر این ماه رمضانست هر که روزه بدارد در روز از او و بایستد بعبادت پاره از شب از او و باز
دارد از حرام شکم و فرج خود را و نگاهدارد زبان خود را بیرون رود از گناهان خود مثل بیرون رفتن
او از ماه جابر گفت یا رسول الله چه نیکوست این حدیث که فرمودی فرمود یا جابر و چه سخت است این

| شرطهائی که نمودم بالجمله اعمال | مطلب اول | این ماه شریف در دو مطلب و بخاتمه مذکور میشود |
|---|---|---|

قسم اول ـ در اعمال مشترکه اینها است و آن بر چهار قسم است

والکبریاء والسلطان
وتجبرت بعظمتک وبهائک و
تمننت علی عبادک بآلائک
وترحمت وتکلمت علی
موتهم بسلطانک وجعلتهم
دلیلا لا یدلهم علی احسانک
ونعلمهم بعطائک وبامرنا
سبحانک اللهم فقنی محمد
بن علی علیهما السلام واعلمه
وافئدة بین یدی نجوای
ان تصلی علی محمد وآل
محمد وان تفعل بی کذا وکذا
ساعت ششم منسوبست
بحضرت امام جعفر صادق
علیه السلام و آن از مقدار چهار
رکعت از زوال گذشته است
تا نماز ظهر یا من لطف عن
ادراک الابصار و ادراک ما

اعمالی است که در هر شب و روز این ماه بجا آورده میشود سید بن طاوس روایت کرده از حضرت امام جعفر صادق و امام موسی کاظم علیهما السلام که فرمودند میگوئی در ماه رمضان از اول تا آخر آن بعد از هر فریضه اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی حَجَّ بَیْتِکَ الْحَرامِ فی عامی هٰذا وَفی کُلِّ عامٍ ما اَبْقَیْتَنی فی یُسْرٍ مِنْکَ وَعافِیَةٍ وَسَعَةِ رِزْقٍ وَلا تُخْلِنی مِنْ تِلْکَ الْمَواقِفِ الْکَریمَةِ وَالْمَشاهِدِ الشَّریفَةِ وَزِیارَةِ قَبْرِ نَبِیِّکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَفی جَمیعِ حَوائِجِ الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ فَکُنْ لی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ فیما تَقْضی وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضاءِ الَّذی لا یُرَدُّ وَلا یُبَدَّلُ اَنْ تَکْتُبَنی مِنْ حُجّاجِ بَیْتِکَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئاتُهُمْ وَاجْعَلْ فیما تَقْضی وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطیلَ عُمْری وَتُوَسِّعَ عَلَیَّ رِزْقی وَتُؤَدِّیَ عَنّی اَمانَتی وَدَیْنی آمینَ رَبَّ الْعالَمینَ و نیز بخواند بعقب نمازهای فریضه یا عَلِیُّ یا عَظیمُ یا غَفُورُ یا رَحیمُ اَنْتَ الرَّبُّ الْعَظیمُ الَّذی لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمیعُ الْبَصیرُ وَهٰذا شَهْرٌ عَظَّمْتَهُ وَکَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَفَضَّلْتَهُ عَلَی الشُّهُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذی فَرَضْتَ صِیامَهُ عَلَیَّ وَهُوَ شَهْرُ رَمَضانَ الَّذی اَنْزَلْتَ فیهِ الْقُرْآنَ هُدیً لِلنّاسِ وَبَیِّناتٍ مِنَ الْهُدیٰ وَالْفُرْقانِ وَجَعَلْتَ فیهِ لَیْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَها خَیْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ فَیا ذَا الْمَنِّ وَلا یُمَنُّ عَلَیْکَ مُنَّ عَلَیَّ بِفَکاکِ رَقَبَتی مِنَ النّارِ فیمَنْ تَمُنُّ عَلَیْهِ وَاَدْخِلْنِی الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ و شیخ کفعمی در مصباح و بلد الامین و شیخ شهید در مجموعهٔ خود از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله نقل کرده‌اند که آنحضرت فرمودند هر که این دعا را در ماه رمضان بعد از هر نماز واجب بخواند حق تعالی بیامرزد گناهان او را تا روز قیامت و دعا این است اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْ عَلیٰ اَهْلِ الْقُبُورِ السُّرُورَ اَللّٰهُمَّ اَغْنِ کُلَّ فَقیرٍ اَللّٰهُمَّ اَشْبِعْ کُلَّ جائِعٍ اَللّٰهُمَّ اکْسُ کُلَّ عُرْیانٍ اَللّٰهُمَّ اقْضِ دَیْنَ کُلِّ مَدینٍ اَللّٰهُمَّ فَرِّجْ عَنْ کُلِّ مَکْرُوبٍ اَللّٰهُمَّ رُدَّ کُلَّ غَریبٍ اَللّٰهُمَّ فُکَّ کُلَّ اَسیرٍ اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ کُلَّ فاسِدٍ مِنْ اُمُورِ الْمُسْلِمینَ اَللّٰهُمَّ اشْفِ کُلَّ مَریضٍ اَللّٰهُمَّ سُدَّ فَقْرَنا بِغِناکَ اَللّٰهُمَّ غَیِّرْ سُوءَ حالِنا بِحُسْنِ حالِکَ اَللّٰهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّیْنَ وَاَغْنِ

یا مَنْ تَعالیٰ
نُورُ وَجْهِهِ الْبَصَرَ یا مَنْ جَلَّ
عَنِ الصِّفاتِ کُلِّها یا مَنْ لَطُفَ
عَنْ مَعانِی اللُّطْفِ یا لَطیفُ
عَنْ مَعانِی الْجَلالِ اَسْئَلُکَ
بِنُورِ وَجْهِکَ وَرِضاکَ [illegible]
وَاَسْئَلُکَ بِحَقِّ [illegible]
وَاَسْئَلُکَ بِحَقِّ
مِنْ نارِکَ وَ[illegible] وَاُقَدِّمُ
جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَیْکَ [illegible]
بَیْنَ یَدَیْ حَوائِجی اَنْ تُصَلِّیَ
عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَفْعَلَ بی کَذا وَکَذا یا عَظیمُ
هفتم منسوب بموسی بن
جعفر علیهما السلام است از نماز
[illegible]

مِنَ الْفَقْرِ اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و شیخ کلینی در کافی روایت کرده از ابو بصیر که حضرت صادق علیه السلام در ماه رمضان این دعا را میخواند اَللّٰهُمَّ اِنّي بِكَ وَمِنْكَ اَطْلُبُ حاجَتي وَمَنْ طَلَبَ حاجَةً اِلَى النّاسِ فَاِنّي لا اَطْلُبُ حاجَتي اِلّا مِنْكَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ وَاَسْاَلُكَ بِفَضْلِكَ وَرِضْوانِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ لي في عامي هٰذا اِلىٰ بَيْتِكَ الْحَرامِ سَبيلاً حِجَّةً مَبْرُورَةً مُتَقَبَّلَةً زاكِيَةً خالِصَةً لَكَ تَقَرُّ بِها عَيْني وَتَرْفَعُ بِها دَرَجَتي وَتَرْزُقَني اَنْ اَغُضَّ بَصَري وَاَنْ اَحْفَظَ فَرْجي وَاَنْ اَكُفَّ بِها عَنْ جَميعِ مَحارِمِكَ حَتّىٰ لا يَكُونَ شَيْءٌ آثَرَ عِنْدي مِنْ طاعَتِكَ وَخَشْيَتِكَ وَالْعَمَلِ بِما اَحْبَبْتَ وَالتَّرْكِ لِما كَرِهْتَ وَنَهَيْتَ عَنْهُ وَاجْعَلْ ذٰلِكَ في يُسْرٍ وَيَسارٍ وَعافِيَةٍ وَما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَاَسْاَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ وَفاتي قَتْلاً في سَبيلِكَ تَحْتَ رايَةِ نَبِيِّكَ مَعَ اَوْلِيائِكَ وَاَسْاَلُكَ اَنْ تَقْتُلَ بي اَعْداءَكَ وَاَعْداءَ رَسُولِكَ وَاَسْاَلُكَ اَنْ تُكْرِمَني بِهَوانِ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلا تُهِنّي بِكَرامَةِ اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيائِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لي مَعَ الرَّسُولِ سَبيلاً حَسْبِيَ اللّٰهُ ما شاءَ اللّٰهُ مؤلف گوید که این دعا موسوم بدعاء حج است سیّد در اقبال از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده خواندن آنرا در شبهای ماه رمضان بعد از مغرب و کفعمی در بلد الامین گفته که مستحب است خواندن آن در هر روز از ماه رمضان و در شب اوّل نیز و شیخ مفید در مقنعه برای خصوص شب اوّل نقل کرده بعد از نماز مغرب بدانکه بهترین اعمال در شبها و روزهای ماه مبارک رمضان خواندن قرآن است و بسیار باید خواند چه آنکه قرآن در اینماه نازل شده است و وارد شده که هر چیزی را بهاریست و بهار قرآن ماه رمضان است و در ماههای دیگر هر ماهی یکختم سنّت است و اقلّش شش روز است و در ماه رمضان در هر سه روز یکختم سنّت است و اگر تواند یکختم تواند بکند خوبست علّامهٔ مجلسی ره فرموده که در حدیثست که بعضی از ائمه علیهم السلام در اینماه چهل ختم قرآن و زیاده میکردند و اگر هر ختم قرآنی را ثوابش را بروح مقدّس یکی از چهارده معصوم ... ثوابش مضاعف گردد و از روایتی ظاهر میشود که اجرش آنستکه با ایشان

ادعیهٔ ساعات روز

یا من تدعوه المضطرون و یلجأ الیه الخائفون و یسأله المؤمنون و یعبده الشاکرون و یحمده المخلصون اسألك بحق نورك المضیء و بحق موسی بن جعفر علیك و القربة به الیك و اقدمه بین یدی حوائجی ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تفعل بی کذا و کذا ساعت هشتم منسوبست بعلی بن موسی الرضا علیه السلام و آن از مقدار چهار رکعت بعد از ظهر است تا نماز عصر یا خیر مدعو یا خیر من اعطی یا خیر من سئل یا من اضاء ... [illegible]

باشد در روز قیامت و در این ماه دعا و صلوات و استغفار بسیار باید نمود و لا اله الا الله
بسیار باید گفت و روایت شده که جناب امام زین العابدین علیه السلام چون ماه رمضان داخل میشد
تکلم نمیکرد مگر بدعاء و تسبیح و استغفار و تکبیر و باید اهتمام بسیار نمود بعبادت و نافلها شب و روز

**قسم دویم** اعمالیست که در شبهای ماه رمضان باید بجا آورد و آن چند امر است
اول افطار است و مستحب است که بعد از نماز شام افطار کند مگر آنکه ضعف بر او غلبه
کرده باشد یا جمعی منتظر او باشند دوم آنکه افطار کند با چیز پاکیزه از حرام و شبهات و
بهتر آنستکه بخرمای حلال افطار کند تا ثوابش چهارصد برابر گردد و بخرما و آب و برطب
و بلبن و بحلوا و نبات و بآب گرم هر کدام که افطار کند نیز خوبست سیم آنکه در وقت افطار
دعاهای وارده را بخواند از جمله آنکه بگوید اَللّهُمَّ لَکَ صُمْتُ وَعَلی رِزْقِکَ اَفْطَرْتُ
وَعَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ تا خدا عطا کند باو ثواب هر کسی را که در این روز روزه داشته و اگر دعاء
اَللّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظیمِ را که سید کفعمی روایت کرده اند بخواند فضیلت بسیار دارد و روایت شده
که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام هرگاه میخواست افطار کند میگفت بِسْمِ اللهِ اَللّهُمَّ لَکَ صُمْنا وَ
عَلی رِزْقِکَ اَفْطَرْنا فَتَقَبَّلْ مِنّا اِنَّکَ اَنْتَ السَّمیعُ الْعَلیمُ چهارم در لقمهٔ اول بگوید
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ یا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ اِغْفِرْ لی تا خدا او را بیامرزد و در خبر است که در
هر روز از روزهای ماه رمضان خدا هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند پس از حق تعالی
بخواه که تو را یکی از آنها قرار دهد پنجم در وقت افطار سورهٔ قدر بخواند ششم در وقت افطار تصدق
کند و افطار دهد روزه دار را اگر چه بچند دانه خرما یا شربتی آب باشد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
است که کسیکه افطار دهد روزه داری را از برای او خواهد بود مثل اجر آن روزه دار بدون آنکه
از اجر او چیزی کم شود و هم از برای او خواهد بود مثل آن عمل نیکوئی که بجا آورد آن افطار کننده
بقوت آن طعام و اینرا علامه حلی در رسالهٔ سعدیه از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود
هر مؤمنی که اطعام کند مؤمنی را لقمهٔ در ماه رمضان بنویسد حق تعالی برای او اجر کسیکه سی بنده

[illegible]
السَّبیلَ وَفَتَقَ اَوْلِیائَهُ نُورَهُ
یا مَنْ عَلا فِی السَّماواتِ نُورُهُ
وَالْاَرْضِ ضَوْئُهُ وَالشَّرْقِ وَالْغَرْبِ
اَلْفَهْمَ وَاَحْسَنْتُ بِهِ یا واسِعَ الْجُودِ
اَسْئَلُکَ بِحَقِّ عَلِیِّ بْنِ مُوسَی
الرِّضا عَلَیْهِمَا السَّلامُ وَاَنْ تُصَلِّیَ
عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
اَنْ تَفْعَلَ بی کَذا وَکَذا
یا عَفُوُّ ... فَلَوْ لا عَفْوُکَ
اِلی ... عَلَیَّ ... وَاِنْ اَنَا
لا ... یا ... اَنْتَ ... یا
اَنَا ... تُعْصی ... یا مَنْ ... یا
... اَلْغافِلُونَ ...
وَتَعْبُدُ الْخاشِعُونَ ...
وَبِکَ الْمُؤْمِنُونَ ...
وَاِنّا ... عَفْوُکَ نِعْمَتَهُ

مؤمن آزاد کرده باشد و از برای او باشد نزد حقتعالی یک دعای مستجاب هفتم در هر شب خواند
هزار مرتبه انا انزلناه وارد است هشتم در هر شب صد مرتبه حم دخان را بخواند اگر میسر شود
نهم سید روایت کرده که هر که این دعا را بخواند در هر شب ماه رمضان آمرزیده شود گناهان چهل
سال او اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضانَ الَّذی اَنْزَلْتَ فیهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلیٰ عِبادِکَ
فیهِ الصِّیامَ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنی حَجَّ بَیْتِکَ الْحَرامِ فی عامی هٰذا وَفی کُلِّ عامٍ وَ
اغْفِرْ لی تِلْکَ الذُّنُوبَ الْعِظامَ فَاِنَّهُ لا یَغْفِرُها غَیْرُکَ یا رَحْمٰنُ یا عَلّامُ دهم در هر شب بخواند
بعد از مغرب دعای حج را که در قسم اول گذشت یازدهم بخواند در هر شب از ماه رمضان
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَفْتَتِحُ الثَّناءَ بِحَمْدِکَ وَاَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوابِ بِمَنِّکَ وَاَیْقَنْتُ اَنَّکَ اَنْتَ
اَرْحَمُ الرّاحِمینَ فی مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَشَدُّ الْمُعاقِبینَ فی مَوْضِعِ النَّکالِ وَالنَّقِمَةِ
وَاَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرینَ فی مَوْضِعِ الْکِبْرِیاءِ وَالْعَظَمَةِ اَللّٰهُمَّ اَذِنْتَ لی فی دُعائِکَ وَمَسْأَلَتِکَ فَاسْمَعْ
یا سَمیعُ مِدْحَتی وَاَجِبْ یا رَحیمُ دَعْوَتی وَاَقِلْ یا غَفُورُ عَثْرَتی فَکَمْ یا اِلٰهی مِنْ کُرْبَةٍ قَدْ فَرَّجْتَها
وَهُمُومٍ قَدْ کَشَفْتَها وَعَثْرَةٍ قَدْ اَقَلْتَها وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَها وَحَلْقَةِ بَلاءٍ قَدْ فَکَکْتَها
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ
مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبیراً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بِجَمیعِ مَحامِدِهِ کُلِّها عَلیٰ جَمیعِ نِعَمِهِ کُلِّها اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی
لا مُضادَّ لَهُ فی مُلْکِهِ وَلا مُنازِعَ لَهُ فی اَمْرِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لا شَریکَ لَهُ فی خَلْقِهِ وَلا شَبیهَ
لَهُ فی عَظَمَتِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفاشی فِی الْخَلْقِ اَمْرُهُ وَحَمْدُهُ الظّاهِرِ بِالْکَرَمِ مَجْدُهُ الْباسِطِ بِالْجُودِ
یَدَهُ الَّذی لا تَنْقُصُ خَزائِنُهُ وَلا تَزیدُهُ کَثْرَةُ الْعَطاءِ اِلّا جُوداً وَکَرَماً اِنَّهُ هُوَ الْعَزیزُ
الْوَهّابُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْأَلُکَ قَلیلاً مِنْ کَثیرٍ مَعَ حاجَةٍ بی اِلَیْهِ عَظیمَةٍ وَغِناکَ عَنْهُ
قَدیمٌ وَهُوَ عِنْدی کَثیرٌ وَهُوَ عَلَیْکَ سَهْلٌ یَسیرٌ اَللّٰهُمَّ اِنَّ عَفْوَکَ عَنْ ذَنْبی وَتَجاوُزَکَ
عَنْ خَطیئَتی وَصَفْحَکَ عَنْ ظُلْمی وَسِتْرَکَ عَلیٰ قَبیحِ عَمَلی وَحِلْمَکَ عَنْ کَثیرِ جُرْمی عِنْدَ ما
کانَ مِنْ خَطَایَ وَعَمْدی اَطْمَعَنی فی اَنْ اَسْأَلَکَ ما لا اَسْتَوْجِبُهُ مِنْکَ الَّذی رَزَقْتَنی مِنْ

فاعطاهم وزدتهم النعمة فلم
یخل الکریم من نوالهم واتقی
علیهم فلم یجعل اسمه بینهما
عندهم اسئلک بحق محمد
بن علی علیهما السلام وبحق
آبائه الطیبین وبنعمتک السابغة
وبحجتک الواضحة وآیاتک
بین یدی نجوائی ان تصلی
علی محمد وآل محمد وان تفعل
بی کذا وکذا ساعة بعد
ساعة
منوبت باما علی نفی
علیه وان ازدد ساعة بعد
ارنعا ازعصرلست تابیش
ازدد شدن ازانتاب یامن
علا فعظم یامن تسلط فتجبر
وتجبر فتسلط یامن عز
فاستکبر یا من
التفل علی خلقه
اشتق

رحمتك وأريتني من قدرتك وعرّفتني من إجابتك فصرت أدعوك آمناً وأسألك
مستأنساً لا خائفاً ولا وجلاً مدلّاً عليك فيما قصدت فيه إليك فإن أبطأ عنّي عتبت
بجهلي عليك ولعلّ الذي أبطأ عنّي هو خير لي لعلمك بعاقبة الأمور فلم أر مولى كريماً
أصبر على عبد لئيم منك عليّ يا ربّ إنّك تدعوني فأولّي عنك وتتحبّب إليّ
فأتبغّض إليك وتتودّد إليّ فلا أقبل منك كأنّ لي التطوّل عليك فلم يمنعك ذلك
من الرحمة لي والإحسان إليّ والتفضّل عليّ بجودك وكرمك فارحم عبدك الجاهل و
جُد عليه بفضل إحسانك إنّك جواد كريم الحمد لله مالك الملك مجري الفلك مسخّر
الرياح فالق الإصباح ديّان الدين ربّ العالمين الحمد لله على حلمه بعد علمه والحمد
لله على عفوه بعد قدرته والحمد لله على طول أناته في غضبه وهو قادر على ما
يريد الحمد لله خالق الخلق باسط الرزق فالق الإصباح ذي الجلال والإكرام والفضل
والإنعام الذي بعد فلا يرى وقرب فشهد النجوى تبارك وتعالى الحمد لله الذي
ليس له منازع يعادله ولا شبيه يشاكله ولا ظهير يعاضده قهر بعزّته الأعزّاء
وتواضع لعظمته العظماء فبلغ بقدرته ما يشاء الحمد لله الذي يجيبني حين أناديه
ويستر عليّ كلّ عورة وأنا أعصيه ويعظّم النعمة عليّ فلا أجازيه فكم من موهبة
هنيئة قد أعطاني وعظيمة مخوفة قد كفاني وبهجة مونقة قد أراني فأثني عليه
حامداً وأذكره مسبّحاً الحمد لله الذي لا يهتك حجابه ولا يغلق بابه ولا يردّ سائله
ولا يخيّب آمله الحمد لله الذي يؤمن الخائفين وينجّي الصالحين ويرفع المستضعفين
ويضع المستكبرين ويهلك ملوكاً ويستخلف آخرين والحمد لله قاصم الجبّارين مبير
الظالمين مدرك الهاربين نكال الظالمين صريخ المستصرخين موضع حاجات الطالبين
معتمد المؤمنين الحمد لله الذي من خشيته ترعد السماء وسكّانها وترجف الأرض
وعمّارها وتموج البحار ومن يسبح في غمراتها الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنّا

بالمعروف على عباده
يا ذا النعماء يا منعم
[illegible] من أهل الشرك
[illegible] على بن
أسألك بحق [illegible]
عليهما السلام و
[illegible]
أقدمهم بين يدي [illegible]
أن تصلي على محمد وآل
محمد وأن تفعل بي كذا وكذا
[illegible]
[illegible]
[illegible]
حسن عسكري [illegible]
[illegible]
[illegible]
بلا أولية وبالآخر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ هَدَانَا اللّٰهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يُخْلَقْ وَيَرْزُقُ وَلَا يُرْزَقُ وَ
يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ وَيُمِيتُ الْاَحْيَاۤءَ وَيُحْيِي الْمَوْتٰى وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاَمِينِكَ وَصَفِيِّكَ وَحَبِيبِكَ
وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَحَافِظِ سِرِّكَ وَمُبَلِّغِ رِسَالَاتِكَ اَفْضَلَ وَاَحْسَنَ وَاَجْمَلَ وَ
اَكْمَلَ وَاَزْكٰى وَاَنْمٰى وَاَطْيَبَ وَاَطْهَرَ وَاَسْنٰى وَاَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ
وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَاَنْبِيَاۤئِكَ وَرُسُلِكَ وَصِفْوَتِكَ وَاَهْلِ الْكَرَامَةِ
عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلٰى عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَاَخِي رَسُولِكَ وَحُجَّتِكَ عَلٰى خَلْقِكَ وَاٰيَتِكَ الْكُبْرٰى وَالنَّبَاِ الْعَظِيمِ
وَصَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاۤءِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلٰى سِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَ
اِمَامَيِ الْهُدٰى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلٰى اَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ
عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسٰى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلَفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ حُجَجِكَ عَلٰى عِبَادِكَ وَاُمَنَاۤئِكَ
فِي بِلَادِكَ صَلٰوةً كَثِيرَةً دَاۤئِمَةً اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلٰى وَلِيِّ اَمْرِكَ الْقَاۤئِمِ الْمُؤَمَّلِ وَالْعَدْلِ
الْمُنْتَظَرِ وَحُفَّهُ بِمَلَاۤئِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَاَيِّدْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ
الدَّاعِيَ اِلٰى كِتَابِكَ وَالْقَاۤئِمَ بِدِينِكَ اسْتَخْلِفْهُ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ
مَكِّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ اَبْدِلْهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ اَمْنًا يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ
بِكَ شَيْئًا اَللّٰهُمَّ اَعِزَّهُ وَاَعْزِزْ بِهِ وَانْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ وَانْصُرْهُ نَصْرًا عَزِيزًا وَافْتَحْ لَهُ
فَتْحًا يَسِيرًا وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا اَللّٰهُمَّ اَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسُنَّةَ
نَبِيِّكَ حَتّٰى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ اَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَرْغَبُ اِلَيْكَ فِي
دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْاِسْلَامَ وَاَهْلَهُ وَتُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَاَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا
مِنَ الدُّعَاةِ اِلٰى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ اِلٰى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ

بعد تمام نعمته يا جبّاراً
ومعزّ الاولياء يا جبّاراً
يعلمه يا عليماً بقدرته
يا قديراً بذاته اسئلك
بحق الحسن بن علي عليهما
السلام واقدّمه بين يدي
حوائجي ان تصلي على محمد
وآل محمد وان تفعل
بي كذا وكذا
منقولست با ما عند وازدهم
علیه وان دادند زدشدن
شمولست تا عقد یاران
يا من توحّد بنفسه عن
خلقه يا من غني عن خلقه
بصنعه يا من عرّف نفسه
خلقه بلطفه يا من سلك
باهل طاعته مرضاته
يا من اعان

اَللّٰهُمَّ ما عَرَّفْتَنا مِنَ الْحَقِّ فَحَمِّلْناهُ وَما قَصُرْنا عَنْهُ فَبَلِّغْناهُ اَللّٰهُمَّ الْمُمْ بِهِ شَعَثَنا
وَاشْعَبْ بِهِ صَدْعَنا وَارْتُقْ بِهِ فَتْقَنا وَكَثِّرْ بِهِ قِلَّتَنا وَاَعْزِزْ بِهِ ذِلَّتَنا وَاَغْنِ بِهِ
عائِلَنا وَاقْضِ بِهِ عَنْ مُغْرَمِنا وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنا وَسُدَّ بِهِ خَلَّتَنا وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَنا وَبَيِّضْ
بِهِ وُجُوهَنا وَفُكَّ بِهِ اَسْرَنا وَاَنْجِحْ بِهِ طَلِبَتَنا وَاَنْجِزْ بِهِ مَواعيدَنا وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنا
وَاَعْطِنا بِهِ سُؤْلَنا وَبَلِّغْنا بِهِ مِنَ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ آمالَنا وَاَعْطِنا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنا يا
خَيْرَ الْمَسْؤُولينَ وَاَوْسَعَ الْمُعْطينَ اِشْفِ بِهِ صُدُورَنا وَاَذْهِبْ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنا وَاهْدِنا
بِهِ لِمَا اخْتُلِفَ فيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدي مَنْ تَشاءُ اِلى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ وَانْصُرْنا
بِهِ عَلى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنا اِلٰهَ الْحَقِّ آمينَ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَشْكُو اِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنا صَلَواتُكَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَغَيْبَةَ وَلِيِّنا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنا وَقِلَّةَ عَدَدِنا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنا وَتَظاهُرَ
الزَّمانِ عَلَيْنا فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَعِنّا عَلى ذلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَبِضُرٍّ تَكْشِفُهُ
وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ وَسُلْطانِ حَقٍّ تُظْهِرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُناها وَعافِيَةٍ مِنْكَ تُلْبِسُناها
بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

**دوازدهم** در هر شب بخواند اَللّٰهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الصّالِحينَ
فَاَدْخِلْنا وَفي عِلِّيّينَ فَارْفَعْنا وَبِكَأْسٍ مِنْ مَعينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلْسَبيلٍ فَاسْقِنا وَمِنَ
الْحُورِ الْعينِ بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنا وَمِنَ الْوِلْدانِ الْمُخَلَّدينَ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ فَاَخْدِمْنا وَ
مِنْ ثِمارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ فَاَطْعِمْنا وَمِنْ ثِيابِ السُّنْدُسِ وَالْحَريرِ وَالْاِسْتَبْرَقِ فَاَلْبِسْنا
وَلَيْلَةَ الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْتِكَ الْحَرامِ وَقَتْلاً في سَبيلِكَ فَوَفِّقْ لَنا وَصالِحَ الدُّعاءِ وَ
الْمَسْأَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنا وَاِذا جَمَعْتَ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ يَوْمَ الْقِيامَةِ فَارْحَمْنا وَبَراءَةً مِنَ النّارِ
فَاكْتُبْ لَنا وَفي جَهَنَّمَ فَلا تَغُلَّنا وَفي عَذابِكَ وَهَوانِكَ فَلا تَبْتَلِنا وَمِنَ الزَّقُّومِ وَالضَّريعِ
فَلا تُطْعِمْنا وَمَعَ الشَّياطينِ فَلا تَجْعَلْنا وَفِي النّارِ عَلى وُجُوهِنا فَلا تَكْبُبْنا وَمِنْ ثِيابِ
النّارِ وَسَرابيلِ الْقَطِرانِ فَلا تُلْبِسْنا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ بِحَقِّ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ
فَنَجِّنا

**سیزدهم** از حضرت صادق علیه السلام روایت است که در هر شب ماه رمضان میخوانی

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ فیما تَقْضی وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ فِی الْاَمْرِ الْحَكیمِ مِنَ الْقَضاءِ الَّذی لا یُرَدُّ وَلا یُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَنی مِنْ حُجّاجِ بَیْتِكَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْ سَیِّئاتِهِمْ وَاَنْ تَجْعَلَ فیما تَقْضی وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطیلَ عُمْری فی خَیْرٍ وَعافِیَةٍ وَتُوَسِّعَ فی رِزْقی وَتَجْعَلَنی مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدینِكَ وَلا تَسْتَبْدِلْ بی غَیْری **چهاردهم** در انیس الصالحین است که در هر شب از شبهای ماه رمضان بخواند اَعُوذُ بِجَلالِ وَجْهِكَ الْكَریمِ اَنْ یَنْقَضِیَ عَنّی شَهْرُ رَمَضانَ اَوْ یَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَیْلَتی هٰذِهِ وَلَكَ قِبَلی تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنی عَلَیْهِ **پانزدهم** شیخ کفعمی در حاشیۀ بلد الامین از سید بن باقی نقل کرده که فرموده مستحب است در هر شب ماه رمضان دو رکعت نماز در هر رکعت حمد و توحید سه مرتبه و چون سلام داد بگوید سُبْحانَ مَنْ هُوَ حَفیظٌ لا یَغْفُلُ سُبْحانَ مَنْ هُوَ رَحیمٌ لا یَعْجَلُ سُبْحانَ مَنْ هُوَ قائِمٌ لا یَسْهُو سُبْحانَ مَنْ هُوَ دائِمٌ لا یَلْهُو پس بگوید تسبیحات اربع را هفت مرتبه پس بگوید سُبْحانَكَ سُبْحانَكَ سُبْحانَكَ یا عَظیمُ اغْفِرْ لِیَ الذَّنْبَ الْعَظیمَ پس ده مرتبه صلوات بفرستد بر پیغمبر و آل او علیهم السلام کسیکه این دو رکعت نماز را بجا آورد بیامرزد حقتعالی از برای او هفتاد هزار گناه الخ **شانزدهم** در خبر است که هر که در هر شب از ماه رمضان سورۀ اِنّا فَتَحْنا در نماز مستحبی بخواند تا سال محفوظ بماند **و بدانکه** از اعمالی که در شبهای ماه رمضان مستحب است بجا آورده شود هزار رکعت نماز است در مجموع این ماه که مشایخ و اعاظم علماء در کتب خود که در فقه یا عبادات نوشته اند بآن اشاره نموده اند و اما کیفیت بجا آوردن آن پس احادیث در باب آن مختلف است و آنچه موافق روایت ابن ابی قره است از حضرت جواد علیه السلام و مختار شیخ مفید در کتاب غریه و اشراف بلکه مختار مشهور است آنستکه در دهۀ اول و دهۀ دوم ماه رمضان در هر شبی بیست رکعت خوانده شود هر دو رکعت بیک سلام باین طریق که هشت رکعت از آن را بعد از نماز مغرب بخواند و دوازده رکعت دیگر را بعد از نماز عشاء و در دهۀ آخر در هر شب سی رکعت بخواند باز هشت رکعت از آن را بعد از نماز مغرب و بیست و دو رکعت



اَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهیراً اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بی كَذا وَكَذا علامۀ مجلسی ره در مقباس المصابیح فرموده و بسندهای معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که حق سبحانه و تعالی در نه ساعت شب و نه ساعت روز خود را بمجد و بزرگواری یاد میکند و نه ساعت روز از وقت چاشت تا اول ظهر است و نه ساعت شب ثلث آخر شب است تا صبح پس هر بنده مؤمن که این تمجید را بخواند در نه ساعت با حضور قلب و اخلاص باشد البته حقتعالی حاجت او را برآورد و اگر شقی و بدعاقبت باشد امید هست که سعادتمند گردد و نیکو

دیگر را بعد از نماز عشاء و مجموع این نمازها هفتصد رکعت میشود و باقیمانده را که سیصد رکعت است در شبهای قدر بخواند یعنی شب نوزدهم صد رکعت و شب بیست و یکم صد رکعت و شب بیست و سیم صد رکعت پس مجموع هزار رکعت شود و بترتیب دیگر نیز وارد شده و تفصیل کلام در جای دیگر است و اینمقام را گنجایش بسط نیست و امید که اهل خیر در عمل باین هزار رکعت نماز مسامحه و سهل انکاری نکرده از فیض آن خود را بهره مند نمایند و روایت شده که سنت است بعد از هر دو رکعت از نافله های ماه رمضان اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فیما تَقْضی وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَ فیما تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَکیمِ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ اَنْ تَجْعَلَنی مِنْ حُجّاجِ بَیْتِکَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ وَ اَسْئَلُکَ اَنْ تُطیلَ عُمْری فی طاعَتِکَ وَ تُوَسِّعَ لی فی رِزْقی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

## (قسم سیم)

در اعمال سحرهای ماه مبارک رمضان است و آن چند امر است اوّل سحور خوردن و ترک نکند سحور را اگرچه بیک دانه خرمائی یا بیک جرعه آبی باشد و بهترین سحورها سویق یعنی قاووت و خرما است و وارد شده که حقتعالی و ملائکه صلوات میفرستند بر آنها که استغفار میکنند در سحرها و سحور میخورند دوم سوره انّا انزلناه در وقت سحور بخواند که هر که این سوره مبارکه را در وقت افطار کردن و سحور بخواند در مابین این دو وقت ثواب کسی داشته باشد که در راه خدا در خون خود بغلطد سیم بخواند دعای عظیم الشأنی را که از حضرت امام رضا علیه السلام نقل شده که فرموده این دعائیست که حضرت امام محمّد باقر علیه السلام در سحرهای ماه رمضان میخواندند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ بَهائِکَ بِاَبْهاهُ وَ کُلُّ بَهائِکَ بَهِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِبَهائِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ جَمالِکَ بِاَجْمَلِهِ وَ کُلُّ جَمالِکَ جَمیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِجَمالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ جَلالِکَ بِاَجَلِّهِ وَ کُلُّ جَلالِکَ جَلیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِجَلالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ عَظَمَتِکَ بِاَعْظَمِها وَ کُلُّ عَظَمَتِکَ عَظیمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِعَظَمَتِکَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ نُورِکَ بِاَنْوَرِهِ



مؤلف گوید [illegible] که در این [illegible] شب [illegible] خواهد بود و اینست دعا اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ رَبُّ الْعالَمینَ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحیمُ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْعَلِیُّ الْکَبیرُ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ مالِکُ یَوْمِ الدّینِ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحیمُ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ مِنْکَ بَدْءُ کُلِّ شَیْءٍ وَ اِلَیْکَ یَعُودُ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ لَمْ تَزَلْ وَ لا تَزالُ اَنْتَ خالِقُ

وَكُلُّ نُورِكَ نَيِّرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ
بِاَوْسَعِها وَكُلُّ رَحْمَتِكَ واسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ
مِنْ كَلِماتِكَ بِاَتَمِّها وَكُلُّ كَلِماتِكَ تامَّةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِكَلِماتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ كَمالِكَ بِاَكْمَلِهِ وَكُلُّ كَمالِكَ كامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِكَمالِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ اَسْمائِكَ بِاَكْبَرِها وَكُلُّ اَسْمائِكَ كَبِيرَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُكَ بِاَسْمائِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّها وَكُلُّ عِزَّتِكَ
عَزِيزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ
بِاَمْضاها وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ ماضِيَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِی اسْتَطَلْتَ بِها عَلی كُلِّ شَیْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ
مُسْتَطِيلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ
بِاَنْفَذِهِ وَكُلُّ عِلْمِكَ نافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ
مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ مَسائِلِكَ بِاَحَبِّها اِلَيْكَ وَكُلُّ مَسائِلِكَ (وكلها) اِلَيْكَ حَبِيبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُكَ بِمَسائِلِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهِ وَكُلُّ شَرَفِكَ
شَرِيفٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطانِكَ بِاَدْوَمِهِ
وَكُلُّ سُلْطانِكَ دائِمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِسُلْطانِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ
مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهِ وَكُلُّ مُلْكِكَ فاخِرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُكَ مِنْ عُلُوِّكَ بِاَعْلاهُ وَكُلُّ عُلُوِّكَ عالٍ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِعُلُوِّكَ كُلِّهِ
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهِ وَكُلُّ مَنِّكَ قَدِيمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ
بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ آياتِكَ بِاَكْرَمِها وَكُلُّ آياتِكَ كَرِيمَةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُكَ بِآياتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِما اَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّأْنِ وَالْجَبَرُوتِ

وَالشَّهادَةِ اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ خالِقُ الْجَنَّةِ وَالنّارِ اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْاَحَدُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحانَ اللهِ عَمّا يُشْرِكُونَ اَنْتَ اللهُ الْخالِقُ الْبارِئُ الْمُصَوِّرُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنی يُسَبِّحُ لَكَ ما فِی السَّماواتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْكَبِيرُ الْمُتَعالُ وَالْكِبْرِياءُ رِداؤُكَ

بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام ... وابن بابویه ره ...

وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَحْدَهُ وَجَبَرُوتٍ وَحْدَها اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِما تُجيبُنى حينَ
اَسْئَلُكَ فَاَجِبْنى يا اَللّٰهُ پس هر حاجت که داری از خدا طلب کن البته برآورده است چهارم
در مصباح شیخ است که روایت کرده ابوحمزهٔ ثمالی که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در ماه
رمضان بیشتر از شب را نماز میکرد و چون سحر میشد این دعا میخواند اِلٰهى لا تُؤَدِّبْنى بِعُقُوبَتِكَ
وَلا تَمْكُرْ بى فى حيلَتِكَ مِنْ اَيْنَ لِىَ الْخَيْرُ يا رَبِّ وَلا يُوجَدُ اِلّا مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ اَيْنَ لِىَ النَّجاةُ
وَلا تُسْتَطاعُ اِلّا بِكَ لاَ الَّذى اَحْسَنَ اسْتَغْنى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلاَ الَّذى اَساءَ وَ
اجْتَرَءَ عَلَيْكَ وَلَمْ يُرْضِكَ خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ بگوید تا آنکه نفس
قطع شود بِكَ عَرَفْتُكَ وَاَنْتَ دَلَلْتَنى عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنى اِلَيْكَ وَلَوْلا اَنْتَ لَمْ اَدْرِ ما اَنْتَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى اَدْعُوهُ فَيُجيبُنى وَاِنْ كُنْتُ بَطيئاً حينَ يَدْعُونى وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى اَسْئَلُهُ فَيُعْطينى
وَاِنْ كُنْتُ بَخيلاً حينَ يَسْتَقْرِضُنى وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى اُناديهِ كُلَّما شِئْتُ لِحاجَتى وَاَخْلُو بِهِ
حَيْثُ شِئْتُ لِسِرّى بِغَيْرِ شَفيعٍ فَيَقْضى لى حاجَتى اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى لا اَدْعُو غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ
غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لى دُعائى وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى لا اَرْجُو غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَاَخْلَفَ رَجائى
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى وَكَلَنى اِلَيْهِ فَاَكْرَمَنى وَلَمْ يَكِلْنى اِلَى النّاسِ فَيُهينُونى وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى تَحَبَّبَ
اِلَىَّ وَهُوَ غَنِىٌّ عَنّى وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى يَحْلُمُ عَنّى حَتّى كَاَنّى لا ذَنْبَ لى فَرَبّى اَحْمَدُ شَىْءٍ عِنْدى وَاَحَقُّ
بِحَمْدى اَللّٰهُمَّ اِنّى اَجِدُ سُبُلَ الْمَطالِبِ اِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَمَناهِلَ الرَّجاءِ اِلَيْكَ مُتْرَعَةً
وَالْاِسْتِعانَةَ بِفَضْلِكَ لِمَنْ اَمَّلَكَ مُباحَةً وَاَبْوابَ الدُّعاءِ اِلَيْكَ لِلصّارِخينَ مَفْتُوحَةً
وَاَعْلَمُ اَنَّكَ لِلرّاجى بِمَوْضِعِ اِجابَةٍ وَلِلْمَلْهُوفينَ بِمَرْصَدِ اِغاثَةٍ وَاَنَّ فِى اللَّهْفِ اِلى جُودِكَ
وَالرِّضا بِقَضائِكَ عِوَضاً مِنْ مَنْعِ الْباخِلينَ وَمَنْدُوحَةً عَمّا فى اَيْدِى الْمُسْتَأْثِرينَ وَاَنَّ
الرّاحِلَ اِلَيْكَ قَريبُ الْمَسافَةِ وَاَنَّكَ لا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ اِلّا اَنْ تَحْجُبَهُمُ الْاَعْمالُ دُونَكَ وَ
قَدْ قَصَدْتُ اِلَيْكَ بِطَلِبَتى وَتَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِحاجَتى وَجَعَلْتُ بِكَ اسْتِغاثَتى وَبِدُعائِكَ
تَوَسُّلى مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقاقٍ لِاسْتِماعِكَ مِنّى وَلاَ اسْتيجابٍ لِعَفْوِكَ عَنّى بَلْ لِثِقَتى بِكَرَمِكَ وَ

سُكُونِي إِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ وَلَجَائِي إِلَى الْإِيمَانِ بِتَوْحِيدِكَ وَيَقِينِي بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّي أَنْ
لَا رَبَّ لِي غَيْرُكَ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللّٰهُمَّ أَنْتَ الْقَائِلُ وَقَوْلُكَ
حَقٌّ وَوَعْدُكَ صِدْقٌ وَاسْأَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا وَلَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ
يَا سَيِّدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ وَتَمْنَعَ الْعَطِيَّةَ وَأَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَ
الْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِتَحَنُّنِ رَأْفَتِكَ إِلٰهِي رَبَّيْتَنِي فِي نِعَمِكَ وَإِحْسَانِكَ صَغِيرًا وَنَوَّهْتَ بِاسْمِي
كَبِيرًا فَيَا مَنْ رَبَّانِي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ وَتَفَضُّلِهِ وَنِعَمِهِ وَأَشَارَ لِي فِي الْآخِرَةِ إِلَى عَفْوِهِ وَ
كَرَمِهِ مَعْرِفَتِي يَا مَوْلَايَ دَلِيلِي عَلَيْكَ وَحُبِّي لَكَ شَفِيعِي إِلَيْكَ وَأَنَا وَاثِقٌ مِنْ دَلِيلِي
بِدَلَالَتِكَ وَسَاكِنٌ مِنْ شَفِيعِي إِلَى شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ يَا سَيِّدِي بِلِسَانٍ قَدْ أَخْرَسَهُ ذَنْبُهُ
رَبِّ أُنَاجِيكَ بِقَلْبٍ قَدْ أَوْبَقَهُ جُرْمُهُ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاغِبًا رَاجِيًا خَائِفًا إِذَا رَأَيْتُ
مَوْلَايَ ذُنُوبِي فَزِعْتُ وَإِذَا رَأَيْتُ كَرَمَكَ طَمِعْتُ فَإِنْ عَفَوْتَ فَخَيْرُ رَاحِمٍ وَإِنْ عَذَّبْتَ فَغَيْرُ
ظَالِمٍ حُجَّتِي يَا اللّٰهُ فِي جُرْأَتِي عَلَى مَسْأَلَتِكَ مَعَ إِتْيَانِي مَا تَكْرَهُ جُودُكَ وَكَرَمُكَ وَعُدَّتِي فِي
شِدَّتِي مَعَ قِلَّةِ حَيَائِي رَأْفَتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تَخِيبَ بَيْنَ ذَيْنِ وَذَيْنِ مُنْيَتِي
فَحَقِّقْ رَجَائِي وَاسْمَعْ دُعَائِي يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ عَظُمَ يَا سَيِّدِي أَمَلِي
وَسَاءَ عَمَلِي فَأَعْطِنِي مِنْ عَفْوِكَ بِمِقْدَارِ أَمَلِي وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِأَسْوَءِ عَمَلِي فَإِنَّ كَرَمَكَ يَجِلُّ عَنْ
مُجَازَاةِ الْمُذْنِبِينَ وَحِلْمَكَ يَكْبُرُ عَنْ مُكَافَاةِ الْمُقَصِّرِينَ وَأَنَا يَا سَيِّدِي عَائِذٌ بِفَضْلِكَ
هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَنَجِّزٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا وَمَا أَنَا يَا رَبِّ وَمَا
خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ أَيْ رَبِّ جَلِّلْنِي بِسِتْرِكَ وَاعْفُ عَنْ تَوْبِيخِي
بِكَرَمِ وَجْهِكَ فَلَوِ اطَّلَعَ الْيَوْمَ عَلَى ذَنْبِي غَيْرُكَ مَا فَعَلْتُهُ وَلَوْ خِفْتُ تَعْجِيلَ الْعُقُوبَةِ
لَاجْتَنَبْتُهُ لَا لِأَنَّكَ أَهْوَنُ النَّاظِرِينَ إِلَيَّ وَأَخَفُّ الْمُطَّلِعِينَ عَلَيَّ بَلْ لِأَنَّكَ يَا رَبِّ خَيْرُ السَّاتِرِينَ
وَأَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ سَتَّارُ الْعُيُوبِ غَفَّارُ الذُّنُوبِ عَلَّامُ الْغُيُوبِ تَسْتُرُ
الذَّنْبَ بِكَرَمِكَ وَتُؤَخِّرُ الْعُقُوبَةَ بِحِلْمِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلَى

كانت أو هي كائنة إلى الله شكر نعمتهای گذشته را كرده است و ایضاً بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده است که هر که هر روز بیست و پنج مرتبه بگوید اللّٰهم اغفر للمؤمنین والمؤمنات والمسلمین والمسلمات حق تعالیٰ بعدد هر مؤمن که گذشته و هر مؤمن که بیاید تا روز قیامت حسنه در نامهٔ اعمال او بنویسد و بآن عدد گناه از او محو کند و درجه در بهشت برای او بلند کند و ایضاً بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده است که هر که هر روز صد مرتبه بگوید لا حول ولا قوة الا بالله حق تعالیٰ هفتاد

عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَيَحْمِلُنِي وَيُجَرِّئُنِي عَلَى مَعْصِيَتِكَ حِلْمُكَ عَنِّي وَيَدْعُونِي إِلَى قِلَّةِ
الْحَيَاءِ سِتْرُكَ عَلَيَّ وَيُسْرِعُنِي إِلَى التَّوَثُّبِ عَلَى مَحَارِمِكَ مَعْرِفَتِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَعَظِيمِ عَفْوِكَ
يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا حَيُّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا قَدِيمَ الْإِحْسَانِ أَيْنَ
سِتْرُكَ الْجَمِيلُ أَيْنَ عَفْوُكَ الْجَلِيلُ أَيْنَ فَرَجُكَ الْقَرِيبُ أَيْنَ غِيَاثُكَ السَّرِيعُ أَيْنَ رَحْمَتُكَ
الْوَاسِعَةُ أَيْنَ عَطَايَاكَ الْفَاضِلَةُ أَيْنَ مَوَاهِبُكَ الْهَنِيئَةُ أَيْنَ صَنَائِعُكَ السَّنِيَّةُ أَيْنَ
فَضْلُكَ الْعَظِيمُ أَيْنَ مَنُّكَ الْجَسِيمُ أَيْنَ إِحْسَانُكَ الْقَدِيمُ أَيْنَ كَرَمُكَ يَا كَرِيمُ بِهِ فَاسْتَنْقِذْنِي
وَبِرَحْمَتِكَ فَخَلِّصْنِي يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ لَسْتُ أَتَّكِلُ فِي النَّجَاةِ مِنْ عِقَابِكَ عَلَى
أَعْمَالِنَا بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لِأَنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ تُبْدِئُ بِالْإِحْسَانِ نِعَمًا
وَتَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ كَرَمًا فَمَا نَدْرِي مَا نَشْكُرُ أَجَمِيلَ مَا تَنْشُرُ أَمْ قَبِيحَ مَا تَسْتُرُ أَمْ عَظِيمَ مَا أَبْلَيْتَ
وَأَوْلَيْتَ أَمْ كَثِيرَ مَا مِنْهُ نَجَّيْتَ وَعَافَيْتَ يَا حَبِيبَ مَنْ تَحَبَّبَ إِلَيْكَ وَيَا قُرَّةَ عَيْنِ مَنْ لَاذَ
بِكَ وَانْقَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَنَحْنُ الْمُسِيئُونَ فَتَجَاوَزْ يَا رَبِّ عَنْ قَبِيحِ مَا عِنْدَنَا بِجَمِيلِ
مَا عِنْدَكَ وَأَيُّ جَهْلٍ يَا رَبِّ لَا يَسَعُهُ جُودُكَ أَوْ أَيُّ زَمَانٍ أَطْوَلُ مِنْ أَنَاتِكَ وَمَا قَدْرُ
أَعْمَالِنَا فِي نِعَمِكَ وَكَيْفَ نَسْتَكْثِرُ أَعْمَالًا نُقَابِلُ بِهَا كَرَمَكَ بَلْ كَيْفَ يَضِيقُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ
مَا وَسِعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ فَوَعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي
لَوْ نَهَرْتَنِي مَا بَرِحْتُ مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا انْتَهَى إِلَيَّ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ وَ
كَرَمِكَ وَأَنْتَ الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ تُعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَتَرْحَمُ مَنْ تَشَاءُ
بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ لَا تُسْأَلُ عَنْ فِعْلِكَ وَلَا تُنَازَعُ فِي مُلْكِكَ وَلَا تُشَارَكُ فِي أَمْرِكَ وَ
لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا يَعْتَرِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ لَكَ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللهُ
رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هٰذَا مَقَامُ مَنْ لَاذَ بِكَ وَاسْتَجَارَ بِكَرَمِكَ وَأَلِفَ إِحْسَانَكَ وَنِعَمَكَ
وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَضِيقُ عَفْوُكَ وَلَا يَنْقُصُ فَضْلُكَ وَلَا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَقَدْ تَوَثَّقْنَا
مِنْكَ بِالصَّفْحِ الْقَدِيمِ وَالْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ أَفَتَرَاكَ يَا رَبِّ تُخْلِفُ ظُنُونَنَا

اَوْ تُخَيِّبَ آمالَنا كَلّا يا كَريمُ فَلَيْسَ هذا ظَنُّنا بِكَ وَلا هذا فيكَ طَمَعُنا يا رَبِّ اِنَّ لَنا
فيكَ اَمَلاً طَويلاً كَثيراً اِنَّ لَنا فيكَ رَجاءً عَظيماً عَصَيْناكَ وَنَحْنُ نَرْجُوا اَنْ تَسْتُرَ عَلَيْنا
وَدَعَوْناكَ وَنَحْنُ نَرْجُوا اَنْ تَسْتَجيبَ لَنا فَحَقِّقْ رَجاءَنا مَوْلانا فَقَدْ عَلِمْنا ما نَسْتَوْجِبُ بِاَعْمالِنا
وَلكِنْ عِلْمُكَ فينا وَعِلْمُنا بِاَنَّكَ لا تَصْرِفُنا عَنْكَ وَاِنْ كُنّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبينَ لِرَحْمَتِكَ
فَاَنْتَ اَهْلٌ اَنْ تَجُودَ عَلَيْنا وَعَلَى الْمُذْنِبينَ بِفَضْلِ سَعَتِكَ فَامْنُنْ عَلَيْنا بِما اَنْتَ اَهْلُهُ
وَجُدْ عَلَيْنا فَاِنّا مُحْتاجُونَ اِلى نَيْلِكَ يا غَفّارُ بِنُورِكَ اهْتَدَيْنا وَبِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْنا
وَبِنِعْمَتِكَ اَصْبَحْنا وَاَمْسَيْنا ذُنُوبُنا بَيْنَ يَدَيْكَ نَسْتَغْفِرُكَ اللّهُمَّ مِنْها وَنَتُوبُ اِلَيْكَ
تَتَحَبَّبُ اِلَيْنا بِالنِّعَمِ وَنُعارِضُكَ بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ اِلَيْنا نازِلٌ وَشَرُّنا اِلَيْكَ صاعِدٌ
وَلَمْ يَزَلْ وَلا يَزالُ مَلَكٌ كَريمٌ يَأْتيكَ عَنّا بِعَمَلٍ قَبيحٍ فَلا يَمْنَعُكَ ذلِكَ مِنْ اَنْ
تَحُوطَنا بِنِعَمِكَ وَتَتَفَضَّلَ عَلَيْنا بِآلائِكَ فَسُبْحانَكَ ما اَحْلَمَكَ وَاَعْظَمَكَ وَاَكْرَمَكَ
مُبْدِئاً وَمُعيداً تَقَدَّسَتْ اَسْماۤؤُكَ وَجَلَّ ثَناۤؤُكَ وَكَرُمَ صَناۤئِعُكَ وَفِعالُكَ اَنْتَ
اِلهي اَوْسَعُ فَضْلاً وَاَعْظَمُ حِلْماً مِنْ اَنْ تُقايِسَني بِفِعْلي وَخَطيۤئَتي فَالْعَفْوَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ سَيِّدي
سَيِّدي سَيِّدي اَللّهُمَّ اشْغَلْنا بِذِكْرِكَ وَاَعِذْنا مِنْ سَخَطِكَ وَاَجِرْنا مِنْ عَذابِكَ وَ
ارْزُقْنا مِنْ مَواهِبِكَ وَاَنْعِمْ عَلَيْنا مِنْ فَضْلِكَ وَارْزُقْنا حَجَّ بَيْتِكَ وَزِيارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ
صَلَواتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَمَغْفِرَتُكَ وَرِضْوانُكَ عَلَيْهِ وَعَلى اَهْلِ بَيْتِهِ اِنَّكَ قَريبٌ مُجيبٌ
وَارْزُقْنا عَمَلاً بِطاعَتِكَ وَتَوَفَّنا عَلى مِلَّتِكَ وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
اَللّهُمَّ اغْفِرْ لي وَلِوالِدَيَّ وَارْحَمْهُما كَما رَبَّياني صَغيراً اِجْزِهِما بِالْاِحْسانِ اِحْساناً وَبِالسَّيِّئاتِ
غُفْراناً اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ الْاَحْياۤءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ وَتابِعْ بَيْنَنا وَ
بَيْنَهُمْ بِالْخَيْراتِ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنا وَمَيِّتِنا وَشاهِدِنا وَغائِبِنا ذَكَرِنا وَاُنْثانا صَغيرِنا
وَكَبيرِنا حُرِّنا وَمَمْلُوكِنا كَذَبَ الْعادِلُونَ بِاللهِ وَضَلُّوا ضَلالاً بَعيداً وَخَسِرُوا خُسْراناً
مُبيناً اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاخْتِمْ لي بِخَيْرٍ وَاكْفِني ما اَهَمَّني مِنْ اَمْرِ دُنْيايَ وَ

شود و در اماله لا اله الا الله
الحق المبین است و در ثواب
الاعمال و محاسن برقی مرویست
روایت کرده اند و نظیر آن وارد
در دعوات نجوم روایت کرده
از حضرت امام رضا علیه السلام
حضرت رسول خدا صلی الله علیه
و آله فرمود هر که خواهد که روز
زیاده از نخواهد در
باشد براو عطا کرده و اگر
داشته باشد داشود و اگر
کرده و ابتدعا از هفت اسمان
تا الاکرد تا در لوح محفوظ

اخزني ولا تسلط علي من لا يرحمني واجعل علي منك واقية باقية ولا تسلبني صالح
ما انعمت به علي وارزقني من فضلك رزقا واسعا حلالا طيبا اللهم احرسني بحراستك
واحفظني بحفظك واكلأني بكلائتك وارزقني حج بيتك الحرام في عامنا هذا وفي كل
عام وزيارة قبر نبيك والائمة عليهم السلام ولا تخلني يا رب من تلك المشاهد الشريفة
والمواقف الكريمة اللهم تب علي حتى لا اعصيك والهمني الخير والعمل به وخشيتك
بالليل والنهار ما ابقيتني يا رب العالمين اللهم اني كلما قلت قد تهيأت وتعبأت و
قمت للصلوة بين يديك وناجيتك القيت علي نعاسا اذا انا صليت وسلبتني مناجاتك
اذا انا ناجيت ما لي كلما قلت قد صلحت سريرتي وقرب من مجالس التوابين مجلسي عرضت
لي بلية ازالت قدمي وحالت بيني وبين خدمتك سيدي لعلك عن بابك طردتني
وعن خدمتك نحيتني او لعلك رأيتني مستخفا بحقك فاقصيتني او لعلك رأيتني معرضا
عنك فقليتني او لعلك وجدتني في مقام الكاذبين فرفضتني او لعلك رأيتني غير شاكر
لنعمائك فحرمتني او لعلك فقدتني من مجالس العلماء فخذلتني او لعلك رأيتني في الغافلين
فمن رحمتك آيستني او لعلك رأيتني آلف مجالس البطالين فبيني وبينهم خليتني او لعلك
لم تحب ان تسمع دعائي فباعدتني او لعلك بجرمي وجريرتي كافيتني او لعلك بقلة
حيائي منك جازيتني فان عفوت يا رب فطالما عفوت عن المذنبين قبلي لان
كرمك اي رب يجل عن مكافاة المقصرين وانا عائذ بفضلك هارب منك اليك
متنجز ما وعدت من الصفح عمن احسن بك ظنا الهي انت اوسع فضلا واعظم حلما
من ان تقايسني بعملي او ان تستزلني بخطيئتي وما انا يا سيدي وما خطري هبني بفضلك
سيدي وتصدق علي بعفوك وجللني بسترك واعف عن توبيخي بكرم وجهك سيدي
انا الصغير الذي ربيته وانا الجاهل الذي علمته وانا الضال الذي هديته وانا
الوضيع الذي رفعته وانا الخائف الذي آمنته والجائع الذي اشبعته والعطشان

سبحان الله كما ينبغي لله ولا اله الا الله كما ينبغي لله والله اكبر كما ينبغي لله ولا حول ولا قوة الا بالله وصلى الله على محمد النبي وآله الطيبين والنبيين من نعم الله

و بدانکه بعضی از مفسرین گفته‌اند که
مشغول فضل علیه حضرت رسول صلی الله
اصحاب حضرت ... و
علیه و آله ... ابن حضرت
... اصحاب
کردند که ...
شوند ...
و ... نعمت
... و ...
... است

الذی ارویته والعاری الذی کسوته والفقیر الذی اغنیته والضعیف الذی قویته
والذلیل الذی اعززته والسقیم الذی شفیته والسائل الذی اعطیته والمذنب
الذی سترته والخاطئ الذی اقلته وانا القلیل الذی کثرته والمستضعف الذی
نصرته وانا الطرید الذی آویته انا یا رب الذی لم استحیک فی الخلاء ولم اراقبک
فی الملاء انا صاحب الدواهی العظمی انا الذی علی سیده اجتری انا الذی عصیت
جبار السماء انا الذی اعطیت علی معاصی الجلیل الرشا انا الذی حین بشرت بها
خرجت الیها اسعی انا الذی امهلتنی فما ارعویت وسترت علی فما استحییت وعملت
بالمعاصی فتعدیت واسقطتنی من عینک فما بالیت فبحلمک امهلتنی وبسترک
سترتنی حتی کانک اغفلتنی ومن عقوبات المعاصی جنبتنی حتی کانک استحییتنی الهی
لم اعصک حین عصیتک وانا بربوبیتک جاحد ولا بامرک مستخف ولا لعقوبتک
متعرض ولا لوعیدک متهاون لکن خطیئة عرضت وسولت لی نفسی وغلبنی هوای
واعاننی علیها شقوتی وغرنی سترک المرخی علی فقد عصیتک وخالفتک بجهدی
فالآن من عذابک من یستنقذنی ومن ایدی الخصماء غدا من یخلصنی وبحبل من اتصل
ان انت قطعت حبلک عنی فواسوأتا علی ما احصی کتابک من عملی الذی لولا ما ارجو
من کرمک وسعة رحمتک ونهیک ایای عن القنوط لقنطت عند ما اتذکرها یا
خیر من دعاه داع وافضل من رجاه راج اللهم بذمة الاسلام اتوسل الیک و
بحرمة القرآن اعتمد الیک وبحبی النبی الامی القرشی الهاشمی العربی التهامی المکی
المدنی ارجو الزلفة لدیک فلا توحش استیناس ایمانی ولا تجعل ثوابی ثواب من
عبد سواک فان قوما آمنوا بالسنتهم لیحقنوا به دماءهم فادرکوا ما املوا وانا آمنا بک
بالسنتنا وقلوبنا لتعفو عنا فادرکنا ما املنا وثبت رجاءک فی صدورنا ولا تزغ
قلوبنا بعد اذ هدیتنا وهب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب فوعزتک لو انتهرتنی

بسم الله الرحمن الرحیم
بعد دست یکی گردد پروردگار شما
درست و معترف نیست بندۀ شما
که بهترین بندگان پرهیزکار
گرانست و بدترین خلق کسی
است که انگشت نمای مردم
به عبادت باطل باشد که جوید
باد و ثواب کامل اداده شود
هر روز این دعا بخواند سبحان الله کما ینبغی لله والحمد لله کما ینبغی لله ولا اله الا الله کما ینبغی لله ولا حول ولا قوة الا بالله وصلی الله علی محمد النبی الامی وعلی اهل بیته وعلی جمیع المرسلین والنبیین حتی یرضی الله
صلی الله علیه و آله

مَا بَرِحْتُ مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا أُلْهِمَ قَلْبِي مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ وَ
سَعَةِ رَحْمَتِكَ إِلَى مَنْ يَذْهَبُ الْعَبْدُ إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ وَإِلَى مَنْ يَلْتَجِئُ الْمَخْلُوقُ إِلَّا إِلَى
خَالِقِهِ إِلٰهِي لَوْ قَرَنْتَنِي بِالْأَصْفَادِ وَمَنَعْتَنِي سَيْبَكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ وَدَلَلْتَ عَلَى فَضَائِحِي
عُيُونَ الْعِبَادِ وَأَمَرْتَ بِي إِلَى النَّارِ وَحُلْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَبْرَارِ مَا قَطَعْتُ رَجَائِي مِنْكَ
وَمَا صَرَفْتُ تَأْمِيلِي لِلْعَفْوِ عَنْكَ وَلَا خَرَجَ حُبُّكَ مِنْ قَلْبِي أَنَا لَا أَنْسَى أَيَادِيَكَ عِنْدِي
وَسَتْرَكَ عَلَيَّ فِي دَارِ الدُّنْيَا سَيِّدِي أَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْمُصْطَفَى
خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَانْقُلْنِي إِلَى دَرَجَةِ
التَّوْبَةِ إِلَيْكَ وَأَعِنِّي بِالْبُكَاءِ عَلَى نَفْسِي فَقَدْ أَفْنَيْتُ بِالتَّسْوِيفِ وَالْآمَالِ عُمْرِي وَقَدْ
نَزَلْتُ مَنْزِلَةَ الْآيِسِينَ مِنْ خَيْرِي فَمَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ حَالًا مِنِّي إِنْ أَنَا نُقِلْتُ عَلَى مِثْلِ حَالِي
إِلَى قَبْرِي لَمْ أُمَهِّدْهُ لِرَقْدَتِي وَلَمْ أَفْرُشْهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لِضَجْعَتِي وَمَا لِي لَا أَبْكِي وَلَا
أَدْرِي إِلَى مَا يَكُونُ مَصِيرِي وَأَرَى نَفْسِي تُخَادِعُنِي وَأَيَّامِي تُخَاتِلُنِي وَقَدْ خَفَقَتْ عِنْدَ
رَأْسِي أَجْنِحَةُ الْمَوْتِ فَمَا لِي لَا أَبْكِي أَبْكِي لِخُرُوجِ نَفْسِي أَبْكِي لِظُلْمَةِ قَبْرِي أَبْكِي لِضِيقِ لَحْدِي
أَبْكِي لِسُؤَالِ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ إِيَّايَ أَبْكِي لِخُرُوجِي مِنْ قَبْرِي عُرْيَانًا ذَلِيلًا حَامِلًا ثِقْلِي عَلَى
ظَهْرِي أَنْظُرُ مَرَّةً عَنْ يَمِينِي وَأُخْرَى عَنْ شِمَالِي إِذِ الْخَلَائِقُ فِي شَأْنٍ غَيْرِ شَأْنِي لِكُلِّ
امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَ
وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ وَذِلَّةٌ سَيِّدِي عَلَيْكَ مُعَوَّلِي وَمُعْتَمَدِي
وَرَجَائِي وَتَوَكُّلِي وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلُّقِي تُصِيبُ بِرَحْمَتِكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي بِكَرَامَتِكَ
مَنْ تُحِبُّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا نَقَّيْتَ مِنَ الشِّرْكِ قَلْبِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى بَسْطِ لِسَانِي
أَفَبِلِسَانِي هٰذَا الْكَالِّ أَشْكُرُكَ أَمْ بِغَايَةِ جُهْدِي فِي عَمَلِي أُرْضِيكَ وَمَا قَدْرُ
لِسَانِي يَا رَبِّ فِي جَنْبِ شُكْرِكَ وَمَا قَدْرُ عَمَلِي فِي جَنْبِ نِعَمِكَ وَإِحْسَانِكَ إِلٰهِي
إِنَّ جُودَكَ بَسَطَ أَمَلِي وَشُكْرَكَ قَبِلَ عَمَلِي سَيِّدِي إِلَيْكَ رَغْبَتِي وَإِلَيْكَ

رهبتي وإليك تأميلي فقد ساقني إليك أملي وعليك يا واحدي عكفت همتي
وفيما عندك انبسطت رغبتي ولك خالص رجائي وخوفي وبك أنست محبتي
وإليك ألقيت بيدي وبحبل طاعتك مددت رهبتي يا مولاي بذكرك عاش قلبي
وبمناجاتك بردت ألم الخوف عني فيا مولاي ويا مؤملي ويا منتهى سؤلي فرق بيني
وبين ذنبي المانع لي من لزوم طاعتك فإنما أسئلك لقديم الرجاء فيك وعظيم
الطمع منك الذي أوجبته على نفسك من الرأفة والرحمة فالأمر لك وحدك
لا شريك لك والخلق كلهم عيالك وفي قبضتك وكل شيء خاضع لك تباركت
يا رب العالمين إلهي ارحمني إذا انقطعت حجتي وكل عن جوابك لساني وطاش عند
سؤالك إياي لبي فيا عظيم رجائي لا تخيبني إذا اشتدت فاقتي ولا تردني لجهلي
ولا تمنعني لقلة صبري أعطني لفقري وارحمني لضعفي سيدي عليك معتمدي ومعولي
ورجائي وتوكلي وبرحمتك تعلقي وبفنائك أحط رحلي وبجودك أقصد طلبتي و
بكرمك أي رب أستفتح دعائي ولديك أرجو فاقتي وبغناك أجبر عيلتي وتحت
ظل عفوك قيامي وإلى جودك وكرمك أرفع بصري وإلى معروفك أديم نظري فلا
تحرقني بالنار وأنت موضع أملي ولا تسكني الهاوية فإنك قرة عيني يا سيدي لا تكذب
ظني بإحسانك ومعروفك فإنك ثقتي ولا تحرمني ثوابك فإنك العارف بفقري إلهي
إن كان قد دنا أجلي ولم يقربني منك عملي فقد جعلت الاعتراف إليك بذنبي وسائل
عللي إلهي إن عفوت فمن أولى منك وإن عذبت فمن أعدل منك في الحكم ارحم في هذه
الدنيا غربتي وعند الموت كربتي وفي القبر وحدتي وفي اللحد وحشتي وإذا نشرت للحساب
بين يديك ذل موقفي واغفر لي ما خفي على الآدميين من عملي وأدم لي ما به سترتني
وارحمني صريعا على الفراش تقلبني أيدي أحبتي وتفضل علي ممدودا على المغتسل
يقلبني صالح جيرتي وتحنن علي محمولا قد تناول الأقرباء أطراف جنازتي

لكل هول لا إله إلا الله ولكل هم وغم ما شاء الله ولكل نعمة الحمد لله ولكل رخاء الشكر لله ولكل أعجوبة سبحان الله ولكل ذنب أستغفر الله ولكل مصيبة إنا لله وإنا إليه راجعون ولكل ضيق حسبي الله ولكل قضاء وقدر توكلت على الله

وَجُدْ عَلَيَّ منقولاً قَدْ نَزَلْتُ بِكَ وَحِيداً فِي حُفْرَتِي وَارْحَمْ فِي ذٰلِكَ الْبَيْتِ الْجَدِيدِ
غُرْبَتِي حَتّٰى لَا أَسْتَأْنِسَ بِغَيْرِكَ يَا سَيِّدِي إِنْ وَكَلْتَنِي إِلٰى نَفْسِي هَلَكْتُ سَيِّدِي فَبِمَنْ
أَسْتَغِيثُ إِنْ لَمْ تُقِلْنِي عَثْرَتِي فَإِلٰى مَنْ أَفْزَعُ إِنْ فَقَدْتُ عِنَايَتَكَ فِي ضَجْعَتِي وَإِلٰى مَنْ
أَلْتَجِئُ إِنْ لَمْ تُنَفِّسْ كُرْبَتِي سَيِّدِي مَنْ لِي وَمَنْ يَرْحَمُنِي إِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي وَفَضْلَ مَنْ أُؤَمِّلُ إِنْ
عَدِمْتُ فَضْلَكَ يَوْمَ فَاقَتِي وَإِلٰى مَنِ الْفِرَارُ مِنَ الذُّنُوبِ إِذَا انْقَضٰى أَجَلِي سَيِّدِي لَا
تُعَذِّبْنِي وَأَنَا أَرْجُوكَ إِلٰهِي حَقِّقْ رَجَائِي وَآمِنْ خَوْفِي فَإِنَّ كَثْرَةَ ذُنُوبِي لَا أَرْجُو فِيهَا إِلَّا
عَفْوَكَ سَيِّدِي أَنَا أَسْأَلُكَ مَا لَا أَسْتَحِقُّ وَأَنْتَ أَهْلُ التَّقْوٰى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَاغْفِرْ لِي وَ
أَلْبِسْنِي مِنْ نَظَرِكَ ثَوْباً يُغَطِّي عَلَيَّ التَّبِعَاتِ وَتَغْفِرُهَا لِي وَلَا أُطَالَبُ بِهَا إِنَّكَ ذُو مَنٍّ قَدِيمٍ
وَصَفْحٍ عَظِيمٍ وَتَجَاوُزٍ كَرِيمٍ إِلٰهِي أَنْتَ الَّذِي تُفِيضُ سَيْبَكَ عَلٰى مَنْ لَا يَسْأَلُكَ وَعَلَى الْجَاحِدِينَ
بِرُبُوبِيَّتِكَ فَكَيْفَ سَيِّدِي بِمَنْ سَأَلَكَ وَأَيْقَنَ أَنَّ الْخَلْقَ لَكَ وَالْأَمْرَ إِلَيْكَ تَبَارَكْتَ
وَتَعَالَيْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ سَيِّدِي عَبْدُكَ بِبَابِكَ أَقَامَتْهُ الْخَصَاصَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ يَقْرَعُ
بَابَ إِحْسَانِكَ بِدُعَائِهِ فَلَا تُعْرِضْ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ عَنِّي وَاقْبَلْ مِنِّي مَا أَقُولُ فَقَدْ دَعَوْتُ
بِهٰذَا الدُّعَاءِ وَأَنَا أَرْجُو أَنْ لَا تَرُدَّنِي مَعْرِفَةً مِنِّي بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ إِلٰهِي أَنْتَ الَّذِي لَا
يُحْفِيكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ أَنْتَ كَمَا تَقُولُ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
صَبْراً جَمِيلاً وَفَرَجاً قَرِيباً وَقَوْلاً صَادِقاً وَأَجْراً عَظِيماً أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا
عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ أَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ
يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَأَجْوَدَ مَنْ أَعْطٰى أَعْطِنِي سُؤْلِي فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَوَالِدَيَّ وَوَلَدِي وَأَهْلِ
حُزَانَتِي وَإِخْوَانِي فِيكَ وَأَرْغِدْ عَيْشِي وَأَظْهِرْ مُرُوَّتِي وَأَصْلِحْ جَمِيعَ أَحْوَالِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ
أَطَلْتَ عُمْرَهُ وَحَسَّنْتَ عَمَلَهُ وَأَتْمَمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ وَرَضِيتَ عَنْهُ وَأَحْيَيْتَهُ حَيٰوةً
طَيِّبَةً فِي أَدْوَمِ السُّرُورِ وَأَسْبَغِ الْكَرَامَةِ وَأَتَمِّ الْعَيْشِ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ
مَا يَشَاءُ غَيْرُكَ اللّٰهُمَّ خُصَّنِي مِنْكَ بِخَاصَّةِ ذِكْرِكَ وَلَا تَجْعَلْ شَيْئاً مِمَّا أَتَقَرَّبُ بِهِ

فی آناء اللیل و اطراف النهار رئاءً ولا سمعة ولا اشراً ولا بطراً واجعلنی لک من
الخاشعین اللهم اعطنی السعة فی الرزق والامن فی الوطن وقرة العین فی الاهل
والمال والولد والمقام فی نعمک عندی والصحة فی الجسم والقوة فی البدن والسلامة
فی الدین واستعملنی بطاعتک وطاعة رسولک محمد صلی الله علیه وآله ابداً ما
استعمرتنی واجعلنی من اوفر عبادک عندک نصیباً فی کل خیر انزلته وتنزله فی شهر
رمضان فی لیلة القدر وما انت منزله فی کل سنة من رحمة تنشرها وعافیة
تلبسها وبلیة تدفعها وحسنات تتقبلها وسیئات تتجاوز عنها وارزقنی حج
بیتک الحرام فی عامنا هذا وفی کل عام وارزقنی رزقاً واسعاً من فضلک الواسع
اصرف عنی یا سیدی الاسواء واقض عنی الدین والظلامات حتی لا اتاذی بشیء
منه وخذ عنی باسماع وابصار اعدائی وحسادی والباغین علی وانصرنی علیهم و
اقر عینی وفرح قلبی واجعل لی من همی وکربی فرجاً ومخرجاً واجعل من ارادنی بسوء
من جمیع خلقک تحت قدمی واکفنی شر الشیطان وشر السلطان وسیئات عملی
وطهرنی من الذنوب کلها واجرنی من النار بعفوک وادخلنی الجنة برحمتک و
زوجنی من الحور العین بفضلک والحقنی باولیائک الصالحین محمد وآله الابرار
الطیبین الطاهرین الاخیار صلواتک علیهم وعلی اجسادهم وارواحهم ورحمة الله
وبرکاته الهی وسیدی وعزتک وجلالک لئن طالبتنی بذنوبی لاطالبنک بعفوک
ولئن طالبتنی بلؤمی لاطالبنک بکرمک ولئن ادخلتنی النار لاخبرن اهل النار
بحبی لک الهی وسیدی ان کنت لا تغفر الا لاولیائک واهل طاعتک فالی من
یفزع المذنبون وان کنت لا تکرم الا اهل الوفاء بک فبمن یستغیث المسیئون الهی
ان ادخلتنی النار ففی ذلک سرور عدوک وان ادخلتنی الجنة ففی ذلک سرور نبیک
وانا والله اعلم ان سرور نبیک احب الیک من سرور عدوک اللهم انی اسئلک ان تملأ

در بعضی از کتب ... روایت ابن بابویه ... اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له الهاً واحداً احداً صمداً لم یتخذ صاحبة ولا ولداً ... بگوید لا اله الا الله حقاً حقاً لا اله الا الله ایماناً و تصدیقاً لا اله الا الله عبودیة و رقاً ... صلوات بر محمد و آل محمد ...

قلبي حبا لك وخشية منك وتصديقا بكتابك وايمانا بك وفرقا منك وشوقا اليك
يا ذا الجلال والاكرام حبب الي لقائك واحبب لقائي واجعل لي في لقائك الراحة
والفرج والكرامة اللهم الحقني بصالح من مضى واجعلني من صالح من بقي وخذ بي
سبيل الصالحين واعني على نفسي بما تعين به الصالحين على انفسهم واختم عملي باحسنه
واجعل ثوابي منه الجنة برحمتك واعني على صالح ما اعطيتني وثبتني يا رب ولا تردني
في سوء استنقذتني منه يا رب العالمين اللهم اني اسئلك ايمانا لا اجل له دون لقائك
احيني ما احييتني عليه وتوفني اذا توفيتني عليه وابعثني اذا بعثتني عليه وابرء
قلبي من الرياء والشك والسمعة في دينك حتى يكون عملي خالصا لك اللهم اعطني
بصيرة في دينك وفهما في حكمك وفقها في علمك وكفلين من رحمتك وورعا
يحجزني عن معاصيك وبيض وجهي بنورك واجعل رغبتي فيما عندك وتوفني في
سبيلك وعلى ملة رسولك صلى الله عليه وآله اللهم اني اعوذ بك من الكسل
والهم والجبن والبخل والغفلة والقسوة والمسكنة والفقر والفاقة وكل بلية والفواحش
ما ظهر منها وما بطن واعوذ بك من نفس لا تقنع وبطن لا يشبع وقلب لا يخشع ودعاء
لا يسمع وعمل لا ينفع واعوذ بك يا رب على نفسي وديني ومالي وعلى جميع ما رزقتني
من الشيطان الرجيم انك انت السميع العليم اللهم انه لا يجيرني منك احد ولا ا
جد من دونك ملتحدا فلا تجعل نفسي في شيء من عذابك ولا تردني بهلكة ولا تردني
بعذاب اليم اللهم تقبل مني واعل ذكري وارفع درجتي وحط وزري ولا تذكرني بخطيئتي
واجعل ثواب مجلسي وثواب منطقي وثواب دعائي رضاك والجنة واعطني يا رب جميع
ما سألتك وزدني من فضلك اني اليك راغب يا رب العالمين اللهم انك انزلت
في كتابك ان نعفو عمن ظلمنا وقد ظلمنا انفسنا فاعف عنا فانك اولى بذلك منا
وامرتنا ان لا نرد سائلا عن ابوابنا وقد جئتك سائلا فلا تردني الا بقضاء حاجتي

وَاَمَرْتَنا بِالْاِحْسانِ اِلى ما مَلَكَتْ اَيْمانُنا وَنَحْنُ اَرِقّاۤؤُكَ فَاَعْتِقْ رِقابَنا مِنَ النّارِ يا مَفْزَعى عِنْدَ كُرْبَتى وَيا غَوْثى عِنْدَ شِدَّتى اِلَيْكَ فَزِعْتُ وَبِكَ اسْتَغَثْتُ وَلُذْتُ لا اَلُوذُ بِسِواكَ وَلا اَطْلُبُ الْفَرَجَ اِلّا مِنْكَ فَاَغِثْنى وَفَرِّجْ عَنّى يا مَنْ يَفُكُّ الْاَسيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثيرِ اِقْبَلْ مِنِّى الْيَسيرَ وَاعْفُ عَنِّى الْكَثيرَ اِنَّكَ اَنْتَ الرَّحيمُ الْغَفُورُ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ ايماناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبى وَيَقيناً حَتّى اَعْلَمَ اَنَّهُ لَنْ يُصيبَنى اِلّا ما كَتَبْتَ لى وَرَضِّنى مِنَ الْعَيْشِ بِما قَسَمْتَ لى يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

پنجم و نیز شیخ فرموده که در سحر این دعا را بخوان:

يا عُدَّتى فى كُرْبَتى وَيا صاحِبى فى شِدَّتى وَيا وَلِيّى فى نِعْمَتى وَيا غايَتى فى رَغْبَتى اَنْتَ السّاتِرُ عَوْرَتى وَالْمُؤْمِنُ رَوْعَتى وَالْمُقيلُ عَثْرَتى فَاغْفِرْ لى خَطيۤئَتى اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ خُشُوعَ الْايمانِ قَبْلَ خُشُوعِ الذُّلِّ فِى النّارِ يا واحِدُ يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ يا مَنْ يُعْطى مَنْ سَئَلَهُ تَحَنُّناً مِنْهُ وَرَحْمَةً وَيَبْتَدِئُ بِالْخَيْرِ مَنْ لَمْ يَسْئَلْهُ تَفَضُّلاً مِنْهُ وَكَرَماً بِكَرَمِكَ الدّاۤئِمِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَبْ لى رَحْمَةً واسِعَةً جامِعَةً اَبْلُغُ بِها خَيْرَ الدُّنْيا وَالْاخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْتَغْفِرُكَ لِما تُبْتُ اِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فيهِ وَاَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ خَيْرٍ اَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ فَخالَطَنى فيهِ ما لَيْسَ لَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنْ ظُلْمى وَجُرْمى بِحِلْمِكَ وَجُودِكَ يا كَريمُ يا مَنْ لا يَخيبُ سائِلُهُ وَلا يَنْفَدُ نائِلُهُ يا مَنْ عَلا فَلا شَىْءَ فَوْقَهُ وَدَنا فَلا شَىْءَ دُونَهُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنى يا فالِقَ الْبَحْرِ لِمُوسى اَللَّيْلَةَ اَللَّيْلَةَ اَللَّيْلَةَ السّاعَةَ السّاعَةَ السّاعَةَ اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ قَلْبى مِنَ النِّفاقِ وَعَمَلى مِنَ الرِّياۤءِ وَلِسانى مِنَ الْكَذِبِ وَعَيْنى مِنَ الْخِيانَةِ فَاِنَّكَ تَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَما تُخْفِى الصُّدُورُ يا رَبِّ هٰذا مَقامُ الْعائِذِ بِكَ مِنَ النّارِ هٰذا مَقامُ الْمُسْتَجيرِ بِكَ مِنَ النّارِ هٰذا مَقامُ الْمُسْتَغيثِ بِكَ مِنَ النّارِ هٰذا مَقامُ الْهارِبِ اِلَيْكَ مِنَ النّارِ هٰذا مَقامُ مَنْ يَبُوءُ لَكَ بِخَطيۤئَتِهِ وَيَعْتَرِفُ بِذَنْبِهِ وَيَتُوبُ اِلى رَبِّهِ هٰذا مَقامُ الْبائِسِ الْفَقيرِ هٰذا مَقامُ الْخائِفِ الْمُسْتَجيرِ هٰذا مَقامُ الْمَحْزُونِ الْمَكْرُوبِ هٰذا مَقامُ الْمَغْمُومِ الْمَهْمُومِ

ابن شجرن بن عابد بیمار گران شد و محزون و نالان شد پس به ما در بزرگوار امام رفت حضرت امام فرمود که ای خال خود را از من بنویس بعد از این هر روز بعد از نماز هر کاه ... بخوان نصف شب یکی ... پیکونه ... به من کار ... هر روز بعد ... بعد از نماز بخوان

سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ

گفت بر و در دکار از باده ... بعفو ... ثواب بسیار ... به سند معتبر از حضرت صادق روایت کرده ...

هذا مقام الغريب الغريق هذا مقام المستوحش الفرق هذا مقام من لا يجد لذنبه
غافراً غيرك ولا لضعفه مقوياً الا انت ولا لهمه مفرجاً سواك يا الله يا كريم لا
تحرق وجهي بالنار بعد سجودي لك وتعفيري بغير منّ مني عليك بل لك الحمد والمن
والتفضل علي ارحم اي رب اي رب اي رب (بگويد تا آنكه نفس قطع شود) ضعفي وقلة
حيلتي ورقة جلدي وتبدد اوصالي وتناثر لحمي وجسمي وجسدي ووحدتي ووحشتي في قبري
وجزعي من صغير البلاء اسألك يا رب قرة العين والاغتباط يوم الحسرة والندامة بيّض
وجهي يا رب يوم تسود فيه الوجوه امني من الفزع الاكبر اسألك البشرى يوم تقلب
فيه القلوب والابصار والبشرى عند فراق الدنيا الحمد لله الذي ارجوه عوناً في حياتي
واعده ذخراً ليوم فاقتي الحمد لله الذي ادعوه ولا ادعو غيره ولو دعوت غيره لخيّب
دعائي الحمد لله الذي ارجوه ولا ارجو غيره ولو رجوت غيره لاخلف رجائي الحمد لله
المنعم المحسن المجمل المفضل ذي الجلال والاكرام ولي كل نعمة وصاحب كل حسنة
ومنتهى كل رغبة وقاضي كل حاجة اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقني اليقين
وحسن الظن بك واثبت رجاءك في قلبي واقطع رجائي عمن سواك حتى لا ارجو غيرك
ولا اثق الا بك يا لطيفاً لما تشاء الطف لي في جميع احوالي بما تحب وترضى يا رب اني
ضعيف على النار فلا تعذبني بالنار يا رب ارحم دعائي وتضرعي وخوفي وذلي ومسكنتي
وتعويذي وتلويذي يا رب اني ضعيف عن طلب الدنيا وانت واسع كريم اسألك يا
رب بقوتك على ذلك وقدرتك عليه وغناك عنه وحاجتي اليه ان ترزقني في عامي
هذا وشهري هذا ويومي هذا وساعتي هذه رزقاً تغنيني به عن تكلف ما في ايدي الناس
من رزقك الحلال الطيب اي رب منك اطلب واليك ارغب واياك ارجو وانت اهل
ذلك لا ارجو غيرك ولا اثق الا بك يا ارحم الراحمين اي رب ظلمت نفسي فاغفر
لي وارحمني وعافني يا سامع كل صوت ويا جامع كل فوت ويا بارئ النفوس بعد

الموت یا من لا تغشاه الظلمات ولا تشتبه علیه الاصوات ولا یشغله شیء عن شیء
اعط محمدا صلی الله علیه وآله افضل ما سئلک وافضل ما سئلت له وافضل
ما انت مسئول له الی یوم القیمة وهب لی العافیة حتی تهنئنی المعیشة واختم
لی بخیر حتی لا تضرنی الذنوب اللهم رضنی بما قسمت لی حتی لا اسئل احدا شیئا اللهم
صل علی محمد وآل محمد وافتح لی خزائن رحمتک وارحمنی رحمة لا تعذبنی بعدها
ابدا فی الدنیا والآخرة وارزقنی من فضلک الواسع رزقا حلالا طیبا لا تفقرنی الی احد
بعده سواک تزیدنی بذلک لک شکرا والیک فاقة وفقرا وبک عمن سواک غنی وتعففا
یا محسن یا مجمل یا منعم یا مفضل یا ملیک یا مقتدر صل علی محمد وآل محمد واکفنی
المهم کله واقض لی بالحسنی وبارک لی فی جمیع اموری واقض لی جمیع حوائجی اللهم یسر
لی ما اخاف تعسیره فان تیسیر ما اخاف تعسیره علیک سهل یسیر وسهل لی ما اخاف
حزونته ونفس عنی ما اخاف ضیقه وکف عنی ما اخاف همه واصرف عنی ما اخاف بلیته
یا ارحم الراحمین اللهم املاء قلبی حبا لک وخشیة منک وتصدیقا لک وایمانا بک
وفرقا منک وشوقا الیک یا ذا الجلال والاکرام اللهم ان لک حقوقا فتصدق بها
علی وللناس قبلی تبعات فتحملها عنی وقد اوجبت لکل ضیف قری وانا ضیفک فاجعل
قرای اللیلة الجنة یا وهاب الجنة یا وهاب المغفرة ولا حول ولا قوة الا بک

ششم میخوانی دعای ادریس را که شیخ و سید روایت کرده اند طالبان رجوع بمصباح یا اقبال
نمایند هفتم میخوانی این دعا را که مختصر ترین دعاهای سحر است و در اقبال است یا مفزعی عند
کربتی ویا غوثی عند شدتی الیک فزعت وبک استغثت وبک لذت لا الوذ بسواک
ولا اطلب الفرج الا منک فاغثنی وفرج عنی یا من یقبل الیسیر ویعفو عن الکثیر
اقبل منی الیسیر واعف عنی الکثیر انک انت الغفور الرحیم اللهم انی اسئلک ایمانا
تباشر به قلبی ویقینا حتی اعلم انه لن یصیبنی الا ما کتبت لی ورضنی من العیش بما قسمت

الذی اشرقت به السموات وانکشفت به الظلمات وصلح علیه امر الاولین والآخرین ان تصلی علی محمد وآله وان تصلح لی شأنی کله واکفنی ما اخشی [illegible] روایت کرده است که هر که هر روز این دعا بخواند حق تعالی امور دنیا و آخرت او را کفایت کند
بسم الله حسبی الله توکلت علی الله اللهم انی اسئلک خیر اموری کلها واعوذ بک من خزی الدنیا وعذاب الآخرة
و ایضا روایت کرده است که هر که هر روز این دعا بخواند هفت مرتبه امور دنیا و عقبا او کفایت شود حسبی الله ربی الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب

يا ارحم الراحمين يا عدتي في كربتي ويا صاحبي في شدتي ويا وليي في نعمتي ويا غايتي في
رغبتي انت الساتر عورتي والآمن روعتي والمقيل عثرتي فاغفر لي خطيئتي يا ارحم الراحمين

ششم بخواند این تسبیحات را که در اقبال است سبحان من يعلم جوارح القلوب سبحان من
يحصي عدد الذنوب سبحان من لا يخفى عليه خافية في السموات والارضين سبحان الرب
الودود سبحان الفرد الوتر سبحان العظيم الاعظم سبحان من لا يعتدي على اهل مملكته
سبحان من لا يؤاخذ اهل الارض بالوان العذاب سبحان الحنان المنان سبحان الرؤوف
الرحيم سبحان الجبار الجواد سبحان الكريم الحليم سبحان البصير العليم سبحان البصير الواسع
سبحان الله على اقبال النهار سبحان الله على ادبار النهار سبحان الله على ادبار الليل
واقبال النهار وله الحمد والمجد والعظمة والكبرياء مع كل نفس وكل طرفة عين وكل
لمحة سبق في علمه سبحانك ملء ما احصى كتابك سبحانك زنة عرشك سبحانك سبحانك
سبحانك وبدانکه علماء فرموده اند که اگر نیت روزه را بعد از سحر بکند بهتر است و از اول
شب تا باخر شب نیت میتوان کرد و همینکه میداند و قصد دارد که فردا از برای خدا روزه
میگیرد و امساک از مفطرات میکند بس است و شایسته است که در سحرها نماز شب را ترک نکند
و تهجد بعمل آورد

## قسم چهارم در اعمال روزهای ماه رمضان

و آن چند چیز است اول بخواند هر روز این دعا را که شیخ و سید نقل کرده اند اللهم هذا
شهر رمضان الذي انزلت فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان
وهذا شهر الصيام وهذا شهر القيام وهذا شهر الانابة وهذا شهر التوبة وهذا شهر
المغفرة والرحمة وهذا شهر العتق من النار والفوز بالجنة وهذا شهر فيه ليلة
القدر التي هي خير من الف شهر اللهم فصل على محمد وآل محمد واعني
على صيامه وقيامه وسلمه لي وسلمني فيه واعني عليه بافضل عونك ووفقني
فيه لطاعتك وطاعة رسولك واوليائك صلى الله عليهم وفرغني فيه

وارضاء الرب
العرش العظيم
که این است که مکرر کند و بعض
گفته اند که بکمال ... تسبیح را بعد
از هر دو رکعت بجا آورد
سبحان الدائم الدائم
سبحان القائم القائم
سبحان الواحد الاحد سبحان الحی القیوم
سبحان الفرد الصمد سبحان
سبحان الله وبحمده سبحان
الحی الذی لا یموت سبحان
الملک القدوس سبحان
رب الملائکة والروح
العلی الاعلی سبحانه وتعالی

باب دوم در ذکر نمازهای مستحبه که در مفاتیح الجنان ذکر نشده

(نماز اعرابی)
سید بن طاووس ... الاسبوع

فیه لعبادتك ودعائك وتلاوة كتابك واعظم لي فيه البركة واحسن لي فيه العافية
واصح فيه بدني واوسع فيه رزقي واكفني فيه ما اهمني واستجب فيه دعائي وبلغني
فيه رجائي اللهم صل على محمد وآل محمد واذهب عني فيه النعاس والكسل والسامة
والفترة والقسوة والغفلة والغرة وجنبني فيه العلل والاسقام والهموم والاحزان
والاعراض والامراض والخطايا والذنوب واصرف عني فيه السوء والفحشاء والجهد
والبلاء والتعب والعناء انك سميع الدعاء اللهم صل على محمد وآل محمد واعذني فيه
من الشيطان الرجيم وهمزه ولمزه ونفثه ونفخه ووسوسته وتثبيطه وكيده ومكره
وحبائله وخدعه وامانيه وغروره وفتنته وشركه واحزابه واتباعه واشياعه و
اوليائه وشركائه وجميع مكائده اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقنا قيامه وصيامه
وبلوغ الامل فيه وفي قيامه واستكمال ما يرضيك عني صبرا واحتسابا وايمانا ويقينا
ثم تقبل ذلك مني بالاضعاف الكثيرة والاجر العظيم يا رب العالمين اللهم صل على
محمد وآل محمد وارزقني الحج والعمرة والاجتهاد والقوة والنشاط والانابة والتوبة
والقربة والخير المقبول والرغبة والرهبة والتضرع والخشوع والرقة والنية
الصادقة وصدق اللسان والوجل منك والرجاء لك والتوكل عليك والثقة
بك والورع عن محارمك مع صالح القول ومقبول السعي ومرفوع العمل ومستجاب
الدعوة ولا تحل بيني وبين شيء من ذلك بعرض ولا مرض ولا هم ولا غم ولا سقم ولا
غفلة ولا نسيان بل بالتعاهد والتحفظ لك وفيك والرعاية لحقك والوفاء بعهدك
ووعدك برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم صل على محمد وآل محمد واقسم لي فيه
افضل ما تقسمه لعبادك الصالحين واعطني فيه افضل ما تعطي اولياءك المقربين
من الرحمة والمغفرة والتحنن والاجابة والعفو والمغفرة الدائمة والعافية و
المعافاة والعتق من النار والفوز بالجنة وخير الدنيا والآخرة اللهم صل على محمد

(نماز اعراب)

از شیخ طوسی نقل کردہ کہ او بسند خود از زید بن ثابت روایت کردہ کہ گفت جمعی از بادیہ نشینان خدمت حضرت رسول آمدند و گفتند یا رسول اللہ ما در بادیہ دور [illegible]

وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ دُعَائِی فِیْہِ اِلَیْکَ وَاصِلًا وَرَحْمَتَکَ وَخَیْرَکَ اِلَیَّ فِیْہِ نَازِلًا وَ
عَمَلِی فِیْہِ مَقْبُوْلًا وَسَعْیِیْ فِیْہِ مَشْکُوْرًا وَذَنْبِیْ فِیْہِ مَغْفُوْرًا حَتّٰی یَکُوْنَ نَصِیْبِیْ فِیْہِ الْاَکْثَرَ
وَحَظِّیْ فِیْہِ الْاَوْفَرَ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَوَفِّقْنِیْ فِیْہِ لِلَیْلَۃِ الْقَدْرِ عَلٰی
اَفْضَلِ حَالٍ تُحِبُّ اَنْ یَکُوْنَ عَلَیْھَا اَحَدٌ مِّنْ اَوْلِیَآئِکَ وَاَرْضَاھَا لَکَ ثُمَّ اجْعَلْھَا لِیْ خَیْرًا
مِّنْ اَلْفِ شَھْرٍ وَّارْزُقْنِیْ فِیْھَا اَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ اَحَدًا مِّمَّنْ بَلَّغْتَہٗ اِیَّاھَا وَاَکْرَمْتَہٗ بِھَا وَ
اجْعَلْنِیْ فِیْھَا مِنْ عُتَقَآئِکَ مِنْ جَھَنَّمَ وَطُلَقَآئِکَ مِنَ النَّارِ وَسُعَدَآءِ خَلْقِکَ بِمَغْفِرَتِکَ
وَرِضْوَانِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّارْزُقْنَا فِیْ شَھْرِنَا ھٰذَا الْجِدَّ
وَالْاِجْتِھَادَ وَالْقُوَّۃَ وَالنَّشَاطَ وَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی اَللّٰھُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَلَیَالٍ عَشْرٍ وَّالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ
وَرَبَّ شَھْرِ رَمَضَانَ وَمَا اَنْزَلْتَ فِیْہِ مِنَ الْقُرْاٰنِ وَرَبَّ جَبْرَئِیْلَ وَمِیْکَآئِیْلَ وَاِسْرَافِیْلَ وَ
عِزْرَآئِیْلَ وَجَمِیْعِ الْمَلٰٓئِکَۃِ الْمُقَرَّبِیْنَ وَرَبَّ اِبْرٰھِیْمَ وَاِسْمٰعِیْلَ وَاِسْحٰقَ وَیَعْقُوْبَ وَرَبَّ مُوْسٰی
وَعِیْسٰی وَجَمِیْعِ النَّبِیِّیْنَ وَالْمُرْسَلِیْنَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْہِ وَعَلَیْھِمْ
اَجْمَعِیْنَ وَاَسْئَلُکَ بِحَقِّکَ عَلَیْھِمْ وَبِحَقِّھِمْ عَلَیْکَ وَبِحَقِّکَ الْعَظِیْمِ لَمَّا صَلَّیْتَ عَلَیْہِ
وَاٰلِہٖ وَعَلَیْھِمْ اَجْمَعِیْنَ وَنَظَرْتَ اِلَیَّ نَظْرَۃً رَّحِیْمَۃً تَرْضٰی بِھَا عَنِّیْ رِضًی لَّا تَسْخَطُ عَلَیَّ بَعْدَہٗ
اَبَدًا وَّاَعْطَیْتَنِیْ جَمِیْعَ سُؤْلِیْ وَرَغْبَتِیْ وَاُمْنِیَّتِیْ وَاِرَادَتِیْ وَصَرَفْتَ عَنِّیْ مَا اَکْرَہُ وَاَحْذَرُ وَ
اَخَافُ عَلٰی نَفْسِیْ وَمَا لَا اَخَافُ وَعَنْ اَھْلِیْ وَمَالِیْ وَاِخْوَانِیْ وَذُرِّیَّتِیْ اَللّٰھُمَّ اِلَیْکَ فَرَرْنَا
مِنْ ذُنُوْبِنَا فَاٰوِنَا تَآئِبِیْنَ وَتُبْ عَلَیْنَا مُسْتَغْفِرِیْنَ وَاغْفِرْ لَنَا مُتَعَوِّذِیْنَ وَاَعِذْنَا مُسْتَجِیْرِیْنَ
وَاَجِرْنَا مُسْتَسْلِمِیْنَ وَلَا تَخْذُلْنَا رَاھِبِیْنَ وَاٰمِنَّا رَاغِبِیْنَ وَشَفِّعْنَا سَآئِلِیْنَ وَاَعْطِنَا
اِنَّکَ سَمِیْعُ الدُّعَآءِ قَرِیْبٌ مُّجِیْبٌ اَللّٰھُمَّ اَنْتَ رَبِّیْ وَاَنَا عَبْدُکَ وَاَحَقُّ مَنْ سَئَلَ الْعَبْدُ
رَبَّہٗ وَلَمْ یَسْئَلِ الْعِبَادُ مِثْلَکَ کَرَمًا وَّجُوْدًا یَا مَوْضِعَ شَکْوَی السَّآئِلِیْنَ وَیَا مُنْتَھٰی حَاجَۃِ
الرَّاغِبِیْنَ وَیَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیْثِیْنَ وَیَا مُجِیْبَ دَعْوَۃِ الْمُضْطَرِّیْنَ وَیَا مَلْجَاَ الْھَارِبِیْنَ وَ
یَا صَرِیْخَ الْمُسْتَصْرِخِیْنَ وَیَا رَبَّ الْمُسْتَضْعَفِیْنَ وَیَا کَاشِفَ کَرْبِ الْمَکْرُوْبِیْنَ

وَيَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ وَيَا كَاشِفَ كَرْبِ الْعَظِيمِ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَعُيُوبِي وَاِسَائَتِي وَظُلْمِي وَجُرْمِي وَاِسْرَافِي عَلٰى نَفْسِي
وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَاِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا غَيْرُكَ وَاعْفُ عَنِّي وَاغْفِرْ لِي كُلَّ مَا
سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَاعْصِمْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَاسْتُرْ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَوَلَدِي وَقَرَابَتِي
وَاَهْلِ حُزَانَتِي وَمَنْ كَانَ مِنِّي بِسَبِيلٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَاِنَّ
ذٰلِكَ كُلَّهُ بِيَدِكَ وَاَنْتَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ فَلَا تُخَيِّبْنِي يَا سَيِّدِي وَلَا تَرُدَّ دُعَائِي وَلَا يَدِي
اِلٰى نَحْرِي حَتّٰى تَفْعَلَ ذٰلِكَ بِي وَتَسْتَجِيبَ لِي جَمِيعَ مَا سَئَلْتُكَ وَتَزِيدَنِي مِنْ فَضْلِكَ فَاِنَّكَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَنَحْنُ اِلَيْكَ رَاغِبُونَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا
وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اِنْ كُنْتَ قَضَيْتَ فِي هٰذِهِ
اللَّيْلَةِ تَنَزُّلَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي
السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَائَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي
يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَانًا لَا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَرِضًى بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِي عَذَابَ النَّارِ وَاِنْ لَمْ تَكُنْ قَضَيْتَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ تَنَزُّلَ الْمَلَائِكَةِ
وَالرُّوحِ فِيهَا فَاَخِّرْنِي اِلٰى ذٰلِكَ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَطَاعَتَكَ وَحُسْنَ
عِبَادَتِكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ
يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ اِغْضَبِ الْيَوْمَ لِمُحَمَّدٍ وَلِاَبْرَارِ عِتْرَتِهِ وَاقْتُلْ اَعْدَائَهُمْ بَدَدًا وَاَحْصِهِمْ عَدَدًا
وَلَا تَدَعْ عَلٰى ظَهْرِ الْاَرْضِ مِنْهُمْ اَحَدًا وَلَا تَغْفِرْ لَهُمْ اَبَدًا يَا حَسَنَ الصُّحْبَةِ يَا خَلِيفَةَ
النَّبِيِّينَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ الْبَدِيءُ الْبَدِيعُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَالدَّائِمُ غَيْرُ الْغَافِلِ
وَالْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ اَنْتَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَاْنٍ اَنْتَ خَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ وَنَاصِرُ مُحَمَّدٍ وَمُفَضِّلُ مُحَمَّدٍ
اَسْئَلُكَ اَنْ تَنْصُرَ وَصِيَّ مُحَمَّدٍ وَخَلِيفَةَ مُحَمَّدٍ وَالْقَائِمَ بِالْقِسْطِ مِنْ اَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اِعْطِفْ عَلَيْهِمْ نَصْرَكَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بِحَقِّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ صَلِّ عَلٰى

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاجْعَلْ عَاقِبَةَ أَمْرِي إِلَى غُفْرَانِكَ وَ
رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَذَٰلِكَ نَسَبْتَ نَفْسَكَ يَا سَيِّدِي بِاللَّطِيفِ بَلَى إِنَّكَ لَطِيفٌ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالْطُفْ لِمَا تَشَاءُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي
الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فِي عَامِنَا هَٰذَا وَتَطَوَّلْ عَلَيَّ بِجَمِيعِ حَوَائِجِي لِلْآخِرَةِ وَالدُّنْيَا پس سه مرتبه بگوید
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ
إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّهُ كَانَ غَفَّاراً اللَّهُمَّ اغْفِرْ
لِي إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ رَبِّ إِنِّي عَمِلْتُ سُوءاً وَظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَلِيمُ الْعَظِيمُ الْكَرِيمُ الْغَفَّارُ لِلذَّنْبِ
الْعَظِيمِ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُوراً رَحِيماً پس این دعا را بخواند
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ
الْأَمْرِ الْعَظِيمِ الْمَحْتُومِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ
حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ
وَأَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَتُوَسِّعَ رِزْقِي وَتُؤَدِّيَ عَنِّي أَمَانَتِي وَدَيْنِي
آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ
حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ وَاحْرُسْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَرِسُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَرِسُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ كَثِيراً دوم فرموده‌اند میخوانی این تسبیحات را در هر روز ماه رمضان از
اول تا باخر و آن ده جزء است هر جزء آن مشتمل بر ده سُبْحَانَ اللَّهِ (۱) سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ
النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ
النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا
يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ
الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعَ مِنْهُ يَسْمَعُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرَضِينَ وَيَسْمَعُ مَا

(نماز هدیه)

حق تعالی باو عطا فرماید و ... خیری که هیچ چشمی ندیده و هیچ گوشی نشنیده باشد ... مؤلف گوید که شیخ طوسی در مصباح نیز این نماز را نقل کرده و لکن دعای مذکور نیست بلکه بعد از فارغ شدن از نماز بگو سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ هفتاد مرتبه

## نماز هدیه

روایت شده از معصومین علیهم السلام که آدمی که در روز جمعه هشت رکعت نماز بگذارد بعد از هر دو رکعت سلام بگوید چهار رکعت آن را هدیه رسول صلی الله علیه و آله کند و چهار رکعت ... 

فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ يَسْمَعُ الْأَنِينَ وَ الشَّكْوَى وَ يَسْمَعُ السِّرَّ وَ أَخْفَى وَ يَسْمَعُ وَسَاوِسَ
الصُّدُورِ وَ لَا يُصِمُّ سَمْعَهُ صَوْتٌ (۲) سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ
الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ سُبْحَانَ
اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا
لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِي
لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ يُبْصِرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرَضِينَ وَ يُبْصِرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ
الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ لَا تُغْشِي
بَصَرَهُ الظُّلْمَةُ وَ لَا يُسْتَتَرُ مِنْهُ بِسِتْرٍ وَ لَا يُوَارِي مِنْهُ جِدَارٌ وَ لَا يَغِيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَ
لَا بَحْرٌ وَ لَا يُكِنُّ مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِي أَصْلِهِ وَ لَا قَلْبٌ مَا فِيهِ وَ لَا جَنْبٌ مَا فِي قَلْبِهِ وَ
لَا يَسْتَتِرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَ لَا كَبِيرٌ وَ لَا يَسْتَخْفِي مِنْهُ صَغِيرٌ لِصِغَرِهِ وَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي
الْأَرْضِ وَ لَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ (۳) سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ
كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ
وَ يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَ يُنَزِّلُ
الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَتِهِ وَ يُنْبِتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ وَ يَسْقُطُ الْوَرَقُ بِعِلْمِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي
لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَ لَا فِي السَّمَاءِ وَ لَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَ لَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مُبِينٍ (۴) سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ
كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ

(نماز هدیه)

حضرت فاطمه صلوات الله علیها و در روز شنبه چهار رکعت بکند و هدیه حضرت امیر المؤمنین صلوات الله و سلامه علیه گرداند و همچنین هر روز از هفته را چهار رکعت بکند و هدیه امامی کند به ترتیب الف تا آنکه در روز پنجشنبه چهار رکعت کند و هدیه امام جعفر صادق علیه السلام گرداند و باز در روز جمعه هشت رکعت کند چهار رکعت از آن هدیه حضرت رسول خدا و چهار رکعت دیگر هدیه حضرت فاطمه سلام الله علیها گرداند و در روز شنبه چهار رکعت هدیه حضرت امام موسی علیه السلام کند و همچنین هر روز چهار رکعت بکند و هدیه امامی نماید به ترتیب تا روز پنجشنبه

رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا تَغِيضُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ
وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ
خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي يُمِيتُ الْاَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتٰى وَيَعْلَمُ مَا
تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَيُقِرُّ فِي الْاَرْحَامِ مَا يَشَاءُ اِلٰى اَجَلٍ مُسَمًّى (۵) سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ
النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى
وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ مَالِكِ الْمُلْكِ
تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ
الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ تُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (۶) سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ
النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا
يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي
عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا اِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا
وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (۷) سُبْحَانَ اللّٰهِ
بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي لَا يُحْصِي مِدْحَتَهُ الْقَائِلُونَ وَلَا يَجْزِي بِآلَائِهِ الشَّاكِرُونَ الْعَابِدُونَ
وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ وَاللّٰهُ سُبْحَانَهُ كَمَا اَثْنٰى عَلٰى نَفْسِهِ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ

چهار رکعت از آن [illegible] عصر جعل الله فرجه [illegible] دو رکعت [illegible] و ما بین [illegible] نماز [illegible] دو رکعت [illegible] اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَاِلَيْكَ يَعُودُ السَّلَامُ حَيِّنَا رَبَّنَا مِنْكَ بِالسَّلَامِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ الرَّكَعَاتِ هَدِيَّةٌ مِنِّي اِلٰى فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْهُ اِيَّاهَا وَاَعْطِنِي اَفْضَلَ اَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَفِيهِ [illegible] بهر چه خواهد [illegible]

نماز لیلة الدفن [illegible]

عِلْمِهِ اِلاّ بِما شاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضَ وَلا يَؤُدُهُ حِفْظُهُما وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظيمُ (٨) سُبْحانَ اللّٰهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللّٰهِ خالِقِ الْاَزْواجِ
كُلِّها سُبْحانَ اللّٰهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبْحانَ اللّٰهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوىٰ سُبْحانَ اللّٰهِ
خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ اللّٰهِ خالِقِ ما يُرىٰ وَما لا يُرىٰ سُبْحانَ اللّٰهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللّٰهِ
رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللّٰهِ الَّذي يَعْلَمُ ما يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَما يَخْرُجُ مِنْها وَما يَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ
وَما يَعْرُجُ فيها وَلا يَشْغَلُهُ ما يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَما يَخْرُجُ مِنْها عَمّا يَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَما
يَعْرُجُ فيها وَلا يَشْغَلُهُ ما يَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَما يَعْرُجُ فيها عَمّا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَما يَخْرُجُ
مِنْها وَلا يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ وَلا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ
حِفْظِ شَيْءٍ وَلا يُساويهِ شَيْءٌ وَلا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّميعُ الْبَصيرُ (٩)
سُبْحانَ اللّٰهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللّٰهِ خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ اللّٰهِ
جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبْحانَ اللّٰهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوىٰ سُبْحانَ اللّٰهِ خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ
اللّٰهِ خالِقِ ما يُرىٰ وَما لا يُرىٰ سُبْحانَ اللّٰهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ
اللّٰهِ فاطِرِ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ جاعِلِ الْمَلائِكَةِ رُسُلاً اُولي اَجْنِحَةٍ مَثْنىٰ وَثُلاثَ وَرُباعَ
يَزيدُ فِي الْخَلْقِ ما يَشاءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ ما يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلا
مُمْسِكَ لَها وَما يُمْسِكْ فَلا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ (١٠) سُبْحانَ اللّٰهِ بارِئِ
النَّسَمِ سُبْحانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللّٰهِ خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ اللّٰهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ
وَالنُّورِ سُبْحانَ اللّٰهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوىٰ سُبْحانَ اللّٰهِ خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ اللّٰهِ خالِقِ
ما يُرىٰ وَما لا يُرىٰ سُبْحانَ اللّٰهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللّٰهِ
الَّذي يَعْلَمُ ما فِي السَّمٰواتِ وَما فِي الْاَرْضِ ما يَكُونُ مِنْ نَجْوىٰ ثَلاثَةٍ اِلاّ هُوَ رابِعُهُمْ وَلا
خَمْسَةٍ اِلاّ هُوَ سادِسُهُمْ وَلا اَدْنىٰ مِنْ ذٰلِكَ وَلا اَكْثَرَ اِلاّ هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَما كانُوا ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِما عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَليمٌ سیم ونیز فرموده اند میخوانی ابن صلوة

از الحمد و آیة الکرسی و در دو رکعت دیگر بعد از حمد ده مرتبه انا انزلناه فی لیلة القدر و چون سلام دهد بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و ابعث ثوابها الی قبر فلان بن فلان و بجای فلان نام میت را ذکر کند نماز دیگر ایضاً سید بن طاوس از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده که فرمود نمیگذرد بر میت ساعتی سخت تر از شب اول قبر پس رحم نمائید مردگان خود را بصدقه و اگر نیافت چیزی که صدقه بدهد پس یکی از شماها دو رکعت نماز کند بخواند در رکعت اول فاتحة الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد دو مرتبه و در رکعت دوم فاتحه یک مرتبه و الهیکم التکاثر ده مرتبه و سلام

در ہر روز ماہ رمضان اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا لَبَّيْكَ يَا رَبِّ وَسَعْدَيْكَ وَسُبْحَانَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ وَاٰلِ اِبْرٰهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَّاٰلَ مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ اِبْرٰهِيْمَ وَاٰلَ اِبْرٰهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ اَللّٰهُمَّ سَلِّمْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا سَلَّمْتَ عَلٰى نُوْحٍ فِى الْعٰلَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ امْنُنْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مَنَنْتَ عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا شَرَّفْتَنَا بِهٖ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنَا بِهٖ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّابْعَثْهُ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا يَّغْبِطُهٗ بِهِ الْاَوَّلُوْنَ وَالْاٰخِرُوْنَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ اَوْ غَرَبَتْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا طَرَفَتْ عَيْنٌ اَوْ بَرَقَتْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا ذُكِرَ السَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا سَبَّحَ اللّٰهَ مَلَكٌ اَوْ قَدَّسَهٗ اَلسَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ فِى الْاَوَّلِيْنَ وَالسَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ فِى الْاٰخِرِيْنَ وَالسَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ اَبْلِغْ مُحَمَّدًا نَّبِيَّكَ عَنَّا السَّلَامَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا مِّنَ الْبَهَآءِ وَالنَّضْرَةِ وَالسُّرُوْرِ وَالْكَرَامَةِ وَالْغِبْطَةِ وَالْوَسِيْلَةِ وَالْمَنْزِلَةِ وَالْمَقَامِ وَالشَّرَفِ وَالرِّفْعَةِ وَالشَّفَاعَةِ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَفْضَلَ مَا تُعْطِىْ اَحَدًا مِّنْ خَلْقِكَ وَاَعْطِ مُحَمَّدًا فَوْقَ مَا تُعْطِى الْخَلَآئِقَ مِنَ الْخَيْرِ اَضْعَافًا كَثِيْرَةً لَّا يُحْصِيْهَا غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اَطْيَبَ وَاَطْهَرَ وَاَزْكٰى وَاَنْمٰى وَاَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ وَعَلٰى اَحَدٍ مِّنْ خَلْقِكَ يَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيٍّ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَالِ مَنْ وَّالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ شَرِكَ فِىْ دَمِهٖ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَالْعَنْ مَنْ اٰذٰى نَبِيَّكَ فِيْهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اِمَامَيِ الْمُسْلِمِيْنَ وَوَالِ مَنْ وَّالَاهُمَا وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمَا وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ

شَرِكَ فى دِمائِهِما اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ
مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلىٰ مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمامِ الْمُسْلِمينَ
وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلىٰ مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ
جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلىٰ
مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ
وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلىٰ مَنْ شَرِكَ فى دَمِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ عَلِيِّ بْنِ مُوسىٰ اِمامِ الْمُسْلِمينَ
وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلىٰ مَنْ شَرِكَ فى دَمِهِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ
عَلىٰ مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ
عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلىٰ مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ اِمامِ الْمُسْلِمينَ
وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلىٰ مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
الْخَلَفِ مِنْ بَعْدِهِ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَعَجِّلْ فَرَجَهُ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى الْقاسِمِ وَالطّاهِرِ ابْنَيْ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ رُقَيَّةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ
مَنْ اٰذىٰ نَبِيَّكَ فيها اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ اُمِّ كُلْثُومٍ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ اٰذىٰ نَبِيَّكَ
فيها اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ ذُرِّيَّةِ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ اخْلُفْ نَبِيَّكَ فى اَهْلِ بَيْتِهِ اَللّٰهُمَّ مَكِّنْ
لَهُمْ فِى الْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا مِنْ عَدَدِهِمْ وَمَدَدِهِمْ وَاَنْصارِهِمْ عَلَى الْحَقِّ فِى السِّرِّ وَالْعَلانِيَةِ
اَللّٰهُمَّ اطْلُبْ بِذَحْلِهِمْ وَوِتْرِهِمْ وَدِمائِهِمْ وَكُفَّ عَنّا وَعَنْهُمْ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ
بَأْسَ كُلِّ باغٍ وَطاغٍ وَكُلِّ دابَّةٍ اَنْتَ اٰخِذٌ بِناصِيَتِها اِنَّكَ اَشَدُّ بَأْساً وَاَشَدُّ تَنْكيلاً

سیّد بن طاوس فرموده میگوئى يا عُدَّتى فى كُرْبَتى وَيا صاحِبى فى شِدَّتى وَيا وَلِيّى فى
نِعْمَتى وَيا غايَتى فى رَغْبَتى اَنْتَ السّاتِرُ عَوْرَتى وَالْمُؤْمِنُ رَوْعَتى وَالْمُقيلُ عَثْرَتى فَاغْفِرْ
لى خَطيئَتى يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ و میگوئى اَللّٰهُمَّ اِنّى اَدْعُوكَ لِهَمٍّ لا يُفَرِّجُهُ غَيْرُكَ وَلِ...

زیرا که دست ایشان از اعمال خیر کوتاه گردیده و از جانب فرزندان و خویشان و برادران مؤمن امیدوارند و احسان ایشان را چشم براهند خصوصا دعا کردن در نماز شب و بعد از نمازها و عقیب نمازهای فریضه و در مشاهد مشرفه و پدر و مادر را زیاده از دیگران باید دعا کرد و اعمال خیر برای ایشان بعمل آورد و در خبر است که بسا فرزندی که در حال حیات پدر و مادر عاق ایشان باشد و بعد از فوت ایشان نیکوکار گردد بسبب اعمال خیریه که از برای ایشان بعمل آورد و بسا فرزندی که در حال حیات پدر و مادر نیکوکار باشد و بعد از فوت ایشان عاق گردد بسبب ترک اعمال

لا تُنالُ إلّا بِكَ وَكَرْبٍ لا يَكْشِفُهُ إلّا أَنْتَ وَلِرَغْبَةٍ لا تُبْلَغُ إلّا بِكَ وَلِحاجَةٍ

لا يَقْضيها إلّا أَنْتَ اَللّهُمَّ فَكَما كانَ مِنْ شَأْنِكَ ما أَذِنْتَ لي بِهِ مِنْ مَسْأَلَتِكَ

وَرَحِمْتَني بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ سَيِّدِي الْإجابَةُ لي فيما دَعَوْتُكَ وَعَوائِدُ

الْإفْضالِ فيما رَجَوْتُكَ وَالنَّجاةُ مِمّا فَزِعْتُ إلَيْكَ فيهِ فَإنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلاً أَنْ أَبْلُغَ

رَحْمَتَكَ فَإنَّ رَحْمَتَكَ أَهْلٌ أَنْ تَبْلُغَني وَتَسَعَني وَإنْ لَمْ أَكُنْ لِلْإجابَةِ أَهْلاً فَأَنْتَ أَهْلُ

الْفَضْلِ وَرَحْمَتُكَ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَلْتَسَعْني رَحْمَتُكَ يا إلهي يا كَريمُ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ

الْكَريمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تُفَرِّجَ هَمّي وَتَكْشِفَ كَرْبي وَغَمّي وَتَرْحَمَني

بِرَحْمَتِكَ وَتَرْزُقَني مِنْ فَضْلِكَ إنَّكَ سَميعُ الدُّعاءِ قَريبٌ مُجيبٌ چهارم و نیز شیخ و

سید فرموده‌اند در هر روز بخوان اَللّهُمَّ إنّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلُّ

فَضْلِكَ فاضِلٌ اَللّهُمَّ إنّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ إنّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ

بِأَعَمِّهِ وَكُلُّ رِزْقِكَ عامٌّ اَللّهُمَّ إنّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ إنّي أَسْأَلُكَ مِنْ

عَطائِكَ بِأَهْنَئِهِ وَكُلُّ عَطائِكَ هَنيءٌ اَللّهُمَّ إنّي أَسْأَلُكَ بِعَطائِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ

إنّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَعْجَلِهِ وَكُلُّ خَيْرِكَ عاجِلٌ اَللّهُمَّ إنّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ

اَللّهُمَّ إنّي أَسْأَلُكَ مِنْ إحْسانِكَ بِأَحْسَنِهِ وَكُلُّ إحْسانِكَ حَسَنٌ اَللّهُمَّ إنّي

أَسْأَلُكَ بِإحْسانِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ إنّي أَسْأَلُكَ بِما تُجيبُني بِهِ حينَ أَسْأَلُكَ فَأَجِبْني

يا اَللهُ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُرْتَضى وَرَسُولِكَ الْمُصْطَفى وَأَمينِكَ وَنَجِيِّكَ دُونَ

خَلْقِكَ وَنَجيبِكَ مِنْ عِبادِكَ وَنَبِيِّكَ بِالصِّدْقِ وَحَبيبِكَ وَصَلِّ عَلى رَسُولِكَ

وَخِيَرَتِكَ مِنَ الْعالَمينَ الْبَشيرِ النَّذيرِ السِّراجِ الْمُنيرِ وَعَلى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَبْرارِ الطّاهِرينَ

وَعَلى مَلائِكَتِكَ الَّذينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَحَجَبْتَهُمْ عَنْ خَلْقِكَ وَعَلى أَنْبِيائِكَ الَّذينَ

يُنْبِئُونَ عَنْكَ بِالصِّدْقِ وَعَلى رُسُلِكَ الَّذينَ خَصَصْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَفَضَّلْتَهُمْ عَلى

... عِبادِكَ الصّالِحينَ الَّذينَ ... في رَحْمَتِكَ الْأَئِ...

---

۱ ... ایشان

خیر که نباید از ... او ورود

بعد از ورود کرم ... بدون

عمله خیرات برای ... روزی

و با برخویشان ان ...

ایشان را ... کنند ...

خوف خدا و ...

و ... باشد سعی کنند

فوت ... باشد ...

[illegible]

الْهُداةِ الرّاشِدینَ وَ اَولیائِکَ الطّاهِرینَ وَ عَلیٰ جَبْرَئیلَ وَ میکائیلَ وَ اِسْرافیلَ وَ مَلَکِ
الْمَوْتِ وَ عَلیٰ رِضْوانَ خازِنِ الْجِنانِ وَ عَلیٰ مالِکٍ خازِنِ النّارِ وَ رُوحِ الْقُدُسِ وَ الرُّوحِ
الْاَمینِ وَ حَمَلَةِ عَرْشِکَ الْمُقَرَّبینَ وَ عَلَی الْمَلَکَیْنِ الْحافِظَیْنِ عَلَیَّ بِالصَّلوٰةِ الَّتی تُحِبُّ
اَنْ یُصَلّیٰ بِها عَلَیْهِمْ اَهْلُ السَّمٰواتِ وَ اَهْلُ الْاَرَضینَ صَلوٰةً طَیِّبَةً کَثیرَةً مُبارَکَةً
زاکِیَةً نامِیَةً ظاهِرَةً باطِنَةً شَریفَةً فاضِلَةً تُبَیِّنُ بِها فَضْلَهُمْ عَلَی الْاَوَّلینَ وَ
الْآخِرینَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسیلَةَ وَ الشَّرَفَ وَ الْفَضیلَةَ وَ اجْزِهِ خَیْرَ ما جَزَیْتَ
نَبِیّاً عَنْ اُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ وَ اَعْطِ مُحَمَّداً صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ مَعَ کُلِّ زُلْفَةٍ زُلْفَةً وَ
مَعَ کُلِّ وَسیلَةٍ وَسیلَةً وَ مَعَ کُلِّ فَضیلَةٍ فَضیلَةً وَ مَعَ کُلِّ شَرَفٍ شَرَفاً تُعْطی مُحَمَّداً وَ
آلَهُ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ اَفْضَلَ ما اَعْطَیْتَ اَحَداً مِنَ الْاَوَّلینَ وَ الْآخِرینَ اَللّٰهُمَّ وَ اجْعَلْ
مُحَمَّداً صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ اَدْنَی الْمُرْسَلینَ مِنْکَ مَجْلِساً وَ اَفْسَحَهُمْ فِی الْجَنَّةِ عِنْدَکَ
مَنْزِلاً وَ اَقْرَبَهُمْ اِلَیْکَ وَسیلَةً وَ اجْعَلْهُ اَوَّلَ شافِعٍ وَ اَوَّلَ مُشَفَّعٍ وَ اَوَّلَ قائِلٍ وَ اَنْجَحَ
سائِلٍ وَ ابْعَثْهُ الْمَقامَ الْمَحْمُودَ الَّذی یَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَ الْآخِرُونَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
وَ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَسْمَعَ صَوْتی وَ تُجیبَ دَعْوَتی وَ تَجاوَزَ
عَنْ خَطیئَتی وَ تَصْفَحَ عَنْ ظُلْمی وَ تُنْجِحَ طَلِبَتی وَ تَقْضِیَ حاجَتی وَ تُنْجِزَ لی ما وَعَدْتَنی وَ تُقیلَ
عَثْرَتی وَ تَغْفِرَ ذُنُوبی وَ تَعْفُوَ عَنْ جُرْمی وَ تُقْبِلَ عَلَیَّ وَ لا تُعْرِضَ عَنّی وَ تَرْحَمَنی وَ لا
تُعَذِّبَنی وَ تُعافِیَنی وَ لا تَبْتَلِیَنی وَ تَرْزُقَنی مِنَ الرِّزْقِ اَطْیَبَهُ وَ اَوْسَعَهُ وَ لا تَحْرِمَنی
یا رَبِّ وَ اقْضِ عَنّی دَیْنی وَ ضَعْ عَنّی وِزْری وَ لا تُحَمِّلْنی ما لا طاقَةَ لی بِهِ یا مَوْلایَ وَ
اَدْخِلْنی فی کُلِّ خَیْرٍ اَدْخَلْتَ فیهِ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ اَخْرِجْنی مِنْ کُلِّ سُوءٍ اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً
وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ وَ السَّلامُ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکاتُهُ پس سه مرتبه بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ
کَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَنی پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ قَلیلاً مِنْ کَثیرٍ مَعَ
حاجَةٍ بی اِلَیْهِ عَظیمَةٍ وَ غِناکَ عَنْهُ قَدیمٌ وَ هُوَ عِنْدی کَثیرٌ وَ هُوَ عَلَیْکَ سَهْلٌ

بَصِيرٌ فَامْنُنْ عَلَيَّ بِهِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ پنجم خواندن این دعا
است اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي وچون طولانیست بجهة
اختصار از ذکر آن نکردیم هرکه طالبست باقبال یا زاد المعاد رجوع کند ششم شیخ مفید در
کتاب مقنعه روایت کرده از ثقهٔ جلیل علی بن مهزیار از حضرت امام محمد تقی علیه السّلام که مستحبست
آنکه بسیار بگوئی در هر وقت از شب و روز ماه رمضان از اوّل ماه تا آخر یَا ذَا الَّذِي كَانَ قَبْلَ
كُلِّ شَيْءٍ ثُمَّ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ثُمَّ يَبْقَى وَيَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ يَا ذَا الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَيَا ذَا الَّذِي
لَيْسَ فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَلَا فِي الْأَرَضِينَ السُّفْلَى وَلَا فَوْقَهُنَّ وَلَا تَحْتَهُنَّ وَلَا بَيْنَهُنَّ إِلٰهٌ يُعْبَدُ
غَيْرُهُ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لَا يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهِ إِلَّا أَنْتَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةً لَا
يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا إِلَّا أَنْتَ هفتم شیخ کفعمی در بلد الأمین و مصباح از اخبار سیّد
باقی نقل کرده که هرکه بخواند این دعا را در هر روز ماه رمضان بیامرزد حقتعالی گناهان
چهل سالهٔ او را اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ
فِيهِ الصِّيَامَ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هٰذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ هشتم در هر روز صد مرتبه این ذکر را بگوید
که محدّث فیض در خلاصة الأذکار ذکر فرموده سُبْحَانَ الضَّارِّ النَّافِعِ سُبْحَانَ الْقَاضِي
بِالْحَقِّ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى نهم شیخ مفید در مقنعه فرموده
و از سنن ماه رمضان صلوات فرستادن بر رسولخداست در هر روز صد مرتبه و اگر بیشتر
فرستاد بهتر است)

## (مطلب دوّم)

## در اعمال مخصوصهٔ شب و روزهای ماه رمضان است (شب اوّل)

در آن چند عمل است اوّل آنکه طلب هلال کند و بعضی سعی در دیدن آن را واجب شمرده اند
دوّم چون رؤیت هلال کرد اشاره بهلال نکند بلکه رو بقبله کند و دستها را بسوی آسمان بلند
کند و خطاب کند هلال را و بگوید رَبِّي وَرَبُّكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا

بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْمُسَارَعَةِ إِلَى مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اَللّٰهُمَّ بَارِكْ
لَنَا فِي شَهْرِنَا هٰذَا وَارْزُقْنَا خَيْرَهُ وَعَوْنَهُ وَاصْرِفْ عَنَّا ضُرَّهُ وَشَرَّهُ وَبَلَائَهُ وَفِتْنَتَهُ
و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله چون رؤیت میکرد هلال ماه رمضان
روی شریف آنجناب قبله میفرمود و میگفت اَللّٰهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ
وَالْإِسْلَامِ وَالْعَافِيَةِ الْمُجَلِّلَةِ وَدِفَاعِ الْأَسْقَامِ وَالْعَوْنِ عَلَى الصَّلٰوةِ وَالصِّيَامِ وَالْقِيَامِ
وَتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ اَللّٰهُمَّ سَلِّمْنَا لِشَهْرِ رَمَضَانَ وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْنَا فِيهِ حَتَّى يَنْقَضِيَ عَنَّا
شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدْ عَفَوْتَ عَنَّا وَغَفَرْتَ لَنَا وَرَحِمْتَنَا و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
چون رؤیت هلال نمودی بگو اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ
وَأَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ أَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ
وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَسَلِّمْنَا فِيهِ وَسَلِّمْنَا مِنْهُ وَسَلِّمْهُ لَنَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ سیم بخواند دعای چهل و سیم صحیفهٔ کامله را در وقت رؤیت
هلال سید بن طاوس روایت کرده که روزی حضرت امام زین العابدین علیه السلام در راهی میگذشت
که نظر کرد بهلال ماه رمضان پس آنحضرت ایستاد و گفت أَيُّهَا الْخَلْقُ الْمُطِيعُ الدَّائِبُ السَّرِيعُ الْمُتَرَدِّدُ
فِي مَنَازِلِ التَّقْدِيرِ الْمُتَصَرِّفُ فِي فَلَكِ التَّدْبِيرِ آمَنْتُ بِمَنْ نَوَّرَ بِكَ الظُّلَمَ وَأَوْضَحَ بِكَ
الْبُهَمَ وَجَعَلَكَ آيَةً مِنْ آيَاتِ مُلْكِهِ وَعَلَامَةً مِنْ عَلَامَاتِ سُلْطَانِهِ فَحَدَّ بِكَ الزَّمَانَ
وَامْتَهَنَكَ بِالْكَمَالِ وَالنُّقْصَانِ وَالطُّلُوعِ وَالْأُفُولِ وَالْإِنَارَةِ وَالْكُسُوفِ فِي كُلِّ ذٰلِكَ
أَنْتَ لَهُ مُطِيعٌ وَإِلٰى إِرَادَتِهِ سَرِيعٌ سُبْحَانَهُ مَا أَعْجَبَ مَا دَبَّرَ مِنْ أَمْرِكَ وَأَلْطَفَ مَا صَنَعَ
فِي شَأْنِكَ جَعَلَكَ مِفْتَاحَ شَهْرٍ حَادِثٍ لِأَمْرٍ حَادِثٍ فَأَسْأَلُ اللهَ رَبِّي وَرَبَّكَ وَخَالِقِي
وَخَالِقَكَ وَمُقَدِّرِي وَمُقَدِّرَكَ وَمُصَوِّرِي وَمُصَوِّرَكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ يَجْعَلَكَ هِلَالَ بَرَكَةٍ لَا تَمْحَقُهَا الْأَيَّامُ وَطَهَارَةٍ لَا تُدَنِّسُهَا الْآثَامُ هِلَالَ أَمْنٍ
مِنَ الْآفَاتِ وَسَلَامَةٍ مِنَ السَّيِّئَاتِ هِلَالَ سَعْدٍ لَا نَحْسَ فِيهِ وَيُمْنٍ لَا نَكَدَ مَعَهُ وَيُسْرٍ لَا

(تتمهٔ ...)
و نماز گفته شده دو رکعت اول فاتحه و ده مرتبه رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ و در رکعت دویم فاتحه و ده مرتبه رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و چون سلام دهد ده مرتبه بگوید رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا نماز گرسنه از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که گرسنه باشد وضو بسازد و دو رکعت نماز کند و بگوید یا رَبِّ إِنِّي جَائِعٌ فَأَطْعِمْنِي و در روایت دیگر بگوید رَبِّ أَطْعِمْنِي فَإِنِّي جَائِعٌ پس بدرستیکه حق سبحانه و تعالی او را اطعام دهد ...

بِما زَجَّهُ عُسْرٍ وَخَيْرٍ لا يَشُوبُهُ شَرٌّ هِلالَ اَمْنٍ وَاِيمانٍ وَنِعْمَةٍ وَاِحْسانٍ وَسَلامَةٍ وَاِسْلامٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنا مِنْ اَرْضى مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ وَاَزْكى مَنْ نَظَرَ اِلَيْهِ وَاَسْعَدَ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فيهِ وَوَفِّقْنَا اللّٰهُمَّ فيهِ لِلطّاعَةِ وَالتَّوْبَةِ وَاعْصِمْنا فيهِ مِنَ الْآثامِ وَالْحَوْبَةِ وَاَوْزِعْنا فيهِ شُكْرَ النِّعْمَةِ وَاَلْبِسْنا فيهِ جُنَنَ الْعافِيَةِ وَاَتْمِمْ عَلَيْنا بِاسْتِكْمالِ طاعَتِكَ فيهِ الْمِنَّةَ اِنَّكَ اَنْتَ الْمَنّانُ الْحَميدُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبينَ وَاجْعَلْ لَنا فيهِ عَوْناً مِنْكَ عَلى ما نَدَبْتَنا اِلَيْهِ مِنْ مُفْتَرَضِ طاعَتِكَ وَتَقَبَّلْها اِنَّكَ الْاَكْرَمُ مِنْ كُلِّ كَريمٍ وَالْاَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحيمٍ آمينَ آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ

چهارم مجامعت با حلال خود کند و این از خصوصیات این ماه است والا در ماههای دیگر جماع در شب اول مکروه است پنجم غسل شب اول ماه کند و روایت شده که هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند خارش بدن باو نرسد تا ماه رمضان آینده ششم در نهر جاری غسل کند [illegible] معنوی باشد تا ماه رمضان آینده هفتم زیارت قبر امام حسین علیه السلام کند که گناهانش بخشیده شود و ثواب حجاج و معتمرین [illegible] هشتم از این شب ابتدا کند بخواند هزار رکعت نماز از این ماه بنحوی که در اقسام دوم ذکر شد نهم دو رکعت نماز کند در این شب در هر رکعت حمد و سوره انا فتحنا بخواند و سؤال کند که حقتعالی کفایت کند او را و نگاهدارد او را از [illegible] دهم بخواند دعای اللهم ان هذا الشهر المبارک که در شب آخر ماه شعبان گذشت یازدهم بعد از نماز مغرب دستها را بلند کند و بخواند این دعا وارده از حضرت حجت علیه السلام [illegible] اَللّٰهُمَّ يا مَنْ يَمْلِكُ التَّدْبيرَ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ يا مَنْ يَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَما تُخْفِي الصُّدُورُ وَهُوَ اللَّطيفُ الْخَبيرُ [illegible] شَقِيَ فَكَسِلَ وَلا مِمَّنْ هُوَ عَلى غَيْرِ عَمَلٍ يَتَّكِلُ [illegible] اِفْتَرَضْتَ عَلَيْنا مِنْ [illegible] فَيْ عَيْنِنا [illegible]

نماز حاجت نفس

از حضرت صادق علیه السلام روایت [illegible]

بِالصَّلٰوةِ وَلَا تَحْجُبْنَا مِنَ الْقِرٰائَةِ وَسَهِّلْ لَنَا فِيهِ اِيتٰاءَ الزَّكٰوةِ اَللّٰهُمَّ لَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا وَصَبًا
وَلَا تَعَبًا وَلَا سَقَمًا وَلَا عَطَبًا اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا الْاِفْطٰارَ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلٰالِ اَللّٰهُمَّ سَهِّلْ
لَنَا فِيهِ مٰا قَسَمْتَهُ مِنْ رِزْقِكَ وَيَسِّرْ مٰا قَدَّرْتَهُ مِنْ اَمْرِكَ وَاجْعَلْهُ حَلٰالًا طَيِّبًا نَقِيًّا
مِنَ الْآثٰامِ خٰالِصًا مِنَ الْآصٰارِ وَالْاَجْرٰامِ اَللّٰهُمَّ لَا تُطْعِمْنَا اِلَّا طَيِّبًا غَيْرَ خَبِيثٍ وَلَا حَرٰامٍ وَ
اجْعَلْ رِزْقَكَ لَنٰا حَلٰالًا لَا يَشُوبُهُ دَنَسٌ وَلَا اَسْقٰامٌ يٰا مَنْ عِلْمُهُ بِالسِّرِّ كَعِلْمِهِ بِالْاِعْلٰانِ
يٰا مُتَفَضِّلًا عَلٰى عِبٰادِهِ بِالْاِحْسٰانِ يٰا مَنْ هُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ خَبِيرٌ اَلْهِمْنٰا
ذِكْرَكَ وَجَنِّبْنٰا عُسْرَكَ وَاَنِلْنٰا يُسْرَكَ وَاهْدِنٰا لِلرَّشٰادِ وَوَفِّقْنٰا لِلسَّدٰادِ وَاعْصِمْنٰا مِنَ
الْبَلٰايٰا وَصُنّٰا مِنَ الْاَوْزٰارِ وَالْخَطٰايٰا يٰا مَنْ لَا يَغْفِرُ عَظِيمَ الذُّنُوبِ غَيْرُهُ وَلَا يَكْشِفُ السُّوءَ
اِلّٰا هُوَ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ وَاَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ وَ
اجْعَلْ صِيٰامَنٰا مَقْبُولًا وَبِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى مَوْصُولًا وَكَذٰلِكَ فَاجْعَلْ سَعْيَنٰا مَشْكُورًا وَقِيٰامَنٰا
مَبْرُورًا وَقُرْآنَنٰا (وَقِرٰائَتَنٰا) مَرْفُوعًا وَدُعٰائَنٰا مَسْمُوعًا وَاهْدِنٰا لِلْحُسْنٰى وَجَنِّبْنٰا الْعُسْرٰى وَيَسِّرْنٰا
لِلْيُسْرٰى وَاَعْلِ لَنَا الدَّرَجٰاتِ وَضٰاعِفْ لَنَا الْحَسَنٰاتِ وَاقْبَلْ مِنَّا الصَّوْمَ وَالصَّلٰوةَ وَ
اسْمَعْ مِنَّا الدَّعَوٰاتِ وَاغْفِرْ لَنَا الْخَطِيئٰاتِ وَتَجٰاوَزْ عَنَّا السَّيِّئٰاتِ وَاجْعَلْنٰا مِنَ الْعٰامِلِينَ
الْفٰائِزِينَ وَلَا تَجْعَلْنٰا مِنَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضّٰالِّينَ حَتّٰى يَنْقَضِيَ شَهْرُ رَمَضٰانَ عَنّٰا
وَقَدْ قَبِلْتَ فِيهِ صِيٰامَنٰا وَقِيٰامَنٰا وَزَكَّيْتَ فِيهِ اَعْمٰالَنٰا وَغَفَرْتَ فِيهِ ذُنُوبَنٰا وَاَجْزَلْتَ
فِيهِ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ نَصِيبَنٰا فَاِنَّكَ الْاِلٰهُ الْمُجِيبُ وَالرَّبُّ (الرَّقِيبُ) الْقَرِيبُ وَاَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ

دوازدهم بخواند در اینشب این دعای مأثور از حضرت صادق علیه السلام را که در اقبال است

اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضٰانَ مُنَزِّلَ الْقُرْآنِ هٰذٰا شَهْرُ رَمَضٰانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ
وَاَنْزَلْتَ فِيهِ آيٰاتٍ بَيِّنٰاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقٰانِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنٰا صِيٰامَهُ وَاَعِنّٰا عَلٰى قِيٰامِهِ
اَللّٰهُمَّ سَلِّمْهُ لَنٰا وَسَلِّمْنٰا فِيهِ وَتَسَلَّمْهُ مِنّٰا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَمُعٰافٰاةٍ وَاجْعَلْ فِيمٰا تَقْضِي
وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفِيمٰا تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضٰاءِ الَّذِي

(بقیة الحاشیه)

... شکایت کرد ... از وسوسه و حدیث نفس و دینی که او را احاطه کرده بود و از درویشی حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود بگو توکلت علی الحی الذی لا یموت و الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیرا و این را مکرر بگو پس چندی نگذشت که آمد مرد خدمت آنحضرت و گفت یا رسول الله خداوند وسوسه مرا برد و قرض مرا ادا کرد و مرا از درویشی توانگر کرد

و روایتست که از برای دفع وسوسه شیطان بگو هنگامی که در سینه ات شک بیدا شد هو الاول و الآخر و الظاهر ...

لا یرد و لا یبدل ان تکتبنی من حجاج بیتک الحرام المبرور حجهم المشکور سعیهم المغفور ذنوبهم المکفر عنهم سیئاتهم و اجعل فیما تقضی و تقدر ان تطیل لی فی عمری و توسع علی من الرزق الحلال سیزدهم بخواند دعای چهل و چهارم صحیفهٔ کامله را چهاردهم بخواند اللهم ان هذا شهر رمضان الخ که سید در اقبال نقل فرموده و بسیار طولانیست پانزدهم بخواند اللهم انه قد دخل شهر رمضان اللهم رب شهر رمضان اللهم رب شهر رمضان الذی انزلت فیه القرآن و جعلته بینات من الهدی و الفرقان اللهم فبارک لنا فی شهر رمضان و اعنا علی صیامه و صلواته و تقبله منا روایت است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله چون ماه رمضان داخل میشد این دعا را میخواند شانزدهم و نیز روایت است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در شب اول ماه رمضان این دعا را میخواندند الحمد لله الذی اکرمنا بک ایها الشهر المبارک اللهم فقونا علی صیامنا و قیامنا و ثبت اقدامنا و انصرنا علی القوم الکافرین اللهم انت الواحد فلا ولد لک و انت الصمد فلا شبه لک و انت العزیز فلا یعزک شیء و انت الغنی و انا الفقیر و انت المولی و انا العبد و انت الغفور و انا المذنب و انت الرحیم و انا المخطیء و انت الخالق و انا المخلوق و انت الحی و انا المیت اسئلک برحمتک ان تغفر لی و ترحمنی و تجاوز عنی انک علی کل شیء قدیر هفدهم در باب اول گذشت ذکر استحباب خواندن دعای جوشن کبیر در اول ماه رمضان هجدهم بخواند دعائی را که در اول ماه گذشت ص ۱۷۴

## روز اول

و در آن چند عمل است اول غسل کردن در آب جاری و ریختن سی کف آب بر سر که باعث ایمنی از جمیع دردها و بیماریها است در تمام سال دو[illegible] بر رو بزند تا از خواری و پریشانی نجات یابد و قدری هم بر سر خود بزند تا از سرسام ایمن شود سیم دو رکعت اول ماه تصدق را بعمل آورد چهارم دو رکعت نماز کند در رکعت اول حمد و انا فتحنا و در رکعت دوم حمد و هر سوره که خواهد بخواند تا حق تعالی جمیع بدیها را از او دور گرداند و در حفظ خدا

والباطن و هو بکل شیء علیم

و نیز از برای دفع وسوسه شیطان از حضرت صادق علیه السلام منقول است که دست بر سینه بکش و بگو بسم الله و بالله محمد رسول الله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم اللهم امسح عنی ما احذر پس دست بکش سه مرتبه فرو میکشی و سه مرتبه میگوید که انشاء الله برطرف خواهد شد و نیز از برای دفع وسوسه نافع است شستن سر بگل و آب نیسان و انار خوردن و روزه سه روز از هر ماه پنجشنبه اول و آخر ماه و چهارشنبه وسط و نیز بگوید اعوذ بالله القوی من الشیطان

باشد تا سال آینده پنجم بعد از طلوع فجر این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضانَ
وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنا صِيامَهُ وَاَنْزَلْتَ فيهِ الْقُرْاٰنَ هُدًى لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الْهُدى وَ
الْفُرْقانِ اَللّٰهُمَّ اَعِنّا عَلى صِيامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنّا وَتَسَلَّمْهُ مِنّا وَسَلِّمْهُ لَنا في يُسْرٍ مِنْكَ
وَعافِيَةٍ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ ششم بخواند دعاء چهل و چهارم صحیفهٔ کامله را اگر در
شب نخوانده هفتم علامهٔ مجلسی در زاد المعاد فرموده کلینی و شیخ طوسی و دیگران بسند صحیح
روایت کرده اند که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رمضان در اول سال یعنی
روز اول ماه چنانچه علماء فهمیده اند این دعا را بخوان و فرمود که هر که این دعا را از برای رضای
خدا و بی شائبهٔ اغراض فاسده و ریاء بخواند در آن سال باو نرسد فتنه و گمراهی و نه آفتی که ضرر
رساند بدین او و ببدن او و حقتعالی او را حفظ کند از شر آنچه در آن سال واقع میشود از بلاها و دعا
اینست اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذي دانَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتي تَواضَعَ لَها كُلُّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتي قَهَرَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِقُوَّتِكَ
الَّتي خَضَعَ لَها كُلُّ شَيْءٍ وَبِجَبَرُوتِكَ الَّتي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذي اَحاطَ بِكُلِّ
شَيْءٍ يا نُورُ يا قُدُّوسُ يا اَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَيا باقي بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يا اَللّٰهُ يا رَحْمٰنُ صَلِّ
عَلى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ
الَّتي تُنْزِلُ النِّقَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تَقْطَعُ الرَّجاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تُديلُ
الْاَعْداءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تَرُدُّ الدُّعاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي يُسْتَحَقُّ بِها نُزُولُ
الْبَلاءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تَحْبِسُ غَيْثَ السَّماءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تَكْشِفُ الْغِطاءَ
وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تُعَجِّلُ الْفَناءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ
لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاَلْبِسْني دِرْعَكَ الْحَصينَةَ الَّتي لا تُرامُ وَعافِني مِنْ
شَرِّ ما اُحاذِرُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهارِ في مُسْتَقْبَلِ سَنَتي هٰذِهِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّماواتِ السَّبْعِ وَرَبَّ
الْاَرَضينَ السَّبْعِ وَما فيهِنَّ وَما بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ وَرَبَّ السَّبْعِ الْمَثاني

والقرآن العظیم ورب اسرافیل ومیکائیل وجبرئیل ورب محمد صلی اللہ علیہ
وآلہ سید المرسلین وخاتم النبیین اسئلک بک وبما سمیت بہ نفسک یا عظیم
انت الذی تمن بالعظیم وتدفع کل محذور وتعطی کل جزیل وتضاعف الحسنات بالقلیل
وبالکثیر وتفعل ما تشاء یا قدیر یا اللہ یا رحمن صل علی محمد واہل بیتہ والبسنی فی
مستقبل سنتی ہذہ سترک ونضر وجہی بنورک واحبنی بمحبتک وبلغنی رضوانک و
شریف کرامتک وجسیم عطیتک واعطنی من خیر ما عندک ومن خیر ما انت معطیہ
احدا من خلقک والبسنی مع ذلک عافیتک یا موضع کل شکوی ویا شاہد کل نجوی و
یا عالم کل خفیۃ ویا دافع ما تشاء من بلیۃ یا کریم العفو یا حسن التجاوز توفنی علی
ملۃ ابراہیم وفطرتہ وعلی دین محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسنتہ وعلی خیر الوفاۃ فتوفنی
موالیا لاولیائک ومعادیا لاعدائک اللہم وجنبنی فی ہذہ السنۃ کل عمل او قول
او فعل یباعدنی منک واجلبنی الی کل عمل او قول او فعل یقربنی منک فی ہذہ السنۃ
یا ارحم الراحمین وامنعنی من کل عمل وقول وفعل یکون منی اخاف ضرر عاقبتہ و
اخاف مقتک ایای علیہ حذارا ان تصرف وجہک الکریم عنی فاستوجب بہ نقصا
من حظ لی عندک یا رؤوف یا رحیم اللہم اجعلنی فی مستقبل سنتی ہذہ فی حفظک وفی
جوارک وفی کنفک وجللنی ستر عافیتک وہب لی کرامتک عز جارک وجل ثناؤک
ولا الہ غیرک اللہم اجعلنی تابعا لصالح من مضی من اولیائک والحقنی بہم واجعلنی
مسلما لمن قال بالصدق علیک منہم واعوذ بک اللہم ان تحیط بی خطیئتی وظلمی واسرافی
علی نفسی واتباعی لہوای واشتغالی بشہواتی فیحول ذلک بینی وبین رحمتک ورضوانک
فاکون منسیا عندک متعرضا لسخطک ونقمتک اللہم وفقنی لکل عمل صالح ترضی
بہ عنی وقربنی بہ الیک زلفی اللہم کما کفیت نبیک محمدا صلی اللہ علیہ وآلہ ہول
عدوہ وفرجت ہمہ وکشفت غمہ وصدقتہ وعدک وانجزت لہ عہدک

فِيهِ ذٰلِكَ فَاكْفِنِي هَوْلَ هٰذِهِ السَّنَةِ وَآفَاتِهَا وَأَسْقَامَهَا وَفِتَنَهَا وَشُرُورَهَا وَأَحْزَانَهَا وَ
ضِيقَ الْمَعَاشِ فِيهَا وَبَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ كَمَالَ الْعَافِيَةِ بِتَمَامِ دَوَامِ النِّعْمَةِ عِنْدِي إِلىٰ مُنْتَهىٰ
أَجَلِي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ أَسَاءَ وَظَلَمَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضىٰ
مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرَتْهَا حَفَظَتُكَ وَأَحْصَتْهَا كِرَامُ مَلَائِكَتِكَ عَلَيَّ وَأَنْ تَعْصِمَنِي إِلٰهِي
مِنَ الذُّنُوبِ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي إِلىٰ مُنْتَهىٰ أَجَلِي يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ
آلِ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَآتِنِي كُلَّ مَا سَأَلْتُكَ وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنَّكَ أَمَرْتَنِي بِالدُّعَاءِ
وَتَكَفَّلْتَ لِي بِالْإِجَابَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فقیر گوید که سید ابن طاوس در شب اول
ماه ذکر فرموده **روز ششم** سنه دویست و یک مردم بیعت کردند با حضرت امام رضا
علیه السلام و سید روایت کرده که برای شکرانه این نعمت دو رکعت نماز در این روز بگذارند در هر
رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه توحید بخوانند **شب سیزدهم** اول لیالی بیض
است و در آن سه عمل است اول غسل دوم چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و بیست
و پنج مرتبه توحید سوم دو رکعت نماز که در شب سیزدهم رجب و شعبان نیز خوانده میشود در هر
رکعت بعد از حمد یس و تبارک الملک و توحید بخواند و در شب چهاردهم این نماز خوانده
میشود بچهار رکعت بدو سلام و در سابق در شرح دعای مجیر گذشت که هر که آنرا در ایام
البیض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد قطرات باران و برگ درختان و ریگ
بیابان باشد **شب پانزدهم** از لیالی متبرکه است و در آن چند عمل است اول
غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام سیم شش رکعت نماز بحمد و یس و تبارک و توحید
چهارم صد رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند شیخ مفید در مقنعه
از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده که هر که این عمل را بجا آورد حقتعالی بفرستد بسوی او ده
ملائکه که دفع کنند از او دشمنان او را از جن و انس و بفرستد سی فرشته نزد مردن او که او را
ایمن کنند از آتش جهنم روایت شده که از حضرت صادق علیه السلام سؤال کردند که چه میفرمائی در حق

(آداب استخاره)
رکعت نماز شب طلب خیر کند صد
و یک مرتبه بگو استخیر الله برحمته
و در مجلد الحکی (؟) نافله صبح ... هر رکعت از نافله‌های زوال
نیز استخاره مندوب است
و بدانکه علامه مجلسی ره از
والد ماجدش نقل کرده که روایت
کرده از استادش شیخ بهائی ره
که گفت شنیدم از مشایخ
که مثل آن کرده میکردند از حضرت
قائم عجل الله فرجه در استخاره
با تسبیح آنکه تسبیح را بگیرد
و سه مرتبه صلوات
بفرستد بر محمد و آل محمد
صلوات الله علیهم اجمعین
و بگیرد قبضه از تسبیح را و بشمرد
دو تا دو تا پس اگر یکی باقی ماند
بجا آورد و اگر دو تا ماند
بجا نیاورد و در ...
شیخ نقیه

کسیکه حاضر شود نزد قبر حسین علیه السلام در شب نیمهٔ ماه رمضان فرموده‌اند کسیکه نماز
گذارد نزد قبر انحضرت در شب نیمهٔ ماه رمضان ده رکعت بعد از نماز عشاء و این نماز غیر
از نافلهٔ شب باشد و بخواند در هر رکعت بعد از حمد قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ده مرتبه و پناه ببرد
بخداوند تعالی از آتش جهنم حقتعالی او را آزاد از آتش ثبت فرماید و از دنیا نرود تا در
خواب ببیند ملائکه بشارت دهند او را به بهشت و ایمن گردانند او را از آتش

**روز نیمه** سنهٔ دوم ولادت با سعادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شده شیخ
مفید فرموده که تولد امام محمد تقی علیه السلام در سنهٔ صد و نود و پنج در این روز بوده لکن مشهور
در غیر این روز است بهر حال روز بسیار شریفی است و صدقات و مبرات در آن فضیلت
بسیار دارد **شب هفدهم** شب بسیار مبارکیست و در آنشب لشکر حضرت رسول صلی
الله علیه و آله با لشکر کفار قریش ملاقات کردند در بدر و در روزش جنگ بدر واقع شد و حق تعالی
لشکر انحضرت را بر مشرکین ظفر داد و آن اعظم فتوحات اسلام بود لهذا علماء فرموده‌اند که در روزش
مستحب است صدقه و شکر خدا بسیار نمودن و غسل و عبادت در شبش نیز فضیلت عظیم دارد
مؤلف گوید که روایات بسیار وارد شده که در آنشب بدر حضرت رسول صلی الله علیه و آله با صحاب
فرمودند کیست امشب برای ما برود از چاه آب بکشد بیاورد اصحاب سکوت کردند و هیچکدام اقدام براین کار
نکردند حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام مشکی برداشت بطلب آب بیرون رفت و آنشب شبی بود سرد
و باد میامد و ظلمت داشت پس رسید بچاه آب آن چاهی بود بسیار گود و تاریک و انحضرت دلو
نیافت تا از چاه آب کشد لاجرم بچاه پائین رفت و مشک را پر کرد و بیرون آمد و رو کرد با مادت
که ناگاه باد سختی برخورد بانحضرت که انجناب از سختی آن نشست تا بر طرف شد پس برخاست و
حرکت فرمود که ناگاه باد سختی دیگر مانند آن آمد انحضرت نشست تا آن نیز برطرف شد دیگر باره برخاست
بشد مرتبهٔ سیم نیز همان نحو بادی رسید انحضرت نشست چون ساکن شد برخاست و خود را بحضرت
رسول صلی الله علیه و آله رسانید حضرت پرسید که یا ابا الحسن برای چه دیر آمدی عرض کرد که

احتمال صاحب جواهر فرموده
در جواهر استخاره الیه معمول
در [illegible] زمان ما و بنا
خود بعض [illegible] میشود
هست که [illegible]
بعلاوه [illegible] که بعد از
فتح و [illegible] بعضی از آن
قرائت و دعا [illegible] هفت
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

سه مرتبه بادی بن رسید که بسیار سخت بود و مرا از لرزه فرا گرفت و مکثم بجهت بر طرف شدن
آن باد ها بود فرمود یا ابا ذر انتی آنها چه بود با علی عرض کردند فرمود آن اول جبرئیل بود با هزار
فرشته که بر تو سلام کرد و سلام کردند و دیگری میکائیل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کرده
سلام کردند و پس از آن اسرافیل بود با هزار ملائکه که سلام کرد بر تو و سلام کردند و اینها فوج
آمدند بجهت مدد ما فقیر گوید که اشاره بهمین است قول آنکسیکه گفته که از برای امیر المؤمنین
علیه السلام در یکشب سه هزار و سه منقبت بوده اشاره بهمین نموده سید حمیری در شعر خود ملح

أُقْسِمُ بِاللهِ وَآلائِهِ وَالْمَرْءُ عَمَّا قَالَ مَسْؤُولُ
إِنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَلَى التُّقَى وَالْبِرِّ مَجْبُولُ
كَانَ إِذَا الْحَرْبُ مَرَتْهَا الْقَنَا وَأَحْجَمَتْ عَنْهَا الْبَهَالِيلُ
يَمْشِي إِلَى الْقِرْنِ وَفِي كَفِّهِ أَبْيَضُ مَاضِي الْحَدِّ مَصْقُولُ
مَشْيَ الْعَفَرْنَا بَيْنَ أَشْبَالِهِ أَبْرَزَهُ لِلْقَنَصِ الْغِيلُ
ذَاكَ الَّذِي سَلَّمَ فِي لَيْلَةٍ عَلَيْهِ مِيكَالُ وَجِبْرِيلُ
مِيكَالُ فِي أَلْفٍ وَجِبْرِيلُ فِي أَلْفٍ وَيَتْلُوهُمْ سَرَافِيلُ
لَيْلَةَ بَدْرٍ مَدَداً أُنْزِلُوا كَأَنَّهُمْ طَيْرٌ أَبَابِيلُ

**شب نوزدهم** اول شبهای قدر است و شب قدر همان شبی است که در تمام
سال شبی بخوبی و فضیلت آن نمیرسد و عمل در آن بهتر است از عمل در هزار ماه و در آن شب
تقدیر امور سال میشود و ملائکه و روح که اعظم ملائکه است در آن شب باذن پروردگار
بزمین نازل میشوند و بخدمت امام زمان علیه السلام مشرف میشوند و آنچه برای هر کس مقدر شده
است بر امام علیه السلام عرض میکنند و اعمال شبهای قدر بر دو نوع است یکی آنکه در هر سه شب
باید کرد و دیگر آنکه مخصوص است بهر شبی اما اول پس آن چند چیز است اول غسل است
علامه مجلسی فرموده که غسل این شبها را مقارن غروب آفتاب کردن بهتر است که نماز شام
با غسل بکند دوم دو رکعت نماز است در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه توحید بخواند
و بعد از فراغ هفتاد مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بگوید و در روایت نبوی است که از جای
خود برنخیزد تا حقتعالی او و پدر و مادرش را بیامرزد الخبر سیم قرآن مجید را بگشاید
و در مقابل خود و بگوید اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكِتَابِكَ الْمُنْزَلِ وَمَا فِيهِ و

هشت تا مانند حکمی مثل پنج تا است و اگر هشت تا ماند چهار طاق است از آن و بدانکه سادات بار رسیده بعضی از استخاره را ذکر خواهیم کرد بدان که مرحوم محدث کاشانی در تقویم المحسنین از استخاره بقرآن مجید در ایام هفته ساعاتی نقل کرده و گفته اختیار این مطلب بنا بر مشهور است و اگرچه نیافته ام از آن حدیثی از اهل بیت علیهم السلام لکن گفته روز یکشنبه بیان است تا ظهر پس از عصر تا مغرب روز دوشنبه بیان است تا طلوع شمس پس از ... تا ظهر و از عصر تا عشا روز سه شنبه یک ... از وقت نماز تا ظهر ...

فِيهِ اَسْمُكَ الْاَكْبَرُ وَاَسْمٰاؤُكَ الْحُسْنىٰ وَمٰا يُخٰافُ وَيُرْجىٰ اَنْ تَجْعَلَنى مِنْ عُتَقٰائِكَ مِنَ النّٰارِ پس هر حاجت كه دارد بخواهد چهارم آنكه مصحف شريف را بگيرد و بر سر گذارد و بگويد اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الْقُرْاٰنِ وَبِحَقِّ مَنْ اَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فيهِ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلا اَحَدَ اَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ پس ده مرتبه بگويد بِكَ يٰا اَللّٰهُ و ده مرتبه بِمُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِعَلِيٍّ و ده مرتبه بِفٰاطِمَةَ و ده مرتبه بِالْحَسَنِ و ده مرتبه بِالْحُسَيْنِ و ده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ و ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ و ده مرتبه بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ و ده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ مُوسىٰ و ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ و ده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ و ده مرتبه بِالْحُجَّةِ پس هر حاجت كه دارى طلب كن پنجم زيارت كند امام حسين عليه السلام را در خبر است كه چون شب قدر ميشود منادى از آسمان هفتم ندا ميكند از بطنان عرش كه حق تعالى آمرزيد هر كه را كه بزيارت قبر حسين عليه السلام آمده ششم احيا بدارد اين شبها را همانا روايت شده هر كه احيا كند شب قدر را گناهانش آمرزيده شود هرچند بعدد ستارگان آسمان و سنگينى كوهها و كيل درياها باشد هفتم صد ركعت نماز كند كه فضيلت بسيار دارد و افضل آنكه در هر ركعت بعد از حمد ده مرتبه توحيد بخواند هشتم بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّى اَمْسَيْتُ لَكَ عَبْداً داخِراً لا اَمْلِكُ لِنَفْسى نَفْعاً وَلا ضَرّاً وَلا اَصْرِفُ عَنْها سُوءاً اَشْهَدُ بِذٰلِكَ عَلىٰ نَفْسى وَاَعْتَرِفُ لَكَ بِضَعْفِ قُوَّتى وَقِلَّةِ حيلَتى فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْجِزْ لى ما وَعَدْتَنى وَجَميعَ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ مِنَ الْمَغْفِرَةِ فى هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَاَتْمِمْ عَلَىَّ ما اٰتَيْتَنى فَاِنّى عَبْدُكَ الْمِسْكينُ الْمُسْتَكينُ الضَّعيفُ الْفَقيرُ الْمَهينُ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْنى ناسِياً لِذِكْرِكَ فيما اَوْلَيْتَنى وَلا لِاِحْسانِكَ فيما اَعْطَيْتَنى وَلا اٰيِساً مِنْ اِجابَتِكَ وَاِنْ اَبْطَاَتْ عَنّى فى سَرّاءَ اَوْ ضَرّاءَ اَوْ شِدَّةٍ اَوْ رَخاءٍ اَوْ عافِيَةٍ اَوْ بَلاءٍ اَوْ بُؤْسٍ اَوْ نَعْماءَ اِنَّكَ سَميعُ الدُّعاءِ و اين دعا را كفعمى از امام زين العابدين عليه السلام روايت كرده كه در اين شبها ميخوانده در حال قيام و قعود و ركوع و سجود و علامه مجلسى رحمه الله گفته بهترين اعمال در اين شبها طلب آمرزش و دعا از براى مطالب دنيا و آخرت خود و پدر و مادر

و خویشان خود و برادران مؤمن زنده و مرده ایشان است و اذکار و صلوات بر محمد و آل محمد علیهم السلام
آنچه مقدور شود و در بعضی از روایات وارد شده است که دعاء جوشن کبیر را در این سه شب
بخوانند فقیر گوید که دعاء جوشن در سابق گذشت و روایت شده که خدمت حضرت رسول صلی
الله علیه و آله عرض شد که اگر من درک کردم شب قدر را چه از خداوند خود بخواهم فرمود عافیت را

**و اما دو قسم** یعنی اعمال مخصوصه این شبها پس اعمال شب نوزدهم چند چیز است اول
صد مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ دوم صد مرتبه اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
سیم بخواند دعاء یَا ذَا الَّذِي كَانَ را که در قسم چهارم گذشت ص ۲۱۱ چهارم بخواند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَفِي الْقَضَاءِ
الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمْ
الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَتُوَسِّعَ
عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَتَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا و بجای این کلمه حاجت خود را ذکر کند و شب بیست و یکم
فضیلتش زیادتر از شب نوزدهم است و باید اعمال مشترکه از غسل و احیاء و زیارت و نماز هفت
قُلْ هُوَ اللهُ و قرآن بر سر گرفتن و صد رکعت نماز و دعاء جوشن کبیر و غیرها در این شب بعمل آورد
و در روایات تاکید شده در غسل و احیاء و جد و جهد در عبادت در این شب و شب بیست و سیم
و آنکه شب قدر یکی از این دو شب است و در چند روایت است که از معصوم سؤال کردند که معین فرمائید
که شب قدر کدام یک از این دو شب است تعیین نکردند بلکه فرمودند مَا أَيْسَرَ لَيْلَتَيْنِ فِيمَا تَطْلُبُ
یا آنکه فرمودند مَا عَلَيْكَ أَنْ تَفْعَلَ خَيْرًا فِي لَيْلَتَيْنِ و نحو ذلک و قال شیخنا الصدوق فیما املی
علی المشایخ فی مجلس واحد من مذهب الامامیة و من احیی هاتین اللیلتین بمذاکرة العلم فهو
افضل و بالجمله از این شب شروع کند بدعاهای شبهای دهه آخر که از جمله آنها دعائیست که شیخ
کلینی در کافی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود میگوئی در دهه آخر ماه رمضان در هر شب
أَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ يَنْقَضِيَ عَنِّي شَهْرُ رَمَضَانَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هٰذِهِ وَلَكَ

(نماز قضاء دین)

دعائی که تحصیل کنم بآن غنیمتی را و تمام کنم بآن فرض خود را و دفع کنم بآن ستم سلطان را فرمود هرگاه نماز بگزاری بعد از نیمه شب پس دو رکعت نماز گذار در رکعت اول الحمد و آیة الکرسی و در رکعت دویم حمد و آخر سوره حشر لَوْ أَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ تا آخر سوره پس بگیر قرآن را و بگذار بر سر خود و بگو بِحَقِّ هٰذَا الْقُرْآنِ وَبِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فِيهِ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلَا أَحَدَ أَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ بِكَ يَا اللهُ ده مرتبه یا مُحَمَّدُ ده مرتبه یا عَلِيُّ ده مرتبه یا فَاطِمَةُ ده مرتبه یا حَسَنُ ده مرتبه

قِبَلِی ذَنْبٌ اَوْ تَبِعَةٌ تُعَذِّبُنِی عَلَیْهِ و کفعمی در حاشیه بلد الامین نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام در هر شب از دهه آخر بعد از فرایض و نوافل میخواند اَللّٰهُمَّ اَدِّ عَنّا حَقَّ ما مَضیٰ مِنْ شَهْرِ رَمَضانَ وَاغْفِرْ لَنا تَقْصیرَنا فیهِ وَتَسَلَّمْهُ مِنّا مَقْبُولاً وَلا تُؤاخِذْنا بِاِسْرافِنا عَلیٰ اَنْفُسِنا وَاجْعَلْنا مِنَ الْمَرْحُومینَ وَلا تَجْعَلْنا مِنَ الْمَحْرُومینَ و فرموده هر که بگوید این را بیامرزد حقتعالی تقصیری که از او سر زده در ایام گذشته از ماه رمضان و نگاه دارد او را از معاصی در بقیه ماه

و از جمله سید بن طاوس در اقبال از ابن ابی عمیر از مرازم نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام در هر شب از دهه آخر میخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فی كِتابِكَ الْمُنْزَلِ شَهْرُ رَمَضانَ الَّذی اُنْزِلَ فیهِ الْقُرْآنُ هُدًی لِلنّاسِ وَبَیِّناتٍ مِنَ الْهُدیٰ وَالْفُرْقانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضانَ بِما اَنْزَلْتَ فیهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَخَصَصْتَهُ بِلَیْلَةِ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَها خَیْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ اَللّٰهُمَّ وَهٰذِهِ اَیّامُ شَهْرِ رَمَضانَ قَدِ انْقَضَتْ وَلَیالیهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صِرْتُ یا اِلٰهی مِنْهُ اِلیٰ ما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّی وَاَحْصیٰ لِعَدَدِهِ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعینَ فَاَسْئَلُكَ بِما سَئَلَكَ بِهِ مَلائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَاَنْبِیاؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبادُكَ الصّالِحُونَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفُكَّ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَتُدْخِلَنِی الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَاَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَیَّ بِعَفْوِكَ وَكَرَمِكَ وَتَتَقَبَّلَ تَقَرُّبی وَتَسْتَجیبَ دُعائی وَتَمُنَّ عَلَیَّ بِالْاَمْنِ یَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ اَعْدَدْتَهُ لِیَوْمِ الْقِیٰمَةِ اِلٰهی وَاَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَریمِ وَبِجَلالِكَ الْعَظیمِ اَنْ یَنْقَضِیَ اَیّامُ شَهْرِ رَمَضانَ وَلَیالیهِ وَلَكَ قِبَلی تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُؤاخِذُنی بِهِ اَوْ خَطیئَةٌ تُریدُ اَنْ تَقْتَصَّها مِنّی لَمْ تَغْفِرْها لی سَیِّدی سَیِّدی سَیِّدی اَسْئَلُكَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اِذْ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اِنْ كُنْتَ رَضیتَ عَنّی فی هٰذَا الشَّهْرِ فَازْدَدْ عَنّی رِضاً وَاِنْ لَمْ تَكُنْ رَضیتَ عَنّی فَمِنَ الْآنَ فَارْضَ عَنّی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ یا اَللّٰهُ یا اَحَدُ یا صَمَدُ یا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ و بسیار بگو یا مُلَیِّنَ الْحَدیدِ لِداوُدَ عَلَیْهِ السَّلامُ یا كاشِفَ الضُّرِّ وَالْكُرَبِ الْعِظامِ عَنْ اَیُّوبَ عَلَیْهِ السَّلامُ اَیْ مُفَرِّجَ هَمِّ یَعْقُوبَ عَلَیْهِ السَّلامُ اَیْ مُنَفِّسَ غَمِّ یُوسُفَ عَلَیْهِ السَّلامُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما اَنْتَ اَهْلُهُ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِمْ

یا حسین ده مرتبه یا علی بن الحسین ده مرتبه یا محمد بن علی ده مرتبه یا جعفر بن محمد ده مرتبه یا موسی بن جعفر ده مرتبه یا علی بن موسی ده مرتبه یا محمد بن علی ده مرتبه یا علی بن محمد ده مرتبه یا حسن بن علی ده مرتبه یا حجة الله ده مرتبه پس حاجت خود را بطلب از خدا که زود روا شود انشاء الله و در حال البکه و ضیق ... و امر سلطان ... و التی ... زود خلاص شود ... نماز حاجت ... روایت شده

اجمعين وافعل بي ما انت اهله ولا تفعل بي ما انا اهله وازجملۂ ایں دعاہا است کہ در
کافی و مسند او در مقنعه و مصباح مرسلاً نقل شده که میگوئی در لیلۂ اولی یعنی در شب بیست و یکم
يا مولج الليل في النهار ومولج النهار في الليل ومخرج الحي من الميت ومخرج الميت من
الحي يا رازق من يشاء بغير حساب يا الله يا رحمن يا الله يا رحيم يا الله يا الله يا الله لك
الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك ان تصلي على محمد
وآل محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في
عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا يذهب الشك عني
وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار
الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة والتوفيق لما وفقت
له محمدا وآل محمد عليه وعليهم السلام

## (دعاء شب بیست و دوم)

يا سالخ النهار من الليل فاذا نحن مظلمون ومجري الشمس لمستقرها بتقديرك يا عزيز
يا عليم ومقدر القمر منازل حتى عاد كالعرجون القديم يا نور كل نور ومنتهى كل رغبة
وولي كل نعمة يا الله يا رحمن يا الله يا قدوس يا احد يا واحد يا فرد يا الله يا الله يا الله
لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك ان تصلي على محمد و
اهل بيته وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني
في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا يذهب الشك
عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار
الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة والتوفيق لما
وفقت له محمدا وآل محمد عليهم السلام

## دعاء شب بیست و سیم

يا رب ليلة القدر وجاعلها خيرا من الف شهر ورب الليل والنهار والجبال
والبحار والظلم والانوار والارض والسماء يا بارئ يا مصور يا حنان يا منان يا

اَللهُ يا رَحْمٰنُ يا اَللهُ يا قَيُّومُ يا اَللهُ يا بَديعُ يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنىٰ وَ الْاَمْثالُ الْعُلْيا وَ الْكِبْرِياءُ وَ الْآلاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَجْعَلَ اسْمي في هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَداءِ وَ رُوحي مَعَ الشُّهَداءِ وَ اِحْساني في عِلِّيّينَ وَ اِسائَتي مَغْفُورَةً وَ اَنْ تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبي وَ ايماناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنّي وَ تُرْضِيَني بِما قَسَمْتَ لي وَ آتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَ فِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنا عَذابَ النّارِ الْحَريقِ وَ ارْزُقْني فيها ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَ الْاِنابَةَ وَ التَّوْبَةَ وَ التَّوْفيقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ

و روایت کرده محمّد بن عیسی بسند خود از صالحین علیهم السّلام که فرمودند مکرّر میگوئی در شب بیست و سیّم از ماه رمضان این دعا را در حال سجود و قیام و قعود و بر هر حالی که هستی و در تمام ماه و هر چه ممکنت شود و هر زمانیکه حاضر شود ترا یعنی یادت آید این دعا در روزگار حیاتت میگوئی بعد از ستایش کردن حقتعالی بزرگوار و فرستادن صلوات بر پیغمبر صلّی الله علیه و آله اَللّٰهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ فُلانِ بْنِ فُلانٍ (و بجای فلان بن فلان) بگو اَلْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَ عَلىٰ آبائِهِ في هٰذِهِ السّاعَةِ وَ في كُلِّ ساعَةٍ وَلِيّاً وَ حافِظاً وَ قائِداً وَ ناصِراً وَ دَليلاً وَ عَيْناً حَتّىٰ تُسْكِنَهُ اَرْضَكَ طَوْعاً وَ تُمَتِّعَهُ فيها طَويلاً و میخوانی نیز يا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ يا باعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ يا مُجْرِيَ الْبُحُورِ يا مُلَيِّنَ الْحَديدِ لِداوُدَ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بي كَذا وَ كَذا و بجای این کلمه حاجات خود را بخواه اَللَّيْلَةَ اَللَّيْلَةَ و بلند کن دستهای خود را بسوی آسمان یعنی در وقت گفتن يا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ تا آخر و بگو این دعا را در حال رکوع و سجود و ایستاده و نشسته و مکرّر کن آنرا و بگو آنرا در شب آخر ماه

## دعای شب بیست و چهارم رمضان

يا فالِقَ الْاِصْباحِ وَ جاعِلَ اللَّيْلِ سَكَناً وَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ حُسْباناً يا عَزيزُ يا عَليمُ يا ذَا الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ وَ الْقُوَّةِ وَ الْحَوْلِ وَ الْفَضْلِ وَ الْاِنْعامِ وَ الْجَلالِ وَ الْاِكْرامِ يا اَللهُ يا رَحْمٰنُ يا اَللهُ يا فَرْدُ يا وِتْرُ يا اَللهُ يا ظاهِرُ يا باطِنُ يا حَيُّ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنىٰ

جناب خداوندی فرستد و بناید در
اللهم تمام الّا آنک الملائک
باشد یعنی تا نعمت خواب
عمل آنست علی فرموده تا بیاید
قبل اللهم باشد تا آخر سوره
زیارت کرد و ایستاده از زیارت
فضیلت که فرموده هر که
عبادت کند
آزاد نماید و بخواند
در طلب این بیرون رود و بیرون برود
دو رکعت از منزل بیرون
آخر سوره آل عمران و آیة
انا انزلناه و آیة القدر
و سوره بعد در رکعت
حوائج دنیا و آخرت
در همان جا
وقوف و ارکان
و بخواند

وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاۤءُ وَالْاٰلَاۤءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِيْ فِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاۤءِ وَرُوْحِيْ مَعَ الشُّهَدَاۤءِ وَاِحْسَانِيْ فِيْ عِلِّيِّيْنَ وَاِسَاۤئَتِيْ مَغْفُوْرَةً وَاَنْ تَهَبَ لِيْ يَقِيْنًا تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِيْ وَاِيْمَانًا يُذْهِبُ بِالشَّكِّ عَنِّيْ وَرِضًى بِمَا قَسَمْتَ لِيْ وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيْقِ وَارْزُقْنِيْ فِيْهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيْقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهٗ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

## (دعای شب بیست و پنجم)

يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ لِبَاسًا وَالنَّهَارِ مَعَاشًا وَالْاَرْضِ مِهَادًا وَالْجِبَالِ اَوْتَادًا يَا اَللّٰهُ يَا قَاهِرُ يَا اَللّٰهُ يَا جَبَّارُ يَا اَللّٰهُ يَا سَمِيْعُ يَا اَللّٰهُ يَا قَرِيْبُ يَا اَللّٰهُ يَا مُجِيْبُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاۤءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاۤءُ وَالْاٰلَاۤءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِيْ فِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاۤءِ وَرُوْحِيْ مَعَ الشُّهَدَاۤءِ وَاِحْسَانِيْ فِيْ عِلِّيِّيْنَ وَاِسَاۤئَتِيْ مَغْفُوْرَةً وَاَنْ تَهَبَ لِيْ يَقِيْنًا تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِيْ وَاِيْمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّيْ وَرِضًى بِمَا قَسَمْتَ لِيْ وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيْقِ وَارْزُقْنِيْ فِيْهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيْقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهٗ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

## (دعای شب بیست و ششم)

يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اٰيَتَيْنِ يَا مَنْ مَحَا اٰيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلَ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِنْهُ وَرِضْوَانًا يَا مُفَصِّلَ كُلِّ شَيْءٍ تَفْصِيْلًا يَا مَاجِدُ يَا وَهَّابُ يَا اَللّٰهُ يَا جَوَادُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاۤءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاۤءُ وَالْاٰلَاۤءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِيْ فِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاۤءِ وَرُوْحِيْ مَعَ الشُّهَدَاۤءِ وَاِحْسَانِيْ فِيْ عِلِّيِّيْنَ وَاِسَاۤئَتِيْ مَغْفُوْرَةً وَاَنْ تَهَبَ لِيْ يَقِيْنًا تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِيْ وَاِيْمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّيْ وَتُرْضِيَنِيْ بِمَا قَسَمْتَ لِيْ وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيْقِ وَارْزُقْنِيْ فِيْهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيْقَ

---

و نعم الوکیل هفت مرتبه و در رکعت دوم بعد حمد یک مرتبه و آیهٔ ما شاء الله لا قوة الا بالله ان ترن انا اقل منك مالا وولدا هفت مرتبه و در رکعت سیم بعد حمد یک مرتبه و قوله تعالی لا اله الا انت سبحانك انی كنت من الظالمین هفت مرتبه و در چهارم بعد حمد یک مرتبه و افوض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد هفت مرتبه بجا آورد

(نماز شب بیست و ششم)

از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که چون در شب بیست و ششم کسی دو رکعت نماز بگذارد در هر رکعت فاتحه و قل هو الله ... و انا فتحنا لك فتحا مبينا تا و ينصرك الله نصرا عزيزا ده ... رکعت

(نماز زیارت)

| لما وفقت له محمدا و آل محمد | دعائے شب بیست و هفتم | صلى الله عليه و عليهم |
|---|---|---|

يَا مَادَّ الظِّلِّ وَ لَوْ شِئْتَ لَجَعَلْتَهُ سَاكِنًا وَ جَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ثُمَّ قَبَضْتَهُ قَبْضًا
يَسِيرًا يَا ذَا الْجُودِ وَ الطَّوْلِ وَ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْآلَاءِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنُ
الرَّحِيمُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا
اللّٰهُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا
وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ
فِي السُّعَدَاءِ وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَ أَنْ تَهَبَ لِي
يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَ تُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَ الْإِنَابَةَ

| وَ التَّوْبَةَ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ | دعائے شب بیست و هشتم | مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ |
|---|---|---|

يَا خَازِنَ اللَّيْلِ فِي الْهَوَاءِ وَ خَازِنَ النُّورِ فِي السَّمَاءِ وَ مَانِعَ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَ حَابِسَهُمَا
أَنْ تَزُولَا يَا عَلِيمُ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ يَا دَائِمُ يَا اللّٰهُ يَا وَارِثُ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ لَكَ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِي فِي
عِلِّيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ
عَنِّي وَ تُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ
النَّارِ الْحَرِيقِ وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَ الْإِنَابَةَ وَ التَّوْبَةَ وَ

| التَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا | دعائے شب بیست و نهم | وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ |
|---|---|---|

يَا مُكَوِّرَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَ مُكَوِّرَ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ وَ سَيِّدَ
السَّادَاتِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا أَقْرَبَ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنٰى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

دوم فاتحہ و قل ہو اللہ احد ... و الم تنزیل ... و اپنی نماز ... نماز زیارت ... سید الانبیاء ... شاذان روایت کی ہے ... رسول اللہ صلی اللہ علیہ ... رسول اللہ ... یا رسول اللہ ... ما الرغبۃ ... ہجھا کو ... یا واحد یا احد ... صلی اللہ علیہ

وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمى فى هذِهِ اللَّيْلَةِ فِى السُّعَداءِ وَرُوحى مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْسانى فى عِلِّيّينَ وَ
اِساَئَتى مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لى يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبى وَايماناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنّى وَتُرْضِيَنى
بِما قَسَمْتَ لى وَآتِنا فِى الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِى الْاخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَريقِ وَارْزُقْنى
فيها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفيقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ
مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

## (دعای شب سی ام)

اَلْحَمْدُ لِلّهِ لا شَريكَ لَهُ اَلْحَمْدُ لِلّهِ كَما يَنْبَغى لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ وَكَما هُوَ اَهْلُهُ يا قُدُّوسُ
يا نُورُ يا نُورَ الْقُدْسِ يا سُبُّوحُ يا مُنْتَهَى التَّسْبيحِ يا رَحْمنُ يا فاعِلَ الرَّحْمَةِ يا اَللّهُ يا عَليمُ يا
كَبيرُ يا اَللّهُ يا لَطيفُ يا جَليلُ يا اَللّهُ يا سَميعُ يا بَصيرُ يا اَللّهُ يا اَللّهُ يا اَللّهُ لَكَ الْاَسْماءُ
الْحُسْنى وَالْاَمْثالُ الْعُلْيا وَالْكِبْرِياءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ
وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمى فى هذِهِ اللَّيْلَةِ فِى السُّعَداءِ وَرُوحى مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْسانى فى عِلِّيّينَ
وَاِساَئَتى مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لى يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبى وَايماناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنّى وَتُرْضِيَنى
بِما قَسَمْتَ لى وَآتِنا فِى الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِى الْاخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَريقِ وَ
ارْزُقْنى فيها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفيقَ لِما وَفَّقْتَ
لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

## بقیه اعمال شب بیست و یکم

كفعمى از سيد بن باقى نقل كرده كه در شب بيست و يكم ميخوانى اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لى حِلْماً يَسُدُّ عَنّى بابَ الْجَهْلِ وَهُدىً تَمُنُّ بِهِ عَلَىَّ مِنْ كُلِّ ضَلالَةٍ وَغِنىً
تَسُدُّ بِهِ عَنّى بابَ كُلِّ فَقْرٍ وَقُوَّةً تَرُدُّ بِها عَنّى كُلَّ ضَعْفٍ وَعِزّاً تُكْرِمُنى بِهِ عَنْ كُلِّ ذُلٍّ وَرِفْعَةً
تَرْفَعُنى بِها عَنْ كُلِّ ضَعَةٍ وَاَمْناً تَرُدُّ بِهِ عَنّى كُلَّ خَوْفٍ وَعافِيَةً تَسْتُرُنى بِها عَنْ كُلِّ بَلاءٍ وَ
عِلْماً تَفْتَحُ لى بِهِ كُلَّ يَقينٍ وَيَقيناً تُذْهِبُ بِهِ عَنّى كُلَّ شَكٍّ وَدُعاءً تَبْسُطُ لى بِهِ الْاِجابَةَ
فى هذِهِ اللَّيْلَةِ وَفى هذِهِ السّاعَةِ السّاعَةِ السّاعَةِ السّاعَةِ يا كَريمُ وَخَوْفاً تَنْشُرُ لى بِهِ كُلَّ
رَحْمَةٍ وَعِصْمَةً تَحُولُ بِها بَيْنى وَبَيْنَ الذُّنُوبِ حَتّى اُفْلِحَ بِها عِنْدَ الْمَعْصُومينَ عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ

یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ و روایت شده که در شب بیست و یکم حماد بن عثمان بر حضرت صادق علیه السلام وارد شد حضرت سؤال کرد که غسل کرده‌ئی عرض کرد بلی فدایت شوم پس حضرت حصیری طلبید و حماد را نزدیک خود طلبید و مشغول نماز شد و پیوسته آنحضرت نماز خواند و حماد نیز خود را با آنحضرت چسبانیده بود و نماز میخواند تا از نمازهای خویش فارغ شدند پس آنحضرت دعا کرد و حماد آمین گفت تا صبح طلوع کرد آنجناب اذان و اقامه گفت و بعض از غلامان خود را طلبید و پیش ایستاد و نماز صبح خواند در رکعت اول حمد و قدر و در دوم حمد و توحید خواند و بعد از نماز مشغول بتسبیح و تحمید و تقدیس و ثنای خدا و صلوات بر پیغمبر و دعا برای مؤمنین و مؤمنات و مسلمین و مسلمات شد پس سر بسجده نهاد و مقدار یک ساعت بجز نفس چیزی از آنجناب شنیده نشد پس از آن این دعا را خواند لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصارِ تا آخر دعا که در اقبال است و شیخ کلینی روایت کرده که حضرت باقر علیه السلام در شب بیست و یکم و بیست و سوم دعا میخواند تا نیمه شب و بعد از آن شروع مینمود بنماز خواندن و بدانکه در هر شب از شبهای این دهه غسل مستحب است و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در هر شب این دهه غسل میکرد و اعتکاف در این دهه مستحب است و فضیلت بسیار دارد و افضل اوقات اعتکاف است و روایت شده که مقابل دو حج و دو عمره است وَكانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اِذا كانَ الْعَشْرُ الْاَواخِرُ اعْتَكَفَ فِي الْمَسْجِدِ وَضُرِبَتْ لَهُ قُبَّةٌ مِنْ شَعْرٍ وَشَمَّرَ الْمِئْزَرَ وَطَوى فِراشَهُ و بدانکه در این شب در سنه چهل واقع شد شهادت مولای ما حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و در این شب تجدید میشود حزن آل محمد علیهم السلام و اشیاع ایشان و روایت شده که در آن شب مانند شب شهادت امام حسین علیه السلام برداشته نشد سنگی از روی زمین مگر که در زیرش خون تازه بود و شیخ مفید فرموده که در این شب صلوات بسیار بفرستد و سعی و کوشش کند در نفرین بر ظالمان آل محمد علیهم السلام و لعن بر قاتل امیر المؤمنین علیه السلام روز بیست و یکم روز قتل حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است و مناسب است زیارت آنجناب بکلماتی که حضرت صادق علیه السلام که بهترین زیارت آنحضرت است در این روز

نماز دیگر دو رکعت است در رکعت اول حمد یکمرتبه و اِنّا اَعْطَیْناکَ الْکَوْثَرَ سه مرتبه و در رکعت دوم حمد یکمرتبه و قُلْ اَعُوذُ سه مرتبه و هرگاه از نماز فارغ شد مشغول شود بحاجت خود نماز حاجت شب بعد از نصف شب غسل کند و چهار رکعت نماز بجا آورد و در دو رکعت اول حمد و اِنّا اَنْزَلْناهُ و در هر یک از دو رکعت دیگر حمد یک مرتبه و سوره توحید یکمرتبه و در رکعت دوم بعد از حمد و توحید یکمرتبه و چون فارغ شد بخواند سوره حشر لَوْ اَنْزَلْنا هذَا الْقُرْآنَ عَلی جَبَلٍ تا آخر سوره و سوره حدید تا آخر سوره و بکوید اِنَّ هذا اِلّا کذا اِیّاکَ نَعْبُدُ وَاِیّاکَ نَسْتَعینُ

| ازدو شب قدر سابق افضل است | (شب بیست و سیم) | در بعضی از روایات مذکور شده |
| --- | --- | --- |

و از احادیث بسیار مستفاد میشود که شب قدر همین است و این شب جهنی است و در این
شب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر میگردد و از برای این شب غیر از اعمال الیکه با دو شب سابق
شریکست چند عمل دیگر است اول خواندن سوره عنکبوت و روم که حضرت صادق علیه السلام
قسم یاد فرموده که خواننده این دو سوره در این شب از اهل بهشت است دوم خواندن
حم دخان سیم خواندن سوره قدر هزار مرتبه چهارم آنکه تکرار کند در این شب بلکه در
تمام اوقات این دعا را اَللّٰهُمَّ کُنْ لِوَلِیِّكَ الخ و ذکر آن در ضمن ادعیه شبهای دهه
آخر بعد از دعاء شب بیست و سیم گذشت ص ۲۲۵ پنجم بخواند اَللّٰهُمَّ امْدُدْ لِی فِی عُمْرِی
وَاَوْسِعْ لِی فِی رِزْقِی وَاَصِحَّ لِی جِسْمِی وَبَلِّغْنِی اَمَلِی وَاِنْ کُنْتُ مِنَ الْاَشْقِیٰاءِ فَامْحُنِی مِنَ الْاَشْقِیٰاءِ
وَاکْتُبْنِی مِنَ السُّعَدٰاءِ فَاِنَّكَ قُلْتَ فِی کِتٰابِكَ الْمُنْزَلِ عَلٰی نَبِیِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَوٰاتُكَ
عَلَیْهِ وَاٰلِهِ یَمْحُوا اللّٰهُ مٰا یَشٰاءُ وَیُثْبِتُ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْکِتٰابِ ششم بخواند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
فِیمٰا تَقْضِی وَفِیمٰا تُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفِیمٰا تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَکِیمِ فِی لَیْلَةِ الْقَدْرِ
مِنَ الْقَضٰاءِ الَّذِی لٰا یُرَدُّ وَلٰا یُبَدَّلُ اَنْ تَکْتُبَنِی مِنْ حُجّٰاجِ بَیْتِكَ الْحَرٰامِ فِی عٰامِی هٰذٰا
الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئٰاتُهُمْ وَاجْعَلْ
فِیمٰا تَقْضِی وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطِیلَ عُمْرِی وَتُوَسِّعَ لِی فِی رِزْقِی هفتم بخواند این دعا را که در
اقبال است یٰا بٰاطِناً فِی ظُهُورِهِ وَیٰا ظٰاهِراً فِی بُطُونِهِ وَیٰا بٰاطِناً لَیْسَ یَخْفٰی وَیٰا ظٰاهِراً
لَیْسَ یُرٰی یٰا مَوْصُوفاً لٰا یَبْلُغُ بِکَیْنُونَتِهِ مَوْصُوفٌ وَلٰا حَدٌّ مَحْدُودٌ وَیٰا غٰائِباً غَیْرَ
مَفْقُودٍ وَیٰا شٰاهِداً غَیْرَ مَشْهُودٍ یُطْلَبُ فَیُصٰابُ وَلَمْ یَخْلُ مِنْهُ السَّمٰوٰاتُ وَالْاَرْضُ
وَمٰا بَیْنَهُمٰا طَرْفَةَ عَیْنٍ لٰا یُدْرَكُ بِکَیْفٍ وَلٰا یُؤَیَّنُ بِاَیْنٍ وَلٰا بِحَیْثٍ اَنْتَ نُورُ النُّورِ
وَرَبُّ الْاَرْبٰابِ اَحَطْتَ بِجَمِیعِ الْاُمُورِ سُبْحٰانَ مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ
سُبْحٰانَ مَنْ هُوَ هٰکَذٰا وَلٰا هٰکَذٰا غَیْرُهُ هشتم آنکه غیر از غسل اول شب غسلی دیگر

(نماز حاجت)
... آن حضرت ... الرضا ... الی آخر ... ماجز
... بعه شد فیما ... دفعه
... بجا آورد و اگر برآورده نشد دفعه دوم
... برده نشد دفعه سیم بعمل
... که انشاء الله تعالی برآورده
نماز دیگر ... ثقة الاسلام
... در کافی از ... معتبر روایت
از عبد الرحیم قصیر که گفت
... شدم بر حضرت صادق
... و عرض کردم فدایت شوم
... از پیش خود دعائی اختراع
... فرمود ... و ... که آن ...
... خود هرگاه ترا حاجتی
... هد ... پناه بر ... ببخشد
... الله علیه و آله و دو رکعت
... و هدیه کن از برای
... رسول صلی الله علیه و
... عرض کردم چه بخوانم این
... فرمود غسل میکنی و
... رکعت ... میگذاری ...

الخ شب کند و بدانکه از برای غسل و احیاء این شب و زیارت امام حسین علیه السلام و صد رکعت نماز فضیلت بسیار وارد و تأکید شده شیخ در تهذیب روایت کرده از ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام که فرمود در شبی که امید میرود شب قدر باشد صد رکعت نماز کن بخوان در هر رکعت قل هو الله احد ده مرتبه گفتم فدایت شوم اگر قوت نداشته باشم ایستاده بجا آورم فرمود نشسته بجا آور گفتم اگر قوت نداشته باشم نشسته بجا آورم فرمود بجا آور همان حالیکه بقفا خفته در فراش خود و اند دعائم الاسلام روایت کرده حضرت رسول صلی الله علیه و آله در دههٔ آخر ماه رمضان رختخواب خود را جمع میکرد و کمر خود را محکم می‌بست برای عبادت و در شب بیست و سیم اهل خود را بیدار میکرد و آنها را که خواب ربوده بود آب بصورتشان میپاشید و حضرت فاطمه صلوات الله علیها نمیگذاشت در این شب احدی از اهلش بخوابد و علاج میفرمود خواب آنها را بکمی طعام و مهیا میکرد آنها را برای احیاء آنشب از روز یعنی امر میفرمود که روز را خواب استراحت کنند که شب خوابشان نبرد و احیا بدارند و میفرمود که محروم کسی است که از خیر امشب محروم بماند و روایت شده که حضرت صادق علیه السلام سخت مریض شده بود چون شب بیست و سیم ماه رمضان شد موالی خود را امر فرمود که حرکتش دادند بمسجد بردند و آنشب را در مسجد بود تا بصبح علامهٔ مجلسی ره فرموده هر مقدار قرآن که ممکن باشد در اینشب بخواند و دعاهای صحیفهٔ کامله را بخواند خصوصاً دعای مکارم الاخلاق و دعای توبه و روزهای این شبها را نیز باید حرمت داشت و بعبادت و تلاوت و دعا بسر برد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده است که روز قدر در فضیلت مثل شب قدر است

(سوره‌های عنکبوت و روم و حم دخان ... مستحب است)

سورة العنکبوت مکیة ... به قارئین محترم ... و هی تسع و ستون آیة

(بسم الله الرحمن الرحیم)

الم ﴿۱﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿۲﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا

نماز فریضه و در افتتاح تعقیب ... و هو سلام کفعمی بگو اللهم انت السلام و منک السلام و الیک یعود السلام اللهم صل علی محمد و آل محمد و بلغ روح محمد و آل محمد منی السلام و ارواح الائمة الصادقین سلامی و اردد علی منهم السلام والسلام علیهم و رحمة الله و برکاته اللهم ان هاتین الرکعتین هدیة منی الی رسول الله صلی الله علیه و آله فاثبنی علیهما ما املت و رجوت فیک و فی رسولک یا ولی المؤمنین پس بسجده میروی و چهل مرتبه میگوئی یا حی یا قیوم یا حیا لا یموت یا حی لا اله الا انت یا ذا

الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ أَمْ حَسِبَ
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَن يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ مَن كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ
اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَمَن جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ
إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ
بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِن جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ
جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ
أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْمُنَافِقِينَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ
وَمَا هُم بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُم مِّن شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا
مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ
قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ
فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا
فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَإِن تُكَذِّبُوا
فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ
يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

(نماز حاجت)

[illegible] يا محمد يا رسول الله [illegible] إلى الله وإليك [illegible] حاجتي [illegible]

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَ
لَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ
قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ
فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي
الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا
مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ
الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا
مُهْلِكُو أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ
أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ
رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ
إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ
شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ وَعَادًا وَثَمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ
وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ

فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْۢبِهٖ فَمِنْهُمْ مَنْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ
وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْاَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ اَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا
اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝ مَثَلُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوْتِ اتَّخَذَتْ
بَيْتًا وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوْتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوْتِ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَآ
اِلَّا الْعَالِمُوْنَ ۝ خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۝
اُتْلُ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ
وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ ۝ وَلَا تُجَادِلُوْٓا اَهْلَ الْكِتٰبِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ
اَحْسَنُ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ وَقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِالَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَاِلٰهُنَا
وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَّنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ۝ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ فَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ
الْكِتٰبَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَمِنْ هٰٓؤُلَآءِ مَنْ يُّؤْمِنُ بِهٖ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا الْكٰفِرُوْنَ ۝ وَمَا
كُنْتَ تَتْلُوْا مِنْ قَبْلِهٖ مِنْ كِتٰبٍ وَّلَا تَخُطُّهٗ بِيَمِيْنِكَ اِذًا لَّارْتَابَ الْمُبْطِلُوْنَ ۝ بَلْ هُوَ
اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ فِيْ صُدُوْرِ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا الظّٰلِمُوْنَ ۝ وَقَالُوْا
لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيٰتٌ مِّنْ رَّبِّهٖ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاِنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝
اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَّذِكْرٰى لِقَوْمٍ
يُّؤْمِنُوْنَ ۝ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ شَهِيْدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوْا بِاللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝ وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ
وَلَوْلَآ اَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَآءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَاْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ يَسْتَعْجِلُوْنَكَ
بِالْعَذَابِ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ۝ يَوْمَ يَغْشٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَ
مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ وَيَقُوْلُ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ
اَرْضِيْ وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ فَاعْبُدُوْنِ ۝ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ۝

یا جلیل ذنبی اذ انتهی کان صغیر وانت ارحم الراحمین بحق محمد وآله صل علی محمد وآله واکفنی همی وفرج غمی برحمتک یا ارحم الراحمین

ایضاً نماز حاجت

عادی در [illegible] جنید بن محمد [illegible] بدر ماندن عمال [illegible] از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است ذکر نماز حاجت در خصوص این مکان [illegible] و آن چهار رکعت است به دو سلام بجا آورد در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه قل هو الله احد و در رکعت دوم حمد و بیست مرتبه توحید و در رکعت سیم حمد و سی مرتبه توحید و در رکعت چهارم حمد و چهل مرتبه توحید

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ وَكَأَيِّن مِّن
دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَلَئِن سَأَلْتَهُم
مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ
اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَلَئِن
سَأَلْتَهُم مَّن نَّزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ وَمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ
الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ
يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا
وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

## سُورَةُ الرُّومِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الم غُلِبَتِ الرُّومُ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُم مِّن بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ فِي بِضْعِ سِنِينَ
لِلَّهِ الْأَمْرُ مِن قَبْلُ وَمِن بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنصُرُ مَن يَشَاءُ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِم
مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ
النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ

مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِيْنَ اَسَاؤُا السُّوْٓاٰى اَنْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا بِهَا
يَسْتَهْزِءُوْنَ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ
يُبْلِسُ الْمُجْرِمُوْنَ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَآئِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَآئِهِمْ كَافِرِيْنَ
وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّتَفَرَّقُوْنَ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحَاتِ فَهُمْ فِيْ
رَوْضَةٍ يُّحْبَرُوْنَ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ فَاُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُحْضَرُوْنَ فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِيْنَ تُمْسُوْنَ وَحِيْنَ تُصْبِحُوْنَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَّحِيْنَ تُظْهِرُوْنَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ اَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَا اَنْتُمْ
بَشَرٌ تَنْتَشِرُوْنَ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوا اِلَيْهَا وَجَعَلَ
بَيْنَكُمْ مَّوَدَّةً وَّرَحْمَةً اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِّلْعَالِمِيْنَ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ
مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَآؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ
وَمِنْ اٰيَاتِهٖ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَيُحْيِيْ بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ثُمَّ
اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْاَرْضِ اِذَا اَنْتُمْ تَخْرُجُوْنَ وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَّهٗ
قَانِتُوْنَ وَهُوَ الَّذِيْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى
فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا
مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَآءَ فِيْ مَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ فِيْهِ سَوَآءٌ تَخَافُوْنَهُمْ كَخِيْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ
كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَهْوَآءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ
يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا فِطْرَتَ اللّٰهِ

(نماز حاجت)

فصلّ علی محمد و آل محمد و
تقضی لی و لذی بی اهلی و
مالی و تقضی لی حوائجی و
ان تقضی حاجتی و
و ذکر کند حاجت خود را

ایضاً نماز حاجت روایتست
که هر کرا امری عظیم الشان حاجت
باشد و بخواهد بر آورده
شود چهار رکعت نماز گذارد
بخواند در هر رکعت فاتحة
الکتاب و انعام و در رکوع
بگوید یا کریم یا کریم یا کریم
یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم
یا اعظم من کل عظیم یا سمیع
الدعاء یا من لا تغیره اللیالی
و الایام صل علی محمد و آل
محمد و ارحم ضعفی و فقری و فاقتی
و مسکنتی فانک اعلم بها
منی و انت اعلم بها

الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ۝ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ مِنَ
الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۝ وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ
دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ
لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا
كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ۝ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَ
فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُضْعِفُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ
مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا
كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ۝ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ۝ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ۝ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا
نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ
وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا

هم يستبشرون وان كانوا من قبل ان ينزل عليهم من قبله لمبلسين
فانظر الى آثار رحمة الله كيف يحيي الارض بعد موتها ان ذلك لمحيي الموتى وهو
على كل شيء قدير ولئن ارسلنا ريحا فرأوه مصفرا لظلوا من بعده يكفرون
فانك لا تسمع الموتى ولا تسمع الصم الدعاء اذا ولوا مدبرين وما انت بهادي العمي
عن ضلالتهم ان تسمع الا من يؤمن بآياتنا فهم مسلمون الله الذي خلقكم من
ضعف ثم جعل من بعد ضعف قوة ثم جعل من بعد قوة ضعفا وشيبة يخلق
ما يشاء وهو العليم القدير ويوم تقوم الساعة يقسم المجرمون ما لبثوا غير ساعة
كذلك كانوا يؤفكون وقال الذين اوتوا العلم والايمان لقد لبثتم في كتاب الله
الى يوم البعث فهذا يوم البعث ولكنكم كنتم لا تعلمون فيومئذ لا ينفع
الذين ظلموا معذرتهم ولا هم يستعتبون ولقد ضربنا للناس في هذا القرآن
من كل مثل ولئن جئتهم بآية ليقولن الذين كفروا ان انتم الا مبطلون
كذلك يطبع الله على قلوب الذين لا يعلمون فاصبر ان وعد الله حق ولا
يستخفنك الذين لا يوقنون

## (سورة الدخان مكية وهي تسع وخمسون آية)

بسم الله الرحمن الرحيم

حم والكتاب المبين انا انزلناه في ليلة مباركة انا كنا منذرين فيها يفرق
كل امر حكيم امرا من عندنا انا كنا مرسلين رحمة من ربك انه هو السميع العليم
رب السموات والارض وما بينهما ان كنتم موقنين لا اله الا هو يحيي ويميت
ربكم ورب آبائكم الاولين بل هم في شك يلعبون فارتقب يوم تأتي السماء
بدخان مبين يغشى الناس هذا عذاب اليم ربنا اكشف عنا العذاب انا مؤمنون
انى لهم الذكرى وقد جاءهم رسول مبين ثم تولوا عنه وقالوا معلم مجنون
انا كاشفوا العذاب قليلا انكم عائدون يوم نبطش البطشة الكبرى انا منتقمون

صد مرتبه بگوید بعد از سلام کن و بعد از سجده بجا آورد مرتبه سوره توحید را بخواند و بعد از سلام گفتن هفتاد مرتبه بگوید لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم پس بسجده برود و دویست مرتبه بگوید یا رب یا رب پس هر حاجت که دارد بطلبد که انشاء الله بر آورده است ایضاً نماز حاجت که جماعت بسیاری از علماء مانند شیخ مفید و طوسی و سید بن طاوس و دیگران از ان نقل کرده اند از حضرت صادق علیه السلام و کیفیت آن موافق روایت سید چنان است که هرگاه ترا حاجت مهمی روی دهد بسوی خداوند عزوجل پس سه روز روزه بدار که چهار شنبه و پنجشنبه و

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۝ أَنْ أَدُّوٓا إِلَىَّ عِبَادَ ٱللَّهِ ۖ إِنِّى لَكُمْ
رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى ٱللَّهِ ۖ إِنِّىٓ ءَاتِيكُم بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ۝ وَإِنِّى عُذْتُ بِرَبِّى
وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ ۝ وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُوا لِى فَٱعْتَزِلُونِ ۝ فَدَعَا رَبَّهُۥٓ أَنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ
فَأَسْرِ بِعِبَادِى لَيْلًا إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ۝ وَٱتْرُكِ ٱلْبَحْرَ رَهْوًا ۖ إِنَّهُمْ جُندٌ مُّغْرَقُونَ ۝ كَمْ تَرَكُوا
مِن جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ ۝ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝ وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَٰكِهِينَ ۝ كَذَٰلِكَ ۖ وَ
أَوْرَثْنَٰهَا قَوْمًا ءَاخَرِينَ ۝ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ ٱلسَّمَآءُ وَٱلْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ۝ وَلَقَدْ
نَجَّيْنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ مِنَ ٱلْعَذَابِ ٱلْمُهِينِ ۝ مِن فِرْعَوْنَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَالِيًا مِّنَ ٱلْمُسْرِفِينَ ۝ وَ
لَقَدِ ٱخْتَرْنَٰهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ۝ وَءَاتَيْنَٰهُم مِّنَ ٱلْءَايَٰتِ مَا فِيهِ بَلَٰٓؤٌا مُّبِينٌ ۝ إِنَّ
هَٰٓؤُلَآءِ لَيَقُولُونَ ۝ إِنْ هِىَ إِلَّا مَوْتَتُنَا ٱلْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ۝ فَأْتُوا بِـَٔابَآئِنَآ إِن
كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ۝ أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ أَهْلَكْنَٰهُمْ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ
وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَٰعِبِينَ ۝ مَا خَلَقْنَٰهُمَآ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ يَوْمَ ٱلْفَصْلِ مِيقَٰتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ يَوْمَ لَا يُغْنِى مَوْلًى عَن مَّوْلًى
شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝ إِلَّا مَن رَّحِمَ ٱللَّهُ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ۝ إِنَّ شَجَرَتَ ٱلزَّقُّومِ
طَعَامُ ٱلْأَثِيمِ ۝ كَٱلْمُهْلِ يَغْلِى فِى ٱلْبُطُونِ ۝ كَغَلْىِ ٱلْحَمِيمِ ۝ خُذُوهُ فَٱعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ
ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِۦ مِنْ عَذَابِ ٱلْحَمِيمِ ۝ ذُقْ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْكَرِيمُ ۝ إِنَّ هَٰذَا مَا
كُنتُم بِهِۦ تَمْتَرُونَ ۝ إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى مَقَامٍ أَمِينٍ ۝ فِى جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ ۝ يَلْبَسُونَ مِن سُندُسٍ
وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَٰبِلِينَ ۝ كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَٰهُم بِحُورٍ عِينٍ ۝ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَٰكِهَةٍ
ءَامِنِينَ ۝ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا ٱلْمَوْتَ إِلَّا ٱلْمَوْتَةَ ٱلْأُولَىٰ ۖ وَوَقَىٰهُمْ عَذَابَ ٱلْجَحِيمِ
فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ۝ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَٰهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ
(يَتَذَكَّرُونَ ۝ فَٱرْتَقِبْ إِنَّهُم مُّرْتَقِبُونَ)

شب بیست و هفتم بالخصوص غسل وارد شده و منقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در این شب این دعا را مکرر میخواند از اول شب تا باخر شب اَللّهُمَّ ارْزُقْنِي التَّجافِيَ عَنْ دارِ الْغُرُورِ وَالْاِنابَةَ اِلى دارِ الْخُلُودِ وَالْاِسْتِعْدادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفَوْتِ

شب آخر ماه شب بسیار مبارکی است و از برای این شب چند عمل است اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام سوم خواندن سوره انعام و کهف و یس و صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّهَ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ چهارم بخواند این دعا را که شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده اَللّهُمَّ هذا شَهْرُ رَمَضانَ الَّذي اَنْزَلْتَ فيهِ الْقُرْآنَ وَقَدْ تَصَرَّمَ وَاَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَريمِ يا رَبِّ اَنْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتي هذِهِ اَوْ يَتَصَرَّمَ شَهْرُ رَمَضانَ وَلَكَ قِبَلي تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُريدُ اَنْ تُعَذِّبَني بِهِ يَوْمَ اَلْقاكَ پنجم بخواند دعاء يا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ که در اعمال شب بیست و سوم گذشت ششم وداع کند ماه رمضان را بدعاهای وداع که شیخ کلینی و صدوق و شیخ مفید و شیخ طوسی و سید بن طاوس رضوان الله علیهم نقل کرده اند و شاید بهترین آنها دعای چهل و پنجم صحیفه کامله باشد و سید بن طاوس روایت کرده است از حضرت صادق علیه السلام که هر که در شب آخر ماه رمضان وداع کند با ماه شریف و بگوید اَللّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيامي لِشَهْرِ رَمَضانَ وَاَعُوذُ بِكَ اَنْ يَطْلُعَ فَجْرُ هذِهِ اللَّيْلَةِ اِلّا وَقَدْ غَفَرْتَ لي بیامرزد حقتعالی او را پیش از آنکه صبح کند و روزی فرماید او را توبه و انابه سیّد و شیخ صدوق از جابر بن عبدالله انصاری روایت کرده اند که گفت رفتم بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در جمعه آخر ماه رمضان چون نظر آنحضرت بر من افتاد فرمود که ای جابر این آخر جمعه ایست از ماه رمضان پس آنرا وداع کن و بگو اَللّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيامِنا اِيّاهُ فَاِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْني مَرْحُوماً وَلا تَجْعَلْني مَحْرُوماً پس بدرستیکه هر که این دعا را در این روز بخواند بیکی از دو خصلت نیکو ظفر میابد یا برسیدن بماه رمضان آینده یا بآمرزش خدا و رحمت الهی تنها و سید بن طاوس و کفعمی نقل کرده اند از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که فرمود هر که

(نماز حاجت)

فَتَقَطَّعَتْ وَوَضَعْتَهُ عَلَى السَّماواتِ فَانْشَقَّتْ وَعَلَى النُّجُومِ فَانْتَثَرَتْ وَعَلَى الْاَرْضِ فَسُطِحَتْ وَاَسْئَلُكَ بِالْحَقِّ الَّذي جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعِنْدَ عَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُجَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَنْ تَقْضِيَ لي حاجَتي وَتُيَسِّرَ لي عَسيرَها وَتَكْفِيَني مُهِمَّها فَاِنْ فَعَلْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَكَ الْحَمْدُ غَيْرَ جائِرٍ في حُكْمِكَ وَلا مُتَّهَمٍ في قَضائِكَ وَلا حائِفٍ في عَدْلِكَ

در شب آخر ماه رمضان ده رکعت نماز گذارد و بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه و قل هو الله احد
ده مرتبه و بگوید در رکوع و سجود ده مرتبه سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ
اَکْبَرُ و بعد از هر دو رکعت تشهد بخواند و سلام دهد و چون از تمام ده رکعت فارغ شد و
سلام داد هزار مرتبه استغفار کند و بعد از استغفار سر بسجده گذارد و بگوید در حال
سجود یا حَیُّ یا قَیُّومُ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ یا رَحْمٰنَ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَرَحیمَهُما یا اَرْحَمَ
الرّاحِمینَ یا اِلٰهَ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ اغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا وَتَقَبَّلْ مِنّا صَلَواتِنا وَصِیامَنا وَ
قِیامَنا قسم بحق آنکه مرا براستی بنبوت مبعوث فرموده که جبرئیل مرا خبر داد از اسرافیل از پروردگار
خود تبارک و تعالی که سر از سجده بر نداشته باشد که بیامرزد خدا او را و قبول فرماید از او
ماه رمضان را و بگذرد از گناهان او الخبر و این نماز در شب عید فطر نیز روایت شده و لکن
در آن روایت که تسبیح اربع را بدل رکوع و سجود عوض تسبیح رکوع و سجود بخواند و بجای
اِغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا تا باخر را دارد اِغْفِرْ لی ذُنُوبی تَقَبَّلْ صَوْمی وَصَلوتی وَقِیامی مؤلف گوید
سید برای روز آخر دعائی نقل کرده که اولش اینست اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ و چون
در این روز غالب مردم قرآن ختم میکنند سزاوار است که بعد از ختم بخوانند دعای چهل و دوم
صحیفهٔ کامله را و اگر خواسته باشند این دعای مختصر را بخوانند که شیخ از امیر المؤمنین علیه السلام
نقل کرده اَللّٰهُمَّ اشْرَحْ بِالْقُرْآنِ صَدْری وَاسْتَعْمِلْ بِالْقُرْآنِ بَدَنی وَنَوِّرْ بِالْقُرْآنِ بَصَری
وَاَطْلِقْ بِالْقُرْآنِ لِسانی وَاَعِنّی عَلَیْهِ ما اَبْقَیْتَنی فَاِنَّهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِکَ خاتمه
در بیان نمازهای شبها و دعاهای روزها که مشهور است و علامه مجلسی ره در زاد المعاد
در فصل آخر اعمال ماه رمضان ذکر فرموده و احقر در اینجا اکتفا میکنم بآنچه که آن بزرگوار
ملخصاً نقل فرموده نماز شب اول چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه
توحید شب دوم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه اِنّا اَنْزَلْناهُ شب سیم
ده رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه توحید پنجاه مرتبه شب چهارم هشت رکعت در هر رکعت حمد

وبیست مرتبه اِنّا اَنزَلناه پنجم دو رکعت در هر رکعت حمد وپنجاه مرتبه توحید وبعد
از سلام صد مرتبه اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ششم چهار رکعت در هر رکعت حمد
وسورهٔ تَبارَکَ الَّذی بِیَدِهِ المُلکُ هفتم چهار رکعت در هر رکعت حمد وسیزده
مرتبه اِنّا اَنزَلناه هشتم دو رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه توحید وبعد از
سلام هزار مرتبه سُبحانَ اللّهِ نهم شش رکعت میان نماز شام وخفتن در هر رکعت حمد و
هفت مرتبه آیة الکرسی وبعد از اتمام پنجاه مرتبه اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ دهم
بیست رکعت در هر رکعت حمد وسی مرتبه توحید یازدهم دو رکعت در هر رکعت
حمد وبیست مرتبه اِنّا اَعطَیناکَ الکَوثَرَ دوازدهم هشت رکعت در هر رکعت حمد
وسی مرتبه اِنّا اَنزَلناه سیزدهم چهار رکعت در هر رکعت حمد وبیست وپنج مرتبه توحید
چهاردهم شش رکعت در هر رکعت حمد وسی مرتبه اِذا زُلزِلَت پانزدهم چهار رکعت
در دو رکعت اوّل بعد از حمد صد مرتبه توحید ودر دو رکعت دیگر پنجاه مرتبه توحید
شانزدهم دوازده رکعت در هر رکعت حمد ودوازده مرتبه اَلهیکُمُ التَّکاثُر هفدهم دو
رکعت در رکعت اوّل حمد وهر سوره که خواهد ودر رکعت دوم حمد وصد مرتبه توحید وبعد
از سلام صد مرتبه لا اِلهَ اِلّا اللّه هیجدهم چهار رکعت در هر رکعت حمد وبیست وپنج مرتبه
اِنّا اَعطَیناکَ الکَوثَرَ نوزدهم پنجاه رکعت با حمد وپنجاه مرتبه اِذا زُلزِلَت وگویا مراد
آن باشد که در هر رکعت یک مرتبه بخواند زیرا که مشکل است در یک شب دو هزار وپانصد مرتبه
اِذا زُلزِلَت خواندن بیستم وبیست ویکم وبیست ودوم وبیست وسیم و
بیست وچهارم در هر یک هشت رکعت بهر سوره که میسر شود بیست وپنجم هشت رکعت
در هر رکعت حمد وده مرتبه توحید بیست وششم هشت رکعت در هر رکعت حمد و
صد مرتبه توحید بیست وهفتم چهار رکعت در هر رکعت حمد وتبارک الذی بیده الملک
[illegible] بیست وپنج مرتبه توحید بیست وهشتم شش رکعت در هر رکعت حمد وصد مرتبه

ملاحظه با ایشان داشته باشی
طالب رضا وخوشنودی ایشان
میباش هر چه ممکن شود بی
همچنین در روا کردن حاجت
خواستن از خدا کوشش کن
در تحصیل رضاء او وبدان
که اکثر اینها از اهل الله باشند
از اغنیاء وملوک دنیا
که اگر چنین باشد حال تو
بی نیاز مستغنی ازینها لکن
خواه بود ودر چگونه حاجت خواهد
خدا کنند باشد از اهتمام تو در رضای
رضاء مخلوقین نزد تو
منزلت خدا نزد تو کمتر باشد
از منزلت ملوک دنیا که
ایشان بندگان خدای
تواند پس تو استخفاف
[illegible]

آیة الکرسی و صد مرتبه توحید و صد مرتبه کوثر و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بر محمد و
آل محمد فقیر گوید نماز شب بیست و هشتم موافق آنچه من یافتم بدین کیفیت است شش رکعت نماز
کند بفاتحة الکتاب و ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه کوثر و ده مرتبه قُل هُوَ اللهُ اَحَدٌ و صد مرتبه
صلوات بفرستد بر پیغمبر صلی الله علیه و آله بیست و نهم دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست
مرتبه توحید سی‌ام دوازده رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید و بعد از فارغ
شدن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و این نمازها چنانچه مذکور شد هر دو رکعت بیک سلام ا

**و اما دعاهای روزها** از ابن عباس روایت کرده‌اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فضیلت بسیار از برای روزهٔ هر روز ماه مبارک رمضان بیان فرمود و از برای هر روز دعای
مخصوصی با فضیلت و ثواب بسیار از برای آن دعا ذکر کرده و ما باصل دعا اکتفا مینمائیم دعای روز اول
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صِیامی فیهِ صِیامَ الصّائِمینَ وَقِیامی فیهِ قِیامَ الْقائِمینَ وَنَبِّهْنی فیهِ عَنْ
نَوْمَةِ الْغافِلینَ وَهَبْ لی جُرْمی فیهِ یا اِلٰهَ الْعالَمینَ وَاعْفُ عَنّی یا عافِیاً عَنِ الْمُجْرِمینَ
روز دوم اَللّٰهُمَّ قَرِّبْنی فیهِ اِلیٰ مَرْضاتِکَ وَجَنِّبْنی فیهِ مِنْ سَخَطِکَ وَنَقِماتِکَ وَوَفِّقْنی
فیهِ لِقِرائَةِ آیاتِکَ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ روز سیم اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی فیهِ الذِّهْنَ وَ
التَّنْبیهَ وَباعِدْنی فیهِ مِنَ السَّفاهَةِ وَالتَّمْویهِ وَاجْعَلْ لی نَصیباً مِنْ کُلِّ خَیْرٍ تُنْزِلُ فیهِ
بِجُودِکَ یا اَجْوَدَ الْاَجْوَدینَ روز چهارم اَللّٰهُمَّ قَوِّنی فیهِ عَلیٰ اِقامَةِ اَمْرِکَ وَاَذِقْنی فیهِ
حَلاوَةَ ذِکْرِکَ وَاَوْزِعْنی فیهِ لِاَداءِ شُکْرِکَ بِکَرَمِکَ وَاحْفَظْنی فیهِ بِحِفْظِکَ وَسِتْرِکَ
یا اَبْصَرَ النّاظِرینَ روز پنجم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنی فیهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرینَ وَاجْعَلْنی فیهِ مِنْ عِبادِکَ
الصّالِحینَ الْقانِتینَ وَاجْعَلْنی فیهِ مِنْ اَوْلِیائِکَ الْمُقَرَّبینَ بِرَأْفَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
روز ششم اَللّٰهُمَّ لا تَخْذُلْنی فیهِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِیَتِکَ وَلا تَضْرِبْنی بِسِیاطِ نَقِمَتِکَ وَ
زَحْزِحْنی فیهِ مِنْ مُوجِباتِ سَخَطِکَ بِمَنِّکَ وَاَیادیکَ یا مُنْتَهیٰ رَغْبَةِ الرّاغِبینَ
روز هفتم اَللّٰهُمَّ اَعِنّی فیهِ عَلیٰ صِیامِهِ وَقِیامِهِ وَجَنِّبْنی فیهِ مِنْ هَفَواتِهِ وَآثامِهِ وَارْزُقْنی

وجلالت و از او اعرض
کردن و صبیان کرد و ان نصوت
[illegible]
نماز بار [illegible]
فماز [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

فيه ذكرك بدوام توفيقك يا هادي المضلين روز هشتم اللهم ارزقني فيه رحمة
الأيتام واطعام الطعام وافشاء السلام وصحبة الكرام بطولك يا ملجأ الآملين
روز نهم اللهم اجعل لي فيه نصيبا من رحمتك الواسعة واهدني فيه لبراهينك
الساطعة وخذ بناصيتي الى مرضاتك الجامعة بمحبتك يا امل المشتاقين روز دهم
اللهم اجعلني فيه من المتوكلين عليك واجعلني فيه من الفائزين لديك واجعلني
فيه من المقربين اليك باحسانك يا غاية الطالبين روز يازدهم اللهم حبب الي
فيه الاحسان وكره الي فيه الفسوق والعصيان وحرم علي فيه السخط والنيران بعونك
يا غياث المستغيثين روز دوازدهم اللهم زيني فيه بالستر والعفاف واسترني فيه
بلباس القنوع والكفاف واحملني فيه على العدل والانصاف وآمني فيه من كل ما
اخاف بعصمتك يا عصمة الخائفين روز سيزدهم اللهم طهرني فيه من الدنس و
الاقذار وصبرني فيه على كائنات الاقدار ووفقني فيه للتقى وصحبة الابرار بعونك
يا قرة عين المساكين روز چهاردهم اللهم لا تؤاخذني فيه بالعثرات واقلني فيه
من الخطايا والهفوات ولا تجعلني فيه غرضا للبلايا والآفات بعزتك يا عز المسلمين
روز پانزدهم اللهم ارزقني فيه طاعة الخاشعين واشرح فيه صدري بانابة المخبتين
بامانك يا امان الخائفين روز شانزدهم اللهم وفقني فيه لموافقة الابرار و
جنبني فيه مرافقة الاشرار وآوني فيه برحمتك الى دار القرار بالهيتك يا اله العالمين
روز هفدهم اللهم اهدني فيه لصالح الاعمال واقض لي فيه الحوائج والآمال يا
من لا يحتاج الى التفسير والسؤال يا عالما بما في صدور العالمين صل على محمد وآله الطاهرين
روز هيجدهم اللهم نبهني فيه لبركات اسحاره ونور فيه قلبي بضياء انواره وخذ بكل
اعضائي الى اتباع آثاره بنورك يا منور قلوب العارفين روز نوزدهم اللهم وفر
فيه حظي من بركاته وسهل سبيلي الى خيراته ولا تحرمني قبول حسناته يا هاديا

عطا خواهد کرد هر نحو که باشد
تنبیه بدانکه حاجت تو روز جمعه
است تو که گفته است از یکی از
وز نمازهای آن اینست نماز که
اعتقاد است بخشش الکریم باشد
و ببر نماز اراده است از برای تو
که هرگاه بجهت حاجت روز
یا نماز بخشا اورد بترکی
النمل خود بجهت الامر فالامر
از حاجات دینیه خود دنیاویه
اهم اهم حوائج ان کیفیت
که تو در بناهد ابتداء نمائی
اول از آن نماز امام زمان
صلوات الله علیه است بعد
بجهت قضاء حاجات الحضی
باشد و بعد بجهت حوائج دینیه
و بعد بجهت ان حاجت که
در دنیا دارد مثلا هرگاه

اِلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ روز بیستم اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ اَبْوَابَ الْجِنَانِ وَاَغْلِقْ عَنِّي فِيهِ اَبْوَابَ
النِّيرَانِ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِتِلَاوَةِ الْقُرْاٰنِ يَا مُنْزِلَ السَّكِينَةِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ روز بیست و یکم
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ اِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا وَ
اجْعَلِ الْجَنَّةَ لِي مَنْزِلًا وَمَقِيلًا يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ روز بیست و دوم اَللّٰهُمَّ افْتَحْ
لِي فِيهِ اَبْوَابَ فَضْلِكَ وَاَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِمُوجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ
وَاَسْكِنِّي فِيهِ بُحْبُوحَاتِ جَنَّاتِكَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ روز بیست و سیم اَللّٰهُمَّ
اغْسِلْنِي فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَطَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الْعُيُوبِ وَامْتَحِنْ قَلْبِي فِيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ يَا
مُقِيلَ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِينَ روز بیست و چهارم اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ فِيهِ مَا يُرْضِيكَ وَ
اَعُوذُ بِكَ مِمَّا يُؤْذِيكَ وَاَسْاَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِاَنْ اُطِيعَكَ وَلَا اَعْصِيَكَ يَا جَوَادَ
السَّائِلِينَ روز بیست و پنجم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مُحِبًّا لِاَوْلِيَائِكَ وَمُعَادِيًا لِاَعْدَائِكَ
مُسْتَنًّا بِسُنَّةِ خَاتَمِ اَنْبِيَائِكَ يَا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ روز بیست و ششم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَعَيْبِي فِيهِ مَسْتُورًا يَا اَسْمَعَ السَّامِعِينَ
روز بیست و هفتم اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَصَيِّرْ اُمُورِي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ اِلَى
الْيُسْرِ وَاقْبَلْ مَعَاذِيرِي وَحُطَّ عَنِّي الذَّنْبَ وَالْوِزْرَ يَا رَؤُوفًا بِعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ روز بیست و
هشتم اَللّٰهُمَّ وَفِّرْ حَظِّي فِيهِ مِنَ النَّوَافِلِ وَاَكْرِمْنِي فِيهِ بِاِحْضَارِ الْمَسَائِلِ وَقَرِّبْ فِيهِ وَسِيلَتِي
اِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ اِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ روز بیست و نهم اَللّٰهُمَّ غَشِّنِي
فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ وَالْعِصْمَةَ وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غَيَاهِبِ التُّهَمَةِ يَا رَحِيمًا
بِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ روز سی‌ام اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالْقَبُولِ عَلَى مَا تَرْضَاهُ
وَيَرْضَاهُ الرَّسُولُ مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْاُصُولِ بِحَقِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که در نقد پرونا خیر دعاها و عبارات هر یک در کتب
دعوات بمختلف ذکر کرده اند چون روایتش معتبر نبود از متعرض ذکر آنها نشدم و دعای

روز بیست و هفتم را کفعمی روز بیست و نهم ذکر کرده است و موافق مذهب شیعه در روز بیست سیم خواندن دو بیست که آن شب باشد انتهی

## فصل چهارم در اعمال ماه شوال است

شب اول از جمله لیالی شریفه است و در فضیلت و ثواب عبادت و احیای آن احادیث بسیار وارد شده و روایت شده است که آن شب کمتر از شب قدر نیست و از برای آن چند عمل است اول غسل است در وقتیکه غروب کرد آفتاب دوم احیاء آن شب بنماز و دعا و استغفار و سؤال از حق تعالی و بیتوته در مسجد سیم آنکه بخواند در عقب نماز مغرب و عشاء و نماز صبح و عقب نماز عید اللّٰهُ اَكْبَرُ اللّٰهُ اَكْبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ اللّٰهُ اَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى مَا هَدٰينَا وَلَهُ الشُّكْرُ عَلٰى مَا اَوْلٰينَا چهارم آنکه چون نماز مغرب و نافله آنرا خواند دستها را بسوی آسمان بلند کند و بگوید يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ يَا ذَا الْجُودِ يَا مُصْطَفِىَ مُحَمَّدٍ وَنَاصِرَهُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ اَحْصَيْتَهُ وَهُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ پس بسجده برود و صد مرتبه در سجده بگوید اَتُوبُ اِلَى اللّٰهِ پس هر حاجت که دارد از حق تعالی بخواهد که انشاءالله تعالی برآورده خواهد شد و در روایت شیخ است که بعد از نماز مغرب بسجده رود و بگوید يَا ذَا الْحَوْلِ يَا ذَا الطَّوْلِ يَا مُصْطَفِيًا مُحَمَّدًا وَنَاصِرَهُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ وَنَسِيتُهُ اَنَا وَهُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ پس بگوید صد مرتبه اَتُوبُ اِلَى اللّٰهِ پنجم زیارت کند امام حسین علیه السّلام را که فضیلت بسیار دارد و زیارت مخصوص این شب در باب زیارات بیاید انشاء الله ششم ده مرتبه بگوید ذکر يَا دَائِمَ الْفَضْلِ را که در اعمال شب جمعه گذشت هفتم بجا آورد دو رکعت نماز یکه در شب آخر ماه رمضان گذشت هشتم بجا آورد دو رکعت نماز در رکعت اول بعد از حمد هزار مرتبه توحید و در دوم یک مرتبه بخواند و بعد از سلام سر بسجده بگذارد و صد مرتبه بگوید اَتُوبُ اِلَى اللّٰهِ پس بگوید يَا ذَا الْمَنِّ وَالْجُودِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ يَا مُصْطَفِىَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا و بجای آن حاجات خود را طلبد و روایتست که حضرت امیرالمؤمنین علیه السّلام

برجوانح خود بین بچه زائد که بمانی ببنا و اهلال ان و واسطه وجود او نسبت بهر کار بجو نو مخصوص باشد بوجود یکنفر دیگر بجاو نه مقدم بدار بی حوائج و مراد خود را بر حوائج او بلکه واجب است مقدم دارد حوائج او را بر حوائج خود و مراد او را بر مراد خود و بدانکه آنجناب در حاجات خود بی نیاز از روزه و نماز تو مستغنی است و حاجت بتو ندارد لکن مقتضای بندگی و وظیفه تو آنست که چنین کنی چنانچه استفتاح میکنی دعاهای خود را بصلوات بر ایشان صلوات الله علیهم اجمعین

**نماز استغاثه** در مکارم است که هرگاه حاجتی داری بسوی خدا بخواهی بگاه از روز سه شنبه ...

این دو رکعت را باین کیفیت بجا میآورد و پس از سجده بر میداشت و میفرمود بحق آن خدائی که جانم بدست قدرت او است هر که این نماز را بکند هر حاجت از خدا بطلبد البته عطا کند و اگر بعدد ریگهای بیابان گناه داشته باشد خدا بیامرزد و در روایت دیگر بجای هزار مرتبه توحید صد مرتبه وارد شده لکن نماز را بعد از نماز مغرب و نافلهٔ آن باید بجا آورد و شیخ و سید بعد از این نماز این دعا را نقل کرده اند یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا اَللّٰهُ یَا رَحِیمُ یَا اَللّٰهُ یَا مَلِکُ یَا اَللّٰهُ یَا قُدُّوسُ یَا اَللّٰهُ یَا سَلاٰمُ یَا اَللّٰهُ یَا مُؤْمِنُ یَا اَللّٰهُ یَا مُهَیْمِنُ یَا اَللّٰهُ یَا عَزِیزُ یَا اَللّٰهُ یَا جَبَّارُ یَا اَللّٰهُ یَا مُتَکَبِّرُ یَا اَللّٰهُ یَا خَالِقُ یَا اَللّٰهُ یَا بَارِئُ یَا اَللّٰهُ یَا مُصَوِّرُ یَا اَللّٰهُ یَا عَالِمُ یَا اَللّٰهُ یَا عَظِیمُ یَا اَللّٰهُ یَا عَلِیمُ یَا اَللّٰهُ یَا کَرِیمُ یَا اَللّٰهُ یَا حَلِیمُ یَا اَللّٰهُ یَا حَکِیمُ یَا اَللّٰهُ یَا سَمِیعُ یَا اَللّٰهُ یَا بَصِیرُ یَا اَللّٰهُ یَا قَرِیبُ یَا اَللّٰهُ یَا مُجِیبُ یَا اَللّٰهُ یَا جَوَادُ یَا اَللّٰهُ یَا مَاجِدُ یَا اَللّٰهُ یَا مَلِیُّ یَا اَللّٰهُ یَا وَفِیُّ یَا اَللّٰهُ یَا مَوْلیٰ یَا اَللّٰهُ یَا قَاضِی یَا اَللّٰهُ یَا سَرِیعُ یَا اَللّٰهُ یَا شَدِیدُ یَا اَللّٰهُ یَا رَؤُفُ یَا اَللّٰهُ یَا رَقِیبُ یَا اَللّٰهُ یَا مَجِیدُ یَا اَللّٰهُ یَا حَفِیظُ یَا اَللّٰهُ یَا مُحِیطُ یَا اَللّٰهُ یَا سَیِّدَ السَّادَةِ یَا اَللّٰهُ یَا [illegible] یَا اَللّٰهُ یَا آخِرُ یَا اَللّٰهُ یَا ظَاهِرُ یَا [illegible] یَا بَاطِنُ یَا اَللّٰهُ یَا فَاخِرُ یَا اَللّٰهُ یَا قَاهِرُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّاهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّاهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّاهُ یَا اَللّٰهُ یَا وَدُودُ یَا اَللّٰهُ یَا نُورُ یَا اَللّٰهُ یَا رَافِعُ یَا اَللّٰهُ یَا مَانِعُ یَا اَللّٰهُ یَا دَافِعُ یَا اَللّٰهُ یَا فَاتِحُ یَا اَللّٰهُ یَا نَفَّاحُ یَا اَللّٰهُ یَا جَلِیلُ یَا اَللّٰهُ یَا جَمِیلُ [illegible] یَا شَاهِدُ یَا اَللّٰهُ یَا مُغِیثُ یَا اَللّٰهُ یَا حَبِیبُ یَا اَللّٰهُ یَا فَاطِرُ [illegible] یَا اَللّٰهُ یَا مُقْتَدِرُ یَا اَللّٰهُ یَا قَابِضُ یَا اَللّٰهُ یَا بَاسِطُ یَا اَللّٰهُ یَا مُحْیِی [illegible] یَا مُعْطِی یَا اَللّٰهُ یَا مُفْضِلُ یَا اَللّٰهُ [illegible] یَا مُحْسِنُ [illegible] یَا اَللّٰهُ یَا بَدِیعُ [illegible] یَا اَللّٰهُ یَا حَنَّانُ یَا اَللّٰهُ یَا مَنَّانُ [illegible] یَا ذَا الْمَعَارِجِ یَا اَللّٰهُ یَا صَادِقُ یَا اَللّٰهُ

[illegible]

یا صَدُوقُ یا اَللهُ یا دَیّانُ یا اَللهُ یا باقی یا اَللهُ یا وافی یا اَللهُ یا ذَا الْجَلالِ یا اَللهُ یا ذَا
الْاِکْرامِ یا اَللهُ یا مَحْمُودُ یا اَللهُ یا مَعْبُودُ یا اَللهُ یا صانِعُ یا اَللهُ یا مُعینُ یا اَللهُ یا مُکَوِّنُ
یا اَللهُ یا فَعّالُ یا اَللهُ یا لَطیفُ یا اَللهُ یا غَفُورُ یا اَللهُ یا شَکُورُ یا اَللهُ یا نُورُ یا اَللهُ یا
قَدیرُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ
یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ اَسْئَلُکَ اَنْ
تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَمُنَّ عَلَیَّ بِرِضاکَ وَتَعْفُوَ عَنّی بِحِلْمِکَ وَتُوَسِّعَ عَلَیَّ مِنْ رِزْقِکَ
الْحَلالِ الطَّیِّبِ مِنْ حَیْثُ اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَیْثُ لا اَحْتَسِبُ فَاِنّی عَبْدُکَ لَیْسَ لی اَحَدٌ
سِواکَ وَلا اَحَدٌ اَسْئَلُهُ غَیْرُکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ ما شاءَ اللهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ
الْعَظیمِ پس بسجده میروی و میگوئی یا اَللهُ یا اَللهُ یا رَبُّ یا رَبُّ یا رَبُّ یا مُنْزِلَ الْبَرَکاتِ
بِکَ تُنْزَلُ کُلُّ حاجَةٍ اَسْئَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ فی مَخْزُونِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ وَالْاَسْماءِ الْمَشْهُوراتِ
عِنْدَکَ الْمَکْتُوبَةِ عَلی سُرادِقِ عَرْشِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقَبَّلَ مِنّی
شَهْرَ رَمَضانَ وَتَکْتُبَنی مِنَ الْوافِدینَ اِلی بَیْتِکَ الْحَرامِ وَتَصْفَحَ لی عَنِ الذُّنُوبِ الْعِظامِ
وَتَسْتَخْرِجَ لی یا رَبِّ کُنُوزَکَ یا رَحْمنُ **نهم** چهارده رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی حمد
وآیة الکرسی وسه مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ تا برای او باشد بهر رکعتی ثواب عبادت چهل سال
وعبادت هرکه روزه گرفته ونماز خوانده در این ماه **دهم** شیخ در مصباح فرموده که در آخر شب
غسل کن وبنشین در جای نماز خود تا طلوع فجر

## روز اول

روز عید فطر است واعمال
آن چند چیز است اول آنکه بخوانی بعد از نماز صبح ونماز عید این تکبیرات را که در شب بعد از
نماز فریضه میخواندی دوم آنکه بخوانی بعد از نماز صبح دعائی را که سید روایت کرده اَللّهُمَّ
اِنّی تَوَجَّهْتُ اِلَیْکَ بِمُحَمَّدٍ اِمامی الخ وشیخ این دعا را بعد از نماز عید ذکر فرموده سیم بیرون
کردن زکوة فطره است از هر سری صاعی پیش از نماز عید بتفصیلی که در کتب فقهیه است
وبدانکه زکوة فطره واجب مؤکد است وشرط قبولی روزه ماه رمضان وسبب حفظ تا سال دیگر است وحقا

دوم را بزمین بگذار و بگو صد مرتبه یا علی یا فاطمة پس بنشین و بگو صد مرتبه که مجموع هزار مرتبه گفته شود پس تشهد بخوان و سلام بگو و بعد از نماز سر بسجده گذار و میگوئی در سجده مکرر
من للعبد الذلیل الا الکریم الجلیل
و حاجت میطلبی همانا بر آورده شود حاجت او انشاء الله تعالی

نماز استغاثه بحضرت بتول علیها السلام روایت شده که هرگاه ترا حاجتی باشد بسوی حق تعالی و سینه ات از آن تنگ شده باشد پس دو رکعت نماز بکن و چون سلام نماز گفتی سه مرتبه تکبیر بگو و تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام بخوان پس بسجده برو و بگو صد مرتبه یا مولاتی یا فاطمة اغیثینی پس جانب

از امقدم بر نماز ذکر فرموده در این آیه شریفه قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَکّٰی وَ ذَکَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰی
چهارم غسل است و بهتر آنستکه اگر ممکن شود در نهر غسل کنی و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا
زمان بجا آوردن نماز عید چنانچه شیخ فرموده و در جزء روایتی است که غسل را در زیر سقفی بکن
و چون خواستی غسل کنی بگو اَللّٰهُمَّ اِیمَاناً بِکَ وَ تَصْدِیقاً بِکِتَابِکَ وَ اتِّبَاعَ سُنَّةِ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهٖ پس بسم الله بگو و غسل کن و چون از غسل فارغ شدی بگو اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ
کَفَّارَةً لِذُنُوبِی وَ طَهِّرْ دِینِی اَللّٰهُمَّ اَذْهِبْ عَنِّی الدَّنَسَ پنجم پوشیدن جامه نیکو و بکار بردن
بوی خوش و رفتن بصحرا برای نماز کردن در زیر آسمان ششم پیش از نماز عید در اول روز افطار
کنی و بهتر آنستکه بخرما یا بشیرینی باشد و شیخ مفید فرموده مستحب است تناول کردن مقداری
از تربت سید الشهداء علیه السلام که شفا است از هر دردی هفتم آنکه چون مهیا شدی از برای رفتن بنماز
عید بخوانی دعاها را که سید در اقبال نقل کرده از جمله از ابو حمزه ثمالی روایت کرده از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام که فرمود بخوان در عید فطر و قربان و جمعه وقتیکه مهیا شدی بجهة بیرون رفتن بنماز
این دعا را اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَیَّأَ فِی هٰذَا الْیَوْمِ اَوْ تَعَبَّأَ اَوْ اَعَدَّ وَ اسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ اِلٰی مَخْلُوقٍ رَجَاءَ
رِفْدِهٖ وَ نَوَافِلِهٖ وَ فَوَاضِلِهٖ وَ عَطَایَاهُ فَاِنَّ اِلَیْکَ یَا سَیِّدِی تَهْیِئَتِی وَ تَعْبِئَتِی وَ اِعْدَادِی وَ
اسْتِعْدَادِی رَجَاءَ رِفْدِکَ وَ جَوَائِزِکَ وَ نَوَافِلِکَ وَ فَوَاضِلِکَ وَ فَضَائِلِکَ وَ عَطَایَاکَ وَ
قَدْ غَدَوْتُ اِلٰی عِیدٍ مِنْ اَعْیَادِ اُمَّةِ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْهِ وَ عَلٰی اٰلِهٖ وَ لَمْ اَفِدْ
اِلَیْکَ الْیَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ اَثِقُ بِهٖ قَدَّمْتُهُ وَ لَا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ اَمَّلْتُهُ وَ لٰکِنْ اَتَیْتُکَ خَاضِعاً
مُقِرّاً بِذُنُوبِی وَ اِسَاءَتِی اِلٰی نَفْسِی فَیَا عَظِیمُ یَا عَظِیمُ یَا عَظِیمُ اغْفِرْ لِیَ الْعَظِیمَ مِنْ ذُنُوبِی فَاِنَّهُ
لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ اِلَّا اَنْتَ یَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ هشتم نماز
عید است و آن دو رکعت است در رکعت اول حمد و سوره اعلی بخواند و بعد از قرائت پنج تکبیر
بگوید و بعد از هر تکبیری این قنوت بخواند اَللّٰهُمَّ اَهْلَ الْکِبْرِیَاءِ وَ الْعَظَمَةِ وَ اَهْلَ الْجُودِ وَ الْجَبَرُوتِ
وَ اَهْلَ الْعَفْوِ وَ الرَّحْمَةِ وَ اَهْلَ التَّقْوٰی وَ الْمَغْفِرَةِ اَسْأَلُکَ بِحَقِّ هٰذَا الْیَوْمِ الَّذِی جَعَلْتَهُ

است و روز این رمضان گذارد
و همچنین الصلاة صد مرتبه بگوید پس
و همچنین الصلاة [illegible]
بسجده رود و همچنین روزه را
بجانب چپ
رکعت بجانب راست صد مرتبه بگو
زمین گذارد و صد بار
پس باز بسجده رود و [illegible]
صد مرتبه بگو و همچنین [illegible]
کن بعد از آن خدا و ندا [illegible] حاجت خود [illegible]
بر آورده خواهد شد انشاء الله تعالی
مؤلف گوید [illegible]
فضل [illegible]
نماز استغاثه [illegible]
[illegible]

لِلْمُسْلِمِینَ عِیداً وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ذُخْراً وَمَزیداً اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُدْخِلَنی فی کُلِّ خَیْرٍ اَدْخَلْتَ فیهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُخْرِجَنی مِنْ کُلِّ سُوءٍ اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ خَیْرَ ما سَئَلَکَ عِبادُکَ الصّالِحُونَ وَاَعُوذُ بِکَ مِمَّا اسْتَعاذَ مِنْهُ عِبادُکَ الصّالِحُونَ پس تکبیر ششم بگوید و برکوع رود و بعد از رکوع و سجود برخیزد برکعت دویم و بعد از حمد سوره والشمس بخواند پس چهار تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری قنوت را بخواند و چون فارغ شد تکبیر پنجم گوید و برکوع رود پس نماز را تمام کند و بعد از سلام تسبیح زهراء علیها السلام بخواند و بعد از نماز عید دعاهای بسیار وارد شده است و شاید بهترین آنها دعای چهل و ششم صحیفهٔ کامله باشد و مستحب است که نماز عید در زیر آسمان و بر روی زمین بدون فرش و بوریا واقع شود و آنکه برگردد از مصلی از غیر آن راهیکه رفته بود و دعا کند از برای برادران دینی خود بقبولی اعمال هفتم زیارت کند امام حسین علیه السلام را هشتم بخواند دعای ندبه را که بعد از این بیاید انشاء الله تعالی و سید بن طاوس فرموده که چون از دعا فارغ شود بسجده رود و بگوید اَعُوذُ بِکَ مِنْ نارٍ حَرُّها لا یُطْفی وَجَدیدُها لا یَبْلی وَعَطْشانُها لا یُرْوی پس بگذارد گونهٔ راست را و بگوید اِلٰهی لا تُقَلِّبْ وَجْهی فِی النّارِ بَعْدَ سُجُودی وَتَعْفیری لَکَ بِغَیْرِ مَنٍّ مِنّی عَلَیْکَ بَلْ لَکَ الْمَنُّ عَلَیَّ پس بگذارد گونهٔ چپ را و بگوید اِرْحَمْ مَنْ اَساءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَکانَ وَاعْتَرَفَ پس برگردد بحال سجده و بگوید اِنْ کُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِکَ فَلْیَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِکَ یا کَریمُ پس بگوید اَلْعَفْوَ اَلْعَفْوَ صد مرتبه آنگاه سید فرموده وَلا تَقْطَعْ یَوْمَکَ هٰذا بِاللَّعِبِ وَالْاِهْمالِ وَاَنْتَ لا تَعْلَمُ اَمَرْدُودٌ اَمْ مَقْبُولُ الْاَعْمالِ فَاِنْ رَجَوْتَ الْقَبُولَ فَقابِلْ ذٰلِکَ بِالشُّکْرِ الْجَمیلِ وَاِنْ خِفْتَ الرَّدَّ فَکُنْ اَسیرَ الْحُزْنِ الطَّویلِ روز بیست و پنجم سنهٔ صد و چهل و هشت بقول بعضی وفات امام جعفر صادق علیه السلام واقع شده و بعضی روز وفات آنحضرت را رجب گفته اند و سبب وفات آنحضرت زهری بوده که در انگور بآنحضرت

(نماز استغاثه)

و صد و ده مرتبه میگوئی بعد از آن میگوئی یا امنا من کل شیء وکل شیء منک خائف حذر اسئلک بامنک من کل شیء وخوف کل شیء منک ان تصلی علی محمد وان تعطینی امانا لنفسی واهلی وولدی وسائر ما انعمت به علی حتی لا اخاف احدا ولا احذر من شیء ابدا انک علی کل شیء قدیر

و نیز بدان که شیخ طوسی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود هرگاه یکی از شما حاجتی داشته باشد بسوی خدا و خواهد استغاثه کند نماز کند پس دو رکعت پس بسجده رود و بگوید یا محمد یا رسول الله یا علی یا سید المؤمنین والمؤمنات بکما

استغیث الی الله تعالی
استغیث یا علی استغیث
یا محمد یا علی
یا غوثاه بالله و بمحمد
و علی و فاطمة و ...
مثل ان اماما ...
[illegible]
تعالی ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
نماز ... بجا آورد
در ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
صاحب الزمان ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]

خوابانیده بودند و در روایتی است که چون هنگام وفات آنحضرت شد چشمهای خود را گشود و فرمود
که خویشان مرا جمع کنید چون همه جمع شدند بسوی ایشان نظر کرد و فرمود شفاعت ما نمیرسد
بکسیکه نماز را سبک شمارد و اعتنا بشأن او ننماید

## فصل پنجم در اعمال ماه ذی القعده است

بدانکه این ماه اول ماههای حرام است که حقتعالی در قرآن مجید ذکر فرموده و سید بن طاوس
روایتی نقل کرده که ذی القعده محل اجابت دعا است در وقت شدت و در روز یکشنبه این ماه
نمازی با فضیلت بسیار از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده که مجملش آنست که هر که آنرا
بجا آورد توبه اش مقبول و گناهش آمرزیده شود و خصماء او در روز قیامت از او راضی شوند و
با ایمان بمیرد و دینش گرفته نشود و قبرش گشاده و نورانی گردد و والدینش از او راضی گردند و مغفرت
شامل حال والدین او و ذریه او گردد و توسعه رزق پیدا کند و ملک الموت با او در وقت
مردن مدارا کند و باسانی جان او بیرون شود و کیفیت آن چنان است که در روز یکشنبه غسل
کند و وضو بگیرد و چهار رکعت نماز گذارد در هر رکعت حمد یکمرتبه و قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ سه مرتبه
و معوذتین یکمرتبه پس استغفار کند هفتاد مرتبه و ختم کند استغفار را به لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ پس بگوید یَا عَزِیزُ یَا غَفَّارُ اغْفِرْ لِی ذُنُوبِی وَ ذُنُوبَ جَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ فَاِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ فقیر گوید ظاهر آنستکه این استغفار مذکور
و دعای بعد را بعد از نماز باید بجا آورد و بدانکه روایت شده که هر که در یکی از ماههای
حرام سه روز متوالی که پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد ثواب نهصد سال
عبادت برای او نوشته شود و شیخ اجل علی بن ابراهیم قمی فرموده که در ماههای حرام گناهان
مضاعف میشود و همچنین حسنات **روز یازدهم** سنه صد و چهل و هشت روز ولادت
با سعادت حضرت امام رضا علیه السلام است **شب پانزدهم** شبی است مبارک حقتعالی نظر رحمت میفرماید
بر بندگان مؤمنین خود و کسیکه در اینشب بطاعت حقتعالی مشغول باشد از برای او باشد اجر صد نفر
سائح یعنی روزه دار ملازم مسجد که معصیت نکرده باشد خدا را طرفة العینی چنانکه در روایت نبوی

است پس این شب را مغتنم شمار و مشغول کن خود را بطاعت و عبادت و نماز و طلب حاجات از خدا
همانا روایت شده که هر که سؤال کند در این شب حاجتی از خداوند تعالی باو عطا خواهد شد و روز
بیست و سیم سنه دویست و سه بقولی شهادت حضرت امام رضا علیه السلام واقع شده و زیارت آنحضرت
از نزدیک و دور سنت است قال السید بن طاوس فی الاقبال و رأیت فی بعض تصانیف اصحابنا
العجم رضوان الله علیهم انه یستحب ان یزار مولینا الرضا علیه السلام یوم الثالث عشرین من ذی القعدة
من قرب او بعد ببعض زیاراته المعروفة او بما یکون کالزیارة من الروایة بذلک شب بیست
و پنجم شب دحو الارض است (یعنی پهن شدن زمین از زیر خانه کعبه بر روی آب) و از لیالی شریفه
است که رحمت خدا در آن نازل میشود و قیام بعبادت در آن اجر بسیار دارد و از حسن بن علی وشّا
روایتست که گفت من کودک بودم که با پدرم در خدمت امام رضا علیه السلام شام خوردیم در شب
بیست و پنجم ماه ذی القعده پس فرمود که امشب حضرت ابرهیم علیه السلام و حضرت عیسی علیه السلام متولد شده
اند و زمین از زیر کعبه پهن شده است پس هر که روز آنرا روزه بدارد چنانست که شصت ماه
را روزه داشته باشد و بروایت دیگر است که فرمود در این روز حضرت قائم علیه السلام قیام خواهد نمود
**روز بیست و پنجم** روز دحو الارض است و یکی از آن چهار روز است که در تمام سال بفضیلت
روزه ممتاز است و در روایتی روزه اش مثل روزه هفتاد سالست و در روایت دیگر کفاره هفتاد
سالست و هر که این روز را روزه بدارد و شبش را بعبادت بسر آورد از برای او عبادت صد سال
نوشته شود و از برای روزه دار این روز هر چه در میان آسمان و زمین است استغفار کند و این روزی
است که رحمت خدا در آن منتشر گردیده و از برای عبادت و اجتماع بذکر خدا در این روز اجر بسیار است
و از برای این روز بغیر از روزه و عبادت و ذکر خدا و غسل دو عمل وارد است اول نمازیکه در کتب
شیعه قمیین روایت شده و آن دو رکعتست در وقت چاشت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه
سوره والشمس بخواند و بعد از سلام نماز بخواند لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس دعا کند
و بخواند یا مقیل العثرات اقلنی عثرتی یا مجیب الدعوات اجب دعوتی یا سامع الاصوات اسمع

(نماز حضرت حجت)

تا دعوت کنند بدین موضع و
عمره بگذارند و چهار رکعت نماز
اینجا بگذارند دو رکعت بتحیت
مسجد در هر رکعتی یکبار الحمد
و هفت بار قل هو الله احد
و تسبیح رکوع و سجود هفت بار
بگویند و دو رکعت نماز امام
صاحب الزمان علیه السلام بگذارند
بر این نحو چون فاتحه خوانند به
ایاک نعبد و ایاک نستعین
رسند صد بار بگویند و بعد از
آن فاتحه را تا آخر بخوانند و
در رکعت دوم نیز بهمین طریق
بگذارند و تسبیح در رکوع و
سجود هفت بار بگوید و چون
نماز تمام کرده شد تهلیل
بگوید و تسبیح فاطمه زهرا
و چون از تسبیح فارغ شود
سر بسجده نهد و صد بار صلوات
بر پیغمبر و آل او صلوات الله علیهم

صوتي وارحمني وتجاوز عن سيئاتي وما عندي يا ذا الجلال والاكرام دوم خواندن
این دعا است که شیخ در مصباح فرموده مستحب است خواندن اللهم داحي الكعبة وفالق الحبة
وصارف اللزبة وكاشف كل كربة اسئلك في هذا اليوم من ايامك التي اعظمت حقها
واقدمت سبقها وجعلتها عند المؤمنين وديعة واليك ذريعة وبرحمتك الوسيعة
ان تصلي على محمد عبدك المنتجب في الميثاق القريب يوم التلاق فاتق كل رتق وداع الى كل
حق وعلى اهل بيته الاطهار الهداة المنار دعائم الجبار وولاة الجنة والنار و
اعطنا في يومنا هذا من عطائك المخزون غير مقطوع ولا ممنوع تجمع لنا به التوبة
وحسن الاوبة يا خير مدعو واكرم مرجو يا كفي يا وفي يا من لطفه خفي الطف لي
بلطفك واسعدني بعفوك وايدني بنصرك ولا تنسني كريم ذكرك بولاة امرك و
حفظة سرك واحفظني من شوائب الدهر الى يوم الحشر والنشر واشهدني اولياءك عند
خروج نفسي وحلول رمسي وانقطاع عملي وانقضاء اجلي اللهم واذكرني على طول البلى
اذا حللت بين اطباق الثرى ونسيني الناسون من الورى واحللني دار المقامة وبوئني
منزل الكرامة واجعلني من مرافقي اوليائك واهل اجتبائك واصطفائك وبارك
لي في لقائك وارزقني حسن عمل قبل حلول الاجل بريئا من الزلل وسوء الخطل اللهم واوردني
حوض نبيك محمد صلى الله عليه واله واسقني منه مشربا رويا سائغا هنيئا لا اظمأ
بعده ولا احلأ ورده ولا عنه اذاد واجعله لي خير زاد واوفى ميعاد يوم يقوم
الاشهاد اللهم والعن جبابرة الاولين والاخرين بحقوق اوليائك المستأثرين
اللهم واقصم دعائمهم واهلك اشياعهم وعاملهم وعجل مهالكهم واسلبهم ممالكهم
وضيق عليهم مسالكهم والعن مساهمهم ومشاركهم اللهم وعجل فرج اوليائك
واردد عليهم مظالمهم واظهر بالحق قائمهم واجعله لدينك منتصرا وبامرك في
اعدائك مؤتمرا اللهم احفف به ملائكة النصر وبما القيت اليه من الامر في

نیز بخوانند و از ابن نقل از لفظ مبارک امام علیه السلام است
که از آنها تمام است این نمازها فمن صلیهما فکانما صلی فی
البیت العتیق یعنی هر کس این دو رکعت نماز را بکند مانند
کسی است که در خانه کعبه نماز بجا آورده باشد

ایضا نماز از کتاب کنوز النجاح
نجم ثاقب نقل کرده که ...
شیخ طبرسی ... شب جمعه ...
امام زمان علیه الصلوة ...
والسلام ...
... دو رکعت نماز ... سوره حمد ...

لَيْلَةَ الْقَدْرِ مُنْتَقِماً لَكَ حَتّى تَرْضى وَيَعُودَ دينُكَ بِهِ وَعَلى يَدَيْهِ جَديداً غَضّاً وَيَمْحَضَ الْحَقَّ مَحْضاً وَيَرْفُضَ الْباطِلَ رَفْضاً اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلى جَميعِ آبائِهِ وَاجْعَلْنا مِنْ صَحْبِهِ وَاُسْرَتِهِ وَابْعَثْنا في كَرَّتِهِ حَتّى نَكُونَ في زَمانِهِ مِنْ اَعْوانِهِ اَللّهُمَّ اَدْرِكْ بِنا قِيامَهُ وَاَشْهِدْنا اَيّامَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ عليه السلام وَارْدُدْ اِلَيْنا سَلامَهُ وَالسَّلامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ وبدانکه میرداماد رحمه الله در رساله اربعه ایام خود دربیان اعمال روز دحو الارض فرموده که زیارت حضرت امام رضا علیه السلام در این روز افضل اعمال مستحبه و آکد آداب مسنونه است و همچنین زیارت آنحضرت در روز اول ماه رجب افضل مبرّات موکّد و محثوث علیه است **روز آخر ماه** سنه دویست و بیست بنابر مشهور حضرت امام محمد تقی علیه السلام بزهر معتصم در بغداد شهید شد و این بعد از دو سال و نیم تقریباً از فوت مامون گذشته بود چنانکه خود آنجناب میفرمود اَلْفَرَجُ بَعْدَ الْمَاْمُونِ بِثَلْثينَ شَهْراً و این کلمه مشعر است بر آنکه آنحضرت از سوء معاشرت مامون در کمال اذیت و صدمه بوده که مرگ خود را فرج وگشایش خود تعبیر نموده چنانکه پدر بزرگوارش حضرت امام رضا علیه السلام در زمان ولایتعهدی نیز چنین بوده و در هر جمعه که از مسجد جامع مراجعت میفرمود بهمان حالی که عرق دار و غبار آلود بوده دستهارا بدرگاه الهی بلند میکرد و میگفت الهی اگر فرج وگشایش امر من در مرگ من است پس همین ساعت در مرگ من تعجیل فرما و پیوسته در غم و غصه بود تا از دنیا رحلت فرمود و حضرت امام محمد تقی علیه السلام در وقتیکه وفات کرد از سن شریفش بیست و پنج سال و چند ماهی گذشته بود و قبر شریفش در بقعه مبارکه کاظمیه در پشت سر جد بزرگوارش حضرت امام موسی علیه السلام واقع است

## (فصل ششم در اعمال ماه ذی الحجه است)

بدانکه این ماه از ماههای شریفه است و چون این ماه داخل میشد صلحای صحابه و تابعین اهتمام عظیم در عبادت میکردند و دهه اول آن ایام عشر است ایام معلومات است که در قرآن مجید ذکر آن شده است و در نهایت فضیلت و برکت است و از رسول خدا صلی الله علیه و آله مرویست که

در سلام تسبیح زهرا مکرر کند و بعد از آنکه تسبیح تمام شود ثم سوره حمد بخواند و بعد از تمام شدن سوره حمد سوره قل هو الله احد را یکمرتبه بخوانند و در رکوع و در سجده بجا آورند و سبحان ربی العظیم و بحمده را هفت مرتبه در رکوع بگوید و سبحان ربی الاعلی و بحمده را در هر یک از دو سجده هفت مرتبه بگوید و بعد از آن رکعت دوم را نیز مانند رکعت اول بجا آورد و بعد از تمام شدن نماز این دعا را بخوانند ...

عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی نزد حقتعالی محبوبتر نیست از این دهه و از برای این دهه اعمال است

اول روزه گرفتن نه روز اول این دهه که ثواب روزهٔ تمام عمر دارد دوم خواندن دو رکعت نماز

ما بین مغرب و عشا در تمام شبهای این دهه در هر رکعت بعد از حمد بخواند یک مرتبه توحید و این آیه

وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ

لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ تا با ثواب حاجیان شریک شود

سیم از روز اول تا عصر روز عرفه در عقب نماز صبح و پیش از مغرب بخواند این دعا را که شیخ

و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ الْأَيَّامُ الَّتِي فَضَّلْتَهَا عَلَى الْأَيَّامِ

وَشَرَّفْتَهَا قَدْ بَلَّغْتَنِيهَا بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ فَأَنْزِلْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَأَوْسِعْ عَلَيْنَا فِيهَا

مِنْ نَعْمَائِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَهْدِيَنَا فِيهَا لِسَبِيلِ

الْهُدَىٰ وَالْعَفَافِ وَالْغِنَىٰ وَالْعَمَلِ فِيهَا بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَىٰ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ

شَكْوَىٰ وَيَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوَىٰ [illegible] أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ

آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنَّا فِيهَا [illegible] وَ

تُوَفِّقَنَا فِيهَا لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَىٰ [illegible] مِنْ [illegible] سُؤْلِي

وَأَمَلِي وَلَا أَبِيتُ [illegible] اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ

[illegible] فِيهَا [illegible] وَلَا [illegible] مِنْ [illegible]

الذُّنُوبِ يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ [illegible] صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَدَعْ

لَنَا فِيهَا ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ [illegible] وَلَا

[illegible] وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ [illegible]

اَللّٰهُمَّ [illegible] رَبَّ الْأَرَضِينَ وَالسَّمٰوَاتِ

يَا مَنْ لَا [illegible] مِنْ نَعْمَائِكَ وَ

[illegible] يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ

اللّٰهُمَّ إِنْ أَطَعْتُكَ فَالْمَحْمَدَةُ لَكَ وَإِنْ عَصَيْتُكَ فَالْحُجَّةُ لَكَ مِنْكَ الرَّوْحُ وَمِنْكَ الْفَرَجُ سُبْحَانَ مَنْ [illegible] [illegible]

عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ اَجْمَعِینَ چهارم در هر روز از دهه بخواند پنج دعائی را که حضرت جبرئیل برای حضرت عیسی علیهما السلام از جانب حقتعالی هدیه آورده که در ایام این دهه بخواند وان پنج دعا اینست (۱) اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ (۲) اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ اَحَدًا صَمَدًا لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا (۳) اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ اَحَدًا صَمَدًا لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُوًا اَحَدٌ (۴) اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَیُمِیتُ وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ (۵) حَسْبِیَ اللّٰهُ وَکَفٰی سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ دَعَا لَیْسَ وَرَاءَ اللّٰهِ مُنْتَهٰی اَشْهَدُ لِلّٰهِ بِمَا دَعَا وَاَنَّهُ بَرِیءٌ مِمَّنْ تَبَرَّءَ وَاَنَّ لِلّٰهِ الْاٰخِرَةَ وَالْاُولٰی پس حضرت عیسی علیه السلام ثواب بسیاری نقل کرد برای خواندن هر یک از این پنج دعا را صد مرتبه و دور نیست چنانکه علامه مجلسی فرموده اگر کسی هر روز هر یک از این دعاها را ده مرتبه بخواند عمل بروایت کرده باشد و اگر هر روز هر یک را صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود پنجم بخواند در هر روز این تهلیلات را که از امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است تا ثواب بسیار یابد و اگر روزی ده مرتبه بخواند بهتر است لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اللَّیَالِی وَالدُّهُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اَمْوَاجِ الْبُحُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَرَحْمَتُهُ خَیْرٌ مِمَّا یَجْمَعُونَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّوْکِ وَالشَّجَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الْحَجَرِ وَالْمَدَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ لَمْحِ الْعُیُونِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ فِی اللَّیْلِ اِذَا عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الرِّیَاحِ فِی الْبَرَارِی وَالصُّخُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مِنَ الْیَوْمِ اِلٰی یَوْمِ یُنْفَخُ فِی الصُّورِ

**روز اول** روز بسیار مبارکیست و در آن چند عمل وارد است اول روزه که ثواب هشتاد ماه دارد دوم خواندن نماز حضرت فاطمه علیها السلام و شیخ فرموده روایت شده که آن چهار رکعت است بدو سلام مثل نماز امیرالمؤمنین علیه السلام در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید پنجاه مرتبه و بعد از سلام تسبیح آنحضرت بخواند و بگوید سُبْحَانَ ذِی الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِیفِ سُبْحَانَ ذِی الْجَلَالِ

(نماز خضر جبة)

پس دعا کند ... تعفیر کند ... و در آن کریم ... فانک جواد کریم و بعد از آن تا نفس وفا کند یا کریم یا کریم را مکرر بگوید بعد از آن بگوید یَا آمِنًا مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَکُلُّ شَیْءٍ مِنْکَ خَائِفٌ حَذِرٌ اَسْئَلُکَ بِاَمْنِکَ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَخَوْفِ کُلِّ شَیْءٍ مِنْکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْطِیَنِی اَمَانًا لِنَفْسِی وَاَهْلِی وَوُلْدِی وَسَائِرِ مَا اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ حَتّٰی لَا اَخَافَ وَلَا اَحْذَرَ مِنْ شَیْءٍ اَبَدًا اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ یَا کَافِیَ اِبْرٰهِیمَ نُمْرُودَ وَیَا کَافِیَ مُوسٰی فِرْعَوْنَ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ

الباذخِ العظیمِ سُبحانَ ذی المُلکِ الفاخرِ القدیمِ سُبحانَ مَن یَری اَثَرَ النَّملةِ فی الصَّفا سُبحانَ مَن یَری وَقعَ الطَّیرِ فی الهَوآءِ سُبحانَ مَن هُوَ هٰکَذا وَلا هٰکَذا غَیرُهُ ستیم دو رکعت نماز پیش از زوال به نیم ساعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و هر یک از توحید و آیة الکرسی و قدر ده مرتبه چهارم هر که از ظالمی ترسد در این روز بگوید حَسبی حَسبی حَسبی مِن سُؤالی عِلمُکَ بِحالی تا حقتعالی کفایت کند شرّ ظالم را از او و بدانکه در این روز متولّد شده حضرت ابرهیم خلیل علیه السلام و در این روز بروایت شیخین تزویج شده حضرت فاطمه با امیر المؤمنین علیهما السلام **روز هفتم** سنهٔ صد و چهارده وفات حضرت امام محمّد باقر علیه السلام در مدینه واقع شده و روز حزن شیعه است **روز هشتم** روز ترویه است و روزه اش فضیلت دارد و روایت شده که کفّارهٔ شصت سال است و شیخ شهید غسل این روز را مستحب دانسته **شب نهم** از لیالی متبرّکه و شب مناجات با قاضی الحاجات و توبه در آنشب مقبول و دعا در آن مستجابست و کسیکه آنشب را بعبادت بسر آورد اجر صد و هفتاد سال عبادت داشته باشد و از برای آنشب چند عمل است اوّل بخواند این دعا را که روایت شده هر که بخواند آنرا در شب عرفه یا در شبهای جمعه خدا بیامرزد او را اللّٰهُمَّ یا شاهِدَ کُلِّ نَجوی وَمَوضِعَ کُلِّ شَکوی وَعالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ وَمُنتَهی کُلِّ حاجَةٍ یا مُبتَدِئاً بِالنِّعَمِ عَلَی العِبادِ یا کَریمَ العَفوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا جَوادُ یا مَن لا یُواری مِنهُ لَیلٌ داجٍ وَلا بَحرٌ عَجّاجٌ وَلا سَمآءٌ ذاتُ اَبراجٍ وَلا ظُلَمٌ ذاتُ ارتِتاجٍ یا مَنِ الظُّلمَةُ عِندَهُ ضِیاءٌ اَسئَلُکَ بِنُورِ وَجهِکَ الکَریمِ الَّذی تَجَلَّیتَ بِهِ لِلجَبَلِ فَجَعَلتَهُ دَکّاً وَخَرَّ مُوسی صَعِقاً وَبِاسمِکَ الَّذی رَفَعتَ بِهِ السَّمٰواتِ بِلا عَمَدٍ وَسَطَحتَ بِهِ الاَرضَ عَلی وَجهِ ماءٍ جَمَدٍ وَبِاسمِکَ المَخزُونِ المَکنُونِ المَکتُوبِ الطّاهِرِ الَّذی اِذا دُعیتَ بِهِ اَجَبتَ وَاِذا سُئِلتَ بِهِ اَعطَیتَ وَبِاسمِکَ السُّبُّوحِ القُدُّوسِ البُرهانِ الَّذی هُوَ نُورٌ عَلی کُلِّ نُورٍ وَنُورٌ مِن نُورٍ یُضیءُ مِنهُ کُلُّ نُورٍ اِذا بَلَغَ الاَرضَ انشَقَّت وَاِذا بَلَغَ السَّمٰواتِ فُتِحَت وَاِذا بَلَغَ العَرشَ اهتَزَّ وَبِاسمِکَ الَّذی تَرتَعِدُ مِنهُ فَرائِصُ مَلائِکَتِکَ وَاَسئَلُکَ بِحَقِّ جَبرَئیلَ وَمیکائیلَ وَاِسرافیلَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ المُصطَفی

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ وَبِالْاِسْمِ الَّذِي يَمْشِي بِهِ الْخِضْرُ عَلَى قُلَلِ
الْمَاءِ كَمَا مَشَى بِهِ عَلَى جَدَدِ الْأَرْضِ وَبِاسْمِكَ الَّذِي فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسَى وَأَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ
وَقَوْمَهُ وَأَنْجَيْتَ بِهِ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ وَمَنْ مَعَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى بْنُ عِمْرَانَ مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ الْأَيْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَأَلْقَيْتَ عَلَيْهِ مَحَبَّةً مِنْكَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ أَحْيَى عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ الْمَوْتَى وَتَكَلَّمَ
فِي الْمَهْدِ صَبِيّاً وَأَبْرَأَ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِكَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِكَ
وَجَبْرَئِيلُ وَمِيكَائِيلُ وَإِسْرَافِيلُ وَحَبِيبُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَلَائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ
وَأَنْبِيَاؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرَضِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي
دَعَاكَ بِهِ ذُو النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِباً فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ
تُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ وَخَرَّ لَكَ سَاجِداً فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ
وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَتْكَ بِهِ آسِيَةُ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتاً فِي
الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا وَبِاسْمِكَ
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ إِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَعَافَيْتَهُ وَآتَيْتَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً
مِنْ عِنْدِكَ وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ
بَصَرَهُ وَقُرَّةَ عَيْنِهِ يُوسُفَ وَجَمَعْتَ شَمْلَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَانُ فَوَهَبْتَ
لَهُ مُلْكاً لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي سَخَّرْتَ بِهِ الْبُرَاقَ
لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِذْ قَالَ تَعَالَى سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلاً مِنَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى وَقَوْلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ
وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي تَنَزَّلَ بِهِ جَبْرَئِيلُ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ آدَمُ فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَأَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ
الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ وَبِحَقِّ فَصْلِكَ يَوْمَ الْقَضَاءِ وَبِحَقِّ الْمَوَازِينِ



هر گونه حاجت که باشد و این بسبب فضل و انعام و حسن ظن است بر ما در مردمان انتهی

مؤلف گوید که محدث جلیل شیخ طبرسی رضی الله عنه این فضیلت را برای این نماز در مکارم الاخلاق نقل کرده و در اول دعا بجای اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتُ عَصَيْتُكَ اِلٰهِي اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ ذکر کرده و بعد از حَتَّى لَا اَخَافُ کلمهٔ اَحَداً اضافه کرده و بعد از فرعون اَسْأَلُكَ و بقیه مثل همند

نماز خوف از ظالم منقول از مکارم غسل میکنی و دو رکعت نماز میگذاری و زانوهای خود را برهنه میکنی ودر زیر جای نماز خود و صد مرتبه میگوئی یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا

اِذا نُصِبَتْ وَالصُّحُفِ اِذا نُشِرَتْ وَبِحَقِّ الْقَلَمِ وَما جَرىٰ وَاللَّوْحِ وَما اَحْصىٰ وَبِحَقِّ الْاِسْمِ
الَّذي كَتَبْتَهُ عَلىٰ سُرادِقِ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقَ وَالدُّنْيا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ بِاَلْفَيْ
عامٍ وَاَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ فِي خَزائِنِكَ الَّذِي اسْتَأْثَرْتَ بِهِ في عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ يَظْهَرْ عَلَيْهِ
اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ لا مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلا عَبْدٌ مُصْطَفىً وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذي شَقَقْتَ بِهِ الْبِحارَ وَقامَتْ بِهِ الْجِبالُ وَاخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ وَبِحَقِّ السَّبْعِ
الْمَثاني وَالْقُرْآنِ الْعَظيمِ وَبِحَقِّ الْكِرامِ الْكاتِبينَ وَبِحَقِّ طٰهٰ وَيٰسٓ وَكٓهٰيٰعٓصٓ وَحٰمٓعٓسٓقٓ
وَبِحَقِّ تَوْراةِ مُوسىٰ وَاِنْجيلِ عيسىٰ وَزَبُورِ داوُدَ وَفُرْقانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلىٰ
جَميعِ الرُّسُلِ وَباهِيّاً شَراهِيّاً اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ تِلْكَ الْمُناجاةِ الَّتي كانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ
مُوسَى بْنِ عِمْرانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ سَيْناءَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذي عَلَّمْتَهُ مَلَكَ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْاَرْواحِ وَ
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذي كُتِبَ عَلىٰ وَرَقِ الزَّيْتُونِ فَخَضَعَتِ النّيرانُ لِتِلْكَ الْوَرَقَةِ فَقُلْتَ يا نارُ كُوني بَرْداً
وَسَلاماً وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذي كَتَبْتَهُ عَلىٰ سُرادِقِ الْمَجْدِ وَالْكَرامَةِ يا مَنْ لا يُحْفيهِ سائِلٌ وَلا يَنْقُصُهُ
نائِلٌ يا مَنْ بِهِ يُسْتَغاثُ وَاِلَيْهِ يُلْجَأُ اَسْئَلُكَ بِمَعاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ
مِنْ كِتابِكَ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَجَدِّكَ الْاَعْلىٰ وَكَلِماتِكَ التّامّاتِ الْعُلىٰ اَللّٰهُمَّ رَبَّ الرِّياحِ
وَما ذَرَتْ وَالسَّماءِ وَما اَظَلَّتْ وَالْاَرْضِ وَما اَقَلَّتْ وَالشَّياطينِ وَما اَضَلَّتْ وَالْبِحارِ
وَما جَرَتْ وَبِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَبِحَقِّ الْمَلائِكَةِ الْمُقَرَّبينَ وَالرُّوحانِيّينَ وَالْكَرُوبِيّينَ
وَالْمُسَبِّحينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهارِ لا يَفْتُرُونَ وَبِحَقِّ اِبْراهيمَ خَليلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ وَلِيٍّ يُناديكَ
بَيْنَ الصَّفا وَالْمَرْوَةِ وَتَسْتَجيبُ لَهُ دُعاءَهُ يا مُجيبُ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْماءِ وَبِهٰذِهِ الدَّعَواتِ
اَنْ تَغْفِرَ لَنا ما قَدَّمْنا وَما اَخَّرْنا وَما اَسْرَرْنا وَما اَعْلَنّا وَما اَبْدَيْنا وَما اَخْفَيْنا وَما اَنْتَ
اَعْلَمُ بِهِ مِنّا اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا حافِظَ كُلِّ غَريبٍ يا مُونِسَ
كُلِّ وَحيدٍ يا قُوَّةَ كُلِّ ضَعيفٍ يا ناصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يا رازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ يا مُونِسَ كُلِّ

متوحشين يا صاحب كل مسافر يا عماد كل حاضر يا غافر كل ذنب وخطيئة يا غياث
المستغيثين يا صريخ المستصرخين يا كاشف كرب المكروبين يا فارج هم المهمومين
يا بديع السموات والارضين يا منتهى غاية الطالبين يا مجيب دعوة المضطرين
يا ارحم الراحمين يا رب العالمين يا ديان يوم الدين يا اجود الاجودين يا اكرم
الاكرمين يا اسمع السامعين يا ابصر الناظرين يا اقدر القادرين اغفر لي الذنوب
التي تغير النعم واغفر لي الذنوب التي تورث الندم واغفر لي الذنوب التي تورث
السقم واغفر لي الذنوب التي تهتك العصم واغفر لي الذنوب التي ترد الدعاء
واغفر لي الذنوب التي تحبس قطر السماء واغفر لي الذنوب التي تعجل الفناء واغفر
لي الذنوب التي تجلب الشقاء واغفر لي الذنوب التي تظلم الهواء واغفر لي الذنوب
التي تكشف الغطاء واغفر لي الذنوب التي لا يغفرها غيرك يا الله واحمل عني كل تبعة
لاحد من خلقك واجعل لي من امري فرجا ومخرجا ويسرا وانزل يقينك في صدري
ورجاءك في قلبي حتى لا ارجو غيرك اللهم احفظني وعافني في مقامي واصحبني في ليلي
ونهاري ومن بين يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوقي ومن تحتي ويسر لي
السبيل واحسن لي التيسير ولا تخذلني في العسير واهدني يا خير دليل ولا تكلني الى
نفسي في الامور ولقني كل سرور واقلبني الى اهلي بالفلاح والنجاح محبورا في العاجل
والآجل انك على كل شيء قدير وارزقني من فضلك واوسع علي من طيبات رزقك
واستعملني في طاعتك واجرني من عذابك ونارك واقلبني اذا توفيتني الى جنتك
برحمتك اللهم اني اعوذ بك من زوال نعمتك ومن تحويل عافيتك ومن حلول
نقمتك ومن نزول عذابك واعوذ بك من جهد البلاء ودرك الشقاء ومن سوء
القضاء وشماتة الاعداء ومن شر ما ينزل من السماء ومن شر ما في الكتاب المنزل اللهم
لا تجعلني من الاشرار ولا من اصحاب النار ولا تحرمني صحبة الاخيار واحيني حيوة طيبة

احد و در دوم قل اعوذ برب الناس
این سوره ها را بنویسد با آب
زمزم یا با آب باران یا با آب
نیلوفری بریزد یا اندازد در آن
آب ده مثقال کندر و ده
مثقال شکر و ده مثقال
عسل پس بگذارد آن را شب در
زیر آسمان و بگذارد بر روی
آن آهنی پس آخر شب که بشود
دو رکعت نماز بخواند در هر
رکعت حمد و پنجاه بار قل
هو الله احد و چون فارغ شد
از نماز آن آب را بیاشامد
که نیکو و مجرب است برای
حفظ ان شاء الله و بیاید
در اواخر باب ششم چیزهائی
که سبب کثرت حافظه خواهد بود

نماز برای آمرزش گناهان
دو رکعت بجا آورد در
هر رکعت شصت مرتبه
قل هو الله احد

وَتَوَفَّنِي وَفاةً طَيِّبَةً تُلْحِقُنِي بِالْأَبْرارِ وَارْزُقْنِي مُرافَقَةَ الْأَنْبِياءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ حُسْنِ بَلائِكَ وَصُنْعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلامِ وَاتِّباعِ السُّنَّةِ يا رَبِّ كَما هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَعَلَّمْتَهُمْ كِتابَكَ فَاهْدِنا وَعَلِّمْنا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ حُسْنِ بَلائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي خاصَّةً كَما خَلَقْتَنِي فَأَحْسَنْتَ خَلْقِي وَعَلَّمْتَنِي فَأَحْسَنْتَ تَعْلِيمِي وَهَدَيْتَنِي فَأَحْسَنْتَ هِدايَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ إِنْعامِكَ عَلَيَّ قَدِيماً وَحَدِيثاً فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يا سَيِّدِي قَدْ فَرَّجْتَهُ وَكَمْ مِنْ غَمٍّ يا سَيِّدِي قَدْ نَفَّسْتَهُ وَكَمْ مِنْ هَمٍّ يا سَيِّدِي قَدْ كَشَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ بَلاءٍ يا سَيِّدِي قَدْ صَرَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ عَيْبٍ يا سَيِّدِي قَدْ سَتَرْتَهُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ كُلِّ حالٍ فِي كُلِّ مَثْوىً وَزَمانٍ وَمُنْقَلَبٍ وَمَقامٍ وَعَلىٰ هٰذِهِ الْحالِ وَكُلِّ حالٍ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ عِبادِكَ نَصِيباً فِي هٰذَا الْيَوْمِ مِنْ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ أَوْ ضُرٍّ تَكْشِفُهُ أَوْ سُوءٍ تَصْرِفُهُ أَوْ بَلاءٍ تَدْفَعُهُ أَوْ خَيْرٍ تَسُوقُهُ أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُها أَوْ عافِيَةٍ تُلْبِسُها فَإِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِيَدِكَ خَزائِنُ السَّماواتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْواحِدُ الْكَرِيمُ الْمُعْطِي الَّذِي لا يُرَدُّ سائِلُهُ وَلا يُخَيَّبُ آمِلُهُ وَلا يَنْقُصُ نائِلُهُ وَلا يَنْفَدُ ما عِنْدَهُ بَلْ يَزْدادُ كَثْرَةً وَطِيباً وَعَطاءً وَجُوداً وَارْزُقْنِي مِنْ خَزائِنِكَ الَّتِي لا تَفْنىٰ وَمِنْ رَحْمَتِكَ الْواسِعَةِ إِنَّ عَطاءَكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُوراً وَأَنْتَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ دوم بخواند آن تسبیحات عشر را که سید ذکر فرموده بدون ذکر ثواب و مانند سوم بخواند دعاء اَللّٰهُمَّ مَنْ تَعَبَّأَ وَتَهَيَّأَ را که در روز عرفه و شب و روز جمعه نیز وارد است و گذشت ذکر آن در اعمال شب جمعه چهارم زیارت کند امام حسین علیه السلام و زمین کربلا را و تا روز عید آنجا بماند تا از شر آن سال نگاه داشته شود.

**روز نهم** روز عرفه است و از اعیاد عظیمه است اگرچه به اسم عید نامیده نشده و روزیست که حق تعالی بندگان خویش را بعبادت و طاعت خود خوانده و موائد جود و احسان خود را از برای ایشان گسترانیده و شیطان در این روز خوار و حقیرتر و رانده تر و خشمناکتر از همه اوقات خواهد بود و روایت شده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام شنید در روز عرفه صدای سائلی را که از مردم سؤال مینمود

بخواند بعد از آنکه از نماز عصر فارغ شود
نماز دیگر شیخ طوسی در مصباح در اعمال روز عرفه روایت کرده از عبدالله بن مسعود از رسول خدا صلی الله علیه و آله که گفت هر کس در روز عرفه بعد از نماز عصر دو رکعت نماز کند و بخواند در رکعت اول فاتحه و قل اعوذ برب الفلق و در رکعت دوم فاتحه و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد پس چون از نماز فارغ شود بگوید لا اله الا الله الملک الحق المبین از دنیا بیرون نرود تا بهشت را ببیند

فرمود یا وای بر تو آیا از غیر خدا سؤال میکنی در این روز و حال آنکه امید میرود در این روز برای
بچه‌ها که در شکم‌اند که فضل خدا شامل آنها شود و سعید شوند و از برای این روز اعمال چند است
اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام که مقابل هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد بلکه بالا
تر است و احادیث در کثرت فضیلت زیارت آنحضرت در این روز متواتر است و اگر کسی توفیق
یابد که در این روز در تحت قبهٔ مقدسهٔ آنحضرت باشد ثوابش کمتر از کسیکه در عرفات باشد
نیست بلکه زیاده و مقدم است و کیفیت زیارت آنحضرت بعد از این در باب زیارات بیاید انشاء الله تعالی
سیم بعد از نماز عصر پیش از آنکه مشغول بخواندن دعاهای عرفه شود دو رکعت نماز بجا آورد
در زیر آسمان و اعتراف و اقرار کند نزد حقتعالی بگناهان خود تا فایز شود بثواب عرفات و گناهانش
آمرزیده گردد پس مشغول شود باعمال و ادعیهٔ عرفه که از حجج طاهره صلوات الله علیهم روایت شده
و آنها زیاده از آنستکه در این مختصر ذکر شود لکن ما بمقداریکه این کتاب گنجایش آنرا داشته باشد
نقل میکنیم شیخ کفعمی در مصباح فرموده مستحب است روزهٔ روز عرفه برای کسیکه ضعف پیدا نکند
از دعا خواندن و مستحب است غسل پیش از زوال و زیارت امام حسین علیه السلام در روز و شب عرفه
و چون وقت زوال شد بزیر آسمان رود و نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود نیکو بعمل آورد و چون
فارغ شود دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد توحید و در دوم بعد از حمد
قل یا ایها الکافرون بخواند بعد از آن چهار رکعت نماز گذارد در هر رکعت بعد از حمد توحید
پنجاه مرتبه بخواند فقیر گوید که این نماز همان نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که در اعمال
روز جمعه گذشت پس فرموده بخوان این تسبیحات را که مرویست از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
و سید بن طاوس در اقبال ذکر فرموده سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْأَرْضِ
حُكْمُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْقُبُورِ قَضَاؤُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْبَحْرِ سَبِيلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي النَّارِ
سُلْطَانُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْقِيَامَةِ عَدْلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي رَفَعَ
السَّمَاءَ سُبْحَانَ الَّذِي بَسَطَ الْأَرْضَ سُبْحَانَ الَّذِي لَا مَلْجَأَ وَ لَا مَنْجَا مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ پس بگو

مؤلف گوید که سید بن طاوس در فصل پنجم و سیم جمال الاسبوع نمازی برای مردن گناهان نقل کرده و فرموده این نماز است جلیل القدر و عظیم الشأن انشاء الله از زاد و ... که در حق آن کتاب رجوع کند

نماز وصیت
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بآن وصیت فرموده دو رکعت است بین مغرب و عشا در رکعت اول بعد حمد و سیزده مرتبه اذا زلزلت و در دوم بعد حمد و پانزده مرتبه قل هو الله احد اگر هر شب بجا آورد ثواب آنرا غیر از خدا کسی نتواند شماره نماید

نماز عقود دو رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه انا انزلناه و بعد از آن قرائت

سُبْحانَ اللّهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَاللّهُ اَکْبَرُ صد مرتبه و بخوان توحید صد مرتبه
و آیة الکرسی صد مرتبه و صلوات بر محمّد و آل محمّد صد مرتبه و بگو لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَحْدَهُ لا
شَریکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیی وَیُمیتُ وَیُمیتُ وَیُحْیی وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ
قَدیرٌ ده مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّهَ الَّذی لا اِلهَ اِلاّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ ده مرتبه یا اَللّهُ
ده مرتبه یا رَحْمنُ ده مرتبه یا رَحیمُ ده مرتبه یا بَدیعَ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ یا ذَا الْجَلالِ وَ
الْاِکْرامِ ده مرتبه یا حَیُّ یا قَیُّومُ ده مرتبه یا حَنّانُ یا مَنّانُ ده مرتبه یا لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ
ده مرتبه آمین ده مرتبه پس بگو اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ یا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ
الْوَریدِ یا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ یا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلی وَبِالْاُفُقِ الْمُبینِ یا مَنْ هُوَ
الرَّحْمنُ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوی یا مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمیعُ الْبَصیرُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و بخواه حاجت خود را که برآورده خواهد شد ان شاء الله تعالی پس بخوان
این صلوات را که از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواهد مسرور کند محمّد و آل محمّد علیهم السلام
را در صلوات بر ایشان بگوید اَللّهُمَّ یا اَجْوَدَ مَنْ اَعْطی وَیا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ وَیا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِی الْاَوَّلینَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِی الْآخِرینَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ فِی الْمَلَاِ الْاَعْلی وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِی الْمُرْسَلینَ اَللّهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً وَآلَهُ الْوَسیلَةَ
وَالْفَضیلَةَ وَالشَّرَفَ وَالرِّفْعَةَ وَالدَّرَجَةَ الْکَبیرَةَ اَللّهُمَّ اِنّی آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ
وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَلا تَحْرِمْنی فِی الْقِیمَةِ رُؤْیَتَهُ وَارْزُقْنی صُحْبَتَهُ وَتَوَفَّنی عَلی مِلَّتِهِ وَاسْقِنی
مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَباً رَوِیّاً سائِغاً هَنیئاً لا اَظْمَاُ بَعْدَهُ اَبَداً اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّهُمَّ
اِنّی آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَعَرِّفْنی فِی الْجِنانِ وَجْهَهُ اَللّهُمَّ بَلِّغْ
مُحَمَّداً صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ مِنّی تَحِیَّةً کَثیرَةً وَسَلاماً پس بخوان دعاء ام داود را که ذکر
آن در اعمال رجب گذشت پس بگو این تسبیح را که ثواب آن احصا نمیشود از کثرت و ما بجهت
اختصار ترک کردیم ذکر آن را و آن تسبیح این است سُبْحانَ اللّهِ قَبْلَ کُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّهِ

[illegible]

بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّهِ مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّهِ يَبْقى رَبُّنا وَيَفْنى كُلُّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّهِ تَسْبيحاً يَفْضُلُ تَسْبيحَ الْمُسَبِّحينَ فَضْلاً كَثيراً قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّهِ تَسْبيحاً يَفْضُلُ تَسْبيحَ الْمُسَبِّحينَ فَضْلاً كَثيراً بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّهِ تَسْبيحاً يَفْضُلُ تَسْبيحَ الْمُسَبِّحينَ فَضْلاً كَثيراً مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّهِ تَسْبيحاً يَفْضُلُ تَسْبيحَ الْمُسَبِّحينَ فَضْلاً كَثيراً لِرَبِّنَا الْباقى وَيَفْنى كُلُّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّهِ تَسْبيحاً لا يُحْصى وَلا يُدْرى وَلا يُنْسى وَلا يَبْلى وَلا يَفْنى وَلَيْسَ لَهُ مُنْتَهى وَسُبْحانَ اللّهِ تَسْبيحاً يَدُومُ بِدَوامِهِ وَيَبْقى بِبَقائِهِ فى سِنِى الْعالَمينَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ وَاَيّامِ الدُّنْيا وَساعاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَسُبْحانَ اللّهِ اَبَدَ الْاَبَدِ وَمَعَ الْاَبَدِ مِمّا لا يُحْصيهِ الْعَدَدُ وَلا يُفْنيهِ الْاَمَدُ وَلا يَقْطَعُهُ الْاَبَدُ وَتَبارَكَ اللّهُ اَحْسَنُ الْخالِقينَ پس بگو وَالْحَمْدُ لِلّهِ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّهِ بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ تا آخر دعا لکن بجای هر سُبْحانَ اللّهِ اَلْحَمْدُ لِلّهِ بگو و چون به اَحْسَنُ الْخالِقينَ رسیدی بگو لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ تا باخر بجای سُبْحانَ اللّهِ لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ میگوئی و بعد از آن بگو وَاللّهُ اَكْبَرُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ تا باخر که بجای سُبْحانَ اللّهِ اَللّهُ اَكْبَرُ میگوئی پس میخوانی دعاء اَللّهُمَّ مَنْ تَعَبَّاَ وَتَهَيَّاَ را که در اعمال شب جمعه گذشت ص ٣٣ پس بخوان دعاء علی بن الحسین علیهما السلام را که شیخ طوسی در مصباح المتهجد ذکر فرموده اَللّهُمَّ اَنْتَ اللّهُ رَبُّ الْعالَمينَ مؤلف گوید که این دعا چون دعای در موقف عرفات بود بعلاوه هم بسبب طولانی بودن ما ذکر ننمودیم و بخوان نیز در این روز با خشوع و رقت دعای آنحضرت را که در صحیفه کامله است و آن دعای چهل و هفتم است و مشتمل است بر جمیع مطالب دنیا و آخرت صلوات اللّه علی منشیها و از جمله دعاهای مشهور این روز دعای حضرت سید الشهداء علیه السلام است بشر و بشیر پسران غالب اسدی روایت کرده اند که پسین روز عرفه در عرفات در خدمت آنحضرت بودیم پس از خیمه خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان با نهایت تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی مبارک را بسوی کعبه گردانیدند و دستها را برابر رو برداشتند مانند مسکینی که طعام

(نمازهای ایام هفته)

نماز روز یکشنبه روایت شده از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که فرمود هرکه روز یکشنبه چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعت حمد و سوره تبارک الذی بیده الملک حق تعالی ثواب دهد او را در بهشت هرچه خواسته باشد نماز روز دوشنبه روایت شده که فرمود هرکه روز دوشنبه ده رکعت نماز بجا آورد بخواند در هر رکعت حمد و توحید ده مرتبه حق تعالی در روز قیامت نوری برای او قرار دهد که روشن گرداند موقف را تا غبطه برند بر او جمیع خلق خدا در آن روز نماز روز سه شنبه روایت شده از حضرت که هرکه در روز سه شنبه شش رکعت نماز بگزارد و بخواند در هر رکعت بعد از حمد آیه آمَنَ الرَّسُولُ را تا آخر سوره و اذا زلزلت را

طلبد و ابند عار اخواند ند الحمد لله الذي ليس لقضائه دافع ولا لعطائه مانع ولا
كصنعه صنع صانع وهو الجواد الواسع فطر اجناس البدائع واتقن بحكمته الصنائع
لا تخفى عليه الطلائع ولا تضيع عنده الودائع جازي كل صانع ورائش كل قانع و
راحم كل ضارع منزل المنافع والكتاب الجامع بالنور الساطع وهو للدعوات سامع وللكربات
دافع وللدرجات رافع وللجبابرة قامع فلا اله غيره ولا شيء يعدله وليس كمثله شيء
وهو السميع البصير اللطيف الخبير وهو على كل شيء قدير اللهم اني ارغب اليك واشهد
بالربوبية لك مقرا بانك ربي واليك مردي ابتدأتني بنعمتك قبل ان اكون شيئا
مذكورا خلقتني من التراب ثم اسكنتني الاصلاب امنا لريب المنون واختلاف الدهور
والسنين فلم ازل ظاعنا من صلب الى رحم في تقادم من الايام الماضية والقرون
الخالية لم تخرجني لرأفتك بي ولطفك لي واحسانك الي في دولة ائمة الكفر الذين
نقضوا عهدك وكذبوا رسلك لكنك اخرجتني للذي سبق لي من الهدى الذي له يسرتني
وفيه انشأتني ومن قبل ذلك رؤفت بي بجميل صنعك وسوابغ نعمك فابتدعت خلقي
من مني يمنى واسكنتني في ظلمات ثلاث بين لحم ودم وجلد لم تشهدني خلقي ولم تجعل
الي شيئا من امري ثم اخرجتني للذي سبق لي من الهدى الى الدنيا تاما سويا وحفظتني في المهد
طفلا صبيا ورزقتني من الغذاء لبنا مريا وعطفت علي قلوب الحواضن وكفلتني الامهات
الرواحم وكلأتني من طوارق الجان وسلمتني من الزيادة والنقصان فتعاليت يا رحيم يا
رحمن حتى اذا استهللت ناطقا بالكلام اتممت علي سوابغ الانعام وربيتني زايدا في
كل عام حتى اذا اكتملت فطرتي واعتدلت مرتي اوجبت علي حجتك بان الهمتني
معرفتك وروعتني بعجائب حكمتك وايقظتني لما ذرأت في سمائك وارضك من
بدائع خلقك ونبهتني لشكرك وذكرك واوجبت علي طاعتك وعبادتك و
فهمتني ما جاءت به رسلك ويسرت لي تقبل مرضاتك ومننت علي في جميع ذلك

بعونك ولطفك ثم اذ خلقتني من خير الثرى لم ترض لي يا الهي نعمة دون اخرى و
رزقتني من انواع المعاش وصنوف الرياش بمنك العظيم الاعظم علي واحسانك القديم
الي حتى اذا اتممت علي جميع النعم وصرفت عني كل النقم لم يمنعك جهلي وجرأتي
عليك ان دللتني الى ما يقربني اليك ووفقتني لما يزلفني لديك فان دعوتك اجبتني
وان سألتك اعطيتني وان اطعتك شكرتني وان شكرتك زدتني كل ذلك اكمال
لانعمك علي واحسانك الي فسبحانك سبحانك من مبدئ معيد حميد مجيد تقدست
اسماؤك وعظمت آلاؤك فاي نعمك يا الهي احصي عددا وذكرا ام اي عطاياك اقوم
بها شكرا وهي يا رب اكثر من ان يحصيها العادون او يبلغ علما بها الحافظون ثم
ما صرفت ودرأت عني اللهم من الضر والضراء اكثر مما ظهر لي من العافية والسراء
وانا اشهد يا الهي بحقيقة ايماني وعقد عزمات يقيني وخالص صريح توحيدي وباطن
مكنون ضميري وعلائق مجاري نور بصري واسارير صفحة جبيني وخرق مارب نفسي و
خذاريف مارن عرنيني ومسارب سماخ سمعي وما ضمت واطبقت عليه شفتاي
وحركات لفظ لساني ومغرز حنك فمي وفكي ومنابت اضراسي ومساغ مطعمي ومشربي
وحمالة ام رأسي وبلوع فارغ حبائل عنقي وما اشتمل عليه تامور صدري وحمائل حبل
وتيني ونياط حجاب قلبي وافلاذ حواشي كبدي وما حوته شراسيف اضلاعي وحقاق
مفاصلي وقبض عواملي واطراف اناملي ولحمي ودمي وشعري وبشري وعصبي وقصبي وعظامي
ومخي وعروقي وجميع جوارحي وما انتسج على ذلك ايام رضاعي وما اقلت الارض مني
ونومي ويقظتي وسكوني وحركات ركوعي وسجودي ان لو حاولت واجتهدت مدى الاعصار
والاحقاب لو عمرتها ان اؤدي شكر واحدة من انعمك ما استطعت ذلك الا بمنك
الموجب علي به شكرك ابدا جديدا وثناء طارفا عتيدا اجل ولو حرصت انا والعادون
من انامك ان نحصي مدى انعامك سالفه وآنفه ما حصرناه عددا ولا احصيناه امدا

فهيهات انّى ذلك وانت المخبر في كتابك الناطق والنبأ الصادق وان تعدّوا نعمة
الله لا تحصوها صدق كتابك اللّهم وانباؤك وبلّغت انبياؤك ورسلك ما انزلت
عليهم من وحيك وشرعت لهم وبهم من دينك غير انّي يا الهي اشهد بجهدي وجدّي
ومبلغ طاعتي ووسعي واقول مؤمنا موقنا الحمد لله الذي لم يتّخذ ولدا فيكون موروثا
ولم يكن له شريك في ملكه فيضادّه فيما ابتدع ولا ولي من الذلّ فيرفده فيما صنع
فسبحانه سبحانه لو كان فيهما آلهة الّا الله لفسدتا وتفطّرتا سبحان الله الواحد
الاحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد الحمد لله حمدا يعادل حمد
ملائكته المقرّبين وانبيائه المرسلين وصلّى الله على خيرته محمّد خاتم النبيّين وآله
الطيّبين الطاهرين المخلصين وسلّم پس شروع فرمود آنحضرت در سؤال واهتمام نمود در دعا
وآب از دیدهای مبارکش جاری بود پس گفت اللّهم اجعلني اخشاك كانّي اراك واسعدني
بتقواك ولا تشقني بمعصيتك وخر لي في قضائك وبارك لي في قدرك حتّى لا احبّ تعجيل
ما اخّرت ولا تأخير ما عجّلت اللّهم اجعل غناي في نفسي واليقين في قلبي والاخلاص في
عملي والنور في بصري والبصيرة في ديني ومتّعني بجوارحي واجعل سمعي وبصري الوارثين منّي
وانصرني على من ظلمني وارني فيه ثاري ومآربي واقرّ بذلك عيني اللّهم اكشف كربتي
واستر عورتي واغفر لي خطيئتي واخسأ شيطاني وفكّ رهاني واجعل لي يا الهي الدرجة
العليا في الآخرة والاولى اللّهم لك الحمد كما خلقتني فجعلتني سميعا بصيرا ولك الحمد
كما خلقتني فجعلتني خلقا سويّا رحمة بي وقد كنت عن خلقي غنيّا ربّ بما برأتني فعدّلت
فطرتي ربّ بما انشأتني فاحسنت صورتي ربّ بما احسنت اليّ وفي نفسي عافيتني ربّ
بما كلأتني ووفّقتني ربّ بما انعمت عليّ فهديتني ربّ بما اوليتني ومن كلّ خير اعطيتني
ربّ بما اطعمتني وسقيتني ربّ بما اغنيتني واقنيتني ربّ بما اعنتني واعززتني ربّ بما
البستني من سترك الصافي ويسّرت لي من صنعك الكافي صلّ على محمّد وآل محمّد

وَاَعِنّی عَلی بَوائِقِ الدُّهُورِ وَصُرُوفِ اللَّیالی وَالْاَیّامِ وَنَجِّنی مِنْ اَهْوالِ الدُّنْیا وَکُرُباتِ
الْاخِرَةِ وَاکْفِنی شَرَّ ما یَعْمَلُ الظّالِمُونَ فِی الْاَرْضِ اَللّهُمَّ ما اَخافُ فَاکْفِنی وَما اَحْذَرُ فَقِنی
وَفی نَفْسی وَدینی فَاحْرُسْنی وَفی سَفَری فَاحْفَظْنی وَفی اَهْلی وَمالی فَاخْلُفْنی وَفیما رَزَقْتَنی
فَبارِکْ لی وَفی نَفْسی فَذَلِّلْنی وَفی اَعْیُنِ النّاسِ فَعَظِّمْنی وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ فَسَلِّمْنی وَبِذُنُوبی
فَلا تَفْضَحْنی وَبِسَریرَتی فَلا تُخْزِنی وَبِعَمَلی فَلا تَبْتَلِنی وَنِعَمَکَ فَلا تَسْلُبْنی وَاِلی غَیْرِکَ فَلا
تَکِلْنی اِلهی اِلی مَنْ تَکِلُنی اِلی قَریبٍ فَیَقْطَعُنی اَمْ اِلی بَعیدٍ فَیَتَجَهَّمُنی اَمْ اِلَی الْمُسْتَضْعِفینَ
لی وَاَنْتَ رَبّی وَمَلیکُ اَمْری اَشْکُو اِلَیْکَ غُرْبَتی وَبُعْدَ داری وَهَوانی عَلی مَنْ مَلَّکْتَهُ
اَمْری اِلهی فَلا تُحْلِلْ عَلَیَّ غَضَبَکَ فَاِنْ لَمْ تَکُنْ غَضِبْتَ عَلَیَّ فَلا اُبالی سُبْحانَکَ غَیْرَ
اَنَّ عافِیَتَکَ اَوْسَعُ لی فَاَسْئَلُکَ یا رَبِّ بِنُورِ وَجْهِکَ الَّذی اَشْرَقَتْ لَهُ الْاَرْضُ وَ
السَّمواتُ وَکُشِفَتْ بِهِ الظُّلُماتُ وَصَلُحَ بِهِ اَمْرُ الْاَوَّلینَ وَالْاخِرینَ اَنْ لا تُمیتَنی عَلی
غَضَبِکَ وَلا تُنْزِلْ بی سَخَطَکَ لَکَ الْعُتْبی لَکَ الْعُتْبی حَتّی تَرْضی قَبْلَ ذلِکَ لا اِلهَ اِلّا
اَنْتَ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرامِ وَالْمَشْعَرِ الْحَرامِ وَالْبَیْتِ الْعَتیقِ الَّذی اَحْلَلْتَهُ الْبَرَکَةَ وَجَعَلْتَهُ
لِلنّاسِ اَمْناً یا مَنْ عَفا عَنْ عَظیمِ الذُّنُوبِ بِحِلْمِهِ یا مَنْ اَسْبَغَ النَّعْماءَ بِفَضْلِهِ یا مَنْ اَعْطَی الْجَزیلَ
بِکَرَمِهِ یا عُدَّتی فی شِدَّتی یا صاحِبی فی وَحْدَتی یا غِیاثی فی کُرْبَتی یا وَلِیّی فی نِعْمَتی یا اِلهی وَاِلهَ
اباَئی اِبْرهیمَ وَاِسْمعیلَ وَاِسْحقَ وَیَعْقُوبَ وَرَبَّ جَبْرَئیلَ وَمیکائیلَ وَاِسْرافیلَ وَرَبَّ
مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَالِهِ الْمُنْتَجَبینَ مُنْزِلَ التَّوْریةِ وَالْاِنْجیلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقانِ وَمُنَزِّلَ
کهیعص وَطه وَیس وَالْقُرْانِ الْحَکیمِ اَنْتَ کَهْفی حینَ تُعْیینِی الْمَذاهِبُ فی سَعَتِها وَتَضیقُ
بِیَ الْاَرْضُ بِرُحْبِها وَلَوْلا رَحْمَتُکَ لَکُنْتُ مِنَ الْهالِکینَ وَاَنْتَ مُقیلُ عَثْرَتی وَلَوْلا سَتْرُکَ
اِیّایَ لَکُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحینَ وَاَنْتَ مُؤَیِّدی بِالنَّصْرِ عَلی اَعْدائی وَلَوْلا نَصْرُکَ اِیّایَ لَکُنْتُ
مِنَ الْمَغْلُوبینَ یا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالسُّمُوِّ وَالرِّفْعَةِ فَاَوْلِیاؤُهُ بِعِزِّهِ یَعْتَزُّونَ یا مَنْ جَعَلَتْ لَهُ
الْمُلُوکُ نیرَ الْمَذَلَّةِ عَلی اَعْناقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطَواتِهِ خائِفُونَ یَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْیُنِ وَما تُخْفِی

[illegible]

الصدور وغيب ما تأتي به الأزمنة والدهور يا من لا يعلم كيف هو إلا هو يا من لا
يعلم ما هو إلا هو يا من لا يعلمه إلا هو يا من كبس الأرض على الماء وسد الهواء بالسماء يا
من له أكرم الأسماء يا ذا المعروف الذي لا ينقطع أبدا يا مقيض الركب ليوسف في البلد
القفر ومخرجه من الجب وجاعله بعد العبودية ملكا يا راده على يعقوب بعد أن
ابيضت عيناه من الحزن فهو كظيم يا كاشف الضر والبلوى عن أيوب وممسك يدي
ابرهيم عن ذبح ابنه بعد كبر سنه وفناء عمره يا من استجاب لزكريا فوهب له يحيى
ولم يدعه فردا وحيدا يا من أخرج يونس من بطن الحوت يا من فلق البحر لبني إسرآئيل
فأنجاهم وجعل فرعون وجنوده من المغرقين يا من أرسل الرياح مبشرات بين يدي
رحمته يا من لم يعجل على من عصاه من خلقه يا من استنقذ السحرة من بعد طول الجحود
وقد غدوا في نعمته يأكلون رزقه ويعبدون غيره وقد حادوه ونادوه وكذبوا
رسله يا الله يا الله يا بدئ يا بديع لا ند لك يا دائما لا نفاد لك يا حيا حين لا حي يا
محيي الموتى يا من هو قائم على كل نفس بما كسبت يا من قل له شكري فلم يحرمني وعظمت
خطيئتي فلم يفضحني ورآني على المعاصي فلم يشهرني يا من حفظني في صغري يا من رزقني في
كبري يا من أياديه عندي لا تحصى ونعمه لا تجازى يا من عارضني بالخير والإحسان وعارضته
بالإساءة والعصيان يا من هداني للإيمان من قبل أن أعرف شكر الإمتنان يا من دعوته
مريضا فشفاني وعريانا فكساني وجائعا فأشبعني وعطشانا فأرواني وذليلا فأعزني
وجاهلا فعرفني ووحيدا فكثرني وغائبا فردني ومقلا فأغناني ومنتصرا فنصرني وغنيا
فلم يسلبني وأمسكت عن جميع ذلك فابتدأني فلك الحمد والشكر يا من أقال عثرتي و
نفس كربتي وأجاب دعوتي وستر عورتي وغفر ذنوبي وبلغني طلبتي ونصرني على عدوي
وإن أعد نعمك ومننك وكرائم منحك لا أحصيها يا مولاي أنت الذي مننت أنت
الذي أنعمت أنت الذي أحسنت أنت الذي أجملت أنت الذي أفضلت أنت الذي

بحال بوضع بحقيقت محمد
ایزد بوضع طلب ضمن
در غضب ظلم از فرعون
یا من کبس الارض علی الماء و
وسد الهواء بالسماء
اسمائک لنفسه آمنت الاسماء
ممسک علی نعمه والنعم
کرد کرد از رزقه وعافیه
دعا غافلت کفعمی از مصباح
کردہ کہ ہر یک طالب غافل
بکند ازو کہ کرد یا ازو
بکلیوبد ورسیجلہ رومان
دو رکعت اداب نماز است
یا علی یا عظیم یا رحمن
رحیم یا سمیع یا عزیز
یا معطی المرغوب یا علیم
بحق والدہ واعطنی من
الدنیا والآخرۃ یا انت
رحمتہ واصرف عنی من
شر الناس

أَكْمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ أَنْتَ الَّذِي وَفَّقْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْطَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَغْنَيْتَ
أَنْتَ الَّذِي أَقْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي آوَيْتَ أَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ أَنْتَ الَّذِي
عَصَمْتَ أَنْتَ الَّذِي سَتَرْتَ أَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ أَنْتَ الَّذِي أَقَلْتَ أَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ أَنْتَ
الَّذِي أَعْزَزْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعَنْتَ أَنْتَ الَّذِي عَضَدْتَ أَنْتَ الَّذِي أَيَّدْتَ أَنْتَ الَّذِي
نَصَرْتَ أَنْتَ الَّذِي شَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي عَافَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَكْرَمْتَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ
فَلَكَ الْحَمْدُ دَائِماً وَلَكَ الشُّكْرُ وَاصِباً أَبَداً ثُمَّ أَنَا يَا إِلٰهِي الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْهَا لِي أَنَا
الَّذِي أَسَأْتُ أَنَا الَّذِي أَخْطَأْتُ أَنَا الَّذِي هَمَمْتُ أَنَا الَّذِي جَهِلْتُ أَنَا الَّذِي غَفَلْتُ
أَنَا الَّذِي سَهَوْتُ أَنَا الَّذِي اعْتَمَدْتُ أَنَا الَّذِي تَعَمَّدْتُ أَنَا الَّذِي وَعَدْتُ وَأَنَا الَّذِي أَخْلَفْتُ
أَنَا الَّذِي نَكَثْتُ أَنَا الَّذِي أَقْرَرْتُ أَنَا الَّذِي اعْتَرَفْتُ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَعِنْدِي وَأَبُوءُ بِذُنُوبِي
فَاغْفِرْهَا لِي يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ ذُنُوبُ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَنِيُّ عَنْ طَاعَتِهِمْ وَالْمُوَفِّقُ مَنْ عَمِلَ صَالِحاً
مِنْهُمْ بِمَعُونَتِهِ وَرَحْمَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ إِلٰهِي وَسَيِّدِي إِلٰهِي أَمَرْتَنِي فَعَصَيْتُكَ وَنَهَيْتَنِي فَارْتَكَبْتُ
نَهْيَكَ فَأَصْبَحْتُ لَا ذَا بَرَاءَةٍ لِي فَأَعْتَذِرُ وَلَا ذَا قُوَّةٍ فَأَنْتَصِرُ فَبِأَيِّ شَيْءٍ أَسْتَقْبِلُكَ يَا
مَوْلَايَ أَبِسَمْعِي أَمْ بِبَصَرِي أَمْ بِلِسَانِي أَمْ بِيَدِي أَمْ بِرِجْلِي أَلَيْسَ كُلُّهَا نِعَمَكَ عِنْدِي وَبِكُلِّهَا
عَصَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ فَلَكَ الْحُجَّةُ وَالسَّبِيلُ عَلَيَّ يَا مَنْ سَتَرَنِي مِنَ الْآبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ أَنْ
يَزْجُرُونِي وَمِنَ الْعَشَائِرِ وَالْإِخْوَانِ أَنْ يُعَيِّرُونِي وَمِنَ السَّلَاطِينِ أَنْ يُعَاقِبُونِي وَلَوِ اطَّلَعُوا
يَا مَوْلَايَ عَلَى مَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي إِذاً مَا أَنْظَرُونِي وَلَرَفَضُونِي وَقَطَعُونِي فَهَا أَنَا ذَا يَا
إِلٰهِي بَيْنَ يَدَيْكَ يَا سَيِّدِي خَاضِعٌ ذَلِيلٌ حَصِيرٌ حَقِيرٌ لَا ذُو بَرَاءَةٍ فَأَعْتَذِرَ وَلَا ذُو قُوَّةٍ
فَأَنْتَصِرَ وَلَا حُجَّةٍ فَأَحْتَجَّ بِهَا وَلَا قَائِلٌ لَمْ أَجْتَرِحْ وَلَمْ أَعْمَلْ سُوءاً وَمَا عَسَى الْجُحُودُ وَلَوْ
جَحَدْتُ يَا مَوْلَايَ يَنْفَعُنِي كَيْفَ وَأَنَّى ذٰلِكَ وَجَوَارِحِي كُلُّهَا شَاهِدَةٌ عَلَيَّ بِمَا قَدْ
عَمِلْتُ وَعَلِمْتُ يَقِيناً غَيْرَ ذِي شَكٍّ أَنَّكَ سَائِلِي مِنْ عَظَائِمِ الْأُمُورِ وَأَنَّكَ الْحَكَمُ الْعَدْلُ الَّذِي
لَا تَجُورُ وَعَدْلُكَ مُهْلِكِي وَمِنْ كُلِّ عَدْلِكَ مَهْرَبِي فَإِنْ تُعَذِّبْنِي يَا إِلٰهِي فَبِذُنُوبِي بَعْدَ

وَالْآخِرَةِ فَأَنْتَ أَهْلُهُ وَ
أَذْهِبْ عَنِّي هٰذَا الْوَجَعَ
(انعام بردن ان درد دل) فاتحہ
ثنا فاتحہ و آخرتہ والعلاج کند
در بدعا کہ عافیت بحاصل باد
میرسد انشاء اللہ تعالی
(دعا) وللدعوة الداعی بخصوص فی
عقیب نماز فریضہ ... بکود در روز
علت در طلب کہ خود را ظاہر
کی در روز بر آسمان و در ستہا را
بلند کی اللّٰهُمَّ إِنَّكَ عَيَّرْتَ
أَقْوَاماً فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلِ
ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ
دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ
الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلاً فَيَا مَنْ
لَا يَمْلِكُ كَشْفَ ضُرِّي وَلَا
تَحْوِيلَهُ عَنِّي أَحَدٌ غَيْرُهُ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْشِفْ
ضُرِّي وَحَوِّلْهُ إِلَى مَنْ يَدْعُو
مَعَكَ إِلٰهاً آخَرَ فَإِنَّهُ
...

بَعْدَ تَجَنِّيكَ عَلَيَّ وَأَنْ تَعْفُوَ عَنِّي بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُوَحِّدِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَائِفِينَ لَا إِلٰهَ
إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْوَجِلِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الرَّاجِينَ
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الرَّاغِبِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ
مِنَ الْمُهَلِّلِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ السَّائِلِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُكَبِّرِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ رَبِّي وَرَبُّ آبَائِيَ الْأَوَّلِينَ اَللّٰهُمَّ هٰذَا ثَنَائِي عَلَيْكَ مُمَجِّدًا وَإِخْلَاصِي لِذِكْرِكَ
مُوَحِّدًا وَإِقْرَارِي بِآلَائِكَ مُعَدِّدًا وَإِنْ كُنْتُ مُقِرًّا أَنِّي لَمْ أُحْصِهَا لِكَثْرَتِهَا وَسُبُوغِهَا
وَتَظَاهُرِهَا وَتَقَادُمِهَا إِلٰى حَادِثٍ مَا لَمْ تَزَلْ تَتَعَهَّدُنِي بِهِ مَعَهَا مُنْذُ خَلَقْتَنِي وَبَرَأْتَنِي
مِنْ أَوَّلِ الْعُمْرِ مِنَ الْإِغْنَاءِ مِنَ الْفَقْرِ وَكَشْفِ الضُّرِّ وَتَسْبِيبِ الْيُسْرِ وَدَفْعِ الْعُسْرِ وَتَفْرِيجِ
الْكَرْبِ وَالْعَافِيَةِ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةِ فِي الدِّينِ وَلَوْ رَفَدَنِي عَلٰى قَدْرِ ذِكْرِ نِعْمَتِكَ جَمِيعُ
الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مَا قَدَرْتُ وَلَا هُمْ عَلٰى ذٰلِكَ تَقَدَّسْتَ وَتَعَالَيْتَ مِنْ
رَبٍّ كَرِيمٍ عَظِيمٍ رَحِيمٍ لَا تُحْصٰى آلَاؤُكَ وَلَا يُبْلَغُ ثَنَاؤُكَ وَلَا تُكَافٰى نَعْمَاؤُكَ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَتْمِمْ عَلَيْنَا نِعَمَكَ وَأَسْعِدْنَا بِطَاعَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ اَللّٰهُمَّ
إِنَّكَ تُجِيبُ الْمُضْطَرَّ وَتَكْشِفُ السُّوءَ وَتُغِيثُ الْمَكْرُوبَ وَتَشْفِي السَّقِيمَ وَتُغْنِي الْفَقِيرَ وَ
تَجْبُرُ الْكَسِيرَ وَتَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَتُعِينُ الْكَبِيرَ وَلَيْسَ دُونَكَ ظَهِيرٌ وَلَا فَوْقَكَ قَدِيرٌ وَأَنْتَ
الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ يَا مُطْلِقَ الْمُكَبَّلِ الْأَسِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ
يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْطِنِي فِي هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ أَفْضَلَ
مَا أَعْطَيْتَ وَأَنَلْتَ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تُولِيهَا وَآلَاءٍ تُجَدِّدُهَا وَبَلِيَّةٍ تَصْرِفُهَا
وَكُرْبَةٍ تَكْشِفُهَا وَدَعْوَةٍ تَسْمَعُهَا وَحَسَنَةٍ تَتَقَبَّلُهَا وَسَيِّئَةٍ تَتَغَمَّدُهَا إِنَّكَ لَطِيفٌ

بِما تَشاءُ خَبيرٌ وَعَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَاَسْرَعُ مَنْ اَجابَ وَ
اَكْرَمُ مَنْ عَفى وَاَوْسَعُ مَنْ اَعْطى وَاَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ يا رَحْمٰنَ الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وَرَحيمَهُما
لَيْسَ كَمِثْلِكَ مَسْؤُولٌ وَلا سِواكَ مَاْمُولٌ دَعَوْتُكَ فَاَجَبْتَني وَسَئَلْتُكَ فَاَعْطَيْتَني وَ
رَغِبْتُ اِلَيْكَ فَرَحِمْتَني وَوَثِقْتُ بِكَ فَنَجَّيْتَني وَفَزِعْتُ اِلَيْكَ فَكَفَيْتَني اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ
عَلى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلى آلِهِ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ اَجْمَعينَ وَتَمِّمْ
لَنا نَعْماءَكَ وَهَنِّئْنا عَطاءَكَ وَاكْتُبْنا لَكَ شاكِرينَ وَلِآلائِكَ ذاكِرينَ آمينَ آمينَ
رَبَّ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ يا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ وَقَدَرَ فَقَهَرَ وَعُصِيَ فَسَتَرَ وَاسْتُغْفِرَ فَغَفَرَ
يا غايَةَ الطّالِبينَ الرّاغِبينَ وَمُنْتَهى اَمَلِ الرّاجينَ يا مَنْ اَحاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً وَوَسِعَ
الْمُسْتَقيلينَ رَاْفَةً وَرَحْمَةً وَحِلْماً اَللّٰهُمَّ اِنّا نَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ في هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتي
شَرَّفْتَها وَعَظَّمْتَها بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاَمينِكَ عَلى وَحْيِكَ
الْبَشيرِ النَّذيرِ السِّراجِ الْمُنيرِ الَّذي اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى الْمُسْلِمينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعالَمينَ
اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما مُحَمَّدٌ اَهْلٌ لِذٰلِكَ مِنْكَ يا عَظيمُ فَصَلِّ عَلَيْهِ
وَعَلى آلِهِ الْمُنْتَجَبينَ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ اَجْمَعينَ وَتَغَمَّدْنا بِعَفْوِكَ عَنّا فَاِلَيْكَ عَجَّتِ
الْاَصْواتُ بِصُنُوفِ اللُّغاتِ فَاجْعَلْ لَنا اَللّٰهُمَّ في هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ نَصيباً مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ
بَيْنَ عِبادِكَ وَنُورٍ تَهْدي بِهِ وَرَحْمَةٍ تَنْشُرُها وَبَرَكَةٍ تُنْزِلُها وَعافِيَةٍ تُجَلِّلُها وَرِزْقٍ
تَبْسُطُهُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ اَقْلِبْنا في هٰذَا الْوَقْتِ مُنْجِحينَ مُفْلِحينَ مَبْرُورينَ غانِمينَ
وَلا تَجْعَلْنا مِنَ الْقانِطينَ وَلا تُخْلِنا مِنْ رَحْمَتِكَ وَلا تَحْرِمْنا ما نُؤَمِّلُهُ مِنْ فَضْلِكَ وَ
لا تَجْعَلْنا مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُومينَ وَلا لِفَضْلِ ما نُؤَمِّلُهُ مِنْ عَطائِكَ قانِطينَ وَلا تَرُدَّنا
خائِبينَ وَلا مِنْ بابِكَ مَطْرُودينَ يا اَجْوَدَ الْاَجْوَدينَ وَاَكْرَمَ الْاَكْرَمينَ اِلَيْكَ اَقْبَلْنا
مُوقِنينَ وَلِبَيْتِكَ الْحَرامِ آمّينَ قاصِدينَ فَاَعِنّا عَلى مَناسِكِنا وَاَكْمِلْ لَنا حَجَّنا وَاعْفُ
عَنّا وَعافِنا فَقَدْ مَدَدْنا اِلَيْكَ اَيْدِيَنا فَهِيَ بِذِلَّةِ الْاِعْتِرافِ مَوْسُومَةٌ اَللّٰهُمَّ فَاَعْطِنا

اَهْلَ بَيْتِهِ وَاَنْ تُعافِيَني مِنْ [illegible] گناهان او را از [illegible] بیامرزد و ببخشد و [illegible] کند و این دعا را بخواند [illegible] و هر حاجت که داشته باشد [illegible] حاصل کند و ایضاً از امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که دست بگذار در موضع درد و بگو سه مرتبه اَللّٰهُ اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبّي حَقّاً لا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً اَللّٰهُمَّ اَنْتَ لَها وَلِكُلِّ عَظيمَةٍ فَفَرِّجْها عَنّي و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که دست بر موضع درد گذار و بگو [illegible] اَعُوذُ بِعِزَّةِ اللّٰهِ وَقُدْرَتِهِ [illegible]

فِي هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ ما سَأَلْناكَ وَاكْفِنا مَا اسْتَكْفَيْناكَ فَلا كافِيَ لَنا سِواكَ وَلا رَبَّ لَنا
غَيْرُكَ نافِذٌ فِينا حُكْمُكَ مُحِيطٌ بِنا عِلْمُكَ عَدْلٌ فِينا قَضاؤُكَ اِقْضِ لَنَا الْخَيْرَ وَاجْعَلْنا
مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ اللّٰهُمَّ أَوْجِبْ لَنا بِجُودِكَ عَظِيمَ الْأَجْرِ وَكَرِيمَ الذُّخْرِ وَدَوامَ الْيُسْرِ وَاغْفِرْ
لَنا ذُنُوبَنا أَجْمَعِينَ وَلا تُهْلِكْنا مَعَ الْهالِكِينَ وَلا تَصْرِفْ عَنّا رَأْفَتَكَ وَرَحْمَتَكَ يا أَرْحَمَ
الرّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنا فِي هٰذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَأَلَكَ فَأَعْطَيْتَهُ وَشَكَرَكَ فَزِدْتَهُ
وَتابَ إِلَيْكَ فَقَبِلْتَهُ وَتَنَصَّلَ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ كُلِّها فَغَفَرْتَها لَهُ يا ذَا الْجَلالِ
وَالْإِكْرامِ اللّٰهُمَّ وَنَقِّنا وَسَدِّدْنا وَاقْبَلْ تَضَرُّعَنا يا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَيا أَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ
يا مَنْ لا يَخْفىٰ عَلَيْهِ إِغْماضُ الْجُفُونِ وَلا لَحْظُ الْعُيُونِ وَلا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكْنُونِ وَلا مَا انْطَوَتْ
عَلَيْهِ مُضْمَراتُ الْقُلُوبِ أَلا كُلُّ ذٰلِكَ قَدْ أَحْصاهُ عِلْمُكَ وَوَسِعَهُ حِلْمُكَ سُبْحانَكَ وَ
تَعالَيْتَ عَمّا يَقُولُ الظّالِمُونَ عُلُوّاً كَبِيراً تُسَبِّحُ لَكَ السَّماواتُ السَّبْعُ وَالْأَرَضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَعُلُوُّ الْجَدِّ يا ذَا الْجَلالِ وَالْإِكْرامِ وَ
الْفَضْلِ وَالْإِنْعامِ وَالْأَيادِي الْجِسامِ وَأَنْتَ الْجَوادُ الْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ اللّٰهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ
مِنْ رِزْقِكَ الْحَلالِ وَعافِنِي فِي بَدَنِي وَدِينِي وَآمِنْ خَوْفِي وَأَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النّارِ اللّٰهُمَّ
لا تَمْكُرْ بِي وَلا تَسْتَدْرِجْنِي وَلا تَخْدَعْنِي وَادْرَأْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ پس سر و دیده
خود را بسوی آسمان بلند کرد و از دیده های مبارکش آب میریخت مانند دو مشک پس بصدای
بلند گفت يا أَسْمَعَ السّامِعِينَ وَيا أَبْصَرَ النّاظِرِينَ وَيا أَسْرَعَ الْحاسِبِينَ وَيا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ
صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ السّادَةِ الْمَيامِينِ وَأَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ حاجَتِي الَّتِي إِنْ أَعْطَيْتَنِيها لَمْ
يَضُرَّنِي ما مَنَعْتَنِي وَإِنْ مَنَعْتَنِيها لَمْ يَنْفَعْنِي ما أَعْطَيْتَنِي أَسْأَلُكَ فَكاكَ رَقَبَتِي مِنَ النّارِ
لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ وَحْدَكَ لا شَرِيكَ لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
يا رَبِّ يا رَبِّ پس مکرر میگفت یا رب و کسانیکه دور آنحضرت بودند تمام گوش داده بودند
بدعای آنحضرت و اکتفا کرده بودند بآمین گفتن پس صداهای ایشان بلند شد بگریستن با آنحضرت

بجلال الله واعوذ بعزة الله واعوذ بجميع الله واعوذ برسول الله صلى الله عليه وآله واعوذ بالائمة عليهم السلام من شر ما خلق وذرأ وبرأ ومن شر ما اخاف على نفسي ...

تا غروب مکرر یا رب یا رب می‌گفتند و بار کردند و روانه جانب مشعر الحرام شدند مؤلف گوید که کفعمی دعاء عرفه امام حسین علیه السلام را در بلد الامین تا اینجا نقل فرموده و علامه مجلسی در زاد المعاد این دعای شریف را موافق روایت کفعمی ایراد نموده ولکن سید بن طاوس در اقبال بعد از یا رب یا رب یا رب این زیادت را ذکر فرموده إِلٰهِي أَنَا الْفَقِيرُ فِي غِنَايَ فَكَيْفَ لَا أَكُونُ فَقِيراً فِي فَقْرِي إِلٰهِي أَنَا الْجَاهِلُ فِي عِلْمِي فَكَيْفَ لَا أَكُونُ جَهُولاً فِي جَهْلِي إِلٰهِي إِنَّ اخْتِلَافَ تَدْبِيرِكَ وَسُرْعَةَ طَوَاءِ مَقَادِيرِكَ مَنَعَا عِبَادَكَ الْعَارِفِينَ بِكَ عَنِ السُّكُونِ إِلَى عَطَاءٍ وَالْيَأْسِ مِنْكَ فِي بَلَاءٍ إِلٰهِي مِنِّي مَا يَلِيقُ بِلُؤْمِي وَمِنْكَ مَا يَلِيقُ بِكَرَمِكَ إِلٰهِي وَصَفْتَ نَفْسَكَ بِاللُّطْفِ وَالرَّأْفَةِ لِي قَبْلَ وُجُودِ ضَعْفِي أَفَتَمْنَعُنِي مِنْهُمَا بَعْدَ وُجُودِ ضَعْفِي إِلٰهِي إِنْ ظَهَرَتِ الْمَحَاسِنُ مِنِّي فَبِفَضْلِكَ وَلَكَ الْمِنَّةُ عَلَيَّ وَإِنْ ظَهَرَتِ الْمَسَاوِي مِنِّي فَبِعَدْلِكَ وَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ إِلٰهِي كَيْفَ تَكِلُنِي وَقَدْ تَكَفَّلْتَ لِي وَكَيْفَ أُضَامُ وَأَنْتَ النَّاصِرُ لِي أَمْ كَيْفَ أَخِيبُ وَأَنْتَ الْحَفِيُّ بِي هَا أَنَا أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِفَقْرِي إِلَيْكَ وَكَيْفَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِمَا هُوَ مُحَالٌ أَنْ يَصِلَ إِلَيْكَ أَمْ كَيْفَ أَشْكُو إِلَيْكَ حَالِي وَهُوَ لَا يَخْفَى عَلَيْكَ أَمْ كَيْفَ أُتَرْجِمُ بِمَقَالِي وَهُوَ مِنْكَ بَرَزَ إِلَيْكَ أَمْ كَيْفَ تُخَيِّبُ آمَالِي وَهِيَ قَدْ وَفَدَتْ إِلَيْكَ أَمْ كَيْفَ لَا تُحْسِنُ أَحْوَالِي وَبِكَ قَامَتْ إِلٰهِي مَا أَلْطَفَكَ بِي مَعَ عَظِيمِ جَهْلِي وَمَا أَرْحَمَكَ بِي مَعَ قَبِيحِ فِعْلِي إِلٰهِي مَا أَقْرَبَكَ مِنِّي وَأَبْعَدَنِي عَنْكَ وَمَا أَرْأَفَكَ بِي فَمَا الَّذِي يَحْجُبُنِي عَنْكَ إِلٰهِي عَلِمْتُ بِاخْتِلَافِ الْآثَارِ وَتَنَقُّلَاتِ الْأَطْوَارِ أَنَّ مُرَادَكَ مِنِّي أَنْ تَتَعَرَّفَ إِلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى لَا أَجْهَلَكَ فِي شَيْءٍ إِلٰهِي كُلَّمَا أَخْرَسَنِي لُؤْمِي أَنْطَقَنِي كَرَمُكَ وَكُلَّمَا آيَسَتْنِي أَوْصَافِي أَطْمَعَتْنِي مِنَنُكَ إِلٰهِي مَنْ كَانَتْ مَحَاسِنُهُ مَسَاوِيَ فَكَيْفَ لَا تَكُونُ مَسَاوِيهِ مَسَاوِيَ وَمَنْ كَانَتْ حَقَائِقُهُ دَعَاوِيَ فَكَيْفَ لَا تَكُونُ دَعَاوِيهِ دَعَاوِيَ إِلٰهِي حُكْمُكَ النَّافِذُ وَمَشِيَّتُكَ الْقَاهِرَةُ لَمْ يَتْرُكَا لِذِي مَقَالٍ مَقَالاً وَلَا لِذِي حَالٍ حَالاً إِلٰهِي كَمْ مِنْ طَاعَةٍ بَنَيْتُهَا وَحَالَةٍ شَيَّدْتُهَا هَدَمَ اعْتِمَادِي عَلَيْهَا عَدْلُكَ بَلْ أَقَالَنِي مِنْهَا فَضْلُكَ إِلٰهِي إِنَّكَ تَعْلَمُ أَنِّي وَإِنْ لَمْ تَدُمِ الطَّاعَةُ مِنِّي فِعْلاً

(ادعیهٔ عافیت)

ربخورد و بگذارد مریض نزد خود زنبیلی که در آن گندم باشد پس بدست خود از آن گندم بسائل بدهد و امر کند او را که دعا کند برای او تا شفا یابد ان شاء الله تعالی و بابن معتبره وارد شده که دو ... بیمار را بخوانند ... شیخ شهید نقل کرده برای دفع مرض آنکه دست بگذارد بر بالای سر مریض و بخواند سورهٔ حمد ... و بخواند این دعا را اللّٰهُمَّ أَزِلْ عَنْهُ الْعِلَلَ وَالدَّاءَ وَأَعِدْهُ إِلَى الصِّحَّةِ وَالشِّفَاءِ وَأَمِدَّهُ بِحُسْنِ الْوِقَايَةِ وَرُدَّهُ إِلَى حُسْنِ الْعَافِيَةِ وَاجْعَلْ مَا نَالَهُ فِي مَرَضِهِ هٰذَا مَادَّةً لِحَيَاتِهِ وَكَفَّارَةً لِسَيِّئَاتِهِ اللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ... در وجع ... شدن ...

جَزْماً فَقَدْ دامَتْ مِحْنَتُهُ وَعَزْماً اِلٰهي كَيْفَ اَعْزِمُ وَاَنْتَ الْقاهِرُ وَكَيْفَ لا اَعْزِمُ وَاَنْتَ
الْاٰمِرُ اِلٰهي تَرَدُّدي فِي الْاٰثارِ يُوجِبُ بُعْدَ الْمَزارِ فَاجْمَعْني عَلَيْكَ بِخِدْمَةٍ تُوصِلُني اِلَيْكَ
كَيْفَ يُسْتَدَلُّ عَلَيْكَ بِما هُوَ في وُجُودِهِ مُفْتَقِرٌ اِلَيْكَ اَيَكُونُ لِغَيْرِكَ مِنَ الظُّهُورِ ما
لَيْسَ لَكَ حَتّى يَكُونَ هُوَ الْمُظْهِرَ لَكَ مَتى غِبْتَ حَتّى تَحْتاجَ اِلى دَليلٍ يَدُلُّ عَلَيْكَ وَمَتى
بَعُدْتَ حَتّى تَكُونَ الْاٰثارُ هِيَ الَّتي تُوصِلُ اِلَيْكَ عَمِيَتْ عَيْنٌ لا تَراكَ عَلَيْها رَقيباً وَخَسِرَتْ
صَفْقَةُ عَبْدٍ لَمْ تَجْعَلْ لَهُ مِنْ حُبِّكَ نَصيباً اِلٰهي اَمَرْتَ بِالرُّجُوعِ اِلَى الْاٰثارِ فَارْجِعْني
اِلَيْكَ بِكِسْوَةِ الْاَنْوارِ وَهِدايَةِ الْاِسْتِبْصارِ حَتّى اَرْجِعَ اِلَيْكَ مِنْها كَما دَخَلْتُ اِلَيْكَ مِنْها
مَصُونَ السِّرِّ عَنِ النَّظَرِ اِلَيْها وَمَرْفُوعَ الْهِمَّةِ عَنِ الْاِعْتِمادِ عَلَيْها اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ
اِلٰهي هٰذا ذُلّي ظاهِرٌ بَيْنَ يَدَيْكَ وَهٰذا حالي لا يَخْفى عَلَيْكَ مِنْكَ اَطْلُبُ الْوُصُولَ اِلَيْكَ
وَبِكَ اَسْتَدِلُّ عَلَيْكَ فَاهْدِني بِنُورِكَ اِلَيْكَ وَاَقِمْني بِصِدْقِ الْعُبُودِيَّةِ بَيْنَ يَدَيْكَ
اِلٰهي عَلِّمْني مِنْ عِلْمِكَ الْمَخْزُونِ وَصُنّي بِسِتْرِكَ الْمَصُونِ اِلٰهي حَقِّقْني بِحَقائِقِ اَهْلِ الْقُرْبِ وَاسْلُكْ
بي مَسْلَكَ اَهْلِ الْجَذْبِ اِلٰهي اَغْنِني بِتَدْبيرِكَ لي عَنْ تَدْبيري وَبِاخْتِيارِكَ عَنِ اخْتِياري
وَاَوْقِفْني عَلى مَراكِزِ اضْطِراري اِلٰهي اَخْرِجْني مِنْ ذُلِّ نَفْسي وَطَهِّرْني مِنْ شَكّي وَشِرْكي قَبْلَ
حُلُولِ رَمْسي بِكَ اَنْتَصِرُ فَانْصُرْني وَعَلَيْكَ اَتَوَكَّلُ فَلا تَكِلْني وَاِيّاكَ اَسْأَلُ فَلا تُخَيِّبْني
وَفي فَضْلِكَ اَرْغَبُ فَلا تَحْرِمْني وَبِجَنابِكَ اَنْتَسِبُ فَلا تُبْعِدْني وَبِبابِكَ اَقِفُ فَلا
تَطْرُدْني اِلٰهي تَقَدَّسَ رِضاكَ اَنْ تَكُونَ لَهُ عِلَّةٌ مِنْكَ فَكَيْفَ تَكُونُ لَهُ عِلَّةٌ مِنّي اِلٰهي اَنْتَ
الْغَنِيُّ بِذاتِكَ اَنْ يَصِلَ اِلَيْكَ النَّفْعُ مِنْكَ فَكَيْفَ لا تَكُونُ غَنِيّاً عَنّي اِلٰهي اِنَّ الْقَضاءَ
وَالْقَدَرَ يُمَنّيني وَاِنَّ الْهَوى بِوَثائِقِ الشَّهْوَةِ اَسَرَني فَكُنْ اَنْتَ النَّصيرَ لي حَتّى تَنْصُرَني وَ
تُبَصِّرَني وَاَغْنِني بِفَضْلِكَ حَتّى اَسْتَغْنِيَ بِكَ عَنْ طَلَبي اَنْتَ الَّذي اَشْرَقْتَ الْاَنْوارَ في قُلُو
بِ اَوْلِيائِكَ حَتّى عَرَفُوكَ وَوَحَّدُوكَ وَاَنْتَ الَّذي اَزَلْتَ الْاَغْيارَ عَنْ قُلُوبِ اَحِبّائِكَ
حَتّى لَمْ يُحِبُّوا سِواكَ وَلَمْ يَلْجَؤُا اِلى غَيْرِكَ اَنْتَ الْمُؤْنِسُ لَهُمْ حَيْثُ اَوْحَشَتْهُمُ الْعَوالِمُ وَ

[illegible]

أَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَهُمْ حَيْثُ اسْتَبانَتْ لَهُمُ الْمَعالِمُ ماذا وَجَدَ مَنْ فَقَدَكَ وَمَا الَّذِي فَقَدَ مَنْ وَجَدَكَ لَقَدْ خابَ مَنْ رَضِيَ دُونَكَ بَدَلاً وَلَقَدْ خَسِرَ مَنْ بَغى عَنْكَ مُتَحَوِّلاً كَيْفَ يُرْجى سِواكَ وَأَنْتَ ما قَطَعْتَ الْإِحْسانَ وَكَيْفَ يُطْلَبُ مِنْ غَيْرِكَ وَأَنْتَ ما بَدَّلْتَ عادَةَ الْاِمْتِنانِ يا مَنْ أَذاقَ أَحِبّاءَهُ حَلاوَةَ الْمُؤانَسَةِ فَقامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُتَمَلِّقِينَ وَيا مَنْ أَلْبَسَ أَوْلِياءَهُ مَلابِسَ هَيْبَتِهِ فَقامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُسْتَغْفِرِينَ أَنْتَ الذّاكِرُ قَبْلَ الذّاكِرِينَ وَأَنْتَ الْبادِي بِالْإِحْسانِ قَبْلَ تَوَجُّهِ الْعابِدِينَ وَأَنْتَ الْجَوادُ بِالْعَطاءِ قَبْلَ طَلَبِ الطّالِبِينَ وَأَنْتَ الْوَهّابُ ثُمَّ لِما وَهَبْتَ لَنا مِنَ الْمُسْتَقْرِضِينَ إِلهِي اطْلُبْنِي بِرَحْمَتِكَ حَتّى أَصِلَ إِلَيْكَ وَاجْذِبْنِي بِمَنِّكَ حَتّى أُقْبِلَ عَلَيْكَ إِلهِي إِنَّ رَجائِي لا يَنْقَطِعُ عَنْكَ وَإِنْ عَصَيْتُكَ كَما أَنَّ خَوْفِي لا يُزايِلُنِي وَإِنْ أَطَعْتُكَ فَقَدْ دَفَعَتْنِي الْعَوالِمُ إِلَيْكَ وَقَدْ أَوْقَعَنِي عِلْمِي بِكَرَمِكَ عَلَيْكَ إِلهِي كَيْفَ أَخِيبُ وَأَنْتَ أَمَلِي أَمْ كَيْفَ أُهانُ وَعَلَيْكَ مُتَّكَلِي إِلهِي كَيْفَ أَسْتَعِزُّ وَفِي الذِّلَّةِ أَرْكَزْتَنِي أَمْ كَيْفَ لا أَسْتَعِزُّ وَإِلَيْكَ نَسَبْتَنِي إِلهِي كَيْفَ لا أَفْتَقِرُ وَأَنْتَ الَّذِي فِي الْفُقَراءِ أَقَمْتَنِي أَمْ كَيْفَ أَفْتَقِرُ وَأَنْتَ الَّذِي بِجُودِكَ أَغْنَيْتَنِي وَأَنْتَ الَّذِي لا إِلهَ غَيْرُكَ تَعَرَّفْتَ لِكُلِّ شَيْءٍ فَما جَهِلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الَّذِي تَعَرَّفْتَ إِلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ فَرَأَيْتُكَ ظاهِراً فِي كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْتَ الظّاهِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ يا مَنِ اسْتَوى بِرَحْمانِيَّتِهِ فَصارَ الْعَرْشُ غَيْباً فِي ذاتِهِ مَحَقْتَ الْآثارَ بِالْآثارِ وَمَحَوْتَ الْأَغْيارَ بِمُحِيطاتِ أَفْلاكِ الْأَنْوارِ يا مَنِ احْتَجَبَ فِي سُرادِقاتِ عَرْشِهِ عَنْ أَنْ تُدْرِكَهُ الْأَبْصارُ يا مَنْ تَجَلّى بِكَمالِ بَهائِهِ فَتَحَقَّقَتْ عَظَمَتُهُ الْاِسْتِواءَ كَيْفَ تَخْفى وَأَنْتَ الظّاهِرُ أَمْ كَيْفَ تَغِيبُ وَأَنْتَ الرَّقِيبُ الْحاضِرُ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَحْدَهُ

وبالجمله کسیکه توفیق یابد واین روز را درعرفات باشد ادعیه واعمال بسیار دارد وبهترین اعمال در این روز دعا است ودر تمام ایام سال این روز شریف بجهت دعا امتیازی دارد ودعا از برای برادران مؤمن از زنده ومرده بسیار باید کرد ودر روایت وارده در حال عبدالله بن جندب در موقف عرفات ودعای او برای

(ادعیۀ عافیت)

در مصباح از ابن عباس روایت کرده که گفت من در نزد حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نشسته بودم پس شخصی را دیدم زرد رنگ آمد ودرفته وگفت یا امیرالمؤمنین من همیشه بیمار ودردمندم پس تعلیم کن مرا دعائی که بسبب آن فرج یابم حضرت فرمود تعلیم کنم بتو دعائی که جبرئیل از جانب حق تعالی بحضرت پیغمبر آموخت در وقتیکه حسن وحسین بیمار بودند وآن دعا اینست

إِلهِي كُلَّما أَنْعَمْتَ عَلَيَّ بِنِعْمَةٍ قَلَّ لَكَ عِنْدَها شُكْرِي وَكُلَّما ابْتَلَيْتَنِي بِبَلِيَّةٍ قَلَّ لَكَ عِنْدَها صَبْرِي فَيا مَنْ قَلَّ شُكْرِي عِنْدَ نِعَمِهِ فَلَمْ يَحْرِمْنِي وَيا مَنْ قَلَّ صَبْرِي عِنْدَ بَلائِهِ فَلَمْ يَخْذُلْنِي وَيا مَنْ رَآنِي عَلَى الْمَعاصِي فَلَمْ يَفْضَحْنِي

برادران مؤمن خود مشهور است و روایت زید نرسی در حال ثقهٔ جلیل القدر معاویة بن وهب در موقف و دعای او در حق یک یک از اشخاصی که در آفاق بودند و روایت از حضرت صادق علیه السلام در فضیلت این کار شایسته ملاحظه و دیدار است و در جاء واثق از برادران دینی اینکه اقتدا باین بزرگواران نموده و مؤمنین را در دعا بر خود ایثار نموده این کنه کار روسیاه را یکی از آن اشخاص شمرده در حال حیوة و ممات از دعای خیر فراموش نفرمایند و بخوان در این روز زیارت جامعه سیم را و در آخر روز عرفه بخوان یَا رَبِّ إِنَّ ذُنُوبِي لاَ تَضُرُّكَ وَإِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِي لاَ تَنْقُصُكَ فَأَعْطِنِي مَا لاَ يَنْقُصُكَ وَاغْفِرْ لِي مَا لاَ يَضُرُّكَ و ایضاً بخوان اللّٰهُمَّ لاَ تَحْرِمْنِي خَيْرَ مَا عِنْدَكَ لِشَرِّ مَا عِنْدِي فَإِنْ أَنْتَ لَمْ تَرْحَمْنِي بِتَعَبِي وَنَصَبِي فَلاَ تَحْرِمْنِي أَجْرَ الْمُصَابِ عَلَى مُصِيبَتِهِ مؤلف گوید که سید بن طاوس در ضمن ادعیه روز عرفه فرموده که چون نزدیک شود غروب آفتاب بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الدعاء و این همان دعاء عشرات است که سابق گذشت پس شایسته است دعاء عشرات اگر در هر صبح و شام مستحب است خواندن آن در آخر روز عرفه ترک نکنند و این ذکر عشرات که کفعمی نقل کرده و همان اذکار آخر دعاء عشرات است سید نقل فرموده شب دهم از لیالی متبرکه و از آنجمله شبی است که احیاء آن مندوب است و درهای آسمان در این شب باز است و سنت است در آن زیارت امام حسین علیه السلام و دعاء یا دائم الفضل علی البریة که در شب جمعه گذشت روز دهم روز عید قربان است و بسیار روز شریفیست و عمل آن چند چیز است اول غسل است که در این روز سنت مؤکد است و بعضی از علماء واجب دانسته اند دوم نماز عید است بنحوی که در عید فطر ذکر شد لکن در این روز مستحب است که افطار بعد از [illegible] سوم [illegible] که [illegible] پیش از نماز عید [illegible] بعد از نماز [illegible] دعای [illegible] دعای [illegible] صحیفه کامله [illegible] است پس [illegible] [illegible] [illegible] خواندن دعای

است که بعد از این خواهد آمد ان شاء الله تعالی پنجم قربانی است که سنّت مؤکّد است ششم خواندن
تکبیر است برای کسیکه در منی باشد عقیب پانزده نماز که اولش نماز ظهر روز عید است و آخرش
نماز صبح روز سیزدهم و کسانیکه در سایر شهرها هستند بخوانند عقیب ده نماز از ظهر روز عید
تا صبح دوازدهم و تکبیرات موافق روایت صحیح در کافی این است اَللهُ اَکْبَرُ اَللهُ اَکْبَرُ لا اِلٰهَ اِلَّا
اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ اَللهُ اَکْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَللهُ اَکْبَرُ عَلیٰ ما هَدانا اَللهُ اَکْبَرُ عَلیٰ ما رَزَقَنا مِنْ
بَهیمَةِ الْاَنْعامِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلیٰ ما اَبْلانا و مستحب است تکرار این تکبیرات عقیب نمازها
بقدر امکان و خواندن بعد از نوافل روز پانزدهم سنه ۲۱۲ ولادت حضرت امام علی نقی علیه السلام
واقع شده **شب هیجدهم** شب عید غدیر و شب با شرافتی است سید در اقبال دوازده رکعت
نماز بیک سلام بکیفیتی مخصوص برای این شب با دعائی نقل کرده است **روز هیجدهم** روز
عید غدیر و عید الله الاکبر و عید آل محمد علیهم السلام است و عظیمترین اعیاد است و مبعوث
نفرموده حقتعالی پیغمبری را مگر آنکه عید کرده است این روز را و حرمت آنرا دانسته است و نامش
در آسمان روز عهد معهود است و نامش در زمین روز میثاق ماخوذ و جمع مشهود است و روایت شده
که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا مسلمانانرا عیدی هست غیر از جمعه و اضحی و فطر فرمود
بلی عیدی هست که از همه حرمتش بیشتر است راوی گفت کدام عید است فرمود آن روزیست
که نصب کرد حضرت رسول صلی الله علیه و آله امیرالمؤمنین علیه السلام را بخلافت خود و فرمود که هر کرا من مولی
و آقای اویم پس علی مولی و آقا و پیشوای اوست و آن روز هیجدهم ذی الحجه است راوی گفت که چه کار
در آن روز باید کرد فرمود که باید روزه بدارید و عبادت کنید و محمد و آل محمد علیهم السلام را یاد
کنید و بر ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد رسول خدا صلی الله علیه و آله امیرالمؤمنین علیه السلام
را که این روز را عید گردانند و هر پیغمبری وصی خود را وصیت میکرد که این روز را عید گردانند و
در حدیث ابن ابی نصر بزنطی است از حضرت رضا علیه السلام که فرمود ای پسر ابی نصر هر جا که باشی سعی کن
که روز غدیر نزد قبر مطهر حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام حاضر شوی بدرستیکه خدا در این روز میامرزد

این دعا است بسم الله الرّحمن الرّحیم شَهِدَ اللهُ اَنَّهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ وَالْمَلائِکَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قائِماً بِالْقِسْطِ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ اِنَّ الدّینَ عِنْدَ اللهِ الْاِسْلامُ لله نور وحکمة وحول وقوة وقدرة وسلطان وبرهان لا اله الا الله آدم صفیّ الله لا اله الا الله ابرهیم خلیل الله لا اله الا الله موسی کلیم الله لا اله الا الله عیسی روح الله لا اله الا الله محمد رسول الله وحبیبه وخیرته من خلقه اسکن یا جمیع الاوجاع والاسقام والامراض وجمیع العلل وجمیع الجنایات سکّنتک بالذی سکن له ما فی اللیل والنهار وهو السمیع العلیم وصلی الله علی خیر خلقه

از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه که شصت ساله ایشان او در این روز آزاد میکند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر و شب فطر و یک درهم که در این روز به برادران مؤمن بدهی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر بدهی و احسان کن در این روز به برادران مؤمن خود و شاد گردان هر مرد مؤمن و زن مؤمنه را بخدا قسم که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانکه باید هر آینه هر روز ده مرتبه ملائکه با ایشان مصافحه کنند و بالجمله تعظیم این روز شریف لازم و اعمال آن چند چیز است اول روزه که کفاره شصت سال گناه است و در خبر است که برابر است با روزه عمر دنیا و معادل است با صد حج و صد عمره دوم غسل سوم زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و سزاوار است که انسان هر کجا باشد سعی کند که خود را بقبر مطهر آنحضرت برساند و از برای آنجناب در این روز سه زیارت مخصوص نقل شده که یکی از آنها زیارت معروفه بامین الله است که از نزدیک و دور خوانده میشود و آن از زیارات جامعه مطلقه است نیز و در باب زیارات بیاید انشاء الله تعالی

چهارم بخواند تعویذی را که سید از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده پنجم دو رکعت نماز کند و بسجده رود و صد مرتبه شکر خدا کند پس سر از سجده بردارد و بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاَنَّ لَکَ الْحَمْدَ وَحْدَکَ لاشَریکَ لَکَ وَاَنَّکَ واحِدٌ اَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَکَ کُفُواً اَحَدٌ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَرَسُولُکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ یا مَنْ هُوَ کُلَّ یَوْمٍ فی شَأْنٍ کَما کانَ مِنْ شَأْنِکَ اَنْ تَفَضَّلْتَ عَلَیَّ بِاَنْ جَعَلْتَنی مِنْ اَهْلِ اِجابَتِکَ وَاَهْلِ دینِکَ وَاَهْلِ دَعْوَتِکَ وَوَفَّقْتَنی لِذلِکَ فی مُبْتَدَءِ خَلْقی تَفَضُّلاً مِنْکَ وَکَرَماً وَجُوداً ثُمَّ اَرْدَفْتَ الْفَضْلَ فَضْلاً وَالْجُودَ جُوداً وَالْکَرَمَ کَرَماً رَأْفَةً مِنْکَ وَرَحْمَةً اِلی اَنْ جَدَّدْتَ ذلِکَ الْعَهْدَ لی تَجْدیداً بَعْدَ تَجْدیدِکَ خَلْقی وَکُنْتُ نَسْیاً مَنْسِیّاً ناسِیاً ساهِیاً غافِلاً فَاَتْمَمْتَ نِعْمَتَکَ بِاَنْ ذَکَّرْتَنی ذلِکَ وَمَنَنْتَ بِهِ عَلَیَّ وَهَدَیْتَنی لَهُ فَلْیَکُنْ مِنْ شَأْنِکَ یا اِلهی وَسَیِّدی وَمَوْلایَ اَنْ تُتِمَّ لی ذلِکَ وَلاتَسْلُبْنیهِ حَتّی تَتَوَفّانی عَلی ذلِکَ وَاَنْتَ عَنّی راضٍ فَاِنَّکَ اَحَقُّ الْمُنْعِمینَ اَنْ تُتِمَّ نِعْمَتَکَ عَلَیَّ اَللّٰهُمَّ سَمِعْنا وَاَطَعْنا وَاَجَبْنا

بمحمّد و آله اجمعین
و در مکارم الاخلاق است
بسم الله الرحمن الرحیم
اشهد ان لا اله الا الله الملک الحق المبین
اشهد ان الله ... نور و حکمة و عز
لله نور و قدرة و سلطان
و برهان ... لا اله الا الله
انه ... و صفیه
انه رسول الله صلی الله علیه

ذاعيك بمنّك فلك الحمد غفرانك ربّنا واليك المصير آمنّا بالله وحده لا شريك له
وبرسوله محمّد صلّى الله عليه وآله وصدّقنا واجبنا داعي الله واتّبعنا الرّسول
في موالاة مولينا ومولى المؤمنين امير المؤمنين عليّ بن ابي طالب عبد الله واخي رسوله
والصّدّيق الأكبر والحجّة على بريّته المؤيّد به نبيّه ودينه الحقّ المبين علما
لدين الله وخازنا لعلمه وعيبة غيب الله وموضع سرّ الله وامين الله على خلقه و
شاهده في بريّته اللّهمّ ربّنا انّنا سمعنا مناديا ينادي للايمان ان آمنوا بربّكم فآمنّا
ربّنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفّر عنّا سيّئاتنا وتوفّنا مع الأبرار ربّنا وآتنا ما وعدتنا
على رسلك ولا تخزنا يوم القيمة انّك لا تخلف الميعاد فانّا يا ربّنا بمنّك ولطفك
اجبنا داعيك واتّبعنا الرّسول وصدّقناه وصدّقنا مولى المؤمنين وكفرنا
بالجبت والطّاغوت فولّنا ما تولّينا واحشرنا مع ائمّتنا فانّا بهم مؤمنون موقنون و
لهم مسلّمون آمنّا بسرّهم وعلانيتهم وشاهدهم وغائبهم وحيّهم وميّتهم ورضينا بهم
ائمّة وقادة وسادة وحسبنا بهم بيننا وبين الله دون خلقه لا نبتغي بهم بدلا
ولا نتّخذ من دونهم وليجة وبرئنا الى الله من كلّ من نصب لهم حربا من الجنّ والانس
من الاوّلين والآخرين وكفرنا بالجبت والطّاغوت والأوثان الأربعة واشياعهم و
اتباعهم وكلّ من والاهم من الجنّ والانس من اوّل الدّهر الى آخره اللّهمّ انّا نشهدك
انّا ندين بما دان به محمّد وآل محمّد صلّى الله عليه وعليهم وقولنا ما قالوا وديننا
ما دانوا به ما قالوا به قلنا وما دانوا به دنّا وما انكروا انكرنا ومن والوا والينا ومن
عادوا عادينا ومن لعنوا لعنّا ومن تبرّؤا منه تبرّأنا منه ومن ترحّموا عليه ترحّمنا عليه
آمنّا وسلّمنا ورضينا واتّبعنا موالينا صلوات الله عليهم اللّهمّ فتمّم لنا ذلك ولا
تسلبناه واجعله مستقرّا ثابتا عندنا ولا تجعله مستعارا واحينا ما احييتنا عليه و
امتنا اذا امتّنا عليه آل محمّد ائمّتنا فبهم نأتمّ وايّاهم نوالي وعدوّهم عدوّ الله نعادي

وآلہ وسلّم اسکن سکنتک
بمن یسکن لہ ما فی السّموات و
الارض وبمن یسکن لہ ما فی اللّیل
والنّہار وہو السّمیع العلیم
تھم گئی بالله الرّیح بحکم بامرہ
دعا وجہت ضار اثنا طین
کلمات وعوامص لا الی اللہ
صبر لامور تعویذ بجہت
دفع درد سر و درد گوش
از حضرت باقر العلوم علیہ السلام
منقول است کہ بجہت تسکین درد
سر درد اسم کند وہفت
مرتبہ بگوید اعوذ باللہ
الّذی سکن لہ ما فی البرّ
والبحر وما فی السّموات
والارض وہو السّمیع العلیم
وایضا از برای درد گوش
نیز از حضرت صادق علیہ السلام
ہفت مرتبہ نقل شدہ
از آن حضرت و نیز

فَاجْعَلْنا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَاَنَا بِذلِكَ راضُونَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ
پس از آن بسجده رود و صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّهِ و صد مرتبه شُكْراً لِلّهِ بگوید و روایت شده که هر که این
عمل را بجا آورد ثواب کسی داشته باشد که در روز عید غدیر نزد حضرت رسول خدا صلی الله علیه
واله حاضر شده باشد و با آنحضرت بیعت کرده باشد بر ولایت الی آخر و بهتر آنکه این نماز را
نزدیک بزوال کند که آن ساعتی است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در غدیر خم
بامامت و خلافت برای مردم منصوب شده و در رکعت اول قدر و در دوم توحید بخواند ششم
غسل کند و دو رکعت نماز کند پیش از زوال به نیم ساعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و قُلْ هُوَ اللّهُ
اَحَدٌ ده مرتبه و آیة الکرسی ده مرتبه و اِنّا اَنْزَلْناهُ ده مرتبه بخواند که معادل صد هزار حج و صد
هزار عمره و باعث برآوردن خداوند کریم است حوایج دنیا و آخرت او را بآسانی و عافیت و مخفی
نماند که در اقبال در ذکر این نماز سوره قدر مقدم بر آیة الکرسی ذکر شده و علامه مجلسی در زاد المعاد
متابعت اقبال نموده و قدر را مقدم داشته چنانکه احقر نیز در کتب دیگر چنین کرده‌ام لکن فعلاً
آنچه تتبع کردم آیة الکرسی را مقدم بر قدر بیشتر دیدم و احتمال آنکه در اقبال سهو شده از قلم
مبارک سید یا ناسخین در این نماز هم در عدد حمد و هم در مقدم داشتن قدر بر آیة الکرسی و یا
آنکه این عمل مستقلی باشد غیر از آن نماز خیلی بعید است والله تعالی العالم و بهتر آنکه بعد
از این نماز این دعا را بخواند رَبَّنا اِنَّنا سَمِعْنا مُنادِياً الدعاء بطوله هفتم بخواند دعاء ندبه را
هشتم بخواند این دعا را که سید بن طاوس از شیخ مفید نقل کرده اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ
مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلِيٍّ وَلِيِّكَ وَالشَّأْنِ وَالْقَدْرِ الَّذي خَصَصْتَهُما بِهِ دُونَ خَلْقِكَ اَنْ
تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَاَنْ تَبْدَءَ بِهِما في كُلِّ خَيْرٍ عاجِلٍ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
الْاَئِمَّةِ الْقادَةِ وَالدُّعاةِ السّادَةِ وَالنُّجُومِ الزّاهِرَةِ وَالْاَعْلامِ الْباهِرَةِ وَساسَةِ الْعِبادِ
وَاَرْكانِ الْبِلادِ وَالنّاقَةِ الْمُرْسَلَةِ وَالسَّفينَةِ النّاجِيَةِ الْجارِيَةِ فِي اللُّجَجِ الْغامِرَةِ اَللّهُمَّ
صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خُزّانِ عِلْمِكَ وَاَرْكانِ تَوْحيدِكَ وَدَعائِمِ دينِكَ وَمَعادِنِ

كرامتك وصفوتك من بريتك وخيرتك من خلقك الأتقياء الأنقياء النجباء
الأبرار والباب المبتلى به الناس من أتاه نجى ومن أباه هوى اللهم صل على محمد وآل
محمد أهل الذكر الذين أمرت بمسألتهم وذوي القربى الذين أمرت بمودتهم وفرضت
حقهم وجعلت الجنة معاد من اقتص آثارهم اللهم صل على محمد وآل محمد كما أمروا
بطاعتك ونهوا عن معصيتك ودلوا عبادك على وحدانيتك اللهم إني أسألك
بحق محمد نبيك ونجيبك وصفوتك وأمينك ورسولك إلى خلقك وبحق أمير المؤمنين
ويعسوب الدين وقائد الغر المحجلين الوصي الوفي والصديق الأكبر والفاروق بين
الحق والباطل والشاهد لك والدال عليك والصادع بأمرك والمجاهد في سبيلك
لم تأخذه فيك لومة لائم أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تجعلني في هذا اليوم الذي
عقدت فيه لوليك العهد في أعناق خلقك وأكملت لهم الدين من العارفين
بحرمته والمقرين بفضله من عتقائك وطلقائك من النار ولا تشمت بي حاسدي
النعم اللهم فكما جعلته عيدك الأكبر وسميته في السماء يوم العهد المعهود وفي
الأرض يوم الميثاق المأخوذ والجمع المسؤول صل على محمد وآل محمد وأقرر به عيوننا
واجمع به شملنا ولا تضلنا بعد إذ هديتنا واجعلنا لأنعمك من الشاكرين يا أرحم
الراحمين الحمد لله الذي عرفنا فضل هذا اليوم وبصرنا حرمته وكرمنا به وشرفنا بمعرفته
وهدانا بنوره يا رسول الله يا أمير المؤمنين عليكما وعلى عترتكما وعلى محبيكما مني أفضل
السلام ما بقي الليل والنهار وبكما أتوجه إلى الله ربي وربكما في نجاح طلبتي وقضاء
حوائجي وتيسير أموري اللهم إني أسألك بحق محمد وآل محمد أن تصلي على محمد
وآل محمد وأن تلعن من جحد حق هذا اليوم وأنكر حرمته فصد عن سبيلك لإطفاء
نورك فأبى الله إلا أن يتم نوره اللهم فرج عن أهل بيت محمد نبيك واكشف عنهم وبهم
عن المؤمنين الكربات اللهم املأ الأرض بهم عدلا كما ملئت ظلما وجورا وأنجز

إن الله يمسك السموات والأرض أن تزولا ولئن زالتا إن أمسكهما من أحد من بعده إنه كان حليما غفورا

و از ربیع الابرار نقلست که مأمون را درد سر صعبی عارض شد و هیچ معالجه علاج آن نشد قیصر روم کلاهی از برای او فرستاد و نوشت که هرگاه صداع عارض شود آن کلاه را بر سر گذارد تا ساکن شود مأمون ترسید که آن زهری باشد تعبیه کرده امر کرد بر سر مردی گذاشتند دید ضرری ندارد پس امر کرد بر سر کسی که صداع داشت گذاشتند ساکن شد آنوقت مأمون آن کلاه را بر سر خود گذاشت درد سرش ساکن گشت

لهم ما وعدتهم انّک لا تخلف المیعاد و اگر بتواند بخواند دعاهای مبسوطه را که
سیّد در اقبال روایت کرده هفتم آنکه چون مؤمنی را ملاقات کند این تهنیت را بگوید
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی جَعَلَنا مِنَ الْمُتَمَسِّکینَ بِوِلایَةِ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَ الْاَئِمَّةِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ و نیز
بخواند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَکْرَمَنا بِهٰذَا الْیَوْمِ وَ جَعَلَنا مِنَ الْمُوفینَ بِعَهْدِهِ اِلَیْنا وَ میثاقِهِ
الَّذی واثَقَنا بِهِ مِنْ وِلایَةِ وُلاةِ اَمْرِهِ وَ الْقُوّامِ بِقِسْطِهِ وَ لَمْ یَجْعَلْنا مِنَ الْجاحِدینَ وَ
الْمُکَذِّبینَ بِیَوْمِ الدّینِ هشتم آنکه صد مرتبه بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی جَعَلَ کَمالَ دینِهِ وَ
تَمامَ نِعْمَتِهِ بِوِلایَةِ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ عَلَیْهِ السَّلامُ و بدانکه در این روز شریف
از برای پوشیدن جامه‌های نیکو و زینت کردن و بوی خوش استعمال نمودن و شادی کردن
و شاد نمودن شیعیان امیرالمؤمنین علیه السلام و عفو از تقصیرات ایشان و برآوردن حاجات ایشان
و صلهٔ ارحام و توسعه بر عیال و اطعام مؤمنان و افطار دادن روزه داران و مصافحه با
مؤمنین و رفتن بزیارت ایشان و تبسم کردن بر روی ایشان و هدایا فرستادن برای ایشان و شکر
الهی بجا آوردن بجهة نعمت بزرگ ولایت و بسیار فرستادن صلوات و اکثار در عبادت و
طاعات از برای هر یک فضیلتی عظیم است و یک درهم که کسی در این روز ببرادر مؤمن خود بدهد
برابر است با صد هزار درهم در غیر این روز و طعام دادن بمؤمنی در این روز مثل طعام دادن بجمیع پیغمبران
و صدیقین است و در خطبهٔ حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است در روز غدیر که هر که افطار دهد مؤمن
روزه داری را در شب وقت افطارش مثل آنست که ده فئام را افطار داده باشد شخصی برخاست عرض کرد
یا امیرالمؤمنین فئام چیست فرمود صد هزار پیغمبر و صدیق و شهید پس چگونه خواهد بود کسی که تکفل
فضیلت حال کسیکه جمعی از مؤمنین و مؤمنات را کفالت کند پس من ضامنم از برای او بر خدا تعالی
امان او را از کفر و فقر الخ و بالجمله فضیلت این روز شریف زیاده از آنست که ذکر شود و این روز روز
قبول اعمال شیعیان و روز برطرف شدن غمهای ایشانست و این روزیست که حضرت موسی علیه السلام بر ساحران
غلبه کرد و خدا آتش را بر ابراهیم خلیل علیه السلام سرد و سلامت کرد و حضرت موسی علیه السلام یوشع بن نون

[illegible]

وصی خود گردانیده و حضرت عیسی علیه السلام شمعون الصفا را وصی خود قرار داده و حضرت سلیمان علیه السلام رعیت خود را باستخلاف آصف بن برخیا اشهاد کرده و جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله ما بین اصحاب خود برادری افکنده و لهذا شایسته است در این روز عقد اخوت با اخوان مؤمنین و کیفیت آن بنحوی که شیخ ما در مستدرک وسائل از کتاب زاد الفردوس نقل فرموده چنین است که بگذارد دست راست خود را بر دست راست برادر مؤمن خود و بگوید وَاخَيْتُكَ فِي اللّٰهِ وَصَافَيْتُكَ فِي اللّٰهِ وَصَافَحْتُكَ فِي اللّٰهِ وَعَاهَدْتُ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَكُتُبَهُ وَرُسُلَهُ وَأَنْبِيَائَهُ وَالْأَئِمَّةَ الْمَعْصُومِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عَلَى أَنِّي إِنْ كُنْتُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَالشَّفَاعَةِ وَأُذِنَ لِي بِأَنْ أَدْخُلَ الْجَنَّةَ لَا أَدْخُلُهَا إِلَّا وَأَنْتَ مَعِي آنگاه برادر مؤمن بگوید قَبِلْتُ پس بگوید أَسْقَطْتُ عَنْكَ جَمِيعَ حُقُوقِ الْأُخُوَّةِ مَا خَلَا الشَّفَاعَةَ وَالدُّعَاءَ وَالزِّيَارَةَ و محدث فیض نیز در خلاصة الأذکار صیغۀ اخوت را قریب بهمین نحو ذکر نموده آنگاه فرموده پس قبول نماید طرف مقابل از برای خود یا موکل خود بلفظیکه دلالت بر قبول نماید پس ساقط کنند از همدیگر جمیع حقوق اخوت را ما سوی دعا و زیارت **روز بیست و چهارم** بنا بر اشهر روزیستکه مباهله کرد رسول خدا صلی الله علیه و آله با نصارای نجران و پیش از آنکه خواست مباهله کند عبا بر دوش مبارک گرفت و حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام را داخل در زیر عبا نمود و گفت پروردگارا هر پیغمبری را اهل بیتی بوده است که مخصوص ترین خلق بوده اند باو خداوندا اینها اهلبیت من اند پس از ایشان برطرف کن شک و گناه را و پاک کن ایشان را پاک کردنی پس جبرئیل نازل شد و آیۀ تطهیر در شان ایشان آورد پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله آن چهار بزرگوار را بیرون برد از برای مباهله چون نگاه نصاری بر ایشان افتاد و حقیت آنحضرت و آثار نزول عذاب مشاهده کردند جرئت مباهله ننمودند و استدعای مصالحه و قبول جزیه نمودند و در این روز نیز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در حال رکوع انگشتری خود را بسائل داد و آیۀ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ در شانش نازل شد و بالجمله این روز روز شریفیست و در آن چند عمل وارد است اول غسل دوم روزه سیم دو رکعت نماز و آن مثل دو رکعت نماز روز عید غدیر است در وقت و کیفیت

أنزلنا هذا القرآن على جبل ... تا آخر خوانده شود ... در دردها از حضرت صادق علیه السلام مرویست که بگذار دست بر آن و بگو بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الذی لا یضر مع اسمه داء أعوذ بکلمات الله التی لا یضر معهن شیء قدوس قدوس قدوس أسألك یا رب باسمك الطاهر المقدس المبارك الذی من سألك به أعطیته ومن دعاك به أجبته أن تصلی على محمد النبی وأهل بیته ... وأن تعافینی مما أجد فی ... فی رأسی وفی سمعی وفی بصری وفی بطنی وفی ظهری وفی یدی وفی رجلی وفی جوارحی کلها ... والله ...

و ثواب و آیة الکرسی که در نماز مباهله است تا «هم فیها خالدون» است چهارم خواندن دعاء مباهله که شبیه بدعای سحرهای ماه رمضان است و شیخ و سید هر دو نقل کرده اند لکن ما بین روایات آن دو بزرگوار اختلاف کثیر است و من اختیار میکنم روایت شیخ را در مصباح فرموده دعاء روز مباهله روایت شده با فضیلت آن از حضرت صادق علیه السلام میگوئی اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ مِنْ بَهائِكَ بِأَبْهاهُ وَكُلُّ بَهائِكَ بَهِیٌّ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ بِبَهائِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ مِنْ جَلالِكَ بِأَجَلِّهِ وَكُلُّ جَلالِكَ جَلیلٌ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ بِجَلالِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ مِنْ جَمالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلُّ جَمالِكَ جَمیلٌ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ بِجَمالِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ إِنّی أَدْعُوكَ كَما أَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِها وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظیمَةٌ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَكُلُّ نُورِكَ نَیِّرٌ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِها وَكُلُّ رَحْمَتِكَ واسِعَةٌ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ إِنّی أَدْعُوكَ كَما أَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ مِنْ كَمالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلُّ كَمالِكَ كامِلٌ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ بِكَمالِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ مِنْ كَلِماتِكَ بِأَتَمِّها وَكُلُّ كَلِماتِكَ تامَّةٌ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ بِكَلِماتِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ مِنْ أَسْمائِكَ بِأَكْبَرِها وَكُلُّ أَسْمائِكَ كَبیرَةٌ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ بِأَسْمائِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ إِنّی أَدْعُوكَ كَما أَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّها وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزیزَةٌ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ مِنْ مَشِیَّتِكَ بِأَمْضاها وَكُلُّ مَشِیَّتِكَ ماضِیَةٌ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ بِمَشِیَّتِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِی اسْتَطَلْتَ بِها عَلی كُلِّ شَیْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطیلَةٌ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ إِنّی أَدْعُوكَ كَما أَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَذِهِ وَكُلُّ عِلْمِكَ نافِذٌ اَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ إِنّی

اَسْئَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضَاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهٖ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِاَحَبِّهَا وَكُلُّهَا اِلَيْكَ حَبِيْبٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
مِنْ شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهٖ وَكُلُّ شَرَفِكَ شَرِيْفٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِاَدْوَمِهٖ وَكُلُّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِسُلْطَانِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهٖ وَكُلُّ مُلْكِكَ فَاخِرٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ عَلَائِكَ بِاَعْلَاهُ وَكُلُّ عَلَائِكَ عَالٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِعَلَائِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ اٰيَاتِكَ بِاَعْجَبِهَا وَكُلُّ اٰيَاتِكَ عَجِيْبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُكَ بِاٰيَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهٖ وَكُلُّ مَنِّكَ قَدِيْمٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ
اَللّٰهُمَّ وَاِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِيْهِ مِنَ الشُّئُوْنِ وَالْجَبَرُوْتِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَاْنٍ
وَكُلِّ جَبَرُوْتٍ اَللّٰهُمَّ وَاِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَا تُجِيْبُنِیْ بِهٖ حِيْنَ اَسْئَلُكَ يَا اَللّٰهُ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْئَلُكَ
بِبَهَاءِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِجَلَالِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
اَسْئَلُكَ بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِاَعَمِّهٖ وَكُلُّ رِزْقِكَ عَامٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهٖ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِاَهْنَاهُ وَكُلُّ عَطَائِكَ هَنِیْءٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِعَطَائِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِاَعْجَلِهٖ وَكُلُّ خَيْرِكَ عَاجِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِخَيْرِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِاَفْضَلِهٖ وَكُلُّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّابْعَثْنِیْ عَلَی الْاِيْمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيْقِ بِرَسُوْلِكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ السَّلَامُ وَ

بیسویں بسم اللہ الرحمن الرحیم وله ما سكن فی اللیل والنهار وهو السمیع العلیم قلنا یا نار كونی بردا وسلاما علی ابراهیم وارادوا به كیدا فجعلناهم الاخسرین نودی ان بورك من فی النار ومن حولها وسبحان الله رب العالمین ✻
اکیسویں اللهم یا كافی من كل شیء ولا یكفی منك شیء اكفنی عبدك وامتك من شر ما یخاف ویحذر ومن شر الوجع الذی یشكوه الیك
ونیز واسطے دردِ زہ کے کاغذ پر لکھ کر بالائے ران جانب چپ باندھیں
بائیسویں ... بسم الله الرحمن الرحیم ... محمد رسول الله و ابراهیم خلیل الله ...

اَلْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ اَبِيْ طَالِبٍ وَالْبَرَاۤئَةِ مِنْ عَدُوِّهٖ وَالْاِئْتِمَامِ بِالْاَئِمَّةِ مِنْ اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَاِنِّيْ قَدْ رَضِيْتُ بِذٰلِكَ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ فِي الْاَوَّلِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ فِي الْاٰخِرِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ فِي الْمُرْسَلِيْنَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيْلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيْلَةَ وَالدَّرَجَةَ الْكَبِيْرَةَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّقَنِّعْنِيْ بِمَا رَزَقْتَنِيْ وَبَارِكْ لِيْ فِيْمَا اٰتَيْتَنِيْ وَاحْفَظْنِيْ فِيْ غَيْبَتِيْ وَفِيْ كُلِّ غَائِبٍ هُوَ لِيْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّابْعَثْنِيْ عَلَى الْاِيْمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيْقِ بِرَسُوْلِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَسْئَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ وَالْجَنَّةَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاحْفَظْنِيْ مِنْ كُلِّ مُصِيْبَةٍ وَّمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَّمِنْ كُلِّ عُقُوْبَةٍ وَّمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَّمِنْ كُلِّ بَلَاۤءٍ وَّمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَّمِنْ كُلِّ مَكْرُوْهٍ وَّمِنْ كُلِّ مُصِيْبَةٍ وَّمِنْ كُلِّ اٰفَةٍ نَّزَلَتْ اَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاۤءِ اِلَى الْاَرْضِ فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِيْ هٰذَا الشَّهْرِ وَفِيْ هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاقْسِمْ لِيْ مِنْ كُلِّ سُرُوْرٍ وَّمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ وَّمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ وَّمِنْ كُلِّ فَرَجٍ وَّمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَّمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَّمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَّمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَّاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَّمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَّمِنْ كُلِّ سَعَةٍ نَّزَلَتْ اَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاۤءِ اِلَى الْاَرْضِ فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِيْ هٰذَا الشَّهْرِ وَفِيْ هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَتْ ذُنُوْبِيْ قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِيْ عِنْدَكَ وَحَالَتْ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ وَغَيَّرَتْ حَالِيْ عِنْدَكَ فَاِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِنُوْرِ وَجْهِكَ الَّذِيْ لَا يُطْفَاُ وَبِوَجْهِ مُحَمَّدٍ حَبِيْبِكَ الْمُصْطَفٰى وَبِوَجْهِ وَلِيِّكَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضٰى وَبِحَقِّ اَوْلِيَاۤئِكَ الَّذِيْنَ انْتَجَبْتَهُمْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَغْفِرَ لِيْ مَا مَضٰى مِنْ ذُنُوْبِيْ وَاَنْ تَعْصِمَنِيْ فِيْمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِيْ وَاَعُوْذُ بِكَ اَللّٰهُمَّ اَنْ اَعُوْدَ فِيْ شَيْءٍ مِّنْ مَعَاصِيْكَ اَبَدًا مَّا اَبْقَيْتَنِيْ حَتّٰى تَتَوَفَّانِيْ وَاَنَا لَكَ مُطِيْعٌ وَّاَنْتَ عَنِّيْ رَاضٍ وَّاَنْ تَخْتِمَ لِيْ عَمَلِيْ بِاَحْسَنِهٖ وَتَجْعَلَ لِيْ ثَوَابَهُ الْجَنَّةَ وَاَنْ تَفْعَلَ بِيْ مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ يَا اَهْلَ التَّقْوٰى وَيَا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ

(عوذات ماثورہ)

بِالَّذِيْ سَكَنَ لَهٗ مَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِاِذْنِهٖ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ [illegible]

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پنجم بخوانند دعائى كه شيخ و سيد روايت كرده اند بعد از دو ركعت نماز و هفتاد مرتبه استغفار و اول آن اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ است و شايسته است در اين روز تصدق بر فقراء بجهة تأسى بمولاى هر مؤمن و مؤمنه امير المؤمنين عليه السلام و زيارت كردن آنحضرت و انسب خواندن زيارت جامعه است روز بيست و پنجم روز شريفيست و روزيست كه هل اتى در حق اهلبيت نازل شد بجهة آنكه سه روز روزه گرفتند و افطار خود را بمسكين و يتيم و اسير داده بودند و با آب افطار نمودند و شايسته است كه شيعيان اهلبيت عليهم السلام در اين ايام خصوص در شب بيست و پنجم تأسى بموالى خود نمايند بتصدق بمساكين و ايتام و سعى در اطعام ايشان و اين روز را روزه بدارند و چون بعض علماء اين روز را روز مباهله ميدانند مناسبت زيارت جامعه و دعاء مباهله را نيز در اين روز بخوانند روز آخر ذى الحجه كه آخر سال عربيست سيد در اقبال ذكر كرده كه دو ركعت نماز كند در هر ركعت حمد يكمرتبه و ده مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ و ده مرتبه آية الكرسى بخواند و بعد از نماز بگويد اَللّٰهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِي هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ نَهَيْتَنِي عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسِيتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنِي إِلَى التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرَائِي عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ فَإِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِي وَمَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ فَاقْبَلْهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْكَ يَا كَرِيمُ پس چون گفت اين را شيطان گويد واى بر من هر چه من تعب كشيدم در حق او در اين سال همه را خراب كرد باين كلمات و شهادت دهد سال گذشته براى او كه سال خود را بخير ختم نمود

## (فصل هفتم)

در اعمال ماه محرم است بدانكه اين ماه ماه حزن اهلبيت و شيعيان ايشانست و از حضرت امام رضا عليه السلام روايتست كه چون ماه محرم داخل ميشد پدرم را كسى خندان نميديد و اندوه و حزن پيوسته بر او غالب ميشد تا روز دهم چون روز عاشورا ميشد آنروز روز مصيبت و حزن و گريه او بود و ميفرمود امروز روزيستكه حسين عليه السلام شهيد شده است **شب اول** سيد در اقبال براى اين شب چند نماز ذكر فرموده اول صد ركعت در هر ركعت حمد و توحيد بخواند دوم دو ركعت در

فيه شفاء لما في الصدور واز براى سينه درد دعاء جامعه وارد شده اللهم انت كبحار(؟) وانت ثقتى وعمادى و اين دعاء طويل است طالبين رجوع كنند بمأخذ اين كتاب دعاى حجاب مجربست از حضرت رسول صلى الله عليه وآله مرويست كه بنويسد با شاه(؟) شربت عسل با آب گرم بنوشد كند از براى فاتحة الكتاب هفتاد ايضاً از امير المؤمنين عليه السلام مرويست كه بنويسد با شاه(؟) و بگويد يا الله يا الله يا الله يا رحمن يا رحيم يا رب الارباب يا اله الالهة يا ملك الملوك يا سيد السادة اشفنى بشفائك من كل داء وسقم فانى عبدك وابن عبدك

رکعت اول حمد و انعام و در دوم حمد و یس بخواند و دو رکعت دیگر در هر رکعت حمد و یازده قل هو الله
احد و روایت است از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که هر که در این شب این دو رکعت نماز را بجا
آورد و صبح آن که اول سال است روزه بدارد مثل کسی است که تمام سال را مداومت بخیر کرده
و در آن سال محفوظ باشد و اگر بمیرد به بهشت برود و نیز ببیند برای هلال بنماء دعاء مسطور ذکر فرموده

**روز اول** بدانکه اول محرم اول سال است و در آن دو عمل وارد است اول روزه است و در روایت
ریان بن شبیب از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که هر که در این روز روزه بدارد و خدا را بخواند خدا
دعای او را مستجاب کند چنانکه دعای زکریا را مستجاب نمود دوم از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که
حضرت رسول صلی الله علیه و آله روز اول محرم دو رکعت نماز میکرد و [illegible] دستها را بلند
میکرد و این دعا را سه دفعه میخواند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاِلٰهُ [illegible]
فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالْقُوَّةَ عَلٰى هٰذِهِ النَّفْسِ الْاَمَّارَةِ بِالسُّوءِ وَالْاِشْتِغَالَ [illegible]
يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ [illegible]
لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ [illegible]
عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا عِزَّ الضُّعَفَاءِ يَا مُنْقِذَ الْغَرْقٰى يَا مُنْجِيَ الْهَلْكٰى [illegible]
اَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَنُورُ النَّهَارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ وَشُعَاعُ الشَّمْسِ [illegible]
وَحَفِيفُ الشَّجَرِ [illegible] اجْعَلْنَا خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ [illegible]
وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِمَا يَقُولُونَ [illegible]
مَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا [illegible]
وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً [illegible]
[illegible] محرم و لكن روز [illegible]
[illegible] اول نماید [illegible]
[illegible]

[illegible]

فرمود تاسوعا روزی بود که جناب امام حسین علیه السلام و اصحابش را در کربلا محاصره کردند و سپاه شام بر قتال آنحضرت اجتماع کردند و ابن مرجانه و عمر سعد خوشحال شدند بسبب کثرت سپاه و بسیاری لشکر که برای ایشان جمع شده بود و جناب حسین علیه السلام و اصحابش را ضعیف شمردند و یقین کردند که یاوری از برای آنحضرت نخواهد آمد و اهل عراق او را مدد نخواهند نمود پس فرمود پدرم فدای آن ضعیف غریب **شب دهم** شب عاشورا است و سید در اقبال از برای این شب دعا و نمازهای بسیار با فضیلتهای بسیار نقل کرده از جمله صد رکعت نماز هر رکعت بحمد و سه مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و بعد از فراغ از جمیع بگوید سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ هفتاد مرتبه و در روایت دیگر بعد از العلی العظیم استغفار نیز ذکر شده و از جمله چهار رکعت در آخر شب در هر رکعت بعد از حمد هر یک از آیة الکرسی و توحید و فلق و ناس را ده مرتبه بخواند و بعد از سلام صد مرتبه توحید بخواند و از جمله چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و این نماز مطابق است با نماز امیرالمؤمنین علیه السلام که فضیلت بسیار دارد و بعد از نماز فرمود ذکر خدا بسیار کند و صلوات بفرستد بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و لعن کند بر دشمنان ایشان آنچه میتواند و در فضیلت احیاء این شب وارد شده که مثل آنست که عبادت کرده باشد بعبادت جمیع ملائکه و عبادت در آن معادل هفتاد سال است و اگر کسی را توفیق شامل حال شود در این شب در کربلا باشد و زیارت امام حسین علیه السلام کند و بیتوته نزد آنجناب نماید تا صبح خدا او را محشور فرماید آلوده بخون امام حسین علیه السلام در جمله شهداء

**روز دهم** روز شهادت ابو عبد الله الحسین علیه السلام و روز مصیبت و حزن ائمة اطهار علیهم السلام و شیعیان ایشان است و شایسته است که شیعیان در این روز مشغول کاری از کارهای دنیا نکردند و از برای خانه خود چیزی ذخیره نکنند و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشند و تعزیت حضرت امام حسین علیه السلام را اقامه نمایند و بما تم اشتغال نمایند بنحوی که در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود اشتغال مینمایند و زیارت کنند آنحضرت را بزیارت عاشورا که بعد از این

(عوذات مأثوره)

مجرّبه در درد شکم و قولنج روایت شده که شخصی خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله شکایت کرد از درد شکم برادرش حضرت فرمود امر کن برادرت را که بیاشامد شربتی از عسل با آب گرم آن مرد رفت و برگشت خدمت آنحضرت آمد و عرض کرد که آن شربت را باو دادم و فایده نبخشید فرمود صدق الله و کذب بطن اخیک برو و باز شربت عسل بده و تعوید کن او را بسوره حمد هفت مرتبه پس چون آن مرد رفت حضرت فرمود با امیرالمؤمنین علیه السلام یا علی برادر این مرد منافق است و از این جهت است که آن شربت او را نفع نمی بخشد تا اول ... و آن ...

بیابد انشاء الله تعالی و سعی کنند در نفرین و لعن بر قاتلان آنحضرت و یکدیگر را تعزیت گویند
در مصیبت آنجناب و بگویند أَعْظَمَ اللهُ اُجُورَنا وَاُجُورَكُمْ بِمُصابِنا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ
وَجَعَلَنا وَاِيّاكُمْ مِنَ الطّالِبينَ بِثارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْاِمامِ الْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ
و شایسته است در این روز مقتل بخوانند و یکدیگر را بگریانند روایت شده که چون حضرت
موسی علیه السلام مامور شد بملاقات جناب خضر و تعلم از او اول چیزیکه در وقت ملاقات
بین ایشان مذاکره شد آن بود که آن عالم حدیث نمود برای حضرت موسی مصیبتها و بلاهائیکه بر آل
محمد علیهم السلام وارد میشود پس گریستند هر دو و سخت شد گریستن ایشان و روایت شده از
ابن عباس که گفت در ذیقار خدمت امیرالمؤمنین علیه السلام رسیدم صحیفه بیرون آورد بخط خود
و املاء پیغمبر صلی الله علیه و آله و خواند برای من از آن و در آن صحیفه بود مقتل امام حسین علیه السلام
و آنکه چگونه کشته میشود و کی میکشد او را و کی یاری میکند او را و کی با او شهید میشود پس گریه
کرد آنحضرت گریه سختی و مرا گریانید [illegible] فقیر گوید که اگر مقام [illegible]
میکردم لکن محل را گنجایش نیست هر که خواهد رجوع کند بکتب [illegible]
نزد قبر امام حسین علیه السلام باشد و مردم را آب دهد مثل کسی است که لشکر آنحضرت [illegible] شده [illegible] بجناب
در کربلا حاضر شده باشد و خواندن هزار مرتبه توحید در این روز فضیلت دارد و روایت شده که
خداوند رحمن نظر رحمت بسوی او کند [illegible]
بلکه ظاهر آنست که خوانده باشد [illegible]
علیه چهار رکعت نماز و دعائی نقل کرده [illegible]
و ذکر نکرده [illegible]
کنند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کنند [illegible]
که اهل مصیبت [illegible]
بپوشند [illegible] مصیبت [illegible] مجلس

(عوذه ناقوره)
غالباً در وقت تبارك الذي
وارد شده و مکرر برای [illegible]
از آن هفت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

در زاد المعاد فرموده و بهتر آنست که روز نهم و دهم را روزه ندارد زیرا که بنی امیه این دو روز را
برای برکت و شماتت بر قتل آنحضرت روزه میداشتند و احادیث بسیار در فضیلت این دو روز
و روزه آنها بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله بسته اند و از طریق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت روزه
این دو روز خصوصاً روز عاشوراء وارد شده است و ایضاً بنی امیه علیهم اللعنة از برای برکت
آذوقه سال را در روز عاشوراء در خانه ذخیره میکرده اند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام
منقول است که هر که ترک کند سعی در حوائج خود را در روز عاشوراء و بیکاری نزد حق تعالی حوائج
دنیا و آخرت او را برآورد و هر که روز عاشوراء روز مصیبت و اندوه و گریه او باشد حق تعالی
روز قیامت را روز فرح و سرور و شادی او گرداند و دیده اش در بهشت بما روشن گردد و هر که روز
عاشوراء را روز برکت نامد و از برای منزل خود در آن روز چیزی ذخیره کند خدا آن ذخیره را برای او مبارک
نگرداند و در روز قیامت با یزید و عبید الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم اللعنة محشور گردد پس باید
که در روز عاشوراء آدمی مشغول کاری از کارهای دنیا نگردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد
و امر کند اهل خانه خود را که تعزیه آنحضرت بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزترین
اولاد و اقارب خود میباشند و در آن روز امساک کند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کند
و در آخر روز بعد از عصر افطار کند اگرچه بشربت آبی باشد و روزه تمام ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز
روزه واجبی داشته باشد که بنذر و یا مثل آن بر او واجب شده باشد که آن روز را روزه باید بگیرد و در آن
روز آذوقه در خانه ذخیره نکند و نخندد و مشغول لهو و لعب نگردد و هزار مرتبه بر قاتلان آنحضرت
لعنت کند و بگوید اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ مؤلف گوید از کلام این بزرگوار
معلوم شد که احادیثی که در فضیلت روز عاشوراء است مجعول و بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله
بسته اند و صاحب شفاء الصدور در شرح این فقره از زیارت عاشوراء اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذا یَوْمٌ
تَبَرَّکَتْ بِهِ بَنُو اُمَیَّةَ کلامی در این مقام بسط داده ملخصش آنکه تبرک بنی امیه باین یوم مشوم
بچند وجه است یکی آنکه ذخیره قوت و آذوقه را در این روز سنت شمردند و آن آذوقه را تا سال

یعنی تمنای آخرت ... یعنی از زاد ... بگذرد که بر طرف خواهد شد
آنچه در دعای ... است که ... بعد از ... بر طرف خواهد کرد
روایت شده که چون وضو سازد ... یعنی از نماز و بعد از آن
اِنّا اَنْزَلْناهُ ... خواندن آن ... واقع شد
بعد رفع ... بگوید ... بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ ...

دیگر مایهٔ سعادت و سعهٔ رزق و رغد عیش دانستند چنانچه در اخبار اهل بیت از باب
تعریض بایشان نهی از این مطلب مکرر وارد شده است و دیگر اقامهٔ مراسم عید است از توسعهٔ
رزق بر عیال و تجدید ملابس و قص شارب و تقلیم اظفار و مصافحه و تبریکات دیگر که طریقهٔ
بنی امیه و اتباع ایشان بر او جاری است و دیگر التزام بروزهٔ این روز است که اخبار کثیره در
فضل او وضع کرده اند و ملتزم بصیام این روز [illegible] از وجوه تبرک بیوم عاشورا اینکه د
وطلب حوائج را در این روز مستحب دانسته اند و بجهة اینکار مناقب و فضائلی برای این روز بجعل و وضع
افترا کردند و دعاهائی چند تلفیق کرده تعلیم غاصبان نمودند تا امر ملتبس و کار مشتبه شود چنانچه
در خطبه که در بلاد خود در این روز میخوانند برای نبی [illegible] در این روز [illegible] مثل
اخماد نار نمرود و قرار سفینهٔ نوح و اغراق جند فرعون و انجاء عیسی از دست یهود [illegible] شیخ
صدوق از جبلهٔ مکیه نقل کرده که شنیدم از میثم تمار رضی الله عنه که فرمود والله میکشند این امت
پسر پیغمبر خود را در محرم در روز دهم و هر آینه دشمنان خدا [illegible] این روز را روز برکت قرار میدهند
و همانا اینکار شدنی است پیشی گرفته است در علم خدا [illegible]
المؤمنین علیه السلام بمن رسید تا آنکه جبله میگوید گفتم چگونه [illegible] روز برکت
قرار میدهند پس میثم بگریست و فرمود حدیثی وضع کنند که [illegible] روزی است که خدا [illegible]
قبول کرده و اینکه خدا تعالی در این روز توبهٔ [illegible] قبول کرده گمان میکنند [illegible]
یونس را از شکم ماهی بیرون آورده و اینکه خدا تعالی [illegible]
میکنند که او روزی است که سفینهٔ نوح بر جودی قرار گرفت [illegible]
ذبیحه بوده و گمان میکنند که او روزی است [illegible]
و مع لا اول بود و بالجمله با اینهمه تصریح [illegible]
امامت و دلیل حقیت طریقهٔ شیعه است که [illegible]
است عجب [illegible]

[illegible]

و بدعت عوام زاده شده و البته خوانده اند غالباً بدعت و محرم است و آن دعا این است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ مِلْأَ الْمِيزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضَا وَزِنَةَ الْعَرْشِ بعد از سطر زائد که مرتبه صلوات بفرستند بگویند یا قَابِلَ تَوْبَةِ آدَمَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ يَا رَافِعَ إِدْرِيسَ إِلَى السَّمَاءِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ يَا مُسَكِّنَ سَفِينَةِ نُوحٍ عَلَى الْجُودِيِّ يَوْمَ عَاشُورَاءَ يَا غِيَاثَ إِبْرٰهِيمَ مِنَ النَّارِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ الخ و شك نيست كه اين دعا را يكى از نواصب مدينه يا خوارج مسقط يا امثال اينها جعل كرده و تتميم ظلم بنى اميه را نموده تمام شد ملخص كلام صاحب شفاء الصدور بالجمله در آخر روز عاشورا سزاوار است كه ياد آورى از حال حرم امام حسين عليه السلام و دختران و اطفال آن حضرت كه در اين وقت در كربلا اسير اعداء و مشغول بحزن و بكاء بودند و مصيبتهاى بر ايشان گذشته كه در خاطر هيچ آفريده خطور نكند و قلم را تاب نوشتن نباشد و لقد اجاد من قال

| | |
|---|---|
| فَاجِعَةٌ إِنْ أَرَدْتُ أَكْتُبُهَا | مُجْمَلَةً ذِكْرَةً لِمُدَّكِرِ |
| جَرَتْ دُمُوعِي فَحَالَ حَائِلُهَا | مَا بَيْنَ لَحْظِ الْجُفُونِ وَالزُّبُرِ |
| وَقَالَ قَلْبِي بُقْيَا عَلَيَّ فَلَا | وَاللّٰهِ مَا قَدْ طُبِعْتُ مِنْ حَجَرِ |
| بَكَتْ لَهَا الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ وَمَا | بَيْنَهُمَا فِي مَدَامِعٍ حُمُرِ |

| | |
|---|---|
| من از تحرير اين غم ناتوانم | كه تصويرش زند آتش بجانم |
| ترا طاقت نباشد تا شنيدن | شنيدن كى بود مانند ديدن |

پس بخيز و سلام كن بر رسول خدا و على مرتضى و فاطمه زهراء و حسن مجتبى و ساير امامان از ذريه سيد الشهداء عليهم السلام و ايشان را تعزيت بگو بر اين مصائب عظيمه با دل بريان و چشم گريان و بخوان اين زيارت را اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسٰى كَلِيمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسٰى رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الشَّهِيدِ سِبْطِ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ وَابْنَ خِيَرَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا

(عوذه عاشوره)

... وَالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ... وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

... فَاسْتَقِيمَا ... قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا ... وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ... ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ

الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْهَادِي الزَّكِيُّ وَعَلَى أَرْوَاحٍ حَلَّتْ بِفِنَائِكَ
وَأَقَامَتْ فِي جِوَارِكَ وَوَفَدَتْ مَعَ زُوَّارِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنِّي مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّ الْمُصَابُ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ السَّمَاوَاتِ
أَجْمَعِينَ وَفِي سُكَّانِ الْأَرَضِينَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ الطَّيِّبِينَ الْمُنْتَجَبِينَ وَعَلَى ذَرَارِيهِمُ الْهُدَاةِ
الْمَهْدِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى رُوحِكَ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَعَلَى تُرْبَتِكَ
وَعَلَى تُرْبَتِهِمُ اللَّهُمَّ لَقِّهِمْ رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَرَيْحَانًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا
أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدُ يَا ابْنَ الشَّهِيدِ يَا أَخَ الشَّهِيدِ يَا أَبَا الشُّهَدَاءِ اللَّهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّي فِي
هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الْوَقْتِ وَفِي كُلِّ وَقْتٍ تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا
سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدِينَ مَعَكَ
سَلَامًا مُتَّصِلًا مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى
عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ
مِنْ وُلْدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ الْحَسَنِ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ
الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيلٍ السَّلَامُ عَلَى كُلِّ مُسْتَشْهَدٍ مَعَهُمْ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ أَحْسَنَ اللَّهُ
لَكِ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ
الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي أَخِيكَ الْحُسَيْنِ يَا مَوْلَايَ
يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنَا ضَيْفُ اللَّهِ وَضَيْفُكَ وَجَارُ اللَّهِ وَجَارُكَ وَلِكُلِّ ضَيْفٍ وَجَارٍ قِرًى وَقِرَايَ
فِي هٰذَا الْوَقْتِ أَنْ تَسْأَلَ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى أَنْ يَرْزُقَنِي فَكَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ إِنَّهُ

سَمیعُ الدُّعاءِ قَریبٌ مُجیبٌ **روز بیست و پنجم** بقول جمعی از علماء در سال نود و چهار یا روز دوازدهم سال نود و پنج که آن سال را سنة الفقهاء میگفتند حضرت امام زین العابدین علیه السلام از دنیا رحلت فرموده

## فصل هشتم در ماه صفر است

بدانکه اینماه معروف بنحوست است و برای دفع نحوست هیچ چیز بهتر از تصدق و ادعیه و استعاذات وارده نیست و اگر کسی خواهد که محفوظ ماند از بلاهای نازله در اینماه در هر روز ده مرتبه بخواند چنانکه محدث فیض و غیره فرموده یا شَدیدَ الْقُوی وَیا شَدیدَ الْمِحالِ یا عَزیزُ یا عَزیزُ یا عَزیزُ ذَلَّتْ بِعَظَمَتِکَ جَمیعُ خَلْقِکَ فَاکْفِنی شَرَّ خَلْقِکَ یا مُحْسِنُ یا مُجْمِلُ یا مُنْعِمُ یا مُفْضِلُ یا لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَکَ اِنّی کُنْتُ مِنَ الظّالِمینَ فَاسْتَجَبْنا لَهُ وَنَجَّیْناهُ مِنَ الْغَمِّ وَکَذلِکَ نُنْجِی الْمُؤْمِنینَ وَصَلَّی اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ و سید دعائی برای هلال اینماه روایت کرده **روز اول** سنه سی و هفتم شروع بجنگ صفین شد و در این روز سنه شصت و یکم بقولی سر مبارک حضرت سید الشهداء علیه السلام را وارد دمشق کردند و بنی امیه آن روز را عید قرار دادند و آن روزیست که تازه میشود در آن احزان * کانَتْ مَآتِمُ بِالْعِراقِ تَعُدُّها * اَمَوِیَّةٌ بِالشّامِ مِنْ اَعْیادِها * و در این روز بقولی روز سیم سنه صد و بیست و یک زید بن علی بن الحسین شهید شد **روز سیم** سید بن طاوس از کتب اصحاب امامیه نقل کرده که مستحب است در این روز دو رکعت نماز در رکعت اول حمد و انّا فتحنا و در دوم حمد و توحید بخواند و بعد از سلام صد مرتبه صلوات بفرستد و صد مرتبه بگوید اَللّهُمَّ الْعَنْ آلَ اَبی سُفْیانَ و صد مرتبه استغفار کند پس حاجت خود را بخواهد **روز هفتم** بقول شهید و کفعمی و دیگران بقول شیخین در روز بیست و هشتم سنه پنجاهم شهادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شده **روز بیستم** روز اربعین و بقول شیخین روز رجوع حرم امام حسین علیه السلام از شام بمدینه و روز ورود جابر بن عبدالله انصاری است بکربلا بجهت زیارت امام حسین علیه السلام و اول زائر آنحضرت است و زیارت آنحضرت در این روز مستحب است و از حضرت عسکری علیه السلام روایت شده که فرموده علامات مؤمن پنج چیز است

(عوذه نافعه)

در ربیع الابرار از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام نقل شده که تعلیم اسحق بن عمار فرمودند جهت طلب ولد ... تعویذیست که از رسول خدا صلی الله علیه و آله تعلیم امیر المؤمنین علیه السلام فرمود اَللّهُمَّ ارْحَمْ جِلْدِیَ الرَّقیقَ وَعَظْمِیَ الدَّقیقَ وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ فَوْرَةِ الْحَریقِ یا اُمَّ مِلْدَمٍ اِنْ کُنْتِ آمَنْتِ بِاللهِ فَلا تَأْکُلِی اللَّحْمَ وَلا تَشْرَبِی الدَّمَ وَلا تَفُوری مِنَ الْفَمِ وَانْتَقِلی اِلی مَنْ یَزْعَمُ اَنَّ مَعَ اللهِ اِلهاً آخَرَ

۷ در این روز سنه ... حضرت امام موسی علیه السلام ... [illegible]

پنجاه و یک رکعت نماز فریضه و نافله در شب و روز بجا آوردن و زیارت اربعین کردن و انگشتر بر دست راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن و شیخ در تهذیب و مصباح زیارت مخصوص این روز را از حضرت صادق علیه السلام نقلکرده و ما انشاء الله در باب زیارات نقل خواهیم نمود

## روز بیست و هشتم

سنه یازدهم روز وفات حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله علیه و آله است و روز وفات روز دوشنبه بوده بالاتفاق و در وقت وفات سن شریف آنحضرت بنابر اکثر بعثت و سه بود و چهل سال از سن شریفش گذشته بود که وحی بر حضرتش نازل شد و بعد از آن سیزده سال در مکه مردم را دعوت بخدا پرستی نمود و پنجاه و سه ساله بود که بمدینه هجرت فرمود و در سال دهم هجرت وفات فرمود و امیرالمؤمنین علیه السلام متوجه غسل و حنوط آنحضرت شد و بعد از تغسیل و تکفین بر آنجناب نماز گذارده پس دسته دسته اصحاب آمدند و بدون امام بر آنحضرت نماز گذاردند و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام آنجناب را در حجره طاهره در همان محلیکه از دنیا رفته بود مدفون ساخت از انس بن مالک روایت است که چون از دفن پیغمبر فارغ شدیم حضرت فاطمه سوی من آمد گفت ای انس چگونه نفس شما راضی گردید که خاک بروی پیغمبر صلی الله علیه و آله بریزید پس گریست و فرمود ✦ یا ابتاه اجاب ربا دعاه ✦ یا ابتاه من ربه ما ادناه الخ و لنعم ما قیل ✦ ای دو جهان زیر زمین از چه ✦ خاک نشین از چه و بروایت معتبر است که آنمخدره مشتی از خاک پاک آن قبر مطهر گرفت و بر دیدگان گذاشت و گفت

| | |
|---|---|
| ماذا علی المشم تربة احمد | ان لا یشم مدی الزمان غوالیا |
| صبت علی مصائب لو انها | صبت علی الایام صرن لیالیا |

و شیخ یوسف شامی در در النظیم نقلکرده که حضرت بن ابیطالب این اشعار را در مرثیه پدر فرموده

| | |
|---|---|
| قل للمغیب تحت اثواب الثری | ان کنت تسمع صرختی و ندائیا |
| صبت علی مصائب لو انها | صبت علی الایام صرن لیالیا |
| قد کنت ذات حمی بظل محمد | لا اخش من ضیم و کان جمالیا |

(تعقیبات نماز ...) اللهم فانی اشهد ان لا اله الا انت ... وحدک ... وان محمدا عبدک ورسولک ... [illegible]

| | |
|---|---|
| فَالْیَوْمَ اَخْضَعُ لِلذَّلیلِ وَاَتَّقی | ضَیْمی وَاَدْفَعُ ظالِمی بِرِدائِیا |
| فَاِذا بَکَتْ قُمْرِیَّةٌ فی لَیْلِها | شَجَناً عَلی غُصْنٍ بَکَیْتُ صَباحِیا |
| فَلَاَجْعَلَنَّ الْحُزْنَ بَعْدَکَ مُونِسی | وَلَاَجْعَلَنَّ الدَّمْعَ فیکَ وِشاحِیا |

سعد بن زید / نجوم زمین

روز آخر ماه سنه دویست و سه بقول شیخ طبرسی و ابن اثیر شهادت امام رضا علیه السلام واقع شده بانگور مسموم و سن مبارکش به پنجاه و پنج رسیده بود و قبر شریفش واقع شد در خانهٔ حمید بن قحطبه در قریهٔ سناباد از ارض طوس در آن خانه است قبر رشید

## (فصل هفتم)

در ماه ربیع الأوّل است **شب اوّل** سال سیزدهم بعثت مبدء هجرت حضرت رسول صلّی الله علیه و آله بود از مکهٔ معظمه بمدینهٔ منوره و در آن شب در غار ثور مختفی شد و حضرت امیر علیه السلام جان خود را فدای جان شریف نمود و در جای آنحضرت خوابیده از شمشیرهای قبایل مشرکین پروا نکرد و فضل خود و مواساة و برادری خود را با حضرت رسول صلّی الله علیه و آله بر جمیع عالم ظاهر گردانید و آیهٔ کریمهٔ وَمِنَ النّاسِ مَنْ یَشْری نَفْسَهُ ابْتِغاءَ مَرْضاتِ اللهِ در شأن او نازل شد **روز اوّل** علما گفته اند مستحب است که برای شکر نعمت سلامتی رسول خدا و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما روزه بدارند و زیارت این دو بزرگوار در این روز مناسب است و سید در اقبال برای این روز دعائی نقل فرموده و در این روز بقول شیخ و کفعمی حضرت عسکری علیه السلام وفات کرده و مشهور روز هشتم است و شاید در چنین روز اوّل مرض آنحضرت بوده **روز هشتم** سنه دویست و شصت وفات حضرت امام حسن عسکری علیه السلام واقع شده و حضرت صاحب الأمر صلوات الله علیه بمنصب جلیل امامت فایز گردیده مناسب است این دو بزرگوار را در این روز زیارت کردن **روز نهم** روز عید بزرگ و روز عید بقر است و از برای آن شرح بزرگی است که در جای خود ذکر شده و روایتی نقل شده که هر که در این روز چیزی انفاق کند گناهانش آمرزیده شود و گفته اند که مستحب است در این روز اطعام برادران مؤمن و خوشنود گردانیدن ایشان و توسعه دادن در نفقه و پوشیدن جامه‌های نو و شکر و عبادت حق تعالی کردن و این روز روز بطون است

ده بنویسد بسم الله الرحمن الرحیم الا له الخلق والامر تبارک الله رب العالمین بنویسند بعد از غسل سه مرتبه و بپیچد در پارچه و آن را در آب روز هم بدهد بخورد انشاء الله که خوب خواهد شد ان شاء الله (۵) شکایت کرد مردی به امام از بیگانگی و در ... و از آن ... کرد بنویسد حمد ... انشاء الله خوب خواهد شد (۶) روایت است از ائمه علیهم السلام که بنویسید در ... و ... کند ... اللهم انی اسالک بعزتک وقدرتک وسلطانک وما احاطت به علمک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان لا

عنها است و روز بسیار شریفی است و چون روز هشتم ماه وفات امام حسن عسکری علیه السلام بوده
این روز روز اول امامت حضرت صاحب الزمان ارواح العالمین فداه و بسبب این بسیار شرافتی خواهد بود

**روز دوازدهم** بقول جناب کلینی و مسعودی و مشهور بین عامه ولادت با
سعادت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و مستحب است در آن دو رکعت نماز در رکعت
اول بعد از حمد سه مرتبه قل یا ایها الکافرون و در دوم سه مرتبه توحید و در این روز
نیز آنحضرت بمدینه ورود فرمود و شیخ فرموده که در مثل چنین روز از سنه صد و سی و دو دولت
مروان منقضی شد **روز چهاردهم** سنه شصت و چهار یزید بن معویه بدرکات جحیم
شتافت و در اخبار الدول است که یزید بمرض ذات الجنب در حوران از دنیا رفت جنازه اش را
بدمشق آوردند و در باب صغیر او را دفن کردند و قبرش اینک مزبله میباشد و سن او سی و
هفت سال بود و خلافتش سه سال و نه ماه طول کشید انتهی **شب هفدهم** شب ولادت
حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله علیه و شب بسیار مبارکیست و سید نقل کرده که در مثل این
شب نیز قبل از هجرت بیکسال معراج آنحضرت بوده **روز هفدهم** بنابر مشهور بین علماء امامیه
روز ولادت با سعادت حضرت خاتم الانبیاء محمد بن عبد الله صلی الله علیه و آله است و معروف
آنست که ولادت با سعادتش در مکه معظمه در خانه خود آنحضرت واقع شد در روز جمعه در وقت طلوع
فجر در عام الفیل در ایام سلطنت انوشیروان عادل و نیز در این روز شریف سنه هشتاد و سه ولادت
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام واقع شده و باعث مزید فضل و شرافت این روز گردیده بالجمله این روز
روز بسیار شریفی است و از برای آن چند عمل است اول غسل دوم روزه و از برای روزه آن فضیلت بسیار
است و روایت شده که هر که این روز را روزه بدارد ثواب روزه یکسال از برای او نوشته شود و این
روز یکی از آن چهار روز است که در تمام سال بفضیلت روزه ممتاز است سوم زیارت حضرت
رسول صلی الله علیه و آله از نزدیک و دور چهارم زیارت امیر المؤمنین علیه السلام بهمان زیارتی که
حضرت صادق علیه السلام کرده و تعلیم محمد بن مسلم فرموده و بیاید ان شاء الله در کتاب زیارات پنجم

(عوذات مأثوره)

سلّط علی فلان بن فلان
شیئاً مما خلقت تبوء
[illegible]

در وقتیکه روز بلند شود دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه اِنّا اَنزلنا
و ده مرتبه توحید بخواند و بعد از سلام در مصلّای خود بنشیند و این دعا بخواند اَللّهمّ
اَنتَ حیٌّ لا تموتُ الخ و این دعای مبسوطی است و چون سندش را منتهی بمعصوم ندیدم راغب
اختصار را اهم دیدم هرکه طالب است رجوع بزاد المعاد نماید ششم آنکه مسلمانان این روز را
تعظیم بدارند و تصدّق و خیرات بنمایند و مؤمنین را مسرور کنند و بزیارت مشاهد مشرّفه روند
و سیّد در اقبال شرحی از لزوم تعظیم این روز ذکر نموده و فرموده که من یافتم طایفهٔ نصاری و
جمعی از مسلمین را که تعظیم بزرگی از روز ولادت عیسی علیه السّلام مینمایند و تعجّب کردم که چگونه
مسلمانان قانع شدند که روز مولود پیغمبرشان که اعظم از همه پیغمبران است باین مرتبه از تعظیم
باشد که ادون از تعظیم نصاری است مولد عیسی علیه السّلام را

## فصل دوّم در ماه ربیع الثانی و جمادی الاولی و جمادی الآخره

سیّد بن طاوس برای هر روز از اوّل این سه ماه دعائی نقل کرده و شیخ مفید فرموده که در روز دهم
ماه ربیع الثانی سنه دویست و سی و دو حضرت امام حسن عسکری علیه السّلام متولّد شده است
و روز شریف بسیار مبارکیست و مستحبّ است که بشکر این نعمت عظمی روزه بدارند و در روز
سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه جمادی الاولی زیارت حضرت فاطمهٔ زهرا صلوات الله
علیها و اقامهٔ ماتم آن مظلومه مناسبست زیرا که در روایت صحیحه وارد شده که آنحضرت بعد
از پدر بزرگوار خود هفتاد و پنج روز در دنیا بود و وفات فرمود و بنابر مشهور که وفات حضرت رسول
صلّی الله علیه و آله در بیست و هشتم صفر بوده باید وفات آنمخدّره در یکی از این سه روز
واقع شده باشد و در روز نیمهٔ سنه سی و شش فتح بصره برای امیر المؤمنین علیه السّلام و ولادت حضرت
امام زین العابدین علیه السّلام شده و زیارت هر دو امام در این روز مناسبست و امّا اعمال ماه جمادی
الآخره پس سیّد بن طاوس رضی الله عنه نقل کرده است که در این ماه در هر وقت که خواهد چهار
رکعت نماز بکند یعنی بدو سلام در رکعت اوّل بخواند حمد و یکمرتبه آیة الکرسی و بیست و پنج مرتبه
اِنّا اَنزلناه و در رکعت دوّم حمد و یکمرتبه اَلهٰیکُم التّکاثر و بیست و پنج مرتبه قُل هُوَ الله و دیگر

(حرزات مأثوره)

... دمه الّا من زعم انّ مع الله الهاً
آخر لا اله الّا هو سبحانه و
تعالی عمّا یشرکون و نیز سیّد
بعد از دعائی برکوفتن اسم بکعف
از اهل ذمّه باکی از دشمنان
نباشد (۷) و نیز سیّد از برای
دفع بیم بند بر بازو روایت
کرده از بسم الله الرّحمن الرّحیم
الحمد لله ربّ العالمین تا
آخر سوره بسم الله و بالله
اعوذ بکلمات الله التّامّات
کلّها الّتی لا یجاوزهنّ
برّ و لا فاجر من شرّ ما خلق
و ذرأ و برأ و من شرّ الهامّة
و السّامّة و العامّة و اللامّة
و من شرّ طوارق اللّیل
و النّهار و من شرّ فسّاق
العرب و العجم و من شرّ
الجنّ و الانس

رکعت سیم حمد و یک مرتبه قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ و بیست و پنج مرتبه قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ
و در رکعت چهارم حمد و یک مرتبه اِذا جاءَ نَصْرُ اللهِ و بیست و پنج مرتبه قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ
و بعد از سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَ
اللهُ اَکْبَرُ و هفتاد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِینَ
وَالْمُؤْمِناتِ پس سر بسجده گذارد و بگوید سه مرتبه یا حَیُّ یا قَیُّومُ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ
یا اَللهُ یا رَحْمٰنُ یا رَحِیمُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ پس هر حاجت که دارد از حقتعالی طلب نماید هر که
چنین کند خدا خود را و مال او را و زنان و فرزندان او را و دین و دنیای او را تا سال دیگر
حفظ کند و اگر در این سال بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد روز
سیم سنه یازدهم وفات حضرت فاطمه صلوات الله علیها واقع شده پس باید در این روز شیعیان
بمراسم تعزیت آنحضرت قیام نمایند و زیارت آن مظلومه نمایند و نفرین بر ظالمان و غاصبان حق او کنند
سید بن طاوس در اقبال ذکر فرموده این زیارت را برای آنحضرت در این روز اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا سَیِّدَةَ
نِساءِ الْعالَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا والِدَةَ الْحُجَجِ عَلَی النّاسِ اَجْمَعِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ
الْمَمْنُوعَةُ حَقَّها پس بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی اَمَتِکَ وَابْنَةِ نَبِیِّکَ وَزَوْجَةِ وَصِیِّ نَبِیِّکَ صَلٰوةً
تُزْلِفُها فَوْقَ زُلْفٰی عِبادِکَ الْمُکْرَمِینَ مِنْ اَهْلِ السَّمٰواتِ وَاَهْلِ الْاَرَضِینَ بتحقیق که روایت
شده است که هر که این زیارت [illegible] زیارت کند و از خدا طلب آمرزش کند حقتعالی
[illegible] او را بیامرزد و او را داخل بهشت گرداند مؤلف گوید که بخط سید ابن طاوس نیز [illegible]
[illegible] نقل کرده و گفته که مخصوص است بروز وفات آنحضرت که سیم [illegible] جمادی الاخری
[illegible] یا رقیه [illegible] فرموده [illegible] نماز خود [illegible] دو
[illegible] در رکعت [illegible] بعد از حمد شصت مرتبه سوره قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ بخواند و اگر نتواند
[illegible] بعد از حمد سوره قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ بخوان و در رکعت دوم سوره قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ
و چون سلام [illegible] علیک تا آخر زیارت مذکوره روز بیستم سال پنجم یا دوم

وَمِنْ شَرِّ الشَّیْطانِ وَمِنْ شَرِّ کُلِّ ذِی شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ کُلِّ دابَّةٍ اَنْتَ آخِذٌ بِناصِیَتِها اِنَّ رَبِّی عَلٰی صِراطٍ مُسْتَقِیمٍ رَبَّنا عَلَیْکَ تَوَکَّلْنا وَاِلَیْکَ اَنَبْنا وَاِلَیْکَ الْمَصِیرُ [illegible]

از بعثت و ولادت با سعادت حضرت فاطمهٔ زهراء سلام الله علیها واقع شده و در آن چند عمل مناسبست اول روزه دوم خیرات و صدقات بر مؤمنین سیم زیارت آن بی بی دنیا و آخرت و

| | | |
|---|---|---|
| کیفیت زیارت آن | فصل یازدهم | حضرت بعد از این (۱۳) |

در اعمال هر ماه نو و اعمال عید نوروز و اعمال ماههای رومی است اما اعمال هر ماه نو چند چیز است اول خواندن دعاهای منقوله در وقت رؤیت هلال که بهترین آنها دعای چهل و سیم صحیفهٔ کامله است که در اول ماه رمضان ذکر شد (۲۱۳) دوم خواندن هفت مرتبه سورهٔ حمد برای دفع درد چشم سیم اندکی پنیر خوردن روایتست که هر کس مقید کند خود را بخوردن آن در اول هر ماه امید است که احتیاج او در آن ماه رد نشود چهارم در شب اول دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ انعام بخواند و از حقتعالی سؤال کند که او را از هر ترسی و دردی ایمن گرداند و نبیند در آن ماه امری که مکروه او باشد پنجم در روز اول دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه اِنّا اَنْزَلْناهُ بخواند و بعد از نماز تصدق کند چون چنین کند سلامتی خود را در آن ماه از حقتعالی بخرد و از بعضی روایات نقل است که بعد از نماز بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ اِلّا هُوَ وَاِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَاُفَوِّضُ اَمْرِي اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ لَا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ رَبِّ اِنِّي لِمَا اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ و اما اعمال عید نوروز پس چنان است که حضرت صادق علیه السلام بمعلی بن خنیس تعلیم فرموده که چون روز نوروز شود غسل کن و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را بپوش و به بهترین بوهای خوش خود را خوشبو گردان و در آن روز روزه

---

مُحَمَّدٍ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهُ مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِي اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

(۸) در سه قطعه کاغذ بنویسد و هر قطعه را صبح با شنا بجوید در قطعهٔ اول عقدت بإذن الله و در دوم ... بإذن الله و در سیم ... بإذن الله

دعاء زخم روایتست که شخصی شکایت کرد بحضرت ... زخمی ... کرد ...

پس چون از نماز پیشین و پسین و نافلهٔ های آن فارغ شوی چهار رکعت نماز بکذار یعنی هر دو
رکعت بیک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ انا انزلناه بخوان و در رکعت دوم بعد از
حمد ده مرتبه سورهٔ قل یا ایها الکافرون و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد
و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخوان و بعد
از نماز بسجدهٔ شکر برو و این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِیاءِ الْمَرْضِیّینَ
وَعَلیٰ جَمیعِ اَنْبِیائِکَ وَرُسُلِکَ بِاَفْضَلِ صَلَواتِکَ وَبارِکْ عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَکاتِکَ وَصَلِّ
عَلیٰ اَرْواحِهِمْ وَاَجْسادِهِمْ اَللّٰهُمَّ بارِکْ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبارِکْ لَنا فی یَوْمِنا هٰذَا الَّذی
فَضَّلْتَهُ وَکَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَعَظَّمْتَ خَطَرَهُ اَللّٰهُمَّ بارِکْ لی فیما اَعْطَیْتَنی حَتّیٰ لا
اَشْکُرَ اَحَداً غَیْرَکَ وَوَسِّعْ عَلَیَّ فی رِزْقی یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ اَللّٰهُمَّ ما غابَ عَنّی فَلا یَغیبَنَّ
عَنّی عَوْنُکَ وَحِفْظُکَ وَما فَقَدْتُ مِنْ شَیْءٍ فَلا تُفْقِدْنی عَوْنَکَ عَلَیْهِ حَتّیٰ لا اَتَکَلَّفَ
ما لا اَحْتاجُ اِلَیْهِ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ چون چنین کنی کارهای پنجاه ساله تو امر [illegible]

[illegible]

[illegible]

این آب را بیاشامد هر درد بی را که در بدنش باشد و عافیت بخشد او را و بیرون کند دردها را
از بدن او و استخوانهای او و اگر در لوح دردی برای او مقدّر شده باشد محو نماید و بحق پروردگاری
که مرا بحق فرستاده اگر فرزند نداشته باشد و فرزند خواهد این آب نیسان را با نیت بیاشامد
او را فرزند روزی گردد و اگر زن عقیم باشد و فرزند نیاورد و از این آب با نیت بیاشامد
فرزندان از او بوجود آید و اگر مرد و زن پسر خواهند یا دختر از آن آب بیاشامند مقصود ایشان
بعمل آید چنانچه حقتعالی میفرماید یَهَبُ لِمَنْ یَشَاءُ إِنَاثًا وَیَهَبُ لِمَنْ یَشَاءُ الذُّکُورَ أَوْ یُزَوِّجُهُمْ
ذُکْرَانًا وَإِنَاثًا وَیَجْعَلُ مَنْ یَشَاءُ عَقِیمًا یعنی حقتعالی میبخشد هر که را خواهد دختران
و هر که را خواهد پسران یا جفت میگرداند برای ایشان پسران و دختران یعنی هر دو را
بایشان عطا میکند و هر که را خواهد عقیم و بیفرزند گرداند پس حضرت فرمود که اگر کسی درد سر
داشته باشد و از این آب بیاشامد صداع او ساکن گردد بقدرت الهی و اگر درد چشم داشته باشد
و در چشمهای خود قطره از این آب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را از آن آب بشوید باذن
خدا تعالی شفا یابد و آشامیدن از آن آب بن دندانها را محکم گرداند و دهان را خوشبو کند
و لعاب بن دندانها را کم کند و بلغم را کم کند و تخمه و امتلاء بسبب خوردن طعام و آشامیدن آب هم
نرساند و از بادهای قولنج و غیر آن متأذی نگردد و درد پشت و درد شکم هم نرساند و از زکام
آزار نکشد و درد دندان هم نرساند و درد معده و کرم معده را زایل گرداند و محتاج بحجامت نگردد
و از مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دیوانگی و خوره و پیسی و رعاف و قی نجات یابد و کور
و کر و زمینگیر نشود و آب سیاه در دیده اش نزول نکند و دردی که موجب افطار روزه و نقصان از آن
او باشد او را عارض نگردد و از وسوسه های جنیان و شیاطین متأذی نگردد پس حضرت رسول صلی
الله علیه و آله فرمود که جبرئیل گفت هر که از این آب بیاشامد بجمیع دردهائی که در مردم میباشد
مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت بحق خداوندی که ترا براستی فرستاده هر که
این آب را بر این نهج بخواند و بیاشامد حقتعالی دلش را مملو گرداند از نور و روشنی و الهام خود را

دوم جناب حکیم نام ریم صلی الله علیه و آله
نیز آنکه آن مصدا ارشا من
بیرون میاید و مریم بشنود
بتی عالی که دارد برای مریض
گفتن حضرت میمون هرگاه فارغ شد
انتقال رنج بکو اللهم
علیک من تنهم بغو ثیان لا
...
دعای حمی یعنی تب
از بونی و ابعث که کهف
بسیار در باب دندان
منتعارض شده و دست
کریم از حضرت صادق علیه السلام
فرمود وضو بگیرد و رکعت
نماز گذارد و بگو یا الله یا
رحمن یا رحیم

در دل او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینائی و
با و عطا کند از کرامتها آنچه با احدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت
برا و بفرستد و غش و خیانت و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او بردارد
و از عداوت و دشمنی مردم و بدگوئی ایشان نجات یابد و موجب شفاء جمیع امراض او گردد مؤلف
گوید که این روایت منتهی میشود بعبد الله بن عمر و باین سبب سندش ضعیفست و فقیر بخط
شیخ شهید دیدم که این روایت را از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین خواص و
سوره‌ها اما آیات و اذکار را باین روش روایت کرده است که میخوانی بر آب نیسان فاتحة الکتاب و آیة
الکرسی و قل یا ایها الکافرون و سبح اسم ربک الأعلی و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل
هو الله احد هر یک را هفتاد مرتبه و میگوئی هفتاد مرتبه لا اله الا الله و هفتاد مرتبه الله اکبر
و هفتاد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا
الله و الله اکبر و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان باشد و از آن آب بیاشامد از حبس
نجات یابد و سردی بر طبع او غالب نگردد و اکثر این خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است
و آب باران مطلقا مبارکست و منفعت دارد خواه در نیسان ببارد و خواه در غیر آن چنانچه
در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که بیاشامید آب آسمان را که پاک کننده بدنست
و دردها را دفع میکند چنانچه حق تعالی میفرماید وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَ
يُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ یعنی میفرستد حق تعالی
بر شما از آسمان آبی برای آنکه پاک گرداند شما را بآن و ببرد از شما وسوسه شیطان و دلهای شما را محکم
گرداند و ثابت گرداند بآن قدمهای شما را و در عمل نیسان بهتر آنست که جمعی خوانند هر یک یکی از
این سوره‌ها و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که میخوانند فایده اش عظیمتر و ثوابش
بیشتر است و در ابتدای آنها بعد از بیست و سه روز که از نوروز بگذرد تقریبا داخل نیسان ماه
رومی میشوند و ماه نیسان سی روز است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در هفتم حزیران

الآخرة وفی خیر الدنیا و
الآخرة و اذهب عنی
خیر الآخرة و اغننی عن النار
اجلک فقلت عاصیا الرحمن
و اغفر لی بولیک [illegible]
کریم کرم المصطفی [illegible]
ان یبیع [illegible]
و الحمد لله [illegible]
الدعاء [illegible]
[illegible]

البته حجامت بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و اول حزیران تقریباً هشتاد و چهار روز بعد از نوروز است و آن نیز بیست و دو روز است حزیران ماه نحسی است چنانچه در حدیث معتبر منقول است که در خدمت حضرت صادق علیه السلام ماه حزیران مذکور شد حضرت فرمود که این ماهی است که حضرت موسی در این ماه نفرین کرد بر بنی اسرائیل و در یک شب یکروز سیصد هزار کس از ایشان مردند و باز بسند معتبر از آنحضرت منقول است که حق تعالی اجلها را در ماه حزیران نزدیک میگرداند یعنی موت در آن بسیار میباشد و بدانکه ماههای رومی بنا بر حرکت آفتابست و عدد آنها دوازده است باین ترتیب تشرین الاول تشرین الآخر کانون اول کانون آخر شباط آذر نیسان ایار حزیران تموز آب ایلول و چهار ماه را سی میگیرند که آنها تشرین الآخر و نیسان و حزیران و ایلولند و هفت دیگر غیر شباط را سی و یک میگیرند و شباط را در سه سال متوالی بیست و هشت میگیرند و در سال چهارم که سال کبیسه ایشان است بیست و نه میگیرند و سال ایشان سیصد و شصت و پنج روز و ربعی است و تشرین الاول که اول سال ایشان است در ابتدا آنها موافق نوزده درجه میزان است و تفصیلش در کتاب بحار الانوار مذکور است و چون اینها ماههادر احادیث مذکور شده است مجملی در اینجا ایراد نمودیم انتهی

## (باب سیم در زیارات است)

## و مشتمل است بر یک مقدمه و چند فصل و یک خاتمه مقدمه در آداب سفر است

چون اراده سفر کنی سزاوار آنست که روزه بداری روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را و اختیار نمائی روز شنبه را یا روز سه شنبه را یا روز پنجشنبه را و اجتناب کن از سفر کردن در روز دوشنبه و چهارشنبه و پیش از ظهر روز جمعه و از سفر کردن در این ایام که در این نظم واقع شده

| | |
|---|---|
| هفت روزی نحس باشد در مهی | زان حذر کن تا نیابی هیچ رنج |
| سه و پنج و سیزده با شانزده | بیست و یک با بیست و چار بیست و پنج |

و سفر مکن در محاق شهر و در حالیکه قمر در برج عقرب باشد و اگر ضروری حاصل شود برای سفر کردن در این اوقات دعاهای سفر را بخوان و تصدق کن و هر وقت که خواهی بسفر روی

از بعضی روایات نقل شده که بیست و یکم سفر کردن خوبست و روز بیست و ششم و بیست و سیم خوب نیست منه

و روایت شده که مردی از اصحاب حضرت امام محمد باقر علیه السلام اراده سفری کرد بخدمت آنحضرت رسید
تا وداع کند با آنجناب حضرت با او فرمود که پدرم علی بن الحسین علیه السلام هرگاه اراده مینمود که بیرون رود
بسوی بعض املاک خود میخرید سلامتی خود را از خدا بآنچه آسان بود برای او یعنی بدادن صدقه هر قدر
که ممکن بود و این در وقتی بود که پای خود را در رکاب میگذاشت و چون بسلامت از سفر مراجعت
میکرد شکر میکرد خدا را و تصدق میداد بآنچه که ممکن بود آنمرد وداع کرد و رفت و بجا نیاورد
آنچه که آنحضرت فرموده بود پس هلاک شد در راه این خبر بامام محمد باقر علیه السلام رسید فرمود اینمرد
پند داده شد اگر میپذیرفت و سزاوار است که پیش از متوجه شدن غسل بکنی پس جمع میکنی اهل
خود را نزد خود و دو رکعت نماز میکنی و از خدا خیر خود را سؤال مینمائی و آیة الکرسی میخوانی و حمد
و ثنای الهی بجا میآوری و صلوات بر حضرت رسول و آل او صلوات الله علیهم میفرستی میگوئی
اِنّی اَسْتَوْدِعُكَ الْیَوْمَ نَفْسی وَ اَهْلی وَ مالی وَ وُلْدی وَ مَنْ کانَ مِنّی بِسَبیلٍ اَلشّاهِدَ مِنْهُمْ وَ
الْغائِبَ اَللّهُمَّ احْفَظْنا بِحِفْظِ الْایمانِ وَ احْفَظْ عَلَیْنا اَللّهُمَّ اجْعَلْنا فی رَحْمَتِكَ وَ لا تَسْلُبْنا
فَضْلَكَ اِنّا اِلَیْكَ راغِبُونَ اَللّهُمَّ اِنّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثاءِ السَّفَرِ وَ کَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَ سُوءِ
الْمَنْظَرِ فِی الْاَهْلِ وَ الْمالِ وَ الْوَلَدِ فِی الدُّنْیا وَ الْآخِرَةِ اَللّهُمَّ اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ هذَا التَّوَجُّهَ [illegible]
لِمَرْضاتِكَ وَ تَقَرُّباً اِلَیْكَ فَبَلِّغْنی ما اُؤَمِّلُهُ وَ اَرْجُوهُ فیكَ وَ فی [illegible]
پس وداع کن اهل خود را و بر در خانه بایست و تسبیح حضرت [illegible]
و سوره حمد را از پیش رو و از جانب راست و از جانب چپ بخوان و [illegible]
بخوان و بگو اَللّهُمَّ اِلَیْكَ وَجَّهْتُ وَجْهی وَ عَلَیْكَ خَلَّفْتُ [illegible]
وَ ثِقْتُ بِكَ فَلا تُخَیِّبْنی یا مَنْ لا یُخَیِّبُ مَنْ اَرادَهُ وَ لا یُضَیِّعُ مَنْ [illegible]
وَ آلِهِ وَ احْفَظْنی فیما غِبْتُ عَنْهُ وَ لا تَکِلْنی اِلی نَفْسی [illegible]
قُلْ هُوَ اللّهُ اَحَدٌ را یازده مرتبه و سوره اِنّا اَنْزَلْناهُ و آیة الکرسی [illegible]
و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ پس دست بر جمیع بدن خود بکش [illegible]

إِنِّي اشْتَرَيْتُ بِهٰذِهِ الصَّدَقَةِ سَلَامَتِي وَسَلَامَةَ سَفَرِي وَمَا مَعِي اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِي وَاحْفَظْ
مَا مَعِي وَسَلِّمْنِي وَسَلِّمْ مَا مَعِي وَبَلِّغْنِي وَبَلِّغْ مَا مَعِي بِبَلَاغِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ و با خود بردار
عصائی از چوب درخت بادام تلخ که روایت شده که هر که بسفری رود و با خود بردارد عصاء
بادام تلخ و بخواند وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ تا وَاللّٰهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ و این در سوره قصص است
حقتعالی او را ایمن گرداند از هر سبع درنده و از هر دزد ظلم کننده و از هر حیوان صاحب زهری
تا بخانه خود برگردد و با او باشد هفتاد و هفت ملک که طلب آمرزش کند برای او تا برگردد و
عصا را بگذارد و سنت است که با عمامه بیرون روی و سر عمامه در زیر حنک بگردانی تا اینکه بتو
آسیبی نرسد از دزد و غرق شدن و سوختن و قدری از تربت امام حسین علیه‌السلام با خود بردارد و در وقت
برداشتن بگو اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ طِينَةُ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلِيِّكَ وَابْنِ وَلِيِّكَ اِتَّخَذْتُهَا
حِرْزاً لِمَا أَخَافُ وَمَا لَا أَخَافُ و با خود بردار انگشتر عقیق و فیروزج و خصوص انگشتری که
عقیقش زرد باشد و بر یک طرفش نقش باشد مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ و بر طرف
دیگرش مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ سید بن طاوس در امان الأخطار روایت کرده از ابو محمد قاسم بن علاء از صافی
خادم امام علی النقی علیه‌السلام که گفت رخصت طلبیدم از آنحضرت که بزیارت جدّش امام رضا علیه‌السلام
بروم فرمود که با خود انگشتری داشته باش که نگینش عقیق زرد باشد و نقش نگین مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ باشد و بر روی دیگر نگین مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ نقش کرده باشند چون این انگشتر
را با خود داری امان یابی از شر دزدان و راه زنان و برای سلامتی تو تمامتر است و دین ترا حفظ
کننده تر است خادم گوید بیرون آمدم و انگشتری که حضرت فرموده بهم رسانیدم و برگشتم که وداع کنم چون
وداع آنحضرت کرده برگشتم و دور شدم فرمود که مرا برگردانند چون برگشتم فرمود ای صافی گفتم لَبَّيْكَ
یا سیدی فرمود که انگشتر فیروزه هم باید با خود داشته باشی بدرستیکه میان طوس و نیشابور شیری
بر خواهی خورد بتو و قافله را منع خواهد کرد از رفتن تو پیش برو و این انگشتر را به شیر بنما و بگو مولای
من میگوید که دور شو از راه و باید که بر یک طرف نگین فیروزه اَللّٰهُ الْمَلِكُ نقش کنی و بر طرف دیگر

(حواشی مأثوره)

دعوته فيه دعوة ... وقال
لحاجة عند ربه ولا تخزني
... ولا تحرمني اللهم
... وجعل البركة
... الآمنين
... النبي ... لا ...
لينه ... البركة ... ابراهيم
انشاء الله تعالى ... محمد
... از ائمه نقل است
که جابر جعفی از امام محمد باقر
علیه‌السلام روایت کرده که گفت من
نزد امام حسین علیه‌السلام بودم که
... ماه شعبان او را ...
... ده ...
رسول الله من ...
... در ...
حضرت فرمود ...
امام حسن علیه‌السلام گفت یا ...
رسول الله ...

الملك لله الواحد القهار زیرا که نقش انگشتر امیرالمؤمنین علیه السلام الملك لله بود چون خلافت
بآنجناب برگشت الملك لله الواحد القهار نقش کرد و نگینش فیروزه بود و چنین نگین امان
میبخشد از جانوران درنده و باعث ظفر و غلبه میشود در جنگها اضافه گوید که رفتم بسفر نجف
سوگند در همان مکان که حضرت فرموده بود شیری بسر راه آمد و آنچه فرموده بود بعمل آوردم و شیر بر
گشت چون از زیارت برگشتم آنچه گذشته بود بخدمت آنجناب عرض کردم فرمودند که یکچیز ماند
نگفتی اگر خواهی من نقل کنم گفتم ای آقای من شاید فراموش کرده باشم فرمودند شبی در طوس در میان
قبر شریف شیر ... گروهی از جنیان بزیارت قبر آنحضرت آمده بودند آن نگین را در دست تو
دیدند و نقش آنرا خواندند پس آنرا از دست تو بیرون آورده بردند نزد بیماری که داشتند و آن
انگشتر را در آبی شستند و آن آب را به بیمار خود خورانیدند بیمار ایشان صحت یافت پس انگشتر را بر
گردانیدند و تو در دست راست کرده بودی ایشان در دست چپ کردند تو از این مطلب تعجب
بسیار کردی و سبب آنرا ندانستی و نزد تو یاقوتی یافته برداشتی و الحال همراه تو است ببر بازار
و بر آن هشتاد اشرفی خواهی فروخت و آن یاقوت هدیه آن جنیان است که برای تو آورده بودند
خادم گفت یاقوت را بازار بردم و بهشتاد اشرفی فروختم همچنانکه آنحضرت فرموده بود و از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که کسیکه بخواند این دعا را در سفر در هر شب سالم میماند و سالم ماند
[illegible] جعلت [illegible] وصمتي تفكرا وكلامي ذكرا و از حضرت امام
زین العابدین علیه السلام مرویست که فرمودند بهر کسیکه [illegible] تا جمع شوند برای
[illegible] جن و انس [illegible] في سبيل الله [illegible]
[illegible] حفظني بحفظك [illegible]
ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوقي ومن تحتي وادفع عني بحولك وقوتك فانه
لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم مؤلف گوید ادعیه و آداب سفر بسیار است و ما
در این مختصر [illegible] بچند ادب اول آنکه بستر [illegible] اگر شخص مرکب سوار میشود

بسم الله را ترک نکند دوم آنکه نفقهٔ خود را حفظ کند و در جای محکم بگذارد زیرا که در روایت شده که از فقه مسافر است حفظ کردن نفقهٔ خود سیم آنکه در سفر اعانت رفقا کند و از خدمت و کار کردن در حوائج ایشان مضایقه نکند تا حقتعالی برطرف کند از او هفتاد و سه اندوه و پناه دهد او را در دنیا از هم و غم و برطرف کند از او اندوه بزرک روز قیامت را و روایت است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام سفر نمیکرد مگر با اشخاصی که نشناسند آنحضرت را برای آنکه در راه اعانت ایشانرا نماید زیرا که هرگاه میشناختند آنجناب را نمیگذاشتند که آنحضرت کاری بکند و از اخلاق شریفهٔ حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل شده که وقتی با اصحاب در سفر بود خواستند گوسفندی بکشند یکی گفت کشتن گوسفند با من دیگری گفت کندن پوست او با من و دیگری گفت پختن او با من حضرت فرمود جمع کردن هیزم با من گفتند یا رسول الله اینکار را ما خواهیم کرد شما زحمت نکشید فرمود میدانم شما این کار را خواهید کرد لکن من خوشم نمیآید که از شما امتیازی پیدا کنم زیرا که حقتعالی کراهت دارد که ببیند بندهٔ خود را که فضیلت داده خود را بر رفقایش و بدانکه ثقیلترین مردم در سفر نزد رفقا آنکسیست که با آنکه اعضایش صحیح و سالم است تنبلی میکند و مشغول کاری نمیشود و منتظر است که رفقای او کارهای او را بکنند چهارم آنکه مسافر مصاحبت کند با کسیکه نظیر او باشد در انفاق کردن پنجم آنکه نیاشامد از آب هر منزلی مگر بعد از آنکه ممزوج کند او را با آب منزل قبل و شایسته و لازم است برای مسافر که با خود بردارد از خاک بلد خویش و از طینتی که تربیت بر آن شده است و هر منزلی که وارد میشود قدری از آن خاک بریزد در ظرف آب خود و آنرا حرکت دهد پس بگذارد تا آب صاف شود آنوقت بنوشد ششم آنکه اخلاق خود را نیکو کند و حلم را زینت خود کند و بباید در زاد آب بارث حضرت امام حسن علیه السلام آنچه مناسب اینجا است هفتم آنکه توشه از برای سفر خود بردارد و از شرف آدمی است که توشهٔ خود را نیکو گرداند بخصوص در سفر مکه بلی در سفر زیارت امام حسین علیه السلام توشه را از چیزهای لذیذ قرار ندادن مانند بریانی و حلواها و غیره محبوب نیست چنانکه بیاید اینمطلب در باب زیارت آنحضرت و ابن عمر گفته

اللّهمّ انّی اسئلک الیقین والعفو بعد علمک ان تصلّی علی محمّد وآل محمّد وان تجعل النّور فی بصری والصّحّة فی بدنی والیقین فی قلبی والاخلاص فی عملی والسّلامة فی نفسی والسّعة فی رزقی والشّکر لک ابدا ما ابقیتنی

و در نقل دیگر یونس بن ظبیان روایت کرده که گفت وارد شدم بر حضرت صادق علیه السلام دیدم آنحضرت را که [illegible] پس گفتم [illegible] بر شما از جهت [illegible] روز یکشنبه [illegible] دیدم که چشمش درد [illegible] ندارد و خود [illegible] شکایت کنم فرمود آیا معالجه نمیکنید چشمان خود را بچیزی [illegible] کم [illegible] از جمله معالجات

| | | |
|---|---|---|
| مِن شَرَفِ الإنسانِ فِي الأَسفارِ | تَطييبُهُ الزّادَ مَعَ الإِكثارِ | وَليُحسِنِ الإِنسانُ فِي حالِ السَّفَر |
| أَخلاقَهُ زِيادَةً عَلَى الحَضَرِ | وَليَدَعِ عِندَ الوَضعِ لِلخِوانِ | مَن كانَ حاضِراً مِنَ الإِخوانِ |
| وَليُكثِرِ المَزحَ مَعَ الصَّحبِ إِذا | لَم يُسخِطِ اللهَ وَلَم يَجلِبْ أَذًى | مَن جاءَ بَلدَةً فَذا ضَيفٌ عَلَى |
| إِخوانِهِ فِيها إِلَى أَن يَرحَلا | يَبرَ لَيلَتَينِ ثُمَّ لِيأكُلِ | مِن أَكلِ أَهلِ البَيتِ فِي المُستَقبَلِ |

هشتم آنچه خیلی مهم است در سفر مراعات آن محافظت بر نمازهای فریضه است که بجا آورده شود با شرایط و حدود در اوایل اوقات چنانکه بسیار مشاهده شده از حجاج و زوار که در طریق مسافرت ضایع کردند نمازهای فریضهٔ خود را به جهت آنکه در وقت بجا نیاوردند یا بجا آوردند سواره و در محمل یا با تیمم یا با نجاست بدن یا جامه و امثال اینها که تمام از بی مبالاتی و استخفاف به شأن نماز بوده و حال آنکه در روایت است از حضرت صادق علیه السلام که فرمودند یک فریضه بهتر است از بیست حج و یک حج بهتر است از خانهٔ که پر از طلا باشد و آن طلاها را تصدق دهند تا تمام شود و نیز ممکن بجا آوردن از نمازهای مقصوره گفتن سی مرتبه سُبحانَ اللهِ وَالحَمدُ لِلّٰهِ وَلا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكبَرُ بعد

## فصل اول در آداب زیارت

ان وارد

و آن بسیار است و در اینجا به چند چیز اکتفا میشود اول غسل پیش از بیرون رفتن به سوی سفر زیارت دوم ترک کلام بیهوده و لغو و مخاصمه و مجادله در راه سوم غسل زیارت و خواندن دعای وارده در وقت غسل چهارم در وقت زیارت طاهر بودن از حدث اکبر و اصغر پنجم پوشیدن جامه‌های پاک و پاکیزه و نو و نیکو سفید بهتر است ششم در وقت رفتن به روضهٔ مقدسه گامها را کوتاه برداشتن و با سکینه و وقار راه رفتن و خاضع و خاشع بودن و سر به زیر انداختن و به بالا و اطراف خود التفات ننمودن هفتم بوی خوش استعمال نمودن در غیر زیارت حسین علیه السلام هشتم در وقت رفتن به حرم مطهر زبان را به تکبیر و تحمید و تسبیح و تهلیل و تمجید مشغول کردن و صلوات فرستادن بر محمد و آل محمد علیهم السلام دهان را معطر نمودن نهم بر در حرم شریف ایستادن و اذن دخول خواستن و سعی در تحصیل رقت قلب و خضوع و شکستگی و حاضر نمودن به تصور

(حاشیه:) بسم الله ... بوده باشد ... نافع است از برای ... آن تعویذ این است ... اعوذ بالله و اعوذ بقدرة الله و اعوذ بعظمة الله و اعوذ بجلال الله ... [illegible]

در عظمت و جلالت قدر صاحبان مرقد منور و اینکه می بیند ایستادن او را و میشنود کلام او را
و جواب میدهد سلام او را چنانچه همه اینها شهادت میدهد در وقت خواندن اذن دخول و ندبه
در محبت و لطفیکه بشیعیان و زائران خود دارند و تأمل در خوابیهای حال خود و خلافهائی که با
بزرگواران کرده و فرموده های بیحد که از ایشان نشنیده و آزارها و اذیتها که از او بایشان یا
بخاصان و دوستان ایشان رسیده که برگشتن باز ردن ایشان است و اگر براستی در خود
نگرد قدمها یش از رفتن باز افتد و قلبش هراسان و چشمش گریان شود و این روح تمام آداب
و شایسته است در اینجا ذکر کنیم اشعار سخاوی و روایتی را که علامه مجلسی ره در بحار از کتاب عیون
المعجزات نقل فرموده اما اشعار سخاوی که شایسته است در آنحال تمثل بآنها این است

قالوا غدا نأتی دیار الحمی | و ینزل الرکب بمغناهم | و کل من کان مطیعا لهم
اصبح مسرورا بلقیاهم | قلت فلی ذنب فما حیلتی | بأی وجه أتلقاهم
قالوا الیس العفو من شأنهم | لا سیما عمن ترجاهم | فجئتهم اسعی الی بابهم
ارجوهم طورا و اخشاهم

و اما آن روایت شریف چنین است که وقتی ابراهیم جمال که یکی
از شیعیان بوده خواست خدمت علی بن یقطین رضی الله عنه برسد چون ابراهیم ساربان بود
و علی بن یقطین وزیر هرون رشید بود و بحسب ظاهر شان ابراهیم نبود که در مجلس علی وارد شود
لهذا او را راه نداد اتفاقا در همان سال علی بن یقطین بحج مشرف شد در مدینه خواست خدمت حضرت موسی
بن جعفر علیه السلام مشرف شود حضرت او را راه ندادند روز دوم در بیرون خانه علی آنحضرت را ملاقات نمود
عرضه داشت که ای سید من تقصیر من چه بود که مرا راه ندادید فرمودند بجهت آنکه راه ندادی برادرت ابراهیم
جمال را و حقتعالی ابا فرموده از آنکه سعی ترا قبول فرماید مگر بعد از آنکه ابراهیم ترا عفو نماید علی
گفت گفتم ای سید و مولای من ابراهیم را من در اینوقت کجا ملاقات کنم من در مدینه ام و او در کوفه
است فرمودند هرگاه شب را خلوت تنها برو به بقیع بدون آنکه کسی از اصحاب و غلامان تو بفهمند در آنجا
شتری بین کرده خواهی بدان شتر را سوار میشوی و بکوفه میروی و علی بن یقطین شب به بقیع رفت

و اگر بخواهد از آن درد برهد چشم
مدد بگوید اعیذ نور بصری
بنور الله الذی لا یطفأ و آرد
شده بگوی ضعف باصره نافع
است و برای ضعف چشم و
بگوید نور وارد شده است که
بموید اسم نور را مکرر در
جلاء دیدۀ چشم

و نیز شایسته است تمثل
(شود باین اشعار)

ها عبدک واقف ذلیل
بالباب یمد کف سائل
قد عز علی سوء حالی
ما یفعل ما فعلت عاقل
یا اکرم من رجاه راج
عن بابک لا یرد سائل

(و هم میگوید)

شاها چه شود اگر سگی بپاید
گر من بوم آن سگ تو شاید
هستم سگکی ز حب خسته
بر شاخ گل هوات بسته
خود را بخودی کشیده از جل
پیش تو کشیده زنجیر ذل
افکن نظری بدین سگ خود
سنگم مزن و مرانم از پیش
(منه)

وهمان شتر را سوار شد باندک زمانی در خانهٔ ابرهیم جمال رسید شتر را خوابانید و در را
کوبید ابرهیم گفت کیست گفت علی بن یقطینم ابرهیم گفت علی بن یقطین بر در خانهٔ من چه
میکند فرمود بیرون بیا که امر من عظیم است و قسم داد او را که اذن دخول دهد چون داخل شد
گفت ای ابرهیم آقا و مولای ما فرمود که عمل مرا قبول نماید مگر آنکه تو از من بگذری گفت غفر الله لك
پس علی بن یقطین صورت خود را بر خاک گذاشت و ابرهیم را قسم داد که پا بر صورت من گذار و صورت
مرا زیر پای خود بمال ابرهیم امتناع نمود علی او را قسم داد که چنین کند پس ابرهیم پا بصورت علی بن
یقطین گذاشت و رخ او را زیر پای خود بمالید و علی میگفت اللهم اشهد بار الها تو شاهد
باش پس بیرون آمد و سوار شد و همان شب بمدینه برگشت و شتر را بر در خانهٔ حضرت موسی بن جعفر علیه السلام
خوابانید و وقت سحر او را اذن داد بر جناب آن حضرت [illegible] قبول فرمود [illegible]
این خبر معلوم میشود که حقوق اخوان بچه اندازه است دهم بوسیدن عتبهٔ عالیه و آستانهٔ متبرکه
است و شیخ شهید فرموده که اگر زیارت کننده سجده کند و نیت کند که از برای خدا سجده میکند
بشکر اینکه مرا باین مکان رسانید بهتر خواهد بود یازدهم مقدم داشتن پای راست است در وقت
داخل شدن و مقدم داشتن پای چپ در وقت بیرون آمدن [illegible]
ضریح مطهر بنحوی که خود را بچسباند و توهم آنکه [illegible]
کرده شده تکیه کردن بر ضریح و بوسیدن آن سیزدهم در وقت زیارت پشت بقبله [illegible]
بقبر منور ایستادن و ظاهر این است که این مخصوص بعضو است و چهاردهم [illegible]
راست را بضریح بگذارد و بحال تضرع دعا کند پس طرف چپ را بگذارد و [illegible]
قبر که او را از اهل شفاعت آن بزرگوار قرار دهد و مبالغه کند [illegible]
بسمت سر مطهر و رو بقبله بایستد و دعا کند پانزدهم [illegible]
اگر عذری ندارد از ضعف و درد کمر و درد پا و غیر اینها شانزدهم گفتن تکبیر [illegible]
پیش از شروع در خواندن زیارت و در خبر است که هر کس [illegible]

لا اله الّا الله وحده لا شریك له نوشته شود برای او رضوان الله الاکبر شائزدهم خواندن زیارات ماثوره وارده از سادات انام علیهم السلام و ترك خواندن زیارتهای مخترعه که بعض بیخبران از عوام انها را با بعضی از زیارات تلفیق کرده و نادانان را بآن مشغول ساخته شیخ کلینی ره روایت کرده از عبد الرحیم قصیر که گفت وارد شدم بر حضرت صادق علیه السلام و گفتم فدایت شوم از پیش خود دعائی اختراع کردم فرمود واگذار مرا از اختراع خود هرگاه ترا حاجتی روی دهد پناه بر بحضرت رسول صلّی الله علیه واله و دو رکعت نماز کن و هدیه کن او را بسوی انحضرت الخ

هفدهم بجا اوردن نماز زیارت و اقلّ ان دو رکعت است شیخ شهید فرموده که اگر زیارت برای پیغمبر است نماز را در روضه مطهره بجا اورد و اگر در حرم یکی از ائمه است در بالای سر بجا اورد و اگر بجا اوردن دو رکعت را در مسجد مکان یعنی مسجد حرم جایز است و علامه مجلسی ره فرموده که نماز زیارت و غیر انرا بگمان فقیر در پشت قبر و بالای سر کردن بهتر است و علامه بحر العلوم نیز در دره فرموده

| | | |
|---|---|---|
| وَمِنْ حَدِيثِ كَرْبَلَا وَالْكَعْبَةِ | لِكَرْبَلَا بَانَ عُلُوُّ الرُّتْبَةِ | وَغَيْرُهَا مِنْ سَائِرِ الْمَشَاهِدِ |
| اَمْثَالُهَا بِالنَّقْلِ ذِى الشَّوَاهِدِ | وَرَاعِ فِيهِنَّ اقْتِرَابَ الرَّمْسِ | وَآثِرِ الصَّلوةَ عِنْدَ الرَّأْسِ |
| وَصَلِّ خَلْفَ الْقَبْرِ فَالصَّحِيحُ | كَغَيْرِهِ فِى نَدْبِهَا صَرِيحٌ | وَالْفَرْقُ بَيْنَ هٰذِهِ الْقُبُورِ |
| وَغَيْرِهَا كَالشَّمْسِ فَوْقَ الطُّورِ | فَالسَّعْىُ لِلصَّلوةِ عِنْدَهَا نُدِبَ | وَقُرْبُهَا بَلِ اللُّصُوقُ قَدْ طُلِبَ |

و بعد از ان بخوانند سوره یس در رکعت اول و سوره الرحمن در رکعت دوم اگر برای ان زیارت نماز ان بخصوص کیفیت مخصوصی ذکر نفرموده باشند و انکه دعا کند بعد از نماز بانچه وارد شده یا بانچه در خاطرش میرسد برای دین و دنیای خود و تعمیم دهد در دعا زیرا که ان باجابت نزدیکتر است نوزدهم شیخ شهید ره فرموده کسیکه داخل حرم مطهر شود و ببیند که نماز جماعت منعقد شده است ابتدا بنماز کند پیش از انکه زیارت کند و همچنین ترك کند زیارت را داخل نماز شود اگر وقت نماز فوت نشود و گرنه ابتدا کردن بزیارت اولی است چه ان غایت مقصد او است و اگر بیستم ... نماز بر پا شد مستحبست از برای زائران که زیارت را قطع کنند و رو آورند بنماز و کراهت

الا بآیاتنا قال موسى ما جئتم به السحر ان الله سیبطله ان الله لا یصلح عمل المفسدین فوقع الحق وبطل ما کانوا یعملون فغلبوا هنالك وانقلبوا صاغرین

دفع شیاطین و جادوگران از حضرت رسول خدا صلى الله علیه واله وارد شده که این ایه را بخوانند و آن این است

ان ربکم الله الذی خلق السموات والارض فی ستة ایام ثم استوى على العرش یغشی اللیل النهار یطلبه حثیثا والشمس والقمر والنجوم مسخرات بامره الا له الخلق والامر تبارك الله رب العالمین

از جملهٔ آداب زیارت بیستم شیخ شهید ره امر کند بنماز ... که مردم را امر کند بنماز و بی ناظر حرم است که مردم را ... در ترک آن و ...

شمرده تلاوت کردن قرآن نزد ضرایح مطهره و هدیه کردن ثواب آن بروح مقدس مزور و نفع آن

بزیارت کننده عاید میشود و متضمن تعظیم مزور است بیست و یکم ترک نمودن سخنان ناشایسته

و کلمات لغو و بیهوده و اشتغال بصحبتهای دنیویه که همیشه در هر جا مذموم و قبیح و مانع روزی

و جالب قساوت قلب است خصوص در این بقاع مطهره و قباب سامیه که خدا تعالی خبر میدهد

از بزرگی و جلالت آنها در سورهٔ نور فی بیوت اذن الله ان ترفع الآیة بیست و دوم بلند نکردن

صدای خود در وقت زیارت چنانچه در هدیة الزائرین ذکر کردم بیست و سیم وداع کردن

امام علیه السلام را در وقت بیرون رفتن از بلد انحضرت بماثور یا بغیر آن بیست و چهارم توبه و استغفار

نمودن بجهة گناهان و بهتر کردن حال و کردار و گفتار خود را بعد از فراغ از زیارت از آنچه در آن بود

پیش از زیارت بیست و پنجم انفاق کردن بقدر میسور بر خادمان آستانهٔ شریفه و سزاوار است

که خدام آن محل شریف از اهل خیر و صلاح و صاحب دین و مروت باشند و تحمل نمایند آنچه از زائرین

می بینند و خشم خود را بر آنها فرو نشانند و غلظت و درشتی بر آنها ننمایند و بر قضاء حوائج محتاجین

اقدام کنند و غربا را راه نمائی و دلالت کنند اگر راه مقصد را گم نمایند و بالجمله باید خدام را که

بحقیقت و راستی مشغول شوند بخدمات لازمه از تنظیف و حراست و محافظت زوار و غیره بیست

و ششم انفاق و احسان بر فقراء مجاورین و مساکین متعففین بلد امام علیه السلام خصوصاً سادات و اهل

علم و منقطعین که بمرارت غربت و تنگدستی مبتلا و هواداران علم تنظیم شعائر الله ... بیست و ...

هستند جهاتی را که ملاحظهٔ هر یک از آنها کافی است در لزوم اعانت و رعایت بیست و هفتم

شیخ شهید فرموده که از جملهٔ آداب تعجیل کردن در بیرون رفتن است در وقتیکه در زیارت حاجت ...

از زیارت برای مزید تعظیم و احترام و شدت شوق برجوع و نیز فرموده که در وقتیکه زنها میخواهند

زیارت کنند باید که خود را جدا کنند از مردان و تنها زیارت کنند و اگر در شب زیارت کنند ...

است و باید که تغییر وضع کنند یعنی لباس خوب و عالی را بلباس پست بدل کنند که شناخته نشوند ...

انه لا یحب المعتدین و لا تفسدوا فی الارض بعد اصلاحها و ادعوه خوفا و طمعا ان رحمة الله قریب من المحسنین و در بعضی روایات است که ... که با آنها ... وارد ... رب العالمین ... محمد و آله ... و بعد ...

وپنهان بیرون آیند که کسی کمتر ایشانرا ببیند و شناسد واگر با مردان زیارت کنند نیز جایز است اگرچه مکروه است مؤلف گوید از این کلمات معلوم شد کثرت قبح و شناعت آنچه متعارف شده فعلاً که زنها باسم تشرف بزیارت خود را آرایش نموده بالباسهای نفیس از خانه‌ها بیرون میایند و در حرمهای مطهره مزاحمت با نامحرمان نموده و فشار ببدنهای ایشان داده یا خود را متصل بضرایح مطهره نموده یا در قبلهٔ مردمان نشسته مشغول بزیارت خواندن شده و حواس مردم را پریشان نموده عبادات محل را از زایرین و نمازگذارندگان و متضرعین و گریه‌کنندگان از کار خود باز داشته و داخل در زمرهٔ صادین عن سبیل الله شده الی غیر ذلک و فی الحقیقة بایست این زیارت رفتن زنها از منکرات شرع شمرده شود نه عبادات و داخل در موبقات شود نه قربات از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام با مردم عراق فرمود یا اهل العراق نُبِّئتُ انّ نسائکم یوافین الرجال فی الطریق اما تستحیون ای اهل عراق بمن خبر رسید که زنهای شما با مردها برخوردند در راه یعنی بر میخورند بنامحرمان در کوچه و بازارها آیا حیا نمیکنید شماها وقال لعن الله من لا یغار و فی الفقیه روی الاصبغ بن نباتة عن امیرالمؤمنین علیه السلام قال سمعته یقول یظهر فی آخر الزمان واقتراب الساعة وهو شر الازمنة نسوة کاشفات عاریات متبرجات من الدین داخلات فی الفتن مائلات الی الشهوات مسرعات الی اللذات مستحلات المحرمات فی جهنم خالدات بیست و هشتم سزاوار است وقتیکه زوار بسیار است کسانیکه سبقت بضریح گرفته اند تخفیف دهند زیارت را و بیرون روند تا دیگران نیز مثل ایشان بقرب ضریح فایز گردند مؤلف گوید که ما در مقام زیارت امام حسین علیه السلام نقل خواهیم کرد اذا اتیتم زائرین الجناب باید مراعات اینها را نمایند

## (فصل دویم در ذکر اذن دخول حرمهای ائمه علیهم السلام)

ودر اینجا ذکر میشود دو اذن دخول اول شیخ کفعمی فرموده چون خواستی داخل شوی بمسجد حضرت رسول صلی الله علیه و آله یا در یکی از مشاهد مشرفهٔ ائمه علیهم السلام پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی وَقَفْتُ عَلٰی بابٍ مِنْ اَبْوابِ بُیُوتِ نَبِیِّکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَقَدْ مَنَعْتَ النّاسَ اَنْ یَدْخُلُوا اِلّا بِاِذْنِهِ

فقلت يا ايها الذين آمنوا لا تدخلوا بيوت النبي الا ان يؤذن لكم اللهم اني اعتقد حرمة
صاحب هذا المشهد الشريف في غيبته كما اعتقدها في حضرته واعلم ان رسولك وخلفائك
عليهم السلام احياء عندك يرزقون يرون مقامي ويسمعون كلامي ويردون سلامي وانك
حجبت عن سمعي كلامهم وفتحت باب فهمي بلذيذ مناجاتهم واني استاذنك يا رب اولا واستاذن
رسولك صلى الله عليه وآله ثانيا واستاذن خليفتك الامام المفروض علي طاعته فلان بن
فلان بجای فلان بن فلان نام ببرد آن امامی که میخواهد زیارت کند و همچنین نام پدرش ببرد مثلا اگر در زیارت
امام حسین علیه السلام است بگوید الحسین بن علی علیه السلام و اگر در زیارت امام رضا علیه السلام است بگوید علی بن موسی الرضا
علیه السلام و همچنین بگوید والملائكة الموكلين بهذه البقعة المباركة ثالثا أأدخل يا رسول
الله أأدخل يا حجة الله أأدخل يا ملائكة الله المقربين المقيمين في هذا المشهد فأذن لي
يا مولاي في الدخول افضل ما اذنت لاحد من اوليائك فان لم اكن اهلا لذلك فانت
اهل لذلك پس ببوسد عتبه مبارکه را و داخل شود و بگوید بسم الله وبالله وفي سبيل الله وعلى
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حيث اظهرت فيها دلائل التوحيد [illegible]
[illegible] لعرشك المجيد الذين اصطفيتهم ملوكا لحفظ النظام واخترتهم رؤساء لجميع الانام
[illegible] القسط في ابتداء الوجود الى يوم القيمة ثم مننت عليهم باستنابة انبيائك
[illegible] واحكامك فاكملت باستخلافهم رسالة المنذرين كما اوجبت رياستهم
[illegible] فسبحانك من اله ما ارأفك ولا اله الا انت من ملك ما اعدلك
[illegible] صنعك ما فطرت عليه [illegible] حكمك ما قررته في المعقول و
المنقول [illegible] فلك الشكر على قضائك المعلل باكمل

[illegible]

اَلتَّعْليلِ فَسُبْحانَ مَنْ لا يُسْئَلُ عَنْ فِعْلِهِ وَلا يُنازَعُ فى اَمْرِهِ وَسُبْحانَ مَنْ كَتَبَ عَلى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ قَبْلَ ابْتِدآءِ خَلْقِهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذى مَنَّ عَلَيْنا بِحُكّامٍ يَقُومُونَ مَقامَهُ لَوْكانَ حاضِراً فِى الْمَكانِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ الَّذى شَرَّفَنا بِاَوْصِيآءَ يَحْفَظُونَ الشَّرايِعَ فى كُلِّ الاَزْمانِ وَاللّهُ اَكْبَرُ الَّذى اَظْهَرَهُمْ لَنا بِمُعْجِزاتٍ يَعْجِزُ عَنْها الثَّقَلانِ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ الْعَلِىِّ الْعَظيمِ الَّذى اَجْرانا عَلى عَوآئِدِهِ الْجَميلَةِ فِى الاُمَمِ السّالِفينَ اَللّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالثَّنآءُ الْعَلِىُّ كَما وَجَبَ لِوَجْهِكَ الْبَقآءُ السَّرْمَدِىُّ وَكَما جَعَلْتَ نَبِيَّنا خَيْرَ النَّبِيّينَ وَمُلُوكَنا اَفْضَلَ الْمَخْلُوقينَ وَاخْتَرْتَهُمْ عَلى عِلْمٍ عَلَى الْعالَمينَ وَفِّقْنا لِلسَّعْىِ اِلى اَبْوابِهِمُ الْعامِرَةِ اِلى يَوْمِ الدّينِ وَاجْعَلْ اَرْواحَنا تَحِنُّ اِلى مَوْطِئِ اَقْدامِهِمْ وَنُفُوسَنا تَهْوِى النَّظَرَ اِلى مَجالِسِهِمْ وَعَرَصاتِهِمْ حَتّى كَاَنَّنا نُخاطِبُهُمْ فى حُضُورِ اَشْخاصِهِمْ فَصَلَّى اللّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سادَةٍ غائِبينَ وَمِنْ سُلالَةٍ طاهِرينَ وَمِنْ اَئِمَّةٍ مَعْصُومينَ اَللّهُمَّ فَاْذَنْ لَنا بِدُخُولِ هذِهِ الْعَرَصاتِ الَّتِى اسْتَعْبَدْتَ بِزِيارَتِها اَهْلَ الاَرَضينَ وَالسَّمواتِ وَاَرْسِلْ دُمُوعَنا بِخُشُوعِ الْمَهابَةِ وَذَلِّلْ جَوارِحَنا بِذُلِّ الْعُبُودِيَّةِ وَفَرْضِ الطّاعَةِ حَتّى نُقِرَّ بِما يَجِبُ لَهُمْ مِنَ الاَوْصافِ وَنَعْتَرِفَ بِاَنَّهُمْ شُفَعآءُ الْخَلائِقِ اِذا نُصِبَتِ الْمَوازينُ فى يَوْمِ الاَعْرافِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَسَلامٌ عَلى عِبادِهِ الَّذينَ اصْطَفى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ پس ببوس عتبه را و داخل شو در حالتیکه خاشع و گریان باشی پس بدرستیکه آن اذن دخولست از ایشان

## صلوات الله (فصل سیم) علیهم اجمعین

در زیارت حضرت رسول خدا و فاطمهٔ زهراء و ائمهٔ بقیع صلوات الله علیهم اجمعین در مدینهٔ طیبه بدانکه مستحب مؤکد است در حق قاطبهٔ مردم بخصوص حجاج مشرف شدن بزیارت روضهٔ مطهره و استانهٔ منوره فخر عالمیان حضرت سید المرسلین محمد بن عبد الله صلوات الله و سلامه علیه الی روز زیارت آنحضرت باعث آن میشود که جفا شود در حق او در روز قیامت و شیخ شهید فرموده که اگر مردم ترک زیارت آنحضرت کنند بر امام است که ایشانرا مجبور کند برفتن بزیارت آنحضرت زیرا که ترک زیارت آنحضرت موجب جفای محرم است شیخ صدوق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود هرگاه احد

تعویذ بجهت چشم زخم اللهم ربّ ... حجر یابس ... رددت عین العاین علیه ... فارجع البصر هل تری من فطور ثم ارجع البصر کرتین ینقلب الیک البصر خاسئا و هو حسیر

تعویذ دیگر بگوید اللهم ذا السلطان العظیم والمنّ القدیم والوجه الکریم ذا الکلمات التامات والدعوات المستجابات عاف فلان من انفس الجن واعین الانس و این تعویذ را ... رسول خدا ... برای حسنین علیهما خواند و اصحاب خود را ... بیاموزند

از شما حج کند باید که حجش را ختم کند بزیارت ما زیرا که این از تمامی حج است و نیز روایت کرده از
حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که فرمود تمام کنید حج خود را بزیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله
که ترک زیارت آنحضرت بعد از حج جفا و خلاف ادب است و شما را امر باین کرده اند و بروید بزیارت
قبرهای چند که حقتعالی لازم گردانیده است بر شما حق آنها و زیارت آنها را و روزی از حقتعالی طلب
کنید نزد آن قبرها و نیز از ابو الصلت هروی روایت کرده که گفت بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام عرض
کردم که چه میفرمائی یا ابن رسول الله در حدیثی که اهل حدیث روایت میکنند که مؤمنین در بهشت
زیارت میکنند پروردگار شانرا از منازل خود کاه از آنکه معنی حدیث اگر درست باشد
با آنکه متضمن است چیزی را که بحسب ظاهر با اعتقاد حق درست نمی آید پس حضرت در جواب فرمود
یا ابن طریق که ای ابا الصلت حقتعالی پیغمبرش محمد صلی الله علیه و آله را افضل گردانید از جمیع
خلقش از پیغمبران و ملائکه و طاعت او را طاعت خود و بیعت با او را بیعت با خود شمرده و زیارت
او را زیارت خود شمرده چنانچه فرموده مَنْ یُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ و فرموده اِنَّ الَّذِینَ
یُبَایِعُونَکَ اِنَّمَا یُبَایِعُونَ اللّٰهَ یَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَیْدِیهِمْ و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود
هرکه مرا زیارت کند در حال حیوة یا بعد از فوت من چنانست که حقتعالی را زیارت کرده است
و حمیری در قرب الاسناد از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود که رسول خدا صلی الله علیه و آله
فرمود هرکه مرا زیارت کند در حیات من یا بعد از فوت من شفیع او گردم در روز قیامت و روایت
است که حضرت صادق علیه السلام روز عیدی در مدینه بود رفت بزیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله
و بر آنحضرت سلام کرد و فرمود که ما بر همه شهرها فضیلت داریم [illegible]
و سلام ما بر رسول خدا صلی الله علیه و آله [illegible]
کرده و او از پدرش از جدش که گفت بخدمت حضرت فاطمه سلام الله علیها [illegible]
فرمود [illegible] پرسید که برای چه آمده عرض کردم [illegible]
که خبر [illegible]

نعوذ بالله [illegible] زحمت برای جمیع [illegible] امیرالمؤمنین علیه السلام بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله العظیم [illegible]

از برای او واجب کرده‌اند گفتم درجات او و شما فرمود بلی و همچنین بعد از موت ما علامه مجلسی ره فرموده که در حدیث معتبر از عبدالله بن عباس منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هرکه امام حسن علیه السلام را در بقیع زیارت کند قدمش بر صراط ثابت باشد در روزیکه قدمها از آن لغزد و در مقنعه از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمود هرکه ما را زیارت نکند گناهانش آمرزیده نشود و فقیر و پریشان بمیرد و شیخ طوسی در تهذیب از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام روایت کرده که هرکه زیارت نکند امام جعفر صادق علیه السلام و پدرش حضرت باقر علیه السلام را درد چشم نکشد و بیماری دردی باو نرسد و مبتلا نمیرد و ابن قولویه در کامل حدیث طولانی از هشام بن سالم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که از جمله فقرات او این است که مردی بخدمت حضرت صادق علیه السلام مشرف شد و عرض کرد که آیا زیارت پدرت بکنید فرمود بلی عرض کرد چه چیز است از برای آنکه زیارت کند او را فرمود که بهشت از برای او است اگر اعتقاد بامامت او داشته باشد و متابعت او کند عرض کرد کسیکه اعراض کند از زیارت او چه خواهد داشت فرمود حسرت خواهد داشت در یوم الحسرة که روز قیامت است الخ و احادیث در این باب بسیار است و ما را همین مقدار کافی و وافی است اما کیفیت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله پس چنانست هرگاه وارد شدی انشاءالله مدینه پیغمبر صلی الله علیه و آله پس غسل کن برای زیارت و چون خواستی داخل مسجد آنحضرت شوی بایست نزد در و بخوان اذن دخول اول را و داخل شو از در جبرئیل و مقدم دار پای راست را در وقت دخول پس صد مرتبه اَللهُ اَکْبَرُ بگو پس دو رکعت نماز تحیت مسجد بکذار و برو بسمت حجره شریفه و دست بمال بر آن و ببوس آنرا و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نَبِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خاتَمَ النَّبِیّینَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ الرِّسالَةَ وَ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَ آتَیْتَ الزَّکوٰةَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ عَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً حَتّیٰ اَتیٰکَ الْیَقینُ فَصَلَواتُ اللهِ عَلَیْکَ وَ رَحْمَتُهُ وَ عَلیٰ اَهْلِ بَیْتِکَ الطّاهِرینَ پس بایست نزد ستون پیش که از جانب راست قبر است رو بقبله که دوش چپ بجانب قبر باشد و دوش راست بجانب منبر که آن موضع سر رسول خدا صلی الله علیه

(عوذات و تعویذ)

رسول اصلی الله علیه و آله فرمود که فرمودند شیطان دو قسم است شیطان جن و آن دور میشود بگفتن لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و شیطان انس و آن دور میشود بفرستادن صلوات بر محمد و آل او بجناب علیهم السلام مولف گوید کرد باب عمل از قها کن بر نماز حدیث نفس و ذکر بعضی عوذات بجهة دفع وسوسه‌ها در نماز مرا جمعه شود بجهة آن بخوانند بر حلقه هاو قتل قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن تا آخر سوره عوذه عقرب روایت شده که بر نظر کند بستاره سهی و آن ستاره کوچکی است نزدیک ستاره وسطی بنات نعش و بگوید سه مرتبه اللهم رب آسلم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم و سلمنا

والهُ است وبگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُولُ اللهِ وَاَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ
بَلَّغْتَ رِسالاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجاهَدْتَ فى سَبيلِ اللهِ وَعَبَدْتَ اللهَ حَتّى
اَتيكَ الْيَقينُ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَدَّيْتَ الَّذى عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَاَنَّكَ قَدْ
رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنينَ وَغَلُظْتَ عَلَى الْكافِرينَ فَبَلَّغَ اللهُ بِكَ اَفْضَلَ شَرَفِ مَحَلِّ الْمُكْرَمينَ
اَلْحَمْدُ للهِ الَّذِى اسْتَنْقَذَنا بِكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلالَةِ اَللّهُمَّ فَاجْعَلْ صَلَواتِكَ وَصَلَواتِ
مَلائِكَتِكَ الْمُقَرَّبينَ وَاَنْبِيائِكَ الْمُرْسَلينَ وَعِبادِكَ الصّالِحينَ وَاَهْلِ السَّماواتِ وَ
الْاَرَضينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْاخِرينَ عَلى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ
رَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَاَمينِكَ وَنَجِيِّكَ وَحَبيبِكَ وَصَفِيِّكَ وَخاصَّتِكَ وَصَفْوَتِكَ
وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّهُمَّ اَعْطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّفيعَةَ وَآتِهِ الْوَسيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَابْعَثْهُ
مَقاماً مَحْمُوداً يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْاخِرُونَ اَللّهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا
اَنْفُسَهُمْ جاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللهَ تَوّاباً رَحيماً وَاِنّى
اَتَيْتُكَ مُسْتَغْفِراً تائِباً مِنْ ذُنُوبى وَاِنّى اَتَوَجَّهُ بِكَ اِلَى اللهِ رَبّى وَرَبِّكَ لِيَغْفِرَ لى ذُنُوبى

و اگر ترا حاجتی باشد بگردان قبر مطهر را در پشت کتف خود و رو بقبله کن و دستها را بلند کن
و حاجت خود را طلب بدرستیکه سزاوار است که برآورده شود ان شاء الله تعالی و ابن قولویه بسند
معتبر روایت کرده از محمد بن مسعود که گفت دیدم حضرت صادق علیه السلام را که نزد قبر حضرت رسول صلی
الله علیه و آله آمد و دست مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت اَسْئَلُ اللهَ الَّذِى اجْتَباكَ وَ
اخْتارَكَ وَهَداكَ وَهَدى بِكَ اَنْ يُصَلِّىَ عَلَيْكَ ثُمَّ فرمود اِنَّ اللهَ وَمَلائِكَتَهُ يُصَلُّونَ
عَلَى النَّبِىِّ يا اَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْليماً پس شیخ در مقنعه فرموده است که
... دعا در نزد قبر شریف پس برو بنزد منبر و دست بر منبر بمال ... که مثل بکره ...
... صورت و چشمهای خود را بآن بمال که شفای چشم است و بایست نزد منبر

وحمد و ثنای الهی بجا آور و حاجت خود را طلب پس بدانکه رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که ما بین قبر و منبر من باغی است از باغهای بهشت و منبر من بر دریست از درهای بهشت پس برو بمقام نبی صلی الله علیه و آله و نماز میکنی در آنجا آنچه خواهی و نماز بسیار کن در مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله پس بدرستیکه نماز در آن معادل با هزار نماز است و هرگاه داخل مسجد میشوی یا بیرون میروی صلوات بفرست بر آنحضرت و نماز کن در خانهٔ فاطمه صلوات الله علیها و برو در مقام جبرئیل علیه السلام و آن در زیر ناودان است پس بدرستیکه محل ایستادن جبرئیل علیه السلام در وقت اذن دخول خواستن از پیغمبر صلی الله علیه و آله آنجا بوده بگو اَسْئَلُكَ اَیْ جَوادُ اَیْ كَریمُ اَیْ قَریبُ اَیْ بَعیدُ اَنْ تَرُدَّ عَلَیَّ نِعْمَتَكَ پس زیارت کن حضرت فاطمه علیها السلام را از نزد روضهٔ مطهره و اختلاف شده در موضع قبر آن مظلومه طایفهٔ گفته اند که مدفونست در روضه که ما بین قبر و منبر باشد و بعضی دیگر گفته اند که در خانهٔ خودش است و فرقهٔ سیم گفته اند که در بقیع مدفون است و آنچه بیشتر اصحاب ما بر آن میباشند آنستکه زیارت شود آن مظلومه از نزد روضه و کسیکه آن معظمه را زیارت کند در این سه موضع افضل است و چون ایستادی در اینمواضع از برای زیارت آن ممتحنه بگو یا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ اللهُ الَّذی خَلَقَكِ قَبْلَ اَنْ یَخْلُقَكِ فَوَجَدَكِ لِما امْتَحَنَكِ صابِرَةً وَزَعَمْنا اَنّا لَكِ اَوْلِیاءُ وَمُصَدِّقُونَ وَصابِرُونَ لِكُلِّ ما اَتانا بِهِ اَبُوكِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاَتی بِهِ وَصِیُّهُ فَاِنّا نَسْئَلُكِ اِنْ كُنّا صَدَّقْناكِ اِلاّ اَلْحَقْتِنا بِتَصْدیقِنا لَهُما لِنُبَشِّرَ اَنْفُسَنا بِاَنّا قَدْ طَهُرْنا بِوِلایَتِكِ و مستحب است نیز آنکه بگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ حَبیبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ خَلیلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ صَفِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ اَمینِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ خَیْرِ خَلْقِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ اَفْضَلِ اَنْبیاءِ اللهِ وَرُسُلِهِ وَمَلائِكَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ خَیْرِ الْبَرِیَّةِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا سَیِّدَةَ نِساءِ الْعالَمینَ مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا زَوْجَةَ وَلِیِّ اللهِ وَخَیْرِ الْخَلْقِ

فی العالمین انا کذلک نجزی المحسنین انه من عبادنا المؤمنین و در روایتی است که حضرت نوح علیه السلام سوار کشتی شد منع فرمود عقرب را از آزار سوار شدن در کشتی عقرب گفت من نمیگزم هر که بگوید سلام علی محمد و آل محمد و علی نوح فی العالمین و در چند جا وارد شده است که ما الیق علی نوح فی العالمین عقرب و گزندگان را دفع میکند

**باب چهارم**

در ادعیه که منتخب شده از کتب معتبره و آن مشتمل بر چند فصل است فصل اول در بعضی دعاهای وارده در تعقیب نماز صبح و شام غیر آنچه در سابق گذشت و از آن دعا است

بَعْدَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا اُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الصِّدِّيقَةُ الشَّهِيدَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ
اَيَّتُهَا الْفَاضِلَةُ الزَّكِيَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْحَوْرَاءُ الْاِنْسِيَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا
التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْمُحَدَّثَةُ الْعَلِيمَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ
الْمَغْصُوبَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْمُضْطَهَدَةُ الْمَقْهُورَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ بِنْتَ رَسُولِ
اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكِ وَعَلٰى رُوحِكِ وَبَدَنِكِ اَشْهَدُ اَنَّكِ مَضَيْتِ
عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكِ وَاَنَّ مَنْ سَرَّكِ فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَمَنْ جَفَاكِ
فَقَدْ جَفَا رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَمَنْ اٰذَاكِ فَقَدْ اٰذٰى رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَمَنْ وَصَلَكِ فَقَدْ وَصَلَ رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَمَنْ قَطَعَكِ
فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ لِاَنَّكِ بَضْعَةٌ مِنْهُ وَرُوحُهُ الَّذِي بَيْنَ جَنْبَيْهِ
اُشْهِدُ اللّٰهَ وَرُسُلَهُ وَمَلَائِكَتَهُ اَنِّي رَاضٍ عَمَّنْ رَضِيتِ عَنْهُ سَاخِطٌ عَلٰى مَنْ سَخِطْتِ عَلَيْهِ
مُتَبَرِّئٌ مِمَّنْ تَبَرَّأْتِ مِنْهُ مُوَالٍ لِمَنْ وَالَيْتِ مُعَادٍ لِمَنْ عَادَيْتِ مُبْغِضٌ لِمَنْ اَبْغَضْتِ مُحِبٌّ لِمَنْ
اَحْبَبْتِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا وَحَسِيبًا وَجَازِيًا وَمُثِيبًا پس صلوات میفرستی بر حضرت رسول و ائمہ
طاہرین علیہم السلام مؤلف گوید کہ ما در روز سیم جمادی الآخرہ زیارت دیگر برای حضرت فاطمہ صلوات
اللہ علیہا نقل کردیم و علما نیز زیارت مبسوطی برای آن مظلومہ نقل کردہ اند و آن شامل است بر زیارت
کہ از شیخ نقل کردیم اولش این است اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللّٰهِ تا نُشْهِدُ اللّٰهَ وَرُسُلَهُ وَ
مَلَائِكَتَهُ کہ از اینجا بعد این فقرات است اُشْهِدُ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ اَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكِ وَعَدُوٌّ
لِمَنْ عَادَاكِ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكِ اَنَا يَا مَوْلَاتِي بِكِ وَبِاَبِيكِ وَبَعْلِكِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِكِ
مُوقِنٌ وَبِوِلَايَتِهِمْ مُؤْمِنٌ وَلِطَاعَتِهِمْ مُلْتَزِمٌ اَشْهَدُ اَنَّ الدِّينَ دِينُهُمْ وَالْحُكْمَ حُكْمُهُمْ وَاَنَّهُمْ
قَدْ بَلَّغُوا عَنِ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَوْا اِلٰى سَبِيلِ اللّٰهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لَا تَأْخُذُهُمْ
فِي اللّٰهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ وَصَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكِ وَعَلٰى اَبِيكِ وَبَعْلِكِ وَذُرِّيَّتِكِ الْاَئِمَّةِ

الطّاهِرِينَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى الْبَتُولِ الطّاهِرَةِ الصِّدّيقَةِ الْمَعْصُومَةِ
التَّقِيَّةِ النَّقِيَّةِ الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ الزَّكِيَّةِ الرَّشيدَةِ الْمَظْلُومَةِ الْمَقْهُورَةِ الْمَغْصُوبَةِ حَقُّها
الْمَمْنُوعَةِ اِرْثُها الْمَكْسُورِ ضِلْعُهَا الْمَظْلُومِ بَعْلُهَا الْمَقْتُولِ وَلَدُها فاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِكَ وَبَضْعَةِ
لَحْمِهِ وَصَميمِ قَلْبِهِ وَفِلْذَةِ كَبِدِهِ وَالنُّخْبَةِ (والنجبة) مِنْكَ لَهُ وَالتُّحْفَةِ خَصَصْتَ بِها وَصِيَّهُ وَحَبيبَةِ
الْمُصْطَفى وَقَرينَةِ (وقرينته) الْمُرْتَضى وَسَيِّدَةِ النِّساءِ وَمُبَشِّرَةِ الْأَوْلِياءِ حَليفَةِ الْوَرَعِ وَالزُّهْدِ وَ
تُفّاحَةِ الْفِرْدَوْسِ وَالْخُلْدِ الَّتي شَرَّفْتَ مَوْلِدَها بِنِساءِ الْجَنَّةِ وَسَلَلْتَ مِنْها اَنْوارَ الْأَئِمَّةِ
وَاَرْخَيْتَ دُونَها حِجابَ النُّبُوَّةِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيْها صَلوةً تَزيدُ في مَحَلِّها عِنْدَكَ وَشَرَفِها
لَدَيْكَ وَمَنْزِلَتِها مِنْ رِضاكَ وَبَلِّغْها مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ في حُبِّها فَضْلاً
وَاِحْساناً وَرَحْمَةً وَغُفْراناً اِنَّكَ ذُو الْعَفْوِ الْكَريمِ مؤلف گوید که شیخ در تهذیب فرموده که
آنچه روایت شده در فضل زیارت آنمعظّمه بیشتر است از آنکه احصا شود و علّامهٔ مجلسی از مصباح
الأنوار نقل کرده که از حضرت فاطمه صلوات الله علیها روایت شده که فرمود پدرم بامن فرمود که هرکه
بر تو صلوات بفرستد بیامرزد حقتعالی او را و ملحق سازد او را بمن در هر جا که باشم از بهشت

## زیارت حضرت رسول صلی الله علیه وآله از بعید علّامهٔ مجلسی در زاد المعاد در اعمال عید

مولود که روز هفدهم ربیع الأوّل است فرموده شیخ مفید و شهید و سیّد بن طاوس رحمهم الله گفته اند
که چون در غیر مدینهٔ طیّبه خواهی که حضرت رسول صلی الله علیه وآله را زیارت کنی غسل بکن و شبیه
بقبر در پیش روی خود بساز و اسم مبارک آنحضرت را بر آن بنویس و بایست و دل خود را متوجه
آنحضرت گردان و بگو أَشْهَدُ أَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ وَاَنَّهُ سَيِّدُ الْأَوَّلينَ وَالْآخِرينَ وَاَنَّهُ سَيِّدُ الْأَنْبِياءِ وَالْمُرْسَلينَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ
وَعَلى اَهْلِ بَيْتِهِ الْأَئِمَّةِ الطَّيِّبينَ پس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا
خَليلَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَحْمَةَ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خِيَرَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَبيبَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَجيبَ اللهِ اَلسَّلامُ

اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ عِنْدَ اِقْبالِ لَيْلِكَ وَاِدْبارِ نَهارِكَ وَحُضُورِ صَلَواتِكَ وَاَصْواتِ دُعاتِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و دعای دیگر بخوان هرگاه خواهی دعائی که در حدیث از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که هر که در صبح و شام بگوید کفایت میکند از هر چه بترسد بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَاِلَى اللهِ وَفي سَبيلِ اللهِ وَعَلى مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّهُمَّ اِلَيْكَ اَسْلَمْتُ نَفْسي وَاِلَيْكَ فَوَّضْتُ اَمْري وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ يا رَبَّ الْعالَمينَ اَللّهُمَّ احْفَظْني بِحِفْظِ الْاِيمانِ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفي وَعَنْ يَميني وَعَنْ شِمالي وَمِنْ فَوْقي وَمِنْ تَحْتي وَمِنْ قِبَلي لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ لا حَوْلَ وَ

عليك يا خاتم النبيين السلام عليك يا سيد المرسلين السلام عليك يا قائما بالقسط
السلام عليك يا فاتح الخير السلام عليك يا معدن الوحي والتنزيل السلام عليك يا مبلغا
عن الله السلام عليك أيها السراج المنير السلام عليك يا مبشر السلام عليك يا نذير السلام
عليك يا منذر السلام عليك يا نور الله الذي يستضاء به السلام عليك وعلى أهل بيتك
الطيبين الطاهرين الهادين المهديين السلام عليك وعلى جدك عبد المطلب وعلى أبيك
عبد الله السلام على أمك آمنة بنت وهب السلام على عمك حمزة سيد الشهداء السلام على
عمك العباس بن عبد المطلب السلام على عمك وكفيلك أبي طالب السلام على ابن عمك
جعفر الطيار في جنان الخلد السلام عليك يا محمد السلام عليك يا أحمد السلام عليك
يا حجة الله على الأولين والآخرين والسابق إلى طاعة رب العالمين والمهيمن على رسله
والخاتم لأنبيائه والشاهد على خلقه والشفيع إليه والمكين لديه والمطاع في ملكوته
الأحمد من الأوصاف المحمد لسائر الأشراف الكريم عند الرب والمكلم من وراء
الحجب الفائز بالسباق والفائت عن اللحاق تسليم عارف بحقك معترف بالتقصير في قيامه
بواجبك غير منكر ما انتهى إليه من فضلك موقن بالمزيدات من ربك مؤمن بالكتاب
المنزل عليك محلل حلالك محرم حرامك أشهد يا رسول الله مع كل شاهد وأتحملها
عن كل جاحد أنك قد بلغت رسالات ربك ونصحت لأمتك وجاهدت في سبيل
ربك وصدعت بأمره واحتملت الأذى في جنبه ودعوت إلى سبيله بالحكمة والموعظة
الحسنة الجميلة وأديت الحق الذي كان عليك وأنك قد رؤفت بالمؤمنين وغلظت
على الكافرين وعبدت الله مخلصا حتى أتاك اليقين فبلغ الله بك أشرف محل المكرمين
وأعلى منازل المقربين وأرفع درجات المرسلين حيث لا يلحقك لاحق ولا يفوقك فائق
ولا يسبقك سابق ولا يطمع في إدراكك طامع الحمد لله الذي استنقذنا بك من الهلكة
وهدانا بك من الضلالة ونورنا بك من الظلمة فجزاك الله يا رسول الله من مبعوث

أفضل ما جازى نبياً عن أمته ورسولاً عمن أرسل إليه بأبي أنت وأمي يا رسول الله
زرتك عارفاً بحقك مقراً بفضلك مستبصراً بضلالة من خالفك وخالف أهل بيتك
عارفاً بالهدى الذي أنت عليه بأبي أنت وأمي ونفسي وأهلي ومالي وولدي أنا أصلي عليك
كما صلى الله عليك وصلى عليك ملائكته وأنبياؤه ورسله صلاة متتابعة وافرة
متواصلة لا انقطاع لها ولا أمد ولا أجل صلى الله عليك وعلى أهل بيتك الطيبين
الطاهرين كما أنتم أهله پس دستها را بگشا و بگو اللهم اجعل جوامع صلواتك ونوامي بركاتك
وفواضل خيراتك وشرائف تحياتك وتسليماتك وكراماتك ورحماتك وصلوات
ملائكتك المقربين وأنبيائك المرسلين وأئمتك المنتجبين وعبادك الصالحين وأهل
السماوات والأرضين ومن سبح لك يا رب العالمين من الأولين والآخرين على محمد عبدك
ورسولك وشاهدك ونبيك ونذيرك وأمينك ومكينك ونجيك ونجيبك وحبيبك
وخليلك وصفيك وصفوتك وخاصتك وخالصتك ورحمتك وخير خيرتك من
خلقك نبي الرحمة وخازن المغفرة وقائد الخير والبركة ومنقذ العباد من الهلكة بإذنك
وداعيهم إلى دينك القيم بأمرك أول النبيين ميثاقاً وآخرهم مبعثاً الذي غمسته في
بحر الفضيلة والمنزلة الجليلة والدرجة الرفيعة والمرتبة الخطيرة وأودعته الأصلاب
الطاهرة ونقلته منها إلى الأرحام المطهرة لطفاً منك له وتحنناً منك عليه إذ وكلت
لصونه وحراسته وحفظه وحياطته من قدرتك عيناً عاصمة حجبت بها عنه مدانس
العهر ومعائب السفاح حتى رفعت به نواظر العباد وأحييت به ميت البلاد بأن كشفت
عن نور ولادته ظلم الأستار وألبست حرمك به حلل الأنوار اللهم فكما خصصته
بشرف هذه المرتبة الكريمة وذخر هذه المنقبة العظيمة صل عليه كما وفى بعهدك و
بلغ رسالاتك وقاتل أهل الجحود على توحيدك وقطع رحم الكفر في إعزاز دينك ولبس
ثوب البلوى في مجاهدة أعدائك وأوجبت له بكل أذى مسه أو كيد أحس به من الفئة

بطاعتك وطاعة رسولك صلى الله عليه وآله اجمعين [illegible] ... قل أعوذ برب الفلق [illegible] ... أعوذ برب الناس [illegible] ... عدد ما خلق الله والحمد لله ملء ما خلق والحمد لله مداد كلماته والحمد لله زنة عرشه والحمد لله رضا نفسه ولا إله إلا الله الحليم الكريم ولا إله إلا الله العلي العظيم

الَّتي حاوَلْتَ قَبْلَهُ فَضيلَةً تَفُوقُ الْفَضائِلَ وَيَمْلِكُ بِهَا الْجَزيلَ مِنْ نَوالِكَ وَقَدْ اَسَرَّ
الْحَسْرَةَ وَاَخْفَى الزَّفْرَةَ وَتَجَرَّعَ الْغُصَّةَ وَلَمْ يَتَخَطَّ ما مُثِّلَ لَهُ وَحْيُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ
وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ صَلٰوةً تَرْضاها لَهُمْ وَبَلِّغْهُمْ مِنّا تَحِيَّةً كَثيرَةً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ
في مُوالاتِهِمْ فَضْلاً وَاِحْساناً وَرَحْمَةً وَغُفْراناً اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظيمِ پس چهار ركعت
نماز زيارت بكن بدو سلام با هر سوره كه خواهى و چون فارغ شوى تسبيح فاطمهٔ زهراء سلام
الله عليها را بخوان پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَوْ
اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ جاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللهَ تَوّاباً
رَحيماً وَلَمْ اَحْضُرْ زَمانَ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ اَللّٰهُمَّ وَقَدْ زُرْتُهُ راغِباً تائِباً
مِنْ سَيِّئِ عَمَلي وَمُسْتَغْفِراً لَكَ مِنْ ذُنُوبي وَمُقِرّاً لَكَ بِها وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِها مِنّي وَمُتَوَجِّهاً
اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاجْعَلْنِي اللّٰهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَاَهْلِ
بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجيهاً فِي الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبينَ يا مُحَمَّدُ يا رَسُولَ اللهِ بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي
يا نَبِيَّ اللهِ يا سَيِّدَ خَلْقِ اللهِ اِنّي اَتَوَجَّهُ بِكَ اِلَى اللهِ رَبِّكَ وَرَبّي لِيَغْفِرَ لي ذُنُوبي وَيَتَقَبَّلَ مِنّي
عَمَلي وَيَقْضِيَ لي حَوائِجي فَكُنْ لي شَفيعاً عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبّي فَنِعْمَ الْمَسْؤُلُ الْمَوْلٰى رَبّي وَنِعْمَ
الشَّفيعُ اَنْتَ يا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ السَّلامُ اَللّٰهُمَّ وَاَوْجِبْ لي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ وَ
الرَّحْمَةَ وَالرِّزْقَ الْواسِعَ الطَّيِّبَ النّافِعَ كَما اَوْجَبْتَ لِمَنْ اَتٰى نَبِيَّكَ مُحَمَّداً صَلَواتُكَ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَهُوَ حَيٌّ فَاَقَرَّ لَهُ بِذُنُوبِهِ وَاسْتَغْفَرَ لَهُ رَسُولُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ فَغَفَرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِكَ
يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ وَقَدْ اَمَّلْتُكَ وَرَجَوْتُكَ وَقُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرَغِبْتُ اِلَيْكَ
عَمَّنْ سِواكَ وَقَدْ اَمَّلْتُ جَزيلَ ثَوابِكَ وَاِنّي لَمُقِرٌّ غَيْرُ مُنْكِرٍ وَتائِبٌ اِلَيْكَ مِمَّا اقْتَرَفْتُ وَ
عائِذٌ بِكَ في هٰذَا الْمَقامِ مِمّا قَدَّمْتُ مِنَ الْاَعْمالِ الَّتي تَقَدَّمْتَ اِلَيَّ فيها وَنَهَيْتَني عَنْها
وَاَوْعَدْتَ عَلَيْهَا الْعِقابَ وَاَعُوذُ بِكَرَمِ وَجْهِكَ اَنْ تُقيمَني مَقامَ الْخِزْيِ وَالذُّلِّ يَوْمَ تُهْتَكُ
فيهِ الْاَسْتارُ وَتَبْدُو فيهِ الْاَسْرارُ وَالْفَضائِحُ وَتَرْعَدُ فيهِ الْفَرائِصُ يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَ

سُبْحانَ اللهِ رَبِّ السَّمٰواتِ وَالْاَرَضينَ وَما بَيْنَهُما وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ دَرَكِ الشَّقاءِ وَمِنْ شَماتَةِ الْاَعْداءِ وَاَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْوَقْرِ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ الْمَنْظَرِ فِي الْاَهْلِ وَالْمالِ وَالْوَلَدِ وصلوات بفرست [illegible]

النَّدامَةِ يَوْمَ الْآزِفَةِ يَوْمَ التَّغابُنِ يَوْمَ الْفَصْلِ يَوْمَ الْجَزاءِ يَوْمًا كانَ مِقْدارُهُ
خَمْسِينَ اَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ النَّفْخَةِ يَوْمَ تَرْجُفُ الرّاجِفَةُ تَتْبَعُهَا الرّادِفَةُ يَوْمَ النَّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ
يَوْمَ يَقُومُ النّاسُ لِرَبِّ الْعالَمِينَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيهِ وَاُمِّهِ وَاَبِيهِ وَصاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ يَوْمَ
تَشَقَّقُ الْاَرْضُ وَاَكْنافُ السَّماءِ يَوْمَ تَاْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجادِلُ عَنْ نَفْسِها يَوْمَ يُرَدُّونَ اِلَى اللهِ
فَيُنَبِّئُهُمْ بِما عَمِلُوا يَوْمَ لا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلا هُمْ يُنْصَرُونَ اِلّا مَنْ رَحِمَ اللهُ اِنَّهُ
هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ يَوْمَ يُرَدُّونَ اِلى عالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ يَوْمَ يُرَدُّونَ اِلَى اللهِ مَوْلاهُمُ
الْحَقِّ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْداثِ سِراعًا كَاَنَّهُمْ اِلى نُصُبٍ يُوفِضُونَ وَكَاَنَّهُمْ جَرادٌ مُنْتَشِرٌ
مُهْطِعِينَ اِلَى الدّاعِ اِلَى اللهِ يَوْمَ الْواقِعَةِ يَوْمَ تُرَجُّ الْاَرْضُ رَجًّا يَوْمَ تَكُونُ السَّماءُ كَالْمُهْلِ
وَتَكُونُ الْجِبالُ كَالْعِهْنِ وَلا يُسْئَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا يَوْمَ الشّاهِدِ وَالْمَشْهُودِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلٰئِكَةُ
صَفًّا صَفًّا اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ مَوْقِفِي فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْقِفِي فِي هٰذَا الْيَوْمِ وَلا تُخْزِنِي فِي ذٰلِكَ الْمَوْقِفِ
بِما جَنَيْتُ عَلى نَفْسِي وَاجْعَلْ يا رَبِّ فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ مَعَ اَوْلِيائِكَ مُنْطَلَقِي وَفِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَ
اَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ مَحْشَرِي وَاجْعَلْ حَوْضَهُ مَوْرِدِي وَفِي الْغُرِّ الْكِرامِ مَصْدَرِي وَاَعْطِنِي
كِتابِي بِيَمِينِي حَتّى اَفُوزَ بِحَسَناتِي وَتُبَيِّضَ بِهِ وَجْهِي وَتُيَسِّرَ بِهِ حِسابِي وَتُرَجِّحَ بِهِ مِيزانِي وَاَمْضِيَ
مَعَ الْفائِزِينَ مِنْ عِبادِكَ الصّالِحِينَ اِلى رِضْوانِكَ وَجِنانِكَ اِلٰهَ الْعالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَعُوذُ بِكَ مِنْ اَنْ تَفْضَحَنِي فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ يَدَيِ الْخَلائِقِ بِجَرِيرَتِي اَوْ اَنْ اَلْقَى الْخِزْيَ وَ
النَّدامَةَ بِخَطِيئَتِي اَوْ اَنْ تُظْهِرَ فِيهِ سَيِّئاتِي عَلى حَسَناتِي اَوْ اَنْ تُنَوِّهَ بَيْنَ الْخَلائِقِ بِاسْمِي
يا كَرِيمُ يا كَرِيمُ الْعَفْوَ الْعَفْوَ السَّتْرَ السَّتْرَ اَللّٰهُمَّ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ اَنْ يَكُونَ فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ
فِي مَواقِفِ الْاَشْرارِ مَوْقِفِي اَوْ فِي مَقامِ الْاَشْقِياءِ مَقامِي وَاِذا مَيَّزْتَ بَيْنَ خَلْقِكَ فَسُقْتَ
كُلًّا بِاَعْمالِهِمْ زُمَرًا اِلى مَنازِلِهِمْ فَسُقْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبادِكَ الصّالِحِينَ وَفِي زُمْرَةِ اَوْلِيائِكَ
الْمُتَّقِينَ اِلى جِنانِكَ يا رَبَّ الْعالَمِينَ پس وداع کن آنحضرت را وبگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ
اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْبَشِيرُ النَّذِيرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السِّراجُ الْمُنِيرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

بالامامة وبكونهم حججك
والعمل بما شئت اللهم رب
الفتاح اللهم فالق الاصباح
اللهم ... الذي انت رب
الليل ... وبعد ... وما
يجري ... الكرسي والعرش
وبعد ... فانت ... سبحان
ربك رب العزة عما يصفون
وسلام على المرسلين والحمد
لله رب العالمين فسبحان
الله حين تمسون وحين
تصبحون وله الحمد في السموات
والارض وعشيا وحين
تظهرون يخرج الحي من
الميت ويخرج الميت من
الحي ويحيي الارض بعد
موتها وكذلك تخرجون
...

أيّها السّفير بين الله وبين خلقه أشهد يا رسول الله أنّك كنت نوراً في الأصلاب
الشّامخة والأرحام المطهّرة لم تنجّسك الجاهليّة بأنجاسها ولم تلبسك من مدلهمّات
ثيابها وأشهد يا رسول الله أنّي مؤمن بك وبالأئمّة من أهل بيتك موقن بجميع ما أتيت
به راضٍ مؤمن وأشهد أنّ الأئمّة من أهل بيتك أعلام الهدى والعروة الوثقى والحجّة
على أهل الدّنيا اللّهمّ لا تجعله آخر العهد من زيارة نبيّك عليه وآله السّلام وإن
توفّيتني فإنّي أشهد في مماتي على ما أشهد عليه في حياتي أنّك أنت الله لا إله إلّا أنت
وحدك لا شريك لك وأنّ محمّداً عبدك ورسولك وأنّ الأئمّة من أهل بيته أولياؤك
وأنصارك وحججك على خلقك وخلفاؤك في عبادك وأعلامك في بلادك وخزّان
علمك وحفظة سرّك وتراجمة وحيك اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد وبلّغ روح نبيّك
محمّد وآله في ساعتي هذه وفي كلّ ساعة تحيّة منّي وسلاماً والسّلام عليك يا رسول الله
ورحمة الله وبركاته لا جعله الله آخر تسليمي عليك شيخ در مصباح سید در جمال الاسبوع
در اعمال روز جمعه فرموده اند که مستحب است زیارت حضرت رسول و ائمه علیهم السلام در روز جمعه روایت
کرده اند از حضرت صادق علیه السلام که فرمود هر که خواهد زیارت کند قبر رسول خدا و قبر امیر المؤمنین و فاطمه
و حسن و حسین و قبور ائمه حجج طاهره علیهم السلام را و در شهر خود باشد پس در روز جمعه غسل کند
و جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود بصحرائی و بروایت دیگر بر بام خانه بالا رود پس چهار رکعت
نماز بگذارد با هر سوره که میسر شود پس چون تشهد و سلام نماز دهد برخیزد رو بقبله و بگوید السّلام
عليك أيّها النّبيّ ورحمة الله وبركاته السّلام عليك أيّها النّبيّ المرسل والوصيّ المرتضى
والسّيّدة الكبرى والسّيّدة الزّهراء والسّبطان المنتجبان والأولاد الأعلام والأمناء
المنتجبون جئت انقطاعاً إليكم وإلى آبائكم وولدكم الخلف على بركة الحقّ فقلبي لكم
مسلّم ونصرتي لكم معدّة حتّى يحكم الله بدينه فمعكم معكم لا مع عدوّكم إنّي لمن القائلين
بفضلكم مقرّ برجعتكم لا أنكر لله قدرة ولا أزعم إلّا ما شاء الله سبحان الله ذي الملك

وَالْمَلَكُوتِ يُسَبِّحُ اللّٰهَ بِاَسْمَائِهِ جَمِيعُ خَلْقِهِ وَالسَّلامُ عَلىٰ اَرْوَاحِكُمْ وَاَجْسَادِكُمْ وَالسَّلامُ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ مؤلف گوید که روایات بسیار وارد شده که از هرجا سلام
وصلوات بر حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم فرستاده شود بآنحضرت برسد ودر روایتی وارد
شده که ملکی موکل است بر آنکه هر مؤمنی که بگوید صَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آن ملک در جواب
گوید وعَلَيْكَ پس از آن بحضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله عرض کند یا رسول الله فلان شخص سلام
بر شما رسانید آنحضرت فرماید وعَلَيْهِ السَّلامُ ودر روایت معتبر است که آنحضرت فرمود هر که زیارت
کند قبر مرا بعد از موت من خواهد بود مثل کسیکه هجرت کرده بسوی من در حیات من پس هرگاه
استطاعت ندارید که بزیارت قبر من بیائید سلام بفرستید بسوی من که السلام میرسد بمن و اخبار
باین مضمون بسیار است وما در باب اول در ذکر زیارت حجج طاهره در ایام هفته روز زیارت
حضرت رسول صلی الله علیه وآله در روز شنبه نقل کردیم اگر خواستی بآنجا رجوع کن وبعض
خواندن آن خود را نائل سازد و شایسته است صلوات فرستادن بر آنحضرت بآن صلواتی که حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام بر آنجناب فرستاده در یکی از خطب خود در روز جمعه چنانچه در روضهٔ کافی است اِنَّ اللّٰهَ
وَمَلٰئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيماً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَحَنَّنْ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَاَفْضَلِ
مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلىٰ اِبْرٰهِيمَ وَآلِ اِبْرٰهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ
اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ الْكَرِيمَةَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّداً وَ
آلَ مُحَمَّدٍ اَعْظَمَ الْخَلائِقِ كُلِّهِمْ شَرَفاً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَاَقْرَبَهُمْ مِنْكَ مَقْعَداً وَاَوْجَهَهُمْ عِنْدَكَ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ جَاهاً وَاَفْضَلَهُمْ عِنْدَكَ مَنْزِلَةً وَنَصِيباً اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً اَشْرَفَ الْمَقَامِ وَحِبَاءَ
السَّلامِ وَشَفَاعَةَ الْاِسْلامِ اَللّٰهُمَّ وَاَلْحِقْنَا بِهِ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا نَاكِثِينَ وَلَا نَادِمِينَ وَلَا مُبَدِّلِينَ
اِلٰهَ الْحَقِّ آمِينَ وبیاید در اواخر باب زیارات ذکر صلوات بر آنحضرت وآل او علیهم السلام زیارت
ائمهٔ بقیع علیهم السلام یعنی حضرت امام حسن مجتبی وامام زین العابدین وامام محمد باقر وامام جعفر صادق علیهم السلام

صلى الله عليهما
في ذلك اخي وامورد
ان شاء الله اللهم احيني
ما احييتني وامتني اذا امتني
على ذلك وابعثني اذا بعثتني
على ذلك انت ربي بذلك التزم مولاي
واتباع سبيلك اليك
امتي في السجل اخي
لبني ائمة عنهم
هم ائمتي وقادتي
وبهم اقتدي
اللهم اجعلهم اوليائي
في الدنيا والآخرة
واجعلني اولياء اوليائهم
واعاد اعدائهم
في الدنيا والآخرة
والحقني بالصالحين

چون خواستی زیارت کنی این بزرگواران را باید بعمل آوری آنچه در آداب زیارات ذکر شد از غسل و طهارت و پوشیدن جامه‌های پاک و پاکیزه و استعمال بوی خوش و رخصت طلبیدن در دخول و بخوانی آنها و بگو نیز یا مَوالِیَّ یا اَبْناءَ رَسُولِ اللّٰهِ عَبْدُکُمْ وَابْنُ اَمَتِکُمُ الذَّلیلُ بَیْنَ اَیْدیکُمْ وَالْمُضْعِفُ فی عُلُوِّ قَدْرِکُمْ وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّکُمْ جاءَکُمْ مُسْتَجیراً بِکُمْ قاصِداً اِلی حَرَمِکُمْ مُتَقَرِّباً اِلی مَقامِکُمْ مُتَوَسِّلاً اِلَی اللّٰهِ تَعالی بِکُمْ ءَاَدْخُلُ یا مَوالِیَّ ءَاَدْخُلُ یا اَوْلِیاءَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یا مَلائِکَةَ اللّٰهِ الْمُحْدِقینَ بِهٰذَا الْحَرَمِ الْمُقیمینَ بِهٰذَا الْمَشْهَدِ و بعد از خضوع و خشوع و رقت داخل شو و پای راست را مقدم دار و بگو اَللّٰهُ اَکْبَرُ کَبیراً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ کَثیراً وَسُبْحانَ اللّٰهِ بُکْرَةً وَاَصیلاً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْماجِدِ الْاَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَنّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنّانِ الَّذی مَنَّ بِطَوْلِهِ وَسَهَّلَ زِیارَةَ ساداتی بِاِحْسانِهِ وَلَمْ یَجْعَلْنی عَنْ زِیارَتِهِمْ مَمْنُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ پس نزدیک قبور مقدسهٔ ایشان برو و پشت بقبله و رو بقبر ایشان کن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَئِمَّةَ الْهُدی اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ التَّقْوی اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الْحُجَجُ عَلی اَهْلِ الدُّنْیا اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الْقُوّامُ فِی الْبَرِیَّةِ بِالْقِسْطِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الصَّفْوَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ آلَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ النَّجْوی اَشْهَدُ اَنَّکُمْ قَدْ بَلَّغْتُمْ وَنَصَحْتُمْ وَصَبَرْتُمْ فی ذاتِ اللّٰهِ وَکُذِّبْتُمْ وَاُسِیءَ اِلَیْکُمْ فَغَفَرْتُمْ وَاَشْهَدُ اَنَّکُمُ الْاَئِمَّةُ الرّاشِدُونَ الْمُهْتَدُونَ وَاَنَّ طاعَتَکُمْ مَفْرُوضَةٌ وَاَنَّ قَوْلَکُمُ الصِّدْقُ وَاَنَّکُمْ دَعَوْتُمْ فَلَمْ تُجابُوا وَاَمَرْتُمْ فَلَمْ تُطاعُوا وَاَنَّکُمْ دَعائِمُ الدّینِ وَاَرْکانُ الْاَرْضِ لَمْ تَزالُوا بِعَیْنِ اللّٰهِ یَنْسَخُکُمْ مِنْ اَصْلابِ کُلِّ مُطَهَّرٍ وَیَنْقُلُکُمْ مِنْ اَرْحامِ الْمُطَهَّراتِ لَمْ تُدَنِّسْکُمُ الْجاهِلِیَّةُ الْجَهْلاءُ وَلَمْ تَشْرَکْ فیکُمْ فِتَنُ الْاَهْواءِ طِبْتُمْ وَطابَ مَنْبَتُکُمْ مَنَّ بِکُمْ عَلَیْنا دَیّانُ الدّینِ فَجَعَلَکُمْ فی بُیُوتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَیُذْکَرَ فیهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلاتَنا عَلَیْکُمْ رَحْمَةً لَنا وَکَفّارَةً لِذُنُوبِنا اِذِ اخْتارَکُمُ اللّٰهُ لَنا وَطَیَّبَ خَلْقَنا بِما مَنَّ عَلَیْنا مِنْ وِلایَتِکُمْ وَکُنّا عِنْدَهُ مُسَمّینَ بِعِلْمِکُمْ مُعْتَرِفینَ بِتَصْدیقِنا اِیّاکُمْ وَهٰذا مَقامُ مَنْ اَسْرَفَ وَاَخْطَاَ وَاسْتَکانَ وَاَقَرَّ بِما جَنی وَرَجی بِمَقامِهِ الْخَلاصَ وَاَنْ یَسْتَنْقِذَهُ بِکُمْ مُسْتَنْقِذُ الْهَلْکی مِنَ الرَّدی فَکُونُوا لی

شُفَعاءَ فَقَدْ وَفَدْتُ اِلَیْکُمْ اِذْ رَغِبَ عَنْکُمْ اَهْلُ الدُّنْیا وَاتَّخَذُوا آیاتِ اللهِ هُزُواً وَاسْتَکْبَرُوا عَنْها یا مَنْ هُوَ قائِمٌ لا یَسْهُو وَدائِمٌ لا یَلْهُو وَمُحیطٌ بِکُلِّ شَیْءٍ لَکَ الْمَنُّ بِما وَفَّقْتَنی وَعَرَّفْتَنی بِما اَقَمْتَنی عَلَیْهِ اِذْ صَدَّ عَنْهُ عِبادُکَ وَجَهِلُوا مَعْرِفَتَهُ وَاسْتَخَفُّوا بِحَقِّهِ وَمالُوا اِلی سِواهُ فَکانَتِ الْمِنَّةُ مِنْکَ عَلَیَّ مَعَ اَقْوامٍ خَصَصْتَهُمْ بِما خَصَصْتَنی بِهِ فَلَکَ الْحَمْدُ اِذْ کُنْتُ عِنْدَکَ فی مَقامی هذا مَذْکُوراً مَکْتُوباً فَلا تَحْرِمْنی ما رَجَوْتُ وَلا تُخَیِّبْنی فیما دَعَوْتُ بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرینَ وَصَلَّی اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن از برای خود هرچه خواهی و شیخ طوسی ره در تهذیب فرموده که بعد از آن هشت رکعت نماز زیارت بکن یعنی از برای هر امامی دو رکعت و شیخ طوسی و سید بن طاوس گفته‌اند که چون خواهی ایشان را وداع کنی بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَئِمَّةَ الْهُدی وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَسْتَوْدِعُکُمُ اللهَ وَاَقْرَأُ عَلَیْکُمُ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِما جِئْتُمْ بِهِ وَدَلَلْتُمْ عَلَیْهِ اَللّهُمَّ فَاکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ پس دعا بسیار کن و از خدا سؤال کن که دیگر ترا بزیارت ایشان برگرداند و آخر عهد تو نباشد از زیارت ایشان و علامهٔ مجلسی ره در بحار زیارت مبسوطی از بعضی از نسخ قدیمه ایراد فرموده و چون تصریح ایشان و دیگران بهترین زیارات برای ایشان زیارات جامعه است که ان شاء الله بعضی از آنها بعد از این مذکور خواهد شد ما در اینمقام بهمین قدر اکتفا نمودیم و در باب اول در ذکر زیارات حجج طاهره علیهم السلام در ایام هفته زیارتی برای جناب امام حسن علیه السلام (ص ۵۷) و زیارتی برای این سه امام دیگر نقل کردیم از آنها غفلت نشود و بدانکه ما در زیارت هریک از حجج طاهره علیهم السلام غیر از ائمهٔ بقیع صلوات الله علیهم صلواتی برای صاحب زیارت ذکر میکنیم و در صلوات بر این بزرگواران اکتفا میکنیم بصلواتی که در آخر باب زیارات ذکر میشود بآنجا رجوع کن و بذکر صلوات بر ایشان میزان اعمال حسنهٔ خود را سنگین نما و نیز بدانکه کثرت شوق این مهجور شکسته بآنمشاهد مشرفه مرا وادار میکند که از قصیدهٔ هائیهٔ فاضل اوحدی مادح آل احمد جناب شیخ ازری رضوان الله علیه که از شیخ الفقهاء العظام خاتم المجتهدین الفخام شیخ محمد حسن صاحب جواهر الکلام نقل شده که آرزو میکرد که آن قصیده را در نامهٔ عمل او نوشته شود و جواهر در نامهٔ عمل ازری چند شعری که مناسب با اینمقام است در اینجا ذکر نمودم خود را بآن مشغول نمایم قال رحمه الله

(حاشیه) ...ادّخَرْتَنی وَرَغِبْتَ ... اِغْفِرْ لی وَلِوالِدَیَّ وَارْحَمْهُما کَما رَبَّیانی صَغیراً اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ وَالْمُسْلِمینَ وَالْمُسْلِماتِ الْاَحْیاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ اِنَّکَ تَعْلَمُ مُتَقَلَّبَهُمْ وَمَثْواهُمْ اَللّهُمَّ احْفَظْ اِمامَ الْمُسْلِمینَ بِحِفْظِ الْایمانِ وَانْصُرْهُ نَصْراً عَزیزاً وَافْتَحْ لَهُ فَتْحاً یَسیراً وَاجْعَلْ لَهُ وَلَنا مِنْ لَدُنْکَ سُلْطاناً نَصیراً اَللّهُمَّ الْعَنْ فُلاناً وَفُلاناً وَالْفِرَقَ الْمُخْتَلِفَةَ عَلی رَسُولِکَ وَوُلاةَ الْاَمْرِ بَعْدَ رَسُولِکَ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ وَشیعَتِهِمْ وَاَسْئَلُکَ الزِّیادَةَ مِنْ فَضْلِکَ وَالْاِقْرارَ بِما جاءَ مِنْ عِنْدِکَ وَالتَّسْلیمَ لِاَمْرِکَ وَالْمُحافَظَةَ عَلی ما اَمَرْتَ بِهِ

إنّ تلك القلوب أقلقها الوجد | وأدمى تلك العيون بكاها | كان أنكى الخطوب لم يبك منّي
مقلة لكنّ الهوى أبكاها | كلّ يوم للحادثات عواد | ليس يقوى رضوى على ملتقاها
كيف يرجى الخلاص منهنّ إلّا | بذمام من سيّد الرسل طه | معقل الخائفين من كلّ خوف
أوفر العرب ذمّة أوفاها | مصدر العلم ليس إلّا لديه | خبر الكائنات من مبتداها
فاض للخلق منه علم وحلم | أخذت منهما العقول نهاها | نوّهت باسمه السماوات والأ
رض كما نوّهت بصبح ذكاها | وغدت تنشر الفضائل عنه | كلّ قوم على اختلاف لغاها
طربت لاسمه الثرى فاستطالت | فوق علويّة السما سفلاها | جاز من جوهر التقدّس ذاتا
تاهت الأنبياء في معناها | لا تجل في صفات أحمد فكرا | فهي الصورة التي لن تراها
أيّ خلق لله أعظم منه | وهو الغاية التي استقصاها | قلب الخافقين ظهرا لبطن
فرأى ذات أحمد فاجتباها | لست أنسى له منازل قدس | قد بناها التقى فأعلى بناها
ورجالا أعزّة في بيوت | أذن الله أن يعزّ حماها | سادة لا تريد إلّا رضى الله
كما لا يريد إلّا رضاها | خصّها من كماله بالمعاني | وبأعلى أسمائه سمّاها
لم يكونوا للعرش إلّا كنوزا | خافيات سبحان من أبداها | كم لهم ألسن عن الله تنبي
هي أقلام حكمة قد براها | وهم الأعين الصحيحات تهدي | كلّ عين مكفوفة عيناها
علماء أئمّة حكماء | يهتدي النجم باتّباع هداها | قادة علمهم ورأي حجاها
مسمعا كلّ حكمة منتهاها | ما أبالي ولو أهيلت على الأ | رض السماوات بعد نيل ولاها

## ذکر سایر زیارات در مدینه [illegible]

زیارت ابراهیم بن رسول الله صلی الله علیه وآله [illegible] السلام على رسول الله السلام على نبيّ الله السلام على حبيب الله السلام على صفيّ الله السلام على نجيّ الله السلام على محمّد بن عبد الله سيّد الأنبياء وخاتم المرسلين وخيرة الله من خلقه في أرضه وسمائه السلام على جميع أنبيائه ورسله السلام على الشهداء والسعداء والصالحين السلام

بعيد لا ولا أنت عنّي بغائب [illegible]
فليلا اللهمّ [illegible]
[illegible]
إنّك تقضي ولا يقضى عليك [illegible]
ولا يبالك [illegible]
[illegible]

عَلَيْنا وَعَلى عِبادِ اللهِ الصّالِحينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الرُّوحُ الزّاكِيَةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا النَّفْسُ الشَّريفَةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السُّلالَةُ الطّاهِرَةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّسَمَةُ الزّاكِيَةُ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَيْرِ الْوَرى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ النَّبِيِّ الْمُجْتَبى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْمَبْعُوثِ
اِلى كافَّةِ الْوَرى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْبَشيرِ النَّذيرِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ السِّراجِ الْمُنيرِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ الْمُؤَيَّدِ بِالْقُرْآنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْمُرْسَلِ اِلَى الْاِنْسِ وَالْجانِّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ صاحِبِ الرّايَةِ وَالْعَلامَةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الشَّفيعِ يَوْمَ الْقِيمَةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
مَنْ حَباهُ اللهُ بِالْكَرامَةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدِ اخْتارَ اللهُ لَكَ
دارَ اِنْعامِهِ قَبْلَ اَنْ يَكْتُبَ عَلَيْكَ اَحْكامَهُ اَوْ يُكَلِّفَكَ حَلالَهُ وَحَرامَهُ فَنَقَلَكَ اِلَيْهِ طَيِّباً
زاكِياً مَرْضِيّاً طاهِراً مِنْ كُلِّ نَجَسٍ مُقَدَّساً مِنْ كُلِّ دَنَسٍ وَبَوَّاَكَ جَنَّةَ الْمَاْوى وَرَفَعَكَ اِلَى
الدَّرَجاتِ الْعُلى وَصَلَّى اللهُ عَلَيْكَ صَلوةً تَقَرُّ بِها عَيْنُ رَسُولِهِ وَتُبَلِّغُهُ اَكْبَرَ مَاْمُولِهِ اَللّهُمَّ
اجْعَلْ اَفْضَلَ صَلَواتِكَ وَاَزْكاها وَاَنْمى بَرَكاتِكَ وَاَوْفاها عَلى رَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَخِيَرَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَعَلى مَنْ نَسَلَ مِنْ اَوْلادِهِ الطَّيِّبينَ وَعَلى مَنْ خَلَّفَ مِنْ عِتْرَتِهِ
الطّاهِرينَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَفِيِّكَ وَاِبْرهيمَ نَجْلِ
نَبِيِّكَ اَنْ تَجْعَلَ سَعْيي بِهِمْ مَشْكُوراً وَذَنْبي بِهِمْ مَغْفُوراً وَحَيوتي بِهِمْ سَعيدَةً وَعاقِبَتي
بِهِمْ حَميدَةً وَحَوائِجي بِهِمْ مَقْضِيَّةً وَاَفْعالي بِهِمْ مَرْضِيَّةً وَاُمُوري بِهِمْ مَسْعُودَةً وَشُؤُني بِهِمْ
مَحْمُودَةً اَللّهُمَّ وَاَحْسِنْ لِيَ التَّوْفيقَ وَنَفِّسْ عَنّي كُلَّ هَمٍّ وَضيقٍ اَللّهُمَّ جَنِّبْني عِقابَكَ وَ
امْنَحْني ثَوابَكَ وَاَسْكِنّي جِنانَكَ وَارْزُقْني رِضْوانَكَ وَاَمانَكَ وَاَشْرِكْ في صالِحِ دُعائي
والِدَيَّ وَوُلْدي وَجَميعَ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ الْاَحْياءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ اِنَّكَ وَلِيُّ الْباقِياتِ
الصّالِحاتِ آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ پس بخواهی حاجتهای خودرا و دو رکعت نماز زیارت میگذاری

## زیارت جناب فاطمه بنت اسد والده حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام مبا بستی نزد قبر او بایستی و بگوئی

اَلسَّلامُ عَلى نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلينَ اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدٍ

شیخ طوسی گفته که هر کس بگوید [illegible] صلوات بر محمد لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر ده مرتبه و صلوات بفرستد بر محمد و آل محمد ده مرتبه و تسبیح کند سی و پنج مرتبه و تهلیل گوید سی و پنج مرتبه و تحمید گوید سی و پنج مرتبه نوشته نشود در آن روز از غافلین و اگر در شب بگوید نیز نوشته نشود در آن شب از غافلین

منقول است از محمد بن فضیل روایت کرده که نوشتم بخدمت حضرت امام محمد تقی علیه السّلام و از آن حضرت درخواست کردم تعلیم دعائی که بخوانم [illegible]

سَيِّدِ الأَوَّلِينَ اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الآخِرِينَ اَلسَّلامُ عَلى مَنْ بَعَثَهُ اللهُ رَحْمَةً لِلْعالَمِينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلى فاطِمَةَ بِنْتِ اَسَدٍ الْهاشِمِيَّةِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الصِّدِّيقَةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ اَلسَّلامُ
عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْكَرِيمَةُ الرَّضِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا كافِلَةَ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ
يا والِدَةَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا مَنْ ظَهَرَتْ شَفَقَتُها عَلى رَسُولِ اللهِ خاتَمِ النَّبِيِّينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا مَنْ تَرْبِيَتُها لِوَلِيِّ اللهِ الأَمِينِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى رُوحِكِ وَبَدَنِكِ الطّاهِرِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى وَلَدِكِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكِ اَحْسَنْتِ الْكَفالَةَ وَاَدَّيْتِ
الأَمانَةَ وَاجْتَهَدْتِ فِي مَرْضاتِ اللهِ وَبالَغْتِ فِي حِفْظِ رَسُولِ اللهِ عارِفَةً بِحَقِّهِ مُؤْمِنَةً بِصِدْقِهِ
مُعْتَرِفَةً بِنُبُوَّتِهِ مُسْتَبْصِرَةً بِنِعْمَتِهِ كافِلَةً بِتَرْبِيَتِهِ مُشْفِقَةً عَلى نَفْسِهِ واقِفَةً عَلى خِدْمَتِهِ
مُخْتارَةً رِضاهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكِ مَضَيْتِ عَلَى الإِيمانِ وَالتَّمَسُّكِ بِاَشْرَفِ الأَدْيانِ راضِيَةً
مَرْضِيَّةً طاهِرَةً زَكِيَّةً تَقِيَّةً نَقِيَّةً فَرَضِيَ اللهُ عَنْكِ وَاَرْضاكِ وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكِ وَ
مَأْواكِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْفَعْنِي بِزِيارَتِها وَثَبِّتْنِي عَلى مَحَبَّتِها وَلا تَحْرِمْنِي
شَفاعَتَها وَشَفاعَةَ الأَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَّتِها وَارْزُقْنِي مُرافَقَتَها وَاحْشُرْنِي مَعَها وَمَعَ اَوْلادِهَا
الطّاهِرِينَ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتِي اِيّاها وَارْزُقْنِي الْعَوْدَ اِلَيْها اَبَداً ما
اَبْقَيْتَنِي وَاِذا تَوَفَّيْتَنِي فَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِها وَاَدْخِلْنِي فِي شَفاعَتِها بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ
اَللّٰهُمَّ بِحَقِّها عِنْدَكَ وَمَنْزِلَتِها لَدَيْكَ اغْفِرْ لِي وَلِوالِدَيَّ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ
وَآتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا بِرَحْمَتِكَ عَذابَ النّارِ ... ركعت ن

زيارت بخوان و دعا ميكنى بانچه خواهى منصرف ميشوى **زيارت حضرت حمزه رضى الله**
**عنه** در احد چون بزيارت حضرت رفتى ميگوئى نزد قبر شريف اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَمَّ رَسُولِ اللهِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خَيْرَ الشُّهَداءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَسَدَ اللهِ وَاَسَدَ
رَسُولِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ جاهَدْتَ فِي اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ وَنَصَحْتَ رَسُولَ اللهِ

وكنت فيما عند الله سبحانه راغبا بابي انت وامي اتيتك متقربا الى رسول الله صلى
عليه واله بذلك راغبا اليك في الشفاعة ابتغي به ياربك خلاص نفسي متعوذا بك
من نار استحقها مثلي بما جنيت على نفسي هاربا من ذنوبي التي احتطبتها على ظهري فزعا
اليك رجاء رحمة ربي اتيتك من شقة بعيدة طالبا فكاك رقبتي من النار وقد
اوقرت ظهري ذنوبي واتيت ما اسخط ربي ولم اجد احدا افزع اليه خيرا لي منكم اهل
بيت الرحمة فكن لي شفيعا يوم فقري وحاجتي فقد سرت اليك محزونا واتيتك مكروبا
وسكبت عبرتي عندك باكيا وصرت اليك مفردا وانت ممن امرني الله بصلته وحثني
على بره ودلني على فضله وهداني لحبه ورغبني في الوفادة اليه والهمني طلب
الحوائج عنده انتم اهل بيت لا يشقى من تولاكم ولا يخيب من اتاكم ولا يخسر من يهواكم
ولا يسعد من عاداكم پس رو بقبلہ میکنی و دو رکعت نماز زیارت بجا میاوری و بعد از فراغ
خود را بقبر میچسبانی و میگوئی اللهم صل على محمد وال محمد اللهم اني تعرضت لرحمتك
بلزومي لقبر عم نبيك صلى الله عليه واله ليجيرني من نقمتك في يوم تكثر فيه
الاصوات وتشغل كل نفس بما قدمت وتجادل عن نفسها فان ترحمني اليوم فلا خوف علي
ولا حزن وان تعاقب فمولى له القدرة على عبده ولا تخيبني بعد اليوم ولا تصرفني
بغير حاجتي فقد لصقت بقبر عم نبيك وتقربت به اليك ابتغاء مرضاتك ورجاء
رحمتك فتقبل مني وعد بحلمك على جهلي وبرافتك على جناية نفسي فقد عظم جرمي
وما اخاف ان تظلمني ولكن اخاف سوء الحساب فانظر اليوم تقلبي على قبر عم نبيك فبهما
فكني من النار ولا تخيب سعيي ولا يهونن عليك ابتهالي ولا تحجبن عنك صوتي ولا
تقلبني بغير حوائجي يا غياث كل مكروب ومحزون ويا مفرجا عن الملهوف الحيران الغريق
المشرف على الهلكة فصل على محمد وال محمد وانظر الي نظرة لا اشقى بعدها ابدا و
[illegible] فقد رجوت رضاك وتحريت الخير الذي لا

بِعَطِيَّةٍ أَحَبُّ سُؤالِكَ فَلا تَرُدَّ أَمَلِي اللّهُمَّ إِنْ تُعاقِبْ فَمَوْلىً لَهُ الْقُدْرَةُ عَلى عَبْدِهِ وَجَزائِهِ بِسُوءِ فِعْلِهِ فَلا أَخِيبَنَّ الْيَوْمَ وَلا تَصْرِفْنِي بِغَيْرِ حاجَتِي وَلا تُخَيِّبَنَّ شُخُوصِي وَوِفادَتِي فَقَدْ أَنْفَدْتُ نَفَقَتِي وَأَتْعَبْتُ بَدَنِي وَقَطَعْتُ الْمَفازاتِ وَخَلَّفْتُ الْأَهْلَ وَالْمالَ وَما خَوَّلْتَنِي وَآثَرْتُ ما عِنْدَكَ عَلى نَفْسِي وَلُذْتُ بِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ ابْتِغاءَ مَرْضاتِكَ فَعُدْ بِحِلْمِكَ عَلى جَهْلِي وَبِرَأْفَتِكَ عَلى ذَنْبِي فَقَدْ عَظُمَ جُرْمِي بِرَحْمَتِكَ يا كَرِيمُ يا كَرِيمُ

مؤلف گوید که مدایح جناب حمزه سلام الله علیه و فضیلت زیارت آنحضرت بیشتر از آن است که ذکر شود فخر المحققین ره در رسالهٔ فخریه فرموده مستحب است زیارت حمزه و باقی شهداء با احد زیرا که روایت شده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که فرمود هرکه زیارت کند مرا و زیارت نکند عمّم حمزه را همانا مرا جفا کرده و این فقیر در بیت الاحزان فی مصائب سیّدة النسوان نقل کردم که حضرت فاطمه صلوات الله علیها بعد از وفات پدر بزرگوارش هر هفته روز دوشنبه و پنجشنبه بزیارت حمزه و شهداء احد میرفت و نماز میخواند و دعا میکرد در آنجا و ترک نکرد تا وفات فرمود و محمود بن لبید گفته که من سیدهٔ جلیله را سر قبر حمزه میرفت و گریه میکرد من در یکی از روزها بزیارت حمزه مشرف شدم دیدم که آن مظلومه نزد قبر حمزه مشغول بگریه است من صبر کردم تا گریه اش ساکن گشت نزدیک رفتم و سلام کردم و گفتم یا سیدة النسوان بحق خدا قسم است که رگهای دلم را قطع کردی از این گریه ات فرمود ای ابا عمرو بر من سزاوار است گریستن زیرا که بمن رسیده است مصیبت بهترین پدرها رسول خدا صلی الله علیه و آله پس فرمود واشوقاه الی رسول الله و انشاد کرد

إِذا ماتَ يَوْماً مَيِّتٌ قَلَّ ذِكْرُهُ ✤ وَذِكْرُ أَبِي مُذْ ماتَ وَاللّهِ أَكْثَرُ

و شیخ مفید فرموده وكانَ رَسُولُ اللّهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَأْمُرُ بِزِيارَةِ قَبْرِ حَمْزَةَ عَلَيْهِ السَّلامُ وَكانَ مُلِمّاً بِهِ وَبِالشُّهَداءِ وَلَمْ تَزَلْ فاطِمَةُ عَلَيْها السَّلامُ بَعْدَ وَفاتِهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ تَأْتِي قَبْرَهُ وَتَتَرَدَّدُ إِلَيْهِ وَالنّاسُ يَتَناوَبُونَ عَلى زِيارَتِهِ وَمُلازَمَةِ قَبْرِهِ

## زیارت قبور شهداء رضوان الله علیهم با احد

میگوئی در زیارت ایشان السَّلامُ عَلى رَسُولِ اللّهِ السَّلامُ عَلى نَبِيِّ اللّهِ السَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّهِ

در بعض روایات بعد از نماز بگوید ... الکرسی ... آمنت بالله ... اللهم ... فی ... یا ... اعوذ ... الله ... اعوذ ... اعوذ بالله ... رسول الله ...

السَّلامُ عَلى اَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ الطّاهِرينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الشُّهَداءُ الْمُؤْمِنُونَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا
اَهْلَ بَيْتِ الْايمانِ وَالتَّوْحيدِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ دينِ اللهِ وَاَنْصارَ رَسُولِهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ
السَّلامُ سَلامٌ عَلَيْكُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدّارِ اَشْهَدُ اَنَّ اللهَ اخْتارَكُمْ لِدينِهِ وَاصْطَفاكُمْ
لِرَسُولِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ قَدْ جاهَدْتُمْ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَذَبَبْتُمْ عَنْ دينِ اللهِ وَعَنْ نَبِيِّهِ وَ
جُدْتُمْ بِاَنْفُسِكُمْ دُونَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ قُتِلْتُمْ عَلى مِنْهاجِ رَسُولِ اللهِ فَجَزاكُمُ اللهُ عَنْ نَبِيِّهِ وَعَنِ
الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ الْجَزاءِ وَعَرَّفَنا وُجُوهَكُمْ في مَحَلِّ رِضْوانِهِ وَمَوْضِعِ اِكْرامِهِ مَعَ النَّبِيّينَ
وَالصِّدّيقينَ وَالشُّهَداءِ وَالصّالِحينَ وَحَسُنَ اُولئِكَ رَفيقاً اَشْهَدُ اَنَّكُمْ حِزْبُ اللهِ وَاَنَّ
مَنْ حارَبَكُمْ فَقَدْ حارَبَ اللهَ وَاَنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبينَ الْفائِزينَ الَّذينَ هُمْ اَحْياءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ
فَعَلى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللهِ وَالْمَلائِكَةِ وَالنّاسِ اَجْمَعينَ اَتَيْتُكُمْ يا اَهْلَ التَّوْحيدِ زائِراً وَبِحَقِّكُمْ
عارِفاً وَبِزِيارَتِكُمْ اِلَى اللهِ مُتَقَرِّباً وَبِما سَبَقَ مِنْ شَريفِ الْاَعْمالِ وَمَرْضِيِّ الْاَفْعالِ عالِماً
فَعَلَيْكُمْ سَلامُ اللهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكاتُهُ وَعَلى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللهِ وَغَضَبُهُ وَسَخَطُهُ اَللّهُمَّ
انْفَعْني بِزِيارَتِهِمْ وَثَبِّتْني عَلى قَصْدِهِمْ وَتَوَفَّني عَلى ما تَوَفَّيْتَهُمْ عَلَيْهِ وَاجْمَعْ بَيْني وَبَيْنَهُمْ في
مُسْتَقَرِّ دارِ رَحْمَتِكَ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ لَنا فَرَطٌ وَنَحْنُ بِكُمْ لاحِقُونَ و میخوانی سورهٔ اِنّا اَنْزَلْناهُ في
لَيْلَةِ الْقَدْرِ را آنچه توانی و بعضی گفته اند که نزد هر قبری دو رکعت نماز زیارت میگذاری

| و بر میگردی | (ذکر مساجد معظمه در مدینه منوره) | ان شاء الله تعالی |
| --- | --- | --- |

از جمله مسجد قبا است که بنا شده بر پرهیزکاری از روز اول و روایت شده که هر که برود بمسجد
و دو رکعت نماز در آن کند او برگردد با ثواب عمره پس برو باین مسجد شریف و دو رکعت نماز
تحیت مسجد بجا آور و بخوان تسبیح زهراء علیها السلام را پس بخوان زیارت جامعه را که اولش اَلسَّلامُ عَلى
اَوْلِياءِ اللهِ است و ما انرا از زیارات جامعه قرار میدهیم و بیاید در اواخر باب ان شاء الله پس
بخوان خدا را و بگو یا کائِناً قَبْلَ کُلِّ شَيْءٍ و این دعا بجهت طولانی نقلش منافی با اختصار است هر که
خواهد بمزار بحار رجوع کند و نماز بگذار در مشربهٔ ام ابراهیم یعنی غرفهٔ مادر حضرت ابراهیم بن

(ادعیه وقت خوابیدن)
بدانکه در وقت خوابیدن دعوات و تعویذات [illegible]
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کسیکه بخواند انا انزلناه و قل
هو الله احد در وقت خواب [illegible]
از آنجمله آنکه [illegible] بخواند در وقت خواب قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد [illegible] برائت از شرک
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود که کسیکه بخواهد برخیزد برای نماز شب در وقت خواب بگوید اللهم لا تؤمنّی مکرک ولا تنسنی ذکرک ولا تجعلنی من الغافلین

رسول الله صلی الله علیه و آله که آن مسکن و محل نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله بوده است
و در مسجد فضیخ که در نزدیکی مسجد قبا است و آن را مسجد رد شمس نیز میگویند و در مسجد فتح که
مسجد احزاب نیز میگویند و چون در مسجد فتح از نماز فارغ شدی بگو یا صریخ المکروبین و یا مجیب
دعوة المضطرین و یا مغیث المهمومین اکشف عنی ضری و همی و کربی و غمی کما کشفت عن
نبیک صلی الله علیه و آله همه و کفیته هول عدوه واکفنی ما اهمنی من امر الدنیا
والآخرة یا ارحم الراحمین و نماز میگذاری در خانه حضرت امام زین العابدین و خانه امام جعفر
صادق علیهما السلام و مسجد سلمان و مسجد امیر المؤمنین علیه السلام که محاذی قبر حمزه است و مسجد مباهله

[illegible] آنچه خواهی [illegible] (زیارت وداع) [illegible] که بخوانی دعا میکنی

هرگاه خواستی از مدینه بیرون روی غسل کن و برو نزد قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله و بجا آور [illegible]
پیشتر میکردی پس وداع کن آنحضرت را و بگو السلام علیک یا رسول الله استودعک الله
واسترعیک واقرء علیک السلام آمنت بالله وبما جئت به ودللت علیه اللهم لا تجعله
آخر العهد منی لزیارة قبر نبیک فان توفیتنی قبل ذلک فانی اشهد [illegible]
علیه فی حیاتی ان لا اله الا انت وان محمدا عبدک ورسولک صلی الله علیه [illegible]
و حضرت صادق علیه السلام در وداع قبر پیغمبر به یونس بن یعقوب فرمود که بگو صلی الله علیک السلام
علیک لا جعله الله آخر تسلیمی علیک مؤلف گوید که مادامیکه [illegible]
زوار در مدینه طیبه گفتیم که [illegible]
هستند فرصت غنیمت دانسته [illegible]
آنجا مقابل ده هزار نماز [illegible]
قبر و منبر است و بدانکه [illegible]
صلوات الله علیهم اجمعین [illegible]
در قواعد [illegible] صادق علیه السلام [illegible]

[illegible]

که در مسجد رسول خدا صلی الله علیه و آله بیا نماز کن تا توانی و فرمود که همیشه ترا میسر نمیشود که
باینمکان شریف بیائی الخ و شیخ طوسی ره در تهذیب بسند معتبر از مرازم نقل کرده که حضرت صادق
علیه السلام فرمود که روزه گرفتن در مدینه و نماز کردن نزد ستونها واجب نیست بلکه واجب همان نماز
پنجگانه و روزهٔ ماه رمضان است و لکن هر که خواهد روزه بدارد بهتر است از برای او و فرمود بیا
نماز کنید در این مسجد شریف تا توانید که بهتر است از برای شما و بدانید که آدمی گاه هست زیرک
میباشد در کار دنیا مردم او را مدح میکنند که چه بسیار زیرک است فلانی پس چون باشد کسیکه
در امر آخرت زیرک باشد و زنهار ترک مکن حضرت رسول صلی الله علیه و آله را در هر روز مکرر و همچنین
ائمهٔ بقیع را باندازهٔ که ممکن است ترا و هر وقت که مشاهده کردی حجرهٔ حضرت رسول را اسلام بکن بر
آنحضرت و وفادار میکه در مدینه هستی مواظب خود باش و خود را حفظ کن از گناهان و مظالم و تدبر و تفکر
کن در شرافت آنجا خصوص در مسجد شریف که قدمهای مبارک حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر
آن زمینها گذاشته شده و آن بزرگوار در کوچه و بازاران تردد فرموده و در مسجد ... نماز
و آنجا موضع وحی و تنزیلست و حضرت جبرئیل و ملائکهٔ مقربین آنجا فرود میامدند و لنعم ما قیل

| | | | |
|---|---|---|---|
| ارض مشی جبرئیل فی عرصاتها | | و الله شرف ارضها و سمائها | |

و تا ممکن شود ترا تصدق کن در مدینه خصوص در مسجد و بخصوص بسادات و ذریهٔ رسول
که ثواب جزیل و اجر عظیم بر آن مترتبست و علامهٔ مجلسی ره فرموده که در روایت معتبر وارد شده است که
درهمی که در آنجا تصدق کنند برابر است با ده هزار درهم که در جاهای دیگر تصدق کنند و اگر ممکن شود
ترا اختیار کن مجاورت این بلد طیب را که مجاورت در مدینه مستحب است و احادیث مستفیضه در فضیلت آن وارد شده

| | |
|---|---|
| سقی الله قبرا بالمدینة غیثه | فقد حل فیه الامن بالبرکات |
| نبی الهدی صلی علیه ملیکه | و بلغ عنا روحه التحفات |
| و صلی علیه الله ما ذر شارق | و لاحت نجوم اللیل مبتدرات |

## فصل ... در فضیلت و کیفیت زیارت مولای ما حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

### باب اول در فضیلت زیارت آنحضرت است ...

اهل خانه‌ام بشنوند و میگفت اللهم اعنّی علی هول المطلع و وسّع علی ضیق المضجع و ارزقنی خیر ما قبل الموت و ارزقنی خیر ما بعد الموت

## فصل پنجم

در ذکر چند دعائی که در وقت بیرون آمدن از منزل خوانده میشود و آن هشت است اول از حضرت صادق علیه السلام منقول است که آدمی هرگاه خواست از منزل خود بیرون رود بگوید سه مرتبه در وقتیکه اراده دارد الله اکبر و سه مرتبه بالله اخرج و بالله ادخل و علی الله اتوکل ... اللهم افتح لی ... [illegible]

شیخ طوسی بسند صحیح از محمد بن مسلم از حضرت صادق علیه‌السلام روایت کرده که فرمود خداوند خلقی نیافریده
مخلوقی بیشتر از ملائکه و بدرستیکه هر روزی نازل میشوند هفتاد هزار ملک و می‌آیند بیت
المعمور و طواف میکنند بعد از آن و چون از طواف آنجا فارغ شدند بطواف کعبه میروند و چون از طواف
کعبه فارغ شدند بسوی قبر پیغمبر ص می‌آیند و سلام میکنند بر آنحضرت پس از آن می‌آیند بسوی قبر امیر
المؤمنین علیه‌السلام و سلام میکنند بر آنحضرت بعد از آن می‌آیند نزد قبر حسین علیه‌السلام و سلام میکنند
بر آنجناب پس از آن باسمانها بالا میروند و مثل ایشان هر روز نازل میشوند تا روز قیامت پس فرمود
آنحضرت که هر که زیارت کند امیرالمؤمنین علیه‌السلام را و عارف بحق آنحضرت باشد یعنی آنجناب را امام واجب
الاطاعة و خلیفه بلافصل داند و از روی تجبر و تکبر بزیارت نیامده باشد حق تعالی بنویسد از برای
او اجر صد هزار شهید و گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد و مبعوث گردد در روز قیامت
جمله ایمان از اهوال آن روز و آسان گرداند بر او حساب او را و استقبال نمایند او را ملائکه و چون برگردد
از زیارت او را مشایعت نمایند تا بخانه خود برگردد و اگر بیمار شود بعیادت او بیایند و اگر بمیرد متابعت
جنازه او بکنند و از برای او طلب آمرزش نمایند تا قبرش و بسند معتبر [illegible]
آنحضرت روایت کرده که فرمود هر که پیاده بزیارت امیرالمؤمنین علیه‌السلام برود حق تعالی بهر گامی ثواب یک حج
و یک عمره برای او بنویسد و اگر پیاده برگردد بهر گامی ثواب دو حج و دو عمره از برای او بنویسد [illegible]
آنحضرت روایت کرده که با ابن مارد فرمود ای پسر مارد هر که زیارت کند جدم امیرالمؤمنین علیه‌السلام را [illegible]
بحقه بنویسد حق تعالی از برای او بعدد هر گامی حج مقبول و عمره [illegible]
تن جهنم قدمیرا که غبارآلود شود در زیارت آنحضرت [illegible]
[illegible]
[illegible]
مؤلف گوید [illegible]
[illegible]

کردند و هر دردناکی که خود را باو بمالد شفا گیرد و هر که بان پناه برد در امان باشد سید عبد الکریم بن طاوس روایت کرده از محمد بن علی شیبانی که گفت من و پدرم و عمم حسین بنحو پنهانی در شب رفتیم بزیارت قبر امیر المؤمنین علیه السلام و این در سال دویست و شصت و چیزی بود و من کودکی صغیر بودم چون رسیدیم بنزد قبر آنحضرت دیدیم که آن قبر مطهر دور آن سنگهای سیاه گذاشته شده و بنائی ندارد پس ما نزدیک آن رفتیم بعضی از ما شروع کرد بخواندن قرآن و بعضی دیگر مشغول بنماز شد و بعضی مشغول بزیارت و در اینحال بودیم که ناگاه دیدیم شیری بجانب ما میاید چون نزدیک ما آمد بفاصله یک نیزه ما از آنمحل شریف دور شدیم آنحیوان بنزدیک قبر رفت و شروع کرد بمالیدن ذراع خود بر قبر یکی از ما نزدیک او رفت و مشاهده کرد او را شیر متعرض او نشد او برگشت و ما را بحال شیر خبر داد پس ترس از ما بر طرف شد و همگی نزدیک او رفتیم و او را مشاهده کردیم دیدیم که در ذراع او جراحتی است و اندست مجروح را بقبر آنحضرت میمالید پس یکساعت باینحال بود آنگاه برفت و ما دیگر باره بحال اول خود بنماز و زیارت و قرائت قرآن برگشتیم و شیخ مفید نقلکرده که روزی هرون الرشید باهنگ شکار از کوفه بیرون رفت و بجانب غریین و ثویه توجه نمود و در آنجا آهوانی دید فرمانداد تا بازهای شکاری و کلاب معلّم را برای شکار آهوان رها کردند و بر آنها بتاختند آهوان که چنین دیدند فرار کرده بپشته پناه بردند و در آنجا بیارامیدند بازها در ناحیه بیافتادند و تازیها باز شدند و رشید از اینمطلب بسی عجب شد دیگر باره آهوان از فراز پشته بنشیب آمدند بازها و تازیها آهنگ ایشان نمودند دیگر باره آهوان بآن پشته پناه بردند و جانوران شکاری از قصد ایشان برگشتند تا سه مرتبه کار بدینگونه رفت هرون سخت در عجب شد غلامان خود را امر کرد که تعجیل کنید و مردیرا که از حال اینمکان باخبر باشد بیاورید غلامان رفتند و از قبیله بنی اسد پیرمردیرا حاضر کردند هرون از وی پرسید که حال این پشته چیست و در اینمکان چه کیفیتی است گفت اگر مرا امان میدهی قصه از آن بعرض میرسانم گفت با خدا عهد کردم که ترا اذیت نکنم و در امان باشی الحال آنچه دانی بگو گفت خبر داد مرا

پدرم از پدران خود که میگفتند قبر مطهر امیر المؤمنین علیه السلام در این پشته واقعست و حق تعالی آنرا حرم امن و امان خود قرار داده که هر چه بآن پناه برند امان باشد فقیر گوید در امثال عربیت که میگویند احمی من مجیر الجراد یعنی فلانی حمایت کردنش از کسیکه در پناه اوست بیشتر است از پناه دهندهٔ ملخها و قصه اش چنانستکه مردی بادیه نشین از قبیلهٔ طی که نامش مدلج بن سوید بود روزی در خیمهٔ خود نشسته بود با جماعتی از طایفهٔ طی آمدند و جوال و ظرفها با خود دارند پرسید چه خبر است گفتند ملخهای بسیار در اطراف خیمهٔ شما فرود آمده اند آمدیم آنها را بگیریم مدلج که اینرا شنید برخاست سوار بر اسب خود شد و نیزهٔ خود را بدست گرفت و گفت بخدا سوگند هر کس متعرض این ملخها شود من او را خواهم کشت ایکون الجراد فی جواری ثم تریدون اخذه آیا این ملخها در جوار و پناه من باشند و شما آنها بگیرید چنین چیزی نخواهد شد پیوسته از آنها حمایت کرد تا آفتاب گرم شد ملخها پریدند و رفتند آنوقت گفت این ملخها از جوار من منتقل شدند دیگر خود دانید با آنها و صاحب قاموس گفته ذو الاعواد لقب شخصی جبلی عزیز بوده که بعضی گفته اند جد اکثم بن صیفی بوده طایفهٔ مضر هر سال خراجی باو میدادند چون پیر شد او را بر الاغی سوار می نشانیدند و در میان قبایل و میاه عرب برای جبایت خراج در اطراف میدادند و بحدی عزیز و محترم بود که هر ترسانی خود را باو میرسانید ایمن میگشت و هر ذلیل و خواری که بنزد او میرفت عزیز و ارجمند میگردید و هر گرسنه که بنزد او میرسید از گرسنگی میرهید انتهی پس هرگاه [illegible] عرب باین مرتبه از عزت و رفعت رسد چه عجب دارد که حق تعالی قبر خود را که حامل [illegible] و میکائیل و امام حسن و امام حسین علیهم السلام بوده اند [illegible] بیچارگان و شفاء دردمندان قرار داده [illegible] شو خود را با وجبنا و الحاح کن [illegible]

لذا الجود [illegible] | [illegible]

شیخ دیلمی نقل کرده [illegible]

قبر یکی را در آن مشهد شریف و بیرون آنست یمانی کشیده شده متصل بقبه شریفه حضرت
حبل الله المتین امیرالمؤمنین صلوات الله علیه پس آنشخص انشاد کرد

| | | |
|---|---|---|
| اِذا مُتُّ فَادْفِنّی اِلی جَنْبِ حَیْدَرٍ | اَبی شَبَّرٍ اَکْرِمْ بِهِ وَ شُبَیْرٍ | فَلَسْتُ اَخافُ النّارَ عِنْدَ جِوارِهِ |
| وَلا اَتَّقی مِنْ مُنْکَرٍ وَ نَکیرٍ | فَعارٌ عَلی حامِی الْحِمی وَ هُوَ فِی الْحِمی | اِذا ضَلَّ فِی الْبَیْداءِ عِقالُ بَعیرٍ |

## (مطلب دوم در کیفیت زیارت آنحضرت است)

بدانکه زیارات منقوله برای آنحضرت بر دو قسم است یکی مطلقه که مقید بوقتی از اوقات نیست و
دیگر مخصوصه که عکس آنست و این زیارات درضمن دو مقصد بیان میشود **مقصد اول**
در زیارات مطلقه است و آنها بسیار است و ما اکتفا میکنیم در اینجا بذکر چند زیارت اول زیارتی
است که شیخ مفید و شهید و سید بن طاوس و دیگران ذکر کرده اند و کیفیت آن چنانست که هرگاه
اراده زیارت نمائی غسل کن و دو جامه پاک بپوش و بچیزی از بوی خوش خود را خوشبو کن و اگر نیابی
و نکنی نیز مجزی است و چون از خانه بیرون آمدی بگو اَللّهُمَّ اِنّی خَرَجْتُ مِنْ مَنْزِلی اَبْغی فَضْلَکَ
وَ اَزُورُ وَصِیَّ نَبِیِّکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِما اَللّهُمَّ فَیَسِّرْ ذلِکَ لی وَ سَبِّبِ الْمَزارَ لَهُ وَ اخْلُفْنی فی
عاقِبَتی وَ حُزانَتی بِاَحْسَنِ الْخِلافَةِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس روانه شو در حالیکه زبانت گویا باشد
بذکر اَلْحَمْدُ لِلّهِ وَ سُبْحانَ اللّهِ وَ لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ و چون رسیدی بخندق کوفه بایست و بگو اَللّهُ اَکْبَرُ
اَللّهُ اَکْبَرُ اَهْلَ الْکِبْرِیاءِ وَ الْمَجْدِ وَ الْعَظَمَةِ اَللّهُ اَکْبَرُ اَهْلَ التَّکْبیرِ وَ التَّقْدیسِ وَ التَّسْبیحِ وَ الْآلاءِ
اَللّهُ اَکْبَرُ مِمّا اَخافُ وَ اَحْذَرُ اَللّهُ اَکْبَرُ عِمادی وَ عَلَیْهِ اَتَوَکَّلُ اَللّهُ اَکْبَرُ رَجائی وَ اِلَیْهِ اُنیبُ
اَللّهُمَّ اَنْتَ وَلِیُّ نِعْمَتی وَ الْقادِرُ عَلی طَلِبَتی تَعْلَمُ حاجَتی وَ ما تُضْمِرُهُ هَواجِسُ الصُّدُورِ وَ خَواطِرُ
النُّفُوسِ فَاَسْئَلُکَ بِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَی الَّذی قَطَعْتَ بِهِ حُجَجَ الْمُحْتَجّینَ وَ عُذْرَ الْمُعْتَذِرینَ وَ جَعَلْتَهُ
رَحْمَةً لِلْعالَمینَ اَنْ لا تَحْرِمَنی ثَوابَ زِیارَةِ وَلِیِّکَ وَ اَخی نَبِیِّکَ اَمیرِالْمُؤْمِنینَ وَ قَصْدِهِ وَ تَجْعَلَنی
مِنْ وَفْدِهِ الصّالِحینَ وَ شیعَتِهِ الْمُتَّقینَ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ و چون نمودار شود برای تو
قبه شریفه آنحضرت بگو اَلْحَمْدُ لِلّهِ عَلی مَا اخْتَصَّنی بِهِ مِنْ طیبِ الْمَوْلِدِ وَ اسْتَخْلَصَنی اِکْراماً بِهِ مِنْ

(باقیات الصالحات)
بگوید بسم الله آمنت بالله و توکلت علی الله ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله
فصل چهارم
در ذکر بعضی دعاهای وارده پیش از نماز و بعد از نماز از آن جمله دعائیست اول از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه بگوید این دعا را وقتی که برخیزد برای نماز پیش از آنکه افتتاح نماز کند با محمد و آل محمد علیهم السلام خواهد بود اَللّهُمَّ اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اُقَدِّمُهُمْ بَیْنَ یَدَیْ صَلَواتی وَ اَتَقَرَّبُ بِهِمْ اِلَیْکَ فَاجْعَلْنی بِهِمْ وَجیهاً فِی الدُّنْیا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبینَ مَنَنْتَ عَلَیَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ فَاخْتِمْ

مُوالاةِ الاَبْرارِ السَّفَرَةِ الاَطْهارِ وَالخِیَرَةِ الاَعْلامِ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْ سَعْیی اِلَیْکَ وَتَضَرُّعی بَیْنَ یَدَیْکَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی لا تَخْفی عَلَیْکَ اِنَّکَ اَنْتَ اللّٰهُ المَلِکُ الغَفّارُ مؤلف گوید که چون در وقت دیدن قبهٔ منوره بکمال نشاط و شوق برای زائر رو میدهد که میل دارد در آنوقت تمام توجه خود را بآنجناب نماید بهر لسانی و بیانی که تواند مدح و ثنای آن بزرگوار گوید بخصوص زائر اگر از اهل علم و کمال باشد دوست میدارد که اگر شعر بلیغی در نظر داشته باشد در آنحال بآن تمثل جوید لذا بخاطرم رسید که این چند شعر را از قصیدهٔ هائیهٔ ازریه که مناسب این مقام است ذکر نمایم و رجا واثقم که سلامی از جانب این روسیاه صاحب صحیفه سوی آن حضرت با انضمام آن قبهٔ بیضا نماید از دعای خیر فراموشم نفرمایند والاشعار هذه

| | | |
|---|---|---|
| اَیُّهَا الرّاکِبُ المُجِدُّ رُوَیْدا | بِقُلُوبٍ تَقَلَّبَتْ فی جَواها | اِنْ تَراءَتْ اَرْضُ الغَرِیَّیْنِ فَاخْضَعْ |
| وَاخْلَعِ النَّعْلَ دُونَ وادی طُواها | وَاِذا شِمْتَ قُبَّةَ العالَمِ | الاَعْلی وَاَنْوارُ رَبِّها تَغْشاها |
| فَتَواضَعْ فَثَمَّ دارَةُ قُدْسٍ | تَتَمَنَّی الاَفْلاکُ لَثْمَ ثَراها | قُلْ لَهُ وَالدُّمُوعُ سَفْحُ عَقیقٍ |
| وَالحَشا تَصْطَلی بِنارِ غَضاها | یَا ابْنَ عَمِّ النَّبِیِّ اَنْتَ یَدُ اللّٰهِ | الَّتی عَمَّ کُلَّ شَیْءٍ نَداها |
| اَنْتَ قُرْآنُهُ القَدیمُ وَاَوْصافُ | کَ آیاتُهُ الَّتی اَوْحاها | خَصَّکَ اللّٰهُ فی مَآثِرَ شَتّی |
| هِیَ مِثْلُ الاَعْدادِ لا تَتَناهی | لَیْتَ عَیْنا بِغَیْرِ رَوْضِکَ تَرْعی | قَذِیَتْ وَاسْتَمَرَّ فیها قَذاها |
| اَنْتَ بَعْدَ النَّبِیِّ خَیْرُ البَرایا | وَالسَّما خَیْرُ ما بِها قَمَراها | لَکَ ذاتٌ کَذاتِهِ حَیْثُ لَوْلا |
| اَنَّها مِثْلُها لَما آخاها | قَدْ تَراضَعْتُما بِثَدْیِ وِصالٍ | کانَ مِنْ جَوْهَرِ التَّجَلّی غِذاها |
| یا اَخَا المُصْطَفی لَدَیَّ ذُنُوبٌ | هِیَ عَیْنُ القَذا وَاَنْتَ جَلاها | لَکَ فی مُرْتَقَی العُلی وَالمَعالی |
| دَرَجاتٌ لا یُرْتَقی اَدْناها | لَکَ نَفْسٌ مِنْ مَعْدِنِ اللُّطْفِ صیغَتْ | جَعَلَ اللّٰهُ کُلَّ نَفْسٍ فِداها |

و چون بدروازهٔ نجف برسی بگو اَلحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی هَدانا لِهذا وَما کُنّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلا اَنْ هَدانَا اللّٰهُ اَلحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی سَیَّرَنی فی بِلادِهِ وَحَمَلَنی عَلی دَوابِّهِ وَطَوی لِیَ البَعیدَ وَصَرَفَ عَنِّی المَحْذُورَ وَدَفَعَ عَنِّی المَکْرُوهَ حَتّی اَقْدَمَنی حَرَمَ اَخی رَسُولِهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ پس داخل شو و بگو اَلحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَدْخَلَنی هذِهِ البُقْعَةَ المُبارَکَةَ الَّتی بارَکَ اللّٰهُ فیها وَاخْتارَها

(اذن [illegible])

[illegible] نبیک العظیم و [illegible] فانهما الثمار [illegible] فانک علی کل شیء قدیر [illegible] بما [illegible] فانک [illegible] فاغفر [illegible] اللهم [illegible] مع محمد وآل محمد [illegible] بکل [illegible] مع محمد وآل محمد اللهم [illegible] منقلب [illegible] اجعل [illegible] العالمین [illegible] اللهم [illegible] والنعیم

لِوَصِيِّ نَبِيِّهِ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْهَا شَاهِدَةً لِي پس چون بدرگاه اول رسی بگو اَللّٰهُمَّ لِبَابِكَ وَقَفْتُ
وَبِفِنَائِكَ نَزَلْتُ وَبِحَبْلِكَ اعْتَصَمْتُ وَلِرَحْمَتِكَ تَعَرَّضْتُ وَبِوَلِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
تَوَسَّلْتُ فَاجْعَلْهَا زِيَارَةً مَقْبُولَةً وَدُعَاءً مُسْتَجَاباً پس چون بدر صحن رسی بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّ
هٰذَا الْحَرَمَ حَرَمُكَ وَالْمَقَامَ مَقَامُكَ وَاَنَا اُدْخِلُ اِلَيْهِ اُنَاجِيكَ بِمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّي
وَمِنْ سِرِّي وَنَجْوَايَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الَّذِي مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لِي زِيَارَةَ مَوْلَايَ
بِاِحْسَانِهِ وَلَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِ مَمْنُوعاً وَلَا عَنْ وِلَايَتِهِ مَدْفُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ اَللّٰهُمَّ
كَمَا مَنَنْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنِي مِنْ شِيعَتِهِ وَاَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس داخل صحن شو و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِهِ وَمَعْرِفَةِ رَسُولِهِ وَمَنْ فَرَضَ عَلَيَّ
طَاعَتَهُ رَحْمَةً مِنْهُ لِي وَتَطَوُّلاً مِنْهُ عَلَيَّ وَمَنَّ عَلَيَّ بِالْاِيمَانِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَدْخَلَنِي حَرَمَ
اَخِي رَسُولِهِ وَاَرَانِيهِ فِي عَافِيَةٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَنِي مِنْ زُوَّارِ قَبْرِ وَصِيِّ رَسُولِهِ اَشْهَدُ
اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ
مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَاَشْهَدُ اَنَّ عَلِيّاً عَبْدُ اللّٰهِ وَاَخُو رَسُولِ اللّٰهِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى هِدَايَتِهِ وَتَوْفِيقِهِ لِمَا دَعَا اِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ
اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَفْضَلُ مَقْصُودٍ وَاَكْرَمُ مَأْتِيٍّ وَقَدْ اَتَيْتُكَ مُتَقَرِّباً اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ
الرَّحْمَةِ وَبِاَخِيهِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا
تُخَيِّبْ سَعْيِي وَانْظُرْ اِلَيَّ نَظْرَةً رَحِيمَةً تَنْعَشُنِي بِهَا وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ پس چون بدر رواق رسی بایست و بگو اَلسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللّٰهِ اَمِينِ اللّٰهِ
عَلَى وَحْيِهِ وَعَزَائِمِ اَمْرِهِ الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلَى ذٰلِكَ كُلِّهِ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ السَّكِينَةِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَدْفُونِ بِالْمَدِينَةِ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْمَنْصُورِ الْمُؤَيَّدِ اَلسَّلَامُ عَلَى اَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس
داخل رواق شو و در وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست بر در حرم و بگو

---

فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا
الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ پس بیرون رو از صحن
... امیرالمؤمنین علیه السلام ...
... اَللّٰهُمَّ ... فَادْعُ ...
... وَكَرَمِكَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ
... عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ بِمَلَائِكَتِكَ
الْمُقَرَّبِينَ وَاَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ
وَبِكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْغَنِيُّ
عَنِّي وَبِيَ الْفَاقَةُ اِلَيْكَ
اَنْتَ الْغَنِيُّ وَاَنَا الْفَقِيرُ
اِلَيْكَ اَقَلْتَنِي عَثْرَتِي وَسَتَرْتَ
عَلَيَّ ذُنُوبِي

شیخ کفعمی از جمله زیارات حضرت رسول صلی الله علیه و آله شمرده این زیارت مختصر را اَلسَّلَامُ عَلَى اَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَبِيبَ اللّٰهِ وَخِيَرَتَهُ مِنْ خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلٰى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَخِي رَسُولِ اللّٰهِ يا مَوْلايَ يا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ جاءَكَ مُسْتَجِيراً بِذِمَّتِكَ قاصِداً اِلٰى حَرَمِكَ مُتَوَجِّهاً اِلٰى مَقامِكَ مُتَوَسِّلاً اِلَى اللّٰهِ تَعالٰى بِكَ ءَاَدْخُلُ يا مَوْلايَ ءَاَدْخُلُ يا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ءَاَدْخُلُ يا حُجَّةَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ يا اَمِينَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ يا مَلائِكَةَ اللّٰهِ الْمُقِيمِينَ فِي هٰذَا الْمَشْهَدِ يا مَوْلايَ اَتَاْذَنُ لِي بِالدُّخُولِ اَفْضَلَ ما اَذِنْتَ لِاَحَدٍ مِنْ اَوْلِيائِكَ فَاِنْ لَمْ اَكُنْ لَهُ اَهْلاً فَاَنْتَ اَهْلٌ لِذٰلِكَ پس عتبه را ببوس و مقدم دار پای راست پیش از پای چپ و داخل شو و در حال داخل شدن بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحِيمُ

پس برو تا محاذی قبر مطهر شوی و توقف نما پیش از رسیدن بقبر و رو بقبر کن و بگو اَلسَّلامُ مِنَ اللّٰهِ عَلٰى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّٰهِ اَمِينِ اللّٰهِ عَلٰى وَحْيِهِ وَرِسالاتِهِ وَعَزائِمِ اَمْرِهِ وَمَعْدِنِ الْوَحْيِ وَالتَّنْزِيلِ الْخاتِمِ لِما سَبَقَ وَالْفاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلٰى ذٰلِكَ كُلِّهِ الشّاهِدِ عَلَى الْخَلْقِ السِّراجِ الْمُنِيرِ وَالسَّلامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الْمَظْلُومِينَ اَفْضَلَ وَاَكْمَلَ وَاَرْفَعَ وَاَشْرَفَ ما صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَصْفِيائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ وَخَيْرِ خَلْقِكَ بَعْدَ نَبِيِّكَ وَاَخِي رَسُولِكَ وَوَصِيِّ حَبِيبِكَ الَّذِي انْتَجَبْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ وَالدَّلِيلِ عَلٰى مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسالاتِكَ وَدَيّانِ الدِّينِ بِعَدْلِكَ وَفَصْلِ قَضائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ الْقَوّامِينَ بِاَمْرِكَ مِنْ بَعْدِهِ الْمُطَهَّرِينَ الَّذِينَ ارْتَضَيْتَهُمْ اَنْصاراً لِدِينِكَ وَحَفَظَةً لِسِرِّكَ وَشُهَداءَ عَلٰى خَلْقِكَ وَاَعْلاماً لِعِبادِكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ اَلسَّلامُ عَلٰى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طالِبٍ وَصِيِّ رَسُولِ اللّٰهِ وَخَلِيفَتِهِ

القائم بامره من بعده سيد الوصيين ورحمة الله وبركاته السلام على فاطمة بنت رسول
الله صلى الله عليه وآله سيدة نساء العالمين السلام على الحسن والحسين سيدي شباب
اهل الجنة من الخلق اجمعين السلام على الائمة الراشدين السلام على الانبياء والمرسلين
السلام على الائمة المستودعين السلام على خاصة الله من خلقه السلام على المتوسمين
السلام على المؤمنين الذين قاموا بامره ووازروا اولياء الله وخافوا بخوفهم السلام على
الملائكة المقربين السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين پس برو تا بایستی نزدیک قبر
و رو بقبر و پشت بقبله کن و بگو السلام عليك يا امير المؤمنين السلام عليك يا حبيب الله
السلام عليك يا صفوة الله السلام عليك يا ولي الله السلام عليك يا حجة الله السلام
عليك يا امام الهدى السلام عليك يا علم التقى السلام عليك ايها الوصي البر التقي
النقي الوفي السلام عليك يا ابا الحسن والحسين السلام عليك يا عمود الدين السلام
عليك يا سيد الوصيين وامين رب العالمين وديان يوم الدين وخير المؤمنين وسيد
الصديقين والصفوة من سلالة النبيين وباب حكمة رب العالمين وخازن وحيه و
عيبة علمه والناصح لامة نبيه والتالي لرسوله والمواسي له بنفسه والناطق بحجته
والداعي الى شريعته والماضي على سنته اللهم اني اشهد انه قد بلغ عن رسولك
ما حمل ورعى ما استحفظ وحفظ ما استودع وحلل حلالك وحرم حرامك واقام احكامك
وجاهد الناكثين في سبيلك والقاسطين في حكمك والمارقين عن امرك صابرا محتسبا
لا تاخذه فيك لومة لائم اللهم صل عليه افضل ما صليت على احد من اوليائك
واصفيائك واوصياء انبيائك اللهم هذا قبر وليك الذي فرضت طاعته وجعلت
في اعناق عبادك مبايعته وخليفتك الذي به تاخذ وتعطي وبه تثيب وتعاقب و
قد قصدته طمعا لما اعددته لاوليائك فبعظيم قدره عندك وجليل خطره لديك
وقرب منزلته منك صل على محمد وآل محمد وافعل بي ما انت اهله فانك اهل الكرم

وَالْجُودِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَىٰ ضَجِيعَيْكَ آدَمَ وَنُوحٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

پس ضریح را ببوس و در جانب سر بایست و بگو يَا مَوْلَايَ [illegible] بِكَ أَتَوَسَّلُ إِلَىٰ رَبِّي

فِي بُلُوغِ مَقْصُودِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْمُتَوَسِّلَ بِكَ غَيْرُ خَائِبٍ وَالطَّالِبَ بِكَ عَنْ مَعْرِفَةٍ غَيْرُ مَرْدُودٍ

إِلَّا بِقَضَاءِ حَوَائِجِهِ فَكُنْ لِي شَفِيعًا إِلَى اللهِ رَبِّكَ وَرَبِّي فِي قَضَاءِ حَوَائِجِي وَتَيْسِيرِ أُمُورِي وَكَشْفِ

شِدَّتِي وَغُفْرَانِ ذَنْبِي وَسَعَةِ رِزْقِي وَتَطْوِيلِ عُمْرِي [illegible] سُؤْلِي فِي آخِرَتِي وَدُنْيَايَ اللّٰهُمَّ

الْعَنْ قَتَلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْأَئِمَّةِ

وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا لَا تُعَذِّبُ بِهِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ [illegible] لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَلَا أَجَلَ

وَلَا أَمَدَ بِمَا شَاقُّوا وُلَاةَ أَمْرِكَ وَأَعِدَّ لَهُمْ عَذَابًا [illegible] اللّٰهُمَّ وَ

أَدْخِلْ عَلَىٰ قَتَلَةِ أَنْصَارِ رَسُولِكَ وَعَلَىٰ قَتَلَةِ [illegible] قَتَلَةِ [illegible]

وَعَلَىٰ قَتَلَةِ أَنْصَارِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَقَتَلَةِ مَنْ قُتِلَ [illegible] مُحَمَّدٍ أَجْمَعِينَ عَذَابًا

أَلِيمًا مُضَاعَفًا فِي [illegible] مِنْ جَحِيمٍ [illegible] مُبْلِسُونَ

مَلْعُونُونَ [illegible] رُؤُوسُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ [illegible]

أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَتْبَاعِهِمْ مِنْ عِبَادِكَ [illegible] مُسْتَنِيرَ [illegible]

[illegible] مِنَ الْعَالَمِينَ فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ اللّٰهُمَّ [illegible]

مَشَاهِدِ [illegible] الرَّاحِمِينَ

اللّٰهُ بِكَ التُّرابَ وَاَوْضَحَ بِكَ الْكِتابَ وَجَعَلَكَ وَاَباكَ وَجَدَّكَ وَاَخاكَ وَبَنيكَ عِبْرَةً
لِاُولِي الْاَلْبابِ يَابْنَ الْمَيامينِ الْاَطْيابِ لِتَاْلينَ الْكِتابَ وَجَّهْتُ سَلامي اِلَيْكَ صَلَواتُ
اللّٰهِ وَسَلامُهُ عَلَيْكَ وَجَعَلَ اَفْئِدَةً مِنَ النّاسِ تَهْوي اِلَيْكَ ما خابَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكَ وَ
لَجَاَ اِلَيْكَ پس برو نزد پای قبر بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلى اَبِي الْاَئِمَّةِ وَخَليلِ النُّبُوَّةِ وَالْمَخْصُوصِ
بِالْاُخُوَّةِ اَلسَّلامُ عَلى يَعْسُوبِ الدّينِ وَالْايمانِ وَكَلِمَةِ الرَّحْمٰنِ اَلسَّلامُ عَلى ميزانِ الْاَعْمالِ وَ
مُقَلِّبِ الْاَحْوالِ وَسَيْفِ ذِي الْجَلالِ وَساقِي السَّلْسَبيلِ الزُّلالِ اَلسَّلامُ عَلى صالِحِ الْمُؤْمِنينَ
وَوارِثِ عِلْمِ النَّبِيّينَ وَالْحاكِمِ يَوْمَ الدّينِ اَلسَّلامُ عَلى شَجَرَةِ التَّقْوى وَسامِعِ السِّرِّ وَالنَّجْوى
اَلسَّلامُ عَلى حُجَّةِ اللّٰهِ الْبالِغَةِ وَنِعْمَتِهِ السّابِغَةِ وَنِقْمَتِهِ الدّامِغَةِ اَلسَّلامُ عَلَى الصِّراطِ
الْواضِحِ وَالنَّجْمِ اللّائِحِ وَالْاِمامِ النّاصِحِ وَالزِّنادِ الْقادِحِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ پس بگو
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى اَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ اَخي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَناصِرِهِ وَوَصِيِّهِ وَ
وَزيرِهِ وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبابِ حِكْمَتِهِ وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدّاعي اِلى شَريعَتِهِ
وَخَليفَتِهِ في اُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قاصِمِ الْكَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ الَّذي
جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هرُونَ مِنْ مُوسى اَللّٰهُمَّ والِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَ
انْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ وَصَلِّ
عَلَيْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ اَوْصِياءِ اَنْبِيائِكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ پس برگرد بجانب
سر از برای زیارت حضرت آدم و نوح و در زیارت آدم بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا حَبيبَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمينَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا خَليفَةَ اللّٰهِ في اَرْضِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا الْبَشَرِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ
وَعَلَى الطّاهِرينَ مِنْ وُلْدِكَ وَذُرِّيَّتِكَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ صَلوةً لا يُحْصيها اِلّا هُوَ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ و در زیارت نوح علیه السلام بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا صَفِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَبيبَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

اهلنا فمن هديت اللهم إني أسألك عزيمة الرشاد والثبات في الأمر والرشد وأسألك شكر نعمتك وحسن عافيتك وأداء حقك وأسألك يا رب قلبا سليما ولسانا صادقا وأستغفرك لما تعلم وأسألك خير ما تعلم وأعوذ بك من شر ما تعلم فإنك تعلم ولا نعلم وأنت علام الغيوب

ازجمله مرویست از ... علیه السلام روایت است که هر کس این کلمات را بگوید نزد هر نماز فریضه محفوظ ماند خودش و خانه اش و مالش و اولادش اُجیرُ نفسی ومالی ودینی واهلی وولدی ... وكل ما هو منی بالله الواحد الاحد الصمد الذی ...

شَفیعِ الْمُرْسَلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمینَ اللهِ فی اَرْضِهِ صَلَواتُ اللهِ وَسَلامُهُ عَلَیْکَ وَ
عَلی رُوحِکَ وَبَدَنِکَ وَعَلَی الطّاهِرینَ مِنْ وُلْدِکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ پس شش رکعت نماز
بکن دو رکعت برای امیرالمؤمنین علیه السلام در رکعت اول بعد از سورهٔ فاتحة الکتاب سورهٔ الرحمن
بخوان و در رکعت دوم سورهٔ یس و بعد از نماز تسبیح حضرت فاطمهٔ زهراء سلام الله علیها را بخوان و طلب
آمرزش از خدا بکن و از برای خود دعا کن و بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی صَلَّیْتُ هاتَیْنِ الرَّکْعَتَیْنِ هَدِیَّةً
مِنّی اِلی سَیِّدی وَمَوْلایَ وَلِیِّکَ وَاَخی رَسُولِکَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَسَیِّدِ الْوَصِیّینَ عَلِیِّ بْنِ اَبی طالِبٍ
صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِ وَعَلی آلِهِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْها مِنّی وَاْجْزِنی عَلی ذلِکَ
جَزاءَ الْمُحْسِنینَ اَللّٰهُمَّ لَکَ صَلَّیْتُ وَلَکَ رَکَعْتُ وَلَکَ سَجَدْتُ وَحْدَکَ لا شَریکَ لَکَ
لِاَنَّهُ لا تَکُونُ الصَّلوةُ وَالرُّکُوعُ وَالسُّجُودُ اِلّا لَکَ لِاَنَّکَ اَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنّی زِیارَتی وَاَعْطِنی سُؤْلی بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرینَ و چهار
رکعت [illegible] هدیه [illegible] پس [illegible] و [illegible] سجده بگو اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ
[illegible]
وَما [illegible] وَما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّی عَزَّ جارُکَ وَجَلَّ ثَناؤُکَ وَلا اِلهَ غَیْرُکَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ پس جانب راست روی را بر زمین گذار و بگو اِرْحَمْ ذُلّی بَیْنَ یَدَیْکَ
وَتَضَرُّعی اِلَیْکَ وَوَحْشَتی مِنَ النّاسِ وَاُنْسی بِکَ یا کَریمُ یا کَریمُ یا کَریمُ پس جانب چپ [illegible]
بر زمین گذار و بگو لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ رَبّی حَقّاً حَقّاً سَجَدْتُ لَکَ یا رَبِّ تَعَبُّداً وَرِقّاً اَللّٰهُمَّ
اِنَّ عَمَلی ضَعیفٌ فَضاعِفْهُ لی یا کَریمُ یا کَریمُ پس برو بسجده و صد مرتبه بگو شکراً
و جهد کن در دعا که این موضع طلبیدن مطالب و استغفار بسیار بکن که محل آمرزش
گناهان است و حاجات خود را از خدا طلب کن که مقام استجابت دعا است و [illegible]
[illegible] گفته اند که [illegible] بجا بیاورد چه فریضه و چه نافله [illegible]
[illegible] وَلابُدَّ مِنْ [illegible] وَلابُدَّ مِنْ قَضائِکَ

وَلاحَوْلَ وَلاقُوَّةَ اِلّا بِكَ اَللّٰهُمَّ فَما قَضَيْتَ عَلَيْنا مِنْ قَضاءٍ اَوْ قَدَّرْتَ عَلَيْنا مِنْ قَدَرٍ فَاَعْطِنا مَعَهُ صَبْراً يَقْهَرُهُ وَيَدْمَغُهُ وَاجْعَلْهُ لَنا صاعِداً فِي رِضْوانِكَ يُنْمي في حَسَناتِنا وَتَفْضيلِنا وَسُؤْدَدِنا وَشَرَفِنا وَمَجْدِنا وَنَعْمائِنا وَكَرامَتِنا فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَلاتَنْقُصْ مِنْ حَسَناتِنا اَللّٰهُمَّ وَما اَعْطَيْتَنا مِنْ عَطاءٍ اَوْ فَضَّلْتَنا بِهِ مِنْ فَضيلَةٍ اَوْ اَكْرَمْتَنا بِهِ مِنْ كَرامَةٍ فَاَعْطِنا مَعَهُ شُكْراً يَقْهَرُهُ وَيَدْمَغُهُ وَاجْعَلْهُ لَنا صاعِداً في رِضْوانِكَ وَفي حَسَناتِنا وَسُؤْدَدِنا وَشَرَفِنا وَنَعْمائِكَ وَكَرامَتِكَ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَلاتَجْعَلْهُ لَنا اَشَراً وَلابَطَراً وَلافِتْنَةً وَلامَقْتاً وَلاعَذاباً وَلاخِزْياً فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَثْرَةِ اللِّسانِ وَسُوءِ الْمَقامِ وَخِفَّةِ الْميزانِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَقِّنا حَسَناتِنا فِي الْمَماتِ وَلاتُرِنا اَعْمالَنا حَسَراتٍ وَلاتُخْزِنا عِنْدَ قَضائِكَ وَلاتَفْضَحْنا بِسَيِّئاتِنا يَوْمَ نَلْقاكَ وَاجْعَلْ قُلُوبَنا تَذْكُرُكَ وَلاتَنْساكَ وَتَخْشاكَ كَاَنَّها تَراكَ حَتّى نَلْقاكَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَدِّلْ سَيِّئاتِنا حَسَناتٍ وَاجْعَلْ حَسَناتِنا دَرَجاتٍ وَاجْعَلْ دَرَجاتِنا غُرُفاتٍ وَاجْعَلْ غُرُفاتِنا عالِياتٍ اَللّٰهُمَّ وَاَوْسِعْ لِفَقيرِنا مِنْ سَعَةِ ما قَضَيْتَ عَلى نَفْسِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمُنَّ عَلَيْنا بِالْهُدى ما اَبْقَيْتَنا وَالْكَرامَةِ ما اَحْيَيْتَنا وَالْكَرامَةِ اِذا تَوَفَّيْتَنا وَالْحِفْظِ فيما بَقِيَ مِنْ عُمْرِنا وَالْبَرَكَةِ فيما رَزَقْتَنا وَالْعَوْنِ عَلى ما حَمَّلْتَنا وَالثَّباتِ عَلى ما طَوَّقْتَنا وَلاتُؤاخِذْنا بِظُلْمِنا وَلاتُقایِسْنا بِجَهْلِنا وَلاتَسْتَدْرِجْنا بِخَطايانا وَاجْعَلْ اَحْسَنَ ما نَقُولُ ثابِتاً في قُلُوبِنا وَاجْعَلْنا عُظَماءَ عِنْدَكَ وَاَذِلَّةً في اَنْفُسِنا وَانْفَعْنا بِما عَلَّمْتَنا وَزِدْنا عِلْماً نافِعاً وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لايَخْشَعُ وَمِنْ عَيْنٍ لاتَدْمَعُ وَمِنْ صَلوٰةٍ لاتُقْبَلُ اَجِرْنا مِنْ سُوءِ الْفِتَنِ يا وَلِيَّ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ سیّد در مصباح الزائر فرموده دعاء دیگر که مستحب است در عقب نماز زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام خوانده شود یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا مُجیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّینَ الخ فقیر گوید که این دعا همان دعاء صفوان است که معروفست بدعاء علقمه و خواهد آمد ان شاء الله در ذیل زیارت عاشوراء و بدانکه مستحب است زیارت سر

(ادعیهٔ رزق)

از دعاء التعلیم من تزوّد من ... اللّٰهُمَّ ارْزُقْنی مِنْ فَضْلِكَ الْواسِعِ الْحَلالِ الطَّیِّبِ رِزْقاً واسِعاً حَلالاً طَیِّباً بَلاغاً لِلدُّنْیا وَالْآخِرَةِ صَبّاً صَبّاً هَنیئاً مَریئاً مِنْ غَیْرِ كَدٍّ وَلا مَنٍّ مِنْ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ اِلّا سَعَةً مِنْ فَضْلِكَ الْواسِعِ فَاِنَّكَ قُلْتَ وَاسْئَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ فَمِنْ فَضْلِكَ اَسْئَلُ وَمِنْ عَطِیَّتِكَ اَسْئَلُ وَمِنْ یَدِكَ الْمَلْأى اَسْئَلُ

در فرج از حضرت امام محمد باقر علیه السلام ... [illegible]

امام حسین علیه السلام در نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام و در وسائل و مستدرک بکتاب برای ان مرقوم داشته اند و در مستدرک از مزار محمد ابن المشهدی نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام زیارت کرد سر

امام حسین علیه السلام را نزد سر امیر المؤمنین علیه السلام و نماز کرد ارد نزد ان چهار رکعت و زیارت این است

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الطَّاهِرَةِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذٰى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ وَاَشْهَدُ اَنَّ [illegible] خَالَفُوكَ وَحَارَبُوكَ وَاَنَّ الَّذِينَ خَذَلُوكَ وَالَّذِينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلٰى لِسَانِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى لَعَنَ اللهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْاَلِيمَ اَتَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ [illegible] مُتَقَرِّبًا [illegible] لِاَعْدَائِكَ مُسْتَبْصِرًا بِشَأْنِكَ [illegible] لِي عِنْدَ رَبِّكَ

مؤلف گوید [illegible]

شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده است که حضرت صادق علیه السلام [illegible]

را چنین زیارت کرد [illegible] رکعت [illegible] و زیارت دوم حضرت معروفه [illegible]

که در نهایت اعتبار است و [illegible] شده است [illegible]

که این بهترین زیارات است [illegible]

نماید و کیفیت ان چنان است [illegible]

زین العابدین علیه السلام [illegible]

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا [illegible]

اَشْهَدُ اَنَّكَ جَاهَدْتَ [illegible]

خیر العملین از [illegible] فضیلت [illegible] ابن [illegible] الفضل العظیم [illegible] از [illegible] حضرت صادق علیه السلام [illegible] از [illegible] الحصر [illegible] زیارت [illegible]

اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتّىٰ دَعَاكَ اللهُ اِلىٰ جِوَارِهِ فَقَبَضَكَ اِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ وَاَلْزَمَ اَعْدَاءَكَ
الْحُجَّةَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلىٰ جَمِيعِ خَلْقِهِ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقَدَرِكَ
رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ مُولَعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ اَوْلِيَائِكَ مَحْبُوبَةً فِي
اَرْضِكَ وَسَمَائِكَ صَابِرَةً عَلىٰ نُزُولِ بَلَائِكَ شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نَعْمَائِكَ ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ
آلَائِكَ مُشْتَاقَةً اِلىٰ فَرْحَةِ لِقَائِكَ مُتَزَوِّدَةً التَّقْوىٰ لِيَوْمِ جَزَائِكَ مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ
اَوْلِيَائِكَ مُفَارِقَةً لِاَخْلَاقِ اَعْدَائِكَ مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَثَنَائِكَ پس
پہلوی روی مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت اَللّٰهُمَّ اِنَّ قُلُوبَ الْمُخْبِتِينَ اِلَيْكَ
وَالِهَةٌ وَسُبُلَ الرَّاغِبِينَ اِلَيْكَ شَارِعَةٌ وَاَعْلَامَ الْقَاصِدِينَ اِلَيْكَ وَاضِحَةٌ وَاَفْئِدَةَ
الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَازِعَةٌ وَاَصْوَاتَ الدَّاعِينَ اِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَاَبْوَابَ الْاِجَابَةِ لَهُمْ
مُفَتَّحَةٌ وَدَعْوَةَ مَنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةَ مَنْ اَنَابَ اِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَعَبْرَةَ مَنْ بَكىٰ
مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ وَالْاِغَاثَةَ لِمَنِ اسْتَغَاثَ بِكَ مَوْجُودَةٌ وَالْاِعَانَةَ لِمَنِ اسْتَعَانَ بِكَ
مَبْذُولَةٌ وَعِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ مُنْجَزَةٌ وَزَلَلَ مَنِ اسْتَقَالَكَ مُقَالَةٌ وَاَعْمَالَ الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ
مَحْفُوظَةٌ وَاَرْزَاقَكَ اِلَى الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةٌ وَعَوَائِدَ الْمَزِيدِ اِلَيْهِمْ وَاصِلَةٌ
وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ وَحَوَائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَّةٌ وَجَوَائِزَ السَّائِلِينَ
عِنْدَكَ مُوَفَّرَةٌ وَعَوَائِدَ الْمَزِيدِ مُتَوَاتِرَةٌ وَمَوَائِدَ الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَدَّةٌ وَمَنَاهِلَ الظِّمَاءِ
مُتْرَعَةٌ اَللّٰهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْ ثَنَائِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ اَوْلِيَائِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اِنَّكَ وَلِيُّ نَعْمَائِي وَمُنْتَهىٰ مُنَايَ وَغَايَةُ رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَ
مَثْوَايَ و در کامل الزیارة بعد از این زیارت این فقرات نیز مسطور است اَنْتَ اِلٰهِي وَسَيِّدِي
وَمَوْلَايَ اغْفِرْ لِاَوْلِيَائِنَا وَكُفَّ عَنَّا اَعْدَاءَنَا وَاشْغَلْهُمْ عَنْ اَذَانَا وَاَظْهِرْ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَ
اجْعَلْهَا الْعُلْيَا وَاَدْحِضْ كَلِمَةَ الْبَاطِلِ وَاجْعَلْهَا السُّفْلىٰ اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس
حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هر که از شیعیان ما این زیارت و دعا را نزد قبر امیر المؤمنین

مؤلف گوید که بهتر است ابتدا
زاد در دعاهای رزق که ذکر شد
نماید لذا ثبت در مقام دعا ذکر شود
کفعمی در روایتی که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله ابتدا
دعای طلب روزی تعلیم فرمود
یا رازق المقلین و یا راحم
المساکین و یا ولی المؤمنین
و یا ذا القوة المتین صل علی
محمد و اهل بیته و ارزقنی
و عافنی و اکفنی ما اهمنی
مجمله ابو بصیر ابتدا
طلب روزی از حضرت صادق
علیه السلام نقل کرده حضرت فرمود
که این دعا را علی بن الحسین
علیهما السلام ...
اللهم انی اسئلک حسن
المعیشة معیشة اتقوی بها
علی جمیع حوائجی و اتوصل
بها ...

باشند در قبر یکی از ائمه علیهم السلام بخواند البته حق تعالی این زیارت و دعا را و را در نامهٔ از نور بالا برد و مهر حضرت محمد صلی الله علیه وآله بر آن بزنند و چنین محفوظ باشد تا تسلیم نمایند بقائم آل محمد علیهم السلام پس استقبال نماید صاحبش را ببشارت و تحیت و کرامت انشاء الله تعالی مؤلف گوید که این زیارت شریفه هم از زیارات مطلقه محسوب میشود و هم از زیارات مخصوصهٔ روز غدیر و هم از زیارات جامعه که در جمیع روضات مقدسهٔ ائمه علیهم السلام خوانده میشود

**زیارت ششم** سید عبد الکریم بن طاوس از صفوان جمال روایت کرده است که گفت چون با حضرت صادق علیه السلام وارد کوفه شدیم در هنگامیکه آنحضرت نزد ابو جعفر دوانقی میرفتند فرمود که ای صفوان شتر را بخوابان که این نزدیک قبر جدم امیر المؤمنین علیه السلام است پس فرود آمدند و غسل کردند و جامه را تغییر دادند و پاها را برهنه کردند و فرمودند که تو نیز چنین کن پس روانه شدند بجانب نجف و فرمودند که گامها را کوتاه بردار و سر را بزیر انداز که حق تعالی برای تو بعدد هر گامیکه برمیداری صد هزار حسنه مینویسد و صد هزار گناه محو میکند و صد هزار درجه بلند میکند و صد هزار حاجت برمیآورد و مینویسد برای تو ثواب هر صدیق و شهیدی که مرده یا کشته شده باشد پس آنحضرت میرفتند و من هم با آنحضرت با آرامی و وقار و تسبیح و تقدیس و تهلیل خدا میکردیم تا رسیدیم بتلها پس نظر کردند بجانب راست و چپ و بعصای خود خطی کشیدند پس فرمودند جستجو نما پس طلب کردم اثر قبری یافتم پس آب از دیده‌های مبارکش جاری شد و گفت اِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَیْهِ راجِعُونَ و گفت اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبَأُ الْعَظیمُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الصِّدّیقُ الرَّشیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْبَرُّ الزَّکِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَصِیَّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خِیَرَةَ اللهِ عَلَی الْخَلْقِ اَجْمَعینَ اَشْهَدُ اَنَّکَ حَبیبُ اللهِ وَخاصَّةُ اللهِ وَخالِصَتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ وَمَوْضِعَ سِرِّهِ وَعَیْبَةَ عِلْمِهِ وَخازِنَ وَحْیِهِ پس خود را بچسبانید بقبر و فرمود بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا حُجَّةَ الْخِصامِ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا بابَ الْمَقامِ

بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا نُورَ اللّٰهِ التَّامَّ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللّٰهِ وَعَنْ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ مَا حُمِّلْتَ وَرَعَيْتَ مَا اسْتُحْفِظْتَ وَحَفِظْتَ مَا اسْتُودِعْتَ وَحَلَّلْتَ
حَلَالَ اللّٰهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللّٰهِ وَاَقَمْتَ اَحْكَامَ اللّٰهِ وَلَمْ تَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ
مُخْلِصًا حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِينُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِكَ پس برخاست آن
حضرت و در بالای سر آنحضرت چند رکعت نماز کرد و فرمود ای صفوان هر که زیارت کند امیر المؤمنین
را باین زیارت و این نماز را بکند برگردد بسوی اهلش و حال اینکه گناهانش آمرزیده شده
باشد و عملش مقبول و پسندیده شده باشد و بنویسد برای او ثواب هر که زیارت آنحضرت کرده
باشد از ملائکه صفوان گفت بر سبیل تعجب که (ثواب هر که زیارت کند آنحضرت را از ملائکه) فرمود بلی در
هر شبی هفتاد قبیله از ملائکه آنحضرت را زیارت میکنند پرسید که هر قبیله چه مقدارند فرمود
که صد هزار ملک پس آنحضرت بقهقری یعنی به پشت بیرون آمدند و در اثنای بیرون آمدن میگفتند
يَا جَدَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا طَيِّبَاهُ يَا طَاهِرَاهُ لَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْكَ وَرَزَقَنِيَ الْعَوْدَ اِلَيْكَ
وَالْمَقَامَ فِي حَرَمِكَ وَالْكَوْنَ مَعَكَ وَمَعَ الْاَبْرَارِ مِنْ وُلْدِكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلَى
الْمَلَائِكَةِ الْمُحْدِقِينَ بِكَ صفوان گفت که بآنحضرت عرض کردم که رخصت میدهید خبر
دهم اصحاب خود را از اهل کوفه و نشان این قبر را بایشان بدهم فرمود بلی و درهمی چند دادند
که من قبر را مرمت و اصلاح کردم **زیارت چهارم** در مستدرک از کتاب الوسائل از مزار قدیم
نقلکرده که روایتست از مولای ما امام محمّد باقر علیه‌السّلام که فرمود با پدرم زین العابدین به زیارت قبر
جدّم امیر المؤمنین علیّ بن ابیطالب علیه‌السّلام در نجف رفتیم پس ایستاد پدرم نزد قبر مطهّر و گریست
و گفت اَلسَّلَامُ عَلٰى اَبِي الْاَئِمَّةِ وَخَلِيلِ النُّبُوَّةِ وَالْمَخْصُوصِ بِالْاُخُوَّةِ اَلسَّلَامُ عَلٰى يَعْسُوبِ
الْاِيمَانِ وَمِيزَانِ الْاَعْمَالِ وَسَيْفِ ذِي الْجَلَالِ اَلسَّلَامُ عَلٰى صَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ عِلْمِ
النَّبِيِّينَ الْحَاكِمِ فِي يَوْمِ الدِّينِ اَلسَّلَامُ عَلٰى شَجَرَةِ التَّقْوٰى اَلسَّلَامُ عَلٰى حُجَّةِ اللّٰهِ الْبَالِغَةِ
وَنِعْمَتِهِ السَّابِغَةِ وَنِقْمَتِهِ الدَّامِغَةِ اَلسَّلَامُ عَلَى الصِّرَاطِ الْوَاضِحِ وَالنَّجْمِ اللَّائِحِ وَ

وَمِنْ مَسَاكِنِ الْاَخْيَارِ وَاَبْدِلْنِي بِالدُّنْيَا الْفَانِيَةِ نَعِيمَ الدَّارِ الْبَاقِيَةِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ اَزْلِهَا وَزِلْزَالِهَا وَسَطَوَاتِ شَيَاطِينِهَا وَسَلَاطِينِهَا وَنَكَالِهَا وَمِنْ بَغْيِ مَنْ بَغٰى عَلَيَّ فِيهَا اَللّٰهُمَّ مَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَمَنْ اَرَادَنِي فَاَرِدْهُ وَفُلَّ عَنِّي حَدَّ مَنْ نَصَبَ لِي حَدَّهُ وَاَطْفِئْ عَنِّي نَارَ مَنْ شَبَّ لِي وَقُودَهُ وَاكْفِنِي مَكْرَ الْمَكَرَةِ وَافْقَأْ عَنِّي عُيُونَ الْكَفَرَةِ وَاكْفِنِي هَمَّ مَنْ اَدْخَلَ عَلَيَّ هَمَّهُ وَادْفَعْ عَنِّي شَرَّ الْحَسَدَةِ وَاعْصِمْنِي مِنْ ذٰلِكَ بِالسَّكِينَةِ وَاَلْبِسْنِي دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ وَاَحْيِنِي فِي سِتْرِكَ الْوَاقِي وَاَصْلِحْ لِي حَالِي وَصَدِّقْ قَوْلِي بِفِعَالِي

اَلْاِمامِ النّاصِحِ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكاتُهُ انگاه بگو اَنْتَ وَسیلَتی اِلَی اللّٰهِ وَ ذَریعَتی وَ لی حَقُّ مُوالاتی وَ تَاْمیلی فَكُنْ لی شَفیعی اِلَی اللّٰهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِی الْوُقُوفِ عَلیٰ قَضاءِ حاجَتی وَ هِیَ فَكاكُ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَ اصْرِفْنی فی مَوْقِفی هٰذا بِالنُّجْحِ وَ بِما سَئَلْتُهُ كُلِّهِ بِرَحْمَتِهِ وَ قُدْرَتِهِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی عَقْلاً كامِلاً وَ لُبّاً راجِحاً وَ قَلْباً زَكِیّاً وَ عَمَلاً كَثیراً وَ اَدَباً بارِعاً وَ اجْعَلْ ذٰلِكَ كُلَّهُ لی وَ لا تَجْعَلْهُ عَلَیَّ بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

**زیارت پنجم** شیخ کلینی روایت کرده از حضرت ابوالحسن ثالث امام علی النقی علیه السلام که میگوئی نزد قبر امیرالمؤمنین علیه السلام اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَلِیَّ اللّٰهِ اَنْتَ اَوَّلُ مَظْلُومٍ وَ اَوَّلُ مَنْ غُصِبَ حَقُّهُ صَبَرْتَ وَ احْتَسَبْتَ حَتّیٰ اَتیٰكَ الْیَقینُ فَاَشْهَدُ اَنَّكَ لَقیتَ اللّٰهَ وَ اَنْتَ شَهیدٌ عَذَّبَ اللّٰهُ قاتِلَكَ بِاَنْواعِ الْعَذابِ وَ جَدَّدَ عَلَیْهِ الْعَذابَ جِئْتُكَ عارِفاً بِحَقِّكَ مُسْتَبْصِراً بِشَأْنِكَ مُعادِیاً لِاَعْدائِكَ وَ مَنْ ظَلَمَكَ اَلْقیٰ عَلیٰ ذٰلِكَ رَبّی اِنْ شاءَ اللّٰهُ یا وَلِیَّ اللّٰهِ اِنَّ لی ذُنُوباً كَثیرَةً فَاشْفَعْ لی اِلیٰ رَبِّكَ فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ مَقاماً مَعْلُوماً وَ اِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ جاهاً وَ شَفاعَةً وَ قَدْ قالَ اللّٰهُ تَعالیٰ وَ لا یَشْفَعُونَ اِلّا لِمَنِ ارْتَضیٰ

**زیارت ششم** زیارتی است که جمعی از علماء روایت کرده‌اند که از جملهٔ ایشان است شیخ محمد بن المشهدی که فرموده روایت کرده است محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت بیرون رفتم با صفوان جمال و جمعی از اصحاب ما بجانب نجف و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را زیارت کردیم پس چون فارغ شد صفوان روی خود را گردانید بسوی حضرت امام حسین علیه السلام و گفت زیارت میکنیم حضرت امام حسین علیه السلام را از نزد همین مکان از بالای سر حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و صفوان گفت که با حضرت صادق علیه السلام بانجا آمدم و حضرت چنین زیارت و نماز کردند […] صفوان […] کن و این دعا را بخوان و همیشه حضرت امیرالمؤمنین و امام حسین علیهما السلام را باین زیارت زیارت کن که من ضامنم بر خدا که هر که […] از نزدیک یا دور آنکه زیارتش مقبول است […]

قائله مؤلف گوید که در […] نماز زیارت […] ثانی […]

**فصل ششم** در ذکر دعائی که از حضرت صادق علیه السلام […] اللّهم انّی […] انت کریم […] من […] القضاء […] الانقضاء […] کلینی […] از حضرت […] علیه […] الرحیم […] الفضل […] [illegible]

گردد و حاجتهایش برآورده شود هرچند عظیم باشد مؤلف گوید که تتمه این خبر در فضل
ابن عمل بیاید در عقب دعاء صفوان در زیارت روز عاشوراء انشاء الله و زیارت حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام این است رو بقبر آنحضرت بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یا صِفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمینَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی مَنِ اصْطَفاهُ اللهُ وَاخْتَصَّهُ وَاخْتارَهُ
مِنْ بَرِیَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خَلیلَ اللهِ ما دَجَی اللَّیْلُ وَغَسَقَ وَاَضاءَ النَّهارُ وَاَشْرَقَ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ ما صَمَتَ صامِتٌ وَنَطَقَ ناطِقٌ وَذَرَّ شارِقٌ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ
عَلی مَوْلانا اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبی طالِبٍ صاحِبِ السَّوابِقِ وَالْمَناقِبِ وَالنَّجْدَةِ وَمُبیدِ الْكَتائِبِ
الشَّدیدِ الْبَاْسِ الْعَظیمِ الْمِراسِ الْمَكینِ الْاَساسِ ساقِی الْمُؤْمِنینَ بِالْكَاْسِ مِنْ حَوْضِ الرَّسُولِ
الْمَكینِ الْاَمینِ اَلسَّلامُ عَلی صاحِبِ النُّهی وَالْفَضْلِ وَالطَّوائِلِ وَالْمَكْرُماتِ وَالنَّوائِلِ اَلسَّلامُ
عَلی فارِسِ الْمُؤْمِنینَ وَلَیْثِ الْمُوَحِّدینَ وَقاتِلِ الْمُشْرِكینَ وَوَصِیِّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمینَ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلی مَنْ اَیَّدَهُ اللهُ بِجَبْرَئیلَ وَاَعانَهُ بِمیكائیلَ وَاَزْلَفَهُ فِی الدّارَیْنِ
وَحَباهُ بِكُلِّ ما تَقَرُّ بِهِ الْعَیْنُ وَصَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلی آلِهِ الطّاهِرینَ وَعَلی اَوْلادِهِ الْمُنْتَجَبینَ
وَعَلَی الْاَئِمَّةِ الرّاشِدینَ الَّذینَ اَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَفَرَضُوا عَلَیْنَا الصَّلَواتِ
وَاَمَرُوا بِاِیتاءِ الزَّكوةِ وَعَرَّفُونا صِیامَ شَهْرِ رَمَضانَ وَقِراءَةَ الْقُرْآنِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا
اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ وَیَعْسُوبَ الدّینِ وَقائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا بابَ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یا عَیْنَ اللهِ النّاظِرَةَ وَیَدَهُ الْباسِطَةَ وَاُذُنَهُ الْواعِیَةَ وَحِكْمَتَهُ الْبالِغَةَ
وَنِعْمَتَهُ السّابِغَةَ وَنِقْمَتَهُ الدّامِغَةَ اَلسَّلامُ عَلی قَسیمِ الْجَنَّةِ وَالنّارِ اَلسَّلامُ عَلی نِعْمَةِ
اللهِ عَلَی الْاَبْرارِ وَنِقْمَتِهِ عَلَی الْفُجّارِ اَلسَّلامُ عَلی سَیِّدِ الْمُتَّقینَ الْاَخْیارِ اَلسَّلامُ عَلی اَخی
رَسُولِ اللهِ وَابْنِ عَمِّهِ وَزَوْجِ ابْنَتِهِ وَالْمَخْلُوقِ مِنْ طینَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَصْلِ الْقَدیمِ
وَالْفَرْعِ الْكَریمِ اَلسَّلامُ عَلَی الثَّمَرِ الْجَنِیِّ اَلسَّلامُ عَلی اَبِی الْحَسَنِ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلی شَجَرَةِ طُوبی
وَسِدْرَةِ الْمُنْتَهی اَلسَّلامُ عَلی آدَمَ صَفْوَةِ اللهِ وَنُوحٍ نَبِیِّ اللهِ وَاِبْرهیمَ خَلیلِ اللهِ وَمُوسی

لا تخلف علی میزتنا تقضیه من نعمتك یا ارحم الراحمین اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله وان الدین كما شرع وان الاسلام كما وصف وان الكتاب كما انزل وان القول كما حدث وان الله هو الحق المبین ذكر الله محمدا واهل بیته بخیر وحیا محمدا واهل بیته بالسلام

## فصل هفتم
در ذکر بعضی دعاهای وارده

دفع اندوه و غم و خوف و غیره و مشتمل است بر دوازده دعا اوّل شیخ کفعمی روایت کرده از حضرت امام محمد باقر علیه السلام ...

كَلِيمِ اللَّهِ وَعِيسَى رُوحِ اللَّهِ وَمُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ وَمَنْ بَيْنَهُمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَ
الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقاً السَّلامُ عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ وَسَلِيلِ الْأَطْهَارِ
وَعَنَاصِرِ الْأَخْيَارِ السَّلامُ عَلَى وَالِدِ الْأَئِمَّةِ الْأَبْرَارِ السَّلامُ عَلَى حَبْلِ اللَّهِ الْمَتِينِ وَجَنْبِهِ
الْمَكِينِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلامُ عَلَى أَمِينِ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَخَلِيفَتِهِ وَالْحَاكِمِ بِأَمْرِهِ
وَالْقَيِّمِ بِدِينِهِ وَالنَّاطِقِ بِحِكْمَتِهِ وَالْعَامِلِ بِكِتَابِهِ أَخِي الرَّسُولِ وَزَوْجِ الْبَتُولِ وَسَيْفِ
اللَّهِ الْمَسْلُولِ السَّلامُ عَلَى صَاحِبِ الدَّلالاتِ وَالْآيَاتِ الْبَاهِرَاتِ وَالْمُعْجِزَاتِ الْقَاهِرَاتِ
وَالْمُنْجِي مِنَ الْهَلَكَاتِ الَّذِي ذَكَرَهُ اللَّهُ فِي مُحْكَمِ الْآيَاتِ فَقَالَ تَعَالَى وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا
لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ السَّلامُ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْمُضِيءِ وَجَنْبِهِ الْعَلِيِّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلامُ عَلَى حُجَجِ اللَّهِ وَأَوْصِيَائِهِ وَخَاصَّةِ اللَّهِ وَأَصْفِيَائِهِ وَخَالِصَتِهِ وَأُمَنَائِهِ وَرَحْمَةُ
اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ قَصَدْتُكَ يَا مَوْلايَ يَا أَمِينَ اللَّهِ وَحُجَّتَهُ زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّكَ
مُوَالِياً لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِياً لِأَعْدَائِكَ مُتَقَرِّباً إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ اللَّهِ رَبِّي
وَرَبِّكَ فِي خَلاصِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَقَضَاءِ حَوَائِجِي حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ پس خود را بقبر
بچسبان و قبر را ببوس و بگو سَلامُ اللَّهِ وَسَلامُ مَلائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْمُسَلِّمِينَ لَكَ بِقُلُوبِهِمْ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالنَّاطِقِينَ بِفَضْلِكَ وَالشَّاهِدِينَ عَلَى أَنَّكَ صَادِقٌ أَمِينٌ صِدِّيقٌ عَلَيْكَ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ طُهْرٌ طَاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طُهْرٍ طَاهِرٍ مُطَهَّرٍ أَشْهَدُ لَكَ يَا
وَلِيَّ اللَّهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ بِالْبَلاغِ وَالْأَدَاءِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ جَنْبُ اللَّهِ وَبَابُهُ وَأَنَّكَ حَبِيبُ
اللَّهِ وَوَجْهُهُ الَّذِي يُؤْتَى مِنْهُ وَأَنَّكَ سَبِيلُ اللَّهِ وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّباً إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِزِيَارَتِكَ رَاغِباً إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ أَبْتَغِي
بِشَفَاعَتِكَ خَلاصَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ مُتَعَوِّذاً بِكَ مِنَ النَّارِ هَارِباً مِنْ ذُنُوبِيَ الَّتِي احْتَطَبْتُهَا
عَلَى ظَهْرِي فَزِعاً إِلَيْكَ رَجَاءَ رَحْمَةِ رَبِّي أَتَيْتُكَ أَسْتَشْفِعُ بِكَ يَا مَوْلايَ وَأَتَقَرَّبُ
بِكَ إِلَى اللَّهِ لِيَقْضِيَ بِكَ حَوَائِجِي فَاشْفَعْ لِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ

وَمَوْلاكَ وَزائِرُكَ وَلَكَ عِنْدَ اللهِ الْمَقامُ الْمَحْمُودُ وَالْجاهُ الْعَظيمُ وَالشَّأْنُ الْكَبيرُ وَ
الشَّفاعَةُ الْمَقْبُولَةُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلى اَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَبْدِكَ الْمُرْتَضى
وَاَمينِكَ الْاَوْفى وَعُرْوَتِكَ الْوُثْقى وَيَدِكَ الْعُلْيا وَجَنْبِكَ الْاَعْلى وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنى
وَحُجَّتِكَ عَلَى الْوَرى وَصِدّيقِكَ الْاَكْبَرِ وَسَيِّدِ الْاَوْصِياءِ وَرُكْنِ الْاَوْلِياءِ وَعِمادِ الْاَصْفِياءِ
اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَيَعْسُوبِ الدّينِ وَقُدْوَةِ الصّالِحينَ وَاِمامِ الْمُخْلِصينَ الْمَعْصُومِ مِنَ الْخَلَلِ
الْمُهَذَّبِ مِنَ الزَّلَلِ الْمُطَهَّرِ مِنَ الْعَيْبِ الْمُنَزَّهِ مِنَ الرَّيْبِ اَخى نَبِيِّكَ وَوَصِيِّ رَسُولِكَ الْبائِتِ
عَلى فِراشِهِ وَالْمُواسى لَهُ بِنَفْسِهِ وَكاشِفِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ الَّذى جَعَلْتَهُ سَيْفاً لِنُبُوَّتِهِ
وَآيَةً لِرِسالَتِهِ وَشاهِداً عَلى اُمَّتِهِ وَدَلالَةً عَلى حُجَّتِهِ وَحامِلاً لِرايَتِهِ وَوِقايَةً لِمُهْجَتِهِ
وَهادِياً لِاُمَّتِهِ وَيَداً لِبَأْسِهِ وَتاجاً لِرَأْسِهِ وَباباً لِسِرِّهِ وَمِفْتاحاً لِظَفَرِهِ حَتّى هَزَمَ
جُيُوشَ الشِّرْكِ بِاِذْنِكَ وَاَبادَ عَساكِرَ الْكُفْرِ بِاَمْرِكَ وَبَذَلَ نَفْسَهُ فى مَرْضاتِ رَسُولِكَ
وَجَعَلَها وَقْفاً عَلى طاعَتِهِ فَصَلِّ اللّٰهُمَّ عَلَيْهِ صَلوةً دائِمَةً باقِيَةً پس بگو اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ وَالشِّهابَ الثّاقِبَ وَالنُّورَ الْعاقِبَ يا سَليلَ الْاَطائِبِ يا سِرَّ اللهِ اِنَّ
بَيْنى وَبَيْنَ اللهِ تَعالى ذُنُوباً قَدْ اَثْقَلَتْ ظَهْرى وَلا يَأْتى عَلَيْها اِلّا رِضاهُ فَبِحَقِّ مَنِ
ائْتَمَنَكَ عَلى سِرِّهِ وَاسْتَرْعاكَ اَمْرَ خَلْقِهِ كُنْ لى اِلَى اللهِ شَفيعاً وَمِنَ النّارِ مُجيراً وَعَلَى الدَّهْرِ
ظَهيراً فَاِنّى عَبْدُ اللهِ وَوَلِيُّكَ وَزائِرُكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ پس شش ركعت نماز زيارت بكن
و هر دعا كه خواهى بكن و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ عَلَيْكَ مِنّى سَلامُ اللهِ اَبَداً ما
بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ پس اشاره كن و متوجه شو بجانب قبر امام حسين عليه السلام و بگو
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَتَيْتُكُما زائِراً وَمُتَوَسِّلاً اِلَى
اللهِ تَعالى رَبّى وَرَبِّكُما وَمُتَوَجِّهاً اِلَى اللهِ بِكُما وَمُسْتَشْفِعاً بِكُما اِلَى اللهِ فى حاجَتى هذِهِ
و بخوان تا آخر دعاى صفوان (اِنَّهُ قَريبٌ مُجيبٌ) پس رو بقبله كن و بخوان از اول دعاء
يا اَللهُ يا اَللهُ يا مُجيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّينَ وَيا كاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبينَ تا آخر

(دعاء ختم قرآن)

كن بين هر بيست ركعت ... دو ركعت
كه خواهى ... 
نماز ... بخوان
كه حقّ ... بعد ... بخوان
اين دعا را ... 
... كن ... 
كن بگو اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ
بِاَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ
الْمَنّانُ بَديعُ السَّمواتِ
وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تَفْعَلَ بى كَذا وَكَذا
فرموده ... 
... بيرون آورد
... قرآن مجيد ذكر فرموده
... 
... اَللّٰهُمَّ ...

بقضاء حاجتی و کفایة ما اهمّنی همّه من امر دنیای و آخرتی یا ارحم الرّاحمین پس
ملتفت شو بجانب قبر امیرالمؤمنین علیه السلام و بگو السَّلام علیک یا امیرالمؤمنین و السّلام
علی ابی عبدالله الحسین ما بقیت و بقی اللّیل و النّهار لا جعله الله آخر العهد منّی
لزیارتکما و لا فرّق الله بینی و بینکما مؤلّف گوید که قبل از این ذکر شد که دعاء صفوان
همانست که مشهور شده بدعاء علقمه و باید ذکر آن در زیارت عاشورا

## زیارت هفتم

زیارتیست که سیّد بن طاوس در مصباح الزّائر نقل کرده باین کیفیت که قصد کن باب السّلام
یعنی درگاه روضهٔ مقدّسهٔ امیرالمؤمنین علیه السلام که ضریح مقدّس نمایان میشود پس بگو سی و چهار
مرتبه الله اکبر و بگو سلام الله و سلام ملائکته المقرّبین و انبیائه المرسلین و عباده
الصّالحین و جمیع الشّهداء و الصّدّیقین علیک یا امیرالمؤمنین السّلام علی آدم صفوة
الله السّلام علی نوح نبیّ الله السّلام علی ابراهیم خلیل الله السّلام علی موسی کلیم الله السّلام
علی عیسی روح الله السّلام علی محمّد حبیب الله و رحمة الله و برکاته السّلام علی اسمه
الرّضیّ و وجهه العلیّ و صراطه السّویّ السّلام علی المهذّب الصّفیّ السّلام علی ابی
الحسن علیّ بن ابیطالب و رحمة الله و برکاته السّلام علی خالص الاخلّاء السّلام علی
المخصوص بسیّدة النّساء السّلام علی المولود فی الکعبة المزوّج فی السّماء السّلام علی
اسد الله فی الوغی السّلام علی من شرفت به مکّة و منی السّلام علی صاحب الحوض و حامل
اللّواء السّلام علی خامس اهل العباء السّلام علی البائت علی فراش النّبیّ و مفدّیه بنفسه
من الاعداء السّلام علی قالع باب خیبر و الدّاحی به فی الفضاء السّلام علی مکلّم الفتیة
فی کهفهم بلسان الانبیاء السّلام علی منبع القلیب فی الفلا السّلام علی قالع الصّخرة و قد
عجز عنها رجال الانبیاء السّلام علی مخاطب الثّعبان علی منبر الکوفة بلسان
الفصحاء السّلام علی مخاطب الذّئب و مکلّم الجمجمة بالنّهروان و قد نخرت
بالبلاء السّلام علی صاحب الشّفاعة فی یوم النّشور و رحمة الله و برکاته

الْاَمامِ الزَّكِيِّ حَليفِ الْمِحْرابِ اَلسَّلامُ عَلى صاحِبِ الْمُعْجِزِ الْباهِرِ وَالنّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ وَالصَّوابِ اَلسَّلامُ عَلى مَنْ عِنْدَهُ تَأْويلُ الْمُحْكَمِ وَالْمُتَشابِهِ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْكِتابِ اَلسَّلامُ عَلى مَنْ رُدَّتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ حينَ تَوارَتْ بِالْحِجابِ اَلسَّلامُ عَلى مُحْيِي اللَّيْلِ الْبَهيمِ بِالتَّهَجُّدِ وَالْاِكْتِئابِ اَلسَّلامُ عَلى مَنْ خاطَبَهُ جَبْرَئيلُ بِاِمْرَةِ الْمُؤْمِنينَ بِغَيْرِ ارْتِيابٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلى سَيِّدِ السّاداتِ اَلسَّلامُ عَلى صاحِبِ الْمُعْجِزاتِ اَلسَّلامُ عَلى مَنْ عَجِبَ مِنْ حَمَلاتِهِ فِي الْحُرُوبِ مَلائِكَةُ سَبْعِ سَمواتٍ اَلسَّلامُ عَلى مَنْ ناجَى الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْواهُ صَدَقاتٍ اَلسَّلامُ عَلى اَميرِ الْجُيُوشِ وَصاحِبِ الْغَزَواتِ اَلسَّلامُ عَلى مُخاطِبِ ذِئْبِ الْفَلَواتِ اَلسَّلامُ عَلى نُورِ اللهِ فِي الظُّلُماتِ اَلسَّلامُ عَلى مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَقَضى ما فاتَهُ مِنَ الصَّلوةِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلى اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلى سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلى اِمامِ الْمُتَّقينَ اَلسَّلامُ عَلى وارِثِ عِلْمِ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلى يَعْسُوبِ الدّينِ اَلسَّلامُ عَلى عِصْمَةِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلى قُدْوَةِ الصّادِقينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلى حُجَّةِ الْاَبْرارِ اَلسَّلامُ عَلى اَبِي الْاَئِمَّةِ الْاَطْهارِ اَلسَّلامُ عَلَى الْمَخْصُوصِ بِذِي الْفَقارِ اَلسَّلامُ عَلى ساقي اَوْلِيائِهِ مِنْ حَوْضِ النَّبِيِّ الْمُخْتارِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا اطَّرَدَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ اَلسَّلامُ عَلَى النَّبَاِ الْعَظيمِ اَلسَّلامُ عَلى مَنْ اَنْزَلَ اللهُ فيهِ وَاِنَّهُ فِي اُمِّ الْكِتابِ لَدَيْنا لَعَلِيٌّ حَكيمٌ اَلسَّلامُ عَلى صِراطِ اللهِ الْمُسْتَقيمِ اَلسَّلامُ عَلَى الْمَنْعُوتِ فِي التَّوْريةِ وَالْاِنْجيلِ وَالْقُرْآنِ الْحَكيمِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ

پس بیانداز خود را بر ضریح و ببوس آنرا و بگو

يا اَمينَ اللهِ يا حُجَّةَ اللهِ يا وَلِيَّ اللهِ يا صِراطَ اللهِ زارَكَ عَبْدُكَ وَوَلِيُّكَ اللّائِذُ بِقَبْرِكَ وَالْمُنيخُ رَحْلَهُ بِفِنائِكَ الْمُتَقَرِّبُ اِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْمُسْتَشْفِعُ بِكَ اِلَى اللهِ زِيارَةَ مَنْ هَجَرَ فيكَ صَحْبَهُ وَجَعَلَكَ بَعْدَ اللهِ حَسْبَهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ الطُّورُ وَالْكِتابُ الْمَسْطُورُ وَالرَّقُّ الْمَنْشُورُ وَبَحْرُ الْعِلْمِ الْمَسْجُورُ يا وَلِيَّ اللهِ اِنَّ لِكُلِّ مَزُورٍ عِنايَةً فيمَنْ زارَهُ وَقَصَدَهُ وَاَتاهُ وَاَنَا وَلِيُّكَ وَقَدْ حَطَطْتُ رَحْلي بِفِنائِكَ وَلَجَأْتُ اِلى حَرَمِكَ وَلُذْتُ بِضَريحِكَ لِعِلْمي بِعَظيمِ مَنْزِلَتِكَ وَشَرَفِ

حَضْرَتِكَ وَقَدْ اَثْقَلَتِ الذُّنُوبُ ظَهْرِي وَمَنَعَتْنِي رُقادِي فَما اَجِدُ حِرْزاً وَلا مَعْقِلاً وَلا مَلْجَأً اَلْجَأُ اِلَيْهِ اِلاَّ اللهَ تَعالى وَتَوَسُّلِي بِكَ اِلَيْهِ وَاسْتِشْفاعِي بِكَ لَدَيْهِ فَها اَنَا ذا نازِلٌ بِفِنائِكَ وَلَكَ عِنْدَ اللهِ جاهٌ عَظِيمٌ وَمَقامٌ كَرِيمٌ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ اللهِ رَبِّكَ يا مَوْلايَ

پس ببوس ضریح را و روی خود را بقبله کن و بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ يا اَسْمَعَ السّامِعِينَ وَيا اَبْصَرَ النّاظِرِينَ وَيا اَسْرَعَ الْحاسِبِينَ وَيا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِينَ بِمُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيِّينَ رَسُولِكَ اِلَى الْعالَمِينَ وَبِاَخِيهِ وَابْنِ عَمِّهِ الْاَنْزَعِ الْبَطِينِ الْعالِمِ الْمُبِينِ عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ الْاِمامَيْنِ الشَّهِيدَيْنِ وَبِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعابِدِينَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ باقِرِ عِلْمِ الْاَوَّلِينَ وَبِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الزَّكِيِّ الصّادِقِ وَبِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكاظِمِ الْمُبِينِ وَبِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضا الْاَمِينِ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوادِ عَلَمِ الْمُهْتَدِينَ وَبِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبَرِّ الصّادِقِ سَيِّدِ الْعابِدِينَ وَبِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ وَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ وَبِالْخَلَفِ الْحُجَّةِ صاحِبِ الْاَمْرِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ اَنْ تَكْشِفَ ما بِي مِنَ الْهُمُومِ وَتَكْفِيَنِي شَرَّ الْبَلاءِ [illegible] وَتُجِيرَنِي مِنْ شَرِّ نَوائِبِ الْهُمُومِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ

پس دعا کن برای هرچه بخواهی و وداع نما آنحضرت را و برگرد. مؤلف گوید که سید عبدالکریم بن طاوس در فرحة الغری روایت کرده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام [illegible] کوفه شد داخل مسجد آن شد و در مسجد بود ابوحمزه ثمالی که از زهاد اهل کوفه و مشایخ آنجا بود پس آنحضرت دو رکعت نماز گذاشت ابوحمزه گفت نشنیدم [illegible] پس شنیدم [illegible] میگوید اِلٰهِي اِنْ كانَ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاِنِّي قَدْ اَطَعْتُكَ فِي اَحَبِّ الْاَشْياءِ [illegible] است معروف. مؤلف گوید که ذکر [illegible] که آن بزرگوار [illegible] تکبیر گفت که جمیع موهای [illegible] رکوع و سجود آنرا نیکو بجا آورد [illegible] اِلٰهِي اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ [illegible]

وموافق روایت سابقه آن بزرگوار برخاست و رفت ابو حمزه گفت که من عقب او رفتم تا
مناخ کوفه و آن مکانی بوده که شتران را در آنجا میخوابانیدند دیدم در آنجا غلام سیاهی است
و با او است شتر گزیده و ناقه گفتم با او ای سیاه این مرد کیست گفت او یَخفی علیک شمائله
از سیما و شمایلش او را نشناختی او علی بن الحسین است ابو حمزه گفت پس خود را انداختم روی
قدمهای آنحضرت بوسیدم از آنکه آنجناب نگذاشت و با دست خود سرم را بلند کرد و فرمود مکن
سجود نشاید مگر برای خداوند عزّ وجلّ گفتم یا ابن رسول الله برای چه باینجا آمدید فرمود که از برای
آنچه که دیدی یعنی نماز در مسجد کوفه و اگر مردم بدانند که چه فضیلتی است در آن بیایند بسوی آن
اگرچه بروش کودکان خود را بر زمین کشند یعنی بپایند هر چند در نهایت سختی باشد راه رفتن
بر ایشان مانند اطفالیکه راه نیافتاده اند نشسته حرکت مینمایند پس فرمود آیا میل داری که
زیارت کنی با من قبر جدّم علی بن ابیطالب علیه السلام را گفتم بلی پس حرکت فرمود و من در سایه ناقه او
و حدیث میکرد مرا تا رسید بغریّین و آن بقعهٔ بود سفید که نور آن میدرخشید پس از شتر
خویش پیاده شد و دو طرف روی خود را بر آن زمین گذاشت و فرمود ای ابا حمزه این قبر جدّ من علی
بن ابیطالب علیه السلام است پس زیارت کرد آنحضرت را بزیارتیکه اوّل آن اَلسَّلامُ عَلَی اسْمِ اللهِ الرَّضِیِّ
وَنُورِ وَجْهِهِ الْمُضِیءِ است پس وداع کرد با آن قبر مطهّر و رفت بسوی مدینه و من برگشتم بسوی کوفه

مؤلف گوید که از ذکر نکردن سیّد این زیارت را در فرحة تاسّف میخوردم و در جستجوی آن بودم
تا اینکه یکیک زیاراتیکه برای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل شده ملاحظه کردم زیارتیکه در
اوّل آن این جمله باشد نیافتم مگر این زیارت شریف که جملهٔ اوّلش موافق است و جملهٔ دوم
مختلف پس شاید که این زیارت همان زیارت باشد و این اختلاف چندان ضرر ندارد و اگر
گوئی که اوّل این زیارت سَلامُ اللهِ وَسَلامُ مَلائِکَتِهِ است نه اَلسَّلامُ عَلَی اسْمِ اللهِ گوئیم اوّل زیارت
همان اَلسَّلامُ عَلَی اسْمِ اللهِ الرَّضِیِّ است و سلامهای سابق بمنزلهٔ اذن دخول و طلب رخصت است
و شاهد بر این مطلب تطبیق این زیارت است با زیارت روز مولود که کمال مشابهت با هم دارند و رجوع کن

وقد دنوت [illegible] رحمتک [illegible] عن الخوص بما انا اهله جمیعه [illegible] فبعزتک [illegible] لا احد [illegible] ذلک احد غیرک [illegible] الا العظیم [illegible] الا [illegible] یا ذا الجلال والاکرام [illegible] عند [illegible] وارحم نفسی واستکانتی وضعف رکنی وانت مننت بذلک علی آدم وعلی کل داع دعاک یا ارحم الراحمین وصلی الله علی محمد وآله

(زیارت [illegible]) منقولست از حضرت جعفر صادق علیه السلام که فرمود که حضرت علی بن الحسین علیهما السلام [illegible] بالای [illegible] کلمات را گفت [illegible] ویا الله ومن الله والی الله [illegible]

تا اینجا بر تو معلوم شد و نیز بدانکه در زیارت ششم و زیارت روز مولود باید جمله بدون
لفظ نور مباشد اما در اول زیارت والله العالم و بالجمله ما از زیارات مطلقه همین هفت
زیارت که نقل کردیم کافی است اگر کسی بیش از این خواسته باشد بخواند زیارات جامعه را و بخواند
نیز زیارت مبسوطی را که بعد از این برای روز غدیر نقل میکنیم زیرا که روایت شده بخواندن آن زیارت
در هر وقت و در هر کجا که شخص باشد و باید غنیمت شمرد زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
و نماز در آن حرم مطهر را زیرا که نماز در نزد آن بزرگوار مقابل دویست هزار نماز است و از حضرت
صادق علیه السلام منقول است که هر که زیارت کند امام مفترض الطاعه را و نماز گذارد در نزد او چهار رکعت
نوشته شود برای او حجه و عمره [illegible] و [illegible] در فضیلت مجاورت قبر امیر المؤمنین
علیه السلام لکن [illegible] حرمت [illegible] داشته باشد و این منصب بسیار مشکل
کبری [illegible] و مقادیر مقتضی ذکر آن نیست طالبین رجوع کنند بکلمه طیبه

## [illegible] وداع امیر المؤمنین علیه السلام

[illegible] بعد [illegible] زیارت [illegible]

[illegible] اَسْتَوْدِعُكَ اللّهَ وَ [illegible] عَلَيْكَ [illegible]

آمَنّا بِاللّهِ وَ بِالرُّسُلِ وَ بِما جاءَتْ بِهِ وَ دَعَتْ اِلَيْهِ وَ دَلَّتْ عَلَيْهِ فَاكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدينَ

[illegible] لا تَجْعَلْهُ [illegible] زِيارَتي اِيّاهُ فَاِنْ تَوَفَّيْتَني قَبْلَ ذلِكَ فَاِنّي اَشْهَدُ في

مَماتي [illegible] عَلَيْهِ في حَياتي [illegible] اَميرُ الْمُؤْمِنينَ عَلِيٌّ وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ وَ عَلِيَّ

بْنَ الْحُسَيْنِ [illegible] جَعْفَرَ [illegible]

عَلِيٍّ [illegible] مُحَمَّدٍ [illegible]

وَاَشْهَدُ [illegible]

[illegible] حِزْبُ [illegible]

لَعْنَةُ [illegible]

أَسْئَلُكَ بَعْدَ الصَّلوٰةِ وَالتَّسْلِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُجَّةِ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِ فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاحْشُرْنِي مَعَ هٰؤُلَاءِ الْمُسَمَّيْنَ الْأَئِمَّةِ اللّٰهُمَّ وَذَلِّلْ قُلُوبَنَا لَهُمْ بِالطَّاعَةِ وَالْمُنَاصَحَةِ وَالْمَحَبَّةِ وَحُسْنِ الْمُوَازَرَةِ وَالتَّسْلِيمِ

## مقصد دوّم

در زیارات مخصوصهٔ حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است و آنها چند زیارتست اول زیارت روز غدیر است که روایت شده از حضرت امام رضا علیه السلام که با ابن ابی نصر فرمود ای پسر ابی نصر هرجا که باشی حاضر شو در روز غدیر نزد قبر امیرالمؤمنین علیه السلام بدرستیکه حقتعالی میآمرزد در این روز از هر مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله را و آزاد میکند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و در شب قدر و شب فطر الخبر و بدانکه برای این روز شریف چند زیارت نقل شده اول زیارت امین الله که در زیارت دوم مطلقه گذشت ص ۳۵۳ دوم زیارتیست که بسندهای معتبره از حضرت امام علی نقی علیه السلام نقل شده که زیارت کردند حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را بآن در روز غدیر در سالیکه معتصم آنحضرت را طلبیده بود و کیفیت آن چنانست که چون اراده زیارت نمائی بایست بر در قبهٔ منوره و رخصت طلب نما و شیخ شهید گفته که غسل میکنی و پاکترین جامه‌های خود را میپوشی و اذن دخول مطلبی میگوئی (اَللّٰهُمَّ اِنِّي وَقَفْتُ عَلَى بَابٍ) و این همان اذن دخول اولست که ما در اول باب نقل کردیم پس پای راست را مقدم دار و داخل شو و برو نزدیک ضریح مقدس و پشت بقبله در برابر ضریح بایست و بگو اَلسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّٰهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَسَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَصَفْوَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَمِينِ اللّٰهِ عَلَى وَحْيِهِ وَعَزَائِمِ أَمْرِهِ وَالْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلَى ذٰلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَوَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ وَالسَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَمَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَوَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَوَلِيَّ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَمَوْلَايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَمِينَ

(تعقیبات)

هفتم از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که ... بخوانند یا من یکفی من کل شیء ولا یکفی منه شیء اکفنی ما اهمنی

هشتم از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقولست که ... یا عالما بکل خفیة ویا سامع کل صوت ویا شاهد کل نجوی ویا دافع ما یشاء من بلیة یا خلیل ابراهیم ویا نجی موسی ویا مصطفی محمد صلی الله علیه و آله ...

اللهِ في أرضِهِ وسفيرَهُ في خلقِهِ وحجّتَهُ البالغةَ على عبادِهِ السّلامُ عليكَ يا دينَ اللهِ
القويمَ وصراطَهُ المستقيمَ السّلامُ عليكَ أيّها النّبأُ العظيمُ الّذي هم فيهِ مختلفونَ وعنهُ
يُسألونَ السّلامُ عليكَ يا أميرَ المؤمنينَ آمنتَ باللهِ وهم مشركونَ وصدّقتَ بالحقِّ
وهم مكذّبونَ وجاهدتَ وهم محجمونَ وعبدتَ اللهَ مخلصاً لهُ الدّينَ صابراً محتسباً
حتّى أتاكَ اليقينُ ألا لعنةُ اللهِ على الظّالمينَ السّلامُ عليكَ يا سيّدَ المسلمينَ ويعسوبَ
المؤمنينَ وإمامَ المتّقينَ وقائدَ الغرِّ المحجّلينَ ورحمةُ اللهِ وبركاتُهُ أشهدُ أنّكَ أخو
رسولِ اللهِ ووصيُّهُ ووارثُ علمِهِ وأمينُهُ على شرعِهِ وخليفتُهُ في أمّتِهِ وأوّلُ من آمنَ
باللهِ وصدّقَ بما أنزلَ على نبيِّهِ وأشهدُ أنّهُ قد بلّغَ عن اللهِ ما أنزلَهُ فيكَ فصدعَ بأمرِهِ
وأوجبَ على أمّتِهِ فرضَ طاعتِكَ وولايتِكَ وعقدَ عليهم البيعةَ لكَ وجعلكَ أولى
بالمؤمنينَ من أنفسِهم كما جعلَهُ اللهُ كذلكَ ثمّ أشهدَ اللهَ تعالى عليهم فقالَ ألستُ قد
بلّغتُ فقالوا اللّهمّ بلى فقالَ اللّهمّ اشهدْ وكفى بكَ شهيداً وحاكماً بينَ العبادِ فلعنَ
اللهُ جاحدَ ولايتِكَ بعدَ الإقرارِ وناكثَ عهدِكَ بعدَ الميثاقِ وأشهدُ أنّكَ وفيتَ
بعهدِ اللهِ تعالى وأنّ اللهَ تعالى موفٍ لكَ بعهدِهِ ومن أوفى بما عاهدَ عليهُ اللهَ فسيؤتيهِ
أجراً عظيماً وأشهدُ أنّكَ أميرُ المؤمنينَ الحقُّ الّذي نطقَ بولايتِكَ التّنزيلُ وأخذَ لكَ
العهدَ على الأمّةِ بذلكَ الرّسولُ وأشهدُ أنّكَ وعمّكَ وأخاكَ الّذينَ تاجرتمُ اللهَ بنفوسِكم
فأنزلَ اللهُ فيكم إنّ اللهَ اشترى منَ المؤمنينَ أنفسَهم وأموالَهم بأنّ لهمُ الجنّةَ يقاتلونَ
في سبيلِ اللهِ فيقتلونَ ويقتلونَ وعداً عليهِ حقّاً في التّوراةِ والإنجيلِ والقرآنِ ومن أوفى بعهدِهِ
منَ اللهِ فاستبشروا ببيعِكمُ الّذي بايعتم بهِ وذلكَ هوَ الفوزُ العظيمُ التّائبونَ
العابدونَ الحامدونَ السّائحونَ الرّاكعونَ السّاجدونَ الآمرونَ بالمعروفِ والنّاهونَ
عنِ المنكرِ والحافظونَ لحدودِ اللهِ وبشّرِ المؤمنينَ أشهدُ يا أميرَ المؤمنينَ أنّ
الشّاكَّ فيكَ ما آمنَ بالرّسولِ الأمينِ

الَّذي ارْتَضاهُ لَنا رَبُّ الْعالَمينَ وَاَكْمَلَهُ بِوِلايَتِكَ يَوْمَ الْغَديرِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْمَعْنِيُّ
بِقَوْلِ الْعَزيزِ الرَّحيمِ وَاَنَّ هذا صِراطي مُسْتَقيماً فَاتَّبِعُوهُ وَلا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ
سَبيلِهِ ضَلَّ وَاللهِ وَاَضَلَّ مَنِ اتَّبَعَ سِواكَ وَعَنَدَ عَنِ الْحَقِّ مَنْ عاداكَ اَللّهُمَّ سَمِعْنا
لِاَمْرِكَ وَاَطَعْنا وَاتَّبَعْنا صِراطَكَ الْمُسْتَقيمَ فَاهْدِنا رَبَّنا وَلا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنا
اِلى طاعَتِكَ وَاجْعَلْنا مِنَ الشّاكِرينَ لِاَنْعُمِكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَزَلْ لِلْهَوى مُخالِفاً وَلِلتُّقى
مُحالِفاً وَعَلى كَظْمِ الْغَيْظِ قادِراً وَعَنِ النّاسِ عافِياً غافِراً وَاِذا عُصِيَ اللهُ ساخِطاً وَاِذا اُطيعَ
اللهُ راضِياً وَبِما عَهِدَ اِلَيْكَ عامِلاً راعِياً لِمَا اسْتُحْفِظْتَ حافِظاً لِمَا اسْتُودِعْتَ مُبَلِّغاً
ما حُمِّلْتَ مُنْتَظِراً ما وُعِدْتَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مَا اتَّقَيْتَ ضارِعاً وَلا اَمْسَكْتَ عَنْ حَقِّكَ
جازِعاً وَلا اَحْجَمْتَ عَنْ مُجاهَدَةِ غاصِبيكَ ناكِلاً وَلا اَظْهَرْتَ الرِّضى بِخِلافِ ما يُرْضِي اللهَ
مُداهِناً وَلا وَهَنْتَ لِما اَصابَكَ في سَبيلِ اللهِ وَلا ضَعُفْتَ وَلا اسْتَكَنْتَ عَنْ طَلَبِ حَقِّكَ
مُراقِباً مَعاذَ اللهِ اَنْ تَكُونَ كَذلِكَ بَلْ اِذْ ظُلِمْتَ احْتَسَبْتَ رَبَّكَ وَفَوَّضْتَ اِلَيْهِ اَمْرَكَ
وَذَكَّرْتَهُمْ فَمَا ادَّكَرُوا وَوَعَظْتَهُمْ فَمَا اتَّعَظُوا وَخَوَّفْتَهُمُ اللهَ فَما تَخَوَّفُوا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ يا
اَميرَ الْمُؤْمِنينَ جاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتّى دَعاكَ اللهُ اِلى جِوارِهِ وَقَبَضَكَ اِلَيْهِ
بِاخْتِيارِهِ وَاَلْزَمَ اَعْداءَكَ الْحُجَّةَ بِقَتْلِهِمْ اِيّاكَ لِتَكُونَ الْحُجَّةُ لَكَ عَلَيْهِمْ مَعَ ما لَكَ مِنَ
الْحُجَجِ الْبالِغَةِ عَلى جَميعِ خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ عَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً وَ
جاهَدْتَ فِي اللهِ صابِراً وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ مُحْتَسِباً وَعَمِلْتَ بِكِتابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَّةَ نَبِيِّهِ
وَاَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ مَا اسْتَطَعْتَ مُبْتَغِياً
ما عِنْدَ اللهِ راغِباً فيما وَعَدَ اللهُ لا تَحْفِلُ بِالنَّوائِبِ وَلا تَهِنُ عِنْدَ الشَّدائِدِ وَلا تَحْجِمُ عَنْ
مُحارِبٍ اَفِكَ مَنْ نَسَبَ غَيْرَ ذلِكَ اِلَيْكَ وَافْتَرى باطِلاً عَلَيْكَ وَاَوْلى لِمَنْ عَنَدَ عَنْكَ
لَقَدْ جاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ الْجِهادِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذى صَبْرَ احْتِسابٍ وَاَنْتَ اَوَّلُ مَنْ آمَنَ
بِاللهِ وَصَلّى لَهُ وَجاهَدَ وَاَبْدى صَفْحَتَهُ في دارِ الشِّرْكِ وَالْاَرْضُ مَشْحُونَةٌ ضَلالَةً وَالشَّيْطانُ

يُعبدُ جهرةً وأنتَ القائلُ لا تزيدني كثرةُ الناسِ حولي عزّةً ولا تفرّقُهم عنّي وحشةً
ولو أسلمني الناسُ جميعاً لم أكن متضرّعاً اعتصمتَ باللهِ فعززتَ وآثرتَ الآخرةَ على الأولى
فزهدتَ وأيّدكَ اللهُ وهداكَ وأخلصكَ واجتباكَ فما تناقضتْ أفعالُكَ ولا
اختلفتْ أقوالُكَ ولا تقلّبتْ أحوالُكَ ولا ادّعيتَ ولا افتريتَ على اللهِ كذباً ولا
شرِهتَ إلى الحطامِ ولا دنّسكَ الآثامُ ولم تزلْ على بيّنةٍ من ربّكَ ويقينٍ من أمرِكَ
تهدي إلى الحقِّ وإلى صراطٍ مستقيمٍ أشهدُ شهادةَ حقٍّ وأُقسمُ باللهِ قسمَ صدقٍ أنّ محمّداً
وآلَه صلواتُ اللهِ عليهم ساداتُ الخلقِ وأنّكَ مولايَ ومولى المؤمنينَ وأنّكَ عبدُ
اللهِ ووليُّه وأخو الرسولِ ووصيُّه ووارثُه وأنّه القائلُ لكَ والذي بعثني بالحقِّ
ما آمنَ بي من كفرَ بكَ ولا أقرَّ باللهِ من جحدكَ وقد ضلَّ من صدَّ عنكَ ولم يهتدِ إلى
اللهِ ولا إليَّ من لا يهتدي بكَ وهو قولُ ربّي عزّ وجلّ وإنّي لغفّارٌ لمن تابَ وآمنَ
وعملَ صالحاً ثمّ اهتدى إلى ولايتِكَ مولايَ فضلُكَ لا يخفى ونورُكَ لا يُطفأُ وأنّ من
جحدكَ الظلومُ الأشقى مولايَ أنتَ الحجّةُ على العبادِ والهادي إلى الرشادِ والعدّةُ للمعادِ
مولايَ لقد رفعَ اللهُ في الأولى منزلتَكَ وأعلى في الآخرةِ درجتَكَ وبصّركَ ما عمِيَ على
من خالفكَ وحالَ بينكَ وبينَ مواهبِ اللهِ لكَ فلعنَ اللهُ مستحلّي الحرمةِ منكَ وذائدي الحقِّ
عنكَ وأشهدُ أنّهم الأخسرونَ الذينَ تلفحُ وجوهَهم النارُ وهم فيها كالحونَ وأشهدُ
أنّكَ ما أقدمتَ ولا أحجمتَ ولا نطقتَ ولا أمسكتَ إلّا بأمرٍ من اللهِ ورسولِه قلتَ
والذي نفسي بيدِه لقد نظرَ إليَّ رسولُ اللهِ صلّى اللهُ عليهِ وآلِه أضربُ بالسيفِ قُدماً
فقالَ يا عليُّ أنتَ منّي بمنزلةِ هارونَ من موسى إلّا أنّه لا نبيَّ بعدي وأُعلمُكَ أنّ موتَكَ
وحياتَكَ معي وعلى سنّتي فواللهِ ما كَذَبتُ ولا كُذِبتُ ولا ضللتُ ولا ضُلَّ بي ولا
نسيتُ ما عهدَ إليَّ ربّي وإنّي لعلى بيّنةٍ من ربّي بيّنها لنبيّه وبيّنها النبيُّ لي وإنّي لعلى
الطريقِ الواضحِ ألفظُه لفظاً صدقتَ واللهِ وقلتَ الحقَّ فلعنَ اللهُ من ساواكَ بمن ناواكَ

ناواك والله جل اسمه يقول هل يستوي الذين يعلمون والذين لا يعلمون فلعن الله
من عدل بك من فرض الله عليه ولايتك وانت ولي الله واخو رسوله والذاب
عن دينه والذي نطق القرآن بتفضيله قال الله تعالى وفضل الله المجاهدين على
القاعدين اجرا عظيما درجات منه ومغفرة ورحمة وكان الله غفورا رحيما وقال الله
تعالى اجعلتم سقاية الحاج وعمارة المسجد الحرام كمن آمن بالله واليوم الآخر وجاهد في
سبيل الله لا يستوون عند الله والله لا يهدي القوم الظالمين الذين آمنوا وهاجروا و
جاهدوا في سبيل الله باموالهم وانفسهم اعظم درجة عند الله واولئك هم الفائزون
يبشرهم ربهم برحمة منه ورضوان وجنات لهم فيها نعيم مقيم خالدين فيها ابدا
ان الله عنده اجر عظيم اشهد انك المخصوص بمدحة الله المخلص لطاعة الله لم تبغ
بالهدى بدلا ولم تشرك بعبادة ربك احدا وان الله تعالى استجاب لنبيه صلى الله
عليه وآله فيك دعوته ثم امره باظهار ما اولاك لامته اعلاء لشانك واعلانا
لبرهانك ودحضا للاباطيل وقطعا للمعاذير فلما اشفق من فتنة الفاسقين واتقى
فيك المنافقين اوحى اليه رب العالمين يا ايها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك
وان لم تفعل فما بلغت رسالته والله يعصمك من الناس فوضع على نفسه اوزار المسير
ونهض في رمضاء الهجير فخطب واسمع ونادى فابلغ ثم سالهم اجمع فقال هل بلغت
فقالوا اللهم بلى فقال اللهم اشهد ثم قال الست اولى بالمؤمنين من انفسهم
فقالوا بلى فاخذ بيدك وقال من كنت مولاه فهذا علي مولاه اللهم وال من والاه
وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله فما آمن بما انزل الله فيك على
نبيه الا قليل ولا زاد اكثرهم غير تخسير ولقد انزل الله تعالى فيك من قبل و
هم كارهون يا ايها الذين آمنوا من يرتد منكم عن دينه فسوف ياتي الله بقوم يحبهم
ويحبونه اذلة على المؤمنين اعزة على الكافرين يجاهدون في سبيل الله ولا يخافون

فصل هشتم

در ذکر چند دعا

لَوْمَةَ لاٰئِمٍ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَ
رَسُولَهُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ رَبَّنَا اٰمَنَّا بِمَا اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لاٰ تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعْلَمُ اَنَّ هٰذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَالْعَنْ مَنْ عَارَضَهُ وَ
اسْتَكْبَرَ وَكَذَّبَ بِهِ وَكَفَرَ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا اَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ
يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَاَوَّلَ الْعَابِدِينَ وَاَزْهَدَ الزَّاهِدِينَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ وَصَلَوَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ اَنْتَ مُطْعِمُ الطَّعَامِ عَلٰى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَاَسِيرًا لِوَجْهِ
اللّٰهِ لاٰ تُرِيدُ مِنْهُمْ جَزَآءً وَلاٰ شُكُورًا وَفِيكَ اَنْزَلَ اللّٰهُ تَعَالٰى وَيُؤْثِرُونَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ وَ
لَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَاَنْتَ الْكَاظِمُ لِلْغَيْظِ وَ
الْعَافِي عَنِ النَّاسِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَاَنْتَ الصَّابِرُ فِي الْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِينَ الْبَاْسِ وَ
اَنْتَ الْقَاسِمُ بِالسَّوِيَّةِ وَالْعَادِلُ فِي الرَّعِيَّةِ وَالْعَالِمُ بِحُدُودِ اللّٰهِ مِنْ جَمِيعِ الْبَرِيَّةِ وَاللّٰهُ
تَعَالٰى اَخْبَرَ عَمَّا اَوْلاٰكَ مِنْ فَضْلِهِ بِقَوْلِهِ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لاٰ يَسْتَوُونَ اَمَّا
الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَاْوٰى نُزُلاً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَاَنْتَ الْمَخْصُوصُ
بِعِلْمِ التَّنْزِيلِ وَحُكْمِ التَّاْوِيلِ وَنَصِّ الرَّسُولِ وَلَكَ الْمَوَاقِفُ الْمَشْهُودَةُ وَالْمَقَامَاتُ الْمَشْهُورَةُ وَ
الْاَيَّامُ الْمَذْكُورَةُ يَوْمَ بَدْرٍ وَيَوْمَ الْاَحْزَابِ اِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ
وَتَظُنُّونَ بِاللّٰهِ الظُّنُونَا هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالاً شَدِيدًا وَاِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ
وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ اِلاَّ غُرُورًا وَاِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا اَهْلَ
يَثْرِبَ لاٰ مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَاْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ اِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ
وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ اِنْ يُرِيدُونَ اِلاَّ فِرَارًا وَقَالَ اللّٰهُ تَعَالٰى وَلَمَّا رَاَى الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزَابَ قَالُوا
هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ اِلاَّ اِيمَانًا وَتَسْلِيمًا

بسم الله وبالله وعلى ملة رسول الله صلى الله عليه وآله ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم اللهم ...

موضع ... از قصر امام ... امیر المومنین علیہ السلام ... اللهم ...

اللهم انی اسئلک ...

فقتلت عمرهم وهزمت جمعهم ورد الله الذين كفروا بغيظهم لم ينالوا خيرا وكفى الله
المؤمنين القتال وكان الله قويا عزيزا ويوم احد اذ يصعدون ولا يلوون على احد و
الرسول يدعوهم في اخراهم وانت تذود بهم المشركين عن النبي ذات اليمين وذات الشمال
حتى ردهم الله تعالى عنكما خائفين ونصر بك الخاذلين ويوم حنين على ما نطق به
التنزيل اذ اعجبتكم كثرتكم فلم تغن عنكم شيئا وضاقت عليكم الارض بما رحبت ثم
وليتم مدبرين ثم انزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين والمؤمنون انت و
من يليك وعمك العباس ينادي المنهزمين يا اصحاب سورة البقرة يا اهل بيعة الشجرة
حتى استجاب له قوم قد كفيتهم المؤنة وتكفلت دونهم المعونة فعادوا آيسين من
المثوبة راجين وعد الله تعالى بالتوبة وذلك قول الله جل ذكره ثم يتوب الله من
بعد ذلك على من يشاء وانت حائز درجة الصبر فائز بعظيم الاجر ويوم خيبر اذ اظهر
الله خور المنافقين وقطع دابر الكافرين والحمد لله رب العالمين ولقد كانوا عاهدوا
الله من قبل لا يولون الادبار وكان عهد الله مسئولا مولاي انت الحجة البالغة و
المحجة الواضحة والنعمة السابغة والبرهان المنير فهنيئا لك بما اتاك الله من
فضل وتبا لشانئك ذي الجهل شهدت مع النبي صلى الله عليه وآله جميع حروبه
ومغازيه تحمل الراية امامه وتضرب بالسيف قدامه ثم لحزمك المشهور وبصيرتك
في الامور امرك في المواطن ولم يكن عليك امير وكم من امر صدك عن امضاء عزمك
فيه التقى واتبع غيرك في مثله الهوى فظن الجاهلون انك عجزت عما اليه انتهى ضل
والله الظان لذلك وما اهتدى ولقد اوضحت ما اشكل من ذلك لمن توهم وامترى
بقولك صلى الله عليك قد يرى الحول القلب وجه الحيلة ودونها حاجز من تقوى
الله فيدعها رأي العين وينتهز فرصتها من لا حريجة له في الدين صدقت وخسر
المبطلون واذ ماكرك الناكثان فقالا نريد العمرة فقلت لهما لعمركما ما تريدان

(ارشد علی اردو ...)

يوم الزم الابين وهو عندك
في ام الكتاب على علمك بهم ان
تغنيني بها عنك وتدلوني
بدوامك وتعافيني من
بلائك وصلوات الله على
محمد وآل محمد عليهم السلام

بحیم ابو حمزہ روایت کرتا ہے کہ
امام محمد باقر علیہ السلام
نماز کے بعد ... یہ دعا پڑھتے تھے
یا من اعطی ویا خیر من سئل
ویا ارحم من استرحم ارحم
ضعفی وقلة حیلتی واعفنی
من وجعی ... اندم ...
... مولف کہتا ہے
کہ ... بار بسم ... دعا ...

فصل ...

الْعُمْرَةَ لٰكِنْ تُرِيدَانِ الْغَدْرَةَ فَأَخَذْتَ الْبَيْعَةَ عَلَيْهِمَا وَجَدَّدْتَ الْمِيثَاقَ فَجَدَّا فِي النِّفَاقِ
فَلَمَّا نَبَّهْتَهُمَا عَلٰى فِعْلِهِمَا أَغْفَلَا وَعَادَا وَمَا انْتَفَعَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهِمَا خُسْراً ثُمَّ
تَلَاهُمَا أَهْلُ الشَّامِ فَسِرْتَ إِلَيْهِمْ بَعْدَ الْإِعْذَارِ وَهُمْ لَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ وَلَا يَتَدَبَّرُونَ
الْقُرْآنَ هَمَجٌ رَعَاعٌ ضَالُّونَ وَبِالَّذِي أُنْزِلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ فِيكَ كَافِرُونَ وَلِأَهْلِ الْخِلَافِ عَلَيْكَ
نَاصِرُونَ وَقَدْ أَمَرَ اللّٰهُ تَعَالٰى بِاتِّبَاعِكَ وَنَدَبَ الْمُؤْمِنِينَ إِلٰى نَصْرِكَ وَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ مَوْلَايَ بِكَ ظَهَرَ الْحَقُّ وَقَدْ نَبَذَهُ
الْخَلْقُ وَأَوْضَحْتَ السُّنَنَ بَعْدَ الدُّرُوسِ وَالطَّمْسِ فَلَكَ سَابِقَةُ الْجِهَادِ عَلٰى تَصْدِيقِ التَّنْزِيلِ
وَلَكَ فَضِيلَةُ الْجِهَادِ عَلٰى تَحْقِيقِ التَّأْوِيلِ وَعَدُوُّكَ عَدُوُّ اللّٰهِ جَاحِدٌ لِرَسُولِ اللّٰهِ يَدْعُو
بَاطِلاً وَيَحْكُمُ جَائِراً وَيَتَأَمَّرُ غَاصِباً وَيَدْعُو حِزْبَهُ إِلَى النَّارِ وَعَمَّارٌ يُجَاهِدُ وَيُنَادِي بَيْنَ
الصَّفَّيْنِ الرَّوَاحَ الرَّوَاحَ إِلَى الْجَنَّةِ وَلَمَّا اسْتَسْقٰى فَسُقِيَ اللَّبَنَ كَبَّرَ وَقَالَ قَالَ لِي رَسُولُ
اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ آخِرُ شَرَابِكَ مِنَ الدُّنْيَا ضَيَاحٌ مِنْ لَبَنٍ وَتَقْتُلُكَ الْفِئَةُ الْبَاغِيَةُ
فَاعْتَرَضَهُ أَبُو الْعَادِيَةِ الْفَزَارِيُّ فَقَتَلَهُ فَعَلٰى أَبِي الْعَادِيَةِ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَلَعْنَةُ مَلَائِكَتِهِ
وَرُسُلِهِ أَجْمَعِينَ وَعَلٰى مَنْ سَلَّ سَيْفَهُ عَلَيْكَ وَسَلَلْتَ سَيْفَكَ عَلَيْهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِلٰى يَوْمِ الدِّينِ وَعَلٰى مَنْ رَضِيَ بِمَا سَاءَكَ وَلَمْ يَكْرَهْهُ وَأَغْمَضَ عَيْنَهُ وَ
لَمْ يُنْكِرْ أَوْ أَعَانَ عَلَيْكَ بِيَدٍ أَوْ لِسَانٍ أَوْ قَعَدَ عَنْ نَصْرِكَ أَوْ خَذَلَ عَنِ الْجِهَادِ مَعَكَ أَوْ
غَمَطَ فَضْلَكَ وَجَحَدَ حَقَّكَ أَوْ عَدَلَ بِكَ مَنْ جَعَلَكَ اللّٰهُ أَوْلٰى بِهِ مِنْ نَفْسِهِ وَصَلَوَاتُ اللّٰهِ
عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَسَلَامُهُ وَتَحِيَّاتُهُ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ آلِكَ الطَّاهِرِينَ إِنَّهُ
حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَالْأَمْرُ الْأَعْجَبُ وَالْخَطْبُ الْأَفْظَعُ بَعْدَ جَحْدِكَ حَقَّكَ غَصْبُ الصِّدِّيقَةِ
الطَّاهِرَةِ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ النِّسَاءِ فَدَكاً وَرَدُّ شَهَادَتِكَ وَشَهَادَةِ السَّيِّدَيْنِ سُلَالَتِكَ وَ
عِتْرَةِ الْمُصْطَفٰى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكُمْ وَقَدْ أَعْلَى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى الْأُمَّةِ دَرَجَتَكُمْ وَرَفَعَ مَنْزِلَتَكُمْ
وَأَبَانَ فَضْلَكُمْ وَشَرَّفَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ فَأَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيراً قَالَ اللّٰهُ

عَزَّ وَجَلَّ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا إِلَّا
الْمُصَلِّينَ فَاسْتَثْنَى اللَّهُ تَعَالَى نَبِيَّهُ الْمُصْطَفَى وَأَنْتَ يَا سَيِّدَ الْأَوْصِيَاءِ مِنْ جَمِيعِ الْخَلْقِ فَمَا
أَعْمَهَ مَنْ ظَلَمَكَ عَنِ الْحَقِّ ثُمَّ أَفْرَضُوكَ سَهْمَ ذَوِي الْقُرْبَى مَكْرًا وَأَحَادُوهُ عَنْ أَهْلِهِ جَوْرًا
فَلَمَّا آلَ الْأَمْرُ إِلَيْكَ أَجْرَيْتَهُمْ عَلَى مَا أَجْرَيَا رَغْبَةً عَنْهُمَا بِمَا عِنْدَ اللَّهِ لَكَ فَأَشْبَهَتْ
مِحْنَتُكَ بِهِمَا مِحَنَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَ الْوَحْدَةِ وَعَدَمِ الْأَنْصَارِ وَأَشْبَهْتَ فِي الْبَيَاتِ
عَلَى الْفِرَاشِ الذَّبِيحَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ أَجَبْتَ كَمَا أَجَابَ وَأَطَعْتَ كَمَا أَطَاعَ إِسْمَاعِيلُ صَابِرًا
مُحْتَسِبًا إِذْ قَالَ لَهُ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ
افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ وَكَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا أَبَاتَكَ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَمَرَكَ أَنْ تَضْجَعَ فِي مَرْقَدِهِ وَاقِيًا لَهُ بِنَفْسِكَ أَسْرَعْتَ إِلَى إِجَابَتِهِ مُطِيعًا
وَلِنَفْسِكَ عَلَى الْقَتْلِ مُوَطِّنًا فَشَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى طَاعَتَكَ وَأَبَانَ عَنْ جَمِيلِ فِعْلِكَ بِقَوْلِهِ جَلَّ
ذِكْرُهُ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ثُمَّ مِحْنَتُكَ يَوْمَ صِفِّينَ وَقَدْ رُفِعَتِ
الْمَصَاحِفُ حِيلَةً وَمَكْرًا فَأَعْرَضَ الشَّكُّ وَعُزِفَ الْحَقُّ وَاتُّبِعَ الظَّنُّ أَشْبَهَتْ مِحْنَةَ هَارُونَ
إِذْ أَمَّرَهُ مُوسَى عَلَى قَوْمِهِ فَتَفَرَّقُوا عَنْهُ وَهَارُونُ يُنَادِي بِهِمْ وَيَقُولُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ
رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى وَكَذَلِكَ
أَنْتَ لَمَّا رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ قُلْتَ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهَا وَخُدِعْتُمْ فَعَصَوْكَ وَخَالَفُوا عَلَيْكَ
وَاسْتَدْعَوْا نَصْبَ الْحَكَمَيْنِ فَأَبَيْتَ عَلَيْهِمْ وَتَبَرَّأْتَ إِلَى اللَّهِ مِنْ فِعْلِهِمْ وَفَوَّضْتَهُ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا
أَسْفَرَ الْحَقُّ وَسَفِهَ الْمُنْكَرُ وَاعْتَرَفُوا بِالزَّلَلِ وَالْجَوْرِ عَنِ الْقَصْدِ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِهِ وَأَلْزَمُوكَ
عَلَى سَفَهٍ التَّحْكِيمَ الَّذِي أَبَيْتَهُ وَأَحَبُّوهُ وَحَظَرْتَهُ وَأَبَاحُوا ذَنْبَهُمُ الَّذِي اقْتَرَفُوهُ وَأَنْتَ
عَلَى نَهْجِ بَصِيرَةٍ وَهُدًى وَهُمْ عَلَى سُنَنِ ضَلَالَةٍ وَعَمًى فَمَا زَالُوا عَلَى النِّفَاقِ مُصِرِّينَ
وَفِي الْغَيِّ مُتَرَدِّدِينَ حَتَّى أَذَاقَهُمُ اللَّهُ وَبَالَ أَمْرِهِمْ فَأَمَاتَ بِسَيْفِكَ مَنْ عَانَدَكَ فَشَقِيَ وَ
هَوَى وَأَحْيَا بِحُجَّتِكَ مَنْ سَعِدَ فَهُدِيَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ غَادِيَةً وَرَائِحَةً وَعَاكِفَةً

وَذَا هِيبَةٍ فَمَا يُحِيطُ الْمَادِحُ وَصْفَكَ وَلَا يُحْبِطُ الطَّاعِنُ فَضْلَكَ أَنْتَ أَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً
وَأَخْلَصُهُمْ زَهَادَةً وَأَذَبُّهُمْ عَنِ الدِّينِ أَقَمْتَ حُدُودَ اللَّهِ بِجُهْدِكَ وَفَلَلْتَ عَسَاكِرَ الْمَارِقِينَ
بِسَيْفِكَ تُخْمِدُ لَهَبَ الْحُرُوبِ بِبَنَانِكَ وَتَهْتِكُ سُتُورَ الشُّبَهِ بِبَيَانِكَ وَتَكْشِفُ لَبْسَ
الْبَاطِلِ عَنْ صَرِيحِ الْحَقِّ لَا تَأْخُذُكَ فِي اللَّهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ وَفِي مَدْحِ اللَّهِ تَعَالَى لَكَ غِنًى عَنْ
مَدْحِ الْمَادِحِينَ وَتَقْرِيظِ الْوَاصِفِينَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا
عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا وَلَمَّا
رَأَيْتَ أَنْ قَتَلْتَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ وَصَدَقَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعْدَهُ فَأَوْفَيْتَ بِعَهْدِهِ قُلْتَ أَمَا آنَ أَنْ تُخْضَبَ هَذِهِ مِنْ هَذِهِ أَمْ مَتَى
يُبْعَثُ أَشْقَاهَا وَاثِقًا بِأَنَّكَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَبَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ قَادِمٌ عَلَى اللَّهِ
مُسْتَبْشِرٌ بِبَيْعِكَ الَّذِي بَايَعْتَهُ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ أَنْبِيَائِكَ
وَأَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ بِجَمِيعِ لَعَنَاتِكَ وَأَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ وَالْعَنْ مَنْ غَصَبَ وَلِيَّكَ حَقَّهُ
وَأَنْكَرَ عَهْدَهُ وَجَحَدَهُ بَعْدَ الْيَقِينِ وَالْإِقْرَارِ بِالْوِلَايَةِ لَهُ يَوْمَ أَكْمَلْتَ لَهُ الدِّينَ اللَّهُمَّ
الْعَنْ قَتَلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ ظَلَمَهُ وَأَشْيَاعَهُمْ وَأَنْصَارَهُمْ اللَّهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِي الْحُسَيْنِ
وَقَاتِلِيهِ وَالْمُتَابِعِينَ عَدُوَّهُ وَنَاصِرِيهِ وَالرَّاضِينَ بِقَتْلِهِ وَخَاذِلِيهِ لَعْنًا وَبِيلًا اللَّهُمَّ
الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ مُحَمَّدٍ وَمَانِعِيهِمْ حُقُوقَهُمْ اللَّهُمَّ خُصَّ أَوَّلَ ظَالِمٍ وَغَاصِبٍ لِآلِ
مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَكُلَّ مُسْتَنٍّ بِمَا سَنَّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى
عَلِيٍّ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَاجْعَلْنَا بِهِمْ مُتَمَسِّكِينَ وَبِوِلَايَتِهِمْ مِنَ الْفَائِزِينَ
الْآمِنِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ مؤلف گوید که در کتاب هدیة الزائرین
اشاره کردیم به سند این زیارت و آنکه این زیارت را در هر روز از نزدیک و دور میشود خواند
و این فایدهٔ جلیله ایست که البته راغبین در عبادت و مشتاقین زیارت حضرت شاه ولایت
علیه السلام از غنیمت خواهند شمرد ششم زیارتیست که در اقبال از حضرت صادق علیه السلام نقل

شد که فرمود هر گاه در روز عید غدیر نزد قبر شریف حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام باشی نزدیک قبر شریف آنحضرت برو بعد از نماز و دعا و اگر در شهرهای دیگر باشی اشاره کن بجانب آنحضرت بعد از نماز و دعا این است اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ وَلِیِّكَ وَاَخی نَبِیِّكَ وَوَزیرِهِ وَحَبیبِهِ وَخَلیلِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَخِیَرَتِهِ مِنْ اُسْرَتِهِ وَوَصِیِّهِ وَصَفْوَتِهِ وَخالِصَتِهِ وَاَمینِهِ وَوَلِیِّهِ وَاَشْرَفِ عِتْرَتِهِ الَّذینَ آمَنُوا بِهِ وَاَبی ذُرِّیَّتِهِ وَبابِ حِکْمَتِهِ وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدّاعی اِلیٰ شَریعَتِهِ وَالْماضی عَلیٰ سُنَّتِهِ وَخَلیفَتِهِ عَلیٰ اُمَّتِهِ سَیِّدِ الْمُسْلِمینَ وَاَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَقائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاَصْفِیائِكَ وَاَوْصِیاءِ اَنْبِیائِكَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنْ نَبِیِّكَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ما حُمِّلَ وَرَعیٰ مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُودِعَ وَحَلَّلَ حَلالَكَ وَحَرَّمَ حَرامَكَ وَاَقامَ اَحْكامَكَ وَدَعا اِلیٰ سَبیلِكَ وَوالَی اَوْلِیائَكَ وَعادیٰ اَعْدائَكَ وَجاهَدَ النّاكِثینَ عَنْ سَبیلِكَ وَالْقاسِطینَ وَالْمارِقینَ عَنْ اَمْرِكَ صابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً غَیْرَ مُدْبِرٍ لا تَاْخُذُهُ فِی اللّٰهِ لَوْمَةُ لائِمٍ حَتّیٰ بَلَغَ فی ذٰلِكَ الرِّضا وَسَلَّمَ اِلَیْكَ الْقَضاءَ وَعَبَدَكَ مُخْلِصاً وَنَصَحَ لَكَ مُجْتَهِداً حَتّیٰ اَتاهُ الْیَقینُ فَقَبَضْتَهُ اِلَیْكَ شَهیداً سَعیداً وَلِیّاً تَقِیّاً رَضِیّاً زَكِیّاً هادِیاً مَهْدِیّاً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَیْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ اَنْبِیائِكَ وَاَصْفِیائِكَ یا رَبَّ الْعالَمینَ مؤلف گوید که سید در مصباح الزائر برای این روز شریف زیارتی دیگر نقل کرده که اختصاصش باین روز معلوم نمیشود و آن مرکب از دو زیارت است که علامهٔ مجلسی نیز از زیارت دوم و سیم تحفه قرار داده

## دوم از زیارات مخصوصه

زیارت روز مولود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله است شیخ مفید و شهید و سید بن طاوس روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را در هفدهم ربیع الاول باین زیارت و تعلیم فرمود آنرا بثقهٔ جلیل القدر محمد بن مسلم ثقفی رضی الله عنه و فرمود که چون بیائی بمشهد امیرالمؤمنین علیه السلام پس غسل زیارت کن و بپوش پاکیزه‌ترین

---

(حاشیه)

... دانه ذو عیذه امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام والائمة الطاهرین علیهم السلام الا من تعدیه نبی بدرستیکه متضرر نخواهد شد از زنده

ششم روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بامیرالمؤمنین علیه السلام فرمود یا علی هرگاه واقع شود در وطن یا بلیه بگو بسم الله الرحمن الرحیم و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس بدرستیکه خداوند عز و جل بر طرف میکند از تو آنچه بخواهد از انواع بلا

### فصل دهم

در ذکر چند دعاء و حرز است که باید از حوادث دنیا و الجن نافذ است و از آنچه ...

تزین جامه‌های خود را وببوی خوش خود را معطر نما و برو با آرامی و وقار پس چون برسی بباب السلام
یعنی بدر حرم مطهر رو بقبله بایست و سی مرتبه اَللهُ اَکْبَرُ بگو و بگو اَلسَّلامُ عَلٰی رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلٰی خِیَرَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْبَشیرِ النَّذیرِ السِّراجِ الْمُنیرِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَی الطُّهْرِ
الطّاهِرِ اَلسَّلامُ عَلَی الْعَلَمِ الزّاهِرِ اَلسَّلامُ عَلَی الْمَنْصُورِ الْمُؤَیَّدِ اَلسَّلامُ عَلٰی اَبِی الْقاسِمِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلٰی اَنْبِیاءِ اللهِ الْمُرْسَلینَ وَعِبادِ اللهِ الصّالِحینَ اَلسَّلامُ عَلٰی مَلائِکَةِ
اللهِ الْحافّینَ بِهٰذَا الْحَرَمِ وَبِهٰذَا الضَّریحِ اللّائِذینَ بِهِ پس نزدیک قبر برو و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا وَصِیَّ الْاَوْصِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عِمادَ الْاَتْقِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ الْاَوْلِیاءِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا سَیِّدَ الشُّهَداءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا آیَةَ اللهِ الْعُظْمٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خامِسَ اَهْلِ
الْعَباءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا قائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ الْاَتْقِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عِصْمَةَ الْاَوْلِیاءِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا زَیْنَ الْمُوَحِّدینَ النُّجَباءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خالِصَ الْاَخِلّاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا والِدَ الْاَئِمَّةِ الْاُمَناءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ الْحَوْضِ وَحامِلَ اللِّواءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا قَسیمَ الْجَنَّةِ وَلَظٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَکَّةُ وَمِنٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بَحْرَ
الْعُلُومِ وَکَنَفَ الْفُقَراءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ وُلِدَ فِی الْکَعْبَةِ وَزُوِّجَ فِی السَّماءِ بِسَیِّدَةِ
النِّساءِ وَکانَ شُهُودُهَا الْمَلائِکَةَ الْاَصْفِیاءَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مِصْباحَ الضِّیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا مَنْ خَصَّهُ النَّبِیُّ بِجَزیلِ الْحِباءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ باتَ عَلٰی فِراشِ خاتَمِ الْاَنْبِیاءِ وَوَقاهُ
بِنَفْسِهِ شَرَّ الْاَعْداءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَسامٰی شَمْعُونَ الصَّفا اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا مَنْ اَنْجَی اللهُ سَفینَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ وَاسْمِ اَخیهِ حَیْثُ الْتَطَمَ الْماءُ حَوْلَها وَطَمٰی
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ تابَ اللهُ بِهِ وَبِاَخیهِ عَلٰی آدَمَ اِذْ غَوٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا فُلْکَ النَّجاةِ
الَّذی مَنْ رَکِبَهُ نَجٰی وَمَنْ تَاَخَّرَ عَنْهُ هَوٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ خاطَبَ الثُّعْبانَ وَ
ذِئْبَ الْفَلاةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ
اللهِ عَلٰی مَنْ کَفَرَ وَاَنابَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اِمامَ ذَوِی الْاَلْبابِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَعْدِنَ

(راحوا [illegible] زیارتم)
[illegible] است اول آن
مشغول میشوی بغسل و [illegible]
حضرت [illegible] علیه [illegible]
[illegible] اللهم اجعلنی [illegible]
کانه [illegible] و [illegible]
[illegible] ولا تشقنی [illegible]
[illegible] و [illegible]
لمعاصیک [illegible]
و [illegible] اغفل [illegible]
لا احب [illegible]
لا [illegible] الا [illegible]
[illegible] و [illegible]
[illegible] علی من
[illegible]
[illegible] عنهم
[illegible]
[illegible]
منصوب [illegible]
[illegible] علی [illegible]
[illegible] من الذنب [illegible]
[illegible] من [illegible]

الْحِكْمَةِ وَفَصْلَ الْخِطَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيزَانَ
يَوْمِ الْحِسَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاصِلَ الْحُكْمِ النَّاطِقَ بِالصَّوَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُتَصَدِّقُ
بِالْخَاتَمِ فِي الْمِحْرَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ بِهِ يَوْمَ الْأَحْزَابِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَأَنَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَاتِلَ خَيْبَرَ وَقَالِعَ الْبَابِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَاهُ خَيْرُ الْأَنَامِ لِلْمَبِيتِ عَلَى فِرَاشِهِ فَأَسْلَمَ نَفْسَهُ لِلْمَنِيَّةِ وَأَجَابَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَحُسْنُ مَآبٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ
عِصْمَةِ الدِّينِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُعْجِزَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ
نَزَلَتْ فِي فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كُتِبَ اسْمُهُ فِي السَّمَاءِ عَلَى السُّرَادِقَاتِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ وَالْآيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْغَزَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مُخْبِراً بِمَا غَبَرَ وَبِمَا هُوَ آتٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخَاطِبَ ذِئْبِ الْفَلَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتِمَ
الْحَصَى وَمُبَيِّنَ الْمُشْكِلَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجِبَتْ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِي الْوَغَى مَلَائِكَةُ السَّمَاوَاتِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاهُ الصَّدَقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَالِدَ الْأَئِمَّةِ الْبَرَرَةِ السَّادَاتِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَ الْمَبْعُوثِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ خَيْرِ مَوْرُوثٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ
الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ الْمَكْرُوبِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْبَرَاهِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طٰهٰ وَيٰسٓ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللَّهِ الْمَتِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ فِي صَلَاتِهِ بِخَاتَمِهِ عَلَى
الْمِسْكِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَالِعَ الصَّخْرَةِ عَنْ فَمِ الْقَلِيبِ وَمُظْهِرَ الْمَاءِ الْمَعِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا عَيْنَ اللَّهِ النَّاظِرَةَ وَيَدَهُ الْبَاسِطَةَ وَلِسَانَهُ الْمُعَبِّرَ عَنْهُ فِي بَرِيَّتِهِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَمُسْتَوْدَعَ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبَ لِوَاءِ الْحَمْدِ
وَسَاقِيَ أَوْلِيَائِهِ مِنْ حَوْضِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا يَعْسُوبَ الدِّينِ وَقَائِدَ

وَالْعَفْوِ مُؤْنَتِي وَمُؤْنَةَ عِيَالِي وَمُؤْنَةَ النَّاسِ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

سيم اين دعاء شريف است كه نگاه ميدارد از گناهان و جامع دنيا و آخرت است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَسَتَرَ الْقَبِيحَ وَلَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ عَنِّي يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا يَا رَبَّنَا وَيَا سَيِّدَنَا وَيَا مَوْلَانَا وَيَا غَايَةَ رَغْبَتِنَا أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

الغُرِّ المُحَجَّلِينَ وَوالِدِ الأَئِمَّةِ المَرضِيِّينَ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلَى اسمِ اللهِ الرَّضِيِّ
وَوَجهِهِ المُضِيءِ وَجَنبِهِ القَوِيِّ وَصِراطِهِ السَّوِيِّ السَّلامُ عَلَى الإِمامِ التَّقِيِّ المُخلِصِ الصَّفِيِّ
السَّلامُ عَلَى الكَوكَبِ الدُّرِّيِّ السَّلامُ عَلَى الإِمامِ أَبِي الحَسَنِ عَلِيٍّ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ
عَلَى أَئِمَّةِ الهُدَى وَمَصابِيحِ الدُّجَى وَأَعلامِ التُّقَى وَمَنارِ الهُدَى وَذَوِي النُّهَى وَكَهفِ الوَرَى
وَالعُروَةِ الوُثقَى وَالحُجَّةِ عَلَى أَهلِ الدُّنيا وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلَى نُورِ الأَنوارِ وَ
حُجَّةِ الجَبّارِ وَوالِدِ الأَئِمَّةِ الأَطهارِ وَقَسِيمِ الجَنَّةِ وَالنّارِ المُخبِرِ عَنِ الآثارِ المُدَمِّرِ عَلَى الكُفّارِ
مُستَنقِذِ الشِّيعَةِ المُخلِصِينَ مِن عَظِيمِ الأَوزارِ السَّلامُ عَلَى المَخصُوصِ بِالطّاهِرَةِ التَّقِيَّةِ ابنَةِ
المُختارِ المَولُودِ فِي البَيتِ ذِي الأَستارِ المُزَوَّجِ فِي السَّماءِ بِالبَرَّةِ الطّاهِرَةِ الرَّضِيَّةِ المَرضِيَّةِ
وَالِدَةِ الأَئِمَّةِ الأَطهارِ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلَى النَّبَإِ العَظِيمِ الَّذِي هُم فِيهِ مُختَلِفُونَ
وَعَلَيهِ يُعرَضُونَ وَعَنهُ يُسأَلُونَ السَّلامُ عَلَى نُورِ اللهِ الأَنوَرِ وَضِيائِهِ الأَزهَرِ وَرَحمَةُ
اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلَيكَ يا وَلِيَّ اللهِ وَحُجَّتَهُ وَخالِصَةَ اللهِ وَخاصَّتَهُ أَشهَدُ أَنَّكَ يا
وَلِيَّ اللهِ لَقَد جاهَدتَ فِي سَبِيلِ اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَاتَّبَعتَ مِنهاجَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ
عَلَيهِ وَآلِهِ وَحَلَّلتَ حَلالَ اللهِ وَحَرَّمتَ حَرامَ اللهِ وَشَرَعتَ أَحكامَهُ وَأَقَمتَ الصَّلوٰةَ وَ
آتَيتَ الزَّكوٰةَ وَأَمَرتَ بِالمَعرُوفِ وَنَهَيتَ عَنِ المُنكَرِ وَجاهَدتَ فِي سَبِيلِ اللهِ صابِراً ناصِحاً
مُجتَهِداً مُحتَسِباً عِندَ اللهِ عَظِيمَ الأَجرِ حَتَّى أَتاكَ اليَقِينُ فَلَعَنَ اللهُ مَن دَفَعَكَ عَن حَقِّكَ
وَأَزالَكَ عَن مَقامِكَ وَلَعَنَ اللهُ مَن بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ أُشهِدُ اللهَ وَمَلائِكَتَهُ وَأَنبِياءَهُ
وَرُسُلَهُ أَنِّي وَلِيٌّ لِمَن والاكَ وَعَدُوٌّ لِمَن عاداكَ السَّلامُ عَلَيكَ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ

پس خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو أَشهَدُ أَنَّكَ تَتَكَلَّمُ بِكَلامِي وَتَسمَعُ مَقامِي وَأَشهَدُ لَكَ
يا وَلِيَّ اللهِ بِالبَلاغِ وَالأَداءِ يا مَولايَ يا حُجَّةَ اللهِ يا أَمِينَ اللهِ يا وَلِيَّ اللهِ إِنَّ بَينِي وَبَينَ
اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوباً قَد أَثقَلَت ظَهرِي وَمَنَعَتنِي مِنَ الرُّقادِ وَذِكرُها يُقَلقِلُ أَحشائِي وَقَد
هَرَبتُ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِلَيكَ فَبِحَقِّ مَنِ ائتَمَنَكَ عَلَى سِرِّهِ وَاستَرعاكَ أَمرَ خَلقِهِ

وَقَرَنَ طاعَتَكَ بِطاعَتِهِ وَمُوالاتَكَ بِمُوالاتِهِ كُنْ لِي اِلَى اللهِ شَفيعاً وَمِنَ النّارِ مُجيراً وَ
عَلَى الدَّهْرِ ظَهيراً پس باز خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو يا وَلِيَّ اللهِ يا حُجَّةَ اللهِ يا بابَ
حِطَّةِ اللهِ وَلِيُّكَ وَزائِرُكَ وَاللّائِذُ بِقَبْرِكَ وَالنّازِلُ بِفِنائِكَ وَالْمُنيخُ رَحْلَهُ في جِوارِكَ
يَسْئَلُكَ اَنْ تَشْفَعَ لَهُ اِلَى اللهِ في قَضاءِ حاجَتِهِ وَنُجْحِ طَلِبَتِهِ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ فَاِنَّ لَكَ
عِنْدَ اللهِ الْجاهَ الْعَظيمَ وَالشَّفاعَةَ الْمَقْبُولَةَ فَاجْعَلْني يا مَوْلايَ مِنْ هَمِّكَ وَاَدْخِلْني في حِزْبِكَ
وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلى ضَجيعَيْكَ آدَمَ وَنُوحٍ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلى وَلَدَيْكَ الْحَسَنِ وَ
الْحُسَيْنِ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ الطّاهِرينَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ آنگاه شش ركعت
نماز زیارت بکن دو رکعت برای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و دو رکعت برای جناب آدم علیه السلام
و دو رکعت برای جناب نوح علیه السلام و بسیار بخوان خدا تعالی را که باجابت خواهد رسید انشاء الله
مؤلف گوید که صاحب مزار کبیر گفته که این زیارت را در هفدهم ربیع الاول در نزد طلوع آفتاب
باید بعمل آورد و علامه مجلسی ره فرموده که این زیارت بهترین زیارات است و بسندهای معتبر در کتب
معتبره مذکور است و ظاهر بعضی از روایات آنست که خصوصیت باین روز ندارد و در هر وقت
که این زیارت را بعمل آورند خوبست مؤلف گوید که اگر کسی گوید که چگونه است در روز مولود پیغمبر
صلی الله علیه و آله یا مبعث آنحضرت زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام وارد شده و زیارت حضرت
رسول صلی الله علیه و آله در روایت نشده با آنکه شایسته بود که زیارت مخصوص برای حضرت رسول صلی
الله علیه و آله در این اوقات وارد شده باشد جواب گوئیم که این بجهت شدت اتصال این دو بزرگوار
و کمال اتحاد این دو نور پاک است با هم که هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کرده حضرت
رسول صلی الله علیه و آله را و شاهد بر این ز قرآن آیهٔ اَنْفُسَنا است و مؤید آن است اَلنَّبَأ هُلِ نفس
الْمُصْطَفى لَيْسَ غَيْرُهُ اِيّاها و از اخبار بسیاری از روایات است از جمله شیخ محمد بن المشهدی روایت
کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود مردی اعرابی بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله مشرف شد
و عرض کرد یا رسول الله منزل من دور است از منزل تو و من مشتاق زیارت و دیدن تو میشوم و میایم

مؤلف گوید که این دعا از آن دعاهای حضرت رسول صلی الله علیه و آله است در یوم بدر و اخبار بسیار در این دعا حضرت سید الشهداء علیه السلام کرده در روز عاشورا در کربلا خوانده و غیر از این نیز دو دعای دیگر از آن حضرت مروی است که در آن روز خواندند که یکی این دعا است که تعلیم حضرت امام زین العابدین علیه السلام فرمود در آن وقتی که او را بسینه خود چسبانید و خون‌ها در بدن مبارکش میجوشید برای حاجات مهم و دفع بلاهای سخت و امراض عظیم دشوار یا کهیعص بحق یس والقرآن الحکیم و بحق طه والقرآن العظیم یا من یقدر علی حوائج السائلین

زیارت جناب تو و ملاقات تو برایم حاصل نمیشود و ملاقات میکنم علی بن ابیطالب علیه السلام را
پس مرا مأنوس میکند بحدیث و مواعظ خود و من بر میگردم با حال اندوه و حسرت بر ندیدن
تو فرمود هر که زیارت کند علی را مرا زیارت کرده و هر که او را دوست دارد مرا دوست داشته و کسیکه
دشمن دارد او را مرا دشمن داشته است برسان این را بقوم خود از جانب من و هر که برود بزیارت او
پس بتحقیق که بنزد من آمده و من جزا خواهم داد او را روز قیامت و جبرئیل و صالح المؤمنین و در
حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام مرویست که چون زیارت کنی جانب نجف را زیارت کن
عظام آدم و بدن نوح و جسم علی بن ابیطالب را بدرستیکه زیارت کرده خواهی بود پدران گذشته را
و محمد صلی الله علیه و آله خاتم پیغمبران را و علی علیه السلام بهترین اوصیا را و در زیارت شیخ گذشت
که فرمودند و بقبر امیرالمؤمنین علیه السلام با ایست و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا صَفْوَةَ اللّٰهِ الی غیر ذلک وَلَقَدْ اَجادَ الشَّیْخُ جابِرٌ فی تَخْمیطِهِ لِلْقَصیدَةِ الْاُزْرِیَّةِ بِقَوْلِهِ

| | | |
|---|---|---|
| شیراً اِلَی الْقُبَّةِ الْعَلَوِیَّةِ | فَعَلَیْها لِلنَّبِیِّ اَعْظَمُ رَمْسٍ | فیهِ لِلطُّهْرِ اَحْمَدٍ اَیُّ نَفْسٍ |
| اَوْ تَرَی الْعَرْشَ فیهِ اَنْوَرُ شَمْسٍ | فَتَواضَعْ فَثَمَّ دارَةُ قُدْسٍ | تَتَمَنَّی الْاَفْلاکُ لَثْمَ ثَراها |

## (و حکیم سنائی گفته)

| | | |
|---|---|---|
| مرتضائی که کرد یزدانش | همره جان مصطفی جانش | هر دو یکقباله و خرد شادو |
| هر دو یک روح کالبد شادو | دو رونده چو اختر گردون | دو برادر چو موسی و هرون |
| هر دو یک در ز یک صدف بودند | هر دو پیرایه شرف بودند | تا نه بگشاد علم حیدر در |

## سیم از زیارات حضرت پیغمبر مخصوصه

زیارت شب مبعث و روز آن است یعنی بیست و هفتم رجب و در آن سه زیارت است اول
زیارت رجبیه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَشْهَدَنا مَشْهَدَ اَوْلِیائِه که در اعمال ماه رجب گذشت
و آن زیارتیست که در تمام ماه رجب در مشاهد مشرفه خوانده میشود لکن صاحب مزار
قدیم و شیخ محمد بن مشهدی از زیارات مخصوصه شب مبعث شمرده اند و چون آن زیارت را


یا مَنْ یَعْلَمُ ما تُخْفِی الضَّمیرُ یا مُنَفِّسُ عَنِ الْمَکْرُوبِ یا مُفَرِّجُ عَنِ الْمَغْمُومِ یا راحِمَ الشَّیْخِ الْکَبیرِ یا رازِقَ الطِّفْلِ الصَّغیرِ یا مَنْ لا یَحْتاجُ اِلَی التَّفْسیرِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی کَذا وَ کَذا * و حاجت بخواه * پنجم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که دست خود را بلند کرد و گفت بگو ای انسان ... رَبِّ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ ... ذلِکَ وَ لا اَکْثَرَ ... مِمّا لا ... عَلَیْهِ ...

خواندی فرموده اند بعد از آن دو رکعت نماز زیارت بجا آور و آنچه خواهی دعا کن در تمیز زیارت السلام علی ابی الائمة و معدن النبوة است که علامهٔ مجلسی ره آنرا زیارت هفتم تحفه قرار داده صاحب مزار قدیم گفته که آن مختص است بشب بیست و هفتم رجب چنانکه ما در هدیة الزائرین ذکر کردیم سیم زیارتیست که شیخ مفید و سیّد و شهید نقل نموده اند باینطریق که چون خواستی در شب مبعث یا روز آن زیارت کنی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بایست بر در قبهٔ شریفه مقابل قبر آنحضرت و بگو اشهد ان لا اله الّا الله وحده لا شریک له و اشهد انّ محمّداً عبده و رسوله و انّ علیّ بن ابیطالب امیر المؤمنین عبد الله و اخو رسوله و انّ الائمة الطّاهرین من ولده حجج الله علی خلقه پس داخل شو و بایست نزدیک قبر آنحضرت بنحوی که رو بخود آنجناب قبر کرده باشی و قبله را در پشت خود قرار دهی آنگاه صد مرتبه تکبیر بگو و بگو السّلام علیک یا وارث آدم خلیفة الله السّلام علیک یا وارث نوح صفوة الله السّلام علیک یا وارث ابرهیم خلیل الله السّلام علیک یا وارث موسی کلیم الله السّلام علیک یا وارث عیسی روح الله السّلام علیک یا وارث محمّد سیّد رسل الله السّلام علیک یا امیر المؤمنین السّلام علیک یا امام المتّقین السّلام علیک یا سیّد الوصیّین السّلام علیک یا وصیّ رسول ربّ العالمین السّلام علیک یا وارث علم الاوّلین والآخرین السّلام علیک ایّها النّبأ العظیم السّلام علیک ایّها الصّراط المستقیم السّلام علیک ایّها المهذّب الکریم السّلام علیک ایّها الوصیّ التّقیّ السّلام علیک ایّها الرّضیّ الزّکیّ السّلام علیک ایّها البدر المضیء السّلام علیک ایّها الصّدّیق الاکبر السّلام علیک ایّها الفاروق الاعظم السّلام علیک ایّها السّراج المنیر السّلام علیک یا امام الهدی السّلام علیک یا علم التّقی السّلام علیک یا حجّة الله الکبری السّلام علیک یا خاصّة الله و خالصته و امین الله و صفوته و باب الله و حجّته و معدن حکم الله و سرّه و عیبة علم الله و خازنه و سفیر الله فی خلقه اشهد انّک اقمت الصّلوة و آتیت الزّکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و اتّبعت الرّسول و

---

(دعا [illegible])

معمول است بگو اللهمّ انّی اسئلک ان تجعل لی الیک وجها و کرّاتک ان تفعل بی کذا و کذا

هشتم از فضیلت بزرگ معمول است که حضرت امام موسی منتشر بود که بسیار بگو اللهمّ لا تجعلنی من المعارین و لا تخرجنی من التقصیر یعنی خدایا قرار مده مرا از کسانیکه ایمان شان عاریه و غیر ثابت است [illegible] و قرار مده مرا از کسانیکه [illegible] ایمان بود شان [illegible] مانند مستودع که به عاریت است [illegible] رها کنی [illegible] خواهد [illegible] که هر کاری خواهد بکند و هر جا خواهد برود و بیرون مکن مرا از تقصیر یعنی چنان مکن که من خود را مقصّر ندانم بلکه چنان باشم که همیشه خود را

تلوت الكتاب حق تلاوته وبلغت عن الله ووفيت بعهد الله وتمت بك كلمات الله
وجاهدت في الله حق جهاده ونصحت لله ولرسوله صلى الله عليه وآله وجدت بنفسك
صابرا محتسبا مجاهدا عن دين الله موقيا لرسول الله طالبا ما عند الله راغبا فيما وعد الله
ومضيت للذي كنت عليه شهيدا وشاهدا ومشهودا فجزاك الله عن رسوله وعن الاسلام
واهله من صديق افضل الجزاء اشهد انك كنت اول القوم اسلاما واخلصهم ايمانا
واشدهم يقينا واخوفهم لله واعظمهم عناء واحوطهم على رسول الله صلى الله عليه وآله
وافضلهم مناقب واكثرهم سوابق وارفعهم درجة واشرفهم منزلة واكرمهم عليه
فقويت حين وهنوا ولزمت منهاج رسول الله صلى الله عليه وآله واشهد انك كنت
خليفته حقا لم تنازع برغم المنافقين وغيظ الكافرين وضغن الفاسقين وقمت بالامر
حين فشلوا ونطقت حين تتعتعوا ومضيت بنور الله اذ وقفوا فمن اتبعك فقد اهتدى
كنت اولهم كلاما واشدهم خصاما واصوبهم منطقا واسدهم رايا واشجعهم قلبا و
اكثرهم يقينا واحسنهم عملا واعرفهم بالامور كنت للمؤمنين ابا رحيما اذ صاروا عليك
عيالا فحملت اثقال ما عنه ضعفوا وحفظت ما اضاعوا ورعيت ما اهملوا وشمرت
اذ جبنوا وعلوت اذ هلعوا وصبرت اذ جزعوا كنت على الكافرين عذابا صبا وغلظة و
غيظا وللمؤمنين غيثا وخصبا وعلما لم تفلل حجتك ولم يزغ قلبك ولم تضعف
بصيرتك ولم تجبن نفسك كنت كالجبل لا تحركه العواصف ولا تزيله القواصف كنت كما
قال رسول الله صلى الله عليه وآله قويا في بدنك متواضعا في نفسك عظيما عند الله
كبيرا في الارض جليلا في السماء لم يكن لاحد فيك مهمز ولا لقائل فيك مغمز ولا
لخلق فيك مطمع ولا لاحد عندك هوادة يوجد الضعيف الذليل عندك قويا عزيزا حتى
تاخذ له بحقه والقوي العزيز عندك ضعيفا حتى تاخذ منه الحق القريب والبعيد
عندك في ذلك سواء شانك الحق والصدق والرفق وقولك حكم وامرك حلم

نفس ودرگاه نوید انس
نمیر از حضرت امام متهجدان
علیہ صلوات مرو لیکہ حقتعالی
از من بلند ترو برای اہل بادیہ
اداین دو کلمہ کرد عا کردن
لبیک از تعذبنی فاہل
اللهم ان تعذبني
لذلک انا وان تغفر لي
فاہل لذلک انت
از زاوود رقف مروی است
کفت پیشینیم از حضرت
صادق علیہ السلام کہ میشنیدم
الحاح میکرد بان در دعا
میخواند بخدا امیر المؤمنین
یعنی رسول خدا و حسن
وفاطمہ و حسین
ائمہ علیہم السلام
صانع علیہ السلام اذا
صادق علیہ السلام
بالحکم انا الائمہ

وَعَزَمُوا وَ رَأْيُكَ عِلْمٌ وَحَزْمٌ اعْتَدَلَ بِكَ الدِّينُ وَسَهُلَ بِكَ الْعَسِيرُ وَاُطْفِئَتْ بِكَ النِّيرَانُ
وَقَوِيَ بِكَ الْاِيمَانُ وَثَبَتَ بِكَ الْاِسْلَامُ وَهَدَّتْ مُصِيبَتُكَ الْاَنَامَ فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ
رَاجِعُونَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ خَالَفَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنِ افْتَرَىٰ عَلَيْكَ وَلَعَنَ
اللّٰهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَغَصَبَكَ حَقَّكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ اِنَّا اِلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ
بُرَاءُ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً خَالَفَتْكَ وَجَحَدَتْ وِلَايَتَكَ وَتَظَاهَرَتْ عَلَيْكَ وَقَتَلَتْكَ وَحَادَتْ
عَنْكَ وَخَذَلَتْكَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَثْوٰاهُمْ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ اَشْهَدُ لَكَ يَا
وَلِيَّ اللّٰهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِالْبَلَاغِ وَالْاَدَاءِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ حَبِيبُ اللّٰهِ
وَبَابُهُ وَاَنَّكَ جَنْبُ اللّٰهِ وَوَجْهُهُ الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَىٰ وَاَنَّكَ سَبِيلُ اللّٰهِ وَاَنَّكَ عَبْدُ اللّٰهِ
وَاَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَتَيْتُكَ زَائِرًا لِعَظِيمِ حَالِكَ وَمَنْزِلَتِكَ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ
رَسُولِهِ مُتَقَرِّبًا اِلَى اللّٰهِ بِزِيَارَتِكَ رَاغِبًا اِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ اَبْتَغِي بِشَفَاعَتِكَ خَلَاصَ نَفْسِي
مُتَعَوِّذًا بِكَ مِنَ النَّارِ هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِيَ الَّتِي احْتَطَبْتُهَا عَلَىٰ ظَهْرِي فَزِعًا اِلَيْكَ رَجَاءَ رَحْمَةِ
رَبِّي اَتَيْتُكَ اَسْتَشْفِعُ بِكَ يَا مَوْلَايَ اِلَى اللّٰهِ وَاَتَقَرَّبُ بِكَ اِلَيْهِ لِيَقْضِيَ بِكَ حَوَائِجِي فَاشْفَعْ
لِي يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اِلَى اللّٰهِ فَاِنِّي عَبْدُ اللّٰهِ وَمَوْلَاكَ وَزَائِرُكَ وَلَكَ عِنْدَ اللّٰهِ الْمَقَامُ
الْمَعْلُومُ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّاْنُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَىٰ عَبْدِكَ وَاَمِينِكَ الْاَوْفَىٰ وَعُرْوَتِكَ الْوُثْقَىٰ وَيَدِكَ الْعُلْيَا وَكَلِمَتِكَ
الْحُسْنَىٰ وَحُجَّتِكَ عَلَى الْوَرَىٰ وَصِدِّيقِكَ الْاَكْبَرِ سَيِّدِ الْاَوْصِيَاءِ وَرُكْنِ الْاَوْلِيَاءِ وَعِمَادِ
الْاَصْفِيَاءِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبِ الْمُتَّقِينَ وَقُدْوَةِ الصِّدِّيقِينَ وَاِمَامِ الصَّالِحِينَ
الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ وَالْمَفْطُومِ مِنَ الْخَلَلِ وَالْمُهَذَّبِ مِنَ الْعَيْبِ وَالْمُطَهَّرِ مِنَ الرَّيْبِ اَخِي
نَبِيِّكَ وَوَصِيِّ رَسُولِكَ وَالْبَائِتِ عَلَىٰ فِرَاشِهِ وَالْمُوَاسِي لَهُ بِنَفْسِهِ وَكَاشِفِ الْكَرْبِ
عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي جَعَلْتَهُ سَيْفًا لِنُبُوَّتِهِ وَمُعْجِزًا لِرِسَالَتِهِ وَدَلَالَةً وَاضِحَةً لِحُجَّتِهِ وَ
حَامِلًا لِرَايَتِهِ وَوِقَايَةً لِمُهْجَتِهِ وَهَادِيًا لِاُمَّتِهِ وَيَدًا لِبَاْسِهِ وَتَاجًا لِرَاْسِهِ وَبَابًا

وَالْغِيبَةِ وَلَا دَاءِ الْاَمَانَةِ وَ
وَالْمُحَافَظَةِ عَلَى الصَّلَوَاتِ
اَللّٰهُمَّ اِنَّهُمْ اَحَقُّ خَلْقِكَ
اَنْ تَفْعَلَهُ بِهِمْ اَللّٰهُمَّ افْعَلْهُ
بِهِمْ
دوازدهم بخواند این دعا را که امیر المؤمنین علیه السلام
میخواند اَللّٰهُمَّ مُنَّ عَلَيَّ
بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ وَالتَّفْوِيضِ
اِلَيْكَ وَالرِّضَا بِقَدَرِكَ
وَالتَّسْلِيمِ لِاَمْرِكَ حَتّٰى لَا
اُحِبَّ تَعْجِيلَ مَا اَخَّرْتَ
وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ يَا
رَبَّ الْعَالَمِينَ
سیزدهم زیارت کند ... حضرت رسول صلی الله علیه
وآله ... معجزنما ... عبادت ... حق عبادت ...

لِنَصْرِهِ وَمُفْتاحاً لِلظَّفَرِ حَتّى هَزَمَ جُنُودَ الشِّرْكِ بِأَيْدِكَ وَأَبادَ عَساكِرَ الْكُفْرِ بِأَمْرِكَ وَبَذَلَ نَفْسَهُ فِي مَرْضاتِكَ وَمَرْضاةِ رَسُولِكَ وَجَعَلَها وَقْفاً عَلى طاعَتِهِ وَمِجَنّاً دُونَ نَكْبَتِهِ حَتّى فاضَتْ نَفْسُهُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كَفِّهِ وَاسْتَلَبَ بَرْدَها وَمَسَحَهُ عَلى وَجْهِهِ وَأَعانَتْهُ مَلائِكَتُكَ عَلى غُسْلِهِ وَتَجْهِيزِهِ وَصَلّى عَلَيْهِ وَوارى شَخْصَهُ وَقَضى دَيْنَهُ وَأَنْجَزَ وَعْدَهُ وَلَزِمَ عَهْدَهُ وَاحْتَذى مِثالَهُ وَحَفِظَ وَصِيَّتَهُ وَحِينَ وَجَدَ أَنْصاراً نَهَضَ مُسْتَقِلّاً بِأَعْباءِ الْخِلافَةِ مُضْطَلِعاً بِأَثْقالِ الْإِمامَةِ فَنَصَبَ رايَةَ الْهُدى فِي عِبادِكَ وَنَشَرَ ثَوْبَ الْأَمْنِ فِي بِلادِكَ وَبَسَطَ الْعَدْلَ فِي بَرِيَّتِكَ وَحَكَمَ بِكِتابِكَ فِي خَلِيقَتِكَ وَأَقامَ الْحُدُودَ وَقَمَعَ الْجُحُودَ وَقَوَّمَ الزَّيْغَ وَسَكَّنَ الْغَمْرَةَ وَأَبادَ الْفَتْرَةَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَقَتَلَ النّاكِثَةَ وَالْقاسِطَةَ وَالْمارِقَةَ وَلَمْ يَزَلْ عَلى مِنْهاجِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَتِيرَتِهِ وَلُطْفِ شاكِلَتِهِ وَجَمالِ سِيرَتِهِ مُقْتَدِياً بِسُنَّتِهِ مُتَعَلِّقاً بِهِمَّتِهِ مُباشِراً لِطَرِيقَتِهِ وَأَمْثِلَتُهُ نُصْبُ عَيْنَيْهِ يَحْمِلُ عِبادَكَ عَلَيْها وَيَدْعُوهُمْ إِلَيْها إِلى أَنْ خُضِبَتْ شَيْبَتُهُ مِنْ دَمِ رَأْسِهِ اَللّٰهُمَّ فَكَما لَمْ يُؤْثِرْ فِي طاعَتِكَ شَكّاً عَلى يَقِينٍ وَلَمْ يُشْرِكْ بِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ صَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً زاكِيَةً نامِيَةً يَلْحَقُ بِها دَرَجَةَ النُّبُوَّةِ فِي جَنَّتِكَ وَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوالاتِهِ فَضْلاً وَإِحْساناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْواناً إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْجَسِيمِ بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ پس ببوس ضریح را و روی راست خود را بگذار بر آن و بعد از آن روی چپ را و میل کن بسمت قبله و نماز زیارت بجای آور و آنچه خواهی بعد از نماز دعا کن و بگو بعد از فرستادن تسبیح زهراء علیها السلام اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ بَشَّرْتَنِي عَلى لِسانِ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقُلْتَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ اَللّٰهُمَّ وَإِنِّي مُؤْمِنٌ بِجَمِيعِ أَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ فَلا تَقِفْنِي بَعْدَ مَعْرِفَتِهِمْ مَوْقِفاً تَفْضَحُنِي فِيهِ عَلى رُؤُسِ الْأَشْهادِ بَلْ قِفْنِي مَعَهُمْ وَتَوَفَّنِي عَلَى التَّصْدِيقِ بِهِمْ اَللّٰهُمَّ وَأَنْتَ خَصَصْتَهُمْ بِكَرامَتِكَ وَأَمَرْتَنِي بِاتِّباعِهِمْ اَللّٰهُمَّ وَإِنِّي عَبْدُكَ وَزائِرُكَ مُتَقَرِّباً

(دعای ام داود)

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً خالِداً مَعَ خُلُودِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لا مُنْتَهى لَهُ دُونَ عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لا أَمَدَ لَهُ دُونَ مَشِيَّتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لا أَجْرَ لِقائِلِهِ إِلّا رِضاكَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَلَكَ الْمَنُّ كُلُّهُ وَلَكَ الْفَخْرُ كُلُّهُ وَلَكَ الْبَهاءُ كُلُّهُ وَلَكَ النُّورُ كُلُّهُ وَلَكَ الْعِزَّةُ كُلُّها وَلَكَ الْجَبَرُوتُ كُلُّها وَلَكَ الْعَظَمَةُ كُلُّها وَلَكَ الدُّنْيا كُلُّها وَلَكَ الْآخِرَةُ كُلُّها وَلَكَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ وَلَكَ الْخَلْقُ كُلُّهُ وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ وَإِلَيْكَ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ عَلانِيَتُهُ وَسِرُّهُ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً أَبَداً أَبَداً

اِلَيْكَ بِزِيَارَةِ اَخِي رَسُولِكَ وَعَلٰى كُلِّ مَأْتِيٍّ وَمَزُورٍ حَقٌّ لِمَنْ اَتَاهُ وَزَارَهُ وَاَنْتَ خَيْرُ مَأْتِيٍّ
وَاَكْرَمُ مَزُورٍ فَاَسْئَلُكَ يَا اَللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا جَوَادُ يَا مَاجِدُ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ وَلَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَداً اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ تُحْفَتَكَ اِيَّايَ مِنْ زِيَارَتِي اَخَا رَسُولِكَ فَكَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَاَنْ تَجْعَلَنِي
مِمَّنْ يُسَارِعُ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُوكَ رَغَباً وَرَهَباً وَتَجْعَلَنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ
مَنَنْتَ عَلَيَّ بِزِيَارَةِ مَوْلَايَ عَلِيِّ بْنِ اَبِيطَالِبٍ وَوِلَايَتِهِ وَمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْصُرُهُ وَ
يَنْتَصِرُ بِهِ وَمُنَّ عَلَيَّ بِنَصْرِكَ لِدِينِكَ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْنِي مِنْ شِيعَتِهِ وَتَوَفَّنِي عَلٰى دِينِهِ اَللّٰهُمَّ
اَوْجِبْ لِي مِنَ الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالْاِحْسَانِ وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ مَا
اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که در روایت معتبر
منقولست که حضرت خضر علیه السلام در روز شهادت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام گریه‌کنان و استرجاع
گویان بسرعت آمد و ایستاد بر در خانه امیرالمؤمنین علیه السلام پس گفت رَحِمَكَ اللهُ يَا اَبَا الْحَسَنِ
كُنْتَ اَوَّلَ الْقَوْمِ اِسْلَاماً وَاَخْلَصَهُمْ اِيمَاناً وَاَشَدَّهُمْ يَقِيناً وَاَخْوَفَهُمْ لِلّٰهِ وشمردبسیاری از فضائل
آنحضرت را و قریب بهمین عبارتست که در همین زیارت مذکور است پس اگر در این روز این زیارت خوانده
شود مناسبست و اصل این کلمات که بمنزلهٔ زیارت روز شهادتست در هدیه مذکور کرده‌ایم هر که
خواهد بآنجا رجوع کند و نیز بدانکه ما پیش از این در ضمن اعمال شب مبعث کلامی از رحلهٔ ابن
بطوطه نقل کردیم که متعلق بود باین روضهٔ شریفه صلوات الله علی مشرفها شایسته است بآنجا رجوع

## (فصل پنجم)

در فضیلت کوفه و مسجد بزرگ آن و اعمال آن مسجد و زیارت جناب مسلم است بدانکه کوفه یکی
از آن چهار بلد است که خصوصاً از اخبار فرموده و طور سینین تفسیر بآن شده و در روایتست که
آن حرم خدا و حرم رسول صلی الله علیه و آله و حرم امیرالمؤمنین علیه السلام است و یکدرهم تصدق در
آن حساب میشود بصد درهم در جای دیگر و دو رکعت نماز در آن حساب میشود بصد رکعت و امّا

الثَّنَاءِ سَابِغِ
النَّعْمَاءِ مُنْتَهَى الثَّنَاءِ
الثَّنَاءِ حَتّٰى لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ
فِي الْاَرْضِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ فِي السَّمَاءِ
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي الْبَرِّ
الْبِلَادِ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْآفَاقِ
الْعِبَادِ وَلَكَ الْحَمْدُ بِطَاقَةِ
الْبِلَادِ وَلَكَ الْحَمْدُ بِسَعَةِ
الْاَوْتَادِ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْجِبَالِ
اِذَا يَغْشٰى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ
النَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي
فِي الْاٰخِرَةِ وَالْاُولٰى وَلَكَ الْحَمْدُ
الْحَمْدُ فِي الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ وَلَكَ
الْعَظِيمِ وَسُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ
وَالْاَرْضُ جَمِيعاً قَبْضَتُهُ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ
وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ
اِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

فضیلت مسجد کوفه زیاده از آنستکه ذکر شود و بس است در شرافت آن که
یکی از آن چهار مسجدی است که سزاوار است شدّ رحال شود بسمت آنها بجهت درک فیوضات
آنها و یکی از آن مواطن است که مسافر مخیّر است در آن مابین قصر و اتمام نماز و نماز فریضه در
آن معادل حجّ مقبول و معادل هزار نماز است که در جای دیگر بجای آورده شود و در روایات
وارد شده که محلّ نماز پیغمبران است و محلّ نماز حضرت مهدی صلوات الله علیه خواهد شد و در
روایتی هزار پیغمبر و هزار وصیّ پیغمبر در آن نماز کرده و از بعضی روایات استفاده شود که مسجد کوفه
افضل است از مسجد اقصی که در بیت المقدس است و ابن قولویه از امام محمّد باقر علیه السلام روایت کرده
که فرمود اگر مردم بدانند که چه فضیلت دارد مسجد کوفه هر آینه از شهرهای دور رهیه زاد و راحله
کنند و بسوی این مسجد بیایند و فرمود که نماز واجب در آن برابر است با حجّ مقبول و نماز نافله
برابر عمرۀ مقبوله و بروایتی یک نماز فریضه و نافله در آن مثل حجّ و عمره ایست که با رسولخدا
صلّی الله علیه و آله کرده باشند شیخ کلینی و غیر او از مشایخ عظام روایت کرده‌اند از هرون بن خارجه
که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود ای هرون چه مقدار مسافت بین تو و بین مسجد کوفه یکمیل
میشود گفتم نه فرمود بجا میآوری همه نمازهای خود را آنجا گفتم نه فرمود اگر من نزدیک آن مسجد بودم
امید داشتم که از من فوت نمیشد یک نماز در آن و هیچ میدانی که چیست فضیلت آن موضع نبوده
بندۀ صالحی و نه پیغمبری مگر آنکه نماز گذارده در مسجد کوفه حتّی آنکه رسولخدا صلّی الله علیه و آله
در شبیکه او را بمعراج میبردند جبرئیل بآنحضرت گفت میدانی که در کجائی یا رسول الله الآن مقابل
مسجد کوفه میباشی فرمود پس رخصت بطلب از پروردگار من تا بروم در آن و دو رکعت نماز گذارم
پس جبرئیل از حقّ تعالی اذن طلبکرد حقّ تعالی اذن مرحمت فرمود پس فرود آورد آنحضرت را بجناب
دو رکعت نماز گذاشت در آن و بدرستیکه جانب راست آن باغی است از باغهای بهشت و میان
آن باغیست از باغهای بهشت و عقب آن باغی است از باغهای بهشت و بدرستیکه نماز واجب در
آن برابر است با هزار نماز و نافله در آن مقابل است با پانصد نماز و نشستن در آن بدون تلاوت

مالك الملك [illegible] سبحانك
ربنا وتعاليت تباركت
وتقدست عظمتك كل شيء
وتقدست وقهرت كل شيء
بقدرتك وعلوت فوق كل شيء
بجبروتك وغلبت كل شيء
بارتفاعك وانبعث [illegible] ونفذ
بنعمتك وعلمك [illegible]
حكمتك وهديت
الرسل بكتابك وايدت
الصالحين باذنك وقهرت
المؤمنين بنصرك لا اله
الخلق بسلطانك لا اله
الا انت وحدك لا شريك لك ولا
لك لا نعبد غيرك ولا
نسئل الا اياك ولا نرغب
الا اليك انت موضع
شكوانا ومنتهى رغبتنا
والهنا ومليكنا [illegible]
[illegible]

وذکر عبادت واگر مردم بدانند که چه فضیلت در آن باید بیایند بسوی آن اگرچه بروش کودکان
خود را بر زمین کشند ودر روایت دیگر است که نماز واجب در آن مقابل حج است ونماز نافله
مقابل عمره وگذشت در ذیل زیارت هفتم حضرت امیر علیه السلام اشاره بفضیلت این مسجد شریف واز
بعضی روایات معلوم میشود که جانب راست این مسجد افضلست از جانب چپ آن واما اعمال مسجد
کوفه پس بنحویکه در مصباح الزائر وغیره است آنستکه چون داخل کوفه شدی بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللّٰهُمَّ اَنْزِلْنِي مُنْزَلاً مُبَارَكاً وَاَنْتَ خَيْرُ
الْمُنْزِلِينَ پس روانه شو بسوی مسجد کوفه ودر حال رفتن بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
وَسُبْحَانَ اللّٰهِ تا وارد شوی بدر مسجد پس بایست نزد در وبگو اَلسَّلَامُ عَلىٰ سَيِّدِنَا رَسُولِ اللّٰهِ
مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ اَلسَّلَامُ عَلىٰ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
وَعَلىٰ مَجَالِسِهِ وَمَشَاهِدِهِ وَمَقَامِ حِكْمَتِهِ وَآثَارِ آبَائِهِ آدَمَ وَنُوحٍ وَاِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَتِبْيَانِ
بَيِّنَاتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاِمَامِ الْحَكِيمِ الْعَدْلِ الصِّدِّيقِ الْاَكْبَرِ الْفَارُوقِ بِالْقِسْطِ الَّذِي فَرَّقَ اللّٰهُ
بِهِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَالْكُفْرِ وَالْاِيمَانِ وَالشِّرْكِ وَالتَّوْحِيدِ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ
وَيَحْيىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَخَاصَّةُ نَفْسِ الْمُنْتَجَبِينَ وَزَيْنُ الصِّدِّيقِينَ
وَصَابِرُ الْمُمْتَحَنِينَ وَاَنَّكَ حَكَمُ اللّٰهِ فِي اَرْضِهِ وَقَاضِي اَمْرِهِ وَبَابُ حِكْمَتِهِ وَعَاقِدُ عَهْدِهِ وَ
النَّاطِقُ بِوَعْدِهِ وَالْحَبْلُ الْمَوْصُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ عِبَادِهِ وَكَهْفُ النَّجَاةِ وَمِنْهَاجُ التُّقىٰ وَ
الدَّرَجَةُ الْعُلْيَا وَمُهَيْمِنُ الْقَاضِي الْاَعْلىٰ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِكَ اَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ زُلْفىٰ اَنْتَ
وَلِيِّي وَسَيِّدِي وَوَسِيلَتِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ پس داخل مسجد میشوی مؤلف گوید که بهتر آنست
که از دریکه در عقب مسجد است که مشهور است بباب الفیل داخل شوی پس میگوئی اَللّٰهُ اَكْبَرُ
اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ هٰذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِاللّٰهِ وَبِمُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِوِلَايَةِ
اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْاَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ الصَّادِقِينَ النَّاطِقِينَ الرَّاشِدِينَ الَّذِينَ اَذْهَبَ اللّٰهُ
عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيراً رَضِيتُ بِهِمْ اَئِمَّةً وَهُدَاةً وَمَوَالِيَ سَلَّمْتُ لِاَمْرِ اللّٰهِ لَا

حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که ایشان دیدند در خواب ... دعای سریع الاجابه ... دعا است پس بگو اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ النُّورِ الْحَقِّ الْبُرْهَانِ
الْمُبِينِ الَّذِي هُوَ نُورٌ مَعَ نُورٍ وَنُورٌ مِنْ نُورٍ وَنُورٌ فِي نُورٍ وَنُورٌ عَلىٰ نُورٍ وَنُورٌ فَوْقَ
كُلِّ نُورٍ وَنُورٌ تُضِيءُ بِهِ كُلُّ ظُلْمَةٍ وَيُكْسَرُ بِهِ كُلُّ شِدَّةٍ وَكُلُّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَكُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ لَا تَقِرُّ بِهِ
اَرْضٌ وَلَا تَقُومُ بِهِ سَمَاءٌ وَيَأْمَنُ بِهِ كُلُّ خَائِفٍ ...

أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً وَلاَ أَتَّخِذُ مَعَ اللَّهِ وَلِيّاً كَذَبَ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَضَلُّوا ضَلاَلاً بَعِيداً حَسْبِيَ
اللَّهُ وَأَوْلِيَاءُ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ
رَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنَّ عَلِيّاً وَالْأَئِمَّةَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ
أَوْلِيَائِي وَحُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ آنگاه برو بجانب ستون چهارم که در جنب باب انماط و برابر ستون
پنجم است و آن ستون حضرت ابرهیم علیه السلام است پس چهار رکعت نماز کن دو رکعت آنرا با حمد و قل
هو الله احد و دو رکعت دیگر را با حمد و انا انزلناه فی لیلة القدر پس چون فارغ شدی از نماز
تسبیح حضرت زهرا علیها السلام را بگو و بعد از آن بگو السَّلاَمُ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ الرَّاشِدِينَ الَّذِينَ
أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيراً وَجَعَلَهُمْ أَنْبِيَاءَ مُرْسَلِينَ وَحُجَّةً عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ
وَسَلاَمٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ و هفت مرتبه بگو
سَلاَمٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ پس بگو نَحْنُ عَلَى وَصِيَّتِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ الَّتِي أَوْصَيْتَ بِهَا
ذُرِّيَّتَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ وَالصِّدِّيقِينَ (وَالصَّادِقِينَ ظ) وَنَحْنُ مِنْ شِيعَتِكَ وَشِيعَةِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَعَلَيْكَ وَعَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالصَّادِقِينَ وَنَحْنُ عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَدِينِ
مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَالْأَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ وَوِلاَيَةِ مَوْلاَنَا عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلاَمُ عَلَى الْبَشِيرِ
النَّذِيرِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَرَحْمَتُهُ وَرِضْوَانُهُ وَبَرَكَاتُهُ وَعَلَى وَصِيِّهِ وَخَلِيفَتِهِ الشَّاهِدِ
لِلَّهِ مِنْ بَعْدِهِ عَلَى خَلْقِهِ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الصِّدِّيقِ الْأَكْبَرِ وَالْفَارُوقِ الْمُبِينِ الَّذِي أَخَذْتَ
بَيْعَتَهُ عَلَى الْعَالَمِينَ رَضِيتُ بِهِمْ أَوْلِيَاءَ وَمَوَالِيَ وَحُكَّاماً فِي نَفْسِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَ
قِسْمِي وَحِلِّي وَإِحْرَامِي وَإِسْلاَمِي وَدِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي أَنْتُمُ الْأَئِمَّةُ فِي الْكِتَابِ
وَفَصْلُ الْمَقَامِ وَفَصْلُ الْخِطَابِ وَأَعْيُنُ الْحَيِّ الَّذِي لاَ يَنَامُ وَأَنْتُمْ حُكَمَاءُ اللَّهِ وَبِكُمْ حَكَمَ
اللَّهُ وَبِكُمْ عُرِفَ حَقُّ اللَّهِ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ أَنْتُمْ نُورُ اللَّهِ مِنْ بَيْنِ أَيْدِينَا
وَمِنْ خَلْفِنَا أَنْتُمْ سُنَّةُ اللَّهِ الَّتِي بِهَا سَبَقَ الْقَضَاءُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَا لَكُمْ مُسَلِّمٌ تَسْلِيماً
لاَ أُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئاً وَلاَ أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيّاً الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانِي بِكُمْ وَمَا كُنْتُ

(دعای جامع [illegible])
كلها بأسمائك وبتفضل به
الشمس والقمر والليل
الفلك حين يسبحكم
فلا تكون للنجوم عليه سبيل
وهو اسمك الأعظم الأعظم
الأجل الأجل النور الأكرم
الأجل به تفضلت
الذي تمسك به على عرشك
أن تعرّف به عزّك واهل
وأن تصلي على محمد وآل محمد
بيت محمد وأن تفعل بي
كذا وكذا وكذا وكذا
حاجت بخواهد بعد از دعا
از عمرو بن ابی المقدام مرویست
که حضرت صادق علیه السلام
املا کرد بر من این دعا را
و این دعا جامع دنیا و آخرت
است میگوئی بعد از حمد
و ثنای خدا و صلوات

لِنَهْتَدِیَ لَوْلا اَنْ هَدانَا اللهُ اللهُ اَکْبَرُ اللهُ اَکْبَرُ اللهُ اَکْبَرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلیٰ ما هَدانا اعمال
دکّة القضاء و بیت الطشت بدانکه دکة القضاء دکانچه بوده در مسجد که
امیرالمؤمنین علیه السلام بر روی آن می نشستند و قضاوت و حکم مینمودند و در آنموضع ستون
کوتاهی بوده که بر آن نوشته بوده این کریمه اِنَّ اللهَ یَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسانِ و بیت الطشت
همان محلیست که ظاهر شده معجزه امیرالمؤمنین علیه السلام در باب آن دختر بیشوهری که بکوفتی در
میان آب بوده که زالوئی در شکمش داخل شده و کم کم از مکیدن خون بزرگ شده بود و شکم
آن دختر را نیز بزرگ کرده بود برادران آن دختر گمان حمل باو بردند و خواستند او را بکشند برای
حکم آن نزد امیرالمؤمنین علیه السلام آمدند حضرت امر فرمود در جانب مسجد پرده کشیدند و آن دختر را در
پس آن پرده نشانیدند و قابله کوفه را امر فرمود که او را تفتیش کند قابله پس از تفتیش عرض کرد یا
امیرالمؤمنین این دختر آبستن است و فرزند در شکم دارد پس حضرت امر فرمود طشتی مملو از لجن آوردند
و دختر را بر روی آن نشانیدند آن زالو که بوی لجن شنید از شکم دختر بیرون آمد و در بعضی از روایات
است که حضرت دست دراز کرد و از کوههای شام قطعه برفی آورد و نزدیک آن طشت نهاد تا آن
جلو از شکم دختر بیرون آمد و نیز بدانکه مشهور در ترتیب اعمال مسجد آنستکه بعد از اعمال ستون
چهارم میروند بوسط مسجد و اعمال آنجا را بجا میآورند و اعمال دکة القضاء و بیت الطشت را
در آخر همه بعد از فراغ از دکه حضرت صادق علیه السلام بجا میآورند ولکن ما بهمان ترتیبی که سید بن
طاوس در مصباح الزائر و علامه مجلسی در بحار و شیخ خضر در مزار نقل کرده اند اعمال را ذکر مینمائیم
و اگر کسی خواسته باشد بترتیب مشهور عمل نماید اعمال دکة القضاء و بیت الطشت را بعد از ستون چهارم
بجا نیاورد و بگذارد در آخر بعد از اعمال دکه حضرت صادق علیه السلام بجا آورد بالجمله میگوئیم پس برو
بسوی دکة القضاء و در آنجا دو رکعت نماز کن بحمد و هر سوره که خواهی و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهرا
علیها السلام را و بگو یا مالِکی وَ مُمَلِّکی وَ مُتَغَمِّدی بِالنِّعَمِ الْجِسامِ مِنْ غَیْرِ اسْتِحْقاقٍ وَجْهی خاضِعٌ
لِما تَعْلُوهُ الْاَقْدامُ لِجَلالِ وَجْهِکَ الْکَریمِ لا تَجْعَلْ هٰذِهِ الشِّدَّةَ وَلا هٰذِهِ الْمِحْنَةَ مُتَّصِلَةً

الْعَظیمُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْکَریمُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْواحِدُ الْقَهّارُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْمَلِکُ الْجَبّارُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الرَّحیمُ الْغَفّارُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الشَّدیدُ الْمِحالِ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْکَبیرُ الْمُتَعالُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ السَّمیعُ الْبَصیرُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْمَنیعُ الْقَدیرُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغَفُورُ الشَّکُورُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْحَمیدُ الْمَجیدُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغَنِیُّ الْحَمیدُ

باستیصال الشّافة وامنحنی من فضلك ما لم تمنح به احدا من غیر مسئلة انت القدیم الاوّل الّذی لم تزل ولا تزال صلّ علی محمّد وآل محمّد واغفر لی وارحمنی وزك عملی وبارك لی فی اجلی واجعلنی من عتقائك وطلقائك من النّار برحمتك یا ارحم الرّاحمین

**اعمال بیت الطّشت** که متصل است بدکة القضا نماز کن در اینجا دو رکعت و بعد از سلام تسبیح کن پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی ذَخَرْتُ تَوْحیدی اِیّاكَ وَمَعْرِفَتی بِكَ وَاِخْلاصی لَكَ وَاِقْراری بِرُبُوبِیَّتِكَ وَذَخَرْتُ وِلایَةَ مَنْ اَنْعَمْتَ عَلَیَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ مِنْ بَرِیَّتِكَ مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ لِیَوْمِ فَزَعی اِلَیْكَ عاجِلاً وَآجِلاً وَقَدْ فَزِعْتُ اِلَیْكَ وَاِلَیْهِمْ یا مَوْلایَ فی هٰذَا الْیَوْمِ وَفی مَوْقِفی هٰذا وَسَئَلْتُكَ مادَّتی مِنْ نِعْمَتِكَ وَاِزاحَةَ ما اَخْشاهُ مِنْ نَقِمَتِكَ وَالْبَرَكَةَ فیما رَزَقْتَنیهِ وَتَحْصینَ صَدْری مِنْ كُلِّ هَمٍّ وَجائِحَةٍ وَمَعْصِیَةٍ فی دینی وَدُنْیایَ وَآخِرَتی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ و نقل شده که حضرت صادق علیه السلام در بیت الطّشت دو رکعت نماز کردند

## (بیان نماز و دعا در وسط مسجد)

دو رکعت نماز میکنی در وسط مسجد در رکعت اول حمد میخوانی با قل هو الله احد و در رکعت دوم حمد و قل یا ایّها الکافرون پس و قتیکه سلام دادی تسبیح زهراء علیها السلام بخوان و بگو اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلامُ وَمِنْكَ السَّلامُ وَاِلَیْكَ یَعُودُ السَّلامُ وَدارُكَ دارُ السَّلامِ حَیِّنا رَبَّنا مِنْكَ بِالسَّلامِ اَللّٰهُمَّ اِنّی صَلَّیْتُ هٰذِهِ الصَّلوٰةَ ابْتِغاءَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوانِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَتَعْظیماً لِمَسْجِدِكَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْفَعْها فی عِلِّیّینَ وَتَقَبَّلْها مِنّی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ مؤلف گوید که این مقام را دکّة المعراج گفته اند و ظاهرا ملاحظهٔ آنستکه در شب معراج حضرت رسول صلّی الله علیه و آله از حقتعالی رخصت طلبید و در اینجا فرود آمد و دو رکعت نماز گذاشت و در اول فضل روایتش گذشت **اعمال ستون هفتم** و آن مقامی است که در آن حقتعالی توفیق توبه بآدم علیه السلام داده پس برو بطرف ستون هفتم و بایست نزد آن رو بقبله و بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَعَلی مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلی اَبینا



...الّا انت المتعالی وانت الله لا اله الّا انت الودود وانت الله لا اله الّا انت الحنّان المنّان وانت الله لا اله الّا انت التوّاب وانت الله لا اله الّا انت العلیم الحکیم وانت الله لا اله الّا انت الجبّار وانت الله لا اله الّا انت الماجد وانت الله لا اله الّا انت الواحد الاحد وانت الله لا اله الّا انت الغائب الشّاهد وانت الله لا اله الّا انت الظّاهر الباطن وانت الله لا اله الّا انت بکلّ شیء علیم تمّ نورك فهدیت وبسطت یدك فاعطیت ربّنا وجهك اکرم الوجوه وجهتك خیر الجهات وعطیّتك افضل العطایا واهنأها تطاع ربّنا فتشکر وتعصی ربّنا فتغفر

آدم و اُمّنا حوّآء السّلام علیٰ ھابیل المقتول ظلماً و عدواناً السّلام علیٰ مواھب اللہ و
رضوانہ السّلام علیٰ شیث صفوۃ اللہ المختار الامین وعلی الصفوۃ الصادقین من ذرّیّتہ
الطّیّبین اوّلھم واٰخرھم السّلام علیٰ ابرٰھیم واسمٰعیل واسحٰق ویعقوب وعلیٰ ذرّیّتھم
المختارین السّلام علیٰ موسیٰ کلیم اللہ السّلام علیٰ عیسیٰ روح اللہ السّلام علیٰ محمّد بن عبد
اللہ خاتم النّبیّین السّلام علیٰ امیر المؤمنین و ذرّیّتہ الطّیّبین ورحمۃ اللہ وبرکاتہ
السّلام علیکم فی الاوّلین السّلام علیکم فی الاٰخرین السّلام علیٰ فاطمۃ الزّھرآء السّلام
علی الائمّۃ الھادین شھدآء اللہ علیٰ خلقہ السّلام علی الرّقیب الشّاھد علی الامم للہ
ربّ العالمین پس نماز میکنی نزد آن ستون چہار رکعت میخوانی در رکعت اوّل حمد و
انّا انزلناہ و در رکعت دوم حمد و قل ھو اللہ احد و در رکعت سوم و چہارم ھمین نحو
و چون فارغ شدی بگو تسبیح زہراء علیہا السّلام را پس بگو اللّھمّ ان کنت قد عصیتک فانّی قد
اطعتک فی الایمان منّی بک منّاً منک علیّ لا منّاً منّی علیک واطعتک فی احبّ الاشیآء
الیک لم اتّخذ لک ولداً ولم ادع لک شریکاً وقد عصیتک فی اشیآء کثیرۃ علیٰ غیر
وجہ المکابرۃ لک ولا الخروج عن عبودیّتک ولا الجحود لربوبیّتک ولکن اتّبعت
ھوای وازلّنی الشّیطان بعد الحجّۃ علیّ والبیان فان تعذّبنی فبذنوبی غیر ظالم لی
وان تعف عنّی وترحمنی فبجودک وکرمک یا کریم اللّھمّ انّ ذنوبی لم یبق لھا الّا
رجآء عفوک وقد قدّمت اٰلۃ الحرمان فانا اسئلک اللّھمّ ما لا استوجبہ واطلب
منک ما لا استحقّہ اللّھمّ ان تعذّبنی فبذنوبی ولم تظلمنی شیئاً وان تغفر لی فخیر راحم
انت یا سیّدی اللّھمّ انت انت وانا انا انت العوّاد بالمغفرۃ وانا العوّاد بالذّنوب
وانت المتفضّل بالحلم وانا العوّاد بالجھل اللّھمّ فانّی اسئلک یا کنز الضّعفآء یا عظیم
الرّجآء یا منقذ الغرقیٰ یا منجی الھلکیٰ یا ممیت الاحیآء یا محیی الموتیٰ انت اللہ لا الٰہ الّا
انت انت الّذی سجد لک شعاع الشّمس ودویّ المآء وحفیف الشّجر ونور ال...

ظلمة اللیل بضوء النهار و خفقان الطیر فاسئلك اللهم یا عظیم بحقك علی
محمد و آله الصادقین و بحق محمد و آله الصادقین علیك و بحقك علی علی و بحق
علی علیك و بحقك علی فاطمة و بحق فاطمة علیك و بحقك علی الحسن و بحق الحسن
علیك و بحقك علی الحسین و بحق الحسین علیك فان حقوقهم علیك من افضل
انعامك علیهم و بالشأن الذی لك عندهم و بالشأن الذی لهم عندك صل علیهم
یا رب صلوة دائمة منتهی رضاك و اغفر لی بهم الذنوب التی بینی و بینك و ارض عنی
خلقك و اتمم علی نعمتك كما اتممتها علی آبائی من قبل و لا تجعل لاحد من المخلوقین
علی فیها امتنانا و امنن علی كما مننت علی آبائی من قبل یا كهیعص اللهم كما
صلیت علی محمد و آله فاستجب لی دعائی فیما سئلتك یا كریم یا كریم یا كریم پس
برو بسجده و در سجده بگو یا من یقدر علی حوائج السائلین و یعلم ما فی ضمیر الصامتین
یا من لا یحتاج الی التفسیر یا من یعلم خائنة الاعین و ما تخفی الصدور یا من انزل
العذاب علی قوم یونس و هو یرید ان یعذبهم فدعوه و تضرعوا الیه فكشف عنهم
العذاب و متعهم الی حین قد تری مكانی و تسمع دعائی و تعلم سری و علانیتی و
حالی صل علی محمد و آل محمد و اكفنی ما اهمنی من امر دینی و دنیای و آخرتی پس هفتاد
مرتبه بگو یا سیدی پس سر از سجده بردار و بگو یا رب اسئلك بركة هذا الموضع و بركة
اهله و اسئلك ان ترزقنی من رزقك رزقا حلالا طیبا تسوقه الی بحولك و قوتك
و انا خائض فی عافیة یا ارحم الراحمین مؤلف گوید كه در مزار قدیم در دعای بمقام
بعد از یا كریم یا كریم و پیش از سجده ذكر كرده دعای اللهم یا من تحل به عقد
المكاره كه از ادعیه صحیفه سجادیه است و در باب اول گذشت پس از آن فرموده آنگاه بگو
اللهم انك تعلم و لا اعلم و تقدر و لا اقدر و انت علام الغیوب صل اللهم علی محمد
و آل محمد و اغفر لی و ارحمنی و تجاوز عنی و تصدق علی یا انت اهله یا ارحم الراحمین

انگاه بسجده برو و بگو یا مَنْ یَقْدِرُ عَلی حَوائِجِ السّائِلینَ الخ وبدانکه نیز که احادیث در فضیلت این ستون هفتم بسیار وارد شده و شیخ کلینی بسند معتبر روایت کرده که امیر المؤمنین علیه السلام رو باین ستون نماز میکرد و نزدیک میایستاد که میان آنحضرت و ستون انقدر فاصله بود که بزی بگذرد و در روایت معتبر دیگر وارد شده است که در هر شب هفتاد هزار ملک از اسمان نازل میشوند و نزد ستون هفتم نماز میکنند و در شب دیگر ملائکه دیگر باین عدد میایند و دیگر هیچیک عود نمیکنند تا روز قیامت و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که ستون هفتم مقام حضرت ابرهیم است و نیز شیخ کلینی در کافی بسند صحیح از ابو اسمعیل سراج روایت کرده که معویة بن وهب دست مرا گرفت و گفت که ابو حمزهٔ ثمالی دست مرا گرفت و گفت که اصبغ بن نباته دست مرا گرفت و ستون هفتم را بمن نشان داد و گفت که این ستون مقام حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که نزد آن نماز میکرد و امام حسن علیه السلام در نزد ستون پنجم نماز میکرد و چون امیر المؤمنین علیه السلام حاضر نبود امام حسن علیه السلام در جای او نماز میخواند وَهِیَ مِنْ بابِ کِنْدَه و بالجمله اخبار در فضیلت این ستون بسیار و بنای ما بر اختصار است

**عمل ستون پنجم** بدانکه از جملهٔ مواضع ممتازهٔ مسجد کوفه ستون پنجم است که باید نزد آن نماز کنند و حاجات خود را از حقتعالی طلب نمایند زیرا که در روایات معتبره وارد شده است که محل نماز حضرت ابرهیم خلیل الرحمن علیه السلام بوده است و منافاة ندارد با روایات دیگر زیرا که ممکنست که آنحضرت در همهٔ اینمواضع نماز کرده باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که ستون پنجم مقام جبرئیل علیه السلام است و از حدیث سابق ظاهر است که مقام امام حسن علیه السلام است و بالجمله انچه از احادیث معلوم میشود آنستکه نزد ستون هفتم و پنجم اشرفست از سایر جاهای مسجد و سید بن طاوس ره گفته که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز کن بحمد و هر سوره که خواهی و چون سلام گفتی و تسبیح نمودی پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِجَمیعِ اَسْمائِکَ کُلِّها ما عَلِمْنا مِنْها وَما لا نَعْلَمُ وَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظیمِ الْاَعْظَمِ الْکَبیرِ الْاَکْبَرِ الَّذی مَنْ دَعاکَ بِهِ اَجَبْتَهُ وَمَنْ سَئَلَکَ بِهِ اَعْطَیْتَهُ وَمَنِ اسْتَنْصَرَکَ بِهِ نَصَرْتَهُ وَمَنِ اسْتَغْفَرَکَ

یا سامِعَ الدَّعَواتِ یا اَجْوَدَ مَنْ سُئِلَ وَیا اَکْرَمَ مَنْ اَعْطی یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ قُلْتَ وَلَقَدْ نادانا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجیبُونَ ... نِعْمَ الْمُجیبُ اَنْتَ وَنِعْمَ الْمَدْعُوُّ وَنِعْمَ الْمَسْؤُولُ ...

بِهِ غَفَرْتَ لَهُ وَمَنِ اسْتَعانَكَ بِهِ اَعَنْتَهُ وَمَنِ اسْتَرْزَقَكَ بِهِ رَزَقْتَهُ وَمَنِ اسْتَغاثَكَ بِهِ اَغَثْتَهُ وَمَنِ اسْتَرْحَمَكَ بِهِ رَحِمْتَهُ وَمَنِ اسْتَجارَكَ بِهِ اَجَرْتَهُ وَمَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ بِهِ كَفَيْتَهُ وَمَنِ اسْتَعْصَمَكَ بِهِ عَصَمْتَهُ وَمَنِ اسْتَنْقَذَكَ بِهِ مِنَ النّارِ اَنْقَذْتَهُ وَمَنِ اسْتَعْطَفَكَ بِهِ تَعَطَّفْتَ لَهُ وَمَنْ اَمَّلَكَ بِهِ اَعْطَيْتَهُ الَّذِي اتَّخَذْتَ بِهِ آدَمَ صَفِيّاً وَنُوحاً نَجِيّاً وَاِبْرٰهيمَ خَليلاً وَمُوسىٰ كَليماً وَعيسىٰ رُوحاً وَمُحَمَّداً حَبيباً وَعَلِيّاً وَصِيّاً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ اَنْ تَقْضِيَ لي حَوائِجي وَتَعْفُوَ عَمّا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبي وَتَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلِجَميعِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ لِلدُّنْيا وَالْآخِرَةِ يا مُفَرِّجَ هَمِّ الْمَهْمُومينَ وَيا غِياثَ الْمَلْهُوفينَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ

مؤلف گوید که روایت شده از حضرت صادق علیه‌السلام که بعضی از اصحاب خویش فرمودند که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز گذار که آن مصلای ابرهیم علیه‌السلام است و بگو اَلسَّلامُ عَلىٰ اَبينا آدَمَ وَاُمِّنا حَوّاءَ الخ قریب بهمانکه در نزد ستون هفتم رو بقبله خوانده میشد

**عمل ستون سیم مقام امام زین العابدین علیه‌السلام** آنگاه برو بسوی دکّهٔ امام زین العابدین علیه‌السلام و آن در نزد ستون سیم است از طرف متصل بباب کنده مؤلف گوید که این مقام از طرف قبله مقابل است با دکّهٔ باب امیرالمؤمنین علیه‌السلام و از طرف غربی مقابل بوده با باب کنده که مسدود شده و گفته شده که ثابت است آنکه نماز بقدر پنج ذراع متأخر از ستون بعمل آورده شود زیرا که دکّه در آن محل بوده و بالجمله پس نماز کن در آنجا دو رکعت و بخوان در آن حمد و هر سوره که خواستی پس همینکه سلام دادی و تسبیح نمودی پس بگو بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوبي قَدْ كَثُرَتْ وَلَمْ يَبْقَ لَها اِلّا رَجاءُ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدَّمْتُ آلَةَ الْحِرْمانِ اِلَيْكَ فَاَنَا اَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ ما لا اَسْتَوْجِبُهُ وَاَطْلُبُ مِنْكَ ما لا اَسْتَحِقُّهُ اَللّٰهُمَّ اِنْ تُعَذِّبْني فَبِذُنُوبي وَلَمْ تَظْلِمْني شَيْئاً وَاِنْ تَغْفِرْ لي فَخَيْرُ راحِمٍ اَنْتَ يا سَيِّدي اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَنْتَ وَاَنَا اَنَا اَنْتَ الْعَوّادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَاَنَا الْعَوّادُ بِالذُّنُوبِ وَاَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَاَنَا الْعَوّادُ بِالْجَهْلِ

(ادعای تعقیب نماز)

کلینی و ابن بابویه روایت کرده‌اند از مفضل بن عمر که گفت روزی بحضرت صادق علیه‌السلام عرض کردم که دعائی بمن بیاموز که بخوانم آنرا بعد از هر نماز فرمود بگو یا مَنْ اَرْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ وَآمَنُ سَخَطَهُ عِنْدَ كُلِّ شَرٍّ يا مَنْ يُعْطِي الْكَثيرَ بِالْقَليلِ يا مَنْ يُعْطي مَنْ سَأَلَهُ يا مَنْ يُعْطي مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ وَمَنْ لَمْ يَعْرِفْهُ تَحَنُّناً مِنْهُ وَرَحْمَةً صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعْطِني بِمَسْأَلَتي اِيّاكَ جَميعَ خَيْرِ الدُّنْيا وَجَميعَ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنّي بِمَسْأَلَتي اِيّاكَ جَميعَ شَرِّ الدُّنْيا وَشَرِّ الْآخِرَةِ فَاِنَّهُ غَيْرُ مَنْقُوصٍ ما اَعْطَيْتَ وَزِدْني مِنْ سَعَةِ فَضْلِكَ يا كَريمُ پس ریش مبارک را بدست چپ گرفت و این دعا را تعلیم فرمود ...

اَللّهُمَّ فَاِنّی اَسْئَلُكَ یا كَنْزَ الضُّعَفاءِ یا عَظیمَ الرَّجاءِ یا مُنْقِذَ الْغَرْقی یا مُنْجِیَ الْهَلْكی
یا مُمیتَ الْاَحْیاءِ یا مُحْیِیَ الْمَوْتی اَنْتَ اللّهُ الَّذی لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ اَنْتَ الَّذی سَجَدَ لَكَ شُعاعُ
الشَّمْسِ وَنُورُ الْقَمَرِ وَظُلْمَةُ اللَّیْلِ وَضَوْءُ النَّهارِ وَخَفَقانُ الطَّیْرِ فَاَسْئَلُكَ اللّهُمَّ یا عَظیمُ
بِحَقِّكَ یا كَریمُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصّادِقینَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصّادِقینَ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ
عَلی عَلِیٍّ وَبِحَقِّ عَلِیٍّ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ عَلی فاطِمَةَ وَبِحَقِّ فاطِمَةَ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَی الْحَسَنِ
وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَی الْحُسَیْنِ وَبِحَقِّ الْحُسَیْنِ عَلَیْكَ فَاِنَّ حُقُوقَهُمْ مِنْ اَفْضَلِ
اِنْعامِكَ عَلَیْهِمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذی لَكَ عِنْدَهُمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذی لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ یا رَبِّ
عَلَیْهِمْ صَلوةً دائِمَةً مُنْتَهی رِضاكَ وَاغْفِرْ لی بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتی بَیْنی وَبَیْنَكَ وَاَتْمِمْ نِعْمَتَكَ
عَلَیَّ كَما اَتْمَمْتَها عَلی آبائی مِنْ قَبْلُ یا كهیعص اَللّهُمَّ كَما صَلَّیْتَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
فَاسْتَجِبْ لی دُعائی فیما سَئَلْتُكَ پس برو بسجده و جانب راست رو را بر زمین گذار و بگو
یا سَیِّدی یا سَیِّدی یا سَیِّدی صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لی وَاغْفِرْ لی و بسیار بگو این
کلمه را با خشوع و گریه پس جانب چپ رو را بر زمین گذار و این کلمات را بگو پس دعا کن با نچه
میخواهی مؤلف گوید که در بعض مجامیع غیر معتبره و مشهور بین مردم است که در اینمقام بجا
میاورند عملی را که حضرت صادق علیه السلام تعلیم یکی از اصحاب خود نموده و لکن مقیّد باینمقام نیست
و کیفیت آن چنانست که از آنحضرت نقل شده که به بعضی از اصحاب خود فرمودند که آیا بی حاجتی
بامداد نمیروی که بگذرد که نیاید به مسجد بزرگ کوفه عرض کرد بلی فرمود که چهار رکعت نماز بکن در آن مسجد
پس بگو اِلهی اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَیْتُكَ فَاِنّی قَدْ اَطَعْتُكَ فی اَحَبِّ الْاَشْیاءِ اِلَیْكَ لَمْ اَتَّخِذْ
لَكَ وَلَداً وَلَمْ اَدْعُ لَكَ شَریكاً وَقَدْ عَصَیْتُكَ فی اَشْیاءَ كَثیرَةٍ عَلی غَیْرِ وَجْهِ الْمُكابَرَةِ
لَكَ وَلَا الْاِسْتِكْبارِ عَنْ عِبادَتِكَ وَلَا الْجُحُودِ لِرُبُوبِیَّتِكَ وَلَا الْخُرُوجِ عَنِ الْعُبُودِیَّةِ لَكَ
وَلكِنِ اتَّبَعْتُ هَوایَ وَاَزَلَّنِی الشَّیْطانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ وَالْبَیانِ فَاِنْ تُعَذِّبْنی فَبِذُنُوبی
غَیْرَ ظالِمٍ اَنْتَ لی وَاِنْ تَعْفُ عَنّی وَتَرْحَمْنی فَبِجُودِكَ وَكَرَمِكَ یا كَریمُ و میگوئی نیز

فی قَصْدی وَلا اِجابَتی وَلا تُخَیِّبْنی فَاِنّا تَوَفَّقْنا عَلَیْكَ وَقَدْ قَصَدْناكَ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لی وَارْحَمْنی وَافْتَحْ لی سَبیلَ الْاَبْرارِ وَفَرِّجْ عَنّی هَمّی وَاحْطُطْ عَنّی الْعُسْرَ وَالْاَوْزارَ وَاجْعَلْنی مِنْ خِیارِ الْعالَمینَ

نوزدهم روایت شده که این دعای حاجت است اَللّهُمَّ رَبَّ السَّماواتِ السَّبْعِ وَما بَیْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ وَرَبَّ جَبْرَئیلَ وَمیكائیلَ وَاِسْرافیلَ وَرَبَّ الْقُرْآنِ الْعَظیمِ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ اِنّی اَسْئَلُكَ بِالَّذی تَقُومُ بِهِ السَّماءُ وَبِهِ تَقُومُ الْاَرْضُ وَبِهِ تُفَرِّقُ بَیْنَ الْجَمْعِ وَبِهِ تَجْمَعُ بَیْنَ الْمُتَفَرِّقِ وَبِهِ تُفَرِّقُ بَیْنَ الْاَحِبَّةِ

غَدَوْتُ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهِ غَدَوْتُ بِغَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلا قُوَّةٍ وَلٰكِنْ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهِ يا رَبِّ
اَسْئَلُكَ بَرَكَةَ هٰذَا الْبَيْتِ وَبَرَكَةَ اَهْلِهِ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَرْزُقَنِي رِزْقاً حَلالاً طَيِّباً تَسُوقُهُ
اِلَيَّ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَاَنَا خائِضٌ فِي عافِيَتِكَ وشیخ شهید و محمد بن المشهدی این عمل را از برای
صحن مسجد بعد از عمل ستون چهارم ذکر نموده اند در دو رکعت حمد و توحید و در دو رکعت دیگر
حمد و قدر گفته اند و بعد از سلام تسبیح زهراء علیها السلام و در حدیث معتبر از ابو حمزه ثمالی منقول است
که گفت روزی در مسجد کوفه نشسته بودم ناگاه دیدم که شخصی از در کنده داخل شد شخصی دیدم
از همه کس خوشروتر و خوشبوتر و پاک جامه تر و عمامه بر سر بسته و پیراهن و دراعه پوشیده و دو نعل
عربی در پای مبارکش بود پس نعلین را کند و نزد ستون هفتم ایستاد و دستها را تا برابر گوش بلند
کرد و تکبیری گفت که جمیع موهای بدن من از دهشت آن راست ایستاد پس چهار رکعت نماز گذارد
و رکوع و سجودش را نیکو بعمل آورد پس ابتدا نمود بدعا و خواند اِلٰهِي اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ و خواند تا
رسید به یا کریم پس بسجود رفت و مکرر یا کریم گفت آنقدر که یک نفس وفا کند پس در سجود گفت
يا مَنْ يَقْدِرُ عَلى حَوائِجِ السّائِلِينَ و خواند تا هفتاد مرتبه یا سیدی که در اعمال ستون هفتم ذکر شد
چون سر از سجده برداشت و نیک ملاحظه کردم حضرت امام زین العابدین علیه السلام بود پس دستهای مبارکش را
بوسیدم و پرسیدم که از برای چه آمده اید باینجا فرمود از برای آنچه که دیدی یعنی نماز در مسجد کوفه و در
روایتی که در ذیل زیارت هفتم نقل کردیم ابو حمزه را با خود برد بزیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

اعمال باب الفرج معروف بمقام نوح علیه السلام چون از عمل ستون ستم فارغ شدی برو بدکه
باب امیر المؤمنین علیه السلام و آن صفه ایست که متصل است بدر یکه از مسجد بسوی خانه امیر المؤمنین
علیه السلام مفتوح میشده پس چهار رکعت نماز کن بحمد و هر سوره که خواستی از قرآن و چون فارغ شدی
تسبیح کن پس بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِ حاجَتِي يا اَللّٰهُ يا مَنْ لا يُخَيِّبُ سائِلَهُ وَ
لا يَنْفَدُ نائِلُهُ يا قاضِيَ الْحاجاتِ يا مُجِيبَ الدَّعَواتِ يا رَبَّ الْاَرَضِينَ وَالسَّمٰواتِ يا كاشِفَ
الْكُرُباتِ يا واسِعَ الْعَطِيّاتِ يا دافِعَ النَّقِماتِ يا مُبَدِّلَ السَّيِّئاتِ حَسَناتٍ عُدْ عَلَيَّ

(ابواب الجنان)

وَكَيْلَ الْبُحُورِ
وَوَزْنَ الْجِبالِ وَ
سبع صلوات مغفرت
بجهت سؤال میکنی
و الحاح و تضرع
حاجت خود را و طلب
میکنی ... انتقامه جلیل
خود ببینم ...
از ابی یعفور روایت
حضرت صادق علیه السلام
دعا را میخواند اَللّٰهُمَّ
... وَنَصَبِ نَفْسِي ...
يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ
... وَالْبَرَكَةِ وَالنَّعْمَةِ ...

بِطَوْلِكَ وَفَضْلِكَ وَاِحْسانِكَ وَاسْتَجِبْ دُعائي فيما سَئَلْتُكَ وَطَلَبْتُ مِنْكَ بِحَقِّ نَبِيِّكَ وَوَصِيِّكَ وَاَوْلِيائِكَ الصّالِحينَ

**صفت نماز دیگری در اینمقام** و آن دو رکعت میباشد فارغ شدی و تسبیح کردی پس بگو اَللّهُمَّ اِنّي حَلَلْتُ بِساحَتِكَ لِعِلْمي بِوَحْدانِيَّتِكَ وَصَمَدانِيَّتِكَ وَاَنَّهُ لا قادِرَ عَلى قَضاءِ حاجَتي غَيْرُكَ وَقَدْ عَلِمْتُ يا رَبِّ اَنَّهُ كُلَّما شاهَدْتُ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ اشْتَدَّتْ فاقَتي اِلَيْكَ وَقَدْ طَرَقَني يا رَبِّ مِنْ مُهِمِّ اَمْري ما قَدْ عَرَفْتَهُ لِاَنَّكَ عالِمٌ غَيْرُ مُعَلَّمٍ وَاَسْئَلُكَ بِالْاِسْمِ الَّذي وَضَعْتَهُ عَلَى السَّماواتِ فَانْشَقَّتْ وَعَلَى الْاَرَضينَ فَانْبَسَطَتْ وَعَلَى النُّجُومِ فَانْتَشَرَتْ وَعَلَى الْجِبالِ فَاسْتَقَرَّتْ وَاَسْئَلُكَ بِالْاِسْمِ الَّذي جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَعِنْدَ عَلِيٍّ وَعِنْدَ الْحَسَنِ وَعِنْدَ الْحُسَيْنِ وَعِنْدَ الْاَئِمَّةِ كُلِّهِمْ صَلَواتُ اللّهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِيَ لي يا رَبِّ حاجَتي وَتُيَسِّرَ عَسيرَها وَتَكْفِيَني مُهِمَّها وَتَفْتَحَ لي قُفْلَها فَاِنْ فَعَلْتَ ذلِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَكَ الْحَمْدُ غَيْرَ جائِرٍ في حُكْمِكَ وَلا حائِفٍ في عَدْلِكَ پس میگذاری طرف راست رو را بر زمین و میگوئی اَللّهُمَّ اِنَّ يُونُسَ بْنَ مَتّى عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ دَعاكَ في بَطْنِ الْحُوتِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَاَنَا اَدْعُوكَ فَاسْتَجِبْ لي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و دعا کن بانچه میخواهی پس طرف چپ را بگذار و بگو اَللّهُمَّ اِنَّكَ اَمَرْتَ بِالدُّعاءِ وَتَكَفَّلْتَ بِالْاِجابَةِ وَاَنَا اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني يا كَريمُ پس پیشانی را بر زمین گذار و بگو يا مُعِزَّ كُلِّ ذَليلٍ وَيا مُذِلَّ كُلِّ عَزيزٍ تَعْلَمُ كُرْبَتي فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَفَرِّجْ عَنّي يا كَريمُ

**ذکر نمازی برای حاجت در محل مذکور** و آن چنانست که چهار رکعت نماز میگذاری و چون فارغ شدی و تسبیح گفتی پس بگو اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ يا مَنْ لا تَراهُ الْعُيُونُ وَلا تُخالِطُهُ الظُّنُونُ وَلا يَصِفُهُ الْواصِفُونَ وَلا تُغَيِّرُهُ الْحَوادِثُ وَلا تُفْنيهِ الدُّهُورُ تَعْلَمُ مَثاقيلَ الْجِبالِ وَمَكاييلَ الْبِحارِ وَوَرَقَ الْاَشْجارِ وَرَمْلَ الْقِفارِ وَما اَضائَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَاَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَوَضَحَ عَلَيْهِ النَّهارُ وَلا تُوارى مِنْكَ سَماءٌ

سَبيلَ الصّالِحينَ وَاَعِنّي عَلى نَفْسي بِما تُعينُ بِهِ الصّالِحينَ عَلى اَنْفُسِهِمْ وَلا تَرُدَّني في سُوءٍ اسْتَنْقَذْتَني مِنْهُ يا رَبَّ الْعالَمينَ اَسْئَلُكَ ايماناً لا اَجَلَ لَهُ دُونَ لِقائِكَ تُحْييني وَتُميتُني عَلَيْهِ وَتَبْعَثُني عَلَيْهِ اِذا بَعَثْتَني وَاَبْرِءْ قَلْبي مِنَ الرِّياءِ وَالسُّمْعَةِ وَالشَّكِّ في دينِكَ اَللّهُمَّ اَعْطِني نَصْراً في دينِكَ وَقُوَّةً في عِبادَتِكَ وَفَهْماً في خَلْقِكَ وَكِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَبَيِّضْ وَجْهي بِنُورِكَ وَاجْعَلْ رَغْبَتي فيما عِنْدَكَ وَتَوَفَّني في سَبيلِكَ عَلى مِلَّتِكَ وَمِلَّةِ رَسُولِكَ اَللّهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ ...

سَماءٌ وَلا اَرْضٌ اَرْضاً وَلا جَبَلٌ ما فی اَصْلِهِ وَلا بَحْرٌ ما فی قَعْرِهِ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ خَیْرَ اَمْری آخِرَهُ وَخَیْرَ اَعْمالی خَواتیمَها وَخَیْرَ اَیّامی یَوْمَ اَلْقاكَ اِنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّهُمَّ مَنْ اَرادَنی بِسُوءٍ فَاَرِدْهُ وَمَنْ كادَنی فَكِدْهُ وَمَنْ بَغانی بِهَلَكَةٍ فَاَهْلِكْهُ وَاكْفِنی ما اَهَمَّنی مِمَّنْ دَخَلَ هَمُّهُ عَلَیَّ اَللّهُمَّ اَدْخِلْنی فی دِرْعِكَ الْحَصینَةِ وَاسْتُرْنی بِسِتْرِكَ الْواقی یا مَنْ یَكْفی مِنْ كُلِّ شَیْءٍ وَلا یَكْفی مِنْهُ شَیْءٌ اِكْفِنی ما اَهَمَّنی مِنْ اَمْرِ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَصَدِّقْ قَوْلی وَفِعْلی یا شَفیقُ یا رَفیقُ فَرِّجْ عَنِّی الضّیقَ وَلا تُحَمِّلْنی ما لا اُطیقُ اَللّهُمَّ احْرُسْنی بِعَیْنِكَ الَّتی لا تَنامُ وَارْحَمْنی بِقُدْرَتِكَ عَلَیَّ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ یا عَلِیُّ یا عَظیمُ اَنْتَ عالِمٌ بِحاجَتی وَعَلی قَضائِها قَدیرٌ وَهِیَ لَدَیْكَ یَسیرٌ وَاَنَا اِلَیْكَ فَقیرٌ فَمُنَّ بِها عَلَیَّ یا كَریمُ اِنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ پس بسجده میروی و میگوئی اِلهی قَدْ عَلِمْتَ حَوائِجی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِها وَقَدْ اَحْصَیْتَ ذُنُوبی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاغْفِرْها یا كَریمُ پس جانب راست روی خود را بر زمین میگذاری و میگوئی اِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ اِفْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلا تَفْعَلْ بی ما اَنَا اَهْلُهُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس جانب چپ روی خود را بر زمین میگذاری و میگوئی اَللّهُمَّ اِنْ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْیَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ یا كَریمُ پس پیشانی را بر زمین میگذاری و میگوئی اَللّهُمَّ ارْحَمْ مَنْ اَساءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَكانَ وَاعْتَرَفَ مؤلف گوید که این دعا تا وَاغْفِرْها یا كَریمُ همان دعائی است که در مزار قدیم در اعمال صحن مسجد سهله در مقام امام زین العابدین علیه السلام نقل شده

## اعمال محراب امیرالمؤمنین علیه السلام

پس می‌روی در مکانیکه ضربت زدند در آنجا حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را و دو رکعت بحمد و سوره هر که خواهی میکنی و چون سلام دادی و تسبیح کردی پس بگو یا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمیلَ وَسَتَرَ الْقَبیحَ یا مَنْ لَمْ یُؤاخِذْ بِالْجَریرَةِ وَلَمْ یَهْتِكِ السِّتْرَ وَالسَّریرَةَ یا عَظیمَ الْعَفْوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ یا باسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یا صاحِبَ كُلِّ نَجْوی یا مُنْتَهی كُلِّ شَكْوی یا كَریمَ الصَّفْحِ یا عَظیمَ



وَاَعُوذُ بِكَ یا رَبِّ مِنْ نَفْسٍ لا تَشْبَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لا یَخْشَعُ وَمِنْ عِلْمٍ لا یَنْفَعُ وَمِنْ دُعاءٍ لا یُرْفَعُ وَمِنْ صَلوةٍ لا تَنْفَعُ وَاُعیذُ بِكَ نَفْسی وَاَهْلی وَذُرِّیَّتی مِنَ الشَّیْطانِ الرَّجیمِ اَللّهُمَّ اِنَّهُ لا یُجیرُنی مِنْكَ اَحَدٌ وَلا اَجِدُ مِنْ دُونِكَ مُلْتَحَداً فَلا تَخْذُلْنی وَلا تَرُدَّنی فی هَلَكَةٍ وَلا تَرُدَّنی بِعَذابٍ اَسْئَلُكَ الثَّباتَ عَلی دینِكَ وَالتَّصْدیقَ بِكِتابِكَ وَاتِّباعَ رَسُولِكَ اَللّهُمَّ اذْكُرْنی بِرَحْمَتِكَ وَلا تَذْكُرْنی بِخَطیئَتی وَتَقَبَّلْ مِنّی وَزِدْنی مِنْ فَضْلِكَ اِنّی اِلَیْكَ راغِبٌ اَللّهُمَّ اجْعَلْ ثَوابَ مَنْطِقی وَثَوابَ مَجْلِسی

اَلرَّجَآءِ یَا سَیِّدِی صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّافْعَلْ بِیْ مَا اَنْتَ اَھْلُہٗ یَا کَرِیْمُ

## (مناجات حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام)

اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ لَا یَنْفَعُ مَالٌ وَّلَا بَنُوْنَ اِلَّا مَنْ اَتَی اللّٰہَ بِقَلْبٍ سَلِیْمٍ
وَاَسْئَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ یَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰی یَدَیْہِ یَقُوْلُ یَا لَیْتَنِی اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُوْلِ سَبِیْلًا
وَاَسْئَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ یُعْرَفُ الْمُجْرِمُوْنَ بِسِیْمَاھُمْ فَیُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِیْ وَالْاَقْدَامِ وَاَسْئَلُکَ
الْاَمَانَ یَوْمَ لَا یَجْزِیْ وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِہٖ وَلَا مَوْلُوْدٌ ھُوَ جَازٍ عَنْ وَّالِدِہٖ شَیْئًا اِنَّ وَعْدَ اللّٰہِ حَقٌّ
وَاَسْئَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ لَا یَنْفَعُ الظَّالِمِیْنَ مَعْذِرَتُھُمْ وَلَھُمُ اللَّعْنَۃُ وَلَھُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ وَ
اَسْئَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ لَا تَمْلِکُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَیْئًا وَّالْاَمْرُ یَوْمَئِذٍ لِّلّٰہِ وَاَسْئَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ
یَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِیْہِ وَاُمِّہٖ وَاَبِیْہِ وَصَاحِبَتِہٖ وَبَنِیْہِ لِکُلِّ امْرِیٍٔ مِّنْھُمْ یَوْمَئِذٍ شَاْنٌ
یُّغْنِیْہِ وَاَسْئَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ یَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ یَفْتَدِیْ مِنْ عَذَابِ یَوْمَئِذٍ بِبَنِیْہِ وَصَاحِبَتِہٖ
وَاَخِیْہِ وَفَصِیْلَتِہِ الَّتِیْ تُؤْوِیْہِ وَمَنْ فِی الْاَرْضِ جَمِیْعًا ثُمَّ یُنْجِیْہِ کَلَّا اِنَّھَا لَظٰی نَزَّاعَۃً
لِّلشَّوٰی مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْمَوْلٰی وَاَنَا الْعَبْدُ وَھَلْ یَرْحَمُ الْعَبْدَ اِلَّا الْمَوْلٰی مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ
اَنْتَ الْمَالِکُ وَاَنَا الْمَمْلُوْکُ وَھَلْ یَرْحَمُ الْمَمْلُوْکَ اِلَّا الْمَالِکُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْعَزِیْزُ
وَاَنَا الذَّلِیْلُ وَھَلْ یَرْحَمُ الذَّلِیْلَ اِلَّا الْعَزِیْزُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوْقُ
وَھَلْ یَرْحَمُ الْمَخْلُوْقَ اِلَّا الْخَالِقُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْعَظِیْمُ وَاَنَا الْحَقِیْرُ وَھَلْ یَرْحَمُ
الْحَقِیْرَ اِلَّا الْعَظِیْمُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْقَوِیُّ وَاَنَا الضَّعِیْفُ وَھَلْ یَرْحَمُ الضَّعِیْفَ اِلَّا
الْقَوِیُّ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْغَنِیُّ وَاَنَا الْفَقِیْرُ وَھَلْ یَرْحَمُ الْفَقِیْرَ اِلَّا الْغَنِیُّ مَوْلَایَ یَا
مَوْلَایَ اَنْتَ الْمُعْطِیْ وَاَنَا السَّآئِلُ وَھَلْ یَرْحَمُ السَّآئِلَ اِلَّا الْمُعْطِیْ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْحَیُّ
وَاَنَا الْمَیِّتُ وَھَلْ یَرْحَمُ الْمَیِّتَ اِلَّا الْحَیُّ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الْبَاقِیْ وَاَنَا الْفَانِیْ وَھَلْ
یَرْحَمُ الْفَانِیَ اِلَّا الْبَاقِیْ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الدَّآئِمُ وَاَنَا الزَّآئِلُ وَھَلْ یَرْحَمُ الزَّآئِلَ
اِلَّا الدَّآئِمُ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اَنْتَ الرَّازِقُ وَاَنَا الْمَرْزُوْقُ وَھَلْ یَرْحَمُ الْمَرْزُوْقَ اِلَّا الرَّازِقُ

تعالٰی فاسألک واجعل ثوابی
الجنۃ برحمتک واجعل
جمیع ما سألتک
من فضلک وزدنی
راغب اللھم الیک
لیل داج ولا سماء ذات
ولا ارض ذات مھاد
ولا بحر لجّی ولا ظلمات
بعضھا فوق بعض
النعمۃ علی من تشاء من
خلقک
وما تخفی الصدور واشھد
بما شھدت بہ علی نفسک

مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْجَوادُ وَاَنَا الْبَخیلُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْبَخیلَ اِلاَّ الْجَوادُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْمُعافی وَاَنَا الْمُبْتَلی وَهَلْ یَرْحَمُ الْمُبْتَلی اِلاَّ الْمُعافی مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْکَبیرُ وَاَنَا الصَّغیرُ وَهَلْ یَرْحَمُ الصَّغیرَ اِلاَّ الْکَبیرُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْهادی وَاَنَا الضّالُّ وَهَلْ یَرْحَمُ الضّالَّ اِلاَّ الْهادی مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الرَّحْمنُ وَاَنَا الْمَرْحُومُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَرْحُومَ اِلاَّ الرَّحْمنُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ السُّلْطانُ وَاَنَا الْمُمْتَحَنُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمُمْتَحَنَ اِلاَّ السُّلْطانُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الدَّلیلُ وَاَنَا الْمُتَحَیِّرُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمُتَحَیِّرَ اِلاَّ الدَّلیلُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْغَفُورُ وَاَنَا الْمُذْنِبُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمُذْنِبَ اِلاَّ الْغَفُورُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْغالِبُ وَاَنَا الْمَغْلُوبُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَغْلُوبَ اِلاَّ الْغالِبُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوبُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْمَرْبُوبَ اِلاَّ الرَّبُّ مَوْلایَ یا مَوْلایَ اَنْتَ الْمُتَکَبِّرُ وَاَنَا الْخاشِعُ وَهَلْ یَرْحَمُ الْخاشِعَ اِلاَّ الْمُتَکَبِّرُ مَوْلایَ یا مَوْلایَ ارْحَمْنی بِرَحْمَتِکَ وَارْضَ عَنّی بِجُودِکَ وَکَرَمِکَ وَفَضْلِکَ یا ذَا الْجُودِ وَالْاِحْسانِ وَالطَّوْلِ وَالْاِمْتِنانِ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ مؤلف گوید که سید بن طاوس بعد از این مناجات دعاء طولانی از آنحضرت نقل کرده مسمّی بدعاء امان مقام را گنجایش ذکر آن نیست و مجوانی نیز در اینمقام شریف دعائی است که در مسجد سهله ذکر میکنیم ان شاء الله و بدانکه ما در هدیة الزائرین اشاره کردیم باختلاف در محرابیکه محل ضربت خوردن امیر المؤمنین علیه السلام است که آیا همین محراب معروفست یا آن محراب متروك و گفتیم که نهایت احتیاط در آنست که اعمال محراب را در هر دو جا بکنند یا گاهی در معروف و گاهی در متروك **اعمال دکّه حضرت صادق علیه السلام** پس برو بمقام حضرت صادق علیه السلام و آن واقعست در نزدیکی مسلم بن عقیل رضوان الله علیه آنجا دو رکعت نماز کن و چون سلام دادی و تسبیح نمودی پس بگو یا صانِعَ کُلِّ مَصْنُوعٍ وَیا جابِرَ کُلِّ کَسیرٍ وَیا حاضِرَ کُلِّ مَلَأٍ وَیا شاهِدَ کُلِّ نَجْوی وَیا عالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ وَیا شاهِداً غَیْرَ غائِبٍ وَیا غالِباً غَیْرَ مَغْلُوبٍ وَیا قَریباً غَیْرَ بَعیدٍ وَیا مُونِسَ کُلِّ وَحیدٍ وَیا حَیّاً حینَ لا حَیَّ

---



وَمَنْ اَنْتَ تَشْهَدُ عَلَیَّ اِلاّ شَهِدْتَ وَشَهِدْتَ عَلی نَفْسِکَ وَاُولُوا الْعِلْمِ بِما اَنْتَ شَهِدْتَ فَاکْتُبْ شَهادَتی مَکانَ شَهادَتِهِ اَللّهُمَّ اَنْتَ السَّلامُ وَمِنْکَ السَّلامُ اَسْئَلُکَ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ اَنْ تَفُکَّ رَقَبَتی مِنَ النّارِ مؤلف گوید که این دعا را شیخ طوسی در مصباح المتهجد ذکر فرموده و علامه مجلسی رحمه الله ذکر فرموده ... روایتی از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود هر که در نماز وتر این دعا را بخواند ... روایتست که جبرئیل ... صلی الله علیه وآله ... اللهم ...

غيرُهُ يا مُحْيِيَ الْمَوْتىٰ وَمُمِيتَ الْاَحْياءِ الْقائِمُ عَلىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِما كَسَبَتْ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس بخوان هرچه خواهى مؤلّف گويد كه ما پيش از اين گفتيم و در اينجا نيز ميگوئيم كه در مزار قديم و مشهور بين مردم در ترتيب اعمال مسجد اينكه بعد از اين مقام بجا مياورند اعمال دكّة القضاء و بيت الطشت را كه ما موافق مصباح الزائر و بحار و ديگران بعد از اعمال ستون چهارم نقل كرديم پس اگر خواستى بنحو مشهور عمل نمائى رجوع كن باينجا و اعمال اين دو مقام را بجا آور ان شاء الله تعالى

## (ذكر نماز براى حاجت در جامع كوفه)

از حضرت صادق عليه السلام روايتست كه كسيكه دو ركعت نماز گذارد در مسجد كوفه بخواند در هر ركعت حمد و دو قل اعوذ و سوره اخلاص و كافرون و نصر و قدر و سبّح اسم ربّك الاعلى و چون سلام دهد تسبيح زهراء عليها السلام بگويد پس بطلبد از خدا هر حاجتى كه بخواهد خدا حاجتش برآورده و دعايش مستجاب خواهد فرمود مؤلّف گويد كه اين ترتيب در سورها موافق روايت سيّد بن طاوس است در مصباح و در روايت شيخ طوسى در امالى سوره قدر بعد از سبّح اسم است و شايد ترتيب در آنها لازم نباشد همين قدر بايد بعد از حمد اين هفت سوره را خواند والله العالم

## (زيارت جناب مسلم بن عقيل قدّس الله سرّه و جناب هانى رضى الله عنه)

چون از اعمال مسجد كوفه فارغ شدى برو بسوى قبر مسلم بن عقيل رضوان الله عليه بايست نزد او و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ الْمُتَصاغِرِ لِعَظَمَتِهِ جَبابِرَةُ الطّاغِينَ الْمُعْتَرِفِ بِرُبُوبِيَّتِهِ جَمِيعُ اَهْلِ السَّماواتِ وَالْاَرَضِينَ الْمُقِرِّ بِتَوْحِيدِهِ سائِرُ الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ سَيِّدِ الْاَنامِ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الْكِرامِ صَلوٰةً تَقَرُّ بِها اَعْيُنُهُمْ وَيَرْغَمُ بِها اَنْفُ شانِئِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَجْمَعِينَ سَلامُ اللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَسَلامُ مَلائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَاَنْبِيائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَاَئِمَّتِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَعِبادِهِ الصّالِحِينَ وَجَمِيعِ الشُّهَداءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَالزّاكِياتُ الطَّيِّباتُ فِيما تَغْتَدِي وَتَرُوحُ عَلَيْكَ يا مُسْلِمَ بْنَ عَقِيلِ بْنِ اَبِي طالِبٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَآتَيْتَ الزَّكوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ

---

الا انت والايمان والتقوى ... والعافية من جميع البلايا والشكر على العافية والغنى عن شرار الناس

پس دو ركعت ... و بعد از آن اين دعا را بخوان ... حضرت امام محمد باقر عليه السلام ... بعد از دعاهاى جامع

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ آمَنْتُ بِاللّٰهِ وَبِجَمِيعِ رُسُلِهِ وَبِجَمِيعِ ما اُنْزِلَ بِهِ عَلىٰ جَمِيعِ الرُّسُلِ وَاَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلِقاءَهُ حَقٌّ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَبَلَّغَ الْمُرْسَلُونَ وَاَشْهَدُ ... لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِينَ سُبْحانَ

جاهدت في الله حق جهاده وقتلت على منهاج المجاهدين في سبيله حتى لقيت الله عز
وجل وهو عنك راض واشهد انك وفيت بعهد الله وبذلت نفسك في نصرة حجة
الله وابن حجته حتى اتاك اليقين اشهد لك بالتسليم والوفاء والنصيحة لخلف النبي
المرسل والسبط المنتجب والدليل العالم والوصي المبلغ والمظلوم المهتضم فجزاك الله عن رسوله
وعن امير المؤمنين وعن الحسن والحسين افضل الجزاء بما صبرت واحتسبت واعنت
فنعم عقبى الدار لعن الله من قتلك ولعن الله من امر بقتلك ولعن الله من ظلمك و
لعن الله من افترى عليك ولعن الله من جهل حقك واستخف بحرمتك ولعن الله من
بايعك وغشك وخذلك واسلمك ومن البّ عليك ولم يعنك الحمد لله الذي
جعل النار مثواهم وبئس الورد المورود اشهد انك قتلت مظلوما وان الله منجز لكم
ما وعدكم جئتك زائرا عارفا بحقكم مسلما لكم تابعا لسنتكم ونصرتي لكم معدة حتى
يحكم الله وهو خير الحاكمين فمعكم معكم لا مع عدوكم صلوات الله عليكم وعلى ارواحكم
واجسادكم وشاهدكم وغائبكم والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته قتل الله امة
قتلتكم بالايدي والالسن ودر مزار كبير اين كلمات را بمنزله اذن دخول قرار داده و گفته
پس داخل شو و بچسبان خود را بقبر و بروايت سابقه است كه اشاره كن بضريح آنجناب و بگو
السلام عليك ايها العبد الصالح المطيع لله ولرسوله ولامير المؤمنين والحسن و
الحسين عليهم السلام الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى محمد واله والسلام
عليكم ورحمة الله وبركاته ومغفرته وعلى روحك وبدنك اشهد انك مضيت
على ما مضى عليه البدريون المجاهدون في سبيل الله المبالغون في جهاد اعدائه و
نصرة اوليائه فجزاك الله افضل الجزاء واكثر الجزاء واوفر جزاء احد ممن وفى
ببيعته واستجاب له دعوته واطاع ولاة امره اشهد انك قد بالغت في النصيحة
واعطيت غاية المجهود حتى بعثك الله في الشهداء وجعل روحك مع ارواح

الله كلما سبح الله شيء وكما يحب الله ان يسبح وكما هو اهله والحمد لله كلما حمد الله شيء وكما يحب الله ان يحمد وكما هو اهله ولا اله الا الله كلما هلل الله شيء وكما يحب الله ان يهلل وكما هو اهله والله اكبر كلما كبر الله شيء وكما يحب الله ان يكبر وكما هو اهله اللهم اني اسئلك مفاتيح الخير وخواتيمه وسوابغه وفوائده وبركاته وما بلغ علمه علمي وما قصر عن احصائه حفظي اللهم انهج لي اسباب معرفته وافتح لي ابوابه وغشني ببركات رحمتك ومن علي بعصمة عن الازالة عن دينك وطهر قلبي من الشك ولا تشغل قلبي بدنياي

الشُّهَدَآءِ وَاَعْطاكَ مِنْ جِنانِهِ اَفْسَحَها مَنْزِلاً وَاَفْضَلَها غُرَفاً وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي الْعِلِّيّينَ
وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيّينَ وَالصِّدّيقينَ وَالشُّهَدآءِ وَالصّالِحينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفيقاً
اَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْكُلْ وَاَنَّكَ قَدْ مَضَيْتَ عَلى بَصيرَةٍ مِنْ اَمْرِكَ مُقْتَدِياً بِالصّالِحينَ
وَمُتَّبِعاً لِلنَّبِيّينَ فَجَمَعَ اللهُ بَيْنَنا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُولِهِ وَاَوْلِيآئِهِ في مَنازِلِ الْمُخْبِتينَ
فَاِنَّهُ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ پس نماز كن دو ركعت در طرف سر و آنرا هديه آنجناب كن پس بگو
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَدَعْ لي ذَنْباً وَاين همان دعائى است كه در حرم حضرت
عبّاس عليه السلام خوانده ميشود و بيايد ذكرش و اگر خواستى وداع كنى جناب مسلم را بخوان همان

| وداعيكه در زيارت | زيارت هانى بن عروه رحمة الله و رضوانه عليه | جناب عباس ذكر ميشود |
|---|---|---|

مى ايستى نزد قبر او و سلام ميكنى بر رسول خدا صلى الله عليه و آله و ميگوئى سَلامُ اللهِ الْعَظيمِ
وَصَلَواتُهُ عَلَيْكَ يا هانِيَ بْنَ عُرْوَةَ السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ النّاصِحُ لِلّٰهِ
وَلِرَسُولِهِ وَلِاَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً
فَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ وَحَشى قُبُورَهُمْ ناراً اَشْهَدُ اَنَّكَ لَقيتَ اللهَ وَهُوَ
راضٍ عَنْكَ بِما فَعَلْتَ وَنَصَحْتَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ دَرَجَةَ الشُّهَدآءِ وَجُعِلَ رُوحُكَ
مَعَ اَرْواحِ السُّعَدآءِ بِما نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ مُجْتَهِداً وَبَذَلْتَ نَفْسَكَ في ذاتِ اللهِ وَمَرْضاتِهِ
فَرَحِمَكَ اللهُ وَرَضِيَ عَنْكَ وَحَشَرَكَ مَعَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَجَمَعَنا وَاِيّاكَ مَعَهُمْ في دارِ
النَّعيمِ وَسَلامٌ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس دو ركعت نماز كن و هديه كن آنرا بروح هانى

| و دعا كن از براى خود بآنچه ميخواهى | فصل ششم | و وداع كن او را بآنچه در وداع مسلم ميگفتى |
|---|---|---|

## در فضيلت و اعمال مسجد سهله و اعمال مسجد زيد و صعصعه

بدانكه بعد از مسجد كبير كوفه مسجدى بفضيلت مسجد سهله در آن عرصه نيست و آن خانه
حضرت ادريس و حضرت ابرهيم و محل ورود حضرت خضر عليه السلام و مسكن آنحضرتست و از حضرت صادق
عليه السلام منقولست كه با ابو بصير فرمود اى ابو محمد گويا من مى بينم حضرت صاحب الامر عليه السلام را در مسجد سهله

فرود آید با اهل و عیالش و منزل الخضر باشد و حقتعالی هیچ پیغمبری نفرستاده است مگر آنکه
در آنمسجد نماز کرده است و هر که در آنمسجد اقامت نماید چنانست که در خیمهٔ رسولخدا صلّی الله علیه
و آله اقامت نموده است و هیچ مرد و زن مؤمنی نیست مگر آنکه دلش مایلست بسوی آن مسجد و در آن
مسجد سنگی است که در آن صورت هر پیغمبری هست و هیچ کس با نیت صادقه نماز و دعا نمیکند
در آنمسجد مگر آنکه برمیگردد با حاجت برآمده شده و هیچکس در آنمسجد امان نمیطلبد مگر آنکه امان
می یابد از هرچه که میترسد گفتم فضیلت این است که از برای این مسجد است حضرت فرمود زیادتر بگو
از برایت عرض کردم بلی فرمود که آن از جملهٔ بقعه هائی است که خدا دوست میدارد که او را در آنها
بخوانند و هیچ شب و روزی نیست مگر آنکه ملائکه میایند بزیارت آنمسجد و عبادت میکنند خدا
را در آن پس فرمود که اگر من نزدیک میبودم بشما همه نماز را در آنمسجد میکردم پس فرمود که ای ابا محمد
آنچه وصف نکردم از فضیلت اینمسجد بیشتر از آنستکه گفتم من عرض کردم فدایت شوم حضرت

قائم علیه السلام همیشه در آنمسجد خواهد بود فرمود بلی الخ

## (و اما اعمال مسجد سهله)

پس دو رکعت نماز میان شام و خفتن سنت است از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که
چنین کند و دعا کند حقتعالی غمش را زایل کند و از بعض کتب مزاریه نقل شده که چون خواستی
داخل مسجد شوی بایست نزد در و بگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَمِنَ اللهِ وَاِلَى اللهِ وَما شاءَ اللهُ وَ
خَيْرُ الْاَسْماءِ لِلّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْني
مِنْ عُمّارِ مَساجِدِكَ وَبُيُوتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاُقَدِّمُهُمْ
بَيْنَ يَدَيْ حَوائِجي فَاجْعَلْنِي اللّٰهُمَّ بِهِمْ عِنْدَكَ وَجيهاً فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبينَ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلوتي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَذَنْبي بِهِمْ مَغْفُوراً وَرِزْقي بِهِمْ مَبْسُوطاً وَدُعائي بِهِمْ
مُسْتَجاباً وَحَوائِجي بِهِمْ مَقْضِيَّةً وَانْظُرْ اِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَريمِ نَظْرَةً رَحيمَةً اَسْتَوْجِبُ بِهَا
الْكَرامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لا تَصْرِفْهُ عَنّي اَبَداً بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ
وَالْاَبْصارِ ثَبِّتْ قَلْبي عَلى دينِكَ وَدينِ نَبِيِّكَ وَوَلِيِّكَ وَلا تُزِغْ قَلْبي بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَني

تحتاج علیّ فی معایشی او تضیّع
بلاءٌ یصیبنی منهم لا اتّقی
به ولا استعین علی احتماله
فلا تبتلنی یا الهی بمقاساته
فیمنعنی ذلک عن ذکرک و
یشغلنی عن عبادتک انت
المانع الدّافع الواقی
العاصم من ذلک کلّه اسئلک اللّهمّ
الرّفاهیة فی معیشتی ما ابقیتنی
معیشة اقوی بها علی طاعتک
وابلغ بها رضوانک واصیر
بها الی دار الحیوان غداً ولا
ترزقنی رزقاً یطغینی ولا
تبتلنی بفقرٍ اشقی به
مضیّقاً علیّ اعطنی حظّاً وافراً
فی آخرتی ومعاشاً واسعاً
هنیئاً مریئاً فی دنیای ولا
تجعل الدّنیا علیّ سجناً ولا
تجعل فراقها علیّ حزناً
اجرنی من فتنتها

وَهَبْ لي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ اَللّهُمَّ اِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَمَرْضاتَكَ طَلَبْتُ وَثَوابَكَ ابْتَغَيْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اَللّهُمَّ فَاَقْبِلْ بِوَجْهِكَ اِلَيَّ وَاَقْبِلْ بِوَجْهي اِلَيْكَ پس بخوان آیة الکرسی و معوذتین را و تسبیح کن خدا را هفت مرتبه و تحمید کن هفت مرتبه و تهلیل بگو هفت مرتبه و تکبیر بگو هفت مرتبه یعنی هر یک از سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ را هفت مرتبه بگو پس بگو اَللّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلى ما هَدَيْتَني وَلَكَ الْحَمْدُ عَلى ما فَضَّلْتَني وَلَكَ الْحَمْدُ عَلى ما شَرَّفْتَني وَلَكَ الْحَمْدُ عَلى كُلِّ بَلاءٍ حَسَنٍ اَبْلَيْتَني اَللّهُمَّ تَقَبَّلْ صَلاتي وَدُعائي وَطَهِّرْ قَلْبي وَاشْرَحْ لي صَدْري وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحيمُ

و سید بن طاوس فرموده که چون اراده کردی که بمسجد سهله روی پس ما بین مغرب و عشاء در شب چهار شنبه وارد آن مسجد شو که افضل اوقات دیگر است پس همانکه وارد شدی نماز مغرب و نافله آنرا بجا آور پس برخیز و دو رکعت نماز تحیت مسجد کن قربة الی الله و چون فارغ شدی دستها را بسمت آسمان بلند کن و بگو اَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَمُعيدُهُمْ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ خالِقُ الْخَلْقِ وَرازِقُهُمْ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْقابِضُ الْباسِطُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ مُدَبِّرُ الْاُمُورِ وَباعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ اَنْتَ وارِثُ الْاَرْضِ وَمَنْ عَلَيْها اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ عالِمُ السِّرِّ وَاَخْفى اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذي اِذا دُعيتَ بِهِ اَجَبْتَ وَاِذا سُئِلْتَ بِهِ اَعْطَيْتَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَبِحَقِّهِمُ الَّذي اَوْجَبْتَهُ عَلى نَفْسِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِيَ لي حاجَتي السّاعَةَ السّاعَةَ يا سامِعَ الدُّعاءِ يا سَيِّداهُ يا مَوْلاهُ يا غِياثاهُ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ اَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ في عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَنا السّاعَةَ يا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصارِ يا سَميعَ الدُّعاءِ پس بسجده برو و خشوع کن و بخوان خدا را بجهة هر چه بخواهی پس نماز میگذاری در گوشه که در طرف مغرب شمالست دو رکعت و آن موضع خانه حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام است که از آنجا بجنگ عمالقه رفت و چون از نماز فارغ شدی تسبیح بکن و پس از آن بگو

وَاجْعَلْ عَمَلي فيها مَقْبُولاً ... وَمَنْ كادَني فيها فَكِدْهُ وَاصْرِفْ عَنّي هَمَّ مَنْ اَدْخَلَ عَلَيَّ هَمَّهُ وَامْكُرْ بِمَنْ مَكَرَ بي فَاِنَّكَ خَيْرُ الْماكِرينَ وَافْقَأْ عَنّي عُيُونَ الْكَفَرَةِ اَللّهُمَّ وَاَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْكَ السَّكينَةَ وَاَلْبِسْني دِرْعَكَ الْحَصينَةَ وَاحْفَظْني بِسِتْرِكَ الْواقي وَجَلِّلْني عافِيَتَكَ النّافِعَةَ وَصَدِّقْ قَوْلي وَفِعالي وَبارِكْ لي في وَلَدي وَاَهْلي وَمالي اَللّهُمَّ ما قَدَّمْتُ وَما اَخَّرْتُ وَما اَغْفَلْتُ وَما تَعَمَّدْتُ وَما تَوانَيْتُ ...

اللّهمّ بحقّ هذه البقعة الشريفة وبحقّ من تعبّد لك فيها قد علمت حوائجي فصلّ على
محمّد وآل محمّد واقضها وقد احصيت ذنوبي فصلّ على محمّد وآل محمّد واغفرها اللّهمّ
احيني ما كانت الحيوة خيراً لي وامتني اذا كانت الوفاة خيراً لي على موالاة اوليائك ومعاداة
اعدائك وافعل بي ما انت اهله يا ارحم الراحمين پس نماز میکذاری در گوشهٔ دیگر
که در سمت مغرب وقبله است دو رکعت ودستها را بلند میکنی ومیگوئی اللّهمّ انّي صلّيت
هذه الصّلوة ابتغاء مرضاتك وطلب نائلك ورجاء رفدك وجوائزك فصلّ على محمّد
وآل محمّد وتقبّلها منّي باحسن قبول وبلّغني برحمتك المأمول وافعل بي ما انت اهله يا
ارحم الرّاحمين پس بسجده برو وبگذار دو طرف صورترا بر خاك پس برو بگوشهٔ که در طرف مشرق
است و دو رکعت نماز گذار ودستها را بگشا وبگو اللّهمّ ان كانت الذّنوب والخطايا قد
اخلقت وجهي عندك فلم ترفع لي اليك صوتاً ولم تستجب لي دعوة فانّي اسألك بك يا الله
فانّه ليس مثلك احد واتوسّل اليك بمحمّد وآله واسألك ان تصلّي على محمّد وآل محمّد
وان تقبل اليّ بوجهك الكريم وتقبل بوجهي اليك ولا تخيّبني حين ادعوك ولا تحرمني
حين ارجوك يا ارحم الرّاحمين مؤلّف گوید كه از بعض كتب مزاريّه غير معروفه نقل شده كه بعد از ان
میروی بگوشهٔ دیگر که در طرف مشرق واقع شده و دو رکعت نماز گذار ودستها را بگشا وبگو اللّهمّ انّي
اسألك باسمك يا الله ان تصلّي على محمّد وآل محمّد وان تجعل خير عمري آخره وخير اعمالي
خواتيمها وخير ايّامي يوم القاك فيه انّك على كلّ شيء قدير اللّهمّ تقبّل دعائي واسمع
نجواي يا عليّ يا عظيم يا قادر يا قاهر يا حيّاً لا يموت صلّ على محمّد وآل محمّد واغفر لي الذّنوب
الّتي بيني وبينك ولا تفضحني على رؤس الاشهاد واحرسني بعينك الّتي لا تنام وارحمني بقدرتك
عليّ يا ارحم الرّاحمين وصلّى الله على سيّدنا محمّد وآله الطّاهرين يا ربّ العالمين پس نماز میکند
در خانه که در وسط مسجد است دو رکعت ومیگوئی یا من هو اقرب اليّ من حبل الوريد
[illegible] يريد يا من يحول بين المرء وقلبه صلّ على محمّد وآله وحل بيننا وبين من

تُؤْذِينا بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ يا كافِيَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلا يَكْفي مِنْهُ شَيْءٌ اِكْفِنا الْمُهِمَّ مِنْ اَمْرِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس بگذارد دو طرف روی خود را بر خاک مؤلف گوید که اینمکان شریف در اینزمان معروفست بمقام امام زین العابدین علیه السلام و در مزار قدیم نقلکرده که بعد از دو رکعت نماز در اینمقام بخواند دعای اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ يا مَنْ لا تَراهُ الْعُيُونُ الخ و این دعا در اعمال دکهٔ باب امیرالمؤمنین علیه السلام در مسجد کوفه ذکر شد بآنجا رجوع شود (ص ۳۹۸) و در نزدیك همین مکان بقعه ایست معروف بمقام مهدی علیه السلام مناسبت زیارت آنحضرت در آن محل شریف و از بعض کتب مزاریه نقلشده که شایسته است زیارت کنند آنحضرت را در اینمحل در حالیکه ایستاده باشند باین زیارت سَلامُ اللّٰهِ الْكامِلُ التّامُّ الشّامِلُ الخ و این همان استغاثه ایست که ما در فصل هفتم از باب اول از کلم طیب نقل کردیم دیگر تکرار نکنیم و سید بن طاوس آنرا یکی از زیارات سرداب مقدس شمرده بعد از دو رکعت نماز

## ذکر نماز و دعای مسجد زید رحمه الله

پس میروی بمسجد زید که نزدیك مسجد سهله است و دو رکعت نماز در آن میکنی و دستها را میگشائی و میگوئی اِلٰهي قَدْ مَدَّ اِلَيْكَ الْخاطِئُ الْمُذْنِبُ يَدَيْهِ بِحُسْنِ ظَنِّهِ بِكَ اِلٰهي قَدْ جَلَسَ الْمُسيءُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُقِرّاً لَكَ بِسُوءِ عَمَلِهِ وَراجِياً مِنْكَ الصَّفْحَ عَنْ زَلَلِهِ اِلٰهي قَدْ رَفَعَ اِلَيْكَ الظّالِمُ كَفَّيْهِ راجِياً لِما لَدَيْكَ فَلا تُخَيِّبْهُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ فَضْلِكَ اِلٰهي قَدْ جَثَا الْعائِدُ اِلَى الْمَعاصي بَيْنَ يَدَيْكَ خائِفاً مِنْ يَوْمٍ تَجْثُو فيهِ الْخَلائِقُ بَيْنَ يَدَيْكَ اِلٰهي جاءَكَ الْعَبْدُ الْخاطِئُ فَزِعاً مُشْفِقاً وَرَفَعَ اِلَيْكَ طَرْفَهُ حَذِراً راجِياً وَفاضَتْ عَبْرَتُهُ مُسْتَغْفِراً نادِماً وَعِزَّتِكَ وَجَلالِكَ ما اَرَدْتُ بِمَعْصِيَتي مُخالَفَتَكَ وَما عَصَيْتُكَ اِذْ عَصَيْتُكَ وَاَنَا بِكَ جاهِلٌ وَلا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلا لِنَظَرِكَ مُسْتَخِفٌّ وَلٰكِنْ سَوَّلَتْ لي نَفْسي وَاَعانَتْني عَلىٰ ذٰلِكَ شِقْوَتي وَغَرَّني سِتْرُكَ الْمُرْخىٰ عَلَيَّ فَمِنَ الْآنَ مِنْ عَذابِكَ مَنْ يَسْتَنْقِذُني وَبِحَبْلِ مَنْ اَعْتَصِمُ اِنْ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنّي فَيا سَوْاَتاهُ غَداً مِنَ الْوُقُوفِ بَيْنَ يَدَيْكَ اِذا قيلَ لِلْمُخِفّينَ جُوزُوا وَلِلْمُثْقِلينَ حُطُّوا اَمَعَ الْمُخِفّينَ اَجُوزُ اَمْ مَعَ الْمُثْقِلينَ اَحُطُّ وَيْلي كُلَّما كَبُرَ سِنّي كَثُرَتْ ذُنُوبي وَيْلي كُلَّما طالَ

التي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تُنْزِلُ الْبَلاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تُديلُ الْاَعْداءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تُعَجِّلُ الْفَناءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تَقْطَعُ الرَّجاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تُظْلِمُ الْهَواءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تَكْشِفُ الْغِطاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تَرُدُّ الدُّعاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تَرُدُّ غَيْثَ السَّماءِ

بیست و ششم و نیز این دعا از آنحضرت منقولست يا عُدَّتي عِنْدَ كُرْبَتي وَيا صاحِبي في شِدَّتي وَيا وَلِيّي في نِعْمَتي وَيا غايَتي في رَغْبَتي

[illegible] فرموده و این دعا [illegible] امیرالمؤمنین علیه السلام است اَللّٰهُمَّ [illegible]

عمری کثرت معاصی فکم اتوب وکم اعود اما آن لی ان استحیی من ربی اللهم فبحق محمد
وآل محمد اغفر لی وارحمنی یا ارحم الراحمین وخیر الغافرین پس گریه کن وصورت بخاک گذار
وبگو ارحم من اساء واقترف واستکان واعترف پس بگذار طرف راست رورا وبگو ان کنت
بئس العبد فانت نعم الرب پس بگذار طرف چپ را وبگو عظم الذنب من عبدک فلیحسن
العفو من عندک یا کریم پس برگرد بحال سجود وبگو العفو العفو صد مرتبه مؤلف گوید
که این مسجد از مساجد شریفهٔ کوفه است ومنسوبست بزید بن صوحان که از بزرگان اصحاب
امیر المؤمنین علیه السلام واز ابدال بشمار میرفته ودر جنگ جمل در یاری آنحضرت شهید شده واین
دعا که ذکر شد دعاء او بوده که در نماز شب میخوانده ودر نزدیکی مسجد او مسجد برادرش صعصعه
بن صوحانست که او نیز از اصحاب امیر المؤمنین علیه السلام واز عارفین بحق آنجناب واز بزرگان اهل
ایمانست وچندان فصیح وبلیغ بود که امیر المؤمنین علیه السلام اورا خطیب شحشح گفته وبمهارت در
خطب وفصاحت در لسان اورا ثنا فرموده وهم اورا بقلت مؤنه وکثرت معونه مدح نموده ودر شبی که
آنحضرت از دنیا رحلت فرمود وفرزندان آنجناب جنازهٔ نازنینش را از کوفه بنجف حمل نمودند صعصعه
از جملهٔ مشیعین بود وچون از کار دفن آنحضرت فارغ شدند صعصعه نزد قبر مقدس بیستاد
ومشتی از خاک برگرفت وبرسر خود ریخت وگفت پدر ومادرم فدای تو باد یا امیر المؤمنین گوارا
باد ترا کرامتهای خدا ای ابو الحسن بتحقیق که مولد تو پاکیزه بود وصبر تو قوی وجهاد تو عظیم بود
وبآنچه آرزو داشتی رسیدی وتجارت سودمند کردی بنزد پروردگار خود رفتی واز این نوع کلمات
بسیار گفت وگریه کرد گریهٔ سختی وبگریه در آورد سایرین را ودر حقیقت سر قبر آنحضرت مجلس روضه
شد که در آن دل شب منعقد گردید وصعصعه بمنزلهٔ روضه خوان بود ومستمعین جناب
حسن وامام حسین علیهما السلام ومحمد بن الحنفیه وابو الفضل العباس وسایر فرزندان وبستگان
آنحضرت وچون این کلمات بپایان رسید روی بجانب امام حسن وامام حسین علیهما السلام وسایرین نمودند وآنها
کردند وایشان را تعزیت وتسلیت گفتند پس جملگی بکوفه مراجعت نمودند ۷ الجمله مسجد صعصعه

بیننا وبین القلوب فانک تحول
عبدک علانیة والقلوب
عبدک مضاه ولا تمام امرنا
الیک مفضاه وتدبیره ان تقول
لشیء اذا اردته ان تکون
له کن فیکون فقل برحمتک
لطاعتک ان تدخل فی کل
عضو من اعضائی ولا تفارقه
حتی القاک وقل برحمتک
لمعصیتک ان تخرج من
کل عضو من اعضائی لا تقربه
حتی القاک وارزقنی
من الدنیا وزهدنی فیها
ولا تزوها عنی وارغبنی
[illegible]

ربلیت وهفتم
علی بن ابراهیم از پدر از ... از علاء بن رزین از محمد بن مسلم

از مساجد شریفهٔ کوفه است و جماعتی امام زمان صلوات الله علیه را در ماه رجب در آن مسجد مشاهده کرده اند که دو رکعت نماز کرده و این دعا را خوانده اللهمّ یا ذا المنن السّابغة والآلاء الوازعة الدعاء وظاهر عمل آنحضرت آنستکه این دعا مخصوص این مسجد شریف و از اعمال و سنن نظیر دعاهای مسجد سهله و زید لکن چون در ماه رجب بوده که آنحضرت این دعا را خوانده اند احتمال داده شده که شاید این دعا از دعاهای ایام رجب باشد و لهذا در کتب علماء در اعمال ماه رجب نیز ذکر شده و ما نیز چون این دعا را در اعمال رجب ذکر کرده بودیم بهمان اکتفا کردیم بتکرار نپرداختیم طالبین بآنجا رجوع کنند انشاء الله

## فصل هفتم

در فضیلت زیارت حضرت ابو عبد الله الحسین صلوات الله علیه و آدابیکه زائر آنجناب باید مراعات آنها را نماید در طریق زیارت و در آن حرم مطهر و کیفیت زیارت آنحضرت و در آن سه مقصد است

## مقصد اول (در فضیلت زیارت آنحضرت است)

بدانکه فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام از حیطهٔ بیان بیرون است و در اخبار بسیار وارد شده که معادل حج و عمره و جهاد بلکه بالاتر و افضل است بدرجات و باعث مغفرت و خفت حساب و رفع درجات و اجابت دعوات و موجب طول عمر و حفظ بدن و مال و زیادتی روزی و بر آمدن حاجات و رفع هموم و کربات است و ترک آن سبب نقصان دین و ایمان و ترک حق بزرگی از حقوق پیغمبر صلّی الله علیه و آله است و کمتر ثوابی که بزائر آن قبر شریف رسد آنستکه گناهانش آمرزیده شود و آنکه حقتعالی جان و مالش را حفظ کند تا او را باهل خود برگرداند و چون روز قیامت شود حقتعالی او را حافظتر خواهد بود از دنیا و در روایات بسیار است که زیارت آنحضرت غم را زایل میکند و شدت جان کندن و هول قبر را برطرف میکند و آنکه هر مالیکه در راه زیارت آنحضرت خرج شود حساب میشود برای او هر درهمی بهزار درهم بلکه بده هزار درهم و چون رو بقبر آنحضرت برود چهار هزار ملک استقبال او میکنند و چون برمیگردد مشایعت او مینمایند و آنکه پیغمبران و اوصیاء ایشان و ائمهٔ معصومین سلام الله علیهم اجمعین بزیارت آنحضرت میآیند و دعا برای زوار آنحضرت میکنند و بشارت

(بقیه از صفحه قبل) ... کرده مضمون سابق ... این دعا را اللهمّ یا ذا المنن السابغة ... و الآلاء الوازعة و الرحمة الواسعة و القدرة الجامعة ... من وعده و الهمه ... من عبده و قادر من اطاعه و امن المعتصم به اللهمّ یا ذا الجود و المجد و الثناء الجمیل و الحمد اسئلک مسئلة من خضع لک برقبته و رغم لک انفه و عفّر لک وجهه و ذلل لک نفسه و فاضت من خوفک دموعه و تردّدت عبرته و اعترف لک بذنوبه و فضحته عندک خطیئته و شانته عندک جریرته فضعفت عند ذلک قوّته و قلّت حیلته ...

بشارتها مید هند و حقتعالی نظر رحمت میفرماید بسوی زائرین امام حسین علیه السلام پیش از اهل
عرفات و آنکه هر کسی در روز قیامت آرزو میکند که کاش زوار آنحضرت بود از بسکه مشاهده میکند
از کرامت و بزرگواری ایشان در آنروز و روایات در اینباب بیحد است و ما در ضمن زیارات مخصوصه
اشاره بپارهٔ از فضیلت زیارت آنحضرت خواهیم نمود و در اینجا اکتفا میکنیم بذکر یک روایت ابن قولویه
و کلینی و سید بن طاوس و دیگران روایت کرده اند بسندهای معتبره از ثقهٔ جلیل القدر معویة بن وهب
بجلی کوفی که گفت بکوقتی بخدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم دیدم آنحضرت را که در مصلای
خویش مشغول نماز است نشستم تا نمازش تمام شد پس شنیدم که مناجات میکرد با پروردگار خود
و میگفت ای خداوندیکه مخصوص گردانیدهٔ ما را بکرامت و وعده دادهٔ ما را بشفاعت و علوم رسالت
را بما دادهٔ و ما را وارث پیغمبران گردانیدهٔ و ختم کردهٔ بما امتهای گذشته را و ما را مخصوص
بوصیت پیغمبر گردانیدهٔ و علم گذشته و آینده را بما عطا کردهٔ و دلهای مردم را بسوی ما مایل گردانیدهٔ
اِغْفِرْ لِي وَلِإِخْوَانِي وَزُوَّارِ قَبْرِ أَبِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمَا بیامرز مرا و برادران مرا و
زیارت کنندگان قبر ابیعبد الله الحسین علیه السلام را آنانکه خرج کرده اند مالهای خود را و بیرون رفته اند
از شهرهای خود برای رغبت در نیکی ما و امید ثوابهای تو در صلهٔ ما و برای شاد گردانیدن
پیغمبر تو و اجابت نمودن ایشان امر ما را و برای خشمیکه بر دشمنان داخل کرده اند و مراد ایشان خوشنودی
تست پس مکافات ده ایشانرا از جانب ما بخوشنودی و حفظ کن ایشانرا در شب و روز و خلیفهٔ ایشان
باش در اهل و اولاد ایشان که در وطن خود گذاشته اند بخلافت نیکو و رفیق ایشان باش و دفع
کن از ایشان شر هر جبار معاندی را و هر ضعیف و شدیدی از خلقت را و شر شیاطین جن و انس را و بده
ایشان زیاده از آنچه امید دارند از تو در دوری شدن از وطنهای خود و در اختیار کردن ایشان ما را
بر فرزندان و اهالی و خویشان خود خداوندا دشمنان ما را عیب کردند بر ایشان بیرون رفتن بزیارت
پس این مانع نشد ایشانرا از عزم کردن و بیرون آمدن بسوی ما از روی مخالفت ایشان فَارْحَمْ
تِلْكَ الْوُجُوهَ الَّتِي غَيَّرَتْهَا الشَّمْسُ وَارْحَمْ تِلْكَ الْخُدُودَ الَّتِي تَقَلَّبَتْ عَلَى قَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

پس رحم کن آن روهارا که آفتاب متغیر گردانیده است و رحم کن گونه های ایشان را که میگردانند و میمالند بر قبر امام حسین علیه السلام و رحم کن آن دیده ها را که گریه شان جاری شد از ترحم بر ما و رحم کن آن دلها را که جزع کرده اند و سوخته اند از برای مصیبت ما و رحم کن آن فغانها را که در مصیبت ما بلند کرده اند خداوندا آنجانها و آن بدنها را بتو میسپارم تا سیراب گردانی ایشان را از حوض کوثر در روز تشنگی و پیوسته آنحضرت باین نحو دعا میکرد در سجده پس چون فارغ شد گفتم این دعا که من از شما شنیدم اگر در حق کسی میکرد دید که خدا را نمیشناخت گمان داشتم که آتش جهنم باو نرسد هرگز والله که آرزو کردم که زیارت آنحضرت کرده بودم و حج نکرده بودم حضرت فرمود که چه بسیار نزدیکی تو با آنحضرت چه مانعست ترا از زیارت ای معویه ترک زیارت مکن گفتم فدای تو شوم نمیدانستم که اینقدر فضیلت دارد فرمود که ای معویه آنها که برای زیارت کنندگان آنحضرت دعا میکنند در آسمان زیاده از آنهایند که دعا میکنند برای ایشان در زمین ترک مکن زیارت آنحضرت را از برای خوف احدی که هر که از برای خوف ترک زیارت کند آنقدر حسرت برد که آرزو کند که کاش آنقدر میماندم نزد قبر آنحضرت که در آنجا مدفون میشدم آیا دوست نمیداری که خدا ببیند ترا در میان آنها که دعا میکنند برای ایشان رسولخدا و علی و فاطمه و ائمه معصومین علیهم السلام آیا نمیخواهی از آنها باشی که ملائکه در قیامت با ایشان مصافحه میکنند آیا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت بیایند و هیچ گناه بر ایشان نباشد آیا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت حضرت رسول صلی الله علیه و آله با ایشان مصافحه میکند **مقصد دوم** در آدابیکه زائر حضرت سید الشهداء علیه السلام باید مراعات آنها نماید در طریق زیارت و در آن حرم مطهر و آن چند چیز است اول سه روز روزه دارد پیش از آنکه از خانه بیرون رود و در روز سیم غسل کند چنانکه حضرت صادق علیه السلام بصفوان دستور العمل داد و بیاید در ذکر زیارت هفتم و شیخ محمد بن المشهدی در مقدمات زیارت عید ذکر فرموده که چون اراده کنی زیارت آنحضرت را پس سه روز روزه بدار و در روز سیم غسل کن و اهل و عیال خود را بسوی خود جمع کن و بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْتَوْدِعُكَ الْیَوْمَ نَفْسی وَ اَهْلی وَ مالی وَ وُلْدی وَ كُلَّ مَنْ كانَ مِنّی

(حاشیه: [illegible])

وإلى القريب ... إليك ربي
وإلى من يحني لكل ... رضا عنه
وإلى البعيد ... عليك ايمانا
لرضا الله ربي من أرجوه إن
أقربني أم من يعود علي
إن أقصيتني أم من ينفعني
عفوه إن عاقبتني أم من
الأمل عطاياه إن نحرمتني أو
من يملك كرامتي إن أهنتني
أو من يضرني هوانه إن أكرمتني
رب ما أسوء فعلي وأقبح عملي
وأقسى قلبي وأطول أملي و
أقصر أجلي وأجرأني على عصيان
من خلقني رب وما أحسن
بلاءك عندي وأظهر نعماءك
علي كثرت علي منك النعم
فما أحصيها وقل مني الشكر

بِسَبِیلِ الشّاهِدِ مِنهُم وَالغائِبِ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنا بِحِفْظِكَ بِحِفْظِ الاِیمانِ وَاحْفَظْ عَلَینا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا فی حِرْزِكَ وَلا تَسْلُبْنا نِعْمَتَكَ وَلا تُغَیِّرْ ما بِنا مِنْ نِعْمَةٍ وَعافِیَةٍ وَزِدْنا مِنْ فَضْلِكَ اِنّا اِلَیكَ راغِبُونَ آنگاه از منزل خود بیرون برو با حال خشوع و بسیار بگو لا اِلهَ اِلّا اللهُ وَ اللهُ اَكبَرُ وَالحَمْدُ لِلّٰهِ و ثنای خداوند و صلوات بر پیغمبر و آل و صلوات الله علیهم بفرست و راه بیفت با آرامی و وقار و روایت شده که حقتعالی خلق میکند از عرق زوار قبر امام حسین علیه السلام از هر عرقی هفتاد هزار ملک که تسبیح میکنند خدا تعالی را و استغفار میکنند برای او و برای زوار امام حسین علیه السلام تا آنکه روز قیامت برپا شود دوم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون بزیارت امام حسین علیه السلام بروی زیارت کن آنحضرت را محزون و غمناك و ژولیده مو و غبارآلوده و گرسنه و تشنه که آنحضرت با این احوال شهید شده است و حاجات خود را طلب نما و برگرد و از او وطن خود قرار مده سیم آنکه در سفر زیارت آنحضرت توشه را از چیزهای لذیذ مانند بریانی و حلواها قرار ندهد بلکه خوراك خود را نان با لبن یعنی شیر یا ماست قرار دهد از حضرت صادق علیه السلام روایتست که فرمود شنیده ام که جماعتی بزیارت امام حسین علیه السلام میروند با خود سفره ها بر میدارند که در آنها بزغاله های بریان و حلواها هست و اگر بزیارت قبر پدران یا دوستان خود بروند اینها را با خود برنمیدارند و در حدیث معتبر دیگر منقولست که آنحضرت بمفضّل بن عمر فرمود که زیارت کنید امام حسین علیه السلام را بهتر از آن که زیارت نکنید و زیارت نکنید بهتر از آنست که زیارت کنید مفضّل گفت پشت مرا شکستی فرمود که والله اگر بزیارت قبر پدران خود بروید اندوهگین و غمناك میروید و بزیارت آنحضرت که میروید سفره ها با خود برمیدارید بلکه میباید ژولیده مو و گرد آلوده بروید مؤلف گوید [illegible] شایسته است برای اغنیا و تجار که ملاحظه این مطلب را [illegible] این سفر [illegible] [illegible] است تا اگر با بعضی دوستان که ایشان را دعوت و مهمانی میکنند [illegible] [illegible] سفر و زاد از چیزهای غذا از مطبوخات لذیذه و مرغ بریان [illegible] [illegible] [illegible] شایسته نیست برای ما تعدی با این نحو غذا [illegible]

(دعای ... ) [illegible]

[illegible]

روایت کرده که بعد از شهادت امام حسین علیه السلام زوجه کلبیه آنحضرت اقامه ماتم نمود برای آنحضرت
وگریست وگریستند سایر زنها وخدمتکاران تا حدیکه اشکهای انها خشک شد ودیگر اشکشان
نیامد پس از یکجائی برای آنمخدره هدیه فرستادند جونی که معنی ان مرغ قطا گفته اند برای انکه
از خوردن ان قوتی بگیرند در گریستن بر امام حسین علیه السلام چون آنمخدره انرا دید پرسید این چیست
گفتند هدیه ایست که فلانی فرستاده برای شما که استعانت بجوئید بان در ماتم حسین علیه السلام
فرمود لَسنا فی عُرسٍ فما نَصنَعُ بِها ما که در عروسی نیستیم مارا چه باین خوراک پس امر فرمود ازان
خانه بیرون بردند چهارم از چیزهائی که در سفر زیارت حضرت امام حسین علیه السلام مندوبست
تواضع وفروتنی وخشوع وراه رفتن مانند بنده ذلیل پس کسانیکه در طریق زیارت آنحضرت
سوار میشوند براین مراکب جدیده که بقوه بخار بسرعت حرکت مینمایند وامثال ان باید خیلی
ملتفت خود باشند که تجبر وتکبر نکنند وبرسایر زایرین وبندگان خدا که بسختی ومشقت بکربلا
میروند بزرگی ننمایند وانها را بچشم حقارت نظر نکنند علماء در احوال اصحاب کهف نقل کرده اند
که انها از مخصوصین دقیانوس وبمنزله وزرای او بودند وقتیکه حقتعالی رحمت خود را شامل
حال انها فرمود وبفکر خداپرستی واصلاح کار خود برامدند صلاح خود را در این دیدند که از مردم
کناره گیرند ودر غاری ماوی گرفته بعبادت خدا مشغول شوند پس سوار براسبها شده واز شهر بیرون
امدند همینکه سه میل راه رفتند تملیخا که یکی از انها گفت یا اِخوتاه جاءَت مَسکَنَةُ الآخرةِ وَ
ذَهَبَ مُلکُ الدُّنیا اِنزِلُوا عَن خُیُولِکُم وَامشُوا عَلی اَرجُلِکُم ای برادران این راه راه اخرت است
وباید بنحو فقیری ومسکنت رفت وملک وریاست دنیا را باید کنار گذاشت اکنون از اسبها
پیاده شوید وبا پای پیاده بدرگاه حقتعالی بروید تا شاید پروردگار شما بر شما رحم نماید و
گشایشی در امر شما نصیب شما فرماید پس همگی از اسبهای خویش پیاده شدند ودر ان روز ان محترمین
معظمین با پای پیاده هفت فرسخ راه رفتند تا انکه پاهای ایشان مجروح شد وخون از انها
متقاطر گردید پس زائرین این قبر مطهر اینمطلب را در نظر داشته باشند وهم بدانند که هرچه درین

(حاشیه)
[illegible] الدنیا التی کلفت [illegible] فقد
هل ترید الا [illegible]
اطلب شهوات الدنیا [illegible]
علی [illegible] فیها ولا [illegible]
تشتد حسرته علی [illegible]
[illegible] دعوی [illegible]
الدنیا فاجتنبها [illegible]
[illegible] الیها [illegible]
دواعی الآخرة فتبطئت
عنها وانقادت فی الاجابة
[illegible] الیها [illegible]
الا دواعی الدنیا [illegible]
[illegible] الزاهد [illegible]
[illegible]

راه شخص برای خدا تواضع کند باعث رفعت مقام او خواهد شد و لهذا در آداب زیارت آن جناب
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برود پیاده حق
تعالی بنویسد از برای او بعدد هر گامی هزار حسنه و محو میکند از او هزار گناه و بلند کند از برای او
در بهشت هزار درجه پس چون بشط فرات برسی غسل کن و پاهای خود را برهنه کن و نعلهای
خود را در دست خود بگیر و در راه رو مانند راه رفتن بندهٔ ذلیل نهم آنکه اگر در بین راه زوار
پیاده دید که وامانده و خسته شده و از او استعانتی خواست تا ممکن شود در کار او اهتمام
نموده و او را بمنزل برساند و مبادا با او استخفاف و بی اعتنائی نماید شیخ کلینی بسند معتبر از ابو
هرون روایت کرده که من حاضر بودم در خدمت حضرت صادق علیه السلام که فرمود بگروهی که در نزد او بودند
چه شده از برای شما که استخفاف مینمائید بما پس برخاست از بین ایشان مردی از اهل خراسان گفت پناه
میبرم بخدا از آنکه ما استخفاف کنیم بشما یا بچیزی از امر شما فرمود آری تو خود یکی از آن اشخاص
هستی که سبک شمردی و خوار نمودی مرا آنمرد گفت پناه میبرم بخدا که من خوار نموده باشم شما را فرمود
وای بر تو آیا نشنیدی فلانکس را در وقتیکه نزدیک جحفه بودیم با تو گفت مرا بقدر یک میل سوار
کن که بخدا سوگند من خسته شدم بخدا سوگند که تو سر بسوی او بلند نکردی و استخفاف باو نمودی
و هر کسیکه مؤمنی را خوار نماید ما را خوار نموده و حرمت خدا را ضایع کرده مؤلف گوید که ما در آداب زیارات
در ادب نهم کلام یا روایتی از علی بن یقطین که مناسبت با اینمقام ذکر کردیم (ص ۳۱۲) بآنجا رجوع کن که
در آن موعظهٔ نیکوئی است و این ادب که در اینجا ذکر شد اختصاص بزوار امام حسین علیه السلام ندارد
لکن چون اینمطلب در راه زیارت آنحضرت خیلی اتفاق می افتد لهذا ما در اینجا ذکر نمودیم دهم از ثقهٔ
جلیل القدر محمد بن مسلم مرویست که بحضرت امام محمد باقر علیه السلام عرض کرد که چون ما بزیارت پدرت
حسین بن علی علیه السلام میرویم آیا چنانست که در حج میرویم فرمود بلی گفت پس بر ما لازم است آنچه بر
حاجیان لازم است فرمود که بر تو لازم است که نیکو مصاحبت نمائی با هر که رفیق تست و بر تو لازم
است که کم سخن بگوئی مگر سخن خیر و لازم است بر تو که یاد خدا بسیار بکنی و لازمست که جامه هایت

اللّهمّ فاجعل [illegible] في هذه الدّنيا [illegible] [illegible] تمسّكني بايمانك [illegible] العظيم [illegible] والفرج [illegible] والصّبر عند [illegible] الفتنة [illegible] تنجيني من خطاياي [illegible] في الجنان [illegible] وأتمم [illegible] حسنات مضاعفة [illegible] أعوذ بك من [illegible]

پاکیزه باشد و لازم است که غسل کنی پیش از آنکه داخل حایر شوی و لازم است که با خشوع و رقت
باشی و نماز بسیار بکنی و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و باید که خود را نگاه داری از چیزهائی
که سزاوار نیست تو را و باید که دیدهٔ خود را از حرام و شبهه بپوشانی و احسان بر برادران مؤمن
پریشان خود بکنی و اگر کسی را ببینی که خرجش تمام شده او را دستگیری کنی و خرجی خود را میان خود و
ایشان برابر قسمت کنی و لازم است بر تو تقیه که قوام دین تو بآن است و پرهیزکاری از چیزهائی
که خدا از آنها نهی کرده است و ترک کنی خصومت و بسیار قسم خوردن و مجادله و منازعه کردن
که آن قسم باشد پس چون چنین کنی تمام میشود ثواب حج و عمره از برای تو و مستوجب میشوی از جانب آن
کسیکه طلب ثواب او کردهٔ بمال خرج کردن و از اهل خود دور افتادن اینکه برگردی با آمرزش گناهان
و رحمت و خوشنودی خدا هفتم در روایت ابو حمزهٔ ثمالی از حضرت صادق علیه السلام در باب زیارت امام
حسین علیه السلام منقول است که چون بنینوا رسیدی بارهای خود را در آنجا بگذار و روغن بر خود مال
و سرمه مکش و گوشت مخور ما دامیکه در آنجا مقیم میباشی هشتم غسل با آب فرات است که روایات در
فضیلت آن بسیار است در حدیثی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که غسل کند با آب فرات
و زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را از گناهان خالی شود مانند روزیکه از مادر متولد شده باشد
و اگر چه گناهان کبیره بوده باشد و روایت شده که خدمت آنحضرت عرض شد که بسا شود که ما بزیارت
قبر امام حسین علیه السلام برویم و دشوار باشد بر ما غسل زیارت بسبب سرما یا غیر آن فرمود که هر که غسل کند
در فرات و زیارت کند حسین علیه السلام را نوشته شود برای او از فضیلت آنقدر که بشماره در نیاید و در
بشیر دهان روایت است که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر که بزیارت قبر حسین بن علی علیه السلام برود پس
وضو بگیرد و غسل کند در فرات بر ندارد قدمی و نگذارد قدمی مگر آنکه بنویسد حقتعالی برای او
حجه و عمره و در بعضی روایات است که غسل کن از فرات از موضعی که برابر قبر آنحضرت واقع شده و خوب است
چنانکه از بعضی روایات استفاده میشود چون بفرات برسد صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه لا اله
الا الله و صد مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل آنحضرت بفرستد نهم چون خواستی داخل حایر مقدس شوی

... بالعمل ... و الجنة ... بالصبر ... بالفضل ... و الایمان

مؤلف گوید که این دعا مشتمل است بر مضامین عالیه

و عبد الرحمن بن سیابه همان کسی است که حضرت صادق علیه السلام او را وصیت نامه فرموده ... در اینجا و از اینجا است که عبد الرحمن ... نقل کرده که چون پدر من ... کرد ... زیارت ... گفت ... کرده ...

از دو ریکه در جانب مشرق واقعست داخل شو چنانکه حضرت صادق علیه السلام بیوسف کناسی فرمودند

دهم در روایت ابن قولویه است که حضرت صادق علیه السلام بمفضل بن عمر فرمود که ای مفضل چون برسی بقبر امام حسین علیه السلام بر در روضه بایست این کلمات را بخوان که تر ا بهر کلمه نصیبی از رحمت الهی خواهد بود اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ اِبْرٰهیمَ خَلیلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ مُوسٰی کَلیمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ عیسٰی رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبیبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ عَلِیٍّ وَصِیِّ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِیِّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ فاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الشَّهیدُ الصِّدّیقُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبارُّ التَّقِیُّ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَرْواحِ الَّتی حَلَّتْ بِفِنائِكَ وَاَناخَتْ بِرَحْلِكَ اَلسَّلامُ عَلٰی مَلائِکَةِ اللهِ الْمُحْدِقینَ بِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَیْتَ الزَّکٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً حَتّٰی اَتٰیكَ الْیَقینُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ پس بسوی قبر روانه میشوی و هر قدم که بر میداری یا میگذاری مثل ثواب کسی دارد که در خون خود دست و پا زده باشد در راه خدا پس چون بنزدیك قبر برسی دست بر قبر بمال و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حُجَّةَ اللهِ فی اَرْضِهِ وَسَمائِهِ پس میروی و متوجه نماز میشوی و هر رکعت که میکنی نزد آنحضرت مثل ثواب کسی داری که حج و عمره هزار مرتبه کرده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و هزار مرتبه از برای خدا بجهاد ایستاده باشد با پیغمبر مرسل الخبر

یازدهم از ابو سعید مدائنی منقولست که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام و پرسیدم که بروم بزیارت قبر حسین علیه السلام فرمود بلی برو بزیارت قبر حسین علیه السلام فرزند رسول خدا صلی الله علیه و آله که نیکوترین نیکان [illegible] و نیکوکارترین نیکوکاران و چون آنحضرت را زیارت کنی نزد سر مقدس [illegible] المؤمنین علیه السلام را بخوان و نزد پاهای آنحضرت [illegible] آنحضرت دو رکعت نماز بکن و در آن دو رکعت [illegible]

از برای تو خواهد بود گفتم فدای تو شوم تسبیح علی و فاطمه علیهما السلام را بمن بیاموز فرمود بلی ای ابوسعید تسبیح علی علیه السلام این است سُبحانَ الّذی لا تَنفَدُ خَزائِنُهُ سُبحانَ الّذی لا تَبیدُ مَعالِمُهُ سُبحانَ الّذی لا یَفنی ما عِندَهُ سُبحانَ الّذی لا یُشرِکُ اَحَداً فی حُکمِهِ سُبحانَ الّذی لا اضمِحلالَ لِفَخرِهِ سُبحانَ الّذی لا انقِطاعَ لِمُدَّتِهِ سُبحانَ الّذی لا اِلهَ غَیرُهُ و تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام این است سُبحانَ ذِی الجَلالِ الباذِخِ العَظیمِ سُبحانَ ذِی العِزِّ الشّامِخِ المُنیفِ سُبحانَ ذِی المُلکِ الفاخِرِ القَدیمِ سُبحانَ ذِی البَهجَةِ وَ الجَمالِ سُبحانَ مَن تَرَدّی بِالنّورِ وَ الوَقارِ سُبحانَ مَن یَری اَثَرَ النَّملِ فِی الصَّفا وَ وَقعَ الطَّیرِ فِی الهَواءِ دوازدهم آنکه نماز فریضه و نافله را نزد قبر امام حسین علیه السلام بجا آورد زیرا که نماز نزد آنحضرت مقبول است سید بن طاوس گفته که جد و جهد کن که از تو فوت نشود فریضه و نافله در حایر شریف همانا روایت شده که نماز واجبی نزد آنحضرت برابر است با حج و نماز نافله با عمره مؤلف گوید که در روایت مفضل گذشت ثواب بسیاری برای نماز در حایر شریف و در روایت معتبری از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که زیارت کند آنحضرت را و دو رکعت نماز یا چهار رکعت نزد آنحضرت بکند ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و آنچه از اخبار ظاهر میشود آنست که نماز زیارت و غیر آن در عقب قبر آنحضرت و در بالا سر کردن هر دو خوب است و اگر در بالا سر کند عقبتر بایستد که محاذی اصل قبر مقدس نباشد و در روایت ابوحمزه ثمالی است از حضرت صادق علیه السلام که در نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بگذار در رکعت اول سوره حمد و سوره یس بخوان و در رکعت دوم سوره حمد و سوره الرحمن بخوان و اگر خواهی در پشت قبر نماز را بکن و در بالای سر بهتر است و چون فارغ شوی نماز کن آنچه خواهی اما آنکه رکعت نماز زیارت ناچار است نزد هر قبر که زیارت کنند و ابن قولویه از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده که بشخصی فرمود ای فلان چه مانع است ترا که هرگاه حاجتی ترا روی دهد بروی نزد قبر حسین صلوات الله علیه و چهار رکعت نماز کنی آنگاه نزد او بطلب حاجت خود البته که نماز فریضه نزد آنحضرت معادل است با حج و نماز نافله معادل است با عمره سیزدهم آنکه عمده اعمال در روضه مطهره امام حسین علیه السلام دعا است زیرا که اجابت دعا در تحت آن قبه سامیه

حضرت بسوی من اشاره کرد ... من تو زیارت ایشان را ... تو بود ... پدرم ... در خواب ... بعد حضرت ... دیدم ... [illegible]

يكى از چيزهائيست كه در عوض شهادت حقتعالى بانحضرت لطف فرموده و زائر بايد از اغتنامات نشمرد در تضرع و انابه و توبه و عرض حاجات كوتاهى نكند و در طى زيارات انحضرت ادعيه بسيارى با مضامين عاليه وارد شده و اگر بناى اختصار نبود من چند دعائى در اينجا ذكر ميكردم و بهتر انستكه از دعاهاى صحيفه كامله انچه تواند بخواند كه بهترين دعاها است و ما در اواخر اين باب بعد از زيارات جامعه دعائى نقل كنيم كه در همه حرمهاى شريفه خوانده شود و بجهة انكه اين محل را خالى نگذاريم اين دعا مختصر را كه در ضمن يكى از زيارات نقل شده ذكر ميكنيم و ان دعا اين است كه ميگوئى در ان حرم شريف در حالتيكه دستها را بسوى اسمان بلند كرده باشى اَللّٰهُمَّ قَدْ تَرىٰ مَكانى وَتَسْمَعُ كَلامى وَتَرىٰ مَقامى وَتَضَرُّعى وَمَلاذى بِقَبْرِ حُجَّتِكَ وَابْنِ نَبِيِّكَ وَقَدْ عَلِمْتَ يا سَيِّدى حَوائِجى وَلا يَخْفىٰ عَلَيْكَ حالى وَقَدْ تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِابْنِ رَسُولِكَ وَحُجَّتِكَ وَاَمينِكَ وَقَدْ اَتَيْتُكَ مُتَقَرِّباً بِهِ اِلَيْكَ وَاِلىٰ رَسُولِكَ فَاجْعَلْنى بِهِ عِنْدَكَ وَجيهاً فِى الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبينَ وَاَعْطِنى بِزِيارَتى اَمَلى وَهَبْ لى مُناىَ وَتَفَضَّلْ عَلَىَّ بِشَهْوَتى وَرَغْبَتى وَاقْضِ لى حَوائِجى وَلا تَرُدَّنى خائِباً وَلا تَقْطَعْ رَجائى وَلا تُخَيِّبْ دُعائى وَعَرِّفْنِى الْاِجابَةَ فى جَميعِ ما دَعَوْتُكَ مِنْ اَمْرِ الدّينِ وَالدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وَاجْعَلْنى مِنْ عِبادِكَ الَّذينَ صَرَفْتَ عَنْهُمُ الْبَلايا وَالْاَمْراضَ وَالْفِتَنَ وَالْاَعْراضَ مِنَ الَّذينَ تُحْييهِمْ فى عافِيَةٍ وَتُميتُهُمْ فى عافِيَةٍ وَتُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ فى عافِيَةٍ وَتُجيرُهُمْ مِنَ النّارِ فى عافِيَةٍ وَوَفِّقْ لى بِمَنٍّ مِنْكَ صَلاحَ ما اُؤَمِّلُ فى نَفْسى وَاَهْلى وَوُلْدى وَاِخْوانى وَمالى وَجَميعِ ما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَىَّ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ چهاردهم از جمله اعمال در حرم امام حسين عليه السلام صلوات فرستادن بر انحضرت است و روايت شده كه ميايستى پشت سر نزد كتف شريف انحضرت و صلوات ميفرستى بر پيغمبر صلى الله عليه و آله و سلم و بر حسين صلوات الله عليه و سيد بن طاوس رحمه الله صلوات بر انحضرت را در ضمن يكى از زيارات نقل كرده اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ [illegible] قَتيلِ الْعَبَراتِ وَاَسيرِ الْكُرُباتِ صَلوٰةً نامِيَةً زاكِيَةً [illegible] بِنَفْسِ خَيْرِها اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلىٰ اَحَدٍ مِنْ اَوْلادِ الْاَنْبِياءِ [illegible] الْمُرْسَلينَ [illegible]

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْإِمَامِ الشَّهِيدِ الْمَقْتُولِ الْمَظْلُومِ الْمَخْذُولِ وَالسَّيِّدِ الْقَائِدِ وَالْعَابِدِ الزَّاهِدِ
الْوَصِيِّ الْخَلِيفَةِ الْإِمَامِ الصِّدِّيقِ الطُّهْرِ الطَّاهِرِ الطَّيِّبِ الْمُبَارَكِ وَالرَّضِيِّ الْمَرْضِيِّ وَالتَّقِيِّ الْهَادِي
الْمَهْدِيِّ الزَّاهِدِ الذَّائِدِ الْمُجَاهِدِ الْعَالِمِ إِمَامِ الْهُدَىٰ سِبْطِ الرَّسُولِ وَقُرَّةِ عَيْنِ الْبَتُولِ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ كَمَا عَمِلَ بِطَاعَتِكَ وَنَهَىٰ عَنْ مَعْصِيَتِكَ
وَبَالَغَ فِي رِضْوَانِكَ وَأَقْبَلَ عَلَىٰ إِيمَانِكَ غَيْرَ قَابِلٍ فِيكَ عُذْرًا سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَدْعُو الْعِبَادَ
إِلَيْكَ وَيَدُلُّهُمْ عَلَيْكَ وَقَامَ بَيْنَ يَدَيْكَ يَهْدِمُ الْجَوْرَ بِالصَّوَابِ وَيُحْيِي السُّنَّةَ بِالْكِتَابِ
فَعَاشَ فِي رِضْوَانِكَ مَكْدُودًا وَمَضَىٰ عَلَىٰ طَاعَتِكَ وَفِي أَوْلِيَائِكَ مَكْدُوحًا وَقَضَىٰ إِلَيْكَ
مَفْقُودًا لَمْ يَعْصِكَ فِي لَيْلٍ وَلَا نَهَارٍ بَلْ جَاهَدَ فِيكَ الْمُنَافِقِينَ وَالْكُفَّارَ اَللّٰهُمَّ فَاجْزِهِ خَيْرَ
جَزَاءِ الصَّادِقِينَ الْأَبْرَارِ وَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ وَلِقَاتِلِيهِ الْعِقَابَ فَقَدْ قَاتَلَ كَرِيمًا
وَقُتِلَ مَظْلُومًا وَمَضَىٰ مَرْحُومًا يَقُولُ أَنَا ابْنُ رَسُولِ اللّٰهِ مُحَمَّدٍ وَابْنُ مَنْ زَكَّىٰ وَعَبَدَ فَقَتَلُوهُ
بِالْعَمْدِ الْمُعْتَمَدِ قَتَلُوهُ عَلَى الْإِيمَانِ وَأَطَاعُوا فِي قَتْلِهِ الشَّيْطَانَ وَلَمْ يُرَاقِبُوا فِيهِ الرَّحْمٰنَ اَللّٰهُمَّ
فَصَلِّ عَلَىٰ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ صَلَاةً تَرْفَعُ بِهَا ذِكْرَهُ وَتُظْهِرُ بِهَا أَمْرَهُ وَتُعَجِّلُ بِهَا نَصْرَهُ وَاخْصُصْهُ
بِأَفْضَلِ قِسَمِ الْفَضَائِلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزِدْهُ شَرَفًا فِي أَعْلَىٰ عِلِّيِّينَ وَبَلِّغْهُ أَعْلَىٰ شَرَفِ الْمُكَرَّمِينَ
وَارْفَعْهُ مِنْ شَرَفِ رَحْمَتِكَ فِي شَرَفِ الْمُقَرَّبِينَ فِي الرَّفِيعِ الْأَعْلَىٰ وَبَلِّغْهُ الْوَسِيلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ
الْجَلِيلَةَ وَالْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْكَرَامَةَ الْجَزِيلَةَ اَللّٰهُمَّ فَاجْزِهِ عَنَّا أَفْضَلَ مَا جَازَيْتَ
إِمَامًا عَنْ رَعِيَّتِهِ وَصَلِّ عَلَىٰ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ كُلَّمَا ذُكِرَ وَكُلَّمَا لَمْ يُذْكَرْ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ
أَدْخِلْنِي فِي حِزْبِكَ وَزُمْرَتِكَ وَاسْتَوْهِبْنِي مِنْ رَبِّكَ وَرَبِّي فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ جَاهًا وَقَدْرًا
وَمَنْزِلَةً رَفِيعَةً إِنْ سَأَلْتَ أُعْطِيتَ وَإِنْ شَفَعْتَ شُفِّعْتَ اللّٰهَ اللّٰهَ فِي عَبْدِكَ وَمَوْلَاكَ لَا
تُخَلِّنِي عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْأَهْوَالِ لِسُوءِ عَمَلِي وَقَبِيحِ فِعْلِي وَعَظِيمِ جُرْمِي فَإِنَّكَ أَمَلِي وَرَجَائِي وَثِقَتِي وَ
مُعْتَمَدِي وَوَسِيلَتِي إِلَى اللّٰهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لَمْ يَتَوَسَّلِ الْمُتَوَسِّلُونَ إِلَى اللّٰهِ بِوَسِيلَةٍ هِيَ أَعْظَمُ
حَقًّا وَلَا أَوْجَبُ حُرْمَةً وَلَا أَجَلُّ قَدْرًا عِنْدَهُ مِنْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ لَا خَلَّفَنِيَ اللّٰهُ عَنْكُمْ بِذُنُوبِي

درمقالۀ ایشان بواسطۀ امانت
همه نقل کرده در توقیع عبد
الرحمن گفت من این زیارت را
از امام عصر حفظ کردم یعنی زیارت
را نمودم و بجز این ...
کردم که در کوفه ذکر کردم سید ...
دعای زیارت وداع ...
شده که این دعا حضرت علی بن
الحسین علیهما السلام ...
این زیادی دعا است ...
پنجم ... روایت شده که حضرت صادق علیه السلام
این دعا را ... بخواند
اللهم إني أسألك ...
برضاك والجنة ... من
جميع معاصيك ...
...

وَجَمَعَنی وَاِیّاکُمْ فی جَنَّةِ عَدْنٍ الَّتی اَعَدَّها لَکُمْ وَلِاَوْلِیائِکُمْ اِنَّهُ خَیْرُ الْغافِرینَ وَاَرْحَمُ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اَبْلِغْ سَیِّدی وَمَوْلایَ تَحِیَّةً کَثیرَةً وَسَلاماً وَارْدُدْ عَلَیْنا مِنْهُ السَّلامَ اِنَّکَ جَوادٌ کَریمٌ وَصَلِّ عَلَیْهِ کُلَّما ذُکِرَ السَّلامُ وَکُلَّما لَمْ یُذْکَرْ یا رَبَّ الْعالَمینَ مؤلف گوید کما اینکه در اعمال روز عاشورا نقل کردیم و در اواخر باب صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام نقل خواهیم کرد که صلوات مخصوصی برای امام حسین علیه السلام نیز در آن مندرج خواهد بود و خواندن آن را ترک مکن پانزدهم از جمله اعمال این روضه منوره دعای مظلوم است بر ظالم یعنی سزاوار است از برای کسیکه از ظلم ظالمی مضطر شده باشد این دعا را در این حرم منور بخواند و دعا چنانکه شیخ الطائفه ره در مصباح متهجد در اعمال جمعه ذکر نموده فرموده مستحب است دعای مظلوم را نزد قبر ابی عبدالله الحسین علیه السلام بخوانند این دعا این است اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعْتَزُّ بِدینِکَ وَاُکْرِمُ بِهَدْیِکَ وَفُلانٌ یُذِلُّنی بِشَرِّهِ وَیُهینُنی بِاَذِیَّتِهِ وَیُعیبُنی بِوَلاءِ اَوْلِیائِکَ وَیَبْهَتُنی بِدَعْواهُ وَقَدْ جِئْتُ اِلی مَوْضِعِ الدُّعاءِ وَضَمانِکَ الْاِجابَةَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِدْنی عَلَیْهِ السّاعَةَ السّاعَةَ پس خود را بر قبر بیندازد و بگوید مَوْلایَ اِمامی مَظْلُومٌ اسْتَعْدی عَلی ظالِمِهِ النَّصْرَ النَّصْرَ و این قدر مکرر کند النصر را تا نفس منقطع شود شانزدهم از جمله اعمال در این حرم دعائی است که ابن فهد در عدة الداعی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمودند هر که از برای او حاجتی باشد بسوی خداوند عز وجل پس بایستد در نزد سر امام حسین علیه السلام و بگوید یا اَبا عَبْدِاللهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ تَشْهَدُ مَقامی وَتَسْمَعُ کَلامی وَعِنْدَ رَبِّکَ تُرْزَقُ فَاسْئَلْ رَبَّکَ وَرَبّی فی قَضاءِ حَوائِجی بدرستیکه حاجت او برآورده میشود ان شاء الله تعالی هفدهم از جمله اعمال دو رکعت نماز است در این حرم مطهر نزد سر مقدس با سوره الرحمن و سوره تبارک و سید بن طاوس روایت کرده که هر که این نماز را بخواند بنویسند از برای او ثواب بیست حج مقبوله مبروره که با رسول خدا صلی الله علیه و آله بجا آورده باشد هجدهم از جمله اعمال ... مستحب است ... و ... جملی ... نمود و اعمال ... که قربت است



خطرات قلبی یا ذا الّذی اسألک
حتی تعرّفنی به علی الصّدق
رضاک و تثبت به علی طاعتک
نفسی و تحفظها من الهوی
نعمک بها ابتغی و تعطی الامانة
بها الیک انا فیه ذاک الاعلی
اسألک اللّهمّ وارزقنی
یا حسن ما تعلم و اوسع
ما انعلم او انطق من خیر
کلّما نعلم او من خیر ما اعلم
لا اعلم او من فیه الرّزق
اسألک السّعة فی الرّزق
والزّهد فی الکفاف من الدّنیا
بالبیان من کلّ شبهة
به حجّة والصّواب فی
من الخلق والانصاف للنّاس
من نفسی فیما علیّ ولی
باعطاء النّصفة من
اللّهمّ التذلّل والتّضرّع
... والتّعب ...
... والغلیل ...
... والاخلاص ...

خیری است فرمود بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر بنده که در امری از امور صد
مرتبه طلب خیر از خداوند عالمیان بکند که باید نزد سر حضرت امام حسین علیه السلام وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَسُبْحانَ اللّٰهِ بگوید خدا را ببزرگواری یاد کند وحمد وثنای خدا بگوید چنانچه
سزاوار او است وصد مرتبه طلب خیر از خدا بکند البته حقتعالی آنچه خیر او است در آن امر او وپیش
او میآورد ودر موافق روایات دیگر طلب خیر باین نحو میکند که صد مرتبه میگوید اَسْتَخیرُ اللّٰهَ
بِرَحْمَتِهِ خِیَرَةً فی عافِیَةٍ نوزدهم شیخ اجل کامل ابو القاسم جعفر بن قولویه قمی ره روایت کرده از حضرت
صادق علیه السلام که فرمود هرگاه زیارت کردید حضرت ابو عبد الله علیه السلام را ملازمت کنید سکوت را مگر
از خیر وبدرستیکه ملائکه شب وروز از حفظه حاضر میشوند نزد ملائکه که در حائرند ومصافحه
میکنند با ایشان ملائکه که در حائرند جواب نمیدهند ایشان را از شدت گریستن وپیوسته مشغول
گریه وزاری هستند مگر در وقت زوال شمس ووقت طلوع فجر که در این دو وقت ساکت میشوند
پس ملائکه حفظه منتظر میشوند تا ظهر شود وتا فجر ظاهر شود که در این دو وقت با ایشان تکلم مینمایند
وایشان سؤال مینمایند از چیزهائی از امر آسمان واما ما بین این دو وقت ملائکه حائر نطق نمیکنند
واز دعا وگریستن آرام نمیگیرند ونیز از آنحضرت روایت کرده که حقتعالی چهار هزار ملک را موکل کرده است
بقبر امام حسین علیه السلام ژولیده مو وگرد آلوده همیشه اصحاب مصیبت میگریند بر آنحضرت از طلوع
صبح تا ظهر وچون ظهر میشود چهار هزار ملک فرود میآیند وآن چهار هزار ملک بالا میروند پس پیوسته
گریه میکنند تا طلوع صبح احادیث باین مضمون بسیار است واز این روایات ظاهر میشود که گریستن
بر آنحضرت در آن حرم مطهر محبوب بلکه شایسته است که شمرده شود از اعمال آن بقعه مبارکه
که بیت الاحزان شیعیان است گریستن ومرثیه خواندن برای آنحضرت ودر حدیثی که مروی از صفوان
از حضرت صادق علیه السلام است مستفاد میشود که تضرع ملائکه در درگاه خدا در لعنت کردن بر قاتلان
امیر المؤمنین وبر قاتلان امام حسین علیهما السلام ونوحه کردن جنیان بر ایشان وگریه کردن ملائکه
نزد قبر امام حسین اند وبسیاری اند ایشان بنحوی که اگر کسی ... از ایشان بشنود خوردن واشامیدن

...الکُرَبُ ... بَعْدَ الرَّجاءِ ... اَوْ کُلُّ ما یَکُونُ فیهِ الخِیَرَةُ ... الاُمُورِ ... یا کَریمُ یا کَریمُ یا کَریمُ ... یا بابَ الاَمَلِ الَّذی فیهِ النَّجاةُ ... وَالفَرَجُ وَالفَتْحُ ... لَهُ عَلی مَقادیرِهِ مِنْ خَلْقِهِ یُحْجَبُ عَنّی بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَلِسانِهِ وَیَدِهِ وَرِجْلِهِ عَنْ یَمینِهِ وَعَنْ یَسارِهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَمِنْ قُدّامِهِ وَامْنَعْهُ اَنْ یَصِلَ اِلَیَّ بِسُوءٍ عَزَّ جارُکَ وَجَلَّ ثَناءُ وَجْهِکَ وَلا اِلٰهَ غَیْرُکَ اَنْتَ رَبّی وَاَنَا عَبْدُکَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَجائی فی کُلِّ کُرْبَةٍ وَاَنْتَ ثِقَتی فی کُلِّ شِدَّةٍ ...

و جواب کردن برای او گوارا نخواهد بود و در حدیث عبدالله بن حماد بصری است که حضرت صادق علیه السلام
با او فرمود بمن خبر رسیده که گروهی می آیند نزد قبر حسین علیه السلام از اطراف کوفه و مردمانی از غیر ایشان و
زنانیکه برای آنحضرت نوحه گری میکنند و این در نیمه ماه شعبان است پس بعضی قرائت میکنند و
بعضی قصه میخوانند یعنی کیفیت شهادت و مآثر و مصائب ذکر مینمایند و پاره نوحه گری میکنند
و برخی مرثیه میخوانند پس گفتم آری فدایت شوم من مشاهده کرده ام پاره از آنچه بیان فرمودی پس فرمود
حمد خداوندیرا که قرار داد در میان مردم کسانیرا که بنزد ما میآیند و ما را مدح میکنند و مرثیه میخوانند
برای ما و قرار داد دشمن ما را کسانیکه طعنه میزنند برایشان از خویشان ما یا از غیر ایشان و تهدید
مینمایند ایشانرا و زشت میشمارند کارهای ایشانرا و در صدد همین حدیث است که هر که بزیارت او
میرود برا او میگرید و هر که بزیارت او نمیرود بر مصیبت او اندوهناک میباشد و دلش میسوزد و هر که او را
بیاد میآورد و ترحم میکند و هر که نظر میکند بسوی قبر پسرش و پایین پای او افتاده در بیابانی که
خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردند و جمع شدند جمعی از کافران و مرتدان از دین
و با او یکدیگر کردند تا او را کشتند و در بیابان دفن نکرده انداختند و منع کردند از او آب فرات را که
سگان میخوردند و ضایع کردند حق رسول خدا صلی الله علیه و آله را و وصیتی را که در حق او و
اهلبیتش کرده بود و نیز ابن قولویه روایت کرده از حارث اعور که امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود پدر و مادرم
فدای حسین شهید در پشت کوفه بخدا قسم گویا می بینم جانوران دشتی را از هر نوعی که گردنها
کشیده اند بر قبر او و بر او گریه میکنند شبها تا صباح فَإِذا کانَ کَذلِکَ فَإِیّاکُمْ وَالْجَفاءَ و اخبار در
این باب بسیار است به تتمیم سید بن طاوس فرموده که مستحب است مر او را که هر وقت از زیارت آنحضرت فارغ
شود و خواهد که از روضه مقدسه بیرون رود خود را بضریح بچسباند و ببوسد و بگوید اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا مَوْلایَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا
خالِصَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا قَتیلَ الظَّماءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا غَریبَ الْغُرَباءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
سَلامَ مُوَدِّعٍ لا سَئِمٍ وَلا قالٍ فَإِنْ أَمْضِ فَلا عَنْ مَلالَةٍ وَإِنْ أُقِمْ فَلا عَنْ سُوءِ ظَنٍّ بِما

اللهِ الصّابِرینَ لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّی لِزِیارَتِكَ وَرَزَقَنِیَ اللهُ الْعَوْدَ اِلیٰ مَشْهَدِكَ وَالْمَقامَ بِفِنائِكَ وَالْقِیامَ فی حَرَمِكَ وَاِیّاهُ اَسْئَلُ اَنْ یُسْعِدَنی بِكُمْ وَیَجْعَلَنی مَعَكُمْ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ

## مقصد سیم

در کیفیت زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام و زیارت حضرت عباس قدس الله روحه است بدانکه زیارات منقوله برای جناب امام حسین علیه السلام بر دو قسم است یکی مطلقه که مقید بوقتی نیست و دیگر مخصوصه که عکس است و بیاید ذکر این زیارات در ضمن سه مطلب

## مطلب اول

در زیارات مطلقهٔ حضرت امام حسین علیه السلام است و آنها بسیار است و ما در اینجا بذکر چند زیارت از آنها اکتفا میکنیم

## زیارت اول

شیخ کلینی در کافی بسند خود روایت کرده از حسین بن ثویر که گفت من و یونس بن ظبیان و مفضل بن عمر و ابو سلمه سراج نشسته بودیم نزد حضرت ابی عبدالله جعفر بن محمد علیهما السلام و سخنگو در میان ما یونس بود که سنش از همهٔ ما بزرگتر بود پس بحضرت عرض کرد فدایت شوم من حاضر میشوم در مجلس ایشان یعنی اولاد عباس پس چه بگویم فرمود هرگاه حاضر شدی و ما را بیاد آوردی پس بگو اَللّٰهُمَّ اَرِنَا الرَّخاءَ وَالسُّرُورَ که آنچه میخواهی از ثواب یا رجوع در رجعت خواهی دریافت گفت گفتم فدایت شوم من بسیار شود که امام حسین علیه السلام را یاد کنم پس در آنوقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو صَلَّی اللهُ عَلَیْكَ یا اَبا عَبْدِاللهِ که سلام میرسد بآنحضرت از نزدیک و دور پس حضرت فرمود زمانیکه حضرت ابو عبدالله الحسین علیه السلام شهید شد گریه کردند بر آنحضرت آسمانهای هفتگانه و هفت زمین و آنچه در آنها و آنچه در ما بین آنها است و هر که در بهشت و در آتش است از مخلوق پروردگار ما و آنچه دیده میشود و آنچه دیده نمیشود همه گریستند بر ابی عبدالله الحسین علیه السلام مگر سه چیز که گریه نکرد بر آنحضرت گفتم فدایت شوم آن سه چیز کدام است فرمود نگریست بر آنحضرت بصره و نه دمشق و نه آل عثمان گفتم فدای تو شوم میخواهم بزیارت آنحضرت بروم پس چه بگویم و چه بکنم فرمود چون بزیارت آنحضرت روی پس غسل کن در کنار فرات پس بپوش جامه های پاک خود را پس با پای برهنه روانه شو پس بدرستیکه تو در حرمی

تَحِیَّتَهُمْ وَعَمَلَ الْاَبْرارِ وَاِیمانَ الْعُلَماءِ وَفِقْهَهُمْ وَتَعَبُّدَ الْخاشِعینَ وَتَواضُعَهُمْ وَحُکْمَ الْفُقَهاءِ وَهَیْبَتَهُمْ وَخَشْیَةَ الْمُتَّقینَ وَرَغْبَتَهُمْ وَتَصْدیقَ الْمُؤْمِنینَ وَتَوَکُّلَهُمْ وَرَجاءَ الْمُحْسِنینَ وَبِرَّهُمْ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ ثَوابَ الشّاکِرینَ وَمَنْزِلَةَ الْمُقَرَّبینَ وَمُرافَقَةَ النَّبِیّینَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ خَوْفَ الْعامِلینَ لَكَ وَعَمَلَ الْخائِفینَ مِنْكَ وَخُشُوعَ الْعابِدینَ لَكَ وَیَقینَ الْمُتَوَکِّلینَ عَلَیْكَ وَتَوَکُّلَ الْمُؤْمِنینَ بِكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ بِحاجَتی عالِمٌ غَیْرُ مُعَلَّمٍ وَاَنْتَ لَها واسِعٌ غَیْرُ مُتَکَلِّفٍ وَاَنْتَ الَّذی لا یُحْفیكَ

هستی از حرمهای خدا و حرم رسول خدا و بسیار بگو در وقت رفتن اَللّٰهُ اَکْبَرُ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ سُبْحانَ اللّٰهِ و هر ذکری که متضمن تمجید و تعظیم حقتعالی باشد و صلوات بفرست بر محمد و اهل بیت و تا آنکه برسی بدر حائر پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا مَلائِکَةَ اللّٰهِ وَزُوّارَ قَبْرِ ابْنِ نَبِیِّ اللّٰهِ پس ده گام بردار پس بایست و سی مرتبه بگو اَللّٰهُ اَکْبَرُ پس برو بجانب قبر از پیش رو و مقابل کن روی خود را با روی مقدس و قرار ده قبله را ما بین دو کتف خود یعنی پشت بقبله باش پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا قَتیلَ اللّٰهِ وَابْنَ قَتیلِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ثارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثارِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وِتْرَ اللّٰهِ الْمَوْتُورَ فِی السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ اَشْهَدُ اَنَّ دَمَکَ سَکَنَ فِی الْخُلْدِ وَاقْشَعَرَّتْ لَهُ اَظِلَّةُ الْعَرْشِ وَبَکیٰ لَهُ جَمیعُ الْخَلائِقِ وَبَکَتْ لَهُ السَّمٰواتُ السَّبْعُ وَالْاَرَضُونَ السَّبْعُ وَما فیهِنَّ وَما بَیْنَهُنَّ وَمَنْ یَتَقَلَّبُ فِی الْجَنَّةِ وَالنّارِ مِنْ خَلْقِ رَبِّنا وَما یُریٰ وَما لا یُریٰ اَشْهَدُ اَنَّکَ حُجَّةُ اللّٰهِ وَابْنُ حُجَّتِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ قَتیلُ اللّٰهِ وَابْنُ قَتیلِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ ثارُ اللّٰهِ وَابْنُ ثارِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ وِتْرُ اللّٰهِ الْمَوْتُورُ فِی السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ وَنَصَحْتَ وَوَفَیْتَ وَاَوْفَیْتَ وَجاهَدْتَ فی سَبیلِ اللّٰهِ وَمَضَیْتَ لِلَّذی کُنْتَ عَلَیْهِ شَهیداً وَمُسْتَشْهَداً وَشاهِداً وَمَشْهُوداً اَنَا عَبْدُ اللّٰهِ وَمَوْلاکَ وَفی طاعَتِکَ وَالْوافِدُ اِلَیْکَ اَلْتَمِسُ کَمالَ الْمَنْزِلَةِ عِنْدَ اللّٰهِ وَثَباتَ الْقَدَمِ فِی الْهِجْرَةِ اِلَیْکَ وَالسَّبیلَ الَّذی لا یُخْتَلَجُ دُونَکَ مِنَ الدُّخُولِ فی کِفالَتِکَ الَّتی اُمِرْتَ بِها مَنْ اَرادَ اللّٰهَ بَدَءَ بِکُمْ بِکُمْ یُبَیِّنُ اللّٰهُ الْکَذِبَ وَبِکُمْ یُباعِدُ اللّٰهُ الزَّمانَ الْکَلِبَ وَبِکُمْ فَتَحَ اللّٰهُ وَبِکُمْ یَخْتِمُ اللّٰهُ وَبِکُمْ یَمْحُو ما یَشاءُ وَبِکُمْ یُثْبِتُ وَبِکُمْ یَفُکُّ الذُّلَّ مِنْ رِقابِنا وَبِکُمْ یُدْرِکُ اللّٰهُ تِرَةَ کُلِّ مُؤْمِنٍ یُطْلَبُ بِها وَبِکُمْ تُنْبِتُ الْاَرْضُ اَشْجارَها وَبِکُمْ تُخْرِجُ الْاَرْضُ ثِمارَها وَبِکُمْ تُنْزِلُ السَّماءُ قَطْرَها وَرِزْقَها وَبِکُمْ یَکْشِفُ اللّٰهُ الْکَرْبَ وَبِکُمْ یُنَزِّلُ اللّٰهُ الْغَیْثَ وَبِکُمْ تُسَبِّحُ الْاَرْضُ الَّتی تَحْمِلُ اَبْدانَکُمْ وَتَسْتَقِرُّ جِبالُها عَنْ مَراسیها اِرادَةُ الرَّبِّ فی مَقادیرِ اُمُورِهِ تَهْبِطُ اِلَیْکُمْ وَتَصْدُرُ مِنْ بُیُوتِکُمْ وَالصّادِرُ عَمّا فُصِّلَ مِنْ

الْعِبادِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَاُمَّةً خالَفَتْكُمْ وَاُمَّةً جَحَدَتْ وِلايَتَكُمْ وَاُمَّةً ظاهَرَتْ
عَلَيْكُمْ وَاُمَّةً شَهِدَتْ وَلَمْ تُسْتَشْهَدْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى جَعَلَ النّارَ مَأْويٰهُمْ وَبِئْسَ وِرْدُ الْوارِدينَ
وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ پس بگو سه مرتبه وَصَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يا اَبا
عَبْدِ اللهِ پس سه مرتبه بگو اَنَا اِلَى اللهِ مِمَّنْ خالَفَكَ بَرىءٌ پس برمیخیزی میروی نزد قبر فرزند
آنحضرت علی بن الحسین علیه السلام که در نزد پای پدرش مدفون است پس میگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَديجَةَ وَفاطِمَةَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ میگوئی اینرا
سه مرتبه وسه مرتبه اَنَا اِلَى اللهِ مِنْهُمْ بَرىءٌ پس میخیزی واشاره میکنی بدست خود بسوی
شهداء رضی الله عنهم ومیگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ فُزْتُمْ وَاللهِ فُزْتُمْ
وَاللهِ فَلَيْتَ اَنّى مَعَكُمْ فَاَفُوزَ فَوْزاً عَظيماً پس برمیگردی ومیگردانی قبر ابو عبد الله علیه السلام
مقابل خود یعنی پشت قبر مطهر میایستی وشش رکعت نماز میگذاری چون چنین کردی زیارتت
تمام شد پس اگر خواستی برگردی برگرد مؤلف گوید که شیخ طوسی در تهذیب وصدوق در کتاب
مَنْ لا يَحْضُرُهُ الْفَقيه نیز این زیارت را نقل فرموده اند وشیخ صدوق فرموده که من در کتاب مزار و
مقتل انواعی از زیارات نقل کردم وبرای این کتاب این زیارت را اختیار کردم زیرا که آن باعتبار
روایت اصح زیارات است نزد من وهمین زیارت شریف ما را کافی ووافی است انتهی **زیارت دوم**
شیخ کلینی روایت کرده از امام علی نقی علیه السلام که فرمود میگوئی نزد حسین علیه السلام اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا
عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ فى اَرْضِهِ وَشاهِدَهُ عَلى خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ
الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجاهَدْتَ فى سَبيلِ اللهِ حَتّى اَتاكَ
الْيَقينُ فَصَلَّى اللهُ عَلَيْكَ حَيّاً وَمَيِّتاً پس گونهٔ راست رو را بر قبر بگذار وبگو اَشْهَدُ اَنَّكَ عَلى
بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ جِئْتُ مُقِرّاً بِالذُّنُوبِ لِتَشْفَعَ لى عِنْدَ رَبِّكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ پس یاد کن ائمه علیهم السلام

---

يا مَنْ قَلَّ لَهُ شُكْرى فَلَمْ يَحْرِمْنى
وَعَظُمَتْ خَطيئَتى فَلَمْ يَفْضَحْنى
وَرَآنى عَلَى الْمَعاصى فَلَمْ يَجْبَهْنى
وَخَلَقَنى لِلَّذى خَلَقَنى لَهُ فَصَنَعْتُ
غَيْرَ الَّذى خَلَقَنى لَهُ فَنِعْمَ
الْمَوْلى اَنْتَ يا سَيِّدى وَبِئْسَ
الْعَبْدُ اَنَا وَجَدْتَنى وَنِعْمَ
الطّالِبُ اَنْتَ رَبّى وَبِئْسَ
الْمَطْلُوبُ اَلْفَيْتَنى عَبْدُكَ
وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ بَيْنَ
يَدَيْكَ ما شِئْتَ صَنَعْتَ بى
اَللّٰهُمَّ هَدَأَتِ الْاَصْواتُ
وَسَكَنَتِ الْحَرَكاتُ وَخَلا
كُلُّ حَبيبٍ بِحَبيبِهِ وَخَلَوْتُ
بِكَ اَنْتَ الْمَحْبُوبُ اِلَىَّ
فَاجْعَلْ خَلْوَتى مِنْكَ اللَّيْلَةَ
الْعِتْقَ مِنَ النّارِ يا مَنْ لَيْسَ
[illegible]

زبنام مهایشان بپیک و بگو اَشْهَدُ اَنَّكُمْ حُجَجُ اللهِ پس بگو اُكْتُبْ لِي عِنْدَكَ مِيثاقاً وَعَهْداً
اِنّي اَتَيْتُكَ اُجَدِّدُ الْمِيثاقَ فَاشْهَدْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ اِنَّكَ اَنْتَ الشّاهِدُ زیارت سیم
زیارت مختصری است که سید بن طاوس در مزار نقل کرده و در آن فضل بسیار است فرموده بسند
اسناد از جابر جعفی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود بجابر چه مقدار مسافت بین شما
و بین قبر حسین علیه السلام گفت گفتم یکروز و بعض روز فرمود زیارت میکنی آنحضرت را گفتم بلی فرمود
آیا خوشنود نکنم ترا آیا بشارت ندهم ترا بثواب ایشان گفتم بلی فدایت شوم فرمود بدرستیکه مردی
از شما که مهیا شود برای زیارت او مژده دهند اهل آسمان یکدیگر را و چون بیرون رود از منزلش
سواره یا پیاده موکل گرداند حقتعالی باو هزار ملک از ملائکه که صلوات بفرستند براو تا برسد
بقبر امام حسین علیه السلام پس حضرت صادق علیه السلام فرمود چون آمدی بسوی قبر حسین علیه السلام بایست بر در
روضه و بگو این کلمات را که از برای تو خواهد بود مقابل هر کلمه از آن بهره از رحمت الهی گفت گفتم
کدامست آن کلمات فدایت شوم فرمود میگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا وارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا
وارِثَ مُوسٰى كَلِيمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عِيسٰى رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُحَمَّدٍ
سَيِّدِ رُسُلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَخَيْرِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا وارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِيِّ الطّاهِرِ الرّاضِي الْمَرْضِيِّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدِّيقُ الْاَكْبَرُ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ التَّقِيُّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَرْواحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنائِكَ وَاَناخَتْ
بِرَحْلِكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْمَلائِكَةِ الْحافِّينَ بِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَ
آتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجاهَدْتَ الْمُلْحِدِينَ وَعَبَدْتَ اللهَ حَتّٰى
اَتٰيكَ الْيَقِينُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس میروی بسوی قبر مطهر و از برای تو است
بهر قدمیکه برداری و بگذاری ثواب کسیکه در راه خدا کشته شده و در خون خود معلطه
پس چون رسیدی نزد قبر و ایستادی دست خود را بر قبر بمال و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ

(دعای یوم مباهله)
... تشعّبه يا اوّل قبل كلّ ... يا
ويا آخر بعد كلّ ... ويا من
من ليس له ... ويا آخر
... ويا ... العظيم
... ويا من ... العفو
ويا من ... بعفوه
... ويا من ... يبدي
... وبطشه ... اسألك
وملكه ...
باسمك الذي ... يا من
... يا الله يا ...
... الصمد ...
اللهم ...
ان تصلّي على ...
ان ... 
... ذلك
... روايت ...
از ... امام رضا علیه السلام ...
... نعلم ...

فی ارضیه پس بر و بوی نماز و از برای تست بهر رکعتی که بجا آوری نزد آنحضرت مثل ثواب کسیکه هزار حج و هزار عمره بجا آورده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و مثل کسیکه هزار موقف با پیغمبر مرسلی ایستاده باشد الخبر و گذشت این روایت با اختلافی در آداب زیارت امام حسین علیه السلام

## زیارت چهارم

بروایت مفضل بن عمر از معویة بن عمار منقولست که بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که چون بزیارت حضرت امام حسین علیه السلام بروم چه چیز بگویم فرمود که بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ رَحِمَکَ اللهُ یا اَبا عَبْدِ اللهِ لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَکَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ شَرِکَ فی دَمِکَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِکَ فَرَضِیَ بِهِ اَنَا اِلَی اللهِ مِنْ ذٰلِکَ بَرِیءٌ

## زیارت پنجم

بسند معتبر منقولست که حضرت امام موسی علیه السلام فرمود بابراهیم بن ابی البلاد که چون بزیارت امام حسین علیه السلام میروی چه میگوئی گفت میگویم اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَاٰتَیْتَ الزَّکوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَدَعَوْتَ اِلٰی سَبیلِ رَبِّکَ بِالْحِکْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَشْهَدُ اَنَّ الَّذینَ سَفَکُوا دَمَکَ وَاسْتَحَلُّوا حُرْمَتَکَ مَلْعُونُونَ مُعَذَّبُونَ عَلٰی لِسانِ داوُدَ وَعیسَی بْنِ مَرْیَمَ ذٰلِکَ بِما عَصَوْا وَکانُوا یَعْتَدُونَ حضرت فرمود بلی چنین است

## زیارت ششم

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که بعمار ساباطی فرمود که چون برسی بقبر امام حسین علیه السلام بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَیِّدَ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ یا مَنْ رِضاهُ مِنْ رِضَی الرَّحْمٰنِ وَسَخَطُهُ مِنْ سَخَطِ الرَّحْمٰنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمینَ اللهِ وَحُجَّةَ اللهِ وَبابَ اللهِ وَالدَّلیلَ عَلَی اللهِ وَالدّاعِیَ اِلَی اللهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ حَلَّلْتَ حَلالَ اللهِ وَحَرَّمْتَ حَرامَ اللهِ وَاَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَاٰتَیْتَ الزَّکوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَدَعَوْتَ اِلٰی سَبیلِ رَبِّکَ بِالْحِکْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ وَمَنْ قُتِلَ مَعَکَ شُهَداءُ اَحْیاءٌ عِنْدَ رَبِّکُمْ تُرْزَقُونَ وَاَشْهَدُ اَنَّ قاتِلَکَ فِی النّارِ اَدینُ اللهَ بِالْبَرائَةِ مِمَّنْ قَتَلَکَ وَمِمَّنْ قاتَلَکَ وَشایَعَ عَلَیْهِ

---

گویم که تو بتو با من ذکری علی نعمته و ذلک قبلی بفضل بقیة آستانک الامن و الایمان

## باب پنجم

در ذکر بعض احراز و ادعیهٔ موجزه که منتخب شده از کتاب مهج الدعوات و مجتنی که هر دو از مصنفات رضی الدین سید بن طاوس قدس سره است و آن چند امر است اول از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام مرویست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود بامیر المؤمنین علیه السلام هرگاه ترا امر دشوار پیش آید بگو اللهم انی اسئلک بحق محمد [illegible]

وَمِمَّنْ جَمَعَ عَلَيْكَ وَمِمَّنْ سَمِعَ صَوْتَكَ وَلَمْ يُعِنْكَ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزاً عَظِيماً

مؤلف گوید که این سه زیارت از مزار ابن قولویه منقول است **زیارت هفتم** شیخ در مصباح روایت کرده از صفوان جمّال که گفت رخصت طلبیدم از حضرت صادق علیه السلام برای زیارت مولای خود حسین علیه السلام و التماس نمودم که ذکر کند برای من دستور العملی در زیارت آنحضرت که بآن نحو رفتار بکنم فرمود ای صفوان روزه بدار سه روز پیش از حرکت خود و غسل کن در روز سیم پس جمع کن اهل و عیال خود را نزد خود و بگو اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْتَوْدِعُكَ الدُّعَاءَ پس دعائی تعلیم او فرموده که بگوید در وقتیکه بفرات برسد آنگاه فرموده پس غسل کن از فرات بدرستیکه پدرم خبر داد مرا از پدرانش علیهم السلام که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود همانا این پسرم حسین کشته خواهد شد بعد از من در کنار فرات پس هر که زیارت کند او را و غسل کند از فرات بریزد از او گناهان او مانند روزیکه مادر او را متولد کرده پس هرگاه غسل کنی در اثناء غسل بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ نُوراً وَطَهُوراً وَحِرْزاً وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسُقْمٍ وَآفَةٍ وَعَاهَةٍ اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ بِهِ قَلْبِي وَاشْرَحْ بِهِ صَدْرِي وَسَهِّلْ لِي بِهِ اَمْرِي و چون از غسل فارغ شوی بپوش دو جامۀ طاهر و دو رکعت نماز کن در بیرون مشرعه که آن همان مکانیست که حقتعالی در شأن او فرموده فی قطعة منها است نزدیک بکدیگر و بوستانها است از انگورها و کشت زار است و خرماستانها است دوتا از یک بیخ رسته و غیر دوتا از یک بیخ رسته آب خورده میشوند بیک آب و زیادتی میدهیم بعضی از آنها را بر بعضی در میوه پس چون از نماز فارغ شوی روانه شو بجانب حائر بحال آرامی و وقار و کوتاه بردار گامهای خود را پس بدرستیکه خداوند تعالی منویسد از برای تو بهر گامی که میگذاری ثواب حج و عمره و راه برو با دل خاشع و دیدۀ گریان و بسیار بکن ذکر الله اکبر و لا اله الا الله و ثنای خدا و صلوات بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و صلوات بر حسین صلوات الله علیه بخصوص و بسیار کن لعن بر قاتلان آنحضرت و بیزاری جستن از کسانیکه بنا نهادند ظلم و جور بر اهل بیت را گذاشتند پس هرگاه رسیدی بدر حائر بایست و بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ كَبِيراً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيراً وَسُبْحَانَ

(حاشیه:) رَبِّ بِحَقِّ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ ... بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ... يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ اَسْتَغِيثُ ... وَلَا تَكِلْنِي اِلَى نَفْسِي ... طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَداً وَاَصْلِحْ ... شَأْنِي كُلَّهُ ... حرز امام زین العابدین علیه السلام ... بِسْمِ اللّٰهِ ... بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ ... اَفْوَاهَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالشَّيَاطِينِ ... وَالسَّحَرَةِ وَالْاَبَالِسَةِ ... مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ... السَّمٰوَاتِ ... اَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ... الرَّحْمٰنُ

اللّٰهِ بُكْرَةً وَاَصِيْلًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلَا اَنْ هَدَانَا اللّٰهُ لَقَدْ
جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَآئِدَ الْغُرِّ
الْمُحَجَّلِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَآءِ الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ
مِنْ وُلْدِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِیَّ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ الشَّهِيْدُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَآئِكَةَ اللّٰهِ الْمُقِيْمِيْنَ فِیْ هٰذَا الْمَقَامِ الشَّرِيْفِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَآئِكَةَ
رَبِّیَ الْمُحْدِقِيْنَ بِقَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ مِنِّیْ اَبَدًا مَا بَقِيْتُ وَبَقِیَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
پس میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ الْمُقِرُّ بِالرِّقِّ وَالتَّارِكُ لِلْخِلَافِ عَلَيْكُمْ
وَالْمُوَالِیْ لِوَلِيِّكُمْ وَالْمُعَادِیْ لِعَدُوِّكُمْ قَصَدَ حَرَمَكَ وَاسْتَجَارَ بِمَشْهَدِكَ وَتَقَرَّبَ اِلَيْكَ
بِقَصْدِكَ ءَاَدْخُلُ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ يَا نَبِیَّ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ ءَاَدْخُلُ يَا سَيِّدَ
الْوَصِيِّيْنَ ءَاَدْخُلُ يَا فَاطِمَةُ سَيِّدَةَ نِسَآءِ الْعَالَمِيْنَ ءَاَدْخُلُ يَا مَوْلَایَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ پس
اگر دلت خاشع و دیدہ ات گریان شد پس آن علامت رخصت است پس داخل شو و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الَّذِیْ هَدَانِیْ لِوِلَايَتِكَ وَخَصَّنِیْ بِزِيَارَتِكَ وَسَهَّلَ لِیْ قَصْدَكَ
پس برو تا در قبۂ مطہرہ و بایست محاذی بالای سر و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اٰدَمَ
صَفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوْحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرٰهِيْمَ خَلِيْلِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوْسٰى كَلِيْمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيْسٰى رُوْحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيْبِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَآءِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيْجَةَ الْكُبْرٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُوْرَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ

[illegible]
عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوْا فَهُمْ لَا يَنْطِقُوْنَ
قَالَ اخْسَئُوْا فِيْهَا وَلَا تُكَلِّمُوْنِ
وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَیِّ الْقَيُّوْمِ
وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا
وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ
فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا وَجَعَلْنَا
عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ
يَّفْقَهُوْهُ وَفِیْ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا
وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِی الْقُرْاٰنِ
وَحْدَهٗ وَلَّوْا عَلٰى اَدْبَارِهِمْ
نُفُوْرًا وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ
جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا
مَسْتُوْرًا وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ
اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ
سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ
لَا يُبْصِرُوْنَ
[illegible]

اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَطَعْتَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ
حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِيْنُ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ
بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهٖ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوْرًا فِي الْاَصْلَابِ الشَّامِخَةِ
وَالْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِاَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِيَابِهَا
وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّيْنِ وَاَرْكَانِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ
الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى وَاَعْلَامُ
الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا وَاُشْهِدُ اللّٰهَ وَمَلٰئِكَتَهٗ وَاَنْبِيَاءَهٗ وَرُسُلَهٗ
اَنِّيْ بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيَابِكُمْ مُوْقِنٌ بِشَرَائِعِ دِيْنِيْ وَخَوَاتِيْمِ عَمَلِيْ وَقَلْبِيْ لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَاَمْرِيْ لِاَمْرِكُمْ
مُتَّبِعٌ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلٰى اَرْوَاحِكُمْ وَعَلٰى اَجْسَادِكُمْ وَعَلٰى اَجْسَامِكُمْ وَعَلٰى شَاهِدِكُمْ
وَعَلٰى غَائِبِكُمْ وَعَلٰى ظَاهِرِكُمْ وَعَلٰى بَاطِنِكُمْ پس بیانداز خود را بر قبر و ببوس آن را و بگو بِاَبِيْ اَنْتَ وَاُمِّيْ
يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ بِاَبِيْ اَنْتَ وَاُمِّيْ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصِيْبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلٰى جَمِيْعِ اَهْلِ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَهَيَّأَتْ لِقِتَالِكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
قَصَدْتُ حَرَمَكَ وَاَتَيْتُ اِلٰى مَشْهَدِكَ اَسْئَلُ اللّٰهَ بِالشَّاْنِ الَّذِيْ لَكَ عِنْدَهٗ وَبِالْمَحَلِّ الَّذِيْ
لَكَ لَدَيْهِ اَنْ يُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ يَجْعَلَنِيْ مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ پس برخیز و دو
رکعت نماز در بالای سر بگذار بخوان در آن دو رکعت هر سوره که خواهی پس چون از نماز فارغ شدی
بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ لِاَنَّ الصَّلٰوةَ وَ
الرُّكُوْعَ وَالسُّجُوْدَ لَا يَكُوْنُ اِلَّا لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنِّيْ اَفْضَلَ السَّلَامِ وَالتَّحِيَّةِ وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ السَّلَامَ اَللّٰهُمَّ وَهَاتَانِ
الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّيْ اِلٰى مَوْلَايَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَتَقَبَّلْ
مِنِّيْ وَاْجُرْنِيْ عَلٰى ذٰلِكَ بِاَفْضَلِ اَمَلِيْ وَرَجَائِيْ فِيْكَ وَفِيْ وَلِيِّكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِيْنَ پس برخیز
و برو بسوی پائین قبر ... نزد سر علی بن الحسین علیهما السلام و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ

[illegible]

الله السلام علیک یا ابن نبی الله السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین السلام علیک یا ابن الحبر الشهید السلام علیک ایها الشهید السلام علیک ایها المظلوم وابن المظلوم لعن الله امة قتلتک ولعن الله امة ظلمتک ولعن الله امة سمعت بذلک فرضیت به

پس بیفکن خود را بر قبر و ببوس آن را و بگو السلام علیک یا ولی الله وابن ولیه لقد عظمت المصیبة وجلت الرزیة بک علینا وعلی جمیع المسلمین فلعن الله امة قتلتک وابرأ الی الله والیک منهم پس بیرون بیا از دریکه پایین پای علی بن الحسین علیهما است و متوجه شو بسوی شهداء و بگو السلام علیکم یا اولیاء الله واحبائه السلام علیکم یا اصفیاء الله واودائه السلام علیکم یا انصار دین الله السلام علیکم یا انصار رسول الله السلام علیکم یا انصار امیر المؤمنین السلام علیکم یا انصار فاطمة سیدة نساء العالمین السلام علیکم یا انصار ابی محمد الحسن بن علی الولی الناصح السلام علیکم یا انصار ابی عبد الله بابی انتم وامی طبتم وطابت الارض التی فیها دفنتم وفزتم فوزا عظیما فیا لیتنی کنت معکم فافوز معکم پس برگرد بسوی بالای سر حضرت امام حسین علیه السلام و دعا بسیار کن از برای خود و از برای اهل و اولاد و پدر و مادر و برادران خود زیرا که در آن روضهٔ مطهره رد نمیشود دعای دعا کننده و نه سؤال سؤال کننده مؤلف گوید این زیارت معروف بزیارت وارث است و ماخذش کتاب مصباح المتهجد شیخ طوسی است که از کتب بسیار معتبرهٔ معروفه نزد علماء است و من این زیارت را بلاواسطه از همان کتاب شریف نقل کردم آخر زیارت شهداء همین بود که ذکر شد فیا لیتنی کنت معکم فافوز معکم پس این زیادتیها که بعضی بعد از این ذکر کرده اند فی الجنان مع النبیین والصدیقین والشهداء والصالحین وحسن اولئک رفیقا السلام علی من کان فی الحائر منکم وعلی من لم یکن فی الحائر معکم الخ تمام اینها زیادی و فضولی است شیخ ما در کتاب لؤلؤ و مرجان فرموده این کلمات متضمن چند دروغ واضح است علاوه بر جسارت ارتکاب بر بدعت و جسارت [illegible] این شایع و متعارف شده که البته چند هزار مرتبه در شب و روز در حضور مقدس

لیس فی النسخ الموجودة عندنا من المصباح سید الشهید وابن الشهید ولکنه موجود فی کتب العلامة المجلسی قده

ودر نزد او جماعتی از اقوام [illegible] قصد کرده است [illegible] با اقوام خود چه رای دارید در این باب گفتند رای ما این است که از او دور شویم و [illegible] بنشتم فرمود و تمثل جست بشعر کعب بن مالک * زعمت سخینة ان ستغلب ربها فلیغلبن مغالب الغلاب * پس بلند کرد دست خود را بسوی آسمان و گفت الهی [illegible]

ابیعبدالله الحسین علیه السلام و محضر ملائکه مقربین و مطاف انبیاء و مرسلین علیهم السلام باواز بلند خوانده میشود واحدی برایشان ایراد نمیکند واز گفتن این دروغ وارتکاب این معصیت فی نمینمایند وکم کم این کلمات در مجموعه هائی که در زیارت وادعیه احمقان از عوام جمع میکنند وگاهی اسمی برای آن میگذارند جمع شده وچاپ رسیده ومنتشر گشته واز مجموعه این احمق بمجموعه آن احمق نقل گردیده وکار بجائی رسیده که بر بعضی طلبه مشتبه شده روزی طلبه دیدم که آن دروغهای قبیحه را برای شهداء میخواند دست بر کتفش گذاشتم ملتفت من شد گفتم از اهل علم قبیح نیست چنین اکاذیب در چنین محضری گفت مگر دروغ نیست تعجب کردم گفتم نه گفت در کتابی دیدم گفتم در کدام کتاب گفت مفتاح الجنان ساکت شدم چه کیکرد بی اطلاعی کارش باینجا رسید که جمعکردهٔ بعضی عوام را کتاب شمرده ومستند قرار داده قبل سخن گفتن نیست شیخ مرحوم کلام را در اینمقام طول داده فرموده بحال خود گذاشتن عوام در امثال این موجب بدعتهای مختصره مثل غسل اول رجب ... تابع ... حقیقی ... که در روز سخن نگویند وغیر آن که احدی ... شده که ... امام ... [illegible] گو خوب تامل کن در زیارت ... [illegible] هستی عظیم وعقدهٔ بزرک ... [illegible] اهلبیت علیهم السلام ... [illegible] امثال این مطالب را چیزی ندانسته بلکه تصحیح ... [illegible] رسید که کتاب مصباح المتهجد ... [illegible] کامل ... وجنة الواقیه ومفتاح ... [illegible] کتب معتبره ... ومجموعه ... [illegible] ... [illegible]

خراسان فلنا ... [illegible]
من احتمال ... [illegible]
... من ... [illegible]
... ذلک ... [illegible]
... لا ... [illegible]
[illegible]

برسد فضلیت برای هر فصلی بخاصیتی وضع کنند و با بودن اینهمه زیارات مأثوره زیارت مفجعه جعل کنند و با بودن اینهمه دعاهای معتبره مرویه با مضامین عالیه و کلمات فصیحه بلیغه دعائی بی ربط در کمال برودت جعل نمایند و نام او را دعاء حُبی گذارند و از کنگرهٔ عرش نازل نمایند و چندان فضیلت برای او وضع نمایند که انسان متحیر و سراسیمه نماید از جمله آنکه العیاذ بالله جبرئیل بحضرت رسول صلی الله علیه و آله از جانب حق سبحانه و تعالی گفته باشد که هر بنده که این دعا را با خود دارد او را عذاب نکنم اگرچه مستوجب جهنم باشد و عمر خود را بمعصیت گذرانده باشد و هرگز در هیچوقت سجده نکرده باشد من آن بنده را ثواب هفتاد هزار پیغمبر بدهم و ثواب هفتاد هزار زاهد و ثواب هفتاد هزار شهید بدهم و ثواب هفتاد هزار نمازگذار بدهم و ثواب هفتاد هزار برهنه که پوشانیده باشد بدهم و ثواب هفتاد هزار گرسنه که سیر کرده باشد بدهم و ثواب بعدد ریگهای بیابانها بدهم و ثواب هفتاد هزار بقعهٔ زمین بدهم و ثواب محمد نبوت رسالت پناه بدهم و ثواب عیسی روح الله و ابرهیم خلیل الله بدهم و ثواب اسمعیل ذبیح الله و موسی کلیم الله و یعقوب نبی الله و آدم صفی الله و جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و فرشتگان بدهم یا محمد هر که این دعای بزرگوار را بجوید یا با خود دارد بیامرزم او را و شر مردارم که عذابش کنم الخ و شایسته است که انسان از شنیدن اینها عوض خنده گریه کند کتب ادعیهٔ شیعه که بمرتبهٔ متقن و محکم بوده که غالب آنها که استنساخ مینمودند خودشان از اهل علم بودند و از روی نسخه که بخط اهل علم و تصحیح شدهٔ علماء بوده مقابله و تصحیح مینمودند و اگر اختلافی بود در حاشیه اش بآن اشاره میکردند مثلاً در دعای مکارم الاخلاق وبلغ بایمانی در حاشیه اشاره میکنند در نسخهٔ ابن اشناس وابلغ بایمانی است و در روایت ابن شاذان اللهم ابلغ ایمانی است یا مثلاً فلان کلمه بخط ابن سکون چنین است و بخط شهید چنین وهکذا کارش بجائی رسیده که منحصر بکتاب مفتاح شده که فی الجمله وصفش را شنیدی و این کتاب مرجع عوام و خواص و عرب و عجم گردیده و این نیست جز از بی اعتنائی اهل علم بحدیث و اخبار و رجوع نکردن بکتب علماء و فقهاء اهل بیت علیهم السلام و رونق نمودن و امثال این بدع و اضافات و دس و ضاعین و تحریف جاهلان

( بستان الدعوات ) قلیل ما أوعدت الفقالیه ورحمة فیما أوعدت فی إجابة المضطرین انک ذو الفضل العظیم والمن الکریم گفت پس متفرق شدند قوم و جمع نشدند مگر برای قرائت حرز موسی بن مهدی

( دعای هشتم رقعة الجیب ) که از حضرت امام رضا علیه السلام روایت است از یاسر خادم مأمون که گفت چون نازل شد و وارد شد ابوالحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام بقصر حمید بن قحطبه بیرون کرد از تن لباس را و داد بحمید و حمل کرد حمید آنرا بجاریه خود که بشوید پس نگذشت زمانی که آمد نزد ما و با او رقعه بود و داد بحمید و گفت یافتم این را در گریبان ... حمید ...

وجلو نگرفتن از نااهلان و از تصرفات بیخردان تا کار بجائی رسیده که دعاها موافق سلیقه ها
تلفیق شده و زیارتها و مفجعه ها و صلواتها اختراع شده و مجموعه های بسیار از دعاهای دست
شده چاپ شده و بچه مفتاحها متولد گشته و کرم سرایت کرده بسیار کتب رسیده و شایع و رواج
گشته مثلاً کتاب منتهی الآمال این احقر را تازه طبع کردند بعض از کتّابان بسلیقه خود در آن
تصرفاتی نموده از جمله در احوال مالک بن بسر ملعون نوشته از دعای امام حسین علیه السلام مرد و
دست او از کار افتاد و بود الحمد لله در تابستان مانند دو چوب خشک میگردید الحمد لله و در زمستان
خون از آنها میچکید الحمد لله و باینحال خسران مآل بود الحمد لله در این دو سطر عبارت چهار لفظ
الحمد لله کاتب موافق سلیقه خود جزء کرده و نیز در بعضی جاها بعد از اسم جناب زینب یا ام کلثوم
بسلیقه خود لفظ خانم زیاد کرده که زینب خانم و ام کلثوم خانم گفته شود که تجلیل از مخدرات شود
و حمید بن قحطبه را چون دشمن داشته بواسطه بدی او حمید بن مخبه نوشته ولکن احتیاط کرده
قحطبه را نسخه بدل او نوشته و عبد ربه را اصلاح داده عبد الله نوشته شود و زحر بن قیس که بحاء
مهمله است در هر کجا بوده بجیم نوشته و ام سلمه را غلط دانسته و ام [illegible] بوده [illegible] کرده
غرض از ذکر این مطلب در اینجا دو چیز بود یکی آنکه این تصرفاتی که این شخص کرده [illegible]
خود این را کمال دانسته و خلاف آن را ناقص فرض کرده حال آنکه همین چیزها که او کمال دانسته باعث
نقصان شده پس از اینجا قیاس کنیم که چیزهائی که ما از روی جهل و نادانی در دعاها و زیارات
میکنیم یا بسلیقه ناقص خود بعض تصرفات مینمائیم و از کمال فرض مینمائیم بدانیم که [illegible]
[illegible] اعتبار آن دعا یا زیارت خواهد بود پس شایسته است که [illegible]
[illegible] و هرچه دستور العمل داده اند بهمان رفتار نمود و از آن تخطی [illegible]
معلوم شود هرگاه نسخه که مؤلفش [illegible]
نسخه خود مطابق کرد و بکتابهای چاپی [illegible]
[illegible] باشد بنص ثقه از علماء آن فن رسیده [illegible]

(حرز و تعویذ الحبا)

[illegible]

جلیل فقیه مقدم در اصحاب ائمه علیهم السلام یونس بن عبد الرحمن که کتابی در اعمال شبانه روز نوشته
بود جناب ابو هاشم جعفری آن کتاب را بنظر مبارک حضرت عسکری علیه السلام رسانید حضرت تمام آنرا مطالعه
و تصفح فرمود پس از آن فرمود هٰذا دینی و دینُ آبائی کُلُّهُ وَهُوَ الحَقُّ کُلُّهُ همهٔ این دین من و دین پدران
من است و تمامش حق است ملاحظه کن که ابو هاشم جعفری با آنکه بر کثرت علم و فقاهت و جلالت
و دیانت جناب یونس مطلع بوده است بهمین اکتفا نکرده بعمل کردن از روی کتاب تا آنکه آنرا بنظر
مبارک امام خود رسانید و نیز روایت شده از بورق بوشنجانی هراتی که مردی معروف بصدق و صلاح
و ورع بوده که در سامره بخدمت امام حسن عسکری علیه السلام رسید و کتاب یوم و لیلهٔ شیخ جلیل القدر
فضل بن شاذان نیشابوری را با آنحضرت داد و گفت فدایت شوم میخواهم در این کتاب نظر فرمائی و ورق
ورق آنرا ملاحظه نمائی حضرت فرمود هٰذا صحیحٌ یَنبَغی اَن تَعمَلَ بِهِ این کتاب صحیح است و شایسته است
که بآن عمل نمائی الی غیر ذلک و این حقیر با اینکه مبتلا شده ام مثل افراد مردم این زمان بعدم اهتمام ایشان
در امثال این امور برای اتمام حجت سعی و کوشش بسیار کردم که دعاها و زیارات منقوله در این کتاب
حتی الامکان از نسخه های اصل نقل شود و بر نسخ متعدده عرضه شود و بقدریکه از عهده برآیم تصحیح آن
نمایم تا عامل بآن از روی اطمینان عمل نماید انشاء الله بشرط آنکه کاتبین و ناسخین تصرف در آن
ننمایند و خوانندها اختراع و سلیقه های خود را بکار نگذارند شیخ کلینی رضی الله عنه از عبد الرحیم
قصیر نقلکرده که خدمت حضرت صادق علیه السلام رسید و عرض کرد فدایت شوم من از پیش خود دعائی
اختراع کرده ام حضرت فرمود بگذار مرا از اختراع خود یعنی آنرا بکار نگذار و برای من نقل مکن و نگذاشت
که آن دعائی جعل کرده خود را نقل کند خود حضرت برای او دستور العملی لطف فرمود و شیخ صدوق
عطر الله مرقده روایت کرده از عبد الله بن سنان که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمود که زود است برسد
بشما شبهه پس میمانید بدون نشانه و راهنما و پیشوای هدایت کننده و نجات نمییابد در آن شبهه مگر
کسیکه بخواند دعای غریق را گفتم چگونه است دعای غریق فرمود میگوئی یا اَللهُ یا رَحمٰنُ یا رَحیمُ یا
مُقَلِّبَ القُلوبِ ثَبِّت قَلبی عَلی دینِکَ پس گفتم یا مُقَلِّبَ القُلوبِ وَالأَبصارِ ثَبِّت قَلبی عَلی دینِکَ

وَلا عَلی ذُرِّیَّتی وَلا عَلی اَهلی وَلا عَلی دینی وَلا عَلی نَفسی وَلا عَلی عَقلی وَلا عَلی عَطائی وَلا عَلی ما رَزَقَنی رَبّی بَینی وَبَینَکَ بِسِترِ النُّبُوَّةِ الَّتی استَتَرَ اَنبِیاءُ اللهِ بِهِ مِن سَطَواتِ الجَبابِرَةِ وَالفَراعِنَةِ جَبرَئیلُ عَن یَمینی وَمیکائیلُ عَن یَساری وَاِسرافیلُ عَن وَرائی وَمُحَمَّدٌ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ اَمامی وَاللهُ مُطَّلِعٌ عَلَیَّ یَمنَعُکَ مِنّی وَیَمنَعُ الشَّیطانَ مِنّی اَللّٰهُمَّ لا یَغلِبُ جَهلُهُ اَناتَکَ اَن یَستَفِزَّنی وَیَستَخِفَّنی اَللّٰهُمَّ اِلَیکَ التَجَأتُ اَللّٰهُمَّ اِلَیکَ التَجَأتُ اَللّٰهُمَّ اِلَیکَ التَجَأتُ

حضرت فرمود بدرستیکه خداوند عزّ وجلّ مقلّب است قلوب و ابصار را لکن بگو چنانکه من میگویم
یا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبی عَلی دینِکَ کافیست تأمل در اینحدیث شریف برای تنبه کسانی
که در دعاها بسلیقهٔ خود بعضی کلمات زیاد میکنند و پارهٔ تصرفات مینمایند والله العاصم

**مطلب دوم** در زیارت حضرت عباس بن علی بن ابیطالب علیهم السلام است شیخ اجل جعفر بن قولویه
قمی بسند معتبر از ابوحمزهٔ ثمالی روایت کرده که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که چون اراده نمائی
که زیارت کنی قبر عباس بن علی را و آن بر کنار فرات محاذی حائر است میایستی بر در روضه و میگوئی

سَلامُ اللهِ وَسَلامُ مَلائِکَتِهِ الْمُقَرَّبینَ وَاَنْبِیائِهِ الْمُرْسَلینَ وَعِبادِهِ الصّالِحینَ وَجَمیعِ
الشُّهَداءِ وَالصِّدّیقینَ وَالزّاکِیاتُ الطَّیِّباتُ فیما تَغْتَدی وَتَرُوحُ عَلَیْکَ یَابْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ
اَشْهَدُ لَکَ بِالتَّسْلیمِ وَالتَّصْدیقِ وَالْوَفاءِ وَالنَّصیحَةِ لِخَلَفِ النَّبِیِّ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ الْمُرْسَلِ
وَالسِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ وَالدَّلیلِ الْعالِمِ وَالْوَصِیِّ الْمُبَلِّغِ وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ فَجَزاکَ اللهُ عَنْ رَسُولِهِ
وَعَنْ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِمْ اَفْضَلَ الْجَزاءِ بِما صَبَرْتَ وَ
احْتَسَبْتَ وَاَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَی الدّارِ لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَکَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّکَ وَ
اسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِکَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ حالَ بَیْنَکَ وَبَیْنَ ماءِ الْفُراتِ اَشْهَدُ اَنَّکَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً
وَاَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ لَکُمْ ما وَعَدَکُمْ جِئْتُکَ یَابْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وافِداً اِلَیْکُمْ وَقَلْبی مُسَلِّمٌ لَکُمْ وَتابِعٌ
وَاَنَا لَکُمْ تابِعٌ وَنُصْرَتی لَکُمْ مُعَدَّةٌ حَتّی یَحْکُمَ اللهُ وَهُوَ خَیْرُ الْحاکِمینَ فَمَعَکُمْ مَعَکُمْ لا مَعَ عَدُوِّکُمْ
اِنّی بِکُمْ وَبِاِیابِکُمْ مِنَ الْمُؤْمِنینَ وَبِمَنْ خالَفَکُمْ وَقَتَلَکُمْ مِنَ الْکافِرینَ قَتَلَ اللهُ اُمَّةً
قَتَلَتْکُمْ بِالْاَیْدی وَالْاَلْسُنِ پس داخل روضه شو و خود را بچسبان بضریح و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا
الْعَبْدُ الصّالِحُ الْمُطیعُ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِمْ وَسَلَّمَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ وَرِضْوانُهُ وَعَلی رُوحِکَ وَبَدَنِکَ اَشْهَدُ
وَاُشْهِدُ اللهَ اَنَّکَ مَضَیْتَ عَلی ما مَضی بِهِ الْبَدْرِیُّونَ وَالْمُجاهِدُونَ فی سَبیلِ اللهِ الْمُناصِحُونَ لَهُ
فی جِهادِ اَعْدائِهِ الْمُبالِغُونَ فی نُصْرَةِ اَوْلِیائِهِ الذّابُّونَ عَنْ اَحِبّائِهِ فَجَزاکَ اللهُ اَفْضَلَ الْجَزاءِ

ابو الصلت هروی گفت ... من علی بن موسی الرضا علیه السلام ... روزی نشسته بود در منزل ... مامون ... [illegible]

وَاَكْثَرَ الْجَزاءِ وَاَوْفَرَ الْجَزاءِ وَاَوْفى جَزاءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفى بِبَيْعَتِهِ وَاسْتَجابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَاَطاعَ
وُلاةَ اَمْرِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بالَغْتَ فِي النَّصيحَةِ وَاَعْطَيْتَ غايَةَ الْمَجْهُودِ فَبَعَثَكَ اللهُ فِي الشُّهَداءِ
وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ اَرْواحِ السُّعَداءِ وَاَعْطاكَ مِنْ جِنانِهِ اَفْسَحَها مَنْزِلاً وَاَفْضَلَها غُرَفاً وَرَفَعَ
ذِكْرَكَ فِي عِلِّيّينَ (فِي الْعالَمينَ) وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيّينَ وَالصِّدّيقينَ وَالشُّهَداءِ وَالصّالِحينَ وَحَسُنَ اُولئِكَ
رَفيقاً اَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْكُلْ وَاَنَّكَ مَضَيْتَ عَلى بَصيرَةٍ مِنْ اَمْرِكَ مُقْتَدِياً بِالصّالِحينَ
وَمُتَّبِعاً لِلنَّبِيّينَ فَجَمَعَ اللهُ بَيْنَنا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُولِهِ وَاَوْلِيائِهِ فِي مَنازِلِ الْمُخْبِتينَ فَاِنَّهُ
اَرْحَمُ الرّاحِمينَ مؤلف گويد كه خوب است اين زيارت را پشت سر قبر رو بقبله بخوانى چنانكه شيخ
در تهذيب فرموده ثُمَّ ادْخُلْ فَانْكَبَّ عَلَى الْقَبْرِ وَقُلْ وَاَنْتَ مُسْتَقْبِلُ الْقِبْلَةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا
الْعَبْدُ الصّالِحُ ونيز بدانكه زيارت جناب عباس موافق روايت مذكوره همين بود كه ذكر شد لكن سيد ابن
طاوس وشيخ مفيد وديگران بعد از اين فرموده اند كه پس برو بسمت بالاسر ودو ركعت نماز كن وبعد از
ان آنچه خواهى نماز كن وبخوان خدا را بسيار وبگو در عقب نماز اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا
تَدَعْ لي في هذَا الْمَكانِ الْمُكَرَّمِ وَالْمَشْهَدِ الْمُعَظَّمِ ذَنْباً اِلاّ غَفَرْتَهُ وَلا هَمّاً اِلاّ فَرَّجْتَهُ وَلا
مَرَضاً اِلاّ شَفَيْتَهُ وَلا عَيْباً اِلاّ سَتَرْتَهُ وَلا رِزْقاً اِلاّ بَسَطْتَهُ وَلا خَوْفاً اِلاّ آمَنْتَهُ وَلا شَمْلاً
اِلاّ جَمَعْتَهُ وَلا غائِباً اِلاّ حَفِظْتَهُ وَاَدْنَيْتَهُ وَلا حاجَةً مِنْ حَوائِجِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ لَكَ فيها
رِضىً وَلِيَ فيها صَلاحٌ اِلاّ قَضَيْتَها يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس برگرد بسوى ضريح ونزد پاها بايست وبگو
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا الْفَضْلِ الْعَبّاسَ ابْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَوَّلِ الْقَوْمِ اِسْلاماً وَاَقْدَمِهِمْ ايماناً وَاَقْوَمِهِمْ بِدينِ اللهِ وَاَحْوَطِهِمْ عَلَى الْاِسْلامِ
اَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَخيكَ فَنِعْمَ الْاَخُ الْمُواسي فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ
اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحارِمَ وَانْتَهَكَتْ حُرْمَةَ الْاِسْلامِ فَنِعْمَ الصّابِرُ
الْمُجاهِدُ الْمُحامي النّاصِرُ وَالْاَخُ الدّافِعُ عَنْ اَخيهِ الْمُجيبُ اِلى طاعَةِ رَبِّهِ الرّاغِبُ فيما زَهِدَ فيهِ
[illegible] الْجَزيلِ وَالثَّناءِ الْجَميلِ وَاَلْحَقَكَ اللهُ بِدَرَجَةِ آبائِكَ في جَنّاتِ النَّعيمِ [illegible]

(بقية الزيادات)

قريب بعد ... پس حاجى
گردانيد بيرون امام
گردانيد مأمون نظر در تقوا
امام كرد وگفت اراده كرد
من واراده كرده است خدا
... اراده كرده است خدا
... بوده است (هفتم)
حرز حضرت جواد عليه السلام يا نور
يا برهان يا مبين يا منير
يا رب اكفني الشرور وآفات
الدهور واسألك النجاة يوم
ينفخ في الصور)
(هشتم حرز امام علی نقی علیه السلام)
بسم الله الرحمن الرحيم
يا عزيز العز في عزه ما اعز
عزيز العز في عزه يا عزيز
اعزني بعزك وايدني بنصرك
وادفع عني همزات الشياطين
[illegible]

اِنّی تَعَرَّضْتُ لِزِیارَةِ اَوْلِیائِکَ رَغْبَةً فی ثَوابِکَ وَرَجاءً لِمَغْفِرَتِکَ وَجَزیلِ اِحْسانِکَ
فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرینَ وَاَنْ تَجْعَلَ رِزْقی بِهِمْ داراً وَعَیْشی بِهِمْ قارّاً
وَزِیارَتی بِهِمْ مَقْبُولَةً وَحَیوتی بِهِمْ طَیِّبَةً وَاَدْرِجْنی اِدْراجَ الْمُکْرَمینَ وَاجْعَلْنی مِمَّنْ یَنْقَلِبُ
مِنْ زِیارَةِ مَشاهِدِ اَحِبّائِکَ مُفْلِحاً مُنْجِحاً قَدِ اسْتَوْجَبَ غُفْرانَ الذُّنُوبِ وَسَتْرَ الْعُیُوبِ وَ
کَشْفَ الْکُرُوبِ اِنَّکَ اَهْلُ التَّقْوی وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ و چون خواهی وداع کنی آنحضرت را پس برو
نزد قبر شریف و بگو آنچه که در روایت ابوحمزهٔ ثمالی است و علماء نیز ذکر کرده‌اند اَسْتَوْدِعُکَ اللهَ
وَاَسْتَرْعیکَ وَاَقْرَءُ عَلَیْکَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِکِتابِهِ وَبِما جاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللهِ
اَللّٰهُمَّ فَاکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتی قَبْرَ ابْنِ اَخی رَسُولِکَ
صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَارْزُقْنی زِیارَتَهُ اَبَداً ما اَبْقَیْتَنی وَاحْشُرْنی مَعَهُ وَمَعَ آبائِهِ فِی
الْجِنانِ وَعَرِّفْ بَیْنی وَبَیْنَهُ وَبَیْنَ رَسُولِکَ وَاَوْلِیائِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَتَوَفَّنی عَلَی الْایمانِ بِکَ وَالتَّصْدیقِ بِرَسُولِکَ وَالْوِلایَةِ لِعَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ وَالْاَئِمَّةِ
مِنْ وُلْدِهِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ وَالْبَرائَةِ مِنْ عَدُوِّهِمْ فَاِنّی قَدْ رَضیتُ یا رَبّی بِذلِکَ وَصَلَّی اللهُ
عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن از برای خود و از برای مؤمنین و مسلمین و اختیار کن از
دعاها هر دعائی که میخواهی مؤلف گوید که روایت شده در خبری از حضرت سید سجاد علیه السلام که
حاصلش این است که فرمودند خدا رحمت کند عباس را که ایثار کرد برادر خود را و جان خود را
فدای آنحضرت نمود تا آنکه در یاری او دو دستش را قطع کردند و حقتعالی در عوض دو دست او
دو بال با و عنایت فرمود که با آن دو بال با فرشتگان در بهشت مانند جعفر بن ابیطالب پرواز میکند و
از برای عباس علیه السلام در نزد خداوند منزلتی است ...... روز قیامت که مغبوط جمیع شهداست و جمیع
شهدا آرزوی مقام او را است و نقل شده که حضرت عباس علیه السلام در وقت شهادت سی و چهار ساله بود
و آنکه ام البنین مادر عباس علیه السلام در ماتم او و برادران او عباس بیرون مدینه در بقیع میشد و
فاطمیان ایشان چنان ندبه و گریه میکرد که از آنجا میگذشت گریان میگشت که یعنی دوستان

عجبی بنت مروان بن الحکم که بزرگتر دشمنی بود خاندان نبوترا چون برام البنین عبور میکرد از اثر گریهٔ او گریه میکرد و این اشعار از ام البنین در مرثیهٔ حضرت ابوالفضل علیه السلام و دیگر پسرانش نقل شده

| | |
|---|---|
| یَا مَنْ رَأَی الْعَبَّاسَ کَرَّ عَلَی جَمَاهِیرِ النَّقَدِ | وَ وَرَاهُ مِنْ أَبْنَاءِ حَیْدَرَ کُلُّ لَیْثٍ ذِی لَبَدٍ |
| أُنْبِئْتُ أَنَّ ابْنِی أُصِیبَ بِرَأْسِهِ مَقْطُوعَ یَدٍ | وَیْلِی عَلَی شِبْلِی أَمَالَ بِرَأْسِهِ ضَرْبُ الْعَمَدِ |

وله ایضا: لَوْ کَانَ سَیْفُکَ فِی یَدَیْکَ لَمَا دَنَی مِنْهُ أَحَدٌ

| | | |
|---|---|---|
| لَا تَدْعُوِنِّی وَیْکِ أُمَّ الْبَنِینِ | تُذَکِّرِینِی بِلُیُوثِ الْعَرِینِ | کَانَتْ بَنُونَ لِی أُدْعَی بِهِمْ |
| وَالْیَوْمَ أَصْبَحْتُ وَلَا مِنْ بَنِینِ | أَرْبَعَةٌ مِثْلُ نُسُورِ الرُّبَی | قَدْ وَاصَلُوا الْمَوْتَ بِقَطْعِ الْوَتِینِ |
| تَنَازَعَ الْخِرْصَانُ أَشْلَائَهُمْ | فَکُلُّهُمْ أَمْسَی صَرِیعاً طَعِینِ | یَا لَیْتَ شِعْرِی أَکَمَا أَخْبَرُوا |

مطلب: بِأَنَّ عَبَّاساً قَطِیعُ الْیَمِینِ — سیم

در زیارات مخصوصهٔ حضرت ابیعبدالله الحسین علیه السلام است و آن چند زیارت است اول زیارت اول رجب و نیمهٔ آن و نیمهٔ شعبان است از حضرت صادق علیه السلام روایتست که هر که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در روز اول ماه رجب البته حقتعالی بیامرزد او را و از ابن ابی نصر منقولست که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کرد که در کدام وقت بهتر است که زیارت کنم امام حسین علیه السلام را فرمود که در نصف رجب و نصف شعبان شیخ مفید و سید بن طاوس ذکر کرده اند که این زیارت که ذکر میشود برای روز اول رجب و شب نیمهٔ شعبان است ولکن شهید علاوه کرده بر آن شب اول رجب و شب و روز نیمهٔ رجب و روز نیمهٔ شعبان را پس بحسب فرمودهٔ ایشان این زیارت برای شش وقت است و کیفیت آن زیارت این است هرگاه خواستی زیارت کنی اباعبدالله الحسین علیه السلام را در این اوقات غسل کن و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و بایست بر در قبهٔ مطهرهٔ آنحضرت رو بقبله و سلام کن بر جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله و بر امیرالمؤمنین و بر حضرت فاطمه و بر امام حسن و امام حسین و بر باقی امامان صلوات الله علیهم اجمعین و بعد از این بنا بر آنچه در زیارت عرفه کیفیت سلام کردن بر این بزرگواران بیاید داخل شو و بایست نزد ضریح

(قنوت امام حسین علیه السلام)

اللّهم من آوی الی مأوی فانت مأوای ومن لجأ الی ملجأ فانت ملجای اللهم صل علی محمد وآل محمد واسمع ندائی واجب دعائی واجعل مآبی عندک ومثوای واحرسنی فی بلوای من افتنان الامتحان ولمّة الشیطان بعظمتک التی لا یشوبها ولع نفس بتفتین ولا وارد طیف بتظنین ولا یلم بها فرح حتی تقلبنی الیک بارادتک غیر ظنین ولا مظنون ولا مرتاب ولا مرتاب انک ارحم الراحمین

مؤلف گوید که سید بن طاوس در قنوتات ائمه علیهم السلام در مهج الدعوات ...

مقدس و صدمرتبہ بگو اَللّٰہُ اَکْبَرُ پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ
سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللّٰهِ
وَابْنَ صَفِيِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ وَابْنَ
حَبِيبِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِيرَ اللّٰهِ وَابْنَ سَفِيرِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ الْكِتَابِ الْمَسْطُورِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِينَ الرَّحْمٰنِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا شَرِيكَ الْقُرْاٰنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِكْمَةِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِطَّةٍ الَّذِي مَنْ دَخَلَهُ كَانَ مِنَ الْاٰمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
عَيْبَةَ عِلْمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْضِعَ سِرِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَ
الْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَاَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ بِاَبِي
اَنْتَ وَاُمِّي وَنَفْسِي يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلٰى
جَمِيعِ اَهْلِ الْاِسْلَامِ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ
اللّٰهُ اُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَاَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمُ الَّتِي رَتَّبَكُمُ اللّٰهُ فِيهَا بِاَبِي
اَنْتَ وَاُمِّي وَنَفْسِي يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَشْهَدُ لَقَدِ اقْشَعَرَّتْ لِدِمَائِكُمْ اَظِلَّةُ الْعَرْشِ مَعَ اَظِلَّةِ
الْخَلَائِقِ وَبَكَتْكُمُ السَّمَاءُ وَالْاَرْضُ وَسُكَّانُ الْجِنَانِ وَالْبَرُّ وَالْبَحْرُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ
عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ لَبَّيْكَ دَاعِيَ اللّٰهِ اِنْ كَانَ لَمْ يُجِبْكَ بَدَنِي عِنْدَ اسْتِغَاثَتِكَ وَلِسَانِي
عِنْدَ اسْتِنْصَارِكَ فَقَدْ اَجَابَكَ قَلْبِي وَسَمْعِي وَبَصَرِي سُبْحَانَ رَبِّنَا اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا
لَمَفْعُولًا اَشْهَدُ اَنَّكَ طُهْرٌ طَاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طُهْرٍ طَاهِرٍ مُطَهَّرٍ طَهُرْتَ وَطَهُرَتْ بِكَ الْبِلَادُ
وَطَهُرَتْ اَرْضٌ اَنْتَ بِهَا وَطَهُرَ حَرَمُكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَمَرْتَ بِالْقِسْطِ وَالْعَدْلِ وَ
دَعَوْتَ اِلَيْهِمَا وَاَنَّكَ صَادِقٌ صِدِّيقٌ صَدَقْتَ فِيمَا دَعَوْتَ اِلَيْهِ وَاَنَّكَ ثَارُ اللّٰهِ

فِي الْاَرْضِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللهِ وَعَنْ جَدِّكَ رَسُوْلِ اللهِ وَعَنْ اَبِيْكَ اَمِيْرِ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَعَنْ اَخِيْكَ الْحَسَنِ وَنَصَحْتَ وَجَاهَدْتَ فِيْ سَبِيْلِ اللهِ وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصًا حَتّٰى
اَتَاكَ الْيَقِيْنُ فَجَزَاكَ اللهُ خَيْرَ جَزَاءِ السَّابِقِيْنَ وَصَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُوْمِ الشَّهِيْدِ الرَّشِيْدِ قَتِيْلِ الْعَبَرَاتِ وَاَسِيْرِ الْكُرُبَاتِ
صَلٰوةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً يَصْعَدُ اَوَّلُهَا وَلَا يَنْفَدُ اٰخِرُهَا اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى
اَحَدٍ مِنْ اَوْلَادِ اَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِيْنَ يَا اِلٰهَ الْعَالَمِيْنَ انگاه قبر مطہر را ببوس و روی راست خود را
بر قبر گذار بعد از ان روی چپ را انگاه دور قبر بگرد و طواف کن و چہار جانب قبر را ببوس شیخ مفید رہ
فرمود انگاه برو بسوی قبر علی بن الحسین ع و بایست نزد قبر انجناب و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا
الصِّدِّيْقُ الطَّيِّبُ الزَّكِيُّ الْحَبِيْبُ الْمُقَرَّبُ وَابْنَ رَيْحَانَةِ رَسُوْلِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهِيْدٍ
مُحْتَسِبٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ مَا اَكْرَمَ مَقَامَكَ وَاَشْرَفَ مُنْقَلَبَكَ اَشْهَدُ لَقَدْ شَكَرَ اللهُ
سَعْيَكَ وَاَجْزَلَ ثَوَابَكَ وَاَلْحَقَكَ بِالذِّرْوَةِ الْعَالِيَةِ حَيْثُ الشَّرَفُ كُلُّ الشَّرَفِ وَفِي الْغُرَفِ
السَّامِيَةِ كَمَا مَنَّ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَكَ مِنْ اَهْلِ الْبَيْتِ الَّذِيْنَ اَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ
وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيْرًا صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ فَاشْفَعْ اَيُّهَا السَّيِّدُ
الطَّاهِرُ اِلٰى رَبِّكَ فِيْ حَطِّ الْاَثْقَالِ عَنْ ظَهْرِيْ وَتَخْفِيْفِهَا عَنِّيْ وَارْحَمْ ذُلِّيْ وَخُضُوْعِيْ لَكَ وَ
لِلسَّيِّدِ اَبِيْكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكُمَا پس بچسبان خود را بر قبر و بگو زَادَ اللهُ فِيْ شَرَفِكُمْ فِي الْاٰخِرَةِ كَمَا شَرَّفَكُمْ
فِي الدُّنْيَا وَاَسْعَدَكُمْ كَمَا اَسْعَدَ بِكُمْ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ اَعْلَامُ الدِّيْنِ وَنُجُوْمُ الْعَالَمِيْنَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ پس رو کن بسوی شہداء و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اللهِ وَاَنْصَارَ رَسُوْلِهٖ
وَاَنْصَارَ عَلِيِّ بْنِ اَبِيْ طَالِبٍ وَاَنْصَارَ فَاطِمَةَ وَاَنْصَارَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَاَنْصَارَ الْاِسْلَامِ اَشْهَدُ
اَنَّكُمْ لَقَدْ نَصَحْتُمْ لِلّٰهِ وَجَاهَدْتُمْ فِيْ سَبِيْلِهٖ فَجَزَاكُمُ اللهُ عَنِ الْاِسْلَامِ وَاَهْلِهٖ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ
فُزْتُمْ وَاللهِ فَوْزًا عَظِيْمًا يَا لَيْتَنِيْ كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوْزَ فَوْزًا عَظِيْمًا اَشْهَدُ اَنَّكُمْ اَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ
تُرْزَقُوْنَ اَشْهَدُ اَنَّكُمُ الشُّهَدَاءُ وَالسُّعَدَاءُ وَاَنَّكُمُ الْفَائِزُوْنَ فِيْ دَرَجَاتِ الْعُلٰى وَالسَّلَامُ

(دُعاءِ مجرب)

ہر کہ این دعا را حفظ کند از نیش دد و از نیش مار و از طرف راست و طرف چپ و دزدان و مانند انہا و از غرق و حرق ایمن باشد و اگر سعی کند خلایق ارجمند و انکه ضرر باو رساند نتواند و ان دعا این است بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بِسْمِ اللهِ خَيْرِ الْاَسْمَاءِ بِسْمِ اللهِ رَبِّ الْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ بِسْمِ اللهِ الَّذِيْ لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهٖ سَمٌّ وَلَا دَاءٌ بِسْمِ اللهِ اَصْبَحْتُ وَعَلَى اللهِ تَوَكَّلْتُ بِسْمِ اللهِ عَلٰى قَلْبِيْ وَنَفْسِيْ بِسْمِ اللهِ عَلٰى دِيْنِيْ وَعَقْلِيْ بِسْمِ اللهِ عَلٰى اَهْلِيْ وَمَالِيْ بِسْمِ اللهِ عَلٰى مَا اَعْطَانِيْ رَبِّيْ بِسْمِ اللهِ الَّذِيْ لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهٖ

علیکم و رحمة الله و برکاته بعد از آن باز گرد و باز دیك سر مبارك آنحضرت و نماز زیارت
بکن و دعا کن برای خود و پدر و مادر خود و برای برادران مؤمن و بدانکه سید بن طاوس برای
حضرت علی اکبر و شهداء قدس الله اسرارهم زیارتی مشتمل بر اسامی ایشان نقل کرده ما بملاحظه اختصار
و شیوع و اشتهار آن از ذکر آن نمودیم **دوم** زیارت نیمهٔ رجب غیر از زیارتیکه گذشت و آن
زیارتیست که شیخ مفید ره در مزار نقل کرده که از زیارات مخصوص نصف رجب است که از آن اغفیله
میگویند یعنی نیمهٔ رجب را غفیله میگویند نه زیارت را بسبب غفلت عامهٔ مردم از فضیلت آن پس
چون قصد کردی زیارت آنحضرت را در این وقت و آمدی در صحن شریف پس داخل شو یعنی در حرم
مطهر و سه مرتبه بگو الله اکبر و بایست در نزد قبر منور و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا آلَ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکُمْ یا صِفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا خِیَرَةَ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا سادَةَ السّاداتِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا لُیُوثَ الْغاباتِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا سُفُنَ النَّجاةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ
الْحُسَیْنَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عِلْمِ الْاَنْبِیاءِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ
آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِبْرٰهیمَ خَلیلِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِسْمٰعیلَ ذَبیحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُوسیٰ کَلیمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا وارِثَ عیسیٰ رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبیبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفیٰ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ خَدیجَةَ
الْکُبْریٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا شَهیدُ بْنَ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا قَتیلُ بْنَ الْقَتیلِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا وَلِیَّ اللهِ وَابْنَ وَلِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ عَلیٰ خَلْقِهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ
اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَآتَیْتَ الزَّکوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَرُزِئْتَ بِوَلَدِکَ
وَجاهَدْتَ عَدُوَّکَ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ تَسْمَعُ الْکَلامَ وَتَرُدُّ الْجَوابَ وَاَنَّکَ حَبیبُ اللهِ وَخَلیلُهُ
وَنَجیبُهُ وَصَفِیُّهُ وَابْنُ صَفِیِّهِ یا مَوْلایَ وَابْنَ مَوْلایَ زُرْتُکَ مُشْتاقاً فَکُنْ لی شَفیعاً
اِلَی اللهِ یا سَیِّدی وَاَسْتَشْفِعُ اِلَی اللهِ بِجَدِّکَ سَیِّدِ النَّبِیّینَ وَبِاَبیکَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ وَ

بِاللهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ اللهُ اَکْبَرُ وَاَجَلُّ مِمّا اَخافُ وَاَعَزُّ وَاَجَلُّ مِمّا اَحْذَرُ عَزَّ جارُکَ وَجَلَّ ثَناؤُکَ وَلا اِلٰهَ غَیْرُکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ نَفْسی وَمِنْ شَرِّ کُلِّ سُلْطانٍ شَدیدٍ وَمِنْ شَرِّ کُلِّ شَیْطانٍ مَریدٍ وَمِنْ شَرِّ کُلِّ جَبّارٍ عَنیدٍ وَمِنْ شَرِّ قَضاءِ السُّوءِ وَمِنْ شَرِّ کُلِّ دابَّةٍ اَنْتَ آخِذٌ بِناصِیَتِها اِنَّکَ عَلیٰ صِراطٍ مُسْتَقیمٍ وَاَنْتَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ حَفیظٌ اِنَّ وَلِیِّیَ اللهُ الَّذی نَزَّلَ الْکِتابَ وَهُوَ یَتَوَلَّی الصّالِحینَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ

یا اُمّیکَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ العالَمینَ اَلا لَعَنَ اللهُ قاتِلیکَ وَلَعَنَ اللهُ ظالِمیکَ وَلَعَنَ اللهُ سالِبیکَ وَمُبْغِضیکَ مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْاٰخِرینَ وَصَلَّی اللهُ عَلی سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ انگاه قبر مطهر را ببوس ومتوجه شو بسوی علی بن الحسین علیهما السلام وآنجناب را زیارت کن وبگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ وَابْنَ مَوْلایَ لَعَنَ اللهُ قاتِلیکَ وَلَعَنَ اللهُ ظالِمیکَ اِنّی اَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ بِزِیارَتِکُمْ وَبِمَحَبَّتِکُمْ وَاَبْرَءُ اِلَی اللهِ مِنْ اَعْدائِکُمْ وَالسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ پس برو نزد سر قبور شهداء رضوان الله علیهم پس بایست وبگو اَلسَّلامُ عَلَی الْاَرْواحِ الْمُنیخَةِ بِقَبْرِ اَبی عَبْدِ اللهِ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا طاهِرینَ مِنَ الدَّنَسِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا مَهْدِیُّونَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَبْرارَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَعَلَی الْمَلائِکَةِ الْحافّینَ بِقُبُورِکُمْ اَجْمَعینَ جَمَعَنَا اللهُ وَاِیّاکُمْ فی مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِهِ وَتَحْتَ عَرْشِهِ اِنَّهُ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ بعد از آن برو بحرم عباس بن امیر المؤمنین علیه السلام چون برسی بآنجا بایست بر در قبه آنجناب وبگو سَلامُ اللهِ وَسَلامُ مَلائِکَتِهِ الْمُقَرَّبینَ تا آخر زیارت آنحضرت که پیش از این گذشت ص ۴۳۷ **سیم** زیارت نیمه شعبان است بدانکه احادیث بسیار در فضیلت زیارت آنحضرت در نیمه شعبان وارد شده است وبرابر است این باب انکه بچندین سند معتبر از حضرت امام زین العابدین وامام جعفر صادق علیهما السلام وارد شده که هر که خواهد مصافحه کند با او صد وبیست وچهار هزار پیغمبر پس باید که زیارت کند قبر ابی عبد الله الحسین علیه السلام را در نیمه شعبان بدرستیکه ملائکه وارواح پیغمبران رخصت میطلبند در زیارت آنحضرت میایند پس خوشا بحال آنکه مصافحه کند با ایشان وایشان مصافحه کنند با او وبا ایشانند پنج پیغمبر اولو العزم نوح وابرهیم وموسی وعیسی ومحمد صلی الله علیه وآله وعلیهم اجمعین راوی گفت پرسیدم که بچه سبب ایشانرا اولو العزم میناممند فرمود بجهة آنکه ایشان مبعوث شده اند بشرق ومغرب وجن وانس واما الفاظ زیارت پس دو نحو نقلشده یکی همان زیارتست که برای اول رجب نقلشد دیگر زیارتیست که شیخ کفعمی در کتاب بلد الأمین از حضرت صادق علیه السلام نقلکرده وآن زیارت چنین است

دهم دعا حضرت رسول صلی الله علیه وآله اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ اَنْ اَفْتَقِرَ فی غِناکَ اَوْ اَضِلَّ فی هُداکَ اَوْ اَذِلَّ فی عِزِّکَ اَوْ اُضامَ فی سُلْطانِکَ اَوْ اُضْطَهَدَ وَالْاَمْرُ اِلَیْکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ اَنْ اَقُولَ زُوراً اَوْ اَغْشی فُجُوراً اَوْ اَکُونَ بِکَ مَغْرُوراً

یازدهم دعائی است از حضرت امام محمد باقر علیه السلام از ابو حمزه ثمالی روایتست که گفت از حضرت امام محمد باقر علیه السلام اجازه خواستم که مشرف شوم بصحبت آنحضرت بیرون آمد بدر اطاق [illegible]

میایستی نزد قبر آنحضرت و میگوئی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ وَالسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ الزَّكِیُّ اُودِعُكَ شَهادَةً مِنّی لَكَ تُقَرِّبُنی اِلَیْكَ فی یَوْمِ شَفاعَتِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ وَلَمْ تَمُتْ بَلْ بِرَجاءِ حَیوتِكَ حَیِیَتْ قُلُوبُ شیعَتِكَ وَبِضِیاءِ نُورِكَ اهْتَدَی الطّالِبُونَ اِلَیْكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ نُورُ اللّٰهِ الَّذی لَمْ یُطْفَأْ وَلا یُطْفَأُ اَبَداً وَاَنَّكَ وَجْهُ اللّٰهِ الَّذی لَمْ یَهْلِكْ وَلا یُهْلَكُ اَبَداً وَاَشْهَدُ اَنَّ هٰذِهِ التُّرْبَةَ تُرْبَتُكَ وَهٰذَا الْحَرَمَ حَرَمُكَ وَهٰذَا الْمَصْرَعَ مَصْرَعُ بَدَنِكَ لا ذَلیلَ وَاللّٰهِ مُعِزُّكَ وَلا مَغْلُوبَ وَاللّٰهِ ناصِرُكَ هٰذِهِ شَهادَةٌ لی عِنْدَكَ اِلیٰ یَوْمِ قَبْضِ رُوحی بِحَضْرَتِكَ وَالسَّلامُ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ

**چهارم زیارت شبهای قدر است** بدانکه احادیث در فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام در ماه مبارك رمضان خصوص شب اول و نیمه و آخر آن و در خصوص شب قدر بسیار است و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که هرکه زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب بیست و سیم ماه رمضان و آن شبی است که امید است شب قدر باشد و در آن شب هر امر محکمی جدا و مقدر میشود مصافحه کنند با او روح بیست و چهار هزار ملك و پیغمبر که همه رخصت میطلبند از خدا در زیارت آنحضرت در این شب و در حدیث معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام مرویست که چون شب قدر میشود منادی ندا میکند از بطنان عرش ندا میکند که حقتعالی آمرزید هرکه را که بزیارت قبر حسین علیه السلام آمد در این شب و در روایت دیگر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هرکه زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را در ماه رمضان ... و بمیرد در راه زیارت از برای او عرض و حسابی نخواهد بود و باو بگویند که داخل بهشت شو ... و ... الفاظیکه زیارت کرده میشود حضرت امام حسین علیه السلام بآن در شبهای قدر ... شیخ مفید و محمد بن المشهدی و ابن طاوس و شهید رحمهم الله در کتب مزار ... مخصوص این شب و عیدین یعنی عید فطر و قربان قرار داده‌اند و شیخ محمد بن المشهدی ... از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده و گفته که آنحضرت فرمودند ... هرگاه اراده کنی زیارت ابا عبدالله الحسین علیه السلام ... بجا آوری ... نگاه کن ...

امام کند حقتعالی مکان او را ... گرداند ... از آمرزیدن او و گناهان او ... شوم ... که این کلمات ... بلکه ... از ... [illegible]

و پوشیده باشی پاکیزه ترین جامه های خود را پس چون ایستادی نزد قبر انحضرت پس رو بگردان
بجانب انحضرت کن و قبله را میان دو کتف خود قرار ده و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الصِّدّیقَةِ الطّاهِرَةِ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ
نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ
اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَآتَیْتَ الزَّکوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَتَلَوْتَ الْکِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ
وَجاهَدْتَ فِی اللّٰهِ حَقَّ جِهادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَی الْاَذیٰ فی جَنْبِهِ مُحْتَسِباً حَتّیٰ اَتیٰکَ الْیَقینُ اَشْهَدُ
اَنَّ الَّذینَ خالَفُوکَ وَحارَبُوکَ وَالَّذینَ خَذَلُوکَ وَالَّذینَ قَتَلُوکَ مَلْعُونُونَ عَلیٰ لِسانِ
النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ وَقَدْ خابَ مَنِ افْتَریٰ لَعَنَ اللّٰهُ الظّالِمینَ لَکُمْ مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ وَضاعَفَ
عَلَیْهِمُ الْعَذابَ الْاَلیمَ اَتَیْتُکَ یا مَوْلایَ یَابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ زائِراً عارِفاً بِحَقِّکَ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ
مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَی الَّذی اَنْتَ عَلَیْهِ عارِفاً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَکَ فَاشْفَعْ
لی عِنْدَ رَبِّکَ پس بچسبان خود را بر قبر و روی خود را بر آن گذار پس برو بجانب سر مقدس
و میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللّٰهِ فی اَرْضِهِ وَسَمائِهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ رُوحِکَ الطَّیِّبِ وَ
جَسَدِکَ الطّاهِرِ وَعَلَیْکَ السَّلامُ یا مَوْلایَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ پس بچسبان خود را بقبر و
ببوس آنرا و بگذار صورت خود را بر آن و برگرد بجانب سر پس دو رکعت نماز زیارت گذار و نماز کن
بعد از آن دو رکعت آنچه میسر شود ترا پس از آن برو بسمت پا و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام
و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ وَابْنَ مَوْلایَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ ظَلَمَکَ
وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَکَ وَضاعَفَ عَلَیْهِمُ الْعَذابَ الْاَلیمَ و دعا کن بآنچه میخواهی پس زیارت کن
شهدا را در حالیکه میل کنی از سمت پا بطرف قبله پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الصِّدّیقُونَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الشُّهَداءُ الصّابِرُونَ اَشْهَدُ اَنَّکُمْ جاهَدْتُمْ فی سَبیلِ اللّٰهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَی
[illegible] فی جَنْبِ [illegible] وَنَصَحْتُمْ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ حَتّیٰ اَتیٰکُمُ الْیَقینُ اَشْهَدُ اَنَّکُمْ اَحْیاءٌ عِنْدَ رَبِّکُمْ
[illegible] اَفْضَلَ جَزاءِ الْمُحْسِنینَ وَجَمَعَ بَیْنَنا وَبَیْنَکُمْ فی مَحَلِّ

دخیره ها لاموال انا زاد در آخرت
ذخیره ها داده مجز نکه اموال
شما زاد در دنیا بنی زاده و من
بجانب من زخیره و زاد ام و زاد نمی
الا الشاسل از ال دوان منتها من
است که نمی زاده پدرم و باو
رسیده از پدرش جعفر و سع
بن جعفر و باو رسیده از
پدرش جعفر و باو رسیده
از پدرش محمد و باو رسیده
از پدرش علی بن الحسین و باو
رسیده از پدرش حسین
و باو رسیده از برادرش حسن
و باو رسیده از پدرش امیر
المؤمنین علی بن ابیطالب
صلوات الله علیهم و باو رسیده
از رسول خدا صلی الله علیه
و آله [illegible]
[illegible]

النعیم پس میروی بزیارت عباس بن امیرالمؤمنین علیهما السلام همینکه رسیدی آنجا و ایستادی نزد
آنجناب بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ الْمُطیعُ
لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ جاهَدْتَ وَنَصَحْتَ وَصَبَرْتَ حَتّٰی اَتیٰکَ الْیَقینُ لَعَنَ اللّٰهُ
الظّالِمینَ لَکُمْ مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْاٰخِرینَ وَاَلْحَقَهُمْ بِدَرْکِ الْجَحیمِ پس نماز تطوع کند در مسجد آنجناب
هرچه خواهد و بیرون رود **پنجم** زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است در عید فطر و قربان
بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه در یک شب از سه شب قبر امام حسین علیه السلام را
زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود شب عید فطر یا شب عید اضحی یا شب
نیمه شعبان و بروایت معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقولست که فرمود سه شب است که هرکه زیارت
کند حضرت امام حسین علیه السلام را در آن شبها گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود شب نصف
شعبان و شب بیست و سیم ماه رمضان و شب عید یعنی شب عید فطر و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که کسیکه زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عرفه
در یکسال بنویسد حق تعالی برای او هزار حج مبرور و هزار عمره مقبوله و برآورده شود از برای او هزار حاجت
دنیا و آخرت و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که هرکه شب عرفه در زمین کربلا باشد و بماند آنجا
تا زیارت روز عید کند و برگردد نگاه دارد حق تعالی او را از شر آن سال بدانکه علماء از برای
دو عید شریف دو زیارت نقل کرده اند یکی زیارت سابقه که بجهة لیالی قدر ذکر شد و دیگر
این زیارت و از کلمات ایشان ظاهر میشود که زیارت سابقه مال روزهای عیدین است و
این زیارت مال شبهای عیدین فرموده اند چون اراده کنی زیارت آنحضرت را در این دو شب پس
بایست بر در قبهٔ مطهره و نظر بیفکن بجانب قبر و بگو بجهة استیذان یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِاللّٰهِ
یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ عَبْدُکَ وَابْنُ عَبْدِکَ وَابْنُ اَمَتِکَ الذَّلیلُ بَیْنَ یَدَیْکَ وَالْمُصَغَّرُ فی عُلُوِّ قَدْرِکَ وَالْمُعْتَرِفُ
بِحَقِّکَ جاءَکَ مُسْتَجیراً بِکَ قاصِداً اِلیٰ حَرَمِکَ مُتَوَجِّهاً اِلیٰ مَقامِکَ مُتَوَسِّلاً اِلَی اللّٰهِ تَعالیٰ
بِکَ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ ءَاَدْخُلُ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یا مَلائِکَةَ اللّٰهِ الْمُحْدِقینَ بِهٰذَا الْحَرَمِ

(ادعیة الوسائل الی المسائل)

و آخرت از او وسیله خود
تا از نیکو مطالب خود و نابود
خود و سرانجام کرد و مطالب
و اشیاء ممکن از او دعا خواهد
دنیا که میکرد و انداخت از قوت
آن دوره وسیله است که بعد
و آن در ترک غایات که شود
و طلبکرده میشود و بسبب ادای
حاجات و انجام مهمات
آن آیت نتیجه آن

از مناجات استخاره
اَللّٰهُمَّ اِنَّ خِیَرَتَکَ فیما
اسْتَخَرْتُکَ فیهِ تُنیلُ الرَّغائِبَ
وَتُجْزِلُ الْمَواهِبَ وَتُغْنِمُ
الْمَطالِبَ وَتُطَیِّبُ الْمَکاسِبَ
وَتَهْدی اِلیٰ اَجْمَلِ الْمَذاهِبِ
وَتَسُوقُ اِلیٰ اَحْمَدِ الْعَواقِبِ
وَتَقی مَخُوفَ النَّوائِبِ
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْتَخیرُکَ فیما عَزَمَ
رَأْیی عَلَیْهِ وَقادَنی عَقْلی
اِلَیْهِ

الْمُقیمینَ فی هذَا الْمَشْهَدِ پس اگر دلت خاشع شد و چشمت گریان شد داخل شو و مقدم دار پای
راست را بر پای چپ و بگو بِسْمِ اللهِ وَ بِاللهِ وَ فی سَبیلِ اللهِ وَ عَلی مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ اَللّٰهُمَّ اَنْزِلْنی
مُنْزَلاً مُبارَكاً وَ اَنْتَ خَیْرُ الْمُنْزِلینَ پس بگو اَللهُ اَكْبَرُ كَبیراً وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثیراً وَ سُبْحانَ
اللهِ بُكْرَةً وَ اَصیلاً وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْماجِدِ الْاَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَنّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنّانِ
الَّذی مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لی زِیارَةَ مَوْلایَ بِاِحْسانِهِ وَ لَمْ یَجْعَلْنی عَنْ زِیارَتِهِ مَمْنُوعاً وَ لا عَنْ
ذِمَّتِهِ مَدْفُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَ مَنَحَ پس داخل شو و چون نمایان روضه رسیدی بایست محاذی
قبر مطهر با حال خضوع و گریه و تضرع و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یا وارِثَ نُوحٍ اَمینِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ اِبْراهیمَ خَلیلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یا وارِثَ مُوسی كَلیمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ عیسی رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ
مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ حَبیبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ عَلِیٍّ حُجَّةِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا ثارَ اللهِ وَ ابْنَ ثارِهِ وَ الْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ
اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَ آتَیْتَ الزَّكوةَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ جاهَدْتَ
فِی اللهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتّی اسْتُبیحَ حُرْمَتُكَ وَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً پس بایست در نزد سر مقدس با دل
خاشع و چشم گریان و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا بَطَلَ الْمُسْلِمینَ یا مَوْلایَ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِی الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ وَ
الْاَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجاهِلِیَّةُ بِاَنْجاسِها وَ لَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمّاتِ ثِیابِها وَ اَشْهَدُ
اَنَّكَ مِنْ دَعائِمِ الدّینِ وَ اَرْكانِ الْمُسْلِمینَ وَ مَعْقِلِ الْمُؤْمِنینَ وَ اَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمامُ الْبَرُّ التَّقِیُّ
الرَّضِیُّ الزَّكِیُّ الْهادِی الْمَهْدِیُّ وَ اَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوی وَ اَعْلامُ
الْهُدی وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقی وَ الْحُجَّةُ عَلی اَهْلِ الدُّنْیا پس بچسبان خود را بقبر و بگو اِنّا لِلّٰهِ وَ اِنّا اِلَیْهِ
[illegible] بِسَیِّدی وَ كَرَّمَنا بِكُمْ [illegible]


[illegible]

بِشَرائِعِ دِینی وَخَواتیمِ عَمَلی وَقَلْبی لِقَلْبِکُمْ سِلْمٌ وَاَمْری لِاَمْرِکُمْ مُتَّبِعٌ یا مَوْلایَ اَتَیْتُکَ خائِفاً
فَآمِنّی وَاَتَیْتُکَ مُسْتَجیراً فَاَجِرْنی وَاَتَیْتُکَ فَقیراً فَاَغْنِنی سَیِّدی وَمَوْلایَ اَنْتَ مَوْلایَ
حُجَّةُ اللهِ عَلَی الْخَلْقِ اَجْمَعینَ آمَنْتُ بِسِرِّکُمْ وَعَلانِیَتِکُمْ وَبِظاهِرِکُمْ وَباطِنِکُمْ وَاَوَّلِکُمْ وَآخِرِکُمْ
وَاَشْهَدُ اَنَّکَ التّالی لِکِتابِ اللهِ وَاَمینُ اللهِ الدّاعی اِلَی اللهِ بِالْحِکْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
لَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَاُمَّةً قَتَلَتْکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ
پس دو رکعت نماز نزد سر آنحضرت بکن و چون سلام گفتی بگو اَللّهُمَّ اِنّی لَکَ صَلَّیْتُ وَلَکَ
رَکَعْتُ وَلَکَ سَجَدْتُ وَحْدَکَ لا شَریکَ لَکَ فَاِنَّهُ لا تَجُوزُ الصَّلوةُ وَالرُّکُوعُ وَالسُّجُودُ اِلّا
لَکَ لِاَنَّکَ اَنْتَ اللهُ الَّذی لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنّی
اَفْضَلَ السَّلامِ وَالتَّحِیَّةِ وَارْدُدْ عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلامَ اَللّهُمَّ وَهاتانِ الرَّکْعَتانِ هَدِیَّةٌ مِنّی اِلی
سَیِّدِی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلامُ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَعَلَیْهِ وَتَقَبَّلْهُما مِنّی وَاْجُرْنی
عَلَیْهِما اَفْضَلَ اَمَلی وَرَجائی فیکَ وَفی وَلِیِّکَ یا وَلِیَّ الْمُؤْمِنینَ پس بجانب پائین پا خود را بر قبر بچسبان
و بگو اَلسَّلامُ عَلَی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهیدِ قَتیلِ الْعَبَراتِ [illegible]
اِنّی اَشْهَدُ اَنَّهُ وَلِیُّکَ وَابْنُ وَلِیِّکَ وَصَفِیُّکَ الثّائِرُ بِحَقِّکَ [illegible]
لَهُ بِالشَّهادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَیِّداً مِنَ السّادَةِ [illegible]
اَعْطَیْتَهُ مَواریثَ الْاَنْبِیاءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلی خَلْقِکَ مِنَ الْاَوْصِیاءِ [illegible]
وَمَنَحَ النَّصیحَةَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فیکَ حَتّی [illegible]
وَقَدْ تَوازَرَ عَلَیْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْیا [illegible]
سَخَطَکَ وَاَسْخَطَ نَبِیَّکَ وَاَطاعَ [illegible]
[illegible] وَجاهَدَهُمْ فیکَ [illegible]
[illegible] حَتّی سُفِکَ فی طاعَتِکَ [illegible]
[illegible] بالای سر [illegible]

است پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا وَلِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یَابنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یَابنَ خاتَمِ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یَابنَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ العالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یَابنَ اَمیرِ المُؤمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیکَ اَیُّهَا المَظلُومُ الشَّهیدُ بِاَبی اَنتَ وَاُمّی عِشتَ سَعیداً وَقُتِلتَ مَظلُوماً شَهیداً

پس رو کن بسوی قبور شهداء رضوان الله علیهم و بگو اَلسَّلامُ عَلَیکُم اَیُّهَا الذّابُّونَ عَن تَوحیدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکُم بِما صَبَرتُم فَنِعمَ عُقبَی الدّارِ بِاَبی اَنتُم وَاُمّی فُزتُم فَوزاً عَظیماً پس رو بسوی عباس بن علی علیهما السلام و بایست نزد ضریح شریف آنجناب و بگو اَلسَّلامُ عَلَیکَ اَیُّهَا العَبدُ الصّالِحُ وَالصِّدّیقُ المُواسی اَشهَدُ اَنَّکَ آمَنتَ بِاللهِ وَنَصَرتَ ابنَ رَسُولِ اللهِ وَدَعَوتَ اِلی سَبیلِ اللهِ وَواسَیتَ بِنَفسِکَ فَعَلَیکَ مِنَ اللهِ اَفضَلُ التَّحِیَّةِ وَالسَّلامِ پس بچسبان خود را بقبر و بگو بِاَبی اَنتَ وَاُمّی یا ناصِرَ دینِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا ناصِرَ الحُسَینِ الصِّدّیقِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا ناصِرَ الحُسَینِ الشَّهیدِ عَلَیکَ مِنّی السَّلامُ ما بَقیتُ وَبَقِیَ اللَّیلُ وَالنَّهارُ پس نماز کن در نزد سر آنحضرت دو رکعت و بگو بعد از آنچه را که میگفتی در نزد سر حضرت حسین علیه السلام یعنی بخوان دعاء اَللّٰهُمَّ اِنّی صَلَّیتُ الخ پس برگرد بسوی مشهد حسین علیه السلام و بمان در نزد آنحضرت آنچه خواهی مگر آنچه مستحب است که آنجا را مکان بیتوته یعنی خوابگاه قرار ندهی و چون خواهی وداع کنی آنحضرت را بایست در نزد سر و گریه کن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا مَولایَ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا قالٍ وَلا سَئِمٍ فَاِن اَنصَرِف فَلا عَن مَلالَةٍ وَاِن اُقِم فَلا عَن سُوءِ ظَنٍّ بِما وَعَدَ اللهُ الصّابِرینَ یا مَولایَ لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ العَهدِ مِنّی لِزِیارَتِکَ وَرَزَقَنِیَ العَودَ اِلَیکَ وَالمُقامَ فی حَرَمِکَ وَالکَونَ فی مَشهَدِکَ آمینَ رَبَّ العالَمینَ پس ببوس ضریح را و جمیع بدن خود را بمال بقبر که آن امان و حرز تست و بیرون برو از نزد آنحضرت بطوریکه روی تو بجانب آن باشد ... و بگو اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا بابَ ... اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا شَریکَ ... اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا حُجَّةَ ... اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا سَفینَةَ النَّجاةِ ... الحَرَمِ ...

...

عن قضاء حاجته ابطائها فطلبتی و قطعتها الاسباب ... عن اجلها ... فقد انقض ظهری من ثقلها و بطّأنی من الا ... ستقلال بحملها ثم تراجعت ربّ الی حلمک عن الخاطئین و عفوک عن المذنبین و رحمتک للعاصین فاقبلت بثقتی متوکلا علیک طارحا نفسی بین یدیک شاکیا بثی الیک سائلا ما لا استوجبه من تفریجک الهم و لا استحقه من تنفیسک الغم مستقیلا لک ایاه واثقا مولای بک ... اللهم فامنن علی بالفرج ...

وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس برو و بیرون و سید بن طاوس و محمد بن المشهدی گفته اند
پس در رو قبله چنین کردی مثل کسی مانی که زیارت کرده خدا را در عرش **ششم زیارت امام
حسین علیه السلام در روز عرفه است** بدانکه آنچه از اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام در باب زیارت
عرفه رسیده از کثرت اخبار و بسیاری فضیلت و ثواب زیاده از آنستکه احصا شود و ما بجهة
تشویق زائرین بذکر چند حدیث اکتفا مینمائیم بسند معتبر از بشیر دهان منقولست که گفت عرض
کردم بخدمت حضرت صادق علیه السلام که گاه هست حج از من فوت میشود و روز عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام
میگذرانم فرمود که نیک میکنی ای بشیر هر مؤمنی که بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برود با شناسائی حق
آنحضرت در غیر روز عید نوشته شود برای او ثواب بیست حج و بیست عمرهٔ مبروره مقبوله و بیست جهاد
با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آنحضرت را در روز عید بنویسد حق تعالی برای او ثواب
صد حج و صد عمره و صد جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آنحضرت را در روز عرفه
با معرفت حق آنحضرت نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمرهٔ پسندیدهٔ مقبوله و هزار جهاد
با پیغمبر مرسل یا امام عادل گفتم کجا حاصل میشود برای من ثواب موقف عرفات پس آنحضرت نظر کرد بسوی
من مانند کسیکه خشمناک باشد فرمود ای بشیر هرگاه مؤمنی برود بزیارت قبر امام حسین علیه السلام
در روز عرفه و غسل کند در نهر فرات پس متوجه شود بسوی قبر آنحضرت بنویسد حق تعالی از برای او بهر گامی
که برمیدارد حجی که با همه مناسک بعمل آورده باشد و چنین گمان دارم که فرمود و عمره و در احادیث
کثیرهٔ بسیار معتبره وارد شده که حق تعالی در روز عرفه اول نظر رحمت بسوی زوار قبر حسین علیه السلام
میافکند پیش از آنکه نظر باهل موقف عرفات کند. و در حدیث [illegible] منقول است که حضرت صادق
علیه السلام بمن فرمود که امسال حج کردی گفتم فدایت شوم [illegible]
گذرانیدم فرمود که ای [illegible]
که مردم را حج کنند [illegible]
شد و بعد از آن فرمود که خبر [illegible]

(ادعیه و اعمال)

[illegible]

آنحضرت باشد و با تکبیر برود همراه او و میشوند هزار ملک از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ
نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره که با پیغمبر یا وصی پیغمبر کرده باشد و امّا کیفیت زیارت
آنحضرت پس چنانست که علماء اجلّه و رؤساء مذهب و ملّة فرموده اند چون خواستی آنحضرت را در این
روز زیارت کنی پس اگر ممکن شد ترا که از فرات غسل کنی چنان کن و اگر نه از هر آبی که ترا ممکن باشد پاکترین
جامه های خود را بپوش و قصد زیارت آنحضرت کن در حالتیکه با آرامی و وقار و تأنّی باشی پس چون بدر حائر
برسی بگو اللهُ اَکْبَرُ وبگو اللهُ اَکْبَرُ کَبیراً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ کَثیراً وَسُبْحانَ اللهِ بُکْرَةً وَاَصیلاً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذی هَدانا لِهذا وَما کُنّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلا اَنْ هَدانَا اللهُ لَقَدْ جاءَتْ رُسُلُ رَبِّنا بِالْحَقِّ اَلسَّلامُ
عَلی رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَلسَّلامُ عَلی اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلی فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَیِّدَةِ
نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلی مُحَمَّدِ بْنِ
عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلی جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلی مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ اَلسَّلامُ عَلی عَلِیِّ بْنِ مُوسی اَلسَّلامُ
عَلی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلی عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَی الْخَلَفِ
الصّالِحِ الْمُنْتَظَرِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ عَبْدُکَ وَ
ابْنُ عَبْدِکَ وَابْنُ اَمَتِکَ الْمُوالی لِوَلِیِّکَ الْمُعادی لِعَدُوِّکَ اسْتَجارَ بِمَشْهَدِکَ وَتَقَرَّبَ
اِلَی اللهِ بِقَصْدِکَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی هَدانی لِوِلایَتِکَ وَخَصَّنی بِزِیارَتِکَ وَسَهَّلَ لی قَصْدَکَ
پس داخل روضه شو و بایست محاذی سر و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِبْرهیمَ خَلیلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا
وارِثَ مُوسی کَلیمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عیسی رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ
حَبیبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ خَدیجَةَ الْکُبْری اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ
اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَیْتَ الزَّکوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَاَطَعْتَ اللهَ

وَكافِيَةً لَنَا الْحِفْظَ وَالْكَرامَةَ
وَكافِيَةً لَنا عَنِ الْحِفْظِ وَالْحِراسَةِ
وَجَنِّبْنِي اللّٰهُمَّ وَعْثاءَ الْاَ
سْفارِ وَسَهِّلْ لِي حُزُونَةَ الْاَوْعارِ
وَاطْوِ لِي بِساطَ الْمَراحِلِ وَقَرِّبْ
مِنِّي بُعْدَ نَأْيِ الْمَناهِلِ وَباعِدْ
فِي الْمَسيرِ بَيْنَ خُطَى الرَّواحِلِ
حَتّى تُقَرِّبَ نِياطَ الْبَعيدِ
وَتُسَهِّلَ وُعُورَ الشَّديدِ وَلَقِّنِّي
اللّٰهُمَّ فِي سَفَرِي نُجْحَ طائِرِ
الْواقِيَةِ وَهَبْنِي غُنْمَ
الْعافِيَةِ وَخَفيرَ الْاِسْتِقْلالِ
وَدَليلَ مُجاوَزَةِ الْاَهْوالِ وَ
باعِثَ وُفُورِ الْكِفايَةِ وَسانِحَ
خَفيرِ الْوِلايَةِ وَاجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ
سَبَبَ عَظيمِ السِّلْمِ حاصِلَ
الْغُنْمِ وَاجْعَلِ اللَّيْلَ عَلَيَّ سِتْراً
مِنَ الْآفاتِ وَالنَّهارَ مانِعاً
[illegible]

حتّی اتیک الیقین فلعن الله امّة قتلتک ولعن الله امّة ظلمتک ولعن الله امّة
سمعت بذلک فرضیت به یا مولای یا ابا عبدالله اشهد الله وملائکته وانبیائه
ورسله انّی بکم مؤمن وبایابکم موقن بشرایع دینی وخواتیم عملی ومنقلبی الی ربّی فصلوات
الله علیکم وعلی ارواحکم وعلی اجسادکم وعلی شاهدکم وعلی غائبکم وظاهرکم و
باطنکم السّلام علیک یابن خاتم النّبیّین وابن سیّد الوصیّین وابن امام المتّقین وابن
قائد الغرّ المحجّلین الی جنّات النّعیم وکیف لاتکون کذلک وانت باب الهدی وامام التّقی
والعروة الوثقی والحجّة علی اهل الدّنیا وخامس اصحاب الکساء غذتک ید الرّحمة
ورضعت من ثدی الایمان وربّیت فی حجر الاسلام فالنّفس غیر راضیة بفراقک ولا
شاکّة فی حیوتک صلوات الله علیک وعلی آبائک وابنائک السّلام علیک یا صریع العبرة
السّاکبة وقرین المصیبة الرّاتبة لعن الله امّة استحلّت منک المحارم فقتلت صلّی الله
علیک مقهوراً واصبح رسول الله صلّی الله علیه وآله بک موتوراً واصبح کتاب الله بفقدک
مهجوراً السّلام علیک وعلی جدّک وابیک وامّک واخیک وعلی الائمّة من بنیک و
علی المستشهدین معک وعلی الملائکة الحافّین بقبرک والشّاهدین لزوّارک المؤمنین
بالقبول علی دعاء شیعتک والسّلام علیک ورحمة الله وبرکاته بابی انت وامّی یابن
رسول الله بابی انت وامّی یا ابا عبدالله لقد عظمت الرّزیّة وجلّت المصیبة بک علینا
وعلی جمیع اهل السّموات والارض فلعن الله امّة اسرجت والجمت وتهیّأت لقتالک یا
مولای یا ابا عبدالله قصدت حرمک واتیت مشهدک اسئل الله بالشّأن الّذی لک
عنده وبالمحلّ الّذی لک لدیه ان یصلّی علی محمّد وآل محمّد وان یجعلنی معکم فی الدّنیا
والآخرة بمنّه وجوده وکرمه پس ببوس ضریح را پس دو رکعت نماز کن در بالای سر و در این
دو رکعت هر سوره که خواهی بخوان و چون فارغ شدی بگو اللّهمّ انّی صلّیت ورکعت و
سجدت لک وحدک لا شریک لک لانّ الصّلوة والرّکوع والسّجود لا تکون الّا لک لانّک انت

انقطع عنی ... وامن منعوین ... حتی تکون ... والعاقبة فیه ... الیمن ناشی ... والعسر ... موانعی ... ذوالطول ... والحول وانت علی کل شیء قدیر ... وتعطینی بها ذلک نصیب
اللهم ارسل علی سماء ... اللهم اسئلک طالب ... عند الله ... انضالک ... تسلک الی ... تنبیک علی ... وانقطع عن ... وتعجب ... وتقطع ...

اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنّي اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَ
السَّلامِ وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ التَّحِيَّةَ وَالسَّلامَ اَللّٰهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنّي اِلٰى مَوْلايَ
وَسَيِّدي وَاِمامي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ ذٰلِكَ مِنّي
وَاجْزِني عَلٰى ذٰلِكَ اَفْضَلَ اَمَلي وَرَجائي فيكَ وَفي وَلِيِّكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس برخیز و
برو بسوی پای مبارک حضرت حسین علیه السلام و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و سرانجناب
در نزد پای ابیعبدالله علیه السلام است پس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهيدِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهيدُ ابْنُ الشَّهيدِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ ابْنُ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللهُ
اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصيبَةُ
وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنا وَعَلٰى جَميعِ الْمُؤْمِنينَ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَاَبْرَءُ اِلَى اللهِ
وَاِلَيْكَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ پس توجه کن بجانب شهداء و زیارت کن ایشان را و بگو
اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَوْلِياءَ اللهِ وَاَحِبّاءَهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَصْفِياءَ اللهِ وَاَوِدّاءَهُ اَلسَّلامُ
عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ دينِ اللهِ وَاَنْصارَ نَبِيِّهِ وَاَنْصارَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَاَنْصارَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ
الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ اَبي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الْوَلِيِّ النّاصِحِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ اَبي عَبْدِ اللهِ
الْحُسَيْنِ الشَّهيدِ الْمَظْلُومِ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ بِاَبي اَنْتُمْ وَاُمّي طِبْتُمْ وَطابَتِ الْاَرْضُ
الَّتي فيها دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ وَاللهِ فَوْزاً عَظيماً يا لَيْتَني كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ مَعَكُمْ فِي الْجِنانِ مَعَ
الشُّهَداءِ وَالصّالِحينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفيقاً وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ
پس برگرد بجانب سر امام حسین علیه السلام و بسیار دعا کن از برای خود و از برای اهل و عیال و برادران
مؤمن خود و سید بن طاوس رحمه الله فرموده اند پس برو بمشهد جناب عباس رضی الله عنه همینکه
رسیدی بجا بایست و زیارت کن آنجناب را و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا الْفَضْلِ الْعَبّاسَ بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ

تسهیل الرزق التی وبثثت
قواعد الدنیا وتجعل
عیون سعة برحمتك و
تفجر انهار رغد العیش
برأفتك واجنب ارض
فقری واخصب جدب ضری
واصرف عنی فی الرزق العوائق
واقطع عنی من الضیق العلائق
وارمنی من سعة الرزق اللهم
باخصب سهامه واحبنی من
رغد العیش باکثر دوامه
واکسنی اللهم سرابیل السعة
وجلابیب الدعة فانی یا
رب منتظر لانعامك بحذف
الضیق ولتطولك بقطع

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَوَّلِ الْقَوْمِ اِسْلاماً وَاَقْدَمِهِمْ اِيماناً وَاَقْوَمِهِمْ بِدينِ اللهِ وَاَحْوَطِهِمْ عَلَى الْاِسْلامِ اَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَخيكَ فَنِعْمَ الْاَخُ الْمُواسي فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحارِمَ وَانْتَهَكَتْ في قَتْلِكَ حُرْمَةَ الْاِسْلامِ فَنِعْمَ الْاَخُ الصّابِرُ الْمُجاهِدُ الْمُحامِي النّاصِرُ وَالْاَخُ الدّافِعُ عَنْ اَخيهِ الْمُجيبُ اِلى طاعَةِ رَبِّهِ الرّاغِبُ فيما زَهِدَ فيهِ غَيْرُهُ مِنَ الثَّوابِ الْجَزيلِ وَالثَّناءِ الْجَميلِ وَاَلْحَقَكَ اللهُ بِدَرَجَةِ آبائِكَ في دارِ النَّعيمِ اِنَّهُ حَميدٌ مَجيدٌ پس بیفکن خود را بر قبر و بگو اَللّهُمَّ لَكَ تَعَرَّضْتُ وَلِزِيارَةِ اَوْلِيائِكَ قَصَدْتُ رَغْبَةً في ثَوابِكَ وَرَجاءً لِمَغْفِرَتِكَ وَجَزيلِ اِحْسانِكَ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ رِزْقي بِهِمْ دارّاً وَعَيْشي بِهِمْ قارّاً وَزِيارَتي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَذَنْبي بِهِمْ مَغْفُوراً وَاقْلِبْني بِهِمْ مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجاباً دُعائي بِاَفْضَلِ ما يَنْقَلِبُ بِهِ اَحَدٌ مِنْ زُوّارِهِ وَالْقاصِدينَ اِلَيْهِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس ببوس ضریح را و نماز گذار نزد آنحضرت نماز زیارت و آنچه خواسته باشی و چون خواستی وداع کنی آنحضرت را بگو آنچه را که از پیش ذکر کردیم در وداع آنحضرت

**هفتم** زیارت عاشوراست بدانکه زیارات منقوله در روز عاشورا چند زیارت است و ما در اینجا بملاحظهٔ اختصار بذکر دو زیارت اکتفا میکنیم و در باب وداع هم دعای زیارت عاشوراء نیز زیارتی نقل کردیم با مطالبی که مناسب با این مقام است و اما آن دو زیارت اول زیارت عاشوراء معروفه است که خوانده میشود از نزدیک و دور و شرح آن چنانکه شیخ طوسی در مصباح ذکر فرموده چنین است روایت کرده محمد بن اسمعیل بن بزیع از صالح بن عقبه از پدرش از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام را در روز دهم محرم تا آنکه نزد قبر آنحضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد که ثواب هر یک مثل ثواب کسی باشد که حج و عمره و جهاد کند در خدمت رسولخدا صلی الله علیه و آله و ائمهٔ طاهرین صلوات الله علیهم گفت گفتم ...

بوده باشد در شهرهای دور از کربلا و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت در مثل این روز
فرمود هرگاه چنین باشد بیرون رود بسوی صحرا یا بالا رود بر بام بلندی در خانهٔ خود و اشاره کند
بسوی آنحضرت بسلام و جهد کند در نفرین کردن بر قاتلین آنحضرت و بعد از آن دو رکعت نماز کند
و بکند اینکار را در اوایل روز پیش از زوال آفتاب پس ندبه کند بر حسین علیه السلام و بگرید بر او
و امر کند کسانیرا که در خانه‌اش هستند هرگاه از ایشان تقیه نمیکند بگریستن بر آنحضرت و برپا
دارد در خانهٔ خود مصیبتی باظهار کردن جزع بر آنحضرت و تعزیت بگویند یکدیگر را بمصیبت
ایشان بحسین علیه السلام و من ضامنم برای ایشان بر خدا هرگاه بیاورند این عمل را جمیع این ثوابها را
گفتم فدای تو شوم ضامن میشوی این ثوابها را برای ایشان و کفیل میشوی این ثوابها را فرمود
که بلی من ضامنم و کفیلم از برای کسیکه این عمل را بجا آورد گفتم که چگونه یکدیگر را تعزیت بگویند
فرمود که میگویند اَعْظَمَ اللّٰهُ اُجُورَنَا بِمُصَابِنَا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَجَعَلَنَا وَاِيَّاكُمْ مِنَ
الطَّالِبِينَ بِثَارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْاِمَامِ الْمَهْدِيِّ مِنْ اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ یعنی بزرگ فرماید
خداوند اجرهای ما را بمصیبت ما بحسین علیه السلام و قرار دهد ما و شما را از خواهندگان خون
او با ولی او امام مهدی از آل محمد علیهم السلام و اگر بتوانی که بیرون نروی این روز را در پی حاجتی چنان کن
زیرا که این روز نحسی است که برآورده نمیشود در آن حاجت مؤمن و اگر برآورده شود مبارک نخواهد بود
برای او و نخواهد دید در آن خیری و رشدی و ذخیره نکند البته هیچیک از شما برای منزلش در آن روز
چیزیرا پس هرکه ذخیره کند در آن روز چیزیرا برکت نخواهد دید در آن چیزیکه ذخیره نموده مبارک نخواهد
بود از برای او در اهلش که ذخیره برای ایشان نهاده پس هرگاه بجا آورند این عمل را می نویسد حقتعالی برای
ایشان ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد که همه را با رسولخدا صلّی اللّه علیه و آله کرده باشد
و برای او است مزد و ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و وصی و صدیقی و شهیدی که مرده باشد
یا کشته شده باشد از زمانیکه خلق فرموده حقتعالی دنیا را تا زمانیکه بپای شود قیامت صالح
بن عقبه و سیف بن عمیره گفته اند که گفت علقمة بن محمد حضرمی که گفتم بحضرت باقر علیه السلام که تعلیم نما

فِي الْمَنِّ الْعَظِيمِ وَالْفَضْلِ الْعَمِيمِ يَا مَنْ بِيَدِهِ الْخَيْرُ اِنَّكَ اَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ

(از مناجات استعاذه)

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ مُلِمَّاتِ نَوَازِلِ الْبَلَاءِ وَاَهْوَالِ عَظَائِمِ الضَّرَّاءِ فَاَعِذْنِي رَبِّ مِنْ صَرْعَةِ الْبَاْسَاءِ وَاحْجُبْنِي مِنْ سَطَوَاتِ الْبَلَاءِ وَنَجِّنِي مِنْ مُفَاجَاةِ النِّقَمِ وَاَجِرْنِي مِنْ زَوَالِ النِّعَمِ وَمِنْ زَلَلِ الْقَدَمِ وَاجْعَلْنِي اللّٰهُمَّ فِي حِيَاطَةِ عِزِّكَ وَحِفَاظِ حِرْزِكَ مِنْ مُبَاغَتَةِ الدَّوَائِرِ وَمُعَاجَلَةِ الْبَوَادِرِ اللّٰهُمَّ رَبِّ وَاَرْضَ الْبَلَاءِ فَاخْسِفْهَا وَعَرْصَةَ الْمِحَنِ فَارْجُفْهَا وَشَمْسَ النَّوَائِبِ فَاكْسِفْهَا وَجِبَالَ السُّوءِ فَانْسِفْهَا وَكُرَبَ

مراد دعائی که بخوانی آنرا در این روز هرگاه زیارت کنم آنجناب را از نزدیک و دعائی که بخوانم آنرا هرگاه زیارت کنم او را از نزدیک و بخواهم اشاره کنم بسلام بسوی او از شهرهای دور و از خانه ام فرمود ای علقمه هرگاه تو بجا آوردی آن دو رکعت نماز را بعد از آنکه اشاره کنی بسوی آنحضرت بسلام پس بگو در وقت اشاره بآنحضرت بعد از گفتن تکبیر این قول را (یعنی زیارت آینده را) پس بدرستیکه تو هرگاه گفتی این قول را بتحقیق که دعا کرده باآنچیزیکه دعا میکند بآن زائران آنحضرت از ملائکه و بنویسد خدا از برای تو صد هزار هزار درجه و بوده باشی مثل کسیکه شهید شده باشد با امام حسین علیه السلام تا مشارکت کنی ایشان را در درجات ایشان و شناخته نشوی مگر در جملهٔ شهیدانیکه شهید شده اند با آنحضرت و نوشته شود برای تو ثواب زیارت هر پیغمبری و رسولی و ثواب زیارت هر که زیارت کرده حسین علیه السلام را از روزیکه شهید شده است سلام خدا بر آنحضرت و بر اهلبیتش میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلَی الْاَرْواحِ الَّتی حَلَّتْ بِفِنائِکَ عَلَیْکُمْ مِنّی جَمیعاً سَلامُ اللهِ اَبَداً ما بَقیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ یا اَبا عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِیَّةُ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ الْمُصیبَةُ بِکَ عَلَیْنا وَعَلی جَمیعِ اَهْلِ الْاِسْلامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصیبَتُکَ فِی السَّماواتِ عَلی جَمیعِ اَهْلِ السَّماواتِ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَساسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الْبَیْتِ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً دَفَعَتْکُمْ عَنْ مَقامِکُمْ وَاَزالَتْکُمْ عَنْ مَراتِبِکُمُ الَّتی رَتَّبَکُمُ اللهُ فیها وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْکُمْ وَلَعَنَ اللهُ الْمُمَهِّدینَ لَهُمْ بِالتَّمْکینِ مِنْ قِتالِکُمْ بَرِئْتُ اِلَی اللهِ وَاِلَیْکُمْ مِنْهُمْ وَمِنْ اَشْیاعِهِمْ وَاَتْباعِهِمْ وَاَوْلِیائِهِمْ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اِنّی سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَکُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَکُمْ اِلی یَوْمِ الْقِیامَةِ وَلَعَنَ اللهُ آلَ زِیادٍ وَآلَ مَرْوانَ وَلَعَنَ اللهُ بَنی اُمَیَّةَ قاطِبَةً وَلَعَنَ اللهُ ابْنَ مَرْجانَةَ وَلَعَنَ اللهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللهُ شِمْراً وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ لِقِتالِکَ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی لَقَدْ عَظُمَ مُصابی بِکَ فَاَسْئَلُ اللهَ الَّذی اَکْرَمَ مَقامَکَ وَاَکْرَمَنی اَنْ یَرْزُقَنی طَلَبَ

فاکشفها وتعرف الاسم
فاصرفها واوردنی فیها
السلامة واجعلنی علی ایثار
الکرامة واختصنی یا ثار الله
الغمرة واتمم لی نعمة الفوز
وجل عنی یا رب بالایاب
وکشف بالآیات وارفع عنی
ممّا تات واصرف عنی
عذابک واعذ عنی
عقابک وانقذنی
الشهود وانصرنی
عواقب الامور
من جمیع
ضغاة البلاد
انک انت رب الارباب

ثَارِکَ مَعَ اِمَامٍ مَنْصُوْرٍ مِنْ اَھْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ اَللّٰھُمَّ اجْعَلْنِیْ عِنْدَکَ
وَجِیْھًا بِالْحُسَیْنِ عَلَیْہِ السَّلَامُ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَۃِ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰہِ اِنِّیْ اَتَقَرَّبُ اِلَی اللّٰہِ وَاِلٰی
رَسُوْلِہٖ وَاِلٰی اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَاِلٰی فَاطِمَۃَ وَاِلَی الْحَسَنِ وَاِلَیْکَ بِمُوَالَاتِکَ وَبِالْبَرَائَۃِ مِمَّنْ
اَسَّسَ اَسَاسَ ذٰلِکَ وَبَنٰی عَلَیْہِ بُنْیَانَہٗ وَجَرٰی فِیْ ظُلْمِہٖ وَجَوْرِہٖ عَلَیْکُمْ وَعَلٰی اَشْیَاعِکُمْ
بَرِئْتُ اِلَی اللّٰہِ وَاِلَیْکُمْ مِنْھُمْ وَاَتَقَرَّبُ اِلَی اللّٰہِ ثُمَّ اِلَیْکُمْ بِمُوَالَاتِکُمْ وَمُوَالَاۃِ وَلِیِّکُمْ وَبِالْبَرَائَۃِ
مِنْ اَعْدَائِکُمْ وَالنَّاصِبِیْنَ لَکُمُ الْحَرْبَ وَبِالْبَرَائَۃِ مِنْ اَشْیَاعِھِمْ وَاَتْبَاعِھِمْ اِنِّیْ سِلْمٌ لِمَنْ
سَالَمَکُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَکُمْ وَوَلِیٌّ لِمَنْ وَالَاکُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاکُمْ فَاَسْئَلُ اللّٰہَ الَّذِیْ اَکْرَمَنِیْ
بِمَعْرِفَتِکُمْ وَمَعْرِفَۃِ اَوْلِیَائِکُمْ وَرَزَقَنِی الْبَرَائَۃَ مِنْ اَعْدَائِکُمْ اَنْ یَجْعَلَنِیْ مَعَکُمْ فِی الدُّنْیَا وَ
الْاٰخِرَۃِ وَاَنْ یُثَبِّتَ لِیْ عِنْدَکُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَۃِ وَاَسْئَلُہٗ اَنْ یُبَلِّغَنِیَ الْمَقَامَ
الْمَحْمُوْدَ لَکُمْ عِنْدَ اللّٰہِ وَاَنْ یَرْزُقَنِیْ طَلَبَ ثَارِیْ مَعَ اِمَامٍ ھُدًی ظَاھِرٍ نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْکُمْ
وَاَسْئَلُ اللّٰہَ بِحَقِّکُمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذِیْ لَکُمْ عِنْدَہٗ اَنْ یُعْطِیَنِیْ بِمُصَابِیْ بِکُمْ اَفْضَلَ مَا یُعْطِیْ مُصَابًا
بِمُصِیْبَتِہٖ مُصِیْبَۃً مَا اَعْظَمَھَا وَاَعْظَمَ رَزِیَّتَھَا فِی الْاِسْلَامِ وَفِیْ جَمِیْعِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَللّٰھُمَّ
اجْعَلْنِیْ فِیْ مَقَامِیْ ھٰذَا مِمَّنْ تَنَالُہٗ مِنْکَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَۃٌ وَمَغْفِرَۃٌ اَللّٰھُمَّ اجْعَلْ مَحْیَایَ مَحْیَا
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَمَمَاتِیْ مَمَاتَ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰھُمَّ اِنَّ ھٰذَا یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ بِہٖ بَنُوْ اُمَیَّۃَ
وَابْنُ اٰکِلَۃِ الْاَکْبَادِ اللَّعِیْنُ ابْنُ اللَّعِیْنِ عَلٰی لِسَانِکَ وَلِسَانِ نَبِیِّکَ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ
فِیْ کُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِیْہِ نَبِیُّکَ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ اَللّٰھُمَّ الْعَنْ اَبَا سُفْیَانَ
وَمُعٰوِیَۃَ وَیَزِیْدَ بْنَ مُعٰوِیَۃَ عَلَیْھِمْ مِنْکَ اللَّعْنَۃُ اَبَدَ الْاٰبِدِیْنَ وَھٰذَا یَوْمٌ فَرِحَتْ بِہٖ اٰلُ
زِیَادٍ وَاٰلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِھِمُ الْحُسَیْنَ صَلَوَاتُ اللّٰہِ عَلَیْہِ اَللّٰھُمَّ فَضَاعِفْ عَلَیْھِمُ اللَّعْنَ
مِنْکَ وَالْعَذَابَ اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ فِیْ ھٰذَا الْیَوْمِ وَفِیْ مَوْقِفِیْ ھٰذَا وَاَیَّامِ حَیٰوتِیْ
بِالْبَرَائَۃِ مِنْھُمْ وَاللَّعْنَۃِ عَلَیْھِمْ وَبِالْمُوَالَاتِ لِنَبِیِّکَ وَاٰلِ نَبِیِّکَ عَلَیْہِ وَعَلَیْھِمُ السَّلَامُ
ثُمَّ تَقُوْلُ مِائَۃَ مَرَّۃٍ اَللّٰھُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاٰخِرَ تَابِعٍ لَہٗ

تین ثارات و نصب لک القرب و بالبرائۃ ممن اسس اساس الظلم والجور علیکم و ابرء الی اللہ والی رسولہ

على ذلك اللهم العن العصابة التي جاهدت الحسين وشايعت وبايعت وتابعت على
قتله اللهم العنهم جميعاً پس صد مرتبه میگوئی السلام عليك يا ابا عبد الله وعلى الارواح
التي حلت بفنائك عليك مني سلام الله ابداً ما بقيت وبقي الليل والنهار ولا جعله
الله آخر العهد مني لزيارتكم السلام على الحسين وعلى علي بن الحسين وعلى اولاد الحسين
وعلى اصحاب الحسين پس میگوئی اللهم خص انت اول ظالم باللعن مني وابدأ به اولا
ثم الثاني والثالث والرابع اللهم العن يزيد خامسا والعن عبيد الله بن زياد وابن
مرجانة وعمر بن سعد وشمرا وآل ابي سفيان وآل زياد وآل مروان الى يوم القيمة
پس بسجده میروی میگوئی اللهم لك الحمد حمد الشاكرين لك على مصابهم الحمد لله على عظيم
رزيتي اللهم ارزقني شفاعة الحسين يوم الورود وثبت لي قدم صدق عندك مع
الحسين واصحاب الحسين الذين بذلوا مهجهم دون الحسين عليه السلام علقمه گفت
که فرمود حضرت باقر علیه السلام که اگر بتوانی که زیارت کنی آنحضرت را در هر روز باین زیارت در خانه خود
بکن که خواهد بود برای تو جمیع این ثوابها و روایت کرده محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت
بیرون رفتم با صفوان بن مهران و جمعی دیگر از اصحاب خودمان بسوی نجف بعد از خروج حضرت صادق
علیه السلام از حیره بجانب مدینه پس ما اینکه ما فارغ شدیم از زیارت یعنی زیارت امیر المؤمنین علیه السلام
گردانید صفوان صورت خود را بجانب مشهد ابو عبد الله علیه السلام پس گفت از برای ما که زیارت کنید
حسین علیه السلام را از اینمکان از نزد سر مقدس امیر المؤمنین علیه السلام که از اینجا ایما و اشاره کرد بآن
آنحضرت جناب صادق علیه السلام و من در خدمتش بودم سیف گفت پس خواند صفوان همان زیارتی
که روایت کرده بود علقمه بن محمد حضرمی از حضرت باقر علیه السلام در روز عاشورا پس نماز دو رکعت
کرد نزد سر امیر المؤمنین علیه السلام و وداع گفت بعد از آن نماز امیر المؤمنین علیه السلام را و اشاره کرد
بجانب قبر حسین علیه السلام بسلام در حالیکه گردانیده بود روی خود را بجانب آن ...
او و از دعائیکه بعد از نماز خواند این بود یا الله یا الله یا مجیب دعوة المضطرین ...

يا كاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبينَ يا غِياثَ الْمُسْتَغيثينَ يا صَريخَ الْمُسْتَصْرِخينَ وَيا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ
اِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَريدِ وَيا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَيا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلى وَبِالْاُفُقِ
الْمُبينِ وَيا مَنْ هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحيمُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوى وَيا مَنْ يَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَما تُخْفِي
الصُّدُورُ وَيا مَنْ لا يَخْفى عَلَيْهِ خافِيَةٌ يا مَنْ لا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْاَصْواتُ وَيا مَنْ لا
تُغَلِّطُهُ الْحاجاتُ وَيا مَنْ لا يُبْرِمُهُ اِلْحاحُ الْمُلِحّينَ يا مُدْرِكَ كُلِّ فَوْتٍ وَيا جامِعَ كُلِّ شَمْلٍ
وَيا بارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ يا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ في شَاْنٍ يا قاضِيَ الْحاجاتِ يا مُنَفِّسَ الْكُرُباتِ
يا مُعْطِيَ السُّؤُلاتِ يا وَلِيَّ الرَّغَباتِ يا كافِيَ الْمُهِمّاتِ يا مَنْ يَكْفي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلا يَكْفي مِنْهُ
شَيْءٌ فِي السَّمواتِ وَالْاَرْضِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَعَلِيٍّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَبِحَقِّ
فاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ فَاِنّي بِهِمْ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ في مَقامي هذا وَبِهِمْ
اَتَوَسَّلُ وَبِهِمْ اَتَشَفَّعُ اِلَيْكَ وَبِحَقِّهِمْ اَسْئَلُكَ وَاُقْسِمُ وَاَعْزِمُ عَلَيْكَ وَبِالشَّاْنِ الَّذي
لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالْقَدْرِ الَّذي لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالَّذي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعالَمينَ وَبِاسْمِكَ الَّذي
جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِهِ خَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعالَمينَ وَبِهِ اَبَنْتَهُمْ وَاَبَنْتَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ
الْعالَمينَ حَتّى فاقَ فَضْلُهُمْ فَضْلَ الْعالَمينَ جَميعاً اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تَكْشِفَ عَنّي غَمّي وَهَمّي وَكَرْبي وَتَكْفِيَنِي الْمُهِمَّ مِنْ اُمُوري وَتَقْضِيَ عَنّي دَيْني وَتُجيرَني مِنَ
الْفَقْرِ وَتُجيرَني مِنَ الْفاقَةِ وَتُغْنِيَني عَنِ الْمَسْئَلَةِ اِلَى الْمَخْلُوقينَ وَتَكْفِيَني هَمَّ مَنْ اَخافُ هَمَّهُ
وَعُسْرَ مَنْ اَخافُ عُسْرَهُ وَحُزُونَةَ مَنْ اَخافُ حُزُونَتَهُ وَشَرَّ مَنْ اَخافُ شَرَّهُ وَمَكْرَ مَنْ اَخافُ
مَكْرَهُ وَبَغْيَ مَنْ اَخافُ بَغْيَهُ وَجَوْرَ مَنْ اَخافُ جَوْرَهُ وَسُلْطانَ مَنْ اَخافُ سُلْطانَهُ وَ
كَيْدَ مَنْ اَخافُ كَيْدَهُ وَمَقْدُرَةَ مَنْ اَخافُ مَقْدُرَتَهُ عَلَيَّ وَتَرُدَّ عَنّي كَيْدَ الْكَيَدَةِ
وَمَكْرَ الْمَكَرَةِ اَللّهُمَّ مَنْ اَرادَني فَاَرِدْهُ وَمَنْ كادَني فَكِدْهُ وَاصْرِفْ عَنّي كَيْدَهُ وَمَكْرَهُ
وَبَاْسَهُ وَاَمانِيَّهُ وَامْنَعْهُ عَنّي كَيْفَ شِئْتَ وَاَنّى شِئْتَ اَللّهُمَّ اشْغَلْهُ عَنّي بِفَقْرٍ لا
تَجْبُرُهُ وَبِبَلاءٍ لا تَسْتُرُهُ وَبِفاقَةٍ لا تَسُدُّها وَبِسُقْمٍ لا تُعافيهِ وَذُلٍّ لا تُعِزُّهُ وَبِمَسْكَنَةٍ

مناجات طلب حاجات

لا تجبرها اللّٰهمّ اضرب بالذّلّ نصب عينيه وادخل عليه الفقر في منزله و
العلّة والسّقم في بدنه حتّى تشغله عنّي بشغل شاغل لا فراغ له وانسه ذكري كما انسيته
ذكرك وخذ عنّي بسمعه وبصره ولسانه ويده ورجله وقلبه وجميع جوارحه وادخل
عليه في جميع ذلك السّقم ولا تشفه حتّى تجعل ذلك له شغلاً شاغلاً به عنّي وعن
ذكري واكفني يا كافي ما لا يكفي سواك فانّك الكافي لا كافي سواك ومفرّج لا مفرّج
سواك ومغيث لا مغيث سواك وجار لا جار سواك خاب من كان جاره سواك ومغيثه
سواك ومفزعه الى سواك ومهربه الى سواك وملجاه الى غيرك ومنجاه من مخلوق غيرك
فانت ثقتي ورجائي ومفزعي ومهربي وملجاي ومنجاي فبك استفتح وبك استنجح وبمحمّد
وآل محمّد اتوجّه اليك واتوسّل واتشفّع فاسئلك يا الله يا الله يا الله فلك الحمد
ولك الشّكر واليك المشتكى وانت المستعان فاسئلك يا الله يا الله بحقّ محمّد
وآل محمّد ان تكشف عنّي غمّي وهمّي وكربي في مقامي هذا كما كشفت عن نبيّك همّه و
غمّه وكربه وكفيته هول عدوّه فاكشف عنّي كما كشفت عنه وفرّج عنّي كما فرّجت
عنه واكفني كما كفيته واصرف عنّي هول ما اخاف هوله ومؤنة ما اخاف مؤنته وهمّ
ما اخاف همّه بلا مؤنة على نفسي من ذلك واصرفني بقضاء حوائجي وكفاية ما اهمّني همّه
من امر آخرتي ودنياي يا امير المؤمنين ويا ابا عبد الله عليك منّي سلام الله ابداً ما بقيت
وبقي اللّيل والنّهار ولا جعله الله آخر العهد من زيارتكما ولا فرّق الله بيني وبينكما اللّٰهمّ
احيني حيوة محمّد وذرّيّته وامتني مماتهم وتوفّني على ملّتهم واحشرني في زمرتهم ولا تفرّق
بيني وبينهم طرفة عين ابداً في الدّنيا والآخرة يا امير المؤمنين ويا ابا عبد الله اتيتكما
زائراً ومتوسّلاً الى الله ربّي وربّكما ومتوجّهاً اليه بكما ومستشفعاً بكما الى الله في حاجتي
هذه فاشفعا لي فانّ لكما عند الله المقام المحمود والجاه الوجيه والمنزل الرّفيع والوسيلة
انّي انقلب عنكما منتظراً لتنجّز الحاجة وقضائها ونجاحها من الله بشفاعتكما لي الى الله

فى ذلِكَ فَلا اَخيبُ وَ لا يَكُونُ مُنْقَلَبى مُنْقَلَباً خائِباً خاسِراً بَلْ يَكُونُ مُنْقَلَبى مُنْقَلَباً راجِحاً مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجاباً بِقَضاءِ جَميعِ حَوائِجى وَ تَشَفَّعا لى اِلَى اللّهِ اِنْقَلَبْتُ عَلى ما شاءَ اللّهُ وَ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ مُفَوِّضاً اَمْرى اِلَى اللّهِ مُلْجِئاً ظَهْرى اِلَى اللّهِ مُتَوَكِّلاً عَلَى اللّهِ وَ اَقُولُ حَسْبِيَ اللّهُ وَ كَفى سَمِعَ اللّهُ لِمَنْ دَعا لَيْسَ لى وَراءَ اللّهِ وَ وَراءَكُمْ يا سادَتى مُنْتَهى ما شاءَ رَبّى كانَ وَ ما لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ اَسْتَوْدِعُكُمَا اللّهَ وَ لا جَعَلَهُ اللّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّى اِلَيْكُما اِنْصَرَفْتُ يا سَيِّدى يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَ مَوْلاىَ وَ اَنْتَ يا اَبا عَبْدِ اللّهِ يا سَيِّدى وَ سَلامى عَلَيْكُما مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَ النَّهارُ واصِلٌ ذلِكَ اِلَيْكُما غَيْرُ مَحْجُوبٍ عَنْكُما سَلامى اِنْ شاءَ اللّهُ وَ اَسْئَلُهُ بِحَقِّكُما اَنْ يَشاءَ ذلِكَ وَ يَفْعَلَ فَاِنَّهُ حَميدٌ مَجيدٌ اِنْقَلَبْتُ يا سَيِّدَىَّ عَنْكُما تائِباً حامِداً لِلّهِ شاكِراً راجِياً لِلْاِجابَةِ غَيْرَ آيِسٍ وَ لا قانِطٍ آئِباً عائِداً راجِعاً اِلى زِيارَتِكُما غَيْرَ راغِبٍ عَنْكُما وَ لا مِنْ زِيارَتِكُما بَلْ راجِعٌ عائِدٌ اِنْ شاءَ اللّهُ وَ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ يا سادَتى رَغِبْتُ اِلَيْكُما وَ اِلى زِيارَتِكُما بَعْدَ اَنْ زَهِدَ فيكُما وَ فى زِيارَتِكُما اَهْلُ الدُّنْيا فَلا خَيَّبَنِيَ اللّهُ ما رَجَوْتُ وَ ما اَمَّلْتُ فى زِيارَتِكُما اِنَّهُ قَريبٌ مُجيبٌ سيف بن عميره گويد كه سؤال كردم از صفوان وگفتم كه علقمة بن محمد اين دعا را براى ما از حضرت باقر عليه السلام روايت نكرد بلكه همان زيارت را حديث كرد صفوان گفت كه وارد شدم با سيد خودم حضرت صادق عليه السلام باينمكان پس بجا آورد مثل آنچه را كه ما بجا آورديم در زيارت و دعا كرد باين دعا هنگام وداع بعد از اينكه دو ركعت نماز گذاشت چنانچه ما نماز گذاشتيم و وداع كرد چنانچه ما نماز گذاشتيم و وداع كرد چنانچه ما وداع كرديم پس صفوان گفت كه حضرت صادق عليه السلام بمن فرمود كه مواظب باش اين زيارت را و بخوان اين دعا را و زيارت كن بآن پس بدرستيكه من ضامنم بر خدا براى هر كه زيارت كند باين زيارت و وداع كند باين دعا از نزديك يا دور اينكه زيارتش مقبول شود و سعيش مشكور و سلامش باُنحضرت برسد و محجوب نماند و حاجتش قضا شود از جانب خدا بسعالى بهر مرتبه كه خواهد برسد و او را نوميد بر نگرداند يا صفوان زيارت را با اين ضمان از پدرم و پدرم از پدرش على بن الحسين عليه السلام

بجنتك مع الاخيار وتدخلني اللهم عرصة بنيانك وتعفو تك وتحل امنيك وكعبتك ورضا ... وتسوالك وتحار ديجان وتجد على اللهم بوافر الاجر من الانفاق والنقد وانجم اللهم منا بك النجى والفضاء عجي ... لديك وناقه منك ... يا ارحم الراحمين)

(۱۴) مناجات كشف ظلم

اللّهُمَّ اِنَّ ظُلْمَ عِبادِكَ قَدْ تَمَكَّنَ فى بِلادِكَ حَتّى اَماتَ الْعَدْلَ وَ قَطَعَ السُّبُلَ وَ مَحَقَ الْحَقَّ وَ اَبْطَلَ الصِّدْقَ ...

همین ضمان وا و از حسین همین ضمان و حسین از برادرش حسن همین ضمان و حسن از پدرش امیر المؤمنین علیه السلام با همین ضمان و امیر المؤمنین علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله با همین ضمان و رسول خدا از جبرئیل با همین ضمان و جبرئیل از خدا تعالی با همین ضمان و بتحقیق که خداوند عزوجل قسم خورده بذات مقدس خود که هر که زیارت کند حسین علیه السلام را باین زیارت از نزدیک یا دور و دعا کند باین دعا قبول میکنم از او زیارت او را و میپذیرم از او خواهش او را هر قدر که باشد و میدهم مسئلتش را پس باز نگردد از حضرت من با ناامیدی و خسارو بازش گردانم با چشم روشن ببرآوردن حاجت و فوز بجنت و آزادی از دوزخ و قبول کنم شفاعت او را درحق هر کس که شفاعت کند حضرت فرماید جز دشمن ما اهلبیت که درحق او قبول نشود قسم خورده حقتعالی این بر ذات قدسش و گواه گرفته ما را بر آنچه که گواهی دادند بآن ملائکه ملکوت او پس جبرئیل گفت یا رسول الله خدا فرستاده مرا بسوی تو بجهة سرور و بشارت تو و شادی و بشارت علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان از اولاد تو علیهم السلام تا روز قیامت پس مستمر و پاینده باد مسرت تو و مسرت علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان علیهم السلام و شیعه شما تا روز رستخیز پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام امر فرمود ای صفوان هرگاه روی داد از برای تو بسوی خدای عزوجل حاجتی پس زیارت کن باین زیارت از هر مکانیکه بوده باشی و بخوان باین دعا و بخواه از پروردگار خود حاجت که برآورده شود [illegible] و خدا خلاف نمیکند وعده خود را [illegible] بجود و امتنان خویش والحمد لله موء [illegible]

[illegible]

احدیت جلت عظمته بجبرئیل امین واز او بخاتم النبیین صلی الله علیه واله رسیده و بحسب تجربه
مداومت بآن در چهل روز یا کمتر در قضای حاجات ونیل مقاصد ودفع اعادی بی نظیر ولکن
احسن فوایدی که از مواظبت آن بدست آمده فایده ایست که در کتاب دار السلام ذکر کردم واجمال
آن آنکه ثقه صالح متقی حاج ملا حسن یزدی که از نیکان مجاورین نجف اشرف است وپیوسته مشغول
عبادت وزیارت نقل کرد از ثقه امین حاج محمد علی یزدی که مرد فاضل صالحی بود در یزد که دائما
مشغول اصلاح امر آخرت خود بود وشبها در مقبره خارج یزد که در آن جماعتی از صلحاء مدفونند معروف
است بمزار بیتوته میکرد واو را همسایه بود که در کودکی با هم بزرگ شده ودر نزد یک معلم میرفتند تا آنکه
بزرگ شد وشغل عشاری پیش گرفت تا آنکه مرد ودر همان مقبره نزدیک محلیکه آن مرد صالح
بیتوته میکرد دفن کردند پس او را در خواب دید پس از گذشتن کمتر از ماهی که در هیئت نیکوئی است
پس نزد او رفت وگفت من میدانم مبدء ومنتهای کار تو وظاهر وباطن ترا ونبودی از آنها که احتمال
رود نیکی در باطن ایشان وشغل تو مقتضی نبود جز عذاب را پس بکدام عمل باین مقام رسیدی گفت چنان
است که گفتی ومن در اشد عذاب بودم از روز وفات تا دیروز که زوجه استاد اشرف حداد فوت
شد ودر اینمکان او را دفن کردند واشاره کرد بموضعی که قریب صد ذرع از او دور بود ودر شب
وفات او حضرت ابی عبد الله الحسین علیه السلام سه مرتبه او را زیارت کرد ودر مرتبه سیم امر فرمود برفع عذاب
از این مقبره پس حالت ما نیکو شد ودر سعه ونعمت افتادیم پس از خواب متحیرانه بیدار شد وحداد را
نمیشناخت ومحله او را نمیدانست پس در بازار حدادان از او تفحص کرد واو را پیدا نمود از او پرسید
برای تو زوجه بود گفت آری دیروز وفات کرد واو را در فلان مکان وهمان موضع را اسم برد دفن کردم
گفت او بزیارت ابی عبد الله علیه السلام رفته بود گفت نه گفت ذکر مصائب او میکرد گفت نه گفت مجلس
تعزیه داری داشت گفت نه آنگاه پرسید چه میجوئی خواب را نقل کرد گفت او زن مواظبت داشت بزیارت
عاشوراء و نیز زیارت عاشوراء غیر معروفه است که با زیارت معروفه مثل ولد در اجر وثواب مثل
است بی شبهه گفتن صد مرتبه لعن وصد مرتبه سلام واین برای آنانکه شغل مهمی دارند نوشته شد

ویقوی الظالم ویبدل الظالم ویفرج المغموم وتنفیس الغماء وتکشف الدهماء ویموت الاحزان ویعلو العلم وتحمل الآثام ویحج الثانی ویقوی الایمان ویتلی القرآن انک انت الدیان المنعم المنان

* امضا مات شکر هذا اللهم لک الحمد علی تجدد نوازل البلاء وملمات الضراء وکشف نوائب اللأواء وتوالی سبوغ النعماء ولک الحمد علی هنیء عطائک ومحمود بلائک وجلیل آلائک وآلائک ولک الحمد علی احسانک الکثیر وخیرک الغزیر ...

عظیم وکیفیت آن بنحویکه از مزار قدیم نقل شده بدون شرح آن چنین است که هر کس دوست دارد
زیارت کند آنحضرت را از بلاد دور یا نزدیک پس غسل کند و برود بصحراء یا در بام خانه خود
آنگاه دو رکعت نماز کند و بخواند در آن سوره قل هو الله احد چون سلام گفت اشاره کند بسوی
آنحضرت بسلام و متوجه شود باین سلام و اشاره و نیت بآن جهتیکه در آنست ابو عبد الله الحسین علیه السلام
یعنی رو کند بکربلای معلی آنگاه با خشوع و استکانت بگوید اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ
نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللهِ وَابْنَ خِيَرَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللهِ وَابْنَ ثَارِهِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْاِمَامُ الْهَادِي الزَّكِيُّ وَعَلَى اَرْوَاحٍ
حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَاَقَامَتْ فِي جِوَارِكَ وَوَفَدَتْ مَعَ زُوَّارِكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ مِنِّي مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ
اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتْ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي اَهْلِ السَّمٰوَاتِ
وَاَهْلِ الْاَرَضِينَ اَجْمَعِينَ فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ صَلَوَاتُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ
عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ الْمُنْتَجَبِينَ وَعَلَى ذُرِّيَّاتِكُمُ الْهُدَاةِ
الْمَهْدِيِّينَ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً خَذَلَتْكَ وَتَرَكَتْ نُصْرَتَكَ وَمَعُونَتَكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ
اَسَاسَ الظُّلْمِ لَكُمْ وَمَهَّدَتِ الْجَوْرَ عَلَيْكُمْ وَطَرَّقَتْ اِلَى اَذِيَّتِكُمْ وَتَحَيُّفِكُمْ وَجَارَتْ ذٰلِكَ فِي
دِيَارِكُمْ وَاَشْيَاعِكُمْ بَرِئْتُ اِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاِلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي وَمَوَالِيَّ وَاَئِمَّتِي مِنْهُمْ وَمِنْ
اَشْيَاعِهِمْ وَاَتْبَاعِهِمْ وَاَسْئَلُ اللهَ الَّذِي اَكْرَمَ يَا مَوَالِيَّ مَقَامَكُمْ وَشَرَّفَ مَنْزِلَتَكُمْ وَشَأْنَكُمْ اَنْ
يُكْرِمَنِي بِوِلَايَتِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَالْاِئْتِمَامِ بِكُمْ وَالْبَرَائَةِ مِنْ اَعْدَائِكُمْ وَاَسْئَلُ اللهَ الْبَرَّ الرَّحِيمَ
اَنْ يَرْزُقَنِي مَوَدَّتَكُمْ وَاَنْ يُوَفِّقَنِي لِلطَّلَبِ بِثَارِكُمْ مَعَ الْاِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْهَادِي مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللهِ وَاَسْئَلُ
اللهَ عَزَّ وَجَلَّ بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي جَعَلَ اللهُ لَكُمْ اَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي بِكُمْ اَفْضَلَ مَا
اَعْطَى مُصَاباً بِمُصِيبَةٍ اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ يَا لَهَا مِنْ مُصِيبَةٍ مَا اَفْجَعَهَا وَاَنْكَاهَا

وَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ عَلَى
تَمْحِيصِ قَلِيلِ الشُّكْرِ وَ
اِعْطَائِكَ وَافِرَ الْاَجْرِ
وَحَطِّكَ مُثْقَلَ الْوِزْرِ
وَقَبُولِكَ ضَيِّقَ الْعُذْرِ
وَوَضْعِكَ بَاهِظَ الْاِصْرِ
وَتَسْهِيلِكَ مَوْضِعَ الْوَعْرِ
وَمَنْعِكَ مُفْظِعَ الْاَمْرِ
وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْبَلَاءِ
الْمَصْرُوفِ وَوَافِرِ الْمَعْرُوفِ
وَدَفْعِ الْمَخُوفِ وَاِذْلَالِ
الْعَسُوفِ وَلَكَ الْحَمْدُ
عَلَى قِلَّةِ التَّكْلِيفِ وَ
كَثْرَةِ التَّخْفِيفِ وَتَقْوِيَةِ
الضَّعِيفِ وَاِغَاثَةِ اللَّهِيفِ
وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى سَعَةِ
اِمْهَالِكَ وَدَوَامِ اِفْضَالِكَ
وَصَرْفِ اِمْحَالِكَ وَحَمِيدِ
اَفْعَالِكَ وَتَوَالِي
نَوَالِكَ

لِقُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ فَإِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنِي فِي مَقَامِي مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهاً
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللّٰهُمَّ وَإِنِّي أَتَوَسَّلُ وَأَتَوَجَّهُ بِصَفْوَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخِيَرَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالطَّيِّبِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا اللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتِي مَمَاتَهُمْ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ
سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللّٰهُمَّ وَهٰذَا يَوْمٌ تُجَدَّدُ فِيهِ النِّقْمَةُ وَتُنَزَّلُ فِيهِ اللَّعْنَةُ عَلَى اللَّعِينِ
يَزِيدَ وَعَلَىٰ آلِ يَزِيدَ وَعَلَىٰ آلِ زِيَادٍ وَعُمَرَ بْنِ سَعْدٍ وَالشِّمْرِ اللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ وَالْعَنْ مَنْ رَضِيَ
بِقَوْلِهِمْ وَفِعْلِهِمْ مِنْ أَوَّلٍ وَآخِرٍ لَعْناً كَثِيراً وَأَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ وَأَسْكِنْهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
مَصِيراً وَأَوْجِبْ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ كُلِّ مَنْ شَايَعَهُمْ وَبَايَعَهُمْ وَتَابَعَهُمْ وَسَاعَدَهُمْ وَرَضِيَ بِفِعْلِهِمْ
وَافْتَحْ لَهُمْ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ كُلِّ مَنْ رَضِيَ بِذٰلِكَ لَعَنَاتِكَ الَّتِي لَعَنْتَ بِهَا كُلَّ ظَالِمٍ وَكُلَّ غَاصِبٍ
وَكُلَّ جَاحِدٍ وَكُلَّ كَافِرٍ وَكُلَّ مُشْرِكٍ وَكُلَّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ وَكُلَّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ اللّٰهُمَّ الْعَنْ
يَزِيدَ وَآلَ يَزِيدَ وَبَنِي مَرْوَانَ جَمِيعاً اللّٰهُمَّ وَضَعِّفْ غَضَبَكَ وَسَخَطَكَ وَعَذَابَكَ وَ
نَقِمَتَكَ عَلَىٰ أَوَّلِ ظَالِمٍ ظَلَمَ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ اللّٰهُمَّ وَالْعَنْ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ لَهُمْ وَانْتَقِمْ مِنْهُمْ
إِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ مِنَ الْمُجْرِمِينَ اللّٰهُمَّ وَالْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَالْعَنْ أَرْوَاحَهُمْ
وَدِيَارَهُمْ وَقُبُورَهُمْ وَالْعَنِ اللّٰهُمَّ الْعِصَابَةَ الَّتِي نَازَلَتِ الْحُسَيْنَ بْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَ
حَارَبَتْهُ وَقَتَلَتْ أَصْحَابَهُ وَأَنْصَارَهُ وَأَعْوَانَهُ وَأَوْلِيَائَهُ وَشِيعَتَهُ وَمُحِبِّيهِ وَأَهْلَ بَيْتِهِ
وَذُرِّيَّتَهُ وَالْعَنِ اللّٰهُمَّ الَّذِينَ نَهَبُوا مَالَهُ وَسَلَبُوا حَرِيمَهُ وَلَمْ يَسْمَعُوا كَلَامَهُ وَلَا مَقَالَهُ
اللّٰهُمَّ وَالْعَنْ كُلَّ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَالْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ إِلَىٰ
يَوْمِ الدِّينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنِ وَعَلَىٰ مَنْ سَاعَدَكَ وَعَاوَنَكَ وَوَاسَاكَ
بِنَفْسِهِ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِي الذَّبِّ عَنْكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ رُوحِكَ



وَتَلَطَّفْ لَنَا عَلَىٰ مَا نُحِبُّ مِنْ مُعَاجَلَةِ
الْعِقَابِ وَتُزِيلَ عَنَّا فَضِيحَةَ
الْعَذَابِ وَتُسَهِّلَ طَرِيقَ
الثَّوَابِ وَتُزِيلَ الْغَيْبَةَ وَالْحِجَابَ
إِنَّكَ الْمَنَّانُ الْوَهَّابُ

(استجابت طلب حوائج مجرب ہے)

يَا مَنْ أَمَرَنَا بِالدُّعَاءِ
أَنْ يَدْعُوكَ وَمَنْ وَعَدَهُ
بِالْإِجَابَةِ أَنْ يَرْجُوكَ وَ
لِيَ اللّٰهُمَّ حَاجَةٌ قَدْ
عَجَزَتْ عَنْهَا حِيلَتِي وَ
كَلَّتْ فِيهَا طَاقَتِي وَضَعُفَتْ
عَنْ مَرَامِهَا قُوَّتِي وَسَوَّلَتْ
لِي نَفْسِيَ الْأَمَّارَةُ بِالسُّوءِ
وَعَدُوِّيَ الْغَرُورُ الَّذِي
أَنَا مِنْهُ مُبْتَلًى أَنْ أَرْغَبَ
إِلَيْكَ فِيهَا
اللّٰهُمَّ

کتاب [illegible] بعض
[illegible]
[illegible]
[illegible]

وَعَلَى اَرْوَاحِهِمْ وَعَلَى تُرْبَتِكَ وَعَلَى تُرْبَتِهِمْ اَللّٰهُمَّ لَقِّهِمْ رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَرَيْحَانًا
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَيَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ وَيَا ابْنَ
سَيِّدَةِ نِسَاۤءِ الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيْدُ يَا ابْنَ الشَّهِيْدِ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّيْ فِيْ هٰذِهِ
السَّاعَةِ وَفِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِيْ هٰذَا الْوَقْتِ وَكُلِّ وَقْتٍ تَحِيَّةً وَسَلَامًا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِيْنَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدِيْنَ مَعَكَ سَلَامًا مُتَّصِلًا مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيْدِ اَلسَّلَامُ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيْدِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ
اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ الشَّهِيْدِ اَلسَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاۤءِ مِنْ وُلْدِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاۤءِ مِنْ
وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيْلٍ اَلسَّلَامُ عَلٰى كُلِّ مُسْتَشْهَدٍ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَبَلِّغْهُمْ عَنِّيْ تَحِيَّةً وَسَلَامًا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاۤءَ فِيْ وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا الْحَسَنِ
يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاۤءَ فِيْ وَلَدِكَ
الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ يَا بِنْتَ رَسُوْلِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَعَلَيْكِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكِ الْعَزَاۤءَ فِيْ وَلَدِكِ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ وَ
عَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاۤءَ فِيْ اَخِيْكَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ
عَلٰى اَرْوَاحِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْاَحْيَاۤءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهُمُ الْعَزَاۤءَ فِيْ مَوْلَاهُمُ الْحُسَيْنِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الطَّالِبِيْنَ بِثَارِهِ مَعَ
اِمَامٍ عَدْلٍ تُعِزُّ بِهِ الْاِسْلَامَ وَاَهْلَهٗ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ پس بسجدہ برو و بگو اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
عَلٰى جَمِيْعِ مَا نَابَ مِنْ خَطْبٍ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى كُلِّ اَمْرٍ وَاِلَيْكَ الْمُشْتَكٰى فِيْ عَظِيْمِ الْمُهِمَّاتِ بِخِيَرَتِكَ
وَاَوْلِيَاۤئِكَ وَذٰلِكَ لِمَا اَوْجَبْتَ لَهُمْ مِنَ الْكَرَامَةِ وَالْفَضْلِ الْكَثِيْرِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِيْ شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْوُرُوْدِ وَالْمَقَامِ الْمَشْهُوْدِ وَالْحَوْضِ
الْمَوْرُوْدِ وَاجْعَلْ لِيْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَاَصْحَابِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

وانجحنا باعمال الفلاح وافتح لنا باب الرحمة سبل الفلاح وافتح لي ... لا استغنا فانك ... وانساب لي ... الى الفوز ببلوغ ما رجوته بالوصول الى ما املته وفقني اللهم في قضاء حاجتي ببلوغ امنيتي وتقبل ... نعمتي واعذني اللهم بكرمك من النصب واللغوب والقنوط والاناة والتثبيط اللهم انك مليء بالنجاح ... بالنائح ... انت على كل شيء قدير ... تمت

(فضلت ما) جناب جعفر صادق
امام جعفر صادق عليه السلام

الَّذِينَ وَاسَوْهُ بِأَنْفُسِهِمْ وَبَذَلُوا دُونَهُ مُهَجَهُمْ وَجَاهَدُوا مَعَهُ أَعْدَائَكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ
وَرَجَائِكَ وَتَصْدِيقاً بِوَعْدِكَ وَخَوْفاً مِنْ وَعِيدِكَ إِنَّكَ لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

هشتم زیارت اربعین است یعنی بیستم صفر شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از
حضرت امام حسن عسکری علیه‌السلام که فرمود علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز گذاشتن
که مراد هفده رکعت فریضه و سی و چهار رکعت نافله است در هر شب و روز و زیارت اربعین کردن
و انگشتر در دست راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم
را بلند گفتن و کیفیت زیارت حضرت امام حسین علیه‌السلام در این روز بدو نحو رسیده یکی زیارتی
است که شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت فرمود بمن مولایم حضرت صادق
علیه‌السلام در روز زیارت اربعین که زیارت میکنی در هنگامیکه روز بلند شده باشد و میگوئی

السَّلامُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَحَبِيبِهِ السَّلامُ عَلَى خَلِيلِ اللَّهِ وَنَجِيبِهِ السَّلامُ عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ وَابْنِ
صَفِيِّهِ السَّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ السَّلامُ عَلَى أَسِيرِ الْكُرُبَاتِ وَقَتِيلِ الْعَبَرَاتِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ وَابْنُ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ
أَكْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ وَاجْتَبَيْتَهُ بِطِيبِ الْوِلادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَيِّداً مِنَ
السَّادَةِ وَقَائِداً مِنَ الْقَادَةِ وَذَائِداً مِنَ الذَّادَةِ وَأَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ وَجَعَلْتَهُ
حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَأَعْذَرَ فِي الدُّعَاءِ وَمَنَحَ النُّصْحَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ لِيَسْتَنْقِذَ
عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلالَةِ وَقَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيَا وَبَاعَ حَظَّهُ
بِالْأَرْذَلِ الْأَدْنَى وَشَرَى آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْأَوْكَسِ وَتَغَطْرَسَ وَتَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَأَسْخَطَكَ وَأَسْخَطَ
نَبِيَّكَ وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشِّقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَةَ الْأَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارَ
فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِراً مُحْتَسِباً حَتَّى سُفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمُهُ وَاسْتُبِيحَ حَرِيمُهُ اللَّهُمَّ فَالْعَنْهُمْ
لَعْناً وَبِيلاً وَعَذِّبْهُمْ عَذَاباً أَلِيماً السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ
الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ سَعِيداً وَمَضَيْتَ حَمِيداً وَمُتَّ فَقِيداً

أَمْرِي كُنْتَ إِذَا اسْتَشْفَعْتُ بِهِ
إِلَيْكَ شَفَّعْتَهُ وَإِذَا اسْتَجَرْتُ بِهِ
عِنْدَكَ أَجَرْتَنِي
وَإِذَا اسْتَغَثْتُ بِهِ عِنْدَ
الْحَوَائِجِ أَغَاثَنِي وَإِذَا
انْتَصَرْتُ بِهِ عَلَى عَدُوِّي
نَصَرَنِي وَأَعَانَنِي إِلَيْكَ
الْفَزَعُ وَأَنْتَ الثِّقَةُ
فَاقْمَعْ عَنِّي مَنْ أَرَادَ بِي وَ
اغْلِبْ لِي مَنْ كَادَنِي يَا
مَنْ قَالَ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ
فَلا غَالِبَ لَكُمْ يَا مَنْ نَجَّى
نُوحاً مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
يَا مَنْ نَجَّى لُوطاً مِنَ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ يَا مَنْ نَجَّى هُوداً
مِنَ الْقَوْمِ الْعَادِينَ يَا مَنْ
نَجَّى مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
نَجِّنِي مِنْ أَعْدَائِي

مظلوماً شهيداً وَاَشْهَدُ اَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ ما وَعَدَكَ وَمُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ وَمُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ وَجاهَدْتَ في سَبيلِهِ حَتّى اَتيكَ الْيَقينُ فَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ اَللّهُمَّ اِنّي اُشْهِدُكَ اَنّي وَلِيٌّ لِمَنْ والاهُ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداهُ بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِي الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ وَالْاَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجاهِلِيَّةُ بِاَنْجاسِها وَلَمْ تُلْبِسْكَ الْمُدْلَهِمّاتُ مِنْ ثِيابِها وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ دَعائِمِ الدّينِ وَاَرْكانِ الْمُسْلِمينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنينَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهادِي الْمَهْدِيُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوى وَاَعْلامُ الْهُدى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقى وَالْحُجَّةُ عَلى اَهْلِ الدُّنْيا وَاَشْهَدُ اَنّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرايِعِ ديني وَخَواتيمِ عَمَلي وَقَلْبي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَاَمْري لِاَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ وَنُصْرَتي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّى يَاْذَنَ اللهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلى اَرْواحِكُمْ وَاَجْسادِكُمْ وَشاهِدِكُمْ وَغائِبِكُمْ وَظاهِرِكُمْ وَباطِنِكُمْ آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ پس دو رکعت نماز میکنی و دعا میکنی بآنچه میخواهی و برمیگردی و دیگر زیارتی است که از جابر منقولست و کیفیت آن چنانست که از عطا روایت شده که گفت با جابر بن عبدالله انصاری بودم در روز بیستم ماه صفر چون بغاضریه رسیدیم در آب فرات غسل کرد و پیراهن طاهری که با خود داشت پوشید پس گفت که آیا با تو چیزی هست از بوی خوش ای عطا گفتم با من سعد هست پس قدری از آن گرفت و بر سر و بدن پاشید و پابرهنه روانه شد تا ایستاد نزد سر مبارک امام حسین علیه السلام و سه مرتبه الله اکبر گفت پس افتاد و بیهوش شد و چون بهوش آمد شنیدم که میگفت السلام علیکم یا آل الله تا آخر که بعینه همان زیارت نیمه رجب است که ما ذکر نمودیم و با آن فرقی ندارد جز چند کلمه که شاید از اختلاف نسخ باشد چنانچه شیخ مرحوم احتمال داده پس اگر کسی خواست که آن را نیز بخواند رجوع کند بزیارت نیمه رجب [illegible]

مؤلف گوید که زیارت امام حسین علیه السلام در اوقات شریفه و لیالی متبرکه [illegible]

وَاُعيذُكَ بِآياتِكَ يا رَبِّ مِنْ كُلِّ ... بِاَرْحَمِ الرّاحِمينَ ... مَنْ تَعَوَّذَ بِالْقُرْآنِ ... اِسْتَجارَ بِكَ يا رَحيمُ ... اَلرَّحْمنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوى اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَديدٌ اِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعيدُ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ذُو الْعَرْشِ الْمَجيدُ فَعّالٌ لِما يُريدُ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ

(۱۸) حجاب حضرت امام ... علیه السلام

... اَلْعَلِيِّ الَّذي ... [illegible]

که ذکر شد نیز افضل است خصوصاً اوقاتیکه با آنحضرت نسبتی داشته باشد مانند روز مباهله و روز نزول هل اتی و روز ولادت شریف آنحضرت و شبهای جمعه و از روایتی مستفاد میشود که حقتعالی در هر شب جمعه نظر مکرمتی بر آنحضرت فرماید و جمیع پیغمبران و اوصیای ایشانرا بزیارت او بفرستد و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را در هر جمعه آمرزیده شود البته و از دنیا بیرون نرود با خاطر حسرت از دنیا و مسکنش در بهشت با امام حسین علیه السلام باشد و در خبر اعمش است که همسایه او برای او گفت در خواب دیدم که رقعه ها از آسمان فرو میریزد که در آنها امان نوشته اند برای هر که زیارت امام حسین علیه السلام کند در شب جمعه و بعد از این در اعمال کاظمین در حکایت حاجی علی بغدادی اشاره باین مطلب خواهد شد ص ۴۸۷ و غیر این اوقات از اوقات شریفه دیگر و روایت شده از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا از برای زیارت امام حسین علیه السلام را وقتی هست که بهتر از وقت دیگر باشد فرمود که زیارت کنید آنحضرت را در هر وقت و هر زمان زیرا که زیارت آنحضرت خیر مقرر رسیده هر که از آن بیشتر بعمل آورد خیر بیشتر خواهد یافت و هر که کمتر کند کمتر خواهد یافت و سعی کنید در زیارت کردن آنحضرت در اوقات شریفه که اعمال صالحه در آنها ثوابش مضاعف است و در آن اوقات شریفه ملائکه از آسمان نازل میشوند از برای زیارت آنحضرت الخ و از برای خصوص این اوقات مذکوره زیارت منقوله یافت شده بلی روز سیم ماه شعبان که روز تولد حضرت امام حسین علیه السلام است دعائی از ناحیه شریفه بیرون آمده که بابت انشاء الله و ما آنرا در اعمال ماه شعبان ذکر کردیم و بدان نیز که زیارت آنحضرت در غیر کربلا از شهرهای دور فضیلت زیادی دارد و ما در اینجا بذکر روایت که در کافی و تهذیب و فقیه است قناعت میکنیم روایت آورده اند ابن ابی عمیر از هشام روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هرگاه راه یکی از شما دور و از خانه اش تا بقبور ما مسافت بسیار باشد بالا رود به پشت بام بلندتر منزل خود و دو رکعت نماز کند و اشاره کند بسلام کردن بسوی قبرهای ما پس بدرستیکه آن بما میرسد و روایت دیگر از حنان بن سدیر از پدرش منقولست که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود ای سدیر زیارت میکنی قبر حسین علیه السلام را در هر روز

فلا الطمع یوئسنی من نوالك ولا الفقر الذی یعطی بینی وبین البسط فلا انظر حتی ابت الطلب ولا ان اطلب تعلم ما اخفی وما اعلن وتعلم خائنة الاعین وما تخفی الصدور وما تضمر القلوب اللهم ایدنی علی الظالمین من الجن والانس اجمعین واشفعنی فی عافیة یا ارحم الراحمین

تعویذ حضرت امام محمد تقی علیه السلام

الله الخالق اعظم من المخلوقین والرازق ابسط من المرزوقین وتبارك الله وصلی الله علی محمد وآله ... المحمدة بالاقدار ... بالله الحق ...

عرضکردم که فدای تو گردم نه فرمود شما چه جفا کارید در هر جمعه زیارت میکنید او را گفتم نه فرمود در هر ماهی زیارت میکنید گفتم نه فرمود در هر سالی او را زیارت میکنید گفتم گاهی از سالها شده که زیارت نکرده ام فرمود ای سدیر چه جفا کارید شما با امام حسین علیه السلام آیا ندانستی که خدا را دو هزار هزار فرشته است و در هفت بیت مقدسه هزار هزار فرشته است ژولیده مو گرد آلوده که میگریند بر آنحضرت و زیارت میکنند و سست نمیشوند و چه میشود برای تو ای سدیر که زیارت کنی قبر حسین علیه السلام را در هر جمعه پنج مرتبه و در هر روزی یکمرتبه گفتم فدایت شوم بین ما و بین او فرسخهای بسیار است فرمود بمن که بالا رو ببام خانه ات پس نظر کن بجانب راست و چپ پس بلند کن سر خود را بسوی آسمان پس قصد کن جانب قبر آنحضرت را و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ نوشته میشود برای تو زیارتی و آن زیارت حجه و عمره است سدیر گفت بسا باشد که بجا آورده ام این را در ماه بیشتر از بیست مرتبه و در صد زیارت اول از زیارات مطلقه گذشت چیزیکه مناسب این مقام بود **تذییل** در فضیلت و آداب تربت مقدسه امام حسین علیه السلام بدانکه روایات بسیار وارد شده که در تربت آنحضرت شفای هر درد و مرض است مگر مرگ و امانست از بلاها و باعث ایمنی از هر خوف و بیم است و اخبار در این باب متواتر است و معجزاتی که بسبب این تربت مقدسه ظاهر گردیده است زیاده از آنستکه ذکر شود و من در کتاب فوائد الرضویه که در تراجم علماء امامیه است در احوال سید محدث متبحر آقا سید نعمة الله جزایری ره نوشتم که آن سید جلیل در تحصیل علم زحمت بسیار کشیده و سختی و رنج بسیار برده و در اوایل تحصیل چون قادر نبوده بر چراغ بروشنی ماه مطالعه مینموده لاجرم از کثرت مطالعه در مهتاب و بسیار چیز نوشتن و مطالعه کردن چشمانش ضعف پیدا کرده بود پس بجهة روشنی چشم خود بتربت مقدسه حضرت سید الشهداء و تراب مراقد شریفه ائمه عراق علیهم السلام اکتحال میکرد و ببرکت آن تربتها چشمش روشن میگشت و نیز نگاشتم که ما در این اعصار بواسطه معاشرت با کفار و ملاحده این مطلب را استبعاد ننمایند همانا کمال الدین دمیری در حیوة الحیوان نقلکرده که افعی هرگاه هزار سال عمر کرد چشمانش کور میشود خدای تعالی

بعرش ربنا العظیم احتجبت و انتشرت و انتصحت و اعتصمت و تحصنت بالم و بکهیعص و بطه و بالمر و بحم و بحمعسق و بن و بطسم و بق و القرآن بطس و یس و انه لقسم لو تعلمون عظیم و الله ولی التوفیق المجید

(ربیع ۲) از کتاب تعبیر الرؤیا تصنیف شیخ کلینی منقول است که ثنا از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده اند که فرمود دیدم پدرم را در خواب که فرمود ای فرزند هرگاه در شدتی باشی بسیار بگو یا رؤوف یا رحیم ... در خواب می بینیم ... که در بیداری میبینیم دعاء رزق و تحیه منقول است ...

او را ملهم فرموده که رفع کوری خود و چشم خود را از پا نهج تربیتها الدلاحرم با چشم کور از بیابان قصد میکند با این وجاهای که از پا نهج در آنجا باشد واگرچه مسافتی طویل در بین باشد پس خود را میرساند بآن گیاه وچشم خود را بآن میمالد روشنی چشم او برمیگردد واین مطلب از مخبرین وغیره نیز نقل کرده اند پس هرگاه حق تعالی در یک گیاه تری این خاصیت قرار داده باشد که مار کور پی بآن ببرد وبهره خود را از آن بگیرد چه عجب واستبعادی دارد که در تربت پسر پیغمبر صلوات الله علیه وآله که در راه او خودش وعترتش کشته شده شفاء از جمیع امراض وفوائد وبرکاتی قرار داده باشد که شیعیان ومحبان از آن بهره‌ها برند وما در اینمقام بذکر چند خبر قناعت میکنیم اول روایت شده که حوریان بهشت چون یکی از ملائکه را می‌بینند که از برای کاری بر زمین میاید از او التماس میکنند که برای ما تسبیح وتربت قبر امام حسین علیه السلام بهدیه بیاورد دوم بسند معتبر منقولست که شخصی گفت حضرت امام رضا علیه السلام برای من از خراسان بسته متاعی فرستاد چون گشودم در میان آن خاکی بود از آنمرد که آورده بود پرسیدم که اینخاک چیست گفت خاک قبر امام حسین علیه السلام است وهرگز آنحضرت از جامه وغیر جامه چیزی بجائی نمیفرستد مگر آنکه این خاک را در میانش میگذارد ومیفرماید این امان است از بلاها باذن ومشیت خدا سیم روایتست که عبدالله بن ابی یعفور بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرضکرد که یکشخص از خاک قبر امام حسین علیه السلام برمیدارد ومنتفع میشود ودیگری برمیدارد ومنتفع نمیشود فرمود که نه والله هرکه بردارد واعتقاد داشته باشد که باو نفع میبخشد البته منتفع میشود چهارم از ابوحمزه ثمالی روایتست که عرضکردم بحضرت صادق علیه السلام که می‌بینم اصحاب ما میگیرند خاک قبر امام حسین علیه السلام را وطلب شفا از آن میکنند آیا شفا در آن هست فرمود که طلب شفا میتوان کرد از خاکی که بردارند از میان قبر تا چهار میل وهمچنین است خاک قبر جدم رسول خدا صلی الله علیه وآله وقبر امام حسن وامام زین العابدین وامام محمد باقر علیهم السلام پس بگیر از آنخاک که آن شفای هر درد است وسپر است برای دفع هر چه از آن ترسی وهیچ چیز با آن برابری نمیکند از چیزهائی که از آن شفا میطلبند بجز دعا وچیزیکه آنرا فاسد میکند آنستکه در ظرفها وجاهای بد میگذارند

اللهم ان ذنوبی لم تبق لی الا رجاء عفوک وقد قدمت آلة الحرمان بین یدی فانا اسئلک ما لا استحقه وادعوک بما لا استوجبه واتضرع الیک بما لا استاهله ولم یخف علیک حالی وان خفی علی الناس کتمه معرفة امری اللهم ان کان رزقی فی السماء فاهبطه وان کان فی الارض فاظهره وان کان بعیدا فقربه وان کان قریبا فیسره وان کان قلیلا فکثره وبارک لی فیه

(بیست ودوم) دعاء دفع شر ابلیس منقول از مجتبی
اللهم ان ابلیس عبد من عبیدک یرانی من حیث لا اراه وانت تراه

وانها که معالجه بآن میکنند کرامت یقین ایشان هر که یقین داشته باشد که این از برای او
شفا است هرگاه معالجه بان کند اورا کافی خواهد بود و محتاج بدوای دیگر نخواهد شد
و فاسد میکردانند این تربت را شیاطین و کافران از جنیان که خود را بران میمالند و هر چیز که
میکذرند از ان تربت را بو میکنند و اما شیاطین و کافران جن پس حسد میبرند فرزندان ادم را
بران و خود را بران میمالند که اکثر نیکی و بوی خوش بر طرف میشود و هیچ تربت از حایر بیرون
نمیاید مگر مهیا میشوند از شیاطین و کافران جن از برای ان تربت انقدر که عدد ایشانرا کسی بغیر از
خدا احصا نمیتواند کرد و ان تربت در دست صاحبش است و ایشان خود را بران میمالند و ملائکه
نمیگذارند ایشانرا که داخل حایر شوند و اگر تربت سالم از اینها بماند هر بیماررا که بآن معالجه نمایند
البته در ساعت شفا مییابد پس چون تربت را برداری پنهان کن و نام خدا بران بسیار بخوان و شنیده
که بعضی از انها که تربت را بر میدارند انرا سبک میشمارند حتی بعض از ایشان انرا در توبره چهارپایان
میاندازند یا در ظرف طعام یا چیزها یکه دست بران بسیار مالیده شود از خورجینها و جوالها
پس چگونه شفا یابد از ان کسیکه باین نوع انرا حرمت دارد و لکن دلی که در ان یقین نیست سبک
میشمارد چیزیرا که صلاحش در ان است عمل خود را فاسد میکند پنجم روایتست که هرگاه یکی شما
خواهد که بردارد تربت را باطراف انگشتان بردارد و قدر ان مثل نخود است پس ببوسد و بر هر دو دیده
گذارد و بر سایر بدن بمالد و بگوید اللّهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ التُّرْبَةِ وَبِحَقِّ مَنْ حَلَّ بِهَا وَثَوىٰ فِيهَا وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَ
أَبِيهِ وَأُمِّهِ وَأَخِيهِ وَالْأَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ وَبِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْحَافِّينَ بِهِ إِلَّا جَعَلْتَهَا شِفَاءً
مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَبُرْءاً مِنْ كُلِّ مَرَضٍ وَنَجَاةً مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَحِرْزاً مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ پس استعمال
نماید و روایتست که مهر کردن تربت امام حسین علیه السلام انستکه بران سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
بخوانی و نیز روایتست که هرگاه تربت بخوری یا بکسی بخورانی بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ
رِزْقاً وَاسِعاً وَعِلْماً نَافِعاً وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مؤلف گوید که
فوائد تربت شریفه آنحضرت بسیار است از جمله انکه مستحب است با میت در قبر گذاشتن و

... لا ... وانت ... و ... لا ... علا ... علی ... فانا ... یا رب ... لا حول و لا قوة ... [illegible]

کفن را با آن نوشتن و دیگر بسجده کردن بر آن است که روا باشد که بسجده بر آن هفت حجاب را
میدرد یعنی باعث قبولی نماز میشود که باسمانها بالا میرود و دیگر تسبیح از تربت آنحضرت ساختن
و بان تسبیح ذکر کردن و در دست داشتن است که فضیلت عظیم دارد و از خاصیتش است که
در دست آدمی تسبیح میگوید بی آنکه صاحبش تسبیح بگوید و معلوم است که این تسبیح غیر از آن تسبیح
است که در همهٔ اشیاء است کما قال الله تعالی وَاِنْ مِنْ شَیْءٍ اِلَّا یُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰکِنْ لَا تَفْقَهُونَ

(و عارف رومی) — تسبیحهم — (در معنی آن گفته)

| | | |
|---|---|---|
| گر ترا از غیب چشمی باز شد | با تو ذرات جهان همراز شد | نطق خاک و نطق آب و نطق گل |
| هست محسوس حواس اهل دل | جملهٔ ذرات در عالم نهان | با تو میگویند روزان و شبان |
| ما سمیعیم و بصیریم و باهُشیم | با شما نامحرمان ما خامشیم | از جمادی سوی جان جان شوید |
| غلغل اجزای عالم بشنوید | فاش تسبیح جمادات آیدت | وسوسهٔ تأویلها بزدایدت |

بالجمله این تسبیح که در این روایت تسبیح است که از خصوصیات تربت حضرت سید الشهداء
ارواحنا له الفداء است ششم از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که بگرداند تسبیح تربت امام
حسین علیه السلام را و بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ با هر دانه بنویسد
حقتعالی از برای او شش هزار حسنه و محو کند از او شش هزار گناه و بلند کند از برای او شش هزار
درجه و بنویسد از برای او شش هزار شفاعت و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بگرداند
سنگهائیرا که از تربت امام حسین علیه السلام میسازند یعنی تسبیح پخته پس یکبار استغفار کند هفتاد
استغفار از برای او نوشته میشود و اگر تسبیح را در دست نگاه دارد و تسبیح نگوید بعدد هر حبه هفت
مرتبه از برای او نوشته میشود هفتم در حدیث معتبر منقولست که چون حضرت صادق علیه السلام بعراق تشریف
آوردند گروهی نزد آنحضرت آمدند و عرض کردند که دانسته ایم تربت امام حسین علیه السلام موجب شفاء
هر دردیست آیا باعث ایمنی از هر خوف هست فرمود که بلی هر گاه کسی خواهد که او را از هر بیمی امان
بخشد باید تسبیحی که از تربت آنحضرت ساخته باشند در دست بگیرد و سه مرتبه این دعا را بخواند

(و غلط نسخه ثانیه) اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ اَنْ تُحْیِیَ قَلْبِیَ ... صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الشخص گفت پس سه مرتبه این کلمات را خواندم بعد از قائم را (زینه گردانید)

(بیست و چهارم) از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که بخواهد اجابت ناخوشی پیدا کند و نصرت یابد بر دشمنان خود و از مرض و بدی محفوظ بماند پس بگوید سه مرتبه در وقت دخول در شب و سه مرتبه در وقت دخول در صبح سُبْحَانَ اللهِ مِلْأَ الْمِیزَانِ وَمُنْتَهَی الْحِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضَا وَزِنَةَ الْعَرْشِ

(بیست و پنجم) نقلست از کتاب شرح الشافیة بالجنب عن سید علی بن فضل الله الحسینی ... رحمه الله

اَصْبَحْتُ اَللّٰهُمَّ مُعْتَصِماً بِذِمامِكَ وَجِوارِكَ الْمَنيعِ الَّذي لا يُطاوَلُ وَلا يُحاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غاشِمٍ وَطارِقٍ مِنْ سائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَما خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصّامِتِ وَالنّاطِقِ فى جُنَّةٍ مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلِباسٍ سابِغَةٍ حَصينَةٍ وَهِىَ وِلاءُ اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُحْتَجِزاً مِنْ كُلِّ قاصِدٍ لى اِلى اَذِيَّةٍ بِجِدارٍ حَصينِ الْاِخْلاصِ فِى الْاِعْتِرافِ بِحَقِّهِمْ وَالتَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ جَميعاً مُوقِناً اَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَمِنْهُمْ وَفيهِمْ وَبِهِمْ اُوالى مَنْ والَوْا وَاُعادى مَنْ عادَوْا وَاُجانِبُ مَنْ جانَبُوا فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَعِذْنِى اللّٰهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ ما اَتَّقيهِ يا عَظيمُ حَجَزْتُ الْاَعادى عَنّى بِبَديعِ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ اِنّا جَعَلْنا مِنْ بَيْنِ اَيْديهِمْ سَدّاً وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدّاً فَاَغْشَيْناهُمْ فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ

پس تسبیح را ببوسد و بر هر دو چشم بمالد و بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذِهِ التُّرْبَةِ الْمُبارَكَةِ وَبِحَقِّ صاحِبِها وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَبِحَقِّ اَبيهِ وَبِحَقِّ اُمِّهِ وَبِحَقِّ اَخيهِ وَبِحَقِّ وُلْدِهِ الطّاهِرينَ اجْعَلْها شِفاءً مِنْ كُلِّ داءٍ وَاَماناً مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَحِفْظاً مِنْ كُلِّ سُوءٍ پس تسبیح را بر جبین خود بگذارد پس اگر در صبح چنین کند در امان خدا باشد تا شام و اگر در شام چنین کند در امان خدا باشد تا صبح و در روایت دیگر منقولست که هر که از پادشاهی یا غیر او ترسد چون از خانه بیرون آید چنین کند تا حرز باشد او را از شر ایشان مؤلف گوید که مشهور میان علماء آنستکه خوردن گل و خاک مطلقا جایز نیست مگر تربت مقدسه امام حسین علیه السلام بقصد شفا نه قصد لذت بقدر نخودی بلکه احوط آنستکه بقدر عدسی باشد و خوبست که تربت را در دهان بگذارد و بعد از آن جرعهٔ از آب بخورد و بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقاً واسِعاً وَعِلْماً نافِعاً وَشِفاءً مِنْ كُلِّ داءٍ وَسُقْمٍ علامهٔ مجلسی ره فرموده احوط آنستکه مهر و تسبیح و تربت نخرند و نفروشند بلکه بهدیه و بخشش بدهند و در برابر آنها اگر تراضی کنند بی آنکه قول شرط کرده باشند شاید بد نباشد چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که خاک قبر امام حسین علیه السلام را بفروشد چنانستکه گوشت آنحضرت را فروخته و خریده باشد و مؤلف گوید

عليك من امرها ضيقاً ... اللهم ... انت رحمتي ... فارحمني رحمة تغنيني بها عن رحمة من سواك ... وتنفعني بها ... [illegible]

باب ششم در ذکر خواص بعضی از سور و آیات و ذکر بعضی از عبادات و مطالب ... [illegible]

که شیخ ما محدث متبحر ثقة الاسلام نوری رحمه الله در دار السلام نقل فرموده که روزی یکی از
برادران من بخدمت مرحومه والده ام رسید مادرم دید که تربت امام حسین علیه السلام را در جیب
پایین قبای خود گذاشته مادرم او را زجر کرد که این بی ادبی است بتربت مقدسه چه آنکه بسا
شود در زیر ران واقع شود و شکسته گردد برادرم گفت چنین است که فرمودی تا بحال دو مرتبه
شکسته ام ولکن عهد کرد که من بعد در جیب پایین نگذارد پس چند روزی از این قضیه گذشت
علامه والدم در خواب دید بدون آنکه از این مطلب اطلاع داشته باشد که مولای ما حضرت ابو
عبد الله الحسین علیه السلام بزیارت او تشریف آورد و در اطاق کتابخانه نشست و ملاطفت و مهربانی
بسیار کرد و فرمود بخوان پسران خود را بیایند تا ایشان را اکرام کنم پس والد پسرها را طلبید و ما
پنج نفر بودیم پس ایستادیم در نزد در مقابل آنحضرت و در نزد آنحضرت از جامه و چیزهای دیگر بود
پس یکیک را میخواند و چیزی از آنها باو میداد پس نوبت ببرادرم مرحوم رحمه الله رسید حضرت نظری
براو افکند مانند کسیکه در غضب باشد و التفات فرمود بسوی والد مرحوم و فرمود این پسر تو دو
نوبت از تربتهای قبر من در زیر ران خود شکسته است پس مثل برادران دیگر او را نخواند بلکه
افکند بسوی او چیزی و الآن در نظرم هست که گویا قاب شانه ترمه باو داد پس علامه والد بیدار شد
و خواب خود را برای مرحومه والده نقل کرد و والده حکایت را برای ایشان بیان کرد والد تعجب
کرد از صدق این خواب انتهی

## فصل هشتم

در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین یعنی امام موسی کاظم و امام محمد تقی علیهما السلام و ذکر مسجد براثا
و زیارت نواب اربعه رضی الله عنهم و زیارت جناب سلمان رضی الله عنه و مشتمل است بر چند مطلب

### مطلب اول (در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام است)

بدانکه از برای زیارت این دو امام معصوم علیهما السلام فضل بسیاری ذکر شده و در اخبار کثیره وارد
شده که زیارت امام موسی علیه السلام مثل زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و در روایتی است
که هر که او را زیارت کند مثل آنست که زیارت کرده باشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله و امیر المؤمنین علیهما

محو نمود از صحیفه و حشر و محو و بکند و نعمات و اهلش را ایمن از عذاب قبر و نادر دل غیابد حقتعالی از عمل خشکنده را و گرنه در جوار حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله خواهد بود (دویم) در نزد و زران کتابست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمودند هر که بخواند چهار آیه از اول سوره بقره و آیة الکرسی و دو آیه بعد از آن و سه آیه آخر بقره را نه بیند در جان و مال خود چیزی را که مکروه او باشد و نزدیک نشود باو شیطان و فراموش نکند قرآن را (سیم) در نزد و زرانکه روایت از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که هر که سوره انا انزلناه را بخواند و صدایش را بآن بلند کند مثل کسی باشد که شمشیر از نیام کشیده در راه خدا

زاو در روایت دیگر مثل آنستکه امام حسین علیه السلام را زیارت کرده باشد و در حدیث دیگر هر که او را
زیارت کند بهشت از برای او است و شیخ جلیل محمد بن شهرآشوب در مناقب از تاریخ بغداد نقل
کرده که خطیب مؤلف آن کتاب بسند خود از علی بن خلال نقل نموده که گفت هیچ امر مهمی رو
نداد مرا که بعد از آن بروم بنزد قبر حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام و متوسل بآنجناب شوم مگر آنکه خدا آنرا
از برای من آسان کرد و نیز گفته که دیده شد در بغداد زنیکه میدوید پس باو گفتند که بکجا میروی
گفت بسوی قبر موسی بن جعفر علیهما السلام که دعا کنم برای پسرم که او را حبس کرده اند مردی حنبلی مذهب در آنجا
حاضر بود استهزاء کرد با آن زن و گفت پسرت در زندان مرد آن زن گفت خداوندا از تو سؤال
میکنم بحق آنکسیکه او را در زندان شهید کردند که مرادش همان حضرت است که قدرت خود را بمن
بنمائی ناگاه پسر او از زندان رها کردند و پسر آن مرد حنبلی را که استهزاء کرده بود بجنایت او گرفتند و
شیخ صدوق از ابرهیم بن عقبه روایت کرده که گفت نوشتم بخدمت امام علی نقی علیه السلام و در نامه سؤال
کرده بودم از زیارت ابیعبدالله الحسین علیه السلام و از زیارت امام موسی و امام محمد تقی علیهما السلام یعنی
آنکه کدام یک از اینها زیارتش بهتر است پس حضرت در جواب مرقوم فرموده بودند ابو عبدالله علیه السلام
مقدم است و زیارت این دو معصوم جامعتر و ثوابش بزرگتر است و اما کیفیت زیارت کاظمین
علیهما السلام پس بدانکه زیارات در آنحرم شریف بعضی مختص است بهر یک از آن دو بزرگوار و بعضی مشترک
مابین آن دو امام است اما زیارت مختص بامام موسی علیه السلام پس چنانکه سید ابن طاوس در مزار نقل نموده
آنستکه چون خواستی آنحضرت را زیارت کنی سزاوار است که غسل کنی پس روانه شو بزیارت با آنی و
وقار همینکه بحرم رسیدی بایست و بگو اَللهُ اَکْبَرُ اَللهُ اَکْبَرُ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ وَالْحَمْدُ
لِلّهِ عَلی هِدایَتِهِ لِدینِهِ وَالتَّوْفیقِ لِما دَعا اِلَیْهِ مِنْ سَبیلِهِ اَللّهُمَّ اِنَّکَ اَکْرَمُ مَقْصُودٍ وَاَکْرَمُ
مَأتِیٍّ وَقَدْ اَتَیْتُکَ مُتَقَرِّباً اِلَیْکَ بِابْنِ بِنْتِ نَبِیِّکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَعَلی آبائِهِ الطّاهِرینَ
وَاَبْنائِهِ الطَّیِّبینَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تُخَیِّبْ سَعْیی وَلا تَقْطَعْ رَجائی وَاجْعَلْنی
عِنْدَکَ وَجیهاً فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبینَ پس داخل شو و مقدم دار پای راست خود را و بگو

قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ
قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ

بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِی سَبِیلِ اللّٰهِ وَعَلَیٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِی وَ لِوَالِدَیَّ وَلِجَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنَاتِ پس همینکه رسیدی بدر قبه شریفه بایست و اذن طلب کن و بگو ءَاَدْخُلُ یَا رَسُولَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یَا نَبِیَّ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یَا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ ءَاَدْخُلُ یَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ ءَاَدْخُلُ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَیْنَ ءَاَدْخُلُ یَا اَبَا مُحَمَّدٍ عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ ءَاَدْخُلُ یَا اَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ ءَاَدْخُلُ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ ءَاَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا الْحَسَنِ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ ءَاَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا جَعْفَرٍ ءَاَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ پس داخل شو و چهار مرتبه بگو اَللّٰهُ اَکْبَرُ پس بایست مقابل قبر و قبله را پشت کتف خود قرار بده پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا وَلِیَّ اللّٰهِ وَابْنَ وَلِیِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا صَفِیَّ اللّٰهِ وَابْنَ صَفِیِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا اَمِینَ اللّٰهِ وَابْنَ اَمِینِهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا نُورَ اللّٰهِ فِی ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا اِمَامَ الْهُدَیٰ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا عَلَمَ الدِّینِ وَالتُّقَیٰ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا خَازِنَ عِلْمِ النَّبِیِّینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا خَازِنَ عِلْمِ الْمُرْسَلِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا نَائِبَ الْاَوْصِیَاءِ السَّابِقِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مَعْدِنَ الْوَحْیِ الْمُبِینِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا صَاحِبَ الْعِلْمِ الْیَقِینِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا عَیْبَةَ عِلْمِ الْمُرْسَلِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْاِمَامُ الصَّالِحُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْاِمَامُ الزَّاهِدُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْاِمَامُ الْعَابِدُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْاِمَامُ السَّیِّدُ الرَّشِیدُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْمَقْتُولُ الشَّهِیدُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ وَابْنَ وَصِیِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مَوْلَایَ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللّٰهِ مَا حَمَّلَكَ وَحَفِظْتَ مَا اسْتُودِعْتَ وَحَلَّلْتَ حَلَالَ اللّٰهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللّٰهِ وَاَقَمْتَ اَحْكَامَ اللّٰهِ وَتَلَوْتَ كِتَابَ اللّٰهِ وَصَبَرْتَ عَلَی الْاَذَیٰ فِی جَنْبِ اللّٰهِ وَجَاهَدْتَ فِی اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّیٰ اَتَاكَ الْیَقِینُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مَضَیْتَ عَلَیٰ مَا مَضَیٰ عَلَیْهِ اٰبَاؤُكَ الطَّاهِرُونَ وَاَجْدَادُكَ الطَّیِّبُونَ الْاَوْصِیَاءُ الْهَادُونَ الْاَئِمَّةُ الْمَهْدِیُّونَ لَمْ تُؤْثِرْ

---

(خواص آیات قرآن)

بود از شر او بخوانند آن سوره را از پیش رو و از پشت سر و از طرف راست و از طرف چپ خود پس هرگاه چنین کرد حفظ الهی در برگیرد او را و منع کند او را از شر او و هرگاه زنی که از شر او بخواند صد آیه از قرآن از هر جای قرآن که باشد پس بگو اَللّٰهُمَّ اكْشِفْ عَنِّی الْبَلَاءَ

سوره (ششم) در شرح کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر مومن که ایمان بخدا و روز قیامت دارد و البته ترک نکند در عقب هر نماز قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ را در عقب فریضه پس بدرستیکه جمع کند خداوند از برای او خیر دنیا و آخرت و بیامرزد او را و پدر و مادر او را و ما ولد ...

عمیٰ علی هدیً ولم تمل من حقٍّ الی باطلٍ واشهد انّك نصحت للّه ولرسوله وللامیر
المؤمنین وانّك ادّیت الامانة واجتنبت الخیانة واقمت الصّلوة واتیت الزّکوة
وامرت بالمعروف ونهیت عن المنکر وعبدت اللّه مخلصاً مجتهداً محتسباً حتّی اتیك
الیقین فجزاك اللّه عن الاسلام واهله افضل الجزاء واشرف الجزاء اتیتك یابن رسول
اللّه زائراً عارفاً بحقّك مقرّاً بفضلك محتملاً لعلمك محتجباً بذمّتك عائذاً بقبرك
لائذاً بضریحك مستشفعاً بك الی اللّه موالیاً لاولیائك معادیاً لاعدائك
مستبصراً بشأنك وبالهدی الّذی انت علیه عالماً بضلالة من خالفك وبالعمی
الّذی هم علیه بابی انت وامّی ونفسی واهلی ومالی وولدی یابن رسول اللّه اتیتك
متقرّباً بزیارتك الی اللّه تعالی ومستشفعاً بك الیه فاشفع لی عند ربّك لیغفر
لی ذنوبی ویعفو عن جرمی ویتجاوز عن سیّئاتی ویمحو عنّی خطیئاتی ویدخلنی الجنّة
ویتفضّل علیّ بما هو اهله ویغفر لی ولآبائی ولاخوانی واخواتی ولجمیع المؤمنین
والمؤمنات فی مشارق الارض ومغاربها بفضله وجوده ومنّه پس بیانداز خود را بر قبر
و ببوس آن را و بگذار دو طرف روی خود را بر آن و دعا کن بآنچه میخواهی پس برگرد بجانب سر و بگو
السّلام علیك یا مولای یا موسی بن جعفر ورحمة اللّه وبرکاته اشهد انّك الامام الهادی
والولیّ المرشد وانّك معدن التّنزیل وصاحب التّأویل وحامل التّوریة والانجیل والعالم
العادل والصّادق العامل یا مولای انا ابرء الی اللّه من اعدائك واتقرّب الی اللّه
بموالاتك فصلّی اللّه علیك وعلی آبائك واجدادك وابنائك وشیعتك ومحبّیك
ورحمة اللّه وبرکاته پس دو رکعت نماز زیارت بکن بخوان در آن سورهٔ یٰس والرّحمن یا هر چه
آسان باشد از قرآن پس دعا کن بآنچه میخواهی زیارت دیگر برای حضرت امام موسی علیه السلام شیخ
مفید و شهید و محمّد بن المشهدی فرموده اند چون خواستی زیارت کنی آنجناب را در بغداد پس
غسل کن برای زیارت و قصد کن حرم شریف را و بایست بر در حرم و اذن دخول بطلب پس داخل

(هفتم) و نیز از حضرت صادق روایت کرده که هر که سورهٔ الهیکم التکاثر را بخواند در نماز واجب بنویسد خدا از برای او ثواب ... شهید

(هشتم) و نیز از حضرت صادق روایت کرده که هر که بخواند سورهٔ والعصر را ... مبعوث شود روز قیامت ... از قبر ... داخل بهشت

(نهم) از حضرت امام جعفر صادق ... منقول است که ... بیمار ... و هر که شب ... سر ... قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس ... و توحید ... محفوظ بماند تا آن ... باشد ... روز دیگر

(دهم) و نیز شیخ کلینی از حضرت ... روایت ... حضرت صادق ...

حرم شود در حالیکه میگوئی بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَالسَّلَامُ عَلٰى أَوْلِيَاءِ اللّٰهِ بعد از آن برو تا آنکه مقابل قبر حضرت موسی بن جعفر
علیهما السلام شوی پس چون ایستادی نزد قبر آنجناب پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللّٰهِ فِي ظُلُمَاتِ
الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللّٰهِ
أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ
الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذٰى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا
وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصًا حَتّٰى أَتَاكَ الْيَقِينُ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَوْلٰى بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهِ وَأَنَّكَ ابْنُ رَسُولِ
اللّٰهِ حَقًّا أَبْرَءُ إِلَى اللّٰهِ مِنْ أَعْدَائِكَ وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللّٰهِ بِمُوَالاتِكَ أَتَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ عَارِفًا
بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ پس خود را بر قبر بیفکن
و بوسه کن و گونه‌های خود را بر او بگذار پس بگرد از آنجا و بیا بجانب سر و بایست و بگو اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ صَادِقٌ أَدَّيْتَ نَاصِحًا وَقُلْتَ أَمِينًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا
لَمْ تُؤْثِرْ عَمًى عَلَى الْهُدٰى وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ إِلٰى بَاطِلٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى آبَائِكَ وَأَبْنَائِكَ
الطَّاهِرِينَ پس ببوس قبر منور را و دو رکعت نماز زیارت بگذار و بعد از آن هر چند رکعت نماز که
خواهی بکن پس از آن بسجده برو و بگو اَللّٰهُمَّ إِلَيْكَ اعْتَمَدْتُ وَإِلَيْكَ قَصَدْتُ وَبِفَضْلِكَ
رَجَوْتُ وَقَبْرَ إِمَامِيَ الَّذِي أَوْجَبْتَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ زُرْتُ وَبِهِ إِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ فَبِحَقِّهِمُ
الَّذِي أَوْجَبْتَ عَلٰى نَفْسِكَ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَا كَرِيمُ پس روی راست خود را
بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ قَدْ عَلِمْتَ حَوَائِجِي فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِهَا پس جانب چپ رو را
بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ قَدْ أَحْصَيْتَ ذُنُوبِي فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْهَا
وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ پس برگرد بسجده و بگو شُكْرًا شُكْرًا صد مرتبه پس سر از
سجده بردار و دعا کن بآنچه خواهی از برای هر که میخواهی و دوست داری از اخوان مؤمنین و سید
جلیل علی بن طاوس رضی الله عنه در مصباح الزائر در یکی از زیارات حضرت موسی بن جعفر علیهما

بتفصیل ای مفضل من حفظ
کی خود را از تمام نمود به
بسم الله الرحمن الرحیم ده بار
هو الله احد که بخواند از آنرا
از طرف راست و طرف چپ
و از پیش رو و از پشت سر
و از بالای سر و پایین پای
خود دهد که داخل شود بر
سلطان نماز بخوان [illegible]
از او در دو فیلکه نظر او را کی
بشمار بدست چپ خود درست
خود را بهمان حال که آنکه
جمع کرده برای شماره بگذار
باشد تا از نزد او بیرون شوی
و بعضی گفته‌اند که بخوانند
سوره را تا رد مکن تا از نزد او
بیرون شوی (یازدهم)
در حدیثی از امیر المؤمنین علیه السلام
منقول است که برای ایمنی از
سوختن و غرق شدن بخوانند
[illegible]

این صلوات را بآنحضرت که محتوی است بر شمه از فضائل و مناقب و عبادت و مصائب آنجناب نقل کرده البته زائر از فیض خواندن آن خود را محروم نکند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَیْتِهِ وَ صَلِّ عَلیٰ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَصِیِّ الْاَبْرارِ وَ اِمامِ الْاَخْیارِ وَ عَیْبَةِ الْاَنْوارِ وَ وارِثِ السَّکینَةِ وَ الْوَقارِ وَ الْحِکَمِ وَ الْآثارِ الَّذی کانَ یُحْیِی اللَّیْلَ بِالسَّهَرِ اِلَی السَّحَرِ بِمُواصَلَةِ الْاِسْتِغْفارِ حَلیفِ السَّجْدَةِ الطَّویلَةِ وَ الدُّمُوعِ الْغَزیرَةِ وَ الْمُناجاةِ الْکَثیرَةِ وَ الضَّراعاتِ الْمُتَّصِلَةِ وَ مَقَرِّ النُّهیٰ وَ الْعَدْلِ وَ الْخَیْرِ وَ الْفَضْلِ وَ النَّدیٰ وَ الْبَذْلِ وَ مَأْلَفِ الْبَلْویٰ وَ الصَّبْرِ وَ الْمُضْطَهَدِ بِالظُّلْمِ وَ الْمَقْبُورِ بِالْجَوْرِ وَ الْمُعَذَّبِ فی قَعْرِ السُّجُونِ وَ ظُلَمِ الْمَطامیرِ ذِی السّاقِ الْمَرْضُوضِ بِحَلَقِ الْقُیُودِ وَ الْجَنازَةِ الْمُنادیٰ عَلَیْها بِذُلِّ الْاِسْتِخْفافِ وَ الْوارِدِ عَلیٰ جَدِّهِ الْمُصْطَفیٰ وَ اَبیهِ الْمُرْتَضیٰ وَ اُمِّهِ سَیِّدَةِ النِّساءِ بِاِرْثٍ مَغْصُوبٍ وَ وَلاءٍ مَسْلُوبٍ وَ اَمْرٍ مَغْلُوبٍ وَ دَمٍ مَطْلُوبٍ وَ سَمٍّ مَشْرُوبٍ اَللّٰهُمَّ وَ کَما صَبَرَ عَلیٰ غَلیظِ الْمِحَنِ وَ تَجَرَّعَ غُصَصَ الْکُرَبِ وَ اسْتَسْلَمَ لِرِضاکَ وَ اَخْلَصَ الطّاعَةَ لَکَ وَ مَحَضَ الْخُشُوعَ وَ اسْتَشْعَرَ الْخُضُوعَ وَ عادَی الْبِدْعَةَ وَ اَهْلَها وَ لَمْ یَلْحَقْهُ فی شَیْءٍ مِنْ اَوامِرِکَ وَ نَواهیکَ لَوْمَةُ لائِمٍ صَلِّ عَلَیْهِ صَلاةً نامِیَةً مُنیفَةً زاکِیَةً تُوجِبُ لَهُ بِها شَفاعَةَ اُمَمٍ مِنْ خَلْقِکَ وَ قُرُونٍ مِنْ بَرایاکَ وَ بَلِّغْهُ عَنّا تَحِیَّةً وَ سَلاماً وَ آتِنا مِنْ لَدُنْکَ فی مُوالاتِهِ فَضْلاً وَ اِحْساناً وَ مَغْفِرَةً وَ رِضْواناً اِنَّکَ ذُو الْفَضْلِ الْعَمیمِ وَ التَّجاوُزِ الْعَظیمِ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

امّا زیارت مخصوص بامام محمد تقی علیه السلام پس همان سه بزرگوار فرموده اند که پس متوجه شو بسوی قبر ابی جعفر محمد بن علی الجواد علیهما السلام که در پشت سر جد بزرگوار خود مدفون است و چون ایستادی نزد قبر حضرت پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نُورَ اللّٰهِ فی ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَ عَلیٰ آبائِکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَ عَلیٰ اَبْنائِکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَ عَلیٰ اَوْلِیائِکَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَ آتَیْتَ الزَّکوٰةَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ تَلَوْتَ الْکِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَ جاهَدْتَ فِی اللّٰهِ حَقَّ جِهادِهِ

وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذىٰ فى جَنْبِهِ حَتّىٰ اَتٰيكَ الْيَقِينُ اَتَيْتُكَ زٰائِراً عٰارِفاً بِحَقِّكَ مُوٰالِياً لِاَوْلِيٰائِكَ
مُعٰادِياً لِاَعْدٰائِكَ فَاشْفَعْ لى عِنْدَ رَبِّكَ پس ببوس قبر را و روی خود را بر آن بنه پس دو رکعت
نماز زیارت کن و بعد از آن هر نماز که خواهی بکن از پس برو بسجده و بگو اِرْحَمْ مَنْ اَسٰاءَ وَاقْتَرَفَ
وَاسْتَكٰانَ وَاعْتَرَفَ پس جانب روی راست را بکن از و بگو اِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ
پس روی چپ خود را بکن از و بگو عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يٰا كَرِيمُ
پس برگرد بسجده و بگو صد مرتبه شُكْراً شُكْراً پس برو بکار خود زیارت دیگر برای حضرت امام
محمد تقی علیه السلام سید بن طاوس در مزار فرموده چون زیارت کردی حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را
می‌ایستی نزد قبر حضرت جواد علیه السلام و میگوئی اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا اَبٰا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ
الْبَرَّ التَّقِيَّ الْاِمٰامَ الْوَفِيَّ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا وَلِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ
عَلَيْكَ يٰا نَجِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا سَفِيرَ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا سِرَّ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ
يٰا ضِيٰاءَ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا سَنٰاءَ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا كَلِمَةَ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ
يٰا رَحْمَةَ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النُّورُ السّٰاطِعُ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْبَدْرُ الطّٰالِعُ اَلسَّلاٰمُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الطَّيِّبُ مِنَ الطَّيِّبِينَ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الطّٰاهِرُ مِنَ الْمُطَهَّرِينَ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا الْاٰيَةُ الْعُظْمىٰ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْحُجَّةُ الْكُبْرىٰ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُطَهَّرُ مِنَ
الزَّلاّٰتِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُنَزَّهُ عَنِ الْمُعْضِلاٰتِ (الْمُعْظِلاٰتِ خ ل) اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَلِيُّ عَنْ نَقْصِ
الْاَوْصٰافِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الرَّضِيُّ عِنْدَ الْاَشْرٰافِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا عَمُودَ الدِّينِ اَشْهَدُ
اَنَّكَ وَلِيُّ اللّٰهِ وَحُجَّتُهُ فى اَرْضِهِ وَاَنَّكَ جَنْبُ اللّٰهِ وَخِيَرَةُ اللّٰهِ وَمُسْتَوْدَعُ عِلْمِ اللّٰهِ وَعِلْمِ
الْاَنْبِيٰاءِ وَرُكْنُ الْاِيمٰانِ وَتَرْجُمٰانُ الْقُرْاٰنِ وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنِ اتَّبَعَكَ عَلَى الْحَقِّ وَالْهُدىٰ وَاَنَّ مَنْ
اَنْكَرَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْعَدٰاوَةَ عَلَى الضَّلاٰلَةِ وَالرَّدىٰ اَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ وَاِلَيْكَ مِنْهُمْ فِى الدُّنْيٰا
وَالْاٰخِرَةِ وَالسَّلاٰمُ عَلَيْكَ مٰا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهٰارُ و بفرست صلوات بر آنحضرت اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ التَّقِيِّ وَالْبَرِّ الْوَفِيِّ وَالْمُهَذَّبِ النَّقِيِّ

هادِیَ الْاُمَّةِ وَوارِثَ الْاَئِمَّةِ وَخازِنَ الرَّحْمَةِ وَيَنْبُوعَ الْحِكْمَةِ وَقائِدَ الْبَرَكَةِ وَعَدِيلَ
الْقُرْآنِ فِي الطّاعَةِ وَواحِدَ الْاَوْصِياءِ فِي الْاِخْلاصِ وَالْعِبادَةِ وَحُجَّتَكَ الْعُلْيا وَمَثَلَكَ
الْاَعْلى وَكَلِمَتَكَ الْحُسْنَى الدّاعِيَ اِلَيْكَ وَالدّالَّ عَلَيْكَ الَّذِي نَصَبْتَهُ عَلَماً لِعِبادِكَ
وَمُتَرْجِماً لِكِتابِكَ وَصادِعاً بِاَمْرِكَ وَناصِراً لِدِينِكَ وَحُجَّةً عَلى خَلْقِكَ وَنُوراً تَخْرِقُ بِهِ
الظُّلَمَ وَقُدْوَةً تُدْرَكُ بِهَا الْهِدايَةُ وَشَفِيعاً تُنالُ بِهِ الْجَنَّةُ اللّهُمَّ وَكَما اَخَذَ فِي خُشُوعِهِ
لَكَ حَظَّهُ وَاسْتَوْفى مِنْ خَشْيَتِكَ نَصِيبَهُ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَضْعافَ ما صَلَّيْتَ عَلى وَلِيٍّ
اِرْتَضَيْتَ طاعَتَهُ وَقَبِلْتَ خِدْمَتَهُ وَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَآتِنا فِي مُوالاتِهِ مِنْ
لَدُنْكَ فَضْلاً وَاِحْساناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْواناً اِنَّكَ ذُو الْمَنِّ الْقَدِيمِ وَالصَّفْحِ الْجَمِيلِ پس
نماز زیارت بجا آور و بعد از سلام بگو اللّهُمَّ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوبُ الدعاء. زیارت
دیگر مختص بآنحضرت شیخ صدوق در فقیه روایت کرده که چون خواهی زیارت کنی آنحضرت را
پس غسل کن و خود را پاکیزه نما و جامهٔ پاک بپوش و بگو در زیارت آنجناب اللّهُمَّ صَلِّ عَلى
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْاِمامِ التَّقِيِّ النَّقِيِّ الرَّضِيِّ الْمَرْضِيِّ وَحُجَّتِكَ عَلى مَنْ فَوْقَ الْاَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرى
صَلاةً كَثِيرَةً نامِيَةً زاكِيَةً مُبارَكَةً مُتَواصِلَةً مُتَرادِفَةً مُتَواتِرَةً كَاَفْضَلِ ما صَلَّيْتَ
عَلى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيائِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا نُورَ اللّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ
يا حُجَّةَ اللّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا اِمامَ الْمُؤْمِنِينَ وَوارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَسُلالَةَ الْوَصِيِّينَ السَّلامُ
عَلَيْكَ يا نُورَ اللّهِ فِي ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَتَيْتُكَ زائِراً عارِفاً بِحَقِّكَ مُعادِياً لِاَعْدائِكَ مُوالِياً
لِاَوْلِيائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ آنگاه حاجت خود را طلب کن بعد از آن نماز زیارت [illegible]
قبله کرده آن قبر امام محمد تقی علیه السلام [illegible] چهار رکعت در نزد سر آنحضرت [illegible]
امام موسی کاظم و دو رکعت [illegible] امام محمد تقی علیه السلام [illegible] در نزد سر امام موسی کاظم [illegible]
مقابل قبور قریش [illegible] تا از قبله خود گردانیده [illegible]
صدوق ظاهر میشود که در زیارت [illegible] امام محمد تقی علیه السلام [illegible] جواد علیه السلام

جدا و قبه و درِ علیحده داشته بعد از زیارت از آنجا بیرون میآمدند و در رقبهٔ حضرت جواد علیه السلام میرفتند که آنهم بنای علیحده داشته و اما زیارت مشترکه میان دو امام همام علیهما السلام پس آن هم بر دو قسم است قسم اول آنکه آنرا برای هر کدام علیحده باید خواند شیخ جلیل جعفر بن محمد بن قولویه قمی در کامل الزیارة از حضرت امام علی نقی علیه السلام روایت کرده که در زیارت هر یک از آن دو امام چنین بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نُورَ اللهِ فی ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ بَدا لِلّٰهِ فی شَأْنِهِ اَتَیْتُکَ زائِراً عارِفاً بِحَقِّکَ مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّکَ یا مَوْلایَ و این زیارت در نهایت اعتبار است و شیخ صدوق و شیخ کلینی و شیخ طوسی نیز با اختلافی از آن ذکر نموده اند قسم دوم زیارتیست که بخوانند آن هر دو امام علیهما السلام زیارت شوند و آنچنانست که شیخ مفید و شهید و محمد بن المشهدی ذکر کرده اند که در زیارت آن دو بزرگوار همینکه ایستادی نزد ضریح طاهر میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا وَلِیَّیِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا حُجَّتَیِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا نُورَیِ اللهِ فی ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَشْهَدُ اَنَّکُما قَدْ بَلَّغْتُما عَنِ اللهِ ما حَمَّلَکُما وَحَفِظْتُما مَا اسْتُودِعْتُما وَحَلَّلْتُما حَلالَ اللهِ وَحَرَّمْتُما حَرامَ اللهِ وَاَقَمْتُما حُدُودَ اللهِ وَتَلَوْتُما کِتابَ اللهِ وَصَبَرْتُما عَلَی الْاَذی فی جَنْبِ اللهِ مُحْتَسِبَیْنِ حَتّی اَتیکُمَا الْیَقینُ اَبْرَءُ اِلَی اللهِ مِنْ اَعْدائِکُما وَاَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ بِوِلایَتِکُما اَتَیْتُکُما زائِراً عارِفاً بِحَقِّکُما مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکُما مُعادِیاً لِاَعْدائِکُما مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَی الَّذی اَنْتُما عَلَیْهِ عارِفاً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَکُما فَاشْفَعا لی عِنْدَ رَبِّکُما فَاِنَّ لَکُما عِنْدَ اللهِ جاهاً عَظیماً وَمَقاماً مَحْمُوداً پس ببوس تربت شریف آنجا را و بگذار رو و دو رخسار را بر آن پس برو بجانب سر مقدس و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا حُجَّتَیِ اللهِ فی اَرْضِهِ وَسَمائِهِ عَبْدُکُما وَوَلِیُّکُما زائِرُکُما مُتَقَرِّباً اِلَی اللهِ بِزِیارَتِکُما اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لی لِسانَ صِدْقٍ فی اَوْلِیائِکَ الْمُصْطَفَیْنَ وَحَبِّبْ اِلَیَّ مَشاهِدَهُمْ وَاجْعَلْنی مَعَهُمْ فِی الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

پس نماز زیارت [illegible] از برای هر امامی دو رکعت بخوان [illegible] آنچه میخواهی مؤلف گوید که [illegible]

(نوز[illegible]نات)

[illegible] اللّهمّ [illegible] الاعظم الاکبر [illegible] النّار [illegible]

(نمازدهم) شیخ کفعمی در مصباح [illegible] تعقیبات بعض [illegible] در خلاصة الاذکار [illegible]

و از فقهاء تقیه بسیار شدید بوده است زیارتهای مخصوص برای زیارت این دو امام علیهما السلام
میفرمودند که شیعیان از اسباب طغیان زمان محفوظ باشند و اگر زائر طالب زیارت طویلی باشد
بخواند زیارات جامعه را که بهترین زیارتهاست برای ایشان مخصوصاً بلکه زیارت از آنها که
از حدیث ظاهر میشود که مزید اختصاص بحضرت امام موسی علیه السلام دارد و از زیارت بعد از این دو اول زیارات
جامعه مرقوم خواهد شد رجوع بانجا شود و چون زائر خواست که از بلدان دو امام علیهما السلام بیرون رود
وداع کند اند و جناب زاید غایتهای وداع که از آنجمله است آنچه شیخ طوسی علیه الرحمه در تهذیب ذکر نموده
فرموده که چون خواهی وداع کنی امام موسی علیه السلام را بایست نزد قبر و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا
اَبَا الْحَسَنِ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ اَسْتَوْدِعُکَ اللهَ وَ اَقْرَءُ عَلَیْکَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَ بِالرَّسُولِ
وَ بِما جِئْتَ بِهِ وَ دَلَلْتَ عَلَیْهِ اَللّهُمَّ اکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ و همچنین در وداع حضرت امام محمد
تقی علیه السلام فرموده میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ اَسْتَوْدِعُکَ
اللهَ وَ اَقْرَءُ عَلَیْکَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَ بِرَسُولِهِ وَ بِما جِئْتَ بِهِ وَ دَلَلْتَ عَلَیْهِ اَللّهُمَّ اکْتُبْنا مَعَ
الشّاهِدینَ پس سؤال کن از خدا که این آخر زیارت تو نباشد دیگر توفیق برگشتن بیابی و قبر ببوس
و روهای خود را بر قبر گذار مؤلف گوید از چیزهائیکه مناسبت دارد اینجا نقل شود حکایت سعید
صالح صفی متقی حاجی علی بغدادی است که شیخ ما در جنة المأوی و نجم الثاقب نقل کرده و در نجم
فرموده که اگر نبود در این کتاب شریف مگر این حکایت متقنه صحیحه که در آن فواید بسیاست [illegible]
واقع شده هر آینه کافی بود در شرافت و نفاست آن پس بعد از مقدماتی فرموده که حاجی مذکور [illegible]
نقل کرد که در ذمه من هشتاد تومان مال امام علیه السلام جمع شد پس رفتم بنجف اشرف بیست تومان [illegible]
دادم بجناب علم الهدی والتقی شیخ مرتضی اعلی الله مقامه و بیست تومان بجناب شیخ محمد حسین [illegible]
و بیست تومان بجناب شیخ محمد حسن شروقی و باقی ماند در ذمه من بیست تومان [illegible]
در مراجعت بدهم بجناب شیخ محمد حسن کاظمینی آل یاسین ایده الله [illegible]
داشتم که تعجیل کنم در ادای [illegible]

امامين همامين كاظمين عليهما السلام و پس از آن رفتم خدمت جناب شيخ سلمه الله و قدرى از آن بيست تومان را
دادم و باقى را وعده كردم كه بعد از فروش بعضى از اجناس بتدريج بر من حواله كنند كه باهلش برسانم
و عزم كردم بر مراجعت ببغداد در عصر آن روز و جناب شيخ خواهش كرد بمانم معذرت خواستم كه بايد مزد
عمله كارخانه شعربافى كه دارم بدهم چون رسم چنين بود كه مزد هفته را در عصر پنجشنبه ميدادم
پس برگشتم چون ثلث از راه را رفتم سيد جليلى را ديدم كه از طرف بغداد رو بمن ميآيد چون
نزديك شد سلام كرد و دستهاى خود را گشود براى مصافحه و معانقه فرمود اهلاً و سهلاً و مرا در بغل
گرفت و معانقه كرديم و هر دو يكديگر را بوسيديم و بر سر عمامه سبز روشنى داشت و بر رخسار مبارك
خال سياه بزرگى بود پس ايستاد و فرمود حاجى على خير است بكجا ميروى گفتم كاظمين عليهما السلام را زيارت كردم و
برميگردم ببغداد فرمود امشب شب جمعه است برگرد گفتم يا سيدى متمكن نيستم فرمود هستى برگرد تا شهادت
دهم براى تو كه از مواليان جدم امير المؤمنين عليه السلام و از مواليان مائى و شيخ شهادت دهد زيرا كه
خداى تعالى امر فرموده دو شاهد بگيريد و اين اشاره بود بمطلبى كه در خاطر داشتم كه از جناب شيخ خواهش كنم
نوشته بمن دهد كه من از مواليان اهلبيت عليهم السلام و آنرا در كفن خود بگذارم پس گفتم تو چه
ميدانى و چگونه شهادت ميدهى فرمود كسيكه حق او را باو ميرسانند چگونه آن رساننده را نميشناسد
گفتم چه حق فرمود آنچه رساندى بوكيل من گفتم وكيل تو كيست فرمود شيخ محمد حسن گفتم وكيل تو است
فرمود وكيل من است و بجناب آقا سيد محمد گفته بود كه در خاطرم خطور كرد كه اين سيد جليل مرا باسم
خواند با آنكه مرا نميشناسد پس بخود گفتم شايد او مرا ميشناسد و من او را فراموش كردم باز در نفس
خود گفتم كه اين سيد از حق سادات از من چيزى ميخواهد و خوش دارم كه از مال امام عليه السلام چيزى باو
برسانم پس گفتم كه اى سيد در نزد من از حق شما چيزى مانده بود رجوع كردم در امر آن بجناب شيخ محمد
حسن براى آنكه ادا كنم حق شما يعنى سادات را باذن او پس در روى من تبسمى كرد و فرمود آرى رساندى
بعضى از حق ما را بسوى وكلاى ما در نجف اشرف پس گفتم آنچه ادا كردم قبول شد فرمود آرى پس در خاطرم
گذشت كه اين سيد ميگويد بالنسبة بعلماء اعلام وكلاى ما و اين در نظرم بزرگ آمد پس گفتم

... عليهم اجمعين التسليم ان تصلى على محمد و آل محمد و ان ترزقنى ... صيام شهرك ... التى هو فيها
(هفتم) در نزد ... نقلا عن بعض الكتب ... كتاب ... البعض ... ارزاق ... كه گفت ... كه اند ... امر ... پس شب ... احدى از شما ... ظاهر باشد و در فراش ... ظاهر باشد و با وضو باشد ... هفت مرتبه والشمس و هفت مرتبه والليل ... اللهم اجعل لى من امرى فرجا و مخرجا ...

وکلا بند در قبض حقوق سادات و مرا غفلت گرفت انتهی انگاه فرمود برگرد جدم را زیارت کن
پس برگشتم و دست راست و در دست چپ من بود چون براه افتادیم دیدیم در طرف راست ما نهر
اب سفید صاف جاریست و درختان لیمو و نارنج و انار و انگور و غیر ان همه با ثمر در یکوقت با انکه
موسم انها نبود بر بالای سر ما سایه انداخته گفتم این نهر و این درختها چیست فرمود هر کس از موالیان
ما که زیارت کند جد ما را و زیارت کند ما را اینها با او هست پس گفتم میخواهم سؤالی کنم فرمود
سؤال کن گفتم شیخ عبد الرزاق مرحوم مردی بود مدرس روزی نزد او رفتم شنیدم که میگفت
کسیکه در طول عمر خود روزها روزه باشد وشبها بعبادت بسر برد و چهل حج و چهل عمره بجای
آورد و در میان صفا و مروه بمیرد و از موالیان امیر المؤمنین علیه السلام نباشد برای او چیزی نیست فرمود
آری والله برای او چیزی نیست پس از حال یکی از خویشان خود پرسیدم که او از موالیان امیر المؤمنین
علیه السلام است فرمود آری او و هر که متعلق است بتو پس گفتم سیدنا برای من مسئله ایست فرمود بپرس گفتم
قراء تعزیه حسین علیه السلام میخوانند که سلیمان اعمش امد نزد شخصی و از زیارت سید الشهداء علیه السلام
پرسید گفت بدعت است پس در خواب دید هودجی را میان زمین و اسمان پس سؤال کرد که کیست در ان
هودج گفتند باو فاطمه زهراء و خدیجه کبری علیهما السلام پس گفت بکجا میروند گفتند بزیارت امام
حسین علیه السلام در امشب که شب جمعه است و دید رقعه هائی را که از هودج میریزد و در ان مکتوبست
امان من النار لزوار الحسین علیه السلام فی لیلة الجمعة امان من النار یوم القیمة این حدیث
صحیح است فرمود آری راست و تمام است گفتم سیدنا صحیح است که میگویند هر کس زیارت کند
حسین علیه السلام را در شب جمعه پس برای او امان است فرمود آری والله و اشك از چشمان مبارکش جاری
شد و گریست گفتم سیدنا مسئله فرمود [illegible] زیارت ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... که چگونه ولایت ... [illegible]
[illegible] ... مولای خود حضرت ... [illegible]

[illegible]

منکر و نکیر که در قبر نزد من بیایند گوشت و خون من از طعام آنحضرت روییده در مهمانخانهٔ آنجناب
این صحیح است علی بن موسی الرضا علیه السلام میاید و او را از منکر و نکیر خلاص میکند فرمود آری والله
جد من ضامن است گفتم سیدنا مسئلهٔ کوچکی است میخواهم بپرسم فرمود بپرس گفتم زیارت من
حضرت رضا علیه السلام را مقبول است فرمود قبول است انشاء الله گفتم سیدنا مسئلة فرمود بسم الله گفتم
حاجی محمد حسین بزاز باشی پسر مرحوم حاجی احمد بزاز باشی زیارتش قبول است یا نه و او با من رفیق
و شریک در مخارج بود در راه مشهد رضا علیه السلام فرمود عبد صالح زیارتش قبول است گفتم
سیدنا مسئلة فرمود بسم الله گفتم فلان که از اهل بغداد و همسفر ما بود زیارتش قبول است پس
ساکت شد گفتم سیدنا مسئلة فرمود بسم الله گفتم این کلمه را شنیدی یا نه زیارت او قبول است یا نه
جوابی نداد حاجی مذکور نقل کرد که ایشان چند نفر بودند از اهل مترفین بغداد که در این سفر پیوسته
بلهو و لعب مشغول بودند و آن شخص مادر خود را کشته بود پس رسیدیم در راه بموضعی از جادهٔ وسیعه
که دو طرف آن بساتین و مواجه بلدهٔ شریفهٔ کاظمین است و موضعی از آن جاده که متصل است به
بساتین از طرف راست آن که از بغداد میاید و آن مال بعضی از ایتام سادات بود که حکومت
بجور او را داخل در جاده کرد و اهل تقوی و ورع سکنهٔ این دو بلد همیشه کناره میکردند از راه
رفتن در آن قطعه از زمین پس دیدم آنجناب را که در آن قطعه راه میرود پس گفتم ای سید من این
موضع مال بعضی از ایتام سادات است تصرف در آن روا نیست فرمود این موضع مال جد ما امیر
المؤمنین علیه السلام و ذریهٔ او و اولاد ما است حلال است برای موالیان ما تصرف در آن و در قرب
آن مکان در طرف راست باغی است مال شخصی که او را حاجی میرزا هادی میگفتند و از متمولین معروف
عجم بود که در بغداد ساکن بود گفتم سیدنا راست است که میگویند زمین باغ حاجی میرزا هادی
مال حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام است فرمود چه کار داری باین و از جواب اعراض نمود پس رسیدیم
بساقیهٔ آب که از شط دجله میکشند برای مزارع و بساتین آنحدود و از جاده میگذرد و آنجا
[illegible] یکی راه سلطانی است و دیگری راه سادات و آنجناب میل کرد براه سادات



... گفته شد ... (علیهم السلام) و نیز در فلاح الاذکار است که از حضرت زهرا صلوات الله علیها روایت است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر من وارد شد در وقتیکه رختخواب خود را پهن کرده بودم و میخواستم بخوابم فرمود یا فاطمه مخواب مگر بعد از آنکه چهار عمل بجا آوردی ختم قرآن کنی و پیغمبران را شفیعان خود گردانی و مؤمنین را از خود خوشنود گردانی و حج و عمره بکنی این را فرمود و داخل نماز شد من توقف کردم تا نماز خود را تمام کرد گفتم یا رسول الله امر فرمودی بچهار چیز که من قدرت ندارم در این وقت ... آنحضرت تبسم ... [illegible]

پس گفتم بیا از این راه یعنی راه سلطانی برویم فرمودند از همین راه خود میرویم پس آمدیم و چند قدمی نرفتیم که خود را در صحن مقدس دیدیم کفشداری ندیدیم و هیچ کوچه و بازار را ندیدیم

پس داخل ایوان شدیم از طرف باب المراد که از سمت شرقی و طرف پایین پا است و در در رواق مطهر مکث نفرمود و اذن دخول نخواند و داخل شد و در در حرم ایستاد پس فرمود زیارت بکن گفتم من قاری نیستم فرمود برای تو بخوانم گفتم آری پس فرمود ءَأَدْخُلُ يَا اللّٰهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ و همچنین سلام کردند بر هر یک از ائمه علیهم السلام تا رسیدند در سلام بحضرت عسکری علیه السلام و فرمود اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الْعَسْكَرِيَّ آنگاه فرمود امام زمان خود را میشناسی گفتم چرا نمیشناسم فرمود سلام کن بر امام زمان خود پس گفتم اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ يَا ابْنَ الْحَسَنِ پس تبسم نمود و فرمود عَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

پس داخل شدیم در حرم مطهر و ضریح مقدس را چسبیدیم و بوسیدیم پس فرمود بمن زیارت کن گفتم من قاری نیستم فرمود زیارت بخوانم برای تو گفتم آری فرمود کدام زیارت را میخواهی گفتم هر زیارت که افضل است مرا بآن زیارت ده فرمود زیارت امین الله افضل است آنگاه مشغول شدند بخواندن و فرمودند اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا اَمِينَيِ اللّٰهِ فِي اَرْضِهِ وَحُجَّتَيْهِ عَلَى عِبَادِهِ الخ و چراغهای حرم را در اینحال روشن کردند پس شمعها را دیدم روشن است ولکن حرم روشن و منور است بنوری دیگر مانند نور آفتاب و شمعها مانند چراغی بودند که در روز در آفتاب روشن کنند و مرا چنین غفلت گرفته بود که هیچ ملتفت این آیات نمیشدم چون از زیارت فارغ شد از سمت پایین پا آمدند به پشت سر و در طرف شرقی ایستادند و فرمودند آیا زیارت میکنی جدم حسین علیه السلام را گفتم آری زیارت میکنم شب جمعه است پس زیارت وارث خواندند و مؤذنها از اذان مغرب فارغ شدند پس بمن فرمودند نماز کن و ملحق شو بجماعت پس تشریف آوردند در مسجد پشت سر حرم مطهر و جماعت در آنجا منعقد بود و خود بفرادی ایستادند در طرف راست امام جماعت محاذی او و من داخل شدم در صف اول و برای من مکانی پیدا شد چون فارغ شدم نگاه کردم او را ندیدم پس از مسجد بیرون آمدم و در حرم تفحص کردم ندیدم و قصد داشتم او را ملاقات کنم

وچند قرانی با او بدهم و شب او را نگاه دارم که مهمان باشد آنگاه بخاطرم آمد که آن سید که بود
و آیات و معجزات گذشته را ملتفت شدم از انقیاد من مر او را در مراجعت با آن شغل مهم که در
بغداد داشتم و خواندن مرا باسم با آنکه او را ندیده بودم و گفتن او و موالیان ما و اینکه من شهادت
میدهم و دیدن نهر جاری و درختان میوه دار در غیر موسم و غیر از اینها از آنچه گذشت که سبب شد
برای یقین من باینکه او حضرت مهدی علیه السلام است خصوص در فقره اذن دخول و پرسیدن او از من بعد
از سلام بر حضرت عسکری علیه السلام که امام زمان خود را میشناسی چون گفتم میشناسم فرمود سلام کن
چون سلام کردم تبسم کرد و جواب داد پس آمدم در نزد کفشدار و از حال جنابش سؤال کردم گفت بیرون
رفت و پرسید که این سید رفیق تو بود گفتم بلی پس آمدم بخانه مهماندار خود و شب را بسر بردم چون
صبح شد رفتم بنزد جناب شیخ محمد حسن و آنچه دیده بودم نقل کردم پس دست خود را بر دهان خود
گذاشت و نهی نمود از اظهار این قصه و افشاء این سر و فرمود خداوند ترا موفق کند پس او را مخفی
میداشتم و باحدی اظهار ننمودم تا آنکه یکماه از این قضیه گذشت روزی در حرم مطهر بودم
سید جلیلی را دیدم که آمد نزدیک من و پرسید که چه دیدی و اشاره کرد بقصه آن روز گفتم چیزی
ندیدم باز اعاده کرد آنکلام را بشدت انکار کردم پس از نظرم ناپدید شد دیگر او را ندیدم انتهی

**مطلب دوم** رفتن بمسجد شریف براثا و نماز کردن در آنست بدانکه مسجد براثا از مساجد
معروفه متبرکه است و واقع شده در بین بغداد و کاظمین در راه زوار و غالبا از فیض آن محروم
و اعتنائی بآن ندارند با همه فضایل و شرافتی که برای او نقلشده حموی که از مورخین سنه ششصد است
در معجم البلدان گفته براثا محله بود در طرف بغداد در قبله کرخ و جنوبی باب محول و برای آن مسجد
جامعی بوده که شیعیان در آن نماز میگذاشتند و خراب شده رفته که قبل از زمان راضی بالله
خلیفه عباسی شیعیان در آن مسجد جمع میگشتند و سب صحابه مینمودند راضی بالله امر کرد که
ناگهانی در آن مسجد بگیرند و هر که را یافتند بگرفتند و حبس نمودند و مسجد را خراب کرد و با زمین
هموار نمود شیعیان این خبر را با میر الامراء بغداد بجکم ماکانی رسانیدند بجکم حکم کرد باعاده بنا

(فوائد ...)

...لقیت بایدیهم واکرمنی بنور العفو اللهم افتح علینا ابواب رحمتک وانشر علینا خزائن علومک برحمتک یا ارحم الراحمین (بیستم) روایت شده که شخصی بخدمت حضرت امام محمد تقی علیه السلام نوشت که قرض بسیار دارم حضرت نوشتند که استغفار بسیار بکن و زبان را تر بدار بخواندن سوره انا انزلناه (بیست و یکم) در حدیث است که مفضل بن عمر بحضرت صادق علیه السلام شکایت کرد از تنگی نفس و گفت اندک راهی میروم نفسم تنگ میگردد حضرت فرمود که بول شتر بخور تا ساکن شود و در حدیث دیگر است که شخصی بامام ... شکایت کرد از سرفه ...

وسعت واحکام آن ونوشت در صدر آن اسم راضی بالله را وپیوسته آن مسجد معمور ومحل اقامه
نماز بود تا بعد از سنه چهارصد وپنجاه که معطل مانده تا الآن وبراثا پیش از بناء بغداد قریه
بوده که گمان مردم آن است که علی علیه السلام مرور کرده بآن در زمانیکه بمقاتله خوارج نهروان
میرفت ودر جامع مذکور نماز خوانده وداخل شده در حمامیکه در آن قریه بوده وباین براثا
منسوبست ابو شعیب براثی عابد واو اول کسیست که در براثا ساکن شد در کوخی یعنی خانه که از
نی ساخته بود وعبادت خدا میکرد در آن تا آنکه گذشت بکوخ او دختری از اولاد مستوفیان
کبار از ابناء روزگار که تربیت شده بود در قصرها همینکه نظرش با بو شعیب افتاد وحال او را دید
از آنحال خوشش آمد وجذبه ابو شعیب او را کشید بحدیکه اسیر او گردید بلاجرم نزد آن عابد آمد
آمد وگفت من اراده کرده ام که خادم تو باشم گفت تو را قبول میکنم بشرط آنکه از این زی و
هیئت مجرد شوی آنسعادتمند قبول نمود واز آنچه مالک بود تجرد اختیار کرد وملتبس شد
بلباس نساک ابو شعیب او را تزویج نمود همینکه آن دختر داخل کوخ شد قطعه حصیری دید که ابو
شعیب برای حفظ از رطوبت زمین انداخته در زیر بدن خود افکنده گفت من نزد تو نخواهم ماند
مگر وقتیکه این قطعه حصیر را از زیر خود دور افکنی زیرا که از تو شنیدم که میگفتی زمین میگوید
یا ابن آدم تجعل بینی وبینک حجابا وانت غدا فی بطنی یعنی ای پسر آدم ما بین من وخود حجاب
قرار میدهی وحال آنکه فردا در شکم من خواهی بود پس ابو شعیب آن حصیر را دور افکند وآن دختر
چند سالی نزد او مکث نمود وباهم به نیکوترو جهی عبادت میکردند تا هر دو وفات نمودند مؤلف
گوید که ما در کتاب هدیة الزائرین جمله از روایات که در فضیلت این مسجد شریف است ذکر کردیم
وگفتیم که از مجموع این اخبار چند فضیلت برای این مسجد معلوم میشود که اگر هر کدام آنها در
مسجدی باشد سزاوار است که انسان شد رحال نماید ومنازل طی کند تا بفیض آن نائل آید
مستفیض ومتبرک شود اول مقرر نمودن حق تعالی که در آن زمین فرود آید پیغمبری است که این
پیغمبر یا وصی او دوم آنکه خانه حضرت مریم است سیم آنکه زمین حضرت عیسی علیه السلام است

(از تواریخ ...)

انجمان وروحی با امان انقطاع دارد
بیان سفرو ... کرد و... دارد
دور و... از آنحضرت ...

چهارم بودن چشمه در انجا که برای مریم ظاهر شده پنجم ظاهر کردن حضرت امیر انچشمه را باعجاز
ششم بودن سنگ سفید مبارک که مریم حضرت عیسی را بر ان گذاشته در انجا هفتم بیرون آوردن
حضرت انسنگ را از انجا باعجاز و نصب نمودن ان را بسمت قبله و نماز کردن بسوی ان هشتم نماز کردن
حضرت امیر المؤمنین و دو نور باصره او حضرت مجتبی و سید الشهداء علیهم السلام در انجا نهم توقف
حضرت در انجا چهار روز بجهت شرافت مکان و مقدس بودن زمین ان دهم نماز کردن پیغمبران خصوص
حضرت خلیل الرحمن علیه السلام در انجا یازدهم بودن قبر پیغمبری در انجا و شاید ان پیغمبر حضرت یوشع باشد
که شیخ مرحوم فرموده که قبر شریف در خارج کاظمین در قبلی مسجد براثا است دوازدهم برگشتن آفتاب
برای حضرت امیر علیه السلام در انجا و با این شرافت و فضایل و بروز آیات الهیه و معاجز حیدریه در ان
معلوم نیست از هزار نفر زائر یکی انجا برود با انکه در سر راه ایشان است و مکرر از انجا میگذرند
و اگر اتفاقا کسی بخواهد درک ان فیضها را نماید چون بانجا رسد و ببیند در مسجد بسته است
از دادن جزئی پولی بجهت باز کردن در ان مضایقه کند و خود را از این همه فیوضات عظیمه محروم نماید
و حال انکه گاه شود برای محض تماشای بغداد و عمارات جباربن در ان مصرفها کند چه رسد
بمصارف عظیمه قیمت فضول معاش و امتعه نحسه نجسه یهود با ان که گرفتن ان از متممات زیارت غائب
از زوار است والله المستعان

## (مطلب سیم) در زیارت نواب اربعه است

اعنی جناب ابو عمرو عثمان بن سعید اسدی ⁑ و جناب ابو جعفر محمد بن عثمان
و شیخ ابو القاسم حسین بن روح نوبختی ⁑ و شیخ جلیل ابو الحسن علی بن محمد سمری رضی الله عنهم
بدانکه از جمله تکالیف زوار در ایام توقف در بلده طیبه کاظمین رفتن ببغداد است بجهت
زیارت این چهار نایب خاص امام عصر صلوات الله علیه که اگر هر یک از انها در بلاد بعیده بودند
سزاوار بود که انسان منازل بعیده طی کند و رنج و تعب سفر کشد و بفیض زیارت انها نایل گردد
چه انکه در میان تمام اصحاب خاص ائمه علیهم السلام ببزرگی و جلالت قدر ایشان کسی نمیرسد قریب هفتاد
سال بشرف سفارت و وساطت میان امام علیه السلام و رعیت فائز شدند و بر دست ایشان کرامات

بسیار و خوارق عادات بشمار جاری گردید و گفته شده که بعضی از علماء قائل بعصمت ایشان
شده و مخفی نیست که همچنانچه این بزرگواران در حیات خود واسطه بودند میان ولی عصر صلوات
الله علیه و رعیت و از جملهٔ مناصب ایشان رسانیدن عرایض و رقعه های حاجت خلق بود
بآنحضرت حال نیز همان منصب شریف مفتخرند و باید رقاع حاجتی که در شدائد و سختیها نوشته
میشود بتوسط ایشان بآنحضرت برسد چنانکه در جای خود معلوم گردیده و بالجمله فضایل و مناقب
ایشان زیاده از آنستکه ذکر شود و همینقدر برای ترغیب زوار بزیارتشان کافیست و اما کیفیت
زیارت ایشان پس بنحویستکه شیخ طوسی ره در تهذیب و سید بن طاوس ره در مصباح الزائر ذکر
کرده اند و نسبت داده اند بآنجناب ابوالقاسم حسین بن روح رحمه الله که فرموده در زیارت
ایشان که سلام میکنی بر رسول خدا و بعد از او بامیر المؤمنین و بر خدیجهٔ کبری و بر فاطمهٔ زهراء و بر
امام حسن و امام حسین و بر هر یک از ائمه علیهم السلام تا صاحب الزمان صلوات الله علیه پس میگوئی
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا فُلانَ ابْنَ فُلانٍ (و بجای فلان بن فلان اسم صاحب قبر و پدرش را میبری) اَشْهَدُ اَنَّکَ
بابُ الْمَوْلیٰ اَدَّیْتَ عَنْهُ وَاَدَّیْتَ اِلَیْهِ ما خالَفْتَهُ وَلا خالَفْتَ عَلَیْهِ قُمْتَ خاصّاً وَانْصَرَفْتَ
سابِقاً جِئْتُکَ عارِفاً بِالْحَقِّ الَّذی اَنْتَ عَلَیْهِ وَاَنَّکَ ما خُنْتَ فِی التَّأْدِیَةِ وَالسِّفارَةِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ مِنْ بابٍ ما اَوْسَعَهُ وَمِنْ سَفیرٍ ما آمَنَکَ وَمِنْ ثِقَةٍ ما اَمْکَنَکَ اَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ اخْتَصَّکَ
بِنُورِهِ حَتّیٰ عایَنْتَ الشَّخْصَ فَاَدَّیْتَ عَنْهُ وَاَدَّیْتَ اِلَیْهِ پس بر میگردی بسلام میکنی [illegible]
تا صاحب الزمان علیهم السلام پس از آن میگوئی جِئْتُکَ مُخْلِصاً بِتَوْحیدِ اللّٰهِ وَمُوالاةِ اَوْلِیائِهِ وَ
الْبَراءَةِ مِنْ اَعْدائِهِمْ وَمِنَ الَّذینَ خالَفُوکَ یا حُجَّةَ الْمَوْلیٰ وَبِکَ اِلَیْهِمْ تَوَجُّهی وَبِهِمْ اِلَی اللّٰهِ
تَوَسُّلی پس دعا میکنی و سؤال میکنی از حق تعالی آنچه را که میخواهی که اجابت میشود [illegible]
گوید و سزاوار است نیز که زیارت شود در بغداد شیخ جلیل ثقة الاسلام محمد بن یعقوب
کلینی عطر الله مرقده که شیخ و رئیس شیعه و اوثق و اثبت ایشان [illegible]
[illegible] شیعه است در مدت بیست سال تألیف نموده [illegible]

(برای شدن حل)

[illegible]

نهاد و بجهة جلالت و عظمت شان ثم معظم ابن اثیر او را مجدد مذهب امامیه در راس مأة ثالثه
شمرده بعد از آنکه مولای ما حضرت ثامن الائمة صلوات الله علیه مجدد این مذهب در مأة ثانیه
شمرده و ما در کتاب هدیه ذکر کردیم بیشتر علمائی که در مشاهد مشرفه مدفونند هر که طالب است بانجا
رجوع نماید **مطلب چهارم** در زیارت جناب سلمان رضی الله عنه است بدانکه از تکالیف
زوار در کاظمین رفتن بمدائن است بجهة زیارت عبد صالح الهی جناب سلمان محمدی رضوان الله علیه
که اول ارکان اربعه و مخصوص بشرافت سلمان منا اهل البیت و منخرط در سلک اهل بیت نبوت
و عصمت است و در فضیلت او جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده سلمان بحر لا ینزف و کنز
لا ینفد سلمان منا اهل البیت یمنح الحکمة و یؤتی البرهان و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
او را مثل لقمان حکیم بلکه حضرت صادق علیه السلام او را بهتر از لقمن فرموده و حضرت باقر علیه السلام او را از متوسمین
شمرده و از روایات مستفاد شده که آنجناب اسم اعظم میدانست و از محدثین بفتح بوده و از برای ایمان ده
درجه است و او در درجه دهم بوده و عالم بغیب و منایا بوده و از تحف بهشت در دنیا میل فرموده و بهشت مشتاق
عاشق او بوده و خدا و رسول او را دوست میداشتند و حق تعالی پیغمبر صلی الله علیه و آله را امر فرموده بمحبت چهار نفر که
سلمان یکی از ایشان است و آیاتی در مدح او و اقران او نازل شده و جبرئیل هر وقت بر حضرت رسول
صلی الله علیه و آله نازل میشد امر میکرد از جانب پروردگار که سلام را بسلمان برساند و مطلع گرداند
او را بعلم منایا و بلایا و انساب شبها برای او بود خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله مجلس خلوتی بوده و
حضرت رسول و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما و آلهما چیزهائی تعلیم او فرمودند از مخزون و مکنون
علم الله که احدی غیر او قابل و قوة تحمل آنرا نداشته و رسید بمرتبه که حضرت صادق علیه السلام فرموده
ادرک سلمان العلم الاول والعلم الآخر وهو بحر لا ینزح وهو منا اهل البیت سلمان
درک کرد علم اول و آخر را و او دریائی است که هر چه از او برداشته شود تمام نشود و او از ما اهل
بیت است و برای شوق زائرین و رغبت شان بزیارت آنجناب کافی است نقل رد اختصاص او در
رضای تمام صحابه و جمیع امت باینکه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در یکشب از مدینه بمداین رفت بدست

یا قوم انی بریء مما تشرکون انی وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض حنیفا مسلما وما انا من المشرکین ان صلاتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین لا شریک له وبذلک امرت وانا من المسلمین اللهم منک ولک بسم الله وبالله والله اکبر اللهم صل علی محمد وآل محمد وتقبل من فلان بن فلان و نام فرزند را ببرد پس از آن بکشد
علامه مجلسی در حلیه فرموده که عقیقه فرزند سنت مؤکد است بر کسیکه قادر باشد و بعضی از علما واجب میدانند

مبارك او را غسل داد و كفن نمود و نماز كرد بر او با صفوفى بسيار از ملائكه و همان شب بمدينه
مراجعت فرمود و زهى شرافت مودت و محبت بخانواده رسالت كه انسان را باين مرتبه از جلال و عظمت
رساند و اما كيفيت زيارت آنجناب پس بدانكه سيد بن طاوس ره در مصباح الزائر چهار زيارت براى
آن بزرگوار نقل كرده و ما در اينجا اكتفا ميكنيم بهمان زيارت اول آن و در هديه نقل كرده‌ايم زيارت
چهارم آنرا كه شيخ در تهذيب ذكر فرموده پس چون خواستى زيارت كنى آنجناب را ميايستى نزد قبر او و رو بقبله
و ميگوئى اَلسَّلامُ عَلى رَسُولِ اللهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ خاتَمِ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلى اَميرِ الْمُؤْمِنينَ
سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الْمَعْصُومينَ الرّاشِدينَ اَلسَّلامُ عَلَى الْمَلائِكَةِ
الْمُقَرَّبينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صاحِبَ رَسُولِ اللهِ الْاَمينِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا مُودَعَ اَسْرارِ السّادَةِ الْمَيامينِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بَقِيَّةَ اللهِ مِنَ الْبَرَرَةِ الْماضينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَطَعْتَ اللهَ كَما اَمَرَكَ
وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ كَما نَدَبَكَ وَتَوَلَّيْتَ خَليفَتَهُ كَما اَلْزَمَكَ وَدَعَوْتَ اِلَى الْاِهْتِمامِ بِذُرِّيَّتِهِ
كَما وَقَفَكَ (وَقَّفَكَ) وَعَلِمْتَ الْحَقَّ يَقينًا وَاعْتَمَدْتَهُ كَما اَمَرَكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ بابُ وَصِيِّ الْمُصْطَفى وَطَريقُ
حُجَّةِ اللهِ الْمُرْتَضى وَاَمينُ اللهِ فيمَا اسْتُودِعْتَ مِنْ عُلُومِ الْاَصْفِياءِ اَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ اَهْلِ
بَيْتِ النَّبِيِّ النُّجَباءِ الْمُخْتارينَ لِنُصْرَةِ الْوَصِيِّ اَشْهَدُ اَنَّكَ صاحِبُ الْعاشِرَةِ وَالْبَراهينِ وَالدَّلائِلِ
الْقاهِرَةِ وَاَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَدَّيْتَ
الْاَمانَةَ وَنَصَحْتَ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذى فى جَنْبِهِ حَتّى اَتاكَ الْيَقينُ لَعَنَ اللهُ
مَنْ جَحَدَكَ حَقَّكَ وَحَطَّ مِنْ قَدْرِكَ لَعَنَ اللهُ مَنْ آذاكَ فى مَواليكَ لَعَنَ اللهُ مَنْ اَعْنَتَكَ
فى اَهْلِ بَيْتِكَ (بَيْتِكَ) لَعَنَ اللهُ مَنْ لامَكَ فى سادَاتِكَ لَعَنَ اللهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنَ
الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ وَضاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذابَ الْاَليمَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ صَلَّى
اللهُ عَلَيْكَ يا صاحِبَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْكَ يا مَوْلى اَميرِ الْمُؤْمِنينَ
وَصَلَّى اللهُ عَلى رُوحِكَ الطَّيِّبَةِ وَجَسَدِكَ الطّاهِرِ وَاَلْحَقَنا بِمَنِّهِ وَرَأْفَتِهِ اِذا تَوَفّانا

(دعاء عقیقه)

تا بلوغ طفل بر پدر ثابت است
و بعد از بلوغ تا آخر عمر بر خود او مستحب
سنت است و در اخبار است که عقیقه
با زاد و شده است او را فرزند
واجب است بر کسیکه او را فرزند
بهم رسید و در اخبار است
منقول است که حضرت ...
و عقیقه است ...
نکند او را در معرض مردن و
انواع بلاها است و از ...
صادق علیه السلام منقول است که
عقیقه لازم است ...

بِكَ وَيُحِلُّ السّادَةَ الْمَيامِينَ وَجَمَعَنا مَعَهُمْ بِجَوارِهِمْ فى جَنّاتِ النَّعيمِ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يا
اَبا عَبْدِ اللهِ وَصَلَّى اللهُ عَلى اِخْوانِكَ الشّيعَةِ الْبَرَرَةِ مِنَ السَّلَفِ الْمَيامينِ وَاَدْخَلَ الرَّوْحَ
وَالرِّضْوانَ عَلَى الْخَلَفِ مِنَ الْمُؤْمِنينَ وَاَلْحَقَنا وَاِيّاهُمْ بِمَنْ تَوَلّاهُ مِنَ الْعِتْرَةِ الطّاهِرينَ وَ
عَلَيْكَ وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس بخوان اِنّا اَنْزَلْناهُ فى لَيْلَةِ الْقَدْرِ هفت
مرتبه پس بجا آور نماز هدیه را و بعد از آن آنچه خواهی مؤلّف گوید که چون خواستی برگردی از زیارت
سلمان پس بایست نزد قبر برای وداع و بگو این وداع را که سیّد در آخر زیارت چهارم ذکر فرموده
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ اَنْتَ بابُ اللهِ الْمُؤْتى مِنْهُ وَالْمَاْخوذُ عَنْهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُلْتَ
حَقّاً وَنَطَقْتَ صِدْقاً وَدَعَوْتَ اِلى مَوْلاىَ وَمَوْلاكَ عَلانِيَةً وَسِرّاً اَتَيْتُكَ زائِراً وَحاجاتى
لَكَ مُسْتَوْدِعاً وَها اَنَا ذا مُوَدِّعُكَ اَسْتَوْدِعُكَ دينى وَاَمانَتى وَخَواتيمَ عَمَلى وَجَوامِعَ
اَمَلى اِلى مُنْتَهى اَجَلى وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الْاَخْيارِ آنگاه خدا را بسیار بخوان و برگرد مؤلّف گوید که چون زائر بزیارت سلمان مشرّف
شد پس از زیارت دو تکلیف بگذارد اوّل نماز کردن در طاق کسری دو رکعت بازیارت
چون آنجا مصلّای حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام است روایت شده از عمّار ساباطی که امیر المؤمنین علیه السّلام
بمداین آمد و نزول فرمود در ایوان کسری و با او بود دلف ابن بحیر پس نماز کرد در آنجا بعد از آن
برخاست و بدلف فرمود برخیز با من و در خدمت آنحضرت بود جماعتی از اهل ساباط پس گردش کرد
در منازل کسری و بدلف میفرمود برای کسری در اینمکان چنین و چنان بوده و دلف میگفت بخدا
قسم چنین است که میفرمائی پس با آنجماعت در تمام آنمواضع گردش کرد و دلف میگفت ای سیّد
و مولای من چنان شما باینجاها مطّلعید که گویا شما این چیزها را در اینجاها نهاده اید و روایتست
که در آن وقتیکه حضرت بمداین مرور میفرمود و آثار کسری و خرابی آنرا مشاهده مینمود یکی از آن اشخاص
که در خدمت آنحضرت بود از روی عبرت این شعر را خواند

| | |
|---|---|
| جَرَتِ الرِّياحُ عَلى رُسومِ دِيارِهِمْ | فَكَاَنَّهُمْ كانوا عَلى ميعادِ |

عقیقه قبل از هفت بنابر حدیث معتبر نباید
تصدق کنیم قیمتش را
فرمود که طلب کنید تا بیابید
مثل او درست مبادا در حوز نیابید
از طعام ودرپختن خون را
ودر حدیث دیگر رسید فرمود
که فرزندیکه در روز هفتم
نمیرد عقیقه اش نباید کرد
فرمود که اگر پیش از ظهر بمیرد
عقیقه ندارد واگر بعد از ظهر
بمیرد عقیقه بکنند ودر حدیث
معتبر از عمر بن یزید منقول
است که بخدمت آنحضرت عرض
کردم که نمیدانم که پدرم برای
من عقیقه کرده است یا نه
فرمود که عقیقه بکن پس او
در پیری خود را عقیقه کرد
ودر حدیث حسن از آنحضرت
منقولست که فرزند را در روز
هفتم نام میگذارند [illegible]

حضرت فرمود چرا نخواندی کم ترکوا من جنات وعیون وزروع ومقام کریم ونعمة کانوا
فیها فاکهین کذلک واورثناها قوما آخرین فما بکت علیهم السماء والارض وما
کانوا منظرین پس از آن فرمود ان هؤلاء کانوا وارثین فاصبحوا موروثین لم یشکروا النعمة
فسلبوا دنیاهم بالمعصیة ایاکم وکفر النعم لا تحل بکم النقم فقیر گوید حاصل این

(مقام را حکیم خاقانی بشعر در آورده آنجا که فرموده)

| | |
|---|---|
| هان ای دل عبرت بین از دیده نظر کن هان | ایوان مداین را آیینه عبرت دان |
| پرویز که بنهادی بر خوان تره زرین | زرین تره کو بر خوان رو کم ترکوا بر خوان |

دویم زیارت کردن جناب حذیفه بن الیمان که از بزرگان اصحاب رسول خدا صلی الله علیه واله
وخاصان امیر المؤمنین علیه السلام است ودر میان صحابه مخصوص بود بشناختن منافقین ودانستن نامهای
ایشان واگر در نماز جنازه کسی حاضر نمیشد خلیفه ثانی بر او نماز نمیکرد واز جانب او سابقا در
مداین والی بود پس او را عزل کرد وجناب سلمان والی آنجا شد چون وفات کرد دوباره حذیفه
والی آنجا شد ومستقر بود تا نوبت خلافت بشاه ولایت علیه السلام رسید پس از مدینه رقیمه ما...
بار و فرمان همایونی باهل مداین صادر شد واز خلافت خود واستقرار حذیفه در ... آنجا ...
بود اطلاع دادند ولکن حذیفه بعد از حرکت آنحضرت از مدینه بجانب بصره ... دفع شر ... 
جمل وقبل از نزول موکب همایون بکوفه وفات کرد ودر همان مداین مدفون شد ... بوجمره ...
روایتست که چون حذیفه خواست وفات کند فرزند خود را طلبید ووصیت کرد ... 
باین نصیحتهای نافعه فرمود ای پسر جان من ظاهر کن مایوسی از ... 
پاس غنی وتوانگری است وطلب مکن از مردم حاجت خود را که ... 
باش که روزی که در آن هستی بهتر باشد از روز گذشته ... 
که گویا نماز وداع ونماز آخر تو است ولکن کار ... 
جناب سلمان مسجد جامع مداین است که ... 

یا در آنجا نماز خوانده معلوم نیست از بعض دو رکعت نماز تحیت در آن محل شریف خود را محروم نکند

## (فصل نهم)

در بیان فضیلت و کیفیت زیارت امام الانس و الجنة المدفون بارض الغربة بضعة سید الورى مولانا ابو الحسن علی بن موسى الرضا صلوات الله علیه و على آبائه و اولاده ائمة الهدى اما فضیلت زیارت آنحضرت پس بیشتر از آنستکه احصا شود و ما در اینجا بتبرک بچند خبر نقل میکنیم اکثر از تحفة الزائر اول از حضرت رسول صلى الله علیه و آله منقولستکه فرمودند زود باشد که پاره از تن من در زمین خراسان مدفون گردد و هیچ مؤمنی زیارت نکند او را مگر آنکه حقتعالى بهشت را از برای او واجب گردانیده اند و بدن او را بر آتش جهنم حرام گردانده اند و در حدیث معتبر دیگر فرمود که پاره از بدن من در خراسان مدفون خواهد شد هر غمناکی که او را زیارت کند البته حقتعالى غمش را زایل گرداند و هر گناهکاریکه او را زیارت کند البته خدا گناهانش را بیامرزد دوم بسند معتبر منقولستکه حضرت موسى بن جعفر علیهما السلام فرمود که هر که زیارت کند قبر فرزندم علی را او را نزد خدا بتعالى ثواب هفتاد حج مقبول بوده باشد راوی استبعاد کرد و گفت هفتاد حج مقبول حضرت فرمود که بلی هفتاد هزار حج گفت هفتاد هزار حج فرمود که چه بسیار حجی باشد که مقبول نباشد هر که آنحضرت را زیارت کند یا یکشب نزد آنحضرت بماند چنان باشد که خدا را در عرش زیارت کرده باشد گفت چنانچه خدا را در عرش زیارت کرده باشد فرمود بلی چون روز قیامت میشود بر عرش الهی چهار کس از پیشینیان و چهار کس از پسینیان خواهند بود اما پیشینیان پس نوح و ابراهیم و موسى و عیسى علیهم السلام اند و اما پسینیان پس محمد و علی و حسن و حسین علیهم السلام اند پس بساط میکشند در پای عرش پس مینشینند با ما زیارت کنندگان قبور ائمه و بدرستیکه زیارت کنندگان قبر فرزندم علی درجه ایشان از همه بلندتر و عطایای ایشان از همه بیشتر خواهد بود سیم از حضرت امام رضا علیه السلام روایتست که فرمود در خراسان بقعه هست که بر آن زمانی خواهد آمد که محل رفتن و آمدن ملائکه خواهد بود پس پیوسته فوجی از ملائکه از آسمان فرود خواهند آمد و فوجی بالا خواهند رفت تا در صور بدمند پرسیدند یا ابن رسول الله کدام بقعه

(بقیه)
عقیقه نخورد و اگر قابله زن
یهودیه باشد قیمت ربع گوسفند
با و میدهند و در روایت
دیگر وارد شده است که بقابله
ثلث گوسفند را میدهند
و مشهور میان علما آن است که
عقیقه باید نر با گوسفند نر
میباید باشد و از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقولستکه حضرت
رسول صلى الله علیه و آله
در روز هفتم ولادت از امام
حسن و حسین صلوات الله علیهما
عقیقه کردند و حضرت فاطمه علیها السلام
روز هفتم از ایشان عقیقه
کردند و بقابله پای گوسفند
دادند با یک اشرفی و باید که
اگر شتر باشد پنج ساله باید
شتر باشد یا بیشتر و اگر گاو
باشد یکساله باید و شتر
یا بیشتر و اگر گوسفند
باشد

فرمودکه آن در زمین طوس است و آن والله باغی است از باغهای بهشت هرکه مرا زیارت کند
در آن بقعه چنان است که رسول خدا را زیارت کرده است و بنویسد حقتعالی از برای او بسبب زیارت
ثواب هزار حج پسندیده و هزار عمرهٔ مقبول و من و پدران من شفیعان او باشیم در روز قیامت چهارم
بچندین سند صحیح از ابن ابی نصر منقولست که گفت خواندم نامهٔ امام رضا علیه السلام را که نوشته بود
که برسانید بشیعیان من که زیارت من نزد خدا برابر است با هزار حج پس من بخدمت امام
محمد تقی علیه السلام عرض کردم فرمود بلی والله هزار هزار حج هست از برای کسیکه آنحضرت را زیارت کند
و حق او را بشناسد پنجم بدو سند معتبر منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام فرمود هرکه مرا زیارت
کند با این دوری قبر من بیایم بنزد او در سه موطن روز قیامت تا او را خلاصی بخشم از اهوال آنها
در وقتی که نامه های نیکوکاران در دست راست ایشان و نامه های بدکاران در دست چپ ایشان
پرواز کند و نزد صراط و نزد ترازوی اعمال ششم در حدیث معتبر دیگر فرمود که زود باشد که کشته
شوم بزهر با ظلم و ستم و مدفون شوم در پهلوی هرون الرشید و بگرداند خدا تربت مرا محل تردد
شیعیان و دوستان من پس هرکه مرا در این غربت زیارت کند واجب شود بر من که [illegible]
کنم در روز قیامت و سوگند میخورم بخدائی که محمد را گرامی داشته است به پیغمبری [illegible]
او را بر جمیع خلایق که هرکه از شما شیعیان نزد قبر من دو رکعت نماز کند البته مستحق شود [illegible]
از خداوند عالمیان در روز قیامت و بحق آنخداوندی که ما را گرامی داشته است بعد [illegible]
و مخصوص گردانیده است ما را بوصیت آنحضرت سوگند میخورم که زیارت کنندگان قبر من [illegible]
مکرم و گرامی اند بر خدا در روز قیامت و هر مؤمنی که مرا زیارت کند [illegible]
حقتعالی جسد او را بر آتش جهنم حرام گرداند هفتم بسند معتبر منقولست [illegible]
عیینه پرسید که شخصی حج واجب خود را کرده است بعنوان حج [illegible]
رسول صلی الله علیه و آله را کرده بعد رفت بنجف زیارت [illegible]
بشناخت و میداند که و حجت خداست بر خلق [illegible]

(در عقیقه)
[illegible]

پس سلام کرد بر آنحضرت پس رفت بکربلا و حضرت امام حسین علیه السلام را زیارت کرد پس رفت ببغداد
و حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را زیارت کرد پس بشهر خود برگشت و در این وقت خدا انقلاب مال باو رو
کرده است که بحج میتواند رفت کدام بهتر است از برای اینمرد که حج واجب خود را کرده است که برگردد
و باز حج بکند یا برود بخراسان و پدرت امام رضا علیه السلام را زیارت کند فرمود که بلکه برود
پدرم سلام کند افضل است و باید که در ماه رجب باشد و در این زمان مکنید که بر ما و شما از
خلیفه خوف تشنیع هست هشتم شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امام محمد تقی
علیه السلام روایت کرده که فرمود در میان دو کوه طوس قطعه از زمین است که از بهشت برداشته شده است
هر که داخل شود در آن ایمن خواهد بود در روز قیامت از آتش نهم و نیز از آنحضرت روایت کرده که فرمود
من ضامنم از جانب حق تعالی بهشت را از برای هر که زیارت کند قبر پدرم را بطوس در حالیکه
عارف بحق آنحضرت باشد دهم شیخ صدوق در عیون اخبار الرضا روایت کرده که مردی از صالحان
دید در خواب حضرت رسول صلی الله علیه و آله را عرض کرد بخدمت آنحضرت که یا رسول الله از فرزندان
تو کدامیک را من زیارت کنم فرمود بعضی از فرزندان من زهر خورده آمد نزد من و بعضی کشته شده
آمد گفتم کدامیک از ایشان را زیارت کنم با پراکنده شدن مشاهد ایشان فرمود زیارت کن آنکس را که بتو
نزدیکتر است یعنی محل تو بقبر او نزدیکتر است و او مدفون است بزمین غربت گفتم یا رسول الله
این فرمایش رضا را قصد کردید فرمود بگو صلی الله علیه بگو صلی الله علیه بگو صلی الله علیه
سه مرتبه این را فرمود مؤلف گوید که در وسائل و مستدرک ابوابی ذکر شده در استحباب تبرک
بمشهد امام رضا علیه السلام و مشاهد ائمه علیهم السلام و استحباب اختیار زیارت حضرت رضا بر زیارت
امام حسین علیهما السلام و بر زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام و بر حج مندوب و عمره مندوب و بعضی نیز کتاب گنجایش
تطویل ندارد لهذا بهمین چند خبر **و اما کیفیت زیارت آنحضرت** که عشره کامله است اکتفا کردیم
پس بدانکه از برای آن بزرگوار زیارات چندی نقل شده و زیارت مشهور آنحضرت زیارتی است
که در کتب معتبره مذکور است و شیخ جلیل ابو جعفر محمد بن الحسن بن الولید از مشایخ جناب صدوق

(در عقیقه)
و از برای او هر دو گوسفند باید بخورند و سنت است که پدر و مادر از گوشت عقیقه نخورند بلکه بهتر آنست که از طعامیکه در آن پخته باشد نخورند و خوردن مادر کراهتش بیشتر است و بهتر آنست که عیال پدر و مادر هم در خانه ایشان نباشند از آن گوشت و طعام نخورند و سنت است که بپزند و خام تصدق نکنند و اقلش آنست که با آب و نمک بپزند بلکه محتمل است که این بهتر باشد و اگر خام تصدق کنند هم خوبست و اگر بخواهند عقیقه هم بزنند قیمتش را تصدق کردن فایده ندارد بلکه باید ذبح کنند تا عمر دارد و شرط نیست که جماعتی که بخورند از عقیقه فقیر باشند اما اصحاب ...

است منسوب گردانیده اند و از مزار ابن قولویه ره معلوم میشود که از ائمه علیهم السلام مروی بوده باشد
و کیفیت آن موافق کتاب من لا یحضره الفقیه چنانست که چون اراده نمائی زیارت کنی قبر امام رضا
علیه السلام را در طوس پس غسل کن پیش از آنکه از خانه بیرون روی و بگو در وقتیکه غسل میکنی اللّهمّ
طهّرني وطهّر لي قلبي واشرح لي صدري واجر على لساني مدحتك والثناء عليك فانه لا قوّة
الّا بك اللّهمّ اجعله لي طهوراً وشفاءً و میگوئی در وقت بیرون رفتن بسم الله وبالله
والى الله والى ابن رسول الله حسبي الله توكّلت على الله اللّهمّ اليك توجّهت واليك
قصدت وما عندك اردت پس چون بیرون روی بر در خانه خود بایست و بگو اللّهمّ اليك
وجّهت وجهي وعليك خلّفت اهلي ومالي وما خوّلتني وبك وثقت فلا تخيّبني يا من لا
يخيّب من اراده ولا يضيّع من حفظه صلّ على محمّد وآله واحفظني بحفظك فانه لا
يضيع من حفظت پس هرگاه رسیدی بسلامت انشاء الله پس هرگاه خواهی زیارت بروی غسل کن
و بگو در وقتیکه غسل میکنی اللّهمّ طهّرني وطهّر لي قلبي واشرح لي صدري واجر على لساني
مدحتك ومحبّتك والثناء عليك فانه لا قوّة الّا بك وقد علمت انّ قوّة ديني التسليم لامرك
والاتّباع لسنّة نبيّك والشهادة على جميع خلقك اللّهمّ اجعله لي شفاءً ونوراً انّك
على كلّ شيء قدير پس بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و برهنه پا [illegible]
[illegible] بشو والله اکبر ولا اله الّا الله وسبحان الله والحمد لله بگو و [illegible] خود را
[illegible] و چون داخل روضه مقدسه شوی بگو بسم الله وبالله وعلى ملّة رسول الله صلّى الله
عليه وآله اشهد ان لا اله الّا الله [illegible] اشهد انّ محمّداً عبده و
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

انتهی نظیر گوید [illegible] کراهت [illegible] عقیقه [illegible] [illegible]

صل علی امیر المؤمنین علی بن ابیطالب عبدك واخی رسولك الذی انتجبته بعلمك و
جعلته هادیا لمن شئت من خلقك والدلیل علی من بعثته برسالاتك ودیان الدین
بعدلك وفصل قضائك بین خلقك والمهیمن علی ذلك كله والسلام علیه ورحمة
الله وبركاته اللهم صل علی فاطمة بنت نبیك وزوجة ولیك وام السبطین الحسن و
الحسین سیدی شباب اهل الجنة الطهرة الطاهرة المطهرة التقیة النقیة الرضیة الزكیة
سیدة نساء اهل الجنة اجمعین صلوة لا یقوی علی احصائها غیرك اللهم صل علی الحسن
والحسین سبطی نبیك وسیدی شباب اهل الجنة القائمین فی خلقك والدلیلین
علی من بعثت برسالاتك ودیانی الدین بعدلك وفصلی قضائك بین خلقك
اللهم صل علی علی بن الحسین عبدك القائم فی خلقك والدلیل علی من بعثت برسالاتك
ودیان الدین بعدلك وفصل قضائك بین خلقك سید العابدین اللهم صل علی
محمد بن علی عبدك وخلیفتك فی ارضك باقر علم النبیین اللهم صل علی جعفر
بن محمد الصادق عبدك وولی دینك وحجتك علی خلقك اجمعین الصادق البار
اللهم صل علی موسی بن جعفر عبدك الصالح ولسانك فی خلقك الناطق بحكمك
والحجة علی بریتك اللهم صل علی علی بن موسی الرضا المرتضی عبدك وولی دینك
القائم بعدلك والداعی الی دینك ودین آبائه الصادقین صلوة لا یقوی علی احصائها
غیرك اللهم صل علی محمد بن علی عبدك وولیك القائم بامرك والداعی الی سبیلك
اللهم صل علی علی بن محمد عبدك وولی دینك اللهم صل علی الحسن بن علی العامل
بامرك القائم فی خلقك وحجتك المؤدی عن نبیك وشاهدك علی خلقك المخصوص
بكرامتك الداعی الی طاعتك وطاعة رسولك صلواتك علیهم اجمعین اللهم صل علی
حجتك وولیك القائم فی خلقك صلوة تامة نامیة باقیة تعجل بها فرجه وتنصره
بها وتجعلنا معه فی الدنیا والآخرة اللهم انی اتقرب الیك بحبهم واوالی ولیهم

---

اللهم هذه سنتك وسنة نبیك صلواتك علیه وآله واتباع منا لك ولنبیك بمشیتك وبارادتك وقضائك لامر اردته وقضاء حتمته وامر انفذته فاذقته حر الحدید فی ختانه وحجامته بامر انت اعرف به منی اللهم فطهره من الذنوب وزد فی عمره وادفع الآفات عن بدنه والاوجاع عن جسمه وزده من الغنی وادفع عنه الفقر فانك تعلم ولا نعلم

وَأُعَادِي عَدُوَّهُمْ فَارْزُقْنِي بِهِمْ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّي بِهِمْ شَرَّ الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ وَأَهْوَالَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ پس مینشینی نزد سر آنحضرت ومیگوئی اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ
اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِسْمٰعِيلَ
ذَبِيحِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسٰى كَلِيمِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسٰى رُوحِ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ وَلِيِّ
اللهِ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ بْنِ
الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْبَارِّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسٰى
بْنِ جَعْفَرٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الشَّهِيدُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَارُّ التَّقِيُّ
أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
عَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً حَتّٰى أَتَاكَ الْيَقِينُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

پس خود را بر ضریح میچسبانی ومیگوئی اَللّٰهُمَّ إِلَيْكَ صَمَدْتُ مِنْ أَرْضِي وَقَطَعْتُ الْبِلَادَ
رَجَاءَ رَحْمَتِكَ فَلَا تُخَيِّبْنِي وَلَا تَرُدَّنِي بِغَيْرِ قَضَاءِ حَاجَتِي وَارْحَمْ تَقَلُّبِي عَلٰى قَبْرِ ابْنِ أَخِي
رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي [illegible] أَتَيْتُكَ زَائِراً وَافِداً عَائِذاً
مِمَّا جَنَيْتُ عَلٰى نَفْسِي وَاحْتَطَبْتُ عَلٰى ظَهْرِي فَكُنْ لِي شَافِعاً إِلَى اللهِ يَوْمَ فَقْرِي وَفَاقَتِي
فَلَكَ عِنْدَ اللهِ مَقَامٌ مَحْمُودٌ وَأَنْتَ عِنْدَهُ وَجِيهٌ [illegible]
[illegible] بر قبر بگشائی ومیگوئی اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَبِوِلَايَتِهِمْ أَتَوَلّٰى آخِرَهُمْ بِمَا
تَوَلَّيْتَ بِهِ أَوَّلَهُمْ وَأَبْرَأُ مِنْ كُلِّ وَلِيجَةٍ دُونَهُمْ [illegible]

(تفأل بقرآن مجید)
عمل دیگر چون خواستی تفأل بقرآن مجید کنی [illegible] سه مرتبه سوره اخلاص [illegible] بخوان و سه مرتبه صلوات بفرست پس بگو اَللّٰهُمَّ إِنِّي تَفَأَّلْتُ بِكِتَابِكَ وَتَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ فَأَرِنِي مِنْ كِتَابِكَ مَا هُوَ الْمَكْتُومُ مِنْ سِرِّكَ الْمَكْنُونِ فِي غَيْبِكَ [illegible] [illegible]

نَبِیِّكَ وَجَحَدُوا بِآیاتِكَ وَسَخِرُوا بِإِمامِكَ وَحَمَلُوا النّاسَ عَلیٰ أَكْتافِ آلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ إِنِّی أَتَقَرَّبُ إِلَیْكَ بِاللَّعْنَةِ عَلَیْهِمْ وَالْبَرائَةِ مِنْهُمْ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ یا رَحْمٰنُ پس برمیگردی و بنزد پای آنحضرت میروی و میگوئی صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْكَ یا أَبَا الْحَسَنِ صَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ رُوحِكَ وَبَدَنِكَ صَبَرْتَ وَأَنْتَ الصّادِقُ الْمُصَدَّقُ قَتَلَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ بِالْأَیْدِی وَالْأَلْسُنِ پس تضرع و مبالغه کن در لعنت کردن بر کشندهٔ امیر المؤمنین و قاتلان حسن و حسین علیهم السلام و قاتلان جمیع اهل بیت رسولخدا صلّی اللّه علیه و آله پس از پشت قبر برو و نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بکن در رکعت اوّل سورهٔ یٰس و در رکعت دوم سورهٔ الرحمن بخوان و جهد کن در دعا و تضرع بسیار دعا کن از برای خود و پدر و مادر خود و جمیع برادران مؤمن خود و آنچه خواهی نزد سر آنحضرت بمان و باید که نمازهای خود را نزد قبر بکنی مؤلّف گوید که این زیارت بهترین زیارات آنحضرت است و در فقیه و عیون و کتب علّامهٔ مجلسی و غیره وَسَخِرُوا بِإِمامِكَ که در اخر زیارتست با دو میم است یعنی و لعنت کن خدا وندا کسانیرا که استهزاء نمودند بامام یعنی تو از جهة ایشان مقرّر فرمودی ولکن در مصباح الزّائر سَخِرُوا بِآیاتِكَ است و این نیز درست بلکه شاید از جهتی اولی باشد چه آنکه مراد از آیات ائمّه علیهم السّلام است چنانکه در خبر صقر بن ابی دُلَف در فصل پنجم از باب اوّل معلوم شد و بدان نیز که لعنت کردن بر قاتلان ائمّه علیهم السّلام بهر زبانی که کرده شود خوبست و اگر این عبارترا که از بعضی ادعیه اخذ شده بخواند شاید انسب باشد اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَقَتَلَةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ وَقَتَلَةَ أَهْلِ بَیْتِ نَبِیِّكَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ أَعْداءَ آلِ مُحَمَّدٍ وَقَتَلَتَهُمْ وَزِدْهُمْ عَذاباً فَوْقَ الْعَذابِ وَهَواناً فَوْقَ هَوانٍ وَذُلّاً فَوْقَ ذُلٍّ وَخِزْیاً فَوْقَ خِزْیٍ اَللّٰهُمَّ دُعَّهُمْ إِلَی النّارِ دَعّاً وَأَرْكِسْهُمْ فِی أَلِیمِ عَذابِكَ رَكْساً وَاحْشُرْهُمْ وَأَتْباعَهُمْ إِلیٰ جَهَنَّمَ زُمَراً و در تحفة الزّائر است که شیخ مفید ذکر کرده که مستحبّست که بعد از نماز زیارت امام رضا علیه السّلام این دعا بخوانند اَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْئَلُكَ یا أَللّٰهُ الدّائِمُ فِی مُلْكِهِ الْقائِمُ فِی عِزِّهِ الْمُطاعُ فِی سُلْطانِهِ الْمُتَفَرِّدُ فِی كِبْرِیائِهِ الْمُتَوَحِّدُ فِی دَیْمُومِیَّةِ بَقائِهِ الْعادِلُ

فی تربیته العالم فی قضیته الکریم فی تأخیر عقوبته الٰهی حاجاتی مصروفة الیک وآمالی
موقوفة لدیک وکلما وفقتنی من خیر فانت دلیلی علیه وطریقی الیه یا قدیراً لا تؤوده
المطالب یا ملیاً یلجأ الیه کل راغب ما زلت مصحوباً منک بالنعم جاریاً علی عادات
الاحسان والکرم اسألک بالقدرة النافذة فی جمیع الاشیاء وقضائک المبرم الذی
تحجبه بایسر الدعاء وبالنظرة التی نظرت بها الی الجبال فتشامخت والی الارضین
فتسطحت والی السموات فارتفعت والی البحار فتفجرت یا من جل عن ادوات لحظات
البشر ولطف عن دقائق خطرات الفکر لا تحمد یا سیدی الا بتوفیق منک یقتضی حمداً
ولا تشکر علی اصغر منة الا استوجبت بها شکراً فمتی تحصی نعماؤک یا الٰهی وتجازی
آلاؤک یا مولای وتکافی صنائعک یا سیدی ومن نعمک یحمد الحامدون ومن شکرک
تشکر الشاکرون وانت المعتمد للذنوب فی عفوک والناشر علی الخاطئین جناح سترک
وانت الکاشف للضر بیدک فکم من سیئة اخفاها حلمک حتی دخلت وحسنة
ضاعفها فضلک حتی عظمت علیها مجازاتک جللت ان یخاف منک الا العدل وان
یرجی منک الا الاحسان والفضل فامنن علیّ بما اوجبه فضلک ولا تخذلنی بما یحکم
به عدلک سیدی لو علمت الارض بذنوبی لساخت بی او الجبال لهدتنی او السموات
لاختطفتنی او البحار لاغرقتنی سیدی سیدی سیدی مولای مولای مولای قد تعرضت
لضیافتک فلا تحرمنی ما وعدت المتعرض لمسألتک یا معروف [illegible]
یا مشکور الشاکرین یا جلیس الذاکرین یا محمود من حمده [illegible]
وحده یا محبوب من احبه یا غوث من [illegible]
الا هو یا من لا یصرف السوء الا هو [illegible]
یا من لا یخلق الخلق الا هو [illegible]
الغافرین رب انی استغفرک [illegible]

[illegible]

اسْتِغْفارَ اِنابَةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ رَغْبَةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ رَهْبَةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ
اسْتِغْفارَ طاعَةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ ايمانٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ اِقْرارٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ
اسْتِغْفارَ اِخْلاصٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ تَقْوى وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ تَوَكُّلٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ
اسْتِغْفارَ ذِلَّةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ عامِلٍ لَكَ هارِبٍ مِنْكَ اِلَيْكَ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَتُبْ عَلَيَّ وَعَلى والِدَيَّ بِما تُبْتَ وَتَتُوبُ عَلى جَميعِ خَلْقِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ
يا مَنْ يُسَمّى بِالْغَفُورِ الرَّحيمِ يا مَنْ يُسَمّى بِالْغَفُورِ الرَّحيمِ يا مَنْ يُسَمّى بِالْغَفُورِ الرَّحيمِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْبَلْ تَوْبَتي وَزَكِّ عَمَلي وَاشْكُرْ سَعْيي وَارْحَمْ ضَراعَتي وَلا تَحْجُبْ صَوْتي وَلا تُخَيِّبْ
مَسْئَلَتي يا غَوْثَ الْمُسْتَغيثينَ وَاَبْلِغْ اَئِمَّتي سَلامي وَدُعائي وَشَفِّعْهُمْ في جَميعِ ما سَئَلْتُكَ
وَاَوْصِلْ هَدِيَّتي اِلَيْهِمْ كَما يَنْبَغي لَهُمْ وَزِدْهُمْ مِنْ ذلِكَ ما يَنْبَغي لَكَ بِاَضْعافٍ لا يُحْصيها
غَيْرُكَ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ وَصَلَّى اللهُ عَلى اَطْيَبِ الْمُرْسَلينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطّاهِرينَ مؤلف گويد كه علامهٔ مجلسى در بحار از بعض مؤلفات قدماء اصحاب زيارتى براى
حضرت امام رضا عليه السلام نقلكرده كه معروفست بجواديه و در اخر آن زيارتست كه نماز زيارت
بجا آور و تسبيح كن و هديه نما از براى آنحضرت پس بگو اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ يا اَللهُ الدّائِمُ و اين دعا
را تا باخر نقلكرده پس هرگاه در آن مشهد مقدس آن زيارت را خواندى ‌ايـن دعا را ترك مكن زيارت ديگر
زيارتيست كه ابن قولويه از بعض ائمه عليهم السلام روايتكرده كه فرمودند چون نزد قبر امام رضا
عليه السلام بروى بگو اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضَى الْاِمامِ التَّقِيِّ النَّقِيِّ وَحُجَّتِكَ عَلى
مَنْ فَوْقَ الْاَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرى الصِّدّيقِ الشَّهيدِ صَلوةً كَثيرَةً تامَّةً زاكِيَةً
مُتَواصِلَةً مُتَواتِرَةً مُتَرادِفَةً كَاَفْضَلِ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيائِكَ زيارت ديگر
زيارتيست كه شيخ مفيد در مقنعه نقلكرده فرموده ميآيى نزد قبر آنحضرت بعد از آنكه غسل زيارت
كرده باشى و پاكيزه ترين جامه هاى خود را پوشيده باشى و ميگوئى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ
وَابْنَ وَلِيِّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اِمامَ الْهُدى وَالْعُرْوَةَ

فاتقبض اللهم انى استخيرك برحمتك خيرة فى عافية پس يك قبضه از تسبيح را بگير و بشمار دو تا دو تا اگر عدد آن قبضه جفت شد پس آن افعل است يعنى بجا آورد و اگر طاق شد لا تفعل است يعنى مكن انكار را بعكس بعضى ظاهر نحو بست جفت بد و اين بسته است بقصد استخاره كننده فقير گويد تقعقض بضاد معجمه است يعنى تردد و تعطف و ما در باب نمازها استخاره ذات الرقاع و بعضى از اقسام استخاره و ساعات آن را ذكر كرديم بدانكه جمعى و بدانكه سيد ابن طاوس فرموده كه حاصلش آن است كه من يافتم حديث صحيحى در آنكه براى آنان استخاره كنند

الوُثْقی وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ مَضَيْتَ عَلی ما مَضی عَلَيْهِ آباؤُكَ الطّاهِرُونَ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ لَمْ تُؤْثِرْ عَمیً عَلی هُدیً وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ اِلی باطِلٍ وَاَنَّكَ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَاَدَّيْتَ الْاَمانَةَ فَجَزاكَ اللهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ خَيْرَ الْجَزاءِ اَتَيْتُكَ بِاَبی وَاُمّی زائِراً عارِفاً بِحَقِّكَ مُوالِياً لِاَوْلِيائِكَ مُعادِياً لِاَعْدائِكَ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّكَ پس بچسبان خود را بقبر و ببوس آن را و بگذار دو طرف روی خود را بر آن پس بگرد بجانب سر و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلایَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمامُ الْهادی وَالْوَلِیُّ الْمُرْشِدُ اَبْرَءُ اِلَی اللهِ مِنْ اَعْدائِكَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ بِوِلايَتِكَ صَلَّی اللهُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس دو رکعت نماز زیارت بجا آور و بعد از آن هرچه خواستی نماز کن و بگرد بطرف پا پس دعا کن بآنچه میخواهی انشاء الله مؤلف گوید که زیارت آنحضرت در تمام اوقات شریفه مختصه بآنحضرت فضیلت بسیار دارد خصوصاً در ماه رجب و بیست و سیم ذی القعده و بیست و پنجم آن و ششم ماه رمضان چنانکه در محل خود در اعمال ماهها ذکر شد.

و غیر این روزها از ایام دیگر که بآنحضرت اختصاص دارد و چون خواستی وداع کنی آنحضرت را پس بگو آنچه را که در وداع حضرت رسول صلی الله علیه و آله میگفتی لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ تَسْليمی عَلَيْكَ و اگر خواستی بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِیَّ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتی ابْنَ نَبِيِّكَ وَحُجَّتَكَ عَلی خَلْقِكَ وَاجْمَعْنی وَاِيّاهُ فی جَنَّتِكَ وَاحْشُرْنی مَعَهُ وَفی حِزْبِهِ مَعَ الشُّهَداءِ وَالصّالِحينَ وَحَسُنَ اُولئِكَ رَفيقاً وَاَسْتَوْدِعُكَ [illegible] وَاَسْتَرْعيكَ وَاَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِما جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَيْهِ فَاكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدينَ مؤلف گوید که در اینجا چند مطلب است [illegible]

و بسند معتبر از حضرت امام علی نقی علیه السلام منقول است که هرکه [illegible] زیارت کند قبر جدم حضرت امام رضا علیه السلام را در طوس [illegible] حضرت دو رکعت نماز بکند و در قنوت نماز حاجت خود را طلب کند پس [illegible]

مگر آنکه از برای گناهی یا قطع رحمی سؤال کند بدرستیکه موضع قبر آنحضرت بقعه ایست از بقعه‌های
بهشت و هیچ مؤمنی و را زیارت نمیکند مگر آنکه حقتعالی او را از آتش جهنم آزاد میکند و داخل
بهشت میگرداند دویم علامهٔ مجلسی نقل کرده از خط شیخ جلیل شیخ حسین بن عبد الصمد والد
شیخ بهائی که شیخ ابو الطیب حسین بن احمد فقیه رازی ره ذکر نموده که هر کس زیارت کند حضرت
امام رضا یا دیگر از ائمه علیهم السلام را پس در نزد آن امام بجای آورد نماز جعفر را برای او نوشته
شود بهر رکعتی ثواب کسیکه هزار حج و هزار عمره بجا آورده باشد و هزار بنده در راه خدا آزاد
کرده باشد و هزار مرتبه بجهاد ایستاده باشد با پیغمبر مرسل و برای اوست بهر گامی که برمیدارد
ثواب صد حج و صد عمره و صد بنده آزاد کردن در راه خدا تعالی و نوشته شود برای او صد
حسنه و محو شود از او صد سیئه و کیفیت نماز جعفر در اعمال روز جمعه گذشت سیم روایت
شده از محول سجستانی که چون مأمون طلب کرد امام رضا علیه السلام را از مدینه بخراسان حضرت بجهت وداع
با قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله داخل مسجد شد و مکرر با قبر آنحضرت وداع میکرد و بیرون می آمد
و برمیگشت نزد قبر و در هر دفعه صدای مبارکش بگریه بلند بود من نزدیک آنحضرت رفتم و
سلام کردم بر او جواب داد پس تهنیت گفتم او را بآن سفر فرمود مرا زیارت کن همانا من بیرون
میشوم از جوار جدم و میمیرم در غربت و دفن میشوم در پهلوی هرون و شیخ یوسف بن حاتم شامی
در در النظیم فرموده که روایت کردند جماعتی از اصحاب امام رضا علیه السلام که آنحضرت فرمود زمانیکه
من خواستم بیرون بیایم از مدینه بسوی خراسان جمع کردم عیال خود را و امر نمودم ایشانرا که بر من
گریه کنند تا بشنوم گریه ایشانرا پس تقسیم کردم در میان ایشان دوازده هزار دینار و گفتم باایشان
که من برنمیگردم بسوی عیالم هرگز پس گرفتم ابو جعفر جواد را و بردم او را بمسجد پیغمبر صلی الله علیه
و آله و گذاشتم دست او را بر کنار قبر و چسبانیدم او را بانفس شریف و خواستم حفظ او را بسبب رسول خدا
صلی الله علیه و آله و امر کردم جمیع وکیلان و حشم خود را بشنیدن و اطاعت فرمایش او و آنکه مخالفت
ننمایند با او و فهمانیدم ایشانرا که او قایمقام من است و سید عبد الکریم بن طاوس روایت کرده که

علامهٔ مجلسی ره فرموده که کلام
بسیاری دلالت دارد بر جواز استخاره برای
غیر [illegible] از قول و نیست بعید
عمومات خصوص در وقتی که
قصد کند نائب برای خود
که بگوید شخص مستجیر [illegible]
چنانکه بعضی بان اشاره فرموده
و از جمله اینست برای [illegible] کردن
استخاره را در تحت اختیار
لکن اولی و احوط آنست که صاحب
حاجت خود استخاره کند
برای خود [illegible]
که وارد شده باشد در جواز
وکالت در استخاره و اگر این
جایز بود اصحاب سؤال
میکردند از ائمه علیهم السلام و اگر
سؤال کرده بودند نقل میشد
[illegible]

زمانیکه مامون حضرت امام رضا علیه السلام را طلبید از مدینه بخراسان حضرت حرکت فرمود از مدینه
بسوی بصره و بکوفه نرفت و از بصره توجه فرمود بطریق کوفه ببغداد و از انجا بقم و داخل قم شد اهل
قم پیشباز انحضرت امدند و باهم مخاصمه میکردند در باب ضیافت انحضرت و هر کدام میل داشتند که
ان بزرگوار برا و وارد شود حضرت فرمود که شتر من مامور است یعنی هر کجا او فرود امد من انجا وارد میشوم
پس ان شتر امد تا در یکخانه خوابید و صاحب انخانه در شب انروز در خواب دیده بود که حضرت امام رضا
علیه السلام فردا مهمان او خواهد بود پس چندی نگذشت که انمحل مقام رفیعی گشت و در زمان ما مدرسه
معمور است و شیخ صدوق بسند خود از اسحق بن راهویه نقلکرده که گفت چون امام رضا علیه السلام به
نیشابور امد و خواست از انجا حرکت نماید جمع شدند خدمت انحضرت اصحاب احادیث و عرض کردند یا ابن
رسول الله تو از نزد ما میروی برای ما بحدیثی نمیفرمائی که ما استفاده کنیم از از جناب تو ان
حضرت در عماری نشسته بود سر خود را بیرون نمود و فرمود شنیدم پدرم موسی بن جعفر فرمود
شنیدم پدرم جعفر بن محمد فرمود شنیدم پدرم محمد بن علی فرمود شنیدم پدرم علی بن حسین
فرمود شنیدم پدرم حسین بن علی فرمود شنیدم پدرم امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب [illegible]
شنیدم [illegible] صلی [illegible] فرمود شنیدم [illegible] شنیدم خداوند [illegible]
فرمود لا اله الا الله حصنی [illegible] خدمت [illegible]
چون شتر راه افتاد [illegible] من شروطها [illegible]
که چون امام رضا علیه السلام [illegible] مامون معرفت کنند [illegible]
ظهر شد [illegible] نماز نمیکنید [illegible]
خود [illegible]
[illegible]
[illegible]
بحضرت [illegible]

زیارت [illegible] رضا [illegible] بن [illegible] حضرت رسول صلی الله علیه [illegible] ابن جعفر [illegible] السلام [illegible] امیرالمؤمنین [illegible] الحسن [illegible] یا امیرالمؤمنین [illegible] الکعبة و قبلة [illegible]

تراشیدند و برکت یافتند چهارم صاحب مطلع الشمس نقل کرده که در بیست و پنجم ذی الحجه سنه هزار و شش شاه عباس اول وارد مشهد مقدس گردید دید که حرم مطهر را عبدالمؤمن خان اوزبکی غارت کرده سوای محجر طلا دیگر چیزی در آنجا نگذاشته و در بیست و هشتم ذی الحجه از مشهد بهرات رفت و هرات را استرداد کرده بعد از نظم آنجا رجعت بمشهد نمود یکماه در آنجا توقف نموده صحن مقدس را مرمت کرده و خدام بقعه مبارکه را احسان و رعایت فرموده معاودت بعراق فرمود و در اواخر سنه هزار و هشت مجدداً شاه عباس بمشهد مقدس رفته زمستان را در آنجا گذرانید و خدمت خادم باشی گری استانه مقدسه را خود متقلد و مشغول بود چنانچه شبی با مقراض سر شمعها را میگرفت شیخ بهائی علیه الرحمه بالبدیهه این رباعی را انشاد کرد

پیوسته بود ملایک علیین
پروانه شمع روضه خلد برین
مقراض باحتیاط زن ای خادم
ترسم ببری شهپر جبریل امین

و در سنه هزار و نه بنابر نذری که شاه عباس کرده بود که پیاده بمشهد برود پیاده بمشهد مشرف گشت در بیست و هشت روز آن مسافت بعیده را قطع فرمود صاحب تاریخ عالم آرا این اشعار در اینباب نگاشته

غلام شاه مردان شاه عباس
شه والا گهر خاقان امجد
بطوف مرقد شاه خراسان
ز اصفاهان پیاده تا بمشهد
پیاده رفت با اخلاص بیحد
تا اگر گفته
پیاده رفت شد تاریخ رفتن
(۱۰۰۹)

وچون بمشهد مقدس رسید صحن مبارک را وسعت داد و ایوان علی شیر که درگاه روضه متبرکه از آنجا بوده و در یک گوشه صحن اتفاق افتاده بود و بد نما بود در وسط قرار داد و ایوانی مقابل آن در طرف دیگر بساخت و خیابانی از دروازه غربی شهر تا شرقی طرح کردند که از هر طرف بصحن برسید و از میان آن خیابان گذشت و چشمه ها و قنوات احداث کرده بشهر آورد و نهری از میان خیابان و حوضی بزرگ در وسط صحن احداث نمود که آب از حوض گذشته بخیابان شرقی جاری شود و در بناهای مذکور کتیبه ها بخط میرزا محمد رضای صدر الکتاب و علیرضای عباسی و محمد رضا امامی رسم شد و هم شاه عباس قبه مطهره را بطلا مذهب کرد چنانچه در کتیبه قبه مطهره بآن اشاره شده صورت آن کتیبه چنین است بسم الله الرحمن الرحیم من عظائم توفیقات الله سبحانه ان وفق

(در نتیجه کینها)

دون الله وبدا بيننا وبينكم العداوة والبغضاء ابدا

نتیجه صدور روایتی که از حضرت صادق علیه السلام که فرمود دیگری [illegible] دشمنان خدا [illegible] پیغمبری از پیغمبران خود که بگو بمؤمنین بپوشید لباس دشمنان مرا و نخورید طعام دشمنان مرا و نروید بر مسلکهای یعنی راههای دشمنان من پس دشمنان من خواهید بود چنانکه ایشان دشمنان منند و لهذا در بیان آن از خبرها وارد شده که فرمان علما را ایشان را برید و خود را بکفار شبیه نگردانید

مانند روایتی که از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که فرمودند شارب را از ته بگیرید و ریش را بلند بگذارید و بیهود و گبران خود را شبیه نگردانید

... بیهود و گبران و رهبانان ...

السلطان الأعظم مولى ملوك العرب والعجم صاحب النسب الطاهر النبوي والحسب الباهر العلوي تراب اقدام خدام هذه العتبة المطهرة اللاهوتية غبار نعال زوار هذه الروضة المنورة الملكوتية مروج آثار اجداده المعصومين السلطان بن السلطان ابو المظفر شاه عباس الحسيني الموسوي الصفوي بهادر خان فاستسعد بالمجيء ماشياً على قدميه من دار السلطنة اصفهان الى زيارة هذا الحرم الأشرف وقد تشرف بزينة هذه القبة من خلص ماله في سنة الف وعشر وتم في سنة الف وست وعشر

پنجم شیخ طبرسی در اعلام الوری بعد از ذکر جملهٔ از معجزات حضرت امام رضا علیه السلام گفته

واما آنچه ظاهر شده برای مردم بعد از شهادت آنحضرت تا زمان ما از برکت مشهد مقدس آنحضرت و علامات و عجائبی که مشاهده کردند خلق بسیار و عام و خاص تصدیق آن نمودند و مخالف و مؤالف اقرار بآن نمودند بسیار بلکه از حد حصر خارجست و همانا در آن مشهد مقدس کور مادر زاد و ابرص شفا یافتند و دعاها مستجاب شده و حاجات برآورده شده و شدائد و ملمات برطرف شده و ما بسیاری

از اینها را خود مشاهده کردیم و علم و یقینی که شک در آن راه نیابد پیدا نمودیم و شیخ اجل شیخ حر عاملی در اثبات الهداة بعد از نقل این کلام از شیخ طبرسی فرموده که مؤلف این کتاب محمد بن حسن الحر میگوید که من دیدم و مشاهده کردم بسیاری از این معجزات را همچنانکه شیخ طبرسی مشاهده نموده و یقین برای من حاصل شد همچنانکه برای او یقین حاصل شده بود در مدت مجاورت من در مشهد مقدس که بیست و شش سال میشود و شنیدم چیزهائی در این باب که از حد تواتر گذشته و در خاطر ندارم که من دعا کرده باشم در این مشهد و از خدا حاجتی خواسته باشم مگر آنکه برآورده شده

و تفصیل این مقام گنجایش ندارد لهذا اکتفا کردیم باجمال و شیخ [illegible] محدث عباس قمی گوید که در زمان ما نیز کرامات و معجزات از این روضهٔ مقدسه ظاهر میشود که احتیاج بنقل و تحریر نیست و ما در باب دوم در اعمال شب بیست و سیم ماه رجب اشاره کردیم بچیزی که مناسب این مقام بود و فعلاً مقام را گنجایش تحریر نیست بجز آنکه این فصل را ختم کنیم و بر [illegible]

چند شعر و آنکه از جامی نقل شده [illegible] نقل نمائیم —

[illegible]

سلام علی آل طه و یس | سلام علی آل خیر النبیین
سلام علی روضة حل فیها | امام یباهی به الملک والدین

امام بحق شاه مطلق که آمد | حریم درش قبله گاه سلاطین | شه کاخ عرفان گل شاخ احسان
دُرِ دُرج امکان مه برج تمکین | علی بن موسی الرضا کز خدایش | رضا شد لقب چون رضا بودش آئین
ز فضل و شرف بینی او را جهانی | اگر نبودت تیره چشم جهان بین | پی عطر روبند حوران جنت
غبار درش را بگیسوی مشکین | اگر خواهی آری بکف دامن او | برو دامن از هر چه جز اوست برچین

## (فصل دهم)

در زیارت ائمه سر من رأی علیهم السلام و اعمال سرداب مطهر و در آن دو مقامست مقام اول در زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی و حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما چون وارد شدی بسر من رای انشاء الله و خواستی زیارت کنی آن دو امام همام علیهما السلام را پس غسل کن و بعد از رعایت آداب دخول در حرمهای شریفه با تأنی و وقار روانه شو تا بدر حرم مطهر و اذن دخول عمومی که در اول این باب ذکر شد بخوان پس داخل حرم شو و زیارت کن آن دو بزرگوار را باین الفاظ که اصح زیارات است اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا وَلِیَّیِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا حُجَّتَیِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا نُورَیِ اللهِ فی ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا مَنْ بَدا لِلّهِ فی شَأْنِکُما اَتَیْتُکُما زائِراً عارِفاً بِحَقِّکُما مُعادِیاً لِاَعْدائِکُما مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکُما مُؤْمِناً بِما آمَنْتُما بِهِ کافِراً بِما کَفَرْتُما بِهِ مُحَقِّقاً لِما حَقَّقْتُما مُبْطِلاً لِما اَبْطَلْتُما اَسْئَلُ اللهَ رَبّی وَرَبَّکُما اَنْ یَجْعَلَ حَظّی مِنْ زِیارَتِکُما الصَّلوةَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ یَرْزُقَنی مُرافَقَتَکُما فِی الْجِنانِ مَعَ آبائِکُمَا الصّالِحینَ وَاَسْئَلُهُ اَنْ یُعْتِقَ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَیَرْزُقَنی شَفاعَتَکُما وَمُصاحَبَتَکُما وَیُعَرِّفَ بَیْنی وَبَیْنَکُما وَلا یَسْلُبَنی حُبَّکُما وَحُبَّ آبائِکُمَا الصّالِحینَ وَاَنْ لا یَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِکُما وَیَحْشُرَنی مَعَکُما فِی الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِهِ اَللّهُمَّ ارْزُقْنی حُبَّهُما وَتَوَفَّنی عَلی مِلَّتِهِمَا اَللّهُمَّ الْعَنْ ظالِمی آلِ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ وَانْتَقِمْ مِنْهُمْ اَللّهُمَّ الْعَنِ الْاَوَّلینَ مِنْهُمْ وَالْآخِرینَ وَضاعِفْ عَلَیْهِمُ

(تتمه در کون بیت نهم)

مفسرین در معنی آن فرموده اند که یعنی حبل الله اند که چنگ زنید بایشان بر نبوی یا آنکه سیر کردند پس برسانید شما آتش جهنم و بعضی گفته اند که رکون منهی عنه دخول با ایشان است در ظلم ایشان و اظهار رضایت بکار ایشان و اظهار موالات ایشان و اظهار اهل بیت علیهم السلام است و رکون مودت و نصیحت و طاعت ایشان است

(بیت دهم) نوزده حرف است که اسباب فرج است برای دعای آن از آفات تعلیم کرده از حضرت رسول بامیر المؤمنین صلوات الله علیهما و آلهما و نقل کرده از شیخ صدوق در کتاب خصال

الْعَذَابَ وَابْلُغْ بِهِمْ وَبِأَشْيَاعِهِمْ وَمُحِبِّيهِمْ وَمُتَّبِعِيهِمْ أَسْفَلَ دَرْكٍ مِنَ الْجَحِيمِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَ وَلِيِّكَ وَابْنِ وَلِيِّكَ وَاجْعَلْ فَرَجَنَا مَعَ فَرَجِهِمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وجهد میکنی در دعا کردن از برای خود و پدر و مادر خود و هر دعا که خواهی بکن و اگر توانی نزد بالای قبر ایشان بروی دو رکعت نماز نزد قبر بکن و اگر نتوانی داخل مسجد شو و دو رکعت نماز بکن و هر دعا که خواهی بکن که مستجاب است و این مسجد پهلوی خانهٔ ایشان است و حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری علیهما السلام در آن نماز میکرده اند مؤلف گوید که این زیارت موافق روایت کامل الزیاره بود و شیخ محمد بن المشهدی و شیخ مفید و شهید نیز این زیارت را در مزار خود نقل کرده اند با اختلاف جزئی و بعد از فقرهٔ فِي الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِهِ فرموده اند آنگاه برو و بینداز خود را بر هر یک از آن دو قبر و بوسه از او بکن از طرف راست و چپ روی خود را بر قبر و بعد از آن سر بردار و بگو اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَّهُمْ وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِمْ تا آخر زیارت که گذشت پس گفته اند که چهار رکعت نماز بکن از نزدیک سر مقدس و بعد از نماز زیارت هر چه نماز که خواهی بکن الخ و مشهور آنست که آن دو بزرگوار در خانهٔ خود دفن شدند و برای آن دری بود که گاهی باز میکردند و شیعیان داخل میشدند و در نزد قبر زیارت میکردند و گاهی بسته بود و از بیرون مقابل شباکی که در دیوار مقابل قبر مطهر بود زیارت میکردند و در صدد همین خبر زیارت مذکور است که غسل میکنی و بنزد قبر ایشان میرسی اگر نتوانی رفت و اگر نه اشاره میکنی بسلام مقابل شبکه که باز میشود بسوی قبر و چنین نماز زیارت را در مسجد بکند و چون بهمت والیان [illegible] قبه و حرم [illegible] ساخته شد آن مسجد داخل حرم شد و الآن معروف است که [illegible] متصل که در [illegible] سر عسکریین علیهما السلام متصل بود [illegible] آن مسجد [illegible] آن دو بزرگوار [illegible] مخصوص [illegible] مشرف [illegible]

[illegible]

[illegible]

(دعای فرج ازانات)

لا انتهاء له ويا أشدّ من لا شدّة له ويا أعزّ من لا عزّ له ويا غياث من لا غياث له ويا كريم العفو ويا حسن له ويا عظيم الرجاء البلاء ويا عزّ الضعفاء ويا منقذ الغرقى ويا منجي الهلكى يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل أنت الذي سجد لك سواد الليل ونور [illegible] وضوء القمر وشعاع الشمس [illegible]

[illegible] سر مقدّس بگذارد [illegible] مطهّر [illegible] مسجد است [illegible]

تمام مراتب اظهار بندگی و تذلل و اعتراف بعظمت و جلالت ائمه از مصدر جلال حضرتهای دعلیه
است و سید بن طاوس در مصباح الزائر برای هریک از ایشان بزرگوار زیارتی مبسوط با صلوات
برایشان و دعای بعد از نماز زیارت نقلکرده که شایسته است نقل آن اگرچه موجب تطویل است
زیرا که فواید بسیار در آن مندرج است فرموده هرگاه رسیدی بسرّ من رأی غسل کن در وقت رسیدن
غسل زیارت و بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و روانه شو با تانی و وقار تا برسی بدر حرم شریف
آنگاه که رسیدی طلب رخصت کن و بگو ءَاَدْخُلُ یا نَبِیَّ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ ءَاَدْخُلُ
یا فاطِمَةُ الزَّهْرآءُ سَیِّدَةَ نِسآءِ الْعالَمینَ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ
الْحُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ ءَاَدْخُلُ
یا مَوْلایَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ عَلِیَّ بْنَ مُوسی
ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ یا اَبَا الْحَسَنِ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ ءَاَدْخُلُ یا
مَوْلایَ یا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ ءَاَدْخُلُ یا مَلآئِكَةَ اللّٰهِ الْمُوَكَّلینَ بِهٰذَا الْحَرَمِ الشَّریفِ

پس داخل شو و در وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست نزد ضریح حضرت علی هادی
علیه السلام رو بقبر و پشت بقبله و صد مرتبه اَللّٰهُ اَكْبَرُ بگو و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبَا الْحَسَنِ
عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ الزَّكِیَّ الرّاشِدَ النُّورَ الثّاقِبَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا صَفِیَّ
اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا سِرَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حَبْلَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا آلَ اللّٰهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خِیَرَةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا صَفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمینَ اللّٰهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حَقَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حَبیبَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا نُورَ الْاَنْوارِ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یا زَیْنَ الْاَبْرارِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا سَلیلَ الْاَخْیارِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا عُنْصُرَ
الْاَطْهارِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حُجَّةَ الرَّحْمٰنِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا رُكْنَ الْاِیمانِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یا مَوْلَی الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَلِیَّ الصّالِحینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا عَلَمَ الْهُدی
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حَلیفَ التُّقی اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا عَمُودَ الدّینِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبْنَ خاتَمِ

(نوشتن بجلد بدن)

بجهت بدن میت که از جاهای خود در بخواهند خانت که مجاز میشود از ثم (یعنی) امام شیخ کفعمی از مفاتیح الغیب نقلکرده که هر که بنویسد لفظ بسم الله را بر دو زیر سر و از منزلخود ایمن از هلاک الا در خوا گشت و اگرچه کافر باشد و گفته که فرعون را حذاوند روز هلاک ذکر کرد و هلاکت از اداو بنا بالاذعای او در بتو نبشت را بجهت آنکه نوشته بود بر در منزلخود بسم الله را و حق تعالی رحمت فرمود بموسی و فیکاردن حذا لخواست سرعت هلاک او را تو نظر میکنی بکفر او دمن نظر میکنم بآنچه نوشته بردر خود (یعنی) بکیم آیت بیته ابن فهد در ابیکارده است که روز ابوالدردا را خبر دادند که خانه ات سوخت گفت نسوخته

النَّبِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْاَمِينُ الْوَفِيُّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَلَمُ الرَّضِيُّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الزَّاهِدُ التَّقِيُّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْحُجَّةُ عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا التَّالِي لِلْقُرْاٰنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُبَيِّنُ لِلْحَلَالِ مِنَ الْحَرَامِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الطَّرِيقُ الْوَاضِحُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّجْمُ اللَّائِحُ اَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا الْحَسَنِ اَنَّكَ حُجَّةُ اللّٰهِ عَلَى خَلْقِهِ وَخَلِيفَتُهُ فِي بَرِيَّتِهِ وَاَمِينُهُ فِي بِلَادِهِ وَشَاهِدُهُ عَلَى عِبَادِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى وَبَابُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْاَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرٰى وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْمُطَهَّرُ مِنَ الذُّنُوبِ الْمُبَرَّاُ مِنَ الْعُيُوبِ وَالْمُخْتَصُّ بِكَرَامَةِ اللّٰهِ وَالْمَحْبُوُّ بِحُجَّةِ اللّٰهِ وَالْمَوْهُوبُ لَهُ كَلِمَةُ اللّٰهِ وَالرُّكْنُ الَّذِي يَلْجَاُ اِلَيْهِ الْعِبَادُ وَتُحْيٰى بِهِ الْبِلَادُ وَاَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ اَنِّي بِكَ وَبِاٰبَائِكَ وَاَبْنَائِكَ مُوقِنٌ مُقِرٌّ وَلَكُمْ تَابِعٌ فِي ذَاتِ نَفْسِي وَشَرَائِعِ دِينِي وَخَاتِمَةِ عَمَلِي وَمُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ وَاِنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَاَوَّلِكُمْ وَاٰخِرِكُمْ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس بوسہ دو ضریح کو اور رکھو داہنا رخسار پھر طرف چپ رخسار رکھو اور کہو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى حُجَّتِكَ الْوَفِيِّ وَوَلِيِّكَ الزَّكِيِّ وَاَمِينِكَ الْمُرْتَضٰى وَصَفِيِّكَ الْهَادِي وَصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَالْجَادَّةِ الْعُظْمٰى وَالطَّرِيقَةِ الْوُسْطٰى نُورِ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَلِيِّ الْمُتَّقِينَ وَصَاحِبِ الْمُخْلَصِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ وَالطَّاهِرِ مِنَ الْخَلَلِ وَالْمُنْقَطِعِ اِلَيْكَ بِالْاَمَلِ الْمَبْلُوِّ بِالْفِتَنِ وَالْمُخْتَبَرِ بِالْمِحَنِ وَالْمُمْتَحَنِ بِحُسْنِ الْبَلْوٰى وَصَبْرِ الشَّكْوٰى مُرْشِدِ عِبَادِكَ وَبَرَكَةِ بِلَادِكَ وَمَحَلِّ رَحْمَتِكَ وَمُسْتَوْدَعِ حِكْمَتِكَ وَالْقَائِدِ اِلَى جَنَّتِكَ الْعَالِمِ فِي بَرِيَّتِكَ وَالْهَادِي فِي خَلِيقَتِكَ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ وَانْتَجَبْتَهُ وَاخْتَرْتَهُ لِمَقَامِ رَسُولِكَ فِي اُمَّتِهِ وَاَلْزَمْتَهُ حِفْظَ شَرِيعَتِهِ فَاسْتَقَلَّ

بِاَعْبَاءِ الْوَصِيَّةِ نَاهِضًا بِهَا وَمُضْطَلِعًا بِحَمْلِهَا لَمْ يَعْثُرْ فِي مُشْكِلٍ وَلَا هَفَا فِي مُعْضِلٍ
بَلْ كَشَفَ الْغُمَّةَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَاَدَّى الْمُفْتَرَضَ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا اَقْرَرْتَ نَاظِرَ نَبِيِّكَ
بِهِ فَرَقِّهِ دَرَجَتَهُ وَاَجْزِلْ لَدَيْكَ مَثُوبَتَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَسَلَامًا
وَآتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوَالَاتِهِ فَضْلًا وَاِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

پس نماز زیارت بکذار و چون سلام دادی بگو يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ
وَالْمِنَنِ الْمُتَتَابِعَةِ وَالْآلَاءِ الْمُتَوَاتِرَةِ وَالْاَيَادِي الْجَلِيلَةِ وَالْمَوَاهِبِ الْجَزِيلَةِ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِينَ وَاَعْطِنِي سُؤْلِي وَاجْمَعْ شَمْلِي وَ لُمَّ شَعْثِي وَزَكِّ عَمَلِي وَ لَا تُزِغْ قَلْبِي
بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنِي وَ لَا تُزِلَّ قَدَمِي وَ لَا تَكِلْنِي اِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا وَلَا تُخَيِّبْ طَمَعِي
وَلَا تُبْدِ عَوْرَتِي وَلَا تَهْتِكْ سِتْرِي وَلَا تُوحِشْنِي وَ لَا تُؤْيِسْنِي وَكُنْ بِي رَؤُفًا رَحِيمًا وَاهْدِنِي
وَزَكِّنِي وَطَهِّرْنِي وَصَفِّنِي وَاصْطَفِنِي وَخَلِّصْنِي وَاسْتَخْلِصْنِي وَاصْنَعْنِي وَاصْطَنِعْنِي وَقَرِّبْنِي
اِلَيْكَ وَلَا تُبَاعِدْنِي مِنْكَ وَالْطُفْ بِي وَلَا تَجْفُنِي وَاَكْرِمْنِي وَ لَا تُهِنِّي وَمَا اَسْاَلُكَ فَلَا
تَحْرِمْنِي وَمَا لَا اَسْاَلُكَ فَاجْمَعْهُ لِي بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَاَسْاَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ
الْكَرِيمِ وَبِحُرْمَةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِحُرْمَةِ اَهْلِ بَيْتِ رَسُولِكَ
اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
وَالْحَسَنِ وَالْخَلَفِ الْبَاقِي صَلَوَاتُكَ وَبَرَكَاتُكَ عَلَيْهِمْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ وَتُعَجِّلَ
فَرَجَ قَائِمِهِمْ بِاَمْرِكَ وَتَنْصُرَهُ وَتَنْتَصِرَ بِهِ لِدِينِكَ وَتَجْعَلَنِي فِي جُمْلَةِ النَّاجِينَ بِهِ وَالْمُخْلِصِينَ
فِي طَاعَتِهِ وَاَسْاَلُكَ بِحَقِّهِمْ لَمَّا اسْتَجَبْتَ لِي دَعْوَتِي وَقَضَيْتَ لِي حَاجَتِي وَاَعْطَيْتَنِي سُؤْلِي
وَكَفَيْتَنِي مَا اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا نُورُ يَا بُرْهَانُ يَا مُنِيرُ يَا مُبِينُ

يَا رَبِّ اكْفِنِي شَرَّ الشُّرُورِ وَآفَاتِ الدُّهُورِ وَاَسْاَلُكَ النَّجَاةَ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ پس دعا کن برای

هرچه خواهی و بسیار بگو يَا عُدَّتِي عِنْدَ الْعُدَدِ وَيَا رَجَائِي وَالْمُعْتَمَدَ وَيَا كَهْفِي وَالسَّنَدَ يَا
وَاحِدُ يَا اَحَدُ وَيَا قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ اَسْاَلُكَ اللّٰهُمَّ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ

مِنْ شَرِّهِ ... وَمِنْ شَرِّ ... وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

(صحیفه دوم) ... کلینی ... روایت کرده است از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که این دعا را تعلیم زراره فرمود که در زمان غیبت و امتحان شیعه بخواند اَللّٰهُمَّ عَرِّفْنِي نَفْسَكَ فَاِنَّكَ اِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي نَفْسَكَ لَمْ اَعْرِفْ نَبِيَّكَ اَللّٰهُمَّ عَرِّفْنِي رَسُولَكَ فَاِنَّكَ اِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي رَسُولَكَ لَمْ اَعْرِفْ حُجَّتَكَ اَللّٰهُمَّ عَرِّفْنِي حُجَّتَكَ ...

فِي خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ اَحَداً اَصِلُ عَلیٰ جَماعَتِهِمْ وَافْعَلْ بي كَذا وَكَذا و بجای این کلمه حاجت بخواه
همانا روایت شده از آنحضرت که فرمود من از خداوند عزّ و جلّ خواسته ام که نا امید برنگرداند کسیرا

| | | |
|---|---|---|
| که بخواند این دعا را | **زیارت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام** | در روضه من بعد از |

شیخ بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده که فرمود قبر من در سُرّ من رایٰ امان است از برای اهل دو
جانب از بلاها و عذاب خدا مجلسی اوّل اهل دو جانب را بشیعه و سنّی معنی کرده فرموده که برکت آن
حضرت دوست و دشمن را احاطه فرموده است چنانکه قبر کاظمین سبب امان بغداد شد الخ و سید بن
طاوس فرموده چون خواستی زیارت کنی حضرت عسکری علیه السلام بجا آور جمیع آنچه را که در زیارت پدرش
حضرت هادی علیه السلام بجا میآوردی پس بایست نزد ضریح آنحضرت و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ
يا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ الْهادِيَ الْمُهْتَدِيَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ
اللهِ وَابْنَ اَوْلِيائِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَجِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفِيَّ اللهِ وَ
ابْنَ اَصْفِيائِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خَليفَةَ اللهِ وَابْنَ خُلَفائِهِ وَاَبا خَليفَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ خاتَمِ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْاَئِمَّةِ الْهادينَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ الْاَوْصِياءِ الرّاشِدينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عِصْمَةَ الْمُتَّقينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا
اِمامَ الْفائِزينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رُكْنَ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا فَرَجَ الْمَلْهُوفينَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا وارِثَ الْاَنْبِياءِ الْمُنْتَجَبينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خازِنَ عِلْمِ وَصِيِّ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الدّاعي بِحُكْمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النّاطِقُ بِكِتابِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا
حُجَّةَ الْحُجَجِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا هادِيَ الْاُمَمِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ النِّعَمِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا عَيْبَةَ الْعِلْمِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَفينَةَ الْحِلْمِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا الْاِمامِ الْمُنْتَظَرِ
الظّاهِرَةِ لِلْعاقِلِ حُجَّتُهُ وَالثّابِتَةِ فِي الْيَقينِ مَعْرِفَتُهُ الْمُحْتَجَبِ عَنْ اَعْيُنِ الظّالِمينَ وَالْمُغَيَّبِ
عَنْ دَوْلَةِ الْفاسِقينَ وَالْمُعيدِ رَبُّنا بِهِ الْاِسْلامَ جَديداً بَعْدَ الْاِنْطِماسِ وَالْقُرْآنَ غَضّاً

و رَغْمَهُ الدّاعی ... ازهم
امیرالمؤمنین علیه السلام ...
هنگام بلا ... از شما اراده ...
بلا ... دوست ...
... اللّه ...
من فَرْضِ اللّهِ طاعَتَهُ ...
... كانَ وَما ...
امثال ... دوزخ ...
... ازهم ...
عاقبت ...
... الداعی ...

بَعْدَ الْاَنْدادِ اَشْهَدُ يا مَوْلايَ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَآتَيْتَ الزَّكوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعَوْتَ اِلىٰ سَبيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصاً حَتّىٰ اَتاكَ الْيَقينُ اَسْئَلُ اللّٰهَ بِالشَّاْنِ الَّذي لَكُمْ عِنْدَهُ اَنْ يَتَقَبَّلَ زِيارَتي لَكُمْ وَيَشْكُرَ سَعْيي اِلَيْكُمْ وَيَسْتَجيبَ دُعائي بِكُمْ وَيَجْعَلَني مِنْ اَنْصارِ الْحَقِّ وَاَتْباعِهِ وَاَشْياعِهِ وَمَواليهِ وَمُحِبّيهِ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ پس ببوس ضریح را و بگذار طرف راست صورت خود را بر آن پس طرف چپ را بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهادي اِلىٰ دينِكَ وَالدّاعي اِلىٰ سَبيلِكَ عَلَمِ الْهُدىٰ وَمَنارِ التُّقىٰ وَمَعْدِنِ الْحِجىٰ وَمَاْوَى النُّهىٰ وَغَيْثِ الْوَرىٰ وَسَحابِ الْحِكْمَةِ وَبَحْرِ الْمَوْعِظَةِ وَوارِثِ الْاَئِمَّةِ وَالشَّهيدِ عَلَى الْاُمَّةِ الْمَعْصُومِ الْمُهَذَّبِ وَالْفاضِلِ الْمُقَرَّبِ وَالْمُطَهَّرِ مِنَ الرِّجْسِ الَّذي وَرَّثْتَهُ عِلْمَ الْكِتابِ وَاَلْهَمْتَهُ فَصْلَ الْخِطابِ وَنَصَبْتَهُ عَلَماً لِاَهْلِ قِبْلَتِكَ وَقَرَنْتَ طاعَتَهُ بِطاعَتِكَ وَفَرَضْتَ مَوَدَّتَهُ عَلىٰ جَميعِ خَليقَتِكَ اَللّٰهُمَّ فَكَما اَنابَ بِحُسْنِ الْاِخْلاصِ في تَوْحيدِكَ وَاَرْدىٰ مَنْ خاضَ في تَشْبيهِكَ وَحامىٰ عَنْ اَهْلِ الْايمانِ بِكَ فَصَلِّ يا رَبِّ عَلَيْهِ صَلوٰةً يَلْحَقُ بِها مَحَلَّ الْخاشِعينَ وَيَعْلُو فِي الْجَنَّةِ بِدَرَجَةِ جَدِّهِ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ في مُوالاتِهِ فَضْلاً وَاِحْساناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْواناً اِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظيمٍ وَمَنٍّ جَسيمٍ پس نماز زیارت بجا آور و چون فارغ شدی بگو يا دائِمُ يا دَيْمُومُ يا حَيُّ يا قَيُّومُ يا كاشِفَ الْكَرْبِ وَالْهَمِّ وَيا فارِجَ الْغَمِّ وَيا باعِثَ الرُّسُلِ وَيا صادِقَ الْوَعْدِ وَيا حَيُّ لا اِلٰهَ اِلاّ اَنْتَ اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِحَبيبِكَ مُحَمَّدٍ وَوَصِيِّهِ عَلِيٍّ ابْنِ عَمِّهِ وَصِهْرِهِ عَلَى ابْنَتِهِ الَّذي خَتَمْتَ بِهِمَا الشَّرايِعَ وَفَتَحْتَ بِهِمَا التَّاْويلَ وَالطَّلايِعَ فَصَلِّ عَلَيْهِما صَلوٰةً يَشْهَدُ بِهَا الْاَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ وَيَنْجُو بِهَا الْاَوْلِياءُ وَالصّالِحُونَ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِفاطِمَةَ الزَّهْراءِ والِدَةِ الْاَئِمَّةِ الْمَهْدِيّينَ وَسَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ الْمُشَفَّعَةِ في شيعَةِ اَوْلادِهَا الطَّيِّبينَ فَصَلِّ عَلَيْها صَلوٰةً دائِمَةً اَبَدَ الْآبِدينَ وَ

که دگرگشته از برای او بنا از جهت ... روایت شده از ایشان علیهم السلام (سی و پنجم) و نیز از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده که هر که بخواند نصف آیه از قرآن از هر آیه که باشد پس بگوید هفت مرتبه یا الله بر او گریه بخواند ... (سی و ششم) و نیز از آنحضرت نقل کرده که کسیکه بخواند قل هو الله احد را در وقتی که بخوابگاه خود درود صد هزار ملک موکل فرماید حق تعالی به او پنجاه هزار فرشته که پاسبانی کنند او را در آن شب و از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که بگذرد بر او یک روز و در نماز خود قل هو الله احد نخواند ... روز قیامت ... ای بنده ...

دُهُورِ الدّاهِرِينَ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِالْحَسَنِ الرَّضِيِّ الطّاهِرِ الزَّكِيِّ وَالْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الْمَرْضِيِّ
الْبَرِّ التَّقِيِّ سَيِّدَيْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ الْاِمامَيْنِ الْخَيِّرَيْنِ الطَّيِّبَيْنِ التَّقِيَّيْنِ النَّقِيَّيْنِ
الطّاهِرَيْنِ الشَّهيدَيْنِ الْمَظْلُومَيْنِ الْمَقْتُولَيْنِ فَصَلِّ عَلَيْهِما ما طَلَعَتْ شَمْسٌ وَما غَرَبَتْ
صَلٰوةً مُتَوالِيَةً مُتَتالِيَةً وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعابِدِينَ الْمَحْجُوبِ
مِنْ خَوْفِ الظّالِمِينَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْباقِرِ الطّاهِرِ النُّورِ الزّاهِرِ الْاِمامَيْنِ السَّيِّدَيْنِ
مِفْتاحَيِ الْبَرَكاتِ وَمِصْباحَيِ الظُّلُماتِ فَصَلِّ عَلَيْهِما ما سَرىٰ لَيْلٌ وَما اَضاءَ نَهارٌ
صَلٰوةً تَغْدُو وَتَرُوحُ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصّادِقِ عَنِ اللّٰهِ وَالنّاطِقِ فِي
عِلْمِ اللّٰهِ وَبِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْعَبْدِ الصّالِحِ فِي نَفْسِهِ وَالْوَصِيِّ النّاصِحِ الْاِمامَيْنِ الْهادِيَيْنِ
الْمَهْدِيَّيْنِ الْوافِيَيْنِ الْكافِيَيْنِ فَصَلِّ عَلَيْهِما ما سَبَّحَ لَكَ مَلَكٌ وَتَحَرَّكَ لَكَ فَلَكٌ
صَلٰوةً تُنْمىٰ وَتَزِيدُ وَلا تَفْنىٰ وَلا تَبِيدُ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضا وَبِمُحَمَّدِ
بْنِ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى الْاِمامَيْنِ الْمُطَهَّرَيْنِ الْمُنْتَجَبَيْنِ فَصَلِّ عَلَيْهِما ما اَضاءَ صُبْحٌ وَدامَ صَلٰوةً
تُرَقِّيهِما اِلىٰ رِضْوانِكَ فِي الْعِلِّيِّينَ مِنْ جِنانِكَ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرّاشِدِ
وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهادِي الْقائِمَيْنِ بِاَمْرِ عِبادِكَ الْمُخْتَبَرَيْنِ بِالْمِحَنِ الْهائِلَةِ وَالصّابِرَيْنِ
فِي الْاِحَنِ الْمائِلَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِما كِفاءَ اَجْرِ الصّابِرِينَ وَاِزاءَ ثَوابِ الْفائِزِينَ صَلٰوةً تُمَهِّدُ
لَهُمَا الرِّفْعَةَ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ يا رَبِّ بِاِمامِنا وَمُحَقِّقِ زَمانِنا الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ وَالشّاهِدِ
الْمَشْهُودِ وَالنُّورِ الْاَزْهَرِ وَالضِّياءِ الْاَنْوَرِ الْمَنْصُورِ بِالرُّعْبِ وَالْمُظَفَّرِ بِالسَّعادَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ
عَدَدَ الثَّمَرِ وَاَوْراقِ الشَّجَرِ وَاَجْزاءِ الْمَدَرِ وَعَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ وَعَدَدَ ما اَحاطَ بِهِ عِلْمُكَ
وَاَحْصاهُ كِتابُكَ صَلٰوةً يَغْبِطُهُ بِهَا الْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ اَللّٰهُمَّ وَاحْشُرْنا فِي زُمْرَتِهِ
وَاحْفَظْنا عَلىٰ طاعَتِهِ وَاحْرُسْنا بِدَوْلَتِهِ وَاَتْحِفْنا بِوِلايَتِهِ وَانْصُرْنا عَلىٰ اَعْدائِنا بِعِزَّتِهِ
وَاجْعَلْنا يا رَبِّ مِنَ التَّوّابِينَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ وَاِنَّ اِبْلِيسَ الْمُتَمَرِّدَ اللَّعِينَ قَدِ
اسْتَنْظَرَكَ لِاِغْواءِ خَلْقِكَ فَاَنْظَرْتَهُ وَاسْتَمْهَلَكَ لِاِضْلالِ عَبِيدِكَ فَاَمْهَلْتَهُ

بِنَا بِي عِلْمِكَ فِيهِ وَقَدْ عَتَىٰ وَكَثُرَتْ جُنُودُهُ وَازْدَحَمَتْ جُيُوشُهُ وَانْتَشَرَتْ دُعَاتُهُ
فِي أَقْطَارِ الْأَرْضِ فَأَضَلُّوا عِبَادَكَ وَأَفْسَدُوا دِينَكَ وَحَرَّفُوا الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَجَعَلُوا عِبَادَكَ
شِيَعاً مُتَفَرِّقِينَ وَأَحْزَاباً مُتَمَرِّدِينَ وَقَدْ وَعَدْتَ نَقْضَ بُنْيَانِهِ وَتَمْزِيقَ شَأْنِهِ فَأَهْلِكْ أَوْلَادَهُ
وَجُيُوشَهُ وَطَهِّرْ بِلَادَكَ مِنِ اخْتِرَاعَاتِهِ وَاخْتِلَافَاتِهِ وَأَرِحْ عِبَادَكَ مِنْ مَذَاهِبِهِ وَ
قِيَاسَاتِهِ وَاجْعَلْ دَائِرَةَ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ وَابْسُطْ عَدْلَكَ وَأَظْهِرْ دِينَكَ وَقَوِّ أَوْلِيَائَكَ وَ
أَوْهِنْ أَعْدَائَكَ وَأَوْرِثْ دِيَارَ إِبْلِيسَ وَدِيَارَ أَوْلِيَائِهِ أَوْلِيَائَكَ وَخَلِّدْهُمْ فِي الْجَحِيمِ
وَأَذِقْهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ وَاجْعَلْ لَعَائِنَكَ الْمُسْتَوْدَعَةَ فِي مَنَاحِسِ الْخِلْقَةِ وَمَشَاوِيهِ
الْفِطْرَةِ دَائِرَةً عَلَيْهِمْ وَمُوَكَّلَةً بِهِمْ وَجَارِيَةً فِيهِمْ كُلَّ صَبَاحٍ وَمَسَاءٍ وَغُدُوٍّ وَرَوَاحٍ رَبَّنَا
آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس دعا کن بانچه خواهی از برای خود و برادرانت انگاه زیارت کن ملکۂ دنیا و اخرت والدۂ
امام قائم علیہما السلام را و قبر انمعظمہ پشت ضریح مولای ما امام حسن عسکری علیہ السلام است پس بگو

اَلسَّلَامُ عَلَىٰ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الصَّادِقِ الْأَمِينِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مَوْلَانَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ الْحُجَجِ الْمَيَامِينِ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ وَالِدَةِ الْإِمَامِ وَالْمُودَعَةِ أَسْرَارَ
الْمَلِكِ الْعَلَّامِ وَالْحَامِلَةِ لِأَشْرَفِ الْأَنَامِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الصِّدِّيقَةُ الْمَرْضِيَّةُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا شَبِيهَةَ أُمِّ مُوسَىٰ وَابْنَةَ حَوَارِيِّ عِيسَىٰ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ
النَّقِيَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمَنْعُوتَةُ فِي
الْإِنْجِيلِ الْمَخْطُوبَةُ مِنْ رُوحِ اللّٰهِ الْأَمِينِ وَمَنْ رَغِبَ فِي وُصْلَتِهَا مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ وَ
الْمُسْتَوْدَعَةُ أَسْرَارَ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَىٰ آبَائِكِ الْحَوَارِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ وَ
عَلَىٰ بَعْلِكِ وَوَلَدِكِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَىٰ رُوحِكِ وَبَدَنِكِ الطَّاهِرِ أَشْهَدُ أَنَّكِ أَحْسَنْتِ
الْكَفَالَةَ وَأَدَّيْتِ الْأَمَانَةَ وَاجْتَهَدْتِ فِي مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَصَبَرْتِ فِي ذَاتِ اللّٰهِ وَحَفِظْتِ سِرَّ اللّٰهِ
وَحَمَلْتِ وَلِيَّ اللّٰهِ وَبَالَغْتِ فِي حِفْظِ حُجَّةِ اللّٰهِ وَرَغِبْتِ فِي وُصْلَةِ أَبْنَاءِ رَسُولِ اللّٰهِ عَارِفَةً

(ما یحفظ الانسان)
من هذه الارض والزرع الى البحر ... ابن يعقوب من بطن الحوت فان لم تخرجوا ارسلت عليكم شواظا من نار ونحاس فلا تنتصران الم تر الى الذين خرجوا من ديارهم وهم الوف حذر الموت فقال لهم الله موتوا فماتوا اخرجوا منها فانك رجيم فخرج منها خائفا يترقب سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى كانهم يوم يرونها لم يلبثوا الا عشية او ضحيها فاخرجناهم من جنات وعيون وزروع ومقام كريم ونعمة كانوا فيها فاكهين فما بكت عليهم السماء والارض وما كانوا منظرين

بِحَقِّهِمْ مُؤْمِنَةً بِصِدْقِهِمْ مُعْتَرِفَةً بِمَنْزِلَتِهِمْ مُسْتَبْصِرَةً بِأَمْرِهِمْ مُشْفِقَةً عَلَيْهِمْ مُؤْثِرَةً هَوَاهُمْ وَأَشْهَدُ أَنَّكِ مَضَيْتِ عَلَى بَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكِ مُقْتَدِيَةً بِالصَّالِحِينَ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً تَقِيَّةً نَقِيَّةً زَكِيَّةً فَرَضِيَ اللهُ عَنْكِ وَأَرْضَاكِ وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكِ وَمَأْوَاكِ فَلَقَدْ أَوْلاكِ مِنَ الْخَيْرَاتِ مَا أَوْلاكِ وَأَعْطَاكِ مِنَ الشَّرَفِ مَا بِهِ أَغْنَاكِ فَهَنَّأَكِ اللهُ بِمَا مَنَحَكِ مِنَ الْكَرَامَةِ وَأَمْرَأَكِ

پس بالا میکنی سر خود را و میگوئی

اَللّٰهُمَّ إِيَّاكَ اعْتَمَدْتُ وَلِرِضَاكَ طَلَبْتُ وَبِأَوْلِيَائِكَ إِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ وَعَلَى غُفْرَانِكَ وَحِلْمِكَ اتَّكَلْتُ وَبِكَ اعْتَصَمْتُ وَبِقَبْرِ أُمِّ وَلِيِّكَ لُذْتُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْفَعْنِي بِزِيَارَتِهَا وَثَبِّتْنِي عَلَى مَحَبَّتِهَا وَلا تَحْرِمْنِي شَفَاعَتَهَا وَشَفَاعَةَ وَلَدِهَا وَارْزُقْنِي مُرَافَقَتَهَا وَاحْشُرْنِي مَعَهَا وَمَعَ وَلَدِهَا كَمَا وَفَّقْتَنِي لِزِيَارَةِ وَلَدِهَا وَزِيَارَتِهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِالْحُجَجِ الْمَيَامِينِ مِنْ آلِ طٰهٰ وَيٰسٓ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِنَ الْمُطْمَئِنِّينَ الْفَائِزِينَ الْفَرِحِينَ الْمُسْتَبْشِرِينَ الَّذِينَ لا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلا هُمْ يَحْزَنُونَ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ قَبِلْتَ سَعْيَهُ وَيَسَّرْتَ أَمْرَهُ وَكَشَفْتَ ضُرَّهُ وَآمَنْتَ خَوْفَهُ اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي إِيَّاهَا وَارْزُقْنِي الْعَوْدَ إِلَيْهَا أَبَداً مَا أَبْقَيْتَنِي وَإِذَا تَوَفَّيْتَنِي فَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهَا وَأَدْخِلْنِي فِي شَفَاعَةِ وَلَدِهَا وَشَفَاعَتِهَا وَاغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

مؤلف گوید روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که زید شحام عرض کرد بحضرتش که چیست ثواب زیارت کسیکه زیارت کند یکی از شما را فرمود مثل آنکه زیارت کرده حضرت رسول خدا را [illegible]

و [illegible] و ما در سابق نقل کردیم روایتی که از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که زیارت کند امام مفترض الطاعه را و نماز گذارد نزد او چهار رکعت نوشته شود برای او حجه و عمره [illegible]

هدیة الزائرین نقل کرده [illegible] فضائل اجابت حکیمه [illegible]

پایین پا چسبیده بضریح عسکریین علیهما است و گفتیم که در کتب مزار زیارت مخصوصی برای آن معظمه ذکر نشده با آن مرتبهٔ رفیعه که از برای اوست پس سزاوار است او را زیارت کنند بالفاظیکه در زیارت اولاد ائمه علیهم السلام نقل شده یا زیارت کنند او را باین الفاظ که در زیارت عمهٔ مکرمه اش حضرت فاطمه بنت موسی علیهما السلام وارد شده و آن چنانست که میایستی رو بقبله و میگوئی اَلسَّلامُ عَلٰی اٰدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلٰی نُوحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلٰی اِبْرٰهِیمَ خَلِیلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلٰی مُوسٰی کَلِیمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلٰی عِیسٰی رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا خَیْرَ خَلْقِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا صَفِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّٰهِ خَاتَمَ النَّبِیِّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیَّ بْنَ اَبِی طَالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا فَاطِمَةُ سَیِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمَا یَا سِبْطَیِ الرَّحْمَةِ وَسَیِّدَیْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَ الْعَابِدِینَ وَقُرَّةَ عَیْنِ النَّاظِرِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ بَاقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِیِّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبَارَّ الْاَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ الطَّاهِرَ الطُّهْرَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ التَّقِیَّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِیَّ النَّاصِحَ الْاَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَی الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی نُورِکَ وَسِرَاجِکَ وَوَلِیِّ وَلِیِّکَ وَوَصِیِّ وَصِیِّکَ وَحُجَّتِکَ عَلٰی خَلْقِکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ فَاطِمَةَ وَخَدِیجَةَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ وَلِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا اُخْتَ وَلِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا عَمَّةَ وَلِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ التَّقِیِّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ عَرَّفَ اللّٰهُ بَیْنَنَا وَبَیْنَکُمْ فِی الْجَنَّةِ وَحَشَرَنَا فِی زُمْرَتِکُمْ وَاَوْرَدَنَا حَوْضَ نَبِیِّکُمْ وَسَقَانَا بِکَاْسِ جَدِّکُمْ مِنْ یَدِ عَلِیِّ بْنِ اَبِی طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْکُمْ اَسْئَلُ اللّٰهَ اَنْ یُرِیَنَا فِیکُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَاَنْ یَجْمَعَنَا وَاِیَّاکُمْ فِی زُمْرَةِ جَدِّکُمْ

وَالِهِ وَاَنْ لاٰ یَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَکُمْ اِنَّهُ وَلِیٌّ قَدِیرٌ اَتَقَرَّبُ اِلَی اللّٰهِ بِحُبِّکُمْ وَالْبَرَائَةِ مِنْ اَعْدائِکُمْ
وَالتَّسْلِیمِ اِلَی اللّٰهِ رَاضِیاً بِهِ غَیْرَ مُنْکِرٍ وَلاٰ مُسْتَکْبِرٍ وَعَلٰی یَقِینِ مَا اَتٰی بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ رَاضٍ
نَطْلُبُ بِذٰلِکَ وَجْهَکَ یَا سَیِّدِی اَللّٰهُمَّ وَرِضَاکَ وَالدَّارَ الْاٰخِرَةَ یَا حَکِیمَةُ اِشْفَعِی
لِی فِی الْجَنَّةِ فَاِنَّ لَکِ عِنْدَ اللّٰهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ اَنْ تَخْتِمَ لِی بِالسَّعَادَةِ
فَلاٰ تَسْلُبْ مِنِّی مَا اَنَا فِیهِ وَلاٰ حَوْلَ وَلاٰ قُوَّةَ اِلاّٰ بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ اَللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَ
تَقَبَّلْهُ بِکَرَمِکَ وَعِزَّتِکَ وَبِرَحْمَتِکَ وَعَافِیَتِکَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ اَجْمَعِینَ وَ
سَلَّمَ تَسْلِیماً یَا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِینَ مؤلف گوید معروفست که در نزد قبر عسکریین علیهما السلام قبور
جمله از سادات عظام است که از جمله آنها است حسین پسر امام علی نقی علیه السلام ومن برحال
حسین مطلع نشدم لکن آنچه بنظرم میرسد آنستکه سیدی جلیل القدر وعظیم الشان بوده زیرا
که من از بعضی روایات استفاده کردم که از مولای ما حضرت امام حسن عسکری علیه السلام وبرادرش
حسین بن علی تعبیر بسبطین میکردند وتشبیه میکردند این دو برادر را بدو جد شان دو سبط
پیغمبر رحمت امام حسن وامام حسین علیهما السلام ودر روایت بوالطیب است که صدای حضرت حجه صلوات
الله علیه شبیه بود بصدای حسین ودر شجرة الاولیاء تالیف سید نقیه محدث حکیم سید محمد
اردکانی یزدی رد ذکر اولاد حضرت امام علی نقی علیه السلام است که حسین فرزند آنحضرت زاهد عابد
بود وبامامت برادر خود اعتراف داشت وشاید متتبع ماهر بیابد غیر از آنچه ذکر شد چیزی که دلالت
کند بر جلالتش ونیز بدانکه امامزاده سید محمد فرزند حضرت امام علی نقی علیه السلام در نزدیکی بلد
بکمنزلی سامره مزاریست مشهور وبجلالت شان وبروز کرامات معروف [illegible]
میشوند ونذورها برای بیابان بانجا میبرند وحاجات مطلبند و عرب [illegible]
وحشت میبرند کرامات بسیار از آن بزرگوار نقل شده که مقام ذکر [illegible]
[illegible] ثابت صلاحیت امامت داشت وفرزند بزرگ حضرت [illegible]
[illegible] امام حسن عسکری علیه السلام که بزبان خود آنجناب فرمود [illegible]

فارق علیه نقل است که رکعت [illegible]
با تشهد سهوا ودر نماز [illegible]
[illegible] ودر وفیکه از الحمد [illegible]
شود ببسم الله اعوذ بالله [illegible]
الرجیم السمیع العلیم من الشیطان الرجیم [illegible]
[illegible]

اعتقاد عظیمی بزیارت آن بزرگوار داشته و در تعمیر بقعه و ضریح مبارکش سعی فرموده و صورت
کتیبه که بر ضریح شریفش نوشته است این است هذا مرقد السید الجلیل ابی جعفر محمد بن الامام
ابی الحسن علی الهادی علیه السلام عظیم الشان جلیل القدر کانت الشیعة تزعم انه الامام بعد ابیه
علیه السلام فلما توفی نص ابوه علی اخیه ابی محمد الزکی علیه السلام وقال له احدث لله شکراً فقد احدث
فیک امراً خلفه ابوه فی المدینة طفلا وقدم علیه فی سامراء مشتدا ونهض الی الرجوع الی
الحجاز ولما بلغ بلد علی تسعة فراسخ مرض وتوفی ومشهده هناک ولما توفی شق ابو محمد علیه السلام
ثوبه وقال فی جواب من عابه علیه قد شق موسی علی اخیه هرون وکانت وفاته فی حدود
اثنین وخمسین بعد المائتین وبالجمله چون خواستی وداع کنی عسکریین علیهما السلام را بایست نزد قبر
مطهر و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا وَلِیَّیِ اللهِ اَسْتَوْدِعُکُمَا اللهَ وَاَقْرَءُ عَلَیْکُمَا السَّلامَ اٰمَنّا بِاللهِ
وَبِالرَّسُولِ وَبِما جِئْتُما بِهِ وَدَلَلْتُما عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ اکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ
اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِیَ اِیّاهُما وَارْزُقْنِی الْعَوْدَ اِلَیْهِما وَاحْشُرْنی مَعَهُما وَمَعَ اٰبائِهِمَا الطّاهِرینَ
وَالْقائِمِ الْحُجَّةِ مِنْ ذُرِّیَّتِهِما یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

## (مقام دویم)

در آداب سرداب مطهر و کیفیت زیارت حجة الله علی العباد و بقیة الله فی البلاد الامام المهدی
حضرت حجة بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی آبائه و قبل از شروع تنبیه کنیم بر امری که
در کتاب هدیه از کتاب تحیه نقل کرده و آن امر این است که این سرداب مطهر داخل در خانه آن بزرگوار
بوده و راه دخول در آن سرداب در قدیم قبل از بناء جدید و ساختن صحن و قبه و حرم از پشت سر
نزدیک بقبر نرجس خاتون بود و شاید حال در رواق باشد آنجا پائین میرفتند و الآن دراز
تاریکی داشت چون از آنجا میگذشتند بدر سرداب غیبت میرسیدند که حال پینه کاری شده
و پنجره از طرف قبله بصحن عسکریین علیهما السلام باز میشود و آن دراز وسط این سرداب باز میشد که
حال کاشی دیوار بجای آن بشکل محرابی ساخته اند و همه اعمال این سر امام علیهما السلام از پنجره میشد

زیارات این تمهید اول در مزار بعد از زیارت عسکریین علیهما السلام زیارت سرداب ذکر کرده پس از آن زیارت

بجوزند که ... بیوزنمودن الجوزه
و نخجوری از زیارت کنند وهکذا
و دیگر بخوانند هر روز بعد از نماز
صبح پیش از آنکه تکلم کنند
یا حیّ یا قیّوم فلا یفوت
شیئاً علمه ولا یؤوده
وهم بخوانند عقب نمازها دعا
سبحان من لا یعتدی علی
اهل مملکته و بخوانند
عقب نماز آیة الکرسی را
فوق محافظه نقل کرده
ذلک و اجتناب کنند از
چیزهائی که اسباب نسیان میشود
و آن بخوردن سیب ترش و
گشنیز تر و پنیر و نیم خورده
موش و بول در آب ایستاده
و خواندن الواح قبرها و
رفتن از میان دو زن و دور
افکندن شپش زنده و
حجامت ناخنها و ...

زجر خواتون را و در یکصد سال و چیزی قبل مؤید مسدد احمد خان دنبلی مبلغی خطیر اقدام کرد و صحن ان دو امام علیهما السلام انجو بکه الآن موجود است جدا نمود و برای ان روضه و رواق و قبهٔ عالیه بر پا نمود و برای سرداب مطهر صحنی علیحده و ایوانی و راهی و پله جدا و دهلیزی و سردابی مستقل برای زنان ساخت چنانچه حال دیده میشود و ان راه اول و پله ها و در سرداب بالمره مسدود شد و نشانی از انها نیست و محلی برای بجا اوردن بعضی از اداب و رد نماند ولکن محل جمله از زیارات که اصل سرداب شریفست تغییری نکرده و امّا استیذان و خواندن اذن دخول پس بحسب استقراء در همه زیارات و تصریح علماء بر هر در یکه از انجام سوم رشده دخول در انحرم از حرمها میکه باشد بایست رعایت کرد و در انحرم محترم لی اذن داخل نباید شد الحال شروع کنیم در کیفیت زیارت بدانکه اذن دخول خاص سرداب مطهر همان زیارتیست که بعد از این بیاید و اول آن اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَلِیفَةَ اللّٰهِ است و در اخر آن استیذان میشود و بایست انرا در در سرداب پیش از پایین رفتن از پله ها خواند و اذن دخولی دیگر سید بن طاوس نقلکرده قریب بهمان اذن دخول اول که در فصل دوم از باب زیارات نقلکردیم و اذن دخولی دیگر علامهٔ مجلسی از نسخهٔ قدیمه نقلکرده که اول آن اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ بُقْعَةٌ طَهَّرْتَهَا وَعَقْوَةٌ شَرَّفْتَهَا است که ما نیز او را بعد از آن اذن دخول عمومی نقل کردیم پس با نجا رجوع نمود و بعد از کلمات استیذان کن پس از ان برو و داخل سرداب مطهر شو و زیارت کن انحضرترا بنحو دستور العمل زاده اند چنانچه شیخ جلیل احمد بن ابیطالب طبرسی ره در کتاب ... ... ... از ناحیهٔ مقدسه بیرون امد بسوی محمد حمیری بعد از جواب ... ... ...

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ لَا لِاَمْرِهِ تَعْقِلُونَ وَلَا مِنْ اَوْلِيَائِهِ تَقْبَلُونَ ... ... اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلٰی عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ ... ... بسوی خداوند تبارک و تعالی و بسوی ما پس بگوئید چنانکه ... ...

پس اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَاعِيَ اللّٰهِ وَرَبَّانِيَّ

آنان در آمد نیا و کنند
اشتغال و علائق و نظر
افکنند بدار رنیه و ...
(از بیت فطار نیش)
چهل بنج ... ... نقلکرد ...
... ... ... ...

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خَلیفَةَ اللهِ وَناصِرَ حَقِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ وَدَلیلَ اِرادَتِهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا تالِیَ کِتابِ اللهِ وَتَرْجُمانَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ فی آناءِ لَیْلِکَ وَاَطْرافِ نَهارِکَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بَقِیَّةَ اللهِ فی اَرْضِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا میثاقَ اللهِ الَّذی اَخَذَهُ وَوَکَّدَهُ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَعْدَ اللهِ الَّذی ضَمِنَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَالْعِلْمُ الْمَصْبُوبُ
وَالْغَوْثُ وَالرَّحْمَةُ الْواسِعَةُ وَعْداً غَیْرَ مَکْذُوبٍ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ حینَ تَقُومُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
حینَ تَقْعُدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ حینَ تَقْرَءُ وَتُبَیِّنُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ حینَ تُصَلّی وَتَقْنُتُ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ حینَ تَرْکَعُ وَتَسْجُدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ حینَ تُهَلِّلُ وَتُکَبِّرُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ حینَ
تَحْمَدُ وَتَسْتَغْفِرُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ حینَ تُصْبِحُ وَتُمْسی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ فِی اللَّیْلِ اِذا یَغْشی وَ
النَّهارِ اِذا تَجَلّی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمامُ الْمَأْمُونُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمُقَدَّمُ الْمَأْمُولُ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ بِجَوامِعِ السَّلامِ اُشْهِدُکَ یا مَوْلایَ اَنّی اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ
لا شَریکَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ لا حَبیبَ اِلّا هُوَ وَاَهْلُهُ وَاُشْهِدُکَ یا مَوْلایَ
اَنَّ عَلِیّاً اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ حُجَّتُهُ وَالْحَسَنَ حُجَّتُهُ وَالْحُسَیْنَ حُجَّتُهُ وَعَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ
حُجَّتُهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ حُجَّتُهُ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَمُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ حُجَّتُهُ وَعَلِیَّ
بْنَ مُوسی حُجَّتُهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ حُجَّتُهُ وَعَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ حُجَّتُهُ
وَاَشْهَدُ اَنَّکَ حُجَّةُ اللهِ اَنْتُمُ الْاَوَّلُ وَالْآخِرُ وَاَنَّ رَجْعَتَکُمْ حَقٌّ لا رَیْبَ فیها یَوْمَ لا یَنْفَعُ
نَفْساً ایمانُها لَمْ تَکُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ کَسَبَتْ فی ایمانِها خَیْراً وَاَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَاَنَّ ناکِراً
وَنَکیراً حَقٌّ وَاَشْهَدُ اَنَّ النَّشْرَ حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَاَنَّ الصِّراطَ حَقٌّ وَالْمِرْصادَ حَقٌّ وَالْمیزانَ
حَقٌّ وَالْحَشْرَ حَقٌّ وَالْحِسابَ حَقٌّ وَالْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنّارَ حَقٌّ وَالْوَعْدَ وَالْوَعیدَ بِهِما حَقٌّ
یا مَوْلایَ شَقِیَ مَنْ خالَفَکُمْ وَسَعِدَ مَنْ اَطاعَکُمْ فَاشْهَدْ عَلی ما اَشْهَدْتُکَ عَلَیْهِ وَاَنَا وَلِیٌّ
لَکَ بَریءٌ مِنْ عَدُوِّکَ فَالْحَقُّ ما رَضیتُمُوهُ وَالْباطِلُ ما اَسْخَطْتُمُوهُ وَالْمَعْرُوفُ ما اَمَرْتُمْ
بِهِ وَالْمُنْکَرُ ما نَهَیْتُمْ عَنْهُ فَنَفْسی مُؤْمِنَةٌ بِاللهِ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَبِرَسُولِهِ وَبِاَمیرِ الْمُؤْمِنینَ

بدانکه چون بزرگی نادرستی
ظاهر شود از آنکه باید
با حوال او بپردازد از آن شخص
خود شناس است که سعی آنچه
آخرت در پیش دارد و در
خود النفرا و دانو شه ببیند
یعنی و لجزیه کار او را حضور
است اقرار بگناه و اعتراف
بتقصیر و ندامت از گذشته
و توبه کامل کردن است
و تضرع و زاری بجناب
مقدس ایزدی کردن که
از گناهان گذشته او
در گذرد و در احوال
اهوالی که در پیش دارد
او را نجات دهد و دیگران یاری کرد
پس موجه و صفت شود
و حقوق بندگان و خلق
در ذمه او باشد ادا
کند و ... دیگران

وَبِكُمْ يَا مَوْلَايَ أَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ وَنُصْرَتِي مُعَدَّةٌ لَكُمْ وَمَوَدَّتِي خَالِصَةٌ لَكُمْ آمِينَ آمِينَ

وبعد از آن ابتدا خواند شود: اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ وَ كَلِمَةِ نُورِكَ وَأَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ وَصَدْرِي نُورَ الْإِيمَانِ وَفِكْرِي نُورَ النِّيَّاتِ وَعَزْمِي نُورَ الْعِلْمِ وَقُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ وَلِسَانِي نُورَ الصِّدْقِ وَدِينِي نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَبَصَرِي نُورَ الضِّيَاءِ وَسَمْعِي نُورَ الْحِكْمَةِ وَمَوَدَّتِي نُورَ الْمُوَالَاةِ لِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ حَتَّىٰ أَلْقَاكَ وَقَدْ وَفَيْتُ بِعَهْدِكَ وَمِيثَاقِكَ فَتُغَشِّيَنِي رَحْمَتَكَ يَا وَلِيُّ يَا حَمِيدُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ حُجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ وَالدَّاعِي إِلَىٰ سَبِيلِكَ وَالْقَائِمِ بِقِسْطِكَ وَالثَّائِرِ بِأَمْرِكَ وَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ وَبَوَارِ الْكَافِرِينَ وَمُجَلِّي الظُّلْمَةِ وَمُنِيرِ الْحَقِّ وَالنَّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ وَالصِّدْقِ وَكَلِمَتِكَ التَّامَّةِ فِي أَرْضِكَ الْمُرْتَقِبِ الْخَائِفِ وَالْوَلِيِّ النَّاصِحِ سَفِينَةِ النَّجَاةِ وَعَلَمِ الْهُدَىٰ وَنُورِ أَبْصَارِ الْوَرَىٰ وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَارْتَدَىٰ وَمُجَلِّي الْعَمَى الَّذِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا [illegible] عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ وَلِيِّكَ وَابْنِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ [illegible] أَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا اَللّٰهُمَّ [illegible] لِدِينِكَ وَانْصُرْ بِهِ أَوْلِيَائَكَ وَأَوْلِيَائَهُ وَشِيعَتَهُ وَأَنْصَارَهُ وَاجْعَلْنَا [illegible] مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ [illegible] يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ مِنْ أَنْ يُوصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ [illegible] رَسُولِكَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ [illegible] قَاصِمِيهِ وَاقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَاقْتُلْ بِهِ [illegible] حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا بَرِّهَا وَبَحْرِهَا [illegible] أَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي [illegible] أَتْبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ وَأَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ [illegible]

اِلٰهَ الْحَقِّ آمِينَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ زیارت دیگر منقول از کتب معتبرهٔ
علماء باید بر در حرم انحضرت بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللهِ وَخَلِيفَةَ آبَائِهِ
الْمَهْدِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْاَوْصِيَاءِ الْمَاضِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَافِظَ اَسْرَارِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللهِ مِنَ الصَّفْوَةِ الْمُنْتَجَبِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
الْاَنْوَارِ الزَّاهِرَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْاَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْعِتْرَةِ الطَّاهِرَةِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْعُلُومِ النَّبَوِيَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللهِ الَّذِي لَا يُؤْتٰى اِلَّا مِنْهُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَبِيلَ اللهِ الَّذِي مَنْ سَلَكَ غَيْرَهُ هَلَكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاظِرَ شَجَرَةِ
طُوبٰى وَسِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللهِ الَّذِي لَا يُطْفٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ
الَّتِي لَا تَخْفٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلٰى مَنْ فِي الْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ سَلَامَ
مَنْ عَرَفَكَ بِمَا عَرَّفَكَ بِهِ اللهُ وَنَعَتَكَ بِبَعْضِ نُعُوتِكَ الَّتِي اَنْتَ اَهْلُهَا وَفَوْقَهَا اَشْهَدُ
اَنَّكَ الْحُجَّةُ عَلٰى مَنْ مَضٰى وَمَنْ بَقِيَ وَاَنَّ حِزْبَكَ هُمُ الْغَالِبُونَ وَاَوْلِيَائَكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
وَاَعْدَائَكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَاَنَّكَ خَازِنُ كُلِّ عِلْمٍ وَفَاتِقُ كُلِّ رَتْقٍ وَمُحَقِّقُ كُلِّ حَقٍّ وَمُبْطِلُ
كُلِّ بَاطِلٍ رَضِيتُكَ يَا مَوْلَايَ اِمَامًا وَهَادِيًا وَوَلِيًّا وَمُرْشِدًا لَا اَبْتَغِي بِكَ بَدَلًا وَلَا
اَتَّخِذُ مِنْ دُونِكَ وَلِيًّا اَشْهَدُ اَنَّكَ الْحَقُّ الثَّابِتُ الَّذِي لَا عَيْبَ فِيهِ وَاَنَّ وَعْدَ اللهِ
فِيكَ حَقٌّ لَا اَرْتَابُ لِطُولِ الْغَيْبَةِ وَبُعْدِ الْاَمَدِ وَلَا اَتَحَيَّرُ مَعَ مَنْ جَهِلَكَ وَجَهِلَ بِكَ
مُنْتَظِرٌ مُتَوَقِّعٌ لِاَيَّامِكَ وَاَنْتَ الشَّافِعُ الَّذِي لَا تُنَازَعُ وَالْوَلِيُّ الَّذِي لَا تُدَافَعُ ذَخَرَكَ اللهُ
لِنُصْرَةِ الدِّينِ وَاِعْزَازِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْاِنْتِقَامِ مِنَ الْجَاحِدِينَ الْمَارِقِينَ اَشْهَدُ اَنَّ بِوِلَايَتِكَ
تُقْبَلُ الْاَعْمَالُ وَتُزَكَّى الْاَفْعَالُ وَتُضَاعَفُ الْحَسَنَاتُ وَتُمْحَى السَّيِّئَاتُ فَمَنْ جَاءَ بِوِلَايَتِكَ
وَاعْتَرَفَ بِاِمَامَتِكَ قُبِلَتْ اَعْمَالُهُ وَصُدِّقَتْ اَقْوَالُهُ وَتَضَاعَفَتْ حَسَنَاتُهُ وَمُحِيَتْ
سَيِّئَاتُهُ وَمَنْ عَدَلَ عَنْ وِلَايَتِكَ وَجَهِلَ مَعْرِفَتَكَ وَاسْتَبْدَلَ بِكَ غَيْرَكَ كَبَّهُ اللهُ
عَلٰى مَنْخِرِهِ فِي النَّارِ وَلَمْ يَقْبَلِ اللهُ لَهُ عَمَلًا وَلَمْ يُقِمْ لَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا اُشْهِدُ اللهَ وَاُشْهِدُ

که غیبت کرده باشد یا اهانتی
یا آزاری باو رسانیده
باشد اگر حاضر باشند از
ایشان التماس کنند که او را
حلال کنند و اگر حاضر
نباشند از برادران مؤمن
التماس کنند که برای او
از او ذمه بخواهند پس
امور اطفال و عیال خود را
بعد از توکل بر جناب مقدس
الٰهی با میتی بگذارد و وصی
برای اولاد صغیر خود تعیین
کند پس کفن خود را مهیا
نماید و از تنهائی تن و
عقابد و از کار و از عهد
ایثان الخ در کتب معتبره
مذکور است و این رساله
گنجایش ذکر آنها ندارد
زیارت حضرت صاحب الامر
علیه السلام

ملأتكنه واشهدك يا مولاي بهذا ظاهره كباطنه وسره كعلانيته وانت الشاهد
على ذلك وهو عهدي اليك وميثاقي لديك اذ انت نظام الدين ويعسوب المتقين
وعز الموحدين وبذلك امرني رب العالمين فلو تطاولت الدهور وتمادت الاعمار لم ازدد
فيك الا يقينا ولك الا حبا وعليك الا متكلا ومعتمدا ولظهورك الا متوقعا ومنتظرا
ولجهادي بين يديك مترقبا فابذل نفسي ومالي وولدي واهلي وجميع ما خولني ربي بين
يديك والتصرف بين امرك ونهيك مولاي فان ادركت ايامك الزاهرة واعلامك
الباهرة فها انا ذا عبدك المتصرف بين امرك ونهيك ارجو به الشهادة بين يديك
والفوز لديك مولاي فان ادركني الموت قبل ظهورك فاني اتوسل بك وبآبائك
الطاهرين الى الله تعالى واسأله ان يصلي على محمد وآل محمد وان يجعل لي كرة في
ظهورك ورجعة في ايامك لابلغ من طاعتك مرادي واشفي من اعدائك فؤادي مولاي
وقفت في زيارتك موقف الخاطئين النادمين الخائفين من عقاب رب العالمين وقد
اتكلت على شفاعتك ورجوت بموالاتك وشفاعتك محو ذنوبي وستر عيوبي و
مغفرة زللي فكن لوليك يا مولاي عند تحقيق امله واسأل الله غفران زلله فقد
تعلق بحبلك وتمسك بولايتك وتبرأ من اعدائك اللهم صل على محمد وآله و
انجز لوليك ما وعدته اللهم اظهر كلمته واعل دعوته وانصره على عدوه وعدوك
يا رب العالمين اللهم صل على محمد وآل محمد واظهر كلمتك التامة ومغيبك في
ارضك الخائف المترقب اللهم انصره نصرا عزيزا وافتح له فتحا يسيرا اللهم واعز
به الدين بعد الخمول واطلع به الحق بعد الافول واجل به الظلمة واكشف به الغمة
اللهم وآمن به البلاد واهد به العباد اللهم املأ به الارض عدلا وقسطا كما ملئت
ظلما وجورا انك سميع مجيب [illegible]
[illegible]

بهنا باید که نعولیند واز
درصورتی است که بیشتر
غافل نباشد و اگر نه
تنها نگرده باشد که همیشه
مؤمن مهیا باید که فرزند او
نفس و مال باشد چنانچه از
خاصه نباشد علیه السلام
حضرت صادق علیه السلام
مشغول است که هرگز نفس اورا
[illegible]

پس برو بنزد سرداب غیبت انحضرت و میان دو در بایست و در هارا بدست خود بگیر
و تنحنح کن مانند کسیکه رخصت داخلشدن طلبد و بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ بگو و پایین
رو و بتانی و حضور قلب دو رکعت نماز در عرصهٔ سرداب بکن پس بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
اَللّٰهُ اَكْبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَعَرَّفَنَا
اَوْلِيَائَهُ وَاَعْدَائَهُ وَوَفَّقَنَا لِزِيَارَةِ اَئِمَّتِنَا وَلَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْمُعَانِدِينَ النَّاصِبِينَ وَلَا
مِنَ الْغُلَاةِ الْمُفَوِّضِينَ وَلَا مِنَ الْمُرْتَابِينَ الْمُقَصِّرِينَ اَلسَّلَامُ عَلٰى وَلِيِّ اللّٰهِ وَابْنِ اَوْلِيَائِهِ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْمُدَّخَرِ لِكَرَامَةِ اَوْلِيَاءِ اللّٰهِ وَبَوَارِ اَعْدَائِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى النُّورِ الَّذِي اَرَادَ اَهْلُ
الْكُفْرِ اِطْفَائَهُ فَاَبَى اللّٰهُ اِلَّا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ بِكُرْهِهِمْ وَاَيَّدَهُ بِالْحَيٰوةِ حَتّٰى يُظْهِرَ عَلٰى يَدِهِ
الْحَقَّ بِرَغْمِهِمْ اَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ اصْطَفَاكَ صَغِيرًا وَاَكْمَلَ لَكَ عُلُومَهُ كَبِيرًا وَاَنَّكَ
حَيٌّ لَا تَمُوتُ حَتّٰى تُبْطِلَ الْجِبْتَ وَالطَّاغُوتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلٰى خُدَّامِهِ وَاَعْوَانِهِ
عَلٰى غَيْبَتِهِ وَنَأْيِهِ وَاسْتُرْهُ سَتْرًا عَزِيزًا وَاجْعَلْ لَهُ مَعْقِلًا حَرِيزًا وَاشْدُدِ اللّٰهُمَّ وَطْاَتَكَ
عَلٰى مُعَانِدِيهِ وَاحْرُسْ مَوَالِيَهُ وَزَائِرِيهِ اَللّٰهُمَّ كَمَا جَعَلْتَ قَلْبِي بِذِكْرِهِ مَعْمُورًا فَاجْعَلْ
سِلَاحِي بِنُصْرَتِهِ مَشْهُورًا وَاِنْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ لِقَائِهِ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلٰى عِبَادِكَ
حَتْمًا وَاَقْدَرْتَ بِهِ عَلٰى خَلِيقَتِكَ رَغْمًا فَابْعَثْنِي عِنْدَ خُرُوجِهِ ظَاهِرًا مِنْ حُفْرَتِي مُؤْتَزِرًا
كَفَنِي حَتّٰى اُجَاهِدَ بَيْنَ يَدَيْهِ فِي الصَّفِّ الَّذِي اَثْنَيْتَ عَلٰى اَهْلِهِ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ كَاَنَّهُمْ
بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ اَللّٰهُمَّ طَالَ الْاِنْتِظَارُ وَشَمِتَ مِنَّا الْفُجَّارُ وَصَعُبَ عَلَيْنَا الْاِنْتِصَارُ
اَللّٰهُمَّ اَرِنَا وَجْهَ وَلِيِّكَ الْمَيْمُونَ فِي حَيَاتِنَا وَبَعْدَ الْمَنُونِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدِينُ لَكَ بِالرَّجْعَةِ
بَيْنَ يَدَيْ صَاحِبِ هٰذِهِ الْبُقْعَةِ اَلْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ قَطَعْتُ فِي
وُصْلَتِكَ الْخُلَّانَ وَهَجَرْتُ لِزِيَارَتِكَ الْاَوْطَانَ وَاَخْفَيْتُ اَمْرِي عَنْ اَهْلِ الْبُلْدَانِ
لِتَكُونَ شَفِيعًا عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبِّي وَاِلٰى آبَائِكَ وَمَوَالِيَّ فِي حُسْنِ التَّوْفِيقِ لِي وَاِسْبَاغِ
النِّعْمَةِ عَلَيَّ وَسَوْقِ الْاِحْسَانِ اِلَيَّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَصْحَابِ الْحَقِّ وَقَادَةِ

و الحق نتیجه‌اش بهره زیاد و نصیب و بدانکه چون توکل بر حق تعالی کند امور بار نانکه (؟) او با حسن وجوه صورت خواهد یافت و بدانکه اگر خود باقی بمانند بدون مشیت الهی نفعی بایشان نمیتوانند رسانید و ضرری از ایشان دفع نمیتوانند کرد و اتخاذ اولیا و ذکر ایشان را امر بآن است و از پایان دار مهربانتر است و باید که در آن حال در مقام رجا و امید باشد و از رحمت الهی بسیار امیدوار باشد و از شفاعت رسول خدا صلی الله علیه و آله و حضرات ائمه معصومین علیهم السلام امید عظیم

اَلْخَلْقِ وَاسْتَجِبْ مِنّي ما دَعَوْتُكَ وَاَعْطِني ما لَمْ اَنْطِقْ بِهِ في دُعائي مِنْ صَلاحِ ديني وَدُنْيايَ اِنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ پس داخل صفه شو و دو رکعت نماز کن و بگو اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ الزّائِرُ في فِناءِ وَلِيِّكَ الْمَزُورِ الَّذي فَرَضْتَ طاعَتَهُ عَلَى الْعَبيدِ وَالْاَحْرارِ وَاَنْقَذْتَ بِهِ اَوْلِياءَكَ مِنْ عَذابِ النّارِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْها زِيارَةً مَقْبُولَةً ذاتَ دُعاءٍ مُسْتَجابٍ مِنْ مُصَدِّقٍ بِوَلِيِّكَ غَيْرِ مُرْتابٍ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ بِهِ وَلا بِزِيارَتِهِ وَلا تَقْطَعْ اَثَري مِنْ مَشْهَدِهِ وَزِيارَةِ اَبيهِ وَجَدِّهِ اَللّٰهُمَّ اَخْلِفْ عَلَيَّ نَفَقَتي وَانْفَعْني بِما رَزَقْتَني في دُنْيايَ وَآخِرَتي لي وَلِاِخْواني وَاَبَوَيَّ وَجَميعِ عِتْرَتي اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ اَيُّهَا الْاِمامُ الَّذي يَفُوزُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ وَيَهْلِكُ عَلى يَدَيْهِ الْكافِرُونَ الْمُكَذِّبُونَ يا مَوْلايَ يَا بْنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ جِئْتُكَ زائِراً لَكَ وَلِاَبيكَ وَجَدِّكَ مُتَيَقِّناً الْفَوْزَ بِكُمْ مُعْتَقِداً اِمامَتَكُمْ اَللّٰهُمَّ اكْتُبْ هٰذِهِ الشَّهادَةَ وَالزِّيارَةَ لي عِنْدَكَ في عِلِّيّينَ وَبَلِّغْني بَلاغَ الصّالِحينَ وَانْفَعْني بِحُبِّهِمْ يا رَبَّ الْعالَمينَ زیارت دیگر زیارتیست که سید بن طاوس نقل کرده و آن چنانست که میگوئی اَلسَّلامُ عَلَى الْحَقِّ الْجَديدِ وَالْعالِمِ الَّذي عِلْمُهُ لا يَبيدُ اَلسَّلامُ عَلى مُحْيِي الْمُؤْمِنينَ وَمُبيرِ الْكافِرينَ اَلسَّلامُ عَلى مَهْدِيِّ الْاُمَمِ وَجامِعِ الْكَلِمِ اَلسَّلامُ عَلى خَلَفِ السَّلَفِ وَصاحِبِ الشَّرَفِ اَلسَّلامُ عَلى حُجَّةِ الْمَعْبُودِ وَكَلِمَةِ الْمَحْمُودِ اَلسَّلامُ عَلى مُعِزِّ الْاَوْلِياءِ وَمُذِلِّ الْاَعْداءِ اَلسَّلامُ عَلى وارِثِ الْاَنْبِياءِ وَخاتِمِ الْاَوْصِياءِ اَلسَّلامُ عَلَى الْقائِمِ الْمُنْتَظَرِ وَالْعَدْلِ الْمُشْتَهَرِ اَلسَّلامُ عَلَى السَّيْفِ الشّاهِرِ وَالْقَمَرِ الزّاهِرِ وَالنُّورِ الْباهِرِ اَلسَّلامُ عَلى شَمْسِ الظَّلامِ وَبَدْرِ التَّمامِ اَلسَّلامُ عَلى رَبيعِ الْاَنامِ وَنَضْرَةِ الْاَيّامِ اَلسَّلامُ عَلى صاحِبِ الصَّمْصامِ وَفَلّاقِ الْهامِ اَلسَّلامُ عَلَى الدّينِ الْمَأْثُورِ وَالْكِتابِ الْمَسْطُورِ اَلسَّلامُ عَلى بَقِيَّةِ اللّٰهِ في بِلادِهِ وَحُجَّتِهِ عَلى عِبادِهِ الْمُنْتَهى اِلَيْهِ مَواريثُ الْاَنْبِياءِ وَلَدَيْهِ مَوْجُودٌ آثارُ الْاَصْفِياءِ الْمُؤْتَمَنِ عَلَى السِّرِّ وَالْوَلِيِّ لِلْاَمْرِ اَلسَّلامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ الَّذي وَعَدَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ الْاُمَمَ اَنْ يَجْمَعَ بِهِ الْكَلِمَ وَيَلُمَّ بِهِ الشَّعَثَ وَيَمْلَاَ بِهِ

اَلْاَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً وَيُمَكِّنَ لَهُ وَيُنْجِزَ بِهِ وَعْدَ الْمُؤْمِنينَ اَشْهَدُ يا مَوْلايَ اَنَّكَ وَ
الْاَئِمَّةَ مِنْ آبائِكَ اَئِمَّتي وَمَوالِيَّ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيا وَيَوْمَ يَقُومُ الْاَشْهادُ اَسْئَلُكَ
يا مَوْلايَ اَنْ تَسْئَلَ اللهَ تَبارَكَ وَتَعالىٰ في صَلاحِ شَأْني وَقَضاءِ حَوائِجي وَغُفْرانِ
ذُنُوبي وَالْاَخْذِ بِيَدي في ديني وَدُنْيايَ وَآخِرَتي لي وَلِاِخْواني وَاَخَواتِيَ الْمُؤْمِنينَ وَ
الْمُؤْمِناتِ كافَّةً اِنَّكَ غَفُورٌ رَحيمٌ پس بجا آور نماز زیارت را بنحویکه پیش از این ذکر نمودیم
یعنی دوازده رکعت بعد از هر دو رکعت سلام دهد و تسبیح زهراء علیها السلام بگوید و هدیه کند
بسوی آنحضرت و چون از نماز زیارت فارغ شدی بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ حُجَّتِكَ في اَرْضِكَ
وَخَليفَتِكَ في بِلادِكَ الدّاعي اِلىٰ سَبيلِكَ وَالْقائِمِ بِقِسْطِكَ وَالْفائِزِ بِاَمْرِكَ وَلِيِّ الْمُؤْمِنينَ
وَمُبيرِ الْكافِرينَ وَمُجَلِّي الظُّلْمَةِ وَمُنيرِ الْحَقِّ وَالصّادِعِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ
الصِّدْقِ وَكَلِمَتِكَ وَعَيْبَتِكَ وَعَيْنِكَ في اَرْضِكَ الْمُتَرَقِّبِ الْخائِفِ الْوَلِيِّ النّاصِحِ سَفينَةِ
النَّجاةِ وَعَلَمِ الْهُدىٰ وَنُورِ اَبْصارِ الْوَرىٰ وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَارْتَدىٰ وَالْوِتْرِ الْمَوْتُورِ وَمُفَرِّجِ
الْكَرْبِ وَمُزيلِ الْهَمِّ وَكاشِفِ الْبَلْوىٰ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِ وَعَلىٰ آبائِهِ الْاَئِمَّةِ الْهادينَ
وَالْقادَةِ الْمَيامينِ ما طَلَعَتْ كَواكِبُ الْاَسْحارِ وَاَوْرَقَتِ الْاَشْجارُ وَاَيْنَعَتِ الْاَثْمارُ وَ
اخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ وَغَرَّدَتِ الْاَطْيارُ اَللّٰهُمَّ انْفَعْنا بِحُبِّهِ وَاحْشُرْنا في زُمْرَتِهِ
وَتَحْتَ لِوائِهِ اِلٰهَ الْحَقِّ آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ

## ذکر صلوات بر آنحضرت

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلىٰ وَلِيِّ الْحَسَنِ وَوَصِيِّهِ وَوارِثِهِ الْقائِمِ
بِاَمْرِكَ وَالْغائِبِ في خَلْقِكَ وَالْمُنْتَظِرِ لِاِذْنِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَقَرِّبْ بُعْدَهُ وَاَنْجِزْ
وَعْدَهُ وَاَوْفِ عَهْدَهُ وَاكْشِفْ عَنْ بَأْسِهِ حِجابَ الْغَيْبَةِ وَاَظْهِرْ بِظُهُورِهِ صَحائِفَ الْمِحْنَةِ
وَقَدِّمْ اَمامَهُ الرُّعْبَ وَثَبِّتْ بِهِ الْقَلْبَ وَاَقِمْ بِهِ الْحَرْبَ وَاَيِّدْهُ بِجُنْدٍ مِنَ الْمَلائِكَةِ مُسَوِّمينَ
وَسَلِّطْهُ عَلىٰ اَعْداءِ دينِكَ اَجْمَعينَ وَاَلْهِمْهُ اَنْ لا يَدَعَ مِنْهُمْ رُكْناً اِلّا هَدَّهُ وَلا هاماً
اِلّا قَدَّهُ وَلا كَيْداً اِلّا رَدَّهُ وَلا فاسِقاً اِلّا حَدَّهُ وَلا فِرْعَوْنَ اِلّا اَهْلَكَهُ وَلا سِتْراً اِلّا

رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم که هر که این وصیت نکند در وقت مردن نقص در عقل و مروت او است گفتند یا رسول الله چگونه وصیت کند فرمود چون حاضر شود وفات او و جمع شوند مردم نزد او بگوید اَللّٰهُمَّ فاطِرَ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ عالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ الرَّحْمٰنَ الرَّحيمَ اِنّي اَعْهَدُ اِلَيْكَ اَنّي اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّ السّاعَةَ آتِيَةٌ لا رَيْبَ فيها وَاَنَّ اللهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

مَنَعَتْهُ وَلا عِلْماً اِلّا نَكَّسَهُ وَلا سُلْطاناً اِلّا كَسَبَهُ وَلا رُمْحاً اِلّا قَصَفَهُ وَلا مِطْرَداً اِلّا
خَرَقَهُ وَلا جُنْداً اِلّا فَرَّقَهُ وَلا مِنْبَراً اِلّا اَحْرَقَهُ وَلا سَيْفاً اِلّا كَسَرَهُ وَلا صَنَماً اِلّا رَضَّهُ
وَلا دَماً اِلّا اَراقَهُ وَلا جَوْراً اِلّا اَبادَهُ وَلا حِصْناً اِلّا هَدَمَهُ وَلا باباً اِلّا رَدَمَهُ وَلا
قَصْراً اِلّا خَرَّبَهُ وَلا مَسْكَناً اِلّا فَتَّشَهُ وَلا سَهْلاً اِلّا اَوْطَأَهُ وَلا جَبَلاً اِلّا صَعِدَهُ وَلا
كَنْزاً اِلّا اَخْرَجَهُ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ مؤلف گوید که شیخ مفید بعد از نقل زیارت
سابق که اوّل آن اَللهُ اَكْبَرُ اَللهُ اَكْبَرُ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ بود فرموده که بروایت
دیگر منقولست که میگوئی بعد از داخل شدن در سرداب مقدس اَلسَّلامُ عَلَى الْحَقِّ الْجَديدِ
[illegible] را نقل کرده تا تمام زیارت آنگاه فرموده [illegible] رکعت [illegible] مسکی [illegible]
رکعت بیک سلام و میخوانی بعد از آن دعائی که از حضرت [illegible]
[illegible] بَرِحَ الْخَفاءُ وَانْكَشَفَ الْغِطاءُ وَضاقَتِ الْاَرْضُ وَمُنِعَتِ السَّماءُ [illegible] الْمُشْتَكى
[illegible] الْمُعَوَّلُ فِي الشِّدَّةِ وَالرَّخاءِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ [illegible] فَرَضْتَ عَلَيْنا
طاعَتَهُمْ وَعَرَّفْتَنا بِذلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ فَفَرِّجْ عَنّا [illegible]
[illegible] ذلِكَ يا مُحَمَّدُ يا عَلِيُّ يا عَلِيُّ يا مُحَمَّدُ انْصُراني [illegible]
[illegible] مَوْلايَ يا صاحِبَ الزَّمانِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ [illegible]
[illegible] دعای شریف است بسیار و راست خواندن [illegible]
[illegible] بند غار [illegible]
[illegible] رکعت [illegible] و گوید بعد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فرمود [illegible]
[illegible]

وَاَنَّ الْحِسابَ حَقٌّ وَاَنَّ الْميزانَ حَقٌّ وَاَنَّ الصِّراطَ حَقٌّ وَاَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَاَنَّ النّارَ حَقٌّ وَما فيهِما مِنَ النَّعيمِ وَالْعَذابِ حَقٌّ وَالنَّشْرَ وَالنُّشُورَ حَقٌّ وَاَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَاَنَّ الدّينَ حَقٌّ [illegible]

ودعاء عهد بکه امر شده بتلاوت آن در حال غیبت ودعائیکه از آن بخوانند در وقتیکه از آنحرم شریف میخواهند برگردند پس شروع کرده بذکر این چهار امر و ما هم در این کتاب مبارک متابعت آن بزرگوار نموده و آن چهار امر را ذکر مینمائیم امر اوّل دعاء ندبه است که مستحب است در چهار عید یعنی عید فطر و قربان و غدیر و روز جمعه بخوانند و آن دعا این است اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ نَبِیِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلیماً اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلیٰ ما جَریٰ بِهِ قَضاۤئُکَ فی اَوْلِیاۤئِکَ الَّذینَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِکَ وَدینِکَ اِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزیلَ ما عِنْدَکَ مِنَ النَّعیمِ الْمُقیمِ الَّذی لا زَوالَ لَهُ وَلَا اضْمِحْلالَ بَعْدَ اَنْ شَرَطْتَ عَلَیْهِمُ الزُّهْدَ فی دَرَجاتِ هٰذِهِ الدُّنْیَا الدَّنِیَّةِ وَزُخْرُفِها وَزِبْرِجِها فَشَرَطُوا لَکَ ذٰلِکَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمُ الْوَفاۤءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّکْرَ الْعَلِیَّ وَالثَّناۤءَ الْجَلِیَّ وَاَهْبَطْتَ عَلَیْهِمْ مَلاۤئِکَتَکَ وَکَرَّمْتَهُمْ بِوَحْیِکَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِکَ وَجَعَلْتَهُمُ الذَّریعَةَ (الذَّرایعَ) اِلَیْکَ وَالْوَسیلَةَ اِلیٰ رِضْوانِکَ فَبَعْضٌ اَسْکَنْتَهُ جَنَّتَکَ اِلیٰ اَنْ اَخْرَجْتَهُ مِنْها وَبَعْضٌ حَمَلْتَهُ فی فُلْکِکَ وَنَجَّیْتَهُ وَمَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَکَةِ بِرَحْمَتِکَ وَبَعْضٌ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِکَ خَلیلاً وَسَئَلَکَ لِسانَ صِدْقٍ فِی الْآخِرینَ فَاَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذٰلِکَ عَلِیّاً وَبَعْضٌ کَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَکْلیماً وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ اَخیهِ رِدْءاً وَوَزیراً وَبَعْضٌ اَوْلَدْتَهُ مِنْ غَیْرِ اَبٍ وَآتَیْتَهُ الْبَیِّناتِ وَاَیَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَکُلٌّ (وَکُلّاً) شَرَعْتَ لَهُ شَریعَةً وَنَهَجْتَ لَهُ مِنْهاجاً وَتَخَیَّرْتَ لَهُ اَوْصِیاۤءَ مُسْتَحْفِظاً بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ مِنْ مُدَّةٍ اِلیٰ مُدَّةٍ اِقامَةً لِدینِکَ وَحُجَّةً عَلیٰ عِبادِکَ وَلِئَلّا یَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَیَغْلِبَ الْباطِلُ عَلیٰ اَهْلِهِ وَلا (وَلِئَلّا) یَقُولَ اَحَدٌ لَوْلا اَرْسَلْتَ اِلَیْنا رَسُولاً مُنْذِراً وَاَقَمْتَ لَنا عَلَماً هادِیاً فَنَتَّبِعَ آیاتِکَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزیٰ اِلیٰ اَنِ انْتَهَیْتَ بِالْاَمْرِ اِلیٰ حَبیبِکَ وَنَجیبِکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ فَکانَ کَمَا انْتَجَبْتَهُ سَیِّدَ مَنْ خَلَقْتَهُ وَصَفْوَةَ مَنِ اصْطَفَیْتَهُ وَاَفْضَلَ مَنِ اجْتَبَیْتَهُ وَاَکْرَمَ مَنِ اعْتَمَدْتَهُ قَدَّمْتَهُ عَلیٰ اَنْبِیاۤئِکَ وَبَعَثْتَهُ اِلَی الثَّقَلَیْنِ مِنْ عِبادِکَ وَاَوْطَاْتَهُ

ذخراً عند کربتی و عدّة عند الامور التی تنزل بی وانت ولیّی فی نعمتی و الهی واله آبائی صلّ علی محمّد و آله و لا تکلنی الی نفسی طرفة عین ابدا و آنس فی قبری وحشتی واجعل لی عندک عهدا یوم القاک منشورا پس این عهد میت است در روزیکه وصیت میکند بحاجتهای خود و وصیت حق است بر همه مسلمانان فرمود حضرت صادق علیه السلام که تصدیق این در سوره مریم است قول خداوند تبارک و تعالی لا یملکون الشفاعة الّا من اتّخذ عند الرحمن عهدا یعنی ... بهمین

مشارقك ومغاربك وسخرت له البراق وعرجت بروحه الى سمائك واودعته علم
ما كان وما يكون الى انقضاء خلقك ثم نصرته بالرعب وحففته بجبرئيل وميكائيل
والمسومين من ملائكتك ووعدته ان تظهر دينه على الدين كله ولو كره المشركون
وذلك بعد ان بوأته مبوأ صدق من اهله وجعلت له ولهم اول بيت وضع
للناس للذي ببكة مباركا وهدى للعالمين فيه آيات بينات مقام ابرهيم ومن دخله
كان آمنا وقلت انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت ويطهركم تطهيرا
ثم جعلت اجر محمد صلواتك عليه وآله مودتهم في كتابك فقلت قل لا اسئلكم
عليه اجرا الا المودة في القربى وقلت ما سئلتكم من اجر فهو لكم وقلت ما اسئلكم
عليه من اجر الا من شاء ان يتخذ الى ربه سبيلا فكانوا هم السبيل اليك و
المسلك الى رضوانك فلما انقضت ايامه اقام وليه علي بن ابيطالب صلواتك
عليهما وآلهما هاديا اذ كان هو المنذر ولكل قوم هاد فقال والملأ امامه من كنت
مولاه فعلي مولاه اللهم وال من والاه وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل
من خذله وقال من كنت انا نبيه فعلي اميره وقال انا وعلي من شجرة واحدة وسائر
الناس من شجر شتى واحله محل هرون من موسى فقال له انت مني بمنزلة هرون من
موسى الا انه لا نبي بعدي وزوجه ابنته سيدة نساء العالمين واحل له من مسجده ما
حل له وسد الابواب الا بابه ثم اودعه علمه وحكمته فقال انا مدينة العلم و
علي بابها فمن اراد المدينة والحكمة فليأتها من بابها ثم قال انت اخي ووصيي و
وارثي لحمك من لحمي ودمك من دمي وسلمك سلمي وحربك حربي والايمان مخالط
لحمك ودمك كما خالط لحمي ودمي وانت غدا على الحوض خليفتي وانت تقضي ديني وتنجز عداتي
وشيعتك على منابر من نور مبيضة وجوههم حولي في الجنة وهم جيراني ولولا انت
يا علي لم يعرف المؤمنون بعدي وكان بعده هدى من الضلال ونورا من العمى

وَحَبْلَ اللّٰهِ الْمَتِينَ وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ لَا يُسْبَقُ بِقَرَابَةٍ فِي رَحِمٍ وَلَا بِسَابِقَةٍ فِي دِينٍ وَلَا
يُلْحَقُ فِي مَنْقَبَةٍ مِنْ مَنَاقِبِهِ يَحْذُو حَذْوَ الرَّسُولِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا وَيُقَاتِلُ عَلَى
التَّأْوِيلِ وَلَا تَأْخُذُهُ فِي اللّٰهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ قَدْ وَتَرَ فِيهِ صَنَادِيدَ الْعَرَبِ وَقَتَلَ أَبْطَالَهُمْ
وَنَاوَشَ ذُؤْبَانَهُمْ فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بَدْرِيَّةً وَخَيْبَرِيَّةً وَحُنَيْنِيَّةً وَغَيْرَهُنَّ
فَأَضَبَّتْ عَلَى عَدَاوَتِهِ وَأَكَبَّتْ عَلَى مُنَابَذَتِهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ
وَلَمَّا قَضَى نَحْبَهُ وَقَتَلَهُ أَشْقَى الْآخِرِينَ يَتْبَعُ أَشْقَى الْأَوَّلِينَ لَمْ يُمْتَثَلْ أَمْرُ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَالْأُمَّةُ مُصِرَّةٌ عَلَى مَقْتِهِ مُجْتَمِعَةٌ عَلَى قَطِيعَةِ
رَحِمِهِ وَإِقْصَاءِ وُلْدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفَى لِرِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَقُتِلَ مَنْ قُتِلَ وَسُبِيَ مَنْ
سُبِيَ وَأُقْصِيَ مَنْ أُقْصِيَ وَجَرَى الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا يُرْجَى لَهُ حُسْنُ الْمَثُوبَةِ إِذْ كَانَتِ الْأَرْضُ
لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَسُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا
لَمَفْعُولًا وَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَى الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا فَلْيَبْكِ الْبَاكُونَ وَإِيَّاهُمْ فَلْيَنْدُبِ النَّادِبُونَ وَلِمِثْلِهِمْ فَلْتُذْرَفِ
الدُّمُوعُ وَلْيَصْرُخِ الصَّارِخُونَ وَيَضِجَّ الضَّاجُّونَ وَيَعِجَّ الْعَاجُّونَ أَيْنَ الْحَسَنُ أَيْنَ الْحُسَيْنُ
أَيْنَ أَبْنَاءُ الْحُسَيْنِ صَالِحٌ بَعْدَ صَالِحٍ وَصَادِقٌ بَعْدَ صَادِقٍ أَيْنَ السَّبِيلُ بَعْدَ السَّبِيلِ
أَيْنَ الْخِيَرَةُ بَعْدَ الْخِيَرَةِ أَيْنَ الشُّمُوسُ الطَّالِعَةُ أَيْنَ الْأَقْمَارُ الْمُنِيرَةُ أَيْنَ الْأَنْجُمُ الزَّاهِرَةُ
أَيْنَ أَعْلَامُ الدِّينِ وَقَوَاعِدُ الْعِلْمِ أَيْنَ بَقِيَّةُ اللّٰهِ الَّتِي لَا تَخْلُو مِنَ الْعِتْرَةِ الْهَادِيَةِ أَيْنَ الْمُعَدُّ
لِقَطْعِ دَابِرِ الظَّلَمَةِ أَيْنَ الْمُنْتَظَرُ لِإِقَامَةِ الْأَمْتِ وَالْعِوَجِ أَيْنَ الْمُرْتَجَى لِإِزَالَةِ الْجَوْرِ وَ
الْعُدْوَانِ أَيْنَ الْمُدَّخَرُ لِتَجْدِيدِ الْفَرَائِضِ وَالسُّنَنِ أَيْنَ الْمُتَخَيَّرُ لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَالشَّرِيعَةِ
أَيْنَ الْمُؤَمَّلُ لِإِحْيَاءِ الْكِتَابِ وَحُدُودِهِ أَيْنَ مُحْيِي مَعَالِمِ الدِّينِ وَأَهْلِهِ أَيْنَ قَاصِمُ شَوْكَةِ
الْمُعْتَدِينَ أَيْنَ هَادِمُ أَبْنِيَةِ الشِّرْكِ وَالنِّفَاقِ أَيْنَ مُبِيدُ أَهْلِ الْفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ
وَالطُّغْيَانِ أَيْنَ حَاصِدُ فُرُوعِ الْغَيِّ وَالشِّقَاقِ أَيْنَ طَامِسُ آثَارِ الزَّيْغِ وَالْأَهْوَاءِ أَيْنَ

وان الجنة حق وان النار حق وان الساعة آتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في القبور
انکه بنویسد
بسم الله الرحمن الرحيم
شهد الشهود المسمون في هذا الكتاب ان اخاهم في الله عز وجل فلان بن فلان
ذکر شود
اشهدهم واستودعهم واقر عندهم انه يشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وان محمدا صلى الله عليه وآله عبده ورسوله وانه مقر بجميع الانبياء والرسل عليهم السلام وان عليا ولي الله

قاطع حبائل الكذب والافتراء اين مبيد العتاة والمردة اين مستاصل اهل العناد
والتضليل والالحاد اين معز الاولياء ومذل الاعداء اين جامع الكلمة على التقوى
اين باب الله الذي منه يؤتى اين وجه الله الذي اليه يتوجه الاولياء اين السبب
المتصل بين الارض والسماء اين صاحب يوم الفتح وناشر راية الهدى اين مؤلف
شمل الصلاح والرضا اين الطالب بذحول الانبياء وابناء الانبياء اين الطالب
بدم المقتول بكربلاء اين المنصور على من اعتدى عليه وافترى اين المضطر الذي
يجاب اذا دعا اين صدر الخلائق ذو البر والتقوى اين ابن النبي المصطفى وابن علي
المرتضى وابن خديجة الغراء وابن فاطمة الكبرى بابي انت وامي ونفسي لك الوقاء
والحمى يا ابن السادة المقربين يا ابن النجباء الاكرمين يا ابن الهداة المهديين يا ابن
الخيرة المهذبين يا ابن الغطارفة الانجبين يا ابن الاطائب المطهرين يا ابن الخضارمة
المنتجبين يا ابن القماقمة الاكرمين يا ابن البدور المنيرة يا ابن السرج المضيئة يا ابن
الشهب الثاقبة يا ابن الانجم الزاهرة يا ابن السبل الواضحة يا ابن الاعلام اللائحة
يا ابن العلوم الكاملة يا ابن السنن المشهورة يا ابن المعالم المأثورة يا ابن المعجزات الموجودة
يا ابن الدلائل المشهودة يا ابن الصراط المستقيم يا ابن النبا العظيم يا ابن من هو في ام
الكتاب لدى الله علي حكيم يا ابن الآيات والبينات يا ابن الدلائل الظاهرات يا ابن
البراهين الواضحات الباهرات يا ابن الحجج البالغات يا ابن النعم السابغات يا ابن طه والمحكمات
يا ابن يس والذاريات يا ابن الطور والعاديات يا ابن من دنى فتدلى فكان قاب قوسين
او ادنى دنوا واقترابا من العلي الاعلى ليت شعري اين استقرت بك النوى بل اي
ارض تقلك او ثرى أبرضوى او غيرها ام ذي طوى عزيز علي ان ارى الخلق ولا
ترى ولا اسمع لك حسيسا ولا نجوى عزيز علي ان تحيط بك دوني البلوى ولا ينالك
مني ضجيج ولا شكوى بنفسي انت من مغيب لم يخل منا بنفسي انت من نازح ما نزح عنا

والامامة واين الائمة من ولده واين الحسن والحسين وعلي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي والقائم الحجة عليهم السلام ... وان الجنة حق والنار حق والساعة آتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في القبور ... صلى الله عليه وآله ... [illegible]

بِنَفْسِي اَنْتَ اُمْنِيَّةُ شائِقٍ يَتَمَنّى مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ ذَكَرا فَحَنّا بِنَفْسِي اَنْتَ مِنْ عَقيدِ
عِزٍّ لا يُسامى بِنَفْسِي اَنْتَ مِنْ اَثيلِ مَجْدٍ لا يُجارى بِنَفْسِي اَنْتَ مِنْ تِلادِ نِعَمٍ لا تُضاهى
بِنَفْسِي اَنْتَ مِنْ نَصيفِ شَرَفٍ لا يُساوى اِلى مَتى اَحارُ فيكَ يا مَوْلايَ وَاِلى مَتى وَاَيَّ خِطابٍ
اَصِفُ فيكَ وَاَيَّ نَجْوى عَزيزٌ عَلَيَّ اَنْ اُجابَ دُونَكَ وَاُناغى عَزيزٌ عَلَيَّ اَنْ اَبْكِيَكَ وَ
يَخْذُلَكَ الْوَرى عَزيزٌ عَلَيَّ اَنْ يَجْرِيَ عَلَيْكَ دُونَهُمْ ما جَرى هَلْ مِنْ مُعينٍ فَاُطيلَ مَعَهُ
الْعَويلَ وَالْبُكاءَ هَلْ مِنْ جَزُوعٍ فَاُساعِدَ جَزَعَهُ اِذا خَلا هَلْ قَذِيَتْ عَيْنٌ فَساعَدَتْها
عَيْني عَلَى الْقَذى هَلْ اِلَيْكَ يَابْنَ اَحْمَدَ سَبيلٌ فَتُلْقى هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمُنا مِنْكَ بِعِدَةٍ
فَنَحْظى مَتى نَرِدُ مَناهِلَكَ الرَّوِيَّةَ فَنَرْوى مَتى نَنْتَقِعُ مِنْ عَذْبِ مائِكَ فَقَدْ طالَ الصَّدى مَتى
نُغاديكَ وَنُراوِحُكَ فَنُقِرَّ عَيْناً مَتى تَرانا وَنَراكَ وَقَدْ نَشَرْتَ لِواءَ النَّصْرِ تُرى اَتَرانا
نَحُفُّ بِكَ وَاَنْتَ تَؤُمُّ الْمَلَاَ وَقَدْ مَلَاْتَ الْاَرْضَ عَدْلاً وَاَذَقْتَ اَعْداءَكَ هَواناً وَ
عِقاباً وَاَبَرْتَ الْعُتاةَ وَجَحَدَةَ الْحَقِّ وَقَطَعْتَ دابِرَ الْمُتَكَبِّرينَ وَاجْتَثَثْتَ اُصُولَ الظّالِمينَ
وَنَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمينَ اَللّهُمَّ اَنْتَ كَشّافُ الْكُرَبِ وَالْبَلْوى وَاِلَيْكَ
اَسْتَعْدي فَعِنْدَكَ الْعَدْوى وَاَنْتَ رَبُّ الْاخِرَةِ وَالدُّنْيا فَاَغِثْ يا غِياثَ الْمُسْتَغيثينَ
عُبَيْدَكَ الْمُبْتَلى وَاَرِهِ سَيِّدَهُ يا شَديدَ الْقُوى وَاَزِلْ عَنْهُ بِهِ الْاَسى وَالْجَوى وَبَرِّدْ غَليلَهُ
يا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوى وَمَنْ اِلَيْهِ الرُّجْعى وَالْمُنْتَهى اَللّهُمَّ وَنَحْنُ عَبيدُكَ التّائِقُونَ
اِلى وَلِيِّكَ الْمُذَكِّرِ بِكَ وَبِنَبِيِّكَ خَلَقْتَهُ لَنا عِصْمَةً وَمَلاذاً وَاَقَمْتَهُ لَنا قِواماً وَمَعاذاً
وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنينَ مِنّا اِماماً فَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَزِدْنا بِذلِكَ يا رَبِّ اِكْراماً
وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنا مُسْتَقَرّاً وَمُقاماً وَاَتْمِمْ نِعْمَتَكَ بِتَقْديمِكَ اِيّاهُ اَمامَنا حَتّى تُورِدَنا
جِنانَكَ وَمُرافَقَةَ الشُّهَداءِ مِنْ خُلَصائِكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَرَسُولِكَ السَّيِّدِ الْاَكْبَرِ وَعَلى اَبيهِ السَّيِّدِ الْاَصْغَرِ وَجَدَّتِهِ الصِّدّيقَةِ الْكُبْرى
فاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلى مَنِ اصْطَفَيْتَ مِنْ آبائِهِ الْبَرَرَةِ وَعَلَيْهِ اَفْضَلَ وَاَكْمَلَ وَاَتَمَّ وَاَدْوَمَ

وَاَكْثَرَ وَاَوْفَرَ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ اَصْفِيائِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلِّ عَلَيْهِ
صَلوةً لا غايَةَ لِعَدَدِها وَلا نِهايَةَ لِمَدَدِها وَلا نَفادَ لِاَمَدِها اَللّهُمَّ وَاَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَ
اَدْحِضْ بِهِ الْباطِلَ وَاَدِلْ بِهِ اَوْلِيائَكَ وَاَذْلِلْ بِهِ اَعْدائَكَ وَصِلِ اللّهُمَّ بَيْنَنا وَبَيْنَهُ
وُصْلَةً تُؤَدّي اِلى مُرافَقَةِ سَلَفِهِ وَاجْعَلْنا مِمَّنْ يَاْخُذُ بِحُجْزَتِهِمْ وَيَمْكُثُ في ظِلِّهِمْ وَ
اَعِنّا عَلى تَأدِيَةِ حُقُوقِهِ اِلَيْهِ وَالْاِجْتِهادِ في طاعَتِهِ وَاجْتِنابِ مَعْصِيَتِهِ وَامْنُنْ
عَلَيْنا بِرِضاهُ وَهَبْ لَنا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعائَهُ وَخَيْرَهُ ما نَنالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ
وَفَوْزاً عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلوتَنا بِهِ مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنا بِهِ مَغْفُورَةً وَدُعائَنا بِهِ مُسْتَجاباً
وَاجْعَلْ اَرْزاقَنا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمُومَنا بِهِ مَكْفِيَّةً وَحَوائِجَنا بِهِ مَقْضِيَّةً وَاَقْبِلْ اِلَيْنا
بِوَجْهِكَ الْكَريمِ وَاقْبَلْ تَقَرُّبَنا اِلَيْكَ وَانْظُرْ اِلَيْنا نَظْرَةً رَحيمَةً نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكَرامَةَ
عِنْدَكَ ثُمَّ لا تَصْرِفْها عَنّا بِجُودِكَ وَاسْقِنا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَأْسِهِ
وَبِيَدِهِ رَيّاً رَوِيّاً هَنيئاً سائِغاً لا ظَمَأَ بَعْدَهُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس نماز زیارت بجای آورده
بنحویکه گذشت و دعا میکنی بآنچه خواهی که باجابت خواهد رسید انشاء الله **امر دوم**
زیارتیست که هر روز بعد از نماز صبح مولای ما صاحب الزمان علیه السلام بآن زیارت کرده میشود
وآن زیارت این است اَللّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلايَ صاحِبَ الزَّمانِ صَلَواتُ اللّهِ عَلَيْهِ عَنْ جَميعِ
الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ في مَشارِقِ الْاَرْضِ وَمَغارِبِها وَبَرِّها وَبَحْرِها وَسَهْلِها وَجَبَلِها
حَيِّهِمْ وَمَيِّتِهِمْ وَعَنْ والِدَيَّ وَوُلْدي وَعَنّي مِنَ الصَّلَواتِ وَالتَّحِيّاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللّهِ وَمِدادَ
كَلِماتِهِ وَمُنْتَهى رِضاهُ وَعَدَدَ ما اَحْصاهُ كِتابُهُ وَاَحاطَ بِهِ عِلْمُهُ اَللّهُمَّ اِنّي اُجَدِّدُ
لَهُ في هذَا الْيَوْمِ وَفي كُلِّ يَوْمٍ عَهْداً وَعَقْداً وَبَيْعَةً في رَقَبَتي اَللّهُمَّ كَما شَرَّفْتَني بِهذَا
التَّشْريفِ وَفَضَّلْتَني بِهذِهِ الْفَضيلَةِ وَخَصَصْتَني بِهذِهِ النِّعْمَةِ فَصَلِّ عَلى مَوْلايَ وَسَيِّدي
صاحِبِ الزَّمانِ وَاجْعَلْني مِنْ اَنْصارِهِ وَاَشْياعِهِ وَالذّابّينَ عَنْهُ وَاجْعَلْني مِنَ الْمُسْتَشْهَدينَ
بَيْنَ يَدَيْهِ طائِعاً غَيْرَ مُكْرَهٍ فِي الصَّفِّ الَّذي نَعَتَّ اَهْلَهُ في كِتابِكَ فَقُلْتَ صَفّاً كَاَنَّهُمْ

(آنچه که با میت گذارند)

بِنْتُ رَسُولِ اللّهِ وَابْنَيْها
الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ اِبْنا
رَسُولِ اللّهِ وَسِبْطاهُ وَ
اِماما الْهُدى وَقائِدَا الرَّحْمَةِ
وَاَنَّ عَلِيّاً وَمُحَمَّداً وَجَعْفَراً
وَمُوسى وَعَلِيّاً وَمُحَمَّداً وَعَلِيّاً
وَحَسَناً وَالْحُجَّةَ عَلَيْهِمُ السَّلامُ
اَئِمَّةٌ وَقادَةٌ وَدُعاةٌ اِلَى
اللّهِ جَلَّ وَعَلا وَحُجَجٌ عَلى
عِبادِهِ پس بگوید یا شهود
ای فلان و ای فلان که نام مرده
را بگوید ... ثابت
شده ... این شهادت را
... تا ملاقات کنید
... حوض کوثر
آن ... ای فلان
... بگو ... وَالشَّهادَةُ
... اللّهِ ...
... وَالْاِقْرارُ ... رَسُولِ
اللّهِ

بُنْیانٌ مَرْصُوصٌ عَلی طاعَتِکَ وَطاعَةِ رَسُولِکَ وَآلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ بَیْعَةٌ لَهُ فی عُنُقی اِلیٰ یَوْمِ الْقِیٰمَةِ مؤلف گوید که علامهٔ مجلسی در بحار فرموده که من در بعض کتب قدیمه دیده‌ام که بعد از این زیارت دست راست را بدست چپ بزند مثل دست زدن در بیعت و بدان نیز که ما در اعمال سرداب مقدس چهار زیارت نقل کردیم و این زیارت زیارت پنجم کتاب ما محسوب میشود و در باب اول در ذکر زیارات حجج طاهره در ایام هفته زیارتی نیز برای آنحضرت نقل کردیم که در روزهای جمعه بآن زیارت نیز کرده شود **امر سیم** دعای عهد است از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرکه چهل صباح این عهد را بخواند از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آنحضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آنحضرت باشد و حقتعالی بهر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند و آن عهد اینست اَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظیمِ وَرَبَّ الْکُرْسِیِّ الرَّفیعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ وَمُنْزِلَ التَّوْریٰةِ وَالْاِنْجیلِ وَالزَّبُورِ وَرَبَّ الظِّلِّ وَالْحَرُورِ وَمُنْزِلَ الْقُرْاٰنِ الْعَظیمِ وَرَبَّ الْمَلٰئِکَةِ الْمُقَرَّبینَ وَالْاَنْبِیٰاءِ وَالْمُرْسَلینَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِوَجْهِکَ الْکَریمِ وَبِنُورِ وَجْهِکَ الْمُنیرِ وَمُلْکِکَ الْقَدیمِ یٰا حَیُّ یٰا قَیُّومُ اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذی اَشْرَقَتْ بِهِ السَّمٰوٰاتُ وَالْاَرَضُونَ وَبِاسْمِکَ الَّذی یَصْلَحُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ یٰا حَیّاً قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ وَیٰا حَیّاً بَعْدَ کُلِّ حَیٍّ وَیٰا حَیّاً حینَ لا حَیَّ یٰا مُحْیِیَ الْمَوْتیٰ وَمُمیتَ الْاَحْیٰاءِ یٰا حَیُّ لا اِلٰهَ اِلّٰا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مَوْلانَا الْاِمٰامَ الْهٰادِیَ الْمَهْدِیَّ الْقٰائِمَ بِاَمْرِکَ صَلَوٰاتُ اللّٰهِ عَلَیْهِ وَعَلیٰ اٰبٰائِهِ الطّٰاهِرینَ عَنْ جَمیعِ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِنٰاتِ فی مَشٰارِقِ الْاَرْضِ وَمَغٰارِبِهٰا سَهْلِهٰا وَجَبَلِهٰا وَبَرِّهٰا وَبَحْرِهٰا وَعَنّی وَعَنْ وٰالِدَیَّ مِنَ الصَّلَوٰاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللّٰهِ وَمِدٰادَ کَلِمٰاتِهِ وَمٰا اَحْصٰاهُ عِلْمُهُ وَاَحٰاطَ بِهِ کِتٰابُهُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اُجَدِّدُ لَهُ فی صَبیحَةِ یَوْمی هٰذٰا وَمٰا عِشْتُ مِنْ اَیّٰامی عَهْداً وَعَقْداً وَبَیْعَةً لَهُ فی عُنُقی لا اَحُولُ عَنْهٰا وَلا اَزُولُ اَبَداً اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنی مِنْ اَنْصٰارِهِ وَاَعْوٰانِهِ وَالذّٰابّینَ عَنْهُ وَالْمُسٰارِعینَ اِلَیْهِ فی قَضٰاءِ حَوٰائِجِهِ وَالْمُمْتَثِلینَ لِاَوٰامِرِهِ وَالْمُحٰامینَ عَنْهُ وَالسّٰابِقینَ اِلیٰ اِرٰادَتِهِ وَالْمُسْتَشْهَدینَ

صلی الله علیه و آله و نقد علیک السلام و رحمة الله و برکاته پس مهر کند آن صحیفه را و مهر کند او را و باید مخلوط شود گلی که مهر بشود و مهر میت و گذاشته شود در طرف راست میت با جریده و نوشته شود صحیفه بکافور با مسجود و معطر و خوشبو باشد و سزاوار است که در وقتی که مرد خاص شود با طین قدمهای محتضر را رو بقبله کند و بوده باشد نزد او کسیکه بخواند سورهٔ یس و صافات و ذکر کن خدا را و تلقین کن او را شهادتین و اقرار به یک یک از امامان علیهم السلام و ذلک بن کتاب

بين يديه اللهم ان حال بيني وبينه الموت الذي جعلته على عبادك حتما
مقضيا فاخرجني من قبري مؤتزرا كفني شاهرا سيفي مجردا قناتي ملبيا دعوة الداعي
في الحاضر والبادي اللهم ارني الطلعة الرشيدة والغرة الحميدة واكحل ناظري بنظرة
مني اليه وعجل فرجه وسهل مخرجه واوسع منهجه واسلك بي محجته وانفذ امره
واشدد ازره واعمر اللهم به بلادك واحي به عبادك فانك قلت وقولك الحق
ظهر الفساد في البر والبحر بما كسبت ايدي الناس فاظهر اللهم لنا وليك وابن بنت
نبيك المسمى باسم رسولك حتى لا يظفر بشيء من الباطل الا مزقه ويحق الحق و
يحققه واجعله اللهم مفزعا لمظلوم عبادك وناصرا لمن لا يجد له ناصرا غيرك و
مجددا لما عطل من احكام كتابك ومشيدا لما ورد من اعلام دينك وسنن نبيك
صلى الله عليه وآله واجعله اللهم ممن حصنته من بأس المعتدين اللهم وسر
نبيك محمدا صلى الله عليه وآله برؤيته ومن تبعه على دعوته وارحم استكانتنا
بعده اللهم اكشف هذه الغمة عن هذه الامة بحضوره وعجل لنا ظهوره انهم يرونه
بعيدا ونريه قريبا برحمتك يا ارحم الراحمين پس سه مرتبه دست بر ران راست خود میزنی
و در هر مرتبه میگوئی العجل العجل یا مولای یا صاحب الزمان **امر چهارم** سید بن
طاوس فرموده که چون خواستی مرخص شوی از حرم شریف آنحضرت برگرد بسوی سرداب منیف و نماز
کن دو رکعت در آنجا پس بایست رو بقبله و بگو اللهم ادفع عن وليك و این دعا را تا آخر
ذکر نموده تا آنکه فرموده پس بخوان خدا را بسیار و برگرد با سعادت ان شاء الله تعالی مؤلف گوید
که شیخ در مصباح این دعا را در اعمال روز جمعه از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده و ما نیز
این دعا را بعینه که شیخ از آنحضرت نقل کرده نقل مینمائیم فرموده روایت کرده یونس بن عبدالرحمن
که حضرت امام رضا علیه السلام امر میفرمودند بدعا کردن از برای حضرت صاحب الامر علیه السلام باین دعا
اللهم ادفع عن وليك وخليفتك وحجتك على خلقك ولسانك المعبر عنك الناطق

لا اله الا الله الحليم الكريم لا اله الا الله العلي العظيم سبحان الله رب السموات السبع ورب الارضين السبع وما فيهن وما بينهن وما تحتهن ورب العرش العظيم والحمد لله رب العالمين والصلوة على محمد وآله الطيبين
و حائض و نفسا و جنب و محدث همه میتوانند این کلمات را بخوانند ... دشمنان ... چشمهاشان را و ببندند ... زبانهاشان را ... و شر و مکر ایشان را کفایت کند ...

بحكمتك وعينك الناظرة باذنك وشاهدك على عبادك الجحجاح المجاهد العائذ
بك العابد عندك واعذه من شرّ جميع ما خلقت وبرأت وانشأت وصوّرت واحفظه
من بين يديه ومن خلفه وعن يمينه وعن شماله ومن فوقه ومن تحته بحفظك
الذى لا يضيع من حفظته به واحفظ فيه رسولك وآبائه ائمّتك ودعائم دينك
واجعله فى وديعتك التى لا تضيع وفى جوارك الذى لا يخفر وفى منعك وعزّك الذى
لا يقهر وامنه بامانك الوثيق الذى لا يخذل من امنته به واجعله فى كنفك الذى
لا يرام من كان فيه وانصره بنصرك العزيز وايّده بجندك الغالب وقوّه بقوّتك و
اردفه بملائكتك ووال من والاه وعاد من عاداه والبسه درعك الحصينة و
حفّه بالملائكة حفًّا اللّهمّ اشعب به الصّدع وارتق به الفتق وامت به الجور
واظهر به العدل وزيّن بطول بقائه الأرض وايّده بالنّصر وانصره بالرّعب وقوّ
ناصريه واخذل خاذليه ودمدم من نصب له ودمّر من غشّه واقتل به جبابرة
الكفر وعمده ودعائمه واقصم به رؤس الضّلالة وشارعة البدع ومميتة السّنّة
ومقوّية الباطل وذلّل به الجبّارين وابر به الكافرين وجميع الملحدين فى مشارق الأرض
ومغاربها وبرّها وبحرها وسهلها وجبلها حتّى لا تدع منهم ديّارًا ولا تبقى لهم آثارًا
اللّهمّ طهّر منهم بلادك واشف منهم عبادك واعزّ به المؤمنين واحى به سنن
المرسلين ودارس حكم النّبيّين وجدّد به ما امتحى من دينك وبدّل من حكمك حتّى
تعيد دينك به وعلى يديه جديدًا غضًّا محضًا صحيحًا لا عوج فيه ولا بدعة معه
وحتّى تنير بعدله ظلم الجور وتطفئ به نيران الكفر وتوضح به معاقد الحقّ ومجهول
العدل فانّه عبدك الّذى استخلصته لنفسك واصطفيته على غيبك وعصمته
من الذّنوب وبرّأته من العيوب وطهّرته من الرّجس وسلّمته من الدّنس اللّهمّ فانّا
نشهد له يوم القيمة ويوم حلول الطّامّة انّه لم يذنب ذنبًا ولا اتى حوبًا ولم يرتكب

بحبرهٔ یمنیّه و آن جامه ایست
که از یمن می‌آورند یا ازار
دیگر و زیاد کنند پارچه‌ای
که بپیچند بآن رانهای میّت
را و مستحب است که علاوه
بر اینها عمامه برای او قرار
دهند پس تحصیل کنند
برای او مقداری از کافور
که آتش بآن نرسیده باشد و
افضل آن وزن سیزده درهم
و ثلث است و اوسط آن
چهار مثقال و اقل آن یکدرهم
است و اگر دشوار باشد هر
قدر که ممکن است تحصیل
کنند و سزاوار است که بنویسند
بر همه کفنها یعنی بر هر پارچه
از آن فلان یشهد ان لا
اله الا الله وحده لا
شریک له و انّ محمّدًا
رسول الله و انّ علیًّا
امیر المؤمنین

مَعْصِيَةً وَلَمْ يُضَيِّعْ لَكَ طَاعَةً وَلَمْ يَهْتِكْ لَكَ حُرْمَةً وَلَمْ يُبَدِّلْ لَكَ فَرِيضَةً وَلَمْ يُغَيِّرْ
لَكَ شَرِيعَةً وَاَنَّهُ الْهَادِي الْمُهْتَدِي الطَّاهِرُ التَّقِيُّ النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ اَللّٰهُمَّ اَعْطِهِ
فِي نَفْسِهِ وَاَهْلِهِ وَوَلَدِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَاُمَّتِهِ وَجَمِيعِ رَعِيَّتِهِ مَا تُقِرُّ بِهِ عَيْنَهُ وَتَسُرُّ بِهِ
نَفْسَهُ وَتَجْمَعُ لَهُ مُلْكَ الْمَمْلَكَاتِ كُلِّهَا قَرِيبِهَا وَبَعِيدِهَا وَعَزِيزِهَا وَذَلِيلِهَا حَتّٰى تُجْرِيَ
حُكْمَهُ عَلٰى كُلِّ حُكْمٍ وَتَغْلِبَ بِحَقِّهِ كُلَّ بَاطِلٍ اَللّٰهُمَّ اسْلُكْ بِنَا عَلٰى يَدَيْهِ مِنْهَاجَ الْهُدٰى
وَالْمَحَجَّةَ الْعُظْمٰى وَالطَّرِيقَةَ الْوُسْطَى الَّتِي يَرْجِعُ اِلَيْهَا الْغَالِي وَيَلْحَقُ بِهَا التَّالِي وَقَوِّنَا عَلٰى طَاعَتِهِ
وَثَبِّتْنَا عَلٰى مُشَايَعَتِهِ وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِمُتَابَعَتِهِ وَاجْعَلْنَا فِي حِزْبِهِ الْقَوَّامِينَ بِاَمْرِهِ الصَّابِرِينَ
مَعَهُ الطَّالِبِينَ رِضَاكَ بِمُنَاصَحَتِهِ حَتّٰى تَحْشُرَنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِي اَنْصَارِهِ وَاَعْوَانِهِ وَمُقَوِّيَةِ
سُلْطَانِهِ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْ ذٰلِكَ لَنَا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَرِيَاءٍ وَسُمْعَةٍ حَتّٰى لَا
نَعْتَمِدَ بِهِ غَيْرَكَ وَلَا نَطْلُبَ بِهِ اِلَّا وَجْهَكَ وَحَتّٰى تُحِلَّنَا مَحَلَّهُ وَتَجْعَلَنَا فِي الْجَنَّةِ مَعَهُ وَاَعِذْنَا
مِنَ السَّاٰمَةِ وَالْكَسَلِ وَالْفَتْرَةِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِكَ وَتُعِزُّ بِهِ نَصْرَ وَلِيِّكَ
وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِنَا غَيْرَنَا فَاِنَّ اسْتِبْدَالَكَ بِنَا غَيْرَنَا عَلَيْكَ يَسِيرٌ وَهُوَ عَلَيْنَا كَثِيرٌ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى وُلَاةِ عَهْدِهِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ وَبَلِّغْهُمْ آمَالَهُمْ وَزِدْ فِي آجَالِهِمْ وَاَعِزَّ نَصْرَهُمْ
وَتَمِّمْ لَهُمْ مَا اَسْنَدْتَ اِلَيْهِمْ مِنْ اَمْرِكَ لَهُمْ وَثَبِّتْ دَعَائِمَهُمْ وَاجْعَلْنَا لَهُمْ اَعْوَانًا وَعَلٰى
دِينِكَ اَنْصَارًا فَاِنَّهُمْ مَعَادِنُ كَلِمَاتِكَ وَخُزَّانُ عِلْمِكَ وَاَرْكَانُ تَوْحِيدِكَ وَدَعَائِمُ
دِينِكَ وَوُلَاةُ اَمْرِكَ وَخَالِصَتُكَ مِنْ عِبَادِكَ وَصَفْوَتُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاَوْلِيَاؤُكَ
وَسَلَائِلُ اَوْلِيَائِكَ وَصَفْوَةُ اَوْلَادِ نَبِيِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

## (فصل)

... جامعه و دعائی که بعد از زیارات خوانده میشود و صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام ...
... بر چند مقامست ( مقام اوّل ) در زیارات جامعه که از ائمه علیهم السلام
... منقول است و آنها بسیاراست و ما بذکر چند زیارت از آنها اکتفا مینمائیم زیارت اوّل

(در غسل میت)

وَالْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ (روایت کنند) یک امامانرا ذکر کند (آئمة آئمه الی بنویسید) و نویسید الهدی الابرار و نویسید امام حسین علیهم ... انگشت و نویسید لباسه ... با آب غسل دهند میت ... و باید غسل اوّل با آب سدر و دوم با آب کافور و سیم با آب خالص باشد غسل جنابت بکند غسال و کیفیت غسل آنست اول اینکه سه مرتبه دستهای میت را از سر تا پائین بشوید عورت او را ... و بعد از آن سه مرتبه ... اوّل بشوید ... سر او را با کف سدر و بعد جانب راست و بعد جانب چپ را و بشوید تا پائین و هر جای بدن میت ... از جمیع بدن آب ... برسد ... و سنت است ... لیکن ... بشوید

شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه روایت نموده که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کردند در باب مدفن نزد قبر امام موسی علیه السلام فرمودند که نماز بکن ارید در مسجدهائیکه در اطراف قبر آنحضرتست و مجزی است در همه مواضع یعنی در زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام یا مطلق مزارهای شریفهٔ مقدسه مانند مراقد انبیاء و سایر اوصیاء علیهم السلام کما هو الظاهر اینکه بگوئی

اَلسَّلامُ عَلی اَوْلِیاءِ اللهِ وَاَصْفِیائِهِ اَلسَّلامُ عَلی اُمَناءِ اللهِ وَاَحِبّائِهِ اَلسَّلامُ عَلی اَنْصارِ اللهِ وَخُلَفائِهِ اَلسَّلامُ عَلی مَحالِّ مَعْرِفَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی مَساکِنِ ذِکْرِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی مُظْهِری اَمْرِ اللهِ وَنَهْیِهِ اَلسَّلامُ عَلی الدُّعاةِ اِلَی اللهِ اَلسَّلامُ عَلی الْمُسْتَقِرّینَ فی مَرْضاتِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی الْمُخْلِصینَ فی طاعَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَدِلّاءِ عَلَی اللهِ اَلسَّلامُ عَلَی الَّذینَ مَنْ والاهُمْ فَقَدْ والَی اللهَ وَمَنْ عاداهُمْ فَقَدْ عادَی اللهَ وَمَنْ عَرَفَهُمْ فَقَدْ عَرَفَ اللهَ وَمَنْ جَهِلَهُمْ فَقَدْ جَهِلَ اللهَ وَمَنِ اعْتَصَمَ بِهِمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللهِ وَمَنْ تَخَلّی مِنْهُمْ فَقَدْ تَخَلّی مِنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاُشْهِدُ اللهَ اَنّی سِلْمٌ لِمَنْ سالَمْتُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبْتُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّکُمْ وَعَلانِیَتِکُمْ مُفَوِّضٌ فی ذلِکَ کُلِّهِ اِلَیْکُمْ لَعَنَ اللهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَاَبْرَءُ اِلَی اللهِ مِنْهُمْ وَصَلَّی اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

و این زیارت در کتاب کافی و تهذیب و کامل الزیاره نقل شده و در همهٔ کتب بعد از اتمام زیارت مذکور است که این یعنی این کلماتیکه ذکر شد مجزی است در همه زیارتها و بسیار صلوات میفرستی بر محمد و آل محمد علیهم السلام و نام میبری یکیک را بنامهای ایشان و بیزاری میجوئی از دشمنان ایشان و اختیار مینمائی هر دعائی را که خواهی از برای خود و مؤمنین و مؤمنات مؤلف گوید که ظاهر آنستکه تتمهٔ مذکوره جزء حدیث بوده باشد و بر تقدیریکه عبارت بعضی از محدثین باشد چون اعاظم مشایخ حدیث چنین فهمیده اند که در همهٔ زیارتها کافی است چنانچه ظاهر اول حدیث بران دلالت دارد و در باب زیارات جامعه نقل نموده اند و الفاظ زیارت هم از صفات جامعه است که اختصاص ببعضی ندارد بنا بر این خاطر از جامعه بودن این زیارت جمع شد ان در همه مشاهد حتی در مشاهد انبیاء و اوصیاء علیهم السلام چنانچه جمعی از علما د

تا از شنید بیرون و بریزد در ظرف آب دیگری و بیندازد در آن کمی از کافور بعد غسل دهد او را با آب کافور مثل غسل با آب سدر و بریزد بقیهٔ ابا و بشوید ظرفها را پس آب خالص بیاورد و غسل سیم بدهد بهمان نحو و باید غسل دهنده برخیزد راست او و بگوید هر زمانیکه غسل دهد از او عضوی را عفوا عفوا و چون از غسل دادن فارغ شود بخشکاند بدن میت را بجامهٔ نظیف و واجب است بر غسل دهنده غسل دادن اغتسال یا در ما بعد و مستحب است

شهد جناب یونس نقلکرده اند مناسبست وچون در ذیل زیارت امر بصلوات بر هر یك
بخصوص وارد شده است اگر صلوات منسوبه بابو الحسن ضراب اصفهانی را که در اواخر اعمال روز
جمعه نقلکردیم بخوانی بسیار مناسبست **زیارت دوم** ایضاً شیخ صدوق در فقیه وعیون
روایتکرده از موسی بن عبد الله نخعی که گفت عرضکردم بخدمت حضرت امام علی نقی علیه السلام که یابن رسول
الله مرا تعلیم فرما زیارتی بابلاغت که کامل باشد که هرگاه خواستم زیارتکنم یکی از شما را آنرا
بخوانم فرمود که چون بدرگاه رسیدی بایست وبگو شهادتین را یعنی بگو أَشْهَدُ أَنْ لا إِلٰهَ إِلَّا
اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وبا حال
غسل باشی وچون داخل حرم شوی وقبر را ببینی بایست وسی مرتبه اللهُ أَكْبَرُ بگو پس اندکی راه
برو وبا آرام دل وآرام تن وگامها را نزدیك یکدیگر گذار پس بایست وسی مرتبه اللهُ أَكْبَرُ بگو
پس نزدیك قبر مطهر رو وچهل مرتبه اللهُ أَكْبَرُ بگو تا صد تکبیر تمام شود وشاید چنانکه
مجلسی اول گفته وجه تکبیر این باشد که اکثر طباع مائلند بغلو مبادا از عبارات امثال این زیارات
بغلو افتند یا از بزرگی حق سبحانه وتعالی غافل شوند یا غیر اینها پس بگو السَّلامُ عَلَيْكُمْ يا أَهْلَ بَيْتِ
النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعَ الرِّسالَةِ وَمُخْتَلَفَ الْمَلائِكَةِ وَمَهْبِطَ الْوَحْيِ وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخُزّانَ الْعِلْمِ
وَمُنْتَهَى الْحِلْمِ وَأُصُولَ الْكَرَمِ وَقادَةَ الْأُمَمِ وَأَوْلِياءَ النِّعَمِ وَعَناصِرَ الْأَبْرارِ وَدَعائِمَ
الْأَخْيارِ وَساسَةَ الْعِبادِ وَأَرْكانَ الْبِلادِ وَأَبْوابَ الْإِيمانِ وَأُمَناءَ الرَّحْمٰنِ وَسُلالَةَ
النَّبِيِّينَ وَصَفْوَةَ الْمُرْسَلِينَ وَعِتْرَةَ خِيَرَةِ رَبِّ الْعالَمِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلى
أَئِمَّةِ الْهُدى وَمَصابِيحِ الدُّجى وَأَعْلامِ التُّقى وَذَوِي النُّهى وَأُولِي الْحِجى وَكَهْفِ الْوَرى وَوَرَثَةِ
الْأَنْبِياءِ وَالْمَثَلِ الْأَعْلى وَالدَّعْوَةِ الْحُسْنى وَحُجَجِ اللهِ عَلى أَهْلِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَالْأُولى
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلى مَحالِّ مَعْرِفَةِ اللهِ وَمَساكِنِ بَرَكَةِ اللهِ وَمَعادِنِ حِكْمَةِ
اللهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ وَحَمَلَةِ كِتابِ اللهِ وَأَوْصِياءِ نَبِيِّ اللهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلَى الدُّعاةِ إِلَى اللهِ وَالْأَدِلّاءِ عَلى مَرْضاتِ اللهِ

وبگذارد در زیر و در کران مقداری
وبپاشد بر آن مقداری
از پنبه وبگذارد از برای قُبُل
زیر پنبه وبپوشاند دُبر او
دُبر میت وبگذارد لیکن بار چیزی
پنبه بگذارد او را روی محکم
ببندد دبر او را بهمای او را لیکن
ببندد در الهمای او را ناف تا
ببندد دراز ناف تا
لنگی را ببندد وبپوشاند
همچنانکه بربندد وبالای ران
بر او بپیچد هر دو بالای ران تا نیم
ساق پا وبالای ران تا
تا نیم ساق فاصله مقام آن از
وبگذارد وبالا ودو جانب دیگر
خط بالا از درخت باشد ودرازی
وباید تر وتازه باشد ودراع
آن بقدر استخوان ذراع
باشد ویکی از آن دو یکی
با جانب راست جسد
تا در جانب چپ میت
بیدن از آن لنگ
است

وَالْمُسْتَقِرِّينَ فِي اَمْرِ اللّٰهِ وَالتَّامِّينَ فِي مَحَبَّةِ اللّٰهِ وَالْمُخْلِصِينَ فِي تَوْحِيدِ اللّٰهِ وَالْمُظْهِرِينَ
لِاَمْرِ اللّٰهِ وَنَهْيِهِ وَعِبَادِهِ الْمُكْرَمِينَ الَّذِينَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهِ يَعْمَلُونَ وَ
رَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الدُّعَاةِ وَالْقَادَةِ الْهُدَاةِ وَالسَّادَةِ الْوُلَاةِ وَ
الذَّادَةِ الْحُمَاةِ وَاَهْلِ الذِّكْرِ وَاُولِي الْاَمْرِ وَبَقِيَّةِ اللّٰهِ وَخِيَرَتِهِ وَحِزْبِهِ وَعَيْبَةِ عِلْمِهِ
وَحُجَّتِهِ وَصِرَاطِهِ وَنُورِهِ وَبُرْهَانِهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا شَهِدَ اللّٰهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ وَاُولُوا الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضٰى اَرْسَلَهُ
بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمُ الْاَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ
الْمَهْدِيُّونَ الْمَعْصُومُونَ الْمُكَرَّمُونَ الْمُقَرَّبُونَ الْمُتَّقُونَ الصَّادِقُونَ الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطِيعُونَ
لِلّٰهِ الْقَوَّامُونَ بِاَمْرِهِ الْعَامِلُونَ بِاِرَادَتِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ اصْطَفَاكُمْ بِعِلْمِهِ وَارْتَضَاكُمْ
لِغَيْبِهِ وَاخْتَارَكُمْ لِسِرِّهِ وَاجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَاَعَزَّكُمْ بِهُدَاهُ وَخَصَّكُمْ بِبُرْهَانِهِ وَانْتَجَبَكُمْ
لِنُورِهِ وَاَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ فِي اَرْضِهِ وَحُجَجًا عَلٰى بَرِيَّتِهِ وَاَنْصَارًا لِدِينِهِ وَ
حَفَظَةً لِسِرِّهِ وَخَزَنَةً لِعِلْمِهِ وَمُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِهِ وَتَرَاجِمَةً لِوَحْيِهِ وَاَرْكَانًا لِتَوْحِيدِهِ
وَشُهَدَاءَ عَلٰى خَلْقِهِ وَاَعْلَامًا لِعِبَادِهِ وَمَنَارًا فِي بِلَادِهِ وَاَدِلَّاءَ عَلٰى صِرَاطِهِ عَصَمَكُمُ اللّٰهُ
مِنَ الزَّلَلِ وَاٰمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَاَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيرًا
فَعَظَّمْتُمْ جَلَالَهُ وَاَكْبَرْتُمْ شَاْنَهُ وَمَجَّدْتُمْ كَرَمَهُ وَاَدَمْتُمْ ذِكْرَهُ وَوَكَّدْتُمْ مِيثَاقَهُ وَ
اَحْكَمْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ وَنَصَحْتُمْ لَهُ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ اِلٰى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَذَلْتُمْ اَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلٰى مَا اَصَابَكُمْ فِي جَنْبِهِ وَ
اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتُمْ فِي اللّٰهِ
حَقَّ جِهَادِهِ حَتّٰى اَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَبَيَّنْتُمْ فَرَائِضَهُ وَاَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَنَشَرْتُمْ شَرَايِعَ
اَحْكَامِهِ وَسَنَنْتُمْ سُنَّتَهُ وَصِرْتُمْ فِي ذٰلِكَ مِنْهُ اِلَى الرِّضَا وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضَاءَ وَصَدَّقْتُمْ

و دیگر باید در جانب چپ ما بین پیراهن و سر تابوت سری بگذارد که از فوق آن بر مواضع سجده میت که پیشانی و باطن کفها و سر زانوها و اطراف انگشتان پاهاست باشد و اگر از کافور چیزی زیاد آمد بگذارد بر سینه او و بعد جرید بر او کفنها را بر او بپیچد از جانب سر و پاها و بپیچند گره کفن را بگشاید و چون از امر کفن فارغ شدند او را سوار بر تابوت کنند و ببرند او را تا مصلی پس بر او نماز بخوانند علامه مجلسی در زاد المعاد در باب نماز میت فرموده که ملخص آن است این نماز واجب است بر همه مسلمانان کفایه بعد از مردن و اگر یکی از ایشان

مِنْ رُسُلِهِ مَنْ مَضٰى فَالرَّاغِبُ عَنْكُمْ مَارِقٌ وَاللَّازِمُ لَكُمْ لَاحِقٌ وَالْمُقَصِّرُ فِي حَقِّكُمْ زَاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَاِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ اَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِيرَاثُ النُّبُوَّةِ عِنْدَكُمْ وَاِيَابُ الْخَلْقِ اِلَيْكُمْ وَحِسَابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَصْلُ الْخِطَابِ عِنْدَكُمْ وَاٰيَاتُ اللّٰهِ لَدَيْكُمْ وَعَزَائِمُهُ فِيكُمْ وَنُورُهُ وَبُرْهَانُهُ عِنْدَكُمْ وَاَمْرُهُ اِلَيْكُمْ مَنْ وَالَاكُمْ فَقَدْ وَالَى اللّٰهَ وَمَنْ عَادَاكُمْ فَقَدْ عَادَ اللّٰهَ وَمَنْ اَحَبَّكُمْ فَقَدْ اَحَبَّ اللّٰهَ وَمَنْ اَبْغَضَكُمْ فَقَدْ اَبْغَضَ اللّٰهَ وَمَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللّٰهِ اَنْتُمُ الصِّرَاطُ الْاَقْوَمُ وَشُهَدَاءُ دَارِ الْفَنَاءِ وَشُفَعَاءُ دَارِ الْبَقَاءِ وَالرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ وَالْاٰيَةُ الْمَخْزُونَةُ وَالْاَمَانَةُ الْمَحْفُوظَةُ وَالْبَابُ الْمُبْتَلٰى بِهِ النَّاسُ مَنْ اَتَاكُمْ نَجٰى وَمَنْ لَمْ يَاْتِكُمْ هَلَكَ اِلَى اللّٰهِ تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدُلُّونَ وَبِهِ تُؤْمِنُونَ وَلَهُ تُسَلِّمُونَ وَبِاَمْرِهِ تَعْمَلُونَ وَاِلٰى سَبِيلِهِ تُرْشِدُونَ وَبِقَوْلِهِ تَحْكُمُونَ سَعِدَ مَنْ وَالَاكُمْ وَهَلَكَ مَنْ عَادَاكُمْ وَخَابَ مَنْ جَحَدَكُمْ وَضَلَّ مَنْ فَارَقَكُمْ وَفَازَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكُمْ وَاَمِنَ مَنْ لَجَاَ اِلَيْكُمْ وَسَلِمَ مَنْ صَدَّقَكُمْ وَهُدِيَ مَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ مَنِ اتَّبَعَكُمْ فَالْجَنَّةُ مَاْوَاهُ وَمَنْ خَالَفَكُمْ فَالنَّارُ مَثْوَاهُ وَمَنْ جَحَدَكُمْ كَافِرٌ وَمَنْ حَارَبَكُمْ مُشْرِكٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي اَسْفَلِ دَرْكٍ مِنَ الْجَحِيمِ اَشْهَدُ اَنَّ هٰذَا سَابِقٌ لَكُمْ فِيمَا مَضٰى وَجَارٍ لَكُمْ فِيمَا بَقِيَ وَاَنَّ اَرْوَاحَكُمْ وَنُورَكُمْ وَطِينَتَكُمْ وَاحِدَةٌ طَابَتْ وَطَهُرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ خَلَقَكُمُ اللّٰهُ اَنْوَارًا فَجَعَلَكُمْ بِعَرْشِهِ مُحْدِقِينَ حَتّٰى مَنَّ عَلَيْنَا بِكُمْ فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلَوَاتِنَا عَلَيْكُمْ وَمَا خَصَّنَا بِهِ مِنْ وِلَايَتِكُمْ طِيبًا لِخَلْقِنَا وَطَهَارَةً لِاَنْفُسِنَا وَتَزْكِيَةً لَنَا وَكَفَّارَةً لِذُنُوبِنَا فَكُنَّا عِنْدَهُ مُسَلِّمِينَ بِفَضْلِكُمْ وَمَعْرُوفِينَ بِتَصْدِيقِنَا اِيَّاكُمْ فَبَلَغَ اللّٰهُ بِكُمْ اَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِينَ وَاَعْلٰى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَاَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُهُ لَاحِقٌ وَلَا يَفُوقُهُ فَائِقٌ وَلَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي اِدْرَاكِهِ طَامِعٌ حَتّٰى لَا يَبْقٰى مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دَنِيٌّ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَلَا فَاجِرٌ طَالِحٌ وَلَا جَبَّارٌ عَنِيدٌ

عـ السبيل الأعظم هذه الفقرة ليست في الأصل ولكنها مذكورة في كتب العلامة المجلسي نعم هي مذكورة في الزيارة الجامعة الغير المعروفة وفي بعض حواشي الفقيه بلفظ السبيل (منہ)

وَلَا شَيْطَانٌ مَرِيدٌ وَلَا خَلْقٌ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ شَهِيدٌ إِلَّا عَرَّفَهُمْ جَلَالَةَ أَمْرِكُمْ وَعِظَمَ
خَطَرِكُمْ وَكِبَرَ شَأْنِكُمْ وَتَمَامَ نُورِكُمْ وَصِدْقَ مَقَاعِدِكُمْ وَثَبَاتَ مَقَامِكُمْ وَشَرَفَ مَحَلِّكُمْ
وَمَنْزِلَتِكُمْ عِنْدَهُ وَكَرَامَتَكُمْ عَلَيْهِ وَخَاصَّتَكُمْ لَدَيْهِ وَقُرْبَ مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ بِأَبِي أَنْتُمْ
وَأُمِّي وَأَهْلِي وَمَالِي وَأُسْرَتِي أُشْهِدُ اللَّهَ وَأُشْهِدُكُمْ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرٌ
بِعَدُوِّكُمْ وَبِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبْصِرٌ بِشَأْنِكُمْ وَبِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكُمْ مُوَالٍ لَكُمْ وَلِأَوْلِيَائِكُمْ
مُبْغِضٌ لِأَعْدَائِكُمْ وَمُعَادٍ لَهُمْ سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُحَقِّقٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ
مُبْطِلٌ لِمَا أَبْطَلْتُمْ مُطِيعٌ لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُقِرٌّ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِذِمَّتِكُمْ
مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِإِيَابِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْتَظِرٌ لِأَمْرِكُمْ مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِكُمْ آخِذٌ بِقَوْلِكُمْ (لکم)
عَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ زَائِرٌ لَكُمْ لَائِذٌ عَائِذٌ بِقُبُورِكُمْ مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ وَ
مُتَقَرِّبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَمُقَدِّمُكُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي وَحَوَائِجِي وَإِرَادَتِي فِي كُلِّ أَحْوَالِي وَأُمُورِي مُؤْمِنٌ
بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَأَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ وَمُفَوِّضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ
وَمُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَرَأْيِي لَكُمْ تَبَعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يُحْيِيَ اللَّهُ
تَعَالَى دِينَهُ بِكُمْ وَيَرُدَّكُمْ فِي أَيَّامِهِ وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَيُمَكِّنَكُمْ فِي أَرْضِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ
لَا مَعَ غَيْرِكُمْ (عدوکم) آمَنْتُ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ آخِرَكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَمِنَ الْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَالشَّيَاطِينِ وَحِزْبِهِمُ الظَّالِمِينَ لَكُمُ الْجَاحِدِينَ لِحَقِّكُمْ
وَالْمَارِقِينَ مِنْ وِلَايَتِكُمْ وَالْغَاصِبِينَ لِإِرْثِكُمُ الشَّاكِّينَ فِيكُمُ الْمُنْحَرِفِينَ عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ
وَلِيجَةٍ دُونَكُمْ وَكُلِّ مُطَاعٍ سِوَاكُمْ وَمِنَ الْأَئِمَّةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ فَثَبَّتَنِيَ اللَّهُ
أَبَداً مَا حَيِيتُ عَلَى مُوَالاتِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَدِينِكُمْ وَوَفَّقَنِي لِطَاعَتِكُمْ وَرَزَقَنِي شَفَاعَتَكُمْ
وَجَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ مَوَالِيكُمُ التَّابِعِينَ لِمَا دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ وَجَعَلَنِي مِمَّنْ يَقْتَصُّ آثَارَكُمْ
وَيَسْلُكُ سَبِيلَكُمْ وَيَهْتَدِي بِهُدَاكُمْ وَيُحْشَرُ فِي زُمْرَتِكُمْ وَيَكِرُّ فِي رَجْعَتِكُمْ وَيُمَلَّكُ فِي
دَوْلَتِكُمْ وَيُشَرَّفُ فِي عَافِيَتِكُمْ وَيُمَكَّنُ فِي أَيَّامِكُمْ وَتَقَرُّ عَيْنُهُ غَداً بِرُؤْيَتِكُمْ بِأَبِي

او نباشد و مستحب بر شخص حاضر آنست که با وضو باشد و در این نماز طهارت از حدث شرط نیست و جنب و حایض و بی وضو این نماز را میتوانند کرد و سنت است که با وضو باشد و اگر آب بهم نرسد یا مانعی داشته باشد یا وقت تنگ باشد سنت است که تیمم کند و ظاهر بعض اخبار است که بدون عذر نیز تیمم مستحب است و سنت است که پیشنماز برابر میان مرد بایستد و برابر سینه زن بایستد بنا بر مشهور و سنت است که کفش را بکند و واجب است که نیت نماز کند و پنج تکبیر بگوید و سنت است که در هر تکبیر دستها را بردارد تا محاذی گوشها و مشهور آنست که بعد از تکبیر اول بگوید

أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي مَنْ أَرَادَ اللهَ بَدَءَ بِكُمْ وَمَنْ وَحَّدَهُ قَبِلَ عَنْكُمْ وَمَنْ قَصَدَهُ
تَوَجَّهَ بِكُمْ مَوَالِيَّ لَا أُحْصِي ثَنَاءَكُمْ وَلَا أَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ وَمِنَ الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ
وَأَنْتُمْ نُورُ الْأَخْيَارِ وَهُدَاةُ الْأَبْرَارِ وَحُجَجُ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَتَحَ اللهُ وَبِكُمْ يَخْتِمُ وَبِكُمْ يُنَزِّلُ
الْغَيْثَ وَبِكُمْ يُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَبِكُمْ يُنَفِّسُ الْهَمَّ وَ
يَكْشِفُ الضُّرَّ وَعِنْدَكُمْ مَا نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ وَهَبَطَتْ بِهِ مَلَائِكَتُهُ وَإِلَى جَدِّكُمْ وَاگر
زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام باشد بجای وَإِلَى جَدِّكُمْ بگو وَإِلَى أَخِيكَ بُعِثَ الرُّوحُ الْأَمِينُ
آتَاكُمُ اللهُ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَداً مِنَ الْعَالَمِينَ طَأْطَأَ كُلُّ شَرِيفٍ لِشَرَفِكُمْ وَبَخَعَ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ
لِطَاعَتِكُمْ وَخَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لَكُمْ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِكُمْ وَ
فَازَ الْفَائِزُونَ بِوِلَايَتِكُمْ بِكُمْ يُسْلَكُ إِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَنْ جَحَدَ وِلَايَتَكُمْ غَضَبُ الرَّحْمٰنِ
بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي ذِكْرُكُمْ فِي الذَّاكِرِينَ وَأَسْمَاؤُكُمْ فِي الْأَسْمَاءِ وَأَجْسَادُكُمْ
فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَاحُكُمْ فِي الْأَرْوَاحِ وَأَنْفُسُكُمْ فِي النُّفُوسِ وَآثَارُكُمْ فِي الْآثَارِ وَقُبُورُكُمْ
فِي الْقُبُورِ فَمَا أَحْلَى أَسْمَاءَكُمْ وَأَكْرَمَ أَنْفُسَكُمْ وَأَعْظَمَ شَأْنَكُمْ وَأَجَلَّ خَطَرَكُمْ وَأَوْفَى
عَهْدَكُمْ وَأَصْدَقَ وَعْدَكُمْ كَلَامُكُمْ نُورٌ وَأَمْرُكُمْ رُشْدٌ وَوَصِيَّتُكُمُ التَّقْوَى وَفِعْلُكُمُ
الْخَيْرُ وَعَادَتُكُمُ الْإِحْسَانُ وَسَجِيَّتُكُمُ الْكَرَمُ وَشَأْنُكُمُ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَ
قَوْلُكُمْ حُكْمٌ وَحَتْمٌ وَرَأْيُكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ وَحَزْمٌ إِنْ ذُكِرَ الْخَيْرُ كُنْتُمْ أَوَّلَهُ وَأَصْلَهُ وَ
فَرْعَهُ وَمَعْدِنَهُ وَمَأْوَاهُ وَمُنْتَهَاهُ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي كَيْفَ أَصِفُ حُسْنَ ثَنَائِكُمْ
وَأُحْصِي جَمِيلَ بَلَائِكُمْ وَبِكُمْ أَخْرَجَنَا اللهُ مِنَ الذُّلِّ وَفَرَّجَ عَنَّا غَمَرَاتِ الْكُرُوبِ وَ
أَنْقَذَنَا مِنْ شَفَا جُرُفِ الْهَلَكَاتِ وَمِنَ النَّارِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي بِمُوَالاتِكُمْ عَلَّمَنَا اللهُ
مَعَالِمَ دِينِنَا وَأَصْلَحَ مَا كَانَ فَسَدَ مِنْ دُنْيَانَا وَبِمُوَالاتِكُمْ تَمَّتِ الْكَلِمَةُ وَعَظُمَتِ النِّعْمَةُ
وَائْتَلَفَتِ الْفُرْقَةُ وَبِمُوَالاتِكُمْ تُقْبَلُ الطَّاعَةُ الْمُفْتَرَضَةُ وَلَكُمُ الْمَوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ
وَالدَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ وَالْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَالْمَكَانُ (وَالْمَقَامُ) الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللهِ و بعد از تکبیر دوم بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و بعد از تکبیر سوم بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و بعد از تکبیر چهارم بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِهٰذَا الْمَيِّتِ و تکبیر پنجم را بگوید و فارغ شود و بهتر آنست که موافق مشهور چنین کند بعد از تکبیر اول بگوید اَللهُ أَكْبَرُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيراً وَنَذِيراً بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ بعد بگوید اَللهُ أَكْبَرُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَالْجاهَ الْعَظیمَ وَالشَّأْنَ الْکَبیرَ وَالشَّفاعَةَ الْمَقْبُولَةَ رَبَّنا امَنّا بِما اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ رَبَّنا لا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنا وَهَبْ لَنا مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً اِنَّکَ اَنْتَ الْوَهّابُ سُبْحانَ رَبِّنا اِنْ کانَ وَعْدُ رَبِّنا لَمَفْعُولاً یا وَلِیَّ اللهِ اِنَّ بَیْنی وَبَیْنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوباً لا یَأْتی عَلَیْها اِلاّ رِضاکُمْ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَکُمْ عَلی سِرِّهِ وَاسْتَرْعاکُمْ اَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ طاعَتَکُمْ بِطاعَتِهِ لَمَّا اسْتَوْهَبْتُمْ ذُنُوبی وَکُنْتُمْ شُفَعائی فَاِنّی لَکُمْ مُطیعٌ مَنْ اَطاعَکُمْ فَقَدْ اَطاعَ اللهَ وَمَنْ عَصاکُمْ فَقَدْ عَصَی اللهَ وَمَنْ اَحَبَّکُمْ فَقَدْ اَحَبَّ اللهَ وَمَنْ اَبْغَضَکُمْ فَقَدْ اَبْغَضَ اللهَ اَللّٰهُمَّ اِنّی لَوْ وَجَدْتُ شُفَعاءَ اَقْرَبَ اِلَیْکَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ الْاَخْیارِ الْاَئِمَّةِ الْاَبْرارِ لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعائی فَبِحَقِّهِمُ الَّذی اَوْجَبْتَ لَهُمْ عَلَیْکَ اَسْئَلُکَ اَنْ تُدْخِلَنی فی جُمْلَةِ الْعارِفینَ بِهِمْ وَبِحَقِّهِمْ وَفی زُمْرَةِ الْمَرْحُومینَ بِشَفاعَتِهِمْ اِنَّکَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ وَصَلَّی اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرینَ وَسَلَّمَ کَثیراً وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَکیلُ مؤلّف گوید که این زیارت را شیخ نیز در تهذیب نقل کرده و بعد از این دعای وداعی نقل کرده‌اند که ما بملاحظهٔ اختصار از ذکر آن نمودیم و این زیارت چنانکه علّامهٔ مجلسی فرموده بهترین زیارات جامعه است از جهت متن و سند و فصاحت و بلاغت و والد ماجدش در شرح فقیه فرموده که این زیارت احسن و اکمل زیارات است و من تا در عتبات عالیات بودم زیارت نکردم ائمّه علیهم السّلام را مگر باین زیارت و شیخ ما در نجم ثاقب حکایتی نقل کرده که از آن ظاهر میشود که باید باین زیارت مواظبت کرد و از آن غفلت ننمود و آن حکایت چنین است جناب مستطاب تقی صالح سیّد احمد بن سیّد هاشم بن سیّد حسن موسوی رشتی تاجر ساکن رشت ایده الله در هفده سال قبل تقریباً بنجف اشرف مشرّف شد و با عالم ربّانی و فاضل صمدانی شیخ علی رشتی طاب ثراه که در حکایت آینده مذکور خواهند شد ان شاء الله بمنزل حقیر آمدند و چون برخاستند شیخ از صلاح و سداد سیّد مرقوم اشاره کرد و فرمود که قضیّهٔ عجیبه دارد و در آن وقت مجال بیان نبود پس از چند روزی ملاقات شد فرمود که سیّد رفت و قضیّه را با جمله از حالات سیّد نقل کرد بسیار

در قنوت یا ولیّ الله الخ را کسی که زیارت میکند مخاطب سازد و ممکن است که جمیع مراد باشند پس بصیغهٔ تثنیه و اگر بعنوان جمیع بگوید بهتر است که یا اولیاء الله بگوید و ذلک نقل من شرح المجلسی الاوّل (منه)

على محمد و آل محمد و بارك على محمد و آل محمد و ارحم محمداً و آل محمد كافضل ما صليت و باركت و ترحمت على ابراهيم و آل ابراهيم انك حميد مجيد و صلّ على جميع الانبياء و المرسلين پس بگوید الله اکبر اللّهم اغفر للمؤمنين و المؤمنات و المسلمين و المسلمات الاحياء منهم و الاموات تابع بيننا و بينهم بالخيرات انك مجيب الدعوات انك على كل شئ قدير پس بگوید الله اكبر

تاسف خوردم از نشنیدن انها از خود او و اگرچه مقام شیخ رحمه الله اجل از ان بود که اندکی خلاف
در نقل ایشان برود و از ان سال تا چند ماه قبل این مطلب در خاطر بود تا در ماه جمادی الآخرة
این سال از نجف اشرف برگشته بودم در کاظمین سید صالح مذکور را ملاقات کردم که از سامره
مراجعت کرده عازم عجم بود پس شرح حال او را چنانکه شنیده بودم پرسیدم از انجمله قضیه
معهوده پس نقل کرد مطابق ان و ان قضیه چنانست که گفت در سنه هزار و دویست و
هشتاد باراده حج بیت الله الحرام از دار المرز رشت امدم بتبریز و در خانه حاجی صفر علی
تاجر تبریزی معروف منزل کردم چون قافله نبود متحیر ماندم تا انکه حاجی جبار جلودار سدهی
اصفهانی بار برداشت بجهت طرابوزن تنها از او مالی کرایه کردم و رفتم چون بمنزل اول رسیدیم
سه نفر دیگر بتحریص حاجی صفر علی بمن ملحق شدند یکی حاجی ملا باقر تبریزی حجه فروش معروف
علما و حاجی سید حسین تاجر تبریزی و حاجی علی نامی که خدمت میکرد پس باتفاق روانه شدیم
تا رسیدیم بارزنة الروم و از انجا عازم طرابوزن و در یکی از منازل ما بین این دو شهر حاجی
جبار جلودار بنزد ما امد و گفت این منزل که در پیش داریم مخوفست قدری زود بار کنید که همراه
قافله باشید چون در سایر منازل غالبا از عقب قافله بفاصله میرفتیم پس ما هم تخمینا دو ساعت
و نیم یا سه بصبح مانده باتفاق حرکت کردیم بقدر نیم یا سه ربع فرسخ از منزل خود دور شده بودیم
که هوا تاریک شد و برف مشغول باریدن شد بطوریکه رفقا هر کدام سر خود را پوشانیده تند
راندند من نیز انچه کردم که با انها بروم ممکن نشد تا اینکه انها رفتند من تنها ماندم پس از اسب
پیاده شده در کنار راه نشستم و بغایت مضطرب بودم چون قریب ششصد تومان برای مخارج
همراه داشتم بعد از تامل و تفکر بنا بر این گذاشتم که در همین موضع بمانم تا فجر طالع شود و بان
منزل که از انجا بیرون امدیم مراجعت کنم و از انجا چند نفر مستحفظ همراه برداشته بقافله ملحق شوم
در ان حال در مقابل خود باغی دیدم و در ان باغ باغبانی که در دست بیلی داشت که بر درختان
میزد که برف از انها بریزد پس پیش امد بقدر فاصله کمی ایستاد و فرمود تو کیستی عرض کردم رفقا

اللهم ان هذا عبدك وابن عبدك وابن امتك نزل بك وانت خير منزول به اللهم انا لا نعلم منه الا خيرا وانت اعلم به منا اللهم ان كان محسنا فزد في احسانه وان كان مسيئا فتجاوز عنه واغفر له اللهم اجعله عندك في اعلا عليين واخلف على اهله في الغابرين وارحمه برحمتك يا ارحم الراحمين
پس بگوید
الله اكبر و فارغ میشود
و اگر زن باشد میگوید
اللهم ان هذه امتك وابنة عبدك وابنة امتك نزلت بك وانت خير منزول به

رفتند و من ماندم زاه را نمیدانم گم کرده ام فرمود بزبان فارسی نافله بخوان تا راه را پیدا کنی من مشغول نافله شدم بعد از فراغ از تهجد باز آمد و فرمود نرفتی گفتم والله راه را نمیدانم فرمود جامعه بخوان من جامعه را حفظ نداشتم و تاکنون حفظ ندارم با آنکه مکرر بزیارت عتبات مشرف شدم پس از جای برخاستم و جامعه را بالتمام از حفظ خواندم باز نمایان شد فرمود نرفتی هستی در اینجا اختیار گریه گرفت گفتم هستم راه را نمیدانم فرمود عاشورا بخوان و عاشورا را نیز حفظ نداشتم و تاکنون ندارم پس برخاستم و مشغول زیارت عاشورا شدم از حفظ تا آنکه تمام لعن و سلام و دعا علقمه را خواندم دیدم باز آمد و فرمود نرفتی هستی گفتم نه هستم تا صبح فرمود من حال ترا بقافله میرسانم فرمود پس رفت و بر الاغی سوار شد و بیل خود را بدوش گرفت و فرمود بردیف من بر الاغ سوار شو سوار شدم پس عنان اسب خود را کشیدم تمکین نکرد و حرکت ننمود فرمود پا را باسب بزن زدم پس بیل را بدوش چپ گذاشت و عنان اسب را بدست راست گرفت و براه افتاد اسب در نهایت تمکین متابعت کرد پس دست خود را بر زانوی من گذاشت و فرمود شما چرا نافله نمیخوانید نافله نافله نافله سه مرتبه فرمود و باز فرمود شما چرا عاشورا نمیخوانید عاشورا عاشورا عاشورا سه مرتبه و بعد فرمود شما چرا جامعه نمیخوانید جامعه جامعه جامعه و در وقت طی مسافت بنحو استداره سیر مینمود یکدفعه برگشت و فرمود آنست رفقای شما که در لب نهر آبی فرود آمده مشغول وضو بجهة نماز صبح بودند پس من از الاغ پائین آمدم که سوار اسب خود شوم نتوانستم پس آن جناب پیاده شد و بیل را در برف فرو کرد و مرا سوار کرد و سر اسب را بسمت رفقا برگردانید من در آن حال بخیال افتادم که این شخص کی بود که بزبان فارسی حرف میزد و حال آنکه زبانی جز ترکی و مذهبی غالباً جز عیسوی در آن حدود نبود و چگونه باین سرعت مرا برفقای خود رساند پس در عقب خود نظر کردم احدی را ندیدم و از آثار وی پیدا نکردم پس برفقای خود ملحق شدم

زیارت سیم زیارتیست که علامه مجلسی از آن در تحفة الزائر زیارت هشتم جوامع قرار داده و فرموده که این زیارتیست که سید بن طاوس در مصباح الزائر ذکر کرده و گفته که ادعیه عرفه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام و در هر وقت و هر موضع که باشد میتوان کرد

اللهم انا لا نعلم منها الا خيرا وانت اعلم بها منا اللهم ان كانت محسنة فزد في احسانها وان كانت مسيئة فتجاوز عنها واغفر لها اللهم اجعلها عندك في اعلى عليين واخلف على اهلها في الغابرين وارحمها برحمتك يا ارحم الراحمين و اگر میت مستضعف باشد بگوید اللهم اغفر للذين تابوا واتبعوا سبيلك وقهم عذاب الجحيم و اگر میت طفل نابالغ باشد بگوید اللهم اجعله لابويه ولنا سلفا وفرطا واجرا و سنت است که در جای خود بایستد تا جنازه را بردارند

خصوصاً در روز عرفہ و زیارت این است اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللّٰہِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا نَبِیَّ اللّٰہِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خِیَرَۃَ اللّٰہِ مِنْ خَلْقِہٖ وَاَمِیْنَہٗ عَلٰی وَحْیِہٖ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا مَوْلایَ یا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ اَنْتَ حُجَّۃُ اللّٰہِ عَلٰی خَلْقِہٖ وَبابُ
عِلْمِہٖ وَوَصِیُّ نَبِیِّہٖ وَالْخَلِیْفَۃُ مِنْ بَعْدِہٖ فِیْ اُمَّتِہٖ لَعَنَ اللّٰہُ اُمَّۃً غَصَبَتْکَ حَقَّکَ
وَقَعَدَتْ مَقْعَدَکَ اَنَا بَرِیْءٌ مِنْھُمْ وَمِنْ شِیْعَتِھِمْ اِلَیْکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا فاطِمَۃُ الْبَتُوْلُ
اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا زَیْنَ نِساءِ الْعالَمِیْنَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ رَسُوْلِ اللّٰہِ رَبِّ الْعالَمِیْنَ صَلَّی
اللّٰہُ عَلَیْکِ وَعَلَیْہِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا اُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ لَعَنَ اللّٰہُ اُمَّۃً غَصَبَتْکِ
حَقَّکِ وَمَنَعَتْکِ ما جَعَلَہُ اللّٰہُ لَکِ حَلالاً اَنَا بَرِیْءٌ اِلَیْکِ مِنْھُمْ وَمِنْ شِیْعَتِھِمْ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الزَّکِیَّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ لَعَنَ اللّٰہُ اُمَّۃً قَتَلَتْکَ
وَبایَعَتْ فِیْ اَمْرِکَ وَشایَعَتْ اَنَا بَرِیْءٌ اِلَیْکَ مِنْھُمْ وَمِنْ شِیْعَتِھِمْ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ
یا اَبا عَبْدِ اللّٰہِ الْحُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ صَلَواتُ اللّٰہِ عَلَیْکَ وَعَلٰی اَبِیْکَ وَجَدِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰہُ
عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ لَعَنَ اللّٰہُ اُمَّۃً اسْتَحَلَّتْ دَمَکَ وَلَعَنَ اللّٰہُ اُمَّۃً قَتَلَتْکَ وَاسْتَباحَتْ حَرِیْمَکَ
وَلَعَنَ اللّٰہُ اَشْیاعَھُمْ وَاَتْباعَھُمْ وَلَعَنَ الْمُمَھِّدِیْنَ لَھُمْ بِالتَّمْکِیْنِ مِنْ قِتالِکُمْ اَنَا بَرِیْءٌ اِلَی
اللّٰہِ وَاِلَیْکَ مِنْھُمْ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبا مُحَمَّدٍ عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ
یا اَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰہِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبَا الْحَسَنِ مُوْسَی بْنَ جَعْفَرٍ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبَا الْحَسَنِ
عَلِیَّ بْنَ مُوْسٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ
یا اَبَا الْحَسَنِ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا مَوْلایَ یا اَبَا الْقاسِمِ مُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ صاحِبَ الزَّمانِ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْکَ وَعَلٰی عِتْرَتِکَ
الطّاھِرَۃِ الطَّیِّبَۃِ یا مَوالِیَّ کُوْنُوْا شُفَعائِیْ فِیْ حَطِّ وِزْرِیْ وَخَطایایَ اٰمَنْتُ بِاللّٰہِ وَ
بِما اُنْزِلَ اِلَیْکُمْ وَاَتَوالٰی اٰخِرَکُمْ بِما اَتَوالٰی اَوَّلَکُمْ وَبَرِئْتُ مِنَ الْجِبْتِ وَالطّاغُوْتِ وَ

و در روایتی خصوصاً پشیمان و در روایت وارد شده است که بعد از نماز بگوید آن غسل ... رَبَّنا اٰتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَۃً وَفِی الْاٰخِرَۃِ حَسَنَۃً وَقِنا عَذابَ النّارِ

از حضرت صادق علیہ السلام منقول است که سزاوار است که برادران مؤمن را خبر کنند بجنازہ او حاضر شوند و بر او نماز کنند و استغفار کنند برای او تا اجر برای ایشان ثواب ببرند

و در حدیث حسن از حضرت صادق علیہ السلام منقول است چون مؤمن را داخل قبر میکنند اول عطائیکه باو میکنند آنست ...

اللّاتِ وَالْعُزّى يا مَوالِيَّ اَنَا سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداكُمْ وَ
وَلِيٌّ لِمَنْ والاكُمْ اِلى يَوْمِ الْقِيمَةِ وَلَعَنَ اللهُ ظالِميكُمْ وَغاصِبيكُمْ وَلَعَنَ اللهُ اَشْياعَهُمْ
وَاَتْباعَهُمْ وَاَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَ اَبْرَءُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ

## زیارت چهارم

زیارت معروفه بامین الله است که اولش این است اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمينَ اللهِ فى اَرْضِهِ
وَحُجَّتَهُ عَلى عِبادِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ جاهَدْتَ فِى اللهِ تا آخر زیارت که گذشت در زیارات
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام زیرا که ما آنرا زیارت دوم حضرت امیر المؤمنین علیه السلام قرار دادیم ص۳۵۳

## زیارت پنجم

زیارت اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى اَشْهَدَنا مَشْهَدَ اَوْلِيائِهِ فى رَجَبٍ است که در
اعمال ماه رجب گذشت ص۱۳۱ پس آنچه از زیارات جامعه در این کتاب مبارک است پنج زیارت است و
کفایت میکند انشاء الله تعالی

## (مقام دویم)

در ذکر دعائی که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده میشود ـ سید بن طاوس ره
فرموده که مستحب است این دعا خوانده شود عقب زیارت ائمه علیهم السلام اَللّٰهُمَّ اِنْ كانَتْ ذُنُوبى قَدْ اَخْلَقَتْ
وَجْهى عِنْدَكَ وَحَجَبَتْ دُعائى عَنْكَ وَحالَتْ بَيْنى وَبَيْنَكَ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُقْبِلَ عَلَىَّ بِوَجْهِكَ
الْكَريمِ وَتَنْشُرَ عَلَىَّ رَحْمَتَكَ وَتُنْزِلَ عَلَىَّ بَرَكاتِكَ وَاِنْ كانَتْ قَدْ مَنَعَتْ اَنْ تَرْفَعَ لى اِلَيْكَ
صَوْتاً اَوْ تَغْفِرَ لى ذَنْباً اَوْ تَتَجاوَزَ عَنْ خَطيئَةٍ مُهْلِكَةٍ فَها اَنَا ذا مُسْتَجيرٌ بِكَرَمِ وَجْهِكَ وَ
عِزِّ جَلالِكَ مُتَوَسِّلٌ اِلَيْكَ مُتَقَرِّبٌ اِلَيْكَ بِاَحَبِّ خَلْقِكَ اِلَيْكَ وَاَكْرَمِهِمْ عَلَيْكَ
وَاَوْلاهُمْ بِكَ وَاَطْوَعِهِمْ لَكَ وَاَعْظَمِهِمْ مَنْزِلَةً وَمَكاناً عِنْدَكَ مُحَمَّدٍ وَبِعِتْرَتِهِ الطّاهِرينَ
الْاَئِمَّةِ الْهُداةِ الْمَهْدِيّينَ الَّذينَ فَرَضْتَ عَلى خَلْقِكَ طاعَتَهُمْ وَاَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَ
جَعَلْتَهُمْ وُلاةَ الْاَمْرِ مِنْ بَعْدِ رَسُولِكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يا مُذِلَّ كُلِّ جَبّارٍ عَنيدٍ وَ
يا مُعِزَّ الْمُؤْمِنينَ بَلَغَ مَجْهُودى فَهَبْ لى نَفْسِىَ السّاعَةَ وَرَحْمَةً مِنْكَ تَمُنُّ بِها عَلَىَّ يا اَرْحَمَ
الرّاحِمينَ پس ضریح را ببوس و هر دو طرف رو را بر ضریح بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذا
مَشْهَدٌ لا يَرْجُو مَنْ فاتَتْهُ فيهِ رَحْمَتُكَ اَنْ يَنالَها فى غَيْرِهِ وَلا اَحَدٌ اَشْقى مِنِ امْرِءٍ

اتفاقاً اگر با جنازه تو امید آمرزش گناهان است حدیث دیگر فرمود که اول تحفه که بمؤمن میدهند در قبر آنست که میآمرزند هر کس را که همراه جنازه او بوده است و در حدیث دیگر فرمود که هر که همراهی جنازه مؤمنی بکند تا او را دفن بکنند حق تعالی در قیامت هفتاد ملک بر او بگمارد که همراهی او بکنند و استغفار از برای او کنند تا از قبر بیرون آید و فرمود که هر که یک طرف جنازه را بگیرد بیست و پنج گناه کبیره او آمرزیده شود و اگر چهار طرف را بگیرد از گناهان بیرون آید و باید که جنازه را چهار کس بردارند و بهتر آنست که ازبرای که

قَصَدَهُ مُؤَمِّلاً فَآبَ عَنْهُ خائِباً اَللّهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الْاِيابِ وَخَيْبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَالْمُناقَشَةِ عِنْدَ الْحِسابِ وَحاشاكَ يا رَبِّ اَنْ تَقْرُنَ طاعَةَ وَلِيِّكَ بِطاعَتِكَ وَمُوالاتَهُ بِمُوالاتِكَ وَمَعْصِيَتَهُ بِمَعْصِيَتِكَ ثُمَّ تُؤْيِسَ زائِرَهُ وَالْمُتَحَمِّلَ مِنْ بُعْدِ الْبِلادِ اِلى قَبْرِهِ وَعِزَّتِكَ يا رَبِّ لا يَنْعَقِدُ عَلى ذلِكَ ضَميري اِذْ كانَتِ الْقُلُوبُ اِلَيْكَ بِالْجَميلِ

تُشيرُ پس نماز زيارت كن و چون خواهى وداع كنى و برگردى بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّةِ وَمَعْدِنَ الرِّسالَةِ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا سَئِمٍ وَلا قالٍ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ

الخ و شيخ مفيد نيز اين دعا را نقل كرده و لكن بعد از يا الجميل تُشير فرموده پس بگو يا وَلِيَّ اللّهِ اِنَّ بَيْني وَبَيْنَ اللّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوباً لا يَأْتي عَلَيْها اِلّا رِضاكَ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكَ عَلى سِرِّهِ وَاسْتَرْعاكَ اَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ طاعَتَكَ بِطاعَتِهِ وَمُوالاتَكَ بِمُوالاتِهِ تَوَلَّ صَلاحَ حالي مَعَ اللّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاجْعَلْ حَظّي مِنْ زِيارَتِكَ تَخْليطي بِخالِصي زُوّارِكَ الَّذينَ تَسْئَلُ اللّهَ عَزَّ وَجَلَّ في عِتْقِ رِقابِهِمْ وَتَرْغَبُ اِلَيْهِ في حُسْنِ ثَوابِهِمْ وَها اَنَا الْيَوْمَ بِقَبْرِكَ لائِذٌ وَبِحُسْنِ دِفاعِكَ عَنّي عائِذٌ فَتَلافَني يا مَوْلايَ وَاَدْرِكْني وَاسْئَلِ اللّهَ عَزَّ وَجَلَّ في اَمْري فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّهِ مَقاماً كَريماً وَجاهاً عَظيماً صَلَّى اللّهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمَ تَسْليماً مؤلف

گويد كه بهتر آنست كه زائر چون خواهد دعا كند در مشاهد مشرّفه بلكه هر دعا كند در هر كجا كه باشد براى هر مطلب و حاجتى آنكه مقدّم دارد بر دعاى خود دعا بر سلامتى وجود مقدّس حجّت عصر حضرت صاحب الامر عليه السّلام را و اين مطلب بسيار مهمّ و داراى فوائد مهمّه است كه شرحش مناسب اينجا نيست و شيخ مرحوم در باب دهم كتاب نجم ثاقب اين مطلب را مشروحاً ذكر نموده و بعضى از ادعيه مخصوصه باين مقام را ذكر فرموده هر كه خواهد باينجا رجوع كند و مختصر ترين آنها دعائيست كه در اعمال شب بيست و سيّم ماه رمضان در ضمن دعاهاى شبهاى دهه آخر ذكر شد و ما در ذكر آداب زيارت از امام حسين عليه السّلام دعائى نقل كرديم كه در همه مشاهد مشرّفه خوانده بشود

## مقام سيّم در صلوات بر حجج طاهره عليهم السّلام است شيخ طوسى در مصباح

در اعمال روز جمعه فرموده خبر داد ما را جماعتی از اصحاب ما از ابو المفضل شیبانی که گفت حدیث
کرد ما را از لفظ خود ابو محمد عبد الله بن محمد عابد بدالیه گفت سؤال کردم از مولای خود امام حسن
عسکری علیه السلام در منزل آنحضرت بسر من رای سنه دویست و پنجاه و پنج که املا فرماید بر من یعنی
کلمه کلمه بفرماید کیفیت صلوات فرستادن بر پیغمبر و اوصیاء آنحضرت صلوات الله علیهم را و
حاضر کرده بودم با خودم کاغذ بزرگی پس املا کرد بر من از لفظ خود بدون اینکه از کتابی ببیند فرمود

## (صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله)

اللّهمّ صلّ على محمّدٍ كما حمل وحيك وبلّغ رسالاتك وصلّ على محمّدٍ كما احلّ
حلالك وحرّم حرامك وعلّم كتابك وصلّ على محمّدٍ كما اقام الصّلوة وآتى الزّكوة
ودعا الى دينك وصلّ على محمّدٍ كما صدّق بوعدك واشفق من وعيدك وصلّ
على محمّدٍ كما غفرت به الذّنوب وسترت به العيوب وفرّجت به الكروب وصلّ
على محمّدٍ كما دفعت به الشّقاء وكشفت به الغمّاء واجبت به الدّعاء ونجّيت
به من البلاء وصلّ على محمّدٍ كما رحمت به العباد واحييت به البلاد وقصمت به
الجبابرة واهلكت به الفراعنة وصلّ على محمّدٍ كما اضعفت به الاموال واحرزت
به من الاهوال وكسرت به الاصنام ورحمت به الانام وصلّ على محمّدٍ كما
بعثته بخير الاديان واعززت به الايمان وتبّرت به الاوثان وعظّمت به
البيت الحرام وصلّ على محمّدٍ واهل بيته الطّاهرين الاخيار وسلّم تسليما

## (صلوات بر امیر المؤمنین علیه السلام)

اللّهمّ صلّ على امير المؤمنين علىّ بن ابيطالب اخى نبيّك ووليّه وصفيّه ووزيره
ومستودع علمه وموضع سرّه وباب حكمته والنّاطق بحجّته والدّاعى الى شريعته
وخليفته فى امّته ومفرّج الكرب عن وجهه قاصم الكفرة ومرغم الفجرة الّذى
جعلته من نبيّك بمنزلة هرون من موسى اللّهمّ وال من والاه وعاد من عاداه



چهارم بر بست جزو اول موافق احادیث معتبره آنست و اگر هر دو را بعمل آورند بهتر است و افضل آنست که عقب جنازه یا پهلوها راه روند و پیش جنازه نروند و ظاهر اکثر احادیث آنست که اگر جنازه مؤمن باشد پیش آن راه رفتن خوب نیست و در جنازه خلاف مذهب خوب نیست زیرا که ملائکه او را استقبال بعذاب میکنند و با جنازه سواره رفتن مکروه است و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که جنازه را ببیند این دعا را بخواند الله اکبر هذا ما وعدنا الله و رسوله و صدق الله و رسوله اللهم زدنا ایمانا و تسلیما الحمد لله الذی

وانصر من نصره واخذل من خذله والعن من نصب له من الاولين والآخرين
وصل عليه افضل ما صليت على احد من اوصياء انبيائك يا رب العالمين

## (صلوات بر سیدهٔ نسوان فاطمه علیها السلام)

اللهم صل على الصديقة فاطمة الزكية حبيبة حبيبك ونبيك وام احبائك
واصفيائك التي انتجبتها وفضلتها واخترتها على نساء العالمين اللهم كن الطالب
لها ممن ظلمها واستخف بحقها وكن الثائر اللهم بدم اولادها اللهم وكما
جعلتها ام ائمة الهدى وحليلة صاحب اللواء والكريمة عند الملأ الاعلى
فصل عليها وعلى امها صلوة تكرم بها وجه ابيها محمد صلى الله عليه وآله وتقر
بها اعين ذريتها وابلغهم عني في هذه الساعة افضل التحية والسلام

## (صلوات بر حسن وحسین علیهما السلام)

اللهم صل على الحسن والحسين عبديك ووليّيك وابني رسولك وسبطي الرحمة
وسيدي شباب اهل الجنة افضل ما صليت على احد من اولاد النبيين والمرسلين
اللهم صل على الحسن بن سيد النبيين ووصي امير المؤمنين السلام عليك يا ابن رسول
الله السلام عليك يا ابن سيد الوصيين اشهد انك يا ابن امير المؤمنين امين الله وابن
امينه عشت مظلوما ومضيت شهيدا واشهد انك الامام الزكي الهادي المهدي
اللهم صل عليه وبلغ روحه وجسده عني في هذه الساعة افضل التحية والسلام
صل على الحسين بن علي المظلوم الشهيد قتيل الكفرة وطريح الفجرة السلام عليك
يا ابا عبد الله السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن امير المؤمنين اشهد
موقنا انك امين الله وابن امينه قتلت مظلوما ومضيت شهيدا واشهد ان
الله تعالى الطالب بثارك ومنجز ما وعدك من النصر والتأييد في هلاك عدوك
واظهار دعوتك واشهد انك وفيت بعهد الله وجاهدت في سبيله وعبدته

مُخْلِصاً حَتّى اَتاكَ الْيَقينُ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً خَذَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ
اُمَّةً اَلَّبَتْ عَلَيْكَ وَاَبْرَءُ اِلَى اللهِ تَعالى مِمَّنْ اَكْذَبَكَ وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّكَ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ
بِاَبى اَنْتَ وَاُمّى يا اَبا عَبْدِ اللهِ لَعَنَ اللهُ قاتِلَكَ وَلَعَنَ اللهُ خاذِلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ سَمِعَ
واعِيَتَكَ فَلَمْ يُجِبْكَ وَلَمْ يَنْصُرْكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ سَبا نِساءَكَ اَنَا اِلَى اللهِ مِنْهُمْ بَرىءٌ
وَمِمَّنْ والاهُمْ وَمالاَهُمْ وَاَعانَهُمْ عَلَيْهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَالْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ
التَّقْوى وَبابُ الْهُدى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقى وَالْحُجَّةُ عَلى اَهْلِ الدُّنْيا وَاَشْهَدُ اَنّى بِكُمْ
مُؤْمِنٌ وَبِمَنْزِلَتِكُمْ مُوقِنٌ وَلَكُمْ تابِعٌ بِذاتِ نَفْسى وَشَرايِعِ دينى وَخَواتيمِ عَمَلى وَمُنْقَلَبى فى
دُنْيايَ وَآخِرَتى

## صلوات بر علی بن الحسین علیهما السلام

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعابِدينَ الَّذِى اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَجَعَلْتَ مِنْهُ
اَئِمَّةَ الْهُدَى الَّذينَ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ اخْتَرْتَهُ لِنَفْسِكَ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ
الرِّجْسِ وَاصْطَفَيْتَهُ وَجَعَلْتَهُ هادِياً مَهْدِيّاً اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ
عَلى اَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ اَنْبِيائِكَ حَتّى تَبْلُغَ بِهِ ما تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ فِى الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ اِنَّكَ
عَزيزٌ حَكيمٌ

## صلوات بر محمد بن علی علیهما السلام

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ باقِرِ الْعِلْمِ وَاِمامِ الْهُدى وَقائِدِ اَهْلِ التَّقْوى وَالْمُنْتَجَبِ مِنْ
عِبادِكَ اَللّهُمَّ وَكَما جَعَلْتَهُ عَلَماً لِعِبادِكَ وَمَناراً لِبِلادِكَ وَمُسْتَوْدَعاً لِحِكْمَتِكَ
وَمُتَرْجِماً لِوَحْيِكَ وَاَمَرْتَ بِطاعَتِهِ وَحَذَّرْتَ مِنْ مَعْصِيَتِهِ فَصَلِّ عَلَيْهِ يا رَبِّ اَفْضَلَ
ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ اَنْبِيائِكَ وَاَصْفِيائِكَ وَرُسُلِكَ وَاُمَنائِكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ

## صلوات بر جعفر بن محمد علیهما السلام

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصّادِقِ خازِنِ الْعِلْمِ الدّاعى اِلَيْكَ بِالْحَقِّ النُّورِ
الْمُبينِ اَللّهُمَّ وَكَما جَعَلْتَهُ مَعْدِنَ كَلامِكَ وَوَحْيِكَ وَخازِنَ عِلْمِكَ وَلِسانَ
تَوْحيدِكَ وَوَلِيَّ اَمْرِكَ وَمُسْتَحْفِظَ دينِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ

و نیز علامه مجلسی در رساله فرموده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که بر جنازه نماز کند هفتاد هزار ملک بر او نماز کنند و گناهان گذشته اش آمرزیده شود پس اگر همراهی کند تا او را دفن کنند به هر قدمی که بردارد قیراطی از ثواب با او بدهند که قیراطی مانند کوه احد باشد و در حدیث دیگر فرمود که هر مؤمنی بر جنازه نماز کند بهشت بر او واجب میشود مگر آنکه منافق یا عاق پدر و مادر باشد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون مؤمنی بمیرد و در جنازه او چهل نفر از مؤمنان حاضر شوند و بگویند اللهم انا لا نعلم منه

من اصفیائک وحججک | صلوات بر موسیٰ بن جعفر علیہما السلام | انک حمید مجید

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَمِينِ الْمُؤْتَمَنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْبَرِّ الْوَفِيِّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ النُّورِ الْمُبِينِ الْمُجْتَهِدِ الْمُحْتَسِبِ الصَّابِرِ عَلَى الْاَذٰى فِيكَ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا بَلَّغَ عَنْ اٰبَائِهِ مَا اسْتُودِعَ مِنْ اَمْرِكَ وَنَهْيِكَ وَحَمَلَ عَلَى الْمَحَجَّةِ وَكَابَدَ اَهْلَ الْعِزَّةِ وَالشِّدَّةِ فِيمَا كَانَ يَلْقَى مِنْ جُهَّالِ قَوْمِهِ رَبِّ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ وَاَكْمَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى اَحَدٍ مِمَّنْ اَطَاعَكَ وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ اِنَّكَ

غفور | صلوات بر علی بن موسیٰ علیہما السلام | رحیم

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ وَرَضَّيْتَ بِهِ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ وَقَائِمًا بِاَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِدِينِكَ وَشَاهِدًا عَلَى عِبَادِكَ وَكَمَا نَصَحَ لَهُمْ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَا اِلَى سَبِيلِكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ

انک جواد | صلوات بر محمد بن علی بن موسیٰ علیہم السلام | کریم

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى عَلَمِ التُّقَى وَنُورِ الْهُدَى وَمَعْدِنِ الْوَفَاءِ وَفَرْعِ الْاَزْكِيَاءِ وَخَلِيفَةِ الْاَوْصِيَاءِ وَاَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا هَدَيْتَ بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ مِنَ الْحَيْرَةِ وَاَرْشَدْتَ بِهِ مَنِ اهْتَدَى وَزَكَّيْتَ بِهِ مَنْ تَزَكَّى فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَبَقِيَّةِ اَوْصِيَائِكَ اِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

صلوات بر علی بن محمد علیہما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَصِيِّ الْاَوْصِيَاءِ وَاِمَامِ الْاَتْقِيَاءِ وَخَلَفِ اَئِمَّةِ الدِّينِ وَالْحُجَّةِ عَلَى الْخَلَائِقِ اَجْمَعِينَ اَللّٰهُمَّ كَمَا جَعَلْتَهُ نُورًا يَسْتَضِيءُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ فَبَشَّرَ بِالْجَزِيلِ مِنْ ثَوَابِكَ وَاَنْذَرَ بِالْاَلِيمِ مِنْ عِقَابِكَ وَحَذَّرَ بَاْسَكَ وَذَكَّرَ بِاٰيَاتِكَ وَاَحَلَّ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَبَيَّنَ شَرَائِعَكَ وَفَرَائِضَكَ وَحَضَّ عَلَى عِبَادَتِكَ وَاَمَرَ بِطَاعَتِكَ وَنَهَى عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى اَحَدٍ ...

وَذُرِّيَّةِ أَنْبِيائِكَ يا إِلهَ الْعالَمِينَ • راوی این صلوات ابو محمد یمنی گفت که چون حضرت عسکری علیه السلام از ذکر صلوات بر پدر شریف فارغ شد و نوبت بر خود آنجناب رسید ساکت ماند عرض کردم که کیفیت صلوات بر باقی را بفرمائید فرمود اگر نه این بود که ذکر این از معالم دین است و خدا امر فرموده ما را که باهلش برسانیم هرآینه دوست داشتم که ساکت مانم ولکن چون در مقام دین است بنویس

## صلوات بر حسن بن علی بن محمد علیهم السلام

اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبَرِّ التَّقِيِّ الصّادِقِ الْوَفِيِّ النُّورِ الْمُضِيءِ خازِنِ عِلْمِكَ وَالْمُذَكِّرِ بِتَوْحِيدِكَ وَوَلِيِّ أَمْرِكَ وَخَلَفِ أَئِمَّةِ الدِّينِ الْهُداةِ الرّاشِدِينَ وَالْحُجَّةِ عَلى أَهْلِ الدُّنْيا فَصَلِّ عَلَيْهِ يا رَبِّ أَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيائِكَ وَحُجَجِكَ وَأَوْلادِ رُسُلِكَ يا إِلهَ الْعالَمِينَ

## صلوات بر ولی الامر المنتظر علیه السلام

اللّهُمَّ صَلِّ عَلى وَلِيِّكَ وَابْنِ أَوْلِيائِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً اللّهُمَّ انْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ لِدِينِكَ وَانْصُرْ بِهِ أَوْلِيائَكَ وَأَوْلِيائَهُ وَشِيعَتَهُ وَأَنْصارَهُ وَاجْعَلْنا مِنْهُمْ اللّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ باغٍ وَطاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ أَنْ يُوصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَآلَ رَسُولِكَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ ناصِرِيهِ وَاخْذُلْ خاذِلِيهِ وَاقْصِمْ بِهِ جَبابِرَةَ الْكُفْرِ وَاقْتُلْ بِهِ الْكُفّارَ وَالْمُنافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كانُوا مِنْ مَشارِقِ الْأَرْضِ وَمَغارِبِها وَبَرِّها وَبَحْرِها وَامْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلاً وَأَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ وَاجْعَلْنِي اللّهُمَّ مِنْ أَنْصارِهِ وَأَعْوانِهِ وَأَتْباعِهِ وَشِيعَتِهِ وَأَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ ما يَأْمُلُونَ وَفِي عَدُوِّهِمْ ما يَحْذَرُونَ إِلهَ الْحَقِّ آمِينَ

## خاتمه

در بیان زیارت انبیاء عظام علیهم السلام و زیارت امامزادگان عالیمقام و زیارت قبور مؤمنین اسکنهم الله دار السلام و مشتملست بر سه مطلب

از دست راست و پس از آن از پای چپ در آید و بعد از آن کفن چپ را و راست ... انداز چهار گوشه جنازه را با این ترتیب بر دوش گیرد که تعبیر از آن بدوران رحی کنند یعنی مثل سنگ آسیا گردیدن را باشد و چون جنازه را نزدیک قبر آورند اگر مرد است بگذارند او را بطرف پاهای قبر و پایین و در سه دفعه او را تا لب قبر برند در سه دفعه و اگر جنازه زن است او را بگذارند طرف پیش قبر که جانب قبله است پیش از داخل در قبر شود و بیکبار در قبر کنند و باز لشود دیگر او از طرف پای قبر که آن ... قبر است و چون نازل شد بگوید اللّهُمَّ اجْعَلْها رَوْضَةً مِنْ رِياضِ الْجَنَّةِ وَلا تَجْعَلْها حُفْرَةً مِنْ حُفَرِ النّارِ و سنت است که شخص نازل سر برهنه و پا برهنه باشد ... گشاده ...

## مطلب (در زیارت پیغمبران عظام علیهم السلام است) اوّل

بدانکه تکریم و تعظیم انبیاء علیهم السلام عقلاً و شرعاً لازم است لا نفرّق بین احدٍ من رسله
و زیارت ایشان راجح و پسندیده و علماء تصریح فرموده اند باستحباب زیارت ایشان
و عدد ان بزرگواران اگرچه خیلی بسیار است لکن قبور معلومهٔ ایشان بسیار کم است
و قبور بیشتر ایشان منحصر هستم در نظر نیست حضرت ادم و حضرت نوح در حرم قدس و
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مدفونند و حضرت ابرهیم علیه السلام در قدس خلیل که در نزدیکی
بیت المقدس است مدفونست و در جوار انحضرت جناب ساره زوجهٔ انحضرت و جناب
اسحق و یعقوب و یوسف علیهم السلام مدفونند و حضرت اسمعیل علیه السلام و مادرش هاجر در مسجد
الحرام در حجر مدفونند و در اواست قبور انبیاء علیهم السلام و از حضرت باقر علیه السلام منقولست که
ما بین رکن و مقام مملو است از قبور پیغمبران و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که بین
رکن یمانی و حجر الاسود هفتاد پیغمبر مدفونست و در بیت المقدس قبور جمله از
پیغمبران واقعست مانند حضرت داود و سلیمان و غیرهما سلام الله علیهم اجمعین که
نزد اهل انجا معروفند و قبر جناب زکریا علیه السلام در حلب معروفست و زیارتگاه جناب یونس
علیه السلام در شریعه کوفه بقعه و قبه ایست معروف و قبر حضرت هود و صالح در نجف اشرف
مشهور و مرقد حضرت ذی الکفل در کنار شط فرات در نزدیکی کوفه بمسافت چند فرسخ
است و در شهر موصلست قبر جرجیس پیغمبر و در بیرون شهر قبر شیث هبة الله و در شوش
قبر دانیال پیغمبر و در قبلی مسجد براثا قبر جناب یوشع علیه السلام و غیرهما سلام الله علیهم اجمعین
واما در باب کیفیت زیارت ایشان پس در اخبار زیارت مخصوصی برای ایشان بنظر نرسیده
مگر زیارت حضرت ادم و نوح علیهما السلام که در باب زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بشرح رفت
لکن از روایت زیارت جامعه که ما انرا اول زیارات جامعه قرار دادیم ظاهر میشود که انبیاء
علیهم السلام نیز بآن زیارت کرده میشوند شاهد براین انکه شیخ جلیل محمد بن المشهدی

(از ابواب قیمت)
کرد و از اهل بیت و فرزندان وی بکوید
ما در الاهل الی الله و بالله و فی
دار الکمال نبیه الله و رسول
سبیل الله و علی ملة رسول الله
اللهم انا اتانا بک و صدقنا
الیه اللهم انا امنا بک عند الله
بکتابک هذا انا و صدق الله و رسوله
و رسوله و صدق انا انا و نبینا
اللهم زدنا ایمانا و جانب
لیحج انا انبیاء و بکتابه
و بکتاب و انبیاء ... و الیه
نبیهما بغیر ... از جانب ... ربهان
او و بکتاب ... و صورت ... و جزیه
و بحق ... بکتاب ... عظیم
از زیارات ... حسین ... و بکوید
جنید ... و خلیل ... اللهم
کمیکه ... و بحق ... و انبیاء
ملک و خلق ... انبیاء
[illegible]
[illegible]

دو مزار و سید اجل علی بن طاوس در مصباح الزائر و غیر ایشان رضوان الله علیهم در
آداب دخول کوفه همین زیارت شریفه را از برای مشهد حضرت یونس علیه السلام ذکر کرده اند
و مظنون آنست که نقل ایشان زیارت مذکوره را از روی همان کلیه باشد که از خبر ظاهر
میشود بهر حال اگر کسی این زیارت جامعه را در مراقد شریفه انبیاء علیهم السلام بخوانند مناسب است
و چون زیارت در سابق مذکور شد محتاج بنقل آن در اینجا نیستیم هر که خواهد بزیارت
اول زیارات جامعه ص ۴۴۳ رجوع کند و از فیض عظیم آن خود را بهره مند نماید مطلب
دوم در زیارت امامزادگان عظام و شاهزادگان عالیمقام که قبور شان محل
فیوضات و برکات و موضع نزول رحمت و عنایت الهیه است و علمای اعلام تصریح
فرموده اند باستحباب زیارت قبور ایشان و بحمد الله تعالی در غالب بلاد شیعه قبور شان
موجود بلکه در قریه ها و بریه ها و اطراف کوهها و دره ها پیوسته ملاذ درماندگان و ملجأ
واماندگان و پناه مظلومین و موجب تسلی دلهای پژمردگان بوده و خواهند بود تا یوم قیامت
و از بسیاری از ایشان کرامات و خوارق عادات مشاهده شده لکن مستور نماند که امامزادگان
که انسان باطمینان خاطر محض درک فیوضات و کشف کربات بار سفر بندد و شد رحال کند
بسمت قبر شریفش باید دو مطلب اول درست کرده آنگاه قصد مقصد کند اول جلالت
قدر و عظمت شان صاحب مرقد علاوه بر شرافت نسب بحسب اخبار از کتب احادیث و انساب و تواریخ
معلوم شود دوم معلوم بودن قبر آن سید جلیل و صحت نسبت قبر باو و جمع بین این دو بسیار
کم است و ما در کتاب هدیة الزائر بذکر جمعی از ایشان اشاره نموده ایم و در نفثة المصدور و منتهی
الآمال اشاره بمحسن بن حسین علیه السلام نموده ایم و چون این کتاب را گنجایش ذکر نیست اقتصار میکنیم
بذکر دو نفر از ایشان اول سیده جلیله معظمه حضرت فاطمه بنت موسی بن جعفر علیه السلام که بحضرت
معصومه سلام الله علیها شهرت دارد قبر شریفش در بلده طیبه قم معروف و مشهور است
و دارای قبه عالیه و ضریح و صحنهای متعدده و خدمه بسیار و موقوفات کثیره است و روشنی

(در آداب دفن میت)

بسوالله و اخشر مع من کان يتولاه من الائمة الطاهرين
و مستحب است که تلقین کرده شود
میت بشهادتین و اسماء ائمه
علیهم السلام وقت گذاشتن در قبر
پیش از چیدن خشت برلحد
پس میگوید تلقین کننده یا
فلان بن فلان و بجای این
اسم میت را بگوید و بگوید
اذكر العهد الذي خرجت عليه
من دار الدنيا شهادة ان
لا اله الا الله وحده لا
شريك له وان محمدا عبده
ورسوله وان عليا امير
المؤمنين والحسن والحسين
(و ذکر کند ائمه را یک یک
تا آخر) ائمتك ائمة الهدى
الابرار پس چینه فارغ
شد از چیدن خشت
خاک بر او بریزد
سنت

چشم اهل قم و معاذ و ملاذ عامهٔ خلق است و در زمان جماعت بسیاری از بلاد بعیده شد رحال کنند و تعب سفر کشند بجهت درک فیوضات از زیارت آن معظمه و فضیلت و جلالت آنحضرت از اخبار بسیار ظاهر میشود شیخ صدوق بسند حسن کالصحیح از سعد بن سعد روایت کرده که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال نمودم از فاطمه بنت موسی بن جعفر علیه السلام فرمود که هر که او را زیارت کند از برای او است بهشت و بسند معتبر دیگر از فرزند آنحضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که هر که عمهٔ مرا در قم زیارت کند پس از برای او است بهشت علامهٔ مجلسی ره از بعض کتب زیارات نقل کرده که علی بن ابرهیم از پدرش از سعد اشعری قمی از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده که آنحضرت فرمود ای سعد نزد شما قبری هست از ما سعد گفت گفتم فدای تو شوم قبر فاطمه دختر امام موسی علیه السلام را میفرمائی فرمود بلی مَنْ زارَها عارِفاً بِحَقِّها فَلَهُ الْجَنَّةُ هر که او را زیارت کند و حق او را بشناسد از برای او است بهشت چون بنزد قبر آنحضرت برسی نزد سرش رو بقبله بایست و سی و چهار مرتبه اَللهُ اَکْبَرُ و سی و سه مرتبه سُبْحانَ اللهِ و سی و سه مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بگو پس بگو اَلسَّلامُ عَلی آدَمَ صَفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی اِبْرٰهیمَ خَلیلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی مُوسی کَلیمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی عیسی رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خَیْرَ خَلْقِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ خاتَمَ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ عَلِیَّ بْنَ اَبیطالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا فاطِمَةُ سَیِّدَةَ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا سِبْطَیْ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ وَسَیِّدَیْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَ الْعابِدینَ وَقُرَّةَ عَیْنِ النّاظِرینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ باقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِیِّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصّادِقَ الْبارَّ الْاَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ الطّاهِرَ الطُّهْرَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ التَّقِیَّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِیَّ النّاصِحَ الْاَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَی الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی

رحال ... شده اند ... بر جنازه ... اِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَیْهِ راجِعُونَ هٰذا ما وَعَدَنَا اللهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللهُ وَرَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ زِدْنا ایماناً وَتَسْلیماً ... [illegible]

نُورِكَ وَسِراجِكَ وَوَلِيِّ وَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَصِيِّكَ وَحُجَّتِكَ عَلى خَلْقِكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ فاطِمَةَ وَخَديجَةَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ وَلِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا اُخْتَ وَلِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا عَمَّةَ وَلِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ عَرَّفَ اللهُ بَيْنَنا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشَرَنا فِي زُمْرَتِكُمْ وَاَوْرَدَنا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَسَقانا بِكَأْسِ جَدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ اَبيطالِبٍ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكُمْ اَسْئَلُ اللهَ اَنْ يُرِيَنا فيكُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَاَنْ يَجْمَعَنا وَاِيّاكُمْ في زُمْرَةِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاَنْ لا يَسْلُبَنا مَعْرِفَتَكُمْ اِنَّهُ وَلِيٌّ قَديرٌ اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِكُمْ وَالتَّسْليمِ اِلَى اللهِ راضِياً بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَلا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلى يَقينِ ما اَتى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ راضٍ نَطْلُبُ بِذلِكَ وَجْهَكَ يا سَيِّدي اَللّهُمَّ وَرِضاكَ وَالدّارَ الْآخِرَةَ يا فاطِمَةُ اشْفَعي لي فِي الْجَنَّةِ فَاِنَّ لَكِ عِنْدَ اللهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَخْتِمَ لي بِالسَّعادَةِ فَلا تَسْلُبْ مِنّي ما اَنَا فيهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ اَللّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنا وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعافِيَتِكَ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعينَ وَسَلَّمَ تَسْليماً يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

**دوّم** امامزادهٔ لازم التعظیم جناب شاهزاده عبدالعظیم که نسب شریفش بچهار واسطه بسبط جلیل حضرت خیر الوری امام حسن مجتبی علیه السلام منتهی میشود بدینطریق عبدالعظیم بن عبدالله بن علی بن الحسن بن زید بن الحسن بن علی بن ابیطالب علیهم السلام و قبر شریفش در ری معلوم و مشهور و ملاذ و معاذ عامهٔ مخلوقات و علوّ مقام و جلالت شان آنحضرت اظهر من الشمس است چه آنجناب علاوه آنکه از دودمان حضرت خاتم النبیین است از اکابر محدثین و اعاظم علماء و زهاد و عباد و صاحب ورع و تقوی است و از اصحاب حضرت جواد و حضرت هادی علیهما السلام است و نهایت توسل و انقطاع بخدمت ایشان داشته و احادیث

بسیار از ایشان روایت کرده و اوست صاحب کتاب خطب امیرالمؤمنین علیه السلام و کتاب یوم و لیلة و اوست که دین خود را بر امام زمان خود حضرت هادی علیه السلام عرض کرد و حضرت تصدیق او نمود و فرمود یا ابا القاسم هذا والله دین الله الذی ارتضاه لعباده فاثبت علیه ثبتک الله بالقول الثابت فی الدنیا و الآخرة و صاحب بن عباد رساله مختصره در احوال آن جناب نوشته که شیخ ما مرحوم ثقة الاسلام نوری در خاتمه مستدرک از آن نقل فرموده و در آنجا و در رجال شیخ نجاشی است که حضرت عبدالعظیم از سلطان زمان خویش ترسید و گریخت و در شهرها گردش میکرد بعنوان آنکه قاصد و پیک است تا بری آمد و مخفی شد در ری تا آن و بروایت نجاشی در سردابی در خانه مردی از شیعیان در سکة الموالی و در آنجا عبادت خدا میکرد و روزها روزه میداشت و شبها بنماز میایستاد و پنهان بیرون میآمد و زیارت میکرد قبری را که در مقابل قبر اوست و راه در میان است و میگفت این قبر مردی از فرزندان حضرت امام موسی علیه السلام است و پیوسته در آنجا میبود و یک و دو از شیعه خبر میشدند از احوال او تا آنکه اکثر مردم او را شناختند پس شخصی از شیعه حضرت رسول صلی الله علیه و آله را در خواب دید که فرمود بوی مردی از فرزندان من که از سکة الموالی برخواهند داشت و مدفون خواهند کرد نزد درخت سیب در باغ عبدالجبار بن عبدالوهاب و اشاره فرمود بآن مکان که در آنجا مدفون شد پس آن شخص رفت که درخت را بخرد از صاحبش صاحب باغ گفت که از برای چه میخری درخت و جای آنرا پس شخص خواب خود را نقل کرد صاحب باغ گفت من نیز چنین خوابی دیده ام و موضع آن درخت را با همه باغ وقف کردم بر شریف و بر شیعیان که در آنجا مرده های خود را [illegible] بیمار شد و چون [illegible] اصل گشت [illegible]

[illegible]

[illegible]

وارد شدم بر حضرت امام علی نقی علیه السلام در سرّ من رأی پس سؤال کردم از آنحضرت جملهٔ از مسائل
حلال و حرام خود و جواب فرمود مسائل مرا پس از آنکه وداع کردم با آنحضرت برای بیرون آمدن آن
آنجا حضرت با من فرمود ای حماد هرگاه مشکل شد بر تو چیزی از امور دینت در ناحیهٔ خود یعنی در
بلد ری پس سؤال کن آنرا از عبد العظیم بن عبد الله حسنی و سلام مرا باو برسان و محقق داماد در
کتاب رواشح گفته که احادیث بسیار در فضیلت زیارت عبد العظیم روایت شده و وارد
شده که هر که زیارت کند قبر او را بهشت بر او واجب شود و شیخ شهید ثانی ره در حواشی خلاصه
همین روایت را از بعض نسابین نقل فرموده و ابن بابویه و ابن قولویه بسند معتبر روایت کرده اند
که مردی از اهل ری بخدمت حضرت امام علی نقی علیه السلام رفت حضرت از او پرسید که کجا بودی عرض
کرد که بزیارت امام حسین علیه السلام رفته بودم فرمود که اگر زیارت میکردی قبر عبد العظیم را
که نزد شما است هر آینه مثل کسی بودی که زیارت امام حسین علیه السلام کرده باشد فقیر گوید که علما
از برای این بزرگوار زیارتی نقل نکرده اند مگر آنکه فخر المحققین آقا جمال الدین در مزار خود
فرموده که زیارت آنحضرت باین نحو مناسب است السَّلامُ عَلَى آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ السَّلامُ عَلَى
نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ السَّلامُ عَلَى إِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللهِ السَّلامُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللهِ السَّلامُ عَلَى عِيسَى
رُوحِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ
يَا صَفِيَّ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
السَّلامُ عَلَيْكُمَا يَا سِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ
الْحُسَيْنِ سَيِّدَ الْعَابِدِينَ وَقُرَّةَ عَيْنِ النَّاظِرِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ بَاقِرَ الْعِلْمِ
بَعْدَ النَّبِيِّ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبَارَّ الْأَمِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ
يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ الطَّاهِرَ الطُّهْرَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضَى السَّلامُ
عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيَّ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِيَّ النَّاصِحَ الْأَمِينَ السَّلامُ

نجاست کرد در کفن دست را
و بعد گذارد در دهانرا
زبان فرزند و اگر دیگری را
کند بنزخواست و کند
غاره وارد شده است که
تلقین را بکند بعد از
گوید بپا برویم تلقین نخستین
کرد نا جامع پرسیدن بنشیند
بر میگردند و سؤال میکنند
علامهٔ مجلسی علیه الرحمة فرموده
تلقین کننده باین نحو
گوید جامع است اِسْمَعْ
اِفْهَمْ يَا فُلانَ بْنَ فُلانٍ
(و نام او و پدرش را بگوید)
هَلْ أَنْتَ عَلَى الْعَهْدِ الَّذِي
فَارَقْتَنَا عَلَيْهِ مِنْ شَهَادَةِ
أَنْ لا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ
لا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

عَلَیْکَ یا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ السَّلامُ عَلَی الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ نُورِکَ وَسِراجِکَ وَوَلِیِّ وَلِیِّکَ وَوَصِیِّ وَصِیِّکَ وَحُجَّتِکَ عَلیٰ خَلْقِکَ السَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا السَّیِّدُ الزَّکِیُّ وَالطّاهِرُ الصَّفِیُّ السَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ السّادَةِ الْاَطْهارِ السَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ الْمُصْطَفَیْنَ الْاَخْیارِ السَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللّٰهِ وَعَلیٰ ذُرِّیَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ السَّلامُ عَلَی الْعَبْدِ الصّالِحِ الْمُطیعِ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمیرِ الْمُؤْمِنینَ السَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبَا الْقاسِمِ ابْنَ السِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ الْمُجْتَبیٰ السَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ زِیارَتُهُ ثَوابُ زِیارَةِ سَیِّدِ الشُّهَداءِ یُرْتَجیٰ السَّلامُ عَلَیْکَ عَرَّفَ اللّٰهُ بَیْنَنا وَبَیْنَکُمْ فِی الْجَنَّةِ وَحَشَرَنا فی زُمْرَتِکُمْ وَاَوْرَدَنا حَوْضَ نَبِیِّکُمْ وَسَقانا بِکَأْسِ جَدِّکُمْ مِنْ یَدِ عَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَیْکُمْ اَسْئَلُ اللّٰهَ اَنْ یُرِیَنا فیکُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَاَنْ یَجْمَعَنا وَاِیّاکُمْ فی زُمْرَةِ جَدِّکُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاَنْ لا یَسْلُبَنا مَعْرِفَتَکُمْ اِنَّهُ وَلِیٌّ قَدیرٌ اَتَقَرَّبُ اِلَی اللّٰهِ بِحُبِّکُمْ وَالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِکُمْ وَالتَّسْلیمِ اِلَی اللّٰهِ راضِیاً بِهِ غَیْرَ مُنْکِرٍ وَلا مُسْتَکْبِرٍ وَعَلیٰ یَقینِ ما اَتیٰ بِهِ مُحَمَّدٌ نَطْلُبُ بِذٰلِکَ وَجْهَکَ یا سَیِّدی اَللّٰهُمَّ وَرِضاکَ وَالدّارَ الْآخِرَةَ یا سَیِّدی وَابْنَ سَیِّدی اِشْفَعْ لی فِی الْجَنَّةِ فَاِنَّ لَکَ عِنْدَ اللّٰهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ اَنْ تَخْتِمَ لی بِالسَّعادَةِ فَلا تَسْلُبْ مِنّی ما اَنَا فیهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ اَللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ لَنا وَتَقَبَّلْهُ بِکَرَمِکَ وَعِزَّتِکَ وَبِرَحْمَتِکَ وَعافِیَتِکَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعینَ وَسَلَّمَ تَسْلیماً یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس محقّق مذکور فرموده که بعضی اخبار رسیده که امامزاده عبدالعظیم در اوقات توقّف در ری از منزل پنهان بیرون می‌آمد و قبری که مقابل قبر اوست و در راه در میان است زیارت میکرد و میفرمود که این قبر مردی از فرزندان موسی بن جعفر علیهما السلام است والحال قبری در آنجا است که [illegible] و ظاهر اینست که همان قبری باشد که امامزاده عبدالعظیم زیارت [illegible] نیز زیارت نماید و همچنین زیارت [illegible]

النبیین وخاتم المرسلین وان علیاً امیر المؤمنین وامام وسید الوصیین و [illegible] افترض الله طاعته علی العالمین وان الحسن والحسین وعلی بن الحسین ومحمد بن علی وجعفر بن محمد وموسی بن جعفر وعلی بن موسی ومحمد بن علی وعلی بن محمد والحسن بن علی والقائم [illegible]

وفقرهٔ بعد از آن را نباید خواند انتهی مخفی نماند که در صحن امامزاده حمزه قبر شیخ جلیل سعید
قدوة المفسرین جمال الدین ابو الفتوح حسین بن علی خزاعی رَه صاحب تفسیر معروفست باید انجا را
زیارت نمود و همچنین از زیارت جناب شیخ صدوق رئیس المحدثین معروف بابن بابویه که در نزدیکی
بلد شاهزاده عبد العظیم است غفلت نباید نمود

## مطلب سیم

در زیارت قبور مؤمنین رضی الله عنهم اجمعین است شیخ ثقه جلیل القدر جعفر بن قولویه قمی از عمرو
بن عثمان رازی روایت کرده که گفت شنیدم از حضرت ابو الحسن امام موسی بن جعفر علیه السلام که میفرمود هر که
قادر نباشد بر زیارت ما پس زیارت کند صلحاء از موالیان ما را تا نوشته شود برای او ثواب
زیارت ما و کسیکه قادر نباشد بر صله و نیکی ما پس صله و نیکی کند با صالحان موالیان ما
تا از برای او نوشته شود ثواب صله و نیکی ما و نیز بسند صحیح روایت کرده از محمد بن احمد بن یحیی
الاشعری که گفت من در فید که اسم منزلیست در طریق مکه با علی بن بلال رفتم بسر قبر محمد بن
اسمعیل بن بزیع پس علی بن بلال برای من گفت که صاحب این قبر برای من روایت کرد از حضرت امام رضا علیه السلام
که فرمودند هر که بیاید بنزد قبر برادر مؤمن خود و دست بر قبر گذارد و هفت مرتبه بخواند سورهٔ انا انزلناه
را ایمن گردد در روز فزع اکبر یعنی از ترس بزرگ روز قیامت و در روایت دیگر مثل همین را نقل کرده مگر
آنکه دارد و رو بقبله کند فقیر گوید که این ایمنی که حدیث دلالت بر آن دارد ممکنست که از برای خواننده
باشد چنانچه ظاهر حدیث است و محتملست که از برای صاحب قبر باشد چنانچه تایید میکند از احادیثی که
بعد از این از سید بن طاوس نقل میشود و نیز در کامل الزیاره بسند معتبر منقولست که عبد الرحمن بن ابی عبد الله
بحضرت صادق علیه السلام عرض کرد که چگونه بگذارم دست خود را بر قبور مسلمین پس حضرت دست خود را
بر زمین فرو برد و دست را بر زمین گذاشت و خود مقابل قبله بودند و نیز بسند صحیح منقولست که عبد الله بن
سنان بحضرت صادق علیه السلام عرض کرد که چگونه سلام باید کرد بر اهل قبور فرمود که میگوئی السَّلامُ عَلی
اَهلِ الدِّیارِ مِنَ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُسْلِمینَ اَنْتُمْ لَنا فَرَطٌ وَنَحْنُ اِنْشاءَ اللهُ بِکُمْ لاحِقُونَ و از حضرت امام علیه السلام
[illegible] که هر گاه داخل قبرستان شوید بگوئید اَللّهُمَّ رَبَّ هذِهِ الْاَرْواحِ الْفانِیَةِ وَالْاَجْسادِ الْبالِیَةِ

(تلقین میت)

دینک وعن نبیک وعن
دینک وعن کتابک و
عن قبلتک وعن امامک
فلا تخف وقل فی جوابهما
الله جل جلاله ربی و
محمد صلی الله علیه وآله
نبیی والاسلام دینی و
القرآن کتابی والکعبة
قبلتی وامیر المؤمنین علی
بن ابیطالب امامی والحسن
بن علی المجتبی امامی و
الحسین بن علی الشهید
بکربلاء امامی وعلی زین
العابدین امامی ومحمد
باقر علم النبیین امامی
وجعفر الصادق امامی و
موسی الکاظم امامی و
الرضا امامی [illegible]
امامی [illegible]
امامی

والعظام النخرة التی خرجت من الدنیا وهی بك مؤمنة ادخل علیهم روحاً منك وسلاماً منی
بنویسد خدای تعالی از برای او حسنات بعدد خلق از زمان آدم تا قیام قیامت و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقول است که هر که داخل قبرستان شود و بگوید بسم الله الرحمن الرحیم السلام علی اهل لا اله الا الله
من اهل لا اله الا الله یا اهل لا اله الا الله بحق لا اله الا الله کیف وجدتم قول لا اله
الا الله من اهل لا اله الا الله یا لا اله الا الله بحق لا اله الا الله اغفر لمن قال لا اله
الا الله واحشرنا فی زمرة من قال لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله حق
سبحانه و تعالی ثواب پنجاه سال عبادت برای او بنویسد و گناه پنجاه ساله از او و پدر و مادرش محو گرداند
و در روایت دیگر وارد شده که بهتر سخنی که در قبرستان بگوئی چون از آنجا بگذری آنست که بایستی و بگوئی
اللهم ولهم ما تولوا واحشرهم مع من احبوا و سید بن طاوس در مصباح الزائر گفته که چون
قصد کنی زیارت مؤمنین را سزاوار است که روز پنجشنبه باشد و اگر نه هر وقت که خواستی و کیفیت
زیارت ایشان چنین است که رو بقبله کنی و بگذاری دست خود را بر قبر و بگوئی اللهم ارحم غربته
وصل وحدته وآنس وحشته وآمن روعته واسکن الیه من رحمتك رحمة یستغنی بها
عن رحمة من سواك والحقه بمن کان یتولاه پس میخوانی سوره انا انزلناه را هفت مرتبه و وارد
شده در صفت زیارت ایشان و ثواب آن حدیث دیگری از فضیل که گفت هر که بخواند سوره انا انزلناه را
هفت مرتبه نزد قبر مؤمنی حق تعالی ملکی بسوی قبر او فرستد که عبادت کند خدا را نزد قبر او و بنویسد حق تعالی برای
میت ثواب آن عمل ملك را پس چون از قبرش مبعوث شود بهیچ هولی از اهوال قیامت نگذرد مگر آنکه حق تعالی گرداند
آن هول را از او بسبب آن ملك تا خدا او را داخل بهشت گرداند و با هفت مرتبه انا انزلناه سوره حمد و
قل اعوذ و قل هو الله احد و آیة الکرسی هر یك سه مرتبه بخوانند و نیز روایت شده در صفت زیارت
روایت دیگر از محمد بن مسلم که گفت بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که مردگان را زیارت
بکنیم فرمود بلی گفتم آیا ایشان میدانند که ما بزیارت ایشان رفته ایم فرمود بلی قسم بخدا میدانند و شاد میشوند
میگیرند بشما عرض کردم که چه بگوئیم وقتیکه بزیارت ایشان برویم فرمود بگو اللهم جاف الارض عن جنوبهم

والحسن العسکری الی الله
والحجة المنتظر ابنائی هؤلاء
صلوات الله علیهم اجمعین
ائمتی وسادتی وقادتی
وشفعائی بهم اتولی ومن
اعدائهم اتبرء فی الدنیا
والآخرة ثم اعلم یا فلان
ابن فلان ان الله تبارك
[illegible]

وصاعد الیك ارواحهم ولقّهم منك رضوانا واسکن الیهم من رحمتك ما تصل به وحدتهم
وتؤنس به وحشتهم انّك علی کلّ شیء قدیر پس باید فرمود در وقتیکه بوده باشی بین قبرهای
مؤمنین بخوان یازده مرتبه قل هو الله احد را وهدیه کن انرا از برای ایشان بتحقیق که روایت شده که
حقتعالی بعدد مردگان ثواب میدهد و در کامل الزیاره از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمود مردگان را
چون پیش از طلوع آفتاب زیارت کنید میشنوند وجواب میدهند شما را واگر بعد از طلوع آفتاب زیارت
کنید میشنوند وجواب نمیدهند و در دعوات راوندی حدیث مرویست از حضرت رسول صلی الله علیه
واله در کراهت زیارت اموات در شب چنانچه فرمود بحضرت ابی ذر ولا تزرهم احیانا باللیل و در
مجموعه شیخ شهید از حضرت رسول صلی الله علیه واله منقولست که هیچکس نمیگوید نزد قبر میتی سه مرتبه
اللهم انّی اسئلك بحق محمد وال محمد ان لا تعذّب هذا المیت مگر آنکه خداوند تعالی دور
گرداند از او عذاب را در روز قیامت از جامع الاخبار نقلست که بعضی از صحابه از حضرت رسول صلی الله
علیه واله نقلکرده که آنحضرت فرمود هدیه بفرستید برای مردگان خود پس گفتیم که چیست هدیه مردهها
فرمود صدقه ودعا وفرمود ارواح مؤمنین میایند هر جمعه بآسمان دنیا مقابل خانهها ومنزلهای خود و
فریاد میکنند هر یك از ایشان بآواز حزین باگریه ای اهل من واولاد من ای پدر من ومادر من وخویشان
من مهربانی کنید بر ما بآنچه بود در دست ما وعذاب وحساب او بر ماست ونفعش برای غیر ما وهر یك فریاد
میکنند خویشان خود را مهربانی کنید ما را بدرهمی یا بقرص نانی یا بجامهٔ که خداوند بپوشاند شما را از جامههای بهشت
پس گریست رسول خدا وگریه کردیم ما وانجناب از زیادی گریستن قدرت بر سخن گفتن نداشت پس فرمود
اینها برادران دینی شمایند که بخاك پوسیده شده اند بعد از سرور ونعمت پس ندا میکنند بعد از آن وهلاکت
بر جانهای خود ومیگویند وای بر ما اگر انفاق میکردیم آنچه را که در دست ما بود در طاعت ورضای خدا
محتاج نبودیم بسوی شما پس برمیگردند با حسرت وپشیمانی وفریاد میکنند زود بفرستید صدقه مردگان را
وایضا از انجناب روایتکرده که فرمود هر صدقه که برای مرده داده میشود میگیرد انرا ملکی در طبقی از نور که
درخشان است شعاع آن وبرسد بهفت آسمان پس میایستد بر لب قبر وفریاد میکند السلام علیکم یا اهل القبور

حقٌّ والصراط حقٌّ والمیزان حقٌّ وتطایر الکتب حقٌّ والجنّة حقٌّ والنار حقٌّ وانّ الساعة آتیة لا ریب فیها وانّ الله یبعث من فی القبور پس بگوید افهمت یا فلان در حدیث است که میت در جواب میگوید بلی فهمیدم پس بگوید ثبّتك الله بالقول الثابت هداك الله الی صراط مستقیم عرّف الله بینك وبین اولیائك فی مستقر من رحمته پس بگوید اللهم جاف الارض عن جنبیه واصعد بروحه الیك ولقّه منك برهانا اللهم عفوك

اهل شما فرستادند این هدیه را بسوی شما پس آنرا میگیرد و داخل در قبر خود میکند و بان خوشحال میشود پس فرمود آگاه باشید هر کس مهربانی کند مرده را بصدقه پس برای اوست نزد خداوند از اجر مانند احد و میباشد روز قیامت در سایه عرش خدا روزیکه نیست سایه بجز سایه عرش خدا زنده و مرده نجات میابند باین صدقه و حکایت شده که امیر خراسان را در خواب دید که میگفت بفرستید برای من آنچه را که میاندازید برای سگان خود که من محتاج بآن و بدانکه زیارت قبور مؤمنین ثواب بسیار دارد و علاوه فواید عظیمه برآن مترتب است باعث عبرت و آگاهی و زهد و بیمیلی بدنیا و رغبت در آخرت میشود و در وقت اندوه بسیار و شادی بسیار باید بقبرستان رفت پس عاقل آنست که در قبرستان عبرت بگیرد از اموات احلام دنیا از دلش بیرون رود و شهد کالای دنیوی در کامش تلخ شود و تفکر کند در فنای دنیا و تقلب احوال آن و بخاطر بیاورد که او نیز عنقریب مثل ایشان خواهد گشت و دستش از عمل کوتاه و باعث

(عبرت دیگران شود ✦ ولقد اجاد الشیخ النظامی فی قوله)

| | | | |
|---|---|---|---|
| زنده دلی در صف افسردگان | رفت بهمسایگی مردگان | حرف فنا خواند ز هر لوح پاک | روح بقا جست ز هر روح پاک |
| کارشناسی پی تفتیش حال | کرد از او بر سر راهی سؤال | کین همه از زنده رمیدن چراست | رخت سوی مرده کشیدن چراست |
| گفت پلیدان بمغاک اندرند | همدمی مرده و هم مردگی | پاک نهادان تهِ خاک اندرند | صحبت افسرده دل افسردگی |
| مرده دلی بود مرا پیش از این | بسته هر چون و چرا پیش از این | مرده دلانند بروی زمین | زیر گل آنانکه پراکنده اند |
| زنده شدم از نظر پاکشان | آب حیاتست مرا خاکشان | گرچه تن مرده بدل زنده اند | همنشین |

رُوِیَ اَنَّهُ اَوْحَی اللّٰهُ تَعَالَی اِلَی عِیسَی ع یَا عِیسَی هَبْ لِی مِنْ عَیْنَیْکَ الدُّمُوعَ وَمِنْ قَلْبِکَ الْخُشُوعَ وَاکْحُلْ عَیْنَیْکَ بِمِیلِ الْحُزْنِ اِذَا ضَحِکَ الْبَطَّالُونَ وَقُمْ عَلَی قُبُورِ الْاَمْوَاتِ فَنَادِهِمْ بِالصَّوْتِ الرَّفِیعِ لَعَلَّکَ تَأْخُذُ مَوْعِظَتَکَ مِنْهُمْ وَقُلْ اِنِّی لَاحِقٌ فِی اللَّاحِقِینَ

المرحوم المغفور الحاج عبد الرحمن غفر الله ذنوبهما … نویسنده این کتاب شریف طاهر خوشنویس ابن … مخصوصا از قراء و زائرین مشاهد مشرفه التماس دعا دارد … والحمد لله اولا و آخرا و صلی الله علی محمد و آله … مرحومه مغفوره و برای خودم و والدم … منتفع میگردند التماس دعا … ابوالحسن الرضا صلوات الله علیه … دهم ذی القعده …

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلیٰ عِبَادِهِ الَّذِینَ اصْطَفیٰ چنین گوید این کمترین رو سیاه عباس قمی عفی الله عنه بعد از آنکه بعون الله تعالی کتاب مفاتیح الجنان را تالیف نمودم و در اقطار منتشر گشت بخاطرم رسید که در طبع دوم آن بر آن زیاد کنم دعای وداعی برای ماه رمضان و خطبه روز عید فطر و زیارت جامعه ائمة المؤمنین و دعای اَللّٰهُمَّ اِنِّی زُرْتُ هٰذَا الْاِمَامَ که در عقب زیارات خوانده میشود و زیارت وداعی که هر یک از ائمه علیهم السلام را بآن وداع کنند و رقعه که برای حاجت مینویسند و دعائی که در غیبت امام عصر عجل الله فرجه باید خوانده شود و از باب زیارت بنیابت بواسطه کثرت حاجت باینها لکن دیدم هرگاه این کار کنم فتح بابی شود برای تصرف در کتاب مفاتیح و بنا شود بعضی از فضولان بعد از این در آن کتاب بعضی از ادعیه دیگر بیفزایند یا از آن کم کنند و باسم مفاتیح الجنان در میان مردم رواج دهند چنانکه در مفتاح الجنان مشاهده میشود لاجرم کتاب را بهمان حال خود گذاشتم و این هشت مطلب را بعد از تمامشدن مفاتیح ملحق بآن نمودم و بلعنت خداوند قهار و نفرین رسول خدا و ائمه اطهار علیهم السلام واگذار و حواله نمودم کسیرا که در مفاتیح تصرف کند اینک شروع کنیم بذکر آن هشت مطلب اول دعای وداع ماه مبارک رمضان است شیخ کلینی رضوان الله علیه در کتاب کافی روایت کرده از ابوبصیر از حضرت صادق علیه السلام این دعا را برای وداع ماه رمضان اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ قُلْتَ فِی کِتَابِکَ الْمُنْزَلِ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِی اُنْزِلَ فِیهِ الْقُرْآنُ وَهٰذَا شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدْ تَصَرَّمَ فَاَسْئَلُکَ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَکَلِمَاتِکَ التَّامَّةِ اِنْ کَانَ بَقِیَ عَلَیَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لِی اَوْ تُرِیدُ اَنْ تُعَذِّبَنِی عَلَیْهِ اَوْ تُقَایِسَنِی بِهِ اَنْ یَطْلُعَ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ اَوْ یَتَصَرَّمَ هٰذَا الشَّهْرُ اِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَهُ لِی یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِکَ کُلِّهَا اَوَّلِهَا وَآخِرِهَا مَا قُلْتَ لِنَفْسِکَ مِنْهَا وَمَا قَالَ الْخَلَائِقُ الْحَامِدُونَ الْمُجْتَهِدُونَ الْمَعْدُودُونَ (الْمُعَدِّدُونَ) الْمُوَقِّرُونَ ذِکْرَکَ وَالشُّکْرَ لَکَ الَّذِینَ اَعَنْتَهُمْ عَلیٰ اَدَاءِ حَقِّکَ مِنْ اَصْنَافِ خَلْقِکَ مِنَ الْمَلَائِکَةِ الْمُقَرَّبِینَ وَالنَّبِیِّینَ وَالْمُرْسَلِینَ وَاَصْنَافِ

بسم الله الرحمن الرحیم ذکر چند دعای موجز و عوذه و تسبیح مختصر که نقل شده از کتاب بحار و ملحق شده بکتاب باقیات صالحات اول از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که مردی بلد بلید که بخواند از روی درستی دعای طولانی حضرت فرمود اگر بداند خدا اینکه میشود کثیر الاجر میدهد از قلیل اگر شخص عرض کرد ای مولای من میفرمائید چگونه بخوانم فرمود بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلیٰ کُلِّ نِعْمَةٍ وَاَسْئَلُ اللهَ مِنْ کُلِّ خَیْرٍ اَعُوذُ بِاللهِ مِنْ کُلِّ شَرٍّ اَسْتَغْفِرُ اللهَ مِنْ کُلِّ ذَنْبٍ دوم دعائیست که حضرت صادق علیه السلام تعلیم فرمود ...

النّاطقین والمسبّحین لک من جمیع العالمین علی انّک بلّغتنا شهر رمضان وعلینا من
نعمک وعندنا من قسمک واحسانک وتظاهر امتنانک فبذلک لک منتهی الحمد
الخالد الدّائم الرّاکد المخلّد السّرمد الّذی لا ینفد طول الابد جلّ ثناؤک اعنتنا علیه حتّی
قضیت عنّا صیامه وقیامه من صلوة وما کان منّا فیه من برّ او شکر او ذکر اللّهمّ
فتقبّله منّا باحسن قبولک وتجاوزک وعفوک وصفحک وغفرانک وحقیقة رضوانک
حتّی تظفرنا فیه بکلّ خیر مطلوب وجزیل عطاء موهوب وتوقّینا فیه من کلّ مرهوب او بلاء
مجلوب او ذنب مکسوب اللّهمّ انّی اسئلک بعظیم ما سئلک به احد من خلقک من کریم
اسمائک وجمیل ثنائک وخاصّة دعائک ان تصلّی علی محمّد وال محمّد وان تجعل شهرنا
هذا اعظم شهر رمضان مرّ علینا منذ انزلتنا الی الدّنیا برکة فی عصمة دینی وخلاص
نفسی وقضاء حوائجی وتشفّعنی فی مسائلی وتمام النّعمة علیّ وصرف السّوء عنّی ولباس العافیة
لی فیه وان تجعلنی برحمتک ممّن خرت له لیلة القدر وجعلتها له خیرا من الف شهر
فی اعظم الاجر وکرائم الذّخر وحسن الشّکر وطول العمر ودوام الیسر اللّهمّ واسئلک
برحمتک وطولک وعفوک ونعمائک وجلالک وقدیم احسانک وامتنانک ان لا
تجعله اخر العهد منّا لشهر رمضان حتّی تبلّغناه من قابل علی احسن حال وتعرّفنی هلاله
مع النّاظرین الیه والمعترفین له فی اعفی عافیتک وانعم نعمتک واوسع رحمتک و
اجزل قسمک یا ربّی الّذی لیس لی ربّ غیره لا یکون هذا الوداع منّی له وداع فناء ولا اخر
العهد منّی للقاء حتّی ترینیه من قابل فی اوسع النّعم وافضل الرّجاء وانا لک علی احسن
الوفاء انّک سمیع الدّعاء اللّهمّ اسمع دعائی وارحم تضرّعی وتذلّلی لک واستکانتی
توکّلی علیک وانا لک مسلّم لا ارجو نجاحا ولا معافاة ولا تشریفا ولا تبلیغا الّا بک
ومنک وامنن علیّ جلّ ثناؤک وتقدّست اسماؤک بتبلیغی شهر رمضان وانا معافی
من کلّ مکروه ومحذور ومن جمیع البوائق الحمد لله الّذی اعاننا علی صیام هذا الشّهر

قِيامِهِ حَتّى بَلَغَني آخِرَ لَيْلَةٍ مِنْهُ دوّم خطبهٔ روز عید فطراست که امام جماعت بعد از بجا آوردن نماز عید میخواند و آن بنحویکه شیخ صدوق در کتاب من لایحضره الفقیه از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نقل فرموده چنین است اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي خَلَقَ السَّماواتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُماتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ لا نُشْرِكُ بِاللّٰهِ شَيْئاً وَلا نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيّاً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَما فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَكيمُ الْخَبيرُ يَعْلَمُ ما يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَما يَخْرُجُ مِنْها وَما يَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَما يَعْرُجُ فيها وَهُوَ الرَّحيمُ الْغَفُورُ كَذٰلِكَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ اِلَيْهِ الْمَصيرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي يُمْسِكُ السَّماءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلّا بِاِذْنِهِ اِنَّ اللّٰهَ بِالنّاسِ لَرَؤُفٌ رَحيمٌ اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنا بِرَحْمَتِكَ وَاعْمُمْنا بِمَغْفِرَتِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبيرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لا مَقْنُوطٌ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلا مَخْلُوٌّ مِنْ نِعْمَتِهِ وَلا مُؤْيَسٌ مِنْ رَوْحِهِ وَلا مُسْتَنْكِفٌ عَنْ عِبادَتِهِ الَّذي بِكَلِمَتِهِ قامَتِ السَّماواتُ السَّبْعُ وَاسْتَقَرَّتِ الْاَرْضُ الْمِهادُ وَثَبَتَتِ الْجِبالُ الرَّواسي وَجَرَتِ الرِّياحُ اللَّواقِحُ وَسارَ فِي جَوِّ السَّماءِ السَّحابُ وَقامَتْ عَلىٰ حُدُودِهَا الْبِحارُ وَهُوَ اِلٰهٌ لَها وَقاهِرٌ يَذِلُّ لَهُ الْمُتَعَزِّزُونَ وَيَتَضاءَلُ لَهُ الْمُتَكَبِّرُونَ وَيَدينُ لَهُ طَوْعاً وَكَرْهاً الْعالَمُونَ نَحْمَدُهُ كَما حَمِدَ نَفْسَهُ وَكَما هُوَ اَهْلُهُ وَنَسْتَعينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهْديهِ وَنَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ يَعْلَمُ ما تُخْفِي النُّفُوسُ وَما تُجِنُّ الْبِحارُ وَما تَوارىٰ مِنْهُ ظُلْمَةٌ وَلا تَغيبُ عَنْهُ غائِبَةٌ وَما تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ مِنْ شَجَرَةٍ وَلا حَبَّةٍ في ظُلْمَةٍ اِلّا يَعْلَمُها لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ وَلا رَطْبٍ وَلا يابِسٍ اِلّا في كِتابٍ مُبينٍ وَيَعْلَمُ ما يَعْمَلُ الْعامِلُونَ وَاَيَّ مَجْرىً يَجْرُونَ وَاِلىٰ اَيِّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ وَنَسْتَهْدِي اللّٰهَ بِالْهُدىٰ وَنَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَنَبِيُّهُ وَرَسُولُهُ اِلىٰ خَلْقِهِ وَاَمينُهُ عَلىٰ وَحْيِهِ وَاَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ رِسالاتِ رَبِّهِ وَجاهَدَ فِي اللّٰهِ الْحائِدينَ عَنْهُ الْعادِلينَ بِهِ وَعَبَدَ اللّٰهَ حَتّىٰ اَتاهُ الْيَقينُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ اُوصيكُمْ بِتَقْوَى اللّٰهِ الَّذي لا تَبْرَحُ مِنْهُ نِعْمَةٌ وَلا تَنْفَدُ مِنْهُ رَحْمَةٌ وَلا يَسْتَغْنِي الْعِبادُ عَنْهُ وَلا يَجْزي اَنْعُمَهُ الْاَعْمالُ الَّتي

---

(دفع تب یا درد)

پس بگو ده مرتبه یا اللّٰه ده مرتبه یا ربّ ده مرتبه یا ارحم الراحمین چهارم روایت شده از بعضی ائمه علیهم السلام که ... علیه السلام روایت شده از حضرت صادق که چون احساس کردی دردی ... انگشت سبابه را بر آن بگردان دور آن و بگو هفت مرتبه لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَليمُ الْكَريمُ و در دفعهٔ هفتم بچسبان انگشت سبابه را بر او و در آن وقت ... پنجم روایت شده که ... بگوید یا رؤف یا رحیم یا ربّ یا سیدی ششم از برای درد ... روایت شده که دست بگذار بر موضع درد و سه دفعه بخواند وَما كانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوتَ اِلّا بِاِذْنِ اللّٰهِ

رَغَّبَ فِي التَّقْوٰى وَزَهَّدَ فِي الدُّنْيَا وَحَذَّرَ الْمَعَاصِيَ وَتَعَزَّزَ بِالْبَقَآءِ وَذَلَّلَ خَلْقَهُ بِالْمَوْتِ
وَالْفَنَآءِ وَالْمَوْتُ غَايَةُ الْمَخْلُوقِيْنَ وَسَبِيْلُ الْعَالَمِيْنَ وَمَعْقُوْدٌ بِنَوَاصِي الْبَاقِيْنَ لَا يُعْجِزُهُ اِبَاقُ
الْهَارِبِيْنَ وَعِنْدَ حُلُوْلِهِ يَأْسِرُ اَهْلَ الْهَوٰى يَهْدِمُ كُلَّ لَذَّةٍ وَيُزِيْلُ كُلَّ نِعْمَةٍ وَيَقْطَعُ كُلَّ بَهْجَةٍ
وَالدُّنْيَا دَارٌ كَتَبَ اللّٰهُ لَهَا الْفَنَآءَ وَلِاَهْلِهَا مِنْهَا الْجَلَآءَ فَاَكْثَرُهُمْ يَنْوِي بَقَآءَهَا وَيُعَظِّمُ
بِنَآءَهَا وَهِيَ حُلْوَةٌ خَضِرَةٌ قَدْ عُجِّلَتْ لِلطَّالِبِ وَالْتَبَسَتْ بِقَلْبِ النَّاظِرِ وَيُضْنِي ذُو الثَّرْوَةِ
الضَّعِيْفَ وَيَجْتَوِيْهَا الْخَائِفُ الْوَجِلُ فَارْتَحِلُوْا مِنْهَا يَرْحَمُكُمُ اللّٰهُ بِاَحْسَنِ مَا بِحَضْرَتِكُمْ وَ
لَا تَطْلُبُوْا مِنْهَا اَكْثَرَ مِنَ الْقَلِيْلِ وَلَا تَسْاَلُوْا مِنْهَا فَوْقَ الْكَفَافِ وَارْضَوْا مِنْهَا بِالْيَسِيْرِ
وَلَا تَمُدَّنَّ اَعْيُنَكُمْ مِنْهَا اِلٰى مَا مُتِّعَ الْمُتْرَفُوْنَ بِهِ وَاسْتَهِيْنُوْا بِهَا وَلَا تُوَطِّنُوْهَا وَاَضِرُّوْا
بِاَنْفُسِكُمْ فِيْهَا وَاِيَّاكُمْ وَالتَّنَعُّمَ وَالتَّلَهِّيَ وَالْفَاكِهَاتِ فَاِنَّ فِي ذٰلِكَ غَفْلَةً وَاغْتِرَارًا
اَلَا اِنَّ الدُّنْيَا قَدْ تَنَكَّرَتْ وَاَدْبَرَتْ وَاحْلَوْلَتْ وَاٰذَنَتْ بِوَدَاعٍ اَلَا وَاِنَّ الْاٰخِرَةَ قَدْ
رَحَلَتْ فَاَقْبَلَتْ وَاَشْرَفَتْ وَاٰذَنَتْ بِاطِّلَاعٍ اَلَا وَاِنَّ الْمِضْمَارَ الْيَوْمَ وَالسِّبَاقَ غَدًا اَلَا
وَاِنَّ السُّبْقَةَ الْجَنَّةُ وَالْغَايَةَ النَّارُ اَلَا اَفَلَا تَائِبٌ مِنْ خَطِيْئَتِهِ قَبْلَ يَوْمِ مَنِيَّتِهِ اَلَا
عَامِلٌ لِنَفْسِهِ قَبْلَ يَوْمِ بُؤْسِهِ وَفَقْرِهِ جَعَلَنَا اللّٰهُ وَاِيَّاكُمْ مِمَّنْ يَخَافُهُ وَيَرْجُو ثَوَابَهُ اَلَا اِنَّ
هٰذَا الْيَوْمَ يَوْمٌ جَعَلَهُ اللّٰهُ لَكُمْ عِيْدًا وَجَعَلَكُمْ لَهُ اَهْلًا فَاذْكُرُوا اللّٰهَ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوْهُ يَسْتَجِبْ
لَكُمْ وَاَدُّوْا فِطْرَتَكُمْ فَاِنَّهَا سُنَّةُ نَبِيِّكُمْ وَفَرِيْضَةٌ وَاجِبَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَلْيُؤَدِّهَا كُلُّ امْرِئٍ مِنْكُمْ
عَنْ نَفْسِهِ وَعَنْ عِيَالِهِ كُلِّهِمْ ذَكَرِهِمْ وَاُنْثَاهُمْ وَصَغِيْرِهِمْ وَكَبِيْرِهِمْ وَحُرِّهِمْ وَمَمْلُوْكِهِمْ عَنْ
كُلِّ اِنْسَانٍ مِنْهُمْ صَاعًا مِنْ بُرٍّ اَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ اَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيْرٍ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ فِيْمَا فَرَضَ عَلَيْكُمْ
وَاَمَرَكُمْ بِهِ مِنْ اِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيْتَآءِ الزَّكٰوةِ وَحَجِّ الْبَيْتِ وَصَوْمِ شَهْرِ رَمَضَانَ وَالْاَمْرِ بِالْمَعْرُوْفِ
وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْاِحْسَانِ اِلٰى نِسَآئِكُمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ فِيْمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ
مِنْ قَذْفِ الْمُحْصَنَةِ وَاِتْيَانِ الْفَاحِشَةِ وَشُرْبِ الْخَمْرِ وَبَخْسِ الْمِكْيَالِ وَنَقْصِ الْمِيْزَانِ
وَشَهَادَةِ الزُّوْرِ وَالْفِرَارِ مِنَ الزَّحْفِ عَصَمَنَا اللّٰهُ وَاِيَّاكُمْ بِالتَّقْوٰى وَجَعَلَ الْاٰخِرَةَ

لنا ولکم من الاولی انّ احسن الحدیث وابلغ موعظة المتّقین کتاب الله العزیز الحکیم
اعوذ بالله من الشّیطان الرّجیم بسم الله الرّحمن الرّحیم قل هو الله احد الله الصّمد
لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفواً احد پس می نشیند اندکی بعد از فراغ از خطبه مانند
کسیکه تعجیل داشته باشد پس برمیخیزد و خطبهٔ دوم را میخواند و آن همان خطبه ایست
که حضرت امیرالمؤمنین علیه السّلام در روز جمعه بعد از نشستن و برخاستن از خطبهٔ اول میخواند
و آن خطبه چنین است الحمد لله نحمده ونستعینه ونؤمن به ونتوکّل علیه ونشهد ان
لا اله الّا الله وحده لا شریک له وانّ محمّداً عبده ورسوله صلوات الله وسلامه
علیه وآله ومغفرته ورضوانه اللّهمّ صلّ علی محمّد عبدک ورسولک ونبیّک
صلوة نامیة زاکیة ترفع بها درجته وتبیّن بها فضله وصلّ علی محمّد وآل محمّد
وبارک علی محمّد وآل محمّد کما صلّیت وبارکت وترحّمت علی ابرهیم وآل ابرهیم انّک
حمید مجید اللّهمّ عذّب کفرة اهل الکتاب الّذین یصدّون عن سبیلک ویجحدون
آیاتک ویکذّبون رسلک اللّهمّ خالف بین کلمتهم والق الرّعب فی قلوبهم وانزل
علیهم رجزک ونقمتک وباسک الّذی لا تردّه عن القوم المجرمین اللّهمّ انصر جیوش
المسلمین وسرایاهم ومرابطیهم فی مشارق الارض ومغاربها انّک علی کلّ شیء قدیر اللّهمّ
اغفر للمؤمنین والمؤمنات والمسلمین والمسلمات اللّهمّ اجعل التّقوی زادهم و
الایمان والحکمة فی قلوبهم واوزعهم ان یشکروا نعمتک الّتی انعمت علیهم وان یوفوا
بعهدک الّذی عاهدتهم علیه اله الحقّ وخالق الخلق اللّهمّ اغفر لمن توفّی من المؤمنین
والمؤمنات والمسلمین والمسلمات ولمن هو لاحق بهم من بعدهم منهم انّک انت
العزیز الحکیم انّ الله یأمر بالعدل والاحسان وایتاء ذی القربی وینهی عن الفحشاء
والمنکر والبغی یعظکم لعلّکم تذکّرون اذکروا الله یذکرکم فانّه ذاکر لمن ذکره و
اسئلوا الله من رحمته وفضله فانّه لا یخیب علیه داع دعاه ربّنا آتنا فی الدّنیا

نهم برای درد خاصره یعنی
تهیگاه روایت شده که چون
فارغ شد از نماز بگذارد
دست خود را بر موضع سجود
و دست بکشد بر روی خاصره
و بخواند آخر سورهٔ قد افلح
المؤمنون افحسبتم انّما
خلقناکم عبثاً تا آخر سوره
مبارکه دهم برای درد شکم
و قولنج و بخواند میخواند
بسم الله الرّحمن الرّحیم
وذا النّون اذ ذهب مغاضباً
تا آخر آیه پس میخواند سوره
حمد را هفت مرتبه و این مجرّب
است یازدهم دعای
مخصوص هموم و اندوهیکه
بلیّه باو رسیده و چاره اش
قطع گشته در شب جمعه
چون از نماز عشا فارغ شد
بگوید لا اله الّا انت
سبحانک

حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ سیّم زیارت جامعهٔ ائمة المؤمنین است
که هر امامی را در هر وقت از شهور و ایّام بآن زیارت میتوان کرد و این زیارت را سیّد بن طاوس
در مصباح الزّائر از ائمه علیهم السّلام روایت کرده با مقدّماتی از دعاء و نماز در وقت رفتن بسفر
زیارت پس فرموده چون خواستی غسل زیارت کنی بگو در وقتی که غسل میکنی بِسْمِ اللّهِ وَبِاللّهِ وَفی
سَبیلِ اللّهِ وَعَلی مِلَّةِ رَسُولِ اللّهِ اَللّهُمَّ اغْسِلْ عَنّی دَرَنَ الذُّنُوبِ وَوَسَخَ الْعُیُوبِ وَطَهِّرْنی بِماءِ
التَّوْبَةِ وَاَلْبِسْنی رِداءَ الْعِصْمَةِ وَاَیِّدْنی بِلُطْفٍ مِنْکَ یُوَفِّقُنی لِصالِحِ الْاَعْمالِ اِنَّکَ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظیمِ پس هرگاه نزدیک در حرم مطهّر شدی بگو اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی وَفَّقَنی لِقَصْدِ وَلِیِّهِ وَ
زِیارَةِ حُجَّتِهِ وَاَوْرَدَنی حَرَمَهُ وَلَمْ یَبْخَسْنی حَظّی مِنْ زِیارَةِ قَبْرِهِ وَالنُّزُولِ بِعَقْوَةِ مُغَیَّبِهِ وَ
ساحَةِ تُرْبَتِهِ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی لَمْ یَسِمْنی بِحِرْمانِ ما اَمَّلْتُهُ وَلا صَرَفَ عَنّی ما رَجَوْتُهُ وَلا
قَطَعَ رَجائی فیما تَوَقَّعْتُهُ بَلْ اَلْبَسَنی عافِیَتَهُ وَاَفادَنی نِعْمَتَهُ وَآتانی کَرامَتَهُ پس هرگاه وارد حرم
شدی بایست برابر ضریح مقدّس و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَئِمَّةَ الْمُؤْمِنینَ وَسادَةَ الْمُتَّقینَ وَکُبَراءَ
الصِّدّیقینَ وَاُمَراءَ الصّالِحینَ وَقادَةَ الْمُحْسِنینَ وَاَعْلامَ الْمُهْتَدینَ وَاَنْوارَ الْعارِفینَ وَوَرَثَةَ
الْاَنْبِیاءِ وَصَفْوَةَ الْاَوْصِیاءِ وَشُمُوسَ الْاَتْقِیاءِ وَبُدُورَ الْخُلَفاءِ وَعِبادَ الرَّحْمنِ وَشُرَکاءَ
الْقُرْآنِ وَمَنْهَجَ الْاِیمانِ وَمَعادِنَ الْحَقائِقِ وَشُفَعاءَ الْخَلائِقِ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ
اَنَّکُمْ اَبْوابُ اللّهِ وَمَفاتیحُ رَحْمَتِهِ وَمَقالیدُ مَغْفِرَتِهِ وَسَحائِبُ رِضْوانِهِ وَمَصابیحُ جِنانِهِ
وَحَمَلَةُ فُرْقانِهِ وَخَزَنَةُ عِلْمِهِ وَحَفَظَةُ سِرِّهِ وَمَهْبِطُ وَحْیِهِ وَعِنْدَکُمْ اَماناتُ النُّبُوَّةِ وَوَدائِعُ الرِّسالَةِ
اَنْتُمْ اُمَناءُ اللّهِ وَاَحِبّاؤُهُ وَعِبادُهُ وَاَصْفِیاؤُهُ وَاَنْصارُ تَوْحیدِهِ وَاَرْکانُ تَمْجیدِهِ وَدُعاتُهُ اِلی
کُتُبِهِ وَحَرَسَةُ خَلائِقِهِ وَحَفَظَةُ وَدائِعِهِ لا یَسْبِقُکُمْ ثَناءُ الْمَلائِکَةِ فِی الْاِخْلاصِ وَالْخُشُوعِ
وَلا یُضادُّکُمْ ذُو ابْتِهالٍ وَخُضُوعٍ اَنّی وَلَکُمُ الْقُلُوبُ الَّتی تَوَلَّی اللّهُ رِیاضَتَها بِالْخَوْفِ وَ
الرَّجاءِ وَجَعَلَها اَوْعِیَةً لِلشُّکْرِ وَالثَّناءِ وَآمَنَها مِنْ عَوارِضِ الْغَفْلَةِ وَصَفّاها مِنْ سُوءِ
الشُّغُلِ بَلْ یَتَقَرَّبُ اَهْلُ السَّماءِ بِحُبِّکُمْ وَبِالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِکُمْ وَتَواتُرِ الْبُکاءِ عَلی مُصابِکُمْ

اِنّی کُنْتُ مِنَ الظّالِمینَ روایت شده از بعضی علماء که بعضی از ایشان در زندان بود با این دعا خلاص شد یا مُخَلِّصَ الشَّجَرِ مِنْ بَیْنِ رَمْلٍ وَطینٍ وَماءٍ وَیا مُخَلِّصَ اللَّبَنِ مِنْ بَیْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ وَیا مُخَلِّصَ الْوَلَدِ مِنْ بَیْنِ مَشیمَةٍ وَرَحِمٍ وَیا مُخَلِّصَ النّارِ مِنْ بَیْنِ الْحَدیدِ وَالْحَجَرِ وَیا مُخَلِّصَ الرُّوحِ مِنْ بَیْنِ الْاَحْشاءِ وَالْاَمْعاءِ خَلِّصْنی مِنْ یَدَیْ ... [illegible]

وَالْاِسْتِغْفارِ لِشيعَتِكُمْ وَمُحِبّيكُمْ فَاَنَا اُشْهِدُ اللهَ خالِقي وَاُشْهِدُ مَلائِكَتَهُ وَاَنْبِيائَهُ وَ
اُشْهِدُكُمْ يا مَوالِيَّ اَنّي مُؤْمِنٌ بِوِلايَتِكُمْ مُعْتَقِدٌ لِاِمامَتِكُمْ مُقِرٌّ بِخِلافَتِكُمْ عارِفٌ بِمَنْزِلَتِكُمْ
مُوقِنٌ بِعِصْمَتِكُمْ خاضِعٌ لِوِلايَتِكُمْ مُتَقَرِّبٌ اِلَى اللهِ بِحُبِّكُمْ وَبِالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِكُمْ عالِمٌ
بِاَنَّ اللهَ قَدْ طَهَّرَكُمْ مِنَ الْفَواحِشِ ما ظَهَرَ مِنْها وَما بَطَنَ وَمِنْ كُلِّ رِيبَةٍ وَنَجاسَةٍ وَدَنِيَّةٍ
وَرَجاسَةٍ وَمَنَحَكُمْ رايَةَ الْحَقِّ الَّتي مَنْ تَقَدَّمَها ضَلَّ وَمَنْ تَاَخَّرَ عَنْها زَلَّ وَفَرَضَ
طاعَتَكُمْ عَلى كُلِّ اَسْوَدَ وَاَبْيَضَ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ قَدْ وَفَيْتُمْ بِعَهْدِ اللهِ وَذِمَّتِهِ وَبِكُلِّ ما
اشْتَرَطَ عَلَيْكُمْ في كِتابِهِ وَدَعَوْتُمْ اِلى سَبيلِهِ وَاَنْفَذْتُمْ طاقَتَكُمْ في مَرْضاتِهِ وَحَمَلْتُمُ الْخَلائِقَ
عَلى مِنْهاجِ النُّبُوَّةِ وَمَسالِكِ الرِّسالَةِ وَسِرْتُمْ فيهِ بِسيرَةِ الْاَنْبِياءِ وَمَذاهِبِ الْاَوْصِياءِ
فَلَمْ يُطَعْ لَكُمْ اَمْرٌ وَلَمْ تُصْغَ اِلَيْكُمْ اُذُنٌ فَصَلَواتُ اللهِ عَلى اَرْواحِكُمْ وَاَجْسادِكُمْ پس خود را
بقبر منور میچسبانی ومیگوئی بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي يا حُجَّةَ اللهِ لَقَدْ اُرْضِعْتَ بِثَدْيِ الْاِيمانِ وَ
فُطِمْتَ بِنُورِ الْاِسْلامِ وَغُذّيتَ بِبَرْدِ الْيَقينِ وَاُلْبِسْتَ حُلَلَ الْعِصْمَةِ وَاصْطُفيتَ وَوُرِّثْتَ
عِلْمَ الْكِتابِ وَلُقِّنْتَ فَصْلَ الْخِطابِ وَاُوضِحَ بِمَكانِكَ مَعارِفُ التَّنْزيلِ وَغَوامِضُ التَّاْويلِ وَ
سُلِّمَتْ اِلَيْكَ رايَةُ الْحَقِّ وَكُلِّفْتَ هِدايَةَ الْخَلْقِ وَنُبِذَ اِلَيْكَ عَهْدُ الْاِمامَةِ وَاُلْزِمْتَ
حِفْظَ الشَّريعَةِ وَاَشْهَدُ يا مَوْلايَ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِشَرائِطِ الْوَصِيَّةِ وَقَضَيْتَ ما لَزِمَكَ
مِنْ حَدِّ الطّاعَةِ وَنَهَضْتَ بِاَعْباءِ الْاِمامَةِ وَاحْتَذَيْتَ مِثالَ النُّبُوَّةِ فِي الصَّبْرِ وَالْاِجْتِهادِ وَ
النَّصيحَةِ لِلْعِبادِ وَكَظْمِ الْغَيْظِ وَالْعَفْوِ عَنِ النّاسِ وَعَزَمْتَ عَلَى الْعَدْلِ فِي الْبَرِيَّةِ وَالنَّصَفَةِ فِي
الْقَضِيَّةِ وَوَكَّدْتَ الْحُجَجَ عَلَى الْاُمَّةِ بِالدَّلائِلِ الصّادِقَةِ وَالشَّريعَةِ النّاطِقَةِ وَدَعَوْتَ
اِلَى اللهِ بِالْحِكْمَةِ الْبالِغَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَمَنَعْتَ مِنْ تَقْويمِ الزَّيْغِ وَسَدِّ الثَّلْمِ وَاِصْلاحِ
الْفاسِدِ وَكَسْرِ الْمُعانِدِ وَاِحْياءِ السُّنَنِ وَاِماتَةِ الْبِدَعِ حَتّى فارَقْتَ الدُّنْيا وَاَنْتَ شَهيدٌ
وَلَقيتَ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاَنْتَ حَميدٌ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكَ تَتَرادَفُ وَتَزيدُ

بعد برو بطرف پایین پای مبارک وبگو یا [illegible] یا آلَ رَسُولِ الله اِنّی بِکُمْ اَتَقَرَّبُ اِلَی الله

شخصی را از زندان رها
کردند بسبب دعاء فرج
اللّهمّ ان كانت ذنوبي
قد اخلقت وجهي عندك
فاني اتوجه اليك بنبيك
نبي الرحمة محمد صلى
الله عليه وآله وعلي و
فاطمة والحسن والحسين
والائمة عليهم السلام
و بدانکه ادعیهٔ فرج بسیار
است و از ادعیهٔ فرج است
دعای الهی عظم البلاء
که [illegible] الاملاك
است و ابتدا [illegible] در
اعمال شب جمعه ص ٣٣
ذکر شد [illegible] دعاء
[illegible] خوانده
میشود [illegible] علی در
[illegible]
[illegible] فرموده

جَلَّ وَعَلَا بِالْخِلَافِ عَلَى الَّذِينَ غَدَرُوا بِكُمْ وَنَكَثُوا بَيْعَتَكُمْ وَجَحَدُوا وِلَايَتَكُمْ وَأَنْكَرُوا
مَنْزِلَتَكُمْ وَخَلَعُوا رِبْقَةَ طَاعَتِكُمْ وَهَجَرُوا أَسْبَابَ مَوَدَّتِكُمْ وَتَقَرَّبُوا إِلَى فَرَاعِنَتِهِمْ بِالْبَرَاءَةِ
مِنْكُمْ وَالْإِعْرَاضِ عَنْكُمْ وَمَنَعُوكُمْ مِنْ إِقَامَةِ الْحُدُودِ وَاسْتِئْصَالِ الْجُحُودِ وَشَعْبِ الصَّدْعِ وَلَمِّ
الشَّعَثِ وَسَدِّ الْخَلَلِ وَتَثْقِيفِ الْأَوَدِ وَإِمْضَاءِ الْأَحْكَامِ وَتَهْذِيبِ الْإِسْلَامِ وَقَمْعِ الْآثَامِ
وَأَرْهَجُوا عَلَيْكُمْ نَقْعَ الْحُرُوبِ وَالْفِتَنِ وَأَنْحَوْا عَلَيْكُمْ سُيُوفَ الْأَحْقَادِ وَهَتَكُوا مِنْكُمُ السُّتُورَ
وَابْتَاعُوا بِخُمُسِكُمُ الْخُمُورَ وَصَرَفُوا صَدَقَاتِ الْمَسَاكِينِ إِلَى الْمُضْحِكِينَ وَالسَّاخِرِينَ وَذَلِكَ بِمَا
طَرَّقَتْ لَهُمُ الْفَسَقَةُ الْغُوَاةُ وَالْحَسَدَةُ الْبُغَاةُ أَهْلُ النَّكْثِ وَالْغَدْرِ وَالْخِلَافِ وَالْمَكْرِ وَ
الْقُلُوبِ الْمُنْتِنَةِ مِنْ قَذَرِ الشِّرْكِ وَالْأَجْسَادِ الْمُشْحَنَةِ مِنْ دَرَنِ الْكُفْرِ الَّذِينَ أَضَبُّوا عَلَى
النِّفَاقِ وَأَكَبُّوا عَلَى عَلَائِقِ الشِّقَاقِ فَلَمَّا مَضَى الْمُصْطَفَى صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ اخْتَطَفُوا
الْغِرَّةَ وَانْتَهَزُوا الْفُرْصَةَ وَانْتَهَكُوا الْحُرْمَةَ وَغَادَرُوهُ عَلَى فِرَاشِ الْوَفَاةِ وَأَسْرَعُوا لِنَقْضِ
الْبَيْعَةِ وَمُخَالَفَةِ الْمَوَاثِيقِ الْمُؤَكَّدَةِ وَخِيَانَةِ الْأَمَانَةِ الْمَعْرُوضَةِ عَلَى الْجِبَالِ الرَّاسِيَةِ وَأَبَتْ
أَنْ تَحْمِلَهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ الظَّلُومُ الْجَهُولُ ذُو الشِّقَاقِ وَالْعِزَّةِ بِالْآثَامِ الْمُؤْلِمَةِ وَالْأَنَفَةِ
عَنِ الْانْقِيَادِ لِحَمِيدِ الْعَاقِبَةِ فَحُشِرَ سَفِلَةُ الْأَعْرَابِ وَبَقَايَا الْأَحْزَابِ إِلَى دَارِ النُّبُوَّةِ وَالرِّسَالَةِ
وَمَهْبِطِ الْوَحْيِ وَالْمَلَائِكَةِ وَمُسْتَقَرِّ سُلْطَانِ الْوِلَايَةِ وَمَعْدِنِ الْوَصِيَّةِ وَالْخِلَافَةِ وَالْإِمَامَةِ
حَتَّى نَقَضُوا عَهْدَ الْمُصْطَفَى فِي أَخِيهِ عَلَمِ الْهُدَى وَالْمُبِينِ طَرِيقَ النَّجَاةِ مِنْ طُرُقِ الرَّدَى وَجَرَحُوا
كَبِدَ خَيْرِ الْوَرَى فِي ظُلْمِ ابْنَتِهِ وَاضْطِهَادِ حَبِيبَتِهِ وَاهْتِضَامِ عَزِيزَتِهِ بَضْعَةِ لَحْمِهِ وَفِلْذَةِ
كَبِدِهِ وَخَذَلُوا بَعْلَهَا وَصَغَّرُوا قَدْرَهُ وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُ وَقَطَعُوا رَحِمَهُ وَأَنْكَرُوا أُخُوَّتَهُ
وَهَجَرُوا مَوَدَّتَهُ وَنَقَضُوا طَاعَتَهُ وَجَحَدُوا وِلَايَتَهُ وَأَطْمَعُوا الْعَبِيدَ فِي خِلَافَتِهِ وَقَادُوهُ
إِلَى بَيْعَتِهِمْ مُصْلِتَةً سُيُوفُهَا مُقْذِعَةً أَسِنَّتُهَا وَهُوَ سَاخِطُ الْقَلْبِ هَائِجُ الْغَضَبِ شَدِيدُ
الصَّبْرِ كَاظِمُ الْغَيْظِ يَدْعُونَهُ إِلَى بَيْعَتِهِمْ الَّتِي عَمَّ شُؤْمُهَا [illegible] ذُنُوب
أَهْلِهَا الْآثَامِ وَعَقَّتْ سَلْمَانَهَا وَصَدَّتْ مِقْدَادَهَا [illegible] وَخَلَّفَتْ [illegible]

عُمَّارِهَا وَحَرَّفْتَ الْقُرْآنَ وَبَدَّلَتِ الْاَحْكَامَ وَغَيَّرَتِ الْمَقَامَ وَاَبَاحَتِ الْخُمْسَ لِلطُّلَقَاءِ وَ
سَلَّطَتْ اَوْلَادَ اللُّعَنَاءِ عَلَى الْفُرُوجِ وَالدِّمَاءِ وَخَلَطَتِ الْحَلَالَ بِالْحَرَامِ وَاسْتَخَفَّتْ بِالْاِيمَانِ
وَالْاِسْلَامِ وَهَدَمَتِ الْكَعْبَةَ وَاَغَارَتْ عَلَى دَارِ الْهِجْرَةِ يَوْمَ الْحَرَّةِ وَاَبْرَزَتْ بَنَاتِ الْمُهَاجِرِينَ
وَالْاَنْصَارِ لِلنَّكَالِ وَالسَّوْرَةِ (وَالسَّوْءَةِ) وَاَلْبَسَتْهُنَّ ثَوْبَ الْعَارِ وَالْفَضِيحَةِ وَرَخَّصَتْ لِاَهْلِ
الشُّبْهَةِ فِي قَتْلِ اَهْلِ بَيْتِ الصَّفْوَةِ وَاِبَادَةِ نَسْلِهِ وَاسْتِيصَالِ شَافَتِهِ وَسَبْيِ حَرَمِهِ وَ
قَتْلِ اَنْصَارِهِ وَكَسْرِ مِنْبَرِهِ وَقَلْبِ مَفْخَرِهِ وَاِخْفَاءِ دِينِهِ وَقَطْعِ ذِكْرِهِ يَا مَوَالِيَّ فَلَوْ عَايَنَكُمُ (مُعَايَنَتُكُمُ)
الْمُصْطَفَى وَسِهَامُ الْاُمَّةِ مُغْرَقَةٌ فِي اَكْبَادِكُمْ وَرِمَاحُهُمْ مُشْرَعَةٌ فِي نُحُورِكُمْ وَسُيُوفُهَا مُولَغَةٌ
فِي دِمَائِكُمْ يَشْفِي اَبْنَاءُ الْعَوَاهِرِ غَلِيلَ الْفِسْقِ مِنْ وَرَعِكُمْ وَغَيْظَ الْكُفْرِ مِنْ اِيمَانِكُمْ وَاَنْتُمْ بَيْنَ
صَرِيعٍ فِي الْمِحْرَابِ قَدْ فَلَقَ السَّيْفُ هَامَتَهُ وَشَهِيدٍ فَوْقَ الْجَنَازَةِ قَدْ شُكَّتْ اَكْفَانُهُ
بِالسِّهَامِ وَقَتِيلٍ بِالْعَرَاءِ قَدْ رُفِعَ فَوْقَ الْقَنَاةِ رَاْسُهُ وَمُكَبَّلٍ فِي السِّجْنِ قَدْ رُضَّتْ بِالْحَدِيدِ
اَعْضَاؤُهُ وَمَسْمُومٍ قَدْ قُطِّعَتْ بِجُرَعِ السَّمِّ اَمْعَاؤُهُ وَشَمْلُكُمْ عَبَادِيدُ تُفْنِيهِمُ الْعَبِيدُ وَاَبْنَاءُ
الْعَبِيدِ فَهَلِ الْمِحَنُ يَا سَادَتِي اِلَّا الَّتِي لَزِمَتْكُمْ وَالْمَصَائِبُ اِلَّا الَّتِي عَمَّتْكُمْ وَالْفَجَائِعُ اِلَّا
الَّتِي خَصَّتْكُمْ وَالْقَوَارِعُ اِلَّا الَّتِي طَرَقَتْكُمْ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى اَرْوَاحِكُمْ وَاَجْسَادِكُمْ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بعد قبر منور را ببوس و بگو بِاَبِي اَنْتُمْ وَاُمِّي يَا آلَ الْمُصْطَفَى اِنَّا لَا نَمْلِكُ
اِلَّا اَنْ نَطُوفَ حَوْلَ مَشَاهِدِكُمْ وَنُعَزِّيَ فِيهَا اَرْوَاحَكُمْ عَلَى هٰذِهِ الْمَصَائِبِ الْعَظِيمَةِ الْحَالَّةِ
بِفِنَائِكُمْ وَالرَّزَايَا الْجَلِيلَةِ النَّازِلَةِ بِسَاحَتِكُمُ الَّتِي اَثْبَتَتْ فِي قُلُوبِ شِيعَتِكُمُ الْقُرُوحَ وَ
اَوْرَثَتْ اَكْبَادَهُمُ الْجُرُوحَ وَزَرَعَتْ فِي صُدُورِهِمُ الْغُصَصَ فَنَحْنُ نُشْهِدُ اللّٰهَ اَنَّا قَدْ شَارَكْنَا
اَوْلِيَاءَكُمْ وَاَنْصَارَكُمُ الْمُتَقَدِّمِينَ فِي اِرَاقَةِ دِمَاءِ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ وَ
قَتَلَةِ اَبِي عَبْدِ اللّٰهِ سَيِّدِ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ كَرْبَلَا بِالنِّيَّاتِ وَالْقُلُوبِ
وَالتَّاَسُّفِ عَلَى فَوْتِ تِلْكَ الْمَوَاقِفِ الَّتِي حَضَرُوا لِنُصْرَتِكُمْ وَعَلَيْكُمْ مِنَّا السَّلَامُ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بعد قبر شریف را ببوس و رو بقبله قرار بده و بگو اَللّٰهُمَّ يَا ذَا الْقُدْرَةِ

نَّكَ ... بَيْنَ الْخُصُومِ وَاَفْضَلُ دَعْوَةِ الْمَظْلُومِ صَلِّ اللّٰهُمَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَرْضِ خُصُومِي عَنِّي بِفَضْلِكَ وَاِحْسَانِكَ وَجُدْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَرِضْوَانِكَ اِلٰهِي ذَهَبَتْ اَيَّامُ لَذَّاتِي وَبَقِيَتْ مَآثِمِي وَتَبِعَاتِي وَقَدْ اَتَيْتُكَ مُنِيبًا تَائِبًا فَلَا تَرُدَّنِي مَحْرُومًا وَلَا خَائِبًا اَللّٰهُمَّ آمِنْ رَوْعَتِي وَاغْفِرْ زَلَّتِي وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

یازدہم دعای حزین دعائی است شریف بعد از نماز شب خوانده میشود و از ان دعا است مطابق انچه در مصباح متہجد است
اُنَاجِيكَ يَا مَوْجُودُ فِي كُلِّ مَكَانٍ لَعَلَّكَ تَسْمَعُ نِدَائِي فَقَدْ

الَّتِي صَدَرَ عَنْهَا الْعَالَمُ مُكَوَّناً مَبْرُوّاً عَلَيْهَا مَفْطُوراً تَحْتَ ظِلِّ الْعَظَمَةِ فَنَطَقَتْ شَوَاهِدُ
صُنْعِكَ فِيهِ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللهُ لا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُكَوِّنُهُ وَبَارِئُهُ وَفَاطِرُهُ ابْتَدَعْتَهُ لا
مِنْ شَيْءٍ وَلا عَلَى شَيْءٍ وَلا فِي شَيْءٍ وَلا لِوَحْشَةٍ دَخَلَتْ عَلَيْكَ إِذْ لا غَيْرُكَ وَلا حَاجَةٍ بَدَتْ
لَكَ فِي تَكْوِينِهِ وَلا لِاسْتِعَانَةٍ مِنْكَ عَلَى الْخَلْقِ بَعْدَهُ بَلْ أَنْشَأْتَهُ لِيَكُونَ دَلِيلاً عَلَيْكَ
بِأَنَّكَ بَائِنٌ مِنَ الصُّنْعِ فَلا يُطِيقُ الْمُنْصِفُ لِعَقْلِهِ إِنْكَارَكَ وَالْمَوْسُومُ بِصِحَّةِ الْمَعْرِفَةِ جُحُودَكَ
أَسْأَلُكَ بِشَرَفِ الْإِخْلاصِ فِي تَوْحِيدِكَ وَحُرْمَةِ التَّعَلُّقِ بِكِتَابِكَ وَأَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَى آدَمَ بَدِيعِ فِطْرَتِكَ وَبِكْرِ حُجَّتِكَ وَلِسَانِ قُدْرَتِكَ وَالْخَلِيفَةِ فِي بَسِيطَتِكَ
وَعَلَى مُحَمَّدٍ الْخَالِصِ مِنْ صَفْوَتِكَ وَالْفَاحِصِ عَنْ مَعْرِفَتِكَ وَالْغَائِصِ الْمَأْمُونِ عَلَى مَكْنُونِ
سَرِيرَتِكَ بِمَا أَوْلَيْتَهُ مِنْ نِعْمَتِكَ بِمَعُونَتِكَ وَعَلَى مَنْ بَيْنَهُمَا مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُكَرَّمِينَ
وَالْأَوْصِيَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَأَنْ تَهَبَنِي لِإِمَامِي هَذَا پس پهلوی روی خود را بر ضریح مبارک
بگذار و بگو اللَّهُمَّ بِحُرْمَةِ هَذَا السَّيِّدِ مِنْ طَاعَتِكَ وَبِمَنْزِلَتِهِ عِنْدَكَ لا تُمِتْنِي فَجْأَةً وَلا
تَحْرِمْنِي تَوْبَةً وَارْزُقْنِيَ الْوَرَعَ عَنْ مَحَارِمِكَ دِيناً وَدُنْيَا وَاشْغَلْنِي بِالْآخِرَةِ عَنْ طَلَبِ الْأُولَى
وَوَفِّقْنِي لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى وَجَنِّبْنِي اتِّبَاعَ الْهَوَى وَالاغْتِرَارَ بِالْأَبَاطِيلِ وَالْمُنَى اللَّهُمَّ اجْعَلِ
السَّدَادَ فِي قَوْلِي وَالصَّوَابَ فِي فِعْلِي وَالصِّدْقَ وَالْوَفَاءَ فِي ضَمَانِي وَوَعْدِي وَالْحِفْظَ وَ
الْإِينَاسَ مَقْرُونَيْنِ بِعَهْدِي وَوَعْدِي وَالْبِرَّ وَالْإِحْسَانَ مِنْ شَأْنِي وَخُلُقِي وَاجْعَلِ السَّلامَةَ لِي
شَامِلَةً وَالْعَافِيَةَ بِي مُحِيطَةً مُلْتَفَّةً وَلَطِيفَ صُنْعِكَ وَعَوْنِكَ مَصْرُوفاً إِلَيَّ وَحُسْنَ
تَوْفِيقِكَ وَيُسْرِكَ مَوْفُوراً عَلَيَّ وَأَحْيِنِي يَا رَبِّ سَعِيداً وَتَوَفَّنِي شَهِيداً وَطَهِّرْنِي لِلْمَوْتِ وَ
بَعْدَهُ اللَّهُمَّ وَاجْعَلِ الصِّحَّةَ وَالنُّورَ فِي سَمْعِي وَبَصَرِي وَالْجِدَةَ وَالْخَيْرَ فِي طُرُقِي وَالْهُدَى وَ
الْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَمَذْهَبِي وَالْمِيزَانَ أَبَداً نُصْبَ عَيْنِي وَالذِّكْرَ وَالْمَوْعِظَةَ شِعَارِي وَدِثَارِي
وَالْفِكْرَةَ وَالْعِبْرَةَ [illegible] وَوَفِّقْ لِلْاِنْتِبَاهِ فِي [illegible]
وَغَلَبَةً عَلَى [illegible] وَسَدِّدْنِي

وَالرِّضا بِقَضائِكَ وَقَدَرِكَ اَقْصى عَزْمي وَنِهايَتي وَاَبْعَدَ هَمّي وَغايَتي حَتّى لا اَتَّقِيَ اَحَداً
مِنْ خَلْقِكَ بِديني وَلا اَطْلُبَ بِهِ غَيْرَ آخِرَتي وَلا اَسْتَدْعِيَ مِنْهُ اِطْرائي وَمَدْحي وَاجْعَلْ
خَيْرَ الْعَواقِبِ عاقِبَتي وَخَيْرَ الْمَصائِرِ مَصيري وَاَنْعَمَ الْعَيْشِ عَيْشي وَاَفْضَلَ الْهُدى هُداىَ
وَاَوْفَرَ الْحُظُوظِ حَظّي وَاَجْزَلَ الْاَقْسامِ قِسْمي وَنَصيبي وَكُنْ لي يا رَبِّ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلِيّاً وَاِلى
كُلِّ خَيْرٍ دَليلاً وَقائِداً وَمِنْ كُلِّ باغٍ وَحَسُودٍ ظَهيراً وَمانِعاً اَللّٰهُمَّ بِكَ اعْتِدادي وَعِصْمَتي
وَثِقَتي وَتَوْفيقي وَحَوْلي وَقُوَّتي وَلَكَ مَحْياىَ وَمَماتي وَفي قَبْضَتِكَ سُكُوني وَحَرَكَتي وَاِنَّ
بِعُرْوَتِكَ الْوُثْقَى اسْتِمْساكي وَوُصْلَتي وَعَلَيْكَ فِي الْاُمُورِ كُلِّها اعْتِمادي وَتَوَكُّلي وَمِنْ عَذابِ
جَهَنَّمَ وَمَسِّ سَقَرَ نَجاتي وَخَلاصي وَفي دارِ اَمْنِكَ وَكَرامَتِكَ مَثْواىَ وَمُنْقَلَبي وَعَلى اَيْدي
سادَتي وَمَوالِيَّ آلِ الْمُصْطَفى فَوْزي وَفَرَجي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِلْمُؤْمِنينَ
وَالْمُؤْمِناتِ وَالْمُسْلِمينَ وَالْمُسْلِماتِ وَاغْفِرْ لي وَلِوالِدَيَّ وَما وَلَدا وَاَهْلِ بَيْتي وَجيراني
وَلِكُلِّ مَنْ قَلَّدَني يَداً مِنَ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ اِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظيمٍ ٧ چهارم دعائی است
با مضامین عالیه که بعد از زیارت هر یک از ائمّه علیهم السّلام خوانده میشود و این دعا را سیّد بن
طاوس در مصباح الزائر بعد از زیارت جامعه مذکوره نقل فرموده و آن دعاء شریف این است
اَللّٰهُمَّ اِنّي زُرْتُ هذَا الْاِمامَ مُقِرّاً بِاِمامَتِهِ مُعْتَقِداً لِفَرْضِ طاعَتِهِ فَقَصَدْتُ مَشْهَدَهُ
بِذُنُوبي وَعُيُوبي وَمُوبِقاتِ آثامي وَكَثْرَةِ سَيِّئاتي وَخَطاياىَ وَما تَعْرِفُهُ مِنّي مُسْتَجيراً بِعَفْوِكَ
مُسْتَعيذاً بِحِلْمِكَ راجِياً رَحْمَتَكَ لاجِئاً اِلى رُكْنِكَ عائِذاً بِرَاْفَتِكَ مُسْتَشْفِعاً بِوَلِيِّكَ وَ
ابْنِ اَوْلِيائِكَ وَصَفِيِّكَ وَابْنِ اَصْفِيائِكَ وَاَمينِكَ وَابْنِ اُمَنائِكَ وَخَليفَتِكَ وَابْنِ
هرگاه این دعا بعد از زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السّلام باشد عوض کلمه (وَابْنِ) در تمام چهار موضع (وَاَخي) گوید منه
خُلَفائِكَ الَّذينَ جَعَلْتَهُمُ الْوَسيلَةَ اِلى رَحْمَتِكَ وَرِضْوانِكَ وَالذَّريعَةَ اِلى رَاْفَتِكَ
وَغُفْرانِكَ اَللّٰهُمَّ وَاَوَّلُ حاجَتي اِلَيْكَ اَنْ تَغْفِرَ لي ما سَلَفَ مِنْ ذُنُوبي عَلى كَثْرَتِها وَاَنْ
تَعْصِمَني فيما بَقِيَ مِنْ عُمْري وَتُطَهِّرَ ديني مِمّا يُدَنِّسُهُ وَيَشينُهُ وَيُزْري بِهِ وَتَحْمِيَهُ مِنَ الرَّيْبِ
وَالشَّكِّ وَالْفَسادِ وَالشِّرْكِ وَتُثَبِّتَني عَلى طاعَتِكَ وَطاعَةِ رَسُولِكَ وَذُرِّيَّتِهِ النُّجَباءِ



ثُمَّ لا تَفْضَحْني يا مَنْ يَغْذُوني
بِالنِّعَمِ صَباحاً وَمَساءً
ارْحَمْني يَوْمَ آتيكَ فَرْداً
شاخِصاً اِلَيْكَ بَصَري
مُقَلَّداً عَمَلي قَدْ تَبَرَّأَ جَميعُ
الْخَلْقِ مِنّي نَعَمْ وَاَبي وَاُمّي
وَمَنْ كانَ لَهُ كَدّي وَسَعْيي
فَاِنْ لَمْ تَرْحَمْني فَمَنْ يَرْحَمُني
وَمَنْ يُؤْنِسُ فِي الْقَبْرِ وَحْشَتي
وَمَنْ يُنْطِقُ لِساني اِذا خَلَوْتُ
بِعَمَلي وَسائَلْتَني عَمّا
اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّي فَاِنْ قُلْتُ
نَعَمْ فَاَيْنَ الْمَهْرَبُ مِنْ
عَدْلِكَ وَاِنْ قُلْتُ لَمْ
اَفْعَلْ قُلْتَ اَلَمْ اَكُنِ الشّاهِدَ
عَلَيْكَ فَعَفْوَكَ عَفْوَكَ
يا مَوْلايَ قَبْلَ سَرابيلِ
الْقَطِرانِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ
يا مَوْلايَ قَبْلَ جَهَنَّمَ
وَالنّيرانِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ

السُّعَدَاءِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَتُكَ وَسَلَامُكَ وَبَرَكَاتُكَ وَتُحْيِيَنِي مَا أَحْيَيْتَنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ
وَتُمِيتَنِي إِذَا أَمَتَّنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ وَأَنْ لَا تَمْحُوَ مِنْ قَلْبِي مَوَدَّتَهُمْ وَمَحَبَّتَهُمْ وَبُغْضَ أَعْدَائِهِمْ وَ
مُرَافَقَةَ أَوْلِيَائِهِمْ وَبِرَّهُمْ وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ تَقَبَّلَ ذٰلِكَ مِنِّي وَتُحَبِّبَ إِلَيَّ عِبَادَتَكَ وَ
الْمُوَاظَبَةَ عَلَيْهَا وَتُنَشِّطَنِي لَهَا وَتُبَغِّضَ إِلَيَّ مَعَاصِيَكَ وَمَحَارِمَكَ وَتَدْفَعَنِي عَنْهَا وَتُجَنِّبَنِي
التَّقْصِيرَ فِي صَلَوَاتِي وَالْاِسْتِهَانَةَ بِهَا وَالتَّرَاخِيَ عَنْهَا وَتُوَفِّقَنِي لِتَأْدِيَتِهَا كَمَا فَرَضْتَ وَأَمَرْتَ
بِهِ عَلَى سُنَّةِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ خُضُوعًا وَخُشُوعًا وَ
تَشْرَحَ صَدْرِي لِإِيتَاءِ الزَّكٰوةِ وَإِعْطَاءِ الصَّدَقَاتِ وَبَذْلِ الْمَعْرُوفِ وَالْإِحْسَانِ إِلَى شِيعَةِ
آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَمُوَاسَاتِهِمْ وَلَا تَتَوَفَّانِي إِلَّا بَعْدَ أَنْ تَرْزُقَنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَزِيَارَةَ
قَبْرِ نَبِيِّكَ وَقُبُورِ الْأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ تَوْبَةً نَصُوحًا تَرْضَاهَا وَنِيَّةً تَحْمَدُهَا
وَعَمَلًا صَالِحًا تَقْبَلُهُ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي وَتُهَوِّنَ عَلَيَّ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ وَتَحْشُرَنِي
فِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَتَجْعَلَ دَمْعِي غَزِيرًا
فِي طَاعَتِكَ وَعَبْرَتِي جَارِيَةً فِيمَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ وَقَلْبِي عَطُوفًا عَلَى أَوْلِيَائِكَ وَتَصُونَنِي فِي هٰذِهِ
الدُّنْيَا مِنَ الْعَاهَاتِ وَالْآفَاتِ وَالْأَمْرَاضِ الشَّدِيدَةِ وَالْأَسْقَامِ الْمُزْمِنَةِ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ
وَالْحَوَادِثِ وَتَصْرِفَ قَلْبِي عَنِ الْحَرَامِ وَتُبَغِّضَ إِلَيَّ مَعَاصِيَكَ وَتُحَبِّبَ إِلَيَّ الْحَلَالَ وَتَفْتَحَ لِي
أَبْوَابَهُ وَتُثَبِّتَ نِيَّتِي وَفِعْلِي عَلَيْهِ وَتَمُدَّ فِي عُمُرِي وَتُغْلِقَ أَبْوَابَ الْمِحَنِ عَنِّي وَلَا تَسْلُبَنِي مَا
مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَلَا تَسْتَرِدَّ شَيْئًا مِمَّا أَحْسَنْتَ بِهِ إِلَيَّ وَلَا تَنْزِعَ مِنِّي النِّعَمَ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا
عَلَيَّ وَتَزِيدَ فِيمَا خَوَّلْتَنِي وَتُضَاعِفَهُ أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَتَرْزُقَنِي مَالًا كَثِيرًا وَاسِعًا
سَائِغًا هَنِيئًا نَامِيًا وَافِيًا وَعِزًّا بَاقِيًا كَافِيًا وَجَاهًا عَرِيضًا مَنِيعًا وَنِعْمَةً سَابِغَةً عَامَّةً
وَتُغْنِيَنِي بِذٰلِكَ عَنِ الْمَطَالِبِ الْمُنَكَّدَةِ وَالْمَوَارِدِ الصَّعْبَةِ وَتُخَلِّصَنِي مِنْهَا مُعَافًى فِي دِينِي وَ
[illegible]
[illegible]

مَحْمُودَةً حَسَنَةً سَلِيمَةً وَتَجْعَلَنِي رَحِيبَ الصَّدْرِ وَاسِعَ الْحَالِ حَسَنَ الْخُلُقِ بَعِيداً مِنَ الْبُخْلِ
وَالْمَنْعِ وَالنِّفَاقِ وَالْكِذْبِ وَالْبَهْتِ وَقَوْلِ الزُّورِ وَتُرْسِخَ فِي قَلْبِي مَحَبَّةَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَشِيعَتِهِمْ
وَتَحْرُسَنِي يَا رَبِّ فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَأَهْلِ حُزَانَتِي وَإِخْوَانِي وَأَهْلِ مَوَدَّتِي وَذُرِّيَّتِي
بِرَحْمَتِكَ وَجُودِكَ اللّٰهُمَّ هٰذِهِ حَاجَاتِي عِنْدَكَ وَقَدِ اسْتَكْثَرْتُهَا لِلُؤْمِي وَشُحِّي وَهِيَ عِنْدَكَ
صَغِيرَةٌ حَقِيرَةٌ وَعَلَيْكَ سَهْلَةٌ يَسِيرَةٌ فَأَسْأَلُكَ بِجَاهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَكَ
وَبِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَبِمَا أَوْجَبْتَ لَهُمْ وَبِسَائِرِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَصْفِيَائِكَ وَأَوْلِيَائِكَ
الْمُخْلَصِينَ مِنْ عِبَادِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ لَمَّا قَضَيْتَهَا كُلَّهَا وَأَسْعَفْتَنِي بِهَا وَلَمْ تُخَيِّبْ
أَمَلِي وَرَجَائِي اللّٰهُمَّ وَشَفِّعْ صَاحِبَ هٰذَا الْقَبْرِ فِيَّ يَا سَيِّدِي يَا وَلِيَّ اللّٰهِ يَا أَمِينَ اللّٰهِ
أَسْأَلُكَ أَنْ تَشْفَعَ لِي إِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي هٰذِهِ الْحَاجَاتِ كُلِّهَا بِحَقِّ آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ وَبِحَقِّ
أَوْلَادِكَ الْمُنْتَجَبِينَ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ الْمَنْزِلَةَ الشَّرِيفَةَ وَالْمَرْتَبَةَ الْجَلِيلَةَ
وَالْجَاهَ الْعَرِيضَ اللّٰهُمَّ لَوْ عَرَفْتُ مَنْ هُوَ أَوْجَهُ عِنْدَكَ مِنْ هٰذَا الْإِمَامِ وَمِنْ آبَائِهِ وَأَبْنَائِهِ
الطَّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالصَّلٰوةُ لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعَائِي وَقَدَّمْتُهُمْ أَمَامَ حَاجَتِي وَطَلِبَاتِي هٰذِهِ
فَاسْمَعْ مِنِّي وَاسْتَجِبْ لِي وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ وَمَا قَصُرَتْ عَنْهُ
مَسْأَلَتِي وَلَمْ تَبْلُغْهُ فِطْنَتِي مِنْ صَالِحِ دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي فَامْنُنْ بِهِ عَلَيَّ وَاحْفَظْنِي وَاحْرُسْنِي
وَهَبْ لِي وَاغْفِرْ لِي وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ أَوْ مَكْرُوهٍ مِنْ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ أَوْ سُلْطَانٍ عَنِيدٍ أَوْ مُخَالِفٍ فِي
دِينٍ أَوْ مُنَازِعٍ فِي دُنْيَا أَوْ حَاسِدٍ عَلَيَّ نِعْمَةً أَوْ ظَالِمٍ أَوْ بَاغٍ فَاقْبِضْ عَنِّي يَدَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ
وَاشْغَلْهُ بِنَفْسِهِ وَاكْفِنِي شَرَّهُ وَشَرَّ أَتْبَاعِهِ وَشَيَاطِينِهِ وَأَجِرْنِي مِنْ كُلِّ مَا يَضُرُّنِي وَيُجْحِفُ بِي
وَأَعْطِنِي جَمِيعَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مِمَّا أَعْلَمُ وَمِمَّا لَا أَعْلَمُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَ
لِإِخْوَانِي وَأَخَوَاتِي وَأَعْمَامِي وَعَمَّاتِي وَأَخْوَالِي وَخَالَاتِي وَأَجْدَادِي وَجَدَّاتِي وَأَوْلَادِ
وَذَرَارِيهِمْ وَأَزْوَاجِي وَذُرِّيَّاتِي وَأَقْرِبَائِي وَأَصْدِقَائِي وَجِيرَانِي وَإِخْوَانِي فِيكَ مِنْ
أَهْلِ الشَّرْقِ وَالْغَرْبِ وَلِجَمِيعِ أَهْلِ مَوَدَّتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ

(زيادة تحفة)

زیادتی کہ حضرت در جواب او ابو المعز بود کہ بسیار بخوانند
ابتدا کہ ذکر شریف این
بسم الله الرحمن الرحيم
لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
هفتم در حدیث قدسی است کہ ای محمد بگو بکسانیکہ میخواهند تقرب بجویند بسوی من بدانند و یقین کنند کہ این کلام افضل است از هر چیزی کہ تقرب میجویند بسوی من بعد از فرائض
و آن کلام این است کہ میگوئی
اللّٰهم انه لم یمس احد من خلقك انت الیه احسن صنیعا ولا لك الیه ذو مر کرامة ولا علیه ابین فضلا ولا به اشد رفقا ولا علیه اشد حیاطة ولا اشد تعطفا منك علیه وان کان

وَالْاَمْواتِ وَلِجَميعِ مَنْ عَلَّمَني خَيْراً اَوْ تَعَلَّمَ مِنّي عِلْماً اَللّٰهُمَّ اَشْرِكْهُمْ في صالِحِ دُعائي وَزِيارَتي لِمَشْهَدِ حُجَّتِكَ وَوَلِيِّكَ وَاَشْرِكْني في صالِحِ اَدْعِيَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَبَلِّغْ وَلِيَّكَ مِنْهُمُ السَّلامَ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ يا سَيِّدي يا مَوْلايَ (یا فلان بن فلان) صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ رُوحِكَ وَبَدَنِكَ اَنْتَ وَسيلَتي اِلَى اللّٰهِ وَذَريعَتي اِلَيْهِ وَلي حَقُّ مُوالاتي وَتَاْميلي فَكُنْ شَفيعي اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي الْوُقُوفِ عَلىٰ قِصَّتي هٰذِهِ وَصَرْفي عَنْ مَوْقِفي هٰذا بِالنُّجْحِ وَبِما سَاَلْتُهُ كُلِّهِ بِرَحْمَتِهِ وَقُدْرَتِهِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْني عَقْلاً كامِلاً وَلُبّاً راجِحاً وَعِزّاً باقِياً وَقَلْباً زَكِيّاً وَعَمَلاً كَثيراً وَاَدَباً بارِعاً وَاجْعَلْ ذٰلِكَ كُلَّهُ لي وَلا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

**پنجم** در ذکر زیارت وداع که هر یک از ائمه علیهم السلام بآن وداع کرده شوند بدانکه از جملهٔ آداب زیارت چنانچه در محل خود ذکر شده وداع کردن زائرست مزور را در وقت بیرون رفتن از بلد آن بزرگوار بآنچه از ایشان رسیده چنانچه در غالب مشاهد میشود و ما در مفاتیح در ابواب زیارات ائمه علیهم السلام برای هر یک از ایشان صلوات الله علیهم وداعی نقل کردیم و در وداع حضرت سید الشهداء علیه السلام کفایت کردیم بهمان زیارت وداع که در ادب بیستم از آداب زیارت آنحضرت ذکر شد و بالجمله در اینجا ذکر میکنیم زیارت وداعی که شیخ محمد بن المشهدی از برای باب وداع مزار کبیر نقل کرده و سید بن طاوس بعد از زیارت جامعهٔ مذکوره و ما نقل میکنیم از مصباح الزائر و هرگاه خواستی وداع کنی هر یک ایشان را در هر یک از مشاهد مشرفه که هستی بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّةِ وَمَعْدِنَ الرِّسالَةِ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا سَئِمٍ وَلا قالٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ عَلَيْكُمْ يا اَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّةِ اِنَّهُ حَميدٌ مَجيدٌ سَلامَ وَلِيٍّ غَيْرِ راغِبٍ عَنْكُمْ وَلا مُنْحَرِفٍ عَنْكُمْ وَلا مُسْتَبْدِلٍ بِكُمْ وَلا مُؤْثِرٍ عَلَيْكُمْ وَلا زاهِدٍ في قُرْبِكُمْ لا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَةِ قُبُورِكُمْ وَاِتْيانِ مَشاهِدِكُمْ وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَحَشَرَنِيَ اللّٰهُ في زُمْرَتِكُمْ وَاَوْرَدَني حَوْضَكُمْ وَاَرْضاكُمْ عَنّي وَمَكَّنَني في دَوْلَتِكُمْ وَاَحْياني في رَجْعَتِكُمْ وَمَلَّكَني في اَيّامِكُمْ وَشَكَرَ سَعْيي بِكُمْ وَغَفَرَ ذَنْبي بِكُمْ وَاَقالَ عَثْرَتي بِكُمْ وَ...

جميع الخلق من بعدي ... من ذلك مثل ... فاشهد ... انت بيني ... ان لك الفضل والطول ... عليّ ... فيها ...

بِحُبِّكُمْ وَاَعْلىٰ كَعْبي بِمُوالاتِكُمْ وَشَرِّفْني بِطاعَتِكُمْ وَاَعِزَّني بِهُداكُمْ وَجَعَلَني مِمَّنْ يَنْقَلِبُ
مُفْلِحاً مُنْجِحاً سالِماً غانِماً مُعافاً غَنِيّاً فائِزاً بِرِضْوانِ اللهِ وَفَضْلِهِ وَكِفايَتِهِ بِاَفْضَلِ ما
يَنْقَلِبُ بِهِ اَحَدٌ مِنْ زُوّارِكُمْ وَمَواليكُمْ وَمُحِبّيكُمْ وَشيعَتِكُمْ وَرَزَقَنِيَ اللهُ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ
الْعَوْدَ ما اَبْقاني رَبّي بِنِيَّةٍ صادِقَةٍ وَايمانٍ وَتَقْوىٰ وَاِخْباتٍ وَرِزْقٍ واسِعٍ حَلالٍ طَيِّبٍ
اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتِهِمْ وَذِكْرِهِمْ وَالصَّلوٰةِ عَلَيْهِمْ وَاَوْجِبْ لِيَ الْمَغْفِرَةَ وَ
الرَّحْمَةَ وَالْخَيْرَ وَالْبَرَكَةَ وَالنُّورَ وَالْايمانَ وَحُسْنَ الْاِجابَةِ كَما اَوْجَبْتَ لِاَوْلِيائِكَ الْعارِفينَ
بِحَقِّهِمُ الْمُوجِبينَ طاعَتَهُمْ وَالرّاغِبينَ في زِيارَتِهِمُ الْمُتَقَرِّبينَ اِلَيْكَ وَاِلَيْهِمْ بِاَبي اَنْتُمْ
وَاُمّي وَنَفْسي وَمالي وَاَهْلي اِجْعَلُوني مِنْ هَمِّكُمْ وَصَيِّرُوني في حِزْبِكُمْ وَاَدْخِلُوني في شَفاعَتِكُمْ وَ
اذْكُرُوني عِنْدَ رَبِّكُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْ اَرْواحَهُمْ وَاَجْسادَهُمْ عَنّي
تَحِيَّةً كَثيرَةً وَسَلاماً وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ ششم در تحفة الزائر روایت
کرده از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرگاه ترا حاجتی بسوی خدا بتعالی باشد یا از امری خائف
وترسان باشی در کاغذی بنویس بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِاَحَبِّ
الْاَسْماءِ اِلَيْكَ وَاَعْظَمِها لَدَيْكَ وَاَتَقَرَّبُ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِمَنْ اَوْجَبْتَ حَقَّهُ عَلَيْكَ
بِمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسىٰ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةِ
الْمُنْتَظَرِ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ اِكْفِني كَذا وَكَذا بعوض کذا و کذا حاجت خود را ذکر کنی پس
رقعه را بپیچ و در بندقه از گل بگذار و در میان آب جاری یا چاهی بینداز که حقتعالی
بزودی فرج کرامت فرماید هفتم بسند معتبر مرویست که شیخ ابو عمرو نائب اول امام عصر
صلوات الله علیه این دعا را املا فرمود با بو علی محمّد بن همّام و امر فرمود او را که آن را بخواند
و سیّد بن طاوس در جمال الاسبوع بعد از ذکر دعاهای وارده بعد از نماز عصر جمعه و صلوات
کبیره این دعا را ذکر کرده فرموده و اگر برای تو عذری باشد از جمیع آنچه ذکر کردیم پس حذر کن

که این دعا از ادعیهٔ مشهوره است و آن سه دعا است که برای حوائج دنیا و آخرت و مشایخ از ابان بن تغلب متصل نقل کرده اند و بعض از ادعیه آن در مصباح متهجد و مصباح کفعمی ذکر شده و هر که طالب تمام آنها است رجوع کند بکتاب بلد الامین تا البته دعای مجاری با جواهر دیگر از آن نقل میکنیم

مجلسی ره در زاد المعاد نقل کرده که هر که اراده کرده که بیرون رود از اهل خود بحاجتی یا سفری و دوست داشته باشد که او را برگرداند با منزل او در دعا ... و فتیله ... بسم الله مخرجی و بِاِذْنِهِ

از آنچه مهمل گذاری خواندن این دعا را پس بدرستیکه ما شناختیم این را از فضل خداوند جل
جلاله که مخصوص فرموده ما را بآن پس اعتماد کن بآن و آن دعا اینست اللّهم عرّفنی نفسک
فانّک ان لم تعرّفنی نفسک لم اعرف رسولک اللّهم عرّفنی رسولک فانّک ان لم تعرّفنی
رسولک لم اعرف حجّتک اللّهم عرّفنی حجّتک فانّک ان لم تعرّفنی حجّتک ضللت
عن دینی اللّهم لا تمتنی میتة جاهلیّة ولا تزغ قلبی بعد اذ هدیتنی اللّهم فکما هدیتنی
لولایة من فرضت علیّ طاعته من ولایة ولاة امرک بعد رسولک صلواتک علیه
وآله حتّی والیت ولاة امرک امیر المؤمنین علیّ بن ابیطالب والحسن والحسین وعلیّا و
محمّدا وجعفرا وموسی وعلیّا ومحمّدا وعلیّا والحسن والحجّة القائم المهدیّ صلواتک
علیهم اجمعین اللّهم فثبّتنی علی دینک واستعملنی بطاعتک ولیّن قلبی لولیّ امرک و
عافنی ممّا امتحنت به خلقک وثبّتنی علی طاعة ولیّ امرک الّذی سترته عن خلقک و
باذنک غاب عن بریّتک وامرک ینتظر وانت العالم غیر المعلّم بالوقت الّذی فیه صلاح
امر ولیّک فی الاذن له باظهار امره وکشف ستره فصبّرنی علی ذلک حتّی لا احبّ تعجیل
ما اخّرت ولا تاخیر ما عجّلت ولا اکشف ما سترت ولا ابحث عمّا کتمت ولا انازعک
فی تدبیرک ولا اقول لم وکیف وما بال ولیّ الامر لا یظهر وقد امتلأت الارض من الجور
وافوّض اموری کلّها الیک اللّهم انّی اسألک ان ترینی ولیّ امرک ظاهرا نافذ الامر
مع علمی بانّ لک السّلطان والقدرة والبرهان والحجّة والمشیّة والحول والقوّة
فافعل ذلک بی وبجمیع المؤمنین حتّی ننظر الی ولیّ امرک صلواتک علیه ظاهر المقالة
واضح الدّلالة هادیا من الضّلالة شافیا من الجهالة ابرز یا ربّ مشاهدته وثبّت قواعده
واجعلنا ممّن تقرّ عینه برؤیته واقمنا بخدمته وتوفّنا علی ملّته واحشرنا فی زمرته
اللّهم اعذه من شرّ جمیع ما خلقت وذرأت وبرأت وانشأت وصوّرت واحفظه
من بین یدیه ومن خلفه وعن یمینه وعن شماله ومن فوقه ومن تحته بحفظک

الذي لا يضيع من حفظته به واحفظ فيه رسولك ووصي رسولك عليه وآله السلام
اللهم ومد في عمره وزد في اجله واعنه على ما وليته واسترعيته وزد في كرامتك له
فانه الهادي المهدي والقائم المهتدي والطاهر التقي الزكي النقي الرضي المرضي الصابر
الشكور المجتهد اللهم ولا تسلبنا اليقين لطول الامد في غيبته وانقطاع خبره عنا
ولا تنسنا ذكره وانتظاره والايمان به وقوة اليقين في ظهوره والدعاء له والصلوة
عليه حتى لا يقنطنا طول غيبته من قيامه ويكون يقيننا في ذلك كيقيننا في قيام رسولك
صلواتك عليه وآله وما جاء به من وحيك وتنزيلك فقو قلوبنا على الايمان به حتى تسلك
بنا على يديه منهاج الهدى والمحجة العظمى والطريقة الوسطى وقونا على طاعته وثبتنا
على متابعته واجعلنا في حزبه واعوانه وانصاره والراضين بفعله ولا تسلبنا
ذلك في حيوتنا ولا عند وفاتنا حتى تتوفانا ونحن على ذلك لا شاكين ولا ناكثين و
لا مرتابين ولا مكذبين اللهم عجل فرجه وايده بالنصر وانصر ناصريه واخذل خاذليه
ودمدم على من نصب له وكذب به واظهر به الحق وامت به الجور واستنقذ به عبادك
المؤمنين من الذل وانعش به البلاد واقتل به جبابرة الكفر واقصم به رؤس الضلالة
وذلل به الجبارين والكافرين وابر به المنافقين والناكثين وجميع المخالفين والملحدين
في مشارق الارض ومغاربها وبرها وبحرها وسهلها وجبلها حتى لا تدع منهم ديارا
ولا تبقي لهم آثارا طهر منهم بلادك واشف منهم صدور عبادك وجدد به ما امتحى من
دينك واصلح به ما بدل من حكمك وغير من سنتك حتى يعود دينك به وعلى يديه
غضا جديدا صحيحا لا عوج فيه ولا بدعة معه حتى تطفئ بعدله نيران الكافرين فانه
عبدك الذي استخلصته لنفسك وارتضيته لنصر دينك واصطفيته بعلمك
وعصمته من الذنوب وبرأته من العيوب واطلعته على الغيوب وانعمت عليه
وطهرته من الرجس ونقيته من الدنس اللهم فصل عليه وعلى آبائه الائمة

ما شاء الله لا قوة الا بالله ... التخشع والتذلل لا اله الا هو ...
... دو ذکر نماز و دعا
در شب نیمه شعبان از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که چون ... دو رکعت نماز بکن ... پس حمد الهی کن و صلوات بر محمد و آل محمد بفرست پس این دعا ...
دعا بخوان اللهم ارزقني ... فانك سميع الدعاء

الطّاهرين وعلى شيعته المنتجبين وبلّغهم من آمالهم ما يأملون واجعل ذلك
منّا خالصاً من كلّ شكّ وشبهة ورياء وسمعة حتّى لا نريد به غيرك ولا نطلب
به الّا وجهك اللّهمّ انّا نشكو اليك فقد نبيّنا وغيبة امامنا وشدّة الزّمان علينا
ووقوع الفتن بنا وتظاهر الأعداء علينا وكثرة عدوّنا وقلّة عددنا اللّهمّ فافرج ذلك
عنّا بفتح منك تعجّله ونصر منك تعزّه وامام عدل تظهره اله الحقّ آمين اللّهمّ انّا
نسئلك ان تأذن لوليّك في اظهار عدلك في عبادك وقتل اعدائك في بلادك
حتّى لا تدع للجور يا ربّ دعامة الّا قصمتها ولا بقيّة الّا افنيتها ولا قوّة الّا اوهنتها
ولا ركناً الّا هدمته ولا حدّاً الّا فللته ولا سلاحاً الّا اكللته ولا راية الّا نكّستها
ولا شجاعاً الّا قتلته ولا جيشاً الّا خذلته وارمهم يا ربّ بحجرك الدّامغ واضربهم
بسيفك القاطع وبأسك الّذي لا تردّه عن القوم المجرمين وعذّب اعدائك واعداء وليّك
واعداء رسولك صلواتك عليه وآله بيد وليّك وايدي عبادك المؤمنين اللّهمّ
اكف وليّك وحجّتك في ارضك هول عدوّه وكيد من اراده وامكر بمن مكر به واجعل
دائرة السّوء على من اراد به سوءاً واقطع عنه مادّتهم وارعب له قلوبهم وزلزل اقدامهم
وخذهم جهرة وبغتة وشدّد عليهم عذابك واخزهم في عبادك والعنهم في بلادك واسكنهم
اسفل نارك واحط بهم اشدّ عذابك واصلهم ناراً واحش قبور موتاهم ناراً واصلهم
حرّ نارك فانّهم اضاعوا الصّلوة واتّبعوا الشّهوات واضلّوا عبادك واخربوا بلادك
اللّهمّ واحي بوليّك القرآن وارنا نوره سرمداً لا ليل فيه واحي به القلوب الميّتة
واشف به الصّدور الوغرة واجمع به الأهواء المختلفة على الحقّ واقم به الحدود المعطّلة
والأحكام المهملة حتّى لا يبقى حقّ الّا ظهر ولا عدل الّا زهر واجعلنا يا ربّ من اعوانه
ومقوية سلطانه والمؤتمرين لأمره والرّاضين بفعله والمسلّمين لأحكامه وممّن لا
حاجة به الى التّقيّة من خلقك وانت يا ربّ الّذي تكشف الضّرّ وتجيب المضطرّ

اِذْ دَعاكَ وَنَجّى مِنَ الْكَرْبِ الْعَظيمِ فَاكْشِفِ الضُّرَّ عَنْ وَلِيِّكَ وَاجْعَلْهُ خَليفَةً في اَرْضِكَ
كَما ضَمِنْتَ لَهُ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْني مِنْ خُصَماءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ وَلا تَجْعَلْني مِنْ اَعْداءِ آلِ
مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ وَلا تَجْعَلْني مِنْ اَهْلِ الْحَنَقِ وَالْغَيْظِ عَلى آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ فَاِنّي
اَعُوذُ بِكَ مِنْ ذٰلِكَ فَاَعِذْني وَاَسْتَجيرُ بِكَ فَاَجِرْني اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْني
بِهِمْ فائِزاً عِنْدَكَ فِي الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبينَ آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ هشتم در آداب
زیارت بنیابتست بدانکه ثواب زیارت هر یك از رسول خدا و ائمه هُدی را علیهم السلام هدیه روح
مقدس هر یك از ایشان میتوانکرد و همچنین بروح هر یك از مؤمنان هدیه میتوانکرد و زیارت
بنیابت ایشان میتوانکرد چنانکه بسند معتبر منقولستکه داود صرمی بحضرت امام علی نقی علیه السلام
عرضکرد که من پدر ترا زیارتکردم و ثوابش را از برای تو قرار دادم فرمود که تورا از جانب خدا اجر و ثواب
عظیم هست و از جانب ما حمد و ثنا و در حدیث دیگر منقولستکه امام علی نقی علیه السلام شخصی را فرستاد
بحایر امام حسین علیه السلام که از برای آنحضرت زیارت و دعا کند و بسند معتبر از حضرت امام موسی بن جعفر
علیهما السلام منقولستکه چون بزیارت مرقد منور رسولخدا صلی الله علیه و آله و سلم بروی و از اعمال زیارت
فارغشوی دو رکعت نماز بکن و بایست نزد سر رسولخدا صلی الله علیه و آله و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا نَبِيَّ اللّٰهِ مِنْ اَبي وَاُمّي وَزَوْجَتي وَوَلَدي وَحامَّتي وَمِنْ جَميعِ اَهْلِ بَلَدي حُرِّهِمْ وَعَبْدِهِمْ وَاَبْيَضِهِمْ
وَاَسْوَدِهِمْ پس بهر کس از اهل بلد خود بگوئی که من بنیابت تو بپیغمبر سلام دادم صادق خواهی بود
و در بعضی از روایات وارد استکه از بعضی از ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین سؤال
نمودند از مردیکه دو رکعت نماز میکند یا یکروز روزه میدارد یا حج یا عمره بجامی آورد یا زیارت
میکند رسولخدا یا یکی از ائمه طاهرین علیهم السلام را و ثواب آنرا از برای پدر و مادر خود یا برادر مؤمن
خود هدیه میکند آیا او را ثوابی هست فرمود که ثواب آن عمل بآنشخص میرسد بی آنکه از ثواب او چیزی کم
شود و شیخ طوسی ره در تهذیب فرموده است کیکه بنیابت برادر مؤمن زیارت رود با جر ثابت چون
فارغ شود از غسل زیارت و موافق بعضی از نسخ از عمل زیارت بگوید اَللّٰهُمَّ ما اَصابَني مِنْ

(دعای توبه)

رَزَقْتَني بِعَيْنَيْنِ اَللّٰهُمَّ اِنّي
وَجَدْتُ فيما اَنْزَلْتَ مِنْ
كِتابِكَ وَبَشَّرْتَ بِهِ عِبادَكَ
اَنْ قُلْتَ يا عِبادِيَ الَّذينَ
اَسْرَفُوا عَلى اَنْفُسِهِمْ لا
تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ
اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَميعاً
وَقَدْ تَقَدَّمَ مِنّي ما قَدْ عَلِمْتَ
وَما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّي فَيا
سَوْاَتاهُ مِمّا اَحْصاهُ عَلَيَّ
كِتابُكَ فَلَوْلَا الْمَواقِفُ الَّتي
اُؤَمِّلُ مِنْ عَفْوِكَ الَّذي
شَمِلَ كُلَّ شَيْءٍ لَاَلْقَيْتُ
بِيَدي وَلَوْ اَنَّ اَحَداً
اسْتَطاعَ الْهَرَبَ مِنْ رَبِّهِ
لَكُنْتُ اَنَا اَحَقَّ بِالْهَرَبِ مِنْكَ
وَاَنْتَ لا تَخْفى عَلَيْكَ خافِيَةٌ
فِي الْاَرْضِ وَلا فِي السَّماءِ
اِلّا اَتَيْتَ بِها وَ
كَفى

تعباً و نصباً و شعثاً او لغوباً فاجر فلان بن فلان فیه واجرنی فی قضائی عنه پس
چون زیارت کند در آخر زیارت بگوید السلام علیک یا مولای عن فلان بن فلان اتیتک
زائراً عنه فاشفع له عند ربک پس هر دعا که خواهد از برای او بکند و نیز فرموده است که چون
کسی خواهد که بنیابت دیگری زیارت کند بگوید اللهم ان فلان بن فلان اوفدنی الی مولیه
و موالیّ لازور عنه رجاء لجزیل الثواب و فراراً من سوء الحساب اللهم انه یتوجه الیک
باولیائه الدالین علیک فی غفرانک ذنوبه و حط سیئاته و یتوسل الیک بهم عند
مشهد امامه صلوات الله علیهم اللهم فتقبل منه واقبل شفاعة اولیائه صلوات
الله علیهم فیه اللهم جازه علی حسن نیته و صحیح عقیدته و صحة موالاته احسن ما
جازیت احداً من عبیدک المؤمنین وادم له ما خولته واستعمله صالحاً فیما آتیته
ولا تجعلنی آخر وافد له یوفده اللهم اعتق رقبته من النار واوسع علیه من رزقک
الحلال الطیب واجعله من رفقاء محمد وآل محمد وبارک له فی ولده وماله واهله و
ما ملکت یمینه اللهم صل علی محمد وآل محمد وحل بینه وبین معاصیک حتی لا
یعصیک واعنه علی طاعتک وطاعة اولیائک حتی لا تفقده حیث امرته ولا تراه حیث
نهیته اللهم صل علی محمد وآل محمد واغفر له وارحمه واعف عنه وعن جمیع المؤمنین و
المؤمنات اللهم صل علی محمد وآل محمد واعذه من هول المطلع ومن فزع یوم القیمة وسوء
المنقلب ومن ظلمة القبر ووحشته ومن مواقف الخزی فی الدنیا والآخرة اللهم صل علی
محمد وآل محمد واجعل جائزته فی موقفی هذا غفرانک وتحفته فی مقامی هذا عند امامی
صلی الله علیه ان تقیل عثرته وتقبل معذرته وتتجاوز عن خطیئته وتجعل التقوی
زاده وما عندک خیراً له فی معاده وتحشره فی زمرة محمد وآل محمد صلی الله علیه وآله
وتغفر له ولوالدیه فانک خیر مرغوب الیه واکرم مسؤول اعتمده العباد علیه اللهم
ولکل مؤتمن جائزة ولکل زائر کرامة فاجعل جائزته فی موقفی هذا غفرانک والجنة

(دعای ندبه)
[illegible]

لَهُ وَلِجَميعِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ اَللّهُمَّ وَاَنَا عَبْدُكَ الْخاطِئُ الْمُذْنِبُ الْمُقِرُّ بِذُنُوبِهِ فَاَسْئَلُكَ يا اَللّهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ لا تَحْرِمَني بَعْدَ ذلِكَ الْاَجْرَ وَالثَّوابَ مِنْ فَضْلِ عَطائِكَ وَكَرَمِ تَفَضُّلِكَ پس برو بنزد ضریح مقدس و دستها را بسوی آسمان بلند کند و بقبله و بگوید یا مَوْلايَ يا اِمامي عَبْدُكَ فُلانُ بْنُ فُلانٍ اَوْفَدَني زائِراً لِمَشْهَدِكَ يَتَقَرَّبُ اِلَى اللّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِذلِكَ وَاِلى رَسُولِهِ وَاِلَيْكَ يَرْجُو بِذلِكَ فَكاكَ رَقَبَتِهِ مِنَ النّارِ مِنَ الْعُقُوبَةِ فَاغْفِرْ لَهُ وَلِجَميعِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ يا اَللّهُ يا اَللّهُ يا اَللّهُ يا اَللّهُ يا اَللّهُ يا اَللّهُ

(لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ الْحَليمُ الْكَريمُ لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ الْعَلِيُّ الْعَظيمُ اَسْئَلُكَ)

(اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَسْتَجيبَ لي فيهِ وَفي)

(جَميعِ اِخْواني وَاَخَواتي وَوُلْدي وَاَهْلي)

(بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ يا اَرْحَمَ)

(الرّاحِمينَ)

## (ملحقات دوم مفاتیح)

(بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ)

مخفی نماناد که این نسخهٔ شریفه از جهة خط و چاپ و صحت از سایر چاپها امتیاز دارد بعلاوه آنکه مصنف در مفاتیح چند دعا را بواسطهٔ طول آن اول آنرا ذکر کرده و بقیه اشرا نقل ننموده ما در اینجا آن بقیه را ذکر مینمائیم تا اشخاصیکه این کتاب را دارند محتاج بکتاب دیگر نشوند و چون در مفاتیح برای امامزادها زیارتی نقل نشده در اینجا یک زیارتی برای امامزادها نقل میکنیم امید که منظور نظر اهل معرفت و دعا واقع شود و قدر آنرا دانسته احترام و شکر مؤلف و کاتب و بانی طبع آنرا بجا آورده باشند والله الموفق **اما دعاها** اول دعای نماز حضرت امام حسین علیه السلام که در مفاتیح اول آن ذکر شده و تمامش این است اَللّهُمَّ اَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِآدَمَ وَحَوّاءَ اِذْ قالا رَبَّنا ظَلَمْنا اَنْفُسَنا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنا وَتَرْحَمْنا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخاسِرينَ وَناداكَ نُوحٌ فَاسْتَجَبْتَ

---

... يَزيدُ في مُلْكِكَ مِثْقالَ ذَرَّةٍ وَلَوْ اَنَّ عَذابي مِمّا يَزيدُ في مُلْكِكَ لَسَئَلْتُكَ الصَّبْرَ عَلَيْهِ وَاَحْبَبْتُ اَنْ يَكُونَ ذلِكَ لَكَ وَلكِنْ سُلْطانُكَ اَللّهُمَّ اَعْظَمُ وَمُلْكُكَ اَدْوَمُ مِنْ اَنْ تَزيدَ فيهِ طاعَةُ الْمُطيعينَ اَوْ تَنْقُصَهُ مَعْصِيَةُ الْمُذْنِبينَ فَارْحَمْني يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَتَجاوَزْ عَنّي يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحيمُ

### ملحقات باقیات صالحات

### دعای حضرت سجاد علیه السلام

(وَكانَ مِنْ دُعائِهِ عَلَيْهِ السَّلامُ في ذِكْرِ التَّوْبَةِ وَطَلَبِها)

اَللّهُمَّ يا مَنْ لا يَصِفُهُ نَعْتُ الْواصِفينَ وَيا مَنْ لا يُجاوِزُهُ رَجاءُ الرّاجينَ وَيا مَنْ لا يَضيعُ لَدَيْهِ اَجْرُ الْمُحْسِنينَ وَيا مَنْ هُوَ

لَهُ وَنَجَّيْتَهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَاَطْفَاْتَ نَارَ نَمْرُودَ عَنْ خَلِيلِكَ اِبْرٰهِيمَ فَجَعَلْتَهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَاَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِاَيُّوبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهُ اَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَكَشَفْتَ مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْتَهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ وَاَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِذِي النُّونِ حِينَ نَادَاكَ فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَمِّ وَاَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِمُوسٰى وَهٰرُونَ دَعْوَتَهُمَا حِينَ قُلْتَ قَدْ اُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا اَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَغَفَرْتَ لِدَاوُدَ ذَنْبَهُ وَتُبْتَ عَلَيْهِ رَحْمَةً مِنْكَ وَذِكْرٰى وَفَدَيْتَ اِسْمٰعِيلَ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ بَعْدَ مَا اَسْلَمَ وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ فَنَادَيْتَهُ بِالْفَرَجِ وَالرَّوْحِ وَاَنْتَ الَّذِي نَادَاكَ زَكَرِيَّا نِدَاءً خَفِيًّا فَقَالَ رَبِّ اِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّاْسُ شَيْبًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا وَقُلْتَ يَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ وَاَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لِتَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِكَ فَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ اَهْوَنِ الدَّاعِينَ لَكَ وَالرَّاغِبِينَ اِلَيْكَ وَاسْتَجِبْ لِي كَمَا اسْتَجَبْتَ لَهُمْ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ فَطَهِّرْنِي بِتَطْهِيرِكَ وَتَقَبَّلْ صَلَوٰتِي وَدُعَائِي بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَطَيِّبْ بَقِيَّةَ حَيٰوتِي وَطَيِّبْ وَفَاتِي وَاخْلُفْنِي فِيمَنْ اَخْلُفُ وَاحْفَظْنِي يَا رَبِّ بِدُعَائِي وَاجْعَلْ ذُرِّيَّتِي ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً تَحُوطُهَا بِحِيَاطَتِكَ بِكُلِّ مَا حُطْتَ بِهِ ذُرِّيَّةَ اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ هُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ وَلِكُلِّ دَاعٍ مِنْ خَلْقِكَ مُجِيبٌ وَمِنْ كُلِّ سَائِلٍ قَرِيبٌ اَسْئَلُكَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ بِكُلِّ اسْمٍ رَفَعْتَ بِهِ سَمَائَكَ وَفَرَشْتَ بِهِ اَرْضَكَ وَاَرْسَيْتَ بِهِ الْجِبَالَ وَاَجْرَيْتَ بِهِ الْمَاءَ وَسَخَّرْتَ بِهِ السَّحَابَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ وَاللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَخَلَقْتَ الْخَلَائِقَ كُلَّهَا اَسْئَلُكَ بِعَظَمَةِ وَجْهِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي اَشْرَقَتْ لَهُ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ فَاَضَائَتْ بِهِ الظُّلُمَاتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا صَلَّيْتَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكَفَيْتَنِي اَمْرَ مَعَاشِي وَمَعَادِي وَ

أَصْلَحْتَ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَمْ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وَأَصْلَحْتَ أَمْرِي وَأَمْرَ عِيالِي وَكَفَيْتَنِي
هَمَّهُمْ وَأَغْنَيْتَنِي وَإِيّاهُمْ مِنْ كَنْزِكَ وَخَزائِنِكَ وَسَعَةِ فَضْلِكَ الَّذِي لا يَنْفَدُ أَبَداً وَ
أَثْبِتْ فِي قَلْبِي يَنابِيعَ الْحِكْمَةِ الَّتِي تَنْفَعُنِي بِها مَنِ ارْتَضَيْتَ مِنْ عِبادِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنَ
الْمُتَّقِينَ فِي آخِرِ الزَّمانِ إِماماً كَما جَعَلْتَ إِبْراهِيمَ الْخَلِيلَ إِماماً فَإِنَّ بِتَوْفِيقِكَ يَفُوزُ
الْفائِزُونَ وَيَتُوبُ التّائِبُونَ وَيَعْبُدُكَ الْعابِدُونَ وَبِتَسْدِيدِكَ يَصْلُحُ الصّالِحُونَ
الْمُحْسِنُونَ الْمُخْبِتُونَ الْعابِدُونَ لَكَ الْخائِفُونَ مِنْكَ وَبِإِرْشادِكَ نَجا النّاجُونَ مِنْ نارِكَ
وَأَشْفَقَ مِنْها الْمُشْفِقُونَ مِنْ خَلْقِكَ وَبِخِذْلانِكَ خَسِرَ الْمُبْطِلُونَ وَهَلَكَ الظّالِمُونَ وَ
غَفَلَ الْغافِلُونَ اللّٰهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْواها فَأَنْتَ وَلِيُّها وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكّاها اللّٰهُمَّ بَيِّنْ
لَها هُداها وَأَلْهِمْها تَقْواها وَبَشِّرْها بِرَحْمَتِكَ حِينَ تَتَوَفّاها وَنَزِّلْها مِنَ الْجِنانِ عُلْياها
وَطَيِّبْ وَفاتَها وَمَحْياها وَأَكْرِمْ مُنْقَلَبَها وَمَثْواها وَمُسْتَقَرَّها وَمَأْواها فَأَنْتَ وَلِيُّها وَ
مَوْلاها

## دوسری دعا

یہ ہے کہ بعد از نماز زیارت حضرت جواد علیہ السلام باید خواندہ شود دعا

ابن اشت اللّٰهُمَّ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ وَأَنْتَ الْخالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمالِكُ وَ
أَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الْمُعْطِي وَأَنَا السّائِلُ وَأَنْتَ الرّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَأَنْتَ الْقادِرُ وَأَنَا
الْعاجِزُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْمُغِيثُ وَأَنَا الْمُسْتَغِيثُ وَأَنْتَ الدّائِمُ وَأَنَا
الزّائِلُ وَأَنْتَ الْكَبِيرُ وَأَنَا الْحَقِيرُ وَأَنْتَ الْعَظِيمُ وَأَنَا الصَّغِيرُ وَأَنْتَ الْمَوْلىٰ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ
الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ وَأَنْتَ الرَّفِيعُ وَأَنَا الْوَضِيعُ وَأَنْتَ الْمُدَبِّرُ وَأَنَا الْمُدَبَّرُ وَأَنْتَ الْباقِي
وَأَنَا الْفانِي وَأَنْتَ الدَّيّانُ وَأَنَا الْمُدانُ وَأَنْتَ الْباعِثُ وَأَنَا الْمَبْعُوثُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ
وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ تَجِدُ مَنْ تُعَذِّبُ يا رَبِّ غَيْرِي وَلا أَجِدُ مَنْ يَرْحَمُنِي
غَيْرَكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ وَارْحَمْ ذُلِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَضَرُّعِي إِ
لَيْكَ وَوَحْشَتِي مِنَ النّاسِ وَأُنْسِي بِكَ يا كَرِيمُ ثُمَّ تَصَدَّقْ عَلَيَّ فِي هٰذِهِ السّاعَةِ بِرَحْمَةٍ
مِنْ عِنْدِكَ تَهْدِي بِها قَلْبِي وَتَجْمَعُ بِها أَمْرِي وَتَلُمُّ بِها شَعْثِي وَتُبَيِّضُ بِها وَجْهِي وَتُكْرِمُ

بها مقامی وتحطّ بها عنّی وزری وتغفر بها ما مضی من ذنوبی وتعصمنی فیما بقی من
عمری وتستعملنی فی ذلک کلّه بطاعتک وما یرضیک عنّی وتختم عملی باحسنه
وتجعل لی ثوابه الجنّة وتسلک بی فی سبیل الصالحین وتعیننی علی عمل صالح ما
اعطیتنی ولا تنزع منّی صالحا ابداً ولا تردّنی فی سوء استنقذتنی منه ابداً ولا تشمت
بی عدوّاً ولا حاسداً ابداً ولا تکلنی الی نفسی طرفة عین ابداً ولا اقلّ من ذلک
ولا اکثر من ذلک یا ربّ العالمین اللّهمّ صلّ علی محمّد وآل محمّد وارنی الحقّ
حقّاً فاتبعه والباطل باطلاً فاجتنبه ولا تجعله علیّ متشابهاً فاتبع هوای بغیر
هدیً منک واجعل هوای تبعاً لطاعتک وخذ [illegible] لما
اختلف فیه من الحقّ باذنک انّک تهدی من تشاء [illegible]
از خدا بطلب که برآورده خواهد شد ان شاء الله تعالی و [illegible]
شده السّلام علی الباب الاقصد والطریق الارشد والعالم [illegible]
الظلم سیّد العرب والعجم الهادی الی الرشاد [illegible] مولای
ابی جعفر محمّد بن علیّ الجواد اشهد یا ولیّ الله انّک اقمت [illegible] و
امرت بالمعروف ونهیت عن المنکر وجاهدت فی سبیل [illegible]
مخلصا حتّی اتیک الیقین فعشت سعیداً ومضیت [illegible]
فوزاً عظیماً ورحمة الله وبرکاته [illegible] شریفرا وبگذار [illegible]
ودو رکعت نماز زیارت را بجا آور و دعا کن بعد [illegible]

که سیّد اجلّ علی بن طاوس رضی الله عنه در [illegible] وزیارت [illegible]
نقل نموده که بآن زیارت کرده میشوند ونقلش در [illegible]
زیارت کنی یکی از ایشان را مثل قاسم فرزند حضرت [illegible]
علیه السلام یا علی بن الحسین علیهما السلام را که مقتول [illegible]

در حکم پس با یست در سر قبر شان و بگو السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّكِيُّ الطّاهِرُ الْوَلِيُّ وَالدّاعِي الْحَفِيُّ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُلْتَ حَقّاً وَنَطَقْتَ حَقّاً وَصِدْقاً وَدَعَوْتَ اِلى مَوْلايَ وَمَوْلاكَ عَلانِيَةً وَسِرّاً فازَ مُتَّبِعُكَ وَنَجى مُصَدِّقُكَ وَخابَ وَخَسِرَ مُكَذِّبُكَ وَالْمُتَخَلِّفُ عَنْكَ اِشْهَدْ لي بِهذِهِ الشَّهادَةِ عِنْدَكَ لِاَكُونَ مِنَ الْفائِزينَ بِمَعْرِفَتِكَ وَطاعَتِكَ وَتَصْديقِكَ وَاتِّباعِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدي وَابْنَ سَيِّدي اَنْتَ بابُ اللهِ الْمُؤْتى مِنْهُ وَالْمَأْخُوذُ عَنْهُ اَتَيْتُكَ زائِراً وَحاجاتي لَكَ مُسْتَوْدِعاً وَها اَنَا ذا مُسْتَوْدِعُكَ ديني وَاَمانَتي وَخَواتيمَ عَمَلي وَجَوامِعَ اَمَلي اِلى مُنْتَهى اَجَلي وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ

## زیارت دیگر

از برای اولاد ائمه علیهم السلام میگوئی السَّلامُ عَلى جَدِّكَ الْمُصْطَفى السَّلامُ عَلى اَبيكَ الْمُرْتَضَى الرِّضا السَّلامُ عَلَى السَّيِّدَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ السَّلامُ عَلى خَديجَةَ اُمِّ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ السَّلامُ عَلى فاطِمَةَ اُمِّ الْاَئِمَّةِ الطّاهِرينَ السَّلامُ عَلَى النُّفُوسِ الْفاخِرَةِ بُحُورِ الْعُلُومِ الزّاخِرَةِ شُفَعائي فِي الْاخِرَةِ وَاَوْلِيائي عِنْدَ عَوْدِ الرُّوحِ اِلَى الْعِظامِ النّاخِرَةِ اَئِمَّةِ الْخَلْقِ وَوُلاةِ الْحَقِّ السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّخْصُ الشَّريفُ الطّاهِرُ الْكَريمُ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَمُصْطَفاهُ وَاَنَّ عَلِيّاً وَلِيُّهُ وَمُجْتَباهُ وَاَنَّ الْاِمامَةَ (الائمة) في وُلْدِهِ اِلى يَوْمِ الدّينِ نَعْلَمُ ذلِكَ عِلْمَ الْيَقينِ وَنَحْنُ لِذلِكَ مُعْتَقِدُونَ وَفي نَصْرِهِمْ مُجْتَهِدُونَ

## دعاء مكارم الأخلاق

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْ بِايماني اَكْمَلَ الْايمانِ وَاجْعَلْ يَقيني اَفْضَلَ الْيَقينِ وَانْتَهِ بِنِيَّتي اِلى اَحْسَنِ النِّيّاتِ وَبِعَمَلي اِلى اَحْسَنِ الْاَعْمالِ اَللّهُمَّ وَفِّرْ بِلُطْفِكَ نِيَّتي وَصَحِّحْ بِما عِنْدَكَ يَقيني وَاسْتَصْلِحْ بِقُدْرَتِكَ ما فَسَدَ مِنّي اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِني ما يَشْغَلُنِي الْاِهْتِمامُ بِهِ وَاسْتَعْمِلْني بِما تَسْئَلُني غَداً عَنْهُ وَاسْتَفْرِغْ اَيّامي فيما خَلَقْتَني لَهُ وَاَغْنِني وَاَوْسِعْ عَلَيَّ في رِزْقِكَ وَلا تَفْتِنّي بِالنَّظَرِ وَاَعِزَّني وَلا تَبْتَلِيَنّي بِالْكِبْرِ وَعَبِّدْني لَكَ وَلا تُفْسِدْ عِبادَتي بِالْعُجْبِ وَاَجْرِ لِلنّاسِ عَلى يَدَيَّ الْخَيْرَ وَلا تَمْحَقْهُ بِالْمَنِّ

وَهَبْ لِي مَعَالِيَ الْأَخْلَاقِ، وَاعْصِمْنِي مِنَ الْفَخْرِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَرْفَعْنِي فِي النَّاسِ
دَرَجَةً إِلَّا حَطَطْتَنِي عِنْدَ نَفْسِي مِثْلَهَا، وَلَا تُحْدِثْ لِي عِزّاً ظَاهِراً إِلَّا أَحْدَثْتَ لِي ذِلَّةً بَاطِنَةً
عِنْدَ نَفْسِي بِقَدَرِهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَتِّعْنِي بِهُدًى صَالِحٍ لَا أَسْتَبْدِلُ بِهِ وَ
طَرِيقَةِ حَقٍّ لَا أَزِيغُ عَنْهَا وَنِيَّةِ رُشْدٍ لَا أَشُكُّ فِيهَا وَعَمِّرْنِي مَا كَانَ عُمُرِي بِذْلَةً فِي
طَاعَتِكَ فَإِذَا كَانَ عُمُرِي مَرْتَعاً لِلشَّيْطَانِ فَاقْبِضْنِي إِلَيْكَ قَبْلَ أَنْ يَسْبِقَ مَقْتُكَ إِلَيَّ أَوْ
يَسْتَحْكِمَ غَضَبُكَ عَلَيَّ اللَّهُمَّ لَا تَدَعْ خَصْلَةً تُعَابُ مِنِّي إِلَّا أَصْلَحْتَهَا وَلَا عَائِبَةً أُؤَنَّبُ
بِهَا إِلَّا حَسَّنْتَهَا وَلَا أُكْرُومَةً فِيَّ نَاقِصَةً إِلَّا أَتْمَمْتَهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
أَبْدِلْنِي مِنْ بِغْضَةِ أَهْلِ الشَّنَآنِ الْمَحَبَّةَ وَمِنْ حَسَدِ أَهْلِ الْبَغْيِ الْمَوَدَّةَ وَمِنْ ظِنَّةِ أَهْلِ
الصَّلَاحِ الثِّقَةَ وَمِنْ عَدَاوَةِ الْأَدْنَيْنَ الْوَلَايَةَ وَمِنْ عُقُوقِ ذَوِي الْأَرْحَامِ الْمَبَرَّةَ وَمِنْ
خِذْلَانِ الْأَقْرَبِينَ النُّصْرَةَ وَمِنْ حُبِّ الْمُدَارِينَ تَصْحِيحَ الْمِقَةِ وَمِنْ رَدِّ الْمُلَابِسِينَ كَرَمَ الْعِشْرَةِ
وَمِنْ مَرَارَةِ خَوْفِ الظَّالِمِينَ حَلَاوَةَ الْأَمَنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لِي يَداً عَلَى مَنْ
ظَلَمَنِي وَلِسَاناً عَلَى مَنْ خَاصَمَنِي وَظَفَراً بِمَنْ عَانَدَنِي وَهَبْ لِي مَكْراً عَلَى مَنْ كَايَدَنِي وَقُدْرَةً
عَلَى مَنِ اضْطَهَدَنِي وَتَكْذِيباً لِمَنْ قَصَبَنِي وَسَلَامَةً مِمَّنْ تَوَعَّدَنِي وَوَفِّقْنِي لِطَاعَةِ مَنْ
سَدَّدَنِي وَمُتَابَعَةِ مَنْ أَرْشَدَنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَدِّدْنِي لِأَنْ أُعَارِضَ
مَنْ غَشَّنِي بِالنُّصْحِ وَأَجْزِيَ مَنْ هَجَرَنِي بِالْبِرِّ وَأُثِيبَ مَنْ حَرَمَنِي بِالْبَذْلِ وَأُكَافِيَ مَنْ قَطَعَنِي
بِالصِّلَةِ وَأُخَالِفَ مَنِ اغْتَابَنِي إِلَى حُسْنِ الذِّكْرِ وَأَنْ أَشْكُرَ الْحَسَنَةَ وَأُغْضِيَ عَنِ السَّيِّئَةِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَلِّنِي بِحِلْيَةِ الصَّالِحِينَ وَأَلْبِسْنِي زِينَةَ الْمُتَّقِينَ فِي
بَسْطِ الْعَدْلِ وَكَظْمِ الْغَيْظِ وَإِطْفَاءِ النَّائِرَةِ وَضَمِّ أَهْلِ الْفُرْقَةِ وَإِصْلَاحِ ذَاتِ الْبَيْنِ
وَإِفْشَاءِ الْعَارِفَةِ وَسَتْرِ الْعَائِبَةِ وَلِينِ الْعَرِيكَةِ وَخَفْضِ الْجَنَاحِ وَحُسْنِ السِّيرَةِ وَسُكُونِ
الرِّيحِ وَطِيبِ الْمُخَالَقَةِ وَالسَّبْقِ إِلَى الْفَضِيلَةِ وَإِيثَارِ التَّفَضُّلِ وَتَرْكِ التَّعْيِيرِ وَالْإِفْضَالِ
عَلَى غَيْرِ الْمُسْتَحِقِّ وَالْقَوْلِ بِالْحَقِّ وَإِنْ عَزَّ وَاسْتِقْلَالِ الْخَيْرِ وَإِنْ كَثُرَ مِنْ قَوْلِي وَفِعْلِي

وَأَكْمِلْ ذٰلِكَ لِي بِدَوَامِ الطَّاعَةِ وَلُزُومِ الْجَمَاعَةِ وَرَفْضِ أَهْلِ الْبِدَعِ وَمُسْتَعْمِلِ الرَّأْيِ
الْمُخْتَرَعِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ أَوْسَعَ رِزْقِكَ عَلَيَّ إِذَا كَبِرْتُ وَأَقْوٰى
قُوَّتِكَ فِيَّ إِذَا نَصِبْتُ وَلَا تَبْتَلِيَنِّي بِالْكَسَلِ عَنْ عِبَادَتِكَ وَلَا الْعَمٰى عَنْ سَبِيلِكَ
وَلَا بِالتَّعَرُّضِ لِخِلَافِ مَحَبَّتِكَ وَلَا مُجَامَعَةِ مَنْ تَفَرَّقَ عَنْكَ وَلَا مُفَارَقَةِ مَنِ اجْتَمَعَ
إِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي أَصُولُ بِكَ عِنْدَ الضَّرُورَةِ وَأَسْأَلُكَ عِنْدَ الْحَاجَةِ وَ
أَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ عِنْدَ الْمَسْكَنَةِ وَلَا تَفْتِنِّي بِالْاِسْتِعَانَةِ بِغَيْرِكَ إِذَا اضْطُرِرْتُ وَلَا بِا
لْخُضُوعِ لِسُؤَالِ غَيْرِكَ إِذَا افْتَقَرْتُ وَلَا بِالتَّضَرُّعِ إِلٰى مَنْ دُونَكَ إِذَا رَهِبْتُ فَأَسْتَحِقَّ
بِذٰلِكَ خِذْلَانَكَ وَمَنْعَكَ وَإِعْرَاضَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ مَا يُلْقِي
الشَّيْطَانُ فِي رُوعِي مِنَ التَّمَنِّي وَالتَّظَنِّي وَالْحَسَدِ ذِكْرًا لِعَظَمَتِكَ وَتَفَكُّرًا فِي قُدْرَتِكَ
وَتَدْبِيرًا عَلٰى عَدُوِّكَ وَمَا أَجْرٰى عَلٰى لِسَانِي مِنْ لَفْظَةِ فُحْشٍ أَوْ هُجْرٍ أَوْ شَتْمِ عِرْضٍ
أَوْ شَهَادَةِ بَاطِلٍ أَوِ اغْتِيَابِ مُؤْمِنٍ غَائِبٍ أَوْ سَبِّ حَاضِرٍ وَمَا أَشْبَهَ ذٰلِكَ نُطْقًا بِالْحَمْدِ
لَكَ وَإِغْرَاقًا فِي الثَّنَاءِ عَلَيْكَ وَذَهَابًا فِي تَمْجِيدِكَ وَشُكْرًا لِنِعْمَتِكَ وَاعْتِرَافًا
بِإِحْسَانِكَ وَإِحْصَاءً لِمِنَنِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا أُظْلَمَنَّ وَأَنْتَ مُطِيقٌ لِلدَّفْعِ
عَنِّي وَلَا أَظْلِمَنَّ وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى الْقَبْضِ مِنِّي وَلَا أَضِلَّنَّ وَقَدْ أَمْكَنَتْكَ هِدَايَتِي وَلَا
أَفْتَقِرَنَّ وَمِنْ عِنْدِكَ وُسْعِي وَلَا أَطْغَيَنَّ وَمِنْ عِنْدِكَ وُجْدِي اَللّٰهُمَّ إِلٰى مَغْفِرَتِكَ
وَفَدْتُ وَإِلٰى عَفْوِكَ قَصَدْتُ وَإِلٰى تَجَاوُزِكَ اشْتَقْتُ وَبِفَضْلِكَ وَثِقْتُ وَلَيْسَ
عِنْدِي مَا يُوجِبُ لِي مَغْفِرَتَكَ وَلَا فِي عَمَلِي مَا أَسْتَحِقُّ بِهِ عَفْوَكَ وَمَا لِي بَعْدَ أَنْ
حَكَمْتُ عَلٰى نَفْسِي إِلَّا فَضْلُكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ وَأَنْطِقْنِي
بِالْهُدٰى وَأَلْهِمْنِي التَّقْوٰى وَوَفِّقْنِي لِلَّتِي هِيَ أَزْكٰى وَاسْتَعْمِلْنِي بِمَا هُوَ أَرْضٰى اَللّٰهُمَّ اسْلُكْ
بِيَ الطَّرِيقَةَ الْمُثْلٰى وَاجْعَلْنِي عَلٰى مِلَّتِكَ أَمُوتُ وَأَحْيَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَمَتِّعْنِي بِالْاِقْتِصَادِ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ السَّدَادِ وَمِنْ أَدِلَّةِ الرَّشَادِ وَمِنْ صَالِحِي الْعِبَادِ

وَارْزُقْنِي فَوْزَ الْمَعَادِ وَسَلَامَةَ الْمِرْصَادِ اللّٰهُمَّ خُذْ لِنَفْسِكَ مِنْ نَفْسِي مَا يُخَلِّصُهَا وَأَبْقِ
لِنَفْسِي مِنْ نَفْسِي مَا يُصْلِحُهَا فَإِنَّ نَفْسِي هَالِكَةٌ أَوْ تَعْصِمَهَا اللّٰهُمَّ أَنْتَ عُدَّتِي إِنْ حَزِنْتُ
وَأَنْتَ مُنْتَجَعِي إِنْ حُرِمْتُ وَبِكَ اسْتِغَاثَتِي إِنْ كَرِثْتُ وَعِنْدَكَ مِمَّا فَاتَ خَلَفٌ وَلِمَا
فَسَدَ صَلَاحٌ وَفِيمَا أَنْكَرْتَ تَغْيِيرٌ فَامْنُنْ عَلَيَّ قَبْلَ الْبَلَاءِ بِالْعَافِيَةِ وَقَبْلَ الطَّلَبِ
بِالْجِدَةِ وَقَبْلَ الضَّلَالِ بِالرَّشَادِ وَاكْفِنِي مَؤُونَةَ مَعَرَّةِ الْعِبَادِ وَهَبْ لِي أَمْنَ يَوْمِ الْمَعَادِ
وَامْنَحْنِي حُسْنَ الْإِرْشَادِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَادْرَأْ عَنِّي بِلُطْفِكَ وَاغْذُنِي
بِنِعْمَتِكَ وَأَصْلِحْنِي بِكَرَمِكَ وَدَاوِنِي بِصُنْعِكَ وَأَظِلَّنِي فِي ذَرَاكَ وَجَلِّلْنِي رِضَاكَ وَوَفِّقْنِي
إِذَا اشْتَكَلَتْ عَلَيَّ الْأُمُورُ لِأَهْدَاهَا وَإِذَا تَشَابَهَتِ الْأَعْمَالُ لِأَزْكَاهَا وَإِذَا تَنَاقَضَتِ
الْمِلَلُ لِأَرْضَاهَا اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَوِّجْنِي بِالْكِفَايَةِ وَسُمْنِي حُسْنَ الْوِلَايَةِ
وَهَبْ لِي صِدْقَ الْهِدَايَةِ وَلَا تَفْتِنِّي بِالسَّعَةِ وَامْنَحْنِي حُسْنَ الدَّعَةِ وَلَا تَجْعَلْ عَيْشِي
كَدًّا كَدًّا وَلَا تَرُدَّ دُعَائِي عَلَيَّ رَدًّا فَإِنِّي لَا أَجْعَلُ لَكَ ضِدًّا وَلَا أَدْعُو مَعَكَ نِدًّا
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنَعْنِي مِنَ السَّرَفِ وَحَصِّنْ رِزْقِي مِنَ التَّلَفِ وَوَفِّرْ مَلَكَتِي
بِالْبَرَكَةِ فِيهِ وَأَصِبْ بِي سَبِيلَ الْهِدَايَةِ لِلْبِرِّ فِيمَا أُنْفِقُ مِنْهُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَاكْفِنِي مَؤُونَةَ الْاِكْتِسَابِ وَارْزُقْنِي مِنْ غَيْرِ احْتِسَابٍ فَلَا أَشْتَغِلَ عَنْ عِبَادَتِكَ
بِالطَّلَبِ وَلَا أَحْتَمِلَ إِصْرَ تَبِعَاتِ الْمَكْسَبِ اللّٰهُمَّ فَاطْلُبْنِي بِقُدْرَتِكَ مَا أَطْلُبُ وَ
أَجِرْنِي بِعِزَّتِكَ مِمَّا أَرْهَبُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصُنْ وَجْهِي بِالْيَسَارِ
وَلَا تَبْتَذِلْ جَاهِي بِالْإِقْتَارِ فَأَسْتَرْزِقَ أَهْلَ رِزْقِكَ وَأَسْتَعْطِيَ شِرَارَ خَلْقِكَ
فَأَفْتَتِنَ بِحَمْدِ مَنْ أَعْطَانِي وَأُبْتَلَى بِذَمِّ مَنْ مَنَعَنِي وَأَنْتَ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيُّ
الْإِعْطَاءِ وَالْمَنْعِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي صِحَّةً فِي عِبَادَةٍ وَفَرَاغًا
فِي زَهَادَةٍ وَعِلْمًا فِي اسْتِعْمَالٍ وَوَرَعًا فِي إِجْمَالٍ اللّٰهُمَّ اخْتِمْ بِعَفْوِكَ أَجَلِي وَحَقِّقْ
فِي رَجَاءِ رَحْمَتِكَ أَمَلِي وَسَهِّلْ إِلَى بُلُوغِ رِضَاكَ سُبُلِي وَحَسِّنْ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي

عليّ اللهم صلّ على محمد وآله ونبّهني لذكرك في أوقات الغفلة واستعملني بطاعتك في أيام المهلة وانهج لي إلى محبتك سبيلاً سهلة أكمل لي بها خير الدنيا والآخرة اللهم صلّ على محمد وآله كأفضل ما صلّيت على أحد من خلقك قبله وأنت مصلّ على أحد بعده وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقني برحمتك عذاب النار

(قد تمت بحول الله وقوته)

(برحسب دستور شركت تضامنى آقاى محمد حسن علمى و شركا، قلمى گرديد)

(طهران - خيابان ناصر خسرو)

(قد وقع الفراغ من تسويد هذه الأوراق الشريفة بيد اقل العباد طاهر خوشنويس)

(ابن المرحوم المغفور الحاج عبد الرحمن غفر الله تعالى ذنوبهما)

(از ناظرين وقراء اين كتاب شريف التماس دعا دارم)

(از براى والدين وخويشان اين بندهٔ پر راز)

(تقصير وغريق بحر معاصى كه در)

(روضهٔ مطهره)

(استانهاى)

مقدسه از دعاى خير فراموش نفرمايند تا بدين وسيله خالق ذو الجلال بالطف وكرم ورحمت خود بر گناه

(اين عاصى قلم عفو بكشد)

بتاريخ روز دوشنبه بيست ويكم شهر رجب ١٣٥٥ هجرى على هاجرها الاف التحية والثناء مطابق

(پنجم مهرماه ١٣١٥ شمسى)

بعونه الله الملك المنان ابن غفر كبير التصحيح والمقابلة منظم ... وتصحيح ... البنان ... مولف ...

(ادعية سجاديّة)

اللهم فكما أمرتنا بالتوبة وتضمنت القبول وحثثتنا على الدعاء ووعدتنا الإجابة فصلّ على محمد وآله واقبل توبتنا ولا ترجعنا مرجع الخيبة من رحمتك إنك أنت التواب على المذنبين والرحيم للخاطئين المنيبين اللهم صلّ على محمد وآله كما هديتنا به وصلّ على محمد وآله كما استنقذتنا به وصلّ على محمد وآله صلاة تشفع لنا يوم القيامة ويوم الفاقة إليك إنك على كل شيء قدير وهو عليك يسير

قد تمت بعون الله الملك المنان

(و نوشته شد) كتابت اين ... بيد ... طاهر ... ابن المرحوم المغفور الحاج عبد الرحمن غفر الله ...

## (نگارش شایان توجه)

از دانشوران دورهٔ ناصری شادروان حاج فرهاد میرزا که آثار نفیسی از خود بیادگار گذاشته و بسال ۱۳۰۵ هجری قمری درگذشته، در کتاب (زنبیل ص ۱۲۱) مینویسد: در دعای کمیل (فَلَكَ الحَمْدُ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذٰلِكَ وَلَا حُجَّةَ لِي فِيمَا جَرَىٰ عَلَيَّ فِيهِ قَضَاؤُكَ) که لفظ حمد نیز حجة است و در خط کوفی حجة و حمد متشابه است و کتّاب اشتباه کرده اند فَلَكَ الحُجَّةُ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذٰلِكَ یعنی در هر حال تو بر من حجت داری که در معنی بخشاینده جان و توانی، ترا بر من حجت است و مرا بر تو حجتی نیست، حمد خداوند بر مخلوق شایسته نیست اگر صاحبان سلیقه و ذکا تصدیق کنند که این تحقیقات صحیح است «آنگاه جلوهٔ ظهور خواهد یافت» آری اگر جمله های پیشین و پسین جملهٔ مزبورهٔ فوق و فاء ربط کلمهٔ فَلَكَ را در دعای کمیل تحت نظر دقت بگیریم، صحت نظریهٔ مرحوم فرهاد میرزا روشن میشود. زیرا مضامین جملات پیشین اصلاً با حمد هیچگونه سازشی ندارد فتدبر حقه --

و در صفحهٔ ۱۱۹ کتاب مزبور می نگارد: در فقرهٔ وَلِإِسْحٰقَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بِئْرِ شِيَعٍ (در دعای سمات) در تمام نسخه ها که ملاحظه شد شیع را بکسر شین معجمه و فتح یاء مثناة تحتیه نوشته اند و این اشتباهی است که برای کتاب دست داده علمای اعلام نیز پی تحقیق و بر نیامده اند و بئر شبع در (فاران) «که بگفتهٔ یاقوت حموی در معجم البلدان ص ۳۲۳ ج ۶ ط مصر کلمهٔ عبرانی معرب و از اسماء مکه و یا نام جبال مکه است» واقعست و شبع بکسر شین معجمه و فتح باء موحده بلفظ عبری بمعنی هفت است و اگر بلفظ عربی است نیز سبع است و هر چه سین مهمله در عربی است در عبری شین معجمه و بالعکس مثل موسی موشی، شبع سبع، تشع تسع، عاشورا عاسور و علی ای حال شیع با یاء مثناة تحتیه صحیح نیست (چنانچه از بابهای ۲۱ — ۲۶ تورات از سفر پیدایش ظاهر میشود) و وجه تسمیه آن با مراجعه بتورات روشن میشود انتهی بتلخیص و تصرف --

و در صفحهٔ (۱۱۸) تالیف مزبور مینویسد: از جملهٔ اشتباهات که در دعوات مبارکات یکی در دعای سمات اهیا شراهیا است و این کلام عبری است و صحیح آن اهیه شراهیه است که در تورات مسطور است از اسماء الله است یعنی بود و هست و خواهد بود و اشراهیه مرکب از دو کلمه است نه مفرد اگر کسی خواستار تفصیل باشد بکتاب زنبیل بازگشت نماید --